

تہ فسیری قورئانی بہ رزو بہ پیز

بہ رگی سییہم
سوورہ تہ کانی

(المنافقون) و (التغابن) و (الطلاق)
(التحریم) و (الملک) و (القلم)
و (الحاقة) و (المعارج)

عہ لی باپیر

ته فیسیری سووړه ته کانی

النَّافِلُونَ وَالتَّعَانِينَ وَالْطَّلَاقِ وَالتَّجْمِيعِ

الْمُنْكَرِ وَالْقَبْرِ وَالْحَقِّقَةِ

ته فسیری سووڤه ته کانی

الْبَيْتُفُتُونِ وَ التَّغَايُرِ وَ الطَّلَاقِ وَ التَّحْرِيمِ
الْمِلْكِ وَ الْقَلْبِ وَ الْحَقِّقَةِ

نووسینی : عهلی باپیر

دیزاینی ناوه وه : زهردهشت کاوانی

چاپی یه کهم ۱۴۴۵ک - ۲۰۲۴ز

۷۹۱ لاپه ره

۲۴ * ۱۷ سم

بابهت : ئایینی

له بهر یوه بهرایه تی گشتی کتیبخانه گشتیه کان - هه ریمی کوردستان

ژماره سپاردنی (۷) ی سالی ۲۰۱۲ پێدراوه

ته فیسری سووړه ته کانی

الْمُنَافِقُونَ وَالتَّغَابُنِ وَ الطَّلَاقِ

التَّحْرِيمِ وَ الْمِلْكِ وَ الْقَلَمِ

الْحَاقَةِ

نووسینی: عه لی بایپر

پیشہ کی تہ فیسیرہ به گشتی

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنُسْتَعِينُهُ، وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا، وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ ﴿۱۰۲﴾ آل عمران.

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ، وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ ﴿۱﴾ النساء.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا﴾ ﴿۷۰﴾ يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾ ﴿۶۱﴾ الأحزاب.

أَمَّا بَعْدُ: فَإِنْ أَصْدَقَ الْحَدِيثَ كَلَامُ اللَّهِ، وَخَيْرُ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ ﷺ وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا، وَكُلُّ مُحَدَّثَةٍ بِذَعَةٍ، وَكُلُّ بِذَعَةٍ ضَالَّةٌ، وَكُلُّ ضَالَّةٍ فِي النَّارِ^(۱).

خوینہرہ به ریزو خو شہ ویستہ کان!

هیچ گومانی تبتدانیہ - بو مروقی پروادار - کہ تہو تہمہ نہی لہ خزمہ ت
دواین کتبی خوا (قوربان) دا به سہ رده بری، جا به ہر شیوہ یہ کہ لہ شیوہ کان لہ
خزمہ تدابورندائی، خویند نہوہ، تیتفکریں و امان، فیکردن، کاریکردن ... ہتہ، به
باشترین جیکرتن جیگا دہ گری و، خواوہ نہ کہی لہ دنیاو دواپوژدا لپی به ہرہ مہ نہہ.

(۱) تہوہ پیی دہ گورتی: (خطبة الحاجة) کہ پیغہ مبہر ﷺ ہاوہ لانی به ریزی فیکردہ کرد،
پیش ہر قسہ یہ کی گرنک، بیلین، و ہک وتاری جومعہ و داخواییکردن (خطبة) و... ہتہو،
تہم وتارہ، ہہ راکام لہ: الترمذی: (۱۱۰۵)، النسائی: (۱۱۰۴)، ابن ماجہ: (۱۸۹۲) أحمد: (۳۷۲۰)،
الطبرانی: (۲۴۱۴) ہیناویانہو (مسلم) یش به شیکی ہیناوہ.

منیش - که وهك باسکردنی چاکه‌ی خوا (التَّحَدُّثُ بِنِعْمَةِ ٱللَّهِ) ده‌یخه‌مه‌پروو- له‌وه‌تی فامم کردۆته‌وه، خ‌وای به‌به‌زه‌یی و به‌خشه‌ر چاکه‌ی له‌گه‌ل کردووم و، به‌فه‌رمایشتی به‌رزو بـی وینه‌ی خۆیه‌وه سه‌رگه‌رمی کردووم و، به‌ر له‌ ته‌مه‌نی بیست سالییه‌وه هیدایه‌تی داوم، قورئانی به‌پـرزو پـیـز له‌به‌ر بکه‌م و، سه‌رقالی خ‌ویندنه‌وه‌ی ته‌فسیره‌کانی قورئان و، تـیوه‌پامانی ئایه‌ته‌پـر به‌ره‌که‌ته‌کانی و، لێ‌وردبوونه‌وه‌یان بم.

هه‌ر بۆیه‌ش تیکرا‌ی کتیب و نامیلکه‌و وتارو ده‌سه‌کانم، که‌م و زۆر له‌به‌ر پۆشنایی قورئان دابوون، که‌ دیاره‌ هه‌ر ته‌مه‌ش شتیکی سرووشتییه؛ ئاخ‌ر ئایا ئیسلام، بێ‌جگه‌ له‌ قورئان پاشان سوننه‌تی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ، که‌ نه‌ویش هه‌ر پوو‌نکردنه‌وه‌ی قورئان و چۆنیه‌تی جێبه‌جێکردن و کارپێکردنیه‌تی، شتیکی دیکه‌یه؟! بێ‌گومان نه‌خێر.

ئنج‌ا له‌میژ سالی‌ش بوو، که‌ براو خوشکانیکی دلسۆزی نزیک و ناشنام، داوایان لێ‌ده‌کردم که‌ ده‌ست بکه‌م به‌ دانانی ته‌فسیرو لێ‌کدانه‌وه‌یه‌کی قورئان، هه‌تا له‌ په‌مه‌زانی سالی (١٤٢٨)دا هاته‌ دلمه‌وه، که‌ ناوی خ‌وای لێ‌به‌ینم و ده‌ست به‌و کاره‌ گه‌وره‌و گرنگه‌ بکه‌م، به‌لکو ورده‌ ورده‌ به‌پیی بوارو ده‌رفه‌ت، هه‌رساله‌ هه‌ندیکی لێ‌ ته‌نجام بده‌م، له‌گه‌ل سه‌رقالی زۆرو جو‌راو جو‌ریشدا، هه‌تا ده‌رفه‌تیکی وام بۆ ده‌ره‌ خ‌سی که‌ بتوانم خ‌یرایی تێدا بکه‌م و خ‌ومی بۆ په‌کلایی (متفرغ) بکه‌مه‌وه‌و، خوا پش‌تیوان بـی ته‌واوی بکه‌م، نه‌گه‌ر ته‌مه‌ن به‌به‌ریه‌وه‌ مابـی.

سه‌رچاوه‌ی دانانی ته‌م ته‌فسیرو لێ‌کدانه‌وه‌یه‌شم، وێ‌پرای سه‌رنجدانی زۆربه‌ی نه‌و ته‌فسیرانه‌ی که‌ باون و، ده‌ستم پێ‌یان گه‌یش‌توه، بریتیه‌ له‌ وردبوونه‌وه‌و تێوه‌پامانی خ‌ۆم له‌ خودی قورئان، چونکه‌ بێ‌گومان قورئان: هه‌ندیکی هه‌ندیکی پوو‌ن ده‌کاته‌وه: (ٱلْقُرْآنُ يَفْشِّرُ بَعْضُهُ بَعْضًا)، پاشان سوننه‌تی پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ چونکه‌ پی‌غه‌مبه‌ری خواش پوو‌نکه‌ره‌وه (مُبَيِّن)ی قورئانه‌، وه‌ك خوا ﷺ فه‌رموو‌یه‌تی:

﴿...وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ﴾ ﴿٤٤﴾ النحل.

واتە: ھەرۆھا زیکرمان بۆ لای تۆ ناردۆتە خوار، تاکو ئەوێ بۆ خەڵکی تیراوەتە خوار، بۆیان ڕوون بکە یەو، وە بە لکو خۆشیان بێر بکە نەو.

ئومێدیشم وایە - بە یارمەتی خواى بەخشەر ﷻ - شایستەیی ئەوێ ھەبێ تەفسیر و لیکدانەوێ یەکی وای بۆ قورئان پێشکەش بە مسوڵمانانی کوردستان بکەم، کە لە قورئان بوەشی تەو، مایە بە ھەر و سوودی خۆنەران بێ، بە تاییە تیش کە زیاتر لە سی (٣٠) سالا لە گەڵ قورئانی بەرزو مەزن و تەفسیرەکانی و کتیبەکانی سوننەتدا خەریکم و، دەیان کتیب و بەرھەمی جۆراوجۆرم لە زۆربەى بوارەکانی زانستەکانی شەریعەتدا پێشکەش کردوون.

شایانی باسیشە کە ئەو بیست و دوو مانگ زیندانى کرانەم لە لایەن ئەمریکاوە - لە (٢٠٠٣/٧/١٠ تاكو: ٢٠٠٥/٤/٢٨) - دەرفەتێکی گەورە و گرنگ بوو، بۆ زیاتر پێدا قوڵبوونەوێ کتیبى خوا (تبارک و تعالی) و، بۆ پەیدا بوونی تێگەشتنی تاییەت لەبارەى زۆرێک لە ئایەتەکانییەو، ئەم راستییەش لە مەوسووعەى: (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله تعالى) دا زۆر چاک درەوشاوەتەو^(١)، بەلام ھەلبەتە ئالێم و ھێچکەسیش بۆى نیە بلى: کە ئەم تەفسیرەى من تیرۆتەواو، چونکە وێرەى سنوورداریبوونی تواناو پرستم، لە بەرانبەر کتیبى لە ھەموو ڕوویکەو پەھا (مطلق) و بێسنوور (لا محدود) ی خوا، ناھەموستووە کە زۆر بەملاولادا بچم و بچمە ئێوە ھەندێک وردەکارییەو، کە یان من تێیدا پەسپۆرو

(١) ئەو مەوسووعەى ئێستا چاپ کراو، کەوتۆتە بەردەستى خۆنەران و، سەرچەم ھەشت بەرگ و دەوری سێ ھەزار و پێنج سەد (٣٥٠٠) لاپەرەو، ھەولمداو بەگشتی تێیدا باسی سەرچەم لایەنەکانی ئیسلام بکەم و، تاکە سەرچاوەشم قورئان بوو، وێرەى دەرکەکانی سوننەت، کە لە ھۆش (ذاكرة) دا بوون.

شایانی باسە ئەو مەوسووعەى لە چاپی دووێمى دا، کراو بە دوازدە (١٢) کتیبى سەر بەخۆ، بە مەبەستى ئاسانتر سوود لێ بێنرانی .

شارەزا نىم، يان خوڭنەر پىۋىستى پىي نىه، لە كاتىكدا دەيەوئى لە قورئان تىيگات و، بزائى خوا (تبارك وتعالى) راستەوخو چى پى فەرمووه؟!

ئىنجا ھەر لىرەشەو ھە پىۋىستى دەزانم پىر بە دىل سوپاسى ئەو برا گەنچە رووح سووك و گورچ و گوئل و دىلسۆزە بكەم (ھەزى نەكرد ناوى بھىنم)، كە ھەلسا بە نووسىنەو ھە ھىتەنە سەر كاغەزو، پاشان تاپىكردن و دوايى پىداچوونەو ھە لەگىرىي، سەرچەم ئەم زنجىرە دەرەسە، كە لە ئەسلىدا لە شىۋەي وتار (محاضرة) دا پىشكەش كراون، ھەروەھا ھەلسا بە (تخرىج) ى سەرچەم دەقەكانى سوننەت، لە سەرچاوە مەتەنە پىكراو ھەكەنەو، زەحمەت و ماندوو بوونىكى زۆرى بە سەرچەم بەرگەكانى ئەم تەفسىرەو ھە كىشاو، خوا بە باشتىن شىۋە پاداشتى بداتەو، ھەر صالح و ساغ و سەلامەت و سەربەرزىي^(۱)، لە خواي بەرزو بىھاوتاش داواكارم ئەو جوړە گەنج و لاوانە لە كورەن و كچان، لەنىو گەلەكەماندا، زۆر بكات .

شايايى باسەشە كە تىمە لەم تەفسىرەماندا، باسى بەش (جەزە) ەكانى قورئان و دابەشكردنەكانى دىكەي ۋەك: - (حزب) - ناكەين، چونكە ھەر سوورەتەك بۆخو شىتەكى سەربەخوئەو، سەرچەم ئايەتەكانى ۋەك ئالەقەكانى زنجىرەك پىكەو ھە پەيوەستن و، ئاشكراشە كە دابەشكرانى سەرچەم قورئان بۆسى (۳۰) بەش (جەزە) و شەست (۶۰) (حزب)، شىتەكە لەلایەن زانايانەو كراو، بۆ ئاسانكارىي خوئىندى قورئان، ديارە تىمە لە دابەشكردنى بەرگەكانى ئەم تەفسىرەشدا، دىسان ھىساب بۆ بەشەكان (أجزاء) ى ناكەين و، بە گوئەري سوورەتەكان، بەرگەكانى ديارىي دەكەين.

(۱) ئەو برا دىلسۆزە تىستاش پاش تەواوكردى زۆربەي قورئان، لىپراوانە بەردەوامە و ھەزمىشە جەزم كروە، كە ئەگەر تەمەنەمان بەردەوام بى، ھەتا كۆتايى ئەم تەفسىرە سەرگەرمى كارەكەي بى .

دوا قسه شم ئەوه یه که:

ئەم تەفسیره - وهك پښتر گوتمان - له ئەسڵدا بەشیوهی دەرس و وتار
پیشکش کراوه، بەلام دواتر خوُم دووجار به وردی پێیدا چومەوهو، به پێی
پێویست دەستکارییم کردوه، دیاره ههموو دەرسیکیش به ناوی خواو ستایشی
خوا ﷻ دەستی پێکردوه، بەلام ئیمه له سهرهتای دهرسه کانهوه، ئەوانه مان
لابردوه، بۆ زۆر دووباره نهبوونهوهو، ئەو (خطبة الحاجه) یه ی له سهرهتای ئەم
پیشه که یهوه هاتوه، له جیاتی سهرهتای سهرجهم دهرسه کانه.

سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ،

وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ .

دووشه ممه ۲۵ رجب ۱۴۳۲

۲۰۱۱/۶/۲۷

ههولێر

بەرچاۋ روونییهکی گرنگ له باره‌ی ئەم تەفسیره‌وه

خۆنەری بەرێز !

هەرچه‌نده له (پیشه‌کی گشتیی) ئەم تەفسیره‌دا باسمان کردووه که بۆ نووسینی ئەم تەفسیره، له هه‌موو ئەو تەفسیره‌ باوانه‌ی ده‌ستم پێیان گه‌یشتووه، به‌هره‌مندبووم، هه‌روه‌ها له کۆتایی هه‌ر به‌رگه‌یکه‌ی ئەم تەفسیره‌دا، سه‌رجه‌م ئەو تەفسیرانه‌ی که‌م و زۆر لێیان سوودمه‌ند بووم، ناوه‌کانیانمان به‌ ریز نووسیون^(۱)، به‌لام لێره‌ش وه‌ک جه‌ختکردنه‌وه‌ی زیاترو به‌رچاۋروونی باشت‌ر بۆ تێوه‌ی به‌رێز ده‌لێم :

مادام ناوی تەفسیره‌کا‌مان نووسیوه، نه‌ پێویست ده‌کات و نه‌ ده‌شگونجێ، بۆ هه‌ر تێگه‌یه‌شتن و بیرۆکه‌یه‌ک، که‌ زۆربه‌ی تەفسیره‌کان له‌باره‌ی ئایه‌تیکه‌وه، یان پسته‌و برگه‌یه‌کی ئایه‌تیکه‌وه، ده‌یه‌نین، ئێمه‌ هه‌موو جارێ ناوی ئەو تەفسیرانه‌ یێنین، به‌لام بێگومان هه‌ر کات بیرۆکه‌و تێگه‌یه‌شتنێکی تایبه‌تی یه‌کێک له‌ تەفسیره‌کان هه‌بێ و بکه‌وێته‌ به‌رچاۋ، ئنجا چ په‌سندی بکه‌م، چ په‌فزی بکه‌م، هه‌ر کات به‌ پێویستی بزانی، به‌ تایبه‌ت ئاماژه‌ی پێده‌که‌م، ته‌گه‌رنا به‌ ئاماژه‌ی گشتیی و به‌ نووسینی ناوی تەفسیره‌کان له‌ کۆتایی هه‌ر به‌رگه‌یکه‌دا، ئیکتیفا ده‌که‌م و، زۆریش له‌ ئەمانه‌تی زانستیی (الأمانة العلمیة) ده‌خه‌فێتم و مه‌به‌ستمه‌ په‌چاۋی بکه‌م، چونکه‌ ئەمینیی و ئەمانه‌ت پارێزی، په‌وشتیکی گه‌وره‌و به‌رزی مسوولمانه‌تییه‌ .

(۱) دوا‌یی وا به‌باش زانرا ناوی تەفسیره‌کان لایه‌رین و، له‌ کۆتایی کۆی به‌رگه‌کانی [تەفسیری قورئانی به‌رز و به‌پێژ]دا ده‌یاننووسین.

شایانی باسیشه جاری وا ههیه بیروکه و تیگه یشتنیکی تایه تی خۆم، دهربارهی کۆمه له ئایه تیک یان ئایه تیک یان رسته و برگه یه کی ئایه تیک، بۆ دروست ده بێ، وهك تیگه یشتن و بۆچوونی خۆم دهینووسم، که چی پهنگه له تهفسیرهکانی دیکهش - یهکیکیان یان زیاتر - دا هه بێ، ئه ویش بههۆی ئهوه وهیه که من ئه و تهفسیره م نه کهوتۆته بهر دیده، یان دیتوومه و له یادم نه ماوه.

پېښه کی ئەم بەرگه

الحمد لله وكفى، وصلاته و سلامه وبركاته عن عباده الذين اصطفى وآله جميعا
من الصّحب و الأزواج و القرابة و التابعين لهم بإحسانٍ إلى يوم الدين

خوێنه‌ری به‌رێز و خوشه‌وېستم!

ئەمە بەرگی سییه‌مینه له تەفسیری قورئانی به‌رز و به‌رێز، هه‌شت سوڤه‌ت ده‌گرێته
خۆ که ئەمانه‌ن:

۱- المنافقون

۲- التغابن

۳- الطلاق

۴- التحريم

۵- الملک

۶- القلم

۷- الحاقة

۸- المعارج

شیوازی تەفسیرکردنیسیان وه‌ک شیوازی به‌رگه‌کانی پێشوو، ئەم بەرگه‌ وێرای قوناغ و
هه‌نگاو تەفسیرکردنی ئایه‌ته به‌رێزه‌کانی ئەو هه‌شت سوڤه‌ته، ژماره‌یه‌ک کورته‌باس و
بابه‌تی دیکه‌شی تێدان به‌لام به‌م شیوه‌یه‌ی خوارێ:

یه‌که‌م: سووره‌تی (المنافقون):

له تەفسیری ئەم سوڤه‌ته‌دا ئەم کورته‌باس و بابه‌تانه هه‌ن:

۱- کورته‌باسێک: پوخته‌یه‌کی جه‌نگی (بنو).

۲- کورته‌باسێک ده‌باره‌ی نیفاق و مونافیقان.

دوۋەم: سۈرەتى (التغابن):

كۈرتە باسېك دەربارەى قەدەرەۋە.

سېئەم: سۈرەتى (الطلاق):

۱- پېئاسەى دادگەرى (العدل).

۲- كۈرتە باسېك لەبارەى طەلاقەۋە.

۳- كۈرتە باسېك لەبارەى حەوت ئاسمانەكان و زەۋىيەۋە.

چۈارەم: سۈرەتى (التحریم):

۱- چۈار سەرنجى گرنك.

۲- كۈرتەباسېك لەبارەى پېگەى بەرزى ھاسەرانى پېغەمبەرى خواۋە -خو لىيان پازى
بېت-

پېئجەم: سۈرەتى (الملك):

۱- كۈرتەباسېك لە پېئج سەرنجدا.

۲- كۈرتە باسېك لەبارەى ھەندىك وردەكارى بېستەۋە.

۳- كۈرتەباسېك لەبارەى وردەكارى بېئىن.

۴- كۈرتە باسېك لەبارەى عەقّل و مېشك.

شەشەم: سۈرەتى (القلم):

۱- كۈرتەباسېك لەبارەى رەۋش بەرزى پېغەمبەر ﷺ رەفتار پەرستى ناحەزانىيەۋە.

۲- ھەلۋەستەيەك لەبارەى (يوم يَكْشَفُ عَنْ سَاقٍ) ەۋە.

۳- كۈرتە باسېك لەبارەى چاۋ لېدانەۋە.

حه وتهم: سووپه تی (المعارج):

- ۱- چەند دەقیکی سوونە لەبارە ی ئەو پۆژەوێ کە پەنجا هەزار سألە.
- ۲- کورتە باسیک: چوار سەرنج.
- ۳- خالە بیهیزەکانی مرووف.
- ۴- روونکردنەوێه ک لەبارە ی بەردەوامی لەسەر نوێژەکان و پاراستنیانەوێ.
- ۵- حەوت وردە سەرنج.

هیواداریشم ئەم بەرگەش وەک بەرگە پیشووێه کانهوێ به وردی بخویندریتەوێ، به هەر و سوودی
بئویستی ئی وه ربگیری.

۱۴ / شوال / ۱۴۴۴ هـ - ۲۰۲۳/۵/۴ ههولتیر.

تہ فسیری سوورہ تی

الْمِنَافِقُونَ

دەستپێک

بەرێزان!

ئەمڕۆ کە (۱۳)ی مانگی ڕەمەزانی سالی (۱۴۴۱)ی کۆچی، بەرانبەر (۲۰۲۰/۵/۶)ی زاینی، لە شاری دیرینی هەولێر، خوا پشتیوان بێ، دەست دەکەین بە تەفسیرکردنی سوورەتی (المنافقون)، وەک عادەتی خوشمان، پێناسە و نێوەڕۆکی ئەم سوورەتە موبارەکە لە هەوت (۷) بڕگەدا دەخەینە ڕوو:

پێناسەی سوورەتی (المنافقون) و بابەتەکانی

یەکەم: ناوی ئەم سوورەتە:

ئەم سوورەتە هەر بە (سُورَةُ الْمُنَافِقُونَ) ناسراوە، لەو بارەووەش بەلگە زۆرن، بۆ وێنە ئەو دوو دەقە دێنین:

(۱) - {عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: نَزَلَتْ سُورَةُ الْمُنَافِقِينَ بِالْمَدِينَةِ} (أَخْرَجَهُ ابْنُ الضَّرِيرِ وَالنَّحَّاسُ وَابْنُ مَرْدَوَيْهِ وَالْبَيْهَقِيُّ، وَأَخْرَجَ ابْنُ مَرْدَوَيْهِ عَنْ ابْنِ الزُّبَيْرِ مِثْلَهُ).

واتە: عەبدوللای کوری عەباس ر.ح. گوتووێتی: سوورەتی (مُنَافِقِينَ) لە مەدینە دابەزیووە.

(۲) - {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَقْرَأُ فِي صَلَاةِ الْجُمُعَةِ بِسُورَةِ الْجُمُعَةِ، يُعَرِّضُ بِهَا الْمُؤْمِنِينَ، وَفِي الثَّانِيَةِ بِسُورَةِ الْمُنَافِقِينَ، فَيَقْرَعُ بِهَا الْمُنَافِقِينَ} (أَخْرَجَهُ الطَّبْرَانِيُّ فِي الْأَوْسَطِ كَمَا فِي الْمَجْمَعِ: ج ۲ ص ۱۹۲، وَقَالَ الْهَيْثَمِيُّ فِي الْمَجْمَعِ إِسْنَادَهُ حَسَنَ وَأَصْلُهُ فِي الصَّحِيحِ

باختصار، وَأَخْرَجَ الْبُزَّارَ وَالطَّبْرَانِيُّ عَنْ أَبِي عُبَيْدَةَ الْخَوْلَانِيِّ، والحديث حسنه السيوطي في الدر المنثور: ج ٦ ص ٢٣٤)،

واته: ئەبوو ھورەیرە ر.ھ دەلێ: پێغەمبەری خوا ﷺ لە (پکاتی یەکەمی) نوێژی جومعهدا، (ئەو باسی پەکاتەکی نەکردووە، بەلام دیارە) سووپەتی (جُمُعَة)ی دەخویند، برۆادارانێ پێ ھاندەدا، (بو دینداری و مسوڵماننیتی و بەردەوامیی لەسەر تاعەت و، خۆپاراستن لە نیفاق و دەغەلی و، خۆپاراستن لە کەوتنە ژێر کاریگەریی خاوەن کتیبە لادەرەکان) و، لە (پکاتی) دووھەدا سووپەتی (مُتَافِقِينَ)ی دەخویند (لەمیانی خویندنی سووپەتی (مُتَافِقِينَ)دا) سەر کۆنەو سەرزنەشتی موناڤیق و دەغەلەکانی دەکرد.

دووھەم: شونیی دابەزینی:

زانایان لەسەر مەدینەیی بوونی ئەم سووپەتە یەکدەنگن و، ئەمەش ئاشکرایە چونکە ھەمووی لە بارە ی موناڤیقەکانەوێ، ئەوانیش لە مەدینە بوون، ھالەتی نیفاق و دەغەلی و دوورویی لە مەدینە سەری ھەلداو، چونکە لە مەککە مسوڵمانان بالادەست نەبوون، تاكو خەلک ناچار بێ، لە پرووی ئەواندا خۆی بە مسوڵمان پێشان بدات و لە لای بێپروایەکانیش بلی: بێپروام، ھەمیشە ھالەتی نیفاق لەو کۆمەلگایانەدا دروست دەبێ کە ئیسلام تێیاندا بالادەستە، لەو کۆمەلگایانەدا خەلکی دەغەل و دلنەخۆش، ناچار دەبێ خۆی بە مسوڵمان پێشان بدات، لە ھالیکدا کە برۆای بە ئیسلامیش نیە.

سییەم: ژمارە ی ئایەتەکانی:

بە یەکدەنگیی زانایانی ژمێرەرەری ئایەتەکانی قورئان، ژمارە ی ئایەتەکانی ئەم سووپەتە یازدە (١١)یە.

چوارەم: ریزبەندیی لە دابەزین و لە موصحەفدا:

ئەم سوورەتە لە ریزبەندیی دابەزیندا بە پێی پای (جابر بن زید) ژمارە سەدو دوو (۱۰۲) یە، واتە: سەدو دوووەمین سوورەتە دابەزیوە، لە دواى سوورەتی (الحج) و، پێش سوورەتی (المجادلة)، لە موصحەفیشدا ریزبەندییەکی ژمارە شەست و سێ (۶۳) یە.

پنجەم: نێوەڕۆکی ئەم سوورەتە:

یازدە ئایەتەکی ئەم سوورەتە، جگە لە سێ ئایەتی کۆتایی، هەموویان لە بارەى موناڤیقەکانەو، واتە: ئەم سوورەتە هەشت ئایەتی لە بارەى موناڤیقەکانەو، و، سێ ئایەتی کۆتاییش، خوا ﷻ تێیاندا برپاداران دەدوێن، کە مآل و سامانی خۆیان خەرج بکەن و بە مآل و سامانیان فیداکاریی بکەن لە پیناوی خۆی پەوروەردگاردا، دەستگروویی و هاوکاریی هەژاران و نەداران بکەن.

هەروەها لەم سوورەتە موبارەکەدا، هەلوێستیکى زۆر قیزەونی سەرى موناڤیقەکان (عبدالله بن ابي بن سلول)، لە جەنگى (بنى المصطلق)دا، کە قسەیهکی زل و ناشایستەى بەرانبەر بە پێغمبەرى خوا ﷻ و مسوڵمانان کردو، خراوەتە پروو، کە دواى حاشای لە قسەکی خۆی کردو و سوێندی بە درۆی خواردو، خوا ﷻ لە ئایەتەکانى ئەم سوورەتە موبارەکەدا، ئاماژە بەو هەلوێستەو قسەکانى عەبدوللّو، پۆزش هێنانەوى و سوێندی بەدرۆ خواردنى، دەکات.

هەروەها لەم سوورەتەدا ژمارەیهك لە خەسلەتەکانى موناڤیقەکان خراونە پروو.

لە سێ ئایەتی کۆتاییش دا خوا ﷻ پروی کردۆتە برپاداران، کە وهك موناڤیقەکان و دلّ نەخۆشەکان باوەش بە دنیا دا نەکەن، ژيان و گوزەرانی دنیا لە خوا بێتاگیان نەکاو، سەرەنجام پەشیمانیی بچێژن، بێ ئەوهی سوودی لى بێنن.

شەشەم: تائیه تەند بیەکانی:

تائیه تەندیی بنە پەتیی ئەم سوورەتە، ئەوەیە کە وێرای ئەوەی بە ناوی (منافقون) دەویەو، لە چەند سوورەتیکێ قورئاندا، وەک دوایی باس دەکەین، خوا ﷺ باسی مونا فیکەکان و سیفەتەکانیان کردووە، بەلام تەنیا ئەم سوورەتە بە ناوی (المنافقون) ه، ئنجا ئەم سوورەتە موبارەکە، وێرای ئەوەی ناوی (المنافقون) ی لەسەرە، پێناسە یەکی باشی مونا فیک و دەغەل و دوو پرووەکان دەکات و دەوری بیست (۲۰) لە خەسەلت و هەلس و کەوتەکانیان، لە دوو توپی ئەو هەشت (۸) تائیه تەدا دەخاتە پروو.

هەوتەم: دابەشکردنی تائیه تەکان بۆ چەند دەرسیک:

تیمە کووی ئەو یازدە (۱۱) تائیه تە سوورەتی (المنافقون) دابەش دەکەین بۆ دوو دەرس:

دەرسی یەكەم: هەشت (۸) تائیه تە، تائیه تەکانی: (۱ - ۸)، ئەوانیش هەموویان باسی مونا فیک و دل ئەخۆشەکان دەکەن و، دەوری بیست (۲۰) لە سیفەت و نیشانەکانیان دەخەنە پروو.

دەرسی دووهم: لە سێ تائیه تە کۆتایی سوورەتی (المنافقون) پێک هاتووە، تائیه تەکانی: (۹ - ۱۱) کە تێیاندا خوای بەرزو مەزن فەرمان بە پرۆاداران دەکات: وریابن! سامان و پۆلەکانیان لە یادی خوا بێتاگیان نەکەن و نەیانخافێتن و لەوەی خوا پێداون بەخشن بەوانە ی ئاتاجن و، ببەخشن بۆ خزمەتی ئەو قەوارە ئیسلامییە تێیدا دەژین، بەرلەوەی مردنیان بۆ بێت و، خۆزگە بخوازن دوابخرێن و، خواش ئەجەلی هیچ کەس دواناخات.

شایانی باسه: دواتر پوختهیهك له باره‌ی جه‌نگی (بنی المصطلق) ده‌وه باس ده‌که‌ین، له‌به‌ر تیشکی (السیرة النبویة لابن هشام)^(۱) و (عیون الأثر لابن سید الناس)^(۲) و (المصباح المنیر فی تهذیب تفسیر ابن کثیر)^(۳) دا، که به‌سه‌ره‌اتی عه‌بدو‌ل‌لای کو‌ری توبه‌یی کو‌ری سه‌لوول و نه‌وانه‌ی له‌گه‌لیدا بوون له‌ مو‌نافیق و ده‌غه‌له‌کان و، هه‌لو‌یستی زۆر خراپ و نه‌ر‌ئینیان به‌ران‌به‌ر به‌ پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ و مسو‌لمانان، هه‌بووه، خراوه‌ته‌پروو، هه‌شت ئایه‌ته‌کانی سه‌ره‌تای ئه‌م سو‌وره‌ته‌ مو‌باره‌که‌ باسی ده‌که‌ن.

(۱) ج ۳ ص ۱۴۹ - ۱۵۲.

(۲) ج ۲ ص ۱۳۴.

(۳) ص ۱۴۰۷ - ۱۴۰۹.

دەرسى يەكەم

پېناسەى ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە ھەشت ئايەت پىكىد دى، ئايەتەكانى: (۱ - ۸)، تىياندا باسى مونافىقەكان و ژمارەيەك لە سىفەت و رەفتارەكانيان كراو، لەو ھەشت ئايەتەدا، تىشك خراوۋتە سەر كەسايەتتى مونافىقەكان و بە مسولمانان ناسىتراون و وەك پىشتر گوتمان: دەورى بىست (۲۰) سىفەتيان لى باسكراون، كە ئەمانەن:

۲۰- شايدەدييدانى پوالەتتى بۆ موخەممەد كە پىغەمبەرى خوايە و، درۆكردن لەو شايدەدييدانەدا.

۳۴- سوپىندى درۆكردنە قەلغان و، خەلك لە رى لادان.

۵۶- بپرواھىيان و دوايى كافربوونەو، مۆر بەسەر دلەو نرانيان.

۷- سەرسامبوون بەجەستەو ديمەنيان.

۸- قسەى زرق و برق و خوڭ و بۆش كردنيان.

۹- چوپترانيان بە دارو تەختەى بۆشى ھەلپە سىرراو.

۱۰- ھەمىشە دەست لەسەر دل بوون و لە خوترسانيان - كە كەشف بىن -.

۱۱- دوژمنى سەر سەخت بوونيان بۆ ئىسلام و مسولمانان.

۱۲- لاپى بوون ھەتڵەبوون لە راستە رپى خوا، وەك ويستيان لە دەست دابى.

۱۳- مل بادان و نەھاتنەلای پىغەمبەرى خوا بۆ داواى لىبوردن بۆ كران.

۱۴- خو بەزلگرى.

۱۵- لى نەبوردنى خوا بۆيان بەھوى لاپىيانەو.

۱۶و ۱۷- پىلانگىرييان كە ھاوکاریى ھاوۋەلانى دەورى پىغەمبەرى خوا نەكرى و، سەرەنجام لە دەور پرژانيان و پلاوۋەكردنيان.

۱۸- نه‌بوونی تیگه‌یشتنی قوول.

۲۰ و ۱۹- هه‌په‌شه‌کردنیان به‌ده‌رکردنی پیغه‌مبه‌ری خواو هاوه‌لانی له‌شار و نه‌زانی و که‌وده‌نییان.

بیگوومان تینه‌گه‌یشتوویی (عدم‌الفقه) جیا‌یه‌له‌نه‌زاین (جهل)، چونکه‌جاری‌وا‌که‌سیک‌زانیا‌ری‌هه‌یه، به‌لام‌له‌شته‌کان، ورد‌تینا‌گات، نه‌زانی‌ئه‌وه‌یه‌ئه‌و‌که‌سه‌زانیا‌ری‌نه‌بی، به‌لام‌تینه‌گه‌یشتوویی‌ئه‌وه‌یه‌عه‌قل‌و‌هوشی‌باش‌کارنه‌کات‌و‌تینه‌گات.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿إِذَا جَاءَكَ الْمُتَنَفِقُونَ قَالُوا لَرَسُولُ اللَّهِ إِنَّاكَ لَرَسُولُهُ وَاللَّهِ يَشْهَدُ إِنَّ الْمُتَنَفِقِينَ لَكَاذِبُونَ﴾ (۱) أَخَذُوا أَيْمَانَهُمْ حُنَّةً فَصَدُّوا عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ (۲) ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ ءَامَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا فَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ (۳) وَإِذَا رَأَوْهُمْ تَعْجَبُكَ أَجْسَامُهُمْ وَإِنْ يَقُولُوا تَسْمَعُ لِقَوْلِهِمْ كَأَنَّهمْ خُشُبٌ مُّسْنَدَةٌ يَحْسَبُونَ كُلَّ صَيْحَةٍ عَلَيْهِمْ هُمُ الْعَدُوُّ فَاحْذَرْهُمْ فَنَالَهُمُ اللَّهُ أَنْ يَقُولُوا إِنَّهُمْ كَافِرُونَ (۴) وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ لَوَّارُؤُهُمْ وَرَأَوْهُمُ يُصَدُّونَ وَهُمْ مُّسْتَكْبِرُونَ (۵) سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَسْتَغْفِرْتَ لَهُمْ أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ (۶) هُمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ لَا تُنْفِقُوا عَلَى مَنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ حَقٌّ يَنْفِقُوا لِلَّهِ حَرَّائِنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَكِنَّ الْكَافِرِينَ لَا يَفْقَهُونَ (۷) يَقُولُونَ لَنْ رَجَعَنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لِيُخْرِجَ الْأَعْرَضُ مِنْهَا الْأَذَلَّ وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلَكِنَّ الْمُتَنَفِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ (۸) ﴿

مانای دهقاودهقی ئایه تەکان

{بە ناوی خواى بە بەزەیی بەخشنده، کاتیک مونا فیه کان هاتنه لات گوئیان: شایه دیی دهدهین، بە دئیایی تو ئێردراوی خواى، خواش دهزانی بیگومان تو ئێردراوی وی، بە لام خوا شایه دیی ده دات که مونا فیه کان درۆزن (که ده لێن: برومان بە ئێردراویت ههیه) ❶ سوینده (درۆیه) کانیان کردوونه قه لغان (و پۆشه ریان)، ئنجا له رپی خوا لایانداوه (و خه لکیشیان لاداوه)، بیگومان ته وهی دهیکه خراپترین کاره ❷ تهو (خراپترین کاره) یش به هوی ته وه وه که بروایان هیناوه، دواى بی پروا بوون، سه ره نجام مو ر به سه ر دئیانه وه نرا، ئنجا تهوان تیناگه ن ❸ کاتیکیش بینیت، جه ستهو دیمه نیان سه رسامت ده کات، ته گه ر قسه ش بکه ن، گوئى بو قسه که یان ده گری، وه ک داره هه لپه سی ئێردراوه کان وان، پتیان وایه هه ر هاوارو چریکه یه ک له دژی تهوانه، تهوانن دو ژمن، لتیان وربابه، خوا بیانکوژی بو کوئى لاده درین! ❹ هه ر کاتیک پیشیان گو ترا: وهرن پیغه مبه ری خوا ❺ داواى لیبوردنن بو (له خوا) ده کات، سه ریان باداو بینیت خو به زلگرانه (له رپی راست) لایاندا ❻ (ته ی پیغه مبه را) یه کسانه له سه ریان ئایا داواى لیبوردنیان بو بکه ی، یان داواى لیبوردنیان بو نه که ی، هه رگیز خوا لتیان نابوو ری، به دئیایی خوا کو مه لى لاده ران راسته ری ناکات و، به ئامانج ناگه به نئ ❷ تهوان تهو که سانه ن ده لێن: خه رجی تهوانه مه کیشن، که له لای پیغه مبه ری خوان ❸ (و هاوکاریان مه که ن)، تا کو ده پرژین و بلا وه ده که ن، عه مبه ره کانی ئاسمانه کان و زه ویش ه ی خوان، به لام مونا فیه کان تیناگه ن ❹ (مونا فیه کان) ده لێن: مسو گه ر ته گه ر گه راینه وه بو مه دینه، به دئیایی لایه نی به هیزو بالاده ست، لایه نی بی هیزو زه بوون (له شاره که) وه ده رده نین، هیزو بالاده ستیش ه ی خوا و ه ی پیغه مبه رو ه ی برواداران ه، به لام مونا فیه کان نازانن ❺}.

شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندیک له وشه‌کان

(الْمُنْفِقُونَ): کو‌ی (مُنَافِق)ه، پیم وایه واباشه به کوردیی بگوتری: ده‌غل، بیگومان مونا‌فیکه‌کان دو‌روون، به‌لام پیم وایه بابای دو‌و (ذُو الْوُجْهَيْنِ)، ده‌گونجی له نیو مسو‌لمانانیشدا هه‌بی و دو‌و رووی، سیفه‌تییکی خراپه‌و گونا‌هیککی گه‌وره‌یه، به‌لام بو‌ مونا‌فیک، پیم وایه ته‌گه‌ر بگوتری: ده‌غل، واته: که‌سیک که پ‌واله‌تی مسو‌لمانانه، به‌لام له نیو خو‌ی و له نیوه‌وه‌دا بی‌پروایه، راستره‌و کورد زیاتر ته‌و وشه‌یه به‌کار دینن، بو‌ که‌سیک که پ‌تچه‌وانه‌ی ته‌وه‌ی ده‌ری ده‌خات، ده‌یشاریته‌وه: (يُبْطِنُ خِلَافَ مَا يُظْهَرُ)، مسو‌لمانیتیی ده‌رده‌خات، به‌لام کو‌فر له دلی خو‌یدا په‌نه‌ان ده‌کات.

(نفاق) له چیه‌وه هاتوه؟ (مِنَ النَّفَقِ، وَالنَّفَقُ: الطَّرِيقُ النَّافِذُ وَمِنْهُ نَافِقَاءُ الْيَرْبُوعِ، النَّفَاقُ: الدُّخُولُ فِي الشَّرْعِ مِنْ بَابٍ، وَالْخُرُوجُ عَنْهُ مِنْ بَابٍ آخَرَ)، (نفاق) له (نَفَق)ه‌وه هاتوه که به‌ ری‌ه‌ک ده‌گوتری له بن زه‌وییدا (به‌ کوردیی تو‌ئیلی پ‌نده‌لین) هه‌روه‌ها کونی جورج (نَافِقَاء)ی پی ده‌گوتری (نَافِقَاء) کونی جورج له بیابان، له شو‌ئیتیک ده‌یکۆ‌لی، ته‌گه‌ر لی‌ره‌وه‌ تینی بو‌ هات، له‌وی‌وه ده‌رده‌چ‌ی.

له زاراوی شه‌رعدا (نیفاق): بریتیه له چوونه نیو ئیسلام له ده‌رگایه‌که‌وه‌و، لی‌ هاته‌نه‌ده‌ری له ده‌رگایه‌کی دیکه‌وه‌.

(نَشْهُدُ): (الشَّهَادَةُ: قَوْلٌ صَادِرٌ عَنْ عِلْمٍ حَصَلَ مِنْ شَاهِدَةٍ بَصِيرَةٍ، أَوْ بَصَرٍ)، شایه‌دیی دان قسه‌یه‌که ده‌رچووه له زانیارییه‌که‌وه، که په‌یدا‌بووه، به‌هو‌ی بینینی ده‌روون، یاخود بینینی چاوی سه‌ره‌وه‌.

(جُنَّةٌ): (الْجُنَّةُ وَالْمِجَنُّ وَالْمَجَنَّةُ: التُّرْسُ الَّذِي يُجَنُّ صَاحِبُهُ)، (جُنَّةٌ، مِجَنٌّ، مَجَنَّةٌ) هەرسێکیان بە قەلغان و سوپەرێک دەگوترێن کە خواوەنەکە ی دەشارێتەوە، واتە: لە تیرو پم و شیرو تەور، کە کاتی خۆی شەڕیان پێکراوە.

(فَصَدَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ): خەڵکیان لە ڕێی خوا لادا، ئەگەر (صَدَّ) لە (صَدَّ) هەوێ، بەلام ئەگەر لە (صُدُّود) هەوێ، (صَدَّ صُدُّودٌ أَي: اِنْصَرَفَ اِنْصِرَافًا)، واتە: خۆیان لە ڕێ لایاندا، چونکە (صَدَّ)، هەم حالەتی (لازم) ی هەیه، (صَدَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ) واتە: خۆی لایدا، هەروەک حالەتی تێپەڕێنەر بۆ بەرکار (مُتَعَدِّي) شی هەیه، ئەو کاتە: (يَصُدُّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ) واتە: (يَصُدُّ النَّاسَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ)، خەڵک لە ڕێی خوا لادەدا.

(فَطَبَعَ): (الطَّبْعُ: أَنْ تُصَوِّرَ الشَّيْءَ بِصُورَةٍ مَا، وَهُوَ أَعْمٌ مِنَ الْخَتْمِ وَأَخْصُ مِنَ النَّقْشِ) (طَبَعَ) ئەوەیە تۆ بەشیوەیەک وێنەی شتێک بکێشی، وشە (طَبَعَ) گشتیترە لە مۆر (الْخَتْمُ)، بەلام تاییەترە لە نیگار (النَّقْشُ)، بەلام تێمە لە کوردیدا هەر دەلیین: مۆر، مۆری کردو مۆری پێوەنا، مۆری کێشا، ئەم تەعبیرەش بەکار دەهێنێ بۆ حالەتێک، وەک چۆن نامەیەک دەنووسێ و مۆر دەکێ، مانای وایە هێچێ دیکە ی تێدا نانووسێ و کۆتاییە، کەسێکی بەرەو کوفر و خراپە دەچێ، خوای کارزان ئەو حالەتە کە ئەو مڕۆقە وای لێ دێ و دلی ئیمانی ناچێت، هەرکام لە (طَبَعَ) و (خَتَمَ) ی بۆ بەکارهێنان: (خَتَمَ عَلَى قُلُوبِهِمْ)، یانی: وەک چۆن نامەیەک مۆر دەکێ، دلی ئەوانیش مۆر کراوە تازە کۆتایی هاتووە.

(لَا يَفْقَهُونَ): واتە: تێناگەن، ورد تێناگەن، (الْفِقْهُ: التَّوَصُّلُ بِعِلْمٍ شَاهِدٍ إِلَى عِلْمٍ غَائِبٍ، فَهُوَ أَخْصُ مِنَ الْعِلْمِ)، (فَقْهَ): بریتێ لەوەی بە هۆی زانیارییەکی بەرچاوەوە بگە ی بە زانیارییەکی نادیار، کەواتە: (فَقْهَ) تاییەترە لە زانیاری. هەندیکیش گوتووایانە: (الْفِقْهُ: هُوَ فَهْمٌ مُرَادُ الْمُتَكَلِّمِ)، (فَقْهَ): تێگەشتنە لە مەبەستی بێژەر.

هه نديکيش گوتوو يانه: (الْفَقُّهُ: هُوَ الْعِلْمُ بِدَقَائِقِ الْأُمُورِ)، (فَقْه): بریتیه له زانیاری هه بوون به ورده کاری کاره کان.

(تُعْجِبُكَ): واته: سه رسامت ده کات، (أُعْجِبَ بِنَفْسِهِ، أَوْ بِرَأْيِهِ، فَهُوَ مُعْجَبٌ، وَالْإِسْمُ: الْعُجْبُ)، ده گوتری: (فُلَانٌ أُعْجِبَ بِنَفْسِهِ أَوْ بِرَأْيِهِ)، فلانکەس به خوئی و به بوچوونه کهی خوئی سه رسام بوو، که نهو کاته ناوی بکهه (إِسْمُ فاعِل) ده کهی ده بیته (مُعْجَبٌ)، واته: سه رسام بوو له حاله تی به رکارد ا ده بی و ناوه که شی بریتیه له (عُجْبٍ) واته: سه رسام بوون.

(أَجْسَامُهُمْ): (جَسَدٌ: مَا لَهُ طَوْلٌ وَعَرْضٌ وَعُمُقٌ)، (أَجْسَامٌ) کوئی (جِسْم) ه، که ههه شتی که درژی و پانی و قوولی هه بی، (الْجَسَدُ: كَالْجِسْمِ لِكُنْهُ أَحْصُ إِذَ الْجَسَدِ مَا لَهُ لَوْنٌ) (جَسَدٌ) یش هه روهك (جِسْم) ه له زمانی عه ره بییدا (به کوردی ده لاین: جهسته، به دهن، لاشه) به لام (جَسَدٌ) تابه تتره له (جِسْم)، چونکه (جَسَدٌ) نه وهیه رهنگی هه بی، هه واش (جِسْم) ی ههیه، به لام رهنگی نیه، به لام که گوت (جِسْم) ده بی رهنگی هه بی.

به لام پیم وایه: (جَسَدٌ) نه وهیه روو حی تیدانه مابی و (جِسْم) روو حی تیدایه، به به لکه ی:

۱- ﴿فَالْيَوْمَ نُنَجِّكَ بِبَدَنِكَ﴾ یونس: ۹۲. ببدنك: بجسدك.

۲- ﴿... وَزَادَهُ، بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ﴾ البقرة: ۲۴۷.

۳- ﴿وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ أَجْسَامُهُمْ...﴾ المنافقون: ۴.

۴- ﴿وَأَلْقَيْنَا عَلَى كُرْسِيِّهِ جَسَدًا...﴾ ص: ۳۴.

وهك ده بینین بو هه ركام له (طالوت) و (منافقین) که زیندوون و روو حیان له به ره جهسته یان دایه، وشه ی (جِسْم) ی به کاره ی ناوه.

بەلّام بۆ مندالە مردوووە بێ ڕووحە کە ی (سلیمان) (عَلَيْهِ السَّلَامُ) (جەسەد) بە کارهاتووە.

(خُشْبٌ): (جَمْعُ الخَشْبِ، مِثْلُ هَمْرٍ وَهَمْرٍ، (خُشْب) کۆی (خَشَب) واتە: دارەکان، دار، هەرچەندە ئێستا وەک باوی زمان، زیاتر (خَشَب) بۆ تەختە بە کاردای، تەختەش هەر دارە، بەلّام لە ئەصّلی زمانی عەرەبییدا (خَشَب) کە بە (خُشْب) کۆ دەکرێتەو، واتە: دار بە گشتی، دار دواى وشك بوونى، وەک (هَمْرٌ وَهَمْرٌ) (هَمْر) کۆیە کە یەو (هَمْر) یش تاکە کە یە، (هَمْر) واتە: میوه‌کان، بەره‌کان، (هَمْر) یش یە ک بەر، یە ک میوه.

(مُسْنَدَةٌ): (سَنَدٌ وَاسْتَنَدَ إِلَى الشَّيْءِ: اعْتَمَدَ) (سَنَدٌ وَاسْتَنَدَ إِلَى الشَّيْءِ) واتە: پالێ بە شتە کەووەدا، کە دەفەر موی: (خُشْبٌ مُسْنَدَةٌ) واتە: دارى هەلپە سیردراو، دارێک کە بە دیوار هەلپە سیردری، بە دیوارەو دەنری، لەبەر ئەوەی خەلک کاری پێی نیه و بە کار نایەت، (مُسْنَدَةٌ) دەشگونجا بگوتری: (خُشْبٌ مُسْنَدَةٌ)، دارە هەلپە سیردراوەکان، بەلّام (مُسْنَدَةٌ: شُدَّ لِلْكَثْرَةِ)، لەبەر ئەوەی دارەکان زۆرن، بۆیە گیرەدار کراوە.

(صَيْحَةٌ): (الصَّيْحَةُ: رَفْعُ الصَّوْتِ، وَأَصْلُهُ تَشْقِيقُ الصَّوْتِ، انْصَاخَ الخَشْبِ، أَوْ الثُّوبِ: انْشَقَّ فَسَمِعَ مِنْهُ صَوْتٌ)، (صَيْحَةٌ) لە بنچینه‌دا دەنگ بەرزکردنەو یە، ریشە کە ی بریتیه لە قلیشانی دەنگ، تەختە یە ک دارێک کە دەقلیشی، یاخود بەرگی ک پۆشاکێک کە دەقلیشی، دەنگی لێ دی.

(فَاَحْذَرَهُمْ): (الْحَذَرُ: اخْتِرَازٌ مِنْ مُخِيفٍ)، (حَذَر): بریتیه لە خۆپاراستن لە شتیکی ترسناک، شتیکی جێی مه‌ترسیی.

(نُؤْفَكُونَ): (يُضْرَقُونَ عَنِ الْحَقِّ)، له هەق لا دەدرێن.

(لَوْأَ): سەریان بادا، (الْيَ: قَتْلُ الْحَبْلِ)، (يَ): بریتیه لەو ی گوریسیک، پەتیک بنووشتی نیه‌و، (وَلَوْأَ رَأْسُهُ: أَمَالُهُ) سەری بادا، (وَالْتَشْدِيدُ لِلْكَثْرَةِ وَالْمُبَالَغَةِ).

دەگونجا بگوتری: (لَوُوا رُؤُوسَهُمْ) کە بەو شیوەیەش خۆندراوەتەوه، بەلام کە دەفەرموی: (لَوُوا رُؤُوسَهُمْ) گیرەدارکردنی بۆ زۆرییە، واتە: زۆر سەریان باده دەن، یاخود بۆ زێدەپۆییە، واتە: زۆر بە سەختی مل باده دەن و گوێ ناگرن.

(سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ): یەكسانە لەسەریان، (السَّوَاءُ: الْعَدْلُ، وَسَوَاءَ الشَّيْءِ: وَسَطُهُ، سَوَاءٌ: إِسْمٌ، سَوَاءٌ عَلَيَّ أَقُمْتُ أَمْ قَعَدْتُ)، وشە (سَوَاءٌ) بە مانای دادگەری دی، (وَسَوَاءَ الشَّيْءِ) واتە: نیوەراستی ئەو شتە، (سَوَاءٌ) ناو، دەگوتری: (سَوَاءٌ عَلَيَّ أَقُمْتُ أَمْ قَعَدْتُ)، بۆ من یەكسانە هەلسی یاخود دا بنیشی.

(يَنْفَضُّوا): (الْقَضُ: الْكُسْرُ بِالتَّفْرِقَةِ): (قَضُ) بریتیه لە شكانی شتێك و بڵاوبوونی، (قَضُ الْقَوْمِ فَانْفَضُّوا: فَرَقَهُمْ فَتَفَرَّقُوا)، خەلكەكە ی پرژاندو پرژان واتە: بڵاوی كردن و بڵاوبوونهوه.

(الْأَعْرُ): (الْعِزُّ: ضِدُّ الدُّلِّ) (عِزٌّ) دژ (دُلٌّ) ه، (عِزٌّ) واتە: بالادەستی، (دُلٌّ) واتە: زەبوونی و بێدەسەلاتیی، (عِزٌّ يَعْزُّ، أَي: قَوِيٌّ بَعْدَ ذِلَّةٍ) واتە: دوا ئەوهی بێدەسەلات و زەبوون بوو، بەهێز بوو.

(الْأَذَلُّ): پێچهوانەی (الْأَعَزُّ) ه، واتە: هەرە بەهێزو بالادەست، (الأَذَلُّ) واتە: هەرە زەبوون و هەرە بێ دەسەلات و داماو، دەگوتری: (ذَلٌّ يَذِلُّ ذُلًّا وَذِلَّةٌ وَمَذَلَّةٌ فَهُوَ ذَلِيلٌ، أَذِلَاءٌ وَأَذِلَّةٌ، وَالذُّلُّ ضِدُّ الْعِزِّ)، (ذَلٌّ يَذِلُّ) یانی: زەبوون بوو، زەبوون دەبی، (ذُلًّا وَذِلَّةٌ وَمَذَلَّةٌ) هەموویان چاوگن، واتە: زەبوونی، (أَذِلَاءٌ وَأَذِلَّةٌ) هەردووکیان کۆن، واتە: ئەوان زەبوون، (ذَلٌّ) زەبوونی، پێچهوانەی (عِزٌّ) ه، (عِزٌّ) واتە: بالا دەستی، (الذُّلُّ ضِدُّ الصُّعُوبَةِ)، (ذَلٌّ) دژ زەحمەت و قورسییە، دەگوتری: (دَابَّةٌ ذَّلُولٌ) کە لە (ذَلٌّ) هەواتو، واتە: وڵاخێک، ئاژەڵێکی دەستەمۆ، کە بە ئاسانی بێتە ژێربار، پێچهوانەكە بریتیه لە (دَابَّةٌ صَعْبَةٌ)، ئاژەڵێك کە جەنە بگری، لووشکە باوی و پێ نەدات باری بخڕیتە سەر پشت.

هوئی هاتنه خواره وهی ثایه تانه کان

هوئی هاتنه خواره وهی ئەم ئایە تانە: ﴿إِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُ، وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَكَاذِبُونَ ﴿١﴾ اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ ءَامَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا فَطَمَعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَأَمَّهُمْ قُلُوبُهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٣﴾ وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ أَجْسَامُهُمْ وَإِنْ يَقُولُوا تَسْمَعُ لِقَوْلِهِمْ كَأَنَّهُمْ خُشُبٌ مُسْنَدَةٌ يَحْسَبُونَ كُلَّ صَيْحَةٍ عَلَيْهِمْ هُمُ الْعَدُوُّ فَاحْذَرْهُمْ فَنَالَهُمُ اللَّهُ أَنْ يَقُولُوا إِنَّهُمْ كَافُونَ ﴿٤﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ لَوَّا أُرُوسَهُمْ وَرَأَيْتَهُمْ يَصُدُّونَ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ ﴿٥﴾ سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٦﴾ هُمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ لَا تُنْفِقُوا عَلَى مَنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ حَتَّى يَنْفَضُوا وَلِلَّهِ خَزَائِنُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٧﴾ يَقُولُونَ لَيْنَ رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لَيُخْرِجَنَّ الْأَعَزُّ مِنْهَا الْأَذَلَّ وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٨﴾﴾

چەند گێڕاوه یهك ده‌رباره‌ی هوئی هاتنه خواره وهی ئەم ئایە تانە، هاتوون، تێمه دوو ڕیوایه تمان لێ هه‌ڵبژاردوون، که له ڕووی سه‌نه‌ده‌وه به‌هێزترن:

یه‌که‌م: (عَنْ زَيْدِ بْنِ أَرْقَمٍ رضی‌الله‌تعالی‌عنہ) قَالَ: خَرَجْتُ مَعَ عَمِّي فِي غَزَاةٍ، فَسَمِعْتُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ أَبِي ابْنِ سَلُولٍ يَقُولُ لِأَصْحَابِهِ: لَا تُنْفِقُوا عَلَى مَنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ حَتَّى يَنْفَضُوا، لِنِ رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لَيُخْرِجَنَّ الْأَعَزُّ مِنْهَا الْأَذَلَّ؛ قَالَ: فَذَكَرْتُ ذَلِكَ لِعَمِّي أَوْ لِعَمْرٍ، فَذَكَرَهُ لِلنَّبِيِّ صلی‌الله‌تعالی‌علیہ‌وآلہ‌وسلم فَدَعَانِي فَحَدَّثَنِي، فَأَرْسَلَ إِلَيَّ رَسُولُ اللَّهِ صلی‌الله‌تعالی‌علیہ‌وآلہ‌وسلم فَحَدَّثَنِي، فَأَرْسَلَ إِلَى عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي ابْنِ سَلُولٍ وَأَصْحَابِهِ، فَحَلَفُوا مَا قَالُوا، فَكَذَّبَنِي رَسُولُ اللَّهِ صلی‌الله‌تعالی‌علیہ‌وآلہ‌وسلم وَصَدَّقَهُ، فَأَصَابَنِي هَمٌّ لَمْ يُصِْبْنِي مِثْلُهُ قَطُّ، وَجَلَسْتُ فِي الْبَيْتِ، فَقَالَ عَمِّي: مَا أَرَدْتُ إِلَّا أَنْ كَذَّبَكَ رَسُولُ اللَّهِ صلی‌الله‌تعالی‌علیہ‌وآلہ‌وسلم وَمَقَّتَكَ. قَالَ: حَتَّى

أَنْزَلَ اللَّهُ: ﴿إِذَا جَاءَكَ الْمُتُنَفِقُونَ﴾، قَالَ: فَبَعَثَ إِلَيَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فَقَرَأَهَا رَسُولُ اللَّهِ عَلَيَّ، ثُمَّ قَالَ: «إِنَّ اللَّهَ قَدْ صَدَّقَكَ يَا زَيْدُ» { (أخرجه البخاري: ٤٩٠٠، ٤٩٠١، ٤٩٠٢، ٣٩٠٣، ٤٩٠٤، ومسلم: ٢٧٧٢) }.

واتە: زەیدی کۆری ئەرقەم ﷺ، دەلێ: من لە جەنگێکدا بووم، گویم لە عەبدوللای کۆری ئوبە ی کۆری سەلوول بوو دەیکوت: خەرجیی ئەوانە مەکیشن کە لە لای پێغەمبەری خوا ﷺ (هاوکاریی ماددییان مەکەن) بەلکو لە دەوری بېژدین، ئەگەر بۆ مەدینەش گەڕاینەو، دەبێ کەسێک کە بالادەستەرە، (مەبەستی خوێی و هاوئەکانی بوو) کەسێک کە بێ دەسەلات و زەبوونە دەری بکات لە مەدینە (واتە: دەبێ عەبدوللای کۆری ئوبەیی و هاوئەکانی لە دەغەل و دلنە خوێشەکان، پێغەمبەری خوا ﷺ و هاوئەکانی دەرێکەن) منیش ئەوهم بۆ مامم یان بۆ عومەری کۆری خەتتابم گێڕایەو، ئەویش بۆ پێغەمبەری خوا ﷺ باسکرد، پێغەمبەریش ﷺ بانگی کردم، منیش بۆم باسکرد، ئەویش (پێغەمبەری خوا ﷺ) بە دوا ی عەبدوللای کۆری ئوبەیی و هاوئەکانیدا نارد، ئەوانیش سوێندیان خوارد: شتی وایان نەگوتو، پێغەمبەری خواش ﷺ منی بە درۆ داناو ئەوانیشی بەراست دانا، (وایزانی راست دەکەن)، منیش خەمیکم تووش بوو هەرگیز خەمی وام تووش نەبوو، لە مانی دانیشتم، مامم گوتی: هەر ئەوەندەت ویست کە پێغەمبەری خوا ﷺ بە درۆی دانی و پرسی لێ هەلسای! ئیدی خوا ی بەرز ئەم سووڕەتە ی دابەزاند، پێغەمبەری خواش ﷺ بەدوایدا ناردم و سووڕەتەکی بۆ خوێندمەو، فەرمووی: ئە ی زەید! خوا تو ی بەراست دانا (پشتگیری قسەکی تو ی کردو تو راست گوتو).

دووهم: {عَنْ زَيْدِ بْنِ أَرْقَمَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: غَرَّوْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَكَانَ مَعَنَا أَنَسُ بْنُ الْأَعْرَابِ فَكُنَّا نَبْدُرُ الْمَاءَ، وَكَانَ الْأَعْرَابُ يَسْبِقُونَا إِلَيْهِ فَيَسْبِقُ الْأَعْرَابِيُّ أَصْحَابَهُ فَيَمْلَأُ الْحَوْضَ وَيَجْعَلُ حَوْلَهُ حِجَارَةً، وَيَجْعَلُ النُّطْعَ عَلَيْهِ حَتَّى تَجِيءَ أَصْحَابُهُ. قَالَ: فَأَتَى رَجُلٌ مِنَ الْأَنْصَارِ أَعْرَابِيًّا، فَأَرَاكَ زِمَامَ نَاقِيهِ لِيَتَشَرَّبَ، فَأَبَى أَنْ يَدْعُهُ، فَانْتَزَعَ حَجَرًا، فَبَاصَ الْمَاءَ، فَرَفَعَ الْأَعْرَابِيُّ

حَسَبَهُ قَصْرَبَ بِهَا رَأْسَ الْأَنْصَارِيِّ فَسَجَّهَ، فَأَتَى عَبْدَ اللَّهِ بْنَ أَبِي رَأْسٍ الْمُتَأَفِّقِينَ، فَأَخْبَرَهُ «وَكَانَ مِنْ أَصْحَابِهِ» فَغَضِبَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي ثُمَّ قَالَ: لَا تَتَفَقَّهُوا عَلَيَّ مَنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ حَتَّى يَنْقُضُوا مِنْ حَوْلِهِ «يَعْنِي الْأَعْرَابَ» وَكَانُوا يَحْضُرُونَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ عِنْدَ الطَّعَامِ، فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ: إِذَا انْقَضُوا مِنْ عِنْدِ مُحَمَّدٍ فَأَتُوا مُحَمَّداً بِالطَّعَامِ، فَلْيَأْكُلْ هُوَ وَمَنْ عِنْدَهُ. ثُمَّ قَالَ لِأَصْحَابِهِ: لَبَّيْ رَجَعْتُمْ إِلَى الْمَدِينَةِ لِيُخْرِجَنَّ الْأَعَزُّ مِنْهَا الْأَذَلَّ. قَالَ زَيْدٌ: وَأَنَا رِدْفُ عَمِّي فَسَمِعْتُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ أَبِي فَاخْرَةَ عَمِّي، فَأَنْطَلَقَ فَأَخْبَرَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، فَأَرْسَلَ إِلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فَحَلَفَ وَجَعَدَ. قَالَ: فَصَدَّقَهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَكَذَّبَنِي. قَالَ: فَجَاءَ عَمِّي إِلَيَّ فَقَالَ: مَا أَرَدْتُ إِلَّا أَنْ مَقَتَكَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَكَذَّبَكَ وَالْمُسْلِمُونَ، قَالَ: فَوَقَعَ عَلَيَّ مِنْ جُرْأَتِهِمْ مَا لَمْ يَقَعْ عَلَى أَحَدٍ، قَالَ: فَبَيْنَمَا أَنَا أَسِيرُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فِي سَفَرٍ قَدْ خَفَقْتُ بِرَأْسِي مِنَ الْهَمِّ، إِذْ أَتَانِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فَعَرَكَ أُذُنِي وَصَحَّكَ فِي وَجْهِي، فَمَا كَانَ يَسْرُنِي أَنْ لِي بِهَا الْخُلْدُ فِي الدُّنْيَا، ثُمَّ إِنَّ أَبَا بَكْرٍ لَحِقَنِي فَقَالَ: مَا قَالَ لَكَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ؟ قُلْتُ: مَا قَالَ شَيْئاً إِلَّا أَنَّهُ عَرَكَ أُذُنِي وَصَحَّكَ فِي وَجْهِي، فَقَالَ أَبَشِّرْ! ثُمَّ لَحِقَنِي عُمَرُ، فَقُلْتُ لَهُ مِثْلَ قَوْلِي لِأَبِي بَكْرٍ، فَلَمَّا أَصْبَحْنَا قَرَأَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ سُورَةَ الْمُتَأَفِّقِينَ، (قال مؤلفاً: الإستيعاب في بيان الأسباب: ج ۳، ص ۴۱۳ و ۴۱۴ و ۴۱۵، قلنا: وهذا سند حسن، قال الترمذي: هذا حسن صحيح، وصححه الحاكم ووافقه الذهبي، وذكره السيوطي في الدر المنثور: ج ۸ ص ۱۷۱، وأخرجه الطحاوي في مشكل الآثار رقم ۵۸۸۳، والطبراني: في المعجم الكبير ص ۵۰۷۳، أخرجه البخاري: في صحيحه مُعَلَّقاً بعد الحديث ۴۹۰۲، وَوَصَلَهُ النَّسَائِيُّ فِي تَفْسِيرِهِ: ۶۱۴، قلنا: وسنده صحيح على شرط الشيخين).

تھم ریواہیہ تہ پرونترہو مہبہست ہاشتر پروون دہکاتہوہ، زہیدی کوری تہرقہم خوا لئی پازی بی دہلئ: لہ خزمہت پیغہمہری خوادا ﷺ چووین بو جہنگ، کومہ لیک لہ خہ لکی عہرہبی خیلہ کییمان لہ گہ لدا بوون، ننجائیمہ کہ ناویکمان لی ہہ لڈہ کہوت، دہمانویست خیرایی بکہین و بچینہ سہر ناوہ کہ، بہ لآم عہرہ بہ خیلہ کییہ کان خیراتر دہرؤیشتن و دہ چوونہ سہر ناوہ کہ.

جاریک عہرہ بیکی خیلہ کیی پیش ہاوہ لہ کانی کہوت، حہوزہ کہی پرکردو بہردی لہ دوری دانان و چہرمیکیشی لہ سہر راخت، (یانی: تہوہ عایدی

تیمهیه) ههتا هاوهلهکانی دین، پیاویک له پشتیوانهکان هات، ئه‌ویش ههر ئه‌عرابیی بوو، (خێله‌کیی و بیابانشین بوو)، جلّه‌وی حوشتره‌که‌ی شل کرد تاكو حوشتره‌که‌ی ئاو بخواته‌وه، ئه‌و عه‌ر به‌ خێله‌کییه‌ی پێش، که‌ حه‌وزه‌که‌ی قو‌رخ کرد بوو، لێنه‌گه‌را بخواته‌وه، به‌لام خاوه‌ن حوشتره‌که‌ ئه‌و به‌رده‌ی نه‌یده‌هیشت ئاوه‌که‌ بێ ((قَبَاضُ الْمَاءِ) واته‌: گیره‌ی ئاوه‌که‌ی که‌ نه‌یده‌هیشت بێ)، به‌رده‌که‌ی لادا، عه‌ر به‌ خێله‌کییه‌که‌ش (وه‌ك به‌رگریی کردن له ئاوه‌که‌، که‌ ده‌ستکاریی نه‌کری) داریکی به‌رز کرده‌وه له‌سه‌ری پشتیوانیه‌که‌ی داو سه‌ری شکاند، ئه‌ویش چوو بۆ لای عه‌بدوڵلای کورێ ئوبه‌یی کورێ سه‌لوول، سه‌روکی مونا‌فیقه‌کان و هه‌والی پێدا (ئه‌و که‌سه‌ی سه‌ری شکابوو له‌ هاوه‌له‌کانی عه‌بدوڵلای کورێ ئوبه‌یی بوو) عه‌بدوڵلای کورێ ئوبه‌یش توو‌ره‌ بوو گو‌تی: ئه‌وانه‌ی له‌ ده‌وری پێغه‌مبه‌ری خوان، خه‌رجییان مه‌کێشن و هاوکارییان مه‌که‌ن، به‌لکو له‌ ده‌وری به‌رژین واته‌: عه‌ر به‌ خێله‌کییه‌کان، که‌ ده‌هاتنه‌ خزمه‌ت پێغه‌مبه‌ر ﷺ و خواردتیک هه‌بوایه، ئه‌وانیش لێیان ده‌خوارد، عه‌بدوڵلای کورێ ئوبه‌ی گو‌تی: هه‌رکات ئه‌وان له‌ ده‌وری موحه‌ممهد ﷺ پڕژان، ئنجا خوارد بۆ موحه‌ممهد ﷺ به‌رن، با خو‌ی و ئه‌وانه‌ی له‌گه‌ڵیدان، بیخۆن. دوا‌یی به‌ هاوه‌له‌کانی گو‌ت: ئه‌گه‌ر گه‌راینه‌وه بۆ مه‌دینه، ده‌بێ که‌سێک که‌ بالاده‌ستته‌، که‌سێک که‌ زه‌بوونترو بێ ده‌سه‌لاتته‌، ده‌ری بکات (واته‌: خو‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌ریکات) زه‌ید ده‌لێ: منیش هه‌میشه له‌ خزمه‌تی پێغه‌مبه‌ری خوادا ﷺ بووم، لێی نزیک بووم، که‌ ئه‌وه‌م له‌ عه‌بدوڵلای کورێ ئوبه‌یی بیست، هه‌والم دا به‌ مامم، مامیشم چوو هه‌والیدا به‌ پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ، پێغه‌مبه‌ری خواش به‌ دوا‌ی عه‌بدوڵلای کورێ ئوبه‌یی کورێ سه‌لوولی دا نارد، ئه‌ویش سو‌پندی خواردو نکوولیکرد شتی وای گو‌تبێ، پێغه‌مبه‌ری خواش ﷺ ئه‌وی به‌راست داناو منی به‌ درۆ دانا، مامم هات بۆ لام و گو‌تی: ههر ئه‌وه‌نده‌ت مه‌به‌ست بوو، که‌ پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ رقی لیت هه‌لبه‌ستی و به‌ درۆت دابنێ و مسو‌لمانانیش! منیش خه‌میکم هاته‌ سه‌ر، هه‌رگیز خه‌می وا نه‌چۆته‌ دلێ که‌س.

ئىنجا لە كاتىكدا لە جەنگە كەدا لە خزمەت پىغەمبەرى خوادا ﷺ دەپۆشتىن، لە خەمان سەرم لارە لارەى بوو (يان تۆزى خەوتم، لە شوئىنىك)، پىغەمبەرى خوا ﷺ هات بو لام، گوئى گرتم و گوشى و لە پروومدا پىكەنى، ئىنجا كە ئەوهم بينى، پىم خۆشتر بوو لەوہى لە دىادا بە ھەمىشەى ھىئمەوہ، دواى ئەبووبەكر پىم گەشت گوئى: پىغەمبەرى خوا ﷺ چى پى گوئى؟ گوتم: ھىچى نەفەر موو، بە لام گوئى بادام و لە پروومدا پىكەنى، ئەبوو بەكر گوئى: كەواتە دڵخۆشە، ئىنجا عومەر پىم گەشت (خوا لە ئەبوو بەكر و عومەر و زەيدىش پازى بى) ھەمان شت كە بە ئەبووبەكرم گوتبوو، بە وىشم گوتم، كاتىك كە رۆژمان كەردەوہ، پىغەمبەرى خوا ﷺ سوورەتى (المنافقين) ى خوئندەوہ.

کورتە باسیک: پوخته‌یه‌کی جه‌نگی (بنو المصطلق)

پێم باشه کورتەیه‌ک له جه‌نگی (بنو المصطلق) باس بکه‌ین، که له مانگی شه‌عبانی سالی شه‌شه‌می کۆچییدا بووه، ئه‌ویش له‌به‌ر رۆشنایی کتێبه‌که‌ی ئیبنو هیشام (السیره النبویه) دا^(۱)، ئێمه له نو‌ برگه‌دا ته‌وه‌ی (ئیبنو هیشام) گوتوووه‌تی پوخت و کورتی ده‌که‌ینه‌وه:

برگه‌ی یه‌که‌م: (قَالَ ابْنُ إِسْحَاقَ: فَأَقَامَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بِالْمَدِينَةِ بَعْضَ جُمَادَى الْآخِرَةِ وَرَجَبًا، ثُمَّ غَزَا بَنِي الْمُصْطَلِقِ مِنْ خُرَاعَةَ، فِي شَعْبَانَ سَنَةِ سِتٍّ، قَالَ ابْنُ هِشَامٍ: وَاسْتَعْمَلَ عَلَى الْمَدِينَةِ أَبَا ذَرَّ الْغِفَارِيِّ، وَيُقَالُ: مُمَيَّلَةٌ بَنُ عَبْدِ اللَّهِ الْلَيْثِي).

ئیبنو ئیسه‌حاق ده‌لی: پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ به‌شیک له مانگی جومادی دووهم و مانگی ر‌ه‌جه‌بیش له مه‌دینه مایه‌وه، {به‌هیچ لایان دا نه‌چوو}، دوا‌ی له مانگی شه‌عبانی سالی شه‌شه‌م دا، به‌ره‌و (بنو المصطلق) له ه‌وزی خوزاعه‌ چوو، {دیاره‌ خوزاعه‌ ه‌وزیکی گه‌وره‌بووه‌و، تیره‌یه‌کیان هه‌بووه‌ به‌ناوی (بنو المصطلق)}، {ئیبنو هیشام گوتوووه‌تی: {پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ دیاره‌ که ده‌چوو بۆ جه‌نگیک، بۆ سه‌فه‌ریک، که‌سیکی له شوێنی خ‌وی داده‌نا}، ته‌بوو زه‌پری غیفاریی له شوێنی خ‌وی داناو، گوتراویشه‌: نومه‌یله‌ی کو‌ری عه‌بدوللای له‌یسی داناوه‌ {واته‌: دوو را هه‌ن له‌و باره‌وه‌}.

برگه‌ی دووهم: ئیبنو ئیسه‌حاق ده‌لی: عاسیمی کو‌ری عومه‌ری کو‌ری قه‌تاده‌و عه‌بدوللای کو‌ری ته‌بووبه‌کرو، موحه‌مه‌دی کو‌ری یه‌حیای کو‌ری حیببان، هه‌رسێکیان قسه‌یان بۆ کردووم له‌ باره‌ی (بنو المصطلق) ه‌وه، گوتووایانه‌: پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ هه‌والی پێگه‌یشت، که (بنو المصطلق) هی‌زی بۆ کۆ

دەكەنەۋە، كە بەسەر مەدینە داېدەن، فەرماندەكەشيان (الحارث بن أبي ضرار) بابى (جویریة بنت الحارث)، كە دوايى دەبیتە ھاوسەرى پېغەمبەرى ﷺ خۇا كاتى پېغەمبەرى خۇا ﷺ دەبىستى ئەوان بە تەمان بەسەر مەدینە داېدەن، ديارە چاۋەرپى ناكات، ئەوان بىن و بۇيان دەچى، لەسەر ئاۋىك پىيان دەگات كە پىتى دەگوترى: (المريسيع)، لە لای كەنارى دەريای سوور، ئىدى لەۋى تىك دەگىرىن و جەنگ دروست دەبى و، خۇا ﷺ (بنو المصطلق) دەشكىتى و، خەلكىكىان لى دەكوژرى، پېغەمبەرىش ﷺ ژن و مندال و مال و سامان و ئەوانەى لىيان بە جى دەمىتى، لىيان دەگرى وەك دەستكەۋتى جەنگى.

پرگەى سىيەم: ئىنا لە كاتىكدا پېغەمبەرى خۇا ﷺ لەسەر ئاۋى (المريسيع) بوۋە، ئاۋ ھىنەران دەنېرن كە ئاۋيان بۇ ھېتن، عومەرى كورى خەتتابىش كەسىكى لەگەل دەبى لە (بنى غفار) بە كرپى گرتۈە، كە خزمەتى بكات و ئاۋ بىنى و كاروبارى بۇ بكات، ناۋى (جھجھ بن مسعود) بوۋە، ئەسپەكەشى بۇ خزمەتكردۈە، جەھجا كە كرپكارى عومەرە خۇا لى پازى بى، لەگەل (سنان بن وبهر الجهنى، حليف بن عوف بن الخزرج) دا كە ھاۋپەيمانى (بنى عوف) بوۋە لە خەزرەجىيەكان، لەسەر ئاۋەكە دەبىتە كىشەيان و بەشەر دىن، جۈھەنىيەكە ھاۋار دەكات: ئەى كۆمەلى پشتىوانان! جەھجەش ھاۋار دەكات: ئەى كۆمەلى كۆچكەران! عەبدوللاى كورى توبەى كورى سەلوۋىش توۋرە دەبى، دەستەيەك لە خەللكەكى خۇى لەلا دەبن، كە لە نىۋاندا زەيدى كورى ئەرقەمىش دەبى، گەنجىكى تازە پىگەش توۋبوۋە، {عەبدوللا بىرى ئەۋەى نەكردۈە كە زەيد پېغەمبەرى خۇاى ﷺ زۆر خۇشەۋى و رەنگە ئەۋ قسانەى بۇ بگىرپتەۋە}.

عەبدوللاى كورى توبەى دەلى: (أَوَقَدْ فَعَلُوهَا؟ قَدْ نَافَرُونَا وَكَانَرُونَا فِي بِلَادِنَا، وَاللَّهِ مَا أَعْدُنَا وَجَلَّابِ قُرَيْشِ هَذِهِ، إِلَّا كَمَا قَالَ الْقَائِلُ: سَمْنُ كَلْبِكَ يَا كُلْك. أَمَّا وَاللَّهِ لَنُ رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لَيُخْرِجَنَّ الْأَعَزُّ مِنْهَا الْأَذَلَّ).

واتە: ئەوێ کردیان! لە ولاتی خوێماندا دژایەتییان دەکەن و، لە ولاتی خوێمان دا خوێمان بەسەردا دەسەپێنن، بەخوا من و خوێمان و ئەو نێردراوانە هۆزی قورەیش، ((جلایب)) واتە: ئەوانە هێنراون لە قورەیش، مەبەستی پێغمبەری خوا ﷺ و هاوێلانی کۆچکەری بوو، خوێمان و ئەوانم {وا دیتە بەرچاو، وەك کاتی خۆی پێشینان گوتووین: (سَمُنْ كَلْبَكَ يَا كَلْبَكَ)، سەگە کەت قەلەو بکە، خۆت دەخوات، (حاشای پێغمبەر ﷺ و هاوێلانی)، بەخوا کە گەڕاینەووە مەدینە، دەبێ ئەوێ بەلا دەستەر، ئەوێ زەبوونە دەری بکات، (مەبەستی ئەوێ بوو خۆی بەلا دەستەو پێغمبەری خواو هاوێلانی زەبوون بێ دەسەلاتن!).

برگە ی چوارەم: دوایی عەبدوللای کورێ ئوبەیی ڕوو لەو خەلکە دەکات، کە لە دەوریەتی و پێیان دەلێ: ئەوێ خۆتان بەخۆتانان کرد، ئەوانەتان هێناو ولاتی خۆتان و مأل و سامانی خۆتان لەگەڵ دا بەش کردن، بەخوا ئەگەر ئێوە دەستتان گرتایەووە و هاوکاریتان نەکردبان، دەچوونە ولاتیکی دیکەو شارێکی دیکە، زەیدی کورێ تەر قەم خوا لێی رازی بێ کە گوێی لەو قسانە دەبێ، ئەو قسانە دەبا بوو لای پێغمبەری خوا ﷺ، لە کاتیکیدا کە لە جەنگ لە دژی دوژمنەکی تەواو بوو، هەوڵەکی پێدەدا، عومەری کورێ خەتتایش خوا لێی رازی بێ، لەوێ دەبێ و دەلێ: فەرمان بە عەبەدی کورێ بێش بکە، با بیکوژێ، یانی: عەبدوللای کورێ ئوبەیی، پێغمبەری خواش ﷺ دەفەرموێ: (كَكَيْفَ يَا عَمْرُ إِذَا تَحَدَّثَ النَّاسُ أَنَّ مُحَمَّدًا يَقْتُلُ أَصْحَابَهُ، لَا، وَلَكِنْ أَذُنٌ بِالرَّجِيلِ) (آخرجه البخاري: ٤٦٢٢، ٤٦٢٤، مسلم: ٢٥٨٤)، چوون ئەو عومەر! دوایی خەلک قسە دەکەن و دەلێن: موحەممەد هاوێلانی خۆی دەکوژێ، بەلام جار بەدە با ڕۆین، لە کاتیکیدا کە پێغمبەری خوا ﷺ عەدەتی وا نەبوو، لەو کاتەدا، بپروات.

(پێغه‌مبەری خوا ﷺ بۆیه لەو کاتەدا دەروا^(١)، تاکو خەڵکە کە سەرقال بێ و نەیانپەرژێتە سەر مقو مقو قسەکانی عەبدوللای کورێ ئوبەیی، کێشە و ئاشووب و ئازاوەیە ک لە ئیخوودا پەیدا نەبێ).

برگە ی پێنجەم: عەبدوللای کورێ ئوبەیی کورێ سەلول، کاتیک پێی دەگاتووە کە زەیدی کورێ ئەرقەم ئەو هەوالە ی بە پێغه‌مبەری خوا ﷺ گەیاندووە، لە عەبدوللای بیستو، دەچێتە لای پێغه‌مبەری خوا ﷺ و سوێند بە خوا دەخوات، کە شتی وای نەگوتو، عەبدوللای کورێ ئوبەیی لە ئیو خەڵکە کە ی خۆیدا شەریف و مەزن بوو، ریز لێگراو بوو، ئەوانە ی لە خزمەت پێغه‌مبەردا دەبن، لە پشتیوانان لە هاوەلانی پێغه‌مبەری خوا ﷺ، یان لە هاوەلانی عەبدوللای کورێ ئوبەیی، دەلێن: ئە ی پێغه‌مبەری خوا ﷺ ئەو مندالە، هەرزەکارە لێی تیکچو، یان ئەو دی گوتوو یەتی هەمووی لەبەر نەکردووە نەپیاراستو، ئەو هەش هەمووی وە ک سۆز نواندن لەگەڵ عەبدوللای کورێ ئوبەیی، یان وە ک بەرگری لێکردنی.

برگە ی شەشەم: ئنجا کاتیک پێغه‌مبەری خوا ﷺ دەروات، ئوسەیدی کورێ حوزەیری پێدەگات، سلاو لە پێغه‌مبەر دەکات بە سلاولێکردنی پێغه‌مبەرایەتی سەلامی لێ دەکات: (السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ)، دوای دەلێ: ئە ی پێغه‌مبەری خوا ﷺ! بەراستی لە کاتیک نەگونجاودا رۆشتین و سوپایە کەت بەرێکرد، هەرگیز لە کاتی وادا نەروشتووین؟! پێغه‌مبەری خوا ﷺ دەفرموی: («أَوْ مَا بَلَغَكَ مَا قَالَ صَاحِبُكُمْ؟» قَالَ: فَأَيُّ صَاحِبٍ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: «عَبْدُ اللَّهِ بُنْ أُبَيٍّ»، قَالَ: وَمَا قَالَ؟ قَالَ: «زَعَمَ أَنَّهُ إِنْ رَجَعَ إِلَى الْمَدِينَةِ أَخْرَجَ الْأَعْرُ مِنْهَا الْأَذَلَّ». قَالَ أَسِيدُ: فَأَنْتَ وَاللَّهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ تَخْرُجُهُ إِنْ شِئْتَ، هُوَ وَاللَّهِ الذَّلِيلُ وَأَنْتَ الْعَزِيزُ؛ ثُمَّ قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ ارْفُقْ بِهِ، فَوَاللَّهِ لَقَدْ جَاءَ اللَّهُ بِكَ وَإِنْ قَوْمَهُ لَيَنْظُمُونَ لَهُ الْخَرَزَ لِيُتَوَجَّوهُ، فَإِنَّهُ لَيَرَى أَنَّكَ قَدْ اسْتَلَبْتَهُ مُلْكًا) (أخرجه الطبري: ج ٢، ص ١٠٩، وابن

(١) ئەو قسە ی خۆمە .

كثير في البداية و النهاية ج ۳ ص ۱۹۹، وابن سيد الناس في عيون الأثر ج ۲، ص ۱۳۴)،
واته: پيغەمبەرى خوا ﷺ بە ئوسەيدى كۆرى حوزەير ﷺ دەفەرموئ: دەفەرموئ: پېت
نەگە يىشتو، ھاوئەلەكەتان چى گوتو؟ ئەو يىش دەلئ: كام ھاوئەل؟ دەفەرموئ:
عەبدوللای كۆرى ئوبەيى، (واته: ھاوئەلتان لەو پوۋوۋە كە پىشتىوانى مەدینەيىه)
دەلئ: چى گوتو؟ دەفەرموئ: پىي وایە كاتئ گەپايەو بۆ مەدینە، ئەوۋى
بالا دەستەرە ئەوۋى بى دەسەلەتە، دەرى دەكات، ئەو يىش دەلئ: ئەي پيغەمبەرى
خوا ﷺ! بەخو تۆ بالا دەستى و ئەو زەبوونە، ئەگەر كەيفت لى بى تۆ ئەو
دەردەكەي، دوايى دەلئ: ئەي پيغەمبەرى خوا ﷺ! لەگەلى نەرم بە، سوئند
بەخو، خوا تۆي بۆ لای تېمە ھىئا (وہك پيغەمبەرى خوا ﷺ) خەلەكەكەي
عەبدوللای كۆرى ئوبەيى كۆرى سەلوول، بەردى بەنرخيان بۆ دەچنەن وہك
تاج كە بېكەنە حوكمەران و پادشاو، ئىستا ئەو پىي وایە پادشاتىيەكەي بە ھۆي
تۆۋە لى تىكچو.

بەرگەي حوتەم: ئىبنو ھىشام لە ژېر ناوونىشانى: (سير الرسول بالناس
ليشغلهم عن الفتنة)، (رؤياندنى پيغەمبەر ﷺ بە خەلەكەكە، تاكو سەرقاليان
بكات لەوۋى توۋشى فیتنەو كىشەي نىوخۆ بىن) دا دەلئ:

دوايى پيغەمبەرى خوا ﷺ ئەو پۆژە ھەموۋى پۆيشت، واتە: خەلەكەكەي
ھەر پۆياندا تاكو ئىوارە، ھەرۋەھا شەۋەكەشى و فەرموۋى: پامەۋەستىن تاكو
بەيانى و، بەشىك لە پۆژەكەش، ھەتا خۆر ئازارى دان، ئىنجا بە خەلەكەي فەرموۋ
دابەزىن بۆ پىشوودان، ئىدى خەلەكەكە ھەر ھىندەيان پىچو، كەلەكەيان كەوتە
عەرزى، يەكسەر خەوتىن.

وہك پىشتىش گۆمان: (پيغەمبەرى خوا ﷺ بۆيە وایكرد، تاكو خەلەكە سەرقال
بكات لە قسەو باسى كە دوئىن بۆۋە، قسەكەي عەبدوللای كۆرى ئوبەيى
كۆرى سەلوول و، فیتنەو ئاشوۋويك لە نىودا نەبى).

برگهی هه شته م: تنجا ئەو سوورپه تهی باسی مونا فیه کانی تیدایه، له باره ی عه بدو لّای کور ی ئوبه یی کور ی سه لول و، ئەوانه ی له سه ر پای وی بوون، له و باره و دابه زی، کاتیک ئەو سوورپه ته دابه زی، پێغه مبه ری خوا ﷺ گو یی زه یدی کور ی ئەرقه می گرت، (چونکه گه نچیک ی تازه پێگه یشتوو بووه، ئەگه رنا پێغه مبه ری خوا ﷺ گو یی پیاو یکی گه و ره ناگر ی، به لأم گه نج به شیوه ی خو ی مامه له ی له گه لدا ده کر ی) فه رمو ی: (هَذَا الَّذِي أَوْفَى اللَّهُ بِأَدْنِهِ)، ئەمه که سی ک بوو که بۆ خوا وه فادار بوو به گو ییه که ی، (واته: گو ییه که ی به وه فا بوو له گه ل خوا ی په ره و ردگار و له گه ل پێغه مبه ردا ﷺ) دوای ی هه وای ی عه بدو لّای کور ی ئوبه یی کور ی سه لول، به کورپه که ی گه یشته که کورپه که شی ناوی عه بدو لّا بوو^(۱).

برگهی نۆیه م و کۆتای ی: ئیبنو هیشام له ژیر ناوونیشانی (طلب ابن عبد الله بن أُبَيٍّ أَنْ يَتَوَلَّى قَتْلَ أَبِيهِ وَغَفُوَ الرَّسُولَ ﷺ)، واته: داوا کردنی کورپه که ی عه بدو لّای کور ی ئوبه یی کور ی سه لول، که خو ی باب ی بکوژی، به لأم لیبوردنی پێغه مبه ر ﷺ له عه بدو لّای کور ی ئوبه یی کور ی سه لول.

ئیبنو ئیسه اق ده لّی: عاصیمی کور ی عومه ری کور ی قه تاده بۆی باس کردم، که عه بدو لّا (واته: عه بدو لّای کور ی عه بدو لّای کور ی ئوبه یی کور ی سه لول، کورپه که ی به ناوی خو ی کردۆته وه) هاته لای پێغه مبه ری خوا ﷺ گو یی: ئە ی پێغه مبه ری خوا ﷺ! هه وای م پێگه یشتوه، که به ته مای عه بدو لّای کور ی ئوبه یی کور ی سه لول بکوژی، به هو ی ئەوه وه که له باره ی ئەوه وه پێت گه یشتوه، تنجا ئەگه ر هه ر به ته مای بیکوژی، فه رمانم پێیکه سه ره که یت بۆ دێنم، به خوا هو زی خه زره ج ده زانن، که ه یچ که سه له من چاکه کار تر نه بووه له گه ل بابیدا، بۆیه ده تر سی م ئەگه ر تۆ جگه له من فه رمان پێیکه ی و بابم بکوژی، نه فسم پێم نه دا ته ماشای بکوژی بابم (عه بدو لّای کور ی ئوبه یی کور ی سه لول) بکه م، بپروا له ئیو خه لکی و بیکوژم، سه ره نجام من ئیماندار ی ک به کافر ی ک بکوژم و بچمه ئیو ناگر.

(۱) پروانه: تاریخ الأمم والملوک للطبري ج ۲ ص ۱۱۰، وعیون الأثر لابن سید الناس، ج ۲، ص ۱۳۴.

{فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «بَلْ تَرْفُقُ بِهِ وَنُحْسِنُ صُحْبَتَهُ مَا بَقِيَ مَعَنَا»} به لکو له گه لی نهرم ده بین و هاوه لایه تی باشی ده کهین تا کو له گه لمان دا مایی.

نجا دواي تهوه کاتیک عه بدوللای کوری ئوبهیی، قسهی بو خه لکه کهی کردبایه، سه رکونهیان ده کردو ده یانگرت و قسهی توندیان له گه لدا ده کردو، نه گهر باسی ئیسلامی کردبایه و ئاموژگاریی کردبایه، ده یانگوت: بیدهنگ به، تو نه بووی فلان شته و فلان شته گوت و، ئهم ئایه تانهش له باره ی تووه دابه زین! دواي پیغه مبهری خوا ﷻ به عومهری کوری خه تبابی ﷻ فهرموو: کاتیک پیگه یشته وه که خه لکی عه بدوللای کوری ئوبهیی کوری سه لوول ئیستا ئاوا له گه لی توند بوون، پیی فهرموو: («كَيْفَ تَرَى يَا عُمَرُ؛ أَمَا وَاللَّهِ لَوْ قَتَلْتَهُ يَوْمَ أَمَرْتَنِي بِقَتْلِهِ، لَأَزَعَدْتُ لَهُ أَنْوَفٌ، لَوْ أَمَرْتُهَا الْيَوْمَ بِقَتْلِهِ لَقَتَلْتَهُ»؛ قَالَ: فَقَالَ عُمَرُ: قَدْ وَاللَّهِ عَلِمْتُ لِأَمْرِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ أَعْظَمَ بَرَكَةً مِنْ أَمْرِي^(۱).

ئهی عومهر! ئیستا ده بین، به خوا ئه و کاته ی پیت گوتم بیکوژه، ئه گهر کوشتامایه هه ندیک لووت بو ی گرژ ده بوون و هه ره شه یان ده کرد، ئه گهر ئه مپرو فهرمان بکه م به و خاوه ن لووتانه (به و که سانه) ئاماده ن بیکوژن (به لام ئه و کاته ی نه یانناسیوه له سه ری تووره ده بوون) عومهریش خوا لیی پازی بی گوتی: به خوا کاری پیغه مبهری خوا ﷻ به ره که تی زیاتره و مه زنتره، له کاری من و بوچوونی من.

ئهمه کورته یه که بوو له جهنگی (بنی الْمُصْطَلِقِ)، که وه ک گوتم له و جهنگه دا ئهم سووره تی (المنافقون) دابه زیوه، به بونه ی ئه و هه لو یسته ی عه بدوللای کوری ئوبهیی کوری سه لووله وه.

(۱) أخرجه: (ابن كثير في البداية والنهاية: ج ۴ ص ۱۵۸، وفي السيرة: ج ۳، ص ۲۹۹، وابن سيد الناس في عيون الأثر: ج ۲ ص ۱۳۴).

مانای گشتی نایه تهاکان

سهرتا خوا ﷻ دهفرموی: (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) به ناوی خواى به بهزهی بهخشنده، واته: دهستپیکردنم به ناوی خوایه، مه بهستیشی لیى نهوهیه:

۱ - ئەم کاره ته نیا بۆ خوا ده کهم.

۲ - ئەم کاره به پیتی شهرعی خوا ده کهم.

۳ - ئەم کاره به تواناو یارمه تیی خواى بالادهست ده کهم.

۴ - ئەم کاره بۆ هینانه دی ره زامه ندیی خوا نه نجام ده ده م.

له کاتى گوتنى (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) دا وهك هه میشه گوتوومانه، پيويسته به لای كه مه وه نهو چوار واتاو مه بهسته، له عقل و دلدا چه سپاو بن.

ئيجا خوا ﷻ روو ده کاته پیغه مبه ری خاتهم ﷻ و دهفرموی: ﴿إِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ﴾، کاتیک مونا فیه کان هاتنه لات، گوتیان: تيمه شایه دبی ده دین، كه به دنیایی تو ره وانه کراو و نیردراوی خواى، ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُ﴾، خواش ده زانی تو نیردراوی وی، ﴿إِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَكَاذِبُونَ﴾، به لام خوا ﷻ شایه دبی ده دات كه به دنیایی مونا فیه کان درۆزن، له وه دا كه ده لێن: شایه دبی ده دین تو نیردراوی خواى، واته: لهو قسه ياندا كه ده لێن، راست ناکهن و شایه دبی نادهن، بۆیه ش خوا ﷻ بهر له وهی شایه دبی دانى له سه ر درۆزن بوونى مونا فیه کان بخته دهفرموی: ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُ﴾، خواش ده زانی تو نیردراوی وی، بۆ نه وهی وا وهرنه گیرى كه مونا فیه کان ده لێن: تو نیردراوی خواى، قسه كه يان درۆیه، نه خیر، قسه كه يان: كه موحه ممه د ﷻ نیردراوی خوایه، راسته، به لام

مونافیکەکان لە گوتنی قسە کەدا راست ناکەن، واتە لە دایاندا ئەو شایە دیداندەو، ئەو بڕوا هەبوون و متبانه بوونە وەک پیغەمبەری خوا، بە موحمەد ﷺ نیه، کە بە نێردراوی خوا و پەوانە کراوی خوا ی بزانن.

﴿اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾، سویندەکانی خۆیان کردوونە سوپەر و قەلغان، کردوونە پۆشەرێک، (جُنَّة) بە مانای پۆشەر دی، ئنجا مەبەست پێی:

أ- هەر پۆششیکە کە بە سەریانەوێهێ وەک دەمامکیک خۆیان پێ پەنھان کردو، بە هۆی ئەو سویندە درۆیانەو.

ب- یاخود وەک چۆن سوپەر و قەلغانیک کە سێک لە جەنگدا بە کاری دێتی، بۆ ئەوێ خۆی پێ بپارێزی، مەبەست پێی ئەوێهێ، هەردوو واتایە کە دەگرتەو، چونکە لە ئەسڵدا (جُنَّة) واتە: (سَتْرَةٌ)، (جُنَّةُ اللَّيْلِ) واتە: شەوگار دایپۆشی، (جَن) یش بۆیە پێیان دەگوتری (جَن)، چونکە پۆشراون، کۆرپە لە (جَنین) یش لەبەر ئەوێ پۆشراو، (مَجْنُون) یش لەبەر ئەوێ عەقڵە کە پۆشراو، (جُنَّة) ش باخیکە کە دارو درەختەکانی چرو پر بن و ژێرە کە دایپۆشن و هەر شتێکی تێدابێ دایپۆشن، خوا دەفەرموی: سویندەکانی خۆیان کردوونە قەلغان و سوپەر، یاخود کردوونەدا پۆشەر.

﴿فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾، ئنجا لە ناکامی ئەویدا کە ئەو سویندە بە درۆیانە دەخۆن، خەڵک لە پێی خوا لادەدەن، ئەمە ئەگەر (فَصَدُّوا) لە (صَدَّ) هەو بێ، (صَدَّ يَصُدُّ صَدًّا أَيْ: صَرَفَ يَصْرِفُ صَرَفًا)، بەلام ئەگەر لە (صدود) هەو بێ، (صَدَّ يَصُدُّ صَدُّوًّا)، واتە: خۆیان لە پێی خوا لادەدەن، لێرەدا هەردوو واتایە کە شەڵەگرتی، واتە: لە پێی خوا لایاندا، یاخود خەڵکیان لە پێی خوا لادا، واتە: (صَدَّ) دەگونجێ (لازِم) بێ و بەرکار نەخوای، واتە: لایاندا، دەشگونجێ بەرکار بخوای و (مُعْتَدِي) بێ، تێپەرێنەر بێ بۆ بەرکار، ئەو کاتە واتە: خەڵکیان لە پێی خوا لادا.

﴿إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ به دنیایی نهوان نهوه خراپترین شته دهیکهن، (ساء) وهك (بئس) وایهه کرداری به خراپدانان (فعل الذم) ه، واته: نهوه خراپترین شته دهیکهن، که سوئندی به درؤ دهخون، دین به روالهت خویان به مسولمان پیشان ددهن و، له راستیشدا وانین.

﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا فَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ﴾، بوچی خراپترین کردهوه نه نجام ددهن؟ نهویش به هوئی نهوهوه که پروایان هینا، دواپی بیپروا بوون، ﴿فَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ﴾، تنجا مؤر به سهر دله کانیانهوه نرا، ﴿فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ﴾، سهره نجام نهوان تیناگهن.

تایا لیره دا مه به ست نهوهیه که به راستیی تیمانیان هیناوهو، دواپی هه لگه راونهوه، یان مه به ست نهوهیه که به روالهت گوتوو یانه: تیمانمان هیناوهو له حه قیقه تیشدا بیپروا بوون؟ هه ردوو واتایه که هه لده گری، دواپیش باسی ده که یین که مونافیق و ده غله کان جوراوجور بوون:

أ- رهنکه هه یانبوو بی، به کردهوهو به راستیی پرواشی هینابی، به لام دواپی له بهر لومه و له قه می دوست و ره فیق و برادران: چون پروا دینی، چون واز له بتپه رستی دینی، یان چون واز له نایینی پیشووت دینی؟ هه لگه رابیتته وه.

ب- ده شگونجی هه ر بو پروا پامای بو هه لخه له تاندنی مسولمانان، وایان کرد بی.

ج- ده شگونجی که سیک به راستیی پروای هینابی، به لام پروایه کی له رزوک و خوی رانه گرت بی له ناقار نهو پیشها تانه دا که دینه پیشی، یاخود بو دابینکردنی به رژه و هندیه ناشه رعیهه کانی، که رابیتته وه سهر نایین و بهر نامه ی پیشی، هه مو واتایه کان هه لده گری.

﴿وَإِذَا رَأَتْهُمْ تَعْجَبُ أَجْسَامُهُمْ﴾، کاتیک تو بیانینی، جهسته کانیان تو سهر سام ده کهن، واته: که له ش و جهسته یه کی سهرنج راکیشیان هه یه، دواپی باس ده که یین که هه ر کام له عه بدوللای کوری ثوبه یی کوری سه لوول و، هه ندیکی دیکه ش، دوو سییه که ناویان هیناوه، ده لئین: خاوهن قه دو قیافه یه کی جوان

و بەرچاو بوون، خاوەن کە لە ش بوون، خەڵکیش بە زۆری عەقڵی لە چاواندا،
هەر هەوا خاوەن قسەو زمانپارایی و پەروانپێزییش بوون.

بۆیە خوا دەفەرموێ: ﴿وَإِنْ يَقُولُوا تَسْمَعُ لِقَوْلِهِمْ﴾ کاتێک قسەش بکەن،
گوێی بۆ قسە کە یان دەگری، هەڵبەتە لێرەدا پرووی دواندن لە پێغەمبەرە ﷺ
دەشگونجێ پروو لە هەر کەسیک بێ، کە بگونجێ بدوینێ (لِكُلِّ مَنْ يَصْلُحُ
للْخِطَابِ).

﴿كَأَنَّهُمْ خُشِبٌ مُّسْنَدٌ﴾، وەك دارە هەڵپەسێردراوەكان وان، (مُسْنَدٌ) لە
ئەسڵدا (مُسْنَدٌ) یە، بەلام گیرە (شُدَّة) ی خراوەتە سەر بۆ ئەوەی مانایەکی
بەهێزتر بکات، یان لەبەر زۆری ئەو دەغەلانی نەریت و حالەتیان وابوو.

ئەجانب بۆچی خوا تەشبییهیان دەکات بە داری هەڵپەسێردراوە؟ واتە: بێ
کەلەکن، ئەگەر نا دارێک هیچ کەلکی هەبێ، یان دەکرێتە سووتەمەنی، یان
دەکرێتە دارو پەردوو بۆ خانوو، یان شتیکی لێ دروست دەکری، تەختە
لێ دروست دەکری و بۆ کەلوپەل بەکار دەهێنێ، بەلام ئەوانە وەك داری بە
دیوارێک شویتێک هەڵپەسێردراو وان و بێ کەلەکن.

﴿يَحْسَبُونَ كُلَّ صَيْحَةٍ عَلَيْهِمْ﴾، هەر دەنگێک لە دژی خۆیان تێدەگەن، هەر
چریکە یەك هەر هاواریک بێ، وا دەزانن لە دژی ئەوانە.

﴿هُمُ الْعَادُوْنَ﴾ ئەوانە بەپراستی دوژمن، دوژمنی بەپراستی کە مانا چەمکی
دوژمنی تەواوی بەسەردا بچەسپێ و پڕ بە پێستی بێ، ئەوانەن، چونکە
لەپراستیدا ئەوەی گورگ بێ و لە پێستی مەردا، زۆر ئاسانتر دەتوانی زیانت
لێ بدات، لەوکەسە تۆ دەییینی گورگەو بەرەو پروت دی.

﴿فَاذْهَبْ﴾، بە پێغەمبەری خاتەم ﷺ دەفەرموێ: لێیان وریا بە، وریایان
بە، (الْهَذَرُ: إِخْزَاؤٌ مِنْ مُّخِيفٍ)، (هذر) بریتیه لە خو پاراستن لە شتیکی
مەترسیلیکراو، واتە: وریاو هۆشیار بە.

﴿فَتَلَهُمُ اللَّهُ أَنَّى يُؤْفَكُونَ﴾، خوا بیانکوژی، خوا له یتویان بهری، بهره و کوئی لادهدرین! تهو راسته رییهیان له بهر دهسته، تهو پیغه مبهره پایه بهرزه که سهراپا نوورو بهر ده که ته، بهو رهوشته بهرزو جوانه وه، بهو هه موو دله پر بهزهیی و جوش و خروش وه بۆ هه موو لایه ک، تهو قورپانه تهو هه موو نوورو بهر ده که ته له بهر ده ستیانه، بۆچی دوا ی تهو پیغه مبهره ناکه ون و تهو قورپانه وه ناگرن، له عه قل و دلی خو یاندا بیچه سپین، تهو راسته رییه بهره و خوا ناگرنه بهر، بهره و کوئی لادهدرین؟ وه ک ویستی خو یانیان له ده ست دابی، وه ک چۆن و لاخیک ریشمه ی ده که و یته ده ستی که سی ک و، بهره و تهو شو ینه ده بردری که و لاخه که نایه و ی، به لکو تهو که سه ده یه و ی، که ریشمه که ی به ده ده سه، تهو و انیش ناوایان لیها تهو، شه یتان ناوا بهو شیوه یه لای دا ون.

﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ لَوَّاْ أُرْسُكُمْ﴾، نه گهر پینان بگو تر ی: وه رن پیغه مبهری خوا ﷺ داوای لیبوردنتان بۆ ده کات، داوای لیبوردنتان بۆ له خوا ده کات، ﴿لَوَّاْ أُرْسُكُمْ﴾ سه ره کانیا ن بادا، نه گهر فه رموو باشی (لَوَّوَا) وه ک ناواش خو ینرا وه ته وه، هه رگونجاو بوو، به لام ﴿لَوَّاْ﴾، لی ره دا گیره دار (مُشَدِّد) کرا وه، بۆ ته وه ی مانایه که ی به هیتر تر بی، واته: سه ره کانیا ن باده ده ن، ملیان باده ده ن، رو و وه رده گیرن.

﴿وَرَأَيْتَهُمْ يَصُدُّونَ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ﴾، ده یانی بی خۆ به زلگرنه لاده ده ن، لی ره دا: ﴿يَصُدُّونَ﴾ به مانای (لازم) ی به کارها تهو، به مانای خۆ لادان، نه ک به مانای خه لک لادان، ده یانی بی لاده ده ن، له حالیکه دا ته وان خۆ به زلگرن، خۆ به زلگرنه رو و وه رده گیرن و لاده ده ن.

﴿سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ﴾، یه که سانه له سه ریان، ئایا داوای لیبوردنیا ن بۆ بکه ی، یان داوای لیبوردنیا ن بۆ نه که ی، هه رگیز خوا لییا ن نابوو ری، واته: داوای لیبوردن کردن و داوای لیبوردن نه کردنی

تۆ بۆ ئەوان، یەكسانە، خوا بریاری داو، لەبەر ئەوەی ناخیکی پیسیان هەیه، بە کەلکی ئەوە نایەن و شایستەیی ئەوە نین خوا ئێیان ببوو، بەلێ تۆ وەك پیغەمبەری خوا ﷺ کە بە پەحمەت تێردراوی بۆ هەموو جیهانیان، بە ئەركی خۆت هەڵدەستی، بەلام دواجار بریاری لێبوردن و لێ نەبوردن بە دەست خوایه، تۆ داوا یەكەو دەیکە، خواش ﷻ بە پێی زانیاری بێ سنووری خۆی و حیکمەتی بێ سنووری خۆی، جاری وا هەیه داوای لێبوردنە کەت وەردەگرێ، جاری واشە وەربناگرێ، تۆش وەك ئەركی خۆت، وەك بۆ تۆ شایستەیه و لێت دەوێتە ئەوە، مامەڵە دەکە، بەلام بریاری کۆتایی، بە پێی زانیاری بێ سنوورو حیکمەت و دادگری بێ سنووری خوا، لەلایەن خواوە دەدرێ.

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾ بە دنیایی خوا کۆمەڵی لاری بووان لادەران، راستە ڕێ ناکات، بە ئامانج ناگەیهنێ، هیدایەت لێرەدا بە مانای ڕێ پێشاندان نیه، خوا فاسیق و زالم و چاڤ و خراپ، هەموویانی رێنمایی کردوون، بەلام لێرەدا: ﴿لَا يَهْدِي﴾، یانی: نایانخاتە سەر راستە ڕێ، لوتفیان لەگەڵ ناکات، مشووریان لێ ناخوات، بە ئامانجیان ناگەیهنێ، چونکە رێنمایی خویان پەفز کردووە، وەك خوا دەفەرموێ: ﴿وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحَبُوا الْعَمَىٰ عَلَىٰ الْهُدَىٰ﴾ (١٧)، بەلام گەلی (ئەود) مان رێنمایی کرد بوو، کەچی کوێرییان بەسەر رێنماییدا هەلبژارد.

دەبێ وریا بین: زۆریك لە ڕوونکەرەوانی قوڕتان، لێرەدا بە هەڵەداچوو لە ئەنجامی ئەوەدا کە هیدایەت، بە پێی ئەو سیاقەیی تێیدا هاتو، دەبێ سەرنج بدرێ، ئایا بە مانا گشتییە کە یەتی کە بە مانای رێنمایی، یان بە مانای تاییبەتیە کە یەتی کە بە مانای راستە ڕێ کردن و بە ئامانج گەیانندن، لەبەر ئەوەی جیاوازیان بەو دوو واتایە نەکردو، بە زۆریی وا هەیه، لە مانا کردن لێرەو لە شوێنی دیکەش دا، تووشی هەڵە بوون و، کە ئەوە لە تەفسیرە کوردییەکاندا زیاتریشە.

﴿هُمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ﴾، ئەوان كەسانىكىن دەلەين: ئەوانەى باسيان كرا مونايفقه كان، دەغەلەكان دەلەين، ﴿لَا تُفِقُوا عَلَىٰ مَنَ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ﴾، ئەوانەى لە خزمەت پىغەمبەرى خوادان خەرجييان مەكيشن، ھاوکاریيان مەكەن و پارەيان مەدەنئ، ﴿حَتَّىٰ يَنْفَضُوا﴾، تاكو پەرش و بلاو دەبن و دەپرژين، يان: تاكو دەرۆن و بلاوہى لى دەكەن، ئنجا خواردن و ھاوکاریى بۆ پىغەمبەرى خوا بەرن، ﴿وَاللَّهُ خَرَّائِنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، عەبارەكانى ئاسمانەكان و زەھويش ھى خوان، ﴿وَلَكِنَّ الْمُسْتَفِينَ لَا يَفْقَهُونَ﴾، بەلام مونايفقهكان تىناگەن، وەك پىشتريش گوتوومانە: (فقە) برىتيە لە ورد تىگەيشتن، ياخود تىگەيشتن لە مەبەستى قسەبێژ، ياخود ورد سەرنجدان بۆ ئەوہى بەھوئى شتيكى ئاشكراوہ، شتيكى پەنھانىش دەرك بکړئ.

ئەم ھەلوێستەيان وەك لە ھوئى ھاتنە خواروہوہى دا باسما كرد: عەبدوللای كورئى ئوبەيى كورئى سەلوول، دەيگوت: بە مال و سامانتان ھاوکاری ئەوانە مەكەن كە لە لای پىغەمبەرى خوان، ئنجا بۆچى گوتوويەتى: (رسول اللہ)، كە بە ئيردراوى خواشئى نەزانیوہ؟ لەبەر دەوروبەرەكەى كە خەلكىكى مسولمان ھەبوون، پىئى خەلەتاون، گوتوويەتى: ئەگەر بليئم: موحمەد و نەليئم پىغەمبەرى خوا ﷺ، دەلەين ديارە دان بە پىغەمبەرايەتئى موحمەد ﷺ نانئ، بۆيە گوتوويەتى: ئەوانەى لە لای پىغەمبەرى خوان، ھاوکاریيان مەكەن و خەرجييان مەكيشن.

ئەو قسەيەش بەگشتئى سئى پرووى ھەن:

أ- ھاوکاریى پىغەمبەرى خوا مەكەن تاكو دەورى چوڵ بئ و كەسى بەدەورەوہ نەمىئئ.

ب- ئەوانەى لە دەورى پىغەمبەرى خوان، ھاوکاریيان مەكەن، بۆ ئەوہى دەورى چوڵ بكەن و، پىغەمبەرى خوا ﷺ سەرى سووك بئ و ھيئندە بارى شانى قورس نەبئ،

ج- ئەوانەى بەدەورى پىغەمبەرى خواوەن لە عەرەبە خىلەكى و بياپانشىنەكان خەرجيان مەكيشن، تاكو بڵاوەى لى دەكەن و دەپۆن، بۆ ئەوەى هاوکاریهه كه كه هى پىغەمبەرى دەكەن، لە خواردن و پىداويستى، بەشيان بكات و كورتى نههيتى.

بەلام لە راستييدا مەبەستيان ئەوه بووه كهسى به دەورهوه نه ميئى، ئەوه مانايەى مەبەست بووه هەرچەنده ئەوه مانا سادەو ڕووكەشيهه دهگهيهئى، بۆ خەلكىكى سادە كه بليين: ئەوانه دلسۆزى پىغەمبەرى خوان و دەليين: ئەوانەى لە دەورى هاللون، هاوکاریيان مەكەن بۆ ئەوەى كه ميك دەورى سووك بى و ئيسراحت بكات.

ئىنجا باسى هەلۆستىكى دىكهيان دهكات:

﴿يَقُولُونَ لَئِنْ رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ﴾، دەليين: ئەگەر گهراينهوه بۆ شار (يثرى)، كه دواى تەشرىف بردنى پىغەمبەر ﷺ و هاوهلانى، كرا به مەنزلگاي ئيسلام ناوى ليتر: (المدينة) ياخود (مدينة الرسول) شارى پىغەمبەر ﷺ يان شار، دەليين: ئەگەر گهراينهوه بۆ شار يان شارەكه مان.

﴿لِيُخْرِجَ الْأَعْرَضَ﴾، به دليياى ئەوهى بالادەستەر، دەبى ئەوهى بى دەسهلاترە دەرى بكات، ياخود ئەوهى بههيزيش، دەبى ئەوهى بههيزه، دەربكات، (الأعرز) واته: ئەوپهري بههيز، (الأذل) يش واته: ئەوپهري داماوو بههيزو زه بوون، ﴿وَلِلَّهِ الْأَعْرََّةُ وَرَسُولُهُ وَلِلْمُؤْمِنِينَ﴾، بالادەستى هى خوايه و هى پىغەمبەرەكهيهتى و هى پروادارانه، ﴿وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾، بەلام موناڤيق و دەغەلەكان نازانن، كهواته: ئەگەر وابى كه كى بههيزتره ئەوهى بههيزهكه دەربكات، ئەوپهري هيز، هى خوايه و هى پىغەمبەرەكهيهتى و هى پروادارانه. كهواته: هەر بهپى قسهى موناڤيق و دەغەلەكان، پىغەمبەرى خوا ﷺ و پرواداران به پشتيواني خوا، هەركات بيانەوى ئەوه موناڤيق و دەغەلەكان بههيزو زه بوون و دەدەردەنن.

مەسەلە گرنگەکان

مەسەلە ی یەكەم:

باسی دەغەلەکان کە لە کاتی هاتنیاندا بۆ لای پیغەمبەری خوا ﷺ، خۆیان بە برودار پێشان داوه، بەدرۆخستنەوهی خوا بۆیان و، پووێکێکێکی ئهوهی ئهوه کە سوێندە درۆیه کانیان کردوونه پۆشەرو سوپەریان، بۆیه ش بهو دەرده چوون، چونکە: بر وایان هێناوه و دوا یی بپێروا بونهوه، ئهوانه پوالت جوانی ئیوه پۆک و یرانن و، قسه ی خو ش و بۆشیان ههیه، وریای ی زۆریش پتویسته بۆ مامه له کردن له گه لیاندا، ئاماده ش نین بینه خزمهت پیغەمبەری خوا ﷺ، داوا ی لیوردنیان بۆ له خوا بکات و، ئه گەر گریمان داوا ی لیوردنیان بۆ بکری، هه رگیز خوا لییان نابووری:

خو ده فەر موی: ﴿إِذَا جَاءَكَ الْمُنْفِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ الْمُنْفِقِينَ لَكَاذِبُونَ ۝١﴾ أَخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝٢﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ ءَامَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا فَطَغَىٰ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ۝٣﴾ وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ أَجْسَامُهُمْ وَإِنْ يَقُولُوا تَسْمَعُ لِقَوْلِهِمْ كَأَنَّهُمْ خُشُبٌ مُّسْنَدَةٌ يُحْسِنُونَ كُلَّ صَيِّحَةٍ عَلَيْهِمْ هُمُ الْعَدُوُّ فَاحْذَرْهُمْ فَنَالَهُمُ اللَّهُ أَنِّي يُؤْفِكُونَ ۝٤﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ لَوَّازٍ زُرٍّ وَسَخْمٌ وَرَأَيْتَهُمْ يَصُدُّونَ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ ۝٥﴾ سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ۝٦﴾

شیکردنهوهی ئه م ئایه تانه، له بیست و پینج بر گه دا:

(١) - ﴿إِذَا جَاءَكَ الْمُنْفِقُونَ﴾، کاتی کە مونا فیه کانیان هاتنه لات، هه له به ته پوو ی دواندن له پیغەمبەری خاته مه ﷺ، یانی: ئه ی مو حه مه ده ﷺ! کاتی کە مونا فیه کانیان هاتنه لات، (إِذَا:

ظَرَفٌ لِلزَّمَانِ الْمَاضِي بِقَرِينَةٍ جَعَلَ جُمْلَتَهَا مَاضِيَتَيْنِ، لَئِرْهَذَا (إِذَا): شَتِّكَه كَارِيكِي تَيِّدَا
 نُهْنَجَام دِرَاوَهو لَئِرْه بُو رَابِرْدُووِيه، بَهْهَلْگَهی ئهوهی ئهوَ دُوو رِستَهیهی له دَوایهوه
 دَئِن، هَهردووکِیان کَرْداری رَابِرْدُوون:

یه که م: (جَاءَكَ) هَاتِن.

دووهم: (قَالُوا). گوتیان.

کهواته: لَئِرْه خَوَا ﷺ باسی شَتِّکی رَابِرْدُوو دهکات.

۲- ﴿قَالُوا نَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ﴾ (کَاتِیک مونا فِیقَه کَان هَاتَنه لَات) گوتیان: شایه دیی
 دهدهین که به دُنْیایی تُو تَئِرْدِرَاوِی خَوای، (شهوود) یانی: ههوالدانیکی جهخت له سهَر
 کراوه، له چِیهوه هاتوه؟ له: (شَهِدْ يَشْهَدُ)، لَئِرْه (نَشْهَدُ) له (مِشَاهِدَة) هوه هاتوه، واته:
 بِنِین، یانی: ئَیْمه ده زانِین تُو پَیْغَه مَبه رِی خَوای، وهك بِنِین بِنِییمان و، به چاوی عه قَل
 و دَل ده بِنِین که تُو تَئِرْدِرَاوِی خَوای.

۳- ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُ﴾، خَواش ده زانَئِی که تُو تَئِرْدِرَاوِی وی، ئه مه له رِووی
 رِیْزَمَانِی عَه پَده بیهوه پِی ده گوتَرِی: (جُمْلَة مُعْتَرَضَة) رِستَهیه کی ئِیوَخِن کراو، که
 ده فِه رَموئ: ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُ﴾، ئه م رِستَهیه بُوْیه هاتوه، تا کو که سَیْک که رِستَهی
 دَوایه ده بیستِی، وانه زانَئِی خَوَا ﷺ ئِیوَه رِوکی رِستَه که به درُو دَا ده نَئِی، چونکه دَوایی
 ده فِه رَموئ: ﴿وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَكَاذِبُونَ﴾، خَواش شایه دیی ده دات که
 ده غه لَه کَان درُو زَن، ئِنْجَا بُو ئه وهی وَا نه زانَئِی که، له: ﴿إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ﴾، له وه دَا
 درُو زَن، چونکه ئه گه ر ئه وَان له وه دَا درُو زَن بِن، یانی: که ده لَئِن: تُو پَیْغَه مَبه رِی خَوای،
 رِاسْت نِیه تُو پَیْغَه مَبه رِی خَوَا ﷺ نی!! بُوْیه ده فِه رَموئ: خَوَا ده زانَئِی تُو پَیْغَه مَبه رِی
 خَوای، به لَام خَوَا شایه دیی ده دات که مونا فِیقَه کَان درُو زَن له وه دَا که ده لَئِن: شایه دیی
 ده دهین که تُو به پَیْغَه مَبه رِی خَوَا ده زانِین، له شایه دِییدَان و زانِینه کِیان دَا، رِاسْت نَاکهن.

چونکه: (الْكَذِبُ: مُخَالَفَةُ مَا يُفِيدُهُ الْخَبَرُ لِلْوَاقِعِ فِي الْخَارِجِ)، درُو رِیتیه له وهی
 ههوالَئِیک بَدَرِی، ئه و هه وَا له پِیْچَه وَا نهی ئه وه بَئِ، که له واقِعه دَا هیه له

دهروهه، بۆ وئنه: که سیک بلی: زهید هات، ئنجا نه گهر قسه که ی درۆ بئ، مانای وایه زهید نه هاتوه، دهغه له کانیش ده لێن: ﴿نَشْهَدُ اَنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ﴾ شایه دیی ده دهین که تو پیغه مبهری خوا ی، ئنجا به لێ موحه ممه د ﴿﴾ پیغه مبهری خوا یه، به لام تهوان راستیان نه گوتوه و شایه دییان نه داوه، تهو زانین و به راست زانینه یان له دلدا نه بووه.

ئیمه دوایی باسیک له باره ی نفاق و مونافیه کانه وه ده که ی، لیره ه هه به کورتیی دوو پێناسه ی مونافیه کان، دئین:

۱- هه ندیکیان گوتوو یانه: (الْمُنَافِقُ: مَنْ يُظْهِرُ الْإِيمَانَ وَيُخْفِي الْكُفْرَ أَوْ يُبَيِّنُ الْكُفْرَ وَيُخْفِي الْإِيمَانَ) مونافیق که سیکه ئیمان ده رده خات و پێشان ده دا، به لام کوفر له دل و دهروونی خۆیدا په نهان ده کات و ده شارێته وه.

۲- هه ندیکیش گوتوو یانه: (الْمُنَافِقُ: مَنْ يَدْخُلُ الْإِسْلَامَ مِنْ بَابٍ، وَيَخْرُجُ مِنْهَا مِنْ بَابٍ آخَرَ)، مونافیق که سیکه له ده رگایه که وه ده چێته ئیو ئیسلام و، له ده رگایه کی دیکه وه لێی ده رده چێ.

به لام مانای یه که میان راسته وه، مه رج نیه بابای مونافیق هاتبێته ئیو ئیسلامه وه، هه رچه نده هه ندیک ی واشیان ده گونجی هه بن، به لام مونافیق که سیکه به رواله ت خۆی به مسو لمان پێشان ده دا، به لام له دل و دهروونی خۆیدا بێروایه.

۴- ﴿وَاللَّهُ يَشْهَدُ اَنَّ الْمُنَافِقِينَ لَكَاذِبُونَ﴾، به لام خواش شایه دیی ده دا که مونافیه کان درۆزن.

ئنجا خوا ﴿﴾ زیاتر تیشک ده خاته سه ریان، که وه ک پێشتر گوتمان، ئه مه هشت ئایه ته موباره که، ده وری بیست له خه سله ت و په فتاره کانی مونافیه کانیان گرتوونه خۆیان و پێشتر باس مان کردن، لیره دا ده فهرمو ی:

۵- ﴿اتَّخَذُوا أَيْمَنَهُمْ جُنَّةً﴾، سویندهکانی خوئیانیان به قه لغان یان به پۆشه رگرتوون، (الجُنَّةُ: مَا يُسْتَتَرُ بِهِ وَيَتَّقَى)، (جُنَّة) ههر شتیکه خوئی پئی بشارد ریتتهوهو خوئی پئی بپاریزری، بویهش به زری (دِرْع) گوتراوه: (جُنَّة) و به سوپهر (ترس) گوتراوه: (جُنَّة) یان (مِجَنَّة) قه لغان، له بهر تهوهی به زری و سوپهر، جهستهو دهم و چاو سهرو نهو شوینانهی، مهترسی هیهه شیره تیرو زهبریانی پئی بکهوئی، شیردراونهوهو په نهانی کراون.

مونافقهکانیش سویندهکانی خوئیانی کردوونه پۆشهرو دهمامکیک پروی راستهقینهی خوئیانی پئی شار دۆتهوه، تهگهر سویندیانی نه خوار دبايه، قسهیهک، پهفتاریک وهک هی عهبدوللای کوری ئوبهیی کوری سهلوول، ماوهیهک بری نهدهکرد، که زهیدی کوری تهرقهم به پیغمبهری خواي ﷺ گه یاند، بهلام دواپی عهبدوللای چوو بۆ لای پیغمبهر ﷺ، تهوهنده سویندی درۆی بۆ خواردن، تاکو پیغمبهری خوا ﷺ عهبدوللای کوری ئوبهیی بهراست زانی و وایزانی زهید درۆی کردوه، بهلام دواپی خوا ﷺ تاههتی دابهزاندو، پیغمبهری خوا ﷺ حهقیقهت و واقعی شتهکهی بۆ ده رکهوت، وهک پیشت به سه رها ته که یمان هینا.

۶- ﴿فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾، سه رهنجام له رپی خویانیان لادا، یاخود خه لکیان له رپی خوا لادا، (صَدُّوا) لیره دا دهگونجی کورتهه لینه ر (قَاصِر) بئی، واته: (لَازِم) بئی، یانی: له نهنجامی نهو رهوش و پهفتارو ئاکارانه یان دا له رپی خوا لایاندا، (أَي: انْصَرَفُوا) که چاوگه کهی بریتیه له (صُدُّوا) واته: لادان، دهشگونجی به مانای: (خه لکیان له رپی خوا لادا) بئی، نهو کاتهش چاوگه کهی (صَدَّ) بئی، (صَدَّ، يَصُدُّ، صَدًّا)، (صَدَّ غَيْرُهُ) واته: جگه له خوئی لادا (صَرَفَ) خه لکیان له رپی خوا لادا، ههردوو واتیه که لیره دا گونجاون: ههم خوئیانی له رپی خوا لایاندا، ههم خه لکیشیان لادا.

۷- ﴿إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾، به راستیی تهوانه تهوهی دهیکه خراپترین کردهوه یانه، (سَاءَ) وهک پیشت گوتمان وهک (بُئْسَ) وایهوه له کردارهکانی به خراپدانان

(أَعْمَالُ الذِّمِّ) ه، يانى: (يُسَّ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ)، ئەوۋى دەيكەن خراپىتىن كىردەۋەيە، كە بىرىتە لەۋەى دىن بۇ لای پىغەمبەرى خوا ﷺ و بە درۆ و زۆر بە جەختىرىدەۋە دەلىن: شايدى دەدەين كە تۆ پىغەمبەرى خواى، كەچى راستىش ناكەن، دوايش كە شىتىكىان لى ئاشكرا دەبى، دىن سۆتىدى بە درۆ، دەكەنە قەلغان و سۈپەرو پۆشەرى رووى راستەقىنەى خۇيان.

۸- ﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ ءَامَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا﴾، ئەۋەش لە سۆنگەى ئەۋەۋە كە پروايان ھىناۋە دواى بىپروا بوون، (ذَٰلِكَ) بۇچى دەچىتەۋە؟ (أَي: سَبَبُ إِقْدَامِهِمْ عَلَى الْأَعْمَالِ السَّيِّئَةِ الْمُتَعَجَّبُ مِنْ سَوْنِهَا، هُوَ اسْتِخْفَافُهُمْ بِالْإِيمَانِ وَمَرَّاجَعَتُهُمُ الْكُفْرَ مَرَّةً بَعْدَ أُخْرَى، فَرَسَخَ الْكُفْرَ فِي قُلُوبِهِمْ فَصَارَتْ مَطْبُوعًا عَلَيْهَا).

كە دەفەرمۇي: ﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ ءَامَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا فَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ﴾، واتە: ھۇى ئەۋەى ئەۋ كىردەۋە خراپانە ئەنجام دەدەن، كە جىنى سەرسورمانن، ئەۋەيە كە ئىمان بە چاۋى سووك تەماشا دەكەن و، جار لە دواى جار دەگەپتەۋە بۇ كوفر، بۇيە كوفر لە دل و دەروويان دا چەسپاۋە.

۹- ﴿فَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ﴾، ئىنجا دلىان مۇر كراۋە (لەسەر كوفر).

۱۰- ﴿فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ﴾، سەرەنجام ئەۋان (راستىيە پەنھانەكان) باش نازانن، ورد تىناگەن، لە مەبەستى قەسەبىز تىناگەن، ھەر كەسىك بى، كە لىرەدا مەبەست پىي تىگەيشتەن لە فەرمائىشى خوا، فەرمائىشى پىغەمبەرى خوا.

پىشترىش گومان وشەى: (الطَّبْعُ وَالْخَتْمُ وَالنَّقْشُ مُتَقَارِبَةٌ الْمَعْنَى)، بۇ ماناى (طُبِعَ وَخْتُمَ) لە كوردىدا دەلىن: مۇر، بەلام بۇ (نَقْش) دەلىن: نەخش و نىگار، مانايەكەيان لىك نىكەۋ، مەبەست ئەۋەيە ۋەك چۆن كەسىك نامەيەك دەنووسى، دواى دەگاتە كۆتايەكەى و مۇرىكى پىۋە دەنى، واتە: ھىچى دىكەى تىدا ناگوتىرى و ناووسى، بە ھەمان شىۋە دەغەلەكانىش دلىان داخراۋەۋ، مۇرى لىدراۋە، تازە ھىچى ناچىتە تىۋى.

هەردوو (ف)یەكە: ﴿فَطَمَعَ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ﴾ و ﴿فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ﴾ (الفاء ان للتعقيب والتعجب)، هەم بۆ بە دواى یەكدا هاتن و هەم بۆ سەر سوپماندن، واتە: لە ئەنجامی ئەوەدا دایان مۆر کراوە، بۆیە تیناگەن و حالەتیکى جیى سەر سوپمانیان هەیه، وا دایان مۆر کراوە و هیئەندە ناخاییین.

۱۱- ﴿وَإِذَا رَأَتْهُمْ تُعْجِبُكَ أَجْسَامُهُمْ﴾، ئەگەر بیانیینی جەستەکانیان سەر سامت دەکەن. (أجسام) کۆی (جسم)ە، (جسم: مَا لَهُ طُولٌ وَعَرْضٌ وَعُمُقٌ)، (راغب الأصفهاني) وا دەلی، جیسم هەر شتیکە درێژی و پانی و قوولی هەبێ، پێشتریش گوتمان: (جسم) لەگەڵ (جسد) دا زانیانی شارەزای زمان گوتووین: جیاوازییەکیان ئەوەیە کە جەستە دەبێ پەنگی هەبێ، بەلام (جسم) وانیەو هەواش بە (جسم) دادەنرێ، کە پەنگیشی نیە واتە: هەر شتیک تەتیک بێ (جسم)ە، مەرج نیە پەنگی بێزای هەبێ.

خوا دەفەرموی: ئەگەر بیانیینی جەستەکانیان سەر سامت دەکەن، واتە: زۆر بە کەلەش و بە قەدو قیافەن، یان پەنگە قەلەو و زل بووبن.

۱۲- ﴿وَإِنْ يَقُولُوا تَسْمَعُ لِقَوْلِهِمْ﴾، ئەگەر قەشەش بکەن، گوی بۆ قەشەکیان دەگری، واتە: هەم پەنگ و دیمەنیان، هەم قەسو گفت و لفتیان جیى سەر سوپمانە بۆ تۆ، ئەمە وەك ئەو شیعرەى (حسان بن الثابت)ە خوا لێی پازى بێ کە لە یەكێك لە شیعرەکانی دا دەلێ:

لَا بَأْسَ بِالْقَوْمِ مِنْ طُولٍ وَمِنْ غِلْظٍ ... جِسْمُ الْجَمَالِ وَأَحْلَامُ الْعَصَافِرِ

ئەو کۆمەلە عەبیان نیە لە درێژی و زەبەلاحید

لاشەیان وەك هی حوشترەو عەقڵیان وەك هی چۆلەکانە

۱۳- ﴿كَانَتْهُمْ حُشْبٌ مُسْنَدَةٌ﴾، ئەوانە وەك دارى هەلپەسێردراو وان، (الخشب المسندة)، یانی: دارە هەلپەسێردراوەكان، ﴿مُسْنَدَةٌ﴾ (التشديد للمبالغة) گیرەدارکردن، بۆ زیاده پۆی تیدا کردنە، لە هەلپەساردنیان دا، (أو للكثرة) یان: بۆ گەیاندى مانای زۆریانە، (مُسْنَدَةٌ)

گیره دار (مُشَدَّد) کراوه. واته: داری بې که لک که به دیوار هه لده په سپردرین و له شویتیک دادهرنرین، بهو شیویه یه، هه لبه ته (خُشَب) خوئی (خَسَب) یان کوئی (خَسْبَة) یه، وه ک (هُر) کوئی (هُر) و (هَرَة) یه، (هُر) واته: میوه کان، (هُر) و (هَرَة) واته: یه که میوه.

(خُشَب) واته: داره کان، (خَسَب) و (خَسْبَة) واته: یه که دار، هه ندیکیش گوتوو یانه: (هُر) کوئی (هُر) و (هُر) ده بیته کوئی کو (جمع الجمع).

بویه ش لیره دا خوا ﷻ ته شبیه یان ده کات به دار کی هه لپه سپرداوه وه، چونکه دار ته گهر سوودی هه بی و خاوه نه که ی مه یلی پیی هه بی، له خانوو یه کدا، له بینا یه کدا، بو شتیک، بو که لویه لیک به کاری دین، به لام ته گهر کاری پیی نه بو و به که لک نه هات، هه لیده په سپری.

۱۴- ﴿يَحْسِبُونَ كُلَّ صَيْحَةٍ عَلَيْهِمْ﴾ هه هر هاوارو ده نکیک له دژی خوئیان تیده گهن، (الصَّيْحَة) جاریکه له (صِيَا ح)، (صِيَا ح) یش بریتیه له ده نگ زور به رزگردنه وه، لیره دا مه به ست تهویه هه هر ده نکیک بیت، هه هر هه و لیک بیت، ته وانه پینان وایه له دژی ته وانه، گوتراوه: شکداری گویدار، یان: (الْعَائِنُ خَائِفٌ)، بابای ناپاک هه میشه ترساوه، زانیویانه چیان له هه گبه دایه، بویه هه میشه ده ستیان له سه ر دلپان بووه، که نیو هه ناویان ده رکه ویت بو مسولمانان.

۱۵- ﴿هُرُّ الْعَدُوِّ فَاحْذَرُهُمْ﴾، نا ته وانه دوژمن، لپیان وریابه، وشه ی (عَدُوٌّ) بو تاک و بو دووان و بو کوو بو تیرو بو من، به کاردی، واته: نا ته وانه دوژمنی راسته قینه، ﴿فَاحْذَرُهُمْ﴾ لپیان وریابه، واته: وریا به له رواله تی جوانیان، ته وانه رواله تی جوانی نیوه پوک ویران، دوور کوژی نیزی که خه سارن، لپیان وریابه.

۱۶- ﴿فَلْيَهْمُ اللَّهَ﴾، خوا بیان کوژی، ده گونجی به مانا رواله تییه که ی بی: خوا بیان کوژی، خوا له به بینان به ری، یاخود به مانای (لَعَنَهُمُ اللَّهُ) خوا نه فرینان لی بکات، بی.

۱۷- ﴿أَنْ يُّؤْكَلَ﴾، به ره و کوئی لاده درین! (إِلَى أَيْنَ يُصْرَفُونَ)، یاخود چوون لاده درین! (كَيْفَ يُصْرَفُونَ) چونکه (أَيُّ) له ته سلدا بو پرسیا رکردنه له باره ی شوین، به لام جاری

واش ھەبە بۆ چۆنەتیبش بەکار دۆی، واتە: بەرھە کوۆ لا دەدرین، یان چۆن لا دەدرین؟
لە حالیکدا ئەو راستە ڕێیە خوا ﷻ لەبەر چاویانە.

۱۸- ﴿وَإِذْ قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ﴾، ھەر ھەھا ئەگەر پێیان بگووتری:
وەرن پێخەمبەری خوا داوای لێبوردنن بۆ دەکات، وشە (تَعَالَوْا) لە ئەسڵدا کرداری
فەرمانە (تَعَالَى) ھە ھاتو، کە بریتییە لە (تَكَلَّفَ الْعُلُو) واتە: خۆ ئەزیەتدان بۆ
بەرزبوونەو، داوی ئەوێ تیدا لە بیر کراوە تەنیا ئەو مەبەستە تیدا ڕەچاو
دەکری، کە داوای ئامادەبوون کردن (طَلَبَ الْحُضُور)، کەواتە: (تَعَالَوْا) واتە: وەرن،
ئەگەر نا ئەسڵدا (تَعَالَوْا) واتە وەرن بەرھە بەرزیی.

۱۹- ﴿لَوْ أَرَأَوْهُمُ﴾، سەریان بە توندیی بادا و سووڕاند. (وَالْيَ: الْإِمَالَةُ إِلَى غَيْرِ وَجَاهِ
الْمُتَكَلِّمِ)، (يَ) بریتییە لە بادان و ڕوو سووڕاندن بە پێچەوانەی ڕووی ئەو کەسەوی
قسە دەکات، واتە: کەسێک کە قسەت لەگەڵ دەکات، ئەگەر ڕووت لێ سووڕاند،
پێی دەگووتری: (الْيَ)، (لَوْ) کە بە گیرەو ھەبە بۆ بەھێزکردنی واتاکەییەتی، یان لەبەر
زۆرییانە، واتە: زۆریان سەریان بادەدەن، یان لەبەر بەتوندیی سەر بادان و سووڕاندنیانە.
۲۰- ﴿وَرَأَيْتَهُمْ يَصْدُونَ﴾، دەشیابینی لادەدەن، ﴿يَصْدُونَ﴾: لێردا بە مانای
(يَنْصَرِفُونَ)، تۆ دەیانبینی لادەدەن، واتە: لێردا (صَدَّ) بە مانا (قَاصِرٌ وَلَا زِمٌ) ھەکیەتی،
تۆ دەیانبینی خۆیان لادەدەن.

لێردا (رَأَيْتَهُمْ) مەرج نیە بەس بۆ پێخەمبەری خوا ﷻ بێ، بەلکو بۆ ھەر
کەسێکە (لغیر مَعْنٍ)، ھەر کەسێک تەماشایان بکات ئاویان دەبینی.

۲۱- ﴿وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ﴾، لە حالیکدا ئەوان خۆ بەز لگرن، (مُسْتَكْبِرُونَ: فِي مَوْضِعِ
الْحَالِ مِنْ صَمِيرٍ يَصْدُونَ)، واتە: (مستکبرون) لە شوێنی حال دایە لە ڕاوا (یصدون)،
خۆبەز لگرانە لادەدەن.

۲۲- ﴿سَاءَ عَلَيْهِمْ﴾، بەکسانە لەسەریان، (سَاءَ اسْمٌ مَعْنَى مُسَاوٍ يُعَامَلُ مُعَامَلَةً
الْجَامِدِ فِي الْغَالِبِ، فَلَا يَتَغَيَّرُ خَبَرُهُ يَقُولُ: هُمَا سَوَاءٌ، وَهُمْ سَوَاءٌ، وَهْنٌ سَوَاءٌ)، (سواء) ناو ھە

مانای یه کسان، ئنجا به زۆری وهك ناویکی (جامد) له شوینی خۆی ره قبوو، مامه لهی لهگه لدا ده كرئ، نهك وهك ناویکی داتاشارو، بویه ههواله كهی ناگۆرئ دهگوترئ: (هُمَّا سَوَاءٌ وَهُمْ سَوَاءٌ وَهُمْ سَوَاءٌ)، ئهو دووانه یه کسان، ئهو كۆمه له پیاوه یه کسان، ئهو كۆمه له ئافره ته یه کسان، ﴿سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ﴾ واته: به نسهت ئهوانه وه یه کسانه.

(٢٣)- ﴿أَسْتَغْفِرَ لَهُمْ أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ﴾، داوای لیبوردنیا بۆ بکهی، یا داوای لیبوردنیا بۆ نه کهی، لیردها که ده فهرموئ: ﴿أَسْتَغْفِرَ لَهُمْ﴾، ئهم پرسیار کردنه، پرسیار کردنی مه جازیه و مه بهست پئی بایه خ و گرنگی پینه درانیانه له ههردوو حالاندا.

(٢٤)- ﴿لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ﴾ هه رگیز لیان نابورئ، (لَنْ: لِلتَّائِبِينَ وَالتَّائِبِينَ)، (لَنْ) ههم بۆ جه ختکردنه وهیه، ههم بۆ بهرده وامبی و کو تایی) واته: هه رگیزو به جه ختکردنه وهیه خوا لیان نابورئ.

(٢٥)- ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾، به دلنایی خوا كۆمه لی لاده ران راسته رئ ناکات و به ئامانج ناگهیه نئ، هیدایهت لیردها به مانای رئ پێشاندان نیه، چونکه خوا رئی پێشانی هه موو لایهك داوه.

شایانی باسه: خوا لیردها ده فهرموئ: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾ (الْقَاسِقِينَ) کوئ (فَاسِقٍ)، که ناوی بکه ر (إِسْمٌ فَاعِلٌ) ه له (فَسَقٌ)، (فَسَقٌ: خَرَجَ) واته: ده ر چوو، که واته: (فَاسِقٍ) واته (خَارِجٌ)، که سیك له رئ ده ر چوو بئ، خوا به ئامانجی ناگهیه نئ و راسته رئی ناکات، چونکه به ویستی نازادانه ی خۆی ده ر چوو، خوا بۆ تاقیکردنه وهی مرؤفه کان ویستیکی نازادی پێداون، ده توانن چاکي پئ هه لێژیرن یا ن خراپی پئ هه لێژیرن، ئهوانه ش به ویستی خۆیان ده ر چوون له راسته رئ، بویه خوا به ئامانجیان ناگهیه نئ.

پێویسته بزانی: مونا فیه کان به لای که مه وه چوار جو ر بوون:

١- كەسێك ئیمانێك لە دڵیدا بڕیقهی داوهو خەریك بووه بڕوا بێت، بەلام دوایی بڕوای نەهێناوه.

٢- ئەوانە بوون كە ئیمانێکیان پڕۆالەتی و پڕۆكەشیان هێناوه، دوایی دەورووبەرو خەلك و خزم سەركۆنەیان كردوون و، بێپڕوا بوون هەلگەپراونەتەوه.

٣- ئەوانە بوون كە بە درۆ خۆیان بە پڕوادار پێشان داوه، كە بە زۆری موناফیقه كان ئاوا بوون.

٤- هەندێكی دیکەشیان بوون، كە ئیمانێکی پڕۆكەشیان هێناوهو، پێیان وابوو بەس ئەوه ئیمانە، وهك عەرەبە خێلهكێهكان، ئەمانە مەگەر بە مەجاز پێیان بگوتری: موناফیق، ئەگەرنا هەر پێیان دەگوتری: ئیماندارى سەتھیی و پڕۆكەشی، چونكە نەیانویستوه درۆ بكەن و خەلك هەلخەلەتێن و، وایانزانیوه ئیمان هەر ئەوئەندەیه.

لەوبارەوه كە خوا دەفەرموی: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ لَوَّا رُءُوسَهُمْ وَرَأَيْتَهُمْ يَصُدُّونَ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ﴾، ئەم دەقە دینین: (قِيلَ لَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي إِبْنِ سُلَولٍ: يَا أَبَا حُبَابٍ! إِنَّهُ قَدْ أَنْزَلَ فِيكَ آيَ شِدَادٍ، فَأَذْهَبْ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ يَسْتَغْفِرْ لَكَ، فَلَوَّى رَأْسَهُ وَقَالَ: أَمْرُهُونِي أَنْ أُوْمِنَ فَأَمَنْتُ، وَأَمْرُهُونِي أَنْ أُعْطِيَ زَكَاةَ مَالِي فَأَعْطَيْتُ، فَمَا بَقِيَ إِلَّا أَنْ أَسْجُدَ لِمُحَمَّدٍ)، (أَخْرَجَهُ الطَّبْرِيُّ: ٣٤٢٥١)، واتە: بە عەبدوللای كوری توبەیی كوری سەلوول گوترا: ئەی ئەبوو حوباب (ئەوه كونیەكەى بووه) چەند ئایەتێكى توندت لە بارەوه هاتونە خوارى، بچۆ بۆ لای پێغەمبەرى خوا ﷺ داواى لێبوردنت بۆ بكات، ئەویش سەرى باداو گوتى: فەرمانتان پێكردم (و پێتان گوتم): بڕوا بهێنم (بە موخەممەد ﷺ) بڕوام پێهێنا، دوایی پێتان گوتم: زەكاتى مالهكەشت بده زەكاتەكەشم دا، هەر ئەوه ماوهتەوه كرنووش بۆ موخەممەد بەرم، (سەرى باداو پڕووی وەرگێرا).

مه سه له ی دووهم:

خسته پرووی دوو پیلانی مونا فیه کان له دژی پیغه مبه ر ﷺ و هاوه له کانی خوا لییان رازی بی، پیلانی یه که م: هاوکاری نه کردنیان تا کو هاوه لآن له دهوری پیغه مبه ری خوا ﷺ بپرژین و بلاوه ی لی بکه ن، پیلانی دووهم: ده رکردنی پیغه مبه ری خوا ﷺ و هاوه لانی خوا لییان رازی بی له شار، که دوو پیلانی گلاو بوون، به لآم له راستیدا دوو خه یال پلاو بوون:

خوا ده فره رموی: ﴿هُمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ لَا تُنْفِقُوا عَلَيَّ مِنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ حَتَّى يَنْفَضُوا وَلِلَّهِ خَزَائِنُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَكِنَّ الْمُتَّقِينَ لَا يِقْفَهُونَ ۝۷﴾ يَقُولُونَ لِيْنَ رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لِيُخْرِجَنَا الْأَعَزُّ مِنْهَا الْأَذَلُّ وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلَكِنَّ الْمُتَّقِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۸﴾

شیکردنه وی ئەم ئایه تانه، له جهوت برگه دا:

(۱) ﴿هُمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ لَا تُنْفِقُوا عَلَيَّ مِنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ﴾، ئەوان که سانیکن ده لاین: هاوکاری ئەوانه ی لای پیغه مبه ری خوا مه که ن، خوا ﷺ لیره دا هه لۆستیکی دیکه ی مونا فیه کان، ده خاته پروو که زیاتر په رده له سه ر ناخی پیس و پۆخلیان، لاده دات، ده فره رموی: ئەوان ئەو که سانه بوون، ده یانگوت، واته: پیشتەر گوتوو یانه، به لآم لیره دا خوا ﷺ به کرداری (مضارع) ده یهینن، بۆ ئەوه ی تیس تا دیمه نه که بخاته پیشت چاو، ﴿لَا تُنْفِقُوا عَلَيَّ مِنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ﴾، خه رجیی ئەوانه مه کیشن که له لای پیغه مبه ری خوان، هاوکاریان مه که ن له پرووی ماددییه وه.

(۲) ﴿حَتَّى يَنْفَضُوا﴾، هه تا ده پرژین و بلاو ده بن، (حَتَّى: يَبْلُغُ الْغَايَةَ) وه ك: (أَكْلَتْ السَّمَكَ حَتَّى رَأَسَهَا)، ماسیه که م خوارد تا کو سه ره که یشی، به لآم لیره دا (حَتَّى: مُسْتَعْمَلَةٌ فِي التَّعْلِيلِ)، (حتی) بۆ هۆکار هینانه وه به کارهاتوه، یانی: ئەوانه ی له دهوری پیغه مبه ری خوان ﷺ هاوکاری ماددییان مه که ن، بۆ ئەوه ی بپرژین بلاو ببنه وه، (الْإِنْفِضَاضُ: التَّفَرُّقُ

وَالْإِبْتِغَادَ، فَضَّهُ: فَرَّقَهُ، (إِنْفِضَاضٌ) پڕژان و دوورکەوتنەوهیە (فَضُّهُ) بڵاوی کرد، (فَضُّهُ) فَاَنْفَضَ، واتە پڕژاندی پڕژا، یان بڵاوی کرد بڵاوبۆوه، ﴿حَتَّى يَنْفَضُوا﴾، هەتا دەپڕژێن و بڵاوی لێ دەکەن.

وەك پێشتریش گوتیمان ئەو قسەیه سێ ڕووی هەن:

أ- ڕوویەکیان بریتیه لەوه کە ئاگایان لە پیڤەمبەری خوا ﷺ بێ، باری شاری قورس نەکەن و ئەرکی زۆری نەخەنە سەر شان، بۆیه با ئەوانە ی لە دەوری و پیڤەمبەری خویان سەغەلت کردوه، ئەرکی سەرشانیان قورس کردوه، با ئەوانە لە دەوری پیڤەمبەری خوا ﷺ بکەینهوه، تاكو ئیسراحت بکات.

ب- با ئەوانە ی لێی کۆبوونەوه، بڵاوه ی لێ بکەن، ئنجا بە خۆراك و شەمەك هاوکاریی بکەن تاكو بەشیان بکات.

ج- هاوکارییان مەکەن تاكو ئەو خەڵکە لە دەوری بپڕژێ و نەمێنێ، ئەو کاتە ئەگەر ئیمام ئۆممەتی لەگەڵ نەما، بە ئاسانی زەفەری پێ دەبردرێ.

بێگومانیش بە پێی ڕهوت و کەشی ئایەتەکان هەر مانای سێهەم مەبەستە.

(٣)- ﴿وَلِلَّهِ خَزَائِنُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، عەمبارەکانی ئاسمانەکان و زهوی هی خوان، (خَزَائِنٌ) کۆی (خَزَانَةٌ) یه، (الخَزَانَةُ: التَّيْتُ الَّذِي يُخَزَّنُ فِيهِ الطَّعَامُ، وَتُطْلَقُ عَلَى الصُّنْدُوقِ الْكَبِيرِ)، (خَزَانَةٌ): بە ژوورێك دەگوترێ خواردن و ئازووقە ی تێدا دادەنرێ، هەروەها بە سندوقێکی گەورەش دەگوترێ، کە شتی تێدا هەڵدەگیرێ، عەمبارەکانی ئاسمانەکان و زهوی هی خوان.

(٤)- ﴿وَلَكِنَّ السَّافِقِينَ لَا يَقْمَهُونَ﴾، بەلام مونا فیهەکان تیناگەن، واتە: تیناگەن کە عەمبارەکانی هەموو شتەکان هی خوای پەروەردگارن.

پیلانیکی دیکەیان:

(٥) ﴿يَقُولُونَ لَئِنْ رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لَيُخْرِجَنَّ الْأَعَزُّ مِنَهَا الْأَذَلَّ﴾، ده لَئِنْ: نه گهر که راینه وه بۆ شار، ده بَیْ ته وهی بالاده ستره، ته وهی زه بوونتره دهر بکات.

﴿لَيُخْرِجَنَّ الْأَعَزُّ مِنَهَا الْأَذَلَّ﴾، (الْأَعَزُّ: الطَّرْفُ الْأَقْوَى الَّذِي لَا يَغْلِبُ وَلَا يُقَهَّرُ، وَالْأَذَلُّ: الطَّرْفُ الْأَضْعَفُ)، (الْأَعَزُّ) تهو لایه ی به هیژتره و تیناشکی، که س ناتوانی به سه ریدا زال بَیْ، (الْأَذَلُّ) یش به پیچه وانه وه: تهو لایه ی بی هیژتره، عه بدولای کوپی ثوبه یی کوپی سه لولول، خوئی و دهغه له کانی دهوروبه ری به لایه نی به هیژ دانان و، پیغه مبه ر ﴿﴾ و هاوه لانی به لایه نی بی هیژ دانان!

(٦) ﴿وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ﴾، عزیزه ت و بالاده ستی هه مووی هی خوایه و، هی پیغه مبه ره که یه تی و، هی پروادارانه.

(٧) ﴿وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾، به لَام مونافقه کان نازانن.

که واته: ته گهر یه کیك له دوو ته ره فه کان، مسوگهر لایه کیان دهر بکات، بیگومان ته ره فی بی هیژو زه بوون، ته ره فی مونافیق و دهغه له کانه، چونکه ته ره فه که ی دیکه خوی په روه ردگاری له گه لدایه، که خاوه نی هه موو عزیزه ت: ﴿فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا﴾ ﴿١٠﴾ فاطر، ئنجا پیغه مبه ری خواش ﴿﴾ به هوئی به هیژکردنی خواوه، ههر به هیژو، پروادارانش پشتیان به خوا قایمه و به هیژن.

که واته: ته گهر وایی که دوو ته ره ف له شارِک دا، یه کیکیان ته وی دیکه دهر بکات و به هیژه که بی هیژه که دهر بکات، لایه نی به هیژ هی پروادارانه، که له خزمه ت پیغه مبه ری خوا دا ﴿﴾ دان و، پشتیان به خوا ﴿﴾ به هیژه.

بۆ ته وهی پیشتی، خوا فره مووی: ﴿وَلِلَّهِ خَزَائِنُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَفْقَهُونَ﴾ ﴿٧﴾، عه مباره کانی ئاسمانه کان و زه وی هی خوان، به لَام مونافقه کان تیناگه ن، به لَام لی ره دا فره مووی: ﴿وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾ ﴿٨﴾، عزیزه ت هه مووی هی خواو پیغه مبه ره که ی و هی

بروادارانە، بەلام مونا فیکەکان نازانن، هی پیشی بۆیە لابردنی فیکهی لیکردن و فەرمووی ورد تیکە یشتیان نیە، چونکە ئەووە که عەمبارەکان ئاسمانەکان و زەوی هەموویان لەبەردەستی خوا دان، شتیکە پتووستیی بە ورد تیکە یشتن و پامان دەکات، بۆیە فەرمووی: ﴿لَا يَفْقَهُونَ﴾، ئەگەر ورد تیکە یشتیان هەبووایە، دەیانزانی که خوا خاوەنی هەموو شتیکە.

بەلام ئەووی دیکە بۆیە فەرموویەتی: ﴿لَا يَعْلَمُونَ﴾، چونکە ئەووە که خوا پێغەمبەری خوا ﷺ و برواداران لایەنی بەهێزتر بوون، شتیکە زانراو (معلوم) بوو:

أ- لە جەنگی بەدردا، لووتی قورەیشیان شکاند، قورەیشی هاوبەش بو خوا دانەر و کافر. ب- پاشان لە جەنگی ئوحوددا، بەلێ شکستیان خوارد، بەلام هەر سالی دواي ئەووە بو کافرەکان چوونەووە مەیدان، لە (حَمْرَاءُ الْأَسَد) که (بَدْرُ الصَّغْرَى) یشتی پێ دەلێن، بەلام ئەوان ئامادە نەبوون لەگەڵیان دا ڕووبەروو ببەووە.

ج- هەروەها جەنگی ئەحزابیش ڕوویداو کافرەکان هیچیان پێ نەکرا. ئنجا جەنگی (بنو المصطلق) یشت لە سەرئاوی (المريسيع) و لە سالی هەوتەمی کۆچییدا بوو، که کۆمەلێک جەنگ و ڕووداویشت لە پیش ئەووەدا، ڕابردوون، کهواتە: ئەووە که خواو پێغەمبەری خوا ﷺ و برواداران، لایەنی بەهێزترن، شتیکە ڕوون و زانراو بوو، بەس تۆزێک زانیارییان هەبێ دەری ئەووە دەکەن و دەزانن، بۆیە خوا فەرموویەتی نازانن، واتە: هیچ زانیارییان نیە، ئەگەرنا شتەکه زۆر ڕوون و ئاشکرایە، که لایەنی بەهێزتر کێیە؟!

هەرچەندە ئێمە لە هۆی هاتنەخوارو، دوايشت لە کاتی خستەنەرووی جەنگی (بنو المصطلق) دا، تیشکی باشمان خستەسەر بارودۆخێک که عەبدوللای کۆری ئوبەیی کۆری سەلوول و هاوکارەکانی ئەو قسانەیان تیدا کردوون و، ئەو دوو پیلانەیان تیدا بە دەستەووە بوون، لە دژی پێغەمبەری خوا ﷺ و هاوێڵانی، بەلام ئەم دەقەش لەو بارەووە دێنین:

(عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رضي الله عنه)، قَالَ: «كُنَّا مَعَ النَّبِيِّ ﷺ فِي غَزَاةٍ، قَالَ سُفْيَانُ: يَرَوْنَ أَنَّهَا غَزْوَةُ بَنِي الْمُصْطَلِقِ، فَكَسَعَ رَجُلٌ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ رَجُلًا مِنَ الْأَنْصَارِ، فَقَالَ الْمُهَاجِرِيُّ: يَا لِمُهَاجِرِينَ! وَقَالَ الْأَنْصَارِيُّ: يَا لَأَنْصَارِ! فَسَمِعَ ذَلِكَ النَّبِيُّ ﷺ فَقَالَ: «مَا بَالُ دَعْوَى الْجَاهِلِيَّةِ؟» قَالُوا: رَجُلٌ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ كَسَعَ رَجُلًا مِنَ الْأَنْصَارِ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «دَعُوهَا فَإِنَّهَا مُنْتَهَةٌ»، فَسَمِعَ ذَلِكَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي فَقَالَ: وَقَدْ فَعَلَوْهَا، وَاللَّهِ لَئِنْ رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لَيُخْرِجَنَّ الْأَعَزُّ مِنْهَا الْأَذَلَّ، فَبَلَغَ ذَلِكَ النَّبِيُّ ﷺ، فَقَامَ غَمْرٌ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ دَعْنِي أَضْرِبْ عُنُقَ هَذَا الْمُنَافِقِ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «دَعْنِي، لَا يَتَحَدَّثُ النَّاسُ أَنَّ مُحَمَّدًا يَقْتُلُ أَصْحَابَهُ» زَادَ التِّرْمِذِيُّ: «فَقَالَ لَهُ ابْنُهُ عَبْدُ اللَّهِ، وَاللَّهِ لَا تَنْفَلِتْ حَتَّى تُقِرَّ أَنَّكَ الذَّلِيلُ، وَرَسُولُ اللَّهِ الْعَزِيزُ، فَفَعَلَ» (أخرجه البخاري: ٤٩٠٥، ٤٩٠٧، ومسلم: ٢٥٨٤، والتِّرْمِذِيُّ: ٣٣١٥، والنسائي: ٧١٩).

واته: جابری کوپی عهبدوللا رضي الله عنه دهگپرتیهوه دهلئ: یتیمه له جهنگیکدا له خزمهت پیغمبهردا بووین، سوفیان (یهکیکه له راوییهکان) دهلئ: پیمان واپوو جهنگی (بنی المصطلق) بووه، پیاویک له کوچکهرهکان شهقیکی له پیاویک له پشتیوانهکان ههلدا، بابای کوچکهر هاواری کرد: نهی کوچکهران! پشتیوانهکesh هاواری کرد: نهی پشتیوانان! (واته: ههر کامیکیان هاواری دهکرده خهلکهکهی خوئی)، پیغمبهری خواش ﷺ نهوهی بیست و فهرمووی: بۆچی بانگهشهی نهفامیی دهکهن؟ گوتیان: پیاویک له کوچکهران شهقیکی له پیاویک له پشتیوانهکان ههلداوه، پیغمبهری خوا ﷺ فهرمووی: وازی لی بینن (لهو بانگهشهی نهفامییه) نهوه بۆگهنه، عهبدوللای کوپی توبهیی کوپی سهلوول که نهوهی بیست، گوتی: ناوایان کرد! به خوا نهگهر گهراپنهوه بۆ شار، دهبی بههیزتر، بهیزتر دهربکات، نهوهش به پیغمبهر ﷺ گهشتهوه، عومه (خوا لیتی رازی بی) ههلسا گوئی: نهی پیغمبهری خوا ﷺ! لیمگهری با له گهردنی نهو مونافیکه بدهم، پیغمبهر ﷺ فهرمووی: لیتی گهری با خهلک نهلئ: موحهممه ﷺ هاوهلانی دهکوژی، (چووژانن نهوه مونافیق و

دەغەلە، پێیان وایە ئەوە ھاوەلە، بە پۆلەت مسوڵمانە، (الترمذی) ئەوەشی زیاد کردووە، کە عەبدوڵلای کوپی، (واتە: عەبدوڵلای کوپی عەبدوڵلای کوپی ئۆبەیی)، لە تەنگەبەرێک پێی گرت (چوووە پێشیەووە کە دەگەرێتەووە بۆ مەدینە، لە تەنگەبەرێک پراوەستاو) سویندی خوارد گوتی: نابێ دەربچی، تاكو دان بەوەدا نەهێنی کە تۆ زەبوونی و پێغمبەری خوا بەهێزە، ئەویش گوتی، (ئەجا لێیگەر پرا بچیتەووە ئێو شار، بۆ ئەوەی بزانی ئەوەی خوا فەرمووێتی وایە، بالادەستی بۆ خواو پێغمبەرەکی و پراوێتەووە).

دەرسى دووهم

پیناسه‌ی نهم دهرسه

نهم دهرسه له سێ نایه‌تی کۆتایی پیکهاتوه، نایه‌ته‌کانی: (۹ - ۱۱)، تهوه‌ره‌که‌شیان باسی سامان و مال به‌خشینه له پێی خوادا، خوا فرمان به‌ برواداران ده‌کات، که سامان و پۆله‌کانیان له یادی خوا بپاڠایان نه‌که‌ن و، به‌خشن به‌ره‌ له‌وه‌ی مه‌رگ یه‌خه‌یان پێ بگرێ و داوا‌ی مۆله‌ت بکه‌ن، دوا‌بخه‌ین و، به‌پێی سیستمی خواش، مردنی هه‌یج که‌س دواناخه‌ری.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تُلْهِكُمْ أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٩﴾ وَأَنْفِقُوا مِنْ مَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ فَيَقُولَ رَبِّ لَوْلَا أَخَّرْتَنِي إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ فَأَصَّدَّقَ وَأَكُنْ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٠﴾ وَلَنْ يُؤَخِّرَ اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجَلُهَا وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١١﴾﴾

مانای ده‌قا و ده‌قی نایه‌ته‌کان

{ته‌ی نه‌وانه‌ی پرواتان هه‌تاوه! با سامانه‌کانتان و پۆله‌کانتان (نه‌تانخافه‌ین و) له یادی خوا بپاڠاتان نه‌که‌ن، هه‌ر که‌سه‌یکه‌ش نه‌وه‌ بکات، ئا نه‌وانه‌ن زیانباران ﴿٩﴾ له‌وه‌ش که پیمان داو‌ن به‌خشن، به‌ره‌له‌وه‌ی یه‌کیکتان مردنی بو‌ بێ، ئنجا بلێ: په‌روه‌ردگارم! خۆزگه‌ بو‌ ماوه‌یه‌کی نزیک دوات خسته‌بام، تا‌کو (مال و سامانم) به‌خشم و له‌ چاکان بم ﴿١٠﴾ هه‌رگیزیش خوا (مردنی) هه‌یج که‌س دواناخات، هه‌ر کات کاتی دیاریکه‌راوی هات، خواش شاره‌زای نه‌وه‌یه که‌ ده‌یکه‌ن ﴿١١﴾.

شیگردنەوهی هەندیک لە وشەکان

(لَا تَلْمِزْهُ): نە تانخافلێنێ، بێتاگاتان نە کات، (اللَّهُو: ما يَشْغُلُ الْإِنْسَانَ عَمَّا يَعْنِيهِ وَيُهْمُهُ، يقال: لَهَوْتُ بِكَذَا وَلَهَيْتُ عَنْ كَذَا)، (لَهُو): بریتیه لە هەر شتێک کە مەرۆف دەخافلێنێ لە شتێک کە مەبەستیەتی و بەلایەوه گرنگە، دەگوترێ: (لَهَوْتُ بِكَذَا) بە فلان شتەوه خافلام، (لَهَيْتُ عَنْ كَذَا) ئاگام لە فلان شتە نەما. (أَجَلَ قَرِيبٍ): (الأَجَلُ: المُدَّةُ الْمُضْرُوبَةُ لِلشَّيْءِ)، (أَجَلَ): بریتیه لە ماوەیەکی دیارییکراو بۆ شتێک، کاتیکی دیارییکراوی نزیک.

(دَنُؤُ الْأَجَلِ: عِبَارَةٌ عَنْ دَنُؤِ الْمَوْتِ، وَأَصْلُهُ اسْتِيفَاءُ الْأَجَلِ، أَي: مُدَّةُ الْحَيَاةِ)، دەگوترێ: (دَنَا أَجْلُهُ) واتە: ئەجە لەکە ی نزیک بۆوه، کە بریتیه لە نزیککەوتنەوهی مردن و، لە بنچینەدا بریتیه لە تەواوکردنی ئەجەل، تەواوکردنی کات و ماوەی ژيان.

(فَأَصْدَقَ): (الصَّدَقَةُ: مَا يُخْرِجُهُ الْإِنْسَانُ مِنْ مَالِهِ عَلَى وَجْهِ الْقُرْبَةِ كَالزَّكَاةِ، لَكِنَّ الصَّدَقَةَ فِي الْأَصْلِ تُقَالُ لِلْمَتَطَوُّعِ بِهِ، وَزَكَاتُهُ لِلوَاجِبِ، وَقَدْ يُسَمَّى الْوَاجِبُ صَدَقَةً إِذَا تَحَرَّى صَاحِبُهَا الصَّدَقَ فِي فِعْلِهِ)، (صَدَقَ): بریتیه لەو مالهێ مەرۆف دەری دەکات لە مāl و سامانی خوێ، کە مەبەستی پێ لە خوا نیزیکی بونەوه وەك زەکات، بەلام صدەقه زیاتر بۆ مالتیک بەکاردهیترێ کە خوێبخشانه ببهخشی، بەلام زەکات بۆ شتێکە کە فەرز بێ، جاری واش هیه زەکاتیش کە فەرزه به صدەقه ناو دەبرێ، ئەگەر خاوەنەکە ی لەپراستی خەفتا، لە ئەنجامدانی، ئەو زەکاتدان و مāl بەخشینهدا.

مانای گشتیئی نایه ته کان

خوایا **﴿لَهُ هَهَشَت نایه تی یه که مدا باسی مونافیق دلنه خووش و دهغه له کانی کرد، له میانی بیست (۲۰) له خه سلته و خوو رهفتارو ئاکاره خراپ و موخه نه ته کانینداو، تیشکی خسته سهریان، ئنجا خوا پروو ده کاته برواداران و دهغه رموی:﴾**

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾، نهی ئهوانه ی پرواتان هیئاوه! **﴿لَا تُلْهِكُمْ أُمُورُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ﴾**، با سامانه کانتان و منداله کانتان له یادی خوا نه تانخافلینن و بیتاکاتان نه کهن.

﴿وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَسِرُونَ﴾، ههرکه سیکیش ئهوه بکات، ئا ئهوانه زانباران، زیانباری راسته قینه ئهوانه که له بهر مال و سامان کوکردنهوه، یان له بهر خزمه تی مندال و پوله کان، ئاگیان له یادی خوا نه مینن، ئنجا یادی خوا **﴿سُبْحَانَ اللَّهِ، الْحَمْدُ لِلَّهِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، أَسْتَغْفِرُ اللَّه﴾** نیه، یادی خوا ههر شتیکه، ههر قسه و کرداریکه که په یوه ندیی به خواوه هه یه، نوپژ یادی خوا یه، پژووو گرتن یادی خوا یه، مال به خشین یادی خوا یه، تیکووشان له پیناوی خوا دا، یادی خوا یه، فه رمان به چاکه و نه هی له خراپه، په یوه ندیی خزمایه تی گه یاندن و ... هتد، هه موو ئهوانه یادی خوان، ههر شتیک په یوه ندیی به خواوه هه بئ و شه ریه تی خوا فه رمانی پیکردبئ، یادی خوا یه.

﴿وَأَنْفِقُوا مِنْ مَّا رَزَقْنَاكُمْ﴾، له وهی کردوو مانه به بژیو بو ئیوه و پیمانداون بیه خشن، **﴿مَنْ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ﴾**، بهرله وهی یه کیکتان مردنی بو بئ، **﴿فَيَقُولُ رَبِّ لَوْلَا أَخَّرْتَنِي إِلَى أَجَلٍ قَرِيبٍ﴾**، ئنجا بلئ: په روه ردگارم! ده بووا یه دوام بخه ی، خوژکه دوات ده خستم بو کاتیکی نیزیک، **﴿فَأَصْدَقَ وَأَكُنْ مِنْ﴾**

الصَّالِحِينَ ﴿٧٤﴾، ئەو کاتەش مāl بەخشین دەکەم و لە چاکان دەبم (ئەگەر دوام بخەي).

﴿وَلَنْ يُؤَخِّرَ اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجَلُهَا﴾، هەرگیزیش خوا هەرکەسێک کاتی مردنی دێ، دواي ناخات، (وَلَنْ يُؤَخِّرَ اللَّهُ أَجَلَ نَفْسٍ إِذَا جَاءَ أَجَلُهَا)، هەرگیزیش خوا ئەجەلی هیچ کەسێک دواناخات، کاتێک دێ.

﴿وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾، خواش شارەزایە بەوەی دەیکەن، کەواتە: بزانی چی دەکەن و چۆن دەکەن و ناگاتان لێ بێ، تاكو له سەرەمەرگدا پەشیمان نەبنەوه، چونکە لەسەرە مەرگ دا پەشیمانی دادی هیچ کەس نادات.

مەسەلە گەنگەکان

له يەك مەسەلەدا كورتی دەكەینهوه:

ئامۆژگاریكردنی خوا بۆ برۆداران، كە سامان و مندالیان له یادی خوا نهیانخافلینی، ئەگەرنا زیانبار دەبن و، لهوهی پێیداوون بیهخشن، بهر لهوهی مردنیان بگاته سهرو، داوی دواخستنی مردن بکهن، خواش ههركهس ئەجهلی هات، دواي ناخات:

خوادەفهرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تُلْهِكُمْ ءَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ۝١﴾ وَأَنْفِقُوا مِنْ مَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْمَوْتُ فَيَقُولَ رَبِّ لَوْلَا أَخَّرْتَنِي إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ فَأَصَّدَقَ ۖ وَأَكُن مِّنَ الصَّالِحِينَ ۝١٠﴾ وَلَنْ يُؤَخِّرَ اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجَلُهَا ۚ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ۝١١﴾

شیکردنهوهی ئەم ئایەتانه، له نۆ برگەدا:

١- ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تُلْهِكُمْ ءَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ﴾ ئەهێ ئەوانهێ برۆاتان هێناوه (به ههموو ئەو شتانهی پێیوسته برۆایان پێ بهێتن) با سامانه کانتان و پۆله کانتان له یادی خوا نهتانخافلیتن، (لا تُلْهِكُمْ) (لا) پێگه (ئاهیه) یه، بۆیه کرداره که ی جهزم کردوهو بۆ پێگالی گرتنه، با نهتانخافلیتی و بیتاگاتان! (إِلْتِهَاءَ: الإِنْشَغَالُ وَالسُّهُو): (إِلْتِهَاءَ): بریتیه له سهرقاڵ بوون و خافلان و بی ئاگا بوون.

خوای (ﷻ) بۆیه مآل و سامانی پێش مندالان خستوه، چونکه خهلك زیاتر به مآل و سامانهوه سهرقاڵ دهبن، تاكو مندالان، بهلێ مآل و سامانهكهش ئامرازه بۆ خزمهتی مندال و مآل و خیزان، بهلام خهلك به گشتی وایهو کاتی زیاتر تهرخان دهکات بۆ کوکردنهوهو پهیداکردنی مآل و سامان، بۆیه خوای (ﷻ) ئەوی پێشتر داناوه.

که دهشفه رموی: با بیتاگاتان نهکات، مه بهست نهوه نیه که سه رقآل مه بن به کارو کاسبیه وهو، به په یادکردنی مآل و سامان و بژیوی هه لاله وه، چونکه له شوینی دیکه دا خوا فه رمانی به وه پیکردوین، به لکو مه بهست مآل و سامانیک و مندال و رولایتیکن که مروف بیتاگا ده کهن له یادی خواو له یادی خوا لایده دهن، ئا نه وه خراپه، نه گه رنا مآل و سامان خوا ناوی لیتاوه به خششی خوا (فضل الله)، فه رمانیشی کردوه به په یادکردنی: ﴿فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ (۱۰) الجمعة.

ههروه ها ناوی لیتاوه: (خیر): ﴿كُتِبَ عَلَيْكُم إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ إِنْ تَرَكَ خَيْرًا الْوَصِيَّةُ﴾ (۱۸) البقرة، واته: هه ركات په كيك له تپوه مردنی گه بیسته سه ر نه گه ر خیریکی به جیهیشت (مآل و سامانی ناو لیتاوه (خیر)) وه سیه تکردنی له سه ر پتویسته.

۲- ﴿وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَيْرُونَ﴾، هه ر که سیکیش وایکات، ئا نه وانهن زیانباران، (ذلک) ئاماژه به بۆ خافلان (لهو)، خافلان له یادی خوا به هوئی سامان و مندالانه وه، ﴿وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ﴾، واته (وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ الْإِلْتِهَاءُ وَالْإِنْشَغَالُ بِسَبَبِ الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ)، هه ر که سیک نهو خافلان و بیتاگییهی نه نجام دا، به هوئی مآل و سامان و مندالانه وه، ئا نه وانهن زیانباران.

۳- ﴿وَأَنِفِقُوا مِنْ مَّا رَزَقْتُمْ﴾، ههروه ها له وهی پیمان داو، بهه خشن، خه رج بکهن.

۴- ﴿مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ﴾، بهر له وهی په کیکتان مردنی بۆ ب، لیره دا مردن وا ویتا کراوه که دی، که له راستیدا مروف به رهو مردن ده چ، به لآم خوا ﴿وَلَا تَكُنْ مِنَ الْخَالِينَ﴾، بۆ نه وهی باش دیمه نه که مان بخاته بهر چاو، وای ویتا کردوه که دانیشتووی و مردن بۆ تو دی، نه گه رنا مروقه به رهو مردن ده چ، چ به هوئی ته مه نه وه ب، چ به هوئی به لآو نهو شتانه وه که ده بنه هوکاری مردن.

۵- ﴿فَقُولَ رَبِّ لَوْلَا أَخَّرْتَنِي إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ﴾، ئنجا بۆ: پەرۋەردگارم! خۆزگە دوات دەخستم بۆ ماوہیہ کی نزیك، (لَوْلَا: خَرُفٌ تَخْفِیضٌ، وَیُسْتَعْمَلُ لِلْعَرْضِ وَالتَّوْبِیْخِ وَالتَّنْذِیْمِ وَالتَّمْنِیِّ، وَحَقُّ الْفِعْلِ بَعْدَهَا أَنْ یَكُونَ مُضَارِعًا، وَجَاءَ هُنَا مَاضِیًّا لِتَأْكِیْدِ إِیْقَاعِهِ عَنْ دَعَاءِ الدَّاعِي، حَتَّىٰ كَأَنَّهُ تَحَقَّقَ)، (لولا): پیتی ھاندانہ و (مانایہ کی بہ پیتی شوینہ کان دہ گۆری) بہ مانای پیشنیار کردن و، بہ مانای سہرزہ نشت و، بہ مانای پەشیمان کردنہ و، بہ مانای خۆزگە خواستن، دى (دەگونجى لیرەدا بہ مانای پیشنیار بى، بۆ خوا، پەرۋەردگارم! ئەگەر دوام بخەى، دەشگونجى بہ مانای خۆزگە بى، خۆزگە پەرۋەرگارم دوات خسبامایہ بۆ کاتیکى نزیك) ئەو کردارەى لە دواى ئەوہوہ دى، دەبن (مضارع) بى، (کہ لیرەدا دەفەرموى: (لَوْلَا أَخَّرْتَنِي) دەبوایہ فەرمووای: (لَوْلَا تَوَخَّرْتَنِي)، بەلام بہ رابردو ھیناویەتى، بۆ جەختکردنەوى ئەوہى وەک پارانەوہو داواى داواکەرہ کہ روویدابى و ھاتبیتە دى.

۶- ﴿فَأَصْدَقَ﴾، ئنجا چاکەو بەخشین بکەم، (فَأَصْدَقَ: مَنصُوبٌ عَلَىٰ إِضْمَارِ «أَنْ الْمَصْدَرِيَّةَ، إِضْمَارًا وَاجِبًا فِي جَوَابِ الطَّلَبِ»، (أَصْدَقَ) مەنصوب بووہ بہ پەنھانکردنى (أَنْ) يَكُ کہ بۆ چاگەو، واجبە ئەو (أَنْ) دەرنەخرى، واتە: (أَنْ أَتَصَدَّقَ)، کہ من خیرو چاکەو مالم ببەخشم.

۷- ﴿وَأَكُنْ مِنَ الصَّالِحِينَ﴾، ھەرۋەھا لە چاکانیش بى، یانى: ئەو کاتە لە چاکان بى، ئیستا خراپ بووم بەھۆى مالم نەبەخشینەوہ، بەلام ئەگەر دوام بخەى، مالم و سامانى خۆم دەبەخشم و لە چاکانیش دەبى.

۸- ﴿وَلَنْ يُؤَخِّرَ اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجَلُهَا﴾، (خواش ﷻ دەفەرموى: ھەرگیزیش خوا ﷻ نەفسیک دواناخات (لە مەرگ و مردن) ھەر کاتیک کاتى مردنى ھات، (أَي: لَنْ يُؤَخِّرَ اللَّهُ نَفْسًا عَنِ الْمَوْتِ) خوا ھیچ نەفسیک لە مردنەکی دواناخات، ھەر کاتیک کاتى مردنى ھات. وشەى: ﴿وَأَكُنْ مِنَ الصَّالِحِينَ﴾، زۆربەیان ھەر بە جەزم خۆیندوو یانەتەوہ، بەلام (أَبُو عمرو) کہ یەکیکە لە ھەوت قورئانخوینەکان بە (وَأَكُونُ مِنَ الصَّالِحِينَ) خۆیندوو یەتەوہ.

۹- ﴿وَاللَّهُ خَيْرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾، (خویندراویشه تەوہ: ﴿هَٰذَا يَعْمَلُونَ﴾) خواش شارەزای ئەوہیە کە ئێوہ دەیکەن، یاخود: خواش شارەزای ئەوہیە کە ئەوان دەیکەن.

کورتە ی مەبەستی ئەم س ئایە تە موبارە کە، ئەوہیە کە خوا ﷻ پوو لە برواداران دەکات، چونکە لە باسی مونا فیق و دەغە لە کاندای باسی ئەوہ کرا کە گوتوو یانە: مآل و سامان مەبە خشن بەوانی لە دەوری پێغەمبەری خوان، تاکو بپڕژین و بلاوی لێ بکەن، هەروەها مونا فیقە کان بە زۆری کە ئەو دەغە لێی و موخەننە تیەیان دەکرد، بۆ پاراستنی بەرژەوہەندیەکانیان و خزمەتکردنی مآل و مندالیان بوو، بۆیە خوا ﷻ لە کوتایی دا پوو ی لە برواداران کرد: با مآل و سامانتان و مندالە کانتان لە یادی خوا بیتاگاتان نەکەن، هەر کە سێک و ابکات، ئەوہ لە زیانبارانە، زیانبارانی راستە قینە هەر ئەوانن، هەروەها لەوہی پیمان داو، ببە خشن، بەر لەوہی یەکیکتان مردنی بۆ بێ، ئنجا لە سەرەمەرگدا خۆزگە بخوازی و داوا لە خوا بکات و پێشنیار بکات: کە ئەگەر بۆ ماوہیەکی نزیک، واتە: زۆریشم دوا نەخە ی، تۆزیک دەرفەتیکم بدە یە، مآل و سامانی خۆم، دەبە خشم و لە چاکان دەبم، بەلام خوا هەرگیز نەفسیک کە کاتی مردنی دێ، دوا ی ناخات و، بەپێی سیستمیک کە دایناوہ، هەر کە سە، دەبێ لە کاتی خۆیدا پەری و گیان بسپیری، کەواتە: ئێوہ بەر لەوہی مردنتان بگاتە سەر، خەمی خۆتان بخۆن.

کورتە باسیک دەربارەى نىفاق و مونافىقان^(۱)

ئەم کورتە باسە لە پێنج بڕگەدا دەخەینە ڕوو:

بڕگەى یەكەم: پێناسەى نىفاق و مونافىقان.

بڕگەى دووهم: پانتایی تەرخانکراو لە قورئاندا بۆ باسى مونافىقان.

بڕگەى سێهەم: (۱۰۷) خەسڵەت و ھەلوێستى مونافىقان لە قورئاندا.

بڕگەى چوارەم: شەش سەرنج لە بارەى نىفاق و مونافىقانهو.

بڕگەى پێنجەم و کوٲتایی: چوار مەرجى سەرەکیى بۆ تۆبەکردنى مونافىقان.

بڕگەى یەكەم: پێناسەى نىفاق و مونافىقان:

پێشتریش ھەر باسمان کرد، وشەى نىفاق لە بنچینەدا، لە وشەى (نَفَقَ) ھوہ
ھاتوہ، (النَّفَق: هُوَ السَّرْدَابُ تَحْتَ الْأَرْضِ أَوِ الْجِبَلِ لَهُ مَذْخَلٌ وَمَخْرَجٌ^(۲))، (نَفَقَ):
کوٲتیکە لە ژێر زەوى یان لە چيادا، چوونە ئۆتۆکی ھەيەو چوونە دەرۆکی ھەيە.
ياخود وشەى (نَفَاق) لە (نَافِقَاء) ھوہ ھاتوہ: (نَافِقَاء: جُحْرَةُ الْيَرْبُوعِ يَحْفِرُهَا
تَحْتَ الْأَرْضِ وَيَجْعَلُ لَهَا مَخْرَجَيْنِ، فَفِي أَحَدِهِمَا هُجْمٌ خَرَجَ مِنَ الْآخَرِ)، واتە: (نىفاق)
لە (نَافِقَاء) ھوہ ھاتوہ، (نَافِقَاء) یش کوٲى جرجە، کە لە ژێر زەويیدا لێى دەدا،
دوو دەرچەي بۆ دروست دەکات، لە ھەر کاميکیانەوہ ھيٲشى بۆ براو، پەلامار
درا، لەوہى دیکەوہ دەر دەچى.

(۱) ئەم کورتە باسەمان وەرگرتوہ لە: (موسوعة الإسلام كما يتجلى في كتاب الله) (الكتاب
الثاني عشر) (الإسلام نظرة سديدة تجاه الناس وتعامل صحيح معهم) ص ۲۸۱ - ۲۱۲، الطبعة
الثانية / ۲۰۲۰م - ۱۴۳۱ھ.

(۲) المعجم الوسيط، ص ۹۴۲.

ئەمە لە پرووی زمانەوانییەوه.

لە پرووی زاراوەی شەرعییەوه: وشە (یفاق) ناویکە وەك هەندیک زاراوەی دیکە، یەكەمجار ئیسلام بەکاری هێناوه، هەبەتە پێشتر پەنگە بووبی، بەلام بەو واتاوە چەمکە شەرعییەکی کە ئیستا باسی دەکەم، ئەنیا ئیسلام بەکاری هێناوه، ئەویش بریتیه لە هەبوونی کۆمەڵیک خەلک لە کۆمەڵگای ئیسلامیدا، کە بۆ خۆپاراستن، ئیسلام ناشر دەکەن و، کوفرو بێروایی لە دڵ و دەروونیاندا پەنھان دەکەن، واتە: بە پۆلەت مسوڵمانن و لەراستییدا بێپروان، بۆیە وەك (المصباح المنیر للفیومی)^(۱) گوتوویەتی: (المُتَافِقُ: هُوَ الْكَافِرُ الَّذِي أَظْهَرَ الْإِسْلَامَ كَذِبًا، وَأَخْفَى كُفْرَهُ عَنِ الْمُسْلِمِينَ)، مونا فیک ئەو بێپروایە کە بە درۆ ئیسلامەتی پێشان دەدا، بەلام کوفرو بێپروایەکی لە دڵیدا پەنھانی کردووە دەشارێتەوه لە مسوڵمانان.

پێغەمبەری خواش ﷺ لە فەرماشتیکیدا ئاوا مونا فیک پێناسە دەکات و دەفەرموی: (أَرْبَعٌ مَنْ كُنْ فِيهِ كَانَ مُنَافِقًا خَالِصًا، وَمَنْ كَانَتْ فِيهِ خَصْلَةٌ مِنْهُنَّ كَانَتْ فِيهِ خَصْلَةٌ مِنَ النِّفَاقِ حَتَّى يَدْعَهَا: إِذَا حَدَّثَ كَذَبَ، وَإِذَا عَاهَدَ غَدَرَ، وَإِذَا آثْمَنَ خَانَ، وَإِذَا خَاصَمَ فَجَرَ)، (أخرجه أحمد: ۶۷۶۸، والبخاري: ۳۴، ومسلم: ۵۸).

واتە: چوار سیفەت لە هەر کەسێکدا هەبن، مونا فیکێکی بێ خێتەیه، (مونا فیکێکی تەواو) و هەر کەسێک یەکیک لەو خەسلەت و سیفەتانە ی تیدا هەبێ، یەکیک لە خەسلەت و سیفەتی مونا فیکانی تێدا، تاکو دەستبەرداری دەبێ، چوار سیفەتە کەش ئەوانەن: هەر کاتێک قسە ی کرد درۆ بکات و، هەر کاتێک بە ئێنیدا بە ئێنەکی بشارێت و، هەر کاتێک سپاردەیهکی پێ سپێردا، ناپاکی لێ بکات و، هەر کاتێک لە گەڵ کەسێکدا ناکوکی و دەمەقالتیەکی بوو، تووشی گوناخ و تاوان بێ و لە سنوور دەربچێ.

لېږدهدا پېغەمبەرى خوا ﷺ كه ده فەرموئ: هەر كه سېك ئەو چوار سېفەتەى تېدا بن، مونافىقىكى تەواو، زانايان لەو بارەو وە زۆر قسەيان كردو:

أ- هەندىكىان گوتوو يانە: لېږدهدا مەبەست پېي نىفاقى كرده يە، نەك نىفاقى ئىعتىقادى، واتە: مەرج نىە هەر كه سېك ئەو چوار سېفەتەى تېدا بن، بە كافر لە قەلەم بدرئ، بەلام لەرووى كرده وەو، پڤك وەك مونافىقانه، نەك لە رووى ئىعتىقادو دَل و دەروونەو.

ب- هەندىكى دىكه لە زانايان دەلّين: ئەو چوار سېفەتە لە هەر كه سېكدا كۆبنەو، هەر چەندە كرده وەن، بەلام ديارە نىفاقىش لە دَل و دەروونىدا هەيە.

ج- هەندىكى دىكەش - كه من بۆ خوّم ئەو رايەم زياتر لەلا پەسندە - دەلّين: ئەگەر تەماشاي بېژەى فەرمایشتە كه بكەى دە فەرموئ: (إِذَا حَدَّثَ كَذَبَ)، هەمووى (إِذَا) ي لەسەر، (وَإِذَا غَاثَ غَدَرَ، وَإِذَا انْثَمَنَ خَانَ، وَإِذَا خَاصَمَ فَجَرَ)، واتە: ئەو چوار خەسلەتە لەو كەسەدا بوون بە خەسلەتى رېشەدارى بەردەوام، هەر كاتىك قسەى كرد، درۆ دەكات، مادام بەرژەو هەندى لە درۆدا بىنى و، هەر كاتىك بەلّينى داو پەيمانى دا، دەيشكىنئ، هەر كاتىك ئەمانەتىكى پى سپېردرا، ناپاكىي لى دەكات و، هەر كاتىك لەگەل كەسېكدا ناكۆكىي بوو، لە سنوورى شەرع دەردەچئ، ئنجا هەر كه سېك ئەو چوار سېفەتەى تېدا رېشەدار بوون و تېدا بىنە نەرىت و عادەتتەك، ديارە لە دَل و دەروونىشيدا نىفاق و بېپروايى هەيە.

برگەى دووهم: پانتايى تەرخانكراو لە قورئاندا بۆ باسى مونافىقان:

خوای بەرز - بەپېي سەرنجدانى من لە سوورەتەكانى قورئان - لە پازدە (۱۵) سوورەتدا باسى مونافىقەكانى كردو، كه من ئىستا تېشك دەخەمە سەر ئەو پازدە سوورەتەو، ژمارەى ئەو ئايەتەنەى تېياندا تەرخان كراون، بۆ باسى نىفاق و مونافىقان.

۱- يەكەمىن سوورەت كە باسى مونافىقەكان و باسى سىفەتەكانى تېداكراو، برىتيە لە سوورەتى (البقرة)، لە سوورەتى (البقرة)دا، سێزدە (۱۳) ئايەت تەرخانكراون بۆ باسى مونافىقەكان، ئەوانىش ئايەتەكانى: (۸ - ۲۰).

۲- دووهم سوورەت كە باسى مونافىقەكانى تېداكراو، سوورەتى (آل عمران)ە، ئەويش لە بواری قسەکردن و شىكردنەویدا، لە بارەى ڕووداوەكانى جەنگى ئوحوودەو، لەویدا چەند جارێك باسى مونافىقەكان كراو.

۳- سێهەمىن سوورەت سوورەتى (النساء)ە، لە چوار بۆنەدا باسى مونافىقەكان كراو: **يەكەم:** دادوهرىي خۆبەردن بۆ لای (طاغوت)، لە جياتى خواو پێغەمبەرەكەى.

دووهم: دوو دڵى و خەمساردى و سستى لە ڕووبەڕووبوونەوێدو جەنگ و جيهاد لەگەڵ ئەهلى كوڤردا، لە حاڵێكدا كە شەر بەرى دەرگاى پىگرتوون بە مسوڵمانان. **سێهەم:** مەسەلەى دادوهرىي كردن لە نىوان خەلكدا بە دادگەرى.

چوارەم: مەسەلەى پەيوەندى هەبوون و كەين و بەين هەبوون، لەگەڵ كافران دا. ۴- سوورەتى چوارەم كە باسى نىفاق و مونافىقەكانى تېداكراو، سوورەتى (المائدة)یە، ئەويش لە بواری دۆستايەتیی گرتن و نيزىكیی كردن لە جوولەكەو نەصرانىيەكان دا.

۵- سوورەتى پێنجەم سوورەتى (الأنفال)ە، ئەويش لە بواری قسەکردن و شىكردنەویدا بۆ ڕووداوەكانى جەنگى بەدر، لەویدا باسى دڵنەخۆش و مونافىقەكان كراو.

۶- شەشەمىن سوورەت كە زۆر پەردەى لەسەر مونافىقەكان لادا، سوورەتى (التوبة)یە، كە بە سوورەتى (الفاضحة)ش ناوى هاتو، سوورەتى (التوبة) بە زۆرى لە بارەى ڕووداوەكانى جەنگى تەبووكەو، زۆرترین تیشك خرابیته سەر هەلوێستى مونافىقەكان، دەتوانین بڵین: لە سوورەتى (التوبة)دا.

۷- سوورەتی ھەوتەم سوورەتی (النور)ە، کە ئەویش بە بۆنە ی رووداوی بوختان ھەلبەستن بۆ دایکمان خاتوون عائیشە (خوا لێی پازی بێ)، لەلایەنی سەرۆکی موناڤیقەکانەو، عەبدوللای کۆری تۆبەیی کۆری سەلوول، بەو بۆنەو بەسی نیفاق و موناڤیقەکان کراو.

۸- سوورەتی ھەشتەم کە بە کورتیی ئاماژەیک کراو بۆ موناڤیقەکان و ناو ھاوئەیان ھێتراو، سوورەتی (العنکبوت)ە لە سەرەتایەکی دا.

۹- سوورەتی نۆیەم سوورەتی (الأحزاب)ە، کە لە دواي جەنگی خەندەق ھاو خوار، بەجەنگی (الأحزاب) و بە جەنگی خەندەقیش مەشھوور، بەو بۆنەو بەسی موناڤیق و دەغەلەکان کراو.

۱۰و ۱۱- ھەر کام لە سوورەتی (محمد) و (الفتح)ن، کە چەند ئاماژەیک کورتیان تێدا ھەن، بە دڵ نەخۆش و موناڤیقەکان.

۱۲و ۱۳و ۱۴- سوورەتەکانی: (الحديد) و (المجادلة) و (الحشر)ن، لەوانیش دا چەند سیفەتیک موناڤیقەکان و چەند ھەلویتیکیان باسکراون.

۱۵- کۆتا سوورەت لە قورئاندا کە بەسی موناڤیقەکانی تێدا کرابێ، سوورەتی (المنافقون)ە، کە وەك پێشتر باسمان کرد لە دوو توپی ھەشت ئایەتی سەرەتای سوورەتی (المنافقون) دا، خوا ﷻ ئاماژەیک کردو بە بیست (۲۰) لە پەشت و پەتارو ھەلسوکەوتەکانی موناڤیقەکان.

ئەمە پانتایی تەرخانکراو لە قورئاندا، بۆ بەسی نیفاق و موناڤیقەکان.

برگەى سۈيھەم: سەدوھەوت (۱.۷) خەسەلت و ھەلۋىستى دەغەل و دەنەخۇشان لە قورئاندا:

ئېمە ناچارىن ھەروا بە كورتىي ئاماژە بكەين و، سەرژمىرى ئەو خەسەلتانە
بكەين، كە خوا ﷻ مونافىقەكانى پى پىناسەو وەسەف كىردوون.

بەلام لە دەستپىكىدا دەمەوى ئەو بەلىم: كە بەپىي تىگەيشتى بەندەو
ھەلەتجانم، خۇاى كاربەجى زياتر لەوھى باسى سىفەتەكانى كافران بكات،
باسى سىفەتەكانى مونافىقەكانى كىردو، كە مونافىقەكانىش جۆرىكن لە
كافرەكان، بەلام بۆيە خوا ﷻ زۆر تىشكى خستۆتەر سەر مونافىقەكان، چونكە
ئەوانە كافرى پەنھانن، ھەروەھا جىي سەرنجىشە كە سىزدە (۱۳) ئايەتى
تەرخانكراو لە سوورەتى (البقرة) دا كە ئايەتەكانى: (۸ - ۲۰) ن، ناوى مونافىقەكان
نەھاتو، بەلكو بە تەعبىرى: (وَمِنَ النَّاسِ)، لەئىو خەلك كەسانىك ھەن، ئاوان
و ئاوان، باسكراون، چونكە ئەوانە خۇيان لەگەل خەلك و جەماوہرو كۆمەلگەي
مسولمانان دا تىكەل كىردو، خەلك بە ناوى مونافىق نايانناسى، بەلكو بە
سىفەت و ھەلۋىست و ئاكارەكانىان دەيانناسى.

بۆيەش پىويستە ئېمە زۆر وردىبنانە تەماشائى ئەو ئايەتانە بكەين و سەرنجيان
بدەين، كە باسى مونافىقەكان دەكەن، خۇاى بەرز زانىويەتى و دەزانى، كە
ئەو ھالەت و دياردەي نىفاقە، كەم و زۆر ھەر بەردەوام دەبى لە كۆمەلگەي
مسولماناندا، بۆيە تىشكى زۆرى خستۆتە سەر خەسەلت و ئاكارو ھەلۋىستەكانيان،
تاكو مسولمانان، ھەر كەسنىك ئەو سىفەت و خەسەلت و ئاكارانەيان لى بىنى،
بەلاي كەمەو نىشانەي پرسىياري بخەنە سەر، كە پەنگە جۆرىك لە نىفاقى
ھەبى، ئەگەر مونافىقى تەوايش نەبى، ھەندىك لە خەسەلتى مونافىقان و
جۆرىك لە نىفاقى تىدەبى.

سەرژمیری ئەو (۱۰۷) خەسلەتە ی مونا فیه کان:

۱- لە سوورەتی (البقرة) سیز دە (۱۳) سیفەت:

لە (البقرة) دا ئایەتەکانی: (۸ - ۲۰) واتە: سیز دە (۱۳) ئایەت تەرخانکراون و، لەو سیز دە ئایەتەشدا، سیز دە خەسلەتی مونا فیه کان خراونەپروو بەم شیوێه:

۱- کەسانکی پەنھان، کەسانکی تەم و مژاویین و پروون نین، وەك خوا دەفەرموی: ﴿وَمِنَ النَّاسِ﴾ البقرة.

لە خەلك کەسانك هەن بەو شیوێه.

۲- لافێ بڕوا هێنان لێ دەدەن بە درۆ: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ ءَامَنَّا بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ﴾ (۸) البقرة.

۳- بە خەیاڵ فیل لە خواو مسوڵمانان دەکەن، بەو کە مسوڵمانیتی و ئیسلام ئاشکرا دەکەن: ﴿يُخٰدِعُوْنَ اللّٰهَ وَالَّذِيْنَ ءَامَنُوْا﴾ (۹) البقرة.

۴- زۆر کەم هەستن، لەو پروو کە هەستیان هەبێ بەوێ خوا ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ هَادَيْنٰهُمُ الْاِسْلَامَ﴾ دەیانینی و ئاگاداریانەو نیو دلێان دەخوینتێه، لەو بارهوه زۆر کەم هەست و کەم شعورن، وەك دەفەرموی: ﴿وَمَا يَخْدَعُوْنَ اِلَّا اَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُوْنَ﴾ (۹) البقرة.

۵- دلێان نەخۆشەو نەخۆشی تێدا یە: ﴿فِي قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ﴾ البقرة، نیفاقیش بو خۆی پیسترین جوړی نەخۆشی مەعنەوی و دەروونی یە.

۶- لە ئەنجامی نواندنی ئەو هەلوێستە دلنەخۆش و دەغەلنەیان دا، نەخۆشی نیفاق لە دلێاندا هەر زیاد دەکات: ﴿فَزَادَهُمُ اللّٰهُ مَرَضًا﴾ البقرة، خوا نەخۆشییەکی بو زیاد کردن.

۷- زۆر درۆزنن، واتە: هەمیشە عادیان بە درۆو گرتو، وەك دەفەرموی: ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا كُنُوْا اَعْدٰۤى لِّلّٰهِ وَرَسُوْلِهِ﴾ البقرة، بەهۆی ئەووه کە بەردەوام درۆ دەکەن، بە (فعل المضارع) هێناویەتی بو ئەوێ بزاندری هەمیشە درۆ کردن تێاندا تازە دەبێتەوه.

۸- ئەگەر دۆلەتسۆزىيان بۇ بىئۆتۈرى و ئامۇزگارىيان بىرى، زۆر پاكىكەنى نەفسى خۇيان دەكەن، كە ئەك ھەر خراپەكارو تىككەر نىن، بەلكو چاكسازىيىكارىشەن: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ﴾ ۱۱ البقرة.

۹- لەگەل ئەوئەشدا تىككەرەرانى راستەقىنەن، كە چى لە خۇبايى بوون و بەخۇ سەرسام بوونىان، بۆتە پەردەيەك كە ئەو ھالەتە خراپەى خۇيانى لى پەنھانى كىردوون: ﴿أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَكِنْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ ۱۲ البقرة.

۱۰و۱۱- خۇيان بە زۆر عاقل و زىرەك دەزانن و، برودارانىش بە پىچەوانەوئە بە نەقام و كەوئەن تىدەكەن، وەك خۇاي بەرز دەفەرموئى: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ءَامِنُوا كَمَا ءَامَنَ النَّاسُ قَالُوا أَتُؤْمِنُ كَمَا ءَامَنَ السُّفَهَاءُ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَاءُ وَلَكِنْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ ۱۳ البقرة، واتە: ئەگەر پىيان بگوتى: وەك چۆن خەلك ئىمانى ھەيە، ئىوئەش ئىمان بىيىن، دەلىن: ئايا ئىمان بىيىن، وەك نەقامەكان ئىمانىان ھىئاو، ئاگاداربىن! ھەر ئەوانن نەقام و كەوئەن، بەلام نازانن.

۱۲و۱۳- كە بە بروداران دەگەن، پروويەكى مسولمانىتى پىشان دەدەن و، جەختدەكەنەوئە كە مسولمانن، بەلام كاتىك بە پەنامەكى دەگەنەوئە لای سەرانى خۇيان، لای بەرپرسەكانىان، لەوئىدا پرووى راستەقىنەى كافرانەى خۇيان دەردەخەن و دلىپايان دەكەنەوئە كە ھەر لەگەل ئەوان دان، لەگەل ئەھلى كوفردان و، بەس گالئە دەكەن بە بروداران، كە خۇيان بە مسولمان پىشان دەدەن: ﴿وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ ءَامَنُوا قَالُوا ءَامِنُوا وَإِذَا خَلَوْا إِلَيْنَا شِيطَانِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزَؤُونَ﴾ ۱۴ البقرة.

دوئەم: لە سوورەتى (آل عمران) دا، ھەشت (۸) سىفەت باسكراون:

۱۴- تەنبا بىر لە خۇيان و بەرژەوئەندىيەكانى خۇيان دەكەنەوئە، ھەرچەندە ئەھلى ئىسلام ھەر شىتىكىان لىتى، دەرەست نىن: ﴿وَطَائِفَةٌ قَدْ أَهَمَّتْهُمْ أَنْفُسُهُمْ﴾ ۱۵ آل عمران، تەنبا خەم لە خۇيان دەخۆن خۇپەرست و ئەنانىن.

۱۵- بۆچوونيان بهرانبه ر به خوا زۆر نهفامانهيهو هيج پهيوهندي به ئيمانوه نيه: ﴿يَظُنُّونَ بِاللّٰهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ﴾ آل عمران، گومانی نهفامانهی ناههق به خوا دهبن.

۱۶- ههميشه رهشبين و رهخنهگرن له قيادهی خويان و، به گومانن و له پشت پردهی رهشوه تهماشای دهکن: ﴿يَقُولُونَ هَلْ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ مِنْ شَيْءٍ﴾ آل عمران، دهلین: ئايا ئيمه هيجمان بهدهسته! هيجمان بهدهست نيه، مونافيقهکان کاتی خوئی لهسهردهمی پيغهمبهردا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَٰؤُلَاءِ﴾ دهیانگوت: موحهمهده پرس به کس ناکات و، راوێژ به کس ناکات و ئيمه هيجمان بهدهست نيه، له حالیک دا که ههميشه پيغهمبهری خوا کاری بهراوێژ بووه.

۱۷- دواى ئهوهی تووشی نارههتی و شکستییهک دهبن لهگهڵ مسولمانان دا، ههميشه ئهگهر ئهگهرایانه، ئهگهر وامان نهکردبايه وا دهچوو، ئهگهر وامان کردبايه وادهبوو، له حالیکدا که پيغهمبهری خوا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَٰؤُلَاءِ﴾ مهلین ئهگهر وابوو ئهگهر واچوو (دواى ئهوهی شتهکه روويدا) چونکه ئهوه دهراگا بو شهيتمان دهکاتهوه، دهراگا بو خوتخوتهی خراپی شهيتمان دهکاتهوه.

له درێژهی فهرموودهکهدا پيغهمبهری خاتهم ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَٰؤُلَاءِ﴾ دهفهرموئ: ﴿فَلَا تَقْلُ لَوْ أَنِّي فَعَلْتُ كَانَ كَذًا وَكَذَا، وَلَكِنْ قُلْ قَدَرُ اللَّهِ وَمَا شَاءَ فَعَلَ، فَإِنَّ لَوْ تَفْتَحُ عَمَلَ الشَّيْطَانِ﴾، له سوورهتی (آل عمران)دا دهفهرموئ: ﴿يَقُولُونَ لَوْ كَانَ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ مَّا قُتِلْنَا هُنَا﴾ آل عمران، ئهگهر ئيمه شتيکمان بهدهست بايه ليره نهدهکوژراين.

۱۸- ئهگهر له کاتی سهغلهتی و تهنگانهدا، داوايان لی بکری بهرگری بکن، به پروو بيانوو پاساوی بيچي خويان پهنهان دهکن و دهشارنهوه، وهك خوا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَٰؤُلَاءِ﴾ دهفهرموئ: ﴿وَلْيَعْلَمِ الَّذِينَ نَافَقُوا وَقِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا فَنَنْتَلِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ ادْفَعُوا قَالُوا لَوْ نَعْلَمُ مَتَىٰ لَا

لَتَبَعَنَّكُمْ ﴿١٧﴾ آل عمران، بۇ ئەۋەدى خوا مونافىقەكانى بۇ دەرکەون (لەسەر ئەرزی واقع) كە ئەگەر پېيان گوترا: وەرن لە پېناۋى خوادا بېجەنگن، ياخود بەلاى كەمەۋە بەرگىرى بكەن (لە شارو ولاتەكەى خۇتان) دەلېن: ئەگەر زانىپامان جەنگ پروودەدا (يان جەنگىكى ئامانجدارە) شوئنتان دەكەوتىن.

۱۹- لە دواى جەنگ و پرووبە پرووبوونەۋە، كە بۇ ئەھلى ئىسلام دېتە پېش، ئاۋا خۇيان پېشان دەدەن:

يەكەم: شەماتە دەنوئىن (واتە خوئشال بوون بەۋەدى بەلایەك توۋشى مسوئمانان بوۋە).

دوۋەم: پېيان وایە زۆر دوورېين و عاقلن، وەك خۋای زاناۋ شارەزا لىتى گېراۋنەۋە دەفەر موى: ﴿الَّذِينَ قَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ وَقَعَدُوا لَوْ أَطَاعُونَا مَا قُتِلُوا﴾ ﴿١٨﴾ آل عمران، ئەو (دلئە خوئ و مونافىق) انەى بە برايەكانيان گوت و خوئشان دانىشتن: ئەگەر بە قسەى ئېمەيان كەردبايە نەدەكوژران.

۲۰۲۱- ھەمىشە مونافىقەكان دلخۇش دەبن بەو گوناخانەى دەيانكەن و، ھەزىش دەكەن بە شتىك كە نەيانكەردو، مەدح بکرىن، وەك خوا دەفەر موى: ﴿لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ بِمَا أَنُؤُوا وَيُحِبُّونَ أَنْ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا فَلَا تَحْسَبَنَّهُمْ بِمَفَازٍ مِنَ الْعَذَابِ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ ﴿١٨﴾ آل عمران، وا مەزانە ئەۋانەى خراپە دەكەن و پېى دلخۇش دەبن و ھەزىش دەكەن ستايش بکرىن بە شتىكى چاك كە نەيانكەردو (پېت وانەبى كە) ئەۋانە دەرباز دەبن لە سزا (ى ئاگر) ئازارىكى بە ئېشيان ھەيە.

سېيەم: لە سۈرەتى (النساء) دا، ھەژدە (۱۸) سېفەت باسكراۋن:

۲۲- لە ئەنجامى ئەۋەدا كە كوفريان بە خواۋ بە پېغەمبەرى خواۋ بە كىتېبى خوا، لە دلدا پەنھان كەردو، ھەر كاتىك كېشەيەكيان بېتە پېش بۇ چارەسەرى، پەنا نابەنە بەر پېغەمبەرى خوا ﷺ، و دادوهرىك كە بەپېى شەرىعت ھوكمیان بكاو دادوهرىيان بكا، بەلكو پەنا دەبەنە بەر (طاغوت)، واتە: جگەلە پېغەمبەرو جېنشېنانى پېغەمبەر و

جگه له شهريعه تي خوا: ﴿لَمْ تَر إِلَى الَّذِي يُرْعَمُونَ أَنَّهُمْ ءَامَنُوا بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَحَكَّمُوا إِلَى الظَّالِمِ وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ صَلَكَأً بَعِيدًا ﴿٦٠﴾﴾ النساء.

۲۳- کاتیک که گرفت و به لایه کیان تووش دی، له ئه نجامی ئه وه دا که دادوه ری خو یان بردۆته لای (طاغوت) و، ئاماده نه بوون ملکه چ بکه ن بو شهريعه تی خواو بو قیاده ی مسو لمان، له و کاته دا په نا ده به نه وه بهر قیاده و، وه ک عاده تی خو یان ده ست ده که نه وه به پاساو هینانه وه و، سو یند ده خون: که ههر مه به ستمان پ ن چاکه بو و، له حالیکدا که بیگومان هیچ چاکیه ک له وه دا نیه، په نا بریته بهر جگه له شهريعه تی خوا: ﴿فَكَيْفَ إِذَا أَصَبْتَهُمْ مُصِيبَةً بِمَا قَدَّمْتَ أَيْدِيَهُمْ ثُمَّ جَاءَكَ يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا إِحْسَانًا وَتَوْفِيقًا ﴿٦١﴾﴾ النساء.

۲۴ و ۲۵- ئه وانه هه می شه سه لامه تی و ب ن به لای به چاکه یه کی گه وه ی خوا داده نین، کاتیک که مسو لمانان تووشی به لا ده بن، به هو ی جهنگ و تیکۆشان و به ره نگاری به وه، به لام له و لاشه وه کاتیک تووشی سه رکه و تئیک ده بن، زۆر په شیمانی ده رده برن، که به شار نه بوون له و ده سته که و ت سه رکه و تنه دا: ﴿وَإِنْ مِنْكُمْ لَمَنْ لَيُبَطِّئَنَّ فَإِنْ أَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةٌ قَالَ قَدْ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيَّ إِذْ لَمْ أَكُنْ مَعَهُمْ شَهِيدًا ﴿٧٢﴾ وَلَئِنْ أَصَابَكُمْ فَضْلٌ مِنَ اللَّهِ لَيَقُولَنَّ كَأَنْ لَمْ تَكُنْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ مَوَدَّةٌ يَلْبِسْكُمْ كُنتُمْ مَعَهُمْ فَأَفُوزَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٧٣﴾﴾ النساء.

۲۶ و ۲۷- له به ره ئه وه ی بو چوونه کانیان له کوفره وه سه رچا وه ده گرن، ئه وانه هه می شه ده ترسین له پو و به پروونه وه له گه ل ئه هلی کوفردا، به ئه ندازه ی ترسانیان له خوا، به لکو زیاتریش، هه روه ها ئه گه به زمانیش ده ری نه برن، له د ل و ده روونیاندا لۆمه و سه رکو نه و ره خنه ئا راسته ی خوا ده که ن، که بو چی وا به زووی جهنگ و جیهادی له سه ر پیویست کردو و؟! ﴿فَلَمَّا كَبَتْ عَلَيْهِمُ الْغَمَالُ إِذَا فَوْقَ مِنْهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللَّهِ أَوْ أَشَدَّ خَشْيَةً وَقَالُوا رَبَّنَا لِمَ كَتَبْتَ عَلَيْنَا الْغَمَالُ لَوْلَا أَخَّرْنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ ﴿٧٤﴾﴾ النساء.

۲۸- كَاتِيكَ لَهْ گَهْلَ بَرَوَاداران داو له گَهْلَ تِيكۆشهران و فيداكارانى پَتِي خوادا، تووشى سهركهوتنيك، ياخود دهستكهوتنيك دهبن، يان بهرژدهنديهكى دنيابيان بۆ ديتته دى، ئهوه دهگيرنهوه بۆ لاي خوا، بهلام كاتيك زيانتيكان تووش دى، ياخود خراپه و ناردههتتیهى بهسهر يان هاتوه، دهگيرنهوه بۆ ئهوه كه قيادهكه يان فاشيل بووه و چاكي لى نه زانيوه، بۆيه تووشى ئهوه بهلايه بوون، له حالتيكدا خوشتى و ناخوشتى و نيعمهت و بهلا، وهك ئه نندازه گيرى هه مووى له خواوهيه، بهلام وهك هوكارهكان، مروقهكانن هوكارى دهستكهوت هاتنه دهست، ياخود ناردههتتى تووش بوون، دهپه خستين:

﴿وَإِنْ تُصِيبُهُمْ حَسَنَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَإِنْ نُصِيبُهُمْ سَيِّئَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِكَ قُلْ كُلٌّ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ (النساء: ۷۸)

۲۹- مونافيقهكان به روالهت پابهندي به قيادهوه پيشان دهدهن، بهلام به پهنايى هه ميشه له دژى ئهوه قيادهيه پيلان دادهين و، ده يانهوى كاروبارى كۆمه لگا به شيوهيكه برۆين، كه پيچهوانهى بۆچوونى قيادهيه، وهك خوا دهفهرمى: ﴿وَيَقُولُوا طَاعَةٌ فَإِذَا بَرَزُوا مِنْ عِنْدِكَ بَيَّتَ طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ غَيْرَ الَّذِي تَقُولُ﴾ (النساء: ۸۱) له پروودا پيئت دهلين: فه رمانبه رين، بهلام كاتيك له لاي تو لادهچن، كۆمه تيكان جگه له ئهوهى گوتووته، دهيكه نه نه خشه و پيلان.

۳۰- كاتيك هه واتيكان پيئدهگات، چ پهيوه ندى به هيمنى و ئاسايشهوه ههبن، يان پهيوه ندى به جهنگهوه ههبن و، هه واتيكي خوشت بى، يان ناخوشت بى، يه كسه ر بلاوى دهكه نهوه، بهبن راويژ كردن به قياده: ﴿وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِّنَ الْأَمْرِ أَوِ الْخَوْفِ أَدَّعَوْا بِهٖ وَوَرَدُوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَى أُولِي الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلَّهُ الَّذِينَ يَسْتَنِيظُونَہُمْ﴾ (النساء: ۸۳)

۳۱- ههز دهكهن و ئاوات دهخوازن مسولمانان له دينهكه يان پاشگهزبنهوه، لتي هه لگه رينهوه، تاكو وهك ئهوانيان ليبن: ﴿وَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ كَمَا كَفَرُوا فَتَكُونُونَ﴾

سَوَاءٌ ۱۸۱ ﴿﴾، ھەزدەكەن ئېۋەش بېيروا بن (مەسۇلماننە!) ۋەك چۆن خۇيان بېيروان، تاكو ۋەك يەكتان لېيىتەۋە.

۳۲- ھەمىشە ھەۋل دەدەن قىيادە توۋشى ھەلە بىكەن و فرىوى بدەن و كلأوى لەسەر بېئىن، بەھۇى ئەۋەۋە كە بېريارى ھەلە دەدات: ﴿وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ لَهَمَّتْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ أَنْ يُضِلُّوكَ﴾ ۱۸۲ ﴿﴾ النساء، ئەگەر چاكەو بەزەبى خوا لەسەر تۆ نەبوۋايە (ئەى موحەممەد ﷺ!) كۆمەلىك لەوان (لە دلنەخۇش و دەغەلەكان) دەيانويست تۆ گومرا بىكەن و بەھەلەت دا بەرن.

۳۳- ھەمىشە ئەھلى كوفەر لە خاۋەن كىتەبەكان و ھاۋبەش بۆ خوا دانەرەكان و جگەلە ئەۋانېش بەدۆست دەگرن، لە جىياتى بېرواداران: ﴿بَشِيرَ الْمُتَّقِينَ بِأَنْ هُمْ عَذَابًا أَلِيمًا﴾ ۱۸۳ ﴿﴾ الَّذِينَ يَنْجُدُونَ الْكُفْرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أَيْنِئْتُمْ عَنْهُمْ الْعِزَّةُ فَإِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا﴾ ۱۸۴ ﴿﴾ النساء.

۳۴و۳۵- ھەمىشە لە كەلېن دەگەپېن و لە بۆسە دان بۆ ئەھلى ئىسلام، كە توۋشى بەلا بېن و، لەلايەكى دىكەشەۋە ھەمىشە كار دەكەن لەسەر دوو پەتان: پەتى ئىسلام و پەتى كوفەر، ئىنجا ھەر كامپىكان ھاتى بوو، خۇيان پالەدەدەنە لاي ۋى: ﴿الَّذِينَ يَرَبُّونَ يُكْمِ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ فَتْحٌ مِنَ اللَّهِ قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ مَعَكُمْ وَإِنْ كَانَ لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ قَالُوا أَلَمْ نَسْخَرْكُمْ عَلَيْهِمْ وَنَمْنَعْكُمْ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ ۱۸۵ ﴿﴾ النساء.

۳۶و۳۷و۳۸- موناڧىقەكان نوڧز ناكەن و، ئەگەر ئەنجامىشى بدەن زۆر بە تەنبەلىي و قالب گرانىي دەيكەن، ئەۋىش تەنيا بۆ رووپامايى و روو دەربايسى بۆ خەلك، پاشان زۆر بە كەمى يادى خوا دەكەن، ئەۋىش ئەگەر بۆنەيەك بارودۆختىك ۋا بخوازى كە يادى خواى تېدا بىكەن، ئەگەرنا ئەك لە دلەۋە بى و لەبەر سام و ھەيەت و خۇشەۋىستىي خوا بى، ۋەك خوا دەفەرەمۆى: ﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ يَخْدَعُونَ اللَّهَ وَهُوَ خَادِعُهُمْ وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كُسَالَى يُرَاءُونَ النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ ۱۸۶ ﴿﴾ النساء، موناڧىقەكان قىل لە خوا دەكەن و ئەۋ فرىودەريانە و ھەركات ھەلدەستن بۆ نوڧز بە تەنبەلىي و

قالب گرانی هه‌لده‌ستن، ربابازی و پرووده‌ربایسی ده‌که‌ن بۆ خه‌لک و، به‌که‌مییش نه‌بێ یادی خوا ناکه‌ن.

۳۹- هه‌میسه له‌ نێو قه‌دیه‌وه‌ گوچان ده‌گرن، (مُسْكُونُ الْعَصَا مِنَ الْوَسْطِ) و ژانیان له‌ له‌ره‌له‌ر دایه‌و، له‌ حاڵه‌تیکی ناسه‌قامگیر دان و، له‌ نێوان ته‌هلی ئیمان و ته‌هلی کوفردا دێن و ده‌چن، وه‌ک په‌ره‌ مریشکێک که‌ با به‌ملاولادا لاری ده‌کاته‌وه‌، وه‌ک خوا ده‌فه‌رموی: ﴿مُذَبِّحِينَ بَيْنَ ذَلِكَ لَا إِلَى هَؤُلَاءِ وَلَا إِلَى هَؤُلَاءِ﴾ النساء، به‌ له‌ره‌له‌رن له‌و نێوانه‌دا، نه‌ له‌گه‌ل ئه‌وانن نه‌ له‌گه‌ل ئه‌وانن، یانی: ده‌یانهوێ به‌و شێوه‌یه‌ پێننه‌وه‌، وه‌ک گوته‌راوه‌: باره‌که‌ به‌ که‌لادا ده‌خه‌ن.

چواره‌م: له‌ سووره‌تی (المائدة) دا یه‌ک سیفه‌ت باسکراوه‌، جگه‌ له‌ دووباره‌کان:

بێگومان کۆمه‌لیک سیفه‌ت له‌ زۆربه‌ی سووره‌ته‌که‌ندا هه‌ن، به‌لام ئیمه‌ هه‌ندێک سیفه‌ت که‌ پێشتر سه‌رژمێریان ده‌که‌ین، دووباره‌یان ناکه‌ینه‌وه‌، ته‌گه‌رنا له‌ سووره‌تی (المائدة) دا زیاتر له‌ سیفه‌تیکیان هه‌یه‌، به‌لام یه‌ک سیفه‌تیان هه‌یه‌ که‌ له‌ سووره‌ته‌کانی پێشیدا نه‌هاتبێ:

۴۰- پێشبرکێ ده‌که‌ن له‌ دۆستایه‌تی کردن و که‌ین و به‌ین هه‌بوون له‌گه‌ل ته‌هلی کوفردا به‌ گشتی، به‌لام له‌گه‌ل جووله‌که‌و نه‌صرانییه‌کان دا به‌تایبه‌تی، به‌وه‌ش پاساوی ئه‌و هه‌لوێسته‌یان ده‌ده‌نه‌وه‌، که‌ له‌ پۆژگارو گۆرانکارییه‌کانی پۆژگار ده‌ترسێن، له‌به‌ره‌نه‌وه‌ی ئه‌وانه‌ زۆر خاوه‌ن ئه‌زموونن، بۆیه‌ دووربینی ده‌که‌ن! وه‌ک خوا ده‌فه‌رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى أَوْلِيَاءَ﴾ المائدة، سه‌ره‌تا خوا ﷺ ده‌فه‌رموی: ئه‌ی ئه‌وانه‌ی بروتان هێناوه‌! جووله‌که‌و نه‌صرانییه‌کان مه‌که‌ن به‌ دۆست، له‌ تايه‌تی دوایدا ده‌فه‌رموی: ﴿فَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسْرِعُونَ فِيهِمْ يَقُولُونَ نَحْشَىٰ أَنْ تُصِيبَنَا دَآئِرَةٌ﴾ المائدة، ئه‌وانه‌ی دلێان نه‌خۆشیی تێدايه‌، ده‌یانبینی خێرای و پێشبرکه‌ ده‌که‌ن له‌ دۆستایه‌تی کردنی جووله‌که‌و نه‌صرانییه‌کان دا، ده‌لێن: ده‌ترسین به‌لایه‌ که‌مان تووش بێ.

پینجەم: لە سوورەتی (الأنفال) یشدا سیفەتیکى دیکەیان هاتو:

۴۱- کاتیک فیداکارییه کانی ئیمانداران و لەخۆبووردوویان و ئازایەتیان دەبینن، ئەو ئازایەتی و فیداکارییهی برۆاداران، بە لەخۆبایی بوون و تەهەوووروی بێ عەقڵیی و نەقامیی، تەفسیر دەکەن: ﴿إِذْ يَسْأَلُ الْمُنَافِقُونَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ غَرَّ هَؤُلَاءِ دِينُهُمْ﴾ (الأنفال، کاتیک موناڤیقه کان و ئەوانەى دڵیان نەخۆشیی تێدایە، دەڵێن: ئەوانە دینەکەیان فریوى داو، (یان مەغروروى کردوون و لەخۆیانی بایی کردوون).

شەشەم: لە سوورەتی (التوبة) دا، بیست و نۆ (۲۲) سیفەتی دیکەیان هاتوون:

۴۲- موناڤیقه کان بە پێچهوانەى برۆادارانى راستەقینه وه، لە کاتیکدا تەماع و هات دەبێ، زۆر دەبن، بەلام لە کاتی ترسیدا کەم دەبن، بە پێچهوانەى برۆادارانە وه: ﴿يَقْلُونَ عِنْدَ الطَّمَعِ، وَيَكْثُرُونَ عِنْدَ الْفَرَجِ﴾، برۆادارانى راستەقینه لە کاتی تەماعدا کەم دەبن، بەلام لە کاتی ترسیدا زۆر دەبن، موناڤیقه کان بە پێچهوانە وه، وه کە دەفەرموێ: ﴿لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيبًا وَسَفَرًا قَاصِدًا لَاتَّبَعُوكَ وَلَكِنْ بَعَدَتْ عَلَيْهِمُ السَّعَةُ﴾ (التوبة، ئەگەر سەفەریکی کورت و ئامانجیکی نزیک بووایە، شویتت دەکەوتن، بەلام سەفەرەکە دوور بوو کارەکە بە زەحمەت بوو (بۆیە نەهاتن).

۴۳- هەمیشە درۆ دەکەن و سویندی بە درۆ دەخۆن بۆ قیادە، بۆ ئەوهی پاساوی هەلۆیستە لەرزۆک و ترسنۆکەکانی خۆیانی پێ بدەن: ﴿وَسَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَوِ اسْتَطَعْنَا لَخَرَجْنَا مَعَكُمْ﴾ (التوبة).

۴۴- ئەوانە لە کاتیکدا کە پتۆیستە خو ئامادە ناکەن بۆ جەنگ و جیهاد، بەلام کاتیک کە دێتە وه ختی پۆیشتن و پووبه پووبوونە وه، پاساوه هیننە وه کە خوێان ئامادە نەکردو، پێش مشووری خو ئامادە کردن ناخۆن و، دواى دەڵێن: خوێان ئامادە نەکردو و پێمان ناکرێ! بۆیەش خوا لە بارەیانە وه فەرمووێ: ﴿وَلَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ لَأَعَدُوا لَهُ عُدَّةً﴾ (التوبة، ئەگەر ویستبایان دەرچن بۆ جەنگ و جیهاد، ئامادەکارییان بۆ دەکرد.

۴۵- کاتیک بە ناچاریش لە جەنگ و ڕووبە ڕووبوونەوه یە کدا بە شدار دەبن، هەمیشە زیانیان زیاترە لە سوودیان: ﴿لَوْ خَرَجُوا فِيكُمْ مَا زَادُوكُمْ إِلَّا خَبَالًا وَلَا أُضْعَفُوا فَلَئِنْ كُنْتُمْ تُبْغُونَ كُفْرًا لَّيُفْنَنَّ الْكُفْرَ﴾ ۱۷ ﴿التوبة.

۴۶- هەر دەرڤەتیکیان بۆ هەلکەوی لە دژی ئیمانداران، پیلان دەگێرن، بە تایبەت کاتیک ڕوواداران بێهێز بن و بە لایەکیان بە سەر بێ، بە لām کاتیک مسوڵمانان بە هێز دەبن، ئەوانە بێدەنگ دەبن و تالابی کینه و بوغزی خۆیان قووت دەدەنەوه: ﴿لَقَدْ ابْتَغُوا الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلُ وَكَلَبُوا لَكَ الْأُمُورَ حَتَّىٰ جَاءَ الْحَقُّ وَظَهَرَ أَمْرُ اللَّهِ وَهُمْ كَرِهُونَ﴾ ۱۸ ﴿التوبة.

۴۷- بۆ ئەوهی هەمیشە لە مالتی دابنیش لە گەڵ ئافەرەتان و مندالان دا، لە کاتی ڕووبە ڕووبوونەوه و جەنگدا، هەر جوړە بیانوو یە ک دەهیننەوه، ئەگەر لە بێهێزی دا وە ک مالتی جالالۆکەش بێ: ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّقُولُ أَتَذَن لِّي وَلَا تَفْتِنِّي أَلَا فِي الْفِتْنَةِ سَقَطُوا وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ﴾ ۱۹ ﴿التوبة، ئەم تايەتە لە بارە ی (الجد بن القیس) هە هاتە خوار، کاتیک پیڤەمبەر ﷺ داوا ی لیکرد لە گەڵی بچێ بۆ جەنگی تەبووک، ئەویش گوتی: ئە ی پیڤەمبەری خوا ﷺ! من پیاویکم زۆر کە یغم بە ئافەرەتان دی، دەرسم ئافەرەتانی ڕۆم ببینم، تووشی گوناھێ بێم، ئنجا مۆلەتم بدە با نە یەم!!

۴۸ و ۴۹- ئەوانە دلخۆش دەبن بە بە لایە کە بە سەر مسوڵمانان دی و، بە پیچەوانە شەوه: دلتهنگ دەبن بە خۆشی و هاتیک کە بۆ مسوڵمانان دیتە پێش: ﴿إِنْ تُصِيبَكَ حَسَنَةٌ فُسَبِّحْهُنَّ وَإِنْ تُصِيبَكَ مُصِيبَةٌ يَّقُولُوا قَدْ أَخَذْنَا أَمْرًا مِنْ قَبْلُ وَكَانُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيُخَوِّفُونَ نَارًا أَكْبَرُ مِنْ نَارِهِمْ وَلَهُمْ فِيهَا مَصْرُوفٌ﴾ ۲۰ ﴿التوبة، ئەگەر چاکە یە کت بێتەر پێینارە حەت دەبن، بە لām ئەگەر بە لایە کت بە سەر بێ، دەلین: ئیمە پێشتر ئیحتیاتی خۆمان کردبوو و، دلخۆشە پشەت هەلەدە کەن و دەرۆن.

۵۰- کاتیک ڕۆژێک لە ڕۆژان ناچار دەبن خەرجی بکەن و مالت بە خشن، زۆر بە دلتهنگی و هەست کردن بە تالی و ناچار یی مالت دەبە خشن: ﴿وَلَا يُفْقُونَ إِلَهًا وَهُمْ كَرِهُونَ﴾ ۲۱ ﴿التوبة.

۵۱- ھەمیشە سوئند بە خوا دەخۆن بۆ ھېواداران کە لەوانن، بەلام ئەو ھە تەنیا لە ترسانەو بۆ رازیکردنی مسوڵمانانە: ﴿وَحَلْفُونَ بِاللَّهِ إِنَّهُمْ لَمِنْكُمْ وَمَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَئِنَّهُمْ قَوْمٌ يَفْرُقُونَ﴾ (۵۱) التوبة.

لە شوئینکی دیکەدا دەفەرموی: ﴿يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ لِيَرْضَوْكُمْ وَاللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَقُّ أَنْ يُرْضَوْهُ إِنْ كَانُوا مُؤْمِنِينَ﴾ (۵۲) التوبة. سوئندیشان بە خوا بۆ دەخۆن تاكو رازیتان بکەن، خواو پێغەمبەرە کەیشی شایستە تر بوون رازیان بکەن، ئەگەر ھېوادار بوونیە.

۵۲- ھەمیشە پەخەنە لە قیادە دەگرن، لە بواری بەخشین و خەرجی و مەسەرە فەدا ئەگەر پێیان نەدری، بەلام ئەگەر پێیان بدری، ئەو ديارە دڵخۆش دەبن: ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يَلْمِزُكَ فِي الصَّدَقَاتِ فَإِنْ أُعْطُوا مِنْهَا رَضُوا وَإِنْ لَمْ يُعْطُوا مِنْهَا إِذَا هُمْ يَسَخَطُونَ﴾ (۵۳) التوبة.

۵۳- ھەمیشە نازاری قیادە دەدەن بە تۆمەتی بێمانا، خۆراگری و لیبوردەیی و ھێمنی و چاوپۆشی قیادە لە ھەرانەریان دا، بە نەقامی و نەزانی و سادەیی تەفسیر دەکەن، ھە دەفەرموی: ﴿وَمِنْهُمْ الَّذِينَ يُؤْذُونَ النَّبِيَّ وَيَقُولُونَ هُوَ أُذُنٌ قُلْ أُذُنٌ خَيْرٌ لَكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَيُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةٌ لِلَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ رَسُولَ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ (۵۴) التوبة، مونا فیکەکان دەچوونە لای پێغەمبەری خوا ﷺ و سوئندی بە درۆیان بۆ دەخوارد، کە پێغەمبەری خواش ﷺ چاوپۆشی لێیان دەکرد، دەیانگوت: ئەو ھەر گوئیەو بەس گوئی دەگری!

۵۵- کاتێک پڕوپاگەندە یەکیان لێدەگیری و، درۆیەکیان لەسەر ئیسپات دەبی و سوئندە بە درۆیەکانیان سپات دەبنەو، لەو کاتەدا پۆزش دەھێننەو بە پۆزش ھێنانەو یەک کە خراپترە لە خودی گوناھە کە: ﴿وَلَمَّا سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ قُلْ أَبِاللَّهِ وَآيَاتِهِ وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِئُونَ﴾ (۵۶) التوبة، ئەگەر پرسیاریان لێبکری: ئەو قسانە تان بۆچی کردوون؟ دەلێن: ئەو ھەر دەرژانە ئیو قسان و گەمەو یاریمان دەکرد (خواش دەفەرموی: ئایا گالتە بە خواو ئایەتەکانی خواو پێغەمبەرە کە دەکەن؟!)

۵۶ و ۵۷ و ۵۸ و ۵۹- ئەوانە نێرو مێیان دۆستایەتی و کەین و بەینیان پێکەوه هەبەو، فەرمان بە خراپە دەکەن و پێی لە چاکە دەگرن (بە پێچەوانەی ئیماندارانەوه کە دەبێ فەرمان بە چاکە بکەن و پێی لە خراپە بگرن) و، دەست لە خەرچکردن و مāl سەرفکردن لە پێناوی خوادا دەگرنەوه و، خوای بەرزو مەزنیان هەمیشە لە بیردەچێ: ﴿الْمُتَّقُونَ وَالْمُتَّقَاتُ بَعْضُهُمْ مِنْ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ نَسُوا اللَّهَ فَنَسِيَهُمْ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ هُمْ الْأَفْسَقُونَ ﴿٦٧﴾﴾ التوبة.

۶۰- عادهتی هەندیکیان وایە کە بەلێن و پەیمان بە خوا دەدەن، ئەگەر خوا دەرئەمەندیان بکات، وا دەکەن و وا دەچن، بەلام کاتێک خوا ئاواتەکیان بۆ دینیتە دی، بەلێن لەگەڵ خوای پەرورەدگارا دەشکێنن: ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ عَاهَدَ اللَّهُ لَئِنْ آتَيْنَا مِنْ فَضْلِهِ لَنَصَّدَّقَنَّ وَلَنَكُونَنَّ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٧٥﴾ فَلَمَّا آتَاهُم مِّنْ فَضْلِهِ بَخِلُوا بِهِ وَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٧٦﴾﴾ التوبة.

۶۱- مونا فیه کان هەمیشە کە سائیک کە لە پێی خوادا مāl و سامانی خوایان دەبەخشن، چ زۆر بێخەش، چ کەم بێخەش، هەر پەخەیان لێ دەگرن، ئەگەر زۆر بێخەش، دەلێن: پیاوایی دەکەن و، ئەگەر کەم بێخەش، دەلێن: خوا چ پێویستی بەوەندە هەبوو؟ ﴿الَّذِينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فِي الصَّدَقَاتِ وَالَّذِينَ لَا يَجِدُونَ إِلَّا جُهْدَهُمْ فَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ سَخِرَ اللَّهُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٨﴾﴾ التوبة، ئەوانە ی عەیب دەگرن لەو پراودارانە ی مālی خوایان دەبەخشن (خێرو چاکە دەکەن) هەرودها عەیب لەوانەش دەگرن کە تەنیا ئەوەی لە توانایاندا بە دەبەخشن، گالتهیان پێدەکەن، خوا گالتهیان پێ بکات و ئازاریکی بە تیشیان بۆ هەبە.

چونکە ئێسان کە دەبەخشی، یان کەم دەبەخشی، یان زۆر دەبەخشی، ئنجا ئەگەر زۆر بێخەش، بگوترێ: پیاوایی کردوو، ئەگەر کەم بێخەش، بگوترێ: خوا چ پێویستی بەوەندە ی مانای وایە دەبێ کەس هیچ نەبەخشی، ئنجا زۆری و کەمی شتیکی پێدەهین و، هەبە زۆری پێ کەمەو، هەبە کەمی پێ زۆرە.

۶۲ و ۶۳- مونا فیه کان کاتیک له جهنگ و جیهاد دوا ده کهون، دلخوش دهن به دوا که و تنه ی خو یان و، هه ولش ددهن خه لکیش دوا بخه ن به بلا بوونه وه ی پرو پاگهنده، بو وینه: ترساندیان له گهرماو سه رما: ﴿فَرِحَ الْمُخَلَّفُونَ بِمَقْعَدِهِمْ خَلَفَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَرِهُوا أَنْ يَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَالُوا لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ حَرًّا لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ﴾ (۸۱) التوبة، به جیهیلرا وه کان له دوا ی پیغه مبه ری خوا ﷺ دلخوش بوون به به جیمانیان، پیان ناخوش بوو له پیناوی خوا دا به مال و سامانیان تیکوشان بکه ن، به خه لکیشیان گوت: به و گهرمایه مه چن بو جهنگ و جیهاد، بلئ: ناگری دوزه خ گهرمییه که ی توندتره نه گهر ورد تیکه یشتبانیاه.

۶۴- نه وانه پرو بیانوو زور دینه نه وه، بو نه وه ی له گه ل مندال و پیرو تافره تاندا له مالی به چن مین و، پیاوانه و مهردانه نه چن بو جهنگ و جیهاد، وه ک خوا ده فره رموی: ﴿وَإِذَا أَنْزَلَتْ سُورَةٌ أَنْ آمِنُوا بِاللَّهِ وَجَاهِدُوا مَعَ رَسُولِهِ اسْتَأْذِنَكَ أُولُوا الطَّوْلِ مِنْهُمْ وَقَالُوا ذَرْنَا نَكُنْ مَعَ الْفَاعِلِينَ﴾ (۸۲) رَضُوا إِنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ﴾ (۸۷) التوبة.

۶۵- له کاتیکدا تیکوشه ران له جهنگ و جیهاد ده گهرینه وه، به سه رکه و تووی و به سه ربه رزی، نه و ده غه ل و مونا فیه قانه دین بو لای قیاده و، پاساوو بیانووی جورا و جور ده هینه وه و، سویندی زور قورس ده خون، تا کو له لیبر سرائه وه و سه رکونه کران، خو یان ده ربا ز بکه ن: ﴿سَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ إِذَا انْقَلَبْتُمْ إِلَيْهِمْ لَتَعَرَّضُوا عَنْهُمْ فَأَعَرُّوا عَنْهُمْ إِنَّهُمْ رَجَسٌ وَمَا نُهُمْ عَنْهُ جَزَاءُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ (۸۵) يَحْلِفُونَ لَكُمْ لَتَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنْ تَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَرْضَىٰ عَنِ الْفَاسِقِينَ﴾ (۹۱) التوبة.

۶۶ و ۶۷ و ۶۸- هه روه ها له نه خسه ئیلیسییه کانی مونا فیه کان، نه وه یه که دزایه تی ئیسلام و قه واره ی ئیسلامی بکه ن، له میانی دامه زرا وه کانی خو یاندا و له ژیر په رده ی هه ندیک دامه زرا وه دا، که ناوی ئیسلامیان له سه ره و پوشاکیکی ئیسلامیان به به ردا ده که ن، به لām تامانجیان لیک بلا وکردنی مسولمانان و له تکردنی ریزه که یانه و، نه و

دامەزراوە بە پڕوالت ئیسلامیانە ی خویشیان، دەکەنە کانیگایە ک بۆ سیخوپی بۆ دوژمنانی ئیسلام: ﴿وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضِرَارًا وَكُفْرًا وَتَفْرِيقًا بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ وَإِرْصَادًا لِّمَنْ حَارَبَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ مِنْ قَبْلُ وَلَيَحْلِفُنَّ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا الْحُسْنَىٰ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٧٧﴾ لَا تَقُمْ فِيهِ أَبَدًا ﴿١٧٨﴾﴾ التوبة، دابه زێرانی ئەم ئایە تانەش وە ک زۆری ئایە تە کانی (التوبة) بە سەر هاتێکی هە یە:

کابرایە ک هە بوو بە ناوی (أبو عامر الرّاهب) کە مونا فیک بوو، مزگە و تێکی لە ئێو خە لکە کە ی خۆیدا دروست کردو کردی بە مۆ لگە یە ک بە سیخو پی کردن بە قازانجی پۆ مە نە صرانییە کان و، مونا فیکە کان لە گە لێ لەو مزگە و تە دا کۆ دە بوو نە وە، هە رو هە ها هە نێ ک خە لکی دیکە ی سادە یا خود دێ نە خو ش، بە پڕوالت نوێ زیشیان تیدا دە کرد، بە لām لە تە سلدا مۆ لگە یە ک بوو هە م مونا فیک و دێ نە خو شە کانی ئێو خۆ، هە م لانه یە کی سیخو پی ش بوو بۆ پۆ م و نە صرانییە کان.

٦٩- کاتێ ک پراستی یە کانی ئیسلام لە میان ی دابه زینی ئایە تە کانی قور ئان دا دە درە و شێ نە وە، ئە و مونا فیک و دە غە لā نە، بە قیاس لە سەر خۆ کردن و لە هە مبانە ی خۆ دا گوی ز ماردن، گā تە دە کە ن بە ئە هلی ئیمان و دە ئێ ن: کامە تان ئە م سوو رە تە ئیمان ی زیدە کردن؟ ﴿وَإِذَا مَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ فَمِنْهُمْ مَّن يَقُولُ أَيُّكُمْ زَادَتْهُ هَذِهِ إِيمَانًا ﴿١٧٩﴾﴾ التوبة، کە بە دنیای ی پرواداران ئیمان یان زیاد دە کات، بە لām وە ک خوا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقُولُوا قَوْلًا يَكْفُرُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أُولَٰئِكَ هُمُ الرَّاكِبُونَ ﴿١٨٠﴾﴾ دە فەر موی، دێ نە خو شە کان هەر نە خو شیی و نیفاق لە دل یان دا پۆ دە چێ، بە هۆ ی زیاتر لە دژایە تی بکردنی قور ئانە وە، وە ک خوا دە فەر موی: ﴿وَنَزَّلْنَا مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا ﴿٨٢﴾﴾ الإسراء، لە قور ئان دادە بە زێ نین ئە وە کە مایە ی شیفاو چارە سەرە بۆ پرواداران، بە لām بۆ سته مکاران بە س زیانبار یان بۆ زیاد دە کات، هە رو هە ها لە سوو رە تی (التوبة) دا دە فەر موی: ئە وان لادان و نە خو شیی لە دل یان زیاد دە بێ: ﴿فَزَادَتْهُمْ رِجْسًا إِلَىٰ رِجْسِهِمْ﴾ چونکە هە تا ئایە تێ ک زیاتر بێ تە خوار، ئە وانیش پێ شتر بێ پروا بوون و، بە و ئایە تە ش بێ پروا دە بن و، بە و ی دیکە ش و بە و ی دیکە ش بێ پروا دە بن، کە واتە بە ردە وام بێ پروایە کە یان زیاتر خە ست و تۆ خ دە بێ تە وە.

۷۰- ئەوانە ھېندە قەلئس و ناپرەھەتن بە بیستنی فرمایشتی خواو ئاراستەکردنی قیادە، بۆیە بەپیی توانا ھەول دەدەن کہ لە کۆرو مەجلیسی ئیمانداراندا دانەنیش، بەتایبەتی کہ ئایەتیاں تێدا دەخوێژنەوہ: ﴿وَإِذَا مَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ نَّظَرَ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ هَلْ يَرِيكُمْ مِنْ أَحَدٍ ثُمَّ انصَرَفُوا صَرَفَ اللَّهِ قُلُوبَهُمْ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ﴾ (التوبة، کاتیک سوورەتیک دادەبەزی، ھەندیکیان تەماشای یەکدی دەکەن و دەلێن: ئایا کەس دەتانیبێ؟ دوایی دەپۆن، خوا دلایان لابدا، چونکە کۆمەلێکن تێناگەن.

حەوتەم: لە سوورەتی (النور) یشدا سێ (۳) سیفەتی دیکە ی موناڤیقەکان خراونەروو:

۷۱- بە ھەر شێوازێک کہ بۆیان بکری و بەھەر ئامرازێک، ھەول دەدەن لە سومعەو ئابروو و ڤێگە ی قیادە کەم بکەنەوہ، ئەگەر بە درۆ ھەلبست و بوختان ھەلبەستیش بێ بە ھاوسەر و خێزانیان، وەک لە ئایەتەکانی (۱۱ - ۲۶) داھاتوہ، ئەو شازدە (۱۶) ئایەتە ھەموویان بەبۆنە ی پرووداوی (إفک)، واتە: (بوختان ھەلبەست) کہ عەبدوللای کوری توبەیی بوختانەکە ی ھەلبەست، بەلام بە شێوہیکە بوختانەکە ی ھەلبەست، خۆی سزابار نەبێ و سزا لەسەری نەچەسپێ، ئەو شازدە ئایەتە لەوبارەوہ ھاتنە خوا، کہ ئاوا دەست پێدەکات: ﴿إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِّنْكُمْ لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا لَّكُم بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ﴾ (النور، ۱۱)

۷۲- ھەر وەھا لە سیفەتی موناڤیقەکان ئەوہیە لەبەرئەوہی ھەمیشە لە ژینەگەیکە ی پیس و قێزەون دا ژیاون و، لە ژینگە ی پاک و تاعەت و چاکەکارییدا ناتوانن بژین، بۆیە ھەمیشە ھەول دەدەن ئەو ژینگە پاکە ی کۆمەلگای ئیسلامیی تێکبەدن و، ئەو ئاوە پروونە لێل بکەن، وەک گوتراوہ: (پراوچی خراپ لە ئاوی لێلدا پراو دەکات) و (دز بازاری ئالۆزی دەوێ) وەک خوا دەفرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الْأَيِّمِ ؕ آمَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ۚ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ (النور، ئەوانە ی دەیانەوێ پیسی و خراپە بە ئیو بروداراندا بلۆبکەنەوہ (ئنجە بوختانە،

درۆیه، غەبیەتە، گوناھی دیکە ی کردەوێیە ئەوانە ئازاریکی بە ژیانیان لە دنیاو دواڕۆژدا هەیهو، خواش دەزانن و ژیۆه نازان.

۷۳- ئەوانە کاتێک بانگ بکړن بۆ لای شەریعتە کە دادوهرییان لە ژیۆدا بکات، ناچن بۆ ئەو دادوهرییه، مەگەر بەرژووه‌ندی خۆیانی تێدا ببینن، واتە: ئەگەر بزانیان بەرژووه‌ندی ئەواندا دادوهریی دەکرێ، دەچن و، ئەگەر بزانیان ئەو دادوهرییه بەزانیان تەواو دەبن، ناچن، وەك خوا دەفەرموێ: ﴿وَيَقُولُونَ ءَامَنَّا بِاللّٰهِ وَالرَّسُولِ وَأَطَعْنَا ثُمَّ يَتَوَلَّى فِرْقٌ مِّنْهُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَمَا أُولَٰئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ﴾ (۱۷) وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ إِذَا فِرْقٌ مِّنْهُمْ مُّعْرِضُونَ (۱۸) وَإِنْ يَكُنْ لَهُمُ الْخُفُ يُاتُوا إِلَىٰ مَدْعَيْنِ (۱۹) ﴿النور﴾

هەشتەم: لە سوورەتی (العنكبوت) دا سیفەتێکی دیکەیان خراوەتەرۆو:

۷۴- ئەوانە لە کاتێکدا لەسەر ئیسلام تووشی ئازارو مەینەتییه‌ک دێن، بەپێی سیستمی خواش، ئیمانداران تاقی دەکرێتووه‌و هەر کەسێک بێ: بڕوادارام، خۆی پەرۆردگار تاقی دەکاتووه: ﴿أَحْسِبَ النَّاسُ أَنْ يَبْرُكُوا أَنْ يَقُولُوا ءَامَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ﴾ (۲) وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ (۳) ﴿العنكبوت﴾، بەلام ئەوانە کە بەلاو ناپەرەتییه‌کیان دیتەپێ، بەرپالەت لەسەر خواو ئیسلام، پێیان وایە بەلایه‌کی زۆر گه‌وره‌یان بەسەر هاتووه‌و، شتیکی زۆر گه‌وره‌یان لێ قەوماوه: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ ءَامَنَّا بِاللّٰهِ فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللَّهِ جَعَلَ فِتْنَةَ النَّاسِ كَعَذَابِ اللَّهِ﴾ (۱۰) ﴿العنكبوت﴾، (ئەوه تەعبیری که خوا بۆ مونا‌فیکه‌کانی بەکار دێت)، لە ژیۆ خەڵکیدا کەسانێک هەن دەلێن: بڕوامان بەخوا هێتا، بەلام هەرکات لەسەر خوا تووشی ئازارو ئەزیه‌ت کران، ئازاردانی خەلکی وەك سزادانی خوا دادەنێن! هێنده بە گه‌وره‌و مەزن تەماشای دەکەن.

نۆیەم: لە سوورەتی (الأحزاب) دا هەشت (۸) سیفەتی دیکەیان خراوەنەرۆو:

۷۵- کاتێک بە ناچاریی لەگەڵ بڕواداران دا دەچن بۆ جەنگ، هەر لەگەڵ جەنگه‌که گە‌یشتە قایمه‌و گەرم بوو، لەو حاله‌دا ئەوه‌ی لە ژیۆ هەناوی رەشیاندا هەیه، لە

بوغزو بېزارى و بېپروايى، دەرى دەخەن، وەك دەفەرموى: ﴿وَلَا يَقُولُ الْمُنْفِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا﴾ (۱۲) الأحزاب، ياد بکەو! کاتیک موناڤىقەکان و ئەوانەى دلیان نەخۆشی تیدا هەبوو گوتیان: خواو پیغەمبەرەکەى هەر فریودانیان بەلێن بە ئیمە داوو، فریویان داين کلاویان لەسەر ناين، بۆیە گوتراو: (عِنْدَ الْاِمْتِحَانِ يُكْرَمُ الْمَرْءُ اَوْ يُهَانَ)، لە کاتی تاقیکردنەوهدا، مەرووف یان ریزی لێدەگیرى، یاخود پرسیوا دەکرى.

۷۶- لە گەرمەى جەنگدا دەیانەوێ رابکەن و دووربکەونهوه لە مەیدان، بەلام لەژێر سایەى پۆزش و پاساوى بیهێزدا: ﴿وَلَا قَالَتْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ يَأْهَلُ يَثْرِبَ لَا مَقَامَ لَكُمْ فَارْجِعُوا وَيَسْتَأْذِنُ فَرِيقٌ مِنْهُمُ النَّبِيَّ يَقُولُونَ إِنَّ بُيُوتَنَا عَوْرَةٌ﴾ (۱۳) الأحزاب، کاتیک کۆمەڵێکیان گوتیان: ئەى خەلکى یەثریب! بگەرێنەوه بەرھەڵستییان بۆ ناکرى و، کۆمەڵێکیان مۆلەت لە پیغەمبەر ﷺ وەرەگرن دەلێن: ماله کاهان چۆلن (دوژمن زەفەرى پێ دەبات و هیچ شتیکى لێنە ماله کاهان بپاریزێ) کە درۆشیان کردو، وەك خوا دەفەرموى: ﴿وَمَا هِيَ بِعَوْرَةٍ اِنْ يُرِيدُونَ اِلَّا فِرَارًا﴾ (۱۴) الأحزاب، ماله کانیشیان چۆل نین، بەس دەیانەوێ رابکەن و دووربکەونهوه.

۷۷- تەنیا بەوئەندەش وازناھێنن کە خویان دا بنیشن و نەچن بۆ جەنگ و جیھاد، بەلکو هەوڵ دەدەن خەلکى دیکەش سارد بکەنەوه، لەو بارەوه هەموو توانای خویان بەکاردهێنن کە خەلکى دیکەش پەك بخەن و سارد بکەنەوه، وەك خوا دەفەرموى: ﴿قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الْمُعَوِّقِينَ مِنْكُمْ وَالْقَائِلِينَ لِاخْوَانِهِمْ هُمْ اَيْتَانِ وَلَا يَأْتُونَ الْاِنْسَ اِلَّا قَلِيلًا﴾ (۱۵) الأحزاب.

۷۸- وەك چۆن لە کاتی بەرەنگاربوونەوهى دوژمن دا، زۆر ترسۆکن، کاتى پێویست بکات بشبەخشن، زۆر چرووکن، واتە: هەم بە بەختکردنى پرووحيان چرووکن، هەم بە بەختکردنى مالیان، بە زۆرییش وایە هەر کەسیک چرووک بوو، ترسۆکیشهو، ترسۆکیى و چرووکییش پێکەوه، پیغەمبەرى خوا ﷺ وەك دوو نەخۆشى و بەلا

پەناي لیگرتوون، بە خوا: (وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْجُبْنِ وَالْبُخْلِ)، لیرەش دەفەر موی: ﴿أَسْحَةً عَلَيْكُمْ﴾ (۱۹) الأحزاب.

۷۹- مونافیق و دەغەلەکان کاتیک مەترسی دیتە پێش، زمانیان گۆ ناکات، بەلام کاتیک ھیمیی و ئاسایش دیتەو گۆرێ، زۆر زمان درێژ و زۆر بلێن، قسە دەکەن و خۆیان ھەلەدەکێشن: ﴿فَإِذَا جَاءَ الْخَوْفُ رَأَيْتَهُمْ يَقْرَعُونَ أَبْوَابَهُمْ بِأَيْدِيهِمْ يُخَشَوْنَ إِلَى الْيَمِينِ وَعَلَيْهِمْ أَلُمُوتٌ فَإِذَا هَبَ الْخَوْفُ سَلَفُوكُمْ بِالْأَسِنَّةِ جِدَادٍ﴾ (۱۹) الأحزاب، ئەگەر ترس ھات دەیانینی لە ترسی مردنێ، وەك چۆن كەسێك بێھۆشی مردنی دیتە سەر، ئاوا چاویان ئەبلەق دەبن و دەسوورپن، بەلام كە ترس لاچوو، نشتەری تیژی زمانیان لە ئێوە دەدەن.

۸۰- کاتیک بەلاو قەیران و ناپەھەتیی لادەچن، وا بەئاسانی نایەنەو قەناعەت کە ترسە کە لاچوو، ترس ھێندە چۆتە دلێانەو، بەلاو ترسیش لاچوو و دوژمنیش پۆشتو، ئەوان ھەر برۆیان نەکردو: ﴿يَحْسَبُونَ الْأَحْزَابَ لَمْ يَذْهَبُوا﴾ (۲۰) الأحزاب، پێیان وانیە کە کۆمەلەکان، (کە بەبۆنە جەنگی خەندەقەو ئابلوو قەمی مەدینەیان دابوو) پۆشتوون.

۸۱- کاتیک ھەست بە مەترسییەك دەکەن، یاخود دەبینن، خۆزگە دەخوازن کە لەو شارە ئێوە دا دانەنشتبانیە، بەلکو زۆر دوور بووانایەو، لە دوورەو ھەوڵ و دەنگوباسی ئێوەیان پێگەییایە: ﴿وَإِنْ يَأْتِ الْأَحْزَابُ يَوَدُّوا لَوْ أَنَّهُمْ بَادُونَ فِي الْأَعْرَابِ يَسْتَأْذِنُكَ عَنْ آبَائِكُمْ﴾ (۲۱) الأحزاب، ئەگەر حیزبەکان (کۆمەلەکان لە دژی ئیسلام) بێن، خۆزگە دەخوازن کە ھەر لە ئێوە پرەبە خێلەکیەکان دا بوونایەو، لەوێو ھەوآلی ئێوەیان زانیایە.

۸۲- ئەوانە وەك زیندەو ھەرو درندە زیانبەخشەکانن، ھەمیشە نازاری پێغەمبەری خواو برۆاداران دەدەن بە پیاو ئاfrدەتەو، وەك خوا دەفەر موی: ﴿وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بَغَيْرِ مَا اكْتَسَبُوا فَقَدِ احْتَمَلُوا بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُّبِينًا﴾ (۵۵) الأحزاب.

دەيەم: سوورەتی (محمد) یش چوار (۴) سیفەتی دیکەیان دەخاتەرۆو:

۸۳- ئەوانە بەھۆی ئەوێوە کە ھەمیشە سەریان قالەو، دلیان بە دنیاو پەيوەستە بەو بەرژەوەندیانە کە لە دنیا دا ھەیان، کاتیک دین بۆ کۆرۆ مەجلیسی قیادە، (ئەو کات پیغەمبەری خوا ﷺ و بە نەسبەت دواي ئەویشەو، ئەوانە کە لە شوینی پیغەمبەرن)، لەو کۆرۆ مەجلیسەدا ئەوێ دەگوتری، ئیستیعیابی ناکەن و وەخۆی ناگرن، چونکە دلیان لە شوینیکی دیکە، بە کە لەش و قالب لیڕەن، بەلام دلیان لە شوینیکی دیکە، بەو دنیاو پەيوەستە، بۆیە دەپرسن: ئەری چی گوت؟ چونکە دلیان لەوێ نیە: ﴿وَعَنَّهُمْ مَّن يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ حَتَّىٰ إِذَا خَرَجُوا مِنْ عِنْدِكَ قَالُوا لِلَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مَاذَا قَالَ آنِفًا أُولَٰئِكَ الَّذِينَ طَعَّ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَأَتَعُوا أَهْوَاءَهُمْ﴾ (۱۱) محمد.

۸۴- ئەوانە کاتیک کە پشت ھەلەدەکەن (واتە: پاش دەکەنە ئیسلام) یاخود کاتیک بەرپرسیاریەتیەکیان پت دەسپێردری و کاریکیان دەکەوێتە دەست، بیرناکەنەو لە چاکەکەکردن لەگەڵ خزمان و چاکسازی لە کۆمەلگادا، بەلکو نامادەن ھەموو پەيوەندیەکانی خزمایەتی بچپێن لەبەر سادەترین ھۆکارو، ھەمیشە خەریکی تێکدان و خراپەکاریین، ھەمیشە خۆپەرست و خەریکی تێکردنی غەریزەکانی خۆیان، ﴿فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِن تَوَلَّيْتُمْ أَن تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَتُقَطِّعُوا أَرْحَامَكُمْ﴾ (۲۲) محمد.

۸۵- ئەھلی نیفاق و دەغەلی لەبەر ئەوێ کوفر زۆر بە ناخیاندا چۆتە خوارو، لەبەر ئەو ھەلوێستە خراپانەیان، ھەمیشە ھیزی دەرکەردیان، لە عەقڵ و دڵ و ھەستەوەرەکان لە دین و لە بیستن، وەک پتویست کار ناکەن: ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فَأَصَمَّهُمْ وَأَعَمَّىٰ أَبْصَرَهُمْ﴾ (۲۳) أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ أَمْ عَلَىٰ قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا (۲۴) محمد.

۸۶- ھەرچەندە زۆر ھەول دەدەن خۆیان بشارنەو و پەنھان بکەن، بەلام بابای عاقلی وردبین، لە ئاوازو شتوازی قسەیانەو بەھۆی دەرپێنەکانیانەو دەیانناسی: ﴿وَلَتَعْرِفَنَّهُمْ فِي لَحْنِ الْقَوْلِ﴾ (۳۰) محمد، بەھۆی ئاوازو دەرپێنەکانیانەو دەیانناسی.

یازدهیم: سوورەتی (الفتح) یش سیفەتیکى دیکەیان باس دەکات:

۸۷- ئەوانە ھەمیشە گومانیان بە بەرانبەر خواى مەزن خراپەو (گۆزەش چى تێدایى ئەوێ لێدەرژى) ئەو گومانە خراپەش زۆر جوړە شت دەگەيەنئ، ئەوانەش بەدنیایی شایستەى ھەر جوړە تەفسیریکى ئەو گومانە خراپەن، وەك خوا دەفەر موی: ﴿وَيُعَذِّبُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ الظَّالِمِينَ بِاللَّهِ ظُنُّكَ الْاَسْوَاءُ ۖ﴾ (الفتح، خوا دەپەوئ) موناڤیقه‌کانى پیاوو ئافرەت و، ھاوبەش بو خوا دانەرەکان بە تێرو مێو سزا بدات، ئەوانەى بەر دەوام گومانى خراپ بە خوا بەرن.

پێشتر لە سوورەتى (آل عمران) دا خەسلەتى ژمارە پازدە (۱۵)، ئەو ھەبوو کە موناڤیقه‌کان گومانیان بەرانبەر بە خواى پەرورەدگار خراپ بوو، بەلام لەوئ باسى گومانى نەفامیى (ظن الجاهلیة) کرا، بەلام لێرەدا بەگشتیى باسى گومان خراپیان دەکات بەرانبەر بە خوا، کە گومانى نەفامیى، یەکیکە لە گومانە خراپەکان و، گومانى خراپ بەرانبەر خوا، بە زۆر شتى دیکەش دەگرێتەو.

دوازدەیم: سوورەتی (الفتح) یش دوو سیفەتى دیکەیان باس دەکات:

۸۸و ۸۹- دووانى دیکە لە سیفەت و ڕەفتارە خراپەکانى دلنەخۆشەکان، بریتین لە: ۱- ھەمیشە دل بە گومان بوون، ۲- خو فریودان بە خۆزگەى شیرین و درۆزن: ﴿يَوْمَ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَتُ لِلَّذِينَ آمَنُوا انْظُرُونَا نَقْتَسِمَ مِنْ ثَوْرِكُمْ قِيلَ ارْجِعُوا ورائكم فالتمسوا نورا فضرِبَ بَيْنَهُم بِسُورٍ لَهُ بَابٌ بَاطِنُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ وَظَاهِرُهُ مِنْ قِبَلِهِ الْعَذَابُ ۚ﴾ (۱۳) يَادُوهُمْ اَلَمْ تَكُنْ مَعَكُمْ قَالُوا بَلَىٰ وَلَكِنَّكُمْ فَتَنْتُمْ اَنْفُسَكُمْ وَتَرَبَّصْتُمْ وَارْتَبْتُمْ وَغَرَّتْكُمُ الْاَمَانِيُّ حَتَّىٰ جَاءَ اَمْرُ اللَّهِ وَغَرَّكُمْ بِاللَّهِ الْغُرُورُ ۚ﴾ (الحديد، شوئى مەبەستیشم ئەم ڕستەيە: ﴿وَارْتَبْتُمْ وَغَرَّتْكُمُ الْاَمَانِيُّ﴾، تێو ھەمیشە دوو دل بوون و، خۆزگەو ئاواتەکان فریویان دان.

سیزدهیم: سووره تی (المجادله) ش پینج سیفته تی دیکه یان باس ده کات:

۹۰- همه‌یسه له تئو خویندا سرکه سرک و فسکه فسک و چپه ده‌که‌ن، به‌شیوه‌یه که پینچه‌وانه‌ی ر‌ه‌زامه‌ندی خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌یه‌تی: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نُهُوا عَنِ التَّجَوُّيْ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَيَتَنَجَّوْنَ بِالْإِسْرِ وَالْعُدُونِ وَمَعْصَيْتِ الرَّسُولِ﴾ المجادلة.

۹۱- کاتیک سلاو له قیاده ده‌که‌ن، به‌ئ‌ده‌بی ئیسلامی سلاو ناکه‌ن، به‌لکو به‌شیوه‌ی نه‌قامانه سلاو ده‌که‌ن: ﴿وَإِذَا جَاءُوكَ حَتَّوْكَ بِمَا لَمْ يَحْثِكَ بِهِ اللَّهُ﴾ المجادلة.

۹۲- ئەوانه همه‌یسه به‌گشتی سهر به‌ئه‌هلی کوفرن، به‌تاییه‌ت جووله‌که‌و نه‌ص‌انییه‌کان و، به‌تاییه‌ت له‌گه‌ل جووله‌که‌کان دا که‌ین و به‌ینی تاییه‌تیان هه‌یه: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ قَوْلًا قَوِّمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَا مِنْهُمْ وَيَحْلِفُونَ عَلَى الْكَذِبِ وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ المجادلة.

۹۳- ئەوانه همه‌یسه سوینده درۆیه‌کانیان ده‌که‌نه‌قه‌لغان و سوپه‌ریک له‌سهر سه‌ری خو‌یان و، ههر کاتیک نیه‌تتیک‌ی خراپ و نیازیک‌ی خراپ و پیلانیکیان ئاشکرا ده‌بی، ده‌یانه‌وئ سویندی به‌درۆکه‌بکه‌نه‌پۆششیک و قه‌لغانیک و خو‌یانی له‌ژیردا په‌نه‌ان بکه‌ن: ﴿اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ المجادلة.

۹۴- ئەوانه کۆمه‌لێکن شه‌یتان به‌سه‌ریاندا زال بووه، به‌شیوه‌یه‌که‌ خستوو‌یه‌ته ژیر پ‌کئفی خو‌یه‌وه‌و، یادی خ‌وای له‌بیر بردوو‌نه‌وه‌و، بوون به‌کۆمه‌لی شه‌یتان: ﴿أَسْتَحْوِذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ فَأَنسَهُمْ وَكَرَّ اللَّهُ أُولَئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَانِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ المجادلة.

چوارده‌یه‌م: سووره تی (الحشر) یش پینج سیفته تی دیکه یان باس ده کات:

۹۵- همه‌یسه گف‌ت و به‌لئنی جو‌راو جو‌ر به‌ئه‌هلی کوفر دو‌ژمنانی ئیسلام و مسو‌لمانان ده‌ده‌ن، به‌لام کاتیک ده‌که‌ونه‌ته‌نگانه‌و سه‌غله‌تییه‌وه، له‌و گف‌ت و به‌لئانه‌یان به‌شیمان ده‌بنه‌وه: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نَافَقُوا يَقُولُونَ لِإِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَیْنُ أَخْرَجْتُمْ لَنُخْرِجَنَّكُمْ مَعَكُمْ وَلَا نَطِيعُ فِیْكُمْ أَحَدًا أَبَدًا وَإِنْ قُوتِلْتُمْ لَنَنصُرَنَّكُمْ وَاللَّهُ

يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١١﴾ لَئِنْ أَخْرَجُوا لَا يَخْرُجُونَ مَعَهُمْ وَلَئِنْ قُوْلُوا لَا يَصْرُوْنَهُمْ وَلَئِنْ نَصَرُوهُمْ لَيُوَلُّنَّ الْأَدْبَرَ ثُمَّ لَا يَصْرُوْنَ ﴿١٢﴾ الحشر.

۹۶- موناڧىقەكان ھەمىشە شانازىي دەكەن بەسەر ئەھلى ئىسلامدا لە كاتى ئاشتىداو، خۆيان بەسەردا ھەلدەكەيشن، بەلام كاتىك دەكەونە ترسەو، ھىندە لە مسولمانان دەترسەن، زياتر لەوھى لە خوا دەترسەن: ﴿لَا تَمْنَعُ آسَدُ رَهْبَةً فِي صُدُورِهِمْ مِنْ اللَّهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُوْنَ﴾ ﴿١٢﴾ الحشر.

۹۷- ئەوانە بویری ئەوھيان نىە لەگەل پرواداران دا لە مەيدانتىكى ئاشكرادا رووبەروو بىنەو، بەلكو ئەنيا لە پشت ديواران و لە نىو قەلاو شوئى مەكەمدا: ﴿لَا يُقْنِلُونَكُمْ جَمِيعًا إِلَّا فِي قُرَى مُحَصَّنَةٍ أَوْ مِنْ وَرَاءِ جُدُرٍ﴾ ﴿١٣﴾ الحشر.

۹۸- لە نىو خوياندا زۆر بەھىزو خاوەن زەبرن، بەلام كاتىك لەگەل مسولمانان دا رووبەروو دەبنەو، زۆر بىھىزو پىزن: ﴿بِأَسْهُمٍ بَيْنَهُمْ سَرْدِيدٌ يَحْسَبُهُمْ جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّى﴾ ﴿١٤﴾ الحشر.

۹۹- كە تەماشايان دەكەي، پىت وایە زۆر بەھىزو پىزو تۆكەمەو توندو تۆلن، بەلام دوايى كە لە مەيداندا تاقىيان دەكەبەو، دەزانى زۆر پەرش و بلاون و ھەر بەكەيان دلى لە شوئىكە: ﴿يَحْسَبُهُمْ جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّى ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ﴾ ﴿١٥﴾ الحشر.

پازدەھەم: لە سوۋرەتى (المنافقون) دا ھەشت سىفەتى دىكەيان باس دەكات:

۱۰۰- موناڧىقەكان لەبەرئەوھى ئيمانيان نىە، بۆيە ناچار دەبن بە خۆ بە مسولمان پىشان دان، لافى گەورە گەورە لىبدەن: ﴿إِذَا جَاءَكَ الْمُتَنَفِقُونَ قَالُوا شَهِدْ إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ﴾ ﴿١﴾ المنافقون، كاتىك موناڧىقەكان دىنە لات دەلین: شاھەدى دەدەين (واتە: زۆر ئيمانىكى مەكەمەمان ھەيە) كە تۆ پىغەمبەرى خواي (لە حالىكدا كە درۆش دەكەن).

۱۰۱- ئەوانە ھەموو ئامانج و مەبەستيان ئەوھىە كە خەلك لەرپى خوا لابدەن: ﴿اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ ﴿٢﴾ المنافقون.

۱- حکیمه قی ئه وه که خوا به درژی بی باسی سیفه تی مونا فیه کانی کرد وه باش تیشکی خستوونه سهر، ئه وه یه که مونا فیه کان خو یان به مسؤل مان پشان دده دن، به لام کوفر په نهان ده که ن، بو یه بو په ی پیتر دن و ناسینیان، پیویسته تیشکی زوریان بخریته سهر، به لام بابای بیبروا دیارو ئاشکرا به.

۲- كەم وایە لە هیچ كۆمەلگایە كەدا حالەتی نیفاق و دیاردەوی نیفاق و دەغەلێ دەربەكەوێ، مەگەر مسوڵمانان جوړێك لە دەستەلآت و ھەبەتیان ھەبێ، مەرج نیە دەولەتیان ھەبێ، بەلام مسوڵمانان دەبێ ھەبەت و ھیزو پیزێکیان ھەبێ، تنجا كافرەكان ناچار دەبن خۆیان بە مسوڵمان پێشان بدەن و بكەونە حالەتی نیفاق و دەغەلێ و دووڕووییەو.

۳- مەرج نیە ھەر كەسێك یەكێك لەو سەدو ھەوت (۱۰۷) سیفەتەتی تێدای، لە بازنەوی ئیسلام و ئیمان دەرچوو، چونكە جاری وایە مسوڵمانیش گیرۆدەو گرفتار دەبێ بە یەكێ لە سیفەتەكانی موناڤیقەكانەو.

۴- ئەگەر بویستری كۆمەلگای ئیسلامیی پارێزراو بێ لە کاریگەری خراپی موناڤیقەكان، پێویستە دوو شت بكرێن:

أ- تاكەكانی ئەو كۆمەلگایە شارەزابن بە زانستی شەرعیی وەرگیراو لە قورئان و سوننەت، كە لە نێویدا (لە نێو ئەو زانستە شەرعییەدا) بریتیە لە شارەزابوون لە موناڤیق و دەغەلەكان.

ب- پێویستە تاكەكانی ئەو كۆمەلگایە مەحكەم بن لەرووی دینداری و تەقواو، چونكە خوا دەفەرموێ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ مَن ضَلَّ إِذَا أَمْتَدَيْتُمْ إِلَى الْمَائِدَةِ، هەر وەھا دەفەرموێ: ﴿وَأِنْ تَصَبَرُوا وَتَتَّقُوا لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا﴾ ۱۰۵ ﴿آل عمران﴾.

۵- لەبەرئەوێ نیفاق خراپترین جوړی كوفرەو، موناڤیقەكان خراپترین جوړی كافرەكان و بەزەرترینیان بەرانبەر ئیسلام و مسوڵمانان و، چونكە نیفاق بەرھەمی زۆر خراپی ھەن، بۆیە مسوڵمانان پێویستە زۆریان لێ وریا بن و، زۆریش وریا بن لە ھەموو ئەو خەسڵەتانە موناڤیقەكانیان پێ پێناسەكراون، خۆیان لێ دووربگرن و، بەدڵنیایی تاكو مسوڵمانانیش زیاتر ئەھلی ئیمان بن و ئەھلی تەقوا بن، لە سیفەت و ڕەھوشت و ڕەفتارو ھەلوێستەكانی موناڤیقەكانیش دوورتر دەبن.

برگه‌ی پینجه‌م: چوار مهرجی سه‌ره‌کیی بۆ تۆبه‌کردنی مونا‌فیکه‌کان:

خو! ﴿۱۶۵﴾ چوار مهرجی داناون بۆ هەر که سَئِكَ له مونا‌فیکه‌کان، که بیه‌وی ده‌سته‌برداری نیفاق بَیْت و وازی لَیْهَیْنِی: ﴿۱۶۶﴾ إِنَّ الْمُنْفِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَلَنْ يَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا ﴿۱۶۷﴾ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَاعْتَصَمُوا بِاللَّهِ وَأَخْلَصُوا دِينَهُمْ لِلَّهِ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ وَسَوْفَ يُؤْتِ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿۱۶۸﴾ النساء، واته: به دُنْیایی مونا‌فیکه‌کان له پله‌ی ژیری ژیره‌وه‌ی ناگری دۆزه‌خدان و، هیچ پشتیوانتکت بۆ نه‌وان چنگ ناکه‌وی، جگه له‌وانه‌ی گه‌راونه‌وه‌و، چاکسازیان کرده‌وه، ده‌ستیان به‌خواوه‌گرتوه‌وه، ملکه‌چی خۆیانان بۆ خوا ساغ کردۆته‌وه، نه‌وانه له‌گه‌ل بروادارانن و، خوا له‌مه‌ودوا به‌دُنْیایی پاداشتیکی مه‌زن ده‌داته برواداران.

که‌واته: خوای په‌روه‌ردگار چوار مهرجی داناون، بۆ تۆبه‌و گه‌راونه‌وه‌ی مونا‌فیکه‌کان، چونکه ده‌رد هه‌تا قورستر بێ و کوشنده‌و به‌زه‌پتر بێ، پێویسته چاره‌سه‌ریشی وردو قوول و ئاوێته بێ.

ئه‌مانه‌ش چوار مهرجه‌کانن:

۱- به‌کرده‌وه‌ بگه‌رێنه‌وه‌ بۆ لای خوا، واته: واز له‌گونا‌هو تاوان و سه‌ره‌پنجی و ده‌غه‌لی بێنن، ﴿۱۶۷﴾ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا ﴿۱۶۸﴾ مه‌گه‌ر نه‌وانه‌ی گه‌راونه‌وه‌.

۲- نه‌گه‌ر هه‌تا تێستا خراپه‌و تیکدانیان کرده‌وه‌ له‌نێو کۆمه‌لگا‌داو، به‌لایوون و ده‌ردو خۆرکه‌ بوون، له‌مه‌ودوا چاکسازیی بکه‌ن: ﴿۱۶۷﴾ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا ﴿۱۶۸﴾ هه‌روه‌ها چاکسازیان کرده‌وه‌.

۳- نه‌گه‌ر تا‌کو تێستا ده‌ستیان به‌شتی دیکه‌وه‌گرتوه‌وه‌، به‌دۆستایه‌تی جووله‌که‌وه‌ نه‌صرا‌نی و نه‌هلی کوفرو ئیلحاده‌وه‌وه‌، له‌مه‌ودوا ته‌نیا ده‌ست به‌خواوه‌بگرن: ﴿۱۶۸﴾ وَاعْتَصَمُوا بِاللَّهِ ﴿۱۶۹﴾ ده‌ستیان گرتوه‌ به‌خواوه‌.

۴- ئەگەر تاكو ئیستا دەغەل و موخەننەت و دلنەخۆش بوون، لەمەودوا ساغ و پاك و چاك بن: ﴿وَاخْلَصُوا دِيْنَهُمْ لِلّٰهِ﴾، ملكەجیی خوڤانیان بو خوا ساغ كردۆتەوه.

خوا بە لوتف و کەرەمی خۆی ئیمە بپاریزی لە هەموو ئەو خەسلەت و ڕەوشت و ئاکار و هەلوێستانە، موناڤیقەکانی پێ پێناسە کردوون، هێندە بەصیرەت و بەرچا و ڕوونیمان پێ بدات، کە موناڤیق و دلنەخۆشەکان کە گورگن لە پێستی مەردا، بناسین و، ڕیا بین نەتوانن فیلمان لێبکەن و، هەلمانخەلەتین و کلاومان لەسەر بنین.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

تہ فسیری سوورہ تی

التَّغَابُرِ

دەستپیک

بەرێزان!

ئەمڕۆ که (۱۶)ی رەمەزانی سالی (۱۴۴۱) کۆچیە، بەرانبەر: (۲۰۲۰/۵/۹) زاینی، لە شاری هەولێر، خوای بەخشەر و میهرەبان پشتیوانمان بێ، دەست دەکەین بە تەفسیرکردنی سوورەتی (التَّغَابُنُ)، سەرەتا پێناسە و نێوەڕۆکی ئەم سوورەتە موبارەکە لە حەوت (۷) برگەدا دەخەینەڕوو، بۆ ئەوەی بەر لەوەی بچینه نێو ورده کارییه کانی شیکردنەوهو ڕوونکردنەوهی ماناو مەبەستی نایەتە بەپێزەکانی ئەم سوورەتە، چوار چۆندەو هێڵە گشتییەکانی ئەم سوورەتەمان لەبەرچاوبێ.

پێناسەی سوورەتی (التَّغَابُنُ) و بابەتەکانی

یەکەم: ناوی ئەم سوورەتە:

ئەم سوورەتە تەنیا بە ناوی (سورة التَّغَابُنُ)، ناسراوە، هیچ ناویکی دیکە ی بۆ نەزانراوە، هۆیەکی شەهیدە ئەوەیە که وشە (التَّغَابُنُ)، تەنیا لەم سوورەتە موبارەکەدا هاتو، ئەوە هەموو زانیان لەسەری یەکدەنگن و لە هەموو تەفسیرەکاندا هەروا گوتراوە، لە هەموو موصحفەکانیشدا بە کۆن و تازەو، ئەم سوورەتە ئەم ناوی بۆ بەکارهێنراوە.

دوومە: كات و شوئینی دابەزینی:

زۆربەى زانايان پايان وايە ئەم سوورپەتە لە مەدينە دابەزىووە مەدينەيە، بەلام لە (الضحاک)، کە يەکیکە لە زانايانى تابعين و، هەندیک لە زانايانى دیکەووە هاتو، کە لە مەککە دابەزىووە، (الکلبى)یش، کە يەکیکە لە زانايان گوتوويەتى: (هِيَ مَدِينَةٌ وَمَكِّيَّةٌ)، ئەم سوورپەتە، هەم مەدينەيە، هەم مەککەيە.

بەلام پاي راست هەر ئەوێە کە ئەم سوورپەتە هەمووی مەدينەيە، وەك دوایى لە بارەى هۆى هاتنە خوارى ئايەتەکانى: (١٤ - ١٨) هە، باس دەکەين و، هەر کام لە (ابن الضريس و ابن مردويه والبيهقي)، لە (دلائل النبوة)دا، لە (ابن عباس) هە، هێناويانە کە گوتوويەتى: (نَزَلَتْ سُورَةُ التَّغَابُنِ بِالْمَدِينَةِ)، سوورپەتى (التَّغَابُنِ)، لە مەدينە دابەزىووە، هەروەها (ابن مردويه)یش، لە عەبدوللای کورى زوبەيرو ئينو عەباسەو (خوا لە خۆيان و بايان پازى بى) هێناويەتى کە ئەم سوورپەتە لە مەدينە دابەزىووە، وەك (السيوطي)، بە نەسبەت هەردوو پايەکان لە (الدر المنثور في التفسير بالمأثور: ج ٨، ص ١٨١)دا، هێناويەتى، هەروەها (فتح القدير للشوكاني: ج ٥، ص ٢٨٤)یش، ئەوانەى گوتمان، نەقلی کردوون.

سێيەم: ريزبەنديى لە دابەزين و لە موصحەفدا:

لە دابەزيندا ريزبەنديە کەى بریتىە لە (١٠٧)، واتە: (١٠٧) مین، سوورپەتە دابەزيبى لە پرووى کاتى دابەزینەو، پيش سوورپەتى (الصف)و، دوای سوورپەتى (الجمعة)، ئەمە بە پيشى سەرژميرى جابيرى کورى زەيدو ژمارەيە کى زۆر لە زانايان، لە موصحەفیشدا ژمارە کەى (٦٤)ە.

چوارەم: ژمارە ی ئایە تەکانی:

ژمارە ی ئایە تەکانی بە یە کدە نگیی ژمیرە رانی ئایە تەکانی قورئان هەژدە (۱۸) یە، هیچ کەسی دیکە نە یگوتووە (۱۷) یە، یاخود (۱۹) یە، هەموویان لە سەر ژمارە (۱۸)، یە کدە ننگن.

پنجەم: نیوە رۆکی:

ئەم سوورە تە موبارە کە ژمارە یە کی زۆر بابە تی جوړاو جوړی گرتوونە خۆی، کە سەر جەم شانزە (۱۶)، بابە تن، هەشتیان لە (۱۰) ئایە تی پێشە وە داو، هەشتی دیکە شیان لە (۸)، ئایە تی دوایی دا، چونکە تێمە دوایی ئەم سوورە تە موبارە کە دە کە یە دوو دە رس، لە دە رسیکیاندا (۱۰) ئایە تی یە کە م و، لە دە رسیکیشیاندا (۸) ئایە تی دوو دە م دە توێژینە وە، لە وێش لە کاتی هێنانی دە رسە کاندا ئاماژە دە کە ین، بە هەر کام لە و دوو هەشت بابە تە، کە بە هەموویان شارژ دە (۱۶)، بابە تن.

شەشەم: تاییە تە مە ندییە کانی ئەم سوورە تە:

تاییە تە مە ندییە کانی ئەم سوورە تە، چوار تاییە تە مە ندییە مان لئ هێنان:

- ۱- تە نیا لە م سوورە تە دا وشە ی (التَّعَاُونُ) هاتو، لە ئایە تی ژمارە (۹) دا.
- ۲- تە نیا لە م سوورە تە دا ئەم تە عبیرە هاتو: ﴿ زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُغْنِيَ عَنْهُمْ ﴾، واتە: ئەوانە ی بێ پروا ن لافیان لێ دا بە درۆ، وایانزانی زیندو و ناکرێ تە وە.
- ۳- تە نیا لە م سوورە تە دا ئەم تە عبیرە هاتو: ﴿ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ يَهْدِ اللَّهُ قَلْبَهُ ﴾، واتە: هەر کە سێ ک پرۆا بە خوا بێ ئی، خوا دلی راستە پێ دە کات.
- ۴- تە نیا لە م سوورە تە دا ئەم تە عبیرە هاتو: ﴿ يَتَأَيَّسُ الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ أَرْزَوْكُمْ وَأَوْلَدَكُمْ عَدُوًّا لَكُمْ فَاحْذَرُوهُمْ ﴾، واتە: ئە ی ئەوانە ی پر و اتان هێناو، بە

دَلَّیایى له ژنه کانتان و له مندالە کانتاندا دوژمن ههیه بۆ ئیوه، واته: هه ندیک له ژن و مندالە کانتان به شیوهیه ک مامه له تان له گه لدا ده کهن، وه ک مامه له ی دوژمن له گه ل دوژمن و زیانتان لی ده ده ن، بۆیه لیان وریابن.

حه وه ته م: دابه شکر دنی ئایه ته کان بۆ چه ند ده رسیک:

ئیمه کۆی هه ژده (۱۸) ئایه ته کانی ته م سوو ره ته مان، بۆ دوو ده رس دابه شکر دوون:

ده رسی یه که م: له ده (۱۰)، ئایه تی سه ره تا پیک دی، که وه ک گوتمان: هه شت بابته تی گرنگیان تیدا خراونه پروو، هه شت بابته تی جوړاو جوړ:

بابته تی یه که م: که له ئایه تی ژماره (۱) دا، هاتوه، ئه وه یه که خوا پرایگه یاندوه، هه رچی له ئاسمانه کان و هه رچی له زه ویدا هه یه، به پاکگرتن و به بی خه وش دانانی خوا، پاده گه یه نئ و، هه رچی هوکمرانیی و هه رچی ستایش هه یه، ته نیا هی خوایه و له سه ر هه موو شتیکیش به توانایه.

بابته تی دووه م: له ئایه تی ژماره (۲) دا خراوه ته پروو، ئه ویش ئه وه یه که خوا ده فره موئ: خوا ئیوه ی وه دیه پناوه، ئنجا هه تانه بیروایه وه هه شتانه بر واداره.

بابته تی سییه م: له ئایه تی ژماره (۳) دا، خراوه ته پروو که خوا ﷻ ئه وه ی خستۆته پروو: خوا ئاسمانه کان و زه وی به هه ق خو لقاندوون و، وینه ی ئیوه شی کیشاوه و به باشترین شیوه وینه تانی کیشاوه.

بابته تی چواره م: له ئایه تی ژماره (۴) دا، خراوه ته پروو، که خوا ده فره موئ: خوا هه رچی له ئاسمانه کان و زه وی دا هه یه ده یزانی و، ده زانی چی ده شارنه وه و چی ئاشکرا ده که ن و، به نه پینی نیو سینه کانیش ئاگاداره.

بابته تی پینجه م: له ئایه ته کانی: (۵ و ۶) دا، خوا ی به رزی مه زن ئه و راستیه ی پراگه یاندوه، که گه لانی بی پروای پابردوو، سزای سه ره نجامی شوومی کاری خو یانیان چی ژت، به هو ی ئه وه وه که پیغه مبه ره کانیان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)

كە بەلگە رۆشنەكانیان بۆ ھێنابوون، ئەوان بەبیانووی ئەوەی مەرۆقن، دەیانگوت: ﴿أَشْرَطُونَا﴾ (۶)، چۆن مەرۆق دەبێ رێنمایی ئیمە بکات؟ بۆیە بێپروا بوون و پشتیان ھەلکرد، خواش ﷻ لێیان بێنیاز بوو.

بابەتی شەشەم: لە ئایەتی ژمارە (۷)دا، خراوەتەرۆو: خوا ﷻ باسی لافلیدانی بێپروایەکان دەکات کە گوتوویانە: بە دلناییی ھەڵناسیتێزینەوێدو زیندو ناکرینەو، خوای پەرورەدگاریش لەویدا بەدرۆیان دەخاتەو، سویندیانی بۆ دەخواو دەفەرموێ: بڵێ: با سویند بە پەرورەدگارم زیندو دەکرینەو، دواییش بەوەی کردووتانە ھەواتان پێ دەدرێ، ئەوێش لەسەر خوا ئاسانە.

بابەتی ھەوتەم: لە ئایەتی ژمارە (۸)دا، خراوەتەرۆو، کە خوا ﷻ فەرمان دەکات: بپروا بێن بە خواو بە پیغەمبەرەکە و بەو پووناکییە دایبەزانندو، کە مەبەست پێی قورئانە.

بابەتی ھەشتەم: لە ھەردوو ئایەتەکانی: (۹ و ۱۰)دا، خراوەتەرۆو، ئێویش ئەوەیە کە خوا ﷻ لەپەرۆژی کۆکرانەویدا، ھەموو مەرۆقەکان کۆ دەکاتەو و ئەو پەرۆش پەرۆی تیدا دۆرانە، واتە: تیدا زیانباربوونی بێپروایانە، ئنجا رایدەگەیەنێ کە ھەر کەسێ ئیمان بێت و کردەوێ باش بکات، خوا خراپەکانی لێ دەسڕێتەو و دەپخاتە بەھەشت، بەلام ئەوانە بێپروا بەدرۆ دانەری ئایەتەکانی خوا، ئەوانە ھاوێلی ناگری دۆزەخن و، بە ھەمیشەیی تیدا دەمیننەو.

دەرسی دووھەم: لە ھەشت ئایەتی کۆتایی ئەم سوورەتە موبارەتە پێک دێ، ئایەتەکانی: (۱۱ - ۱۸)، دیسان لەم ھەشت ئایەتە موبارەتە کەشدا، ھەشت بابەت خراونەرۆو:

بابەتی یەکەم: ئەوەیە کە ھەر بەلایەک بەسەر مەرۆق دێ، بە مۆلەت و ویستی خوا، بەپێ پێدانی خوا، ھەر کەسێکیش بپروا بەخوا بێت، خوا دلی رۆشن دەکات و رێنمایی و راستە پێ دەکات.

بابه تی دووهم: فرمانکردنی خوای پهروهردگار به بروداران که فرمانبهری خوا بکهن و فرمانبهری پیغمبر ﷺ بکهن، نه گهر پشتیشان هه لکرد، دنیاين که پیغمبهری خوا، ته نیا گه ياندنی په يامی خوای له سه ره و دوایی خويان بهر پرسيارن.

بابه تی سيته م: که له ثايه ق ژماره (۱۳) دا، خراوه ته پروو، راگه ياندنی يه کتايي خواو ته نيا په رستراویتی خوايه.

بابه ق چواره م: خسته پرووی نه و راستييه به که بروداران ده بی ته نيا پشت به خوا ببهستن.

بابه تی پينجه م: له ثايه ته کانی: (۱۴ و ۱۵) دا، خراوه ته پروو، خوا ﷺ به بروداران راده گه يه نی که له ژنه کانتان و له منداله کانتاندا دوژمن هيه بو ټيوه، واته: هه ندیک له ژن و منداله کانی هه ندیکتان، و امامه له له گه ل مړده کانیاندا ده کهن، وه ک امامه له ی دوژمن له گه ل دوژمن و، هه ولده دهن زیانان پیيگه يه ن، هه لبه ته زیانی پروو حی و معنه ویی زیاتر، به لام زیانی دیکه ش هه ر ده گرتته وه، وه ک دوایی له هو ی هاتنه خواره وه که یدا باسی ده که ين، که هه ندیک له ژنه کانی نه وانه ی پروایان هینابوو له مه که که، پریان له مړده کانیان گرت که کوچ بکهن بو مه دینه و هه ر له مه که که هیشتیان ه وه و، دوایی چ له وی مردبن له مه نزلگای کوفر دا، چ دوا که وتبن که شاره زای ئیسلام بن، گرنه گ نه وده يه تووشی زیان بوون.

بابه تی شه شه م: نه وده يه که خوا ﷺ فرمانمان پی ده کات نه وهنده ی ده توانين و هه تا پیمان ده کړی، پاريز له خوا بکهن و گوړايه ل و فرمانبهرين و، له وهش که خوا پییداوين ببه خشین.

بابه تی هوه ته م: نه وده يه که خوا ﷺ هايمان ددها بو به خشین و، هاوکاریکردنی هه ژاران و نه داران له لای ټیمه وه، ناو ده بات به قهرزی باش، ده فهرموئ:

﴿إِنْ تُقِرُّوْا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يَضْعَفْهُ لَكُمْ﴾ (۱۷)، ئەگەر ئېۋە قەرزى باش بەدن بە خوا ﷻ، پاداشتەكەتان بۆ چەند بەرامبەر دەكاتەۋە.

بابەتى ھەشتەم: ئەۋەيە كە خوا ﷻ خۆى بە چەند سيفەتتەك پېئاسە دەكات:

۱- (شَكُورٌ)، سوپاسگوزار.

۲- (حَلِيمٌ)، ھېدىيى و مەند.

۳- (عَلِيمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ)، زانای پەنھان و ئاشكرا.

۴- (الْعَزِيزُ)، زال و بالا دەست.

۵- (الْحَكِيمُ)، كاربەجى.

خوا ﷻ بەۋ پېنج سيفەتە خۆى پېئاسە دەكات.

ۋاتە: ئەۋ خۋايەي پېئان دەفەرمۋى: بەندايەتتى بۆ بکەن و فەرمانبەرىي خۆى و پېغەمبەرەكەي ﷺ بکەن، ئەۋانە سيفەتەكانى، كە بېگومان بەشېكن لە سيفەتە بەرزو پەسندە بى سنوۋرەكانى، نەك ھەموويان.

دەرسى يەكەم

پێناسەى ئەم دەرسە

ئەم دەرسە لە دە ئایەتەکانی: (۱ - ۱۰)، لە دە (۱۰) ئایەتی پێشەوهی ئەم سوورەتە موبارەکە پێک دێ، لەو دە (۱۰) ئایەتەش دا، وەك پێشتریش گوتمان: هەشت بابەتی جوړاو جوړ خراونەپروو:

۱- راگەیانندی بە پاکگیرانی خوا لەلایەن هەرچیەك كه له ئاسمانەكان و زەویدا هەیە، لە ئایەتی یەكەمدا.

۲- ناساندنی خوا بەو كە بەدیھێنەری هەموو لایەكە، بە بێپروا و پروادارەو، لە ئایەتی دووەم دا.

۳- راگەیانندی ئەو كە خوا ئاسمانەكان و زەوی بە هەق و حێكمەت دروستكردوون، بە باشیش و یتەى مرۆفانی كێشاو، لە ئایەتی سێیەم دا.

۴- راگەیانندی ئەو راستییە كە خوا هەموو شتێك دەزانێ بە پەنھان و ئاشكراو، تەنانت بێرو خولیاكەکانی نیو دڵ و مێشكیش دەزانێ، لە ئایەتی چوارەم دا.

۵- سەرنجراکێشانی مرۆفان بۆ میژووی گەلانی کافر، كە نكوولییان لە مرۆف بوونی تێردراوانی خوا کردووە، سەرەنجام خوا ﷻ سزای داو، لە ئایەتەکانی (۵ و ۶) دا.

۶- بەرپەرچدانەوهی لافڵێدان و گومانی نكوولپێكەرەکانی هاتنی قیامت و، زیندووکرانەوه، سزاو پاداشدرانەوه، لە ئایەتی حەوتەم دا.

۷- فەرمانکردنی خوا بە ئیمان هێنان بە خواو بە پێغەمبەرەكەى و پۆشنایی دابەزێراوى، كە بە دنیایی مەبەست پێی قورئانە، لە ئایەتی هەشتەم دا.

۸- بابەتی هەشتەم و کووتایی كە لە ئایەتەکانی: (۹ و ۱۰) دا، خراوەتەپروو، باسی پۆژی تێدا دۆران و زینباربوونی کافران، كە پرواداران بە بەهەشتەکانی خوا شاد دەبن و، بێپروایانیش دەبنە هاوەلی ناگری دۆزەخ و، بە هەمیشەیی تێیدا دەمێننەوه.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ (۱) هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْكُمْ كَافِرٌ وَمِنْكُمْ مُؤْمِنٌ وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ (۲) خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ يَلْقَىٰ صُورَكُمْ فَأَخْسَنَ صُورَكُمْ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ (۳) يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُسِرُّونَ وَمَا تُعْلِنُونَ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ (۴) أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبُؤُا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ فَذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ (۵) ذَلِكَ بِأَنَّهُ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالُوا أَبَشَرٌ يَهْدُونَنَا فَكَفَرُوا وَتَوَلَّوْا وَاسْتَغْنَى اللَّهُ وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَمِيدٌ (۶) زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُعَذِّبَهُنَّ رَبِّيَ لَنُبْنِيَنَّ لَهُمْ لَدُنِّيَّ بَنِينَ وَمَا عَمِلَتْمْ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ (۷) فَتَأْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالنَّورَ الَّذِي أَنْزَلْنَا وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ (۸) يَوْمَ يَجْمَعُكُمُ لِيَوْمِ الْجَمْعِ ذَلِكَ يَوْمُ النَّعَابِ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُكْفَرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ (۹) وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا وَبِئْسَ الْمَصِيرُ (۱۰)

مانای دهقا و دهقی نایه ته کان

۱ به ناوی خوای به به زه بی به خشنده. هه رچی له ناسمانه کان و هه رچی له زه ویدایه، خوا به پاک و بیخهوش ده گری، حوکمرانی و بالادهستی ته نیا هی ویهو، ستایش بهس بو ویهو، نهو له سه ره موو شتیک توانایه (۱) نهو که سیکه تیوهی دروستکرده، نجا هه تانه بیروایه و هه تانه بروادارهو، خواش بینهری نهو یه که دهیکه (۲) ناسمانه کان و زهوی به هق (و حکمهت) هیناونه دی و، وینه تانی باش و جوان کیشاوهو، سه ره نجامیش ته نیا بو لای ویه (۳) هه رچی له ناسمانه کان و زهوی دایه، ده زانی و، نهو ی پنهانی ده کهن

و ئەو ھى ئاشكرای دەكەن، دەيزانى و، خوا بە (نەينىي) خاوەنى سىنەكان زاناو
 ئاگادارە ﴿۶﴾ ئايا ھەوالى ئەوانەتان بۆ نەھاتوھ كە لەمەو پىش بېپروابوون،
 سزاي سەختى كارى خويانيان چىژت و (لە پوژى دوايش دا) ئازارىكى بە ئىشيان
 ھەيە؟ ﴿۷﴾ ئەو ھەش بە ھۆى ئەو ھەو كە پىغەمبەرەكانيان بەلگە پوژىنەكانيان بۆ
 ھىتان، كەچى (بەسەر سوورمانەو) گوتيان: ئايا مروڤەكان پىنمايمان دەكەن؟
 ئىجا بېپروابوون و پشتيان ھەلكرد، خواش بىنيازى ستايىشكراوہ ﴿۸﴾ ئەوانەى
 بېپروان (بە گومان و درۆ) پىيان وايە (لە دواى مردن) ھەلئاستىرتىنەو! بلى:
 با سوئىند بە پەرورەردگارم بە دلئايى ھەلدەستىرتىنەو (و دەژىنەرتىنەو)
 دوايى ھەوالى ئەو ھەتان پىدەدرى (لە لايەن خواو) كە كر دووتانەو، ئەو ھەش
 (كارىكە) لەسەر خوا سىتايە ﴿۹﴾ كەواتە: بپروا بە خواو بە پىغەمبەرەكەى
 ئەو پروناكيىەى دامانبەزاندوھ بىن و، خواش شارەزاي ئەو ھەيە كە دەيكەن
 ﴿۱۰﴾ (ياد بكەنەو!) كاتىك لە پوژى كۆكرىدەو ھەدا كۆتان دەكاتەو، ئەو پوژى
 (برىدەو ھى بپرواداران و) دۆپاندن (ى بېپروايان) ھە، ھەر كەسەش بپرواى بە
 خوا بى و كر دەو ھى چاكە بكات، (خوا) خراپەكانى لى دەسپىتەو ھە، دەيخاتە
 باخانىكەو ھە پروباريان بە بەردا دەپوڤ، بە ھەمىشەيى تىياندا ھەرمادە ھە،
 ئەو ھەش برىدەو ھى مەزىنە ﴿۱۱﴾ ئەوانەش كە بېپروابوون و نىشانەكانيان بە درۆ
 داناون، ئەوانە ھاو ھەلانى ئاگر (ى دۆزەخ) ن بە ھەمىشەيى تىيدا دەبن و (ئەو
 دۆزەخە) خراپەترىن سەرەنجامىشە ﴿۱۲﴾.

شیگردنه‌وه‌ی هه‌ندیک له وشه‌کان

(بَدَاتِ الصُّدُورُ): (ذَات: مَوْتْتُ ذُو، مَعْنَى صَاحِب)، (ذَات: مَبْنِيهِ (ذُو)ی، (ذُو)، یانی: (صَاحِب) و (ذَات)، یانی: (صَاحِبَة)، (ذَات الصُّدُور)، یانی: (صَاحِبَة الصُّدُور)، خوا ﷻ ناوی له نه‌تییه‌کانی نَبُو دله‌کان ناوه (صَاحِبَة الصُّدُور)، (صَاحِبَة)ش هه‌م به مانای هاوێ دێ، هه‌م به مانای خاوه‌ن دێ، واته: نه‌تییه‌کان هه‌میشه له‌گه‌ڵ سینه‌کاندان و لێیان جیانا‌بنه‌وه، یاخود وا له نَبُو سینه‌کاندا چه‌سپاون، وه‌ک بووبنه خاوه‌نی دَل و سینه‌کان.

(نَبُوءًا): ﴿نَبُوءًا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ فَذَاقُوا﴾ (نَبَا: خَبَرٌ ذُو فَائِدَة عَظِيمَة يَحْصُلُ بِهِ عِلْمٌ أَوْ غَلَبَةُ ظَنٍّ)، (نَبَا: هه‌واییکه سوودێکی مه‌زنی هه‌بێ، به هه‌وای ئه‌و هه‌واله‌وه زانیارییه‌کی جێی دڵنایی، یاخود گومانێکی زāl په‌یدا بێ).

(وَبَالَ أَمْرِهِم): سه‌ره‌نجامی شوومی کاره‌کیان، (الْوَيْلُ وَالْوَابِلُ: الْمَطَرُ الثَّقِيلُ الْقِطَارُ)، (وَيْلٌ وَ وَابِلٌ): هه‌ردووکیان به بارانی دڵپه‌ قورس ده‌گوترێن، (الْقِطَارُ: جَمْعُ قَطْرَةٍ)، (قِطَارٌ) کۆی (قَطْرَة)ی، دڵپه‌ی قورس، هه‌روه‌ها (وَبَالَ)، به مانای قورسی و سه‌ختییش دێ، (وَقِيلَ لِلْأَمْرِ الَّذِي يُخَافُ ضَرَرَهُ: وَبَالَ)، کارێک مه‌ترسیی له سه‌ره‌نجامه‌که‌ی بکری، پێی گوتراوه: (وَبَالَ)، ده‌گوتری: (طَعَامٌ وَبِيلٌ، وَكَلًا وَبِيلٌ: يَخَافُ وَبَالَهُ)، له‌وه‌رێک و خواردنێک که سه‌ره‌نجامه‌که‌ی خراپ بێ و جێی مه‌ترسی بێ، ده‌گوتری: (كَلًا وَطَعَامٌ وَبِيلٌ)، که بخۆره‌که له ئه‌نجامی خواردنیدا تووشی زه‌ره‌رێک بێ، هه‌روه‌ها له‌وه‌رێک ئازده‌لێک ده‌یخواه‌ت ئه‌گه‌ر جێی مه‌ترسی بێ، پێی ده‌گوتری: (كَلًا وَبِيلٌ)، له‌وه‌رێکی جێی مه‌ترسی.

که‌واته (وَبَالَ)، ئه‌وه‌هه‌ پێشه‌ زمانه‌وانییه‌که‌یه‌تی، به‌لام خوای په‌روه‌ردگار به‌کاری هێناوه به مانای سه‌ره‌نجامی خراپ، ﴿فَذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهِمْ﴾، چێژیان سزای سه‌ره‌نجامی دژوارو خراپی خۆیانیا‌ن چێژت.

(أَبَشَرٌ مِّمَّا يَشْكُرُونَ): (البَشَرُ: الْإِنْسَانُ لِلْوَاحِدِ وَالْجَمْعِ إِذَا اغْتَبِرَ فِيهِ ظَاهِرُهُ وَجَنَّتُهُ)، مَرُوفٌ پَتِي دِه گوتري: به شهر، وشه ي به شهر وه كُ ئنسان بُو تَاك و بُو كُوش به كاردى، به شهر يش بُو تَاك و بُو كُو به كاردى، به لَام لهو پرووه وه پَتِي دِه گوتري به شهر، كه كه له شه پرواله ته كه ي و پَيسته كه ي، ره چاو بكرى تتيدها، هه روه كه كه دِه گوتري: ئنسان لهو پرووه وه يه كه ئولفه ت له گه ل گيراوه وه هُو گري له گه ل هاوو پنه كانى خُويدا ده گري، ئنسان له (أُنْس) هوه، هاتوه.

(رَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا): ئهوانه ي بي پروان لافيان ليدها و گومان و بُو چوونيان وابوو، (الرُّعْمُ: حِكَايَةُ قَوْلٍ يَكُونُ مَظْنَةً لِلْكَذِبِ)، (رَعَمَ): برى تيه له گيرانه وه ي قسه يه ك مه زه نه ي درؤى لي بكرى، زياتر وشه ي (رَعَمَ)، بُو قسه يه كه درؤ بى، يان بُو لافليدانيك كه ناراست بى، به كارد هه نري.

(أَنْ لَّنْ يَمُوتُوا): كه زيندوو نه كرپنه وه، هه لئه ستي زينه وه، (أَصْلُ الْبَعْثِ: إِثَارَةُ الشَّيْءِ وَتَوَجُّهُهُ، وَيَخْتَلِفُ الْبَعْثُ بِحَسَبِ اخْتِلَافِ مَا يُعْلَقُ بِهِ)، وشه ي (بَعَثَ): به مانا ي هه لساندن و ئاراسته كردن دى، هه لگيرساندن و شتيك و ئاراسته كردن، دوايى وشه ي (بَعَثَ)، به پَتِي جياوازي ئه وه ي پَتيه وه په يوه ست ده بى، مانا يه كه ي ده گورئ، بُو وينه: (بَعَثَ إِلَيْهِ رَسُولًا) نامه يه كي بُو نادر، (بَعَثَهُ مِنَ الْقَبْرِ)، له گور كه هه ليستانده وه، (بَعَثَ الرُّيحَ)، بايه كه ي نارد، (ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ رَسُولًا)، واته: دواي وان پيغه مبه ره كانى خوما مان ناردن، كه واته: به پَتِي ئه وه بابته ي پَتيه وه په يوه ست بى، مانا يه كه ي ده گورئ.

(بَلَى): (بَلَى: رَدُّ اللَّفْظِ أَوْ جَوَابٌ لِمَقْتَرِنٍ بِتَفْصِيلٍ: ﴿أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَى﴾ (الأعراف)، وشه ي (بَلَى)، به ره په رچدانه وه ي لابر دنه، يا خود وه لامى پرسيار كردنيكه جووت بى له گه ل لابر دندا، وهك: ﴿أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ﴾ (الأعراف، ثا يا من په روه ردگارتان نيم؟ ئه مه پرسيار كردنه وه جووتيش كراوه له گه ل لابر دندا، ﴿أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ﴾، ثا يا په روه ردگارتان نيم؟ ﴿قَالُوا بَلَى﴾، گوتيان: با، ئنجا له

وہ لّامی پر سیار کردنیک دا کہ لابر دن (نفي) گرتۆته خوئی، ده بئی بگوتری: (بَلَى)،
 با، نه گهر بتهوئی پیچهوانه که ی بچه سپن، نه گهرنا نه گهر بگوتری: (نَعَمْ)، به لئی،
 واته: راست ده که ی تهووی تو لایده به ی، وایه، بو وینه: نه گهر له وه لّامی:
﴿الَسْتُ بِرَبِّكُمْ﴾ دا، بگوتری: (نعم)، واته: به لئی تو په روهر دگارمان نی!

(يَوْمَ التَّغَابُنِ): پوژی دۆراندن، یاخود تهو پوژده ی هه ندیک ده یبه نه وهو هه ندیک
 ده ی دپوژین، ئایا تهو له چیه وه هاتوه؟ (التَّغَابُنِ)، له سه ر کیشی (تَفَاعُل) هو له
 (غَبْنٌ) دهو، هاتوه، (الْغَبْنُ: أَنْ تَبْخَسَ صَاحِبَكَ فِي مَعَامَلَةٍ بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ بِضَرْبٍ مِنَ
 الْإِخْفَاءِ)، (غَبْنٌ): تهو یه تو هاوه له که ی خو ت له سه وداو مامه له یه کدا که
 پیکه وه ده یکه ن، وایکه ی زهره ر بکات و بدپوژی، به جوړیکی په نهان که هه ستی
 پی نه کات، ده گوتری: (غَبْنٌ فَلَانٌ فِي الْمَالِ)، فلانکه س له ماله که یدا دپوړاو
 زهره ری کرد، به لّام نه گهر له پروی بوچوونه وه، دپوړایی و نه یپکابی، ده گوتری:
 (غَبْنٌ فِي الرِّأْيِ)، ده گوتری: (غَبْنٌ كَذَا غَبْنًا: غَفَلْتُ عَنْهُ)، (غَبْنٌ كَذَا غَبْنًا)، له و
 شته بیتاگا بووم، (فَعَدَدْتُ ذَلِكَ غَبْنًا)، تهو هم به دپوران و زیانباری دانا، (يَوْمُ
 التَّغَابُنِ: يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَظْهَرُ الْغَبْنُ فِي الْمُبَايَعَةِ الْمُبَارِئَةِ بِقَوْلِهِ: **﴿وَمِنَ النَّاسِ مَنْ
 يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ﴾** (البقرة، ۲۰۷) **﴿وَمِنَ النَّاسِ مَنْ
 يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ﴾** (البقرة، ۲۰۷) **﴿وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ﴾**
 مِنْ الْمُبَايَعَةِ وَفِيمَا تَعَاطَوْهُ مِنْ ذَلِكَ جَمِيعًا، يَوْمَ التَّغَابُنِ، تَبَدُّوا الْأَشْيَاءَ لَهُمْ بِخِلَافِ
 مَقَادِرِهِمْ فِي الدُّنْيَا، وَأَصْلُ الْغَبْنِ: إِخْفَاءُ الشَّيْءِ، وَالْغَبْنُ: الْمَوْضِعُ الَّذِي يُخْفَى فِيهِ
 الشَّيْءُ، وَسُمِّيَ كُلُّ مَنْتَى مِنَ الْأَعْضَاءِ كَأَصُولِ الْفَخْذَيْنِ وَالْمَرَاغِقِ: مَغَابِنَ، لِاسْتِتَارِهِ
 وَيُقَالُ لِلْمَرَاةِ: إِنَّهَا طَيِّبَةُ الْمَغَابِنِ).

(يَوْمَ التَّغَابُنِ) واته: پوژی قیامه ت، چونکه له و پوژده دا تهو سه وداو
 مامه له یه ی خوا **﴿وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ﴾** له وایه ته موباره که ی سووره تی (البقرة) دا، ئاماژه ی
 پیداو، که ده فرموی: **﴿وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ﴾** (البقرة، ۲۰۷)
 الله (۲۰۷) الله (۲۰۷) الله (۲۰۷) الله (۲۰۷) الله (۲۰۷) الله (۲۰۷) الله (۲۰۷) الله (۲۰۷) الله (۲۰۷) الله (۲۰۷)
 وه ده سه تینانی په زامه ندیی خوادا، (واته: خو یان ده دن، مال و سامانه که یان

دەدەن، تاكو رەزامەندی خوا وەدەست بێنن)، ئنجا كەسێك لەو پۆژەدا، لەو سەودایەدا زەرەری كردبێ، ئەوە تووشی زەرەرو دۆران بوو، لەو پۆژەدا (مرۆڤە بێپروایەكان، گوناھبەرەكان) بۆیان دەردەكەوێ كە بەھوێ ئەو سەودایەوێ لە خزمەت خوادا كروویانە، (بەھوێ ئەوێ كە دنیاو تەماعیان وەرگرتووە، رەزامەندی خویان پێداوە) زەرەریان كردو، ئنجا ئەو پۆژە پۆژێكە شتەكان بەپێچەوانەى ئەندازەگیرییكردنی وانەو لە دنیادا دەردەكەون.

وشەى (عَبْن) یش، لە ئەصْلدا بە مانای پەنھانكردنی شتێكەو، (عَبْن)، بەو شوێنە دەگوترێ شتێكى تێدا پەنھان دەكرێ و، ھەموو ئەو ئەندامانەى جەستەى مرۆڤ كە دەنووشتێنەو، پێیان دەگوترێ: (مَغَابْن)، كە كۆى (مَغْبَن) ە، وەك بێخى رانەكان و قۆڵەكان، (بَن ھەنگلەكان)، لەبەر ئەوێ شێردراوێ، ئافرەتێك كە بۆنى خۆشب، دەگوترێ: (إِنَّهَا طَيِّبَةُ الْمَغَابْن)، واتە: ئەو ئافرەتە چەند شوێنێك كە شاردارونەو لە جەستەى، بۆیان خۆشە.

بەلام كە ئەو شوێنانەى بۆیان كرد، بۆنى ناخۆش بێ، ئەو پێچەوانەى ئەوێە بگوترێ: (طَيِّبَةُ الْمَغَابْن).

مانای گشتیی نایه ته کان

به پـزان!

له سۆنگهی ئه وه وه که له برگه کانی پیشه وه دا تیشکی باشمان خستۆته
سه ر چه مک و واتای ئه م ده (۱۰) نایه ته موباره که، بۆیه له م مانا گشتیه دا به
خیرایی به سه ریاندا ده پۆین.
سه ره تا خوا ﷻ ده فهرمۆ:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به ناوی خوای به به زه یی به خشنده، واته: ده ستیپکردنم به ناوی خوايه،
ئهویش مه به ستی ئه وه یه:

۱- ئه م کاره ته نیا بۆ خوا ده کهم.

۲- ئه م کاره به پیتی شهرعی خوا ده کهم.

۳- ئه م کاره به تواناو یارمه تیی خوای به رزی مه زن ده کهم.

۴- ئه م کاره بۆ هینانه دی ره زامه ندیی خوا ئه نجام ده ده م

﴿يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾، هه رچییه که له ئاسمانه کان و
هه رچییه که له زه ویدا هه یه، خوا به پاک ده گرتی له هه ر خه وش و که م
و کو رییه که، خوا به دوور ده گرتی له هه ر ناته واوی و هه لّهو په لّیه که، ﴿لَهُ
الْمَلِكُ وَلَهُ الْحَمْدُ﴾، هو کمپرائیی و بالاده ستیی ته نیا هی ئه وه و ستاییش و مه دح
و سه ناش به س هی ئه وه، ﴿وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾، ئهویش، له سه ر هه موو
شتیک توانایه.

﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْكُمْ كَافِرٌ وَمِنْكُمْ مُّؤْمِنٌ﴾، ئەو (خو) كەسكە ئىوئە
لە نەبوون ھىناوئە دى، ئنجا ھەتائە بىپروايە و بىپروايى ھەلگرتو، ﴿وَمِنْكُمْ
مُّؤْمِنٌ﴾، ھەشتانە بىروادارە و بىرواى لە خوئدا ھىناوئە دى، چونكە (كافىر)، و
(مؤمن)، ھەردوو كيان لە پرووى رىزمانى عەرەبىيەو ناوى بگەر (اسم فاعل)
ن، كەواتە: (كافىر)، كەسكە خوئ كوفرى ھىناوئە دى، (مؤمن) یش كەسكە
خوئ تىمانى ھىناوئە دى، (كافىر)، بە ماناى داپۆشەر، ياخود رەفكەر، بىپروا،
(مؤمن)، واتە: برواھىن، بەراستدانەر، ﴿وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾، خواش بىنەرى
ئەوئە كە دەيكەن.

﴿خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾، ئاسمانەكان و زەوى بە ھەق و ھىكمەت، ھىناوئە
دى، ئەك بە ھەوئەئەو بى ھىكمەت، بە لام ھەق و ھىكمەتەكە پەيوەندى ھەيە
بە دروستكراوئەكانەو، ئەك خوا ﴿﴾ ئامانجىكى ھەبى بەھوئى دروستكردى
ئاسمانەكان و زەويەو، بىھىتتە دى، چونكە خوا ﴿﴾ خواھنى بىنيازى رەھايەو،
خو پتويستى بە جگە لە خوئ نىو، ھىچ ئامانجىك بە جگە لە خوئ ناھىتتە
دى، چونكە جگە لە خوئ ھەر دروستكراوئەكانى، دروستكراوئەكانىشى ھەم
بوونەكەيان خوا بىيان دەدا، ھەم ھەر شتىكان ھەيە، ھەر خوا پىداون.

كەواتە: خوا ﴿﴾ ناگونجى پتويستى بە جگە لە خوئ بى، كە جگە لە
خوئ تەنبا دروستكراوئەكانى، ﴿وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُوَرَكُمْ﴾، ئەو (خو) وئەنى
ئىوئە كىشاوئە جووان وئەتەنى كىشاوئە، واتە: بە گشتى وئەنى مروؤف، بە
بەرورد لەگەل دروستكراوئەكانى دىكەدا، باشتىن وئەنى، وەك دەفەرموئى:
﴿لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ﴾، التىن، ھەم وئەنى روالتى و ھەم وئەنى
مەعنەوئىشى، مروؤف لە باشتىن پىكھاتەى ماددى و مەعنەوئىدا ھىناوئە دى،
﴿وَالَيْهِ الْمَصِيرُ﴾، سەرەنجامىش تەنبا بو لاى وى (خو)ئە.

﴿يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُسْرُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾،
ھەرچى لە ئاسمانەكان و لە زەويدا ھەيە، دەزانئى و، دەزانئى ھەرچى پەنھانى

دەكەن و ھەرچى ئاشكرای دەكەن دەيزانى و، ئەو (خو) بە نەپىيەكانى نىو سىنەكانىش زانايە، كەبوونەتە خاوەن و ھاوەلى سىنەكان، خوا بەو نەپىيى و خولپايانەش ئاگادارو زانايە.

﴿أَمْ يَأْتِكُمْ نَبَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ﴾، ئايا ھەوالى ئەوانەتان پىنەگەيشتو ھە لەمەوبەر بىپروابوون؟ ﴿فَذَاقُوا نَالَ أَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾، سزای سەرەنجامى شوومى كارى خۇيانيان چىژت (ئەو ھە دىياداو لە دواپوژيشدا) ئازارېكى بە ئيش و ژانيان بۆ ھەيە، بۆچى؟

﴿ذَلِكَ يَأْتُهُ كَأَن تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ﴾، ئەويش بەھۆى ئەو ھەو ھە پىنەمبەرەكانيان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بەلگە رۆشنەكانيان بۆ ھىنان، ھىچ پىنەمبەرېك نەبوو ھە موعىزەو بەلگەيەكى دەمكوتكەرو دەستەوسانكەرى بۆ بەرانبەرەكانى پى نەبى، سەلمىتەرى ئەو ھە بى كە پىنەمبەرى خوايە ﷺ، ﴿فَقَالُوا أَبَشْرٌ مِّثْلُونا﴾، كەچى (ئەوان لە جىياتى ئەو ھە تەماشاي بەلگەكان بكنە)، گووتيان: ئايا مروڤ رېنمايى تېمە دەكات، ئايا مروڤ رېمان پىشان دەدا؟ ﴿فَكَفَرُوا وَتَوَلَّوْا﴾، ئىدى بىپروابوون و پشتيان ھەلكرد، وشەي بەشەر(بشر) ھەرچەندە بە ماناي تاك و كوڤ دى، بەلام لېرەدا بە ماناي كو ھاتو، چونكە دەفەرموى: ﴿أَبَشْرٌ مِّثْلُونا﴾، ئايا بەشەرەكان (مروڤەكان) تېمە رېنمايى دەكەن؟ ھەمىشە گرفت و كىشەي بىپروايان لەگەل پىنەمبەرەكاندا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، ئەو ھە بوو ھە پىنەمبەرەكانيان پى لەو ھە نەو ھەشەو ھەو، خوا بيانكاتە نوپنەرو پەوانەكراوى خۆى، چونكە ئەوانە لە ھەبەنەي خۇياندا گۆيزيان ژماردو، ئاخىر كەسيك خۆى بە مەيموون زادەو بەو ھە بزاني، كە لە ئەمىياو قېژال و كرمە گلخۆركەو ھە ھاتو، دەلى: چۆن مەن شايسەي ئەو ھە بىمە نوپنەرى خوا؟ بەلام وەك چۆن مروڤ دەتوانى وەك ئازەل و لە ئازەلىش خراپتر بى، دەشتوانى وەك فريشتەو لە فريشتەش بەزتر بى، بە ھۆى پەيوەندىي لەگەل خواو، بەندايەتیی بۆ خواو، ئەو پاكىي و چاكىيەو ھە بە ھۆى ئيمانەو ھە دەستى دىنى، بۆيە ئەگەر

ئەوان لە خۇيانىيان ئەۋەشانىدۆتەۋە، ھەقىيان بۈۋە، بەلام ئەدەبۈۋ پىغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، ۋەك خۇيان تەماشايان بىكەن و لە ھەمبانەى خۇياندا گۆيز بژمىرن و، ئەدەبۈۋ پىغەمبەران قىاس بىكەن سەر خۇيان، ﴿وَأَسْتَعَىٰ اللَّهُ وَاللَّهُ عَنِّي حَمِيدٌ﴾ (كە ئەوان بېيروابوون و پشتيان ھەلكرد)، خواش بېينياز بوو، خواش بېينيازى ستايشىكراۋە.

﴿زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُعَذِّبَهُمُ اللَّهُ بِبُيُوتِهِمْ﴾، ئەۋانەى بېيروان لافيان لېدا، بە درۆ خەيالىان وابوۋ كە زىندوۋ ناكرىنەۋە، ھەلئاستىزىنەۋە، ﴿قُلْ لَنْ﴾، خوا فەرمان بە پىغەمبەرەكەى ﴿وَبِهِمْ﴾ ۋە ھەر كەسىكى دىكە دەكات، كە بىشى بدوئىرى، كە بلى: ﴿لَنْ وَرَبِّي﴾، با سوئند بە پەرۋەردگارم، ﴿لَنْ يُعَذِّبَهُمُ اللَّهُ﴾، زىندوۋ دەكرىنەۋە، ھەلدەستىزىنەۋە، ﴿ثُمَّ لَنَنْبَغَنَّ لِلَّهِ مَا عَمِلْتُمْ﴾، دوايى بەۋەى كردوۋتانه ھەۋالتان پىدەدرى، ﴿وَذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾، ئەۋەش لەسەر خوا ئاسانە.

﴿فَتَأْتُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالنُّورِ الَّذِي أَنْزَلْنَا﴾، مادام زىندوۋكرانەۋەۋ لېپىسرانەۋە ھەبى و دىنيا شارى بى خاۋەن نەبى و، خاۋەتېكتان ھەبى بۆ تاقىكردەۋە لېرەى داناون و، بە پىغەمبەراندا پەيامى خۆى بۆ ناردوون و دوايى لىتان بېرسىتەۋە، كەۋاتە: بېروا بېنن بە خواۋ بە پىغەمبەرەكەى و بەۋ ۋووناكىيەى كە دامانبەزانىدە، ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾، خواش شارەزاي ئەۋەيە كە دەيكەن.

﴿يَوْمَ يَجْمَعُكُمُ لِيَوْمِ الْجَمْعِ﴾، ئەۋ ۋۆزەى بۆ ۋۆزى كۆكردەۋە، خپتان دەكاتەۋەۋ كۆتان دەكاتەۋە، ﴿ذَلِكَ يَوْمُ النَّعَابِ﴾، ئەۋە ۋۆزى تېدا دۆرانە، تېدا دۆرانى كافران و، تېدا بىردنەۋەى بېروادارانە، بۆيە لەسەر كېشى (تفاعلى) ھىتاۋيەتى، يان لەبەر ئەۋەى بېيروايان زۆر خراپ دەدۆرېن، يان لەبەر ئەۋەى ۋەك چۆن بېرواداران بەھرەمەند دەبن لە جىگاۋ رېيەكانى كافران، كە لەبەھەشتدا بۆيان دانراون، ئەگەر ئيمانىيان ھىتابايەۋ ئەۋان بەشى ئەۋان دەبەن، بېيروايەكانىش شوئىنى بېرواداران لە دۆزەخدا، ئەگەر بېيروابووناىە دەگرن، ئەۋانىش شوئىنى

ئەوان بۆ خۆیان دەبەن، یانی: ھەر کامیکیان شوئنی ئەوی دیکە دەبات، بەلام بە دنیایی کەسێک شوئنی کەسێک لە بەھەشتدا بۆ خۆی دەبات، زۆر جیاپە لە کەسێک کە شوئنی کەسێک لە دۆزەخدا بۆی دانراوە، دەبیات، ﴿وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ﴾، ھەر کەسێ بپروا بە خوا بیئێ و کردەوی باش بکات، خراپەکانی لێ دەسپێتەووە و خاوەنی دەکاتەو، ﴿وَيُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾، دەشیخاتە ئێو باخاتیکیوە کە جوگەو رووباریان بە بەردا دەپۆن، بە ھەمیشەیی و بۆ ھەتا ھەتا تێیاندا دەمێننەو، ﴿ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾، ئا ئەوێ بە بردنەووە بە مراد گەیشتنی مەزن.

﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾، ئەوانەش کە بیپروا بوون (بە خوا ئەگەر) و بە پیغمبەر ﷺ بە پۆزی دواپی، ﴿وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾، تاپەتەکانی تێمەشیان بە درۆ داناون، پێیان بیپروا بوون، ﴿أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا﴾، ئەوانە ھاوێلانی ئاگری دۆزەخن، یاخود خاوەنانی ئاگری دۆزەخن، بە ھەمیشەیی تێیدا دەمێننەو، ﴿وَلَيْسَ الْمَصِيرُ﴾، خراپترین سەرەنجامیش ئاگری دۆزەخە (خوا پەنامان بدات).

مەسەلە گرنگەکان

مەسەلە یەكەم:

پاڤەیاندى پاكیى و بى خەوشىى خوا ﷻ لەلایەن سەرچەم دروستكراوەكانەو، هەموو ئەو شتانەى لە ئاسمانەكان و لە زەویدا هەن و، پووڤنكرڤنەو هەى ھوكمپراڤى و ستاڤشكراوڤى و تواناى پەهاى خوا، بەدڤهڤناتى بۆ مرؤفان و، بڤڤنڤى بۆ كردهوكانىان و، بەدڤهڤناتى بۆ ئاسمانەكان و زەوى بە هەق و، وڤڤنڤى بۆ مرؤفان لە باشتريڤ وڤڤنەو پڤكهاڤەداو، زانبارى بڤسنوورى خوا بەتڤكراى دروستكراوەكان بە پەنھان و ئاشكرايانەو، تەنانهڤ نەڤڤڤى كانى نڤو سڤنەكانڤش:

خو! دەفرموى: ﴿يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ ١ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْكُمْ كَافِرٌ وَمِنْكُمْ مُؤْمِنٌ وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝ ٢ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُورَكُمْ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ۝ ٣ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُسْرُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ۝ ٤﴾.

شڤكرڤنەو هەى ئەم ئاڤەتانه، لە دوازده پڤگەدا:

(١) - ﴿يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾، هەرجى لە ئاسمانەكان و هەرجى لە زەویدا هەى، بە پاكگرتن و بڤخەوشىى بۆ خوا، پادەگەيەنڤ، واتە: (تَنْزُهُهُ مُكُونَاتِ الْعَالَمَيْنِ الْعُلَوِيِّ وَالسُّفْلِيِّ)، پڤكهاڤەكانى عالهەى بالاو عالهەى خوا، ئاسمانەكان و زەوى، خوا بە پاك دەرگن و بڤخەوشىى خوا پادەگەيەنڤ.

پڤشتەر لە بارەى بە پاكگرتنى خواو، هەم لە سوورەڤى (الإسراء)دا، كورڤە باسڤكمان كردهو، هەم لە سەرەڤاى سوورەڤى (الحديد)يشدا، بۆيە لڤرە دووبارەى ناكەيڤنەو.

۲- ﴿لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ﴾، حوکمرانی و ستایشگران ته‌نیا هی ویه، (ملك) به مانای حوکمرانی و بالادستی و شت به‌ده‌ست بوون دئی، واته: ته‌وه هه‌مووی هی خوایه، ﴿وَلَهُ الْحَمْدُ﴾، ستایشیش واته: باسکردنی خواو وه‌سفکردنی خوا به سیفه‌ته به‌رزو په‌سهنده‌کانیش ته‌نیا هی خوایه، چونکه هه‌رچی سیفه‌تی په‌سهنده هی خوایه‌و، هه‌ر شتیک که هه‌یه هه‌مووی له ژیر رکتیف و ده‌سته‌لاتی خوادایه.

۳- ﴿وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾، ئەو له‌سه‌ر هه‌موو شتیک به توانایه، بیگومان هه‌موو سیفه‌ته‌کانی خوا ره‌هاو بیسنوورن، واته: زانیاری خوا سنووریکی نیه، بگوتری: تاكو ئەوێ ده‌روا، هه‌روه‌ها توانای خوا سنووریکی نیه، دیتنی خوا، بیستنی خوا، ویستنی خوا ﴿تَنْتَبِهْ﴾، ناگونجی بگوتری: خوا ده‌توانی فلانه شت بکات و، ناتوانی فلانه شت بکات، سیفه‌ته‌کانی خوا بئ سنوورن و ره‌هان.

۴- ﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ﴾، ئەو (خوا) که‌سیکه تبه‌وه‌ی هیناوه‌ته دی، (خَلَقَكُمْ)، (خَلَقَ)، هه‌م به مانای نه‌ندازه‌گیریکردن دئی، یانی: (قَدَرْتُمْ)، هه‌م به مانای په‌یداکردن دئی: (أَوْجَدْتُمْ)، خوا تبه‌وه‌ی په‌یداکردوه‌و نه‌ندازه‌گیری کردوون.

۵- ﴿فَمَنْ كَفَرَ وَمَنْ كَفَرَ﴾، هه‌تانه بیپروایه‌و هه‌شتانه بروداره.

وشه‌کانی: (کافر) و (مؤمن)، وه‌ك پشتریش گومان: هه‌ردووکیان ناوی بکه‌ر (اسم فاعل)ن، که‌واته: (کافر)، یانی: (المُخْتَارُ وَالْفَاعِلُ لِلْكَفْرِ)، هه‌لبێزیه‌رو نه‌نجامده‌ری کوفر، هه‌روه‌ها (مؤمن)، یانی: (المُخْتَارُ وَالْفَاعِلُ لِلْإِيمَانِ)، هه‌لبێزیه‌رو نه‌نجامده‌ری کوفر، خوا ﴿تَنْتَبِهْ﴾ ده‌فه‌رموی: خوا تبه‌وه‌ی هیناوه‌ته دی، ئنجا هه‌تانه بیپروایه، واته: بیپروایی له‌ خویدا هیناوه‌ته دی و، هه‌شتانه بروداره، واته: ئیمانی له‌ خویدا هیناوه‌ته دی، وه‌ك چۆن (علیم)، به مانای که‌سیکه زانیاری هه‌یه، (قَدِيرٌ)، که‌سیکه که‌ توانای هه‌یه، (بَصِيرٌ)، که‌سیکه دیتنی هه‌یه، (مُتَكَلِّمٌ)، که‌سیکه قسه‌ی هه‌یه، به‌هه‌مان شیوه (کافر)یش که‌سیکه هه‌قی پۆشیوه‌و کوفری هه‌یه‌و هیناویه‌ته دی، (فاعل)ه، به مانای ناوی بکه‌ر (اسم فاعل)و، (مؤمن)یش (مفعول)ی به مانای (فاعل)ه‌و، که‌سیکه برپا (إيمان)ی هیناوه‌ته دی.

٦- ﴿وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾، خواش بینهری ئهوهیه که دهیکهن، کهواته: پتوهره سهنکی مهحک بریتیه لهو کردهوهیهی خهک دهیکات، بۆیهش جهخت لهم مهسهلهیه دهکهمهوه، چونکه دواپی کورته باسێک دهکهین له بارهی قهدهرهوه، که پیم وایه زانیان زۆریان تیدا تووشی بهزایه دان و تپه راندن، یاخود: کورتهپنان و زنده پۆیی بوون.

٧- ﴿خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ﴾، (خوا) ئاسمانهکان و زهوی بههق هیناونه دی، به ههق واته: به حیکمهت و بۆ ئامانجێک، بهلام ئامانجهکه په یوهندی ههیه به دروستکراوهکان خۆیا نهوه، نهک خوا ﷻ پتویستی بهو ئامانجه ب، کهواته: نکوولییکردن له زیندووکرانهوه له لپرسرانهوه، پپچهوانه ی ئهوه هق و حیکمهتهیه که خوا دروستکراوهکانی بۆ هیناونه دی، مادام خوا ئاسمانهکان و زهوی به هق و به حیکمهت هینابنه دی، کهواته: ناگونجی مروقهکان ژیانی دنیا ههروا بگوزهرین و، دواپی لیان نهپرسرتهوه به چاک نهگوتری: چاکهت کردو، به خراپ نهگوتری: خراپهت کرد، وهک خوا ﷻ له سوورهی (الجاثیه) دا، دهفرمو: ﴿وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَلَيُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾ (٢٢)، خوا ئاسمانهکان و زهوی بههق هیناونه دی و، بۆ ئهوهی ههر کهسه به پپی ئهوهی کردوویهتی، سزاو پاداشت بدریتهوه، ئهوان ستهمیان لی ناکری.

٨- ﴿وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُوَرَكُمْ﴾، ئهو (خوا) وینهی کیشاون و جوان وینهی کیشاون، لیره دا که دهفرمو: جوان وینهی ئیهی کیشاوه، ههندیک له زانیان باسی ئهوهیان کردوه، که کهسی وا ههیه شکل و شیوهو بیجمهکهی جوان نیه، بهلام له راستیدا جوانیی و ناشیرینی شتیکی پزیهیین و، جوانیی رهها، تهنیا له لای خوی پهروهردگاره، ههروهک چاکیی رهها تهنیا، له لای خوی پهروهردگاره، به ههموو ئهو ماناو چهمکانه ی جوانیی و چاکیی، که بۆ خوا شایسته ن و له گهڵ خوا دا دهگونجین ﷻ بهلام بهگشتی شکل و شیوهی مروق، قهدهو قیافه ی مروق جوانه، چونکه وینه کیشان بهس دهه و چاو ناگریتهوه، قهدهو قیافه و لهش و لارو دیمهن و هتد، ههمووی دهگریتهوه،

ئىنجا مەرۇف بە بەراورد لەگەڵ دروستکراوەکانی دیکەدا، لە ھەمووان وێنەکەى تەواوترەو، قەدەو قیافەو دیمەنەکەى جوانترو پێکترە، چونکە ھەموو دروستکراوەکانی دیکە، مەگەر چۆن ئەگەرنا لەسەر چوار پێیان دەرۆن و، ئەوانەى بەلەندەشن پێک بە دەندووکیان شت دەخۆن، بەلام مەرۇف بە دەست شت دەخوات، مەرۇف بەدوو پێیان دەپروا، مەرۇف دەتوانی تەماشای سەرەو بەکات، تەماشای خوارى بەکات، ئەو ھەر لە پروو جەستەییەکەییەو، بەلام ئەگەر لە پرووی مەعنەوییەو تەماشای بەکەین، مەرۇف خاوەنى عەقلەو، خاوەنى پروو ھەو، خاوەنى ویستیکە دەتوانی بژاردەى جۆراو جۆری پێ ھەلبژیرى، کەواتە: **﴿وَصَوَّرَ فَأَحْسَنَ صُورًا﴾** واتە: بە گشتیی خوا وێنەى مەرۇفانى کێشاو بە باش وێنەى کێشاو، بەلکو لە سوورەتى (التین)دا، فەرموویەتی: **﴿لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ﴾** بەدەلنیاى مەرۇفمان لە باشترین وێنەو شیوە پێکھاتەدا ھیناوەتە دى (بە بەراورد لەگەڵ دروستکراوەکانی دیکەدا).

۹- **﴿وَالِإِلَهِ الْمَصِيرُ﴾** سەرەنجامیش تەنیا بۆ لای ویە.

۱۰- **﴿يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾** ھەرچی لە ئاسمانەکان و زەویدا ھەیە دەیزانی.

۱۱- **﴿وَيَعْلَمُ مَا تُخْرُونَ وَمَا تُغْلَنُونَ﴾** ھەرەھا ھەرچی پەنھانی دەکەن و ھەرچی ئاشکرای دەکەن، دەیزانی.

۱۲- **﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾** خواش زانیە بە نھێنی سینهکان، بۆچی خوا ناوی لە نھێنی سینهکان ناو: (ذات الصدور)؟ لەبەر ئەوەى ئەو نھێنیانە ھێندە لەئێو سینهکان دان و، ھێندە لە ئێو دڵەکاندا پۆچوون و لەگەڵیاندا پەيوەستى، بوونە ھاو دەم و ھاو دڵ و خاوەنیان، (ذات)، (مؤنثى) (ذو) یەو، بە مانای (صاحب) دى، (ذات) یش، یانی: (صاحبة)، بۆیەش ئەو وشەییە بۆ نھێنیەکان بەکارھێتارەو، چونکە نھێنیەکان ھەمیشە لەئێو سینهکاندا و لە دڵەکان جیا نا بنەو، یانی: خولیاو بیرو بۆچوون و نیازو مەبەستەکان، بۆیە ناویان لێتارەو (ذات)، واتە: (صاحبة)، ھاو دڵ، یاخود بە مانای (مالکە)، خاوەن، نیازو مەبەستەکانی ئێو دڵ و دەروون، خولیا یەکانی ئێو عەقل و

هۆشیش، ھەمیشە لەگەڵ عەقڵ و دڵ دان و بەردەوام ھاوێلی دڵ و دەروونەکانن، بە جووریک رۆچوون لە نێو عەقڵ و دڵەکاندا، بوونەتە خاوەن و کۆنترۆڵکەری ئەو سینەو دڵ و عەقلانە.

لێرەدا خوا ﷻ زانیاریی خۆی بە سێ قۆناغ باس دەکات، بەشیوەیەکی پلە پلەیی:

۱- پێشێ دەفەرموی: ﴿يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، ھەرچی لە ئاسمانەکان و زەویدا ھەیە، دەیزانی.

۲- دوا یی وردتری دەکاتەو دەفەرموی: ﴿وَيَعْلَمُ مَا تُشِيرُونَ وَمَا تَعْلَنُونَ﴾، ئەوێ پەنھانی دەکەن و ئەوێ ئاشکرای دەکەن، دەیزانی، واتە: خوا پەنھان و ئاشکرا دەزانی.

۳- ئنجا وردتری دەکاتەو: ﴿وَاللَّهُ عَالِمُ بَدَاتِ الصُّدُورِ﴾، خواش زانایە بە نھێنی نێو سینەکان، چونکە نھێنی نێو سینەکان بەشیکن لەو شتانە ی مروۆف پەنھانیان دەکات، مروۆف جاری وا ھەیە قسە یەك پەنھان دەکات، یان کردەوێ یەك بە پەنھانی دەکات، خەلک چاوی لی نیە، بەلام نھێنی نێو سینەکان جووریکی زۆر تاییەتن لەو شتانە ی مروۆف پەنھانیان دەکات و، بە پەنامەکیی و لە شوێنی حەشارگەو نەدیودا ئەنجامیان دەدا، بێگومان ﴿بَدَاتِ الصُّدُورِ﴾، سێفەتی وەسفکراویکی قرتتێراو، یانی: (النُّوَايَا ذَاتِ الصُّدُورِ)، یان (الغَوَاطِرُ ذَاتِ الصُّدُورِ)، نیازو مەبەستەکان، یاخود خولیا یەکان کە ھاوێلی سینەکانن، یاخود خاوەنی سینەکانن.

كورتە باسیك له باره‌ی قەدەرەو

لەبەر پۆشنایی ئەو ئایەتە موبارەكەدا، كورتە باسیك له باره‌ی قەدەرەو دەكه‌ین، كه خوا دەفه‌رموی: ﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ فَمِنْكُمْ كَافِرٌ وَمِنْكُمْ مُّؤْمِنٌ وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ (۲)، خوا ئەو زاتەیه كه ئیوه‌ی هێناو‌تە دی، هه‌تانه بێ‌پروایه‌و هه‌تانه پر‌واداره‌و، خواش بینه‌ری كرده‌وه‌كانتانه.

لێ‌رده‌ا هه‌ندێك له زانیان پێم وایه باش له چه‌مك و واتای ئایه‌ته موبارەكه‌كه‌هالی نه‌بوون، كه گوتووین: مانایه‌كه‌ی ئاوایه: خوا ئیوه‌ی هێناو‌تە دی، كوف‌ریشی له ئیوه‌دا هێناو‌تە دی و، ئیمانیشی له ئیوه‌دا هێناو‌تە دی، واته: ئیوه هیچ كاره‌ن، هه‌ندێك وایان لێ‌كداو‌ته‌وه!

ئەم كورتە باسه‌ش له پێنج بر‌گه‌دا، پێشكه‌ش ده‌كه‌ین:

بر‌گه‌ی یه‌كه‌م: پیناسه

دوو ره‌وت هه‌بوون به‌ درێژایی میژووی مسوڵمانان، له باره‌ی قەدەرەو خ‌وای په‌روه‌ردگار‌ه‌وه:

ره‌وتی یه‌كه‌م: پێیان گوتراوه: (الْجَبْرِیَّة).

ره‌وتی دووه‌م: پێیان گوتراوه: (الْقَدْرِیَّة) و (المُعْتَزِلَة) شیان، پێ‌گوتراوه.

(الْجَبْرِیَّة)، کین؟

(الْجُرْجَانِي)، له کتێبه‌ ناو‌داره‌كه‌ی خ‌و‌ی (التعريفات) دا^(۱)، ئاوا پیناسه‌ی (الْجَبْرِیَّة)، ده‌كات: (الْجَبْرِیَّة: مِنَ الْجَبْرِ وَهُوَ إِسْنَادُ فِعْلِ الْعَبْدِ إِلَى اللَّهِ، وَالْجَبْرِیَّةُ اِثْنَانِ مُتَوَسِّطَةٌ تُثْبِتُ لِلْعَبْدِ كَسْبًا فِي الْفِعْلِ، كَالْأَشْعَرِيَّةِ، وَخَالِصَةٌ لَا تُثْبِتُ كَالْجَهْمِيَّةِ).

واته: (جَبْرِیَّة): له (جَبْرِ)هوه، هاتوه (جَبْرِ)یش بریتییه له زۆر لیکردن و ناچارکردن، که بریتییه له پالدانى کردهوهی بهنده بۆ لای خوا، که خوا به ناچارى پێى دهکات و تۆبزیى لى دهکات.

ئنج (جَبْرِیَّة)ش دووجۆ

دوو جوړن: **أ- جوړیکیان:** میانجیین، ئەویش ئەوانەن که وەدەستەتێنان بۆ بەنده دەچەسپێنن له کردەوهدا، واتە: دەلێن: بەلێ: خوا بەدیھێنەری کردەوهکانى مروڤه، بەلام مروڤیش وەدەستەتێنەریانە، وەك ئەشعەرییەکان، ئنجا ئایا له حالیکدا خوا بەدیھێنەری کردەوهکانى مروڤ بێ، مەودا ماوەتەوه مروڤیش کردەوهکانى وەدەست بێنێ، مادام خوا بۆی بخولقینێ، ئایا وەدەست هێنانى مروڤ بۆ کردەوهکانى له کوێدایە؟ ئەوه دەبێ ئەشعەرییەکان وەلام بەدەنەوهو لێرەدایە ئەگەر شتێك زۆر ورد بووبێ، گوتووینە: (أَدَقُّ مِنْ كَسْبِ الْأَشْعَرِيِّ)، ئەو شتە له كەسبى ئەشعەری (ئەبوو حەسەن ئەشعەریی رەحمەق خۆى لى بێ) وردترە، واتە: شتێكى زۆر وردو قوولە! زانایان وایانگوتوه، بەلام من پێم وایە ئەوهی ئەشعەری گوتووێت، هەر بوونی نیه، که دواى من راي خۆم دەلێم.

ب- جوړى دووهم: له جەبیریەکان پێیان گوتراوه: (الْجَبْرِیَّةُ الْخَالِصَةُ)، جەبیریە بێ خلتەکان، که هیچ کاریگەرییەکیان بۆ مروڤ نەهێشتۆتەوه، وەك جەهمییەکان، که گوتووینە: خوا کردەوهکانى مروڤ دروست دهکات و مروڤ هیچ کارەیه، هەتا وێنەیان هێناوەتەوهو گوتووینە: مروڤ وەك پەرە مریشکێک وایە با لەولاهو بێ، بەولادا دەیخات و، لەولاهو بێ، بەولادا دەیخات، واتە: مروڤ هیچی بەدەست نیه.

(الجرجانی) له کتیبە ناودارهکەى خۆى (التعريفات)دا، له پێناسەى (الْقَدْرِیَّة) (۱)، دەلێ: (هُمُ الَّذِینَ یَزْعُمُونَ أَنَّ كُلَّ عَبْدٍ خَالِقٌ لِفِعْلِهِ، وَلَا یَرَوْنَ الْکُفْرَ وَالْمَعَاصِیَ

بِقَدْرِ اللَّهِ تَعَالَى، واته: قهدهریه ئەوانەن پێیان وایه و لاقی ئەوه لی دۆدهن که هه‌موو به‌نده‌یه‌ک به‌دییه‌نهری کردوه‌وی خۆبه‌تی، پێیان وایه بی‌پروایی و سه‌رپێچی و تاوانه‌کان، به‌ ئەندازه‌گیری خوای به‌رز نین و، مَرُوفْ بۆ خۆی کردوه‌وه‌کانی خۆی ده‌خولقێنێ و ده‌یانپێتته‌ دی.

به پیتی ٺه و پٽاسه يهش بؤمان دهرده كهوئ، كه جه برييه به لايه كدا تٽيان
په راندوه، هيچيان بؤ مرف نه هيش ٿوتوه، قه دريهش به ولادا تٽيان په راندوه،
كه مرقيان كردوه به به ديپنهري كردوه كانى خوئ، له حالئكدا كه خوا
ده فهرموئ: ﴿اللّٰهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ ۝۶۶﴾ الزمر، خوا به ديپنهري هه موو
شٽيكه، كه واته: كردوه كانى مرق، ٺه گهر به ديپنهرو (مخلوق) بن، ده بئ
به ديپنه ره كه يان خوا بئ، به لام ٺه گهر وه ديپنهرو نه بن، ٺه كاته پټويستيان
به به ديپنه نيه، كه دوايى وهك راي خوّم باسى ده كه م.

برگه‌ی دووم: (القرطبی)، له ته‌فسیره‌که‌ی خۆیدا^(۱)، ده‌لی:

(وَالَّذِي عَلَيْهِ الْأُمَّةُ وَالْجُمْهُورُ مِنَ الْأُمَّةِ: إِنَّ اللَّهَ خَلَقَ الْكَافِرَ، وَكَفَرَهُ فَعَلَّ لَهُ وَكَسَبَ، مَعَ أَنَّ اللَّهَ خَالِقُ الْكَافِرِ، وَخَلَقَ الْمُؤْمِنَ، وَإِيمَانُهُ فَعَلَّ لَهُ وَكَسَبَ، مَعَ أَنَّ اللَّهَ خَالِقُ الْإِيمَانِ. وَالْكَافِرُ يَكْفُرُ وَيَخْتَارُ الْكُفْرَ بَعْدَ خَلْقِ اللَّهِ إِيَّاهُ، لِأَنَّ اللَّهَ تَعَالَى قَدَّرَ ذَلِكَ عَلَيْهِ وَعَلِمَهُ مِنْهُ، وَلَا يَجُوزُ أَنْ يُوجَدَ مِنْ كُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا غَيْرُ الَّذِي قَدَّرَ عَلَيْهِ وَعَلِمَهُ مِنْهُ، لِأَنَّ وُجُودَ خِلَافِ الْمَقْدُورِ عَجَبٌ، وَوُجُودَ خِلَافِ الْمَعْلُومِ جَهْلٌ، وَلَا يَلِيْقَانِ بِاللَّهِ تَعَالَى، وَفِي هَذَا سَلَامَةٌ مِنَ الْجَبَرِ وَالْقَدَرِ، كَمَا قَالَ الشَّاعِرُ: يَا نَاطِرًا فِي الدِّينِ مَا الْأَمْرُ ... لَا قَدَرٌ صَحَّ وَلَا جَبَرٌ).

(القرطبي) به حساب رایہ کی میانجی ہیئوہو دہلئی: ئەمە سەلامەتی
تێدایە! بەلام پێم وابە لەوہدا ئەبێکاوہ، پێشی دەقی قسەکانی دینن، دہلئی:

ئەوھى پېشەوايان لەسەر نى و زۆربەى ئوممەت لەسەریەتى لە بارەى
قەدەرەو، ئەوھىە کە خوا بابای کافرى ھىناوہ تە دى، بەلام کوفرى بابای
کافر کردەوھىەو وەدەستھێتراوى مروڤھەکیە، لەگەڵ ئەوھشدا کە خوا
بەدیھینەرى کوفرىشەو، خوا پروادارى وەدى ھىناو، بەلام ئیمانەکەى کردەوھو
وەدەستھێتراوى پروادارە، لەگەڵ ئەوھشدا کە خوا بەدیھینەرى ئیمانیشەو،
بابای بێپروا، بێپروا دەبێ و کوفر ھەلدەبۆی، دواى ئەوھى خوا کوفرەکەى
دروستکردو، چونکە خوا ئەوھى لەسەر ئەندازەگیرى کردوھو بۆى داناوھو،
لە بارەىوھە زانیوھو، ناشگونجى ھىچ شتێک لەو دووانە پەیدا بێ، (جگە
لەوھى خوا ئەندازەگیرى کردوھو زانیوھىتى)، چونکە پێچەوانەى ئەوھ کە
خوا ئەندازەگیرى کردو، بۆ خوا بێتواناییە، (واتە: خوا شتێک ئەندازەگیرى
بکات، بەلام کەسێک شتێکى دیکە بێتێتە دى، جگە لە ئەوھى خوا ئەندازەگیرى
کردو، ئەوھ بێتوانایی پالەدرێتە لای خوا)، پەیداوونى پێچەوانەى ئەوھش
کە خوا زانیوھىتى، مروڤ وەدەستى بێنى و پەیدای بکات، بەوھش نەزانیى
پالەراوہ تە لای خواو پاکى بۆ خوا، ھىچ کامیان شایستەى خواى بەرز نین،
لەوھشدا سەلامەتیی ھەيە، ھەم لە جەبر، ھەم لە قەدەر، (کە مروڤ ناچارەو
ھىچى لەدەست نایەت، یان مروڤ خۆى کردەوھکانى خۆى وەدى دینى)، وەك
شاعیر گوٹووھىتى:

(يَا نَاطِرًا فِي الدِّينِ مَا الْأَمْرُ ... لَا قَدَرٌ صَحَّ وَلَا جَبْرُ)،

واتە: ئەى ئەو کەسەى تەماشای دین دەکات! کارچییە؟ نە بۆ چوونى
قەدەرییە راستە، نە بۆچوونى جەبرییە.

ئەمە قسەى (القرطبي) یەو پیم وایە کە گوٹووھىتى لەوھدا سەلامەتیی ھەيە
لە جەبرو لە قەدەر، لەراستییدا نەپیکاو، چونکە ئەگەر خوا ﷻ بەدیھینەرى
کوفر بێ لە کافردا، بەدیھینەرى ئیمان بێ لە ئیمانداردا، ھىچ بواری دەرڤەتیک

بۆ كافرو بۆ پروادار نه ماوه ته وه كه كاريگه ريبه كيان هه بي له وه دهسته تنيان
كوفر، ياخود تيمان دا، بۆيه نه مهش هه ر وويه كي ديكه ي جه بره، كه بـيرو
بۆچووني نه شعهر يبه كانهو، به راي بهنده جه بريكي داپوشراوه.

برگه ي سييه م: دوو فهرمايشتان دينين لهم برگه ي سييه مه دا:

۱- پيغه مبهري خوا ﷺ ده فهرموي: {إِنَّ أَحَدَكُمْ يُجْمَعُ خَلْفَهُ فِي بَطْنٍ أُمُّهُ أَرْبَعِينَ يَوْمًا نُطْفَةً،
ثُمَّ يَكُونُ عَلَقَةً مِثْلَ ذَلِكَ، ثُمَّ يَكُونُ مُضْغَةً مِثْلَ ذَلِكَ، ثُمَّ يَبْعَثُ اللَّهُ إِلَيْهِ مَلَكًا يَأْرِيعُ كَلِمَاتٍ:
فَيَكْتُبُ رِزْقَهُ وَأَجَلَهُ وَعَمَلَهُ وَشَقِيَّ أَمٍ سَعِيدٌ؟ ثُمَّ يَنْفُخُ فِيهِ الرُّوحُ}، (أخرجه البخاري: ۳۰۳۶،
ومسلم: ۲۶۴۳، والترمذي: ۲۱۳۷، وأبو داود: ۴۷۰۸)،

واته: يه كيك له تيوه دروستكرانه كه ي كو ده كريته وه له سكي داكيكا چل
رۆژ (نطفه) ده بي، دوايي ويته ي ته وه ش (علقه) ده بي، دوايي ويته ي ته وه ش
(مضغه) ده بي، (علقه)، به ماناي پارچه خوئينيكي زهروو ئاسا، كه خوي به
مندالدا نده ئواسيوه، (مضغه) ش، به ماناي پارچه گوشتيكي زار جوو ئاسا
به قه ده ر زار جوويه كه هه ر له تيو مندالدا نده ي، دوايي خوا فريشته به كي
بۆ لا ده تيري به چوار وشان (واته: چوار فهرمان)، به نووسيني بزيوه كه ي
و كاتي مه رگ و كر ده وه كه ي و ئايا به ده بخت و دۆزه خيه، ياخود به خته وه رو
به هه شتييه؟ دوايش رووحي به به ردا ده كري.

۲- فهرمايشتيكي ديكه ي پيغه مبهري خاتهم ﷺ: {كُلُّ مَوْلُودٍ يُولَدُ عَلَى الْفِطْرَةِ، فَأَبَوَاهُ
يُهودَانِهِ، أَوْ نَصْرَانِيَّة، أَوْ مَجَسَّانِيَّة، كَمَا تَنْتَجِ الْبَهِيمَةُ بِبَهِيمَةٍ جَمْعَاء، هَلْ تُحْسِنُونَ مِنْ جَدْعَاء؟}،
(أخرجه البخاري: ۱۲۹۲، ومسلم: ۲۶۵۸، وأبو داود: ۴۷۱۴).

واته: هه موو له دايك بوويه ك له سه ر خوا رسك (فطرة) له دايك ده بي،
دوايي باب و دايك ده يكه نه جووله كه، يان ده يكه نه نه صراني، يان ده يكه نه
مه جووسي، هه روه ك چۆن به چكه ي ئاژەل به به چكه يه كي تير و پرو ته واو له

دایک دەبێ، ئایا دەبینی هیچی نوqsان بێ؟ {گوئی برا بێ، یان لووتی برابێ،
یان داغرابێ، واتە: دوایی مرۆفەکان دەستکاری دەکەن}.

ئەم دوو فەرماشتە ی پێغەمبەری خوا ﷺ ئەگەر بە پۆلەت تەماشایان
بکە ی دەلێ: تیک دەگیرێن، یەكەمیان دەلێ: خوا هەموو شتێك بۆ مرۆف
دەنووسێ و ئەو فریشتە یە دەنێرێ، هەموو شتێکی بۆ دەنووسێ، ئەو ی
دووهمیان دەلێ: مرۆف تێرو تەواوو پێك و پێكە، بەلام دوایی باب و دایکی
دەیکەنە جوولەكە، یان نەصرانی، یان مەجووسی، واتە: ژینگە دەورۆبەر،
دەیکۆر، بەلام ئەم دوو فەرماشتە هەر یەكە ی باسی پوویەکی ئەو
پاستیە دەکەن، كە خوا هەموو شتێك دەزانێ و، هەموو شتێك دەتوانێ و،
بە دلنایی هەموو شتێکی مرۆف لە لای خۆی پەرورەدگار ئاشکرایە، بەلام
ئەو مانای وانیه مرۆف هیچ کارەبێ لە ئەنجامدانی کردەوەکانی خۆیداو لە
دیاریکردنی چارەنووسی خۆیدا، بەلکو وەك پێغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی:
مرۆف بە زگمەکیکی راست و ساغەو، كە خۆی پەرورەدگار و خاوەنی خۆی
دەناسێ و، چاكە دەزانێ و خراپە دەزانێ بە گشتی، بەلام دیارە بۆ زانیی
وردهکارییه كانی پتووستی بە شەریعت هەیه، دەستی بگری و پێنمای بکات،
ئەگەرنا مرۆفیش لە ناخی خۆیدا، ئەگەر ناخەكە ی تێکنەدرابێ و نەشێوێترابێ،
ئەندازەیهك هەست دەكات بە ئاتاجیی خۆی بۆ لای خوا ﷻ و، بۆ بەندایەتی
کردن بۆ خواو، دەزانێ كە ئەم دنیا بە ئابێ شاری بێخواهەن بێ و، دەزانێ كە
پاستی باشەو درۆ خراپە، دزی خراپە، دەستپاکی چاكەو تا كۆتایی.

برگە ی چوارەم:

هەندێکی دیکە لە زانیان ئەو ئایەتە موبارەكە ی سوورەتی (التغابن)، بە
جوړیکی دیکە تەفسیر دەکەن، كە من ئەو تەفسیرکردنە ی ئەوانم بە دلە،
یەكێك لەوانه (الزمخشري)، لە تەفسیره ناودارەكە ی خۆی (الكشاف)دا، كە

به‌داخه‌وه زه‌مه‌خشه‌ریی چونکه له‌سه‌ر رێبازی موخته‌زیله‌وه قه‌ده‌رییه بووه، هه‌ندێک له‌ ڕوونکه‌ره‌وانی مانا و مه‌به‌سته‌کانی ئایه‌ته‌کانی قورئان، له‌به‌ر ئه‌وه هه‌ستیاریان به‌رانبه‌ری هه‌یه، هه‌ر شتێک بۆی، به‌سه‌ری داده‌ده‌نه‌وه، ئه‌گه‌ر نا ئیتره‌دا ئه‌وه قسانه‌ی ئیستا من ئییه‌وه نه‌قل ده‌که‌م، قسه‌ی راست و دروست و گونجاو، له‌گه‌ڵ ئایه‌ته‌کانی قورئان و فهرمایشته‌کانی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ و له‌گه‌ڵ عه‌قل و مه‌نتیقیشدا، (الزمخشری)، له‌ ته‌فسیری ئه‌وه ئایه‌ته‌دا که ده‌فه‌رموئ:

﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْكُمْ كَافِرٌ وَمِنْكُمْ مُّؤْمِنٌ﴾، ده‌لێ: (هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ خَلْقًا بَدِيعًا حَاقِبًا لِّجَمِيعِ مَبَادِي الْكَمَالَاتِ الْعِلْمِيَّةِ وَالْعَمَلِيَّةِ، وَمَعَ ذَلِكَ فَمِنْكُمْ مُّخْتَارٌ لِّلْكَفْرِ كَاسِبٌ لَهُ عَلَى خِلَافِ مَا تُسْتَدْعِيهِ خَلْقَتُهُ، فَالْآيَةُ لِبَيَانِ إِخْلَالِهِمْ بِمَا يَفْتَضِيهِ التَّفَضُّلُ عَلَيْهِمْ بِأَصْلِ النِّعَمِ الَّذِي هُوَ الْخَلْقُ وَالْإِبْجَادُ، فَمَا أَجْهَلُ مَنْ يَمْزُجُ الْكُفْرَ بِالْخَلْقِ وَيَجْعَلُهُ مِنْ جُمْلَتِهِ، وَالْخَلْقُ أَعْظَمُ نِعْمَةٍ لِّلَّهِ تَعَالَى عَلَى عِبَادِهِ، وَالْكَفْرُ أَعْظَمُ كُفْرَانٍ مِنَ الْعِبَادِ لِرَبِّهِمْ).

هه‌ڵبه‌ته ئه‌م قسه‌یه (القرطبی) و (روح المعانی)ش، هێناویه‌تی من له‌ (روح المعانی)وه هێناومه‌.

واته: {مانای ئه‌م ئایه‌ته موباره‌که به‌م شیوه‌یه} خوا ئێوه‌ی هێناوه‌ته‌ دی، هێنا‌ه‌دییه‌کی زۆر سه‌رنج‌راکێش، که‌ تێک‌پرای بواره‌کانی هه‌موو چاکییه‌ زانستی و کرده‌یه‌کان ده‌گرێته‌ خۆی، {واته: ئه‌وه هێنا‌ه‌دییه‌ی ئێوه‌ وایه‌ که‌ بتوانن، هه‌م له‌ ڕووی زانیارییه‌وه به‌ره‌و ته‌واویی بچن، هه‌م له‌ ڕووی کرده‌وه‌دییه‌وه}، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا هه‌تانه‌ بێ‌ڕوایی هه‌ل‌بژاردوه‌ و ده‌ده‌ست هێناوه‌، به‌ پێچه‌وانه‌ی ئه‌وه‌وه که‌ دروست‌کردنه‌کی خوازیاریه‌تی، ئایه‌ته‌که‌ بۆ ڕوون‌کردنه‌وه‌ی ئه‌وه‌یه که‌ ئه‌وان به‌ پێچه‌وانه‌ی چاکی‌ه‌ی خواوه له‌سه‌ریان، ڕه‌فتاریان کردوه، که‌ بناغه‌ی چاکی‌کانی پێداو، که‌ دروست‌کردن و وه‌دییه‌تیانایه‌، ئه‌وه‌ که‌سه‌ش زۆر نه‌زانه‌ که‌ کوفرو خه‌لق، تێکه‌ڵ ده‌کات {و کوفره‌که‌ له‌گه‌ڵ وه‌دییه‌تیانه‌که‌دا ده‌کات به‌ یه‌ک شت}، له‌ حالێکدا که‌ وه‌دییه‌تیانی خوا بۆ مرو‌ف‌ه‌کان، گه‌وره‌ترین

نېمەتى خۇاى بەرزە لەسەر بەندەكان، بەلام بېيرواى مەزنىرەن سېلەيە لە بەندەكانەو بەرانبەر بە پەروەردگارىان.

كەواتە: چۆن شتېك كە چاكتېن شتە لەگەل شتېك كە خراپترەن شتە ھەردووكيان دەبى، تېكەل بىرېن و ئاوتە بىرېن؟.

قەسەكەم زۆر پى جوانە: خوا لېرە دەفەرموئى: ﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ﴾، واتە: خوا ئىوھى ھىناوھتە دى بە جەستەو رووھەو، ﴿فَنُكْرُكُمْ كَافِرٌ وَمِنْكُمْ مُّؤْمِنٌ﴾، كە چى لە جياتى ئەوھى ھەمووتان بىرواداربىن، ئەوھ سېلەيە لە ئىوھ كە ھەتەنە بېيرواىو بېيرواى وەدەست دېئى، كە پېچەوانەى ئەو نېمەتەيە خوا بە ئىوھى بەخشيەو، پېچەوانەى ئەو چاكتەيە كە خوا لەگەل ئىوھىدا كەردو، خوا ئىوھ ھىناوھتە دى، ئىنچا چۆن دەگونجى بېيروا سېلەبىن بەرانبەر بە خوا؟ ﴿وَمِنْكُمْ مُّؤْمِنٌ﴾، ھەشتانە بىروادارە، ھەروھەا سوپاسگوزارىشە بۆ خواو چاكتەكەى خۇاى نادىدە نەگرتوھ بەرانبەرى سېلە نەبوو، ﴿وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾، ئەمەشيان خۆم دەيلىم و زەمەخشەرى نەيگوتوھ: خواش بىنەرى ئەوھىە كە دەيكن، يانى: سەنگى مەھەك و پىوھ بۆ چاكتى و خراپىي مەروؤ، كەردوھەكەى خۆيەتى، كە خۆى ئەنجامى دەدات و وەدەستى دېئى.

بىرگەى پىنجەم و كۆتايى: راي بەندەو چارەسەرى بۆ ئەو كىشەيە:

پېش ھەموو شتېك دەيلىم: بە زۆرىي وايە كە بەھەلەدا چوون، يان بەھۆى تېپەراندەنەوھىە، يان بەھۆى كورھېئانەوھىە، يەكېك بەولادا تېدەپەرېئى و يەكېك بەولادا، بۆ وئە: لە بوارى ھاوسەنگىي راکرتن لە ئىوان داخوازيەكانى جەستەو داخوازيە رووحيەكاندا، ھەيە بە لاي جەستەدا تېدەپەرېئى، لەسەر حىسابى رووچ و ھىچ حىسابىك بۆ رووچ ناكات، ەك كرمە گلخۆركەيەك دەم لە زەوى دەئى، تەنبا ئەو بەشەى لە زەويەوھەتوھ، بەس ئەو بەش و پېكھاتەيەى

خۆی که جهسته که یه تی ده بیینی، به لام ئەو روو حە ی له خواوه هاتوه، که روو حیک ی مه عنه ویه، هیچ حیسابی بۆ ناکات، ههشیانه به پیچه وانهوه: ته نیا روو حە که ی خۆی و دیوه مه عنه ویه که ی ده بیینی و، هیچ حیساب بۆ جهسته ی ناکات، ئنجا هەر له وه وه بگره هه تا زۆر شتی دیکه، به زۆری تێپه راندن به لایه کدا له سه ر حیسابی کور ته پتانه له لایه کی دیکه وه، ههروه ها کور ته پتانه له لایه کدا، سه ر ده کیشی به تێپه راندن به لایه کی دیکه دا.

شایانی باسیشه: هەر کام له وشه ی (کافر)، و (مؤمن)، هه ردوو کیان ناوی بکه ر (اسم فاعل ن)، (کافر)، له (کفر) وه هاتوه، (کَفَرَّ يَكْفُرُ كَفْرًا أَي سَرَّ يَسْتُرُ سَرًّا)، واته: پۆشی، ده پۆشی، پۆشین، (کافر) یش واته: پۆشه ر چونکه ئەو هه قه ی بۆی دی، راستیه کانی ئیمان دایان ده پۆشی و په فزیان ده کات، ئایا بۆچی خوای زاناو شاره زا ئەو وشه یه ی به کار ه پتانه بۆ که سی بپه روا؟ چونکه له ناخی مرو فدا داخوازی ئیمان هه یه، ئەو مرو فه (بپه روا) داخوازییه کانی که له زگماک و ده روونیدا هه ن، له ناخیدا هه ن، سه رکوتیان ده کات و دایان ده پۆشی، ئنجا (کافر) ناوی بکه ر (اسم فاعل ه)، واته: کوفری ه پتانه ته دی (فَاعِلُ الْكُفْرِ)، ههروه ها (مؤمن) یش، ناوی بکه ر (اسم فاعل ه)، یانی: که سی که ئیمانی ه پتانه ته دی (فَاعِلُ الْإِيمَانِ)، که واته: هه ردوو کیان که خوا ده فه رموی: ﴿فَنَكُرُ كَافِرٌ وَمِنْكُمْ مُّؤْمِنٌ﴾، واته: هه تانه بپه روا یی ه پتانه ته دی و بۆ خۆی په یدای کردوه، هه شتانه ئیمانی په یدا کردوه، ئیدی خوا ﷻ نه فه رموه: هه تانه کوفرم بۆ خو لقان ده وه، هه شتانه ئیمانم بۆ خو لقان ده وه، ئنجا ئەگه ر بگو تر ی: خوا ﷻ کوفری کافرانی ه پتانه ته دی، هیچ رۆ لیکیان بۆ نام پیت نه وه، ئایا مرو ف چ کاریگه ریه ی که ده بی له په یدا کردنی کوفردا که خوا بۆی ه پتانه ته دی؟! وه که چۆن خوا ﷻ جهسته ی بۆ ئیمه ه پتانه ته دی، ئایا ئیمه ده توانین چیدی که بکه ی ن، خوا ئەو جهسته یه ی به و شیوه یه بۆ ه پتانه ته دی، دوو چاو و دوو گو ی و دوو ده ست و دوو لاق و لوو تیک و هه تا کو تایی، مه گه ر ده ستکاری بکه ی ن و

بیگۆرین، ئەگەر نا ناتوانین لای زیاد بکەین، کەواتە: خوا ئەگەر کوفری کافران بێنیتە دی، ئەوان دەتوانن چى لای بکەن، تازە خوا هێناویەتە دی و تەواو بوو، هەر وەها ئەگەر خوا ئیمانی ئیمانداران بێنیتە دی و بێخولقین و لەبەردەستیان دابینى، ئەوان هیچیان بۆ ناکرێ، هیچیان بۆ نەماوەتەو.

ئەم رایەشم رایەکی تازەو نوێیە، بەلام لەمێژە ئەو رایەم گوتووە سەرەتا لەو مەسەووعەیدا کە لە سەجى ئەمریکایەکاندا نووسیم: (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله)، لە بەرگی دوویدا ئەو راستییەم خستۆتە پوو، دوايش لە ژمارەیه ك لە كتیبه كانی دیکەم دا بۆ وێنە: (پروونکردنەوێ عەقیدەى تەحاوی) و، مەسەووعەى: (بیرکردنەوێ ئیسلامی لە تیوان وەحیی و واقع) دا، کە لە راستیدا خوا ﷻ بە دیهینەری کردووەکانی مەرۆف نیە، چونکە کردووەکانی مەرۆف مەخلووق نین تاكو پێویستیان بە خالێق هەبێ، بەلکو کردووەکانی مەرۆف: مەجعوولن، مەفعوولن، مەعموولن، کەسێ، ئیقپرافن، ئیجتیراحن، خوا ئەو وشانەى هەموویان بۆ کردووەکانی مەرۆف بەکارهێناون:

۱- ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ لَكُمْ مِنْ رِزْقٍ فَجَعَلْتُمْ مِنْهُ حَرَامًا وَحَلَالًا ...﴾ یونس: ۵۹.

۲- ﴿لَيْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾ (۷۸) المائدة.

۳- ﴿وَاللَّهُ بَصِيرٌ يَمَا يَفْعَلُونَ﴾ (۹۶) البقرة.

۴- ﴿لَا يَكْفِيكَ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وَسَعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ ...﴾ البقرة: ۲۸۶.

۵- ﴿وَمَنْ يَقْرَفْ حَسَنَةً نَزَدَ لَهُ فِيهَا حَسَنًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ شَكُورٌ﴾ (۲۳) الشورى.

۶- ﴿أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ ...﴾ الجاثية: ۲۱.

بەلای کردووەکانی مەرۆف وەدەستەیان، ئەنجامدراون، کراون، مەرۆفیش توانای ئەوێ هەیه کە کردووەکانی خوێ ئەنجام بدات، ئەوەتا خواى مۆتەعال بۆ خوێ دەفرموی: ﴿فَإِنَّكُمْ كَافِرٌ وَمِنْكُمْ مُؤْمِنٌ﴾، کافر کە سیکە کوفر دینیتە دی

و پەیدای دەکات، نەك بېخوڵقینن، چونکە کوفریک کە کافر ھەڵیدەگری، شتیک لە نەبوون پەیدا نەبوو، بەلکو ھەر بەو عەقلەي خوا پێیداو ھو بەو ویستەي کە خوا پێیداو ھو، بەو زمانەي خوا پێیداو، کوفر لە عەقلی خویداو، لە دایدا دەچەسپینن و، بە زمان تەبیری لی دەکات و، بە ئەندامەکانیشی مومارەسەي دەکات، ھەروەھا ئیمانی ئیمانداران و تاعەتی ئیماندارانیش بەھەمان شیو، شتیک نەھاتۆتە دی کە بوونی نەبووبن، بەلکو ھەر بەو ئەندامانەو بەو تواناو وزانەي خوا بۆ مروۆفی خوڵقاندوون، پەیدای کردوون، خواش بەدیھینەر (خالق) ی ھەموو شتیکەو، ھەموو شتیکي دروستکراو خوا بەدیھینەر یەتی.

ئەو ڕایەي منیش نە ڕایەکەي موعتەزێلەي، نە ڕایەکەي ئەشعەرییەکانیشە.

پێم وایە ئەو ئەو ڕایەي کە ڕیک لەگەڵ قورئان و سوننەتدا دەگونجی.

موعتەزێلە دەلین: مروۆف بەدیھینەري کردەو ھەکانی خوێتی، واتە: مروۆف دەکەن بە بەدیھینەر (خالق)، بەلام خوا دەفەرموی: ﴿اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ﴾ (الزمر، واتە: خوا بەدیھینەري ھەموو شتیکە.

جەبریەکان بە تاییەت و ئەشعەرییەکانیش لە دواي ئەوان دەلین: مروۆف هیچ کارەي بەلن: دواي دەلین: مروۆف کردەو ھەکانی خوێ و دەدەست دینن، بەلام وەختیک خوا کردەو ھەکانی مروۆف بخوڵقینن، هیچ نەماو ھەو ھو مروۆف کە بەدەستی یینن.

تیمە کاتی خوێ لە تەفسیری سوورەتی (الصفات) دا، لە ڕوونکردنەو ھەي ئەو ئایەتە موبارەکەدا کە دەفەرموی: ﴿قَالَ اتَّعْبُدُونَ مَا تَنْحُوتُونَ﴾ (٥٠) وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ (٦١) ﴿، لەوێشدا ئەو ھەمان کردو، کە ھەندیک لە زانیان ئەو ھەیان بە بەلگە ھیناوەتەو کە خوا دەفەرموی: ﴿اللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ﴾ (٦١) ﴿، خوا خوێتانی خوڵقاندو ھو ئەو ھەش کە دەیکەن، گوێوومانە: ئەو ھەي دەیکەن (ما تَعْمَلُونَ) مەبەست پێی کردەو ھەکانیان نیو مەبەست پێی ئەو پەیکەرانیە

کە تاشیویانن، چونکە خوا دەفەرمووی: ﴿قَالَ أَتَعْبُدُونَ مَا تَنْجُونَ﴾ (۵۰)، ئایا شتێک دەپەرستن کە خۆتان پەیکەرەکەی دەتاشن؟ ﴿وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ﴾ (۶۱)، خوا خۆشتان و ئەوەش کە دروستتان کردووە، (واتە: پەیکەرەکانیشی) خۆلقاندوون؟ ئەک مەبەست پێتی کردووە بۆ و، خواي پەرورەدگار بە تەعیری موعتەزێلەو ئەشعەرییەکان، فەرمايشتی ئەفەرمووەو، دوايی ئەو مەدرەسەو قوتابخانانە پەیدا بوون!!

کەواتە: خەتی نێوەراست و هەق ئەوەیە کە خوا ﷻ بەدیھێنەری ھەموو شتێکە، کە بەدیھێندراو بێ، بەلام مەرۆفیش دەستەپاچە نیەو پەرە مەرشک نیە، وەک جەبریەکان دەڵێن، ھەر وەک مەرۆف وەک خواي پەرورەدگاریش نیە وەک چۆن خوا شتان پەیدا دەکات لە ئەبوون، مەرۆفیش پەیدایان بکات لە ئەبوون، بەلکو ئەو شتانەي خوا پەیدای کردوون، مەرۆف دەتوانی دەستکاریان بکات و دەستیان تێوەربداو، دەتوانی کوفر وەدەست بێنی و، دوايش گوناھو تاوان و خراپەش وەدەست بێنی، ھەر وەک مەرۆف دەتوانی تێمان وەدەست بێنی و، لە دواي تێمانیشەووەو لە بەرھەمی تێماندا، چاکەو تاعەت و فەرمانبەری وەدەست بێنی، کەواتە: کردەووەکانی مەرۆف دروستکراو نین، تاکو ناچاربین یان بلێین: خوا خۆلقاندوونی، یاخود مەرۆف خۆلقاندوونی وەک جەبریەو موعتەزێلە دەڵێن، بەلکو کردەووەکانی مەرۆف وەدەستھێتاون و، مەرۆفیش بوو خۆی وەدەستھێنەری کردەووەکانیەتی.

مەسەلەى دووھە:

سەرئىچراكىشانى خوا ﷻ بۆ مېژوۋى گەلانى بېيروا، كە سزاي سەرەنجامى شووميان چىژتوھ، لە سۆنگەى ئەوھوھ كە پىغەمبەرانىان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) بەلگە رۆشنەكانىان بۆ ھىتان، بەلام ئەوان گوتىان: چۆن مەرۇف رېتىمايىمان دەكەن و رېتمان پېشان دەدەن؟ ئىدى پىشتيان ھەلكرەدو خواش لىيان بېنيازبوو، چونكە خوا بېنيازى ستايىشكراوھ بە پەھايى:

وھ ك خوا ﷻ دەفەرموى: ﴿أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبُؤُا الَّذِيْنَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ فَذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِھِمْ وَھُمْ عَذَابِ الْيَمِّ ۝ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُ كَانَتْ تَأْتِيھِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالُوا أَبَشَرٌ يَجْعَدُونَ فَكُفَرُوا وَتَوَلَّوْا وَاسْتَعْنَى اللَّهُ وَاللَّهُ غَفِيْرٌ حَمِيْدٌ ۝﴾

شىكرەنەھى ئەم، دوو ئايەتە، لە ھەشت بىرگەدا:

۱- ﴿أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبُؤُا الَّذِيْنَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ﴾، ئايا ھەوالى ئەوانەى بېيروابوون لەمەوھەر بۆتان نەھاتوھ؟ ئەمە لە رېزمانى عەرەبىيدا پېى دەگوتى: پرسىاركردى پىچەسپاندن (الإستفهام التقريري)، چونكە بەرامبەرەكە ناتوانى نكوولپى بكات كە ئەوانەى بېيروا بوون، گەلانى بېيروا، بەسەرھات و دەنگ و باس و خواسىكىيان بووھو دەنگوباسى ئەوانىان پىگەىشتوھ، ھەموويان بەسەرھاتى نووح ﷺ و گەلەكەى و تۆفانەكەى، ھەرۇھەا بەسەرھاتى ئىبراھىم ﷺ يان پىگەىشتوھ، كە ئەو دوو پىغەمبەرە، دوو پىغەمبەرى نىو نەتەھەى بوون، پاشان زۆربەيان بە تايەت لە نىوھ دوورگەى عەرەبىي و، شام و دەورۇبەرى بەسەرھاتى گەلى عادو ئەموودو، گەلى مەدەيەن و گەلى لووطيان ھەر بېستوھ، ئىنجا كە دەفەرموى: ﴿أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبُؤُا الَّذِيْنَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ﴾، ئايا ئەوانەى بېيروابوون لەوھ پېش ھەوالەكەيانتان بۆ نەھاتوھ؟ ئىرەدا ئەمە گواستەنەوھە لە: بە كئارەو لە پەناپا قسە لەگەل كرىن، بۆ بە روون و راشكاويى قسە لەگەلدا كرىن.

۲- ﴿فَذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِھِمْ﴾، سەرەنجامى شوومى كارى خۇيانىان چىژت.

(وَبَالَ)، له (وَبُل و وَاِبَل) هوه، هاتوه و ههردووکیان به مانای: بارانی دَلوپه قورس (المَطَرُ الثَّقِيلُ القَطَارُن، (قِطَار) کوی (قَطْرَة) یه، واته: بارانی دَلوپه قورس، تنجا له وهوه (وَبَالَ)، به مانای قورسی و سهختی دئی و، که ده فهرموی: ﴿فَذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهم﴾، واته: سزای کاره سهخته که ی خویان، یان سه ره نجامه شووم و سهخته که ی خویانیان چیژت، (أَمْر)، به مانای: (شَأْن) ه، واته: حال.

(۳) - ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾، له پوژئی دوایشدا سزاو جه زره به یه کی به تیش و ژانیان بۆ ههیه.

(۴) - ﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّهُ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ﴾، نهویش به هوی نه وهوه که پیغمبه ره کانیان به به لگه ناشکرایه کانیان بۆ هیئان، (ذَٰلِكَ)، ناماژه یه بۆ نه وهی پیشتی باسکراوه، واته: ئا نهو سزا پیچیژتنه، ئا نهو نازاری به تیش بۆ ئاماده کردنه له پوژئی دوایداو، پیش نه وهش، سزای سهخت پیچیژتنه له دنیا دا، ﴿بِأَنَّهُ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ﴾، به هوی نه وهوه یه که پیغمبه ره کانیان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، به لگه پۆشنه کانیان بۆ هیئان، (بَيِّنَة)، واته: به لگه یه کی زور پۆشن که هیچ کس نه توانی نکوویی لی بکات، پیغمبه ره ان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) هیچ کامیان به بن موعجیزه و به لگه یه کی روونی بن چه ندو چوون، نه هاتوه، چونکه خوا ﷻ یه کیک له سیفه ته کانی بریتیه له وهی کار به جییه و لیزانه، حیکمه تی خواش و ده خوازی که هه ره که سیك بنیری بۆ کاریک، هۆکارو ئامرازه کانی جییه جی کردنی نهو کاره ی بۆ بره خسینی، به که سیك بفرموی: بجۆ بیه به نوینه رو ره وانه کراوی من و په یامی من به خه لک بگه یه نه، بیگومان خه لک داوای به لگه ی لی ده کات، بۆیه هیچ پیغمبه ریک به بنی به لگه نه بووه، خوا ﷻ ته عبیری (البَيِّنَات) ی بۆ پیغمبه ره ان له زور شوین دووباره کردو ته وه، واته: به لگه پۆشنه کان، ههروه ها له سوو به تی (هود) دا، پیغمبه ره ان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) هه موویان دووباره ی ده که نه وه: ﴿أَرَأَيْتُمْ إِن كُنتُمْ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي﴾ هود، پیغمبه ر ی خاته میش ﷺ، فهرموویه تی: ﴿إِنِّي عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي﴾ (۵۷) الأنعام، ههروه ها نووح و هودودو صالح و شوعه یب و هه موو پیغمبه ره ان دیکه ش (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) هه ره نه وه ویردی سه ره زمانیان بووه: من له لایه ن

پەروەردگارمەووە لەسەر بەلگەیهکی پۆشنم و، پێغەمبەریش ﷺ «وَهَكَذَا جَارِيكَ
 تَهُو فەرماشتەمان هێناو» فەرموویەتی: «مَا مِنَ الْأَنْبِيَاءِ مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا قَدْ أُعْطِيَ مِنَ الْآيَاتِ
 مَا مِثْلُهُ أَمَّنْ عَلَيْهِ الْبَشَرُ» (آخرجه أحمد: ۸۴۷۲، البخاري: ۴۶۹۶، ومسلم: ۱۵۲) واتە:
 هیچ کام لە پێغەمبەران نەبوو، مەگەر بەلگەیهکی وای دراوەت، موعجیزەیهکی وای
 دراوەت، کە لەسەر ئەو خەڵک برۆا بێنن، واتە: کەسێک کە لە راستی بگەرێ و لێ
 بخەفت، ئەو پێغەمبەری خوا ناردوویەتی، بەلگەیهکی وای پێداو، بە کەلکی ئەو
 بێ و بایی ئەوەندە بێ، بەرانبەرەکی پێ ئیقناع بکات، ئنجا خوا دەفەرموێ: ئەو
 چێژتێ سەرەنجامە شوومە دنیایان و، ئەو بۆ ئامادەکرانە ئازارە بە تێشە پۆژی
 دوا بیان، بەهۆی ئەوەوەیە کە پێغەمبەرائیان بەلگە پۆشنەکانیان بۆ هێنان کەچی پێیان
 بێبرۆا بوون، مەرجیش نیه، (بَيِّنَات)، لێرەدا تەنیا موعجیزەکانی پێغەمبەران (عَلَيْهِمُ
 الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بن، بەلکو ئەو پەيامە هێناویان، پەيامێکی پوون بوو، نێوەپۆکی
 ئەو پەيامەش هەرچی چاکەیه فەرمانی پێکردووە هەرچی خراپەیه قەدەغە
 کردووە، راستییەکانی لە بارە بوون و، لە بارە خۆی پەروەردگارو، گەردوون و
 دنیاو دواپۆژەو، دەربارە ئیانی مروڤەو، خستوونەروو، وشە (بَيِّنَات)، هەموو
 ئەوانە دەگرێتەو، ئنجا ئەوان چیان گوت؟

۵- ﴿فَقَالُوا أَبَشَرٌ يَهْدُونَنَا﴾، گوتیان: ئایا مروڤەکان رێنماییمان دەکەن؟ پێشتریش
 گوتوو مانە: وشە (بَشَر)، بۆ تاکیش و بۆ دووانیش و بۆ کۆش دەبێ، لە سووپرتی
 (المؤمنون) دا، فیرعهون و دارو دەستەکی گوتوویانە: ﴿فَقَالُوا أَتُؤْمِنُ لِبَشَرٍ مِثْلِكَ﴾،
 ئایا برۆا بۆ دوو بەشەری وەك خۆمان بێنین؟! چونکە (بَشَر)، بۆ تاکیش دەبێ و، ئەگەر
 بویستری بگوترێ: دووان دەکرێتە (مثنی)، بەلام لێرەدا (بَشَر)، بۆ کۆ (جمع) بەکارهاتو،
 بە بەلگە ئەو کە دەفەرموێ: ﴿أَبَشَرٌ يَهْدُونَنَا﴾، ئایا مروڤەکان رێنماییمان دەکەن
 و رێمان پێشان دەدەن، هەمزه (أ)ی (أَبَشَر) لیش (لِلْإِسْتِفْهَامِ الْإِنْكَارِيِّ)، بۆ پرسیارکردنی
 نکوولییەکەرانەیه، واتە: نابێ و کە مروڤ شایستە ئەوەن رێنمایی تێمە بکەن و
 رێمان پێشان بدەن بەرەو خوا، چۆن مروڤ لێیان دەوشتەو بێنە نوێتەری خوا؟!

(۶) ﴿فَكْفُرُوا وَتَوَلَّوْا﴾، ئىنجا ئەوان بىپروا بوون و پشتيان هەلکرد، (تَوَلَّوْا)، برىتیه له لاجوون لهو شوینەى تۆى لێى، لهو شوینە لایچى و پشتى تى بکەى، ئىنجا ئەوانە پشت تىکردنە کەیان و روو وەرچەر خاندنە کەیان، له ئەنجامى بىپروایانەوه بوو، هەمیشە هەلۆیستى مەوۆف له بیرو بۆچوونیهوه هەلدهقوڵی، ئەوانەش له بەر ئەوهى بىپروایان هەبووه بەرانبەر به پىغەمبەرەان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بۆیه پشتیشیان تىکردوون، ئەگەر پروایان پێهێنابانایە، پروایان تێدەکردن، کەواتە: رووتىکردن و فەرمانبەریکردنى هەر کەسێک بۆ پىغەمبەرەان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) و بۆ پەيامى خوا، به ئەندازەى پروا بوونیهتى و ئىنسان تاكو ئىمانى زیاتر بێ، فەرمانبەرى باشتەر دەبێ، هەتا قەناعەتى زیاتر بێ، بىگومان کردەوهى چاکى و هەلۆیستى باشى و پابەندى، زیاتر دەبێ، ئىنجا ئایا کە ئەوانە بىپروا بوون و پشتيان هەلکرد، خوا ﷻ چى کرد؟!

(۷) ﴿وَأَسْتَغْنَى اللَّهُ﴾، خواش بىنیاز بوو، ئەم (و)ه، بۆ بادانەوه (عَطْف)یه، یانى: ئەوان کە ئاوايانکرد، خواش بىنیاز بوو.

(۸) ﴿وَاللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ﴾، ئەم (و)ه، لێرەدا بۆ (خَال)ه، له حالیکدا خوا ئەو پەرى بىنیازو ئەو پەرى ستایشکراوه، واتە: خوا لەوان و له پروا هێنانیان بىنیازەو، بىباکىشه له بىپروایان و له پشت هەلکردنیان و، ئەگەر ئەوانیش ستایشى خوا نەکەن و بەندایەتیی بۆ نەکەن، خوا له زاتى خۆیدا ستایشکراوه، خاوهنى هەموو سیفەتیکى بەرزو پەسەندەو، شایستەى هەموو جۆره بەمەزنگرتن و بەپاکگرتن و ستایشکردن و مل بۆ کەچکردنیکە.

مه سه له ی سیه م:

پووچی گومان و خه یالی بیروایان که زیندوو ناکرینه وه، فه رمانکردنی خوا به پیغه مبه رکه ی ﷺ که سویند به په روه ردگاری بخوات: هه لده ستیرینه وه زیندوو ده کرینه وه، هه والی کرده وه کانیشیان پیده درئ، ئنجا بینا له سه ره وه: فه رمان پیکردنیان که بر واهه خواو به پیغه مبه رکه ی و ﷺ نه و رووناکیه ی دایه زاندوه، بینن:

خو ده فه رموی: ﴿زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُعَذِّبَهُمُ اللَّهُ بِمَا عَمِلُوا وَكَذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ۝٧﴾ فَاتَّبِعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ الَّذِينَ أَنْزَلْنَا وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٨﴾

شیکردنه وه ی ئه م دوو ئایه ته، له شه ش بره گه دا:

١- ﴿زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُعَذِّبَهُمُ اللَّهُ﴾، ئه وانه ی بیروابوون پێیان وابوو زیندوو ناکرینه وه، (زَعَمَ)، هه م به مانای گومانی برد (ظَنَ)، هه م به مانای لافلیدان (دَيَ)، (الرَّعْمُ: الْقَوْلُ الْمَوْسُومُ بِمَخَالَفَةِ الْوَاقِعِ خَطًّا، وَأَكْثَرُ مَا يُسْتَعْمَلُ الرَّعْمُ فِيمَا هُوَ بَاطِلٌ أَوْ ارْتِيَابٌ)، (زَعَمَ): قسه کردنی که پیغه وانه ی واقع بی به هه له، به زوری وشه ی (زَعَمَ) به کارده هیتری بۆ شتیک که پووچه، یا خود جیی دوو دلییه، که واته: لیره دا که خوا ده فه رموی: ﴿زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾، ئه وانه ی بیروابوون پێیان وابوو، یا خود ئه وانه ی بیروابوون لافیان لیدا، به هه له به خه یالپلاوی خوێان گوئیان: ﴿أَنْ لَنْ يُعَذِّبَهُمُ اللَّهُ﴾، که هه رگیز زیندوو ناکرینه وه هه لئاستیرینه وه، پیشتەر مانای وشه ی (بَعَثَ) مان، کرد (بَعَثَ يُبْعَثُ)، لیره دا (يُبْعَثُوا)، له (بَعَثَ)، به مانای ورووژاندن و، ناردن و، بلاوکردنه وه، به مانای هه لئاستاندنه وه دئ، وه ک خوا له باره ی (أَصْحَابَ الْكُفِّ) هوه، ده فه رموی: ﴿بَعَثْنَاهُمْ﴾ ١١ ﴿الْكُفِّ، واته: ئیمه له خه وه که یان بیدارمان کردنه وه، (بَعَثَ)، به مانای له خه وه لسان و بیداربوونه وه دئ: ﴿وَكَذَلِكَ بَعَثْنَاهُمْ لِيَتَسَاءَلُوا بَيْنَهُمُ﴾ ١٢ ﴿الْكُفِّ، ئاوا بیدارمان کردنه وه بۆ ئه وه ی له ئیو خوێاندا بپرسن، هه روه ها به مانای زیندوو

کردنەوێش دئی و، بە مانای ناردنیش دئی، لێرە بە دنیایی بە مانای ھەڵستێرانەوێھە لە مەرگ و زیندوو کرانەوێھە.

(۲) ﴿قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتُبْعَنَّ﴾، {خوا ھەرمان بە پێغەمبەر ﷺ دەکات و دەفەرموێ:} بلی: ھا، سوێند بە پەرورەدگارم، بە دنیایی ھەڵدەستێرنێھە، (حَرْفُ بَلَى: حَرْفُ جَوَابٍ لِلْإِبْطَالِ خَاصٌّ بِجَوَابِ الْكَلَامِ الْمُثْبِتِيِّ لِإِبْطَالِهِ)، (بلی): پیتی وڵامدانەوێھە بۆ ھەڵوێشانەوێھە، تاییبەتە بە وەلامی قسەیکەکی لابردراو، بۆ ھەڵوێشانەوێھە.

بۆ وێنە: کەسێک دەلی: ئایا باران نەباریو؟ تۆ بۆ ھەڵوێشانەوێھە قسەیکەکی، کە قسەیکەکی لابردنە، ئەگەر بلیی: (نَعَمْ)، مانای وایە پشتگیریت کرد کە نەباریو، بەلام کە گووت: (بلی)، واتە: ھا باریو ھەڵوێشانەوێھە قسەیکەکی، بۆیە لە زمانی کوردیدا (نَعَمْ) دەبیته: بەلی، بەلام (بلی) دەبیته: ھا، یەکیک دەلی: ئایا من ئەو شتەم نەدا بەتۆ؟ ئەگەر بتەوێ بلیی: پێت دام، دەبی بلیی: (ھا)، بە ھەرەبەیی (بلی)، بەلام ئەگەر بتەوێ بلیی: نەخێر ئەو شتەت پێ نەدام، دەلیی: (نعم)، واتە: بەلی پێت نەدام، ﴿قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتُبْعَنَّ﴾، بلی ھا سوێند بە پەرورەدگارم تێو بە دنیایی زیندوو دەکرنێھەو ھەڵدەستێرنێھە.

(۳) ﴿ثُمَّ لَنُنَبِّئَنَّ بِمَا عَمِلْتُمْ﴾، دواپی بە دنیایی ھەوالتان پێدەدری بەوێ کردووتانە، (ثُمَّ) لێرەدا بۆ ریزەبەندی پلە پلەیی و پێگەییە، واتە: لە گرنگەو بۆ گرنگتر چوون، چونکە ئەوێ کە ھەوالتان پێدەدری بەوێ کردووتانە، گرنگتر لەوێ زیندوو بکرنێھە، یانی: زیندوو دەکرنێھە، بەلام لەوێش گەرەترو گرنگتر ئەوێ کە ھەوالتان پێدەدری بەوێ کردووتانە، (لَنُنَبِّئَنَّ)، یانی: (لَتُخَبِّرَنَّ)، ھەوالتان پێدەدری، (الْإِنْبَاءُ: الْإِخْبَارُ)، پێشتریش گوتوومانە: (النَّبَأُ: خَبْرٌ دُو فَايِدَةٍ عَظِيمَةٍ يَخْضَلُ بِهِ عِلْمٌ أَوْ غَلَبَةُ ظَنٍّ)، راغیبی ئەصفەھانی و شەھ (نَبَأٌ)، وا مانا کردو، دەلی: ھەوالتیکە سوودیکی مەزنی ھەھە، کە بە ھۆی ئەو ھەوالتەو، زانیاری بۆ مروۆف پەیدا دەبی، یاخود گومانیکێ زالی.

۴- ﴿وَذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾، نه‌وه‌ش له‌سه‌ر خوا ئاسانه، (ذَلِكَ)، ناوی ئاماژه‌یه ده‌گه‌ر پێته‌وه بۆ وشه‌ی (الْبَعْث)، واته: ته‌و زیندوو کرانه‌وه‌یه و هه‌لستێرانه‌وه‌یه، یاخود بۆ کۆی ته‌وه‌ی باسکرا، واته: هه‌م زیندوو ده‌کرێته‌وه، هه‌م هه‌والتان پێده‌دری به‌وه‌ی که کردووتانه‌و، هه‌م سزا ده‌درێن ته‌ی بێپرواییه‌کان.

۵- ﴿فَأَمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالنُّورِ الَّذِي أَنْزَلْنَا﴾، ئنجا بپروا به‌ خواو پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی و ته‌و ڕووناکیه‌ بێن، که دامانه‌زاندوه، ته‌م (ف)یه‌ی (فَأَمِنُوا)، (الْفَاءُ) فَصِيحَةٌ تُفَصِّحُ عَنْ شَرْطِ مُقَدَّرٍ، وَالتَّقْدِيرُ: فَإِذَا عَلِمْتُمْ هَذِهِ الْحَقَّ وَتَذَكَّرْتُمْ مَا حَلَّ بِنُظَرَائِكُمْ مِنَ الْعِقَابِ، وَمَا سَتَبْؤُونَ بِهِ مِنْ أَعْمَالِكُمْ: ﴿فَأَمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالنُّورِ الَّذِي أَنْزَلْنَا﴾، (ف)، لێره‌دا (فَصِيحَةٌ)یه، واته: ڕوونکه‌ره‌وه‌یه بۆ مه‌رجێکی مه‌زنده‌کراو که مانایه‌که‌ی ئاوا‌ی لێ دێته‌وه:

ته‌گه‌ر ته‌و هه‌موو به‌لگانه‌تان زانین و ته‌وه‌شتان هاته‌وه‌ یاد که به‌سه‌ر هاوشیوه‌کانتان هاته‌وه، له‌ سزادرا‌نی گه‌لانی پێشوو، ته‌وه‌شتان زانی که هه‌والتان پێده‌دری له‌ باره‌ی کرده‌وه‌کانتانه‌وه، که‌واته: بپروا به‌ خواو به‌ پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی و به‌و ڕووناکیه‌ی دایه‌ه‌زاندوه‌ بێن، که بێگومان مه‌به‌ست پێی قو‌رئانه.

﴿فَأَمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالنُّورِ الَّذِي أَنْزَلْنَا﴾، ته‌م (ف)ه، له‌ زمان‌ی کوردیدا ده‌بیته‌ که‌واته، یان له‌ ته‌نجامی ته‌وه‌دا که باسکراو ڕا‌برد، که‌واته بپروا بێن به‌خواو به‌ پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ به‌و ڕووناکیه‌ی دامانه‌زاندوه.

۶- ﴿وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾، خواش شاره‌زای ته‌وه‌یه که ته‌نجامی ده‌ده‌ن و ده‌یکه‌ن، واته: به‌ ورده‌کاریه‌که‌نی ئاگاداره‌و شاره‌زایه.

مه سه له ی چواره م:

پۆژی تیدا کۆکرانه وهی مروشان، پۆژی تیدا زیانبار بوون و دۆرانی بیروایانه و، برانه به هه شتی بروادارانی کردار باش به پاکراوهیی و بردنه وهی مه زیان به قسمهت ده بی و، بیروایانی به درۆ دانه ری ئایه ته کانی خواش ده بنه هاوه لی ناگری دۆزه خ:

خو ده فه رموی: ﴿يَوْمَ يَجْمَعُكُمُ يَوْمَ الْجَمْعِ ذَلِكَ يَوْمَ النَّارِ وَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُكْفِّرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ۝﴾

شیکردنه وهی ئەم دوو ئایه ته، له یازده بر گه دا:

۱- ﴿يَوْمَ يَجْمَعُكُمُ يَوْمَ الْجَمْعِ﴾، ئەو پۆژه ی (خوا) بۆ پۆژی کۆبوونه وه کۆتان ده کاته وه،

وشه ی (یوم) لێره دا دوو نه گه ری هه ن:

أ- ده گونجی (یوم) مانایه که ی سه ره بخۆ بی، چونکه (ظرف) ه، (مَنْصُوب) ه، له سه ر (ظرفیة)، واته: (اَذْكَرَ يَوْمَ)، یاد بکه وه ئەو پۆژه.

ب- ده شگونجی (یوم) په یوه ست بێته وه به ئایه تی پێشه وه که ده فه رموی: ﴿ثُمَّ لَنُنَازِلَنَّ بِمَا عَمِلْتُمْ﴾، که ی؟ ﴿يَوْمَ يَجْمَعُكُمُ يَوْمَ الْجَمْعِ﴾، ئەو پۆژه ی کۆتان ده کاته وه بۆ پۆژی خپ کرانه وه و کۆکرانه وه، یه کێک له ناوه کانی پۆژی دوا یی واته: قیامهت، که قۆناغی دووه می پۆژی دوا ییه، بریتیه له: (یوم الجمع) پۆژی کۆکرانه وه، ههروه ها (یوم الحشر) یش، پۆژی خپ کرانه وه، ناویکی دیکه یه تی.

۲- ﴿ذَلِكَ يَوْمَ النَّارِ﴾، ئەو پۆژه پۆژی به یه کدی دۆراندن، یان پۆژی دۆرانه، پێشتر له شیکردنه وه ی وشه کاندایه وشه ی (تَغَابُنٍ) مان، باسکرد، که له (عَبْنٍ) ده، هاته وه (الْعَبْنُ):

أَنْ يُعْطَى الْبَائِعُ مِمَّا دُونَ حَقِّ قِيمَتِهِ الَّتِي يُعَوِّضُ بِهَا مِثْلَهُ)، (عَبْنٌ)، ئەوەیە بابای فرۆشیار
 نرخێکی بدریت، کەمتر لە ئەو نرخەی وێنەی ئەوی پێ قەرەبوو دەکێتەوه، واتە:
 کەسێک شتێ بفرۆشێ، بەلام نرخێکی کەمتری بدریت کە شایستەی کالایەکیەتی،
 ئەوه (عَبْنٌ) ه، (عَبْنٌ)، واتە: زیانباربوون یاخود زیان لێدران، دۆران، لەدەست چوون،
 بەلام کە لێرەدا بە (تَعَابُنْ)، هیناویەتی کە لەسەر کێشی (تَفَاعُل) ه، دوو واتای هەن:

أ- بە مانای ئەوەیە کە زیانەکە لە هەردوو لایان دەبێ، چونکە هەر لایەک ئەو
 بەشە بۆ لایەکی دیکە دانراوه، پشک و بەشەکی وی دەبات، کە ئەوه دواوی زیاتر
 شی دەکەینەوه.

ب- یاخود پێژگەی (تَفَاعُل)، لێرەدا بەکارهێنراوه بە مەجاز، بۆ زۆری پەیدا بوونی زیان.
 ئنجا ئەگەر مانای یەکەمیان بێ و زیانبار بوون لە هەردوو سەرەوه بێ،
 یان دۆران لە هەردوو سەرەوه بێ، زانیان دەلێن: ئەهلی بەهەشت کە دەچنە
 بەهەشت و وێرای شوێنی خۆیان کە بۆیان دانراوه، هەر کامێکیان شوێنی
 بێپروایەکیش کە ئەگەر برۆی هینابایە، بۆی دانراوه لە بەهەشتدا، شوێنی
 ئەویش بە میرات دەگرێ و ئەو دەبێ دەبێتە میراتگری، بۆیە هەندێک لە
 زانیان دەلێن: خوای پەرورەدگار کە وشە (میراث) ی بەکارهێناوه: ﴿وَلِلَّهِ
 الْجَنَّةُ الَّتِي أُرْسِلْتُمْوهَا﴾ (٧٦) الزخرف، ئەو بەهەشتە کراوه تە میراتان، مەبەست
 پێی پشک و بەشی ئەو کەسانە کە گریمانەیان بۆ کراوه، ئەگەر پروایان
 هینابایە، ئەوه شوێن و جێ و پێیان دەبوو، ئنجا ئیستا کە چوونە دۆزەخ، ئەو
 بەهەشتییانە شوێنی ئەوانیش بە میرات دەگرن.

هەروەها هەر کەسێک کە دەچێتە بەهەشت، شوێنێکیشی بۆ دانراوه لە
 دۆزەخدا کە ئەگەر بێپروا بووایە دەچۆیە، ئنجا ئەوانە ی بێپروان، شوێنە
 داندراوه کانی پروادارانیش کە ئەگەر بێپروابوونایە و چووبان بۆ دۆزەخ،
 دەیانچوون، ئەو شوێنانەش بە میرات دەگرن و، لە فەرماشتێکی صەحیحی

پېغەمبەر دا ﷺ ھاتو^(۱): ھەر كەس كە دەچتە بەھەشت، خوا ﷻ شوینە بۆ داندراوھەكەشی لە دۆزەخدا پێشان دەدا، ئەگەر خراپەیی كردبايە، بۆ ئەوھى زياتر سوپاس و ستاييشى خوا بكات، {خوايە! ستاييش بۆ تۆ كە ھىدايەتت دام و ھاىمە ئەم بەھەشتەو نەچوومە دۆزەخ}.

ھەر وھەھا ھەر كەس كە دەچتە دۆزەخیش، شوینە بۆ داندراوھەكەشی لە بەھەشتدا پێشان دەدرى، ئەگەر چاكەیی كردبايە، بۆ ئەوھى زياتر خەفەت و ھەسرەت و دلتەنگى بۆ بێتە پێش، {كە خوايە! من چىم لە دەست خۆم دا! ئەو شوینە خۆشەم لە دەست خۆم دا}.

ئەمە ئەگەر مانای (تَعَابُثٍ)، لەسەر مانایەكەمە راستەقینەكەى خۆى بى، واتە: ھەر كامىكیان زيان لەوھى دىكە دەدا، بەلام بە دلتايى ئەمە ھەر بۆ وێكچوون (مُشَاكَلَة)، وەك خۆى پەروردار لە شوینی دىكەدا دەفەرموى: ﴿إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا ۚ (۱۵) وَأَكِيدُ كَيْدًا ۚ (۱۶)﴾ الطَّارِق، يان: ﴿وَمَكْرُؤًا وَّمَكْرَآئِلَهُ ۚ وَاللَّهُ خَبِيرُ الْمَكْرِينَ ۚ﴾ آل عمران، كە بىگومان ھى بىپروايەكان بە پىلان و قیل، لە قەلەم دەدرى، بەلام ھى خۆى كار بەجى مانايەكەى نەخشەيە، بەلام لەبەر موشاكەلەو وێكچوون، خوا ﷻ وشەى (مَكْرٌ وَكَيْدٌ)، بۆ خۆى بەكارھێناون، لێرەش ئەوھى زيان دەدا لە بەرانبەرەكەى ھەر بەھەشتییەكان، كە شوینی بىپروايەكان بە میرات دەگرن لە بەھەشتدا، ئەگەر نا ئەو ھىچ زيان لێدرانیك نى، باباى بەھەشتى كە دەچتە بەھەشت، شوینەكەى كە لە دۆزەخدا بۆى داندراو، باباى بىپروا، ئەو شوینە بەمیرات بگرى.

ئەگەر مانای دووھمیشیان بى، مانای وایە ئەو پۆزەيە كە بىپروايەكان زۆر تێیدا دەدۆزین، زۆر زيان و زەرەرىكى گەورەيان دەكەوتە سەر.

(۱) (لَا يَدْخُلُ أَحَدُ النَّارِ إِلَّا أَرَى مَقْعَدَهُ مِنَ الْجَنَّةِ لَوْ أَحْسَنَ لِيَكُونَ عَلَيْهِ حَسْرَةٌ، وَلَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ أَحَدٌ إِلَّا أَرَى مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ لَوْ أَسَاءَ لِيَزْدَادَ شُكْرًا) أخرجه البخاري: ۶۲۰۰، وابن حبان: ۷۴۵۱.

(۳) ﴿وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا﴾، هەر کەسێکیش بپروا بە خوا بێنێ و کردەوهی باش بکات.

(۴) ﴿يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ﴾، (خوا) خراپەکانی لێ دەسپێتەوه، (يُكَفِّرْ)، خۆبێندراوێشەتەوه: (نُكَفِّرْ)، یانی: خراپەکانی لێ دەسپێنەوه، خوا خراپەکانی لێ دەسپێتەوه و پاکی دەکاتەوه، (سَيِّئَاتٍ)، کۆی (سَيِّئَةٍ)یە، واتە: خراپەکان، (سَيِّئَاتٍ) یش وێپرای کوفر هەموو جوړە تاوانەکانی دیکەش بە گەورە و بچووکیەوه، دەگریتەوه.

(۵) ﴿وَيُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾، (خوا) دەیخاتە باخانیکەوه پووباریان بە ژێردا دەپۆن، خۆبێندراوێشەتەوه: (وَيُدْخِلْهُ)، یانی: دەیخەنە باخانیکەوه پووباریان بە بەردا دەپۆن، خوا دەیخاتە نێو چەند باخیکەوه، کە پووبارو جوگەو جووبار بە ژێر درەختەکانیاندا دەپۆن.

(۶) ﴿خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾، بە هەمیشەیی تێیاندا دەمیننەوه، واتە: لێیان نایەنە دەری و لەوێدا هەرماو دەبن.

(۷) ﴿ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾، ئا ئەوه بردنەوه و بە ئامانج گەیشتنی مەزنە، (الْفَوْزُ: تَيْلُ الْمُطْلُوبِ سَالِمًا)، (فَوْز): بریتیه لەوهی مرووف ئاواتی خوێ بەدەست بێنێ و بە ئامانجی خوێ بگات و سەلامەتیش بێ.

شایانی باسە: خوا ﷻ ئەم شێوە وەسفە ی جیگاو پێگای بەهەشتیان زۆر لە قوڕئاندا دووبارە دەکاتەوه، کە بریتیه لە هەبوونی پەز و باخ، کە کانێ و سەرچاو و پووبار و ژێریاندا دەپۆن، هەروەها خانووبەرەو کۆشکی بەرزو، تێیاندا هەرماو دەبن، چونکە ئەو وەصفانە هەموویان وەلامی داخوازی قوولیی زگمەک و ناخی مرووف دەدەنەوه، مرووفەکان هەموویان کەیفیان دی، بە شوێنی سەوزایی و دارو درەخت، بە جوگەو جووبارو کانێ و سەرچاو، بە پووبار بە تاقگەکان، هەروەها مرووفەکان هەمیشە حەزیان لە کۆشک و تەلارو شوێنی بڵندە، هەموو مرووفەکانیش حەزیان لە هەرماو بوون و، لە نێو

نه چوون و بهردهوام بوونه له ژياندا، بۆيه خوا ﷻ نهو شتانهی له قوولايی فیتړهت و ناخی مروّقا هه، له بههشت دا دایناون، خوا بو خوئی مروّقی دروستکردهو ده زانی داخوازییه کانی چین و، به پیی داخوازییه کانی پاداشتی ده داتهو، هه ره تهو هه که له بههشت دا دایناو و نامادهی کردو، باس ده کات، به نه ندازهی تهو هی له کهو لی وشه کاند جیی ده بیتتهو، عه قل و دلی تیمه ده توانی وه خوئی بگری و ئیستیعی بکات، چونکه وه جاری دیکهش باس مانکرده، به دلیایی تهو هی خوا دایناو بو بههشتیان، ته نیا تهو ننده نیه، که باس ده کری و باس کراوه، به لام زمان و وشو ده برپنه کان بهس جیی تهو ننده یان تیدا ده بیتتهو، تیمهش ئیستا له ژیا نه دنیا ییه دا، هه ره لهو ننده حالیی ده بین و هه ره لهو ننده تیده گهین، به لکه شم تهو یه که خوا ﷻ له سووره تی (السجدة) دا، ده فهرموئ: ﴿فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ﴾، هیچ کهس نازانی تهو هی بوی په نهان کراوه لهو هی مایه ی دلخو شیی و شادمانییه تی.

هه روه ها فهرمایشته که ی پیغه مبه ریش ﷻ روونه که ده فهرموئ: ﴿فِيهَا مَا لَا عَيْنٌ رَأَتْ، وَلَا أُذُنٌ سَمِعَتْ، وَلَا خَطَرَ عَلَى قَلْبِ بَشَرٍ﴾ (آخرجه أحمد: ۲۲۸۷۷، و مسلم: ۲۸۲۵)، واته: تهو هی له بههشتدا هه یه، نه هیچ چاوئک دیتوویه تی، نه هیچ گوئییه ک بیستوویه تی، نه به خه یال و نه ندیشه ی هیچ که سیکیش دا هاتوه.

ئنجا دواپی دپته سه ره باسی سزای بیپروایان:

(۸) - ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾، تهوانهش که بیپروایوون و نیشانه کانی تیمه یان به درو داناون، ﴿كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾، واته: بهردهوام بوون له سه ره کوفرو، بهردهوامیش بوون له سه ره به درو دانانی نیشانه کاغان، بیپروایوون واته: به خوا بیپروایوون و، به پیغه مبه ری خوا ﷻ و به روژی دواپی.

(آیات) له (آیاتنا) دا، کوئی (آیه) یه، که به مانای نیشانه دی و سی نه گه ری

هه ن:

ا- ده‌گونجی مه‌به‌ست پێی رسته‌و بره‌گه‌کانی فه‌رمایشتی خوا بێ.

ب- ده‌شگونجی مه‌به‌ست پێی دیارده‌و دیمه‌نه‌کانی ده‌ورو به‌رو بوونه‌وه‌ر بێ.

ج- ده‌شگونجی مه‌به‌ست پێی موعجیزه‌کانی پێغه‌مبه‌ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بێ، هه‌موویان ده‌گرێته‌وه، ته‌وانه‌ی بپێروا بوون و، نیشانه‌کانی خویان به‌ درۆ دانان.

٩- ﴿أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْأَشْرَافِ خَلِيدِينَ فِيهَا﴾، ته‌وانه‌ هاوه‌لانی ئاگرن تێیدا هه‌رماو ده‌بن، (أَصْحَاب) کۆی (صَاحِب)ه، که هه‌م به‌ مانای هاوه‌ل دی، واته: هه‌میشه له‌گه‌ل ته‌و ئاگرده‌دان و لێی جیا نابنه‌وه، هه‌م به‌ مانای خاوه‌ن (مَالِك) یش دی، واته: ته‌گه‌ر شتی که هه‌بێ ته‌وان له‌ پۆژی دوایدا بینه‌ خاوه‌نی، ته‌نیا ئاگره‌!

١٠- ﴿وَبَشِّرِ الْمَصِيرِ﴾، خراپترین سه‌ره‌نجامیش، خراپترین شوێنیش که کارو باره‌کان بو‌ی ده‌چن، ته‌و ئاگری دۆزه‌خه‌یه.

(ل) ی سه‌ر (لیوم الجمع) له ﴿يَوْمَ يَجْمَعُكُمُ لِيَوْمِ الْجَمْعِ﴾ دا، پسه‌پۆانی زمانی عه‌ره‌یی، به‌ سێ شیوه‌ مانایان کردوه:

ا- هه‌ندیکیان گوتوو یانه: (لَامِ التَّغْلِيلِ)ه، لامی هوکاره‌یه‌نانه‌وه واته: ﴿يَوْمَ يَجْمَعُكُمُ لِيَوْمِ الْجَمْعِ﴾: آی: لِأَجْلِ يَوْمِ الْجَمْعِ، له‌ پێناوی پۆژی کۆکردنه‌وه‌دا کۆتان ده‌کاته‌وه.

ب- هه‌ندیکیان گوتوو یانه: (ل) لێره‌دا به‌ مانای (فِي)یه، یانی: (يَوْمَ يَجْمَعُكُمُ فِي يَوْمِ الْجَمْعِ)، ته‌و کاته‌ی له‌ پۆژی کۆکرانه‌وه‌دا کۆتان ده‌کاته‌وه، به‌لام په‌نگه‌ له‌و دووانه‌ی پێشی باشت ر‌ای سێهه‌م بێ.

ج- (ل) لَامِ التَّوَقُّيتِ)ه، لامی کات دیاریکردن، واته: له‌ کاتی که پۆژی کۆکردنه‌وه‌یه، وه‌ک ده‌گوتری: (أَتَأْتِي فَلَانٌ لِّخَمْسٍ خَلَوْنَ مِنْ شَوَالٍ)، فَلَان‌ک‌س هات بو لام له‌ کاتی که پێنج شه‌و له‌ مانگی شه‌ه‌وال تێپه‌ریبوون، له‌ راستیدا ر‌ای سێهه‌م له‌وانی دیکه‌ باشت‌ره‌.

لێرەشدا دێینه کۆتایی ئەم دەرسەمان و، لە خواى پەروەردگار داواکارین بە
 لوتف و کەرەمى خوێ ئیمە لەو کەسانە بگێڕێ، کە لە دنیا دا دەبنە خاوەنى
 ئیمان و کردەوى باش و پاکى و چاکىیە کى و، وایان لى بکات شایستەى
 ئەو بن لە پۆزى دوایدا بە بەهەشتەکانى خوا شاد بن و، بە دیدارى
 خواى پەروەردگار شاد بن و، لە ئاگرى نێلدراوو بلیسەدارى دۆزەخ پارێزراو و
 چەپالە دراو بن.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسى دووهم

پېناسەى ئەم دەرسە

بەرئزان!

ئەم دەرسەمان دەرسى دوۋەمەو ھەشت (۸) ئايەتى كۆتايى سوۋرەتى (التغابن) دەگرىتە خۆى، ئايەتەكانى: (۱۱ - ۱۸)، پېشتريش گوتمان: ئەم ھەشت ئايەتەش ھەشت بابەتى گەورەو گرنگى جوراۋ جور دەگرە خۆيان:

۱- ھىچ بەلایەك بەسەر كەس نايەت، بەبى مۆلەتى خوا.

۲- فەرمانکردن بە فەرمانبەرى و گوپرايەلىى بو خوا پېغەمبەرەكەى ﷺ.

۳- جگە لە خوا ھىچ پەستراۋىك كە شايستەى پەرستراى بى، نىە.

۴- برۋاداران پېتويستە تەنيا پشت بە خوا بەستىن.

۵- ھەندىك لە ژن و مندالى برۋاداران، مايەى زيانباريىن بۆيان و، پېيان دەكەونە گرفتاريەو، ۋەك چۆن دوژمنىك زيان بە دوژمنەكەى دەگەيەنى، ئاۋا دەچنە ئەو قالدەو.

۶- پېتويستە برۋاداران ھەتا دەتوانن، پارىز لە خوا بكن.

۷- قەرزى باشدان بە خوا، مايەى پاداشتى چەند بەرانبەر پېدرانە، لەلایەن خۋاى بەخشەرى مېھربانەو.

۸- خوا سوپاسگوزارو، ھىدىي و، زاناي پەنھان و ئاشكراۋ، بالادەستى، كاربەجىيە.

﴿ مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ يَهْدِ اللَّهُ قَلْبَهُ، وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝۱۱ ﴾ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِن تَوَلَّيْتُمْ فَإِنَّمَا عَلَىٰ رَسُولِنَا الْبَلْغُ الْمُبِينُ ۝۱۲﴾ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ۝۱۳﴾ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا بِكَ مِنْ

أَزْوَاجِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ عَدُوًّا لَّكُمْ فَأَحْذَرُوهُمْ ۖ وَإِنْ تَعَفَّوْا وَنَصَفَحُوا وَتَغَفَّرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٤﴾ إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَاللَّهُ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٥﴾ فَأَنفِقُوا ۖ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَأَسْمَعُوا وَأَطِيعُوا وَأَنفِقُوا خَيْرًا لِّأَنفُسِكُمْ ۚ وَمَنْ يُوقْ شَحْ نَفْسِهِ، فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٦﴾ إِنْ تُقْرَضُوا بِاللَّهِ قَرْضًا حَسَنًا يَضْعَفْهُ لَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ۚ وَاللَّهُ شَكُورٌ حَلِيمٌ ﴿١٧﴾ عَلِمُوا الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٨﴾

مانای دهقا و دهقی نایه تەکان

{هیچ بەلایەك بەسەر (هیچ كەس) نایەت، مەگەر بە مۆلەتی خواو، هەر كەسێش بپروا بە خوا بێت، دڵی پێنمایی دەكات (بۆ خۆپارگری) و، خواش بە هەموو شتێك زانیە ﴿١٤﴾ فەرمانبەری خوا بکەن و فەرمانبەری پێغەمبەر بکەن، ئنجا ئەگەر پشتتان کردووە، بە دنیایی پێغەمبەرە کەمان تەنیا گەیاندى پروونی لەسەرە (و خۆتان بەرپرسیارن) ﴿١٥﴾ خوا جگە لەوی هیچ پەرستراویك نیە، با پروادارانیش بەس پشت بە خوا ببەستن ﴿١٦﴾ ئەى ئەوانەى پرواتان هێناوه! بێگومان (بەشێك) لە هاوسەرانتان و پۆلەكانتان بۆتان دوزمنن، ئنجا وریایان بن و، ئەگەر وازیبن (لە سزادان) و چاوپۆشیی بکەن و ببوورن، بە دنیایی خوا لێبوردەى بەبەزەییە ﴿١٧﴾ مسۆگەر سامانەكانتان و پۆلەكانتان (هۆکاری) تاقیکردنەوه (و مەینەتى)ن و، خواش پاداشتی مەزنى لەلایە ﴿١٨﴾ ئنجا هەتا دەتوانن پارێز لە خوا بکەن و، گوێ بگرن و فەرمانبەری بکەن و ببەخشن، باشترە بۆ خۆتان و، هەر كەسێش لە (خراپەى) چرووكیى خۆى پاریزى، ئەوانەن سەر فرازان ﴿١٩﴾ ئەگەر قەرز بە خوا بدەن بە قەرز پێدانى باش، بۆتان چەند بەرانبەر دەکاتەوه (لە پاداشتدا)و، لێتان دەبوورێ و، خواش سوپاسگوزارى ھىدییه ﴿٢٠﴾ زانای پەنھان و ناشکرایە، زالى کاربەجییه ﴿٢١﴾.

شیکردنەوێ هەندیک لە وشەکان

(أَبْلَغُ): (الْبُلُوغُ وَالْبَلَغُ: الْإِنْتِهَاءُ إِلَى أَقْصَى الْمَقْصِدِ وَالْمُنْتَهَى)، وشەى (بَلَغَ وَبُلُوغَ)، هەردووکیان بە مانای گەشتنن بە ئەوپەڕى ئامانج و مەبەستىك، واتە: گەشتن بە كۆتایى.

(عَفُوًّا): (العَفْوُ: التَّجَافِي عَنِ الذَّنْبِ، وَالْعَفْوُ: تَرَكُ الْعُقُوبَةِ)، (عَفُو): بە مانای دووری گرتن لە گوناھو، وازھێنانە لە سزادان.

(وَتَصَفَّحُوا): چاوپۆشیی بکەن، (الصَّفْحُ: تَرَكُ التَّوْبِ، وَهُوَ أَبْلَغُ مِنَ الْعَفْوِ، إِذْ قَدْ يَعْفُو الْإِنْسَانُ وَلَا يَصْفَحُ)، (صَفَحَ): بریتىە لە وازلێھێنانى سەرزدەنشکردن، وشەى (صَفَحَ) لە (عَفُو)، مانایەكەى بەھێزترە، چونكە جارى وا ھەيە مەرووف (عَفُو) دەكات، واتە: واز لە سزادانى كەسێك دێنێ، بەلام چاوپۆشیی ناكات، بەو واتایەى بە جۆریك لەگەڵ ئەو كەسەدا مامەڵە بكات، كە ئەو گوناھەى ھەر نەكردو، ئەو ھەلەییە ھەر نەكردو، (عَفُو) یانى: خراپەى خراپەكارەكەى لەبەر دەمێنێ، بەلام واز لە سزادانى دێنێ، بەلام (صَفَحَ)، ئەوھەوێ وەك ئەو كەسە گوناھو ھەلەكەى ھەر نەكردبێ.

(وَتَعَفَّرُوا): (الْعَفَرُ: إِبْسَاسُ الشَّيْءِ مَا يَصُونُهُ عَنِ الدَّنَسِ، وَعَفَّرَأُ اللَّهَ: صَوْنُ اللَّهِ الْعَبْدَ مِنْ أَنْ يُمَسَّهُ الْعَذَابُ)، (عَفَّرَ): بە مانای ئەوھە شتێك بەكەيە پۆشەرى شتێك بۆ ئەوھى چلكن نەبێ و، بە كوردیى (عَفَّرَ) دەبێتە لێبوردن، لێبوردنى خواش ئەوھە بەندەكەى بپۆشێ لەوھى سزای بگاتێ.

(شَحَّ نَفْسَهُ): (الشَّحُّ: بَخْلٌ مَعَ حِرْصٍ)، (شَحَّ): بریتىە لە چرووكیى لەگەڵ سووری لەسەر ئەوھى ئەو مەرووفە ھىچى لەدەست نەبێتەو.

(قَرَضًا حَسَنًا): قەرزكی باش، وشەى (قَرَضَ): ئێمە ھەر بە قەرز بەكارى دێنین، ھەندیک وشەى (وام) بەكاردێنن، كە وشەكە فارسىیە، بەلام وشەى

قەرر، كورد بە پیتی (ز)، دەیلین و نالین (قَرَض)، تازە ئەو وشەیه كوردینراوە زۆر وشەیه عەرەبییەن، یان وشەیه زمانەکانی دیکە هەن، هاڤوونە نیو زمانی كوردییەووە پتویست ناکات بەرانبەرێکیان بۆدابناشین، کە سەرەنجام وشەیهکی نامۆ دەرچێ و خەڵک تێی نەگات، بۆ وینە: قەلەم هەموو کەس تێی دەگات و پتویست ناکات بلێ: پینووس، دەفەر هەموو کەس تێی دەگات و، پتویست ناکات بلێ: تیانووس، کتێپ هەموو کەس لێی حالیی دەبێ و، پتویست ناکات بلێ: پەراو، هەلبەتە ئەگەر ئەو وشانەش بەکاربهێژین، ئاساییە، بەلام ئەو وشانەیه خەڵک باشتەر لێیان تێدەگات، پتویستە بەکاربهێژین لە هەر زمانیکەووە هاتین، لە عەرەبییهووە دین، لە فارسییهووە دین، لە ئینگلیزییهووە دین و، زمان بەکارهێنانی موفەرەدات و وشەیه زمانەکانی دیکە دەولەمەند دەبێ.

(الْقَرَضُ: مَا يُدْفَعُ إِلَى الْإِنْسَانِ مِنَ الْمَالِ بِشَرْطِ رَدِّ بَدَلِهِ)، (قَرَض): بریتیه لەوێ دەرئێ بە مرووف لە مال و سامان، بەمەرجی گێڕانەوێ جێدارەکە، گێڕانەوێ قەرەبووەکە، واتە: مەرج نیە خودی ئەو پارەیه، بەلام بۆ وینە: کەسێک (۱۰۰) دۆلار، یان ملیۆتێک دیناری ئێمەرۆ دەدا بە کەسێک، گرنگ ئەوێهە دواپی سەد دۆلارەکە، یان ملیۆن دینارەکە بداتەو، مەرج نیە خودی ئەو پارەیه بێ، چونکە ئەو پارەیه سەرف دەکات، بۆیه دەلێ: (رَدِّ بَدَلِهِ) گێڕانەوێ جێدارەکە.

(يَضَعْفُهُ): (ضَعَفْتُهُ وَضَاعَفْتُهُ: ضَمَمْتُ إِلَيْهِ مِثْلَهُ فَضَاعَدًا)، (ضَعَفْتُهُ وَضَاعَفْتُهُ)، هەردووکیان بە مانای ئەوێن شتێک وینەیه خوێ و زیاتریشی بخڕتە سەر.

(حِلْمٌ): بە کوردیی دەبێتە هێدی و مەند، (الْحِلْمُ: صَبَطُ النَّفْسِ وَالطَّبْعِ عَنْ هَيْجَانِ الْغَضَبِ، وَجَمْعُهُ أَحْلَامٌ، وَلَيْسَ الْحِلْمُ هُوَ الْعَقْلُ، لَكِنْ قَسْرُهُ بِذَلِكَ لَكُونِهِ مِنْ مُسَبَّاتِ الْعَقْلِ)، (حِلْمٌ): بە مانای خو کۆنترۆڵکردنە لە هەلچوونی توورەپی (حِلْمٌ) بە (أَحْلَامٌ)، کو دەرکێتەووە (حِلْمٌ)، بریتی نیە لە عەقل، بەلام بۆیه (حِلْمٌ) یان بە عەقل لێکداووە، چونکە لە پەیدا کراوەکانی عەقلە، کەسێک عەقلێکی باشی هەبێ، ئەو عەقلە کۆنترۆڵی دەکات و هێدی و مەندی دەکات.

هوئی هاتنه خواریه هی ثایه تکان

هوئی هاتنه خواری نه م ثایه ته: ﴿يَتَأْتِيهِمُ الَّذِينَ آمَنُوا بِكَ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ وَأَوْلَدَكُمْ عَدُوًّا لَكُمْ فَأَحْذَرُوهُمْ وَإِنْ تَعَفَّوْا وَنَصَفَحُوا وَتَغَفَّرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (۱۱)

لهو باره وه نه م گپرداوهیه دینین: (عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ: وَسَأَلَهُ رَجُلٌ عَنْ هَذِهِ الْآيَةِ: ﴿يَتَأْتِيهِمُ الَّذِينَ آمَنُوا بِكَ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ وَأَوْلَدَكُمْ عَدُوًّا لَكُمْ فَأَحْذَرُوهُمْ﴾ (۱۱)، قَالَ: هَؤُلَاءِ رَجَالٌ أَسْلَمُوا مِنْ أَهْلِ مَكَّةَ، وَأَرَادُوا أَنْ يَأْتُوا النَّبِيَّ ﷺ، فَأَبَى أَزْوَاجُهُمْ وَأَوْلَادُهُمْ أَنْ يَدْعُوهُمْ، أَنْ يَأْتُوا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، فَلَمَّا أَتَوْا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ رَأَوْا النَّاسَ قَدْ قَفَّحُوا فِي الدِّينِ، هَمُّوا أَنْ يُعَاقِبُوهُمْ، فَأَنْزَلَ عَزَّوَجَلَّ: ﴿يَتَأْتِيهِمُ الَّذِينَ آمَنُوا بِكَ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ وَأَوْلَدَكُمْ عَدُوًّا لَكُمْ فَأَحْذَرُوهُمْ﴾ (۱۱) { (أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ: ۳۳۱۷، والطَّبْرِيُّ: ۳۴۲۹۰، وصححه الألباني في صحيح السنن الترمذي، ورواه الطبراني في الكبير: ۱۱۷۲۰، وقال الحاكم: صحيح الإسناد ووافقه الذهبي، لكن قال مؤلفا: «الإستعاب في بيان الأسباب»: ج ۳، ص ۴۲۱، قلنا: وهذا إسناد ضعيف).

واته: عهبدوللای کوری عه عباس (خوا له خوئی و بابی رازی بی)، پیاوئیک له باره ی نه م ثایه ته وه لئی پرسی ﴿يَتَأْتِيهِمُ الَّذِينَ آمَنُوا بِكَ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ وَأَوْلَدَكُمْ عَدُوًّا لَكُمْ فَأَحْذَرُوهُمْ﴾ (۱۱) تهویش گوتی: نه وه له باره ی پیاوانیکه وه هاته خوار که خه لکی مه ککه بوون و مسولمان بوون و، و یستیان بیته خزمهت پیغهمبه ر ﷺ (کوچ بکه ن بو مه دینه)، به لام هاوسره کانیان و منداله کانیان ناماده نه بوون پیان بدهن، بچنه خزمهت پیغهمبه ری خوا ﷺ، ئنجا کاتیک هاتنه خزمهت پیغهمبه ری خوا ﷺ (واته: دواى ماوهیه ک، ثایا له ماوهی صولحی حوده یبیه دا هاتوون؟ یاخود دواى نازادکرانی مه ککه هاتوون)، بینیان خه لک له ثایین دا شاره زا بوون، (واته: نه وانه ی پیشر هاتوون و

كوچيان كردهو، تەماشايان كرد دواكهوتوون له دیندارییەداو له شارەزا بووندا،
له قورئان لەبەرکردن (دا)، ئنجا ویستیان منداڵ و ژنەکانیان سزا بدن، خواش
عزوجل ئەو ئایەتە ی ناردە خوار، بە تاییەت ئەوێ دەفەرموێ: ﴿وَلَنْ تَعْفُوا
وَتَصَفَحُوا وَتَغْفِرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (۱۶)

مانای گشتیی ئایەتەکان

خوای بەرزو بێ وێنە لەم هەشت ئایەتە موبارەکەدا، هەشت راستیی
گەورەو گرنگ دەخاتەرۆو، هەشت بابەتی گرنگ، سەرەتا دەفەرموێ: ﴿مَا
أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾، هیچ بەلایەك تووش نابێ، مەگەر بە مۆلەتی
خوای واتە: ﴿مَا أَصَابَ أَحَدٌ مِنْ مُصِيبَةٍ﴾، هیچ کەس تووشی هیچ بەلایەك نابێ،
مەگەر بە مۆلەتی خوای واتە: کە بەلایەك بەسەر کەسێك دێ و، گرفتاری و
نارەحەتییهك بەسەر کەسێك دێ، بابزانی خوا ئاگادارەو بە ویستی خوا بوووەو،
بە مۆلەت و پێتدانی خوای زاناو توانا بوووەو، ئەو نەبوووەو ویستی خواو
له زانیاریی خوا بەدەر بێ، ﴿وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ يَهْدِ اللَّهُ قَلْبَهُ﴾، هەر کەسێکیش بپروا
بە خوا بێنێ، دلی پێنمایی دەکات، واتە: دلی راستە پێ دەکات بۆ وەرگرانی
هەلۆیستی راست و دروست له بەرانبەر ئەو بەلایە مەینەتی و نارەحەتیانەدا
کە بەسەری دێن، کە بریتیه لهوێ خۆراگر بێ، سێلەیی و ناشوکرێ نەکات و
سکالای بێجێ نەکات، ﴿وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾، خواش بە هەموو شتێک زانیە،
هەم بەو بەلایە کە بەسەری هاتووەو، ھۆکارەکانی ئەو بەلایەو هەلۆیستەکە ی
ویش، چ هەلۆیستێک دەنوێنێ؟ خوا ئاگادارو زانیە بە هەموو شتێک.

﴿وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ﴾، ئێوەش فەرمانبەریی خواو فەرمانبەریی
پێغەمبەر بکەن، گوێڕایەلیی خواو گوێڕایەلیی پێغەمبەر بکەن، ﴿فَإِنَّ

تَوَلَّيْتُمْ ﴿۱﴾ ئنجا نه گهر پشتتان هه لکرد؟ لیره دا پووی دواندن له مروّفه کانه به گشتی و، ده شگونجی پوو له پرواداران بئ، به تایبه تی، چونکه نه وانن که خوا دهناسن و پیغه مبه ر دهناسن و، ناماده شن فه رمانبه ریی و گوپراهه لیی خواو پیغه مبه ری خوا بکه ن و، ده شگونجی پووی له مروّقان بئ به گشتی، به مسوّلمان و نامسوّلمانه وه، ﴿فَإِن تَوَلَّيْتُمْ فَإِنَّمَا عَلَىٰ رَسُولِنَا الْبَلْغُ الْمُبِينُ﴾ ﴿۲﴾ نه گهر پشتتان هه لکرد، پشتتان کرده وه و پشتان کرده فه رمانبه ریی خواو پیغه مبه ری خوا ﴿۳﴾ به دنیایی په وانه کراوی ئیمه، ئیردراوی ئیمه، ته نیا گه یاندنی پروون و ناشکرای له سه ره، یا خود گه یاندنی پروونکه ره وه و ناشکراکهری له سه ره (مُبِین)، ده گونجی به مانای پروون و ناشکرا بئ، ده شگونجی به مانای پروونکه ره وه و ناشکراکهر بئ، به پیی نه وه که ئایا له (أَبَان) ی قاصیر په وه هاتوه وه: (أَبَان الْقَمَرِ)، مانگه که ده رکه وت، یا خود له (أَبَان) ی تپه پکه ر (مَتَعَدِي) یه وه؟ نه و کاته (أَبَان)، به رکار ده خوازی، وه: (أَبَانِ الْمُدْرُسِ لِدَرْسِ)، وانه بیژه که ده رسه که ی پروونکرده وه.

﴿إِلَّا إِلَهُهُ﴾، نه مه ش راستییه کی دیکه یه خوا ﴿۴﴾ رایده گه یه نئ: خوا بیجگه له و هیچ په رستراویک نیه، واته: هیچ په رستراویکی شایسته ی په رستران نیه، نه گه رنا خه لک زور شت ده په رستئ، زور جاری دیکه ش گو تو ومانه: (إِلَه)، به مانای خوا ﴿۵﴾ دئ، به ئینگلیزی (God)، به فارسی (خدا)، به عه رهبی (إِلَه)، به لَام (إِلَه)، به مانای په رستراوه واته: (مَعْبُود)، بویه ش: (إِلَه) له به ر نه وه ی خاوه ن و به دیه پنه رو په یداکه رو په روهر دگاری هه موو که ون و کائیناته، هه ر یکه و (إِلَه) نه کو ده کریته وه و نه ده کریته دووانیش، به لَام (إِلَه)، ده کریته دووان و ده کریته کوّش (إِلَه، إلهان، إلهین، آلهة)، بویه ش هه لیه بگوترئ: بیجگه له خوا هیچ خوایه ک نیه، به لکو: بیجگه له خوا هیچ په رستراویک نیه، ﴿وَعَلَىٰ اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ ﴿۶﴾ با پروادارانیش ته نیا پشت به خوا به ستئ، لیره دا که (الجارو المجرو)، پیشخراون، بو کور تهه لئنانه،

واتە: پروادارانى پشت بەستوو، با تەنیا پشت بە خوا ببەستن و، پشت بەهیچ شتیکی دیکە نەبەستن، ئیمە پێشتریش باسی پشت بەستن بەخوامان کردو، کە تێکگیرانى نیه لەگەڵ دەستگرتن بە ھۆکارەکانەووە پەنا بردن بۆ ھۆکارەکان، بەلکو دەست بە ھۆکارەکانەووە گرتن، ئیشی جەستە، بەلام پشت بەستن بە خوا، ئیشی دڵ و دەروونە، با دەستت بە ھۆکارانەووە بێ، بەلام دڵت بە خواوہ پەيوەست بێ، وەك پێغەمبەرى خوا ﷺ بە عەرەبە خێلەکییە کەى فەرموو: {إِعْقُلْهَا وَتَوَكَّلْ} (آخرجه ابن حبان: ۷۳۱، والحاكم: ۶۶۱۶، والبيهقي في شعب الإيمان: ۱۲۱۰)، حوشرە کەت ببەستەووە پشتیش بە خوا ببەستە، یانی: بە دەست حوشرە کەت ببەستەووە، بە دلێش پشتت بە خوا قاییم بێ و، دڵت بەخواوہ پەيوەست بێ.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ مِنْ أَرْزَاقِكُمْ وَأَوَّلَادِكُمْ عَدُوَّكُمْ فَأَحْذَرُواهُمْ﴾
 ئەمەش راستییەکی دیکەیه کە لەم ھەشت ئایەتە موبارەکەدا ھاتووە، بابەتیکی یەكجار گەورە و گرنگ و ھەستیارە، بە تایبەت لە پرووی ژيانى خێزانی و کۆمەلایەتییەو، خوا دەفەرموێ: ئەى ئەوانەى پرواتان ھێناو! بە دنیایی لە ژنەکاتان و پۆلەکانتاندا دوژمن بۆ ئیوە ھەیە، ئنجا وریایان بن! وشەى (عَدُوًّا)، بۆ تەك و بۆ دووان و بۆ کۆش بەکار دێ، کە دەفەرموێ: بە دنیایی لە ھاوسەرەکانتان و لە پۆلەکانتاندا دوژمن ھەیە بۆ ئیوە، واتە: ژنى ھەندیکتان و مندالی ھەندیکتان بەشیوەیەك مامەلە دەکات، وەك چۆن دوژمن مامەلەت لەگەڵدا دەکات، تاكو زیانت لى بدات، ئەویش ئاوا زیانت لى دەدات، ئنجا ئەمە ئەگەر پڕۆلەتە کەى پەچاو بکری، راستە ھەندى ژن ھەیه بۆ مێردى خوێ، وەك دوژمن وایەو، ھەندى کۆرۆ کچ ھەن، رقیان لە باب و دایکیان ھەلەدەستى، ئەوهم بینو، ھەروەھا مێردیش ھەیه، رقى لە ژنى ھەلەدەستى و ژنیش ھەیه رقى لە مێردى ھەلەدەستى و، وەك دوژمن تەماشای دەکات، کە ئەوہش حالەتێکی زۆر ناتەندروستە، چونکە خوا ﷻ لە باسى ژن و مێرددا

دەفەرمۇي: ﴿هُنَّ لِيَأْسُ لَكُمْ وَأَنْتُمْ لِيَأْسُ لَهُنَّ﴾ (البقرة، واتە: ئەي پياۋىنە!)
 ئۇنەكاننان پۇشاكن بۇ ئۆيۈ، ئۆيۈش پۇشاكن بۇ وان، ھەرۈھە دەفەرمۇي:
 ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ
 مَوَدَّةً وَرَحْمَةً﴾ (الروم، لە نیشانەکانی (خوای) ئەوہیە کە لە خۆتان
 ھاسەرانیکی بۇ رەخساندوون، (لە شۆوھە سرووشتی خۆتان) تاكو ئۆخژن
 و ئارامییتان بۇ بى بەھۆی یەكدییهو، لەئۆوانتاندا خۆشەویستی و بەزەیی
 داناو.

لە قۇناغی سەرەتاوہ خۆشەویستی، دوايیش کە دەکەونە تەمەنەو، بەزەیی
 و پەرۆش بەرامبەر بە یەکدی، ئەمە حالەتی ئاسایی و تەندروستی ئیوان ژن و
 مێردە، بەلام ئەوہ کە بە چاوی دوژمن تەماشای یەکدی بکەن و، لە یەکدی
 بخەفتین زیان بەیەکدی بگەینەن، ئەوہ حالەتیکى زۆر نا ئاسایی و ناشەرعییەو،
 پێچەوانەى عەقل و لۆژیکە، بەلام ئەو حالەتەش ھەییەو، ئەوہ مانا پۋالەتییەکەى
 ئەم ئایەتیە.

ئەگەر ئەو دیوی مانایەکەشى ئیک بدەینەو: وەك لە ھۆی ھاتنەخوارەوہکەیدا
 باسماں کرد لە عەبدوللای کۆری عەبباسەو (خوای لە خووی و بابی پازی بى)،
 کە پیاوانیک لە مەککە پروایان ھینابوو و مسولمان بوو بوون، دەیانویست
 کوچ بکەن بۇ مەدینە، بەلام ژن و مندالەکانیان لێیان نەگەران و ھەر لە مەککە
 مانەو، دوايى دەولەتی ئیسلامی لە مەدینە گەشەى کرد و، مسولمانان ئەو
 ھەموو قورئانەیان دابەزەسەر و ئەو ھەموو یاسایانەى شەرعیەت ھاتنە خوارو
 لێیان شارەزا بوون، ئەوانە دوايى کە چوونە ژێر سایەى دەولەتی ئیسلامی و
 دەولەتی ئیسلامی، دەستی گەشتە مەککە، تەماشایان کرد، زۆر دواکووتوون،
 ئنجا زانیان کە ئەو ژن و مندالانەیان کە کاتى خووی نەیانھێشتوہو پێگریان بوون
 کە کوچ بکەن، چ زانیکیان لێداون! وەك زیان پێگەیاندىنى دوژمن بە دوژمن.

ئەو ھەش مانا مەعنەویە کە ی و مانا پەنھانە کە یە تی و، ئەم مانایەش زیاتر ھەم لەگەڵ ھۆی ھاتنە خوار دە کە ی و، ھەم لەگەڵ سیاقی ئایەتەکاندا دەگونجێ، بۆیە دەفەر مۆی: ﴿فَاَحْذَرُوهُمْ﴾ لێیان وریابن! واتە: لە سەر ھەتاو وریابە ژن و مندالە کە ت دەست و پێت ئەبەستێ، لە بەرامبەر دینداری و مسوڵمانیەتییەدا، ئاگات لێبێ بە ھۆی دڵپاگرتنی ئەوانەو، بە ھۆی پاراستنی بەرژەو وەندیی و سەلامەتی ئەوانەو، دوانە کە ی لە دینداری و مسوڵمانەتی و کاری چاک، بەلام دواپیش کە ئەوان کاریکیان کرد، زیانتان پێگە یە نن، وەك چۆن دوژمن زیان لە دوژمن دەدا، ئەو کاتە لێبوردن و چاوپۆشی بکەن بە پیشە، باشترە، چونکە تازە تێپەریو، ﴿وَإِنْ تَعَفَّوْا وَنَصِفْهُمْ وَأْتِغَفَرُوا فَارِثٌ اللَّهُ عَفْوَ رٌ رَحِيْمٌ﴾ خوا سێ وشان بە کار دیتێ: ئەگەر (عَفَّو) بنوینن و (صَفَح) بنوینن و (عَفَّر) بنوینن، ئەو بە دنیایی خوا لێبوردە ی بە بەزە ییە:

أ- (عَفَّو)، ئەو یە خۆت دوور بگری لەو گوناھە ی بەرامبەر کە ت دژی تۆ کردوویە تی، لەو ھەلە یە، لەو کەم و کوپیە و سزای نە دە ی، بابای خەتابار بەرامبەر بە خۆت، سزا نە دە ی.

ب- (صَفَح) یش پلە یە کی بەر زترە و لێرە دا خوا ﷻ بەر یزە بند ی پلە پلە ی و پێگە ی، پیزی کردوون، لە (عَفَّو) باشتر بریت یە لە (صَفَح)، کە بریت یە لە چاوپۆشی، کە ھەر خۆت بە سەر ھەو نەبە ی بەرانبەر بە ئەو کە سە ی ئەو گوناھە و ئەو غەلەتە ی بەرانبەر بە تۆ کردو.

ج- لەو ھەش باشتر بریت یە لە (عَفَّر)، کە بریت یە لەو ی ئەو ھەلە یە ئەو کە سە کردوویە تی، نە یھێلێ و بۆی بسپریو، لە دڵ و مێشکی خۆتدا بیسپریو، (عَفَّو)، ئەو یە سزای نە دە ی، (صَفَح)، ئەو یە چاوپۆشی لێ بکە ی و نادیدە ی بگری، بەلام (غفر)، ئەو یە خراپە کە ی لە مێشک و دلی خۆتدا بسپریو، بۆی بپۆشی، بۆیە خوا بە پلە پلە ی ھێناونی: پێشی دەگونجێ مروڤ ئەو کە سە ی ھەلە یە کی بەرانبەر دەکات، عەفووی بکات و سزای نە دا،

دوایی دەگونجی چاوپۆشیی لێ بکات و هەڵەو کەم و کۆرییە کە، نادیدە بگرێ، نە کەر سزای نەدا، بە لکو نادیدەشی بگرێ، ئنجا لە قۆناغی سییەم و کۆتاییدا دەگونجی هەر لە میشک و دلی خوۆشی دا بیسرتێتو، وەک ئەو هەڵەیی هەر نەکردی.

ئەگەر ئێوە وابکەن: ﴿فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾، بە دنیایی خوا لێبوردە ی بەبەزەییە واتە: ئەگەر ئێوە بەرانبەر بەندەکانی خوا بەگشتیی و، بە تایبەت مآل و خیزانی خۆتان، کە هەڵەو کەم و کۆرییەکیان بوو و خێریکیان لە دەست داو، و تازە قەرەبووش ناکرێتو، لە ئەوەڵەو لە خۆت و ریا بای، بەلام تازە کە لە دەست چوو، باشتەر وایە: واز لە سزادان هێنان و، چاوپۆشی کردن، بە لکو بۆ پۆشین هەبێ، ئنجا ئەگەر ئێوە وابکەن، بە دنیایی خواش لێبوردە ی بەبەزەییە، واتە: ئەگەر دەرئەوێ خوا بەزەیی بە تۆدا بێ و لیت بیووری، تۆش لێبوردن و بەزەییەت هەبێ بەرامبەر بە بەندەکانی خوا، بە تایبەت بازەنی تەسکی مآل و خیزان.

﴿إِنَّمَا أَمْرُكُمْ وَأَوْلَدُكُمْ فَتَنَةٌ﴾، بە دنیایی سامانەکانتان و پۆلەکانتان بۆ ئێوە مایە تاقیکرانهو، مایە مەینەتی و بەلاو گرفتاریین، دەبێ وریابن، ﴿وَاللَّهُ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ﴾، خواش پاداشتیکی مەزنی لە لایە، واتە: ئەگەر بە شیوەیە کە مامەڵە بکەن لە گەڵ سامانەکانتاندا، کە دەست و پێتان نەبەستی، مآل و سامانتان لە چاکە و فەرمانبەری بۆ خوا، بەهۆی تەماع و دنیا ویستییهو، دەست و پێتان نەبەستری، پۆلەکانتان تووشی گوناھو تاوان و خراپەتان نەکن، و، دەست و پێتان نەبەستن، ئەوانە بۆ ئێوە تاقیکردنەو، دەبێ لێیان وریابن، ئەو کاتەش خوا پاداشتیکی مەزنی لە لایە.

﴿فَأَنقَرُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ﴾، ئنجا هەتا پێتان دەرکری پارێز لە خوا بکەن، بە پێی تواناتان پارێز لە خوا بکەن، هەندیک لە زانیان گوتوو یانە: ئەمە ئەوەی نەسخ کردۆتو کە دەفەرموی: ﴿أَتَقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ﴾ (۱۰۲) آل عمران، وەک بۆ خوا شایستەیه پارێزی لێکەن.

بەلام وەك دوایی لە مەسەلە گەرنەگەکاندا باس دەکەین، لە راستیییدا هیچ تێکگیرانیک نیه لە ئێوان ئەوەدا کە دەفەرموئ: هەتا دەتوانن پارێز لە خوا بکەن و، ئەوی دیکەش دا کە دەفەرموئ: وەك بۆ خوا شایستەیه پارێزی لێ بکەن، چونکە وەك بۆ خوا شایستەیه پارێزی لێ بکە، ئەوەیه کە بە هەموو تواناو وزە خۆتەوه، پارێز لە خوا بکە، ئنجا ئەگەر بە هەموو تواناو وزە خۆتەوه پارێزت لە خوا کرد، مانای وایه وەك بۆ خوا شایستەیه پارێزت لێکردوه، هەردووکیان دوو دیوی یەك راستین، دوو تەعبیرن لە یەك راستی، بەلام هەندێك لە زانیان زۆر داڵغەیان بەوهوه لێداوه، ئایەتێك بدۆزنهوه بۆین: فَلَانَ ثَايَةً نَهْ سَخ كَرْدَوَتَهوهو لابرده، وەك نۆ هەنگیان لە دارێکدا دۆزیبەوه!! لە حالێکدا کە وەك زانیانی لێکۆلەرەوهو قوولپۆچوو گوتویانەو ئیمەش ئەو رایەمان هەلبژاردوه: هیچ ئایەتێك و هیچ رستەیهك لە قورئاندا نیه، کە بگوترئ: دەخوێنیتەوهو کاری پێ ناکرئ، ئەوەش کە بگوترئ: فَلَانَ ثَايَةً قورئان بووه، پێویستی بەوه دەکات بە تەواتور ئەوه چەسپابن، چونکە قورئان هەمووی بە تەواتور بە ئیمە گەیشتوه، قورئان بوونی رستەیهك، وەك پێشتریش گوتوویمان، وەك: (الشَّيْخُ وَالشَّيْخَةُ إِذَا زَنِيَا فَأَرْجُمُوهُمَا الْبَتَّةَ)، کە لە تەفسیری سوورەتی (الأحزاب) و (النور) و (النساء) یشدا، باسما کردوه، کاتێک دەتوانین بۆین: ئەو دەقه قورئان بووه، کە بە تەواتور بە ئیمە گەیشتب، بەلام ئەو دەقانه لە پێ ئاحادهوه بە ئیمە گەیشتوون و، وەك زانیان دەلێن: قورئانیش بەسەنەدی ئاحاد ناچەسپێ و نەچەسپاوه، قورئان هەمووی بە تەواتور بە ئیمە گەیشتوه، کەواته: ئنجا مادام لە پێ ئاحادهوه ئەو دەقه گەیشتوه، ئەو کاته قورئان بوونی نەسەلمێنراوه، زانیانی پسپۆرو قوولپۆچووش دەلێن: کاتێک نەسخ روودەدا، کە ئەو دوو ئایەتە تێک بگیری، بەلام ئەگەر دوو ئایەت هەر کامیان تەعبیر بکات لە دیوێکی ئەو راستییه، هیچ پێویست بەوه ناکات بگوترئ: ئەمیان ئەویانی لابرده.

﴿وَأَسْمَعُوا وَأَطِيعُوا﴾، خوا دەفەرموی: بیستن و فەرمانبەری بکەن
 ﴿وَأَنْفِقُوا﴾ هەروەها خەرچ بکەن، ﴿خَيْرًا لِّأَنْفُسِكُمْ﴾، دەگونجی (خیراً)
 لە ﴿وَأَنْفِقُوا خَيْرًا﴾ دا، بە مانای مāl و سامان بێ، وەك: ﴿إِذَا حَصَرَ أَحَدَكُمُ
 الْمَوْتُ إِنْ تَرَكَ خَيْرًا الْوَصِيَّةُ ۝۱۸﴾، (خیر)، بە مانای مāl و سامان دێ، لەویدا،
 لێرەش دەگونجی: ﴿وَأَنْفِقُوا خَيْرًا﴾، واتە: مāl و سامان بەخشن، دەشگونجی:
 ﴿وَأَنْفِقُوا﴾، واتە: بەخشن، ﴿خَيْرًا﴾ یش، بەرکاری کارو بکەر (فعل و فاعل)
 یکی، قرتیندراو بێ، واتە: (وأتوا خيراً) و هەرچی خێرو چاکەیه ئەنجامی بدەن،
 ﴿لِأَنْفُسِكُمْ﴾، بۆ خۆتان.

﴿وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ﴾، هەر کە سێکیش پارێزراو بێ لە چرووکی دەروونی
 و، دەروونی پارێزراو بێ لەو خەسلەتە پیسە، بە لکۆ لە جیاتی چرووکی، سەخی
 و بەخشنەدو دڵکراو بێ، ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾، ئا ئەوانەن سەرفرازان، ئا
 ئەوانەن بەخەوهەران و بە ئامانج گەیشتووان.

لە کۆتایی دا خوا دەفەرموی: ﴿إِنْ تَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا﴾، ئەگەر تێوه
 قەرزیکی باش بدەن بە خوا، ﴿يُضَاعِفْهُ لَكُمْ﴾، (خوا) بۆتان چەند بەرانبەر
 دەکاتەوه، واتە: پاداشتەکەتان بۆ چەند بەرانبەر دەکاتەوه، ﴿وَيَغْفِرْ لَكُمْ﴾،
 لێشتان دەبووری، هەڵەکانتان بۆ دەپۆشی، ﴿وَاللَّهُ شَكُورٌ حَلِيمٌ﴾، خواش
 سوپاسگوزاری ھێدی و مەندە، ﴿عَلِيمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ﴾، زانای پەنھان و
 ئاشکرایە، ﴿الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾، زāl و کارزانە، بەلā دەستی کاربەجێیە.

تێمە لە تەفسیری سوۋرەتی (الحدید) دا، کورتە باسیکمان لە بارەی قەرزی
 چاک (القرض الحسن) ەوه کرد، کە قەرزی باش بە خوادان، ئەوێه بە
 شێوەیەک ئەو مāl و سامانەى خۆت بەخشی، لە پێناوی خوادا ﷻ، کە ھەموو
 مەرھەکانی چاک مāl بەخشین لەو خێرو چاکەو مāl بەخشینەى تۆدا ھەبن،
 بە دڵیکی پاکەوه بێ، بە ڕوویەکی خۆشەوه بێ، بە زمانیکی شیرین بێ، ئەو

کەسەى ھاوکارى دەکەى و قەرزى پى دەدەى، ھەلینەپپىچى و ناپەھەتى نەکەى و ھتە، لەوێ بە درێژى لەو بارەوہ باسمانکردوہ.

لێرەدا جیى سەرنجە کە خوا ﷻ کۆتایى ئەم سوورەتە موبارەکە، بە باسکردنى کۆمەلەىک لە سیفەتە بەرزو مەزنەکانى خۆى دىنى: ﴿وَاللّٰهُ شَكُوْرٌ حَلِيْمٌ﴾، خوا سوپاسگوزارى ھىدى و مەندە، سوپاسگوزار واتە: ئەگەر بەندەکانى چاکە بکەن، خوا پاداشتیان دەداتەوہ، ﴿شَكُوْرٌ﴾، بە مانای زۆر سوپاسگوزار، پێژگەى زىدەرۆیە لە (شاکر)، چونکە خوا وشەى (شاکر)یشى، بوو خۆى بەکارھێناوہ: ﴿وَكَانَ اللّٰهُ شَاکِرًا عَلِيْمًا﴾ ﴿١٧﴾ النساء، واتە: خواش سوپاسگوزارى زانا بووہ، ئەگەر بەندەکان چاکە بکەن، خوا سوپاسیان دەکات، ﴿شَكُوْرٌ﴾، واتە: زۆر سوپاسگوزارہ، ﴿حَلِيْمٌ﴾، زۆر ھىدى و مەندە، چونکە ﴿حَلِيْمٌ﴾، پێچەوانەى زوو توورە بوویە: (سریع الغضب)، ﴿حَلِيْمٌ﴾، واتە: خوا زۆر ھىدى و مەندە، ﴿عَلِيْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ﴾، زانای پەنھان و ناشکرایە، ﴿الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ﴾، ئەوپەرى بەلا دەستەو ئەوپەرى کاربەجیە.

مەسەلە گەنگەکان

مەسەلە ی یە کەم:

هیچ کەس بەبێ مۆلەت و ویستی خوا، هیچ بەلایەکی تووش نابێ و، بپروا
بە خوا بوونیش مایە پێنماییکرانی دڵە، بۆ هەلۆیستی راست و دروست لە
بەرانبەر بەلۆو گرفتارییەکاندا:

خوا دەفەرموێ: ﴿مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ يَهْدِ اللَّهُ قَلْبَهُ ۚ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝﴾

شیکردنەوهی ئەم ئایەتە، لە سێ برگەدا:

١- ﴿مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾، هیچ بەلایەکی تووش نابێ، مەگەر بە مۆلەتی
خوا، لێرەدا: ﴿مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ﴾، بەرکارەکەی قرتتێراوە، یانی: (مَا أَصَابَ أَحَدًا مِنْ
مُصِيبَةٍ)، هیچ کەس هیچ بەلایەکی تووش نابێ، مەگەر بە مۆلەتی خوا ﷻ.

عەلقەمە گوتووێتی: (هُوَ الرَّجُلُ تُصِيبُهُ الْمُصِيبَةُ، فَيَعْلَمُ أَنَّهَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ،
فَيَسْلَمُ لَذَلِكَ وَيَرْضَى)، (جامع البيان: ٣٤٢٨٦) گوتووێتی: ئەو مەبەست پێی
پیاویکە بەلایەکی بەسەر دێ، دەزانێ کە لەلایەن خواوە، بۆیە ملکەچ دەبێ
و پازی دەبێ، لەو پوووە کە لەلایەن خوای پەرورەدگارەوهوێ، ئەگەرنا جاری
وایە بەلایەکی شتێکی خراپەو، بە دنیایی خودی بەلایەکی پێناخۆشە، بەلام
لەو پوووە کە بەبێ ویست و مۆلەتی خوا بەسەری ئەهاتو، پێی پازییەو
ئەووەش دەبێتە هۆی دڵخۆش بوونی.

وشە (إِذْنٌ)، کە دەفەرموێ: ﴿إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾، (ابن عاشور) دەلێ: (الإِذْنُ:
أَصْلُهُ إِجَارَةُ الْفِعْلِ لِمَنْ يَفْعَلُهُ، وَأُطْلِقَ عَلَى إِبَاحَةِ الدُّخُولِ إِلَى الْبَيْتِ، وَإِزَالَةِ

الْحَبَابِ لِأَنَّهُ مُسْتَقْتَقٌ مِنْ أَذْنٍ لَهُ إِذَا سَمِعَ كَلَامَهُ. وَهُوَ هُنَا مُسْتَعَارٌ لِتَكْوِينِ أَسْبَابِ الْحَوَادِثِ، فَأُطْلِقَ عَلَى ذَلِكَ التَّقْدِيرِ وَالتَّكْوِينِ لَفْظُ (إِذْنٍ)، وَاتَه: وَشَهَى (إِذْنٍ) بَرِيَّتِهِ لَهُ مَوْلَاهُ تَدَانِ بِهِ كَرْدَنِي كَارِيكَ بَوَّ كَه سِيكَ كَه دَهِيكَات، لَهُ تَه صَلْدَا بِهِ كَارِهِي تَرَاوَه بَوَّ رِيْپِيْدَانِي چوونه مَالِيكَ وَ، لَابَرْدَنِي پَه رَدَه يَان كَرْدَنَه وَهِي دَه رِگَا، چوونكه (إِذْنٍ)، لَهُ (أَذْنٌ لَهُ)، هَاتَوَه (أَذْنٌ لَهُ)، وَاتَه: قَه سَه كَه ي بِيَسْت وَ گُوِي بَوَّ رَاگَرْت، بَه لَام لِيْرَه دَا خَوَا زَاوَه تَه وَه بَوَّ هِي تَانَه دِي هُوْكَارِي رُوودَاوَه كَان، ئَنْجَا لِيْرَه بِهِ كَارِهِي تَرَاوَه بَوَّ خَوْدِي تَه نَدَا زَه گِيْرِي كَرْدَن وَ هِي تَانَه دِي رُوودَاوَه كَان، كَه وَاتَه: ﴿إِلَّا يَأْذِنُ اللَّهُ﴾، يَانِي: مَه گَه ر بَه رِيْپِيْدَانِي خَوَا ﴿تَعَالَى﴾.

(۲) - ﴿وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ يَهْدِ اللَّهُ قَلْبَهُ﴾، هَه ر كَه سِي كِيْش پَرَا بَه خَوَا بِيْتِي، دَلِي رِيْتَمَايِي دَه كَات، دَلِي رَا سْتَه رِي دَه كَات، (بَوَّ گَرْتَنَه بَه رِي هَه لَوِيْسْتِي رَا سْت وَ دَرُوسْت)، (الطَّبْرِي)، لَهُ تَه فُسِيْرِي تَه وَ رَسْتَه مُوْبَارَه كَه دَا: ﴿مَا أَصَابَ مِنْ مُّصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾، دَه لِي: ﴿لَمْ يَصِبْ أَحَدًا مِنَ الْخَلْقِ مُصِيبَةً إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ يَقُولُ: ﴿إِلَّا بِقَضَاءِ اللَّهِ وَتَقْدِيرِهِ ذَلِكَ عَلَيْهِ﴾، وَاتَه: هِي چ كَه سِيكَ لَهُ خَه لَك، بَه لَا يَه كِي بَه سَه ر نَا يَهْت، مَه گَه ر بَه مَوْلَه تِي خَوَا وَاتَه: مَه گَه ر بَه تَه نَدَا زَه گِيْرِي كَرْدَنِي خَوَا وَ بَرِيَارِي خَوَا لَه سَه رِي، كَه تَه وَ شْتَه ي بَه سَه ر بِي، لَه وَ بَارَه وَ هَش (الطَّبْرِي) لَهُ تِيْبَنُو عَه بِيَا سَه وَه (خَوَا لَه خَوِي وَ بَابِي رَا زِي بِي) تَه م دَه قَه دِيْتِي بَه ژَمَارَه: (۳۴۲۸۵)، كَه دَه فَه ر مَوِي: ﴿يَهْدِ قَلْبَهُ: يَعْنِي: يَهْدِ قَلْبَهُ لِلْيَقِيْنِ، فَيَعْلَمُ أَنَّ مَا أَصَابَهُ لَمْ يَكُنْ لِيُخْطِئْهُ، وَمَا أَخْطَأَهُ لَمْ يَكُنْ لِيُصِيبْهُ﴾، يَانِي: ﴿يَهْدِ قَلْبَهُ﴾، وَاتَه: دَلِي بَوَّ دَلِيَايِي رِيْتَمَايِي دَه كَات وَ، دَه زَانِي تَه وَه ي بَه سَه رِي هَاتَوَه، تَه دَه گُوْنَجَا بَه سَه رِي تَه يَهْت وَ، تَه وَه ي بَه سَه رِي تَه هَاتَوَه، تَه دَه گُوْنَجَا بَه سَه رِي بِي.

هَه رَه وَهَا (الطَّبْرِي)، لَهُ تَه فُسِيْرِي ﴿يَهْدِ قَلْبَهُ﴾ دَا، دَه لِي: ﴿يَهْدِ قَلْبَهُ: يَقُولُ: يُؤَفِّقُ اللَّهُ قَلْبَهُ بِالتَّسْلِيمِ لِأَمْرِهِ وَالرَّضَا بِقَضَائِهِ﴾، وَاتَه: خَوَا دَلِي رِيْتَمَايِي دَه كَات: مَلَكَه چ بِي بَوَّ فَه ر مَانِي خَوَا، رَا زِي ي بِي بَه بَرِيَارِي خَوَا ﴿تَعَالَى﴾.

(۳) - ﴿وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾، خواش بە ھەموو شتێك زانایە، واتە: بە ھەموو شتێك زانایەو، ئەو بەلاو ناخۆشیی و گرفتارییە بەسەر تۆش ھاتو، ئەی مرووف! ئەو ھەر لە زانیاریی خوای پەرورەدگار دایە.

ئەجە لە راستییدا ئەگەر ئێنسان ئیمانی ھەبێ، بەو ھەو ھەزانی ئەو شتە لە زانیاریی خوادا بوو، بە پڕیاری خوا، بە بێ مۆلەتی خوا ئەو شتە بەسەر ئەھاتو، دەبێتە ھۆی دلخۆشیی و فەرەحنایی لە دڵیداو دەلێ: ھەر شتێك لەلایەن دۆستەو ھەبێ، ئەو خۆشەو، ئەو گرفتارییەش لەو ڕوو ھەو ھەو ھەو لەلایەن دۆستەو ھەو، کە خوای مۆتەعالەو دۆستی ئیماندارانە: ﴿إِنَّ اللَّهَ وَلِيُّ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾، خوا دۆستی ئەوانە ھەو ھەو ھەو، مایە خۆراگریی و دلخۆشییە.

مەسەلە ی دووهم:

فەرمانکردنی خوا بە گوێرایەلیی بوو خۆی و بوو پیغەمبەرەکە ی و،
 ناگادارد کردنەوێی کە لە حالەتی پشتتێکردندا، پیغەمبەری خوا ﷺ تەنیا
 گەیاندنی روونی پەيامی خوا ی لەسەرەو، مروۆقەکان خۆیان بەرپرسیارن:
 خوا دەفەرموێ: ﴿وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِن تَوَلَّيْتُمْ فَإِنَّمَا عَلَى رَسُولِنَا
 الْبَلْغُ الْمُبِينُ﴾ (۱۲)

شیکردنەوێی ئەم ئایەتە، لە سێ بڕگەدا:

(۱) - ﴿وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ﴾، فەرمانبەریی خوا بکەن و، فەرمانبەری
 پیغەمبەرەکە بکەن، (الشوکانی)، چەمکی ئاوا لەم رێستە موبارەکە وەردەگری: (هُوئُوا
 عَلَى أَنْفُسِكُمُ الْمَصَائِبِ، وَاسْتَعْلُوا بِطَاعَةِ اللَّهِ وَطَاعَةِ رَسُولِهِ)، بەلاو گرفتارییەکان کە
 بەسەرتان دێن لەسەر خۆتان ئاسان بکەن و بە قورسیان مەگرن و، سەرگەرمی
 فەرمانبەریی خواو فەرمانبەریی پیغەمبەرەکە ی بن، با چاوت لەسەر ئەو بەلاو نەخۆشی
 و ناخۆشی و گرفتارییە نەبێ، کە لە جەستە و لە رووحتدا و، لە دەورووبەرتدا و، لە مال
 و خێزانت دا و، لە مال و سامانتدا بەسەرت هاتو، با چاوت هەر لەسەر ئەو نەبێ و،
 دەست و پێت بەستێ و پەکت بخات، بەلکو فەرمانبەریی خواو پیغەمبەرەکە ی بکەن
 ﷺ، ناگاتان لە تالایی ئەو گرفتاری و ناپەڕەتیانە نەمێنێ.

(۲) - ﴿فَإِن تَوَلَّيْتُمْ﴾، ئەگەر پشتتان هەلکرد، رووتان وەرگیرا، یانی: (فَإِن أَدْبَرْتُمْ
 عَنْ طَاعَةِ اللَّهِ وَطَاعَةِ رَسُولِهِ مُسْتَكْبِرِينَ عَنْهَا)، ئەگەر پشتتان کردە فەرمانبەریی و
 گوێرایەلیی خواو گوێرایەلیی فەرمانبەریی پیغەمبەرەکە ی، خۆتان بە زلگرت لە
 بەرانبەر خواو پیغەمبەرەکە ی دا.

(۳) - ﴿فَإِنَّمَا عَلَى رَسُولِنَا الْبَلْغُ الْمُبِينُ﴾، بە دنیایی پیغەمبەرەکە مان تەنیا گەیاندنی
 روونی لەسەرە، واتە: خۆتان بەرپرسیاردەبن، یانی: (فَقَدْ أَعْذَرَ إِلَيْكُمْ بِالْإِبْلَغِ وَاللَّهُ

وَيُؤَيِّدُ الْإِنْتِقَامَ مِمَّنْ عَصَاهُ، وَخَالَفَ أَمْرَهُ،) خوا ﷺ بىبانوۋى نەھىشتوون بەۋە كە پىي راگەباندوون و ئاگادارى كىردوونەۋە، تۆلەش لەو كەسە دەستىتى كە سەرىپچى لى دەكات و فەرمانى دەشكىتى.

ئەم ئايەتە موبارەكانە ھەر كامىكىيان -- ۋەك پىشتىر باسما كىرد -- راستىيەكى مەزىن دەگرىتە خۆى و ئەگەر ئىنسان ورد سەرنج بدات، ۋەك ئالغەكانى زنجىر ك ھەموۋىيان يەككىدى دەبەستەۋە.

ھىچ بەلایەك بەسەر مروۆف نايەت، مەگەر بە مۆلەتى خوا، ھەر كەسكىش بىرواى بە خوا ھەبى، خوا دلى رۆشن دەكات و رىئىمى دەكات بۆ ھەلوپىستى راست و دروست، كە برىتتە لە خۆراگرى و ملكەچى بۆ خواۋ رازى بوون بە بىرارو ئەندازەگرى خوا، خىر تىدا دىتنى و، خويندەۋە پىشتى ئەو بەلاۋ نارەھەتتىانە.

ئىنجا بۆ ئەۋەدى ھەتۋانى ئەو برىنە بى، كە بەھۆى ئەو بەلایەۋە لە دلت بوۋە برىنى دلت سارپىز بى، فەرمانبەرى خواۋ فەرمانبەرى پىغەمبەرەكەى ﷺ بىكەن، چونكە لە ئەنجامى پابەندى بە شەرىعەتەۋە، فەرمانبەرى بۆ خواۋ بۆ پىغەمبەرەكەى ﷺ چاۋت ھەر لەسەر ئەو گرفتارى و بەلاۋ نارەھەتتىانە نابى و، چاۋيان لەسەر چىر داناغرى كە بەسەرت ھاتوون و تالايەكەيان نامىنى، بەلام كەسك وانەكات و پىشت لە خواۋ لە پىغەمبەرەكەى ﷺ بكات و فەرمانبەرىيان نەكات، با بزائى كە خۆى بەرپرسىارە، چونكە پىغەمبەرى خواۋ ﷺ تەنبا گەياندى پىيامى پوونى خواۋ لەسەرە، دواى ئەۋەدى پىيامى خواۋ پەرۋەردگارت پىگەىشت و، شەرىعەتى خواۋ پەرۋەردگارت پىگەىشت و بۆت پوونكرایەۋە، ئىنجا بەرپرسىارىتە لى ئەستۋى خۆتە.

مەسەلەي سىيەم:

راگەياندىنى تەنيا پەرستراۋىتىيى خواۋ، پىئويستگردنى پشت بە خوا بەستنى
برواداران:

خوا دەفەرموى: ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ (۱۳)

شىكردنهوى ئەم ئايەتە، لە دوو برگەدا:

(۱) - ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾، خوا، جگە لەو ھىچ پەرستراۋىك نى، ئەمە راستىيەكەو
ھەموو قورئان لە بازنى ئەم راستىيەدا دەسوورپى، ئەمە بناغەي ھەموو راستىيەكانى
دىندارىيە، كە جگە لە خوا ھىچ كەسى دىكەو، ھىچ شتىكى دىكە، شايستەي پەرسترا
نى، بە ماناي راستەقىنەو فراوانى پەرسترا، كە برىتيە لە: ۱- ئەوپەرى ملكەچى،
۲- ئەوپەرى خۆشويستى، ۳- ئەوپەرى بەبەرز گرتى، ۴- ئەوپەرى بەگەورەگرتى و بە
مەزن گرتى، ۵- ئەو پەرى سام و ھەيىەت بۆ نواندى، ۶- ئەو پەرى پشت پى بەستى،
دەبى ئەوانە تەنيا بۆ خوا بى سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ.

(۲) - ﴿وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾، بروادارانىش با تەنيا پشت بە خوا
بىستى، نەيفەرموو: (فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ عَلَى اللَّهِ)، بەلكو (الْجَارُو الْمَجْرُور) پىشخراون،
كە بەركار پىش دەخرى وەك (إِيَّاكَ نَعْبُدُ)، كورت ھەلپنان دەگەيەن، (إِيَّاكَ نَعْبُدُ)،
واتە: تەنيا تۆ دەپەرستىن، لىرەدا: ﴿وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾، با برواداران
تەنيا پشت بە خوا بىستى، ئىمە پىشترىش باسى پشت بە خوا بەستىمان كردو،
پروغان كردۆتەو كە پشت بە خوا بەستى، لەگەل دەست بەھۆكارەو گرتى دژى
يەك نىن، بەلكو تەواو كەرى يەكدىن، دەبى دلت بەخواو پەيوەست بى و، دەستىشت
بە ھۆكارەكانەو بى.

ئاگادار كرده وەي بېرواداران كە ھەندىك لە ژن و مندالەكانيان، وەك دوژمن بە زەرڤ بۆيان و، دەبى لىيان و رىابن، دواتریش وازلەهيتان و چاوپۆشیی و لىبوردن، بکەنە پيشە لەگەڵيان، ئنجا كە ژن و مندال ھۆكارى تاقىكرده وەن، خواش پاداشتى مەزنى لەلايە، بۆكەسانىك سەربەرزانه لەو تاقىكرده وەيە دەربچن، كەواتە: ھەتا پىتيان دەكرى با پارىز لە خوا بکەن و، فەرمانبەريى و بەخشين بکەن، خۆيان لە چرووكىيى بيارىزن:

خَوَّاهُمْ رَمَى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ مِنْ أَرْوَاحِكُمْ وَأَوْلِدِكُمْ عَدُوًّا لَكُمْ فَاحْذَرُوهُمْ وَإِنْ تَعَفَوْا وَتَصَفَحُوا وَتَغْفِرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (١١) إِنَّمَا آمَنَ لَكُمْ وَأَوْلَدَكُمْ فَتَنَّهُ وَاللَّهُ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٢﴾ فَأَقْبُوا اللَّهَ مَا أَسْطَعْتُمْ وَأَسْمَعُوا وَأَطِيعُوا وَأَنْفِقُوا خَيْرًا لَأَنْفُسِكُمْ وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٣﴾

شیکردنه‌وهی ئەم ئایەتانه، لە دوازدە برگەدا:

۱- ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾، تھی ٹھوانہی پرواتان ھیناؤہ! (بہ ھممو ٹھو شتانہی بیوستہ بروایان یی بھینری).

(۲) - ﴿إِن مِّنْ أَرْوَجِحُمْ وَأَوْلَدِ كُمْ عَدُوًّا لَّكُمْ﴾ به دنیایی له ژنه کانتان و له پۆله کانتاندا دوژمن ههیه بۆ ئێوه، واته: به شیک له هاوسه رانتان و منداله کانتان وهك دوژمن وان بۆ ئێوه، دوژمن نهو كه سهیه كه زیانت پێ دهگهیهنێ و خێرو قازانجت له دهست دهدا، هه ندیک له ژن و مندایش بهو شیوهیه مامه له دهكهن له گهڵ پیاودا، له هۆی هاته نه خواره وه کهیدا باسمان کرد، عهبدو للای کوری عه بباس (خوا له خۆی و بابی رازی بێ)، هیناویه تی، که هه ندیک له وانهی له خه لکی مه ککه بر وایان هینابوو، و یستیان کۆچ بکهن بۆ مه دینه، به لام هه بوو ژنه که ی، هه بوو کوره که ی، هه بوو کچه که ی رییان

لېگرتن كە كۆچ بىكەن، ديارە ھەر مەسۇلمان و ئيماندار بوون، بەلام كۆچيان نەكرد، تاكو بچن لە مەدينە لەوئى لە مەزلگای ئىسلامدا، پەرورەدە بىن و، فېرى قورئان بىن، شارەزا بىن و، خېرىكى زۆريان لەدەست چوو، ئىنجا خوا ﷺ فەرمووى: ھەندىك لە ژن و مندالەكانت واتە: ئەوانەى پريان گرتو لە پياوھەكان كە كۆچ بىكەن و، پەيوەست بىن بە مەزلگای ئىسلامەو، مامەلەيەكيان كردو لەگەل مېردەكانياندا، وەك مامەلەى دوژمن لەگەل دوژمن دا، وشەى (غەدو)ش بۆ تاك و بۆ دووان و بۆ كۆ (جمع)ش بەكاردەھيتى.

لېرە كە دەفەرموى: ﴿إِنَّ مِنْ أَرْوَاحِكُمْ﴾، (مِنْ)، بۆ ھەندىك (تَبْعِيض)، ھەموو ژنىك بۆ مېردەكەى وانىھو، ھەموو مندالتيكىش بۆ باب و دايكى وانىھ، واتە: بەشپيكيان وان:

أ- يان مەبەست لەوھە كە مانا پەلەتھەكەيتى واتە: ھەر پىك لېتان دەبنە دوژمن و دوژمنايەتيتان دەكەن، وەك ھەندىك ژن بۆ مېردەكەى وايھو، ھەندى مندال ئەگەر كورە، ئەگەر كچە، بۆ باب و دايكى وايھ، جارى و ھەيە ژن مېردى خۆى دەكوژى، يان تووشى زيانى دەكات، يان خپانەتتى لى دەكات، ھەرورەھا مندال كور يان كچ، شتىك دەكات كە بە زەرەرى دايكى يان بابى يان ھەردووکیان تەواو بى.

ب- ياخود مەبەست پىي وپچواندنىكە، كە وەك چۆن دوژمن كاريك دەكات، تۆ تووشى زيان بى، ئەو ژنەش كاريك دەكات، ئەو مېردە تووشى زيان بى، نەك دزايەتتى بكات بە پەلەت و، ئەو مندالە كاريك دەكات كە باب و دايكى، تووشى زيان بىن، بى ئەوھى ئىعلانی دوژمنايەتتى بكات.

﴿فَأَحْذَرُوهُمْ﴾، [مادام وان] لېتان وريابن و ئاگاداريان بىن، لە دەستيان تووشى زيان نەبن!

﴿وَإِنْ تَعَفَّوْا وَتَصَفَّحُوا وَتَغْفِرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾، ئەگەر ببوورن و چاوپۆشى بىكەن و بپۆشن، بە دلئايى خوا لېبورەى مېرەبانە، لە سەرەتاو دەبى

وریا بى، ژن و مندالت تووشى گوناھو لادان و تاوانت نەكات، ئنجا بە نسبەت ئەو كاتەوہ كە گوتراوہ: كەسێك پڕوای ھێناوہ، بەلام ژنەكەى، يان مندالەكەى پڭگرى بووہ كوچ بكات بۆ مەدينە، ئەوہ ڕابردوہ، بەلام گوتراوہ: (إِنَّ خُصُوصَ السَّبَبِ لَا يَمْنَعُ شُمُولَ الْمَعْنَى)، تايبەت بوونى ھۆكار (ى دابەزىنى ئايەتێك) پڭى لە گشتگيربوونى واتايەكەى ناگرى، ئىستاش پياوان ئەگەر لە خۆيان وريا نەبن، لەوانەيە ھەندى لە ژنەكانيان زۆريان داوا لى بكەن: فلان شتەمان دەوى و فلان شتەمان دەوى و فلان شتەمان دەوى، ئە ئەنجام دا تووشى مالى ھەرام بڭن، يان تووشى كاسبى ھەرام بڭن، يان تووشى تەنازولكردن بڭن لە عەقيدەو مەبدەتيان لە پڭناوى پازيكردن ژن و مندالياندا، يان جارى وايە ژن و مندالەكان، ئەو پياوہ ھەلدەپڭن بۆ شتيك كە ناشەرعيە، يان بە پڭچەوانەوہ: جارى واش ھەيە پياوہ كە ژنەكەى بەرەو ناشەرعيە ھەلدەپڭى، يان مندالەكاني ناچار دەكات، بەلام ليرە ھالەتى باوتر پەچاوكراوہ كە بەزۆرى وايە ئافرەت كە عاتيفيەو، مندالەكان كە جارى عەقلياڭن كامل نەبووہ، ئەگەر باب وريا نەبڭ، تووشى ناشەرعيى و لادان و تاوانى دەكەن، ئنجا پڭشى دەبى وريا بڭ، بەلام دواى ئەوہى كەم و كوپيەك بوو لەلایەن وانەوہو، ئەو پياوہ تووشى لادانيك، تاوانيك، ھەلەيەك بوو، نابڭ چاوى لە تۆلەستانەوہو دوژمنايەتيى بڭ، بۆيە خوا دەفەرموى: ﴿وَإِنْ تَعَفُّواْ وَتَصْفَحُواْ وَتَغْفِرُواْ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾، ئەگەر واز لە سزادان بڭنن و، چاوپۆشىي بكەن و، لڭبوردن بكەن، بە دلتيابي خواش لڭبوردەى بەبەزەييە، چونكە ناكړى پياو بلڭ ژنەكە! فلانە سالە بەھوى تۆوہ من ئەو كاسبىيەم نەكرد، يان ئەوہم نەكردو ئەوہم كرد، يان بەھوى فلان كوپرەوہو فلان كچەوہ، ئەويش بڭ دوژمنايەتيى بكات، ئا، ژيانى خيژانيى بە چاوپۆشىي و لڭبوردن تەندروست دەبڭ.

كەواتە: با سەرنجىكى ئەو سى وشەيە بدەينەوہ:

(غفو): بريتە ھەوہ كەسێك كە ھەلەيەكى بەرانبەر كړدووى، خۆت دوور بگرى لە سزادانى.

(صَفْح): بریتیه له‌وهی سەرزەنشتیشی ئەکە و چاوپۆشیی لێ بکە، ئەک
هەر سزای ئەدهی، بە‌ئکو ئێشی لە دڵ نەگری.

(عَفْر)، بوردن و پۆشین، یانی: هەڵەکە و پۆ پۆشی و وەك ئەو هەڵەیهی
هەر نەکردبێ و لە بیر خۆتی بەریه‌وه.

ئەجا ئەگەر وایکەن:

(۵) - ﴿فَإِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾، بە دنیایی خواش لێبوردە و بەبەزەییە، واتە: ئەویش
بەپێی کردەوه‌کە و خۆتان، مامە‌لەتان لەگە‌ڵدا دەکات، ئەگەر ئێوه چاوپۆشی و
لێبوردن بکەنە پیشە، خواش لێتان دەبوری و چاوپۆشی و بەزەبێتان لەگە‌ڵ دەنوێنێ.

(۶) - ﴿إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ﴾، بە دنیایی سامانە‌کانتان و مندا‌لە‌کانتان پۆ
ئێوه مایە تاقیکردنە‌وه‌ن، وشە (فِتْنَةٌ)، لە قورئاندا بە چەند واتایەك هاتو، لە
ئە‌صلدا وشە (فِتْنَةٌ)، لە‌وه‌وه هاتو: (فَتَنَ الصَّائِغُ الذَّهَبَ، إِذَا أَدْخَلَهُ فِي النَّارِ لِيَتَّظَهَّرَ
جَوْدَتُهُ مِنْ رَدَائَتِهِ)، واتە: زێڕینگەر زێره‌کە و جە‌رباند، یانی: خستیه ئێو ئاگرە‌وه‌وه قالیی
کردە‌وه، پۆ ئە‌وه‌ی زێری ساغ لە‌و کانزایانە‌ی رەگە‌لی خراون، جیابێتە‌وه، لە ئە‌صلدا
لە‌وه‌وه هاتو، دوا‌ی بە‌کارهێ‌نراوه پۆ تاقیکردنە‌وه‌وه، بە‌کاریش دەهێ‌نێ پۆ بە‌لا‌و
مە‌ینه‌تیی بە‌سەر‌هاتن، پۆ ئە‌وانە هە‌موویان بە‌کارده‌هێ‌نێ، هە‌ندیکیش گوتوو‌یانە:
(الْفِتْنَةُ: اضْطِرَابُ النَّفْسِ، وَحَيْرَتُهَا مِنْ جَرَاءِ أَحْوَالٍ لَا تَلَامُ مِنْ عَرَصَتْ لَهَا)، فیتنه بریتیه له
شلە‌ژانی نە‌فس و سە‌راسیمە بوونی، لە ئە‌نجامی هە‌ندیک شتدا کە بە‌سە‌ری هاتوون و
لە‌گە‌ڵی دا ناگونی‌ن، واتە: سامانە‌کانتان و مندا‌لە‌کانتان پۆ ئێوه مایە تاقیکردنە‌وه‌ن
و گرفتاری و مە‌ینه‌تیبێتان پۆ دیننه‌ پێش.

(۷) - ﴿وَاللَّهُ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ﴾، خواش پاداشتی مە‌زنی لە‌لایە، یانی: ئەگەر ئێوه لە
تاقیکردنە‌وه‌ی مāl و سامانە‌کانتان و مندا‌لە‌کانتان، دەر‌بچن و، پۆ مāl و سامانە‌کانتان
سوور ئە‌بن لە‌سەر ئە‌وه‌ی بە‌هە‌لل و بە‌هە‌رام هەر وە‌سەرە‌کیان بێ‌ن و، پۆ
مندا‌لە‌کانتان سوور ئە‌بن لە‌سەر ئە‌وه‌ی هەر داوا‌کارییه‌کیان کرد، پێیان بە‌دن، یان لە

پېناوی چاک ژياندنې تهواندا، خوتان گوناھبارو عهیددار بکن، تهگەر ئاوا مامه له بکن و به تەندروستی، خوا پاداشتیکې مه زنی له لایه.

له باره ی ئهم ئایه ته موباره کوه، زۆربه ی تهفسیره کان ئهم دهقه ی سوننه تیان هیناوه:

اعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بُرَيْدَةَ رضي الله عنه، قَالَ: سَمِعْتُ أَبِي بُرَيْدَةَ، يَقُولُ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَخْطُبُنَا فَجَاءَ الْحُسَيْنُ وَالْحَسَنُ رضي الله عنهما عَلَيْهِمَا قَمِيصَانِ أَحْمَرَانِ يَمْشِيَانِ، وَيَعْتَزَّانِ، فَنَزَلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَنِ الْمُنْبَرِ فَحَمَلَهُمَا وَوَضَعَهُمَا بَيْنَ يَدَيْهِ، ثُمَّ قَالَ: صَدَقَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: ﴿إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ﴾، نَظَرْتُ إِلَى هَذَيْنِ الصَّبِيِّينِ يَمْشِيَانِ يَعْزَّزَانِ، فَلَمْ أَصْبِرْ حَتَّى قَطَعْتُ حَدِيثِي، وَرَفَعْتُهُمَا ثُمَّ أَخَذَ فِي خُطْبَتِهِ { (أخرجه أبو داود: ۱۱۰۹، والترمذي: ۳۷۷۴، والنسائي في الكبرى: ۱۷۹۱، وابن ماجه: ۳۶۰۰، وأحمد: ۵، ص ۳۵۴، وابن حبان: ۶۳۹، والحاكم: ۱۰۵۹، وابن خزيمة: ۱۴۵۶، وحسنه الألباني في سنن أبي داود).

واته: عهبدوللای کورې بوره یده له بابیه وه رضي الله عنه ده گپړته وه ده لئ: پیغه مبهری خوام بیني رضي الله عنه وتاری دده، حهسه ن و حوسین هاتن (نه وه ی بوون، کورانی عه لی ئاموزای و فاتیمه ی کچی خوا لیان رازی بی، پپړوچکه و بچووک بوون)، دوو کراسی سووریان له بهردا بوون، ده پوښتن و په تلیان ده برد و ده که و تن، (دیاره له کراسه که یان ئالقاون)، پیغه مبهری خوا رضي الله عنه (وتاره که ی بری) له مینه بهر که دابهزی و هه ردو کیانی هه لگرتن و بردیه لای خو ی و له پیش خو ی داینان، دواپی فهرمووی: خوا راستی فهرمووه: ﴿إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ﴾، مال و سامانه کانتان و منداله کانتان بو ئیوه مایه ی تاقیکردنه وهن، ته ماشای ته و دوو مندالهم کرد، ده پوښتن و هه لده نگوتن، خو م پانه گرت تا کو وتاره که م بری و، به رزم کردنه وه بو لای خو م، دواپی دهستی کردنه وه به وتاردانه که ی.

۸- ﴿فَأَنفِرُوا لَئَلَّامًا مَّاسِطَةً﴾، هه تا ده توانن پاریز له خوا بکن، هه تا بو تان ده کری، واته: تهگەر که م و کورپیه کیشتان بوو له و بواره دا، نا ئومید مه بن، ته وهنده ی پیتان

دهکړی، وریابن مال و مندالتان تووشی گوناځو لادان و تاوانتان نهکات، به پټی توانا
 نهوهندهی بوټان دهکړی پاریز له خوا بکه، پاریز له خوا کردنیش نهوهیه که تو وریا
 بی قهدهغهکانی خوا نه شکینتی و، ټهرکهکانی که لهسهری داناوی، نهیانچووینی.

(۹)- ﴿وَأَسْمَعُوا وَأَطِيعُوا وَأَنْفِقُوا خَيْرًا لِّأَنْفُسِكُمْ﴾، گوئی بگرن (نهوهی خوا
 فهرمانی پیکردوون، وهری بگرن و تیبیگه)، فهرمانبهیری بکه و گوپراهیلی بکه،
 (همه بو خوا ﷻ همه بو پیغهمبهیری خوا ﷻ).

(۱۰)- ﴿وَأَنْفِقُوا خَيْرًا لِّأَنْفُسِكُمْ﴾:

آ- مال و سامانیش به قازانجی نهفسی خوټان ببهخشن، ټهمه واتابهکی.

ب- یاخود: ﴿وَأَنْفِقُوا﴾، ببهخشن خهرج بکه، مال و سامان، ټنجا (وَأَفْعَلُوا خَيْرًا
 لِّأَنْفُسِكُمْ)، بهلام (وَأَفْعَلُوا)، نهگوتراوهو قرتیتراوه لهبهر نهوهی به سیاق و سهلیقه
 دهزانری، واته: مال و سامان ببهخشن و چاکه بکه بو خوټان، ههروهها ټهم رستهیه
 دوو مانای دیکهشی ههن که دواپی دهیانننن.

(۱۱)- ﴿وَمَنْ يُوقِ شَحَّ نَفْسِهِ﴾، ههر کهسینکیش له چرووکی نهفسی پاریزراو بټ،
 واته: چرووکی و چنگوووچاوی، سیفتهټیکی خراپه له دهروونی مروټدا، ههر کهسیک
 لهشپرو خراپهی ټهو سیفتهتهی پاریزراو بټ و سهخیی و دلفراوان بټ.

(۱۲)- ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾، ټا نهوانهن سهرفرازان، یانی: سهرفرازی راستهقینهو به
 ټامانج گهیشتووی راستهقینه، نهوان، لیږدها که دهفهرموئی: ﴿وَمَنْ يُوقِ شَحَّ نَفْسِهِ﴾،
 واته: (مَنْ زَكَّى نَفْسَهُ مِنَ الشَّحِّ وَوَقَّى شَرَّ الشَّحِّ)، ههر کهسیک نهفسی خوئی پاککردبټنهوه
 له چرووکی و پږدی و، له خراپی ټهو سیفتهته پاریزراو بووپی، بهس نهوانهن سهرفراز.

که دهفهرموئی: ﴿وَأَنْفِقُوا خَيْرًا لِّأَنْفُسِكُمْ﴾، وپراي ټهو دوو واتابهی
 گوټمان: دوو مانای دیکهشی ههن، مانای یهکه: بهخشینکی باش بو خوټان
 ببهخشن: (وَأَنْفَقُوا إِنْفَاقًا خَيْرًا).

وشەى (خَيْرٍ) یش به مانای مَال و سامان دى، چونكه خواى پهروه‌ردگار له هه‌ندىك له نایه‌ته‌كاندا وشەى (خَيْرٍ)ى، به مانای مَال و سامان هیناوه، وه‌ك ده‌فه‌رموى: ﴿كُتِبَ عَلَيْكُمُ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ إِنْ تَرَكَ خَيْرًا الْوَصِيَّةُ﴾ (۱۸۰) البقرة، واته: وه‌سییه‌تان له‌سه‌ر پێویست كراوه، ئه‌گه‌ر یه‌كێك له تێوه‌خه‌یری به‌جێهێشت، واته: مَال و سامانى به‌جێهێشت.

دووه‌م: مانایه‌كى دیکه‌شى ئه‌وه‌یه‌ كه وشەى: ﴿وَأَنْفِقُوا﴾، مانای پێش‌بخه‌ن (قَدَّمُوا)ى، خراپ‌ته‌ ئیو، یانى: (صُمْنٌ وَأَنْفِقُوا مَعْنَى قَدَّمُوا)، واته: به‌خشن و پێش‌بخه‌ن بۆ نه‌فسى خۆتان مَال و سامانیك كه ده‌یه‌بخشن، بۆ خودى خۆتانى پێش‌بخه‌ن به‌ قازانجى خۆتان، له‌ قیامه‌ت به‌ كه‌لكتان دێته‌وه، كه‌واته: ﴿وَأَنْفِقُوا خَيْرًا لِّأَنْفُسِكُمْ﴾ سه‌رجه‌م چوار واتا هه‌ن.

لێره‌ كه ده‌فه‌رموى: ﴿فَانْفِقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ﴾، ئه‌وه‌نده‌ى له‌ تواناتان دا هه‌یه‌ پارێز له‌ خوا بکه‌ن، هه‌ندىك له‌ زانایان پێیان وابوو هه‌م رسته‌یه‌ ئه‌و نایه‌ته‌ى نه‌سخ كر‌دۆته‌وه‌ كه ده‌فه‌رموى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْفِقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ﴾ (۱۱۲) آل عمران، ئه‌ى ئه‌وانه‌ى پ‌رواتان هیناوه! وه‌ك بۆ خوا شایسته‌یه‌ پارێزى لێبکه‌ن.

گوتوو‌یانه: چونكه وه‌ك بۆ خوا شایسته‌یه، واته ئه‌و په‌رى ته‌قوا، به‌لام لێره‌دا ده‌فه‌رموى: ﴿فَانْفِقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ﴾، ئه‌وه‌نده‌ى له‌ تواناتاندا هه‌یه‌ پارێز له‌ خوا بکه‌ن، ئه‌مه‌ گوايه‌ نایه‌ته‌كه‌ى سوور‌ه‌تى (آل عمران)ى، نه‌سخ كر‌دۆته‌وه!

به‌لام له‌ راستیدا ئه‌و دوو نایه‌ته‌ تىك ناگیرین، تاكو بلێین: ئه‌وه‌ى دوا‌ییان ئه‌وه‌ى پێش‌ى نه‌سخ كر‌دۆته‌وه، چونكه رسته‌ى: ﴿فَانْفِقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ﴾، تێیدا سه‌رنجى چه‌ندى‌ئى (كمیة)ى ته‌قوا دراوه، واته: با ته‌قوايه‌كه‌تان هه‌موو ئه‌و حااله‌تان‌ه‌ى ته‌قوايان تیدا پێویسته، بیانگر‌یته‌وه، (فَهُوَ أَمْرٌ بِاسْتِغَابِ جَمِيعِ الْمَوَارِدِ الَّتِي تَسَعُّهُ الْإِسْطَاعَةُ بِالتَّقْوَى)، فه‌رمانه‌ به‌ وه‌خوگر‌تى تىك‌پاى ئه‌و بو‌ارانه‌ى توانای پارێز‌كاریى ده‌یانگر‌یته‌وه.

بەلەم رستەي: ﴿أَتَقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ﴾ (۱۰۲) تېيىدا سەرنجى چۆنەيتى (كيفية) دراوه، واتە: بەو چۆنەيتىيە پارىز لە خوا بکەن کە بۆ خوا شايسەتە لە رووى چۆنەيتىيەو، ئەو ەى دىکەش لە رووى چەندىتيەو، کەواتە: هېچ تىگگىرانىک نى، يانى: ئەگەر بگوترى: وەك بۆ خوا شايسەتە پارىزى لى بکەن، ەروەها ئەگەر بگوترى: ەتا دەتوانن پارىز لە خوا بکەن، ەرىەک واتايان ەيە، چونکە ەتا دەتوانن، برىتيە لەو ەى وەك بۆ خوا شايسەتە، چۆن بۆ خوا شايسەتە پارىزى لى بکەين؟ ئەو ەيە کە ەتا دەتوانن، ئنجا: ﴿فَأَتَقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ﴾ مانايەکەى برىتى نىە لە: (ئەو ەندەى توانىتان)، بەلکو يانى: ەتا پىتان دەکرى و دەتوانن، رستەکەى دىکەش: ﴿أَتَقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ﴾ يانى: وەك بۆ خوا شايسەتە، ئنجا ئەو تەقوايەى بۆ خوا شايسەتە، ئەو ەيە کە ەموو تواناي خۆتى تىدا بەکاربىنى، لەو پارىزکردن و لە خو وريابوونەدا.

بۆيە (الطبري) يش، ەرى دەلى: نەسخ لىرەدا هېچ واتايەكى نىە، چونکە (لَا يُوجَدُ تَكْلِيفٌ مَّا لَا يُطَاق)، چونکە ەندىکيان گوتوو يانە: کە خوا دەفەرموى: ﴿أَتَقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ﴾ ئەو لە تواناي مروفا نىە! بەلەم ئەگەر لە تواناي مروفا نەبووايە، خوا پىويستى نەدەکرد، چونکە خوا فەرموويەتى: ﴿لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا﴾ (البقرة، ۲۸۶) خوا لەسەر هېچ کەسيک پىويست ناکات، مەگەر ئەو ەى لە توانيدا ەيە، ئنجا ئەگەر لە توانادا نەبووايە، نەدەگونجا خوا بفەرموى: ﴿أَتَقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ﴾ وەك بۆ خوا شايسەتە پارىزى لى بکەن.

(الطبري)، دەلى: ((إِذَا أَتَقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ) لَا يُضَادُّ (فَاتَقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ)) بَلِ الْقَدَرُ الْمُسْتَطَاعُ مِنَ التَّقْوَى هُوَ الْمَأْمُورُ بِهِ، وَهُوَ حَقُّ التَّقْوَى لِلَّهِ، واتە: (فَاتَقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ) دژى (فَاتَقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ))، نىە، بەلکو ئەو ئەندازەيە لە پارىزکاريى لە توانادا ەيە، ەرى ئەو ئەندازەيە فەرمانى پىکراو، ئەو ئەندازەيش برىتيە لە تەقواى شايسەتە بۆ خوا ﷻ.

مەسەلە ی پێنجەم و کوۆتایی:

فەرمانکردن بە برواداران کە لە ڕۆی خوادا بەخشن و قەرزی باش بە خوا بدەن، تاكو خواش پاداشتی چەند قاتیان بداتەووە و لیان ببووری و، وەسفکردنی خوا بە پێنج سیفەتی بەرزو بۆ وێنە ی:

خوا دەفەرموی: ﴿إِنْ تُقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُّضْعِفَهُ لَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ شَكُورٌ حَلِيمٌ ۝١٧ عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝١٨﴾

شیکردنەوهی ئەم دوو ئایەتە، لە پێنج برگەدا:

١- ﴿إِنْ تُقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُّضْعِفَهُ لَكُمْ﴾، ئەگەر قەرزی چاک بە خوا بدەن، (خوا) بۆتان چەند بەرانبەر دەکاتەو، واتە: پاداشتەکەتان بۆ چەند قات دەداتەو، ﴿يُّضْعِفُهُ لَكُمْ﴾، خۆتارویشەتەو: (يُّضْعِفُهُ لَكُمْ)، هەردوو کیشیان یەك واتایان هەیه، واتە: بۆتان چەند بەرانبەر دەکاتەو، بۆتان قەرەبوو دەکاتەو، بە چەند بەرانبەر، پاداشتەکەیتان دەداتەو.

٢- ﴿وَيَغْفِرْ لَكُمْ﴾، لێشتان دەبووری.

کە دەفەرموی: ﴿إِنْ تُقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا﴾، ئیمە لە سوورەتی (الحديد) دا، کورتە باسیکمان لە بارە ی (الْقَرْضُ الْحَسَنُ) هە کرد، وشە ی (قَرْض)، لە زماندا بە مانای (قَطْع) ه، (قَرْضُهُ أَي قَطْعُهُ) بری (مِقْرَاض)، بە مقەست و بە نینۆکریش دەگووتری، بەلام لە زارای شەرع دا (قَرْض): بریتیه لە پرینی ئەندازە یەك لە مَال و سامان و، بەخشینی بە کەسیك کە لێی بەهرەمەند بۆ و دوایی بیگێڕتەو، یاخود ئەندازە کە ی بیگێڕتەو، بەلام (الْقَرْضُ الْحَسَنُ)، وەك لەو کورتە باسەدا بە تەفصیل باسمان کرد، ئەو یە کە:

١- ئەو قەرزی دەدری بە کەسیك، لە مَال و سامانیکی حەلال بۆ.

۲- ئەو قەرز پێدانه، تهنیا له بهر خوا ﷺ و بۆ و ده دهست هێنانی په زامه نندی خوا بێ.

۳- ئەو قەرز پێدانه، به رهوشتیکی جوانه وه و بهرووی خوێش و به زمانیکی شیرینه وه بێ، نه که به کۆمه لێک منه ت و به مۆن و مرچی و که سه که په شیمان بیته وه له داوای قهرز کردنه که.

۴- بابای قهرز ده ر بابای قهرز پێدراو سه غله ت نه کات، هه موو رۆژی داوای بکات.

۵- بابای قهرز ده ر ته گهر زانیشی قهرز داره که بۆی نادریته وه، له سه ری سووک بکات یان چاوپۆشیی لێ بکات، مادام له توانای دا هه بێ، وه ک خوا ﷺ له سوورته تی (البقرة) دا، فه رموویه تی: ﴿وَإِنْ كَانَتْ دُوْعُ عُسْرٍ فَنُظِرْهُ إِلَىٰ مَيْسَرٍ وَأَنْ تَصَدَّقُوا خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ (۸۰).

ئنجاکه ده فه رموی: ﴿إِنْ تُقْرِضُوا اللَّهَ فَرْضًا حَسَنًا﴾، به راستی ته مه ته عبیریکه ته و په ری لوتف و میهره بانیی خوای به به زه یی تێدایه، چونکه: مآل و سامانه که هی خوایه و تۆ خوێشت هی خوای، که چی خوا ده فه رموی: قهرزم بده یه، هه لبه ته نایده ی به خوای په روه ردگارو ده یده ی به به نده کانی خوا، به لام خوا ده فه رموی: ته وه ی داوته به مروقه کان، به به نده کانی خوا، وه ک درایت به من، وایه و، دوا یی من پاداشت ده ده مه وه، بابای قهرز داریش قهرزه که ت ده داته وه، به لام منیش چه ند به رانه ر پاداشت ده ده مه وه!

۳- ﴿وَاللَّهُ شَكُورٌ حَلِيمٌ﴾، خواش سوپاسگوزاری هێدی و مه نده. (شَكُورٌ): (الشُّكْرُ: فَعُولٌ مِمَّا مَعْنَى فَاعِلٍ لِلْمُبَالَغَةِ، وَلِالْمُقْصَدِ بِهِ الْجَزَاءُ بِالْخَيْرِ عَلَىٰ فِعْلِ الصَّالِحَاتِ)، (شَكُورٌ): له سه ر کیشی (فَعُول) ه، به مانای (شَاكِر) ه، به لام بۆ زێده پۆیی، واته: خوا زۆر سوپاسگوزاره و مه به ست پێی پاداشته وه ی خوایه به چاکه، له به رانه ر چاکه کاندای واته: خوا ﷺ سوپاسگوزاره بۆ به نده کانی، ته گهر چاکه بکه ن، خوا چاکه که یان ده بینێ و سوپاسیان ده کات پێی خوێشه و ده ستخویشیان لێ ده کات و پاداشتیان ده داته وه، (حَلِيمٌ)، یانی: هێدی و مه نده، چونکه خوا ﷺ ده زانی که له بواری مآل و سامان و

قەرز بە یەكدی دان و قەرز وەرگرتنەووە ئەوانەدا، جار جار كێشەو مشت و مە پەیدا دەبێ، یان هەندێك كەس كە قەرزی پێدەدرێ، قەرز كوێر، یان هەندێ كەشیش هەر قیلبازو ساخە چییە، دێ قەرز دەكات، بەلام دوایی قەرزەكە ناداتەو، مە چەند جار ئەوهم بۆ هاتۆتە پێش، كەبرا پێش دێ، زۆر دەكرووزێتەووە زۆریش جەخت دەكاتەو كە لە فلان كاتەدا قەرزەكە دەداتەو، دوایی چەند سالی بەسەردا تێدەپەرن، هەر نایینیپەو، یاخود ئەگەر بینێشتەو، رەنگە هەر نكوولێش بكات و بلی: لەبیرم ئەماو!! بۆیە خوا دەفەرموێ: ﴿وَاللَّهُ شَكُورٌ﴾، یانی: ئەگەر ئەو كەسە تۆ قەرزەكەت پێداو، سوپاسیشت نەكات و، قەرزەكەشت نەداتەووە قەرز كوێر بێ، یاخود دوایی نكوولێشی لێ بكات، خوا سوپاسگوزارەو پاداشتتەن دەداتەو، (حَلِيمٌ)، هەروەها هێدی و مەندە، (حَلِيمٌ)، پێچەوانە ی زوو توورەبوو، یانی: خوا زوو توورە نابێ و هێدی و مەندە، تێوێش وابن لەگەڵ ئەو كەسانە ی مامەلەیان لەگەڵدا دەكەن، لە بواری قەرز پێدان و قەرز لێكردن دا.

٤- ﴿عَلِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ﴾، (خوا) زانای پەنھان و ناشكرايە، (غَيْب)، چاوگە، بەلام بە مانای بكەر (فَاعِل)، واته: (عَالِمُ الْغَايِبِ)، زانای ئەوێە كە پەنھانە، (شَهَادَةُ)، واته: ئەو شتە ی بێراو و مەشهوودە، (شَهَادَةُ)، دیسان چاوگە، یانی: بینن، (شَهِدَ، يَشْهَدُ، شَهَادَةً، فَهُوَ مَشْهُودٌ)، (مشهود)، واته: بێراو.

٥- ﴿الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾، (خوا) بالادەستی كارزانە، خوا خاوەنی ئەو پەری بالادەستی و زالییەو، خاوەنی ئەو پەری كارزانی و كارامەییە، كەواتە: خوا تەگاداری پەنھانەو تەگاداری ناشكراشەو، ئەو پەری بالادەستی هەیهو، ئەو پەری حێكمەت و لێزانیشی هەیه.

خاوەنی (أضواء البيان)، (الشنقيطي)، لە تەفسیرەكەیدا^(١) دەلێ: (شُكْرُ اللَّهِ لِعِبَادِهِ، هُوَ مُجَازَاتُهُ لَهُ بِالْأَجْرِ الْجَزِيلِ عَلَى الْعَمَلِ الْقَلِيلِ)، سوپاسکردنی خوا بۆ

بەندەکە ی بریتیه له پاداشدانهوهی به پاداشتیکی مهزن، له سه‌ر کرده‌وهیه‌کی که‌م، که‌واته: خوا ﷻ له کۆتایی ئه‌م سووره‌ته موباره‌که‌دا، پێنج سیفه‌تی به‌رزو مه‌زنی له خۆی هه‌ڵدان:

۱- (شُكْرٌ).

۲- (حِلْمٌ).

۳- (عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ).

۴- (الْعَزِيزُ).

۵- (الْحَكِيمُ).

ئج‌ا ئه‌م پێنج سیفه‌تانه‌و هه‌موو سیفه‌ته‌کانی دیکه‌ی خ‌وای به‌رزو مه‌زن که‌ باسیان ده‌کات له کۆتایی ئایه‌ته‌کاندا، هه‌مووی ئاماژه‌یه به ئیمه که چ‌او له سیفه‌ته‌کانی خوا بکه‌ین ﷻ، و ئیمه‌ش هه‌ول‌ده‌ین ئه‌و سیفه‌ته به‌رزو بـی وینانه‌ی خ‌وای په‌روه‌ردگار که له‌گه‌ڵ مروّفان دا ده‌گونجی‌ن، ئه‌و سیفه‌تانه له خ‌وماندا پینینه دی، و خ‌ومانیان پـی پ‌رازی‌ننه‌وه، وه‌ک له سووره‌تی (النور) دا، خوا ﷻ له به‌سه‌رهاتی (أبو بکر الصديق)، و (مسطح بن أثاثه) دا، که کوره‌ پووری یان کوره‌ خ‌الی بوو، و هاوک‌اری ده‌کرد، به‌لام (مسطح بن أثاثه)، یه‌کیک بوو له‌و چه‌ند که‌سه‌ی بوختانیان به‌ دایکمان ع‌ائیشه کرد (خوا لـی پ‌ازی بـی)، ئه‌بوو به‌ک‌ریش سو‌یندی خ‌واردو گو‌تی: هاوک‌اری ناکه‌م، د‌وایی خوا^(۱)، ئه‌و ئایه‌ته‌ی نارده‌ خ‌وار که ده‌فه‌رمو‌ی: **﴿وَلَا يَأْتَلِ أُولُو الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ أَنْ يُؤْتُوا أُولِي الْقُرْبَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلْيَعْفُوا وَلْيَصْفَحُوا أَلَا تُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾** (النور، ۲۲) واته: با نه‌وانه‌تان که خ‌اوه‌ن چ‌اکه‌و به‌خششن، سو‌یند نه‌خ‌ون هاوک‌اری خ‌زمان و نه‌داران و کوچ‌که‌ران نه‌که‌ن، با چ‌اوپ‌وشی

(۱) الإستيعاب في بيان الأسباب، ج ۲، ص ۵۷۲، رواه البخاري: ۴۷۵۷، ومسلم: ۲۵۳۲.

بکەن و لیبوردن بکەن، ئایا ھەز ناکەن خوا لیتان بووری و، خواش لیبوردهی به به زەبییه؟!

واته: وهك چۆن ھەز دەكەن خوا لیتان ببووری، ئیوھش ببوورن و، وهك چۆن ھەز دەكەن خوا به زەبییه له گەلتان بنوێتی، ئیوھش به به زەبییه بن و، چاوپۆشیی بکەن.

خوا به لوتف و کەرەمی خووی یارمهتییان بدات خۆمان پراژێنیهوه به ههموو ئهو سیفەته بهرزو جوانانهی، خوا ﷻ پێی خوشن، وهك دهفهرموی:

۱- ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ﴾ ۱ التوبة.

۲- ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ﴾ ۱۵۹ آل عمران.

۳- ﴿وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ﴾ ۱۵۱ آل عمران.

۴- ﴿وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ ۱۳۶ آل عمران.

۵- ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ﴾ ۲۴۲ البقرة.

خوا به لوتف و کەرەمی خووی ئهو سیفەتانهی خوشویستراونی، یارمهتییان بدات خۆمان بهو سیفەته بهرزانه پراژێنیهوه، بۆ ئهووی ئیمەش ببینه خوشهویستی خوا.

لێرهشدا کۆتایی به تەفسیری سوورەتی (التغابن) دێنین.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

تہ فیسیری سوورہ تی

الطَّلَاقِ

دەستپیک

بەرپـزان!

ئەمپـرۆ کە (۱۸) ی رەمە زانی سالی (۱۴۴۱) ی کۆچییە، بەرانبەر (۲۰۲۰/۵/۱۱) ی زاینیی، لە شاری هەولێر، بە پشتیوانی خوای بەخشەری میهرەبان، دەست دەکەین بە تەفسیری سوورەتی (الطَّلَاق)، سەرەتا پێناسە و نێوەڕۆکی سوورەتی (الطَّلَاق)، لە حەوت بـرگەدا دەخەینەڕوو:

پێناسە ی سوورەتی (الطَّلَاق) و بابەتەکانی

یەکمەم: ناوی ئەم سوورەتە:

ئەم سوورەتە هەر بە ناوی (سُورَةُ الطَّلَاق)، ناسراوە، لەوبەرەو ئەم دەقە وەك نمونە دێنین:

{عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ ؓ، قَالَ: نَزَلَتْ سُورَةُ الطَّلَاقِ بِالْمَدِينَةِ} {ذَكَرَهُ السَّيُوطِيُّ فِي الدَّرِّ الْمُنْثُورِ: ج ۸، ص ۱۸۸، وَنَسَبَهُ إِلَى ابْنِ الزُّرَيْسِ وَالنَّحَّاسِ وَابْنِ مَرْذُوقٍ وَابْنِ أَبِي هَاتِمٍ}.
واتە: عەبدوللای کۆری عەبباس ؓ دەلی: (سُورَةُ الطَّلَاق) لە مەدینە هاتۆتە خوار.

مەبەستمان ناوەکەیه، کەواتە: (سُورَةُ الطَّلَاق)، ناوی ئەم سوورەتە موبارەکەیه.

بەلام وێرایی ئەو ناوە (السیوطی)، لە کتییە ناودارەکە ی خۆی (الإتقان في علوم القرآن) دا، گوتوویەتی: (سَمَّاَهَا عَبْدُ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ سُورَةَ النِّسَاءِ الْقُصْرَى).
واتە: عەبدوللای کۆری مەسعوود ناوی لە سوورەتی تەلاق ناوە: سوورەتە

کورت‌ه‌کی (النِّسَاء)، واته: سوڤه‌تی (النِّسَاء) ی درٲژتر هه‌یه، که چواره‌مین سوڤه‌ته له ږیزه‌ندیی موصحه‌فدا: (الفاتحة، البقرة، آل عمران، النساء)، و (سُورَةُ النِّسَاء) جوزئو نیویک زیاتره‌و (سُورَةُ النِّسَاء الطُّوٰی) یه، واته: سوڤه‌تی (النِّسَاء) ی درٲژتر، ئه‌مه‌شیان (سُورَةُ النِّسَاء القُصْرٰی)، سوڤه‌تی (النِّسَاء) ی کورت‌تره، (السیوطی) یش له‌و فهرمووده‌یه وه‌ریگرتوه، که بوخاریی و جگه له‌ویش هٲیناویانه‌و، ئیمه له ږگه‌ی دووه‌مدا ده‌یهٲنین، به‌لام بیگومان ئیبنو مه‌سعوود بۆیه ئه‌و ناوه‌ی بۆ به‌کاره‌یتناوه، تا‌کو له سوڤه‌تی (النِّسَاء) ی جیا بکاته‌وه، ئه‌گه‌رنا ناوه ناوداره‌که‌ی ئه‌م سوڤه‌ته، هه‌ر بریتیه له سوڤه‌تی (الطَّلَاق).

دووهم: شوینی دابه‌زینی:

زانا‌یان له‌سه‌ر مه‌دینه‌یی بوونی ئه‌م سوڤه‌ته یه‌کده‌نگن و گوتوو‌پانه: له مه‌دینه دابه‌زیوه، له‌و باره‌وه‌ش وٲړای ئه‌و ده‌قه‌ی ږٲشو، ئه‌م ده‌قه‌ش هه‌یه:

{عَنْ مَالِكِ بْنِ عَامِرٍ قَالَ: كُنَّا عِنْدَ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ **ﷺ**، فَذَكَرَ عِنْدَهُ أَنَّ الْحَامِلَ الْمَتَوِّقَ عَنْهَا تَعْتَدُ أَقْصَى الْأَجَلَيْنِ، فَقَالَ: أَتَجْعَلُونَ عَلَيْهَا التَّغْلِيطَ، وَلَا تَجْعَلُونَ عَلَيْهَا الرُّخْصَةَ، لَنَزَلَتْ سُورَةُ النِّسَاءِ الْقُصْرٰی بَعْدَ الطُّوٰی: **﴿وَأُولَتْ الْأَحْمَالِ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ﴾** (أخرجه البخاري: ٤٥٣٢، ٤٩١٠).

واته: مالیکی کوږی عامیر، ده‌لئ: ئیمه له لای عه‌بدو‌ل‌لای کوږی مه‌سعوود بووین (ﷺ)، له لای وی باسکرا که ئافره‌تی تۆلدار (ئافره‌تی دوو‌گیان)، که می‌رده‌که‌ی مردووه، ږیویسته دوورترینی دوو ماوه‌کان، بچٲته عیدده‌وه، (عیدده: بریتیه له‌و ماوه‌یه‌ی ئافره‌ت چاوه‌ږٲ ده‌کات، دوا‌ی ئه‌وه‌ی می‌ردی مردووه، یاخود له می‌رده‌که‌ی جیا‌بوته‌وه چاوه‌ږٲ ده‌کات، تا‌کو ئه‌و کاته تی‌ده‌ږٲ، ئه‌و جار بۆی هه‌یه دووباره شوو بکاته‌وه، ئنجا بۆی باسکرا که له دوو ماوه‌کان کامه‌یان درٲژتر بٲ، ئه‌ویان ده‌بیته عیدده‌ی، عه‌بدو‌ل‌لای کوږی مه‌سعوودیش

گوئی: ئایا له سه‌ری قورس ده‌که‌ن، له جیاتی شه‌وه‌ی مۆله‌تی له‌سه‌ر دابینن؟ سوو‌په‌تی نیسانی کورت‌تر، له‌ دوا‌ی سوو‌په‌تی نیسانی درێژ‌تر دابه‌زیوه‌.

واته: شه‌وه‌ که‌ ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿وَأُولَٰئِكَ الْأَحْمَالُ أَجْلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ﴾، که‌ له‌ سوو‌په‌تی (الطلاق) دابه‌، دواتر دابه‌زیوه‌.

عه‌بدو‌ل‌لای کو‌ری مه‌سه‌عوود (سورة الطلاق) ی ناوانوه (سورة النساء القصصی)، سوو‌په‌ته‌ کورته‌که‌ی نیساء، که‌ له‌ دوا‌ی (سورة النساء)، دابه‌زیوه‌، که‌واته: شه‌وه‌ی له‌م سوو‌په‌ته‌دا، هاتوه‌، دوا‌ حوکه‌مه‌و شه‌وه‌ کا‌ری پێده‌ک‌ری، هه‌لبه‌ته‌ خوا‌ی به‌رز با‌سی عیده‌ی ئافره‌تی می‌رد مردوو‌ی کردوه‌، له‌ سوو‌په‌تی (البقرة) دا، که‌ ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿وَالَّذِينَ يَتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا فَإِذَا بَلَغْنَ أَجْلَهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ (البقرة، ٢٤٠) واته: شه‌وه‌انه‌تان که‌ ده‌مرن و ژنان به‌جێدیلن له‌ دوا‌ی خۆیان، چوار مانگ و ده‌ شه‌وان چاوه‌پ‌رسی خۆیان ده‌که‌ن...

واته: چوار مانگ و ده‌ شه‌وه‌، ده‌بێ بچنه‌ عیده‌وه‌، تا‌کو ده‌رکه‌و‌ی: ئایا شه‌وه‌ ئافره‌ته‌ له‌ نوتفه‌ی شه‌وه‌ پیاوه‌ی له‌ مندا‌لداندا هه‌یه‌ یان نا؟ شه‌وه‌ش به‌ چوار مانگ و ده‌ شه‌وان ده‌رده‌که‌و‌ی، بۆیه‌ ده‌بێ شه‌وه‌ ماوه‌یه‌ چاوه‌پ‌رسی بکات، له‌و‌یدا خوا‌ با‌سی عیده‌ی (متوفی عنها زوجها)، (شه‌وه‌ ژنه‌ی می‌ردی مردوو‌ه‌) ی کردوه‌و چوار مانگ و ده‌ شه‌وه‌ی داناه‌وه‌، به‌لام به‌ نسه‌بته‌ ئافره‌تی تۆلداره‌وه‌، خوا‌ ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿وَأُولَٰئِكَ الْأَحْمَالُ أَجْلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ﴾، خوا‌وه‌ن تۆله‌کان (کو‌رپه‌کان) کا‌تی کو‌تایان بو‌ عیده‌ه‌ بریتیه‌ له‌ دانانی تۆله‌که‌یان، دانانی کو‌رپه‌که‌یان، به‌لام له‌ مه‌جلیسی عه‌بدو‌ل‌لای کو‌ری مه‌سه‌عووددا گو‌توو‌یانه: نه‌، ته‌ماشا بکه‌ن: ئایا ماوه‌ی دانانی تۆله‌که‌ زیاتره‌ له‌ چوار مانگ و ده‌ شه‌وه‌که‌، یان نا؟ ئنجا کامیان زیاتر بو‌وه‌، ده‌بێته‌ ماوه‌ی عیده‌که‌ی، بو‌و‌یته‌: شه‌وه‌ ئافره‌ته‌ دو‌یتێ می‌ردی مردوو‌ه‌ دوا‌ی چه‌ند پو‌ژی دیکه‌ حه‌مله‌که‌ی داده‌نی،

بەپپى ئەم ئايەتە بى، بۆي ھەيە شوو بىكەتەو، بەلام بە پپى ئەو قسەيەي لە كۆرى (ابن مسعود) دا كراو، دەبى ماوھ درىژترەكە كە چوار مانگ و دە شەوھەكەيە، عىددەي بى، ئىجا عەبدوللاي كورى مەسعوود نكوولپى لەوھ كرددوھ گوتوويەتى: نەخىر، ئەويان بۆ ئافرەتەنە^(۱) بە گشتى، بەلام ئەمە^(۲) بۆ ئافرەتەنە تۆلدارە بە تايەت، كە دوايى لەو بارەوھ قسە دەكەين، مەبەستمان ئەوھ بوو كە ئەم سوورەتە لە مەدەنە دابەزىوھ.

سېئەم: ژمارەي ئايەتەكانى:

لە لاي زۆربەي ژمىرەران، ژمارەي ئايەتەكانى ئەم سوورەتە دوازە (۱۲) يەو، خەلكى بەسپاش بە يازە (۱۱) يان داناوھ.

چوارەم: رىزبەندىي لە موصەف و لە دابەزىندا:

رىزبەندىي ئەم سوورەتە لە موصەفدا: ژمارە (۶۵) ھ، لە سوورەتى (الفاتحة) ھ، كە دىين لە (۶۵) مەين دا، نۆرە دەگاتە سەر ئەم سوورەتە، بەلام لە رىزبەندىي دابەزىندا، بەپپى راي جابىرى كورى زەيد، ئەم سوورەتە (۹۶) مەين، سوورەتە پىش سوورەتى (البينة) ھ، لە دواي سوورەتى (الإنسان) دابەزىوھ.

پىنجەم: نىوەرۈكى:

تەوھرى بىنەرەتىي ئەم سوورەتە باسى تەلاقە، ھەك تەواوكردى ئەو ھوكمانەي دىكەي تەلاق كە لە سوورەتى (البقرة) دا، ھاتوون، ئەم نۆ ھوكمەش لە بارەي تەلاقەوھ، لەم سوورەتە موبارەكەدا ھاتوون، ھەلبەتە ئەگەر وردتر سەرئىنج بدرى، دەگونجى زياترىش بكرىن، بەلام ئەمانە سەرەككەكانيانن:

(۱) واتە: ئايەت (۲۳۴) ي (البقرة).

(۲) واتە: ئايەت (۴) ي (الطلاق).

۹- بابای هه‌بوو له قه‌ده‌ر خو‌ی و، ه‌ی ته‌نگ‌ده‌ست‌یش له قه‌ده‌ر خو‌ی، خه‌رج‌یی ژنه‌که یاخود شیر ب‌ید‌رانه‌که‌ی، یاخود هه‌و‌ب‌ید‌رانه‌وه‌که‌ی، ده‌ک‌ت‌ش‌ن.

ئەم نۆ (۹) ھۆكۈمە لە ھەوت ئايەتى يەكەمى سوۋرەتى (الطلاق) دا، خراونە پرو، لە پىنچ ئايەتى كۆتايىشى دا، چەند راستىيەك خراونە پروو كە دەتوانىن بلىين: ئەم پىنچە سەرەككەيەكانيان:

۱- گەلىك ئاۋەدانىي بە ھۆى سەرگىشىي و ياخىي بوونىانەۋە، لە بەرانبەر خواو پىغەمبەرەكانىدا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، خوا سزاي داۋن و، لە دواپۇژىشدا سزاي سەخت چاۋەپىيانە.

۲- فەرمانكردن بە پرواداران كە پارىز لە خوا ﷻ بكن.

۳- باسكردنى دابەزاندىن بىرخەرەۋەو، ئاردنى نىردراۋى كۆتايى (موھەممەد ﷺ) كە خوئىنەرەۋەى ئايەتە پۇشنەكانى خوايە.

۴- باسى سەرەنجامى بەرزو پەسەندى پروادارانى چاكەكار، كە برىتيە لە سەقامگىر بوون لە بەھەشتە رازاۋەو نەپراۋەكانى خواۋا، بەھرەمەند بوون لە چاكترىن بۇيو كە خوا بۇيان دەرەخسىنى.

۵- پروونكردنەۋەى ئەو راستىيە كە خوا ھەوت ئاسمانى دروستكردوون، وئىنەى وانىشى لە زەۋىدا دروستكردوون، تاكو خەلك بزائن خوا ﷻ لەسەر ھەموو شتەك توانايەو بە ھەموو شتەكىش زانايە.

شەشەم: تاييەتمەندىيەكانى ئەم سوۋرەتە:

چوار تاييەتمەندىيمان لەم سوۋرەتەدا باسكردوون:

يەكەم: كۆمەلىك ھۆكۈمى تەلاق و عىددەو نىشتەجىكردن (اسكان) ى ژنى تەلاقدارو و شىرپىدان (رضاع)، تەنيا لەم سوۋرەتەدا ھاتوون.

دوۋەم: تەنيا لەم سوۋرەتەدا، لە سى ئايەتى بە دواى يەكدا پىنچ مۇژدەى گەۋرەى جۇراۋجۇر، بە پارىزكاران دراۋن:

۲۱- ﴿وَمَنْ يَنْقِ اللَّهُ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا ۖ وَرِزْقَهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ﴾ ۲، ھەر كەسى پارىز لە خوا بكات، خوا دەرووی خیری لى دەكاتهو، بە بى ئەوھى خوۋى بیری لى كرىتتەوھو بە خەيالیدا ھاتبى، خوا بڑیوی دەدا.

۳- ﴿وَمَنْ يَنْقِ اللَّهُ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرٍ يُسْرًا﴾ ۴، ھەر كەسى پارىز لە خوا بكات، خوا كاری بۆ ئاسان دەكات.

۵۴- ﴿وَمَنْ يَنْقِ اللَّهُ يَكْفِرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُعْظِمْ لَهُ أَجْرًا﴾ ۵، ھەر كەس پارىز لە خوا بكات، خراپەكانى لى دەسپیتەوھو، پاداشتىكى مەزنى دەداتى و پاداشتى بۆ مەزنى دەكات.

سۈبھە: تەنیا لەم سوورەتەدا تەعبیری: ﴿لَا يَكْفُفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مَاءً أَتَنَهَا﴾ ۶، ھاتو، واتە: خوا لە ھېچ كەس داوا ناكات، مەگەر ئەوئەندە پىیداو، چەندە توانای پىداو، ئەوئەندەشى لى داوا دەكات، توانای مالىي و، توانای جەستەي و، توانای فیکری، ھەمووی دەگریتەو، ھەرچەندە سیاقەكە زیاتر توانای مالىي دەگەيەن، بەلام لە راستیدا ئەگەر لە سیاقى خوۋى دەرى بىنین: ﴿لَا يَكْفُفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مَاءً أَتَنَهَا﴾، خوا لە ھېچ كەس داوا ناكات، ھېچ كەس ئەركدار ناكات، بە زیاتر لەوھى پىداو، واتە: لە ھەموو جۆرەكانى ئەو شتانەي خوا بە مروۋەكانیان دەدات.

چوارەم: تەنیا لەم سوورەتەدا وىراي ھەوت ئاسمانان، ئامازە بە ھەوت زەوييانىش كراو: ﴿اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ﴾ ۱۲، ئەو خوايەي ھەوت ئاسمانى دروستکردن و، لە زەويشدا وىئەي وان، كە ئەمە ئامازەيەكە بەوھى زەوييەكانىش ھەوت بن، وەك ئاسمانەكان، بەلام ئايا مەبەست لە ھەوت زەوييەكان چيە؟ ئەو زياتر ئەگەر ئەك ھەلدەگرى.

ھەوتەم: دابەشکردنى ئەم سۈرەتە بۇ چەند دەرسىك:

ئەم سۈرەتە موبارەكە بۇ دوو دەرسان دابەش دەكەين:

دەرسى يەكەم: ئايەتەكانى: (۷ - ۱)، دەگرىتەوہو وەك گوھمان: نۇ ھوكمى گەورەى شەرىعەتيان تيدان، لە چوار چىوہى تەلاق و ليكجيابوونەوہو، عیددەكيشانى ئافرەت، پاشان شيرپيدانى ئافرەت بە مندالى و، مەسرەف كيشانى پياو بۇ ژنەكەى، كە تەلاقى داوہو، ھەواندەوہى.

دەرسى دووہم: پىنج ئايەتى كۆتايى، كە ئايەتەكانى (۸ - ۱۲)، دەگرىتە خوۋى و، ئەويش وەك گوھمان: خواى بەرزى مەزن چەند راستىيەكى تيدا خستوونە پوو.

دەرسی یەكەم ✧

پىئاسەي ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە ھەوت ئايەتى سەرەتاي سوورەتى (الطلاق) پىك دى، ئايەتەكانى: (۱ - ۷)، كە پىشتىرش گوتمان: نۆ ھوكمى جوړاو جوړيان لە بارەي تەلاقدانى ئافرەتان و، ھوكمە پەيوەندىدارەكانىھەو گرتوونە خوځيان، كە برىتين لە:

۱- تەلاقدانى ژنان بەر لە دەستپىكردنى عىددەيان.

۲- وەدەرنەنانى ژنانىك كە تەلاقدارون لە مالىكەيان، مەگەر خراپەيەكى ئاشكرايان لى دەركەوى، وەك بىزاركردنى مېرد، يان كەس و كارەكەي.

۳- لە كاتى گەيشتنى ئافرەتان بە كوڤتايى عىددەيان و بەر لە تەواو بوونى، دەبى مېردەكانيان مادام تەلاقەكە تەلاقى پەجەبى بى، يان بە شىۋەي پەسند بىانگرنە خوځيان، ياخود بە شىۋەي پەسند دەستبەرداريان بن و، دوو شاھەدانىش بگرن.

۴- ئافرەتانى لە ھەيز چوۋەو، ئافرەتانيك كە جارى نەكەوتوونە ھەيزەو، عىددەكەيان سى مانگە.

۵- عىددەي ئافرەتى تۆلدار (حامل) بە دانانى تۆلەكەي تەواو دەبى.

۶- ئافرەتانى تەلاقدارو، مافى مانەوہيان و ھەوتىرانەوہيان لەسەر مېردەكانيانە، بەپيى توانايان.

۷- ئەگەر ئافرەتە تەلاقداروہكان تۆلدار بوون، پىويستە تاكو تۆلەكەيان دادەنن، مەسەرەفيان بكيښرى.

۸- ھەر كات ئافرەتە كوڤپەدارەكان شىريان بە كوڤپەكانياندا، پىويستە بابى مندالەكان كرى بدەنە داىكەكان بە راويژ لە نىوان خوځاندا، ئەگەر پىك نەكەوتن، ئافرەتتىكى دىكە شىر بدات بەو كوڤپەيە.

۹- بابای ھہ بوو له قہدەر خوئی و ھی ته نگده ستیش له قہدەر خوئی، مه سره فی مال و خیرانیان ده کیشن.

باسکردنی ټهو حوکمانه، کومه ټیک ناموژگاریی گه وره و ګرنگیشان ټیواخن کراون، به تاییهت فەرمانکردن به پارټیزکاریی به رانبر به خوا ﷺ و، نه شکاندنی سنووره کانی خواو، پشت به ستن به خوای کاربه جی و، له خو وریا بوون له سه ریچییکردن و، لادان لهو شتانه ی خوا ﷺ وهک سنوور دایناون.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ وَأَحْصُوا الْعِدَّةَ ۖ وَاتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ لَا تَخْرُجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ وَلَا يَخْرُجْنَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفِدْحَةٍ مُنِيئَةٍ ۚ وَذَلِكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يُعَدِّدْ حُدُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ ۚ لَا تَدْرِي لَعَلَّ اللَّهَ يُحْدِثُ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا ﴿١﴾ فَإِذَا بَلَغَ الْأَجَلُ مَا مَسْكُونُهُمْ يَمْعُرُونَ أَوْ يَفَارِقُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَأَشْهِدُوا ذَوَى عَدْلٍ مِنْكُمْ وَأَقِيمُوا الشَّهَادَةَ لِلَّهِ ۚ ذَٰلِكُمْ يُوعَظُ بِهِ ۚ مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۚ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا ﴿٢﴾ وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ ۚ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ ۚ إِنَّ اللَّهَ بَلِّغُ أَمْرِهِ ۚ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا ﴿٣﴾ وَالَّذِي يَبِيسَ مِنَ الْمَحِيضِ مِنْ نِسَائِكُمْ إِنْ أَرْزَبْتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَاثَةُ أَشْهُرٍ وَالَّتِي لَمْ يَحْضَ وَأُولَٰئِكَ الْأَحْمَالُ ۚ أَجْلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ ۚ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا ﴿٤﴾ ذَٰلِكُمْ أَمْرُ اللَّهِ ۚ أَنْزَلَهُ إِلَيْنَا ۚ وَاللَّهُ يَكْفُرُ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ ۚ وَيُعْظِمُ لَهُ أَجْرًا ﴿٥﴾ أَسْكِنُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ سَكَنْتُمْ مِنْ دُجْدِكُمْ وَلَا تَضَارُّوهُنَّ لِيُضَيِّقُوا عَلَيْهِنَّ ۚ وَإِنْ كُنَّ أُولَٰئِكَ حَمَلَ فَاذْفَعُوا عَلَيْهِنَّ حَتَّىٰ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ ۚ فَإِنْ أَرْضَعْنَ لَكُمْ فَارْزُقُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ وَأَتَمُّوا رِيَّتَكُمْ بِمَعْرُوفٍ ۚ وَإِنْ تَعَارَفْتُمْ فَتَرَضَّعْ لَهُ ۚ أُخْرَىٰ ﴿٦﴾ لِيُنْفِقَ ذُو سَعَةٍ مِّنْ سَعِيَّتِهِ ۚ وَمَنْ قُدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ فَلْيُفْقِ مِمَّا ءَاتَاهُ اللَّهُ ۚ لَا يَكْلَفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مَاءً ءَاتَاهَا سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا ﴿٧﴾﴾

مانای دهقا و دهقی ئایه تەکان

{بە ناوی خوای بە بەزەیی بەخشنده: ئەی پێغمبەر! ھەر کات ژنانتان تەلّاقدان لەسەرەتای عیددەیانەووە تەلّاقیان بدەن و (شەوو پۆژەکانی) عیددەش سەر ژمێر بکەن و، پارێزیش لە خوای پەرورەدگارتان بکەن، (ژنە تەلّاقدر اووەکان) لە مائەکانیان دەریان مەکەن و، با ئەوانیش دەرنەچن، مەگەر کردەووەیەکی (خراپی) دزیوی ئاشکرا بکەن (ئەو کاتە مافی ھەوێترانەوویان نامێنێ) و، ئەوانەش سنوورەکانی خۆان و، ھەر کەسیکیش سنوورەکانی خوا بپەژێنێ، مسۆگەر ستمی لە خۆی کردووە، (نازانی لە ماوەی عیددەدا چ دەگوزەری!)، پەنگە خوا دواي ئەووە کارێک (گۆرانکارییەک) پەیدا بکات ﴿۱﴾ نەجا ھەر کات گەشتنە (نیزیک کۆتایی) ماوە (ی عیددە) کەیان، یان بە (شپۆزێکی) پەسند دەستیان پێوە بگرن (وەک ھاوسەر)، یان بە شپۆزێکی پەسند لێیان جیا بنەووە، دوو (پیاوی) خاوەن دادگەرییش بە شایەد بگرن (چ بۆ ھێشتنەووە، چ بۆ وازلێھێنانیان) و (ئەو شایەدەکان!) بۆ خوا شایەدییان (یکێ راست) بەرپا بکەن، ئا ئەووەتان کەسیکی پێ ئامۆژگاری دەکری، کە بپروای بە خواو بە پۆژی دوايی بێ و، ھەر کەسیکیش پارێز لە خوا بکات خوا دەرووی (خیری) لێ دەکاتووە ﴿۲﴾ ھەروەھا بە شپۆیەک کە مەزەننە ناکات، بژیوی دەدات و، ھەر کەسیش پشت بە خوا ببەستێ، ئەوی بەسە، بێگومان خوا کاری خۆی دەگەیهێتە جێ، بە دنیایی خوا ئەندازەي داناوە بۆ ھەموو شتێک ﴿۳﴾ ئەو ئافرەتانەشتان کە لە (کەوتنە) ھەیز ناوێد بوون، ئەگەر دوو دڵ بوون (لە بارەیانەووە) ماوەي عیددە کەیان سێ مانگەو، ئەوانەش کە نەکەوتوونە ھەیز دەو (بە ھەمان شپۆە) و، خاوەن تۆلەکانیش، کۆتایی کاتی (عیددە) کەیان ئەووە کە تۆلەکانیان دابنێن و، ھەر کەسیش پارێز لە خوا بکات، ئاسانی لە کاری دا بۆ دەپەخسێنێ ﴿۴﴾ ئا ئەووە ھوکم و فەرمانی خوايە بۆ لاتانی دابەزاندووە، ھەر

كەسش پارىز لە خوا بىكات، خراپەكانى لى دەسپىتەو دەپاداشتى بۆ مەزن دەكات (۵) (ئەي مېردەكان!) ئۇنە (تەلاقدرەو)كانتان بەپىي ھەبوونتان لە شوپىي كە تىيدا نىشتەجى دەبن، نىشتەجى بىكەن و (بە ھىچ جورىك) زىانيان پى مەگەيەنن، تاكو تەنگيان پى ھەلپچن (و سەغلەتيان بىكەن)، ئەگەر خاوەن تۆلىش بوون، مەسرەفيان بىكىشن، تاكو تۆلەكەيان دادەنيىن، ئنجا ئەگەر شىريان بۆ دان (بە كۆرپەكانيان) پاداشتەكانيان (كړى شىرپىندانەكەيان) پى بدەن و، بە شپوۋەكەي پەسندىش (لەو بارەو) پىكەو پەرس و را بىكەن و، ئەگەر پىكەو كەوتنە زەحمەت (و تىكىران)ىشەو، ئىتقى دىكە شىرى پىدەدات (۶) با خاوەن فراوانىي (لە مال و سامان دا) لە (قەدەر) فراوانىيەكەي خەرچ بىكات و، ھەر كەسش بۆيەكەي لى تەنگ كراپىتەو (كەم دەست بى) با لەوہى خوا پىدەو، خەرچ بىكات، خوا جگە لەو (ئەندازە)ي پىدەو، ھىچ كەس ئەركدار ناكات (و لىي داوا ناكات)، لەمەودواش خوا لە دواي سەغلەتي (و تەنگدەستي) ئاساني دەرەخسپى (۷) .

شىكردنەوہى ھەندىك لە وشەكان

(طَلَّقْتُ): (أَصْلُ الطَّلَاقِ: التَّخْلِيَةُ مِنَ الْوَثَاقِ، أَطْلَقْتُ الْبَعِيرَ مِنْ عِقَالِهِ، وَطَلَّقْتُهُ وَهُوَ طَالِقٌ وَطَلَّقَ، وَمِنْهُ اسْتُعِيرَ طَلَّقْتُ الْمَرْأَةَ)، وشەي (طَلَّقَ): لە ئەصلدا برىتيە لە بەرھەلداكردن لە پەتيك، شتىك كە پىوہى بەستراوہتەو، (أَطْلَقْتُ الْبَعِيرَ مِنْ عِقَالِهِ)، حوشترەكەم لە پەتەكەي بەرھەلدا، (وَطَلَّقْتُهُ)، (طَلَّقْتُ) و (أَطْلَقْتُ)، ھەردووكان بەكارھاتوون، واتە: حوشترەكەم بەردا پەتەكەم لىكردەو، (وَهُوَ طَالِقٌ وَطَلَّقَ)، حوشترەكە (طَالِقَ)، بەرھەلدايە (وَطَلَّقَ)يش ھەر بەكاردى، (وَمِنْهُ اسْتُعِيرَ طَلَّقْتُ الْمَرْأَةَ)، و (طَلَّقْتُ الْمَرْأَةَ)ش لەوہو خواراوەتەو و پىشەي وشەكە

لهوئوه هاتوه، به لام دواپی بو ده سته ردار بوونی میرد بو ژنی به کار هی تراوه.

(الْعِدَّةُ): (عِدَّةُ الْمَرْأَةِ: هِيَ الْأَيَّامُ الَّتِي بِإِقْضَائِهَا يَحِلُّ لَهَا التَّزْوُجُ)، عیددهی ژن تهو رۆژانهن که به تهواو بوونیان، تهو ئافره ته بوئی هه لال ده بی هاوسه رگی ری بکات.

(يَفْحِشُهُ مُبَيَّنَةً): کرده وهیه کی ناقولای ناشکرا، یان ناشکراکه، (الْفَحْشُ وَالْفَحْشَاءُ وَالْفَاحِشَةُ: مَا عَظُمَ فُحْهُ مِنَ الْأَفْعَالِ وَالْأَقْوَالِ، وَيُقْصَدُ بِهَا هُنَا الْبِدَاءُ وَالْإِيْدَاءُ وَالنُّشُوزُ)، وشه کانی: (فَحْشٌ وَفَحْشَاءٌ وَفَاحِشَةٌ): بریتین له هه ر قسه و کرده وهیه که زور ناقولاو دزیو بی، لیتره شدا مه به ست پیی زمانه وهی و، تازاردان و، یاخی بوونی تهو ژنیه، که ته لاقیش دراوه، به لام به دمه وهی و، خراپ قسه کردن و بیزار کردن، کرده وهیه کی خراپ ده کات، چ له گه ل میردی دا، چ له گه ل کهس و کاری میرده کهی لهو شوینه ی تیدا نیشته جیه.

(يَفْحِشُهُ مُبَيَّنَةً): یانی: (الْفَاحِشَةُ الْمُوضَّحَةُ لِفَحْشِهَا) کرده وهیه کی خراپی ناشکراکه، بو خراپی و بو ناقولاییه کهی.

(حُدُودُ اللَّهِ): (حُدُودٌ: جَمْعُ حَدٍّ، وَهُوَ الْفَاصِلُ بَيْنَ الشَّيْئَيْنِ يَنْتَعِ أَخْتِلَاطُ أَحَدِهِمَا بِالْآخَرِ، وَالْمَقْصُودُ بِحُدُودِ اللَّهِ: أَحْكَامُ اللَّهِ)، (حُدُودٌ) کوئی (حَدٍّ)، (به کوردی ده لئین: سنوور)، بریتیه له نیوانیک له نیوان دوو شاندا، پنده گری له وهی تیکه لی یه کدی بن، (حُدُودُ اللَّهِ) ش، مه به ست پیی یاساکانی خوایه عَلَيْهِ السَّلَامُ.

(أَجَلٌ): (الْأَجَلُ: الْعِدَّةُ الْمَضْرُوبَةُ لِلشَّيْءِ)، (أَجَلٌ): کاتیک دیاریکراوه بو شتیک.

(مَخْرَجًا): (الْمَخْرَجُ: مَوْضِعُ الْخُرُوجِ، وَالْخُرُوجُ)، (مَخْرَجٌ): هه م به مانای ناوی شوین هاتوه، شوینی لی دهرچوون، هه م به مانای چاوگیش هاتوه واته: دهرچوون، (مَخْرَجٌ)، لیتره دا به کوردی ده بیته دهروو، یانی: دهروی خیری لی ده کاتهوه.

(لَا يَحْتَسِبُ): (يَحْتَسِبُ الْأَمْرَ، حَسِبَهُ وَظَنَهُ)، ﴿وَرَزَقَهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ﴾،

بە شىۋەيەك كە بىرى لى نە كىردۈتەۋەو ھىسابى بۇ نە كىردۈە، ئەگەرى بۇ دانەناۋە، (اِحْتَسَبَ الْأَمْرَ)، كارەكەى ژماردو گومانى بۇچوو.

(يَسِّنَ مِنَ الْمَحِيضِ): ناۋمىد بوون لە كەوتنە ھەيزەۋە، (الْمَحِيضُ: الْحَيْضُ)، (مَحِيضُ): لىرەدا بە ماناى ھەيزە، واتە: ئەو ئافرەتائەى ناۋمىد بوون بىكەونە ھەيزەۋە، لەبەر ئەۋەى كەوتوونە تەمەنەۋە.

(وُجِدَكُمْ): (الْوُجْدُ: الْيَسَارُ وَالسَّعَةِ)، (وُجِدَ)، ئاسانىي و فراوانىي لە مالى و ساماندا.

(أَضَعَنَّ لَكُمْ): شىريان بۇ داۋن بە كۆرپەكانتان، (رَضَعَ الْمَوْلُودُ يَرْضَعُ)، واتە: مندا لكە شىرى خوارد، (أَرْضَعْتُهُ)، ئافرەتەكە شىرى بەو مندا لكەدا.

(أَجْرُهُنَّ): (الْأَجْرُ وَالْأَجْرَةُ: مَا يَعُودُ مِنْ ثَوَابِ الْعَمَلِ دُنْيَوِيًّا كَانَ أَوْ آخِرَوِيًّا)، وشەى (أُجُور)، كۆى (أَجْرَ)، (أَجْرَ وَأُجْرَةَ)، ھەردوۋىيان بريتىن لەۋەى لە پاداشتى كىردەۋەدا لە ۋوۋى دىيائى، يان لە ۋوۋى دۋاپۇژيەۋە، بۇ مەۋۇف دەگەرتەۋە.

(وَأْتِمِرُوا بَيْنَكُمْ): لە نىۋان خۇتاندا ۋاۋىژ بىكەن، (الْإِئْتِمَارُ: قَبُولُ الْأَمْرِ، وَالتَّشَاوُرُ لِقَبُولِ بَعْضِهِمْ أَمْرَ بَعْضٍ فِيمَا أَشَارَ بِهِ)، وشەى (إِئْتِمَارَ)، بە ماناى ۋەرگرتن و قىۋولكىردنى فەرمانە، ھەروەھا (إِئْتِمَارَ)، بە ماناى ۋاۋىژ پىكەۋە كىردنە، چۈنكى ھەر كامىكىيان ئەۋەى ئەۋى دىكە دەيلى، قىۋوللى دەكات، (و لىي دەكۆلىتەۋەو ھەلىدەسەنگىتى).

(تَعَاَسَرْتُمْ): (تَعَاَسَرَ الْقَوْمُ: يَعْني طَلَبُوا تَعَسِيرَ الْأَمْرِ)، (تَعَاَسَرَ الْقَوْمُ)، كۆمەلە خەلكەكە ھەر كامىكىيان ۋىستى كارەكە بە زەحمەت بى و داۋاىكىرد كارەكە ۋەزەحمەت بخت، (يَوْمَ عَسِيرٍ): (يَوْمَ يَتَصَعَّبُ فِيهِ الْأَمْرُ)، (يَوْمَ عَسِيرٍ)، ۋۆژىك كە كار تىيدا بە زەحمەت و قورس دەبى، كەۋاتە: (وَإِنْ تَعَاَسَرْتُمْ فَتَرْضَعْ

لە (أخرى)، واتە: ئەگەر رېك نەكەوتن و ژن و مېردەكە پېكەوھ تەبا نەبوون و، نەگەيشتنە لېكتېگەيشتن دەر بارەى شیرپېدانى مندالەكەيان لە لایەن دایكەكەيەوھ، با ئافرەتتېكى دېكە شیرى پى بدات و، ئەى پیاوھكە! ئافرەتتېكى دېكەى بۆ بگرە، يان جارى وایە ئافرەتەكە ئامادە نابى، مادام تەلاقدراوھ شیر بدات بەو كۆرپەيەى و دەلى: مادام ئەو كۆرپەيەم لەو پیاوھيە، شیریشى پى نادەم، پەحمى لەسەرى نابى، يان رق ھەلسان و دەمارگېرىيەكەى زال دەبى بەسەر پەحم و بەزەيەكەيدا.

(سَعَة): (السَّعَة: الطَّاقَةُ وَالْقُوَّةُ)، (سَعَة)، يانى: فراوانىى و توانا، لېرەدا مەبەست پىى وزەو توانايە، (وَالسَّعَةُ: الدَّعَةُ وَالْغَنَى وَالرَّقَاهِيَّةُ)، ديسان (سَعَة) بە مانای ھەبوون و بېتيازىى و خوشگوزەرانىيش دى.

(قُدِّرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ): بۆيوھكەى لەسەرى تەنگ كراوھ، (قَدَرْتُ عَلَيْهِ الشَّيْءَ: ضَيَّقْتُهُ كَأَنَّمَا جَعَلْتُهُ بِقَدَرٍ)، (قَدَرْتُ عَلَيْهِ الشَّيْءَ)، واتە: شتەكەم لى وەتەنگ ھىنا وەك بە ئەندازە دامنا بى.

هوى هاتنه خواره وهى نايه ته كان

له بارهى هوى هاتنه خوارى نهم نايه ته موباره كه وه: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ وَأَحْصُوا الْعِدَّةَ وَاتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ لَا تَخْرُجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ وَلَا يَخْرُجْنَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَحِشَةٍ مُّبِينَةٍ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ لَا تَدْرِي لَعَلَّ اللَّهَ يُحْدِثُ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا ﴿١﴾﴾، نهم دوو پريوايه ته دينين، پريوايه ت زورن لهو باره وه، به لام نهم دووانه مان له پرووى سه نه ده وه پى به هيز بوون، يا خود به لاي كه موه وه پيمان بى نيشكال بوون، به تاييه ت هى دووه ميان:

به كه م: {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رضي الله عنه، أَنَّهُ طَلَّقَ امْرَأَتَهُ، وَهِيَ حَائِضٌ عَلَى عَهْدِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم، فَأَنْطَلَقَ عُمَرُ فَذَكَرَ ذَلِكَ لَهُ، فَقَالَ: مُرْهُ فَلْيُرَاجِعْهَا، ثُمَّ يُنْكِسُهَا حَتَّى تَطْهُرَ، ثُمَّ يُطْلِقُهَا إِنْ بَدَأَ لَهُ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ عِنْدَ ذَلِكَ: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ﴾، قَالَ أَبُو الزُّبَيْرِ: هَكَذَا سَمِعْتُ ابْنَ عُمَرَ يَقْرَأُهَا: فَطَلِّقُوهُنَّ قُبْلَ عِدَّتِهِنَّ} (ذكره السيوطي في الدر المنثور: ج ٨، ص ١٨٩، ونسبه لابن مردويه، الإستمعاب في بيان الأسباب: ج ٣، ص ٤٢٧).

واته: له عه بدولاي كورى عومره وه صلى الله عليه وسلم، گير دراوه ته وه كه ژنه كهى خوى ته لاقداوه، له كاتيكدا له هيزدا بووه، له پوژگارى پيغهمبه ردا صلى الله عليه وسلم عومره يش (خوا لتي رازى بى) چووه بو خزمه ت پيغهمبه ر صلى الله عليه وسلم و ته وهى بو باسكردوه، نه ويش صلى الله عليه وسلم فهرموويه تى: پيى بلئ: با هاوسه ره كهى بگير پته وه لاي خوى و با له لاي بيت، هه تا پاك ده بيته وه (له هيز)، نجا نه گهر ويستى ده سته ردارى بى، با له پاكويه كدا كه نه چوته لاي، ده سته ردارى بى، ثيدى لهو باره وه خوا عزوجل تهو نايه تهى دابه زانند، نه بوو زوبه ير ده لئ: له عه بدولاي كورى عومهر م ناوا بيستوه ده يخويند وه: (فَطَلِّقْنِ قُبْلَ عِدَّتِهِنَّ)، پيش كه و تنه

عیددەكەيان تەلّاقیان بدەن، ئەوئەش وردەكارىيەكى ھەبە، دوایى باسى دەكەين، كە دروست نىبە ئافرەت لە عیددەدا تەلّاق بدەن، بەلكو دەبى پېش ئەوئە بکەوئە عیددەو، تەلّاق بدەن، بۆ ئەوئە ئەو ئافرەتە تووشى زیان نەبى و ماوئەكەى زۆر لى درىژ بکەتەو.

دووه: (عَنِ ابْنِ عُمَرَ أَنَّهُ طَلَّقَ امْرَأَتَهُ وَهِيَ حَائِضٌ، فَذَكَرَ ذَلِكَ لِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَتَغَيَّظَ فِيهِ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، ثُمَّ قَالَ: يُرَاجِعُهَا، ثُمَّ مَسِكَهَا حَتَّى تَطْهَرُ، ثُمَّ تَحِيضُ فَتَطْهَرُ، فَإِنْ بَدَأَ أَنْ يُطَلِّقَهَا، فَلْيُطَلِّقْهَا طَاهِرًا قَبْلَ أَنْ يَمْسَهَا، فَبَلَكَ الْعِدَّةَ الَّتِي أَمَرَ اللَّهُ أَنْ يُطَلِّقَ لَهَا النِّسَاءَ، وَقَرَأَ النَّبِيُّ ﷺ: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ فِي قُبُلٍ عَدْتِهِنَّ﴾ (أخرجه البخاري: ٤٩٠٨، ومسلم: ١٠٩٥).

واتە: لە عەبدوللای کوپی عومەرەو (خوا لە خوئی و بابی پازی بى) گێردراوئەتەو كە كاتى ژنەكەى لە ھەيزدا بوو، تەلّاقى داو، عومەر (خوا لى پازی بى)، ئەوئە بۆ پېغەمبەرى خوا ﷺ باسکرد، پېغەمبەرى خواش ﷺ لەو بارەو تووڤ بوو، فەرمووى: با بچیتەو بۆ لای ھاوسەرەكەى (بېھیتتەو بۆ لای خوئی) و دوایى بېگرتە لای خوئی، ھەتا پاك دەبیتەو (لە ھەيز)، دوایى جارێكى دیکە بکەوئە ھەيز، ئنجا پاك بیتەو (بۆ جارى دووھ)، ئنجا ئەگەر وىستى تەلّاقىدات و ھەر سوور بوو، با تەلّاقى بدات لە كاتیکدا كە ئەو ئافرەتە لە ھەيزدا نىو نەشچۆتە لای، (چونكە كە پاك بۆو و چۆو لای (جىماعى لەگەل کرد)، نازانى ئایا ئەو ئافرەتە نوتفەى ئەو پیاوئە ھەلگرتو، یان نا)، دەبى كاتیک دنیای بى كە ئەو ئافرەتە پاكە لە نوتفەى ئەو پیاو، لەو كاتەدا تەلّاقىدات، ئا ئەو ئەو عیددەبە كە خوا فەرمانى کردو، ئافرەتانى تیدا تەلّاق بدەن، ئنجا دەلى: پېغەمبەر ﷺ ئەم ئایەتەى ئاوا خوئندەو: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ فِي قُبُلٍ عَدْتِهِنَّ﴾ بېگومان پېغەمبەرى خوا ﷺ مەبەستى ئەو بوو، كە ئەم ئایەتە ماناكەى ئاویە، ئەى پېغەمبەر ﷺ! ھەر كات ئافرەتانتان تەلّاقدان، تەلّاقیان بدەن پېش عیددەكەيان، واتە: نەك لە

عیددەكەیدا تەلاق بىردى، بەلكو دەبى پېش ئەوہى بکەوئتە عیددەوہ تەلاق بىردى، بۇ ئەوہى ئەو ئافرەتە زیانبار نەبى و بە ناھەق کاتەكەى لەسەر درىژ نەکریتەوہ.

مانای گىشتىی ئايەتەکان

سەرەتا خوا ﷻ دەفەرموی: (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) بە ناوی خۆای بە بەزەبى بەخشنە، واتە:

دەست پیکردنم بە ناوی خۆای، کە ئەویش مەبەستى ئەوہیە:

- ۱- ئەم کارە تەنیا بۇ خوا دەكەم.
- ۲- ئەم کارە بە پىی شەرعى خوا دەكەم.
- ۳- ئەم کارە بە تواناو یارمەتیی خۆای تواندار دەكەم.
- ۴- ئەم کارە بۇ ھێنانەدى رەزامەندیی خوا ئەنجام دەدەم.

خوا ﷻ پېغەمبەرى خاتەم موھەممەد ﷺ دەدوئى، ئنجا بە دلىیایى کە پرووی دواندن لەوہ، وەك پېغەمبەرى مسولمانان و سەرۆکیان و مشوورخۆریان و سەرپەرشتیاریان، بەلام مەبەست پىی ئۆممەتەكەى و شوئىنکەوتووانیەتى، دەفەرموی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ ئەى پېغەمبەر ﷺ! ﴿إِذَا طَلَقْتَهُ النِّسَاءَ﴾، ھەر کاتیک ژاننان تەلاقدان، واتە: ویستان تەلایان بەدن، ﴿فَطَلَّقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ﴾، لە پېش عیددەكەیانەوہ تەلایان بەدن، وەك لە ھۆى ھاتنە خوارەوہكەشیدا باسمان کرد، پېغەمبەرى خوا ﷻ وەك لە صەحیحى بوخاریی و موسلىمدا ھاتوہ، لە کاتى خوئندنەوہى ئەم پستەیدە فەرموویەتى: (فَطَلَّقُوهُنَّ فِي قُبُلِ عَدَّتِهِنَّ)، لە پېش دەستپیکى عیددەكەیاندا، تەلایان بەدن.

(عدة): بریتیه لهو ماوه یه ی نافرته چاوه پې ده کات، تاکو بوی په و ده بیت شوو بکاته وه، نافرته تیک که هاوسه ردار بووه، ئنجا چ هاوسه ری مردبې، چ خوی داوای کردبې له هاوسه ری جیا بیت ه وه، که پېی ده گوترې: دارنېن (خُلْع)، چ دادوهر لیکې جیا کردب ه وه، که پېی ده گوترې: هه لوه شانده وه (قُشَخ)، چ میړده که ی ده سته ردارې بووبې، که پېی ده گوترې: (طَلَّاق)، به هه ر کام له م هوکارانه، نه و نافرته له میړده که ی جیا بوو بیت ه وه و میړده که ی لپی جیا بوو بیت ه وه، گریبه سته هاوسه رگریان له نیواندا نه مابې، ده بې نه و نافرته عیدده به سه ر به ری، (عدة) ش، واته: چ هند شه وو پوژیک که ده ژمیړدرېن، ده بې چ هند شه وو پوژیک به سه ر بیات، ئنجا دواپی بوی په و ده بې هاوسه رگریی بکاته وه، دووباره، دیاره نه و عیدده یه ش، چ هند حکمه تیکې هه ن، یه کیکیان یان سه ره کیترنیان نه و یه: ده ربکه وی که نه و نافرته مندال دانی نوتفه ی نه و میړده پی شوو ی تیدا نیه، ئنجا میړده که ی زیندوو، کوژراوه، مردوه، یان به هه ر شیوه یه ک له شیوه کان لپی جیا بوته وه.

که ده فهرموې: ﴿فَطْلِقُوْهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ﴾، واته: به ر له وه ی بچنه نیو عیدده وه، ته لاقیان بدن، آیا نه مه چونه؟ پی شتریش باسما نکرد، واته: نه و نافرته له پاکیدا بې، و له هیزدا نه بې، له بې نوژییدا نه بې، ئنجا پاکیه ک بې که میړده که ی تیدا نه چوو بیت ه لای، چونکه با پاکیش بې، نه گهر میړده که ی له گه لی جوو توبو بې، نازارې آیا نوتفه ی نه و پیاوه چوته نیو مندال دانی ه وه یان نا، بویه ده بې له پاکیه کدا ته لاق بدرې، که میړده که ی له گه لی دا جووت نه بووبې، که واته: ﴿فَطْلِقُوْهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ﴾، واته: له کاتیکدا که جارې ده ستیان به عیدده که یان نه کردوه، پی ش ده سته پکردنی عیدده که یان، ته لاقیان بدن، ﴿وَاحْضُوا الْعِدَّةَ﴾، عیدده ش بژمیرن، واته: نه و شه وو پوژانه بژمیرن و سه ر ژمیر بکه ن، که پیو یسته نافرته چاوه پې بکات، تاکو بوی په و ده بې و بوی ده شی هاوسه رگرییه کی دیکه بکاته وه، ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ﴾، پاریزیش له خوی

پەرۋەردگارتان بىكەن، ﴿لَا تُخْرِجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ﴾، ئىۋە لە ماله كانى خۇيان
 ۋەدەريان مەتتىن، ئەۋ ئافرەتانهى تەلاقتاندون، بە ھەر كام لە دوو جوۋرەكانى
 تەلاق: چ تەلاقى يەكجارەكىى بى، كە پىتى دەگوتىرى: (الطَّلَاقُ الْبَائِنُ) يان تەلاقى
 رەجعىى بى، واتە: كە ئەۋ پىاۋە بۆى ھەبى ژنەكەى بگپرىتەۋە ژىر نىكاھى
 خۆى، لىرەدا بەگشتى فەرموۋىەتى و دوايى دىئىنە سەر وردەكارىيەكان، گرنگ
 ئەۋەيە خوا دەفەرموۋى: ژنەكانتان لە ماله كانى خۇيان دەر مەكەن، بە بىانوۋى
 ئەۋەى تەلاقتان داون، ئنجا ئەگەر تەلاقتىكە، ئەگەر دوۋانە، ئەگەر تەلاقى
 سىيەمە، ﴿وَلَا يُخْرِجُكَ﴾، ھەرۋەھا با ئەۋانىش دەرئەچن، نە ئىۋە دەرئان
 بىكەن، نە با خۇشان لەۋ مالاڭنەيان دەرېچن، ﴿إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَحِشَةٍ مُبَيَّنَةٍ﴾،
 مەگەر گوناھىكى ناڧۇلاى روونكەرەۋە ئەنجام بدەن، ئەمە ۋەك لە تەفسىرى
 سوۋرەتى (النساء) و لە تەفسىرى سوۋرەتى (الأحزاب) ىشدا، باسمرودە،
 مەبەست پىتى ئەۋەيە: ئەۋ ئافرەتە مېردەكەى بىزار بىكات، ياخود خزمەكانى
 بىزار بىكات، بە قسەۋ دەرنگە دەرنگ و پرتەۋ بۆلە، بە ھىچ جوړىك ناگونجى
 لىرەدا مەبەست لە: ﴿بِفَحِشَةٍ مُبَيَّنَةٍ﴾، زىنا بى، ۋەك زۆرەى توۋىزەرەۋانى
 قورئان واياڭوتەۋە، بەلكو ئەۋە ھەلەيەۋ لە تەفسىرى سوۋرەتى (النساء) و
 تەفسىرى سوۋرەتى (الأحزاب) دا، روونم كرډۆتەۋە لەبەرچى ئەۋە ھەلەيە،
 دوايىش لە مەسەلە گرنگەكاندا چارىكى دىكە ئاماژەى پى دەكەينەۋە.

ۋشەى (فَاحِشَةً) لە قورئاندا ھەم بە ماناى زىنا ھاتەۋە، ھەم بە ماناى
 ئىربازى ھاتەۋە، ھەم بە ماناى لادانە جىنسىيەكان ھاتەۋە بەگشتى، بەلام
 كە قەيدى روونكەرەۋە (مُبَيَّنَةٍ) دەخريتە سەر، لە ماناى زىنا ئىربازى و
 خۆلىكخشاندىن (سُحَاق) دەيپاتەدەر، واتە: گوناھىكى ناڧۇلاى روونكەرەۋە،
 ھەرۋەھا خويىندراۋىشەتەۋە: (مُبَيَّنَةٍ)، واتە: گوناھىكى ناڧۇلاى روونكراۋە،
 رۆشنىكراۋە، كە ھەموو كەس بزائى ئەۋە گوناھو تاۋانە، واتە: ئافرەت كاتىك
 ئەۋ مافەى دەفەۋتى لە مالى مېردەكەيدا، كە تەلاقتاۋە، مېنىتەۋە، كە

ھەلۋىستىكى ئاقۇلاۋ دزۋى بىي، كە بە دىئايى مەبەست پىي زىنا نىھ، بەلكو
 مەبەست پىي ھەلسۈكەۋىتىكى ئاشىرىنە لەگەل مېردىدا، يان لەگەل كەس و
 كارى مېردىدا، بۇ وئە: زۆر چۈنەدەر، ياخود خەلك بىئىتە مالى خۇي بەبى
 مۇلەتى مېردەكەي، ھەر چەندە تەلاقىشیداۋە، ياخود دەمەۋەرى لەگەل مېردى
 و كەس و كارى مېردى داۋ ... ھتە. ﴿وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ﴾، ئەوانەش سنوۋرەكانى
 خۋان، ﴿وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ﴾، ھەر كەسىكىش سنوۋرەكانى
 خوا بەزىنى، لىيان تىپەپىنى، بە دىئايى ستەمى لە خۇي كردو، ﴿لَا تَدْرِي﴾
 ﴿لَعَلَّ اللَّهَ يُحْدِثُ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا﴾، ئەي دۈندراۋ! ھەر كەسىك ھەي، نازانى، پەنگە
 دۋاي ئەۋە خوا كاريكى دىكە پەيدا بىكات، بارودۇخىكى دىكە پەخسىنى، واتە:
 لە دۋاي عىددە يان لە ميانى عىددەدا، نازانى چى روۋدەدات، ئايا ئەۋ پياۋە
 جاريكى دىكە دلى دەچىتەۋە سەر ئەۋ ئافرەتە، يان ئەۋ ئافرەتە كاريكى وا
 دەكات، ئەۋ مېردەي لەگەل ئاشت بىتەۋە، يان كە تەلاقىكى داۋە، نەھىلى
 ماۋەي عىددەكەي بەسەر بچى و پىش كۇتايى ھىنانى عىددەكە، بېھىتەۋە
 ژىر نىكاحى خۇي، بۇ ئەۋەي ھالەتى جىابوۋنەۋە روۋنەدا، كە ئەگەر دۋاي
 تەلاقى يەكەم و دوۋەم بى، پىي دەگوتى: جىابوۋنەۋەي بچوۋ (الْبَيِّنُونَ
 الصُّغرى)، بەلام ئەگەر دۋاي تەلاقى سىيەم بى، پىي دەگوتى: (الْبَيِّنُونَ الْكُبرى)،
 جىابوۋنەۋەي گەۋرە، ئەۋ كاتەش ئەگەر دۋاي جىابوۋنەۋەي بچوۋ بى، واتە:
 دۋاي تەلاقى يەكەم و دوۋەم بى، ئەۋ پياۋە دەتۋانى بە گرىبەستىكى تازە
 ئەۋ ئافرەتە بېھىتەۋە ژىر نىكاحى خۇي و، ئەۋ ئافرەتە لەگەل ئەۋ پياۋەدا
 ھاۋسەرگىرى بىكاتەۋە، بەلام ئەگەر دۋاي جىابوۋنەۋەي گەۋرە بى، بۇيان نىھ
 جاريكى دىكە پىكەۋە ھاۋسەرگىرى بىكەن، مەگەر ئەۋ ئافرەتە شوۋىكى دىكە
 بىكاتەۋە، ئەۋىش نەك بە فىل كە تەنيا بۇ ھەللا كىرنەۋەي مېردى پىشوۋى
 بى، بەلكو بەشىۋەيەكى ئاسايى شوۋىكى دىكە بىكاتەۋە، ئىنجا بەشىۋەيەكى
 ئاسايى لەۋ مېردەي جىابىتەۋە، ئەۋ كاتە بۇيان ھەيە بە گرىبەستىكى تازە،
 ژيانى ھاۋسەرگىرى لەگەل مېردە پىشوۋەكەي دا پىك بىننەۋە.

﴿فَإِذَا بَلَغَ أَجَلُهُنَّ﴾، ئنجا کاتیک گه یشتنه کاته که یان، واته: کو تایی کاته که یان، لیره شدا زانایان هه موویان له سهر تهوه یه کده نگن، واته: گه یشتنه نیزیک و قه راغ کو تایی کاته که یان، چونکه نه گهر عیدده به سهر چوو، تازه نهو ئافره ته ئازاد ده بی، له وه دا که بچیته وه لای میرده که ی، یان نه چیته وه، چ دوا ی ته لاقی یه که م بی، چ دوا ی دوو هم بی، دوا ی ته لاقی سییه می ش ناشکرایه.

بو وینه: نهو پیاوه ته لاقیکی ژنه که ی داوهو لئی ده گهری تا کو عیدده که ی به سهر ده چی، ئنجا که عیدده که ی به سهر چوو و، نهو پیاوه نه یهینا یه وه ژیر نیکاحی خو ی، نهو ئافره ته ئازاد ده بی و ده توانی بچیته وه لای میرده پیشوو ده که ی به گریه سستیکی تازه، ده شتوانی هاوسه رگیری له گه ل که سیتی دیکه دا بکات، بویه ده فهرمو ی: ﴿فَإِذَا بَلَغَ أَجَلُهُنَّ﴾، واته: نه گهر گه یشتنه پیش کو تایی ماوه ی عیدده که یان، ﴿فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ﴾، به شیوه یه کی په سه ند بیانگر نه خو تان نهو ئافره تانه، که ته لاقیتکتان داو ن، یان دووانتان داو ن، ﴿أَوْ فَأَرْقُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ﴾، یا خود به شیوه یه کی په سند لیان جیا بینه وه، ﴿وَأَسْهَدُوا ذَوَى عَدْلٍ مِّنكُمْ﴾، دوو پیاوی خاوه ن دادگه ریش له خو تان به شایه د بگرن، لیره دا خوا ﷻ روونی نه کر دۆته وه، شایه د گرته که بو هینانه وه یان بو ده ست لیه ردا نه؟ بویه وه ک دوا یی باسی ده که ین، رای به لگه دار ترو په سه ند تر به لای منه وه نه وه یه که بو هه ردوو کیان، هه م بو لیک جیا بو ونه وه ده بی دوو شایه د، دوو پیاوی دادگه ر به شایه د بگری ن، هه م بو هینانه وه ش، چ بو ده ست لیک به ردا ن، چ بو پیکه وه ئاشت بو ونه وه، ﴿وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ لِلَّهِ﴾، له بهر خوا شایه دیی به رپا بکه ن، واته: نهو شایه دییه ی به رپای ده که ن، نه ی دوو پیاوه کان! یان نه ی نهوانه ی دوو پیاوه دادگه ره کان به شاهید ده گرن! با شایه دیدانه که له بهر خوا بی و، هیچ مه بهستی دیکه ی خراپی تیدا نه بی، ئنجا شتیک بو خوا بی، ده بی ساف و پاک و چاک و دلسوزانه بی.

﴿ذَٰلِكُمْ يُوعَظُ بِهِ مَن كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾، ئا ئه مه تان (ئه وه ئامۆزگاری و پێنمایی و حوكمانه تان) هه ر كه سیك بپروای به خواو به پۆزی دواپی هه بی، پنی ئامۆزگاری ده كری، واته: ئه وه پێنماییانه بۆ كه سیكن بپروای به خواو به پۆزی دواپی بی، ﴿وَمَن يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا﴾، هه ر كه سیكیش پارێز له خوا بكات (خوا) ده رووی لی ده كاته وه، ده روازه ی خیری لی ده كاته وه، له ته نكانه دا فه رحانی بی بۆ ده په خستی و، له سه غله تیدا ئاسانی بۆ ده په خستی.

﴿وَبِرِزْقِهِ مِّنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ﴾، هه روه ها هه ر كه سی پارێز له خوا بكات، بی ئه وه ی بۆ خۆی حیسابی بۆ كرد بی، بی ئه وه ی خۆی مه زه ننه ی كرد بی، خوا بژیوی ده دا، واته: بژیوی بۆ ده په خستی به شیوه یه ك خۆی به خه یالیدا نه هاتبی و حیسابی بۆ نه كرد بی، ﴿وَمَن يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ﴾، هه ر كه سیكیش پشت به خوا به ستی، خوای به سه، ﴿إِنَّ اللَّهَ بَلِّغُ أَمْرِهِ﴾، به دنیایی خوا كاری خۆی ده گه یه نیته جی، واته: ده یگه یه نیته كو تایی و به ئامانجی ده گه یه نی، به لام ئایا له وه كاته دا كه ئیمه چاوه ری ده كه ی، یان به وه شیوه یه ی ئیمه چاوه ری ده كه ی؟ مه رج نه، ﴿قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا﴾، خوا ﷻ بۆ هه ر شتیك ئه ندازه یه کی دانه وه، ئه مه ش لپه ده جۆریكه له دلخۆشكردن بۆ ژنه كه، كه ده چیته وه لای میردی، یان ناچیته وه، هه روه ها بۆ پیاوه كه ش ئایا له گه ل ژنه كه ی دا ئاشت ده بیته وه وه ده ست ده كه نه وه به ژانی هاوسه ری، یاخود لیک جیا ده به نه وه؟ ئه وه دلدا نه وه وه دلخۆشكردنه بۆ هه ردووکیان، هه روه ها بۆ كه س و كاری ژنه كه ش و پیاوه كه ش بۆ هه موویان، كه نه گه ر به راستی پارێزكار بن، پارێز له خوا بكن و سنووره كانی خوا نه به زیتن، خوا ده رووی خیرتان لی ده كاته وه، بۆ وینه: -- وه ك دواپی باسی ده كه ی و له كورته باسیكدا باسی ته لاق ده كه ی -- كه سیك به شیوه ی سونه ته یی ده ستبه رداری ژنه كه ی بی، ده بی یه كه ته لاقی بدات له پاكیه كدا كه نه چۆته لای، ئنجا نه گه ر

ئەو پارىژ كارييه بەكار بېنى، ئەو كاتە ئەو پياوھ دەست كراوھ دەبى، كە پېش كۆتايى عىددەكەي ئەو ئافرەتە بېنىتەوھ لای خۆي، بەلام ئەگەر سى تەلاقى پېكەوھەدان، وەك زۆرىك لە زانايان گوتتويانە، مافى پىوھى نامېنى، چونكە تەقواي نەكردوھ سىنورەكانى خواي نەپاراستون، خوا نەيفەرمووھ ئاوا ژن تەلاق بەدن، ھەر سىك تەلاق پېكەوھ! ﴿الطَّلَاقُ مَرَّتَانٍ ۝۳۹﴾ البقرة، واتە: ئەو تەلاقەي دواي وي، دەرگونجى ژن و مىرد پېكەوھ ژيانى ھاسەرگىرىي دروست بىكەنەوھ، دووانن، بەلام كە بوو بەسى و لە قۇئاغى سىيەمدا، لىكەترازىن، ئىنجا ھەروھە ژنەكەش ئەگەر سىنورەكانى شەرىعت بپارىزى و لە مالى مىردەكەيدا، دەررووي لى دەكاتەوھ، كە لە ئەنجامى مانەوھى لە مالى مىردەكەيدا، دليان بچىتەوھ سەر يەك، ھەروھە شايەدەكانىش ئەگەر شايەدىيەكە بو خوا بەدن و، لە شتەكە بكوئەوھە ھاندەريان ئەوھ نەبى غەرەزىكيان لە پياوھەكە ھەبى، يان غەرەزىكيان لە ژنەكە ھەبى و، شايەدىيەكە وا بەدن بە زانايان تەواو بى، ئەوانىش ئەگەر پارىزى خوا بىكەن لە شايەدىيەكەياندا، ھەم ژنەكەو ھەم مىردەكەو، ھەم كەس و كارى ھەردوو لايان، خوا دەررووي خىريان لى دەكاتەوھ، ئەوھ واتايەكى، واتا مەعنەوييەكەشى ھەر لە شوپىنى خۆيەتى، كە ئەگەر ئىنسان بو خوا صولحاوبى و پارىز لە خوا بىكات، چاودىرىي خوا بەسەر خۆيەوھ بېنى، خواي پەرورەدگار لە تەنگانەو ناپرەھەتياندا دەرەزى دەكات، يان بە كەردوھ، يان خواي مېھرىبان دلى فەپراخ دەكات، دلى خۇش دەكات، سەرى دنياي لى نايەتەوھ يەك، لە ئەنجامى گرفت و كىشەيەكى خىزايىيدا.

﴿وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ﴾، ھەر كەشيش پشت بە خوا بېستى، خواي بەسە، پشت بە خوا بەستىش وەك زۆر جار گوتتومانە: چىدارو جىگرەوھى دەستگرتن بە ھۆكارەكانەوھ نىيە، بەلكو پشت بە خوا بېستى، كارى دلى، بەلام دەست بە ھۆكارانەوھ گرتن، كارى جەستەو پۈالەتە، ﴿إِنَّ اللَّهَ بَلِغُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ

اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ وَقْدَرًا ﴿۱﴾، بەدئىيىي خۇا كارى خۇي دەگە بەئىتە مەنزل، دەيگە بەئىتە كۇتايى و ئەنجام، بەلام خۇا بۇ ھەر شىئە ئەندازەيەكى داناوە.

﴿وَالَّتِي بَيْنَ مِنَ الْمَحِيضِ مِنْ نِسَائِكُمْ﴾، ئەو ئافرەتەنەش كە ئائومىد بوون لە (كەوتنە) ھەيز، لەوھى بگەونە بىئوئىيى، ئائومىد بوون، لەبەر ئەوھى نەخۇشەيەكيان توشبوو، ياخۇد لەبەر تەمەن، ﴿إِنْ أَرَبْتُمْ﴾، ئەگەر دوو دل بوون، ئايا دەبىي عىددەكەيان چەند بى؟ ﴿فَعَدَّتْ ثَلَاثَةَ أَشْهُرٍ﴾، عىددەكەيان (ئەو ماوھىيە دەبىي چاوپۇي بگەن، تاكو بۇيان رەوا دەبىتەو ھاسەرگىرىي دىكە بگەن)، برىتە لە سى مانگ، ﴿وَالَّتِي لَمْ يَحْضَنْ﴾، ھەرودەھا ئەو ئافرەتەنەش كە جارى نەكەوتوونە ھەيزەو، لەبەر كەم تەمەنىي، يان لەبەر نەخۇشەيەك، لەبەر ھەر ھۇكارىك بى نەكەوتوونە ھالەتى بىئوئىيى، ئەوانەش دىسان ماوھى عىددەكەيان، ئەگەر مېردەكەيان تەلاقىدان و لىكجىابوونەو، بە ھەر شىئەيەك لە شىئەكان لىكجىابوونەو، ئەو ماوھىيە دەبىي چاوپۇي بگەن، تاكو بۇيان رەوا دەبىي، ھاسەرگىرىي دىكە بگەنەو، برىتە لە سى مانگ. ﴿وَأُولَئِ الْأَحْمَالُ أَجْلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ﴾، خاوەن تۆلەكانىش كۇتايى كات (ى عىددە)يان ئەوھىيە كە تۆلەكەيان دابئىن.

(حَمْل)، واتە: تۆل، ئەو كۆرپەلەيە ئافرەت لە سىكىدا ھەلئەگىرى، (أَحْمَال)، كۆي (حَمْل) و (حَمْل)ە، (حَمْل)، بە ماناي بار دى و (حَمْل)ىش بە ماناي ئەو كۆرپەلەيە دى، كە ئافرەت لە سىكىدا ھەلئەگىرى، ﴿وَأُولَئِ الْأَحْمَالُ﴾، يانى: (صَاحِبَاتِ الْأَحْمَال)، خاوەن تۆلەكان، ئەو ئافرەتەنەي دوو گىان، بەلام بۇيە وشەي (دوو گىان) كەمتر بەكاردىنم، چونكە جارى وايە ئافرەت دوو گىان نيە، بەلكو دوو كۆرپەلەي لە سىكىدان و سى گىانە، ياخۇد جارى وايە چواری لەسكىدان و پىنچ گىانە، يەكى خۇي و چوار گىانى دىكەش لە سىكىدان، بۇيە ئەو وشەيە زۆر راست نيە، بەلام ئەگەر بگوتىرى: تۆل، تۆل يانى: كۆرپەلە كە لە سى ئافرەتدەيە، يەك بى، يان پتر، تۆلدار واتە: خاوەن ھەمل، ﴿أَنْ

يَضَعَنَّ حَمْلَهُنَّ، ۱۰، واتە: كۆتايى كاتى عىددەكەيان بىرىتپە لە دانانى ئەوھى لە سىكانداپە، لە دانانى تۆلەكەيان، **﴿وَمَنْ يَنْقِ اللَّهُ جَعَلَ لَهُ مِنْ أَمْرِهُ يُسْرًا﴾**، ۱۱، ھەر كەسى پارىزىش لە خوا بىكات، خوا لە كارىدا ئاسانىي بۇ دەرەخسىتىن.

ھەلبەتتە ئەوھش دوايى باس دەكەين، كە ئايا ئافرىدەتتەك كە تۆلدارەو مېردەكەي دەمرى، يان مېردەكەي تەلاقىدەداو، دوايى ھەملەكەي دادەننى بەر لە سى مانگ، بۇ وىتە: ھەر دواي پازدە پۇژان ئافرىدەتەكە تۆلەكەي دادەننى، ئايا بە دانانى تۆلەكە، عىددەكەي بەسەر چوۋە، ئەگەر چەند پۇژىكى كەمىش بى، ياخود دەبى ماۋەي سى مانگەكە ھەر عىددە بشوات، ئەگەر تەلاقىدراو بى، ياخود چوار مانگ و دە شەو، ئەگەر مېردەكەي كۆچى دوايى كىردى (متوفى ئەنھا زوچھا) بى؟! دوايى باسى دەكەين، كە زانايان راجايان لەو بارەوھە ھەبە.

﴿ذَلِكَ أَمْرُ اللَّهِ أَنْزَلَهُ إِلَيْنَا﴾، ۱۲، ئەوھش فەرمانى خواپە بۇي دابەزاندوون، بۇ لاي ئىۋەي دابەزاندو، واتە: تاكو كارى پى بىكەن، **﴿وَمَنْ يَنْقِ اللَّهُ يُكْفِرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ﴾**، ۱۳، ھەر كە سىكىش پارىز لە خوا بىكات، (خوا) خراپەكانى لى دەسپىتەو، **﴿وَيُعْظِمَ لَهُمْ أَجْرًا﴾**، ۱۴، پاداشتىشى بۇ مەزن دەكات، پاداشتىكى مەزنى دەداتى.

ئىنجا خۋاي كاربەجى باسى ئەوھ دەكات، چۇن مامەلە لەگەل ئەو ئافرىدەتەندە بىرى كە تەلاقىدراون، لە پرووى نىشتەجى كىردن و ھەۋىرانەوھەيانەوھە؟ دەفەرمىۋى: **﴿أَشْكُوهُمْ مِنْ حَيْثُ سَكَنُوا مِنْ وَجْدِكُمْ﴾**، ۱۵، ئەو ژنە تەلاقىدراوانە، ئىنجا ئەگەر تەلاقىكىدراون، ئەگەر دووان دراون، ئەگەر ھەر سى تەلاقىدراون، لەسەر راي بە شىك لە زانايان، كە مېش ئەو رايەم پى راسترە، ئەگەر بە يەكجاريش لىكجىابوونەوھە، نىشتەجىيان بىكەن، لەو شوپىندە كە خۇتان لىي نىشتەجىن، **﴿وَجِدْكُمْ﴾**، ۱۶، بەپىيى تواناي خۇتان، **﴿وَلَا تُضَازُوهُمْ لِنُضِيقُوا عَلَيْهِمْ﴾**، ۱۷، ھەرۋەها زيانان پى مەگەيەنن بۇ ئەوھى سەغلەتيان بىكەن، ھەلىانپىچن و تەنگەتاۋيان بىكەن و

بە ناچارى ماله كە بە جى بھىلن، ﴿وَإِنْ كُنْ أَوْلَيْتَ حَلِي﴾، بە لام ئەگەر خاوەن تۆل بوون، كۆرپەيان لەسكدا بوو، ﴿فَأَنْفِقُوا عَلَيْهِنَّ حَتَّى يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ﴾، خەر جىيان بکيشن، مەسرەفيان بکەن و ھاوکارىيان بکەن ھەتا تۆلەکیان دادەنن، ﴿فَإِنْ أَرْضَعْنَ لَكُمْ﴾، ئنجا ئەگەر كۆرپەلەكەشيان دانا، لىيان جىابۆوھو، كۆرپەلەکیان بۆ ئىوھ شیردا، ﴿فَاتَّوَهُنَّ أَجُورَهُنَّ﴾، كرى و پاداشتەکانيان پى بدن (لە بەرانبەر ئەوھدا كە شیر دەن بەو كۆرپەلانە)، ﴿وَأَتِمُّوا رَبَّنَا مَعْرُوفٍ﴾، لە نىوان خۆتاندا بە شىوھەكى پەسند راویژ بکەن، پرس و را بکەن، ﴿وَإِنْ تَعَاَسَرْتُمَ﴾، ئەگەر كەوتنە زەحمەتیی و قورسىیەوھش و نەتانتوانى لىكتىگەشتن بکەن، لەو بارەوھ، ﴿فَسَرِّضْ لَهُ أُخْرَى﴾، ئافرەتتىكى دىكەى شیردەر شیرى ئەو كۆرپەلەيە دەدا، واتە: ئەى پىاوھەكان! دەبى ئافرەتتىكى دىكە، دایەنىك شیردەرىكى دىكە، بۆ ئەو كۆرپەلەيە پەيدا بکەن، مادام دایكەكەى ئامادە نیە، شیرى پىبدات و نەگەشتوونە لىك تىگەشتن.

لە كۆتایى دا خوا دەفەرموى: ﴿لِيُنْفِقَ ذُو سَعَةٍ مِّن سَعَتِهِ﴾، با خاوەن فراوانىي لە مالى و سامان لە قەدەر فراوانىيەكەى خۆى، ببەخشى، ﴿وَمَن قُدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ فَلْيُنْفِقْ مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ﴾، كەسێكىش بژىوى لىوھتەنگ ھىزراى، با لەوھى خوا پىداوھ، ببەخشى و خەرچ بكات، واتە: لە زۆرى زۆرو لە كەمى كەم، كەسێك كە دەستكراوھىو مالى و سامانىكى فراوانى ھەيە، با لە قەدەر مالى و سامانە فراوانەكەى، خەرچىي ژنەكەى بکيشى كە لە مالى ئەودايە، بە تايبەت كە تۆلى ھەبى و، بە تايبەتەر كە تۆلەكەى دادەنى، شیر بدات بە كۆرپەلەكەى، با ھەر كەسە بە ئەندازەى خۆى ئەو خەرچىي و مەسرەفە بکيشى، ﴿لَا يَكُفُّ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مَاءً آتَاهَا﴾، خوا ھىچ كەسێك ئەركدار ناكات، مەگەر بەو ئەندازەيەى پىداوھ، چەندەى پىداوھ، خوا ﷻ ئەوھندەى لى داوا دەكات و، ئەوھندە ئەركى دەكەوتتە سەرشان، ﴿سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا﴾، بە دلنايى لە دواى سەغەلتىي و تەنگانە، خوا ئاسانىي و فەرھانىي دەپەخسىنى، كەواتە: دلنان فەرھاج و فراوان بى.

مەسەلە گىرەنگە كان

مەسەلە يەكەم:

فەرمانکردنى خوا بە پىغەمبەر ﷺ بىر واداران، كە ھەر كات ويستيان ژنان تەلاق بەدن، پىويستە لە دەستپىكى عىددەيانەو بەى و، لە مائە كانىشيان نەچنە دەرى، مەگەر پەفتارىكى ناقۇلاى ئاشكرىيان لى بېشكوپتەو، ناپى سنوورەكانى خواش بەزىرىن و، چىكەمەتى عىددەش ئومىدى پەيدا بوونى گۇرانتىكە، ئنجا بەر لە كۇتايى ھاتنى عىددەيان، يان دەبى بە شىوہىكى پەسند دەست بە ھاوسەرەو بەگىرى، يان بە شىوہىكى پەسەند وازى لى بەپىرى و، لەھەردوو حالانىش دا، دەبى دوو پىاوى دادگەر بە شايد بەگىرىن، بەللىدنانى خواش كە ھەر كەس پارىزكارى بىكات، خوا دەرووى خىرى لى دەكاتەو، بى ئەوہى حىسابىشى بۇ كىرەبى بڑىوى بۇ دەپەخسىن، باباى پشت بە خوا بەستوش خواى بەسەو، خواش كارى خۇى دەگەيەننە جى، بەلام بەپىى ئەندازەگىرىى خۇى و لە كات و شوپنى خۇيدا:

خو دەفەرموى: **يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِقُوهُنَّ لِغَيْرَتِكُمْ وَأَحْصُوا الْعِدَّةَ** **وَاتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ لَا تُخْرِجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ وَلَا يَخْرُجْنَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَحِشَةٍ مُبِينَةٍ** **وَلِئَلَّكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ لَا تَدْرِي لَعَلَّ اللَّهَ يُحْدِثُ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا** (۱) **فَإِذَا بَلَغَ الْأَجَلُهَا فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ فَارِقُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَأَشْهِدُوا ذَوَى عَدْلٍ مِنْكُمْ وَأَقِيمُوا الشَّهَادَةَ لِلَّهِ ذَلِكَ كُمْ يُوعَظُ بِهِ مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ** **الْآخِرِ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا** (۲) **وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ** **إِنَّ اللَّهَ بَلِغُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا** (۳)

شیکردنہوہی ٲم ٲاہتانه، له بیست و دوو برگه‌دا:

(۱) - ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾، ٲهی ٲیغهمبر ﷺ! ٲووی دواندن له ٲیغهمبری خاتمه ﷺ چونکه ٲهو سه‌رٲه‌رشتی ٲوممه‌ت ده‌کات و، ٲهو شه‌ریعت و به‌رنامه‌ی خوا به‌سر کؤمه‌لگاو ٲوممه‌ته‌که‌یدا جٲیه‌جی ده‌کات و، ٲینمای ٲوممه‌ته‌که‌ی ده‌کات و ٲاموژگاریان ده‌کات.

(۲) - ﴿إِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ﴾، { (إِذَا)، ٲو داهاتوو (للمُستقبله) }، هر کاتی ویستان ژنان ته‌لاق بدن.

(۳) - ﴿فَطَلِّقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ﴾، له ده‌سٲیکی عیده‌ی‌اندا ته‌لاقیان بدن، (ل) ی (لِعَدَّتِهِنَّ) ٲو (توقیت) ه، یانی: له کاتی، وه‌ک ده‌گوتری: (کُتِبَ لِيَوْمٍ كَذَا مِنْ شَهْرٍ كَذَا)، نووسرا له فلان ٲوژده‌او له فلان مانگه‌دا، خواش ده‌فرموئ: ﴿أَقِمِ الصَّلَاةَ لِذُلُوكِ الشَّمْسِ﴾ (۷۸) الإسراء، واته: که خوړ لا ده‌دات، نوٲژ به‌رٲا بکه.

که‌واته: لٲره‌دا که ده‌فرموئ: ﴿فَطَلِّقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ﴾، مانایه‌که‌ی ٲاوی لی دٲه‌وه: (لِيَكُونَ الطَّلَاقُ عِنْدَ ابْتِدَاءِ الْعِدَّةِ، وَإِنَّمَا تَبْتَدَأُ الْعِدَّةُ بِأَوَّلِ طَهْرٍ مِنْ أَطْهَارِ ثَلَاثَةٍ)، با ته‌لاق‌دانه‌که له ده‌سٲیکی عیده‌که‌دا بی، (واته: ته‌لاق‌که کاتی‌ک بی، که عیده‌ ده‌ست ٲیده‌کات) و، عیده‌ش له سه‌ره‌تای یه‌که‌مین ٲاکیه‌وه‌یه له سی ٲاکیه‌کان (که به‌سر ٲهو ٲافره‌ته‌دا دادٲن)، هه‌لٲه‌ته ٲهو ٲافره‌ته له ٲاکیه‌که‌شیدا می‌رده‌که‌ی نابی چوو بیته‌لای، ٲنجا ده‌بی ته‌لاق‌ی بدات، ٲه‌ویش یه‌ک ته‌لاق، که‌واته: ﴿إِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ﴾، یانی: { (إِذَا أَرَدْتُمْ تَطْلِيقَ نِسَاءِكُمْ)، یان (طَلَّاقٍ نِسَائِكُمْ)، ٲه‌گهر ویستان ده‌سته‌بردار ٲافره‌ته‌که‌تان بن، ٲه‌گهر ویستان ژنه‌کانتان واز لی بٲنن، وه‌ک چوځ خوا ﷺ ده‌فرموئ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ﴾ (۶) المائدة، واته: ٲهی ٲه‌وانه‌ی ٲرواتان هی‌ناوه! هر کاتی هه‌لسان ٲو نوٲژ، واته: هر کاتی ویستان نوٲژ بکه‌ن، ٲه‌گهرنا

که هه ستای بو نوێژ، مانای وایه یه کسه ره دهستی پئی ده که ی، یانی: نه گهر ویستتان نوێژ بکه، لیره شدا: ﴿إِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ﴾، نه گهر ویستتان ژنه کانتان ته لاق بدهن.

نهم نایه ته نه وه ده گه یه نئی که ته لاقدان ره وایه و، له کاتی پیو یستی دا که ژن و میرده که پیو یستیان بی و، ناچار بن، شتیکی ره وایه.

(الطبري)، هیناویه تی ده لئی: (إِذَا طَلَقْتُمُ نِسَاءَكُمْ فَطَلَقُوهُنَّ لِيُطَهِّرَنَّ الَّذِي يُخَصِّنُهُ مِنْ عَدَّتِهِنَّ، طَاهِرًا مِنْ غَيْرِ جَمَاعٍ، وَلَا تُطَلَّقُوهُنَّ بِحَيْضِهِنَّ الَّذِي لَا يَعْتَدِدَنَّ بِهِ مِنْ قُرْبِهِنَّ)، (جامع البيان: ۳۴۳۰۹، ۳۴۳۱۲)، واته: نه گهر ژنه کانتان ته لاقدان له کاتیکدا ته لاقیان بدهن له و پاکیه دا که ده یژمیرن، که به شی که ده بی له عیدده که یان، نه و ئافره ته له کاتی پاکیدا بی، (له کاتی بی نو یزییدا نه بی و) جیما عیشی له گه لدا نه کرابی و، له کاتیکدا که که و توونه حه یزه وه، ته لاقیان مه دن، چونکه حه یزه که به به شی که له عیدده که یان بو له داناندری قه لهم نادری (نه و کاته ش ئافره ته که زهرمه ند ده بی).

نجا له و باره وه که زانایان هه موویان یا خود زۆربه ی هه ره زۆریان ده لئین: ده بی له سه ره تای پاکیه که وه، پاکیه که که هاوسه ره که ی له گه لیدا جووت نه بو بی، له و یوه عیدده ده ست پئی بکات، یه کیک له زانایان ده لئی: نه م نایه ته به لگه یه بو پای زۆربه ی زانایان که عیدده به پاکیه کان ده ژمیردری، نه که به حه یزه کان و، نه گهر به سه ره تای حه یز، یان له حه یزدا عیدده دهستی پیکردبایه، نه و کاته خوا ده یفه رموو: له کاتیکدا ئافره ته کان ده که ونه حه یزه وه، ته لاقیان بدهن، به لام ئافره ت ته لاقدان له کاتی حه یزو بی نو یزییدا قه ده غه کراوه، وه که پیشتریش له کاتی هینانی نه و فه رموو ده یه له باره ی هو ی هاتنه خواره ودا هاتوه، باسما نکرد که عه بدو لای کوری عومه ر ژنه که ی ته لاقدا بوو (خوا له خو ی و بابی پازی بی) ژنه که ی خو ی ته لاق دا بوو، له کاتیکدا که

بېئۆز بوو، پېغەمبەرىش ﷺ توۋرە بوو، فەرموۋى: با ئىى بگەپى تاكو پاك دەپتەو، ئنجا بى ئەوۋى دەستى بگەپەئىتى، ئەگەر پېيخوش بوو با تەلاقى بدات، ئەگەرنا بېيەئىتەو.

۴- ﴿وَأَحْصُوا الْعِدَّةَ﴾، سەرژمىرى عىددەش بگەن، (الْعِدَّةُ)، (أل)ەكە بو (عَهْد)ە، واتە: سەرژمىرى پۈژەكان و شەوەكانى عىددەكە بگەن، عىددەش زانايان ئاوا پېئاسەيان كردو: ﴿فَعُوذُ الْمَرْأَةِ عَنِ الزَّوْجِ حَتَّى تَنْقُضِيَ الْمُدَّةَ الْمَرْتَّبَةَ شَرْعًا﴾، دانىشتى ئافرەتە لەوۋى ھاوسەرگىرى بكات، تاكو ئەو ماوۋەى شەرع دایناوۋە تىدەپەپى، كەواتە: عىددە، واتە: شەوان و پۈژانكى ژمىردراو و بە مەرچ گىراو، بو پەوابوۋنى ھاوسەرگىرى كردنەوۋى ئافرەت، يان گەرانەوۋى بو لای مېردەكەى، ياخود وازلېھىئانى و دەستپىكردنەوۋى ھاوسەرگىرىكى دىكە.

كە دەفەرموۋى: ﴿وَأَحْصُوا الْعِدَّةَ﴾، (الإحصاء: مَعْرِفَةُ الْعَدِّ وَضَبُّهُ، وَهُوَ مُشْتَقٌّ مِنَ الْحَصَى، وَهِيَ صَعَارُ الْحِجَارَةِ)، (إحصاء): لە ئەصدلا لە چەوو بەردى بچووك (حصى)ەوۋە داتاشاراۋە (لەبەر ئەوۋى كاتى خۇى شتيان بە وردە بەردان ژماردوۋە)، واتە: سەرژمىرىكردن و زانىنى ژمارەى شتىك و كۆنترۆلكردنى، (عَدٌّ)، برىتيە لە ژمارەدن: (۱، ۲، ۳، ۴)، بەلام (إحصاء)، برىتيە لە سەرژمىر، ﴿وَأَحْصُوا الْعِدَّةَ﴾، واتە: ماوۋى عىددە، شەوەكانى و پۈژەكانى بو سەرژمىرەكەن.

۵- ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ﴾، پارىزىش لە خۇاى پەرۋەردگارتان بگەن.

۶- ﴿لَا تَحْزَنْهُمْ مِنْ بُيُوتِهِمْ﴾، ئەو ژنانەى تەلاقتان داون، لە مالەكانى خۇيان وەدەريان مەئىن، ئەمەش ئەو دەگەپەئى كە ئەو ئافرەتە مافى ھەپە بەو مالەوۋە، بۇپە دەفەرموۋى: ﴿لَا تَحْزَنْهُمْ مِنْ بُيُوتِهِمْ﴾، لە مالەكانيان وەدەريان مەئىن، واتە: ئەو ئافرەتەنە خاۋەنى ئەو مالانەن، ژن ھەتا لە ژىر نىكاھى ئەو پياۋە دابى، تاكو يەكجارىى لىى جىادەپتەوۋە، بەشىك لە خاۋەندارىەتتى لەو مالەدا ھەپە، بەلكو ئەگەر يەكجارىى لىى جىابوۋپتەوۋە، بە پاى زۆرپەى زانايان مافىكى ئەو ئافرەتەپە

تاكو عیددهی به سەر ده چن، لهو ماله دا مېنیتتهوهوه تاكو ئهو كاته خاوه ننداریه تی لهو ماله دا ههیه.

(۷) ﴿وَلَا يَخْرُجُ﴾، با خوشیان دهرنه چن، نه ئیوه دهریان بکهن، نه خوشیان دهر بچن.

(۸) ﴿إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَحِشَةٍ مُّبِينَةٍ﴾، مه گهر ئهوان کردهوهیه کی نا قوْلای روونکه روهه بکهن، یان کردهوهیه کی نا قوْلای ئاشکرا بوو بکهن، چونکه: (مُبَيِّنَةٌ) و (مُبَيِّنَةٌ) ش، خویندراوه تهوه، (مُبَيِّنَةٌ)، واته: ئاشکرا کهر، (مُبَيِّنَةٌ)، واته: ئاشکرا کراو، ئنجا وهك پشتریش گوتم: هه ندیک له زانایان گو توویانه: (فاحشة مُبَيِّنَةٌ) مه بهست پی زینایه، یانی: ته گهر ئهو ژنه له مالی میرده کهیدا، دواى ئهوهی ته لاقدراوه، زینای کرد، ده بریتته دهر بو سزادان! به لام بیگومان ئه مه مانا لیکدانه وهیه کی ناپراستهو، خوا ﴿وَلَا يَخْرُجُ﴾ باسی ئهوه ناکات، به لکو باسی ئهوه ده کات: که ئافره ته که ته لاقدراوه که، ده گونجی به له باریی له مالی میرده کهیدا دابنیشی، هه تا بزانی ئایا ئاشت ده بنهوه؟ چونکه جاری وایه میرده که دهیه وی له گه ل ژنه که ی دا ئاشت بیتتهوهو، ئافره ته که پازی نیه، یان ژنه که خوازیارهو میرده که ی پازی نیه، ئایا ههردووکیان ده گه نه ئهو قه ناعه ته ی پیکهوه باش بن و، ژیانى هاوسه رگیری دهست پچ بکه نهوه، یان ناگه نه ئهو قه ناعه ته؟ تاكو ئهو كاته ژنه که بۆی ههیه، لهو ماله دا مېنیتتهوه، ئنجا ئهو ژنه که به له باریی لهو ماله دانیش و سنوره کانی شه ریه ته ی پاراستن، بهو واتایه ی له گه ل میرده کهیدا پرتهو بۆله ی نه کردو شه پی به کهس و کاری نه فروشت، دهنگه دهنگی نه کردو بیزاری نه کردن، مانای وایه مافی مانه وه ی ههیه، به لام ته گهر کرده وهیه کی نا قوْلای ئاشکرا کهر، یان ئاشکرا کراوی کرد، وهك: ئازاردانی میرده که ی، به دهمه وه ریی و پرتهو بۆله، یان ئازاردانی کهس و کاره که ی، ئهو كاته ئهو مافه ی دهفهوتی.

(۹) ﴿وَمَلَكَ جُودُ اللَّهِ﴾، ئهم یاسایانهش سنوره کانی خوان، یاسایه کانی خوا، وهك سنوریکن دیارییکراون و نابی لیان تیبیه پیرتی.

۱۰- ﴿وَمَنْ يَّعِدَّ حُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ﴾، ھەر كەس يېكېش سنوورەكانى خوا بېھزىنى، لىيان تېپەرپىنى، ستمەى لە خۆى كردو، واتە: ئېوھ سنوورەكانى خوا مەبەزىنى، لىيان تېمەپەرپىنى، ئەگەرنا لە ئەنجامى شكاندىنى سنوورەكانى خواو لى تېپەراندنيانەو، ماناي وايە ستمەتان لە خۆتان كردو، ئنجا تايە ستم لە خۆكردنەكەش دوایی لە چيدا بەرجەستە دەبى؟ لە سەر ئىشەو خراپەو خەم و خەفەت و مەينەتى و نەرەحەتى دا، بۆ وىنە: ئەگەر بىت و پياو بەپى سنوورەكانى شەرع مامەلە بکات، ھەرچەندە لە ژنەكەى جياش بىتەو، بەلام بەپى سنوورەكانى شەرع و ئەو بەرنامەيەى شەريعت دايانەو، كە برىتيە لەوہى تەلاقىكى بدات لە پاكىيەكدا كە نەچۆتە لای، ھەر كات عىددەكەى بەسەرچوو، نەيگىرايەو لای خۆى، بىگومان ژنەكەى لىي جيا دەبىتەو، ئەو كاتە ئەو ئافرەتە سەر پشكەو دەتوانى بە گرىبەستىكى تازە بچىتەو لای مېردەكەى و دەشتوانى ھاوسەرگىرى دىكە بکات، ئەگەر دواى تەلاقى يەكەم بى، ھەرەھا ئەگەر دواى تەلاقى دووھمىش بى بەھەمان شىو، دواى بەسەرچوونى عىددە ئەو ئافرەتە سەر پشك دەبى، بەلام دواى تەلاقى سىيەم، تازە ئەو پياوہ بۆى نىە ئەو ئافرەتە بە گرىبەستىكى تازە بھىتەو لای خۆى، مەگەر ئەو ژنە بچى شووېكى دىكەو مېردىكى دىكە بکات، دوایی لىي جيا بىتەو، ئەوجار دەتوانن، بىتەوہ لای يەكدى.

خوا دەفەرموى: ھەر كەسى سنوورەكانى خوا بېھزىنى، ستمەى لە خۆى كردو، خۆى سەرئىشەو نەرەحەتى و گرفتارى بۆ خۆى دىتە دى.

۱۱- ﴿لَا تَدْرِي لَعَلَّ اللَّهَ يُحْدِثُ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا﴾، نازانى پەنگە خوا دواى ئەوہ دوخىكى دىكە برەخسىتى، واتە: لە ھالىكدا كە ئافرەتەكە لە عىددە دايە، پەنگە لە ميانى ئەو عىددەيەدا گۆرانكارىيەكى دىكە بىتە پىش، پياوہكە دلى بچىتەو سەر ژنەكەى، يان ژنەكە پەشيمان دەبىتەو لەو ھۆكارانەى ئەو پياوہيان بىزار كردو و ناچارى كردو تەلاقى بدات و، گۆرانكارىيە بەسەر خوياندا بىتن، كە خواى كارزان گۆرانكارىيەكە، لەبەر ئەوہى ھەموو شت بە ويستى خواو بە زانىارى خوايە،

پالېداۋەتە لای خۇي: ﴿لَا تَدْرِي لَعَلَّ اللَّهَ يُحْدِثُ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا﴾، رەنگە، نىزىكە خوا لە دواى ئەوە كارىك بېرەخسىتى، كارىك پەيدا بىكات، بە قازانجى ئەو ژن و مېردە بى، كە ويستووئانە لىك جىبابىنەوہ.

زۆربەى ھەرە زۆرى زانايان دەلىن: ئافرەتتىك مېردەكەى چووبىتە لای واتە: گواستىبەوہ، كە پىتى دەگوتىرى: (المَدْخُولُ بِهَا)^(۱)، ئافرەتتىك گوازارابىتەوہ، پىتويستە جىگاۋ رىگاي بۇ دابىن بىكرى، با تەلاقىشدرابى، چ تەلاقەكەى رەجىعى بى، واتە: دواى تەلاقى يەكەم و دووہم بى، ئەو عىددەيەى ھى دواى تەلاقى يەكەم و دووہم بى، كە پىتى دەگوتىرى: تەلاقى رەجىعى، چونكە مېردەكە بۇى ھەيە بەر لە بەسەر چوونى عىددەكەى بىھىتتەوہ لای خۇي، ياخود تەلاقى جىابوونەوہ (بائن) بى واتە: دواى تەلاقى سىيەم بى، ياخود ژنەكە داواى كىرەبى لە مېردەكەى جىابىتەوہ، كە پىتى دەگوتىرى: دارىن (خُلْع)، ياخود ھەلۋەشانەنەوہى گرېبەستەكە (فَسْخُ الْعَقْد) لەلايەن قازىيەوہ بووبى، ھەرچوون بى، مادام ئەو ئافرەتە گواستراپىتەوہ، مافى ئەوہى ھەيە، جىگاۋ رىگاي بۇ دابىن بىكرى، تاكو عىددەى بەسەر دەچى، ھەندىكىشىيان گوتووئانە: ئافرەتتىك يەكجارىى لە مېردەكەى جىابووبىتەوہ، بە ھەر ھۇكارىك بى، مافى نىشتەجىكران و ھەوئندرانەوہى دەفەوتى و، مېردەكەى ئەركدار ناكىرى و لەسەرى پىتويست نابى كە جىگاۋ رىگاي بۇ دابىن بىكات، تاكو عىددە تەواو دەكات.

۱۲- ﴿فَإِذَا بَلَغَ الْأَجَلَ﴾، ئىجا ھەر كاتتىك ئەو ئافرەتانەى تەلاقىدارون، گەيشتە كاتى خۇيان، گەيشتە ئەو كاتەى عىددەكەيان تەواو دەبى و بەسەر دەچى.

۱۳- ﴿فَأَمْسِكُوهُنَّ يَمْعُرُوفٍ أَوْ فَارْقُوهُنَّ يَمْعُرُوفٍ﴾، ئىوہ (ئەى مېردەكان كە ژنەكانتان تەلاقىداون!) ئەو ژنە تەلاقىداروانەى عىددەكەيان تەواو بووہ، يان بەشپوہيەكى

(۱) واتە مېردەكە ئەو ژنەى بىردۆتە خەلۋە ژوورى تايىبەتەوہ، بۇ جووتبوون، نەك مەبەست پىتى پىرۋسەى جىماع و جووتبوون بى، ۋەك زۆر كەس ۋادەزان!

پەسەند بیانگرنە خۇتان و دەست بە گریبەستى ھاوسە رگىرىيە كە يانە ۋە بگرن، ياخود بە شىۋە يەكى پەسەند لىيان جىا بىنە ۋە، لىرەدا كە دەفەرموئى: ﴿فَإِذَا بَلَغَ أَجْلُهُ﴾ (أَطْلَقَ هُنَا عَلَى مُقَارَبَةِ انْتِهَاءِ الْأَجْلِ، لِأَنَّهُ لَا مُرَاجَعَةَ بَعْدَ انْتِهَاءِ الْأَجْلِ)، كە دەفەرموئى: ﴿فَإِذَا بَلَغَ أَجْلُهُ﴾، يانى: (إِذَا قَارَبُنْ بُلُوغَ أَجْلِهِ)، ئەگەر نىزىك بوو بگەنە كۇتايى كاتەكە يان، (كۇتايى كاتى عىدەكە يان) ئەگەرنا دواى ئەۋەى عىددە يان تەۋاۋ دەبى، ئەۋ پىاۋە لە پوۋى شەرىعيە ۋە ھىچ مافى بەسەر ئەۋ ئافرەتە ۋە نامىتتە ۋە كە بلى: ئەۋە گىرامە ۋە ژىر نىكاخى خۇم، مادام عىددەكەى تەۋاۋ بوۋبى، بەلكو ئەۋ كاتە ئافرەتەكە سەر پشك دەبى، ئەگەر دواى تەلاقى يەكەم يان دوۋەم بى، كە پىيان دەگوترى: تەلاقى پەجىعى، دواى بەسەرچوۋنى عىددەكەى، ژنەكە سەرپشكە لەگەل مېردەكە يدا بە گرىبەستىكى تازە ۋە بە مارەيىەكى تازە ھاوسە رگىرىيى دەكاتە ۋە، ياخود ۋاز لە مېردەكەى دىنى، ھەرچەند مېردەكەشى داۋا دەكات، بەلام ئەۋ ھاوسە رگىرىيەكى دىكە لەگەل پىاۋىكى دىكەدا دەكات؟! ۋاتە: لىرەدا كە دەفەرموئى: ﴿فَإِذَا بَلَغَ أَجْلُهُ﴾، يانى: (إِذَا قَارَبُنْ نِهَايَةَ مُدَّةِ عِدَّتِهِنْ)، ئەگەر كەۋتنە سوئى، كەۋتنە قەراغى، نىزىك كۇتايى بەسەرچوۋنى عىددەكە يان، ئەۋ كاتەى ئەى مېردەكان كە ژنەكانتان تەلاقتان داۋن، تەلاقى يەكەم و دوۋەم، يان بيانگرنە ۋە خۇتان بەشىۋە يەكى پەسەندو ژيانى ھاوسەرىي درىژە پى بدەن، ياخود بەشىۋە يەكى پەسەند، يەكجارىي لىك جىابىنە ۋە.

كە دەفەرموئى: ﴿فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ فَارِقُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ﴾، ھەردوۋ فەرمانەكان بۇ پەۋا كرددن (الْأَمْرَانِ لِلْإِبَاحَةِ)، بىگومان بۇ فەرز بوون نىن، ۋاتە: ھەردوۋ لاتان بۇ ھەن.

پىتى (أو)، لە: ﴿أَوْ فَارِقُوهُنَّ﴾ دا، بۇ سەرپشك كرددنە، كە دەشفەرموئى: (مَعْرُوفٍ)، لە ھەردوۋ كىاندا: ﴿فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ فَارِقُوهُنَّ﴾، (ب)، (لِلْمَلَاسَةِ)، ۋاتە: بۇ تىكەلىيە، يانى: لە حالىكدا گرتنە ۋە خۋىەكە يان ۋازلىھىتتەن تىكە، بەشىۋە يەكى پەسەند بى.

(مَعْرُوف) ياش، يانى: بە پەسەند زانراو و باش، ئەۋىش ئەو حالەتە پەسەندەيە
 كە ھاسەرەكان، ژنان و پياۋانى ھاسەردار پىۋەى راھاتوون، ۋەك باۋىك كە
 لە تىۋياندەيە، چ بۆ پىكەۋە ژيان، چ بۆ لىكترازان.

ئىنجا كە لە رستەى پىشىدا دەفەرمۇي: ﴿لَعَلَّ اللَّهَ يُحْدِثَ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا﴾
 ۋشەى (أَمْرًا)، ۋەسفرراۋى سيفەتتىكى قرتىنراۋە، يانى: (لَعَلَّ اللَّهَ يُحْدِثَ بَعْدَ ذَلِكَ
 أَمْرًا نَافِعًا)، نىزىكە دۋاى ئەۋە خوا كارىكى بە كەلك و سوود بۆ ھەردوۋىيان،
 پرەخسىنى، دەرۋوۋىكى خىريان لى بكتەۋەۋ، گۇراناكارىيەك كە بە قازانجيان
 بى، بىھىتتە پىش.

۱۵- ﴿وَأَشْهَدُوا ذَوَى عَدْلٍ مِّنكُمْ﴾، دوو پياۋى خاۋەن دادگەريش لە خۆتان بە
 شايدە بگرن، واتە: دوو پياۋ كە خاۋەنى دادگەرى بى، بە شايدەدىان بگرن بۆ ھەردوۋى
 حالەتى: گرتەۋەخۆ، ياخود ۋازلېھىتان، ئەۋەى لە رۋالەتى ئايەتەكەش ۋەردەگىرى
 ئەۋەيە كە بە شايدەدگرتەكە لە ھەردوۋى حالاندا: (إِمْسَاكٌ وَفِرَاقٌ)، واتە: گەپانەۋەى
 مېردەكە بۆ لاي ژنەكەى و، دووبارە درېژەدان بە ژيانى ھاسەرىيان، ياخود ۋازلېھىتان
 ۋ دەستەردار بوون، لە ھەردوۋى حالاندا بە شايدەدگرتى دوو پياۋى دادگەر پىۋىستە.

۱۶- ﴿وَأَقِيمُوا الشَّهَادَةَ لِلَّهِ﴾، شايدەيىدائىش لەبەر خوا بەرپا بگەن، شايدەدىى دان لەبەر
 خوا، واتە: لە پىتاۋى خواۋ جېبەجىگرتنى فەرمانى خواۋا، نەك لەبەر خاترى شايدەدىى
 بۇدراۋ، يان شايدەدىى لەسەر دراۋ، ئىنجا كە دەفەرمۇي: ﴿وَأَقِيمُوا الشَّهَادَةَ لِلَّهِ﴾، ئەۋ
 رستەيە ۋپراى ئەۋەى ئەۋە دەگەيەننى كە لەبەر خوا شايدەدىيەكە بدرى، نەك لەبەر شايدەدىى
 بۆ دراۋ يان شايدەدىى لەسەر دراۋ، ئەۋەش دەگەيەننى كە شايدەدىيەكەش شايدەدىيەكى
 رېك و راست بى و، لارىى تىدا نەبى، ھەلبەتە زانايان لەسەر ئەۋە رېككەۋتوون كە بە
 شايدەدگرتى دوو پياۋى دادگەر، مەرج نىە نە بۆ ھىئانەۋە ژىر نىكاھى پياۋەكە بۆ ژنەكەى
 و، نە بۆ لىكجىابوونەۋەيان، بەلكو بە شايدەدگرتى دوو پياۋى دادگەر، بۆ دوور بىنىيەۋ بۆ
 پاراستنى مافى ژنەكەشەۋ پياۋەكەشەۋ، بۆ دوورىى گرتە لە ناكوۋىى و دەمەقالىى دۋاىى

و، پدیدانه‌بوونی دهرهاویشته‌ی خراپه، نه‌کەرنا نه‌گەر پیاوهدکه شایه‌دیش نه‌گرئ، مادام نیه‌تی لئ هینابن له ژنه‌ک‌ی جیایته‌وه، هەر ده‌توانئ لئی جیایته‌وه، هه‌روه‌ها نه‌گەر شایه‌دانیش نه‌گرئ، ده‌توانئ ژنه‌ک‌ی بهییتیه‌وو، پېش ته‌وه‌ی عیدده‌ی به‌سه‌ر بچن بلی: من ته‌و ژنه‌م هینایه‌وه لای خوّم، به‌بن شایه‌د گرتنیش، به‌لام شایه‌دگرتنه‌که له هه‌ردوو حالئ هینانه‌وه ژیر نیکاح و، لیک جیابوونه‌ویاندا، هه‌رچه‌نده مه‌رجی هینانه‌وه ژیر نیکاح و ته‌لاق که‌وته‌که نیه^(۱)، به‌لام فه‌رمانی پیکراوه، تاکو دوایی مشت و مړو دهمه قاله‌و گرفت و کبشه له نئونابندا دروست نه‌ب.

زۆر بەی زانیان دەلێن: شایە دگرتنە کە تەنیا لە حاڵەتی ھێنانەو ژیڕ نیکاحی پیاو بو ژنە کە ی دایە: (الْجُمُورُ عَلَى أَنْ الْإِشْهَادُ فِي الْمَرْأَةِ فَقَطْ، دُونَ الْفِرَاقِ)، تەنیا ئەگەر پیاو کە بێھوێ بگەڕێتەو لە لای ژنە کە ی و ژنە کە ی بھێنێتەو ژیڕ نیکاحی خۆی، دوو پیاوی دادگەر بە شایە دگرتنە کە پێویستە، بەلام (عبد الله بن عباس و يحيى بن بكير (من المالكية)، وشافعي (في أحد قوليه)، وابن حنبل (في أحد قوليه)، ورواية عن عمران بن حصين و طاووس و إبراهيم و أبي قلابة وعطاء)، ئەوانە ھەموویان رایان وایە: ھەم بو تەلاق و ھەم بو ھێنانەو ژیڕ نیکاح، ئەو شایە دگرتنە پێویستە.

لهو بارهوهش که نایا ټهو شایه دگرته، شتیکی پټویسته، یاخود بهس پهسهنده؟ له ټیوان زانایان دا راجایی هیه، بهلام بهپټی پواله تی نایه ته که، ده بی پټویست بیټ، ټنجا که ده فهرموئ: ﴿وَأَشْهِدُوا ذَوَىٰ عَدْلٍ مِّنكُمْ﴾، دوو پیاوی خاوهن دادگهری له خوتان به شایه بگرتن، نایا به چی ده زانین ده بی دوو پیاو بن و، دوو ټافره ت به که لکی ټهو شایه دیه نایه؟ به به لگهی ټهو که ده فهرموئ: ﴿ذَوَىٰ عَدْلٍ مِّنكُمْ﴾، دوو پیاوی خاوهن دادگهری له خوتان، ټه گهر مه بهست دوو ټافره ت بووایه، ده فهرموو: ﴿ذَوَايَ عَدْلٍ مِّنْكُمْ﴾.

(۱) مهرج بوون یانی: به‌یئ ئەوێ کارەکه نایەتە دی و دروست نابێ، بەلام فەرمان پێکراو بوون، یانی: ویستراوێ داواکراو، ئەویش چ فەرز بێ چ بەسند.

پیناسه‌ی دادگه‌ریی (العدل)

(الْجُرْجَانِي) له کتیبه ناوداره‌که‌ی خو‌ی دا^(۱)، ده‌لی: (الْعَدَالَةُ فِي اللُّغَةِ: الْإِسْتِقَامَةُ، وَفِي الشَّرِيعَةِ: عِبَارَةٌ عَنِ الْإِسْتِقَامَةِ عَلَى طَرِيقِ الْحَقِّ بِالْإِجْتِنَابِ عَمَّا هُوَ مَحْظُورٌ دِينًا، وَالْعَدْلُ: عِبَارَةٌ عَنِ الْأَمْرِ الْمُتَوَسِّطِ بَيْنَ طَرَفَيْ الْإِفْرَاطِ وَالتَّقْرِيطِ، وَفِي اصْطِلَاحِ الْفُقَهَاءِ: مَنْ اجْتَنَبَ الْكِبَائِرَ، وَلَمْ يُصِرَّ عَلَى الصَّغَائِرِ، وَغَلَبَ صَوَابُهُ، وَاجْتَنَبَ الْأَفْعَالِ الْخَسِيسَةَ، كَالْأَكْلِ فِي الطَّرِيقِ وَالْبَوْلِ)، واته: دادگه‌ریی له زماندا به مانای ڕێك وه‌ستانه، به‌لام له شه‌ریعه‌تا بریتیه له ڕێك وه‌ستان له‌سه‌ر ڕێی هه‌ق، نه‌ویش به‌خودوورگرتن له‌و شتانه‌ی له‌رووی شه‌ریعه‌یه‌وه‌ قه‌ده‌غه‌ن، هه‌روه‌ها (عَدْل): بریتیه له‌کارێکی میانجیی له‌نیوان تێبه‌پارندن و به‌زایه‌دان دا، به‌لام له‌زاراوی شه‌رع‌زاناندا: پیاوێکی (عدل) یان (عادل) که‌سی‌که له‌گونا‌هه‌ گه‌وره‌کان خو‌ی پاراستب و، له‌سه‌ر گونا‌هه‌ بچوو‌که‌کانیش به‌رده‌وام نه‌بی و، راستیی و پێکان تێیدا زāl ببی سه‌ر نه‌پێکانداو، خو‌شی له‌کرده‌وه‌ په‌سته‌کان به‌پاریزی، وه‌ک خواردن به‌رێگاوه‌و، میزکردن له‌به‌رچاوی خه‌لک.

بێگومان نه‌و شتانه‌ش به‌پێی عورف و باوی کۆمه‌لگا، حوکمیان ده‌گۆڕی.

۱۷- ﴿ذَٰلِكُمْ يُوعَظُ بِهِ مَن كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾، تا نه‌مه‌تان (که‌باسکرا نه‌و حوکمانه) هه‌ر که‌سی‌ک به‌روای به‌خواو ڕۆژی دوا‌یی هه‌بن، پێی نامۆزگاریی ده‌کری.

۱۸- ﴿وَمَن يَتَّبِعِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا﴾، هه‌ر که‌شیش پاریز له‌خوا بکات، خوا ده‌رووی لی ده‌کاته‌وه.

۱۹- ﴿وَبَرَزَقَهُ مِّنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ﴾، به‌جۆرێک که‌گومانیشی بو‌ نابات و نه‌گه‌ری بو‌دانه‌ناوه، (خوا) بژیوی ده‌دات، (حَيْثُ: مُسْتَعْمَلَةٌ مَّجَازًا فِي الْأَحْوَالِ وَالْوُجُوهِ تَشْبِيهَا لِلْأَحْوَالِ

بِالْجِهَاتِ)، (حَيْثُ): لېرەدا بەکارھېتراۋە بە مەجاز بۆ ھالەکان و بۆ پرووھکان و، ھالەکان چۈندىرادان بە لايەكانەۋە، چونكە (حَيْثُ)، لە ئەسەلدا بە مانای زەرفى شوئىنە، ئىنجا لېرەدا: ﴿وَبِرِزْقِهِ مَن حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ﴾، واتە: لە ھالىكىداۋ بە شىۋەيەك خوا بۆيۈى دەدات كە نايزانى، (حَيْثُ)، لە ھالەتى زەرفىي دەرھېتراۋە بە مەجاز بۆ تەعبىر كىردن لە: ھالەت و پروو و شىۋە، يانى: بە ھالەتتىك و شىۋەيەك بۆيۈى دەدات، كە بۆ خۆى ھىسابى بۆ نەكردوھ.

۲۰- ﴿وَمَن يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ﴾، ھەر كەسكىش پىشت بە خوا بېستى، خۋاى بەسە.

۲۱- ﴿إِنَّا لِلَّهِ بَالِغٌ أَمْرِهِ﴾، بىگومان خوا بە ئەنجام گەيەنەرى كارەكەيەتى، ئەمە خۈندىراۋىشەتەۋە: (إِنَّا لِلَّهِ بَالِغٌ أَمْرُهُ)، ﴿بَالِغٌ أَمْرِهِ﴾، (بَالِغٌ)، پالەدەرىتە لاي (أَمْرِهِ) و (أَمْرِهِ)، دەبىتە پالەلادراۋ (مضاف إلیه)، بەلام (بَالِغٌ أَمْرُهُ)، بە تەنۈين، يانى: خوا بە ئەنجام گەيەنەرى كارى خۆيەتى، (الطبري)، دەلى: (إِنَّا لِلَّهِ مُتَّفِدٌ أَمْرُهُ مُمَضٍ فِي خَلْقِهِ قَضَاءً)، واتە: خوا كارى خۆى جىبەجى دەكات و، بىرارى خۆى لە درۈستكراۋەكانىدا تىدەپەرىنى.

۲۲- ﴿قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا﴾، خوا بۆ ھەر شىتىك ئەندازەيەكى داناو، (الطبري)، گوتۈۈيەتى: (قَدْرًا: حَدًّا وَأَجَلًا وَمُنْتَهًى)، خوا ﷻ بۆ ھەر شىتىك كاتىك و سنوورىك و كۆتايىيەكى داناو.

كەۋاتە: ۋامەزانن كە خۋاى پەرۋەردگار دەفەرەمۈى: ھەر كەسكى پىشت بە خوا بېستى، خۋاى بەسە، ماناى ئەۋەيە تۆچىت وىست لەۋ كاتەدا، كە دەتەۋى و، لەۋ شوئىنەدا كە دەتەۋى، خوا بۆت دەكات، ﴿إِنَّا لِلَّهِ بَالِغٌ أَمْرِهِ﴾، بەلى، خوا كارى خۆى دەگەيەنئە جى و، بە كۆتايى دەگەيەنئى و، بە تامانج و ئەنجام دەگەيەنئى، بەلام: ﴿قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا﴾، بە دۇنيايى خوا بۆ ھەر شىتىك ئەندازەيەكى داناو، لە كاتى خۆيداۋ، لە شوئىنى خۆيدا، كارەكانى خۆى دەكات.

مہ سہ لہی دووہم:

ماوہی عیددہی ئافرہ تانی بی ئومید لہ حیزو، نہ گہ یشتوو بہ تہمہنی کہوتنہ حہیز سنی مانگہو، کو تایی ماوہی (عیددہی) ژنی تو لداریش دانانی تو لہ کہ یہ تی، خواش کاری پاریز کاران ئاسان دہ کات و، خراپہ کانیشیان لی دہ سرتہ وہو، پاداشتیان مہ زن دہ کات:

خوا دہ فہ رموی: ﴿وَالَّتِي بَيِّنَ مِنَ الْمَحِيضِ مِنْ نِسَائِكُمْ إِنْ أَرْبَبْتُمْ فَعَدَّتْهُنَّ ثَلَاثَةُ أَشْهُرٍ وَالَّتِي لَمْ يَحْضَنْ وَأُولَتْ الْأَحْمَالُ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ وَمَنْ يَنْقِ اللَّهُ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا ۚ﴾ ذَلِكَ أَمْرُ اللَّهِ أَنْزَلَهُ إِلَيْكُمْ وَمَنْ يَنْقِ اللَّهُ يُكْفِرْ عَنْهُ سِتَاتِهِ، وَيُعْظِمَ لَهُ أَجْرًا ﴿٥﴾

شی کردنہ وہی ئہم ئایہ تہ، لہ دہ برگہ دا:

(۱) ﴿وَالَّتِي بَيِّنَ مِنَ الْمَحِيضِ مِنْ نِسَائِكُمْ﴾، ئہوانہی لہ ژنہ کانتان، نا ئومید بوون لہ حہیز، واتہ: چیدیکہ ناکہونہ حہیزہ وہو چیدیکہ حہیز ناشون، لہ کوردہ واریدا دہ لئین: سہرو عوزر شور، (الطبری) دہ لئ: (وَالنِّسَاءُ اللَّاتِي قَدْ أَرْبَعْنَ طَمَعُهُنَّ عَنِ الْمَحِيضِ، فَلَا يَرْجُونَ أَنْ يَحْضَنْ)، ئہو ئافرہ تانہی ئومیدیان نہ ماوہ بہ حہیزو، بہ تہ مانین جاری کی دیکہ بکہونہ حہیزہ وہو، چونکہ تہمہ نیان ہل کشیوہ، یا خود تووشی نہ خو شیبہ ک بوون.

(۲) ﴿إِنْ أَرْبَبْتُمْ﴾، ئہ گہر ئیوہ (ئہی پیاوینہ!) کہوتنہ گومانہ وہو، یان ئہ گہر ئیوہو ئافرہ تہ کان کہوتنہ گومانہ وہو، ئایا دہ بی عیددہیان چہند بی؟ دوی چہند دہ گونجی ہاوسہر گیری بکہنہ و؟ چونکہ حہیزی پیدانایہ تاکو بگوتری: با حہیزیک بشواو، دواپی پاکیبہ کی بہ سہردا بی و، دواپی حہیزی دووہم و، دواپی پاکیبی سیہم، ئنجا بوی ہہ بی، چونکہ خوا دہ فہ رموی: ﴿وَالْمُطَلَّقَاتُ يَرْجِعْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ﴾ البقرة، ئافرہ تانی تہ لاقدر او چاوہر پی خو یان دہ کەن، خو یان مہرزہم دہ کەن تاکو تپہ پینی سی (قُرء)، ئہ بوو حہ نیفہ بہ حہیزی لی کداوہ تہ وہو، بہ لام بہ پی ئہم ئایہ تہو بہ رای جہ ماوہری زانایان (قُرء)، بہ مانای پاکیبی (طہر) دی، واتہ: ئافرہ ت

دهبی سنی پاکیی بهسهردا بیّن، عیددهکهی بریتیه له سنی پاکیی بهسهردا هاتن، ئهوه بو
ئافره تیک که بکهوئیه ههیزهوه.

بهلام دهفرموئ: ئهوانهی له ههیز چوونهوه، واته: ئاومئد بوونه لهوهی
بکهونه ههیزهوه:

۳- ﴿فَعَدَّتْهُمْ ثَلَاثَةُ أَشْهُرٍ﴾، ئهوانه عیددهکهیان سنی مانگه، ئنجا له راستیدا پاکیی
و کهوته ههیزیکش، ههر له ماوهی مانگیکدا دهبی و ماوهکان له یه که نیزیکن، چ
(قره) به (حیض) مانا بکری، چ به پاکیی (طهر).

۴- ﴿وَالَّتِي لَمْ يَحْضَ﴾، ههروهها ئه ئافره تانهش که نه کهوتوونه ته ههیزهوه،
واته: جارئ نهگهیشوونه ته تیک ههیزیان پئدا بئ، بهلام دیاره هاوسه رگیریشیان
کردوه، که ئهوهش حاله تیکی دهگمه نه، هه رچه نه ئه ئافره ته میردی چۆته لای،
بهلام جارئ نه کهوتوته ههیزهوه، یان له بهر نهخوشیه که ناکهوئیه ههیزهوه، تاکو
ماوهی عیددهکهی دیار بئ، چونکه که ههیزی دیار نه بوو، پاکیه کهشی دیار نابئ و
نازانی که نگیه، هه میسه ههر پاک دهبی، چونکه خوئنی ههیزی پئدا نایهت، تاکو
پاکیی دواي ههیزی هه بی و هه میسه ههر پاک دهبی، بویه ئه ئافره تانهی ئاومئد
بوون له کهوته ههیزو، ئه ئافره تانهش که جارئ نه کهوتوونه ته ههیزهوه، له بهر
که تهمه نیی یان له بهر نهخوشیه که، ئهوانیش عیددهکهیان ههر سنی مانگه، بهلام به
مه رچیک میردیان چوو بیته لایان و گوسترابنه وه، چونکه ئافره تیک نه گوازارا بیته وه
میردی نه چوو بیته لای، عیدده کهشانیان له سه ر نیه، وه که خوا له سووره تی (الأحزاب)
دا دهفرموئ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ
تَمْسُوهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عَدْوٍ تَعُدُّوهنَّ فَمَعُوهُنَّ وَسِرْجُوهُنَّ سِرَاجًا جَمِيلًا﴾ (۴۱)
واته: ئهی ئهوانهی پرواتان هیناوه! ئه گه ر ئافره تان تان ماره کردن، دوا یی ته لاق تان دان
به رله وهی ده ستیان بگه یه ننئ، (به ر له وهی بچه لایان و بیان گوازه وه)، مافی ئیوه نیه
ئه وان عیدده بشوون، واته: سنی مانگ یان سنی پاکیی، چونکه سنی مانگ، یان سنی پاکیی،

دوور بینیی (احتیاط)ه، بۆ ئەوێ ئایا ئەو ئافەرته نوتفهی ئەو پیاوێ له منداڵانیدا ههیه، یان نا؟ بەلام ئەگەر مێردهکە ی لهگەڵی جووت نەبووبی و نەگواسترا بیتەو، ئەو ئەگەر ههیه.

کهواته: ئافەرته تانیکیش که ناکهونه چهزەو، یان ههه ناکهوتونه چهزەو، له بهر کهم تهمه نیی یان له بهر نه خوشیی، ئەوانیش دیسان عیدده که یان سی مانگه.

۵- ﴿وَأُولَئِكَ الْأَحْمَالُ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ﴾. خاوهن تۆله کانیش کۆتایی عیدده که یان ئەوێه تۆله کانیان دابنن، (الطبري)، گوتووێه: (الصَّوَابُ مِنَ الْقَوْلِ فِي ذَلِكَ أَنَّهُ عَامٌ فِي الْمُطَلَقَاتِ وَالْمُتَوَقَّيْ عَنَّهُنَّ، لِأَنَّ اللَّهَ جَلَّ وَعَزَّ، عَمَّ يَقُولُهُ،) واته: قسه ی راست لێره دا ئەوێه که ده فەرموێ: ئافەرتهانی تۆلدار کۆتایی کاتی عیدده که یان، ئەوێه عیدده که یان دابنن، ئەمه گشتیه بۆ ئافەرتهانی ته لاقدر او بۆ ئافەرتهانی که مێردیشیان ده مرئ، چونکه خوا به گشتی فەرمووێه، (ئەگەر چه ملیان هه بئ)، به لام ئافەرته تیک تۆلدار نه بئ و هاوسه رکهشی مردبئ، ده بئ چوار مانگ و ده شهو عیدده بشوات، وهک خوای به به زه یی ده فەرموێ: ﴿وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا يَرِيضَنَ بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾. البقره، واته: ئەوانه تان که ده مرئ و ژنان به جیدده یلن، ژنه کان چوار مانگ و ده شهو چاوهر یی خوێان ده کهن، واته: ده بئ چوار مانگ و ده شهوان بچنه عیددهو، چونکه به چوار مانگ و ده شهوان، ئەو ئافەرته حالی ده بئ: ئایا تۆی ههیه، یان نهتی، ئایا نوتفهی مێردهکە ی له منداڵانیدا ههیه، یان نه؟.

(الطبري) ده لئ: قسه ی راست ئەوێه که ئافەرته تۆلدار، چ ته لاقدر او بئ، چ مێردی مردبئ، به دانانی تۆله که ی عیدده که ی ته واو ده بئ، چونکه که تۆله که ی دانا، واته: ته واو پاک بۆتهو، ناگونجئ چه مله کهشی دانا بئ و نوتفهی مێرده کهشی له منداڵانیدا مابئ.

(۶) - ﴿وَمَنْ يَنْتِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا﴾، ھەر کەس یکیش پارێز لە خوا بکات، خوا لە کاریدا ئاسانی بۆ دەره خستێت.

(۷) - ﴿ذَلِكَ أَمْرُ اللَّهِ أَنْزَلَهُ إِلَيْنَا﴾، ئەوەش فەرمانی خواوە بۆ لای دابەزاندوون، فەرمانی خواوە بۆ لای ئێوەی دابەزاندووە، لە میان پێغەمبەرە کەیدا.

(۸) - ﴿وَمَنْ يَنْتِ اللَّهَ يَكْفِرْ عَنْهُ سِتْرَانِ، وَيُعْظِمَ لَهُ أَجْرًا﴾، ھەر کەس یکیش پارێز لە خوا بکات، خوا خراپەکانی ئێ دەسپێتەووە پاداشتی بۆ مەزن دەکات.

﴿وَأُولَتْ الْأَحْمَالِ﴾، (أُولَات) (اسم جمع لذات، بمعنى صاحبة)، (أُولَات)، نای کۆیە، بۆ (ذات)، بە مانای (صاحبة) دێ، واتە: خاوەن، کەواتە: ﴿وَأُولَتْ الْأَحْمَالِ﴾، واتە: ئاfrه تاتیك کە خاوەن تۆلن.

وشە (أُولَات)، لە بیژە ی خۆی تاکێ نیە، بە لکو تاکە کە ی بریتیه لە (ذات)، کە بە مانای (صاحبة) دێ، ھەر وە ک (أولوا)، بە مانای (ذوا) دێ، واتە: خاوەنان کە بۆ پیاوان بە کاردی، ئەمیش دیسان لە بیژە ی خۆی تاکێ نیە، (أولوا)، تاکە کە ی (ذا)یە، وە ک چۆن تاکێ (أولات) بریتیه لە (ذات).

لە و بارە وە ش ئەم دەقە دینین: (عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، يَقُولُ: مَنْ شَاءَ قَاسَمْتُهِ نَزَلَتْ سُورَةُ النَّسَاءِ الْقُصْرَى بَعْدَهَا، يَعْنِي بَعْدَ: أَرْبَعَةِ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا) (أخرجه أبو داود: ۲۳۰۷، وصححه الألباني) واتە: عەبدوللای کورێ مەسعوود گوتوویەتی: ھەر کە سێک دە یەوێ من سوێندی لە گەڵ دەخۆم، (با بێ سوێند بخوات، منیش سوێند دەخۆم)، کە سوورەتی (النساء القصرى)، سوورەتە کورته کە ی (النساء)، (واتە: ئەم سوورەتی (طلاق)ە)، لە دوا ی سوورەتی (البقرة) دابەزیو، کە ئەو نایەتە ی تێدایە (أَرْبَعَةِ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا).

دەلێ: ئەو چوار مانگ و دە شەو، بۆ عید دە ی ئاfrه تێکە میردی مردووە تۆلدار نیە، بە لام ئاfrه تێک تۆلدار بێ، کۆتایی عید دە کە ی بریتیه لە دانانی کۆرپە لە کە ی.

مەسەلەي سىيەم:

پىيويستە پىاوانىك كە ژنەكانيان تەلاق داۋن، لە قەدەر توانايان لە شوئى نىشتەجى بوونياندا ژنەكانيان بەھويئەو (ژنە تەلاقداۋەكانيان) و، زىانىشان پىئەگەيەنن و تەنگيان پى ھەلچەن و، ئەگەر ژنەكانيان شىرىشان دايە كۆرپەكانيان، كرى و پاداشتىان بەدەئى، بە راويژى ئويانيان و، ئەگەر پىكىش نەكەوتن، ژتىكى دىكە شىرى بە كۆرپەكەي بدات، ھەر پىاويكىش بەپىي تواناي خۆي مەسەف دەكىشئ، ھىچكەس زياد لە تواناي خۆي لىي داۋاي ناكرى، خواش دۋاي تەنگانە كارئاسانىي دىئى:

خوادەفرموى: ﴿أَسْكُوهُمْ مِنْ حَيْثُ سَكَنْتُمْ مِنْ وَجْدِكُمْ وَلَا تُضَارُّوهُمْ لِنَصِيحُوا عَلَيْهِمْ وَإِنْ كُنْ أُولَتْ حَلِي فَأَنْفِقُوا عَلَيْهِنَّ حَتَّى يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ فَإِنْ أَرْضَعْنَ لَكُمْ فَارْزُقُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ وَأَتَمِرُوا بِهِنَّكُمْ مَعْرُوفٌ وَإِنْ تَعَارَفْتُمْ فَانْصِبْ لَكُمْ أُخْرَى ۚ لِيُنْفِقَ دُونَ سَعْيِهِ مِنْ سَعْيِهِ وَمَنْ قُلِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ فَلْيُنْفِقْ مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مَا آتَاهَا سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا ۚ﴾ (۷)

شىكرەنەوئى ئەم دۋو ئايەتە، لە چۈاردە بىرگەدا:

(۱) - ﴿أَسْكُوهُمْ مِنْ حَيْثُ سَكَنْتُمْ مِنْ وَجْدِكُمْ﴾ (ئەي مېردىنە!) ژنە تەلاق دراۋەكانتان نىشتەجى بگەن و بەھويئەو، لەو شوئەي خۇتان تىيدا نىشتەجىن، بەپىي تواناي خۇتان.

واتە: ئەو مالانەي خۇتان تىياندا نىشتەجىن، ژنە تەلاق دراۋەكانىستان ھەر لەۋى بەھويئەو بەپىي تواناي خۇتان، باباي ژن تەلاقەر، لىي داۋا ناكرى ژنە تەلاق دراۋەكەي لە شوئىكى دىكە، جگە لە شوئى نىشتەجى بوۋى خۆي، بەھويئەو، بەدلىيى ھوتىلى پىنج ئەستېرەيى بۇ ناكرى! بەپىي تواناي خۆي لە مالى خۇيدا ژوورىكى دەداتى، ياخود دىھەويئەو، بەو شىۋەيەي پەسندو چاكە.

(۲) - ﴿وَلَا تُضَارُّوهُنَّ لِضَعْفِ عَلَيْنَ﴾، بەلام زيانان پېمەگەيەنن تاكو تەنگيان پى ھەلپچنن (و تەنگە تاويان بکەن و ناچار يان بکەن مآلەكە جېھېلن)، (المُضَارَّةُ: الضر القوي)، ليرەدا وشەي: ﴿وَلَا تُضَارُّوهُنَّ﴾، لەسەر كېشى، (تَفَاعُل)ە، بەلام مەبەست پىي زيانگەياندىنى بەھىزە، (لِضَعْفِ عَلَيْنَ: التَّضْيِيقُ الْمَجَازِي، وَهُوَ الْحَرَجُ وَالْأَذَى)، ليرەدا مەبەست لە تەنگە تاو كىرەن، ئەوہ نىە كە لە دىوارىكى بېەستى، مەبەست مانا مەجازىيەكەيەتى، يانى: سەغلەتيان مەكەن و بىزاريان مەكەن.

(۳) - ﴿وَأَنْ كُنْ أُولَى حَمَلٍ﴾، ئەگەر ئەو ئافەرەتەنەي تەلاقدراون، خاوەن تۆل بوون.

(۴) - ﴿فَأَنْفِقُوا عَلَيْنَ حَتَّى يَصْنَعَ حَمَلُهُنَّ﴾، خەر جىيان بکېشن تاكو تۆلەكەيان دادەنن، واتە: ژنەكە كە كۆرپەلەكەي دانا، ئەو كاتە ئەو پياوہى ژنەكەي تەلاق داوہ، چىدىكە مولزەم نىەو ئەركدار ناكىرى، بەوہى خەر جىي بکېشى.

ليرەدا بۆ روونكردەوہى چەمكى ئەو چەند رستەيە (الطبري) دەلى: (أَسْكِنُوا مَطْلَقَاتِ نِسَائِكُمْ مِنَ الْمَوْضِعِ الَّذِي سَكَنْتُمْ، يَقُولُ: مِنْ سَعَتِكُمْ الَّتِي تَجِدُونَ؛ وَإِنَّمَا أَمَرَ الرِّجَالُ أَنْ يُعْطَوْهُنَّ مَسْكناً يَسْكُنُهُنَّ مِمَّا يَجِدُونَهُ، حَتَّى يَقْضِيَنَّ عِدَّتَهُنَّ)، واتە: ئافەرەتاتىك كە تەلاقتان داون، لەو شوئىنەي خۆتان تىيدا نىشتەجىن، بەپىي تواناي خۆتان و لەوہى بە دەستتەنەوہ دى، نىشتەجىيان بکەن و، ليرەدا فەرمان بە پياوان كراوہ: ئافەرەتاتىك كە تەلاقتان داون، بىانەوېننەوہ، لەو شوئىنەي خۆتان لىي نىشتەجىن، تاكو ماوہى عىددەكەيان (واتە: ئەو شەو و رۆژانەي پىويستە چاوپەرى بکەن)، بەسەر دەبەن و تەواوى دەكەن.

(الشوكاني) لە تەفسىرەكەيدا^(۱)، دەلى: (وَقَدْ اخْتَلَفَ أَهْلُ الْعِلْمِ فِي الْمَطْلَقَةِ ثَلَاثًا، هَلْ لَهَا سُكْنٌ وَنَفَقَةٌ أَمْ لَا؟ فَذَهَبَ مَالِكٌ وَالشَّافِعِيُّ أَنَّ لَهَا السُّكْنَ وَلَا نَفَقَةَ لَهَا. وَذَهَبَ أَبُو حَنِيفَةَ وَأَصْحَابُهُ أَنَّ لَهَا السُّكْنَ وَالنَّفَقَةَ. وَذَهَبَ أَحْمَدُ وَإِسْحَاقُ وَأَبُو ثَوْرٍ أَنَّهُ لَا نَفَقَةَ لَهَا وَلَا سُكْنَ، وَهَذَا هُوَ الْحَقُّ، وَلَا خِلَافَ بَيْنَ الْعُلَمَاءِ فِي

وَجُوبُ النِّفَقَةِ وَالسُّكْنَى لِلْحَامِلِ الْمُطَلَّقَةِ، فَأَمَّا الْحَامِلُ الْمَتَوَقِّفُ عَنْهَا زَوْجَهَا، فَقَالَ عَلِيُّ وَابْنُ عُمَرَ وَابْنُ مَسْعُودٍ وَشَرِيحُ وَالتَّحْفِيُّ وَالشَّعْبِيُّ وَحَمَادُ وَابْنُ أَبِي لَيْلَى وَسُفْيَانُ وَأَصْحَابُهُ: يُنْفَقُ عَلَيْهَا مِنْ جَمِيعِ الْمَالِ حَتَّى تَضَعَ. وَقَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ وَابْنُ الرَّبِيعِ وَجَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ وَمَالِكُ وَالشَّافِعِيُّ وَأَبُو حَنِيفَةَ وَأَصْحَابُهُ: لَا يُنْفَقُ عَلَيْهَا إِلَّا مِنْ نَصِيبِهَا، وَهَذَا هُوَ الْحَقُّ لِلدَّائِلَةِ الْوَارِدَةِ فِي ذَلِكَ مِنَ السُّنَّةِ، وَاتَه: زَانِيَانِ لَهُوَ بَارَهُوهُ كَهَوْتُونُوهُ رَا جِيَايَهُوهُ: نَافَرَهُتِيكَ كَه تَه لَاقَى سَيِّهَمِي دِرَابِي، (يَانِ سَيِّ بَه سَيِّ تَه لَاقَى دِرَابِي) نَايَا مَافِي نِيَشْتَه جِيَكِرَانِ وَ هَوِيَنَدِرَانَه وَدُو، نَه فَهَقَه وَ خَه رَجِيِي كَشْتِرَانِي هَه بَه؟

ماليك و شافيعي ده لَين: مافي نيسته جيكران و هه ويندرا نه وهى هه يه، به لام مافي خه رجى كيش انى نه.

ئەبوو حەنەفە و ھاوولانی دەلین: ھەم مافی ھەوێزانەووە نیشتە جیکرانی
ھەبە، ھەم مافی خەر جی کیش انیشی ھەبە.

نه حمه دو ئيسحاق و نه بوو سه ور ده لئين: نه مافي خه رجیي كيشران و نه مافي نيشته چكر انيشيان نه.

(الشوكاني) دەلى: (وَهَذَا هُوَ الْحَقُّ)، ئا ئەۋەش راستە، (بەلام ئەۋەى ئەۋ گوتتوۋىتەى، راست نىيە، بەس مەن قەسكەى وى دېتىم)، لە ئىتو زانا ياندە لەۋ بارەۋە راچىيىي نىيە، كە ئافرەتى تۆلدارى تەلاق دراۋ، ھەردوۋك مافى خەر جىي كىشەران و نىشە جىكرانىشى ھەن، (چونكە خوا بە دەقى ئايەت فەرموۋىتەى: ﴿وَإِنْ كُنْ أَتْلُوْا حَمْلٍ فَأَنْفِقُوْا عَلَيْهِنَ حَتَّىٰ يَصْنَعْنَ حَمْلًا﴾، پىشيش باسى نىشە جى كىردنەكەى كىردوۋە) بەلام ئايا ئافرەتتىك كە تۆلدارەۋ مېردەكەى مېردوۋە، ھوكمى چىيە؟ ەلى و ئىينو ەومەر و ئىينو مەسعوود و شوورپەيخ و نەخەيى و شەببىي و ھەمەد و ئىينو ئەبوۋ لەيلا و سوفيان و ھاۋەلەكانى پەھمەتى خاۋابان لى بى، گوتتوۋانە، بىۋىستە لە ھەموۋ مال و سامانەكەى كە ئەۋ

پياۋە بە دەستىيەۋەيەتى، خەر جىيان بېكىشى، بە لَام غەبدوللای كۆرى غەبباس و غەبدوللای كۆرى زوبېرو جابىرى كۆرى غەبدوللای ﷺ و مالىك و شافىيى و ئەبوو ھەنەفە و ھاۋەلەكانى (خوالىيان رازى بى)، گوتتويانە: تەنيا لەۋەندە بەشەي دەيکەۋى، خەر جىي دەيکىشى.

دوايى (الشوكاني)، دەلى: ھەر ئەۋەش ھەقە لەبەر ئەۋ بەلگەنەي لەۋ بارەۋە لە كىتەكانى سوننەتدا ھاتوون.

۵- ﴿فَإِنْ أَرْضَكُمْ لَكُمْ﴾، (ئىنجا ھەركات ئەۋ ئافرەتە تەلاق دراۋانەي تۆلداربوون)، ئەگەر شىريان بۇ دان بە كۆرپەكانتەن.

۶- ﴿فَأَتَوْهُمْ أُجُورُهُمْ﴾، كرىيەكانيان بدەنى، واتە: كرىي ئەۋ ژنەي شىر دەدا بەۋ مندالە، ھەقەكەي بدەنى.

۷- ﴿وَأَتِمُّوا بَيْنَكُمْ مَعْرُوفٍ﴾، لە نىۋان خوشتاندا راۋىژ بکەن بە شىۋەيەكى پەسند، لىرەدا روى دواندن لە مېردەكانىشەۋ لە ژنەكانىشە، مېردەكان، كە ژنەكانيان تەلاق داۋن و، ژنەكان كە تەلاق دراۋن، بەلام منداليان بوۋە.

۸- ﴿وَإِنْ تَعَاَسَ رِئَاسٌ﴾، ئەگەر تىكىگىران و نارەھەتتەن توۋشبوۋ، (التَّعَاسُ صُدُورُ الْعُسْرِ مِنَ الْجَانِبَيْنِ، وَتَعَاَسَ الْبَيْعَانِ: لَمْ يَتَّفَقَا، وَعَسَرْتُ فَلَانًا: أَخَذْتُهُ عَلَى عُسْرِهِ)، (تَعَاَسَ): بىرتىيە لە دەرچوۋنى سەغلەتتىي لە ھەردوۋىكىانەۋە (وَتَعَاَسَ الْبَيْعَانِ)، واتە: كرىارو فروشيارەكە رىك ئەكەۋتن، (عُسْر)، يانى: زەھمەتتىي، واتە: ئەگەر سەر تىشەۋ زەھمەتتەن توۋش بوۋ و نەگەيشتە لىك تىگەيشتەن، پياۋە تەلاقدەرەكەۋ ژنە تەلاق دراۋەكە رىك ئەكەۋتن، لەسەر ئەۋەي ئەۋ ئافرەتە بە چەندو چۆن شىر بدات بەۋ مندالە؟ يان ئافرەتەكە ھىندە دلى لە مېردەكەي رەنجا بى، لەبەر ئەۋەي تەلاقى داۋە، بلى: شىر نادەم بەۋ مندالە.

۹- ﴿فَسَرِّضْ لَهُ أُخْرَى﴾، ژنىكى دىكە شىرى پىن دەدات، پىتى (س) بۇ داھاتوۋ (للاستقبال)، بەلام لىرەدا بە ماناى جەختكردەنەۋەيە، ۋەك: ﴿سَوْفَ أَسْتَغْفِرُ

لَكُمْ رَبِّي ﴿٩٨﴾ يوسىف، كە لە ئەسلىدا بە ماناي داھاتوويە، بەلام ليرەدا بە ماناي جەختكرندنەو، كە واتە: ﴿فَسَرَّضْنَاهُ أُخْرَىٰ﴾. واتە: پتويستە ئەو پياوھ شيردەرئىكى دىكە بۇ ئەو كۆرپەيەي خۆي بگرئى.

۱۰- ﴿لَيْسَ لَكَ دُونَهُ دُونٌ مِّنْ سَعْيِهِ﴾، با باباي خاوەن فراوانىي لە مآل و ساماندا، لە قەدەر فراوانىي مآلەكەي خەرچىي بكتشى، ھەم ھى دايكەكە كە شير دەدا بە منداڵەكە، ھەم ھى منداڵەكە.

۱۱- ﴿وَمَنْ قُدِّرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ﴾، ھەر كەس ئىكش بژئوي لئى وەتەنگ ھىترابوو، واتە: تەنگ دەست بوو.

۱۲- ﴿فَلْيَتَنَبَّهْ مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ﴾، با لەوئەندە ببەخشى كە خوا پتيداو، وەك پتيشنان گوتوويانە: لە كەمى كەم و لە زۆریش زۆر.

۱۳- ﴿لَا يَكْفُفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مَاءً آتَاهَا﴾، خوا ھىچ لە كەس داوا ناكات، مەگەر ئەوئەندەي پتيداو.

۱۴- ﴿سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا﴾، بە دلىبايى خوا لە دواي سەغلىتى، ئاسانىي دەرەخسىنى، (السعة: الجدة والوفرة من المال والرزق)، ﴿لَيْسَ لَكَ دُونَهُ دُونٌ مِّنْ سَعْيِهِ﴾، (سعة)، بە ماناي ھەبوون و دەستپويستوويەتتەيە لە بژئوو سامان دا.

﴿وَمَنْ قُدِّرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ﴾، گوتراو: (الرزق): اسم لما ينتفع به الإنسان في حاجاته من طعام ولباس ومَتَاعٍ وَمَنْزِلٍ، سَوَاءٌ كَانَ أَعْيَانًا أَوْ أَثْمَانًا، (رزق) ناوھ بۇ ھەر شتەك كە مەرؤف لئى بەھرەمەند دەبئى، لە پتداويستتەيەكەي، لە خواردن و پۆشاك و كەل و پەل و جىگا و رىگا، يەكسانە شتە ديارو بەرجەستەكان بن يان نرەكان.

﴿لَا يَكْفُفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مَاءً آتَاهَا﴾، خوا لە ھىچ كەس داوا ناكات، مەگەر ئەو ئەندازەيەي پتيداو، زياد لە توانا، خوا ﴿لَا يَكْفُفُ﴾ لە مەرؤف داوا ناكات.

كە دەفەر مۆي: ﴿فَسَرِّضْ لَهُ أُخْرَى﴾، ئەمە ھەم جورىك لە سەر زەنشتى تېدايە بۆ ژنەكە، كە ئامادە نىە شیر بدات بە كۆرپەكەى خۆى، ھەم ئاموژگارى تېدايە بۆ بابەكەش كە ئاسانكارى بكات تاكو لەگەل ژنە تەلاق دراوہكەى دا بگەنە لىكتىگە يشتى و، شیرى بۆ بدات بە كۆرپەكەى، ھەروەھا فەرمانىشە بە بابەكە، ئەگەر لەگەل ژنە تەلاق دراوہكەى دا نەگەيشتە لىكتىگە يشتى، پىويستە دايەنىك بۆ مندالەكەى بگرى.

(إبن عاشور) لە تەفسىرەكەى خۆيدا دەلى: ئەوہى دىتە بەر چاو ئەوہى: ئەگەر مسولمانان خەزىنەى دەولەتيان ھەبى، لەسەرى پىويستە ژن و مېردەكە كە سەغلەتن و توانايان نىە، خەر جىيان بكىشى، بەلام ئەگەر دەولەت نەيتوانى بەو كارە ھەلسى، قازى بۆى ھەيە برىارى پىويستىيان لە بارەوہ بدات، ئنجا چ ئەركەكە بخاتە سەرشانى دەولەت، چ خزماني ژن و مېردەكە.

كۆتايى ئەم دەرسە بەم دەقە دىنين كە (الطبري) لە (جامع البيان) دا بە ژمارە (۳۴۴۴۵) ھىناويەتى: (عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ، قَالَ: كَانَ عُمَرُ وَعَبْدُ اللَّهِ يَجْعَلَانِ لِلْمُطَلَّاقَةِ ثَلَاثًا: السُّكْنَى، وَالنَّفَقَةَ، وَالْمُتْعَةَ. وَكَانَ عُمَرُ إِذَا ذُكِرَ عِنْدَهُ حَدِيثُ فَاطِمَةَ بِنْتِ قَيْسٍ، أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ أَمَرَهَا أَنْ تَعْتَدِيَ فِي عَمْرِ بَيْتِ زَوْجِهَا، قَالَ: مَا كُنَّا لِنُجِيزَ فِي دِينِنَا شَهَادَةَ امْرَأَةٍ)، (أخرجه مسلم: ۱۴۸۰).

واتە: ئەعمەش لە ئىبراھىمەوہ دەگېر تەوہ، دەلى: عومەرى كورى خەتتاب و ەبدوللاى كورى مەسعوود ﷺ، بۆ ئافرەتىك كە تەلاقى سىيەمى دراوہ، دەيانگوت: دەبى ھەم جىگاۋ رىگاى نىشتەجى بوون و، ھەم نەفەقە و مەسرفە و، ھەم دىارىيشى پى بدرى، (متعة)، واتە: دىارىى، عومەر (خوا لىى پازى بى) كاتىك ئەو فەرموودەيەى بۆ باس دەكرا، كە (فاطمة) ى كچى قەيس دەگېر تەوہ لە پىغەمبەرەوہ ﷺ كە فەرمانى پى كردوہ لە مالىك، جگە لە مالى مېردەكەيدا عىددەكەى تەواۋ بكات، دەيگوت: ئىمە شاھەتيدانى

ئافرەتتىك لە دىنى خۇماندا، رى پىئادەين، واتە: ئافرەتتىك بە تەنيا قسەكەى بە بەلگە ناشى، چونكە خۇاى بەرز دەفەرمۇئى: دەبىت دوو شايدە بىن و، ئەو دوو شايدەدەش پىاو بىن، يان دەبى پىاوئىك و دوو ئافرەت بىن، بەلام ئافرەتتىك بە تەنيا شايدەدىيەكەى رەوا نىە، گوايە پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرموويەتى: بۇت نىە، نە لە مالى مىردەكەتدا بى و، نە نەفەقەشت بكىشى! عومەر گوتوويەتى: ئەوە كارى پى ناكەين، بەلكو ئافرەت با تەلاقى سىيەمىشى درا بى، بوى ھەيە لە مالى مىردەكەشىدا بى و نەفەقەشى بكىشى، تاكو عىددەكەى تەواو دەبى، مىنىش گەر ئەن رايە بەپراست و دروست دەزانم و بىگومانىش ھەرقسەيەكى ھەركەسىك بى لەگەل قورئاندا ناكۆك و تىكگىراوبى، رەتكراوۋەيە و مەحالىشە پىغەمبەرى خوا ﷺ شتىكى فەرمووبى، دژى قورئان بى و لەگەلى ناكۆك بى.

کورتە باسیک لە بارەی تەلاقەوه

ئەم کورتە باسە لە کتیی: (ئافرەت و خیزان لە سایە شەریعەدا)، زۆر بە گوشراوی وەرەگرین^(۱)، سەرەتاش دەئین: (لیکترازی ژن و میرد)، لەو کتییەدا رووگان کردۆتەوه، کە سێ جووری هەیە:

یەکەم: دەستبەردانی میرد لە ژنەکە، میرد دەستپیشخەر دەبێ بەوێ واز لە ژنەکە ی بێت، ئەو پێ دەگوترێ: (الطَّلَاق).

دووەم: دەستبەردان و لە خۆدارینی ژن بۆ میردەکە، ئەوێش پێ دەگوترێ: (خُلْع). **سێیەم:** جوۆیکی دیکە هەلۆهەڵەوهی ئەو هاوسەرگیریه، بریتیه لە هەلۆهەڵەوه (قَسْخ)، (قَسْخ)یش لە سەر دەستی قازی، یان حوکمرانی مسوولمانان ئەنجام دەدرێ.

لەم کورتە باسەدا تەنیا باسی (الطَّلَاق) دەکەین، واتە: جووری یەکەمی لە یەکترازانێ ژن و میرد، ئەوێش ئەوێهە کە پیاو تێیدا دەستپیشخەر بێ، ئەوێش بە هۆی ئەم سووپەرە موبارەکەوه، کە سووپەرەتی (الطَّلَاق)ە، باسی تەلاق لیڕەدا کراوە، بەلام باسی (خُلْع) لە سووپەرەتی (البقرة)دا هاتووە، لە سووپەرەتی (النساء)یشدا هاتووە، کاتی خووی لە کاتی تەفسیرکردنی ئەو دوو سووپەرەتە بەرزو بە پێزەدا، لەو بارەوه قسەمان کردووە، ئەم کورتە باسەش لە بارەی تەلاقەوه، لە پێنج پرگەدا دەکەین:

۱- پێناسەی تەلاق.

۲- حوکمی تەلاق.

۳- حیکمەتی بە دەست پیاو بوونی تەلاق.

۴- پایەکانی تەلاق.

۵- جوړه کانی ته لاق.

برگه یی که م: پیناسه ی ته لاق:

تایا ته لاق هم له پرووی زمانه وه، هم له زاراهوی شهر دا چیه و چونه؟

وشه ی (طلاق): وشه یی که عه رهبیه، به مانای به ره لدا کردن و نازاد کردن دی، وه (راغیبی نه سفه هانی)، له کتبه ناوداره که ی خو ی^(۱) (مفردات ألفاظ القرآن) دا، گو توویه تی: (أَصْلُ الطَّلَاقِ: التَّخْلِيَةُ مِنَ الْوُثَاقِ، يُقَالُ أَطْلَقْتُهُ مِنْ عِقَالِهِ وَطَلَّقْتُهُ، وَهُوَ طَالِقٌ وَطَلْقٌ بِلَا قَيْدٍ، وَمِنْهُ اسْتُعِيرَ طَلَّقْتُ الْمَرْأَةَ نَحْوَ خَلَّيْتُهَا فَهِيَ طَالِقٌ أَيْ مُخْلَاةٌ مِنْ حَبَالَةِ النِّكَاحِ)، واته: وشه ی ته لاق له پشه دا بریتیه له به ره لدان لهو شته ی پی به ستراوه، (أَطْلَقْتُهُ مِنْ عِقَالِهِ وَطَلَّقْتُهُ)، (عقال): پت (نه وهی خوشتریان پی به ستوته وه)، واته: خوشتره که م له پته که ی به ره لدا، (طالِقٌ) و (طَلْقٌ)، یانی: به ره لداو نه به ستراوه، هیچ پت و شتیک که پی بی به ستړتیه وه، پیوه نه ماوه، له وه وه (طلاق) خوا زراوه ته وه بو ده سته رداریوونی مېرد بو ژنه که ی، (طَلَّقْتُ الْمَرْأَةَ)، وه (خَلَّيْتُهَا)، له ژنه که گه رام وازم لئ هیئا، (فَهِيَ طَالِقٌ)، نه واز لیه تر اووه، یان به ره لداکراوه (أَيُّ مُخْلَاةٌ مِنَ حَبَالَةِ النِّكَاحِ)، له پت و گریبه سته هاوسه رگریبی نازاده، نه مه له پرووی زمانه وانییه وه.

له پرووی شریعه تیشه وه زانایان و شاره زایان به چند وشه یی که پیناسه ی ته لاقیان کردوه، سهره نجام دېنه وه به یه که، به لام نه وهی له هه موویان باوتره، نه وه یه که دکتور (عبدالکریم زیدان)، به په حمه ت بی له مه وسو وعه که ی خو ی دا^(۲) هیئاویه تی ده لی: (الطَّلَاقُ شَرْعًا إِنِّهَا عَقْدُ الزَّوْاجِ الصَّحِيحِ فِي الْحَالِ أَوْ فِي الْمَتَالِ بِالْصِّغَةِ الدَّالَّةِ عَلَيْهِ)، واته: ته لاق له پرووی شه رعیه وه بریتیه له

(۱) مفردات ألفاظ القرآن: ص ۵۳۳.

(۲) المفصل في الأحكام المرأة والبيت المسلم: ج ۷، ص ۳۴۷.

کوٹای پی ھینانی گریہ ستنکی راست و دروستی ھاوسہ رگری، تستا یاخود
له دھا توودا، به ته عیبریک که بیگه یه نی.

(محمد آبی زهرة)، له (الأحوال الشخصية) دا^(۱)، کورتتر ھیناویه تی ده لی: (الطَّلَاقُ
رَفْعُ قَيْدِ النِّكَاحِ فِي الْحَالِ أَوْ فِي الْمُنَالِ بِلَفْظٍ مَّخْصُوصٍ)، ته لاق بریتیه له لابر دنی
کوٹ و بهندی ھاوسہ رگری تستا، یان له دھا توودا، به وشه یه کی تایه ت.

که واته: ته لاق بریتیه له له یه کتر ازانی ژن و میردو له یه ک جیا بوونه و یان به
به کار ھینانی وشو ته عیبریک له لایه ن میرده وه، که ټو مه به سته به ټا سکر او
پوونی بیگه یه نی.

برگی دووهم: حوکمی ته لاق:

ته لاقدان له ېنه رده شتنکی رده وایه، به لام دواپی پینچ حوکمه کانی به سهر دا
ده چه سپن، بو له ټه صلا دوا بوونی ته لاق، هم ده توانین به قور ټان به لگه
بینینه وه، هم به ده که کانی سوننه ت، هم به یه کده نگی زانایان:

۱- له قور ټان دا:

چه ند نایه تیک له قور ټاندا ده لاله ت له سهر رده وای ته لاقدا ده که ن:

أ- له سوو رده تی (البقرة) دا: ﴿الطَّلَاقُ مَرَّتَانٍ فَإِمْسَاكَ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيحٌ بِإِحْسَنٍ﴾ (۲۲۹)
واته: ته لاقدان دوو که رده ته، (یانی: ته لاقدان تیک که باری پیکه اتنه وهی ژن و میردی تیدا
بی، یان ته لاقی رده جعی)، ټنجا یان گرته خو یه کی په سند، یان ده ست لی به ردان تکی چاک.

ب- هه روه ها له سوو رده تی (الطلاق) یشدا: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ
لِعَدَّتِهِنَّ﴾ واته: ټه پیغه مېر ټټ! هه ر کات ژنانتان ته لاقدان، بهر له که ووته
عیده، ته لاقیان بده ن، واته: له حاله تیک که پاکو وېنه وه له و پاکیه دا نه چو وېنه لایان.

٢- له سوننه ت دا:

هه ر له و باره وه دوو دهقی سوننه تیش دینین:

ج- {عَنْ عَمْرِو بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ طَلَّقَ حَفْصَةَ ثُمَّ رَاجَعَهَا} (آخرجه عبد بن حمید: ٤٣، والدارمی: ٢٢٦٩، وأبو داود: ٢٢٨٣، والنسائي: ٣٥٦٠، وابن ماجه: ٢٠١٦، وصححه الألباني).

واته: پیغه مبهری خوا ﷺ حه فسه ی ته لاقدا، پاشان گپرایه وه لای خوئی.

حه فسه خوا لئی رازی بئ، په کیکه له دایکانی پرواداران و کچی عومه ری کورپی خه تئاب بووه، دیاره پیغه مبه ر ﷺ ته لاقیکیداو ه له سه ر شتیک که بیزارو تووړه ی کردوه، به لام دوایی له عیددهیدا هیناویه ته وه لای خوئی، بهر له وه ی عیدده ی به سه ربچئ.

د- ده قیکی دیکه له و باره وه: {أَبْعَضُ الْحَلَالِ إِلَى اللَّهِ الطَّلَاقُ} (آخرجه أبو داود: ٢١٧٨، وابن ماجه: ٢٠١٨، والحاكم في المستدرک: ج ٢، ص ١٩٦، وَصَحَّحَهُ، ووافقه الذهبي، وضعفه الألباني).

واته: بوغز تراوترین حه لال له لای خوا ته لاقه.

یانی: حه لاله به لام خوا پیپی په سه ند نیه، به لام له بهر نه وه ی هه ندی ژن و میرد بارودوخیان ده که وئته حاله تیکی ناچار یی له یه ک جیا بوونه وه، بویه خوای په روه ردگار ریگای پیداوه، وه ک شتیک ناخو شویستراو.

٣- په کده نگی زانایان:

به لکه یه کی دیکه له باره ی روه ایی ته لاقه وه، بریتیه له یه کده نگی زانایان، زانایان له سه ر روه ای ته لاق یه کده نګن وه ک خاوه نی (المغنی)^(١)، هیناویه تی، هه روه ها (المفصل في أحكام المرأة والبيت المسلم)، هی دکتور (عبدالکریم زیدان)^(٢)، ته ویش هیناویه تی.

(١) (المغنی لأبن قدامة)، بهرگی (٧)، لاپره (٩٦).

(٢) (بهرگی (٧)، لاپره (٣٤٧).

پێم وایه هەر ئهم رایهش راست و پهسنده که ده‌لێ: هەرچه‌نده ته‌لاقدان له‌ بنه‌رته‌دا په‌واو دروسته، به‌لام له‌ راستیدا پێنج حوکمه‌ شه‌رعییه‌کان (الأحكام الشرعية الخمسة) ی به‌سه‌ردا ده‌چه‌سپن، به‌م شێوه‌یه‌ی خوارێ:

یه‌که‌م: ته‌لاقدان پێویست ده‌بێ هەر کات ژن و مێرد که‌وته‌ ناکوکییه‌وه‌ دوو دادوه‌ره‌کان (حَكَمَیْن)، له‌ یه‌ك ترازانیان ب‌ریاردا، هه‌روه‌ها پاش تپه‌رپوونی چوار مانگ به‌سه‌ر سوێند خواردن (إیلاء) ی بابای سوێند خۆر (مُولِي) دا، وه‌ك دوا‌یی با‌سی ده‌که‌ین، ئه‌گه‌ر پیاوێك سوێند له‌ ژنه‌که‌ی بخوات، که‌ ناچێته‌ لای و سه‌رچی ناکات، تاکو چوار مانگ مۆله‌ته، وه‌ك خوا له‌ سووره‌تی (البقرة) دا، ده‌فه‌رموێ: ﴿لِّلَّذِينَ يُؤْلُونَ مِن نِّسَائِهِمْ تَرَبُّصُ أَرْبَعَةٍ أَشْهُرٍ فَإِنْ فَاءُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ٣٣﴾ وَإِنْ عَزَمُوا الطَّلَاقَ فَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ٣٤ واته: ئه‌وانه‌ی سوێند له‌ ژنه‌کانیان ده‌خۆن (نه‌چه‌ن لایان) ماوه‌ی چوار مانگ چاوه‌روانی هه‌یه، ئه‌گه‌ر گه‌رانه‌وه‌ خوا لێبوردیه‌ی به‌ به‌زه‌یه‌وه، ئه‌گه‌ر ب‌ریاری ده‌ست لێ به‌ردانیشیان دا، خوا بیسه‌ری زانایه.

له‌م دوو حا‌له‌ته‌دا به‌ تایبه‌ت ته‌لاقدان پێویست ده‌بێ.

دووهم: په‌سندبوونی ته‌لاق، ئه‌ویش له‌ کاتێک دایه، که‌ ژن به‌رامبه‌ر به‌ ئه‌رکه‌ شه‌رعییه‌کانی که‌مه‌تر خه‌م بێ و، مێرد ده‌که‌شی نه‌توانێ چاره‌سه‌ری که‌مه‌تر خه‌مییه‌که‌ی بکات، وا باش‌تره‌ لێك جیا‌بنه‌وه، نه‌ك هه‌موو روژی ده‌مه‌ق‌الێ شه‌رو ناکوکیی بێ.

سێهه‌م: قه‌ده‌غه‌بوون، قه‌ده‌غه‌بوونی ته‌لاق له‌ کاتێک دایه، پیاوه‌که‌ قه‌ناعه‌تی وابێ، ئه‌گه‌ر ژنه‌که‌ ته‌لاق بدات، سه‌تمی لێ ده‌کات و، هه‌یج به‌لگه‌و پاساوێکی به‌ده‌سته‌وه‌ نه‌بێ بۆ ده‌ست لێبه‌ردانی، یان له‌ کاتی هه‌یزدا ته‌لاقی بدات، یان له‌ پاکیه‌کدا که‌ چوو‌بێته‌ لای (فِي طَهْرٍ جَامِعًا فِيْهِ)، هه‌رچه‌نده‌ بۆ ته‌لاق‌دانه‌که‌ی به‌لگه‌ و پاساویشی هه‌بێ واته: ئه‌گه‌ر به‌لگه‌و پاساوی نه‌بێ، ئه‌وه‌ له‌ هه‌موو حا‌لان دا هه‌رپامه‌ ته‌لاقی بدات، به‌لام ئه‌گه‌ر به‌لگه‌و پاساوی هه‌بێ، که‌چی له‌ کاتێکدا که‌ ژنه‌که‌ی له‌ هه‌یز دایه‌و بێ نوێژه، یاخود له‌ پاکیه‌کدا یه‌ که‌ چۆته‌ لای، له‌و دوو حا‌له‌ته‌دا هه‌رپامه، هه‌روه‌ها له‌

ھالەتتىكى دىكەش دا كە باباى مېرد قەناعەتى واپى، پاش تەللاقنى ئۆتكەي، ئۇنى دىكە بۇ نايەتھەۋ توۋشى زىناۋ خراپە دەپ، لەۋ كاتەشدا بە دىلپايى ھەرامە ئۆتكەي تەلاقى بىدات.

چۈرەم: ھۆكىمى ناپەسند (كراھە) تەللاقى، ئەۋىش لە كاتىكدايە كە پىاۋ ھەندىك تېبىنى لەسەر ئۆتكەي ھەبن، كە بگۈنجى بە خۇ راگرتن چارەسەريان بىكات و، تۆزى تەھەممۇل و پىشۋو درىژى زىاترى ھەبن و تەمەنى لەگەل بگۈزەرېنن، لەم ھالەتەدا باش نىە وازى لى بىننى و ناپەسندە.

پىنچەم: رەۋابوون (مباح) تەللاق، ئەمىش لە ھالەتتىكدايە كە مېرد پىۋىستى بە دەرەزىۋوون بى لە ئۆتكەي، بە ھۆى ناپىكىي لە رەقتارو ھەلۋىكەۋىيەۋە، زەرەرمەند بوۋنى بە دەستىەۋە، لەم ھالەتەدا ئەۋ پىاۋە بۇى ھەيە واز لە ھاسەرەكەي بىننى.

بىرگەى سىيەم: ھىكمەتى بە دەستى پىاۋ بوۋنى تەلاق:

بۇچى شەرىعەت دەست لىبەردانى ئۇنى خىستۇتە دەستى مېردەۋە؟ ئىمە ھىكمەتى ئەۋە بەۋ شىۋەيە رۋون دەكەينەۋە: لە كاتىكدا مېرد لەگەل ئۆتكەيدا دەگاتە بىنبەست و، پاش بەكارھىنانى سەرچەم ھەنگاۋو شىۋازەكانى راستكردنەۋە ھىنانە سەر رېىى ئۆتكەي، ھەر لىى ياخىى دەپ، لەۋ ھالەتەدا ئەۋ پىاۋە سى ئەگەرى لەبەردەم دان و سى رېىگاي لە پىشن:

۱- پىكەۋە مانەۋە بە ناچارى، وپراى ھەبوۋنى بوغزو كېنەۋ ناكۆكىي، كە ديارە لەۋ ھالەتەدا ئىانى ئۆن و مېرد و مندالەكانىشيان، بگرە ھى خىزمە نىزىكەكانىشيان دەپىتە نىمچە دۆزەخىك.

۲- ھىشتنەۋەى گرېبەستى ھاسەرگىرى و، لە يەك دۈۈركەۋتەۋەى جەستەي، كە لەم ھالەتەشدا ئۆتكە زەرەرمەندى گەۋرە دەپ و، بە زاراۋەى قورئان دەپىتە ھەلۋاسراۋ، ﴿فَتَذَرُوهَا كَالْمُعْلَقَةِ﴾ (۱۳) النساء.

۳- ھەلۋە شاندىنەۋەي گرىبەستى ئىۋانىيان و، ئازادو سەرەبەست بوۋىيان و لەو واقعە تال و دژوارەي تىيدان و دەر باز بوۋىيان، ۋەك خوا فەر موۋىيەتى: ﴿وَإِنْ يَفْرَقَا يَحْنِ اللَّهُ كَلًّا مِنْ سَعَتِهِ وَكَانَ اللَّهُ وَاسِعًا حَكِيمًا﴾ (النساء، ۱۳) ۋاتە: ئەگەر لە يەك بىر تازىن خوا ھەر كامىكىيان بەخشىشكى خۇي پى دەبەخشى و لەۋەي دىكەي بى نىاز دەكات، ئاشكراشەو ھەموو عاقللىكى خاۋەن و يژدان، دلىنبايە كە تەنيا رىي سىيەم رىيەكى شايستەو گونجاۋەو، دوو رىيەكەي دىكە بە كەلك نايەن و، بە زىانى ژن و مىرد و مندالە كانىشيان تەۋاو دەبن.

ئىنجا لە بارەي ھىكمەت و ھۆكارى بەدەستى پىاو بوۋى تەلاقى ژنەۋە، ھەر بە كورتىي دەلىين: بە لاي كەمەۋە چوار ھۆكار ھەن، پىۋىستى دەكەن دەبى تەلاق بە دەست پىاو بى، نەك بە دەست ژن:

۱- پىاو مشوور خۆرەو بەرپرسى ژن و خىزانە: ﴿الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ﴾ (النساء، ۳۴).

۲- ھەرۋەھا پىاو دەستپىشخەرى ھاۋسەرگىرىي و بىياتنانى خىزانە، ۋەك خوا فەر موۋىيەتى: ﴿أَوْ يَعْزُبُوا أَلَدَى يَدَيْهِ عَقْدَةُ الْنِكَاحِ...﴾ (البقرة، ۲۳۷)، بۇيە شىتىكى لۇزىكىيە كە ھەر خۇشى مافى ھەلۋە شاندىنەۋەي ھەبىت.

۳- تەلاق كە بىرىتە لە ھەلۋە شاندىنەۋەي گرىبەستى ھاۋسەرگىرىي، دەرەنجامى زۆرى لى دەكەنەۋەو، بىر يارىكى پىر مەترسىيەو، نابى بە دەست كەسكەۋە بى كە عاتىفە و سۆز بە سەرىدا زال دەبى، پىاۋانىش بە گشتىي لە ژنان زىاترو چاكتەر ھەست و سۆزى خۇيان پى كۆنترۆل دەر كرى و، ھەر كەسك نكوۋلىي لەۋە بكات، نكوۋلىي لە راستىيەكى زانستىي، واقىيىي، مېژوۋىي و ئىستايى دەكات.

۴- تەلاقدان دەبىتە مايە پىۋىستىبوۋى چەند بەرپرسىارىيەتتىكى دارايى، ۋەك ماردىي دواخراو (المهر الموجل) و كرى شىر پىدان و بەخىۋكردن (أجرة الرضاة والحضانة) و بژىۋى كاتى عىددەو، نشتەجى كردنى ئافرەتەكە لە كاتى عىددەدا، ۋەك پىشتەر باسما نكرد،

ئەوانەش ھەموویان وادەكەن كە مێرد پەلە نەكات لە بێراری ھەلۆەشاننەوہی گرتیبەستی ھاوسەرگیریدا.

نەجا بێگومان بە دەستی پیاو بوونی تەلاق، مانای وانیه كە ژن ھیچ مافیکی نیە، بەلكو ئەویش بۆی ھەیه:

۱- لە كاتی گرتیبەستی ھاوسەرگیریی (عَقْدُ النِّكَاح) دا بە مەرجی بگرتی، كە تەلاق بە دەستی خۆی بێ، وەك لە مەزھەبی (أبو حنيفة) دا ھاتو، وەك لە (حاشیة ابن عابدین)، (رد المختار علی الدر المختار)^(۱)، كە ئافرەت بۆی ھەیه لە كاتی گرتیبەستی ھاوسەرگیریی دا بلی: دەبێ بە دەست خۆم بێ ھەر كاتی وستم جیا بيمەو.

۲- كە مێردەكەى سەر پشكى بكات، ھەر كات وستی جیا بپیتەو، ئەو ھەش زۆربەى زانایان بە پەروایان زانیو، وەك لە: (المهذب للشيرازي) دا^(۲)، ھاتو وەك چۆن پێغەمبەرى خوا ﷺ ھاوسەرەكانی خۆی سەرپشك كردن، پاش دابەزینی تايەتی: ﴿يَتَأْتِيهَا النَّبِيُّ قُلًا لَا زَوْجَ لَكَ إِن كُنْتَن تَرْضِينَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَرَبَّتَهَا فَفَعَالَيْتَ أَمَتَعَنَّ وَأَسْرَحَنَّ سَرَلًا جَمِيلًا﴾ (الأحزاب)، كە لە كاتی تەفسیر كردنی سوورەتی (الأحزاب) دا، بە درێژی قسەمان لە بارەو ە كردو.

۳- كە مێردەكەى بیکاته وەكیل بۆ خۆ تەلاقدان و جیا بوونەوہی، وەك (محمد أبو الزهرة)، لە كتیبەكەى (الأحوال الشخصية) دا^(۳)، ھیناویەتی.

۴- سەربارى ھەموو ئەوانە، ژن مافی لە خۆ دارنینی مێردیشی ھەیه، یانی: (خُلْع)، وەك لە مەسووعەى (ئافرەت و خێزان لە سایەى شەریعت دا)، بە درێژی باسمان كردو.

(۱) ج ۲، ص ۴۸۵.

(۲) ج ۳، ص ۸.

(۳) ص ۲۲۳.

برگەى چوارەم: پاىەكانى تەلاق:

تەلاق چەند پاىەىەكى ھەن، ئىمە بە كورتىى بەسەرياندا دەپۆىن و، لە بارەى پاىەكانى تەلاقدانەو، لە ئىوان زاناياندا مشت و مپرو راجىايى ھەىە، بۆ وئىنە: ھەنەفىيەكان دەئىن: تەلاقدان، بەس يەك پاىەى ھەىە كە برىتيە لە بىژە (لفظ)، يەك بۆ لىكترازانى ژن و مىرد بەكاردى، وەك (الكاساني) لە (بدائع الصنائع في ترتيب الشرائع) دا^(۱)، دەئى: (فَرُكُنَ الطَّلَاقِ هُوَ الْفُظُّ الَّذِي جُعِلَ دَلَالَةً عَلَى مَعْنَى الطَّلَاقِ)، پاىەى تەلاق برىتيە لەو بىژەىەى كراو بە نىشانە لەسەر ماناى تەلاق، بەلام شافىعيەىەكان دەئىن: تەلاقدان پىنچ پاىەى ھەن، وەك (الشربيني) لە (مغني المحتاج) دا^(۲) دەئى: (وَأَرْكَانُهُ خَمْسَةٌ: مُطْلَقٌ، وَصِغَةٌ، وَمَحَلٌّ وَوِلَايَةٌ، وَقَصْدٌ)، واتە: پاىەكانى تەلاق پىنچن: تەلاقدەر، تەعبىرەكە، شوئىنى تەلاقدانەكە (مەبەست پىنى ئافەرەتەكەىە)، سەرپەرشتىى بەسەريدا ھەبى، مەبەستىشى بى تەلاقى بدات.

بەلام ئەوھى زۆربەيان لەسەرى پىككەوتوون، ئەوھىە كە تەلاقدان سى پاىەى سەرەكى ھەن، كە برىتين لە:

۱- تەلاقدەر (المُطْلَق)، كە مەبەست پىى مىردە.

۲- تەلاقدراو (مُطْلَقَةً)، كە مەبەست ژنە.

۳- پىژگە (الصِّغَةُ) ئەو تەعبىرەى پىى تەلاق دەدرى.

بەلام دواى لىكۆلىنەو، ئەو رايەى زاناىانم پى راستەر، كە دەئى: تەلاقدان پاىەىەكى دىكەشى چوارەمى ھەىە كە برىتيە لە:

(۱) ج ۳، ص ۳۵۷.

(۲) ج ۴، ص ۲۵۵.

۴- شاید له سەر گرتن (الإشهاد)، واته: دوو پیاوی دادگەر (عادل) شایه د بن له سەر ته لاقدانه که، چونکه خوا ﷺ له سوورەتی (الطلاق) دا، به روون و راشکاوایی دهفه رموی: ﴿فَإِذَا بَلَغَ الْأَجَلُ فَأَمْسِكُوهُمْ يَمَعْرُوفٍ أَوْ فَارِقُوهُمْ يَمَعْرُوفٍ وَأَشْهِدُوا ذَوَى عَدْلٍ مِنْكُمْ وَأَقِيمُوا الشَّهَادَةَ لِلَّهِ﴾، دوو پیاوی خاوهن دادگهری بکه نه شایه دو شایه دیی بهرپا بکه نه له بهر خوا.

تستاش با سه رنجیکی خیرا له هەر کام لهو چوار پایهی ته لاقدان بدهین:

پایه ی یه که م: ته لاقدر (المُطَلَّق)، مه به ست تهو پیاوهیه که له تیوان تهو و هاوسه ره کهیدا، گریه ستیکی هاوسه رگیری راست، (عقد زواج صحیح)، ههیهو، تهو پیاوه شایسته ی تهو ی ههیه، هاوسه ره که ی ته لاق بدات و ده سته ردار ی بی، ئنجا زانیان له باره ی مهرجه کانی بابای ته لاقدره وه، پرا جیایی و مشت و مری زوریان ههیه، به لأم پاش سه رنجدان و لی وردپوونه وه ی قسه و به لگه هینانه وه کانیان، گه یشتوو مه ته تهو قه ناعه ته، که پای په سندنو راست و پشتته ستوو به به لگه ی به هیژ ته وهیه، که بابای ته لاقدر ده بی چوار مهرجی سه ره کیی تیدا بیته دی، ئه گه رنا شایسته ی ته لاقدان نابی، تهو چوار مهرجه ش ته مانه ن:

۱- عاقل بیّت، شیّت ته وه ی بو نیه.

۲- بالغ بی، مندال ته وه ی بو ی نیه.

۳- سه ره به ست بی، واته: دیل و ژیر ده ست نه بی، به ناچار یی ژنه که ی پیی ته لاق نه در ی.

۴- تامانجدار بی، واته: مه به ستی بی ژنه که ی ته لاق بدات، نه که به هه له وشه یه کی به زار دابی.

ئنجا هه رسیک مهرجه که (۱و ۲و ۳)، به گشتی و هه ر کامیک له وان زانیان به لگه ی زوریان له سهر هیناونه وه، بو وینه:

١- له باره‌ی مهرجی به‌کهم و دووهم (عاقِل بوون و بالغ بوون) نهو فره‌مایشته‌ی پیغمبه‌ری خوا ﷺ به به‌لگه هیتراوه‌ته‌وه: {رُفِعَ الْقَلَمُ عَنْ ثَلَاثَةٍ: عَنِ النَّائِمِ حَتَّى يَسْتَيْقِظَ، وَعَنِ الصَّغِيرِ حَتَّى يَكْبُرَ، وَعَنِ الْمَجْنُونِ حَتَّى يَعْقِلَ، أَوْ يُفِيقَ}، (أخرجه البخاري معلقاً، وأبو داود: ٤٤٠٣، والألباني في صحيح الجامع: ٣٥١٢)، واته: قه‌له‌می گونا‌ه نووسین له‌سه‌ر سَی جوړ که‌س لابراره: له‌سه‌ر خه‌وتوو تا‌کو بیدار ده‌بیته‌وهو، له‌سه‌ر مندال تا‌کو بالغ ده‌بی و، له‌سه‌ر شیت تا‌کو دیته‌وه هو‌ش.

٢- هه‌روه‌ها له‌باره‌ی مهرجی دووهمه‌وه (بالغ بوون) نه‌وه به به‌لگه هیتراوه‌ته‌وه که پیغمبه‌ری خوا ﷺ فره‌موویه‌تی: {إِنَّمَا الطَّلَاقُ لِمَنْ أَخَذَ بِالسَّاقِ} (أخرجه ابن ماجه: ٢٠٨١، وحسنه الألباني في صحيح الجامع: ٣٩٥٨)، واته: ته‌لاق به‌ده‌ست نه‌و که‌سه‌یه که لاق (ی هاوسه‌ره‌که‌ی) ده‌گری، که مه‌به‌ست پتی جیماع کردنه واته: تا‌کو توانای جیماع کردن نه‌بی، شایسته‌ی ته‌لاق‌دان نه‌یه.

هه‌لبه‌ته به مهرج گرتنی عاقل بووی ته‌لقدرایش نی‌شی نه‌وه ده‌گه‌یه‌نی، که هه‌ر کام له شیت و، بیهوش و، سه‌رخوش و، نا‌گا له خو‌پراو به هو‌ی توو‌په‌یی زوره‌وه، هه‌روه‌ها عه‌قل و هو‌ش له لانه‌ماو به هو‌ی پیری، یان نه‌خوشیبه‌وه، هېچ کام له‌مانه ته‌لاقیان نا‌که‌و‌ی، نه‌وه‌ش به گشتی رای زوره‌ی زانیانی له‌سه‌ره‌و، ده‌شگونجی ویرای دوو ده‌قه‌که‌ی پیتش، نه‌م ده‌قانه‌ش له‌سه‌ر نه‌وه به به‌لگه به‌یترنه‌وه:

٣- پیغمبه‌ری خوا ﷺ فره‌موویه‌تی: {لَا طَلَاقُ فِي إِغْلَاقٍ}، (أخرجه أبو داود: ٢١٩٣، وابن ماجه: ٢٠٤٦، والحاكم: ٢٠٠٢، وحسنه الألباني في صحيح الجامع: ٢٥٢٥)، واته: ته‌لاق‌دان له دا‌خران دا‌نیه، زوړیک له زانیانیش وشه‌ی (إِغْلَاق) یان به توو‌په‌یی لیکداوه‌ته‌وه، وه‌ک (علي بن أبي طالب، وابن عباس، وأحمد، وأبو داود، والكرخي، والطحاوي، وابن تيمية، وابن القيم)، خوا له هه‌موویان پازی بی و لیان خوش بی^(١)، به‌لام بیگومان مه‌به‌ست له توو‌په‌یی،

(١) (إعلام الموقعين عن رب العالمين)، ج ٣، ص ٥٢، والمسائل الفقهية من اختيارات شيخ الإسلام ابن تيمية، ص ٢١٨.

ئەو ھەيە توپرەھەيەکی توندی وابت، خاوەنەکی ناگای لە خووی نەمايێ و عەقڵ و ھۆشی داخرايێ.

ب- ھەر ھەھا عوسمان خوا لێی رازی بێ، گوتوویەتی: {لَيْسَ لِمَجْنُونٍ وَلَا لِسُكَرَانَ طَلَقٌ} (۱) واتە: شیت و سەرخۆش تەلەقیان لەسەر نیە.

ج- ھەر ھەھا ئیبنو عەباس خوا لێیان رازی بێ گوتوویەتی: {طَلَا السُّكَرَانِ وَالْمُسْتَكْرَهَ لَيْسَ بِجَائِزٍ} (۲) واتە: تەلەقی سەرخۆش و زۆر لێکراو ناکەوێ.

۳- ھەلبەتە بە مەرج گیرانی ئازاد بوون و سەر بەست بوون بۆ تەلەقدەریش یانی: بابای ناچارکراو و زۆر لێکراو (مُكْرَهَ وَمُضْطَرَّ) تەلەقیان ناکەوێ، چونکە خواي میھرەبان دەفەرموێ: ﴿لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا﴾ (البقرة، ۲۸۱) خوا جگە لە توانای لە ھیچکەس داوا ناکات، کە سەیکیش زۆری لێ بکری و ناچار بکری، لەو کاتەدا توانای نەماو، بۆیەش ئەرکدار ناکری و، ھەر کاریک پێی ھەلەدەستی، بەرپر سیاریتی ناکەوێتە سەر.

ھەر لەو بارەو ھە ببابی ناچارکراو تەلەقی ناکەوێ، ئەو فەرموودەییەش دەگونجێ بە بەلگە بەیتریتەو، پێغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی:

{إِنَّ اللَّهَ تَجَاوَزَ عَنْ أُمَّتِي الْخَطَأَ وَالنَّسْيَانَ وَمَا اسْتَكْرَهُوا عَلَيْهِ} (آخرجه ابن حبان: ۷۲۱۹، قال شعيب الأرنؤوط: إسناده صحيح على شرط البخاري، والحاكم: ۲۸۰۱، وقال: صحيح على شرط الشيخين)، واتە: بێگومان خوا ئۆممەتە کەمی لە سێ شتان بواردو: ھەلەو، لە بیرچوون و، ئەو ھەي لەسەری ناچار بکری.

۴- بۆ بە مەرج گیرانی ئامانجدار بوونی بابای تەلەقدەریش کە مەبەستی بیت ژنە کە تەلەق بدات، کاتیک ئەو وشەیی بە زار دادی، یاخود دەیتووسی، یان ئاماژە پێکردنی، لەسەر ئەو ھەش دەگونجێ ئەم ئایەتە موبارە کە بە بەلگە بەیتریتەو:

(۱) أخرجه البخاري: ۳۷۸۱، باب الطلاق في الإغلاق والكره، والسكران والمجنون وأمرهما، والغلط والنسيان في الطلاق والشرك وغيره.

(۲) أخرجه البخاري: ۳۷۸۱.

وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيمَا أَخْطَأْتُمْ بِهِ، وَلَٰكِن مَّا تَعَمَّدَتْ قُلُوبُكُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٥﴾ الأحراب، واته: له‌وه‌دا که به‌هله ده‌یلین، گوناھتان ناگات، به‌لکو به‌وهی به‌مه‌به‌ستی دلتانه‌و، ده‌یلین (به‌وه گوناھتان ده‌گات) و، خواش لی‌بورده‌ی به‌به‌زیه.

۸- به‌لام به‌نسبت قسه‌ی گالت‌ه و گمه، زانایان رایان وایه ته‌لاقی پی‌ده‌که‌وی و، نه‌م فه‌رمایشته‌ی پی‌غم‌به‌ریش ﷺ به‌به‌لکه ده‌هیننه‌وه: {ثَلَاثَ جُذُفٍ جِدٌّ وَهَزْلُهُنَّ جِدٌّ: النِّكَاحُ وَالطَّلَاقُ وَالرَّجْعَةُ}، (أخرجه أبو داود: ۲۱۹۴، والترمذي: ۱۱۸۴، وقال: حسن غريب . وابن ماجه: ۲۰۳۹، والحاكم: ۲۸۰۰، وقال: صحيح الإسناد)، واته: سی شت راستی‌ان جیددی‌هه و گالت‌ه‌شیان هه‌ر جیددی‌هه: مارده‌کردن و ته‌لاقدان و گپ‌رانه‌وی ژن، واته: دوا‌ی نه‌وه‌ی ته‌لاقداه، بی‌گپ‌رته‌وه لای خوی.

به‌لام من پی‌م وایه رایه‌که‌ی دیکه، که‌هی ژماره‌یه‌ک له زانایانه، له‌و بارده‌و به‌هیزتره، واته: نه‌گه‌ر مه‌به‌ستی نه‌بی ته‌لاقی بدات، با گالت‌ه و سوعبه‌تیش بکات ته‌لاقی ناکه‌وی، چونکه له‌سه‌ر سه‌نه‌دی فه‌رموده‌که مش‌ت و مپ‌ه‌یه‌و پی‌غم‌به‌ری خواش ﷺ ده‌فه‌رموی: {إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَّا نَوَى}، (أخرجه: البخاري: ۱، مسلم: ۱۹۰۷) واته: کرده‌وه‌کان به‌پی‌نی‌نازه‌کانن و هه‌ر مروّقی‌ک نه‌وه‌ی به‌دلی داهاتوه، نه‌وه‌ی بوّ حیسابه.

هه‌روه‌ها خوا ﷺ له‌بار‌ه‌ی ته‌لاقدانه‌وه ده‌فه‌رموی: {وَأِنْ عَزَمُوا الطَّلَاقَ فَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٧﴾ البقرة}، واته: نه‌گه‌ر دلیان له‌سه‌ر ته‌لاقدان ساغ‌کرده‌وه، خوا بی‌سه‌ری زانایه.

ناشکر‌اشه بابای گالت‌ه‌که‌ر نیازی ته‌لاقدانی ژنه‌که‌ی هه‌ر نیه، چ‌جای دلی خوی له‌سه‌ر ساغ‌کاته‌وه!

پایە ی دووهم: تەلاقدراو:

تەلاقدراو ئەو ئافەرەتەیه کە تەلاق دەدری، ئەویش چەند شتیکی تێدا بە مەرگیراون و، ئێمە بە خێرای بەسەریان دا دەڕۆین:

یەكهم: دەبێ ئەو ژنە لەسەر بناغەی گریبەستی هاوسەرگیرییەکی راست بووبێتە هاوسەری مێردەكە، ئەگەرنا ئافەرەتی بیگانەو ئافەرەتێك کە بە گریبەستیکی نادروست، (عَقْدٌ فَاسِدٌ)، بە هاوسەر داندراو، نابێتە شوینی تەلاق.

دووهم: دەبێت پیش گواستنەوێ (قَبْلَ الدُّخُولِ بِهَا)، تەلاقی ئەدای، چونکە ئەگەر ئەو کاتە تەلاقی دای، هەر زوو لێ جیابووتەوێو هیچ تەلاقی نەماوێ.

سێهەم: دەبێ لە عیددە ی تەلاق و جیابوونەوێ گەر (البینونة الکبری) دا نەبێ، تەلاقی جیابوونەوێ گەرەش ئەوێه یان سێ تەلاقی لەسەر یەك دای، بە رای زۆرە ی زانایان، یاخود تەلاقی سێهەمی دای.

چوارەم: دەبێ لە عیددە ی هەلۆه شانهوێ هاوسەرگیری دا نەبێ.

پنجەم: دەبێ لە کاتی حەیزدا نەبێ و، لە پاکتیکیشدا نەبێ کە چووبێتە لای.

پایە ی سێهەم: پێژگە (الصُّیْغَة):

پایە ی سێهەمی تەلاقدان بریتیه لە پێژگە (الصُّیْغَة): زانایان لەو بارهوه زۆر قسەیان کردو، بەلام بە گشتی دوو ڕان:

أ- هەندیکیان گوتووین: بە بێژە ی ڕوون و ڕاشکاوی تەلاق نەبێ، تەلاق ناکهوی، کە بریتین لە: (طلاق)، (فراق)، (سراح)، لەبەر ئەوێ ئەو سێ وشەیه لە قورئاندا هاتوون.

ب- ئەوانی دیکە ڕایان وایه هەر وشەیهك ئەو واتایانەش بگهیهنێ، تەلاقی پێ دەکە

، بەلام ئەوانەى لەسەرپرای (ظاهریە) کانن، دەلێن: دەبێ ئەو هەر سێ وشەیه بن، واتە: سێ وشەیه بە عەرەبیی، یاخود واتایەکانیان بە زمانەکانی دیکە.

پایەى چوارەم: شایەدگرتن (الإشهاد):

پایەى چوارەمى تەلاقدان بریتىە لە شایەدگرتن، زانیان لەو بارەوہ بە پلەى یەكەم، ئەم ئایەتە موبارەكە بە بەلگە دێننەوہ، كە دەفەرموى: ﴿فَإِذَا بَلَغَ الْأُمُّهُنَّ فَأَمْسَكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ فَارِقُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَأَشْهِدُوا ذَوَى عَدْلٍ مِنْكُمْ وَأَقِيمُوا الشَّهَادَةَ لِلَّهِ ذَلِكَ كُنْتُمْ تُوعَظُ بِهِ مِنْ كَانُ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا ۚ﴾ الطلاق، واتە: (هەر كاتىك (ژنای یەك جار یان دوو جار تەلاقدارو) گەشتنە نزىك كاتى دیاریكراویان (بەسەرچوونى ماوہى (عیدە))، یان بە شیوەیەكى پەسەند دەستیان پێوە بگرن و بیانھێننەوہ، یان بە شیوەیەكى پەسەند دەستیان لى بەردەن و، دوو پیاوی خاوەن دادگەریی بە شایەد بگرن لە خۆتان، كە بۆ خوا شایەدی بدەن، ئا ئەوہتان ئامۆزگاریی هەر كەسىكى بڕوادار بە خوا پۆزى دواى پى دەكرى، هەر كەشیش پارێز لە خوا بكات دەرووى خێرى لى دەكاتەوہ.

تیمەش ئەو پرایەمان پى بەھێزترە كە دەلى: ۛك چۆن بۆ گرێبەستى نىكاح، دوو شایەد بە مەرج گیراون، بۆ لىك جیابوونەوہش بە ھەمان شیوەى، ئایەتەكەش زۆر بە ڕوونى دەیگەپەنئ.

برگەى پینجەم و كۆتایی: جۆرەكانى تەلاقدان:

ئەم بابەتە بابەتێكە زۆر دوورو درێژو بە لق و پۆپە، هەر بە كورتى دەلێن: تەلاقدان جوړى زۆرن و بە گشتى نۆ (٩) جوړى ھەن:

(٢٠١)- لە ڕووى سىفەتەوہ: تەلاقدانى سوننەتیی و، تەلاقدانى بیدعتییش ھەیه:

أ- تەلّاقدانى سۈننەتتى: ئەۋەيە پىاۋەكە يەك تەلّاقى ژنەكەى بدات و، لە ھەيزدا نەبى و، لە پاكىيە كىش دانەبى، كە چوۋبىتتە لاي، چونكە ئەگەر لە ھەيزدا بى، دوايى بۆ عىددەكەى ئافرەتەكە زەرەرمەند دەبى، كە دەبى لە ھەيزەكەى تەۋاۋ بى و بىكەۋىتە تىۋ پاكىي، ئىجا بۆى ھىسابە، ھەروەھا كاتىك ئافرەتەكە لە ھەيزدايە، شەرىع ھەرامى كردوھ مېردەكەى تەلّاقى بدات، چونكە دەبىنى مىزاجيان پىكەۋە تەۋاۋ نىە، دىسان لە پاكىيە كىشدا كە چوۋبىتتە لاي، قەدەغەيە تەلّاقى بدات، چونكە نازانى ئايا ئەۋ ئافرەتە تۆۋ (نُطْفَة)ى، ئەۋ پىاۋە لە مىندالدىنى دا ھەيە يان نا؟.

ب- تەلّاقدانى بىدعەتتى: ئەۋەيە كە پىاۋەكە زىاتر لە تەلّاقىكى بدات، دوو تەلّاق يان سى تەلّاق پىكەۋە، يان لە ھەيزدا تەلّاقى بدات، يان لە پاكىيەكدا كە چوۋبىتتە لاي، ئىجا ئايا تەلّاقى بىدعەتتى دەكەۋى، يان ناكەۋى؟ زۆرىك لە زانايان دەلّين: ناكەۋى، واتە: تەلّاقى سى بە سى ھەرسىكىيان ناكەۋن تەنبا يەكىيان دەكەۋى، كە من بە خۆم ئەۋ رايەم پى راستەۋ، لە مەۋسۈوعەى (ئافرەت و خىزان لە سايەى شەرىعەتدا)، بە تەفصىلى باسەم كردوھ، بەلّام ئايا ئەگەر لە كاتى ھەيزدا تەلّاقى دا، يان لە پاكىيەكدا كە چوۋبىتتە لاي تەلّاقەكەى دەكەۋى يان نا؟ زۆربەى زانايان دەلّين: گوناھبارو تەلّاقەكەى دەكەۋى، كەۋاتە: تەلّاقى بدعەتتى ئەۋەيە: ۱- يان سى تەلّاقى پىكەۋە بدات، ۲- يان لە ھەيزدا بى، ۳- يان لە پاكىيەكدا بى چوۋبىتتە لاي.

۳و۴- دوو جۆرى دىكەش لە پروۋى سىغەكەيەۋە: تەلّاقدانى راشكاۋ و تەلّاقدانى كىنايە، ھەن:

۳- تەلّاقدانى راشكاۋ: ئەۋەيە كە بە بىژەى (طلاق) يان (فراق) يان (سراح) بى، (فسرّھوھن، فارقوھن، طلقوھن)، ئەگەر بە يەككىك لەۋ سى وشەيە، ياخود واتايەكانيان بن بە زمانەكانى دىكە، ئەۋە تەلّاقى راشكاۋە.

۴- تەلّاقدانى كىنايە: ئەۋەيە كە بە بىژەيەك بى ئەۋ واتايە بگەيەننى، بەلّام خودى ئەۋ بىژەيە نەبى، ئەۋ پى دەگۈترى: كىنايە، بۆ وىنە: بلى بچۆۋە مالى بابت، ياخود:

خیزانی من نەمای! زانا یان لەو بارە یەوێ زۆر مشت و مریان هەیه، کە ئایا وەك چۆن بە تەلاقانی راشکاو، تەلاق دەکەوێ، بە هی کینایەش دەکەوێ یان نا؟.

٦٥-) لە ڕووی شوێنەواریشەوێ دوو جوړە تەلاقان هەن: **أ- تەلاقانی گێڕدراو** (الطلاق الرجعي)، کە پیاوێ کە بۆی هەیه ژنە کە ی بگێڕێتەو، **ب- تەلاقانی جیاوونەو** (الطلاق البائن): کە مێردە کە بۆی نەبێ ژنە کە ی بگێڕێتەو لای خۆی:

٥- تەلاقانی گێڕدراو: ئەوێ کە ئەو پیاو، یەك تەلاقی ژنە کە ی دابێ، بەر لەوێ عیددە ی تەواو بێ، بێ: ئەوێ گێڕامەو، یان بە کردەوێ بیگێڕێتەو، کە زانا یان دەبێ دوو شایە دان بگێڕێ، هەندیکیش دەبێ: شایە دیی ناوێ، ئەوێ ئەگەر دوا ی تەلاقی یە کە م بێ، بەر لەوێ عیددە ی بەسەر بچێ و بیهێنێتەو لای خۆی، یان دوا ی تەلاقی دووێ م بێ بەر لەوێ عیددە ی بەسەر بچێ و بیهێنێتەو، ئا ئەوێ پێی دەگوترێ: تەلاقی ڕەجعی، لەبەر ئەوێ مێردە کە بۆی هەیه بیهێنێتەو لای خۆی، بەلام ئەگەر دوا ی بەسەر چوونی عیددە کە بێ، ئەوێ تازە پێی دەگوترێ: تەلاقانی جیاوونەو (الطلاق البائن).

٦- تەلاقانی جیاوونەو (الطلاق البائن): ئەگەر دوا ی بەسەر چوونی عیددە ی تەلاقی یە کە م و دووێ م بێ، دەگونجێ ئەو ژن و مێردە بە گریبەستیکی تازە دووبارە ژیا ی هاسەر گیرێی دروست بکەنەو، ئەوێش جیاوونەوێ گچکە (البینونة الصغرى) یە، بەلام جیاوونەوێ دوا ی تەلاقی سییەم، پێی دەگوترێ: جیاوونەوێ گەورە (البینونة الكبرى)، لە دوا ی جیاوونەوێ گەورەش، ژن و مێرد بۆ یە کدی حەلال نابنەو، مەگەر ئەو ژنە شوێکی دیکە بکاتەو، دوا یی لێی جیاوونەو، ئنجا بە گریبەستیکی تازە دەگونجێ بیتەو لای مێردە پێشووە کە ی.

٧و٨-) لە ڕووی کاتی پەیدا بوونی شوێنەواریشەو، دیسان تەلاق دەبێتە دوو جوړ:

٧- تەلاقی دەستبەجێ (مُتَجَرِّ): ئەوێ کە یە کسەر تەلاقی بدات، بێ دواخران.

٨- تەلاقی هەلواسراو (مُعَلَّق): ئەوێ کە بێ: ئەگەر فلان شتە بوو، تەلاقت بکەوێ.

۹- جۆرى نۆيەمى تەلّاقدان:

۹- سۆيىد خواردن بە تەلّاق (الحلف بالطلاق): كە پوختەكەي ئەۋەيە پياۋىك سۆيىد بە تەلّاق بخوات لەسەر كردن يان نەكردنى كارىك، ئىنجا ئايا ئەۋە رەۋايە، ھەرۋەھا ئايا چ ھوكىمىكى دېتە سەر؟ ئەۋە قسەي زۆرى لەسەرەو لەو كىتپەدا بە تەفصىل باسما كىردەو، پوختەكەي ئەۋەيە كە پىم وايە سۆيىد خواردن بە تەلّاق گوناھە و تەلّاقىشى پى ناكەۋى و، بەراي زۆرىك لە زانا يانىش كەفەرەتى سۆيىدى لەسەرە.

لە كۆتايىدا دەلىم:

شەرىعەتى خىۋاي كاربەجى، ھەموو شىتەكى تىدا رەچاۋ كراۋە، يەكەك لەو شتانەي لە ژيانى بەشەردا دېنە پىش، ئەۋەيە كە مەۋق ھاۋسەرگىرىي دەكات، بەلام جارى وايە ئەۋ ھاۋسەرگىرىيە بە ھەر ھۆيەكەۋە دروست بوۋى، پىشەكەيەكانى و بناغەكەي چاك بوۋى، يان چاك نەبوۋى، گۆرانتەك بەسەر ژن، يان بەسەر پياۋ دادى، ناچارى لىك جىبابوننەۋە دەپن، ئىنجا شەرىعەت پى دانائەۋە، ئەگەر پياۋەكە بىھەۋى جىبا بېتەۋە، تەلّاقى بەدەستەۋ، ئەگەر ژنەكە بىھەۋى جىبا بېتەۋە داپنەن (خلع)ى بە دەستەۋ، جارى واش ھەيە ھىچيان رەغەبتيان نى، بەلام بە كەلكى يەكەدى نايەن، لەبەر ئەۋەيە لە كاتى خەۋى دا كە مەرەي كىردە، پى نەشپاۋە، يان لەبەر ھەر ھۆيەك بى، ئەۋە تەرەپى سىيەم كە برىتە لە دەسەلات دەسەلاتى شەرىعى، دادەر، لىكيان جىبادەكەتەۋە كە پى دەگوتى: ھەلۋەشاننەۋە (فسخ)، واتە: شەرىعەت سى پى دانائون، بۆ لىك ترازاندنى ژن و مىرد.

مەبەستەم ئەۋەيە تىستا كە لە ئايىنى شىۋىندراۋى نەصرانىيدا تەلّاقدان نى، پياۋىك كە ئىكە مەرەكە، تازە ۋەك تۆقىك دەچىتەملىەۋە، ئەۋە شىتەكى ناراست و ھەلەيە، بۆيەش ھەر كات كاپرا زۆر ناچار بوو، ژنەكەي دەكوژى، يان جارى وايە ژنەكە مىردەكەي دەكوژى، يان لەگەل كەسىكى دىكەدا پىك دەكەۋى، بەلام شەرىعەتى ئىسلام بۆ ئەۋەيە ئەۋ بەلۋ موسىبەتانە پەيدا نەپن، سى پى دانائون:

١- ئەگەر پیاوێک زۆر مەبەستی بوو، تەلّاقی بۆ ھەیە.

٢- ئەگەر ژنێک دەستپێشخەر بوو و لە مێردەکەی بێزار بوو، داپرین (خُلْع)ی بۆ ھەیە، کە لە سەردەمی پێغەمبەر ﷺ ئەوەبوو لە سوورەتی (البقرة)^(١) داو، لە سوورەتی (النساء)^(٢) یشدا ھاتووە.

٣- ئەگەر بە کەلکی یەكدی نەدەھاتن، بەلام خوێان بۆیان نەدەکرا لێک جیا بنەو، ئەوە لایەکی دیکەی سیئەم کە (دادوەر)ە بۆی ھەیە، لێکیان بترازێت.

لێرەدا دینێک کۆتایی ئەم دەرسەمان و، کۆتایی ئەم کورتە باسەش لە بارەی تەلّاقەو، ھەر کەسێ بیهوێ وردەکاریی زیاتر بزانێ، دەبێ تەماشای مەوسووعەیی: (ئافرەت و خیزان لە سایە شەریعەدا) بکات، کە بە تەفصیل باسی ھەر سێ پێھەمان کردووە.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

(١) ئایەتی ژمارە: ٢٣٩.

(٢) ئایەتی ژمارە: ١٩.

دەرسى دووهم

پېناسەى ئەم دەرسە

ئەم دەرسە لە پىنچ (۵) ئايەتى كۆتايى سوۋەتى (الطلاق)، پىكھاتو،
ئايەتەكانى: (۸ - ۱۲) و سى بابەتى سەرەكى دەگرە خويان:

يەكەم: سەرنجراكىشان بۆ ميژوو، كە چەندان كۆمەلكاي ياخىي لە خواو لە پىغەمبەرەن
(عليهم السلام) سزاي سەخت دراۋون و، سەرەنجاميان دۆران و زيانبارىي و سەر بە
فەتارەت چوون بوو.

دوومە: ھۆشدارىي دان بە پرواداران كە پىويستە پارىز لە خوا بكەن و، شوين ئەو
بەرنامەيەو، ئەو پىغەمبەرە بكەون كە ئايەتە رۆشنەكانى خويان بەسەردا دەخوينايتەو،
تاكو سەرەنجام شايسەى ئەو بى، بيانخاتە بەھەشتە رازاوو نەپراوەكانى خويەو.

سەيەم: پوونكرەنەوئەي ئەو راستىيە كە خوا ھەوت ئاسمانى دروستكرەوون و، لە
زەھىش بە ھەمان شيو، تاكو خەلك بزانتى خوا لەسەر ھەموو شتەك بە توانايەو، بە
ھەموو شتەكىش زانايە.

﴿وَكَايْنٍ مِّن قَرِيْبَةٍ عَنَّتْ عَن أَمْرِ رَبِّهَا وَرُسُلِهِ فَحَاسَبْنَهَا حِسَابًا شَدِيْدًا وَعَذَّبْنَاهَا عَذَابًا ثَقِيْرًا
۸ فَذَاقَتْ وَبَالَ أَمْرِهَا وَكَانَ عِقَبَةُ أَمْرِهَا خُسْرًا ۙ ۹﴾ ۱۰ ﴿أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيْدًا فَاتَّقُوا اللَّهَ يَٰٓأَيُّهَا
الَّذِينَ آمَنُوا قَدْ أَنزَلَ اللَّهُ إِلَيْكُمْ ذِكْرًا ۙ ۱۱﴾ ۱۲ ﴿رُسُلًا يَتْلُوا عَلَيْكُمْ آيَاتِ اللَّهِ مُمِیْنَتٍ لِّيُخْرِجَ الَّذِينَ
آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّوْرِ وَمَنْ يُؤْمِن بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَٰلِحًا يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ
تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا قَدْ أَحْسَنَ اللَّهُ لَهُ رِزْقًا ۙ ۱۳﴾ ۱۴ ﴿اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَوَاتٍ
وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ يَنْزِلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِنَعْلَمَ مَا أَفَعَىٰ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ
شَيْءٍ عِلْمًا ۙ﴾ ۱۵ ﴿

مانای ده‌قاولی نایه‌تەکان

{هه‌روه‌ها (له) پابردووش دا} زۆر ئاوه‌دانیی سه‌رپێچیان له‌ فه‌رمانی په‌روه‌ردگاریان و پێغه‌مبه‌رانی کرد، ئنجا به‌ لی‌پرسینه‌وه‌یه‌کی توند لی‌پرسینه‌وه‌مان له‌گه‌ڵ کردن و، به‌ ئازاردانیکی پێره‌زا سزمان دان ﴿٨﴾ ئنجا (سزای) سه‌ره‌نجامی شوومی خۆیان چێژت و ئاکامی کاره‌که‌یان زیانباریی بوو ﴿٩﴾ (له‌ دوا‌پۆژیشدا) خوا ئازاریکی توندو سه‌ختی بۆ سازکردوون، ئنجا ئه‌ی ئه‌و خاوه‌ن عه‌قلانه‌ی بروتان هیناوه‌! پارێز له‌ خوا بکه‌ن، به‌ دنیایی (خوا قورئانیك) بیرخه‌ره‌وه‌یه‌ك (ی مه‌زنی) بۆ لاتان دابه‌زاندوه‌ ﴿١٠﴾ (هه‌روه‌ها) پێغه‌مبه‌رێك (یشی ناردوه‌) ئایه‌ته‌ پرونکه‌ره‌وه‌کافی خواتان به‌سه‌ردا ده‌خوینێته‌وه‌، تاكو ئه‌وانه‌ی پروایان هیناوه‌و کرده‌وه‌ باشه‌کان ده‌که‌ن، له‌ تاریکاییان به‌ره‌و پووناکیی ده‌ریانبه‌یتن، هه‌ر که‌سێکیش پڕوا به‌ خوا بێنن و، کرداری باش بکات (خوا) ده‌یخاته‌ نیو باخانیکه‌وه‌، پڕوباریان به‌ ژێردا ده‌پۆن و به‌ هه‌میشه‌یی تێیاندا ده‌بن، مسۆگه‌ر خوا بژێویکی باشی داوه‌ ﴿١١﴾ خوا ئه‌و که‌سه‌یه‌ هه‌وت ئاسمانی هیناونه‌دی و له‌ زه‌ویش وێنه‌ی وان، فه‌رمان(ی خوا) به‌ ئیواندا دێته‌ خوارن، تاكو بزانی که‌ خوا له‌سه‌ر هه‌موو شتێک به‌ توانایه‌، هه‌روه‌ها که‌ زانیاریی خوا ده‌وری هه‌موو شتێکی داوه‌ ﴿١٢﴾}.

شیکردنه‌وی هه‌ندیگ له وشه‌کان

(وَكَأَيِّنْ): (اسمٌ لِعَدَدٍ كَثِيرٍ مُبْهَمٍ يُفَسِّرُهُ مَا يَمِيزُهُ بَعْدَهُ، وَكَأَيِّنَ الْخَبَرِيَّةِ مَعْنَى: كَثِيرٍ)، (كَأَيِّنْ)، ناویكه بو ژماره‌یه‌کی زۆر كه زانراو نیه، به‌لام ئه‌وه‌ی دوا‌ی جیای ده‌كاته‌وه، مانایه‌كه‌ی رۆشن ده‌كاته‌وه، (كَأَيِّنْ) به‌مانای (كَمْ) ی، (الْخَبَرِيَّةِ) یه، نه‌ك (كَمْ الْإِسْتِفْهَامِيَّةِ)، (كَمْ قَلَمٌ عِنْدَكَ)؟، چه‌ند قه‌له‌مت له‌لان؟ ئه‌وه جیایه، به‌لام (كَمْ أَهْلَكَ اللَّهُ مِنْ قَرْيَةٍ!)، واته: خوا زۆر ئاوه‌دانیی فه‌وتاندن!

(قَرْيَةٍ): بێ‌شتریش گوتوو‌مانه: (قَرْيَةٍ: اسمٌ لِلْمَوْضِعِ الَّذِي يَجْتَمِعُ فِيهِ النَّاسُ وَلِلنَّاسِ جَمِيعًا، وَيُسْتَعْمَلُ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا)، (قَرْيَةٍ): ناوه بو هه‌ر شوئینیک كه (خه‌لك) زۆر لێی كو بێته‌وه‌و، بو خه‌لكه‌كه‌ش كه كو‌بوته‌وه‌و، به‌هه‌ردوو‌كیشیان ده‌گوتری، هه‌ر کامیکیان به‌جیا پێی ده‌گوتری: (قَرْيَةٍ).

(عَتَتْ عَنْ أَمْرِ رَبِّهَا): یاخی و سه‌ر کیش بوو له‌فه‌رمانی په‌روه‌ردگاری (الْعُتُوْ: النَّبُوْ عَنِ الطَّاعَةِ، عَتَا يَعْتُو عُتُوًّا وَعَيْتِيًّا)، (عُتُوْ)، بریتیه له‌دوور كه‌وتنه‌وه‌ خو دوور گرتن له‌فه‌رمانه‌ری، ده‌گوتری: (عَتَا يَعْتُو عُتُوًّا وَعَيْتِيًّا)، هه‌ردوو‌کیان چاوگن.

(وَبَالَ أَمْرَهَا): سه‌ره‌نجامی شوومی کاره‌كه‌ی خو‌ی، (الْوَبْلُ وَالْوَابِلُ: الْمَطَرُ ثَقِيلٌ الْقِطَارُ)، بارانیك كه د‌ل‌په‌کانی قورس بن، (وَبْلُ) و (وَابِلُ)، پێی ده‌گوتری، (وَلِمُرَاعَاةِ الثَّقَلِ قِيلَ لِلأَمْرِ الَّذِي يُخَافُ ضَرْرُهُ: وَبَالَ، وَطَعَامٌ وَبِيلٌ وَكَلَاوِيلُ: يُخَافُ وَبَالُهُ)، ئنجا به‌په‌چاو‌کردنی قورسی بو هه‌ر کاریك كه مه‌ترسی زیانی لێ په‌یدابێ، پێی گوتراوه: (وَبَالَ)، هه‌روه‌ك خواردنیک كه بابای بخۆر ده‌یخوات، یاخود له‌وه‌پێك كه ئاژه‌لیك ده‌یخوات، ئه‌گه‌ر مه‌زه‌ننه‌ی خراپیی لێ بکری، به‌هه‌ردوو‌کیان گوتراوه: (طَعَامٌ وَبِيلٌ، وَكَلَا وَبِيلُ)، یانی: خواردنیک كه سه‌ره‌نجامی خراپه‌و، له‌وه‌پێك كه سه‌ره‌نجامی خراپه‌.

مانای گىشتىي ئايەتەکان

خوَا ﷻ لَه كۆتايى ئەم سووپەتە موبارەكەدا، دواى ئەوھى باسى حوكمەكانى تەلاقى كرد، كە پىشتەر خىستماننە روو، ئنجا بەو بۆنەوھە كە دەبى پابەندىيى بكرى بە شەرىعەق خاواھ، لە بوارەكانى: هەلسوكەوتى تاكىي و خىزانىي و كۆمەلايەتىي و سياسىيدا، كە لىرەدا باسى هەلسوكەوتى خىزانىي بوو، خوَا ﷻ بۆمان باسى ئەو كۆمەلگايانە دەكات، كە لە مېژوودا لە فەرمانى پەرورەدگاربان و لە فەرمانى پىغەمبەرانى خوَا (عليهم السلام)، ياخىي بوون و سەركىشىيان كردوھ، كە خوَا چۆن سزاي داون، كەواتە: ئەمە ھۆشدارىيدانە بە مسوڵمانان، كە مسوڵمانىنە، بپروادارىنە! ئىوھش لە ھىچ شىتكدە لە فەرمانى خوَاو لە فەرمانى پىغەمبەرى ﷺ خوَا ﷻ ياخىي مەبن و، سەركەشىي مەكەن و لە پرى دەرەمچن، چونكە ھەمىشە لە پرى دەرچوون، سەرەنجامى خراپەو، ياخىيىوون لە خوَاو، ياخىيىوون لە پىغەمبەرانى خوَا (صلى الله عليهم وسلم)، ھەم لە دنيادا سزاي ھەيەو ھەم لە رۆژى دوايشدا، سزا چاوەرپىي خاوەنەكەي دەكات، خوَا دەفەرموى: ﴿وَكَايْنٍ مِّنْ قَرِيْبٍ عَنَّتْ عَنْ أُمِّ رَيْحَا وَرُسُلِهِ﴾، (وَكَايْنٍ)، بە ماناي (كم الخبرية) يەو بە ماناي زۆرىيە، واتە: زۆر ئاوەدانىي، خەلكى زۆر ئاوەدانىيان لە فەرمانى پەرورەدگاربان ياخىيىوون و لە فەرمانى پىغەمبەرانى خواش ياخىيىوون، ﴿فَحَاسِبْنَهَا حِسَابًا شَدِيْدًا﴾، ئىمەش زۆر بە سەختىي، زۆر بە توندىي لىپرسىنەوھەمان لەگەلدا كردن، ﴿وَعَذَبْنَهَا عَذَابًا نَّكَرًا﴾، بە سزادان و ئازاردانىيكى نەناسراو و نەزانراوئىش سزمان دان، يانى: ئەو سزايە، عەقْل و ئىدراكى مروّف نەيدەتوانى دەورەي بدات، ھىندە بىرەزاو گەورەو نامۆ بوو، كە تاكو ئەوسا خەلك بەو شىوھە سزا نەدرايوو!

﴿فَذَاقَتْ وَبَالَ أَمْرِهَا﴾، سەرەنجامى شوومى كارەكەى خۇيان چىژت، ﴿وَكَانَ عَقِبَهُ آمْرُهَا خُسْرًا﴾، سەرەنجامى كارەكەشىيان زىيانبارى بوو، ھى ئەو ئاۋەدانىيانە كە لە خوا ياخىى بوو بوون و، لە پىغەمبەرانى خوا ﷺ ياخىى بوو بوون.

﴿أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا﴾، بۇ ئەو خەلكانە، ئەو كۆمەلگايانە خوا تازارىكى سەختى بۇ خەلكى ئەو ئاۋەدانىيانە نامادە كردو، بە دلتىايى مەبەست پىى پوژى دوايىيە، واتە: لە دىيا و دواپوژدا تووشى چەرمەسەرى و سزاي خوا بوون، ھەم سزابارى دىيا بوون و، ھەم سزابار و سزادراوى پوژى دوايىش بوون، ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ يَتَّوَلَّى الْآلُفَّ الَّذِينَ آمَنُوا﴾، ئەم (ف)ە، لە پرووى پىزىمانى عەرەبىيەو پىى دەگوترى: (القاء القصيحة لأنها تفصح عما قبلها)، واتە: كە حال بەو شىۋەيەو كۆمەلگا پىشووەكان سزادراون، بە ھوى لادانىانەو لە فەرمانى خواو ياخىبوونىانەو لە پىغەمبەرانى خوا ﷺ و، تووشى سزابارى بوون، كەواتە: پارىز لە خوا بكەن، ئەى خاۋەن عەقلايىك كە پرواتان ھىناۋە! ﴿قَدْ أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَكُمْ دُكْرًا﴾، بە دلتىايى خوا بىرخەرەوہەكى بۇ ئىۋە دابەزانندو، ياخود بەرنامەيەكى بۇتان دابەزانندو، كە شەرەف و ناوو پىگەو پاىيە بۇتان، چونكە (دۇگرا)، ھەم بە ماناى ناوبانگ و پاىە بەرزى دى، ھەم بە ماناى بىرخستەوہو بىرخەرەوہش دى.

﴿رَسُولًا يَتْلُوا عَلَيْكُمْ آيَاتِ اللَّهِ مَبْنًى﴾، ئنجا لىرەدا چونكە پىغەمبەرى خوا ﷺ قورئان چى فەرموو، زىكرى خوا چى فەرموو، ئەويش واىكردو، لەگەلىدا ئاۋىتە بوو لە خۇيدا بەرجەستەى كردو، (رَسُولًا) دەبىتە جىدار (بَدَل)ى (دۇگرا)، واتە: چ بلىى قورئان، چ بلىى پىغەمبەرى خوا ﷺ ھەر يەكن و دوو پرووى راستىيەكن.

ياخود: ﴿قَدْ أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَكُمْ دُكْرًا﴾ (۱۰)، (وَأَرْسَلَ اللَّهُ إِلَيْكُمْ رَسُولًا)، وەك چۆن خوا ﷺ زىكرى بۇتان دابەزانندو، پىغەمبەركىشى بۇتان ناردو، ﴿يَتْلُوا عَلَيْكُمْ آيَاتِ اللَّهِ مَبْنًى﴾، ئايەتە پروونكەرەوہكانى خواتان بەسەردا دەخوئىتتەو، ياخود:

ئايەتە پۇشنەكان، چونكە دەگونجى بە (مُيَيَّنَات)، بخويندريتهوهو دەشگونجى بە (مُيَيَّنَات).

بۇچى؟ ﴿لِيُخْرِجَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ﴾، دەيتوانى بفهرموى: (ليخرجكم)، وهك له سوورهتى (الحديد)دا، وا هاتوه، به لام ليدهدا بۇ جه ختكرنه وهى ئەوه كه ئەو پيغەمبەرە ﷺ ئەو ئايەتانه كه دەخويندريتهوه، كه ههم پروونكه رهوه ن ههم پۇشنن، كه سيك لتيان بههره مند ده بى، كه خاوه نى ئيمانى و كردارى باش بى، بۇيه ده فهرموى: ﴿لِيُخْرِجَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ﴾، تاكو به هوى ئەو ئايەتە پروونكه رهوهو پۇشنانه وه، ئەو پيغەمبەرە ﷺ، ئەوانه ي پروايان هيتاوهو كردهوه باشه كانيان ئەنجامداون، له تاريكايان دهر بازيان بكات به رهو پۇشنايى، ﴿وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَبِعَمَلِهِ صَالِحًا﴾، ههر كه سيكيش برواي به خوا بى و كردهوه ي باش بكات، زور جه ختكراره تهوه له سهر كردهوه ي باش، كه بريته له پابه ندى به بهرنامه ي خواي پهروه درگاره وه، ههر كه سيك ئيمانى به خوا بى و كردهوه ي باش بكات: ﴿يَدْخُلُهُ جَنَّاتٌ جَرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾، ده يخاته باخانيكه وه پروباريان به بهردا دهرؤن، واته: به ژير دره خته كانياندا دهرؤن، ﴿خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾، تتياندا ههرماو ده بن، بۇ ههميشه وه تا هه تايه، ﴿قَدْ أَحْسَنَ اللَّهُ لَكَ رِزْقًا﴾، (ههر كه سى و ابى) خوا باشتري بۇيوى بۇ ره خساندوه، باشترينى ئەو پيداويستيانه ي بۇ ژيانى پيويستن، چونكه وشه ي (رِزْقًا)، مهرج نيه، ته نيا خواردن و خواردنه وه بگريته وه، به لكو پۇشاك و جيگاو ريگاو ههموو ئەو كه لوپهل و پيداويستيانه ي مروؤف پيويستى پتيانه، ده يانگريته وه.

له كۇتايى دا خوا ده فهرموى: ﴿اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ﴾، خوا ﷻ ئەو كه سهيه چهوت ئاسمانى دروستكردوون، ﴿وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ﴾، له زه ويشدا ويته ي وان، ئنجا ئەمه زانايان زور قسه يان له سهر كردهوه، دوايى كورته باسيك

لەو بارەو دەکەین، بۆ ئەوەی زیاتر چەمک و واتایەکی پروون بکەینەو، قسە زانیان لەو بارەو بێنین:

أ- ئایا لە زەویش وێنەى حەوت ئاسمانەکان، مەبەست ئەوەیە وەك چۆن حەوت ئاسمانی چین لەسەر چین (طَبَاقًا) و لەسەر یەك، هەن، حەوت زەویش چین لەسەر چین هەن؟

ب- یان ئایا مەبەست پێی ئەوەیە حەوت زەویش هەن، لە شوێنەکانی دیکە لە گەردووندا؟.

ج- یاخود ئایا مەبەست پێی ئەوەیە وەك چۆن حەوت ئاسمان هەن، حەوت زەویش هەن و، گۆی زەویش دەبێتە حەوت بەش، کە مەبەست پێی کیشوهرەکان بێ؟ یان مەبەستیکی دیکە هەیە.

ئێمە دوایی هەم لە مەسەلە گرنگەکان داو، هەم لەو کورتە باسەدا کە دەرخەینە روو، زیاتر تیشك دەخەینە سەر چەمک و واتای ئەم ئایەتە موبارەکە.

خوا دەفەرموی: ﴿يَنْزِلُ الْأَمْرُ بِبَيْنٍ﴾، بە ئیوان ئەو ئاسمانانەدا فەرمان دادەبەزێ، دەشگونجێ دابەزینی فەرمان زەویەکانیش بگرتەو، بەلام زیاتر مەبەست پێی ئاسمانەکانە، کە فەرمانی خوا بە ئیوان دا دادەبەزێ، ﴿لِنَعْلَمَ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾، خوا ئەوەی بۆ روونکردنەو، تاكو بزائن خوا لەسەر هەموو شتێك بەتوانایە، ﴿وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا﴾، هەروەها بشزانن کە خوا زانیاریەکی دەوری هەموو شتێکی داو، خوا بە زانیاریەکی خۆی دەوری هەموو شتێکی داو، هێچ شتێکی لێ ون و پەنھان نیە.

مەسەلە گرنگەکان

مەسەلەى يەكەم:

سەرنجراکىشان بۇ سەرەنجامى شوومى كۆمەلگايانىكى زۆر، كە بە ھۆى ياخيىبوونيەوہ لە ھەرمانى خواو پىتغەمبەرانى خوا، خوا لىپرسىنەوہى توندو سەختى بۇ پەخساندوون و، سزای سەرەنجامى خۆيانان چىژتوہ و، سەربارەش خوا نازارىكى سەختى لە دواپۆژدا بۇ داناون، بۆيە پىتويستە بروادارانى ھۆشدار پارىز لە خوا بکەن و شوين ئەو قورئانە بىرخەرەوہىيە بکەن، كە بۆى دابەزانددوون و، ئەو پىتغەمبەرەى بۆى ناردوون، پەپرەوہىى لى بکەن، كە ئايەتە پروونكەرەوہكانى خوا، يان ئايەتە پۆشنەكانى خوايان بەسەردا دەخوینیتەوہ، بە مەبەستى دەرپازکردنى بروادارانى کردار باش، لە تاريکايان بۇ پرووناكىي و، سەرەنجامى بروادارانى کردار باشيش باغە پر کانىي و پرووبارە ھەمىشەيەکانن:

خوا دەفەرموى: ﴿وَكَايْنٍ مِّن قَرِيْبَةٍ عَنَتْ عَن أَمْرِ رَبِّهَا وَرُسُلِهِ فَحَاسَبْنَهَا حِسَابًا شَدِيْدًا وَعَذَبْنَاهَا عَذَابًا لَّكْرًا ۝۸﴾ فَذَاقَتْ وَبَالَ أَمْرِهَا وَكَانَ عِقَبُهُ أَمْرًا خُسْرًا ﴿۹﴾ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيْدًا فَاَنْتَقُوا اللَّهَ يَتَأْوَلِي الْأَلْبَابِ الَّذِينَ ءَامَنُوا قَدْ أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكُمْ ذِكْرًا ﴿۱۰﴾ رَسُوْلًا يَنْتَلُوْا عَلَيْكُمْ ءَايَاتِ اللَّهِ مُبَيِّنَاتٍ لِّخُرَاجِ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمَلُوا الصَّالِحَاتِ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّوْرِ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِيْنَ فِيْهَا أَبَدًا قَدْ أَحْسَنَ اللَّهُ لَهُ رِزْقًا ﴿۱۱﴾

شىكرندنەوہى ئەم ئايەتانە، لە چواردە برگەدا:

۱- ﴿وَكَايْنٍ مِّن قَرِيْبَةٍ عَنَتْ عَن أَمْرِ رَبِّهَا وَرُسُلِهِ﴾ زۆر شارو ولات و ئاوەدانىي لە ھەرمانى پەرەردەگاريان و ھى پىتغەمبەرانىشى ياخيىبوون! بەلام ئايا وەك بەرزەكى بانان دەرچوون؟ نەخىر.

(۲) - ﴿فَحَاسَبُنَهَا حِسَابًا شَدِيدًا﴾، سهره نجام لیپرسنه وهی توندو سه ختمان له که له خه لکی تهو ئاوه دانیا نه دا کرد.

(وَكَأَيِّن مِّنِّي فِي مَحَلِّ رَفْعِ مُبْتَدَأٍ، وَعَتَتْ عَنْ أَمْرِ رَبِّهَا: خَبْرَهُ، (كَأَيِّن، (مَبْنِيٍّ) يه، (هه ره له سه ره یه كه حَالَت ده مَبْنِيَّتِه وه) و له شوینی ره فع دایه وه نهیاده، رسته ی (عَتَتْ عَنْ أَمْرِ رَبِّهَا وَرُسُلِهِ)، له شوینی ره فع دایه وه گوزاره یه. (عَتَتْ) له (عُتُوْ) وه، بریتیه له سه ره پیچی و سنوور شکینیی، (عَتَتْ: عَصَتْ)، سه ره پیچی کرد، (الْعُتُوْ: تَجَاوَزُ الْحَدَّ فِي الْعِصْيَانِ وَالْفَسَادِ)، (عُتُوْ)، بریتیه له سنوور به زانندن له سه ره پیچی و تیکدان و خراپه کارییدا، ﴿عَتَتْ عَنْ أَمْرِ رَبِّهَا وَرُسُلِهِ﴾، له فه رمانی په روه ردگاریان یاخیببون و له سنوور ده رچوون و، له فه رمانی پیغه مبه رانی خواش.

که ده فه رموی: ﴿فَحَاسَبُنَهَا حِسَابًا شَدِيدًا﴾، لیپرسینه وهی سه خت و توندمان له که لدا کردن، لپره دا وشه ی (مَحَاسَبَةٍ)، به کاره ی تراوه بو سزا، واته: سزایه کی توندمان دان، خوا لیپرسینه وه وه له نه نجامی لیپرسینه وه که دا، شایسته ی تهو وه بوون سزای توندیان بدات.

(۳) - ﴿وَعَذَّبْنَاهَا عَذَابًا نُّكْرًا﴾، نازاریکی بپره زامان دان، (نُّكْرًا)، خویندراویشه ته وه: (نُّكْرًا)، به زه نه (سکون) و به بوْر (ضَمَّة) یش، (الشَّيْءُ الْفَظِيعُ الَّذِي يُنْكِرُهُ الْعَقْلُ وَلَا يَسْتَوْعِبُهُ، (نُّكْرًا)، یان (نُّكْرًا)، بریتیه له و شته زه به لاحه ی عقل نکوولی لی ده کات و ناتوانی بیگریته خو ی، واته: تیی ناگات و نامویه، پپی ناا شنایه، تاکو تیستا شتی وای نه دیوه.

(۴) - ﴿فَذَاقَتْ وَبَالَ أَمْرِهَا﴾، (خه لکی تهو ئاوه دانیا نه) سه ره نجامی سزای شوومی کاری خو یانیا ن چیژت، (وَبَالَ،) له (وَبُل و وَاِبل) وه وه یه، هه ردووکیان به مانای بارانی دلوپه قورس دین، تنجا له رووی قورسییه وه، گوتراوه: (وَبُلُّ الْمَرْعَى: إِذَا كَانَ كَلَاهُ وَخِيَمًا ضَارًّا)، له وه رگایه كه له وه وه په که ی خراپ بئ و سه ره نجامی خراپ و زیانبه خش بئ، ده گوتری: (وَبُلُّ الْمَرْعَى)، هه روه ها (طَعَامٌ وَبِيلٌ، وَبُلُّ الطَّعَامِ)، خواردنیک که نه گهر

بخوری سەرەنجامی خراب بۆ و، خاوەنەكەى لىتى زەرەرمەند بۆ، ئەو وشەى بۆ بەكارهاتو، كەواتە: (وَبَالَ)، واتە: سەرەنجامى شووم و خراب.

(وَيْبِل)، (صِفَةٌ مُشَبَّهَةٌ بِالْفِعْلِ)، سىفەتتىكى چۆنراو بە كەردارەو.

۵- ﴿وَكَانَ عَاقِبَةُ أَمْرِهَا خُسْرًا﴾، سەرەنجامى كارەكەشيان زيانبارى بوو، (عَاقِبَةُ الْأَمْرِ: آخِرُهُ وَأَثَرُهُ، وَالْخُسْرُ مَصْدَرٌ وَصِفٌ بِهِ الْأَمْرُ لِلْمُبَالَغَةِ)، سەرەنجامى كار، يانى: كۆتايىهكەى و شۆينەوارەكەى، (خُسْر) یش، لە ئەصلاً چاوگە، بەلام لىرەدا مەبەست پىتى سىفەتە، ئەگەرنا (خُسْر)، بە مانای (زيانبارى) يەو، وشەى (أمرى) پىتى وەسفكراو لە ئەصلاً ئاوا بوو: (أَمْرُهَا خَاسِرًا)، كارەكەيان زيانبار بوو، بەلام بە چاوگ وەسفكراو، واتە: سەرەنجامى كارەكەيان خودى زيانبارى بوو.

۶- ﴿أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا﴾، (بۆ خەلكى ئەو ئاوەدانىيانە)، خوا ﷻ سزايەكى سەختى بۆ ئامادە كردوون، (لە پۆزى دوايدا).

۷- ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ يَأُولِي الْأَلْبَابِ الَّذِينَ آمَنُوا﴾، [ئەم (ف) يە، دەگونجى بلىين: (فَاءُ التَّفْرِيعِ) ۵]، بىنا لەسەر ئەوێ رابرد، ئەى پرودارە خاوەن عەقلەكان! پارىز لە خوا بکەن، دەشگونجى بلىين: (فَاءُ الْفَصِيحَةِ) يە، واتە: ئاوا ئاوا بوو، ئىجا ئىو لە ئەنجامى ئەوێدا پارىز لە خوا بکەن، ئەى خاوەن عەقلاى ئيماندار!

۸- ﴿قَدْ أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكُمْ ذِكْرًا﴾، بە دلىيى خوا بىرخەرەوێ بۆ ئىو دابەزاندو، ياخود: خوا شىتىكى بۆ دابەزاندوون، مايەى شەرف و پلەو پايەى و پىگەى بەرزتانه، چونكە (ذِكْر)، كە ناوى قورئانه، هەم بە مانای (مُدَّكَّر) بىرخەرەو، هەم بە مانای بە مانای (الصُّيُتُ الْحَسَنُ وَالشَّرْفُ)، نوابانگى چاك و پىگەى باش، دى.

كە دەفەرموى: ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ يَأُولِي الْأَلْبَابِ الَّذِينَ آمَنُوا﴾، ئاماژەى بەو كە عەقلى چاك، وا لە خاوەنەكەى دەكات، پارىز لە خوا بکات و، ئيمان بىنى و پرو لە خوا بکات.

۹- ﴿رَسُولًا يَنْتَلُو عَلَيْكُمْ آيَاتِ اللَّهِ مُبَيِّنَاتٍ﴾، رەۋانە كراۋىڭ كە ئايەتەكانى خوا لە حالئىكدا كە رۆشنىكەرەۋەن بۆتان، بەسەرتاندا دەخوئىنئەتەۋە، (مُبَيِّنَات)، خوئىندراۋىشەتەۋە: (مُبَيِّنَات)، واتە: ئايەتە رۆشنىكراۋەكان.

۱۰- وشەى (رَسُول)، دوو ئەگەرى ھەن:

أ- دەگونجى جىدار (بدل) بى بۆ (ذِكْر)، لەبەر ئەۋەى پىغەمبەرى خاتەم ﷺ ۋەك دايكىمان عائىشە (خوا لىي رازى بى)، گوتتويەقى: {كَانَ خَلْقُ نَبِيِّ اللَّهِ ﷺ الْقُرْآنُ} ^(۱)، واتە: ئاكارى پىغەمبەرى خوا ﷺ قورئان بوو، يانى: قورئاننىكى زىندوۋ بوو، قورئان چى دەفەرموۋ، ئەو واى دەكرد، كەواتە: ئەو زىكرە كە خوا بۆى دابەزاندوۋن، بەرجەستە بوو لە پىغەمبەرىكدا، ئايەتە رۆشنىكراۋە يان رۆشنىكەرەۋەكانى خواتان بەسەردا دەخوئىنئەتەۋە.

ب- ھەرۋەھا دەگونجى (رَسُولًا)، بەركار بى بۆ كىدارىكى قىرتىراۋ، كە وشەى (أَنْزَلَ) دەيگەيەننى، يانى: (أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكُمْ ذِكْرًا، وَأَرْسَلَ إِلَيْكُمْ رَسُولًا)، كەواتە: (رَسُولًا)، دەگونجى بەركار (مفعول به) بى، بۆ فيعلېڭ كە بە سىياق و سەلىقە دەزانى و وشەى (أَنْزَلَ)، دەيگەيەننى، يانى: خوا پىغەمبەرىكىشى بۆ ناردوۋن، كە ئايەتە رۆشنىكەرەۋەكانى خوا، يان ئايەتە رۆشنىكراۋەكانى خواتان بەسەردا دەخوئىنئەتەۋە.

۱۰- ﴿لِيُخْرِجَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ﴾، تاكو ئەۋانەى بىروايان ھىئاۋو كىردەۋە باشەكانيان ئەنجامداۋن، لە تارىكاييان دەربازيان بىكات، بەرەۋ رۆشنايى.

كەواتە: كى لە قورئان بەھرەمەند دەبى؟ ئيمانداران، كەسانىك كە بىروايان ھىئاۋو، كىردار باشن، ئەۋانەى پابەندن و بە پىي ئيمانەكەيان بەرپەۋە دەچن، ئەۋانە لە قورئان بەھرەمەند دەبن.

۱۱- ﴿وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا﴾، ھەر كەس كیش ئیمان بە خوا بیتی و كردهوی باش بكات.

۱۲- ﴿يُدْخِلُهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾، خویندراویشتهوه: (يُدْخِلُهُ)، واته: دهیخهینه نیو باغانیكهوه رووباریان بهبهردا دهړون، یان (يُدْخِلُهُ)، واته: خوا دهیانخاته باغانیكهوه رووباریان بهبهردا دهړون.

۱۳- ﴿خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾، به بهردهوامی، ههتا ههتایه، تیناندا ههراو دهبن.

۱۴- ﴿قَدْ أَحْسَنَ اللَّهُ لَكَ رِزْقًا﴾، به دنیایی خوا باشتین بڑیوی بو ره خساندوه، وشه (رزق) وهك گوتمان: یانی: هه شتیک مروف پیوستی پی ب و لی بههره مهند ب، (كُلْ مَا يَنْتَفِعُ بِهَ الْإِنْسَانُ)، تنجا خواردن و خواردنهویه، بهرگ و پوشاکه، جیگاو ریگایه، كهل و پهل پیداوپیستیهكانن، ههموویان دهگریتهوه.

وشه (رِزْقًا)، كه به نه زانراو (نِكْرَة) هاتوه، بو به مه زنگرتن و قه به كردن (تَعْظِيمٌ وَتَفْخِيمٌ)، واته: بڑیویك و حالیکي بو دهره خسیتی، به ئاسانی و هسف و پیناسه ناکری، هیئده مه زنه.

ههندیك له زانیان گوتوویانه: كه دهفه رموی: ﴿رَسُولًا يَنْتَظِرُ عَلَيْكُمْ آيَاتِ اللَّهِ مُبَيِّنَاتٍ﴾، مه بهست له: (رَسُولًا)، جیبریل، به لام بیگومان تهوه رایه کی بیهیزه و ناماژم پیکرد بو تهوهی بزانی، (رَسُولًا)، واته: پیغمبهری خاتم ﷺ نایه ته كان دهخوینتیهوه، به لئ جیبریل نایه ته كانی به سهر پیغمبهردا خویندوونهوه و، وشه كانی:

أ- (نزل): ﴿نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ﴾ الشعراء، ب- (علم): ﴿عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَى﴾ النجم، بو (جبریل) بهكارهاتوون، شایانی گوتنه: ئیمه له تەفسیری سوورته (ابراهیم) دا، له كاتی تەفسیرکردنی ئەو نایه ته موباره كانهدا كه خواي پرهوهر دگار دهفه رموی: ﴿الرَّ كَتَبَ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ إِلَى صِرَاطِ

الْعَزِيزُ الْحَمِيدُ ﴿١﴾، لەوێ چەمک و واتای دەرھێنانی خەڵک لە تاریکییان بەرھەو
 پۆشنایی، کە تاریکییان (ظلمات) بە کۆ ھاتووە پۆشنایی (نور) بە تاک ھاتووە، لەوێ بە
 درێژی باسماں کردووە لە چەند شوێنی دیکەش دا، بۆیە لێرە نایەینە سەر تەفصیل و
 وردەکارییەکانی ئەو واتایە.

چونکە کە خوا دەفەرموێ: لە تاریکییان دەریان دێنێ، واتە: لە تاریکییەکان،
 چ پەيوەندیان بە لایەنی بووناسییەو ھەبێ، چ بە لایەنی فیکرییەو، چ
 بە لایەنی خێزانییەو، چ بە لایەنی پەرستشەکانەو، چ بە لایەنی پەروشت و
 ئاکارەو، چ بە لایەنی کۆمەلایەتیەو، چ لایەنی سیاسەت و ھوکم و ئیدارەو،
 چ بە لایەنی گوزەرانی و ئابوورییەو ھەبێ، ھەمووی دەگرێتەو لە ھەموو
 تاریکییەکان دەریان دێنێ بەرھەو پۆشنایی، پۆشنایی و ھیدایەتی خواو بەرنامە
 خوا، ئەو ھەقە لە ئایین و بەرنامە ی خوادا بەرجەستە یە.

مەسەلەى دووھى و کوئايى:

پروونکردنەوھى ئەو راستىيە كە خوا ﷻ ھەوت ئاسمانى ھىئانە دى و، لە زەھویش وىنەى وانى خوّلانددون، تاكو خەلك بزائى: خوا لەسەر ھەموو شتەك بە توانايەو، بە ھەموو شتەكەش زانايە:

خوا دەفەرموى: ﴿اللّٰهُ الَّذِى خَلَقَ سَبْعَ سَمَوٰتٍ وَمِنَ الْاَرْضِ مِثْلَهُنَّ يَنْزِلُ الْاَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِنَعْلَمَ اَنَّ اللّٰهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَاَنَّ اللّٰهَ قَدْ احَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا﴾ (۱۲)

شىكردنەوھى ئەم ئايەتە، لە چوار بېرگەدا:

(۱) - ﴿اللّٰهُ الَّذِى خَلَقَ سَبْعَ سَمَوٰتٍ﴾، خوا ﷻ ئەو زاتەى (ئەو كەسەى) ھەوت ئاسمانى ھىئانە دى، (اللّٰهُ)، يانى: (ھۇ اللّٰهُ)، (اللّٰهُ) دەبىتە گوزارە (خَبَر) بۆ نىھاد (مُبْتَدَأ) يى قرتىزاو، يانى: ئەو خوايەى باسكرا، ئەو خوايەى كە ھەوت ئاسمانى ھىئانە دى، ئايا ئەو ھەوت ئاسمانانە چۆن؟ بە دلىيائى ئەو ھەوت ئاسمانانە لەسەر يەكن، وەك خواى بەرزو مەزن لە سوورەتى (نوح) دا، دەفەرموى: ﴿الَّذِى خَلَقَ سَبْعَ سَمَوٰتٍ طِبَاقًا﴾ (۱۵)، ئايا نابىنن چۆن خوا ھەوت ئاسمانى چىنى چىنى ھىئانە دى! ھەروەھا لە سوورەتى (المؤمنون) دا، كە پىشتەر تەفسىرمان كردو: ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ طَرَائِقَ وَمَا كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ غَافِلِينَ﴾ (۱۷)، بە دلىيائى لە سەرووى ئىوھو ھەوت چىنمان خوّلانددون و، ئىمە لە دروستكراوھەكانى خۇمان بىئاگانىن، ھەروەھا لە سوورەتى (الملك) يشدا، ھەمان تەعبىر دووبارە بۆتەو: ﴿خَلَقَ سَبْعَ سَمَوٰتٍ طِبَاقًا﴾ (۲۰).

(۲) - ﴿وَمِنَ الْاَرْضِ مِثْلَهُنَّ﴾، لە زەھویشدا وىنەى ئەو ھەوت ئاسمانەى ھىئانە دى.

ئىنجا وىنەى ئەو ھەوت ئاسمانە، ئايا وەك چۆن ئاسمانەكان ھەر ھەوتيان چىن لەسەر چىنن و، لەسەر يەكن، زەھويەكانىش ھەروان؟ ئەوھى ئىمە دەيزانىن زەوى تەنيا يەك زەويە، ئىنجا ئايا:

آ- مەبەست پېی شوئەکانی دیکەیهو، ھەوت زەوی دیکە، وەك ھى ئیمە ھەن؟.

ب- یان مەبەست پېی ھەوت چینهکانی زەوین؟

ج- یان مەبەست پېی ئەوێه زەوی دەبێتە ھەوت بەش، واتە: مەبەست پېی کیشوەرەکانە؟.

د- یاخود مەبەست پېی ئەوێه کە ھەندێک لە زانیان گوتووینە: (مَنْ، له: ﴿وَمَنْ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ﴾، زیاد کراوە بۆ جەختکردنەو (أَي: خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَالْأَرْضَ، مِثْلَهُنَّ)، واتە: وەك چۆن ھەوت ئاسمانی دروست کردوون، زەویشی دروست کردو، وەك وان و (مَنْ)، زیادکراوە بۆ جەختکردنەو؟.

ه- ھەندێکیش دەڵێن: (مَنْ)، لێرەدا بۆ ڕوونکردنەوێه (مَنْ لِلْبَيَانِ)، واتە: بە ھەمان شیوہ زەویشی خولقاندو، وەك ھەوت ئاسمانەکان؟.

ئیمە دوای لە کورتە باسیکدا زیاتر ئەو بابەتە ڕوون دەکەینەو.

(۳) - ﴿يَنْزِلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ﴾، فەرمان بە ئیواندا دادەبەزی.

مەبەست لە (أمر) دەگونجی (الأمر التکوینی)، فەرمانی دروستکردنی خوا بۆ، یاخود مەبەست پېی (الأمر التشریعی)، فەرمانی بەرنامەیی خوا بۆ، یان ھەردووکیان وێکرا.

(۴) - ﴿لَتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا﴾، تاكو بابزانن کە خوا لەسەر ھەموو شتێک توانایە، ھەرۆھا کە خوا بە زانیاری دەوری ھەموو شتێکی داو، ئەم (ل)، بە مانای: (لکی)، (بۆ ئەوێه)، ئەم ڕستەبەش لێرەدا دوو واتایان دەگەینێ: یەكەم واتە: ھیکمەتی دروستکرانی ھەوت ئاسمانەکان و زەوی، (الْعَالَمِينَ الْعُلُويِّ وَالسُّفْلِيِّ)، ئەوێه کە خەڵک توانای خوا بزانی و زانیاری خوا بزانی.

دووەم: یاخود لێرەدا (ل)ی (لَتَعْلَمُوا)، واتە، خوا ﷻ ئەوێه بۆ ڕوونکردنەو، تاكو بزانی، واتە: بۆیە خوا ئەوێه پێ فەرموون، تاكو بزانی کە خوا ﷻ

کورته باسئک له باره‌ی جهوت ئاسمانه‌کان و زه‌ویه‌وه

به ریّزان!

١٢) ڏاڏو ڪيئن، ڪه خوا ڏهه فرموي: ﴿اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ يَنْزِلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِنَعْلَمَ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا﴾، راسته مانايه ڪه شي ٿا وايه: خوا ٿهو ڪه سهيه ڪه جهوٽ ٿا سڃاڻه ڪاڻي هيٺاونه ڏي و، لهزه وڻي ڏاڏو ويٺي وان، فرمان به ٿيويان ڏاڏيٽه خوار، پوءِ ٿهوهي بزانن خوا له سهه هه موو شتيڪ به توانايهه، خوا به زانباري دهوري هه موو شتيڪي داوه.

له چوار برگه‌دا تهم کورته باسه ده‌خه‌ینه‌روو:

برگهی یه کم : حهوت ئاسمانه کان: ئهوه که خوا حهوت ئاسمانه کانی هیناونه دی و ئاسمانه کان ژماره یان حهوته، له ژماره یه که له نایه ته کانی قور ئاندا هاتوه، مه به ستیش له حهوت ئاسمانه کان، کوێ ئه و دروست کر اوانه یه، که خوا خوقلاندوونی، چونکه زه ویش هه ر ده که وێهه ئیو حهوت ئاسمانه کان.

شایانی یاسیشه: خوا سبحانہ و تعالیٰ

۱- ﴿سَبْعَ سَمَوَاتٍ﴾ (جهوت ئاسمانه کان) ی به کار هیئناوه.

ب- (السَّمَاءُ): (ئاسمان)ى بەکارهیتناوه.

ج- (سَمَاوَات): (ئاسمانه كان)یشی، بەکارهیتناوه.

أ- وشهى (السَّمَاءُ): ﴿وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ﴾ ﴿٧﴾ الرحمن، ئاسمانى بەرز کردۆتهوهو تەرازووى داناهه.

ب- (السموات): ﴿خَلَقَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا﴾ ﴿١٠﴾ لقمان، واتە: ئاسمانه كانى بە بى كۆله كه بىندراوه كان (يان بەبى كۆله كه وهك ده بىنن) هیتناونه دى.

ج- ﴿سَبْعَ سَمَوَاتٍ﴾ وهك ده فەرموى: ﴿اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَوَاتٍ﴾، له سوورەتى (مؤمنون) دا ده فەرموى: ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ طَرَائِقَ وَمَا كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ غَافِلِينَ﴾ ﴿١٧﴾ (طَرَائِقَ)، كۆى (طَرِيقَة)يه، كه ئەویش هەندىك له زانايان دەلێن: بە مانای چين (طبقه)هه، هەندىك دەلێن: بە مانای رێگاوبانه، هەروەها له سوورەتى (المملك) دا، ده فەرموى: ﴿سَبْعَ سَمَوَاتٍ طَبَاقًا﴾ ﴿٢﴾ (طَبَاقَ)، كۆى (طبقه)يه، واتە: چين بە چين و، هەروەها له سوورەتى (نوح)يشدا، بە هەمان شێوه، ئەو تەعبيره هاتوه.

هەموو ئەو تەعبيرانەش، مەبەست پێيان كۆى دروستكراوه كانى خواى بەرزى مەزنه، جگە له عەرش و، (سدرۃ المنتهى) و، بەهەشت و، دۆزەخ.

يەكێك بوى هەيه بېرسى: ئايا تێمە دەزانين هەوت ئاسمانه كان چين و چۆن؟ بە دۇنيایى نەخێر، بەلام بۆچى خوا باسیان دەكات؟ دەلێن: خواى پەرەردگار بۆيه باسیان دەكات، تاكو بە گشتى بزائن مۆلكى خوا زۆر فراوانه، چونكه خوا ﷻ هەم له سوورەتى (المملك) دا، هەم له سوورەتى (فصلت) دا، ئەو تەعبيره بەكار دێنى، له سوورەتى (المملك) دا ده فەرموى: ﴿وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ﴾ ﴿٥﴾، تێمە ئاسمانى نيزىكرتمان بە چرايان پازاندۆتهوه، (مَصَابِيحَ)، كۆى (مَصْبَاح)ه، هېچ گومانى تێدانیه كه مەبەست له (مَصَابِيحَ)، ئەستێره كانه: ﴿وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّيَاطِينِ وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ الْسَعِيرِ﴾ ﴿٥﴾

المَلِك، لە سوورەتی (فصلت) یشدا، هەمان تەعبیر، بەلام بە تۆزێک جیاوازییەوه هاتوه، خوا **فَقَضَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا وَزَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصْبِيحٍ وَحِفْظًا** (١٣)، واتە: خوا لە دوو ڕۆژان (دوو قۆناغان) دا حەوت ئاسمانی هێنانە دی و، هەر ئاسمانێک کاری خۆی تیدا سڕووشکردو، ئاسمانی نزیکترمان بە چرایان پازاندۆتەوهو بۆ پاراستنیشی، واتە: ئەستێرەکان وێرای جوانیی بۆ ئەو ئاسمانە نزیکترە لە زەوی، ئەرکیکی دیکەشیان هەیە، کە بریتیه لە پاراستن، ئەو پاراستنەش لە سوورەتی (ملک) دا، ڕوونی دەکاتەوه کە بریتیه لەچی؟ **وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصْبِيحٍ وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّيَاطِينِ** (٥) المَلِك، ئەستێرە کاهان کردوون بە^(١) مایە تیربارانیش بۆ شەیتانەکان، کەواتە: پاراستنەکش هەر لە شەیتانەکانە، هەروەک لە شوێنی دیکەشدا هاتوه، بۆیە ئێمە لەو بارهوه لە ڕابردوودا، هەم لە سوورەتی (حجر) دا، هەم لە سوورەتی (الشعراء) دا، هەم لە سوورەتی (الصفات) دا، کورتە باسمان کردوون، کەواتە: ئەو حەوت ئاسمانانەی کە خوای بەرزو مەزن باسیان دەکات، بە لای کەمەوه، لە دوو شوێنی قوڕناندا، خوا دەفەرموێ: ئاسمانی نزیکترمان لەو حەوت ئاسمانانە، بە چرایان پازاندۆتەوه، ئەو ئاسمانە نزیکتر، نزیکترە لە کێ؟ خوای پەرورەدگار ئێمە دەدوێنی، یانی: نزیکترە لە ئێمەوه، چونکە (دنیا) یانی: نزیکت (السَّمَاءُ الدُّنْيَا)، واتە: ئاسمانی نزیکت، (الدُّنْيَا مَوْثِدُ الْأَدْنَى)، (الأدنى: الأقرب) نزیکت، ئنجا بە نەسبەت ئێمەوه ئەو ئاسمانە ئەستێرە ی لێ دەبیزێن، دەبێن هەمووی ئاسمانی یەکەم بێ و، هەرچی ئەستێرە یه کەهکەشانە دەبێن هەموویان لە سنووری ئاسمانی یەکەم و نزیکت لە ئێمەدا بن.

(١) (رُجُوم) کۆی (رَجَم)ە، ئەویش بەر دەیه کە دەهاوێشترێ.

(٢) لە تەفسیری سوورەتی (الجن) باسیکی چڕو پڕمان لەبارە ی جند (جن) هوه کردووه بە گشتی .

هەندىك لە زانايان دەلّين: دەگونجى ئەو ئەستىرانە پەيوەندىيان بە ئاسمانەکانى دیکەشەووە هەبى، بەلام من پىم وایە ئەو مانایە راستەر، کە هەرچى ئەستىرەووە ئەستىرەکانى کە کەهکەشانەکان پىکدین و، کەهکەشانەکانىش، کە گەلە کەهکەشانەکان پىک دین، ئنجا هەرچى ئەستىرەووە کەهکەشانەو گەلە کەهکەشانە، هەمووی لە سنوورى ئاسمانى یەکەم دا، ئنجا وەك پىشتریش، چەند جارێک باسما کردو، تیرەى ئەوێ ئىستا وشەى (گۆن) گەردوون، بوونەوەر (Universe) ى بۆ بەکار دەهێنێ و لەلایەن ئیمەووە دەپىرێ بەهۆى تەلیسکۆپەکانەووە دەپىرێ، واتە: ئەمسەر و ئەوسەرى گەردوون بەنسبەت ئیمەى خەلکى سەر زەویووە، مادام تەمەنى گەردوون سێز دە ملیار و هەشتسەد ملیۆن (۱۳,۸۰۰,۰۰۰,۰۰۰) سالى تیشکیە، بۆیە دەبى ئەو تەمەنى گەردوون جارانی ئمارەى ئەو کیلۆمەترانە بکەین کە تیشک لە سالىکدا دەیانپىرێ، بەمجۆرە: تیشک لە چرکەیکدا (۳۰۰ ۰۰۰) کیلۆمەتر دادەپىرێ، کەواتە $۶۰ \times ۳۰۰ ۰۰۰ = ۱۸۰۰۰ ۰۰۰$ کلم، لە خولەکیکدا، ئنجا: $۶۰ \times ۱۸ ۰۰۰ ۰۰۰ = ۱ ۰۸۰ ۰۰۰ ۰۰۰$ ملیارێک و هەشتا ملیۆن کلم، گە سەعاتیکدا، ئنجا: $۴۲ \times ۱ ۰۸۰ ۰۰۰ ۰۰۰ = ۹۲۰ ۰۰۰ ۰۰۰$ بیست و پىنج ملیار و نۆسەد و بیست ملیۆن کلم لە رۆژیکدا، ئنجا: $۲۵ ۹۲۰ ۰۰۰ \times ۳۶۵ = ۹ ۴۶۰ ۵۲۸ ۰۰۰ ۰۰۰$ نۆترلیۆن و پىنجسەد و بیست و هەشت ملیۆن کلم، لە سالىکدا، ئنجا: $۹ ۴۶۰ ۵۲۸ ۰۰۰ \times ۱۳۸ ۰۰۰ ۰۰۰ = ۱۰ \times ۸,۸$ هەشت پۆینت هەشت جارانی دە توان بیست و سى کیلۆمەتر، یانى هەشتا هەشت ملیۆن ملیۆن ملیۆن کیلۆمەتر تیرەى گەردوونە'. واتە: تیشک بە سێز دە ملیار و هەوتسەد، یان هەشتسەد ملیۆن سالى، ئەمسەر و ئەوسەرى ئەو گەردوونە دەکات، کە ئیمە دەپىنین، ئەو هەمووی ئاسمانى یەکەمە، ئەویش بەس خوا ﷻ دەزانى سنوورەکەى لە کوێ کۆتایى دى، چونکە تاكو ئىستا هیچ زانیەکى گەردوونناس نەیکوتو، دواى ئەو ئەستىرانە، ئەو کەهکەشانانە،

(۱) بۆ وردەکاری زیاتر لە بارەى گەردوونەووە پروانە: تەفسیری سورەتی (الرحمان) لە بەرگی (۲۸) ى ئەم تەفسیرەدا، لاپەرە: ۵-۵۳۶، چاپى یەکەم.

ئەو گەلەكەكەشانانە، گەشتۈۈپنە سنوورېك كە چىدىكە نىھە، ئەو سەنۋورى ئاسمانى يەكەمە، نازانېن ئەۋىش لە كوئى كۆتايى دى، ئىجا لەسەرۋوى ئەۋەۋە دەپى، شەش ئاسمانى دىكە ھەبىن،

ماناي وايە ھەرچى ئەستېرەيەو مايەى جوانىيە، لە ئاسمانى سەرووى تېمەۋە، كە نىزىكتىن ئاسمانە لە زەۋىيەۋە، ھەموۋى لە سنوورى ئاسمانى يەكەمدايەۋ، مەرج نىيە، شەش ئاسمانەكانى دىكە، بەم شىۋەيە بىن و خاۋەنى ئەو ئەستېرانە بىن، بەس خوا دەزانى ئەۋان چۆن؟ ئەۋە بەنسەت ھەۋت ئاسمانەكان (سَبْعَ سَمَوَاتٍ) ھەۋە.

كەۋاتە: ژمارەى ھەۋت وىستراۋە (مقصود) ھە، ئەۋە راست نىيە كە ھەندىك لە زانايان، بۆۋىتە: (بىن عاشور) پايەكى وای ھەيە لە (التحرير والتحرير) دا، ھەروەھا (دكتور محمد راتب النابلسي)، لە تەفسىرەكەى خۇيدا ھەر بە ناۋى (تفسير النابلسي)^(۱)، دەلىن: مەبەست پىي ژمارە ھەۋت نىيە ژمارەيەكى دىارىيىكرائىيە، بەلكو مەبەست پىي زۆرىيە، دەلىن: بەلى جارى ۋا ھەيە، عەرەب ژمارەيەكيان ھىتاۋە مەبەست پىي زۆرىيە بوۋە، ۋەك ھەفتا، كە خوا ﷻ دەفەرمۇي: ﴿إِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ﴾ (التوبة، ئايا ئەگەر بىكەتە ھەفتا يەك خوا لىيان خۇش دەپى؟ بە دلىيىي نەخىر، بەلام ئەۋە بۆ زۆرىيە ديارە، بەلام وشەى ھەۋت، ۋانىيە، چونكە ھەفتا جار (سَبْعِينَ مَرَّةً)، بەس لەۋىدا ھاتۋە، لە سوۋرەتى (التوبة) دا، ئەگەر ھەفتا جار داۋاي لىيوردىيان بۆ لە خوا بىكەى، خوا لىيان خۇش نابى لە مونافىقەكان، ۋەك كاتى خۇي لە تەفسىرى سوۋرەتى تەۋبەدا باسما كىردۋە، مەبەست ئەۋە نىيە، ئەگەر بىيىتە ھەفتا يەك و ھەفتا دوو جار، خوا لىيان خۇش دەپى، ۋاتە: ھەرچەندە زۆر داۋاي لىيوردىيان بۆ لە خوا بىكەى، خوا ھەر لىيان خۇش نابى، تەنيا لە يەك شوپىندا ئەۋە ھاتۋە، بەلام لىرەدا كە خوا ﷻ دەفەرمۇي: ﴿سَبْعَ سَمَوَاتٍ﴾ نە شوپىنكەۋ نە دوۋە نە سىيەۋ نە چۈارە، ماناي وايە، پىك ژمارەى

ئاسمانەكان ھەوتە، ئنجا بەلّی تاكو ئیستا زانست ئەوہی بۆ بە دیار نەكەوتوہ، بەلام زانست زۆر شتی دیکەشی بۆ دەرەكەوتوہ، كەواتە: ئەو رایەى (ابن عاشور)، و (د.محمد راتب النابلسي) و (الطنطاوي) و ھەندیك لە تەفسیرەكانی دیکەش ھیناویانە، كە گوتوویانە: مەر ج نیە، ئاسمانەكان ھەوت بن، لەوانیە سەدان ئاسمان ھەبن! ئەو رایە، ھیچ بەلگەبەكی لەسەر نیە، بەلكو وەك خوا لە قورئان دا فەرموویەتی: ئاسمانەكان ھەوتن و سەرەتا: ئاسمانی نیزیكتر كە ئاسمانی یەكەمە بە نەسبەت تیموہ، دواى شەش ئاسمانەكەى دیکەو بەرەو سەر دەچن، ئنجا ئاسمانی نیزیكتر لە تیمەى خەلكى سەر زەوى، بە ئەستێران رازاوہ تەوہ، كەواتە: ھەرچی ئەستێرەو كە ھەكەشانەو، گەلە كە ھەكەشانە، ھەمووی لە سنووری ئاسمانی یەكەم داہە، ئنجا تەنیا خوا ﷻ دەزانى ئەویش سنوورەكەى لە كوئى كۆتایى پى دى و، لە كوئوہ سنووری شەش ئاسمانەكەى دیکە «ھى ھەر كامیان» دەست پى دەكات و كۆتایى دى؟!.

برگەى دووہم: كە خوا دەفەرموئ: ﴿وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ﴾، لە زەویشدا ویتەى ئەو ھەوت ئاسمانانە، پىشتیش باسماں كرد، كە ھەندیك لە زانایان بە چەند جوړىك تەئویل و مانایان بۆ كردوہ، بۆ ئەمۆنە:

۱- ھەندیكیان گوتوویانە: (مِنْ) لە: ﴿وَمِنَ الْأَرْضِ﴾ دا، لێرەدا لە پرووى ریزمانەوہ بۆ جەختكردنەوہ زیادكراوہ، واتە: (خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَالْأَرْضَ مِثْلَهُنَّ)، خوا ھەوت ئاسمانى دروستكردوون و، زەویش وەك وان، دروستكراوہ.

۲- ھەندیكى دیکە گوتوویانە: (مِنْ): (بَيَانِيَّة)یە، بۆ پروونكردنەوہیە، كە مانایەكەى لە ھى پىشى نیزیكە.

۳- مانایەك كە زیاتر دیتە زەینەوہو زۆربەى زانایانىش تەبەننیاں كردوہ، ئەوہیە كە لێرەدا مەبەست چواندن و تەشبیھكردنى زەویە، بە ھەوت ئاسمانەكانەوہ لە پرووى ژمارەوہ، واتە: زەویش ھەوتن، ئەو ھەوتەش زانایان سى راي سەرەكیاں، تاكو ئیستا لەو بارەوہ ھەلپژاردوون، دواى ئەوہى سەرنجى تەفسیرەكانم دا:

۱- ھەوت خړۆكەى زەوى ھەن، وەك چۆن ھەوت چىنى ئاسمان ھەن، بەلام ئايا ئەو ھەوت خړۆكەى زەوييە، لە كوێن؟ يەكيان ئەو زەوى تيمەيەو، لەو كەھكەشەنەكەى تيمەدايە، يانى: (پى كاكيتشان)، بەلام ئايا شەش زەوييەكەى ديكە لە كوێن؟ تاكو ئىستا ھىچى لى نازانىن!

۲- مەبەست پى ھەوت چىنەكەى زەوييە، چونكە بۆ ئاسمانەكان خواى پەرورەدگار دەفەرەمۆى: (سبع طرائق)، (طَبَاقًا)، كە (سبع طرائق) لە (المؤمنون) داو، (طَبَاقًا) ش ھەم لە سوورەتى (الملك) و ھەم لە سوورەتى (نوح) دا، ھاتە، (طرائق) كۆى (طريقة) يە، واتە: (چىن)، (طَبَاقًا) يىش، بريتە لەو زەوى چەند شتەك لەسەر يەكدى بن و ھىندەى يەكدىبن.

دەلىل: مەبەست لە (وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ) ھەوت چىنەكانى زەوييە، كە ئىستا زانايانى زەويناسىي (جیۆلۆجيا)، وەك پىشتريش باسما كردو، چىنەكانى زەوييان بۆ ھەوت چىنان دابەشكردوون: كړۆكى زەوى، كە ھەمووى ماددەى ئاسنى زۆر رەق و پۆلاو كانزا زۆر رەق و پتەوكانە، ئنجا دواى ئەو چىنكى ديكە، كە ھەمووى ئاسن و كانزاى تواوھەيە، ئنجا چىنكى ديكەو، چىنكى ديكە... تاكو ئەم چىنە خاكىيەى خۆمان، لەگەڵ ئاوى دەرياو ئوقيانووسەكان، زانايان ئاوا دابەشيان كردو بۆ ھەوت چىن، واتە: وەك چۆن ئاسمانەكان ھەوت تەبەقەو چىنن لەسەر يەك، زەويىش ھەوت چىنە.

۳- مەبەست پى ئەوھەيە: وەك چۆن ئاسمانەكان ھەوتن، خړۆكەى زەويىش وشكانىيەكەى ھەوت بەشە، كە بە چەند شىوھەك دابەشيان كردوون:

أ- دابەشكردنى يەكەم:

۱- كىشوەرى ئاسيا.

۲- كىشوەرى ئەورووپا.

۳- کیشوهری ئوستوپالیا.

۴- کیشوهری ئەمریکای سەرۆو و ئەمریکای خواروو.

۵- کیشوهری ئەفریقا.

۶- بەستەلەکی سەرۆوی دنیا.

۷- بەستەلەکی خوارۆوی دنیا.

ب- دابەشکردنی دووهم:

هەندیکى دیکە ئاویان دابەشکردو، دەئین:

۱و۲: بەستەلەکی سەرۆو، لەگەڵ بەستەلەکی خواروو ئەو دووان.

۳و۴- دوو ناوچەى میانجی (مُعْتَدِل)، واتە: دوو ناوچەى لە پروی گەرماو سەرماو
ئێوەندیی.

۵و۶- دوو ناوچەى گەرم، لەسەرۆو و خواروو.

۷- هێلێ یەكسانیی (خط الإستواء).

واتە: زەویش وەك چۆن ئاسمانەكان حەوت ئاسمانن، زەویش حەوت
بەشە، ئەو زەوییه وشكانییەى مرۆف دەگونجێ لەسەرى بژی، بە شیۆهیهك لە
شیۆهكان، ئەوانیش حەوت بەشن.

هەلبەتە لەو مانایانەشدا زیاتر مانای دووهمم بە دڵە، كە مەبەست لە
زەوییهكان حەوت چینهكانى زەوى بێ، ئەویش لە بەر هەندیک شت كە دواى
باسیان دەكەم.

پرگەى سېيەم: لە فەرمايشتى پىغەمبەرىشدا ﷺ لە بارەى زەوىى و حەوت چىنەكانى زەوى و، حەوت زەوىيەكانەوه، چەند ئاماژەيەك هەن، ئىمە دوو فەرمايشتى پىغەمبەرى خوا ﷺ لەو بارەوه دىنين:

يەكەم: {كَانَ ﷻ إِذَا رَأَى قَرْيَةً أَوْ مَدِينَةً قَالَ: اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَمَا أَظْلَلَنِي، وَرَبَّ الْأَرْضِينَ السَّبْعِ وَمَا أَقْلَلَنِي، وَرَبَّ الشَّيَاطِينِ وَمَا أَضَلَّلَنِي، وَرَبَّ الرِّيَّاحِ وَمَا أَذْرَيْنِي، إِنَّا نَسْأَلُكَ خَيْرَ هَذِهِ الْقَرْيَةِ، وَخَيْرَ أَهْلِهَا، وَنَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا وَشَرِّ أَهْلِهَا وَشَرِّ مَا فِيهَا}، (آخرجه ابن خزيمة: ۲۵۶۵، وابن حبان: ۲۷۰۹، قال شعيب الأرنؤوط: إسناده حسن، والحاكم في المستدرک: ۱۶۳۴، والبيهقي في الكبرى: ۱۰۱۰۰، والنسائي في الكبرى: ۸۸۲۶، والضياء المقدسي في المختارة: ۶۹، والطبراني في الكبير: ۹۰۲، وحسنه الألباني لغيره عند ابن خزيمة: ۲۵۶۵).

واتە: دایکمان عایشە (خوا لئی پازى بى) دەلى: پىغەمبەرى خوا ﷺ ئەگەر ئاوەدانىيەك، شارىكى دەبينى كاتىك لە سەفەردا بەرەو پووى دەچوو، ئەم دوعايەى دەفەرموو: ئەى خوايە! پەروەردگارى حەوت ئاسمانەكان و ئەوهى حەوت ئاسمانەكان سېبەريان لىكردو، پەروەردگارى حەوت زەوىيەكان و ئەوهى حەوت زەوىيەكان هەلىانگرتو، پەروەردگارى شەيتانەكان و ئەوهى شەيتانەكان گومراى دەكەن و، پەروەردگارى بايەكان و هەرچى بايەكان پاي دەدەن، داواى خىرو چاكەى ئەم ئاوەدانىيەت لى دەكەم و، خىرو چاكەى هەر كەسێك كە لەو ئاوەدانىيە دايە و پەنات پىدەگرم لە خراپەى ئەو ئاوەدانىيە، لە خراپەى كەسانێك كە لەم ئاوەدانىيەدا هەن، خراپەى هەرچى تىيداى.

كەواتە: وەك چۆن حەوت ئاسمانەكان سېبەر دەكەن، حەوت زەوىيەكانىش هەلدەگرن، هەرچەندە ئەمە زياتر پاي يەكەم بەهيز دەكات و دەبى حەوت خرۆكەى زەوى هەبن.

بەلام دەشگونجى بلتين: مەبەست حەوت چىنەكەى زەوى و، هەر شتێكە كە لەسەر ئەو حەوت چىنەى زەوى هەلىگراو.

فەرمايشتى دووهم: پېئىغەمبەرى خوا ﷺ فەرموويه تى: {مَنْ ظَلَمَ قَيْدَ شَيْءٍ مِنَ الْأَرْضِ، طَوَّقَهُ مِنْ سَبْعِ أَرْضِينَ} (أُخْرِجَهُ الْبَخَارِي، ۲۳۲۱، ومسلم: ۱۶۱۲).

واتە: ھەر كەس ئىك بىستىك زەھى داگىر بىكات بە ستەم، (خوا لە قىامەتدا) بە ھەوت زەھىيان دا دەپاتە خوار، زياتر ئەو رايە زال دەكات، كە مەبەست لە ھەوت زەھى، ھەوت چىنەكانى زەھى بى، ئەمەش چونكە خواى پەرۋەردگار كەس ئىك بە ھەوت زەھىيان دا بەرئەتە خوار، واتە: ھەوت چىن، چىنەكانى زەھى، دەبى ھەموويان لەسەر يەك بن، ھەرچەندە ئەھدى پېئىغەمبەرى خوا ﷺ دەيفەرمۇي، جارى وا ھەيە بۇ تىگەياندىنى ئىتمەيە، واتە: خوا سزايەكى سەختى دەدات، ۋەك چۆن كەس ئىك بە زەھىدا دەچئە خوار، بەو شىئەيە.

بەرگەى چوارەم و كۆتايى:

مەرج نىە بەو ئەندازەيەى ھەتا ئىستا زانبارى مەرۇف پىي گەشتەو، چىيەق ئاسمانەكان بزائىن و، بزائىن چۆن چۆنى ئاسمانەكان ھەوتن؟ بەلام بەپىي ئايەتەكان كە دەفەرموون: ئاسمانى نىزىكترمان بە چرايان پازاندەتەو، دەلتىن: ھەرچى ئەستېرەيە دەبى لە سنوورى ئاسمانى يەكەمدا بى، ئنجا لە سەرووى ئەو ھەو شەش ئاسمانى دىكەش ھەبن، بەلام ئايا ئاسمانى يەكەم سنوورەكەى بۇ ئىمە ديارە؟ سنوورى ھىچ كام لە شەشەكانى دىكە ديارە؟ بە دلىيى نەخىر، بەلام ئايا بەچى دەزانىن ئاوان؟

يەكەم: خواى پەنھانزان لە چەند ئايەتتىكدا دەفەرمۇي: ھەوت ئاسمان.

دووهم: بەسەرھاتى شەورۇو بەرزبۇنەھدى پېئىغەمبەرى خوا ﷺ: (الإسراء والعروج لرسول الله)، ۋەك لە تەفسىرى سوورەتى (الإسراء) دا، بە تەفصىل باسما كىردە، پېئىغەمبەرى خوا ﷺ باس دەكات كە كاتىك كە بەرز دەبىتەو لەگەل جىبىرىلداو، دەگەنە دەروازەى ئاسمانى يەكەم، «كە بەپىي ئەو فەرمايشتەى پېئىغەمبەرى خوا ﷺ ھەموو ئاسمانەكان دەروازەيان ھەيە» كە دەگەنە دەروازەكە سلاو دەكەن و، ئەو دەروازەيە ئىشكچىي ھەن، لە فرىشتەكان

و، دەپرسن كىيە؟ جىبرىل دەللى: منم، دەللىن: كىت لەگەلدايه؟ دەللى: موهممەد ﷺ
 فریشتهكان دەپرسن: ئايا كراوه بە پىغەمبەر؟ دەللى: بەللى كراوه بە پىغەمبەر و دەحیی
 بۆ ھاتو، ئنجا سلاوى لى دەكەن و دەرگای ئاسمانى يەكەمیان بۆ دەكەنەو، ھەرۈھا
 ئاسمانەكانى دووھم و سىيەم و چوارەم و پىنچەم و شەشەم و ھەوتەم، ئنجا لە سەرۈوى
 ئەوھەشەو، پىغەمبەرى خوا ﷺ دەگاتە ئەو شوئىنەى خوا مەبەستىەتى.

ئنجا بەپىئى ئەو فەرموودەيە، ئەو ھەوت ئاسمانانە چىن چىن لەسەر يەكن
 و دەرۈزەشيان ھەيەو، پىغەمبەرى خواش ﷺ ھەموو ئەو دەرۈزانەى ھەوت
 ئاسمانەكانى بۆ كراونەو، ھەرۈھا باسى پىغەمبەرانىش دەكات، بۆ وئىنە ئادەم
 لە ئاسمانى يەكەمە، عىسا و يەحيا (عليه السلام) لە ئاسمانى دووھەمەن و، يەككىك لە
 ئاسمانى سىيەمەو...، ھەرۈھا ھەتا ئىبراھىم كە لە ئاسمانى ھەوتەمە.

ھەلبەتە مەبەست لە لەوئى بوونيان، لەوئى بوونى جەستەيى نىھو، لەوئى
 بوونى مەعنەۋىي و رووحييە، لە عالەمى بەرزەخدا كە جارى ئىمە بە وردىي
 نازانين چۆنە؟!

(سید قطب) رەحمەتى خۋاى لى بى لە تەفسىرەكەى خۋى دا^(۱)، قسەيەكى
 جوان دەكات، دەللى: ئىمە بە تەۋاۋىي نە ھەوت ئاسمانەكان دەزانين چىن، نە
 زەۋىيش چىيەتەكەى و بە تەۋاۋىي بۆ ئىمە زانراو.

بەلام خوا ﷺ كە باسى ھەوت ئاسمانەكان دەكات بۆ ئەوھە ئىمە بەگشتىي
 بزائين مولكى خوا زۆر فراوانە، ھەلبەتە كاتى خۋى كە زانستى گەردوونناسىي
 و فیزیاش ھىندە بەرەو پىش نەچۈو، بەلام بەگشتىي زانیوانە، گەردوون
 زۆر فراوانە، بە تايەتەي بەھۋى فەرمايشتەكانى پىغەمبەرۈھە ﷺ كە زۆر جار
 تىشكى بۆ خستوونە سەر ھەندىك چەمك و واتاى ئاپەتەكان، بە تايەت كە
 باسى شەۋرپۆ بەرز بوونەۋەى خۋى كەردو، كە سۋارى بۈراق بووھە بۈراق

(يَضَعُ حَافِرُهُ عِنْدَ مُنْتَهَى بَصَرِهِ)، ولَاخِيكَ بُووه سَمِي داناوَه له لای تَهو پَه پَری مهوَدای چاوی، واتِه: ههتا چاو بَر دهکات، ههر خواش دهزانی چاوی بوَراق تاکو کوئی بَر دهکات، بوَراق ههر ههنگاو یَکی به ئەندازهی چهشمه نِداژێک بووه، مه بهست تَهو هیه، که بزانیَن پیغه مبهری خوا ﷺ زۆر به خیرایی بهرز بووه تَهو هه زۆر خیراتر له خیرایی تیشک، چونکه به خیرایی تیشکیش که سیسهد ههزار (۳۰۰،۰۰۰) کیلومتر له چرکه یه کدا ده پَری، ئنجا بۆ دهر چوون له سنووری که هکه شانی (کاکیشان) چهند ملیۆن سالی دهوێ، چ جای دهر چوون له سنووری ئاسمانی یه کهم و، هه موو ئاسمانه کان! که واتِه: خیراییه که ی بوَراق له خیرایی تیشک (سرعة الضوء) زۆر زۆر زیاتر بووه، ئنجا ئایا جهسته ی مروّف تهحه ممولی تَهو هه موو خیراییه دهکات به فهزادا بَروا؟ بیگومان نه خیر، بۆیه سه فهره که ی پیغه مبهری خوا ﷺ موعجیزه یه که بووه، یاسا دَریک بووه، نابێ به پیی تَهو یاسا فیزیایی و گهردوونیانه ی تِستا مروّف بۆ دهر که وتوون، تَهو سه فهره ی پیغه مبهری خوا ﷺ تهفسیر و شی بکریتهوه، چونکه به پَویشتنی خیرایی زۆر که مَتر له هی تیشکیش، مروّف هه پَروون به هه پَروون ده بی، چ جای خیرایی تیشک و، چ جای خیراییه که که زیاتر بی له خیرایی تیشک!!

بۆيە قسه‌كه‌ي (سید قطب)، په‌حمه‌تی خوای لی بئی، زۆر جوانه‌ که ده‌لێ:
 ئیمه‌ به‌ ته‌واویی نه‌ ئاسمانه‌کان هه‌وت ئاسمانه‌کان چین و، نه‌ زه‌ویش
 و، خوا ﷻ مه‌به‌ستی گشتی له‌ باسی ئاسمانه‌کان و گه‌ردوون و ته‌وه‌ی له‌و
 باره‌وه‌ ده‌یفه‌رموێ، ته‌وه‌یه‌ که ئیمه‌ له‌ فراوانیی مو‌لکی خوای په‌روه‌ردگار
 حالی بین و نه‌و ئامانجه‌ش هه‌تۆته‌ دی، ئیستا ئیمه‌ ده‌زانین مو‌لکی خوا
 به‌کجار فراوانه‌ به‌ تایبه‌ت له‌م پو‌ژگاره‌ی ئیستاماندا له‌م سه‌ده‌ی پازده‌یه‌می
 کو‌چی و سه‌ده‌ی بیست و یه‌که‌می زاینیدا، که ده‌زانین ئه‌م گه‌ردوونه‌ پانتایه‌کی
 یه‌کجار فراوانه‌، ته‌وه‌نده‌ی که تائێستا هه‌تۆته‌ به‌ر چاوی ته‌لیسکو‌به‌کانی که
 مرو‌ف دروستی کردوون.

له‌ خوای په‌روه‌ردگار ده‌پارێینه‌وه‌و ده‌لێین: خوایه‌! به‌ لوتف و که‌رەمی
خۆت عه‌قل و دڵمان به‌ پرووناکیی وه‌حیی خۆت پۆشتەر بکه‌وه‌و، له‌ فهرماشتی
خۆت زیاتر حالییمان بکه‌، له‌ دروستکراوه‌کانی خۆشتدا به‌رچاو پروونتزمان
بکه‌، تاگو زیاتر بزانیین چیت دروستکردوه‌، هه‌روه‌ها یارمه‌تییشمان بده‌،
بزانیین چیت فهرمووه‌و چۆنت فهرمووه‌! بێگومان خوا دوو کتییی خستوونه‌
به‌ر ده‌ستی ئێمه‌، یه‌که‌م: کتییی خوێنراوه‌ی قورئان، دووه‌م: کتییی بینراوی
گه‌ردوون، ئنجا هه‌تا ئێمه‌ له‌و دوو کتیه‌ی خوا شاره‌زاتر بین و پێیان زاناتر
بین، هه‌م به‌ بێژهری قورئانه‌که‌ که‌ خوای به‌رزه‌، ئاشناتر ده‌بن و، هه‌م به‌
به‌دییه‌نه‌ری کتییی گه‌ردوونیش.

خوا به‌ لوتف و که‌رەمی خو‌ی به‌ه‌و‌ی زانیاری و شاره‌زایی زیاتر به‌و دوو
کتیه‌وه‌یه‌، له‌ خویمان زیاتر وه‌نیزیک بخت و، به‌ خویمان زیاتر ئاشنا بکات.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

تہ فیسری سوورہ تی

التَّحْرِيمِ

دەستپێک

بەڕێزان!

ئەمڕۆ کە (۲۲)ی ڕەمەزانی سالی (۱۴۴۱) کۆچییە، بەرانبەر: (۲۰۲۰/۵/۱۵) زاینیی، لە شاری هەولێر، خوای بەخشەر و میهرەبان پشتیوانمان بێ، دەست دەکەین بە تەفسیرکردنی سوورەتی (التَّحْرِيمُ)، سەرەتاش پێناسە و نێوەڕۆکی ئەم سوورەتە موبارەکە لە هەوت (۷) بڕگەدا دەخەینەڕوو:

پێناسەی سوورەتی (التَّحْرِيمُ) و بابەتەکانی

یەکەم: ناوی ئەم سوورەتە:

ئەم سوورەتە زیاتر بە ناوی (سُورَةُ التَّحْرِيمِ) ناسراوە، لەو بارەوه چەند دەقیك هەن، بۆ وێنە:

{عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ ؓ، قَالَ: نَزَلَتْ سُورَةُ التَّحْرِيمِ بِالْمَدِينَةِ} {ذَكَرَهُ السَّيُوطِيُّ فِي الدَّر المنثور: ج ۸، ص ۲۱۳، وَتَسَبَّهَ لِابْنِ الضَّرِيرِ وَالنَّحَّاسِ وَابْنِ مَرْذُوقٍ وَابْنِ هَيَّاقٍ}، واتە: عەبدوللای کوری عەباس ؓ، گوتویەتی: (سُورَةُ التَّحْرِيمِ) لە مەدینە دابەزیووە. بەلام وێرای ئەو ناو، ئەم سوورەتە (سُورَةُ النِّسَاءِ) یشی پێ گوتراوە، وەك لەم دەقەدا هاتووە:

{أَخْرَجَ ابْنُ مَرْذُوقٍ عَنِ ابْنِ الزُّبَيْرِ ؓ، قَالَ: أُنْزِلَتْ بِالْمَدِينَةِ سُورَةُ النِّسَاءِ: ﴿يَتَأْتِيهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ﴾^(۱)}. واتە: عەبدوللای کوری زوبەیر ؓ گوتویەتی: سوورەتی (النِّسَاءِ) لە مەدینە دابەزیووە، کەواتە: ئەو ناوێشی پێ گوتراوە.

(۱) فتح القدیر: ج ۵، ص ۳۰۲.

ههروه‌ها جگه لهو دوو ناوه، دوو ناوی دیکه‌شی لێ هه‌لداراون، یه‌که‌م: (سُورَةُ النَّبِيِّ)^(۱).

دووهم: (سُورَةُ لِمَ تَحْرِمُ)^(۲)، به‌لام ئه‌و سێ ناوه که‌متر بوون و زیاتر ناوی (سُورَةُ التَّحْرِيمِ)، ئه‌م سوورەته موباره‌که‌ی پێ ناسراوه.

دووهم: شوینی دابه‌زینی:

(القرطبي) له ته‌فسیره‌که‌ی خۆیدا^(۳)، ده‌لێ: (مَدْيَنَةُ فِي قَوْلِ الْجَمِيعِ) واته‌: زانایان له‌سه‌ر مه‌دینه‌یی بوونی سوورەتی ته‌حریم یه‌کده‌نگن، هه‌رچه‌نده (السيوطي) له کتێبه ناو‌داره‌که‌ی خۆی (الإتقان في علوم القرآن) دا، له‌قه‌تاده‌وه‌ پاره‌کی دیکه‌شی هه‌تاوه، گوايه له‌مه‌که‌که‌ دابه‌زیوه، به‌لام به‌سه‌رنج‌دانی ئێوه‌پۆکی ئاشکرايه که ئه‌م سوورەته مه‌دینه‌یه.

به‌شێک له‌زانایان هه‌ندی‌ک رایان هه‌تاون، باش سه‌رنجیان لێیان نه‌داوه‌و لێیان ورد نه‌بوونه‌وه، ئه‌گه‌رنا سوورەتی ته‌حریم هه‌ر دياره‌ که سوورەتیکی مه‌دینه‌یه.

ئه‌و پاره‌ی دیکه‌ش گوتراوه: ئه‌م سوورەته سه‌ره‌تایه‌که‌ی مه‌دینه‌یه، دوا‌یی ئه‌وی دیکه‌ی مه‌که‌که‌یه‌وه، دوا‌ی ئه‌ویدی‌که ده‌بێته‌وه مه‌دینه‌یی! ته‌ماشایان کردوه: ئایا کام ئایه‌ته له‌سوورەته مه‌دینه‌یه‌کان دا له‌گه‌ڵ قورئانی مه‌که‌که‌یی دا ده‌گونجی؟ یان کام ئایه‌ته له‌سوورەته مه‌که‌که‌یه‌کان، له‌گه‌ڵ قورئانی مه‌دینه‌یه‌یدا ده‌گونجی؟ به‌لام به‌دلیلی خوا ﷻ ژماره‌یه‌ک له‌و راستیانه‌ی له‌قورئانی مه‌که‌که‌یی دا دابه‌زان‌دوون، له‌هه‌ی مه‌دینه‌یه‌یش دا دووباره‌ی کردوونه‌وه،

(۱) الجامع لأحكام القرآن: ج ۲۸، ص ۱۲۸.

(۲) التحرير والتنوير ج ۲۸، ص ۳۴۳.

(۳) ج ۲۸، ص ۱۲۸.

هەندێك شتیش كە لە قورئانی مەدینەیی دابەزیووە، شیوەی ئەوە دەكات كە لە قورئانی مەككەیی دا هەیه، هەندێك راستیی هەن، خوا ﷻ هەم لە مەككە خستووێه پوو، هەم لە مەدینەش.

بۆیه ئەوە نابێتە بەلگە لەسەر ئەوە كە فلان سوورەتە، چەند ئایەتێكی تێدان، شیوەی قورئانی مەدینەیی و ناچارمان دەكەن، بڵێن: مەدینەییە، سوورەتێكی دیکەش لەبەر ئەوەی شیوەی هەندێك ئایەتانیان هەیه كە لە مەككە دابەزیون، بڵێن: پەنگە ئەم ئایەتانە مەككەیی بن و لە مەككە دابەزیبن!

سێیه‌م: ژمارە‌ی ئایە‌ته‌كانی:

ژمێره‌رانی ئایە‌ته‌كانی قورئان، یه‌كده‌نگن كه ژماره‌ی ئایە‌ته‌كانی (سُورَةُ التَّحْرِيمِ)، دوا‌زده‌ (۱۲)ن.

چواره‌م: ریزه‌بن‌دی‌ی له‌ دابه‌زین و له‌ موص‌حه‌ف دا:

ریزه‌بن‌دی‌ی له‌ دابه‌زین‌دا، ژماره‌ سه‌دو پینج (۱۰۵)ه، پینش سوورەتی (الجمعة) و دوا‌ی سوورەتی (الحجرات) دابه‌زیو‌ه، له‌ موص‌حه‌فیش‌دا ژماره‌ شه‌ست و شه‌ش (۶۶)ه، یانی: كه‌ له‌ سوورەتی (الفاتحة)وه‌ دین، له‌ (۶۶)ه‌مین‌دا نۆ‌ره‌ ده‌گاته‌ سه‌ر سوورەتی (التَّحْرِيمِ).

پینجه‌م: نێ‌وه‌رۆ‌کی:

ئەم سوورەتە بۆ سێ تەوهر دابه‌ش بووه‌:

۱- له‌ پینج ئایەتی سه‌ره‌تا‌دا، ئایە‌ته‌كانی: (۱ - ۵) با‌سی پوو‌داوێ‌کی خێزانی پینغه‌مبه‌ری خاته‌م مو‌حه‌مه‌د ﷺ کراوه‌ پوخته‌که‌ی ئەوه‌یه‌:

پێغه‌مبەری خوا ﷺ بە مەبەستی پازیکردنی یەکیەک لە ھاوسەرەکانی، شتێکی
پەرەوی لە خۆی قەدەغە کردووە، خواش ﷻ گله‌یی لیکردوو و پێنمایشی کردووە،
کە فەرەقی سویندە کە ی بدات و بگەرێتەووە سەر ئەو شتە ی لە خۆی قەدەغە
کردووە، بەو بۆنە یەشەووە خوا سەرزەنشتی دووان لە ھاوسەرانی پێغه‌مبەری
خوای کردووە خوا لێیان پازی بێ، لەسەر ئازاردانی دلی پێغه‌مبەری خوا ﷻ
و دواایش بە گشتیی، هەره‌شە ی لە ھاوسەرەکانی پێغه‌مبەری خوا (رضی‌الله
عنهن) کردووە، کە ئەگەر ئازاری بدن، خوا ﷻ ئەوان لادەبات و بە ئافره‌تانی
دیکە دەیانگۆڕی.

۲- ئنجا لە چوار ئایەتەکانی: (۶ - ۹) دا، خوای بەرزو مەزن دوو جارانی بە: ﴿يَا أَيُّهَا
الَّذِينَ آمَنُوا﴾، برۆاداران دواندوون و، جارێکیش بپروایان بە: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا﴾،
دەدویتی و، جارێکیش پێغه‌مبەری کۆتایی موخەمەد ﷺ بە: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾،
دەدویتی، ئنجا هەم برۆاداران خوا چەند شتێکیان پێراوە گەیه‌نی، چەند پێنمای و
ئامۆژگاریه‌ک، هەروەها بپروایه‌کانیش چەند شتێکیان لێ حالی دەکات و، ئەو
دواندە ی بپروایه‌کانیش لە پۆزی دوا ی و لە قیامەت دایه، بۆیه‌ش خوای بەرز
لێرەدا بۆمان باس دەکات، یانی: ئە ی بپروایه‌کان! ئەگەر بە بپروای ی مەرن، لە پۆزی
دوا ی دا، ئەو سەره‌نجامەتان تووش دەبی و، خوا ئاوا دەتاندویتی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
كَفَرُوا لَا تَعِدُوا الْيَوْمَ إِنَّمَا تَعِدُونَ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ (۷) التحريم، پێغه‌مبەری خاتەمیش ﷺ
خوای پەرەردگار دەدویتی و ئەرکیکی گرنگی پێراوە گەیه‌نی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ
الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ وَمَأْوَهُمُ جَهَنَّمُ وَبَشِ الْمَصِيرُ﴾ (۱) التحريم.

۳- لە سێ ئایەتی کۆتاییشدا، ئایەتەکانی: (۱۰، ۱۱، ۱۲)، خوا ﷻ چوار ئافره‌تی لە
دوو وێنەدا بۆ بپروایان و برۆاداران باسکردوون، کە دوو ئافره‌تی یەکەم بریتین لە:
ھاوسەری لووط و ھاوسەری نوح صەلات و سەلامی خوا لەسەر لووط و نوح بێ،
ئەو دوو ئافره‌تە بە وێنە هێزانووه‌و بۆ بپروایه‌کان، کە ئە ی بپروایه‌کان! بەتەما مەبن
بەهۆی خزمایه‌تی و نزیکیه‌وه، هیچ قازانجێک بکەن، مادام بێ ئیمان بن.

دوو ئافەرەتە برودادارەکش که خوا بۆ ئیماندارانی بە وێنە هێنانەوه،
یەکه‌میان هاوسەری فیرعه‌نە، که له فەرماشتی پێغەمبەری خوا ﷺ دا ناوی
بە ئاسیا هاتو، (ئاسیای کچی موزاحیم)، دووهمیشیان مەریەمی کچی عیمرانە،
خوا له هەردووکیان پازی بێ، ئەمە ئیوەپۆکی سوورەتی (التَّحْرِیم)ە.

شەشەم: تاییبەتمەندییەکانی:

ئێمە چوار تاییبەتمەندییمان که‌وتوو‌نە بەر چاو، که ئەم سوورەتیان پێ
جیادەکرێتەوه له سوورەتەکانی دیکە:

۱- ئەو بەسەرھاتە خێزانییە پێغەمبەری خوا ﷺ تەنیا لەم سوورەتەدا هاتو، له
ئایەتەکانی: (۱- ۵)و، له هیچ کام له سوورەتەکانی دیکەدا نەهاتو، ئاماژە‌ی پێ نەکراو.

۲- تاکە شوئیتیک له قورئاندا تەعبیری: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ﴾ ە‌ی تێدا
هاتبێ، ئەم سوورەتە‌یە، ئایەتی ژمارە (۱).

۳- وێنە هێنارەوه به هەردوو هاوسەری نوح و لوط (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بۆ
بێپروایان، که نزیکتەین که‌سیان سوودیان پێ ناگە‌یە‌نێ، و وێنە هێنانەوه به هاوسەری
فیرعه‌ن و مەریەمیش بۆ بروداداران، که ئەه‌لی کوفر زیانیان لێ ناده‌ن، ئەو دوو وێنە
هێنارەوه‌ی‌ش تەنیا لەم سوورەتەدا هاتوون.

هەلبەتە خوا ﷻ له چەند شوئیتیک دیکەدا، باسی ژنە‌کە‌ی لوطی کردو، که
له فەوتاو‌ان بوو، بە‌لام ئێرە تاکە شوئە که تێیدا باسی ژنە‌کە‌ی نوح (عَلَيْهِ
السَّلَام) بکری، و ئێرەش تاکە شوئیکە که هەردوو ژنی ئەو دوو پێغەمبەرە پایە
بەر‌زە، خێزانە‌کە‌ی نوح و لوط بە‌ئموونە بهێت‌رینەوه بۆ کافران، که ئە‌ی
بێپرواینە! بە‌تە‌ما مە‌بن بە‌هۆی خزمایە‌تی و نزیکی و پە‌چە‌ڵە‌کی که‌سانیکە‌وه
که بۆ خوا صولحاون و ئیوە لێیان نزیکن، بە‌هەرە‌مە‌ند ببن، ئە‌گەر بۆ خۆتان
بێ ئیمان بن.

۴- چەند تەغیرو و شەیه ک تەنیا لەم سوورەتەدا هاتوون:

۱- ﴿مَرَضَاتُ أَزْوَاجِكَ﴾، ﴿تَبَغَى مَرَضَاتُ أَزْوَاجِكَ﴾، لە ئایەتی یەكەمدا.

۲- ﴿مَحَلَّةَ أَيْمَنِكُمْ﴾، کە فارەتی سویندەکان، حەلال بوونەوهی ئەوهی سویندتان لەسەر خواردو، لە ئایەتی ژمارە دوو دا.

۳- ﴿صَعَتَ قُلُوبِكُمْ﴾، دلە کانتان لاینداوه، کە وەك دواپی باس دەکەین، مەبەست هەردوو هاوسەری بەریزی پیغەمبەری خوا ﷺ دایکمان حەفصە و دایکمان عاتیشەن (خوا لێیان پازێ بێ).

۴- ﴿فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاهُ وَجِبْرِيلُ وَصَالِحُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمَلَائِكَةُ بَعْدَ ذَلِكَ ظَهِيرٌ﴾، ئەمەش لە ئێو هەموو قورئاندا، تەنیا لێرەدا هاتو.

۵- ﴿فَوَأَنْفُسُكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا﴾، لە ئایەتی ژمارە (۶) دا، کە لە هەموو قورئاندا تەنیا لێرەدا هاتو.

۶- ﴿تُوبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا﴾، بگەرێنەوه بۆ لای خوا بە گەرانهوهیەکی ساغ، تەنیا لە ئایەتی ژمارە (۸) ی سوورەتی (التحریم) دا هاتو، لە هەموو قورئاندا.

۷- ﴿كَانَتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صَالِحَيْنِ﴾، ئەو دوو ئاfrهتە ی لە ژێر نیکاحی دووان (لە بەندە چاکە کامان) دا بوون، کە مەبەست پێیان نووح و لووطه (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) تەنیا لە ئایەتی ژمارە (۱۰) ی سوورەتی (التَّخْرِيم) دا هاتو.

۸- ﴿وَكَانَتْ مِنَ الْقَتِينِينَ﴾، ئەو ئاfrهتە {مەریەم} (خوا لێی پازێ بێ)، لە ملکه چان بوو بۆ خوا، مەریەم ئاfrهتە، بەلام خوا ﷺ لە ریزی پیاوانی بۆ خوا ملکه چ دا حیسابی کردو، نەیفەرمو: ﴿وَكَانَتْ مِنَ الْقَانِتَاتِ﴾، کە دواپی حیکمەتەکی باس دەکەین، لە ئایەتی ژمارە (۱۲) دا هاتو.

حهوتەم: دابەشکردنی ئایەتەکان بۆ چەند دەرسێك:

كۆی ئەو دوازدە (۱۲) ئایەتە بەپێی نێوەڕۆکیان، بۆ سێ دەрсан دابەش دەکەین:

دەرسی یەكەم: ئایەتەکانی: (۱ - ۵)، كە وەك گوتمان باسی ئەو بەسەرھاتە خێزانییە دەکەن، لە پێغەمبەری خاتەم ﷺ روویداوه، كە بریتی بووه لەوێ شتیکی لە خۆی قەدەغە كردوه بۆ رازی كردنی یەكێك لە هاوسەرانی، دواپی ئەو نەپیتییهی لە لای یەكی دیکە لە هاوسەرانی دركاندوه، گوتووێهتی: بپاریزە، كەچی نەپیاراستوه، بەو بۆنەوه خوا ﷻ هەم گلهیی ئاراستە ی پێغەمبەرەكە ی ﷺ كردوه، كە بۆچی بە مەبەستی رازیكردنی هەندێك لە هاوسەرەكانت، شتیکی حەلّال لە خۆت قەدەغە دەكەیت؟ هەم گلهیی و سەرزەنشیتی لەو دوو هاوسەرە ی پێغەمبەرەكە ی ﷺ كردوه، كە دەبێ بگەرێنەوه، هەم بە گشتیش هەرەشە ی كردوه لە هاوسەرانی بەرپیزی پێغەمبەرەكە ی خوا لێیان رازی بێت كە ئەگەر بێت و ئاگیان لە خۆیان نەبێ، نیزیكە پێغەمبەری خوا دەستبەرداریان بێ و، خۆی كاربەجێ ئافەرەتانی لەوان باشتی بۆ پرەخسێت.

دەرسی دووهم: لە چوار ئایەتەکانی: (۶ - ۹) پێك دێ، لەو چوار ئایەتە موبارەكەدا خوا دوو جارن بپرواداران بانگ دەكات و، جاریك بپروایان و، جاریكیش پێغەمبەری خاتەم ﷺ.

بپرواداران، خوا ﷻ كۆمەڵێك پێنمایی و ئامۆژگارییان دەكات، هی بپروایانیش بانگکردن و دواندەكە لە پۆژی دواپی دایە، خوا ﷻ لێرەدا دەیگێرێتەوه، كە دەفەرموێ: بپروایە! پۆزش مەهێنەوه، تازە ئەمڕۆ هەر كەسە بەپێی ئەوێ كردووێهتی سزا دەدرێ.

بە نسبەت پێغەمبەریشەوه ﷺ خوا ﷻ فەرمانی پێدەكات كە لە بەرامبەر كافرو مونافیقهكاندا زبیر بێ و، لە دژیان تێبکۆشی، هەر کامیان بەشیوێ خۆی.

دەرسی سێهەم: لە سێ ئایەتەکانی: (۱۰ - ۱۲) پێک دێ و، خوا ﷻ چوار ئافرەتی بە ئموونە ھێنانوەوە، دووانیان ھاوسەری لووطن و نووح و بۆ کافرەکانی بە ئموونە ھێنانوەوە، کە ئەوەتای ئەو دوو ئافرەتە ھەرچەندە ھاوسەری دووان لە پێغەمبەرانی پایەبەرزى خوا بوون، کە لووطن و نووح (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بەلام ئەو پێغەمبەرانی سوودیانی پێ نەگەیاندن، چونکە ئەوانە بەرانبەر بە پێغەمبەرەکانیان ناپاک بوون، ناپاک لە ڕووی عەقیدەیی و فیکرییەووە، لە ڕووی دڵسۆزییەووە بۆیان، ئنجا لەبەر ئەوەی موخەننەت و ناپاک بوون لەگەڵ ئەو دوو پێغەمبەرانی، سوودیانی پێ نەگەیاندوون و بیریاری چوونە دۆزەخیان بۆ درا، دوو ئافرەتیش بە ئموونە ھێرانوەوە بۆ ڕواداران، کە وەک چۆن ئیمانی پێغەمبەرانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) سوود ناگەیەنێ بە ھاوسەرەکانیان مادام بێڕووبن، بە ھاوسەریشیان بن، بەھەمان شێوەش کوفری کافرەکان زیان نادات لە ئافرەتانی دیندارو مسوڵمانی وەک ھاوسەری فیرەھون، کە مێردەکەى فیرەھون بوو، بەلام کوفری فیرەھون زیانی لێنەدا، ھەر وەک کوفری قەومەکەى مەریەمیش کە بوختانیان بۆ کرد، کاتیک خوا ﷻ بە شێوەیەکی یاسادار (خارق العادة) عیسای پێ بەخشى، بێ ئەوەی ھاوسەرگیری کردبێ و ھاوسەری ھەبێ، بوختانی بۆ کرا لەلایەن جوولەکەکان و لەلایەن ڕۆمەکانەووە، ئەو ھێچ زیانی لێ نەدا، کەواتە: ئافرەتان ئەگەر بۆ خوا صولحاو بن، کوفری کافرانی نیزیکیان، ئەگەر قەومیانن، ئەگەر مێردیانن، ئەگەر ھەر کەسیانن، زیانیان لێ نادات، ھەر وەک چۆن ئافرەتان ئەگەر بۆ خوا صولحاو نەبن، ئیمان و چاکەى نیزیکیان ئەگەر ھاوسەریانن، ئەگەر ھەر کەسیکیانن، سوودیانی پێ ناگەیەنێ.

دەرسی یەكەم

پێناسەی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە پێنج (۵) ئایەت پێک دێ، ئایەتەکانی: (۱ - ۵)، که تێیان دا باسی ڕووداویکی خێزانیی پێغمەبەری خوا ﷺ کراوە و پوختەکەشی ئەوە بوو، که پێغمەبەری خوا ﷺ بە مەبەستی ڕازیبکردنی یەکیەک لە هاوسەرەکانی، ڕیاری خوگرتهوهی لە شتیکی ڕەوا داوه، واتە: شتیکی که بۆی ڕەوا بووه، وهک دوايي باسی دهکەین، ئنجا ئایا که نیهکیک بووه، یاخود خواردنی ههنگوین بووه، ڕیاری داوه ئەو شته ڕهوايه له خوێ بگریتهوه و بهلایدا نهچێ، به پهنانییش قسهی له لای یهکیک له هاوسهرانی کردوه، بهلام ئەو ئەو نهنیییهی پێغمەبەری خوا ﷺ له لای داناه، درکاندوویهتی و لێی بلأو کردۆتهوه، خواش ﷻ پێغمەبەرەکەیی ﷺ ئاگادار کردۆتهوه، ئنجا ئەو هاوسەرەش که پێغمەبەری خوا ﷺ گلهیی لیکردوه: بۆچی ئەو نهنیییهت درکاندوه؟ بهسەر سورمانهوه پرسيویهتی: کێ ئەوهی پێ گوێ؟ پێغمەبەریش ﷺ گوئوویهتی: خوای زاناو شارهزا ئاگاداری کردوومهوه، ئیدی بهو بۆنیهوه خوای دادگهر ڕێی ژيان بوونهوهی پێشانی ئەو دوو هاوسهره پێغمەبەرەکەیی ﷺ داوه، به پێچهوانهوهش: ههڕهشەیان لێ دهکات، ههم به پشتيوانی لیکردنی خوێ و جیریل و فریشتهکان و ڕوواداران چاک و، ههم به تهلاق درانی ئەوان و ئەوانی دیکهش، ئەگەر وهک وان بکهن و، گوێنیان به ئافرهتانی دیکهیی باشتەر لهوان، ئەمە - وهک پێشتریش باسمان کرد - خولاسه و پوختهی چهک و واتای ئەو پێنج ئایهته موبارەکەیه.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ تَبَيَّنَ لَكَ مَرْصَاتُ أَزْوَاجِكَ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١﴾ قَدْ فُرِضَ
 اللَّهُ لَكُمْ تَحْلِيلَةُ إِيْمَانِكُمْ وَاللَّهُ مُؤَلِّمُكُمْ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٢﴾ وَإِذَا أَسَرَ الْفِتْنَى إِلَى بَعْضِ أَزْوَاجِهِ حَدِيثًا
 فَلَمَّا نَبَأَتْ بِهِ وَأَظْهَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ عَرَفَ بَعْضُهُ وَأَعْرِضَ عَنْ بَعْضٍ فَلَمَّا نَبَأَهَا بِهِ، قَالَتْ مَنْ أَنْبَأَكَ هَذَا
 قَالَ نَبَأَنِي الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٣﴾ إِنْ نُبَا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا وَإِنْ تَظَاهَرَا عَلَيْهِ فَإِنَّ اللَّهَ
 هُوَ مَوْلَاهُ وَجِبْرِيلُ وَصَلِحَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمَلَائِكَةُ بَعْدَ ذَلِكَ ظَهِيرٌ ﴿٤﴾ عَسَى رَبُّهُ إِنْ طَلَّقَكُنَّ
 أَنْ يُبْدِلَهُ أَزْوَاجًا خَيْرًا مِنْكُنَّ مُسْلِمَاتٍ مُؤْمِنَاتٍ قَنَاطَاتٍ نَبَاتَاتٍ عِيدَاتٍ سَجَّاتٍ ثِيَابَاتٍ وَأَبْكَارًا
 ﴿٥﴾﴾

مانای ده قای ده قی نایه تەکان

(بە ناوی خوا ی بە بەزەیی بەخشنده، ئە ی یتەمبەر! بۆچی شتێک (لە
 خۆت) قەدەغە دەکە ی، کە خوا بۆ ی رەوا کردووی؟ رازییکردنی هاوسەرە کانت
 دەخوای؟ خواش لیبورده ی بە بەزەییە ﴿١﴾ بێگومان خوا (پێی) کردنەو و
 هەلۆهاندنەو ی سوێندە کانتانی بۆ داناون و، خواش پشتیوان و سەرپەرشتیار تانەو،
 ئەو زانای کارزانە ﴿٢﴾ (یاد بکەو!) کاتێک یتەمبەر قسە یەکی نەتینی بە
 هەندیک لە هاوسەرائی راگەیان، تەجا کاتێک ئەو (هاوسەرە ی) هەوالی پێدا
 (و ناشکرای کرد) و، خواش (یتەمبەری) لەو تەگادار کردو و، (یتەمبەریش)
 بەشیکی پێگوت و بەشیکی نادیدە گرت، (ئەو هاوسەرە) گوێ: کێ هەوالی ئەو ی
 پێداو؟ (یتەمبەریش) گوێ: خوا ی زاناو شارەزا هەوالی پێداو ﴿٣﴾ (ئە ی
 دوو هاوسەرە کە ی یتەمبەر!) ئەگەر بگەرێنەو بۆ لای خوا (تەرک تانە، چونکە)
 بە دلتیایی دلە کانتان (لە هەق) لایان داو و، ئەگەر دژی وی (یتەمبەر) یش
 پشتگیری یە کدی بکەن، بێگومان خوا پشتیوانیەتی، جیبری و پیاوانی برواداری

باش و، فریشتەکانیش دواى ئەو، ھاوکارو پشتیوانان ﴿٤﴾ ئەگەر (پێغەمبەر) تەلّاقان بدات، نیزیکیە خوا ھاوسەرانى لە ئێوە باشتى بۆ بکاتە جێدارتان، (بۆ خوا) ملکه چانى بپروادارانى گوێرایەلّان (بۆ پێغەمبەر)ى گەراوان (بۆ لای خوا)، خوا پەرستانى کوچکەران (لە) بێوژنان و کچان ﴿٥﴾.

شیکردنەوهی هەندیک لە وشەکان

(لَمَ): لە دوو پیت پێکھاتو، لە (ل) و (م)، (لَمْ)، لە ئەصْلدا (لِمَا) بوو، یانی: بۆچی؟ بەلام لەبەر ئەوەی زۆر بەکارھێناو، ئەلیفەکەى قرتیئراو و بۆتە (لَمْ)، بۆچی؟

(تَحْرِمٌ): واتە: قەدەغە دەکەى، یان خۆى لى دەگریەو، (الْحَرَامُ: الْمَنْعُوعُ)، حەرّام: پى لێگیرا، قەدەغە، کە لێرە دەفەرموى: ﴿لَمْ تَحْرِمْ﴾، یانی: (لَمْ مَتَّعْ)، بۆچی خۆت دوور دەگرى؟ خۆى لى دەگریەو؟ یاخود: (لَمْ تَحْكَمْ بِتَحْرِيمِ ذَلِكَ)، بۆچی حوکم دەدەى بەوێ ئەو شتە قەدەغە، کە دیارە ھى پێغەمبەرى خوا ﷺ بەو مانایەى دووھەمان نەبوو، چونکە پێغەمبەر ﷺ نەیفەرمو: ئەو شتە قەدەغە، بەلکو ئەو شتەى بۆی رەوا بوو، خۆى لى دوورگرتو و بەکارى نەھێناو، کەواتە: ﴿لَمْ تَحْرِمْ﴾، یانی: (لَمْ مَتَّعْ)، بۆچی خۆى لى دەگریەو؟ ئەگەرنا ﴿لَمْ تَحْرِمْ﴾، بە مانای: (بۆچی قەدەغە دەکەى) یش ھاتو، بەلام لێرەدا بەو مانایە بەکارنەھاتو، چونکە پێغەمبەرى خوا ﷺ ھیچ شتێکی قەدەغە نەکرد، شتێک خوا ھەلّالى بکات و ئەو بلى: قەدەغە، بەلام شتێک کە خوا بۆی ھەلّال کرد بوو، ئەو خۆى لێگرتو و بەکارى نەھێنا، ئەو شتێکى پەروایە، بەلام خواى کاربەجى بۆیە لى بەرەخە دەگرى، چونکە مەبەستى ئەو بوو، بەو یەکیک لە ھاوسەرەکانى رازى بکات، ئەگەرنا بە دنیایى پێغەمبەرى خوا ﷺ ھەندى شت کە رەوا بوو، خۆى

لئى دوور گرتو، وەك جیگاو ریگای خوشگوزەرانانەو، زۆر خوشیی و لەزەتی دیکەى دنیا، کە توانیویشەتی هەیین، لەسەر ئەوێش هاوسەرانى (خوا لێیان رازی بێ)، وەك لە تەفسیری سوورەتی ئەزابدا باسمان کرد، گەلە کۆمەکییان لیکردو، گوتووینانە: دەبێ ئەفەقەمان بۆ زیاد بکەى، بەلام پێغەمبەرى خوا ﷺ ئامادە نەبوو، مل بدات بۆ داواکاریی ئەوان، خواش ﷻ لەو بارەو فەرمانی بە پێغەمبەرەكەى ﷺ کردو، کە خێزانەکانى سەر پشك بکات: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّأَزْوَاجِكَ إِن كُنْتُنَّ تُحِدْنَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا فَتَعَالَيْتُمْ أَمْ تَتَذَكَّرْنَ أَمْ سِرَّكُمْ شَيْءٌ يُخْفِيهِمْ أَفَلَا تَعْلَمُونَ﴾ (الأحزاب، ۳۸) ئەى پێغەمبەر! بە هاوسەرەكانت بفرموو: ئەگەر ژيانى دنیاو جوانیى دنیاتان دەوێ، وەرن بە بە لە باری دەستان لئى بکەمەو، سەرو دیاریى و خەلاتتان بدەم.

کەواتە: دەبێ بزانیى کە لێردا خوا ﷻ رەخنەى لە پێغەمبەرەكەى ﷺ گرتو لەبەر ئەو بوو کە بۆ رازیکردنى دلى یەكێك لە هاوسەرەکانى بوو، وىستوو، ئەو کارە بکات.

(تَحْلَلَةً): (أَصْلُ الْحَلِّ: حَلُّ الْعُقْدَةِ وَعَنْ حَلِّ الْعُقْدَةِ اسْتَعِيرَ قَوْلُهُمْ: حَلَّ الشَّيْءِ حَلَالًا)، (حَلٌّ) لە ئەصلاً کردنەوێ گریه، ئنجا لە کردنەوێ گریدا ئەو قسەیهیان خوازاو، ئەو، کە گوتووینانە: (حَلُّ الشَّيْءِ حَلَالًا)، ئەو شتە حەلال بوو، رەوا بوو، یانى: گری قەدەغە بوونى لیکراو، ئەواتە: (تَحْلَلَةً) لە بنەرەت دا (تَحْلِلَةً)، یانى: ئەو شتەى دەبێتە هۆى رەوا کردنەوێ ئەو قەدەغە کراو، خوێ لئى دوورگیرا.

(وَأَظْهَرُهُ): (أَيُّ: أَطْلَعَهُ)، ئاگادارى کردو، وەك خوا دەفەرموێ: ﴿فَلَا يَظْهَرُ عَلَى غَيْبِهِ أَحَدًا﴾ (الجن، ۱۸) (أَيُّ: لَا يَظْلَعُ)، خوا هیچ کەس لە نهینى و په نهانى خوێ ئاگادار ناکاتو، ﴿إِلَّا مَنِ ارْتَضَىٰ مِنْ رَسُولٍ﴾ (الجن، ۱۷) (الجن، ۱۷) مه گەر یەكێك لە پێغەمبەران کە خوا ﷻ پەسندی کرد بێ، ئاگادارى بکاتو، لە هەندى شتى په نهان و ناديار.

(عَرَفَ بَعْضَهُ): يانى: (وَصَفَ بَعْضَهُ وَذَكَرَهُ)، ھەندىك لەو نەيتىيەى پىتغەمبەرى خوا ﷺ لە لای ئەو ھاوسەرەى دایناپوو و ئەو ئافەرەتە دركاندبووى، پىتغەمبەرى خوا ﷺ ھەندىك لەو نەيتىيەى باسکرد، وەسفى كرد، ﴿وَأَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍ﴾، ھەندىكىشى وازلەيتنا، ئەو ھاوسەرەى ئەوھىشى ھەر دركاند بوو، بەلام پىتغەمبەرى خوا ﷺ ئەوى بە چاو دانەدايەوھ.

(صَغَتْ قُلُوبُكُمَا): (الصَّغْوُ: الْمَيْلُ، صَغَيْتُ الْإِنَاءَ وَأَصْغَيْتُهُ)، (صَغُو): بە مانای مەيل خوار کردنەوھ دى، دەگوترى: (صَغَيْتُ الْإِنَاءَ وَأَصْغَيْتُهُ)، قاپەكەم لار کردوھ، ھەم (صَغَيْتُ)ى بۆ بە کاردى، بە سيانىي (قُلَانِي) ھەم بە چوارىي (رُبَاعِي)ش، (أَصْغَيْتُهُ)، لارم کردوھ، کەواتە: ﴿صَغَتْ قُلُوبُكُمَا﴾، دلەكانتان لاینداوھ، ئەيفەرمووھ: (صَغَتْ قُلُوبُكُمَا)، لەبەر ئەوھى عەرەب پىيان باش نەبووھ دوو دووانە (مُتْنِي) لە يەك وشەدا بىنن، (قُلْبًا) لەگەل (گُمَا)، ھەردووکیان بۆ (مُتْنِي)ن، پىيان قورس بووھ، بۆيە (قَلْب)ى كۆ کردۆتەوھ، ئەگەرنا دوو دلن، بەلام بەو ئىعتىبارەى لە يەك بەو لاوھ بە كۆ (جمع) لە قەلەم دەدرى، بۆيە فەرموو يەتى: ﴿صَغَتْ قُلُوبُكُمَا﴾، دلەكانتان واتە: دلئى ھەردوو ھاوسەرە بەرپزەكەى پىتغەمبەرى خوا ﷺ لايداوھ لە راستىي، كە مەبەست حەفصەو عائىشەن (خوا لىيان رازى بى).

(فَقَنَنْتِ): (الْقُنُوتُ: لُزُومٌ لَطَاعَةٍ مَعَ الْخُضُوعِ)، (قُنُوت) برىتيە: لە فەرمانبەرىي لەگەل ملکہ چىي و بە قسە كردن و نەرمىي و، ئاسان بە دەستەوھ ھاتن.

(سَجَّحَتْ): (سَاحَات): ھەم بە (صَاحَات) مانای لىكدراوھتەوھ، واتە: پۆژووگران، ھەم بە مانای كۆچكەرەن (مُهاجرات) لىكدراوھتەوھ، (السَّاحِجُ: الْمَاءُ الدَّائِمُ جَرِيءٌ فِي سَاحَةٍ، يُقَالُ سَاحَ فُلَانٌ، أَي: مَرَّ مَرَّ السَّاحِجِ): (سَاحِج): بەو ئاوھ دەگوترى كە بە بەردەوامىي بە مەيدانىكدا دەپروا، دەگوترى: (سَاحَ فُلَانٌ)، واتە: وەك چۆن ئاوى خىرا دەپروا، ئاوا پۆيشت، (سَاحِج) لەوھوھ ھاتوھ، لە ئەسلدا (سَاحِج) واتە: ئاويك كە بەردەوام دەپروا.

بەلām (سائیح) بە کوردیی دەبیتە گەڕیدە کەسێک کە سەفەر دەکات، ئنجای لەبەر ئەوەی بابای بە پۆژوو بەردەوام دەبێ لەسەر نەخواردن و نەخواردنەوه، وەك چۆن ئاو دەپواو بەردەوام دەبێ، بۆیە لەو پروووە (سائیحات) بە مانای (صائمات) دی، دەشگونجێ (سائیحات) مەبەست پێی کۆچکەرانی بێ، وەك خوا دەفەرموێ: ﴿فَسِيحُوا فِي الْأَرْضِ ... ٢﴾ التوبة، یانی: بە زەویدا بپۆن کۆچ بکەن.

هۆی هاتنە خوارەوهی ئایەتەکان

۱- هۆی هاتنە خوارەوهی چوار ئایەتی یەکەم: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ تَبْلُغِ مَرْضَاتَ زَوْجِكَ وَاللَّهُ عَفُورٌ رَحِيمٌ ١﴾ قَدْ فَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ أَيْمَانِكُمْ وَاللَّهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ٢﴾ وَإِذْ أَسَرَّ النَّبِيُّ إِلَى بَعْضِ أَزْوَاجِهِ حَدِيثًا فَلَمَّا نَبَأَ بِهِ وَأَطَهَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ عَرَفَ بَعْضُهُ، وَأَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍ فَلَمَّا نَبَأَهَا بِهِ، قَالَتْ مَنْ أَنْبَأَكَ هَذَا قَالَ نَبَأَنِيَ الْعَلِيمُ الْخَبِيرُ ٣﴾ إِنْ نُنْوَأُ إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَعَتْ قُلُوبُكُمَا وَإِنْ تَظَاهَرَا عَلَيْهِ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاهُ وَجِبْرِيلُ وَصَلِّحُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمَلِئِكَةِ بَعْدَ ذَلِكَ ظَهِيرٌ ٤﴾، لەو بارەوه ئەو سن گێڕدراوێه دینین:

أ- {عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَشْرَبُ عَسَلًا عِنْدَ زَيْنَبَ بِنْتِ جَحْشٍ، وَيَمْكُثُ عِنْدَهَا، فَوَاطَيْتُ أَنَا وَحَفْصَةُ عَلَى، أَيَّتَنَّا دَخَلَ عَلَيْهَا فَلْتَقُلْ لَهُ: أَكَلْتَ مَغَافِيرَ، إِيَّيْ أَجِدُ مِنْكَ رِيحَ مَغَافِيرَ، قَالَ: لَا، وَلَكِنِّي كُنْتُ أَشْرَبُ عَسَلًا عِنْدَ زَيْنَبَ بِنْتِ جَحْشٍ، فَلَنْ أَعُودَ لَهُ، وَقَدْ حَلَفْتُ، لَا تُخْبِرِي بِذَلِكَ أَحَدًا} (أخرجه البخاري: ٤٩١٢، ٥٢٦٧، ٦٦٩١، ومسلم: ١٤٧٤).

واتە: دایکمان عایشە (خوا لێی پازێ بێ) دەلێ: پێغەمبەری خوا ﷺ عادیاتی وابوو هەنگوینی لە لای زەینەبێ کچی جەحش^(١) دەخواردەوهو، ماوێهەك لای دەمایەوه، من و حەفصە پێک کەوتین، کە پێغەمبەر ﷺ هات بۆ لای هەر کامێکمان بای پێی بلێ: ئایا مەغافیرت خواردووە؟ (مەغافیر جوړه گیایه که

(١) که هاوسەری پێغەمبەری خوا ﷺ و کچە پووری شی بوو.

بۆنئیکى ناخۆشى ھەيە)، من بۆنى مەغافىرت لێدەكەم، (ھەلبەتە ئەو بۆنەيان لى ئەكردو، بەلام بۆ ئەوەى ھەنگوین خواردنەوێكەى لە لای زەینەب پى تەرك بكەن، وایان گوتو، ئنجا دەلین: كە ھات بۆ لای ھەر كامێكمان وامان پێگوت)، ئەویش فەرمووی: نەخێر مەغافىرم نەخواردو، بەلام ھەنگوینم لە لای زەینەبى كچى جەحش (ھاوسەرەكەى خۆى) خواردۆتو، بەلام لەمەودوا جارێكى دیکە (مادام ئەو بۆنە بدات) بۆى ناگەرێمەو (ناخۆمەو)، سویندیشم خواردو، بەلام ھەوآل بە كەس مەدە.

ئنجا بە پى رىوايەتەكان ديارە ھەفصە بوو، پى گوتو، بەلام ھەفصە دواى ھەوآلى داو ھە عائیشە لەبەر ئەوەى پێكەو زۆر پێك بوون، ھەرچەندە پێغەمبەرى خوا ﷺ فەرموویەتی: با ئەو قسەيە تەنیا لە لای خۆت بى، بەلام ئەو دركاندوویەتی بۆ عائیشە خوا لىيان پازى بى.

ب- {عَنْ أَنَسٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَانَتْ لَهُ أَمَةٌ يَطُوعُهَا، فَلَمَّ تَزَلَّ بِهِ عَائِشَةُ وَحَفْصَةُ حَتَّى حَرَمَهَا، فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ تَبْتَغِي مَرْضَاتَ أَزْوَاجِكَ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ ١ قَدْ فَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ أَيْمَانِكُمْ وَاللَّهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ٢﴾ { (أخرجه النَّسَائِيُّ فِي سَنَنِهِ، قَالَ الْأَلْبَانِيُّ: صَحِيحُ الْإِسْنَادِ).

واتە: ئەنەس ﷺ، دەلى: پێغەمبەرى خوا ﷺ كە نيزەكێكى ھەبوو لەگەڵیدا جووت دەبوو (دەچوو لە)، بەلام عائیشە ھەفصە زۆر خەرىك بوون، (ديارە پرتەو بۆلەيان لەسەر كردو) و ھەولیان لەگەڵدا تاكو لەسەر خۆى قەدەغە كرد، (كە جارێكى دیکە نەچێتە لای)، لەو بارەو ھەوآل خوا ﷺ ئەم ئايەتەى دابەزاند. كەواتە: ئەوەى پێش بآسى ھەنگوین خواردن بوو و ئەمیان كە نيزەكێكە، كە نيزەكەكەش لە رىوايەتەكانى دیکەدا ھاتو، كە ماریەى قىبطى بوو، واتە: دايكى ئىبراھىمى كورى پێغەمبەرى خوا ﷺ.

ج- إَعَنْ عَمَرَ عليه السلام، قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وآله لِحِفْصَةَ: «لَا تُخْبِرِي أَحَدًا، وَإِنَّ أُمَّ إِبْرَاهِيمَ عَلَيَّ حَرَامٌ»، فَقَالَتْ: أَتَحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ؟ قَالَ: «قَوْلُ اللَّهِ لَا أَقْرُبُهَا»، قَالَ: فَلَمْ يَقْرُبَهَا حَتَّى أَخْبَرَتْ عَائِشَةَ. قَالَ فَأَنْزَلَ اللَّهُ: ﴿قَدْ فَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ أَيْمَانِكُمْ وَاللَّهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾، (أَخْرَجَهُ الْهَيْثَمُ بْنُ كَلَيْبٍ فِي مُسْنَدِهِ ج: ٤، ٤١٢، والضياء المقدسي في الأحاديث المختارة: ١٨٩، وقال: إسناده صحيح).

واته: عومەر عليه السلام ده گپریته وه، ده لئ: پیغهمبری خوا عليه السلام به حه فسه ی فرموو: هه وائ به که س مه ده دایکی ئیبراهیمم له خوُم قه ده غه کردوه، (واته: ناچمه لای، دایکی ئیبراهیم ناوی ماریه بوو، (ماریه ی قیبطی)، که پاشای میسر به دیاری بی بوی نارد بوو)، نه ویش پیی ده لئ: ئایا شتیک که خوا بوی ره واکردوو ی له خوُم قه ده غه ده که ی؟ نه ویش (پیغهمبری عليه السلام ده فهرموئ: سوئند به خوا نیزیکی ناکه ومه وه، ئیدی نیزیکی نه که وته وه، دوا بی حه فسه هه وائیدا به عائشه (واته: نه و نه ئیییه ی پیغهمبری خوا عليه السلام له لای دانا بوو له لای عائشه درکاندی)، ئیدی له و باره وه خوا عليه السلام نه و ئایه تانه ی ناردنه خوار، بو نه وه ش که ماریه ی بو ره واکه بته وه، چونکه سوئندی خوارد بوو، یا خود: تا کو هه نگوینه که ی لای زهینه بی کچی جه حشی بو ره واکه بته وه، خوی به به زه یی نه وه شی دابه زاند: ﴿قَدْ فَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ أَيْمَانِكُمْ وَاللَّهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾، واته: بیگومان خوا عليه السلام هه لوه شانده وه ی سوئنده کانتانی بو ئیوه دابه زانده وه خوا سه ره پهرشتیاری ئیوه یه وه بهس نه و زانای کار به جییه.

٢- هوی هاتنه خواره وه ی ئایه ق: ﴿عَسَىٰ رَبُّهُ إِنْ طَلَقَنَّ أَنْ يَنْدِلَهُ أَرْوَجًا حَيْرًا مِّنْكَنْ مُسْلِمَتٍ مُّؤْمِنَةٍ قِيْنَتٍ قِيْنَتٍ عِيْدَتٍ سَيِّحَتٍ تِيْنَتٍ وَأَبْكَارًا﴾، له و باره وه به سه ره هاتیکی توزیک درێژ هه یه، به لام به باشی ده زانم ده که که ی به عه ره بیی بینم و دوا ییش به کوردی مانای ده که ی، له بهر نه وه ی وپرای تیشک خسته سه ره چه مک و واتای نه و ئایه ته موباره که، که له نیوان زانایاندا قسه و باسی زوری له سه ره کراوه، هه ندیک چه مک و واتای دیکه ش و، هه ندیک مه به سستی دیکه ش ده گپریته خو ی، نه مه ش ده قی نه و گپردا وه یه:

(عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رضي الله عنه)، قَالَ: حَدَّثَنِي عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ رضي الله عنه قَالَ: لَمَّا اعْتَزَلَ نَبِيُّ اللَّهِ ﷺ نِسَاءَهُ، قَالَ: دَخَلْتُ الْمَسْجِدَ، فَإِذَا النَّاسُ يَنْكُتُونَ بِالْحَصَى وَيَقُولُونَ: طَلَّقَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ نِسَاءَهُ «وَذَلِكَ قَبْلَ أَنْ يُؤْمَرَنَّ بِالْحِجَابِ» فَقَالَ عُمَرُ: فَقُلْتُ لَأَعْلَمَنَّ ذَلِكَ الْيَوْمَ، قَالَ فَدَخَلْتُ عَلَى عَائِشَةَ فَقُلْتُ: يَا بِنْتُ أَبِي بَكْرٍ! أَقَدْ بَلَغَ مِنْ شَأْنِكَ أَنْ تُؤْذِيَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ! فَقَالَتْ: مَا لِي وَمَا لَكَ يَا ابْنَ الْخَطَّابِ! عَلَيْكَ بِعَيْبَتِكَ! قَالَ فَدَخَلْتُ عَلَى حَفْصَةَ بِنْتِ عُمَرَ، فَقُلْتُ لَهَا: يَا حَفْصَةُ! أَقَدْ بَلَغَ مِنْ شَأْنِكَ أَنْ تُؤْذِيَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ! وَاللَّهِ لَقَدْ عَلِمْتُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ لَا يُحِبُّكَ، وَلَوْ لَا أَنَا لَطَلَقْتُكَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ. فَبَكَتْ أَشَدَّ الْبُكَاءِ، فَقُلْتُ لَهَا: أَيِنَّ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ? قَالَتْ: هُوَ فِي خِرَاتِهِ فِي الْمَشْرَبَةِ، فَدَخَلْتُ فَإِذَا أَنَا بِرَبَاحٍ غُلَامٍ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَاعِدًا عَلَى أَسْكُفَةِ الْمَشْرَبَةِ مَدُلٌ رِجْلَيْهِ عَلَى نَقِيرٍ مِنْ خَشَبٍ، وَهُوَ جِدْعٌ يَرْقَى عَلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَيَنْحَدِرُ. فَكَادَيْتُ بِأَرْبَاحٍ، اسْتَأْذَنْ لِي عِنْدَكَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، فَتَنَظَّرَ رَبَاحٌ إِلَى الْغُرْفَةِ، ثُمَّ نَظَرَ إِلَيَّ، فَلَمْ يَقُلْ شَيْئًا. ثُمَّ قُلْتُ: يَا رَبَاحُ! اسْتَأْذِنْ لِي عِنْدَكَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، فَتَنَظَّرَ رَبَاحٌ إِلَى الْغُرْفَةِ ثُمَّ نَظَرَ إِلَيَّ، فَلَمْ يَقُلْ شَيْئًا. ثُمَّ رَفَعْتُ صَوْتِي فَقُلْتُ: يَا رَبَاحُ! اسْتَأْذِنْ لِي عِنْدَكَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، فَإِنِّي أَظُنُّ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ ظَنُّنِي أَنِّي جِئْتُ مِنْ أَجْلِ حَفْصَةَ، وَاللَّهِ لَئِنْ أَمَرَنِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بِضَرْبِ عُنُقِهَا لِأَضْرِبَنَّ عُنُقَهَا، وَرَفَعْتُ صَوْتِي فَأَوْمَأَ إِلَيَّ أَنْ أَزِفَهُ، فَدَخَلْتُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَهُوَ مُضْطَجِعٌ عَلَى حَصِيرٍ، فَجَلَسْتُ فَأَدْنَيْ عَلَيْهِ إِزَارَهُ وَلَبِسَ عَلَيْهِ غَيْرَهُ، وَإِذَا الْحَصِيرُ قَدْ أَثَّرَ فِي جَنْبِهِ، فَتَنَظَّرْتُ بِبَصَرِي فِي خِرَاتِهِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَإِذَا أَنَا بِقَبْضَةٍ مِنْ شَعِيرِ نَحْوِ الصَّاعِ، وَمِثْلُهَا قَرَطًا فِي نَاحِيَةِ الْغُرْفَةِ، وَإِذَا أَفِيقٌ مُعَلَّقٌ «قَالَ» فَابْتَدَرْتُ عَيْنَايَ. قَالَ: (مَا يُبْكِيكَ يَا ابْنَ الْخَطَّابِ)? قُلْتُ يَا نَبِيَّ اللَّهِ، وَمَا لِي لَا أَبْكِي وَهَذَا الْحَصِيرُ قَدْ أَثَّرَ فِي جَنْبِكَ، وَهَذِهِ خِرَاتُكَ لَا أَرَى فِيهَا إِلَّا مَا أَرَى! وَذَاكَ قَيْصَرٌ وَكَسْرَى فِي الثَّمَارِ وَالْأَنْهَارِ وَأَنْتَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَصَفْوَتُهُ، وَهَذِهِ خِرَاتُكَ! فَقَالَ: (يَا ابْنَ الْخَطَّابِ! أَلَا تَرْضَى أَنْ تَكُونَ لَنَا الْآخِرَةُ وَلَهُمُ الدُّنْيَا) قُلْتُ: بَلَى. قَالَ: وَدَخَلْتُ عَلَيْهِ حِينَ دَخَلْتُ وَأَنَا أَرَى فِي وَجْهِهِ الْغَضَبَ، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، مَا يَشُقُّ عَلَيْكَ مِنْ شَأْنِ النِّسَاءِ، فَإِنَّ كُنْتُ طَلَقْتُهُنَّ فَإِنَّ اللَّهَ مَعَكَ

وَمَلَايَكُتَهُ وَجَبْرِيْلُ وَمِيكَائِيْلُ، وَأَنَا وَأَبُو بَكْرٍ وَالْمُؤْمِنُونَ مَعَكَ. وَقَلَمًا تَكَلَّمْتُ «وَأَحْمَدُ
 اللَّهُ» بِكَلَامٍ إِلَّا رَجَوْتُ أَنْ يَكُونَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ يُصَدِّقُ قَوْلِي الَّذِي أَقُولُ، وَنَزَلَتْ هَذِهِ
 الْآيَةُ، آيَةُ التَّخْيِيرِ: ﴿عَسَى رَبُّهُ إِنْ طَلَّقَكُنْ أَنْ يُبْدِلَهُ أَزْوَاجًا خَيْرًا مِنْكَ مُسْلِمَاتٍ مُؤْمِنَاتٍ
 قَنَاطَاتٍ نَبَاتٍ عِدَّةٍ سَعِدَاتٍ تَبِينَ وَأَبْكَارًا﴾ التحريم، وَكَانَتْ عَائِشَةُ بِنْتُ أَبِي بَكْرٍ
 وَحَفْصَةُ تَطَاهَرَانِ عَلَى سَائِرِ نِسَاءِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَطَلَّقْتَهُنَّ؟
 قَالَ: (لا). قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنْ دَخَلْتُ الْمَسْجِدَ وَالْمُسْلِمُونَ يَنْكُتُونَ بِالْحَصَى
 يَقُولُونَ: طَلَّقَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ نِسَاءَهُ، أَفَأَنْزِلُ فَأَخْبِرُهُمْ أَنَّكَ لَمْ تَطْلُقْهُنَّ؟ قَالَ: (نَعَمْ
 إِنْ شِئْتَ)، فَلَمْ أَزَلْ أَحَدُهُ حَتَّى تَحَسَّرَ الْغَضَبُ عَنْ وَجْهِهِ، وَحَتَّى كَشَرَ فَضْجُكَ، وَكَانَ
 مِنْ أَحْسَنِ النَّاسِ نَعْرًا. ثُمَّ نَزَلَ نَبِيُّ اللَّهِ ﷺ وَنَزَلْتُ، فَنَزَلْتُ أَتَشَبُّتُ بِالْجِدْعِ، وَنَزَلَ
 رَسُولُ اللَّهِ ﷺ كَأَمَّا هَيْشِي عَلَى الْأَرْضِ مَا يَمْسُهُ يَبِيدُهُ. فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّمَا
 كُنْتُ فِي الْغُرْفَةِ تِسْعًا وَعَشْرِينَ. قَالَ: (إِنَّ الشَّهْرَ يَكُونُ تِسْعًا وَعَشْرِينَ) فَقُمْتُ عَلَى
 بَابِ الْمَسْجِدِ فَنَادَيْتُ بِأَعْلَى صَوْتِي: لَمْ يُطَلِّقْ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ نِسَاءَهُ، وَنَزَلَتْ هَذِهِ
 الْآيَةُ: ﴿وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِنَ الْأَمْنِ أَوِ الْخَوْفِ أَذَاعُوا بِهِ وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَى
 أُولِي الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ الَّذِينَ يَسْتَنْبِطُونَهُ مِنْهُمْ وَلَوْ لَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَاتَّبَعْتُمُ
 الشَّيْطَانَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ النساء، فَكُنْتُ أَنَا اسْتَنْبَطْتُ ذَلِكَ الْأَمْرَ، وَأَنْزَلَ اللَّهُ آيَةَ
 التَّخْيِيرِ { أخرجه: مسلم: ١٤٧٩ }.

واته: عهبدوللای کوپی عه عباس ؓ دهگیریتوه، دهلئ: عومه ری کوپی
 خه تتاب (خوا لئی رازی بن) بوی باسم کردم، دوی تهوهی پیغهمبه ری خوا
 گوشه گیر بوو له هاوسره ده کانی (واته: هاموشوی نه کردن ماوهی مانگیك)،
 چوومه مزگهوت، خه لك به ده نكه چهو له عه رزیانه وه ده ژه نی، (وهك چوون
 كه سیك دالغه لی ده دات، یان مهراقیكي ههیه، داروچكهیه كه له زهوییه وه
 ده ژه نی، به لام تهوان ده نكه چهویان به کارهیناوه)، ده یانگوت: پیغهمبه ری
 خوا ؓ هاوسره ده کانی ته لاق داوون، نهویش بهرله وهی فه رمانیان پی بکری و
 بکهونه پشتی په رده، عومه ر (خوا لئی رازی بن)، دهلئ: گوتم: ده بی ته مپرو

ئەو شتە بزانم، (ئایا پىڭغەمبەرى خوا ﷺ ھاسەرەكانى تەلّاق داۋن يان نا)، چوومە لاي عائىشە گوتم: ئەي كچى ئەبوو بەكر! ئايا حال و پاىەى تۆگەيشتە ئەوەى پىڭغەمبەرى خوا ئازار بەدى؟ عائىشەش گوتى: تۆ حەقى منت چىيە، ئەي كوپرى خەتتاب! بچۆ كەم و كوپرى خۆت چارەسەر بكە، (واتە: كچەكەى خۆت كە حەفصەيە ئامۇڭزگارىي بكە)، دەللى: چوومە لاي حەفصە (حەفصەى كچى عومەر) گوتم: ئەي حەفصە! ئايا حال و پىڭەى تۆگەيشتە ئەوە كە پىڭغەمبەرى خوا ئازار بەدى؟ بە خوا من دەزانم پىڭغەمبەرى خوا تۆى خۇشناۋى، (رقى لى ھەلساۋە، بۆيە ۋاي گوتوۋە)، ئەگەر من نەبوومايە پىڭغەمبەرى خوا دەستبەردارت دەبوو، تەلّاقى دەداى، ئەۋىش زۆر گرىا، پىمگوت ئايا پىڭغەمبەرى خوا ﷺ لە كۆيىيە؟ گوتى: ئەوە لەو شوپنەيە، لەو بانىژەيەدا كە كەل و پەلى تىدا دادەئىن، دەللى: چوومە ژوور، تەماشام كرد، رەباح غولامى پىڭغەمبەرى خوا ﷺ كە بەردەستىكى بوو، دانىشتبوو لەسەر شىپانەى دەرگاى شوئى ئاو لى خواردنەوەكە، لاقى شوپ كىرەبوونەوە بەسەر تەختەيەكدا، تەختەكەش برىتى بوو لە قەدە دار خورمايەك كە پىڭغەمبەرى خوا ﷺ پىدا سەر دەكەوت، ۋەك پەيژەو پىدا دەھاتە خوار، (دىارە شوپنەكە بەرز بوو)، منىش بانگم كرد رەباح! لە لاي خۆتەوە مۆلەتم لە پىڭغەمبەرى خوا ﷺ بۆ ۋەربگرە، رەباح تەماشاي ژوورەكەى كرد، كە پىڭغەمبەرى خواى تىدا بوو ﷺ، دوايى تەماشاي منى كردو هيچى نەگوت، (دىارە تەماشاي ژوورەكەى كردوۋە پىڭغەمبەرى خوا ﷺ موافىق نەبووۋە)، دوايى دووبارەم كىردەوۋە گوتم: رەباح! لە لاي خۆتەوە مۆلەتم بۆ لە پىڭغەمبەرى خوا ﷺ ۋەربگرە، دووبارە رەباح تەماشاي ژوورەكەى كردەوۋە تەماشاي منىشى كردو هيچى نەگوت، (ئەوانە ئەدەبىيان چەند بەرز بووۋە! پىۋىستى بەوۋە نەكردوۋە بللى ئەي پىڭغەمبەرى خوا ﷺ! ئايا عومەر بى؟ ئەۋىش بفرەمۆى: نەخىر، ھەر بە ئاماژە لىك حالىي بوون، ئەدەبى بەرزى ئىسلام ئاۋايە، پىۋىست ناكات ھەموو شتەك بە دەنگ و قسە بى، ھەر تەماشاي

پېځه مبهري خواى ﷺ كړدوه، پېځه مبهري خواش گوځى له دهنګه كې بووه،
 نه گهر پټى باش بووايه تېشاره ټيكي ده كړد با بى)، ئنجا دهنګم بهرز كړدوه و
 گوتم: ښه رهباج! له لاي خوټه وه مو له تم بو له پېځه مبهري خوا ﷺ وهر بگره،
 چونكه پټم وايه پېځه مبهري خوا ﷺ گومانى وايه من له بهر حه فسه هاتووم
 (حه فسه ي كچم)، سوښد به خوا نه گهر پېځه مبهري خوا فهرانم پټ بكات له
 گهر دنى ددهم، (نه ك بهر گري لى بكه م)، (دووباره رهباج تهماشاي پېځه مبهري
 خواى ﷺ كړدوه و پېځه مبهريش ئاماژه ي بو كړدوه بابى، ښه نه هاتوه، به لام
 سياقه كه ده يگه يه نئى، يه كسهر ئاماژه ي بو كړدم (واته: رهباج)، سهر كه وه،
 به داره كه دا سهر كه وتم، چوومه لاي پېځه مبهري خوا ﷺ له سهر حه سيريك ړاكشا
 بوو، پاليدا بووه، منيش دانېشتم، پېځه مبهري خوا ﷺ كراسه كې كه توژي ك
 له سهر لاقى لاچوو بوو، به سهر لاقى دادايه وه و بهس ښه وښى له بهر دابوو،
 تهماشام كړد حه سيره كه شوښكه ي له سهر كه له كې (ته نېشتى) دروست كړد بوو،
 ئنجا چاوم گيړا به عه مباره كې پېځه مبهري دا ﷺ (خزانة) ښه شوښه يه شتى
 تيدا هه لنده گرن)، ته نيا بره جوښه كم دى ده وري ربه يه ك دېبوو، هه روه ها به
 ښه نندازه ي ښه وښ قه رهم بينى، ((قَرَطَ) ښه وښه كه پيستي پټ دېباغ ده كهن)،
 هه روه ها مه شكه يه ك، كونده يه كېشم بينى هه لواسرا بوو، (دياره ئاو يان
 شله مهنېه كې تيدا بووه)، ئيدى يه كسهر چاوم فرمېسكى پيدا هاتن، پېځه مبهري
 خواش ﷺ فرمووې: چ شتيك ده تگريه نئى ښه كورې خه تتاب؟! گوتم: ښه
 پېځه مبهري خوا! بوچى نه گريم؟ حه سهر شوښكه ي له سهر جهسته ي تو كړدوه،
 (هيچت نيه له سهرى راخه ي)، ښه وښ عه مباره كه ته هه ښه وښ تيدا ده بينم،
 كه ده يبينم، كه چى قه يصهر (پادشاي روم) و كيسرا (پادشاي فارس) له نيو
 ميوه وړووبارو جوگه و جو بار دان، تو ش پېځه مبهري هه لېبارده ي خواى (ښه وښ
 كه ل و پهل و شمه كه كانتن)؟! فرمووې: ښه كورې خه تتاب! ښه دى نازانى كه
 رورې دوايى، مه نزلگاي كو تاى، بو ئيمه يه و ښه وانيش دنيايان هه يه! گوتم: با،

تَنجَا كَاتَن لَّيى چوومه ژوورئ، پَئِغەمبەرى خوا ﷺ توورەيى بە دەم و چاوه‌وه ديار بوو (پەستى و بىزارى)، منيش گوتم: ئەي پَئِغەمبەرى خوا! لە بارەي ئافرەتانه‌وه، بۆچى دَلت ناپرەهەت دەبئ؟ ئەگەر تەلَاقَت داو، خوا لەگەڵتەو، فريشته‌كانى و جيبريل و ميكايل و من و ئەبوو بەكرىش و پڕوادارانيش لەگەڵتەن، (عومەر دەلئ): ستايش بۆ خوا كەم وا هەبوو قسەيەك بكەم، مەگەر ئوميدەم كردووە خوا ﷺ قسەكەي من بەراست دابنئ و پشتگيرى قسەكەم بكات، ئيدى كە من ئەوهم گوت، خواي پەرورەدگاريش ئايەتى سەرپشكەردنى بۆ پَئِغەمبەرەكەي دابەزانەد، كە دەفەرموئ: {نيزيكە، ئەگەر (پَئِغەمبەر ﷺ) تەلَاقَتان بدات، پەرورەدگارى ئافرەتانى لە ئىو بەشتى بۆ پرەخسەنت، ملكەچ و پڕوادار، گوپرايەل و زۆر گەراوه بۆ لای خوا، خوا پەرست و پڕوژووگر، (ياخود كۆچكەر)، و لە بئوژنان و لە كچان}.

عائيشەي كچى ئەبوو بەكرو حەفصە كچى عومەر پَئِغەمبەر پشتي يەكديان دەگرت لە بەرانبەر هاوسەرەكانى ديكەي پَئِغەمبەرى خوادا ﷺ (وہك عادەتى ھەويان)، منيش گوتم ئەي پَئِغەمبەرى خوا! ئايا هاوسەرەكانت تەلَاقَت داو؟ فەرمووئ: نەخیر، گوتم: ئەي پَئِغەمبەرى خوا ﷺ! كاتيك من ھاھمە مزگەوت مسوڵمانان بە چەوو لە عەرزىانەو دەژەنى، (وہك دالغە ليدان و مەراق خواردن دەستيان بە دەنكە چەواندا دەھيئا، يان دەنكە چەويان لە زەوى وەر دەدا)، دەيانگوت: پَئِغەمبەرى خوا ﷺ هاوسەرەكانى تەلاق داو، ئايا دابەزم ھەواليان پئى بەدم كە تۆ تەلَاقَت نەداو، (بۆ ئەوہي دَلخوُش بن؟ فەرمووئ: بەلئ، ئەگەر پَئِغەمبەر پشتي ئيدى وردە وردە من ھەر قسەم لەگەڵدا كرد، ھەتا توورەيى لە دەم و چاويدا نەما، بەلكو وابوو كە دداني دەرکەوتن و پَئِغەمبەر، لە ھەموو كەشيش زارو دداني جوانتر بوون كە پئەدەكەنى، دوايى پَئِغەمبەرى خوا ﷺ دابەزى منيش دابەزيم، من لە دابەزىنەكەدا دەستم بە دارەكە دەگرت، بەلام پَئِغەمبەرى خوا ﷺ وہك لەسەر عەرزى پڕوا (پئويستى) بەوہ نەبوو دەست

به داره که بگری، پیغمبه‌ری خوا ﷺ زور قایم و مه‌حکم بووه و هک بابایه کی وهرزشوان بووه، خوای کارزان جه‌سته‌یه کی ساغ و به‌هیزی پیداده، خو‌شی ئاگای له ساغ و سه‌لامه‌تی خوی بووه، گوتم: ئەی پیغمبه‌ری خوا ﷺ! تو بیست و نۆ (۲۹) پۆژ له ژووره‌که‌دا بووی، واته: (۲۹) پۆژه که سویندت له هاوسه‌رانت خواردوه، مانگیک نه‌یان‌دوینی، ئیستا بووه‌ته (۲۹) پۆژ و نه‌بۆته (۳۰)، فهرمووی: مانگی (۲۹) ییش هه‌یه و (۳۰) ییش هه‌یه، واته: مانگی قه‌مه‌ری، مانگی عه‌ره‌بی، منیش له ده‌رگای مزگه‌وته‌وه پاره‌ستام، به‌ده‌نگی هه‌ره به‌رزم هاوارم کرد گوتم: پیغمبه‌ری خوا ﷺ هاوسه‌ره‌کانی ته‌لاق نه‌داون و، له‌و باره‌وه ئەو ئایه‌ته‌ی سووره‌ی (النساء)، ئایه‌تی ژماره (۸۳) دابه‌زی، که ده‌فه‌رموی: ﴿وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِنَ الْأَمْنِ أَوِ الْخَوْفِ أَذَاعُوا بِهِ وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَى أُولِي الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ الَّذِينَ يَسْتَنْبِطُونَهُ مِنْهُمْ وَلَوْ لَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَاتَّبَعْتُمُ الشَّيْطَانَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ (النساء، ۸۳) واته: (کاتیک که هه‌واییان له باره‌ی هیمنی و ئاسایش یان ترسه‌وه بۆ دێ، خه‌لکه‌که یه‌کسه‌ر بلاوی ده‌که‌نه‌وه، به‌لام ته‌گه‌ر گیرابایانه‌وه بۆ لای پیغمبه‌ر ﷺ و بۆ لای مشوور خو‌ران و کاربه‌ده‌ستانیک که توانای هه‌له‌ینجانیان هه‌یه، ده‌یانزانی، ته‌گه‌ر به‌خششی خواش نه‌بووایه له‌سه‌ر ئیوه، جگه له که‌میکتان هه‌مووتان شوین شه‌یتان ده‌که‌وتن)، عومه‌ر خوا لێی رازی بێ ده‌لی: من ئەو که‌سه بووم که هه‌لم هینجا (که ئەو هه‌واله‌م بیست، چووم ساغم کرده‌وه له لای پیغمبه‌ری خوا ﷺ ئایا راسته هاوسه‌ره‌کانی ته‌لاق داون یان نا، ساغم کرده‌وه نه‌ک یه‌کسه‌ر هه‌واله‌که بلاوبکه‌مه‌وه)، خوای به‌رزو مه‌زنیش عَزَّ وَجَلَّ ئایه‌تی سه‌رپشک‌کردنی دابه‌زاند.

وه‌ک گوتم: ئەم گیراره‌ویه وێرای ئەوه‌ی تیشکمان بۆ ده‌خاته سه‌ر چه‌مک و واتای ئەو ئایه‌ته موباره‌که، ئایه‌تی ژماره (۵)، کۆمه‌لیک شتی دیکه‌شی تیدا‌بوون، که به‌رچاو پروونی باشمان پێده‌ده‌ن.

مانای گشتیی نایه تهاکان

سهره تا خوا ﷻ ده فهرموئ:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به ناوی خوا ی به به زه یی به خشنده، واته: ده سته یکردنم به ناوی خوا یه،
تهویش مه بهستی پی تهویه:

۱ - ثم کاره ته نیا بو خوا ده کهم.

۲ - ثم کاره به پی شه ری خوا ده کهم.

۳ - ثم کاره به تواناو یارمه تی خوا یه روه ردگار ده کهم.

۴ - ثم کاره بو هینانه دی ره زامه ندی خوا نه نجام ده دم.

ننجا خوا ﷻ رو ده کاته پیغهمبه ره که ی ﷻ و ده فهرموئ: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ﴾، نه ی پیغهمبه ر! بوچی شتیک که خوا بو یه لال کردووی،
له خو ق قه ده غه ده که ی؟ وه ک دوا یی با سی ده که ی، قه ده غه کردن لی رده دا
مه به ست نه وه نه که پیغهمبه ری خوا ﷻ بفهرموئ: فلان شته قه ده غه یه،
چونکه بیگومان به به لال دانان و به به رام دانان، تایبه ته به خوا ی به رزی
مه زنه وه، ته نانه ت بو پیغهمبه ریش ﷻ جی نه هیشتوه، به لکو مه به ست له:
﴿لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ﴾، یانی: (لِمَ تَمْتَنِعُ عَمَّا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ؟)، شتیک که خوا بو یی
ره وا کردوه، بوچی خو ق لی ده گریه وه، بوچی وازی لی ده هیئی و ده سته رداری
ده بی؟ ﴿تَبْنِي مَرَضَاتِ أَزْوَاجِكَ﴾، رازی کردنی هاوسه ره کانت ده خوازی؟ بو یه خو ت
له شتیک ده گریه وه که خوا بو یی ره وا کردووی؟ ننجا خوار دنی هه نگوینه، یان
چوونه لای ماریه ی قیبطیه، که که نیه که که یه تی، گرنگ تهویه خوا که شتیک

بۆ تۆرەوا کردووە، خۆق لی مه گرهوه، به مه بهستی ئه وهی هاوسه ره کانت
پازی بهکی، ﴿وَاللّٰهُ عَفُوٌّ رَّحِيمٌ﴾، خواش لیوردی به به زه ییه.

﴿قَدْ فَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ أَيْمَانِكُمْ﴾، به دنیایی خوا سه لال کردنه وهی سویند
له سه ره خوراوه کانتانی، یاخود: هه لوه شانده وهی سوینده کانتانی بۆ داناون،
لیره دا: ﴿فَرَضَ﴾، به مانای (شَرَعَ) یه، خوا بۆی داناون، ﴿تَحِلَّةَ أَيْمَانِكُمْ﴾،
﴿تَحِلَّةٌ﴾، له ته سلدا (تَحِلَّةٌ) یه، به لام دوو لامه کان پیکه وه ده غم کراون، واته:
هه لوه شانده وه، نه گهر سویندیکت له سه ره کردن یان نه کردنی شتیک خواردو،
ویستت ئه وهی سویندی له سه ره خوراوه (سویند له سه ره خوراوه که) له سه ره
به رده وام نه بی، یاخود سوینده که ت هه لبووه شتییه وه، ده بی که فاره تیک به دی،
﴿وَاللّٰهُ مَوْلَاكُمْ﴾، خواش سه ره پهرشتیارتانه، که ده فهرموئ: ﴿قَدْ فَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ﴾،
یانی: پێشتر، چونکه که ففاره تی سویند له سووره تی (المائدة) دا هاتوه، سووره تی
مائیده ش پێش سووره تی (التحریم) دابه زیوه، که له ویدا ده فهرموئ: ﴿لَا
يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَٰكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَدْتُمُ الْآيْمَانَ فَكَفَرْتُمْۖۤ أَوْ
عَشَرْتُمْ مَسْكِينَ مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعَمُونَ أَهْلِيكُمْ أَوْ كَسَوْتُهُمْ أَوْ تَحْرِيرُ رَقَبَةٍۖ فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ
فَصِيَامَ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ ذَٰلِكَ كَفَرَةٌ أَيْمَانِكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْۖ وَاحْفَظُوا أَيْمَانَكُمْ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ
لَكُمْ آيَاتِهِۦ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٨٩﴾﴾ المائدة، مه به ست پێی ئه وه یه که خوا پێشتر
ئه وهی بۆ دابه زاندوون که که ففاره تی سویندی تیدایه و ئه مه یه: ﴿فَكَفَرْتُمْۖۤ
أَوْ عَشَرْتُمْ مَسْكِينَ مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعَمُونَ أَهْلِيكُمْ أَوْ كَسَوْتُهُمْ أَوْ تَحْرِيرُ رَقَبَةٍ﴾، خوا
سێ شتی داناون:

أ- یان خواردن دان به ده نه دار، له خواردنیکی میانجیی که ده یدهن به مال و مندالی خۆتان.

ب- یاخود پۆشاک بۆ کرینیان، نه گهر پارچه یه کیش بێ.

ج- یاخود ئازاد کردنی کۆیله یه ک، دواپی ده فهرموئ: ﴿فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامَ ثَلَاثَةِ
أَيَّامٍ﴾، ههر که سیک ئه وهی ده ست نه که وت، ههر کام له وانه و توانای نه بوو، با سێ

پۇژان بەرپۇژوو بى، ﴿ذَلِكَ كَفَرَةٌ آمَنَ كُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ﴾، ئا ئەو ە ماىە سىنەو ە سۈيىدەكانتەنە، ەەر كاتىك سۈيىدەتان خوارد، ﴿وَاللَّهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾، خواش سەرپەرشتىارى ئىو ەو ەو، ەەر ئەو یش زانای كاربەجىيە، يانى: ەموو شىك دەزانى و كارەكانى ەموويان لە شوئى خۇياندان.

ئىنجا خوا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ السَّبِيلَ﴾، ئەو رووداو ەدەگىرئەو ە كە چۆن چۆنى بوو ە؟ ﴿وَأَذِ اسْرَ النَّبِيِّ إِلَى بَعْضِ أَرْوَاحِهِ حَيْثُ﴾، ياد بكنەو ە (ەەر كەستىك كە دەشى بۆ ئەو ە بدوئىدرى، ياد بكنەو ە) كاتىك پىغەمبەر ﷺ قسەيەكى دركاند بە نەئىيى لە لای ەندىك لە ەوسەرەكانى، واتە: قسەيەكى نەئىيى لە لای ەندىك لە ەوسەرەكانى دانا، ياخود: بە چە قسەي لەگەل ەندىك لە ەوسەرەكانى كرد، ﴿فَلَمَّا نَبَأَتْ بِهِ، وَأَظْهَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ﴾، كاتىك ئەو ەوسەرە كە پىغەمبەر ﷺ بە چە قسەيەكى بۆ كرد بوو، ەواللى پىداو ئاشكرای كرد، ﴿وَأَظْهَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ﴾، خواش پىغەمبەرى ﷺ ئاگادار كەدو ە لە دركاندى ئەو نەئىيەي لە لای دانابوو، ﴿عَرَفَ بَعْضُهُ، وَأَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍ﴾، پىغەمبەر ﷺ ەندىك لەو قسانەي كەدبوونى بۆ ئەو ئافەرەتە، ەندىك لە نەئىيەكە كە دركاندبووى، پىگوتەو ە، پىنى ناساند، ﴿وَأَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍ﴾، چاوپۆشيشى لە ەندىكى كرد، وەك گوتراو ە: (مااستقصى كريم قسط)، ئىنسانى بەرئىز ەرگىز لەگەل خەلكدا نايگەيىتە ئەو پەرى، ئەو یش ەموو شىكى بەچاودا نەدایەو ە، تاكو تەرىق نەبىتەو ە، ﴿فَلَمَّا نَبَأَهَا بِهِ﴾، كاتىك پىغەمبەرى خوا ﷺ ەواللى پىدا كە ئەو شتەت دركاندو ە، ﴿قَالَتْ مَنْ أَبْأَكَ هَذَا﴾، ئەو ەوسەرەي پىغەمبەر ﷺ بەسەر سوپمانەو ە بە پىغەمبەرى خوای گوت: كى ەواللى پىداوى؟ ديارە حەفصە بوو ە ەواللى داو ە بە عائىشەو، حەفصە ويستوويەت بزانى ئايا عائىشە نەئىيەكەي لى دركاندو ە؟ ﴿قَالَ بَنَى الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾، (پىغەمبەر ﷺ) فەرمووى: ئەو كەسە ەواللى پىدام كە ئەوپەرى زانىارىي ەيەو، ئەوپەرى شارەزايى ەيە، واتە: ئەوپەرى زانى شارەزا كە خوايە، ئەو ەواللى پىدام.

وهك له هؤى هاتنه وه خواره وه كهيدا باسماں كرد: دوو گيتراره وه باره وه هه:

یه که م: که پیغه مبهری خوا ۱۰ قسه یه کی پنهانی له لای یه کیک له هاوسه رانی کردوه، قسه پنهانه که نه وه بووه که پیغه مبهر ۱۰ له لای زهینه بی کچی جه حش ههنگوینی خواردوه، عایشه وه حه فسه ش پیککه وتوون بۆ نه وه ی نه وه هنگوین خواردنه وه یه ی لای زهینه بی پی تهرک بکه، پتیان ناخۆش بووه له لای وی ههنگوین بخواته وه، ئنجا پیککه وتوون که هات بۆ لای ههر کامیکیان پی بلی: ئایا مه غافیرت خواردوه؟ مه غافیریش جوړه گیایه که بۆنیک ناخۆشی هه یه، به لام ده شخوری، ئایا مه غافیرت خواردوه، بۆی مه غافیرت لی دی؟ نه و بۆنه شی لی نه هاتوه، ته نیا بۆ نه وه ی پیغه مبهر ۱۰ وا حالیی بکه، که تۆ بۆنیک ناخۆشت لی دی، ئیدی که چوو به لای حه فسه، گو تویه تی: ئایا مه غافیرت خواردوه، نه ی پیغه مبهری خوا ۱۰؟ فهرموویه تی: نه خیر، به لام له لای زهینه بی کچی جه حش ههنگوینم خواردۆته وه وه له مه و دواش ناخۆمه وه، مادام نه و بۆنه ی لی، نه یزانیوه که به فیل وایان کردوه، بۆ نه وه ی ههنگوین خواردنه وه که ی پی تهرک بکه، دواپی سویندیشی خواردوه، که من جاریکی دیکه نه وه ههنگوینه له لای وی ناخۆمه وه، مادام نه و بۆنه م لی، فهرمووشیه تی: نه ی حه فسه! با ههر له لای خۆت ب و مهیدرکینه نه م قسه یه، که چی نه و چوو به لای عایشه ی باسکردوه، پیغه مبهریش ۱۰ وازی له ههنگوین خواردنه وه که هیناوه، که شتیکی هه لال و په و بووه، خواش ۱۰ به و بۆنه وه نه و ئایه تانه ی دابه زاندوون.

دووهم: نه وه یه که پیغه مبهری خوا ۱۰ کاتی خۆی پادشای میسر کچیکی بۆ ناردوه به ناوی ماریه، که دواپی نازناوه که ی ئاوا رویشته: (ماریه القبطیه) چونکه قیبتی بووه وه خه لکی میسر بووه یانی: ماریه ی میسری، که به دیاری بی بۆ پیغه مبهری خوا ۱۰ ناردوه، نه و کاته وا عاده تی دنیا وابوو، ئافره ت وپرای نه وه ی که به هاوسه رگیری هاوسه رگیریان له گه ل کراوه، وه ک که نیه کیش په و بووه، پیاو له گه ل که نیه کی خۆیدا جووت بی، ئنجا پیغه مبهری خوا ۱۰ وه ک له گيتراره یه کدا هاتوه، روژیک له مالی حه فسه دا، که حه فسه ده چی بۆ لای بابی، بۆ لای عومه ری کوری خه تتاب (خوا لیان رازی بی)، پیغه مبهر ۱۰

بانگی ماریه دەکات و لەوێ لەگەڵیدا جووت دەبێ، هەفەش دەگەرێتەووە پێی دەزانێ،
دوایی زۆر توورە دەبێ و دەلێ: چۆن لە مالى من و، لە ژووری من و، لە نۆرەى من
دا؟! بێگومان پیغەمبەرىش ﷺ بۆی رەوا بوو، بەلام دەفەرموێ: خۆت ناپرەخت مەکە،
جاریکی دیکە ناچمەو لە ئەو ئافەرەتە، سویندیشی بۆ دەخوات کە جاریکی دیکە ناچیتەو
لای، بۆ ئەوێ دلی رازی بکات، هەفەش دەلێ: ئەى پیغەمبەرى خوا! ئایا شتێک کە
هەلە چۆن لە خۆی قەدەغە دەکەى؟ دەفەرموێ: سویندم خواردووە جاریکی دیکە
لەگەلێ دا جووت ناچمەو، بەلام پێی دەلێ: هەوالەکە با هەر لە لای خۆت بێ، کەچی
هەفەش دەچێ بە عایشەى پادەگەیهێ، کە پێکەووە زۆر دۆست و تێکەل بوون، هەردوو
کچەکانی دوو وەزیرەکەى پیغەمبەرى خوا ﷺ ئەبوو بەکرو عومەر خوا لییان رازی بێ،
ئىجا بەو بۆنەو خۆی پەرودرگار ئەو ئایەتەى دا بەزانووە.

هۆی هاتنە خوارەو کەش هەر کامێکیان بێ، چ هەنگوین خواردنەو کە بووبێ، یاخود
جووت بوون لەگەل کەنیزەکەکەى دا، هەردووکیان رەوا بوون.

ئىجا خوا دەفەرموێ: ﴿إِنْ تُبَا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا﴾، ئەگەر هەردووکتان
بگەرێنەووە بۆ لای خوا، واتە: هەفەش و عایشە (خوا لییان رازی بێ)، بێگومان
دلێتان لایداو، لە پێی راست لایداو، کە بۆ ئەوێ پیغەمبەرى خوا ﷺ ئەو
هەنگوینە لە لای زەینەبى کچی جەحش نەخواتەو، هەلساون لە بەینى خۆتاندا
لەسەر ئەو پێکەوتوون و شتێکی ناپراستتان گوتو، پیغەمبەرىشتان ﷺ ئەزیت
داو، ناچاران کردو سویندتان بۆ بخوات، ئىجا چ بەهۆى هەنگوینەکەو
بێ، چ بەهۆى ماریه و بووبێ (خوا لێی رازی بێ)، ماریهش دوایی پیغەمبەرى
خوا ﷺ کورێکی لێی بوو، بە ناوی ئیبراهیم، بەلام دوایی ئیبراهیمیش وەک
کورەکانی دیکەى بە گچکەى کۆچى دوایی کردو، (خوا لییان رازی بێ).

بۆیە خوا دەفەرموێ: ئەگەر بگەرێنەووە بۆ لای خوا، ئەو لە جێى خۆیهێ،
﴿فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا﴾، چونکە دلەکانتان لاینداو، پێشتریش گوتمان: لە جیاتی

بفهرموی: (قَلْبًا كَمَا) فەرموو یەتی: ﴿قُلُوبُكُمْ﴾، چونکە عەرەب پێیان خوێش
 نیە دوو دووانە (مُتْنَى) لە یەک وشەدا بێنن، (كَمَا) ھەر موئەنایەو (قَلْبًا)
 ش موئەنایەو، دوو (مُتْنَى) ش قورسەن، بۆیە لە حالی وادا کاتێک شتێک دووان
 بووبی، کۆیان کردۆتەو، ﴿قُلُوبُكُمْ﴾، دڵە کانتان، دڵە کانیش ھەر دووان، ﴿وَإِنْ
 تَظْهَرَا عَلَيْهِ﴾، ئەگەر لە دژی پێغەمبەریش ﷺ پشتی یە کدی بگرن، واتە: ھەر
 لەسەر ئەو کەین و بەینە ی دەرهاوێشتە ی ھەوێدارییەو، دەبێتە ھۆی ئازاردانی
 دلی پێغەمبەری خوا ﷺ بەردەوام بن، ﴿فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاهُ وَجِبْرِيلُ وَصَلِاحُ الْمُؤْمِنِينَ
 وَالْمَلَائِكَةُ بَعْدَ ذَلِكَ ظَهِيرٌ﴾، بە دلبایی خوا پشتیوانیەتی، (ھە ی پێغەمبەرە کە ی
 ﷺ) ھەروەھا جیبریلیش و بروادارە چاکە کانیش و فریشتە کانیش دوا ی ئەو،
 ھەر پشتیوانی پێغەمبەرن ﷺ. ئنجا وە ک دوا یی لە مەسە لە گرن گە کانداس
 دەکەین، جیئ سەر سوڕمانە کە خوا ﷻ لە بەرامبەر دوو ئافەردا دەفەرموی:
 خوا پشتیوانیەتی و، جیبرییل پشتیوانیەتی و پیاو بەروادارە چاکە کان پشتیوانی و،
 فریشتە کانیش لە دوا ی وان، پشتیوان و، ھاوکاری پێغەمبەرن ﷺ، حیکمەتی ئەو
 چیبە، کە خوا ﷻ ھەم خوێ و ھەم فریشتە کان و جیبرییل و پیاوانی برواداری
 چاک دەکات، لە بەرامبەر دوو ئافەردەتی بێھێزدا؟!

زانایان لەو بارەو زۆریان قسە کردووە، دوا یی لەو بارەو ە پای خوێ دەلێم،
 لە مەسە لە گرن گە کانداس، کورتە کەشی ئەو یە: پێم وایە ئەو زیاتر دواندن
 لایەنی عاطیفیی ئەو دوو ئافەردەتە، ئەو دوو ھاوسەر بە پێزە ی پێغەمبەری
 خوا ﷻ ھەفصەو عاتیشە، ئافەردەتیش کانیئیکە خوا وای خوێاندووە، ھەست و
 سۆزی بەھێزترەو، خواش ﷻ ویستوو یەتی لەو دەرگایەو بپاندوینن، کە ئایا
 ئێو دوا یی دەتوانن بەرھەلستی خواو جیبرییل و پیاوانی برواداری چاک و
 فریشتە کان ھەموویان بکەن؟ ئەوانە ھەموویان لە پشت پێغەمبەرن ﷺ پشتی
 دەگرن، ھاوکار و سەرپرەشتیاری، کەواتە: کاریکی وامە کەن پێغەمبەری خوا ﷻ
 توو پرەو نەرەحەت بکەن و، سەرەنجام لە گەل خوا ی پەرورە دگار و جیبرییل و
 پیاوانی بروادارو فریشتە کانداس رووبەر و بێنەو!!

له كۆتایی دا خوا ده فەرموێ: ﴿عَسَىٰ رَبُّهُۥٓ إِن طَلَّقَكُنْ أَن يَبْدِلَهُٗٓ أَزْوَاجًا خَيْرًا مِّنْكَ﴾، نەزیکە ئەگەر ئەو (پێغه مبه‌ری خوا) ته‌لاقان بدات، په‌روه‌ردگاری هاوسه‌رائێکی باشتەر له‌ ئێوه‌ی بۆ بپه‌رێه‌سیێ.

ئەوێ وەك دوا‌یی با‌سی ده‌كه‌ین: شیعه‌كان لی‌ره‌دا ئەم ئایه‌ته‌یان ك‌ردۆته‌ بیانوو‌ی ئە‌ه‌وی ب‌ل‌یین: ئە‌و ها‌وسه‌را‌نه‌ی پ‌یغه‌مبه‌ری خوا ﷺ شایسته‌ی و‌ی نه‌بوون، ئە‌وه‌تا خوا ده‌فه‌رمو‌ی: ن‌یزیکه‌ ئە‌گه‌ر ته‌لاقان بد، په‌روه‌ردگاری ئاف‌ره‌تانی له‌ ئ‌یوه‌ باشت‌ری بۆ ب‌په‌رێه‌سیێ، واته‌: ئە‌وانه‌ باش نه‌بوون! به‌لام له‌ پ‌استیدا ئە‌وه‌ به‌س له‌ پ‌شت په‌رده‌ی په‌شه‌وه‌ ته‌ماش‌ا ك‌ردنی ها‌وسه‌رائ‌ی به‌پ‌ر‌یزی پ‌یغه‌مبه‌ره‌ ﷺ به‌ ت‌ایه‌ت حه‌ف‌سه‌و ع‌ائیشه‌ (خوا ل‌ئی‌ان پ‌ازی ب‌ی)، وەك دوا‌یی ئ‌یمه‌ له‌و باره‌وه‌ ك‌ورته‌ با‌سیك‌ له‌ باره‌ی پ‌یگه‌و كه‌سایه‌تی به‌رز‌ی ها‌وسه‌رائ‌ی به‌پ‌ر‌یزی پ‌یغه‌مبه‌ری خوا ده‌كه‌ین ﷺ، لی‌ره‌دا به‌ل‌ل‌ خوا‌ی كار‌زان ئ‌ا‌و‌ای د‌واند‌وون، له‌سه‌ر كه‌م و ك‌و‌پی و لادان و لاساریه‌ك، به‌لام ئ‌ایا به‌س ئە‌م ئ‌ایه‌ته‌ له‌ باره‌ی ها‌وسه‌رائ‌ی به‌پ‌ر‌یزی پ‌یغه‌مبه‌ره‌وه‌ ها‌ت‌وه‌، تاكو ئە‌وه‌ی ل‌ل‌ ه‌ه‌ل‌پ‌ه‌نج‌ر‌ئ‌ كه‌ ئە‌وانه‌ باش نه‌بوون و خوا فه‌رمو‌یه‌تی: ژ‌نان‌ی باشت‌ر بۆ ده‌په‌رێه‌سیێ؟ كه‌ خوا نه‌شیفه‌رمو‌وه‌: ئ‌یوه‌ باش ن‌ین، فه‌رمو‌یه‌تی: ه‌ی باشت‌ر له‌ ئ‌یوه‌، كه‌ دوا‌یی ح‌یكه‌مه‌تی ئە‌و ته‌ع‌یبه‌ره‌ش له‌و ك‌ورته‌ با‌سه‌دا، له‌ مه‌سه‌له‌ گ‌رنگه‌كاندا زیات‌ر ت‌یش‌ك‌ی ده‌خه‌ینه‌ سه‌ر، ئ‌نجا ئ‌ایا ئە‌و ها‌وسه‌را‌نه‌ی خوا بۆ پ‌یغه‌مبه‌ریان ده‌په‌رێه‌سیێ ﷺ، ئە‌گه‌ر ده‌سته‌به‌رداری ها‌وسه‌ره‌كان‌ی ب‌ی، چ‌ۆن؟

۲۰۱: ﴿مُتَّصِلَاتٍ مُّؤْمِنَاتٍ﴾، واته‌: بۆ خوا مل‌كه‌ چ‌ن و، پ‌رواد‌ارن.

(م‌س‌لم) كه‌سیك‌ كه‌ بۆ خوا مل‌كه‌ چه‌و ب‌ی فه‌رمان‌ی خوا ناكات.

(م‌ؤمن) به‌پ‌استدانه‌ر، خوا به‌پ‌است ده‌زان‌ی و ئە‌ه‌لی ئ‌یمان، واته‌: ها‌وسه‌رائ‌ێك‌ ه‌هم ئە‌ه‌لی ئ‌یسلام بن، ه‌هم ئە‌ه‌لی ئ‌یمان بن.

۳: ﴿قَانِتَاتٍ﴾، (قانتات) له‌ (قنوت) ده‌وه‌ ها‌ت‌وه‌، (قنوت) یش واته‌: گو‌پ‌رایه‌ل‌یی و مل‌كه‌چییه‌ك‌ له‌گه‌ل‌ نه‌رم‌یی و میه‌ره‌بان‌یی دا.

۴: ﴿تَتَبَّتْ﴾ بەردەوام بۆ لای خوا گەراوه.

۵: ﴿عِيدَاتٍ﴾ بەردەوام خواپەرست.

۶: ﴿سَجَّحَتْ﴾ کۆچکەرەن، یاخود: پۆژوو گران.

۷: ﴿تَتَبَّتْ وَأُنْكَرًا﴾ بیوہژنان و کچان، ھەموو ھاوسەرانی پیغەمبەری خوا ﷺ بیوہژن بوون، جگە لە عایشە.

ئەمەش ترساندنێ خواى کاربەجێیە بۆ ھاوسەرە بەرێزەکانی پیغەمبەری خوا ﷺ کە ئەگەر بێت و جارێکی دیکە ئەو جوۆرە پەفتارانە دووبارە بکەنەو، لەگەڵ پیغەمبەردا ﷺ و ناچاری بکەن، شتی پەوا لە خۆی قەدەغە بکات و سویندیشان بۆ بخوات، نزیکە خوا مۆلەتی بدات دەست لە ئیوہ ھەلبگرێ و، پێشتان وانەبێ کە پیغەمبەری خوا ﷺ لەسەر ئیوہ پەکی کەوتو، خواى بالادەست ھاوسەرانی لە ئیوہ باشتري بۆ دەپەخسێنێ، یانی: ئیوہ باشن، بەلام ئەگەر لەسەر ئەو پەفتارانە بەردەوام بن، مانای وایە ئافەتانێکی دیکە کە دەیانپەخسێنێ، لە ئیوہ باشتري دەبن، چونکە ئەو پەفتارەى ئیوہیان تیدا نابێ، بەلام ئەگەر دەست لەو پەفتارە ھەلبگرن، دیارە حالەتی باشتريەکیان لە خۆیاندا دەپارێزن.

ئەمە کورتەییەك لە مانای گشتیی ئەو پێنج ئایەتە موبارەکە، بۆیە زۆر نەچووینە ئیو وردەکارییەکانەو، ھەولماندا چەمک و واتای ئایەتەکان بە پوختیی و بە ڕوونیی بگەیەنین، بەلام بە دلناییی ھەندێ وردەکاریی دیکە ھەن، کە ئیمە ھەم لە مەسەلە گرنگەکاندا باسیان دەکەین، ھەم لە کورتە باسیکی تایبەتییش دا، کە لە بارەى پێگەو پایەى بەرزى پۆزو حورمەتى ھاوسەرانی پیغەمبەری خوا ﷺ دەیکەین، دەیانخەینە پوو.

مەسەلە گەنگەکان

مەسەلە ی یە کەم:

پەخەنگەرتنی خوا ﷻ لە پیڤەمبەرە کە ی ﷺ کە بە مەبەستی پازیکردنی هاوسەرانی، شتیک کە خوا بۆی پەوا کردووە، لە خۆی قەدەغە ی کردووە، ئیجا دانانی کە قفارهتی سویندو باسی بە نەیتیی و چپە باسکردنی پیڤەمبەر ﷺ قسە یە ک بۆ یە کێک لە هاوسەرانی و، درکاندنی ئەو نەیتییە و سەر زەشتکردنی خوا، بۆ ئەو دوو هاوسەرە و ئامۆژگاریکردنیان بە گەرانە وەو، ترساندنیان بەو، کە خواو جیبریل و پیاوانی چاکێ بروادار و فریشتەکان، پشتیوانی پیڤەمبەر ﷺ، ئە گەر لە دژی پشتگیری یە کدی بکەن بۆ ئازاردانی، بە پالنه‌ری هەویداریی و غەیرە ی هەویدارییەو:

خوا دە فەر موی: ﴿يَأَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ بَلَّغِي مَرَضَاتَ أَرْوَجِكَ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝١﴾ قَدْ فَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ أَيْمَانِكُمْ وَاللَّهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ۝٢ وَإِذْ أَسَرَّ النَّبِيُّ إِلَى بَعْضِ أَرْوَاحِهِ حَدِيثًا فَلَمَّا نَبَأَتْ بِهِ وَأَظْهَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ عَرَفَ بَعْضُهُ، وَأَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍ فَلَمَّا نَبَأَهَا بِهِ، قَالَتْ مَنْ أَنْبَأَكَ هَذَا قَالَ نَبَأَنِيَ الْعَلِيمُ الْخَبِيرُ ۝٣ إِنْ نُبَاَ إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا وَإِنْ تَظَاهَرَا عَلَيْهِ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاهُ وَجِبْرِيلُ وَصَلِّحِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمَلٰٓئِكَةَ بَعْدَ ذَلِكَ ظَهِيرٌ ۝٤﴾

شیکردنەو ی ئەم ئایە تانە، لە شازدە برگەدا:

(١) - ﴿يَأَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ﴾، ئە ی پیڤەمبەر ﷺ! بۆچی شتیک کە خوا بۆی حەلال کردووی، قەدەغە ی دە کە ی؟ پیشتیش گوتمان: ﴿لِمَ تُحَرِّمُ﴾، بۆچی

قه دهغه ده که ی؟ (الْمَقْصُودُ بِهِ الْإِمْتِنَاعُ عَمَّا هُوَ حَلَالٌ لَهُ وَحِرْمَانُ نَفْسِهِ مِنْهُ)، مه به ست خوگرته وه یه له شتیک که بوی حلاله و خو بیبهش کردنیقی لی.

که ده فهرموئ: ﴿لَمْ نَحْرَمْ﴾، پیشتریش گوتوومانه: ﴿لَمْ﴾، له دوو پیتان پیکهاتوه: (ل) و (ما)، به لام له بهر نه وه ی زور به کاره یتراره، (لما) نه لیفه که ی قرتیزاره و بۆته: ﴿لَمْ﴾، واته: بۆچی؟ لیره دا نه و پرسیار کردنه به مانای لابردن (نفی)ه، واته: هیچ شتیک پاساوی نه وه نیه شتیک که خوا بوی ره واکردووی، له خوئی قه دهغه بکه ی.

ئهمهش نه وه ده گه یه نئ که پیغه مبه ری خوا ﴿﴾ له و کاره یدا کو شش (اجتهاد) ی کردوه بۆ رازییکردنی هاوسه ره کانی، به لام خوا ی کار به جئ کو شش کردنه که ی لی هه لوه شانددۆته وه، که دروست و ره وای نه شتیک له خوئ بگریه وه، که خوا بوی ره واکردووی به مه به ستی رازییکردنی هاوسه رانت، واته: پیاو ده بئ هه ولبدات ژنی خوئی رازی بکات، به لام نابئ بگاته نه و نه ندازه یه ی شتیک خوا بوی ره واکردوه له خوئی بگریته وه! به دلنیا ییش مه به ست له: ﴿نَحْرَمْ﴾، نه وه نیه که پیغه مبه ر ﴿﴾ فهرموویتی: فلان شت قه دهغه و هه رامه، به لکو مه به ست نه وه یه که پیغه مبه ر ﴿﴾ فهرموویته ی: به لای نه و شته دا ناچم و له خوئی ده گرمه وه و لئی به هره مه ند نابم.

٧- ﴿بَنَيْتُ مَرْصَاتٍ أَرْوَجُكَ﴾، ره زامه ندیی هاوسه ره کانت ده خوازی، ئهم رسته یه له رووی ریزمانییه وه، شوینه که ی (نصب)ه، واته: (مُبْتَغِیاً مَرْصَاتٍ أَرْوَجُكَ)، به واکردت که هه ندیک شت، خوا بوی حلال کردووی، له خوئی ده گریه وه، هانده رت بریتیه له رازییکردنی هاوسه رانت، واته: ﴿بَنَيْتُ﴾، ده بیته (حال)، له راناوی ﴿نَحْرَمْ﴾.

٣- ﴿وَاللَّهُ عَفْوٌ رَحِيمٌ﴾، خواش لیبوردی به به زه ییه، ئهمهش خو شکردن و ئاو پرژین کردنی نه و دواندنه و، نه و ره خنه گرته ی خوا یه له پیغه مبه ره که ی ﴿﴾، که هه ر چه ند ه واشت کردب، به لام خوا ﴿﴾ له گه ل تۆ لیبوردیه و، به به زییشه، ئهم ته عبیره ش شیوه ی

ئەو تەغبىرەي سوۋرەتى (التوبة) دەكات، كە خوا ﷻ رەخەنى لە پىغەمبەر گرت لە بارەي مۆلەتدانى بۆ ھەندىك لە دلنەخۆش و موناڤىقەكان كە لەگەلى نەچوون بۆ جەنگى تەبۈوك، كە دەفەرموى: ﴿عَفَا اللَّهُ عَنْكَ لِمَ أَذِنْتَ لَهُمْ...﴾ (۱۳) التوبة، خوا لىت ببوورى، چاوپۆشيت لى بكات، بۆچى مۆلەت دان؟ واتە: نەدەبوو مۆلەتت دابانايە، لەگەلتدا نەيەن، ﴿حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَتَعْلَمَ الْكَذِبِينَ﴾ (۱۳) التوبة، تاكو ئەوانەي راست دەكەن، بۆت ڤوون ببوبانەھوو، درۆزنەكانىشت زانىيانايە.

كە خوا دەفەرموى: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾، ئەي پىغەمبەر ﷺ! لە شوئنى دىكەش دا ھاتوھ: ﴿يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ...﴾ (۱۱) المائدة، ئەي ڤەوانە كراوا! ئەمە لىي وەردەگىرى، كە ئەم فەرمانە تايبەتە بە پىغەمبەرەھو ﷺ و لە جوړى ئەو فەرمانانەيە، كە تايبەتن بە خۆيەھوو، لە جوړى ئەو فەرمانانەيە كە فەرمانى پى بكرى رايانگەيەنى بە خەلكى دىكە، بەو واتايەي: تايبەتە بە خۆيەھوو، وەك پىغەمبەرى خوا ﷻ، نەك وەك ڤەوانەكراوېك كە ئەو ڤەيامە بگەيەنى بە خەلك، چونكە ئەو كارېكى كەسىي و خىزانىي بووھ.

(۴) - ﴿قَدْ فَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ أَيْمَانِكُمْ﴾، بە دلنبايى خوا ھەلۆھشانەھوى سوئندەكانتاني بۆ داناون، (تَحِلَّةٌ أَصْلُهَا تَخْلِيلٌ، فَأُذْغِمْتُ، وَهِيَ مِنْ مَصَادِرِ التَّفْعِيلِ كَالْتَوْصِيَةِ وَالتَّسْمِيَةِ، فَكَانَ الْيَمِينُ عَقْدًا، وَالْكَفَّارَةُ حِلًّا، لِأَنَّهَا تُحِلُّ لِلْحَالِفِ مَا حَرَّمَهُ عَلَىٰ نَفْسِهِ)، وشەي ﴿تَحِلَّةٌ﴾، لە بنچينەدا (تَحِلَّةٌ) يە، بەلام دوو لامەكان تىكدا جوڤ دراون و، ﴿تَحِلَّةٌ﴾، لە چاوگەكانى (تفعيل)، وەك (تَوْصِيَةٍ) و (تَسْمِيَةٍ)، (وَصَّى، يُوصِي، تَوْصِيَةً، سَمَّى يُسَمِّي، تَسْمِيَةً، أَحَلَّ، يُحِلُّ، تَحِلَّةً)، وەك سوئندەكە مەبەستىك بى و، كەففاڤەتەكەي بريتى بى لە ھەلۆھشانەھوى، چونكە دواي كەففاڤەتەكە، باباى سوئند خوڤ ئەوھى لە خوڤ قەدەغە كردوھ، بۆي ڤەوا دەبىتتەھوو.

(المقاتل): كە يەكېكە لە زانىيانى تابيعين ئەم ڤستەيەي ئاوا مانا كردوھ: (المعنى: قَدْ بَيَّنَّ اللَّهُ كُفَّارَةَ أَيْمَانِكُمْ فِي سُورَةِ الْمَائِدَةِ، مانايەكەي ئەوھيە كە خوا

سپارنەو (کفارة) ی سۆیندە کانتانی بۆ ڕوون کردوونەو (له سوورەتی (المائدة) دا،
 پێشتریش ئایەتە موبارەکە کە ی سوورەتی (المائدة) مان خۆیندەو، کە دەفەر مۆی:
 ﴿لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَدْتُمُ الْأَيْمَانَ فَكَفَرْتُمْ
 بِإِطْعَامِ عَشْرَةِ مَسْكِينٍ مِنْ أَوْسَطِ مَا نَطْعَمُونَ أَهْلِيكُمْ أَوْ كَسَوْتُهُمْ أَوْ تَحْرِيرِ رَقَبَةٍ فَمَنْ لَمْ
 يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ ذَلِكَ كَفَرَةُ أَيْمَانِكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ وَاحْفَظُوا أَيْمَانَكُمْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ
 اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ (المائدة).

واتایە کەشی بە کورتیی ناوایە:

خوا لێتان ناگرێ بە سۆیندی سەر زارەکیی، بەلام لێتان دەگرێ بەو
 سۆیندانە ی لێتان لەسەر یان چەسپاندوون، سڕینەو ی ئەو سۆیندانەش بریتیه
 لە: خواردندان بە دە (۱۰) نەدار لە خواردنێکی میانجیی کە دەر خواردی مالا و
 خێزانتانی دڵدەن، یان پۆشاک بۆ کردنیان (بۆ دە (۱۰) نەدار)، یان ئازاد کردنی
 کۆیلە یەک، هەر کەسیک وە دەستی نەکەوت، (هیچ کام لەو سیانە یان توانای
 ماددیی نەبوو)، سێ ڕۆژان بە ڕۆژوو دەبێ، ئەو سڕینەو ی سۆیندە کانتانە،
 هەر کاتێ سۆیندتان خوارد (ئنجای وێستان ئەو شتە ی سۆیندتان لەسەری
 خواردو، دووبارە بگەرێنەو سەری، بۆ وێنە: سۆیندت خواردو: سەلام لە
 فلانکەس ناکەم، یان سۆیندت خواردو: ناچمە مالا فلانکەس، یان سۆیندت
 خواردو: فلان شتە ناخۆم، بەلام دوایی پتویست دەکات بیخۆی، یان پتویست
 دەکات ئەو سەردانانە بکە، کەفقارەت بدو بگەرێتو سەر شتەکی خۆت،
 وەک لە سوورەتی مائیدەدا کورتە باسیکمان لە بارە ی سۆیندەو کردو و لێرە
 ناچینە ئێو وردە کارییەکان، دوایی خوا دەفەر مۆی: ﴿وَاحْفَظُوا أَيْمَانَكُمْ﴾،
 سۆیندە کانیشتان بپاریزن، واتە: لە خۆو سۆیند مەخۆن و، زۆر سۆیندان
 مەخۆن، کە سۆیندیشان خوارد، مەگەر ئەو شتە ی سۆیندی لەسەر خوراو،
 سۆیند لەسەر خوراو (مُقَسَّم عَلَيْهِ) کە، جێ بە جێ کردنی فەرمان یان پەسند
 بێ، ئەگەر نا مادام سۆیندتان خوارد، سۆیندە کەتان بەرنە سەرو بپاریزن.

یەکیکی دیکە لە زانیان لە بارە ی چەمکی ئەو ئایەتە موبارەکەوه، کە دەفەرموو: ﴿قَدْ فَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ تَحْلَةَ أَيْمَانِكُمْ﴾، دەلێ: (أَمَرَ اللَّهُ نَبِيَّهٖ ﷺ أَنْ يُكْفِّرَ يَمِينَهُ وَيُزَاجِعَ وَلِيدَتَهُ، فَأَعْتَقَ رَقَبَةً)، خوا ﷺ فەرمانی بە پێغه مبه ره که ی ﷺ کرد، کە ففاره تی سوینده که ی بدات و بگه پێته وه بو لای کە نيزه که که ی، بۆیه کۆيله یه کی ئازاد کرد، تاکو ماریه ی بو ره وای بێته وه، چونکه سویندی خوار دبوو به لایدا نه چێته وه، ئەوه نه گهر هۆی هاتنه خواره وه که ی ئەوه بوو بێ، نه گهر ههنگوین خواردنه وه کهش بوو بێ، کۆيله یه کی ئازاد کردوه و کە ففاره تی داوه، به پێی پای ئەو زانییه.

(الطبري) یش لەو باره وه ئەم دهقه دێنێ: (عَنْ مَسْرُوقٍ رَحِمَهُ اللَّهُ قَالَ: أَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَحَرَمٌ، فَعَتَبَ فِي التَّحْرِيمِ وَأَمَرَ بِالْكَفَّارَةِ فِي الْيَمِينِ)، (جامع البيان: ۳۴۴۷۵) مهسرووق که یه کیکه له زانیانی شوینکه وتووێ دهلێ: پێغه مبه ره ی خوا ﷺ ئیلای کردوه، (سویندی خوارد نه چێته لای ئەو کە نيزه که که ی) و شتیکی له خۆی قه دهغه کرد، ئنجا لهو باره وه لۆمه ی کرا، (بۆچی له خۆی قه دهغه کردوه؟) و فەرمانیشی پێکرا کە ففاره تی سویند بدات.

۵- ﴿وَاللَّهُ مَوْلَاكُمْ﴾، خوا سه ره رشتیاری ئیوه یه، واته: سه ره ره رشتیاری و دوست و نیزیکی ئیوه یه، به تاییه تی هی پێغه مبه ره که ی ﷺ.

۶- ﴿وَهُوَ أَعْلَمُ لَكُمْ﴾، ههر خواش زانی کارزانه، واته: زانییه به هه موو شتیکی و کارزانه له ههر فەرمانیشتیکی و ههر هوکمیکیدی.

ئنجا ئایا پێغه مبه ره ی خوا ﷺ کە ففاره تی سوینده که ی داوه، یان نا؟ (الرَّجَا ح) کە یه کیکه له زانیان گو تویه تی:

(وَلَيْسَ لِأَحَدٍ أَنْ يَحْرِمَ مَا أَحَلَّ اللَّهُ، قُلْتُ: وَهَذَا هُوَ الْحَقُّ أَنْ تَحْرِمَ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَا يَنْعَقِدُ وَلَا يَلْزَمُ صَاحِبَهُ، فَالتَّحْلِيلُ وَالتَّحْرِيمُ هُوَ إِلَى اللَّهِ سُبْحَانَهُ لَا إِلَى غَيْرِهِ، وَمُعَاتَبَتُهُ لِنَبِيِّهِ ﷺ فِي هَذِهِ السُّورَةِ أَبْلَغُ دَلِيلٍ عَلَى ذَلِكَ، وَاخْتَلَفَ الْعُلَمَاءُ هَلْ مُجْرَدُ

التَّحْرِيمِ يَمِينٌ يُوجِبُ الْكُفَّارَةَ أَمْ لَا؟ وَفِي ذَلِكَ خِلَافٌ، وَلَيْسَ فِي الْآيَةِ مَا يَدُلُّ عَلَى أَنَّهُ يَمِينٌ، لِأَنَّ اللَّهَ سُبْحَانَهُ عَاتَبَهُ عَلَى تَحْرِيمِ مَا أَحَلَّهُ لَهُ، وَقَدْ وَرَدَ فِي الْقِصَّةِ الَّتِي ذَهَبَ أَكْثَرُ الْمُفْسِّرِينَ إِلَى أَنَّهَا سَبَبُ نُزُولِ الْآيَةِ، أَنَّهُ حَرَّمَ أَوَّلًا ثُمَّ حَلَفَ ثَانِيًا^(۱).

واته: هیچ کس بوی نیه شتیک که خوا حاللی کردوه، قهدهغه ی بکات، گوتم: {یانی: (الشوکانی)}، هه ر تهووش راسته، چونکه قهدهغه کردنی شتیک که خوا حاللی کردوه، هه ر دانامه زری و خاوه نه که ی پیوه ی پابه ند ناکری، چونکه به حالل دانان و به حه پام دانان، ته نیا هی خوا ﷻ و مافی که سی دیکه نیه، له م سووره ته شدا که خوا لومه ی پیغه مبه ره که ی ده کات ﷻ باشرین به لگه هه یه له و باره وه، که هیچکس بوی نیه شتیک که خوا حاللی کردوه، قهدهغه ی بکات، نجا زانایان له و باره وه له راجیایی دان، که ثیا ته نیا به قهدهغه دانانی شتیک به سویند داده نری و، که ففاره تی بو پیویست ده بی، یان نا؟ به لام له ثایه ته که دا هیچ به لگه یه که نیه له سه ر ته وه ی له خو قهدهغه کردنی شتیک، سوینده، چونکه خوا ﷻ له سه ر ته وه لومه ی کردوه که خوا شتیک بو حالل کردوه و ته و خو ی لی گرتوته وه، {واته: له خو ی قهدهغه کردوه} و له و به سه ره اته شدا که زوره ی پروونکه ره وه ی قورپان گوتوو یانه: هو ی هاتنه خواری ثایه ته که یه، هاتوه که پیغه مبه ری خوا ﷻ شته که ی له خو ی قهدهغه کردوه، دوایش سویندی خو اردوه (که واته: خودی له خو قهدهغه کردنه که سویند نه بووه، به لکو سوینده که ی دوا یی خو اردوه و، ته گه ر که ففاره تی دابی، ﴿حَلَّةَ أَمْنِكُمْ﴾، له به ر سوینده که بووه، نه که له به ر خودی له خو قهدهغه کردنه که).

هه لبه ته منیش هه ر ته و رایه م پی په سنده، که خودی له خو قهدهغه کردنی شتیک، به سویند دانانری، به لام پیغه مبه ری خوا ﷻ وپرای له خو قهدهغه کردن، وه که له هو ی هاتنه خو اره وه کاند باسما ن کرد، سویندیشی خو ارد که

جارێکی دیکە ئەو هەنگوینە نەخواتەو لە لای زەینەبی کچی جەحش، یان جارێکی دیکە نەچێتەو لە لای ماریە قیبطی خوا لێی رازی بێ.

نجا خوا ﷻ باسی ئەو دەکات کە چۆن پێغەمبەری خوا ﷺ لە خو قەدەغە کردنی هەنگوین خواردنەو لە لای زەینەبی کچی جەحشی یان بە لای ماریە قیبطی دا نەچوو، درکاندو، بۆ یەکێک لە هاوسەرانی و بە چە بە یەکێک لە هاوسەرانی گوتو، کەچی ئەو لێی ناشکرا کردو:

(۷) - ﴿وَإِذْ أَسْرَ الْأَنْثَىٰ إِلَىٰ بَعْضِ أَزْوَاجِهِ حَدِيثًا﴾، یاد بکەو کاتیک پێغەمبەر ﷺ قسە یەکی نەینیی بۆ یەکێک لە هاوسەرانی درکاند، کە دەفەرمۆی: ﴿بَعْضٌ﴾، (هەندیک) مەبەستی پێ یەکێک، یانی: قسە یەکی نەینیی لە لای یەکێک لە هاوسەرانی درکاند، قسە یەکی نەینیی پێگوت، وشە ی: ﴿أَسْرَ﴾، (مُسْتَقٌ مِنَ السَّرِّ وَالْهَمَزَةُ لِلْجَعْلِ، أَي: جَعَلَ ذَا سَرٍّ، أَسْرٌ فِي نَفْسِهِ أَي: كَتَمَ سِرَّهُ)، کەواتە: ﴿أَسْرَ﴾، داتاشر او لە وشە ی (سَرٍّ) واتە: نەینیی، هەمزە کەش بۆ گێرانە، (أَسْرُهُ: أَي جَعَلَهُ ذَا سَرٍّ) واتە: کردی بە خاوەن نەینیی، واتە: قسە یەکی نەینیی بۆ یەکێک لە هاوسەرانی کرد، دیارە پێشی فەرموو: تەنیا لە لای تۆیەو مەیدرکێنە، (أَسْرٌ: أَي أَخْبَرَ بِمَا يُرَادُ كِتْمَانُهُ عَنْ غَيْرِ الْمُخْبَرِ)، ﴿أَسْرَ﴾، یانی: هەواییکی دا کە دەویستری بشاردێتەو لە جگە لە ئەو کەسە ی هەوآلە کە ی پێدراو.

(۸) - ﴿فَلَمَّا نَبَاتَ بِهِ﴾، کاتیک هەوآلی پێدا، ئەو هاوسەرە ی هەوآلە کە ی پێدرا بو، پێغەمبەری خوا ﷻ نەینییە کە ی لە لا دانابو بە چە، ﴿فَلَمَّا نَبَاتَ بِهِ﴾، بەرکارە کە ی قرتێزراو، یانی: ﴿فَلَمَّا نَبَاتَ حَفْصَةُ عَائِشَةَ بِهِ﴾، دوای ئەو ی حەفصە هەوآلە کە ی بە عایشە دا، خوا لێیان رازی بێ، بەلام بەرکار (مَفْعُولٌ بِهِ) یە کە قرتێزراو، ﴿فَلَمَّا نَبَاتَ﴾، (ت) هە کە راناویکی تێدا شیردراو یە، ﴿نَبَاتَ﴾، کارو بکەر (فعل و فاعل) ه، (فاعله صَمِيرٌ مُسْتَسَرٌّ تَقْدِيرُهَا هِيَ)، بکەرە کە ی راناویکی شیردراو یە (هی) مەزەنە دەکرێ و بۆ حەفصە دەچێتەو (خوا لێی رازی بێ)، بەپێی هۆی هاتەو خوارو هەکان، بەلام بەرکارە کە ی یانی: ﴿نَبَاتَ عَائِشَةَ﴾ هەوآلە کە ی بە عایشە دا، یان ﴿نَبَاتَهَا بِهِ﴾ هەوآلە کە ی پێدا، یانی: بە یەکیکی دیکە ی سییەم کە بریتی بوو لە عایشە (خوا لێی رازی بێ).

۹- ﴿وَظَهَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ﴾، خواش ﴿تَوَّابٌ﴾ ئەوی (پێغه‌مبەری ﴿تَوَّابٌ﴾) لێ ئاگادار کردەو، ﴿وَظَهَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ﴾، (أَيَّ أَطْلَعَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ)، خوا پێغه‌مبەری ﴿تَوَّابٌ﴾ لێ ئاگادار کردەو، دیسان (أَظْهَرَهُ) (ه) هکە پاناو و بۆ پێغه‌مبەری خوا ﴿تَوَّابٌ﴾ دەچێتەو، وشە (أَظْهَرَهُ: مُشْتَقٌّ مِنَ الظُّهُورِ)، (ظُهُورٍ) واتە: زالبوون، واتە: وایکرد پێغه‌مبەر ئەو هەوالە بزانی.

۱۰- ﴿عَرَفَ بَعْضَهُ، وَأَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍ﴾، ئەویش هەندێکی ناساندو وازی لێ له هەندێکی هینا، وشە (عَرَفَ) یانی: زانی، بە لایم ﴿عَرَفَ﴾، واتە: ناساندی، یانی: ئەو هەوالە ئاشکرای کردبوو، پێغه‌مبەر ﴿تَوَّابٌ﴾ هەندێکی بۆ باسکرد بۆ حەفصە، ﴿وَأَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍ﴾، چاوپۆشیی لێ له هەندێکی کرد، ڕووی لێ له هەندێکی وەرگیرا، لێردا ﴿عَرَفَ﴾: (الْمُفْعُولُ الْأَوَّلُ لِعَرَفَ مَحْذُوفٌ أَيْ عَرَفَهَا بَعْضُهُ)، بەرکاری یەكەمی (عَرَفَ) قرتێزراو، واتە: هەندێک لێ هەوالە کە پێ گوتەو و پێی ناساند، ﴿عَرَفَ بَعْضَهُ﴾، لەوێ خوا ﴿تَوَّابٌ﴾ بە پێغه‌مبەری ﴿تَوَّابٌ﴾ فرموو بوو، (أَيَّ مَا أَطْلَعَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ)، پێغه‌مبەر ﴿تَوَّابٌ﴾ بە شێک لەوێ خوا لێی ئاگادار کردبوو بە حەفصە گوتەو، کە نەپێیە کە لێ لا داناو، ﴿وَأَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍ﴾، وازی لێ له هەندێکی هینا، وەك پێشتریش گوتمان: زانیان گوتوو یانە: (مَا اسْتَقْصَى كَرِيمٌ قَطُّ)، مەروڤی بەرێز هەرگیز لێ مامەلە لەگەڵ خەڵکدا، نایگە یەنێتە ئەو پەڕی، هەموو شتێک نالێ و، هەموو شتێک ناکات و تێیدا دەهێلێتەو.

۱۱- ﴿فَلَمَّا بَيَّنَّاها بَوَّ، كَاتَبَكَ﴾ (پێغه‌مبەری خوا ﴿تَوَّابٌ﴾) هەوالی پێدا (کە نەپێیە کە وی ئاشکرا کردو،) (أَيَّ: نَبَأُ النَّبِيِّ حَفْصَةَ بِإِشَاءِ سِرِّهِ)، یانی: دوا ئەوێ پێغه‌مبەر ﴿تَوَّابٌ﴾ هەوالی دا بە حەفصە، بە بلأو کردنەوێ ئەو نەپێیە داوا لێ کردبوو نەیدرکێتی.

۱۲- ﴿قَالَتْ مَنْ أَبْأَلَ هَذَا﴾، (ئەو ئافەرەتە) گوێ: کێ ئەو هەوالە بەتۆدا؟ زانیان گوتوو یانە: ئەو تەعبیرە ئەو دەگەبەنێ کە حەفصە زۆر متمانە ی بە عایشە بوو (خوا) لێیان پازی بێ، کە نەپێی وی نادرکێتی، بۆیە پێی سەیر بوو: من پێم نەگوتوو و عایشەش نایدرکێتی، ئەدی کێ هەوالە کە پێدا؟ بە سەر سوڕمانەو وایگوتو، سەر سوڕمانە کەش لێردا راستە قینە، بە مانای سەر سوڕمان و پرسیارە.

(۱۳) - ﴿قَالَ بَنَاتِي الْأَعْلَمُ الْحَبِيرُ﴾. فهرمووی: زانای شاره‌زا هه‌واله‌که‌ی پێدام، یانی: پێغمه‌به‌ری خوا ﷺ فهرمووی، زانای شاره‌زا، که خوای به‌رزه، هه‌واله‌که‌ی پێدام.

زۆربه‌ی زانایان هه‌ر به ﴿عَرَفَ﴾ یان خویندۆته‌وه، به‌لام (الکِسَافِ) که یه‌کیکه له‌ قورئانخوینیه‌کان، به (عَرَفَ) ی خویندۆته‌وه، (عَرَفَ بَعْضَهُ)، ئنجا (الطبری) ده‌لێ: (عَرَفَ لِحَقِّصَةِ بَعْضِ ذَلِكَ الْفِعْلِ الَّذِي فَعَلْتَهُ مِنْ إِفْشَائِهَا سَرَّهُ، وَقَدْ اسْتَكْتَمَهَا إِيَّاهُ، أَيِ غَضِبَ مِنْ ذَلِكَ عَلَيْهَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، وَجَازَاهَا عَلَيْهِ؛ مِنْ قَوْلِ الْقَائِلِ لِمَنْ أَسَاءَ إِلَيْهِ: لَأَعْرِقَنَّ لَكَ يَا فُلَانٌ مَا فَعَلْتَ، مَعْنَى: لَأُجَازِيَنَّكَ عَلَيْهِ).

ئه‌گه‌ر به (عَرَفَ) بخویندێته‌وه (عَرَفَ بَعْضَهُ) واته: پێغمه‌به‌ری خوا ﷺ نه‌و کردوه‌یه‌ی حه‌فصه ته‌نجامی دابوو که بریتی بوو له‌ درکاندنی نه‌یسی وی، له‌ حالیکدا پێی فهرموو بوو: نه‌و نه‌یسیه مه‌درکینه، پێغمه‌به‌ری خوا ﷺ لێی توو‌په‌ر بوو و له‌سه‌ر نه‌وه سه‌رزه‌نشتی کرد، چونکه له‌ زمانی عه‌ره‌به‌یدا بۆ که‌سیک خراپه‌ی له‌گه‌ڵ که‌سیک کردبێ، ده‌لێ: (لَأَعْرِقَنَّ لَكَ يَا فُلَانٌ مَا فَعَلْتَ)، نه‌وه‌ی له‌گه‌ڵ مندا کردوه بۆت ده‌ناسم، بۆت ده‌زانم، واته: له‌سه‌ری سزات ده‌دهم و بۆت قه‌ره‌بوو ده‌که‌مه‌وه.

له‌ کوردیش دا ده‌گووتری: (بۆت له‌ نێو دوو نانی گه‌رمدا هه‌لده‌گرم).

ئنجا خوا ﷻ به‌ هه‌ردوو هاوسه‌ره به‌رزه‌که‌ی پێغمه‌به‌ری خوا ﷻ (حَفْصَةُ وَعَائِشَةُ) ده‌فه‌رموی:

(۱۴) - ﴿إِنْ نُبَاَ إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَعَتْ قُلُوبُكُمَا﴾. ئه‌گه‌ر بگه‌ڕێنه‌وه بۆ لای خوا به‌ دُنْیایی دله‌کانتان لایاندوه، یانی: ئه‌گه‌ر بگه‌ڕێنه‌وه بۆ لای خوا، جێی خۆیه‌تی، چونکه دلتان لایداوه، له‌ ته‌نجامی نه‌وه‌دا که پێکه‌وه که‌ین و به‌ینتان کردوه، به‌ هاندهری غه‌یره‌ی هه‌ویداری و تێتانه‌په‌راندوه، واتانکردوه پێغمه‌به‌ری خوا ﷻ نه‌و شته په‌وايه له‌ خۆی قه‌ده‌غه بکات، که خواردنه‌وه‌ی هه‌نگوینه له‌ لای زه‌ینه‌ی کچی جه‌حش، یاخود چوونه لای ماریه‌ی قیبطیه، خوا لێیان رازی بێ، که حه‌لالی بووه.

دەشگونچى: ماناى رستەي: ﴿فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا﴾، ئاۋا بى: (أَي: مَالَتْ إِلَى التَّوْبَةِ)، دلەكانتان بۇ گەرانهۋە بۇ لاي خوا مەيليان كىردوۋە ئىستا كاتىھەقى.

ئەگەر ماناى يەكەميان بى ۋاتە: ئەگەر بگەرپىنەۋە بۇ لاي خوا، شىتەك لە تىۋە پروویداۋە، ھۆكارى ئەۋەبى بگەرپىنەۋە بۇ لاي خوا، ئەگەر ماناى دوۋەمىشيان بى، يانى: ئەگەر بگەرپىنەۋە بۇ لاي خوا، ئىستا دلتان نەرم بوۋەۋە لايداۋە بۇ گەرانهۋە بۇ لاي خواۋ كاتىھەقى.

۱۵- ﴿وَإِنْ تَظَاهَرَا عَلَيْهِ﴾، بەلام ئەگەر پىشتى يەكدى بگرن لە دژى ۋى (ۋاتە: لە دژى پىغەمبەرى خوا ﷺ)، (التَّظَاهَر: التَّعَاوُذُ وَالتَّعَاوُنُ)، (تَظَاهَر) پىشتى يەكدى گرتن و ھاۋكارى يەكدى كىرنە، وشى: ﴿تَظَاهَرَا﴾، ۋىراي ﴿تَظَاهَرَا﴾، بە دوو جۆرى دىكەش خويندراۋەتەۋە: يەكەم: (تَظَاهَرَا)، دوۋەم: (تَظَاهَرَا)، ھەر سىك خويندەۋەكانىش بە يەك ۋاتان، ۋاتە: پىشتى يەكدى بگرن و ھاۋكارى يەكدى بن، لە دژى پىغەمبەرى خوا ﷺ ھەلبەتتە بەۋ ۋاتايەنا كە دوژمننى، بەلكو بەۋ ۋاتايە كە پىشتى يەكدى بگرن كە پىغەمبەر ﷺ بە ھۆى ھەنگوین خواردەۋەكەۋە لە لاي زەينەبى كچى جەحش، زياتر دلى بە لاي زەينەبدا نەچى، يان بەھۆى ئەۋەۋە كە دەچىتە لاي ماريەى قىبطى، ئەۋان مونافىسىكى دىكەشيان بۇ پەيدانەبى و لە كۆليان بىتەۋە، ھەتا لە ھەندىك رىۋايەتاندا ھاتوۋە: ھەفصە كە نەيتىيەكە بە عائىشە دەلى، دەلى: عائىشە! ئەۋە ماريەى قىبطىم لە كۆل كىردىۋە، پىغەمبەرى خوا ﷺ سويندى خواردوۋە جارىكى دىكە بەلايدا نەچى!

ئىنجا كەسىك زياتر لەۋ ئايەتە تىدەگات، كە ئەزموۋنى چەند ئىنى ھەبى، بەلام كەسىك ئەۋ ئەزموۋنەى نەبى، پىسى سەيرەۋە ۋادەزانى كە ئەۋ ھاۋسەرەنە دژى پىغەمبەرى خوا ﷺ بوۋن، ۋەك شىعەكان^(۱) كە ھەر لە پىشت پەردەى رەشەۋە تەماشادەكەن، ۋەك دوايش باس دەكەم، ۋاينازانىۋە كە خوا دەفەرموۋ: ﴿وَإِنْ تَظَاهَرَا عَلَيْهِ﴾، ئەگەر لە دژى ۋى پىشتى يەكدى

(۱) شىعەى دواز دەبى (الشيعة الإثنا عشرية)، زۆربەى ھەرە زۆريان.

بگرن، حه فسهو عايشه ئيشيان هه ر ئه وه بووه، كه دژى پيغه مبهري خوا ﷺ بن! نه خير، به لكو له بهر خوښويستنى زنده يان بو پيغه مبهري خوا ﷺ پيان خوښ بووه، پيغه مبهري بهس ئه واني هه بئ، ئنجا كه هه نگوينى له لاي زهينه بي كچى جه حش خوار دۆتته وه، مه ترسيى ئه وديان هه بووه، وه ك گوتراوه: عايشه (خوا لى پازى بئ) به حه فسه ي گوت: حه فسه! بو م چاو ديږي بكه، پيغه مبهري خوا ﷺ له ژووره كه ي زهينه بي كچى جه حش دا پيى ده چئ و نوره شى نيه، چى ده كات؟ گوتراو يشه: عايشه كه نيزه كيكي پاسپارد، بزانت چى ده كات؟ ئه و يش گوتى: پيغه مبهري خوا ﷺ له وى هه نگوين ده خواته وه، وايرانا نيوه له گه ليدا جووت ده بئ و نوره ي خوښى نيه! به نسبت ماريه ي قبيطييه وه ش، ئه گه ر هؤى دابه زينه كه ئه وه بووبئ، ده شگونجئ له يه ك كاتدا هه ردووكيان بووبن، حه فسهو عايشه خوا خوايان بووه پيغه مبهري خوا ﷺ به كيكي له هاوسه ره كاني له بهر چاوى بكه وى و لتيان كه م بيتته وه، ئنجا ئه وه ش هه ستى ئافره ته وه هه ستى هه ويدا ريه و ئافره تان به گشتي وان، ئنجا مادام هاوسه راني پيغه مبهري خوا و ابووبن، ماناي وايه ئه وه شتيكي سرووشتييه له ئافره تانداو، پتيويست ناكات گوماني خراپ به خيزانه كاني پيغه مبهري ﷺ بهين، ياخود پيژه قورئانييه كه زياد له و مانايه ي هه ليده گرئ، بيخهينه سه ر، له بهر ئه وه ي گوماني خراپ به هاوسه راني به ريزي پيغه مبهري خوا ﷺ ده بهين، چونكه هه رچى دا يكاني پرواداران كر دوويانه، له بهر زنده خوښه ويستييان بووه بو پيغه مبهري خوا ﷺ. (ئنجا خوا ﷺ ده فهرموئ: ئه گه ر پشتى يه كديش بگرن له دژى پيغه مبهري خوا ﷺ به شيويه ك دلى تازار بدهن)

(۱۶) ﴿فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاكَ وَجِبْرِيلُ وَصَالِحُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمَلَائِكَةُ بَعْدَ ذَلِكَ ظَهِيرٌ﴾ به دنيايى خوا سه ر په رشتيارو دۆستيه تى و، جبريليش و پياوه پرواداره چاكه كانيش و، له دواى وانيش فريشته كانيش هاوكارو پشتگيرى.

که ده فەرموێ: ﴿وَالْمَلَائِكَةُ بَعْدَ ذَلِكَ ظَهِيرٌ﴾، وشەى (المَلَائِكَةُ) دەبێتە نیهاد، (ظَهِير) یش دەبێتە گوزارە، (المَلَائِكَةُ) ش بۆ کۆیەو کۆى (مَلَك) ه، (ظَهِير) یش بۆیە بەو پێژگەیه هاتو، چونکە لە زانیاریى نەحوودا ئەو هە چەسپاو، کە پێژگەکانى وەك: (ضَرِيح و صُبُور و ظَهِير)، (تاك و دووان و كۆ) یان پێ وەسف دەکړي.

چوار سەرنجى گرنه

تیمە لێرەدا بۆ زیاتر تیشك خستنه سەر چه مەك و واتای ئەو چوار ئایەتە موبارەكە، چوار سەرنج دەخەینە ڕوو، هەڵبەتە دوايش پاش ئەو ی مەسەلەى دووهم دەخەینە ڕوو، کە ئایەتى پینجەم دەگریتە خۆى، کورتە باسەكە دەکەین:

سەرنجى یەكەم:

زانایان لە بارەى حوکمى لەسەر خو قەدەغە کردنەو ی کەسێك بۆ شتێك، پراجیايان زۆر، ئایا پەوايه، پەوا نیه؟ حوکمى چۆنە؟ (القرطبي) لەو بارەو هەژدە (۱۸) ڕای هیناون^(۱)، (إبن عاشور)^(۲) یش لە چوار (۴) ڕادا، ئەو هەژدە (۱۸) ڕایانەى (القرطبي) هیناونى، پوخت و كورتى کردوونەو، گوتوویەتى: ئەو پوختەى ئەو هەژدە (۱۸) ڕایەیهو، زیاتر پێیان تێدەچى و ئەمانەش چوار ڕایەكەن:

۱- بابای قەدەغەكەر هیچى ناکەوێتە سەر، قەدەغەكراوه کە ژن بێت، یاخود خواردنێك بێت، واتە: کەسێك دەلێت: قَلَنْ شتەم لى قەدەغە بى، ئەو بەس قسەیهكە، قسەیهكى هەلەیه کردوویەتى، بەلام هیچى ناکەوێتە سەر، نە کەفقارەتى سویندو نە هیچ.

(۱) الجامع الأحكام القرآن، ج ۲۸، ص: ۱۴۰ - ۱۴۲.

(۲) التحرير والتنوير، ج ۲۸، ص: ۳۴۸ - ۳۴۹.

۲- بابای قهدهغه کهر پټوښته که ففاره تی سوئند بدات، چونکه هر خودی قهدهغه کردنه که به پای هندیك لهو زانایانه، به سوئند له قهلم ددری، به لام ټیمه پټستر گوتمان: نهو رایه هیچ به لگه یه کی له سر نیه، که خودی قهدهغه کردن به تهنیا، سوئند بی.

۳- له جگه له ژندا، بابای قهدهغه کهر هیچی ناکه وټته سر، به لام نه گهر قهدهغه کراوه که ژن بی، نهو کاته نهو ژنه یان گواستو تهوه یان نه یگواستو تهوه، نه گهر گواستبټتهوه، گوتراوه: وه که ته لاقی سی به سییهو، نه مهش پای مالیکه، به لام نه گهر نه یگواستبټتهوه، به پیی نیه ته که ی مامه له ی له گله دا ده کری، نه گهر نیه تی ته لاقدان بی، ته لاقهوه، نه گهر نیه تی ته لاقدان نه بی، هیچ نیه، هندیكیش گوتوو یانه: له هه ردو حالندا واته: ئافره ته که ی چ گواستبټتهوه، چ نه یگواستبټتهوه، مادام بلن: لیم قهدهغه ی، نهوه هه بوی به ته لاق حسیبهو به سی ته لاق بوی داده نری، هندیكیش که شافعیان له نټودایه گوتوو یانه: نه گهر نیه تی ته لاقی هټنابن، نهوه به پیی نیه ته که یه تی و بوی به ته لاق حیسابه، به لام تهنیا یه که ته لاقی ره جعی بوی حیسابه، واته: نه گهر نیه تی ته لاقیشی هټنابن، یه که ته لاقی ده که وی.

۴- هندیكیش که نه بوو حه نیفه یان له نټو دایه، ره حمه تی خوا له هه موو زانایان بی، گوتوو یانه: نه گهر مه بهستی ظیهار بی، به پیی نیه ته که یه تی و، نه گهر نیه تیشی ته لاق بی، به یه که ته لاقی جیا که ره وه (بائن) بوی حیسابه، مه گهر نیه تی سی ته لاقانی هټنابن، نهو کاته هه سیکانی ده که ون، نه گهر نیه تی هیچیشی نه هټنابن، نهوه بوی به سوئند داده نری و که ففاره تی له سره، نهوه پوخته ی پای زانایانه، که من پای یه که مم له هه مووان پټ راستره، که بابای قهدهغه کهر (محرّم) هیچی ناکه وټته سر، قهدهغه کراوه که، ژن بی، یان خواردن بی، یان هه شتیک بی، به لام به دلنایی که سیک له خووه بلن: فلان شته لیم حه رام بی و قهدهغه یه، قسه یه کی هه له ی کردوه، نه دی هی پیغه مبهری خوا ﷺ بوی خوا باسی سوئند ده کات و ده فرموی: ﴿قَدْ فَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ هَجْلَةً أَيْمَنَ لَكُمْ﴾؟، باسماں کرد که پیغه مبهری خوا ﷺ وټپای له خو قهدهغه کردن سوئندیشی خوارد بوو، که ففاره ته که بوی سوئند که ی بووه، به لام له خو قهدهغه کردنه که، قهدهغه کردن تهنیا

به دهست خوايهو، هه لال کردن و هه پام کردن ته نیا مافی خواى پهروه ردگاره و كه سی ديكه بوى نيه، ته نانهت پيغه مبه ريش ﷺ، بویه كه سيك كه ده لى: ئەو شتم لى قه ده غه و هه پام بى، ئەوه هه قسه يه كى هه له يه ده يكات، بویه ش خوا ﷺ، له سه ر ئەوه لۆمى پيغه مبه ره كهى ﷺ، كرده و په خنهى ليگرتوه، كه بۆچى ئەو قسه يه ت كرده؟!

سه رنجى دووه م:

كه ده فهرموئى: ﴿فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا﴾، به دلبايى دلّه كانتان لايانداوه، بيگومان مبه ست پتيان هه فصه و عايشه يه، خوا لتيان پازى بى^(۱)، كه پيتر به سه رهاته كه مان هيتا، كه واته: مبه ست له: ﴿قُلُوبُكُمَا﴾، دلّه كانتان، دلى هه ر دوو هاوسه رى به ريزو خاوه ن پيگه ي به رزى پيغه مبه رى خوايه، خوا لتيان پازى بى: هه فصه ي كچى عومه رى كورى خه تتاب و، عايشه ي كچى ته بوو به كرى صيدديق، پيترش گوتمان كه ده فهرموئى: ﴿قُلُوبُكُمَا﴾، له به ر ئەوه بووه كه عه ره ب عاده تيان وايه، نه گه ر دوو شتيان باس كردن، هه ر دوو كيان دووان (مئنئى) بوون، هه ر دوو كيان به دووان (مئنئى) ناهيتن و يه كيان ده كه نه كو (جمع)، بویه خوا ﷺ، فهرموويه تى: ﴿فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا﴾، له جيا تى ئەوه ي بفهرموئى: ﴿فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا﴾، دوو دلّه كانتان لايانداوه، له عه ره ببيدا ئەوه قورسه له سه ر زمان، بویه فهرموويه تى: ﴿قُلُوبُكُمَا﴾، دلّه كانتان لاياندا، ئاشكراشه مبه ست له دلّه كان هه ر ئەو دوو دلّه ن و، له زمانى عه ره ببيدا دروسته دووش به كو به تيرين.

سه رنجى سييه م:

تايا حيكمه تى ئەوه چيه كه خوا ﷺ، خوئى و جبيريل و فريشته كان و پياوه بپرواداره چاكه كانى، هه موو پيگه وه كو كرده و نه وه، له به رانه ر ئەو دوو ئافره ته دا، خوا لتيان پازى بى؟ زانايان دوو واتايان بو هيتاون له ته فسيره كاندا، به لام من پرايه كى ديكه ي سييه مم هه يه:

أ- مه‌بست ته‌نیا ټو دوو هاوسه‌ره نین، به‌لکو مه‌بست ټووه‌یه که هر که سیک دژی پیغهمبه‌ری خوا ﷺ بې و نازاری بدات و نار‌ه‌حق بکات، با بزانی که له‌گه‌ل کیندا ته‌ر‌ه‌فه، کپی له‌به‌رانبه‌ر دایه، خوا ﷺ و جیبریل سه‌روکی فریشته‌کان و، فریشته‌کان و پیاوani پرواداری چاک.

ب- رایه‌کی دیکه‌ی زانایان ټووه‌یه که مه‌بست له‌مه، دهر‌خستن و ناشکرا کردنی پیگه‌ی به‌رزی پیغهمبه‌ره ﷺ له لای خوی به‌رز، که خوا ټووه‌نده پیغهمبه‌ری خوی خوش‌ده‌وی، هر که سیک له به‌رانبه‌ری دا بوه‌ستی، خوی و جیبریل و فریشته‌کانی و پیاوani صالحی پرواداریش، هم‌موویان یه‌ک به‌ر‌دن و له به‌رانبه‌ریدان.

ج- بنده‌ش رایه‌کی دیکه‌ی سیهمم هه‌یه، که له مانا گشتیه‌که‌ش دا ناماژم پېدا، به دنیایی ټو دوو مانایه‌ی دیکه‌ش هر ده‌گونجین، به‌لام پیم وایه رایه‌کی دیکه‌ی سیهم یان هوکاریکی دیکه سیهم هه‌یه، بو کوکر‌دنه‌وه‌ی ټوانه هم‌موویان له به‌ره‌یه‌کدا، له به‌رانبه‌ر دوو نافر‌ه‌تاندا، ټویش ټووه‌یه که نافر‌ه‌ت (نافر‌ه‌تان به‌گشتی) سوزو به‌زه‌ی تیناندا به‌هیزتره له عه‌قل و مه‌نطق، ټووش حه‌قیقه‌تیکه زانست و میژوو و واقع ده‌یلین، لیره‌ش خوا ﷺ ټه‌گر هر فهر‌مووبای: ټه‌ی هاوسه‌رانی پیغهمبه‌ر ﷺ! لاساری مه‌کن، نار‌ه‌حق مه‌کن و نازاری مه‌دن، ټوه شتیک بوو، به‌لام که ده‌فهر‌موو: ﴿وَإِنْ تَظَاهَرَا عَلَيْهِ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاهُ﴾، ټه‌گر هاوکاری یه‌کدی بکه‌ن له دژی، به دنیایی خوا سه‌ره‌رشتیاریه‌تی و ﴿وَجَبْرِیلُ﴾، جیبریلیش به‌هه‌مان شیوه سه‌ره‌رشتیاریه‌تی و ﴿وَصَلِّحِ الْمُؤْمِنِينَ﴾، پیاوه پرواداره چاکه‌کانیش پشتیوانی پیغهمبه‌رن ﷺ ﴿وَالْمَلَائِكَةُ بَعْدَ ذَلِكَ ظَهِيرٌ﴾، فریشته‌کانیش دوی ټوه هاوکارو پشتیوانن بو پیغهمبه‌ری خوا ﷺ، ټمه بیگومان کاریگه‌ری له‌سه‌ر عاطیفه و هه‌ست و سوزی نافر‌ه‌ته‌کان زیاتر هه‌یه، که بیر بکه‌نه‌وه: چو‌ن ده‌بی من شتیک بکه‌م، که پیغهمبه‌ری خوا ﷺ پتی ناخوش بی و، سه‌ره‌نجام خوا لیم تووره بی و، جیبریل و فریشته‌کان و پیاوani پرواداری چاک؟ که‌واته: حکمه‌تی کو کرانه‌وه‌ی خوی بی و ټنه و جیبریل و فریشته‌کان و پیاوani پروادار، ټووه‌یه که باسمن کرد.

سەرنجی چوارەم:

ئەو قسە نەینییە ی پێغەمبەری خوا ﷺ لە لای حەفصە ی کردووە، بە پێی
بەسەر هاتە کان:

أ- نە خواردنەوێ هەنگوینە کە ی زەینەب بوو، کە لە هەندێک پێوایە تانیشتا دەلێ:
هەنگوینە کە ی لە لای حەفصە خواردووە، هەندێکیش دەلێ: لە لای سەودە خواردوویەتی.

ب- یا خود بریتی بوو لە بە لای ماریە ی قیبطی دا نە چوون و لە گەڵدا جووت نە بوونی،
لە حائیکدا کە هەم هەنگوینیش پەوایەو حەلالە، هەم ئەو ئافەرەتەش ماریە ی قیبطی
(خوا لێی پازی بێ)، ئەویش حەلالی پێغەمبەری خوا بوو، خۆی پەروەردگاریش
پێی ناخۆش بوو دڵ پازیکردنی پێغەمبەری خوا ﷺ بۆ هاوسەرائی، بگاتە سنووریک،
شتیک کە خوا بۆی پەوا کردووە، لە خۆی قەدەغە ی بکات.

مەسەلە ی دووهم و کوئای:

هۆشداریی خوا بۆ هاوسەرائی بەرپرسی پیغەمبەری خوا ﷺ کە ئەگەر لەسەر ئازاردانی پیغەمبەری خواو سەغڵەت کردنی بەردەوام بن و، تەلّاقان بدات، خوا هاوسەرائی لە ئێوه چاکتری بۆ دەرهەستی، کە ملکە چ و برۆدار و فەرمانبەر و تۆبەکار و خواپەرست و کۆچەر بن، لە بیوه‌ژنان و لە کچان: خوا دەفەرموێ: ﴿عَسَىٰ رَبُّهُ إِنْ طَلَّقَكُنْ أَنْ يُبْدِلَهُ أَزْوَاجًا خَيْرًا مِنْكَ مُسْلِمَاتٍ مُّؤْمِنَاتٍ قَنَاطَاتٍ نَّبِيَّتٍ عِدَّتِ سَحَرٍ نَّبِيَّتٍ وَأَبْكَارًا﴾.

شیکردنەوهی ئەم ئایەتە بە پێزە، لە هەشت بەرگەدا:

١- ﴿عَسَىٰ رَبُّهُ إِنْ طَلَّقَكُنْ أَنْ يُبْدِلَهُ أَزْوَاجًا خَيْرًا مِنْكَ﴾، نزیكە ئەگەر تەلّاقان بدات، پەرورەدگاری هاوسەرائێکی لە ئێوه چاکتری بۆ بکاتە جێدارتان (لە جیاتی ئێوه بۆی بپەرسێن)، ﴿عَسَىٰ﴾، بە مانای: نزیكە، لەوانەیە، پەنگە، ﴿أَنْ يُبْدِلَهُ﴾، خوێندراویشەتووه: (أَنْ يُبْدِلَهُ)، بۆی بگۆڕی، پێشتر لە هۆی هاتنە خوارووه‌کهیدا، لە زمانی عومەری کۆری خەتتابەوه (خوا لێی رازی بێ) هێنایان، لێرەش ئەم دەقە دێنین: ﴿عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، قَالَ: قَالَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ: اجْتَمَعَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ نِسَاؤُهُ فِي الْغَيْرَةِ، فَقُلْتُ لَهُنَّ: ﴿عَسَىٰ رَبُّهُ إِنْ طَلَّقَكُنْ أَنْ يُبْدِلَهُ أَزْوَاجًا خَيْرًا مِنْكَ﴾، قَالَ: فَتَزَلْ كَذْلِكَ﴾ (جامع البیان: ۳۴۵۱۸).

واتە: ئەنەسی کۆری مالیک دەلێ: عومەری کۆری خەتتاب (خوا لێیان رازی بێ)، گوێ: (عومەر بۆ ئەنەسی کۆری مالیکێ باس کردووه، خوا لە هەردووکیان رازی بێ)، هاوسەرائی پیغەمبەری خوا ﷺ لە دژی وی لە مەسەلە ی هەویدارییدا (غەیرە) واتە: هەستی هەویداریی، گە لە کۆمەکیان کرد، منیش پێمگوتن: نزیكە ئەگەر پیغەمبەر ئێوه تەلّاقان بدات، پەرورەدگاری هاوسەرائێکی لە ئێوه باشتری بۆ بپەرسێن، دوایی خوا ﷺ هەر بەو شیوەیە ئەو ئایەتە ی دابەزاند.

ئىنجا خىۋاي پەرۋەردگار بە شەش سىفەتان ئەو ئافرەتانه باس دەكات، ئەو دەش ھۆشدارىيە بۇ ھاوسەرانى بەرپىزى پىغەمبەرى ﷺ كە ئىۋە ھەۋلەيدەن خاۋەنى ئەو شەش سىفەتانه بن، بۇ ئەۋەى پىغەمبەر ﷺ ناچار نەبى، ئەگەر بىزىرى بىكەن دەستبەردارى ئىۋە بى و پەرۋەردگارى ھاوسەراتىك بەپىي ئەو سىفەتانه بۇ ۋى پرەخسىتى:

(۲) - ﴿مُسْلِمًا﴾، ملەكەچ بن (بۇ خوا).

(۳) - ﴿مُؤْمِنًا﴾، پروادارىن (بە خواۋ بە پىغەمبەرەكەى ﷺ).

(۴) - ﴿قَيْنًا﴾، گوتپرايەل بن (بۇ خواۋ بۇ پىغەمبەرەكەى ﷺ، يان بۇ پىغەمبەر).

(۵) - ﴿تَيْبًا﴾، گەراۋە بن (بۇ شىتەك كە خوا پىخۆشە بۇ ئەۋان، كە برىتيە لە فەرمانبەرىيان بۇ پىغەمبەرى خوا ﷺ و، ۋاز لە شىتەك بىنن كە خوا پىي ناخۆشە بۇ ئەۋان، كە برىتيە لە ئازاردانى پىغەمبەرى خوا ﷺ).

(۶) - ﴿عِدًّا﴾، خواپەرست بن.

(۷) - ﴿سَجًّا﴾، رۆۋۋوگر بن، كۆچكەر بن.

(۸) - ﴿تَيْبًا وَأَبْكَارًا﴾، لە بىۋەژنان بن و لە كچانىش بن.

(القرطبي) دەلى: (تَيْب) واتە: بىۋەژن، دەلى: (وَقِيلَ: إِمَّا سُمِّيتِ التَّيْبُ تَيْبًا، لِأَنَّهَا رَاجِعَةٌ إِلَى زَوْجِهَا إِنْ أَقَامَ مَعَهَا، أَوْ إِلَى غَيْرِهِ إِنْ فَارَقَهَا. وَقِيلَ: لِأَنَّهَا ثَابِتٌ إِلَى بَيْتِ آبُوتِهَا، وَهَذَا أَصَحُّ، لِأَنَّهُ لَيْسَ كُلُّ تَيْبٍ تَعُودُ إِلَى زَوْجٍ، وَأَمَّا الْبِكْرُ فَهِيَ الْعَذْرَاءُ، سُمِّيتُ بِكْرًا لِأَنَّهَا عَلَى أَوَّلِ حَالَتِهَا الَّتِي خُلِقَتْ بِهَا).

قورتوۋىيى شىكردنەۋەى ئەۋە دەكات بۇچى بىۋەژن پىي دەگوترى: (تَيْب) و كچىش پىي دەگوترى: (بىكەر)؟ دەلى: بىۋەژن بۇيە پىي دەگوترى: (تَيْب) چونكە دەگەرپىتەۋە بۇ لای مىردەكەى، ئەگەر لەگەلىدا بەردەۋام بى، ياخود ئەگەر

مۆردەكەى لىيى جىابۆۋە، دەچى بۆ لاي، مۆردىكى دى، ھەندىكىش گوتوويانە لەبەر ئەۋە دۋاي ئەۋەى مۆردەكەى دەستى لى ھەلگرت، دەچىتەۋە بۆ لاي باب و دايكى و، ئەۋەش راسترە، چونكە مەرج نى ھەر ئافرەتىك كە مۆردى دەستى لى ھەلگرت، بچى مۆردىكى دىكە بكاتەۋە، [ھەيە دەچىتەۋە لاي مالى بابى] بەلام كچ (بكر) بۆيە پىي دەگوتى: (بكر)، چونكە ھەر لەسەر ئەۋە حالەتەيە كە خوا لەسەرى خولقاندۋە.

(واتە: دەستكارىي نەكراۋە، چونكە (بكرە) واتە: بەيانىي و سەرەتاي كات، واتە ئەۋە ئافرەتە لەسەرەتاۋە خوا چۆنى خولقاندۋە، ھەر بەۋ شۆيەيە ماۋەتەۋە).

کورتە باسیک له باره‌ی

پێگهی به‌رزى هاوسه‌رانی پێغه‌مبه‌رى خواوه

به‌ڕێزان!

ئهم کورتە باسه‌مان له باره‌ی پێگه‌ی به‌رزى هاوسه‌رانی پێغه‌مبه‌رى خواوه ﴿خَوَٰلِیَّانَ رَٰزِیٰ بَیَّ وَبِهَرٍ پَرچدانه‌وه‌ی هه‌ندیک گومان و تۆمه‌تی شیعه‌ی دوازه‌یه‌ی (الشَّیْعَةُ الْاِثْنَا عَشَرِيَّة) به‌، پالنه‌رم بۆ پێشکه‌شکردنی ئهم کورتە باسه‌ له باره‌ی دایکانی برواداران‌وه‌ (أُمّهَاتُ الْمُؤْمِنِینَ)، هاوسه‌ره به‌رێزو دڵسوژه‌کانی پێغه‌مبه‌رى کۆتایی موحه‌ممه‌د ﴿خَوَٰلِیَّانَ رَٰزِیٰ بَیَّ﴾، ئه‌وه‌یه که هه‌ندیک له تەفسیره‌کانی شیعه، شیعه‌ی دوازه ئیمامی^(۱)، قسه‌ی زۆر بێ جێ و ناشایستیان

(۱) مسوڵمانان زانیانی په‌سه‌نی ئیسلام به‌ پێشه‌وای خۆیان ده‌زانن و، پێشه‌وایانی مسوڵمانان نه‌ له دوازه‌دا کورت هه‌لاتوون، نه‌ له بیست داو، نه‌ له سێ داو، ئه‌و بیرۆکه‌یه‌ بیرۆکه‌یه‌کی ئه‌فسانه‌یه‌، که‌سیک له ئێو هه‌موو زانیانی ئیسلامدا دوازه‌یان لێ جیا پکاته‌وه‌و بێ: ئه‌وانه‌ پێشه‌وامان، ئه‌دی ئه‌وانی دیکه‌ کێن و چین؟ له‌ حالیک دا هه‌مووشیان وه‌ک یه‌ک پێشه‌وای مسوڵمانان، ئنجا هه‌یانه‌ پێشه‌وایه‌تییه‌که‌ی زیاتر تیدا به‌رجه‌سته‌ بووه‌و هه‌یانه‌ که‌مه‌تر، هه‌یانه‌ باشت‌ر کاری به‌ زانیاریه‌که‌ی کردوه‌و هه‌یانه‌ که‌مه‌تر، ئه‌وه‌ شتێکی رێژه‌یه‌، به‌لام گرنگ ئه‌وه‌یه هه‌موو زانیانی ئیسلام و، هه‌موو ئه‌وانه‌ی که‌ به‌رێتی پێغه‌مبه‌رى خوادا ﴿رَٰوِیُونَ، به‌ جێنشینان و میراتگرا‌ی پێغه‌مبه‌رى خاتهم ﴿داده‌نرێن، له‌ لای ئه‌هلی ئیسلام، به‌ مه‌رجیک عه‌قڵ و هۆشی سه‌لیم به‌کاربێتن و، پابه‌ند بن به‌ ئایه‌ته‌کانی قورئان و، ده‌قه‌کانی سوننه‌تی پێغه‌مبه‌ره‌وه‌ ﴿

أ- عه‌قڵ و هۆشی سه‌لیم ده‌لی: ئه‌و شتانه‌و ئه‌و که‌سانه‌ی وه‌ک یه‌کن، پێویسته‌ مامه‌ڵه‌ی وه‌ک یه‌کیان له‌گه‌ڵدا بکری (التَّسْوِیَّةَ بَیْنَ الْمُتَمَآئِلِینَ)، یه‌کسانکردنی شته‌ وه‌ک یه‌که‌کان.

ب- ده‌قه‌کانی قورئانیش به‌بێ جیاوازیی باسی زانیانی ئیسلام ده‌که‌ن: ﴿يَرْفَعُ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١١﴾ المجادلة، خوا ئه‌وانه‌تان که بروایان هیناوه به‌رزیا‌ن ده‌کاته‌وه‌، ئه‌وانه‌ی که زانیارییان پێدراوه‌ چه‌ندان پله‌.

ج- پیغمبره‌ری خواش ﷺ باسی زانایان ده‌کات به گشتی و ده‌فهرموی: إِنَّ الْعَلَمَاءَ وَرَثَةُ الْأَنْبِيَاءِ (آخرجه أحمد: ۲۱۷۶۳، وأبو داود: ۳۶۴۱، والترمذي: ۲۶۸۲)، زانایان میراتگرانی پیغمبره‌رانن (عَلَيْهِمُ السَّلَاةُ وَ السَّلَام) پیغمبره‌ری خاتمه هندیکی لئ جیانه‌کردونه‌وه. که‌واته: ههم عقلی سله‌یم، ههم قورئانی حه‌کیم، ههم سوننه‌ت و رِبَازِ پیغمبره‌ری خوا ﷺ فرماغان پی ده‌کهن و پایه‌ندمان ده‌کهن، که به یه‌ک چاو ته‌ماشای زانایان و پیښه‌وایانی ئیسلام بکه‌ین، نه‌ک هندیکیان لئ جیا بکه‌ینه‌وه و گولبُزیران تیدا بکه‌ین، به‌بی پیوه‌ریکی راسته‌قینه، نه‌گهر پیوه‌ریک هه‌بی، نه‌وه جیا‌یه، بۆ وینه: چوار خه‌لیفه راشیده‌کانی پیغمبره‌ری خوا ﷺ کاتی خوی له‌ دوی پیغمبره‌ری خاتمه ﷺ هه‌موو هاوه‌لان (خوا لئیان رازی بی) یان زۆربه‌ی هه‌ره زۆریان ریککه‌وتوون، که نه‌بوو به‌کر خوا لئی رازی بی نه‌وه پیښه‌وايه و نه‌وه زانایه و نه‌وه حوکمرانه‌ بی، که له‌ جیاتی پیغمبره‌ری خوا ﷺ کاروباری نۆممه‌ت به‌ریوه‌به‌ری، له‌ دوی نه‌بوو به‌کریش، به‌لئ نه‌بوو به‌کر پیښیاری کرد، به‌لام نه‌وه مسولمانان و هاوه‌لان بوون که پیښیاره‌که‌ی نه‌بوو به‌کر یان خوا لئی رازی بی په‌سند کردو، عومهر یان خوا لئی رازی بی کرده دووه‌مین جیشینی پیغمبره‌ری خوا ﷺ، وه‌ک ئیینو ته‌میمه‌ ده‌لئ: عومهر بوو به‌ خه‌لیفه و حوکمرانی مسولمانان دوی نه‌وه‌ی هاوه‌لان (خوا لئیان رازی بی) له‌سه‌ری کوک و ته‌با بوون، نه‌گهرنا کاره‌که‌ی نه‌بوو به‌کر (خوا لئی رازی بی)، ته‌نیا پیښیار بوو، نه‌بوو به‌کریش (خوا لئی رازی بی)، له‌وه‌ باشر له‌ دین تیکه‌یشتوه ده‌زانئ: مادام خوی مسولمانان دایانناوه، هی دوی خوی‌شی هه‌ره‌ ده‌بی مسولمانان دایینئین، به‌لام پیښیارکی کردو، له‌ دوی نه‌بوو به‌کر، عومهر (خوا لئیان رازی بی) بوو به‌ حوکمران و جیشینی پیغمبره‌ری خوا ﷺ، له‌ دوی عومهریش مسولمانان له‌ تیوان‌ه‌لی و عوسماندا خوا له‌ هه‌ردوکیان رازی بی، چه‌ند رۆژیک خه‌ریک بوون، سه‌ره‌نجام زۆرینه‌یان رایان له‌سه‌ره‌ عوسمان بوو، نئجا له‌ نۆره‌ی چواره‌مدا عه‌لییان هه‌لبُزارد، خوا له‌ هه‌ره‌ چواریان رازی بی. هه‌روه‌ها نه‌گهر پیوه‌ریکی به‌وه‌ شیویه‌مان هه‌بی که هاوه‌لان به‌ریزی پیغمبره‌ری خوا ﷺ خوا ده‌فهرموی: لئیان رازیم و رازیشیان ده‌که‌م و، خوا شاهیدیان بۆ دده‌ات، که داسۆزی و پاکیی و چاکییان له‌ دلدا هه‌بووه، به‌ تایه‌ق نه‌وه‌ هه‌زارو چوار سه‌ده (۱۴۰۰) که‌سه‌ی که له‌ ژیر سیبه‌ری (شجرة الرضوان)دا په‌یمان‌یان به‌ پیغمبره‌ردا ﷺ که خوا ده‌فهرموی: لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَبَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا ﴿١٨﴾ الفتح، واته: به‌ دلنیا‌یی خوا رازی بوو له‌وانه‌ی له‌ ژیر دره‌خته‌که‌دا په‌یمان‌یان له‌گه‌ل تودا به‌ست، زانی چییان له‌ دلدا‌یه، نارامیی و ئوخۆنی پُرانده سه‌ره‌ دلیان و، پاداشتی‌شی دانه‌وه به‌ سه‌ره‌که‌وتنیکی نیزیک.

بەرانبەر بە ھاوسەرانی بەرپرسی پێغەمبەر بە گشتی و (عائشە و حفصە) بە تایبەت کردوون.

ئەنجا لە تەفسیرەکانی شیعەکاندا، دوویانم لێ بە نموونە ھێناونەو:

أ- ھەندیک قسەم لە تەفسیری (المیزان)ی (محمد حسین الطباطبائی)، وەرگرتوون.

ب- ھەروەھا تەفسیری (نەونە) کە ھی کۆمەڵیک لە زانایانی شیعەییە لە ژێر چاودێری

کەواتە: خوا زانیویەتی چی لە دڵی ئەو (١٤٠٠) ھاوڵەدايە، (خوا لێیان راژی بێ)، کە ھەر چوار جێنشینەکی پێغەمبەریان ﷺ تێدا بوون (عوسمان خوا لێی راژی بێ لەو کاتە نوێنەری پێغەمبەری خوا بوو بۆ لای قورەیش و پێغەمبەری خوا دەستی خۆی خستە تێو دەستەکی دیکە و فەرمووی: ئەمەش لە جیاتی عوسمان! وەك لە (صحيح البخاري و صحيح مسلم) دا ھاتو، ھەموو ئەوانی دیکە یەکە یەکە ی مسوڵمانایان تێدا بوون، وەك (ئەبوو عوبەیدە) جەرپراچ، و تەلحەو، زوبەیر، سەعدی کوری ئەبی وەققاس، و سەعیدی کوری عاص، و بەندو پرەحمانی کوری عەوف و سەعدی کوری موعاذ، و سەعدی کوری عوبادە) و ھەموو ئەو ھاوڵانە دیکە (خوا لێیان راژی بێ)، ئەوانە کە (شیعە دواز دەیی) هیچ حیسابیان بۆ ناکەن، بەلکو دەشیان بوغزێن، ئەوانە ھەموویان لە ژێر ئەو درەختەدا بوون، کە خوا دەفەرموێ: لێیان راژییم، چونکە خوا زانی چییان لە دڵدا ھەیە، بۆیە ئارامیی و ئۆخزێ پێزانە سەر دلیان و، پاداشتی شێ دانەو بە سەرکەوتنیکی نێزیک.

ئەنجا ئەگەر پێوھێکی ئاوامان لەبەر دەستدا ھەبێ، کە خوا وا دەفەرموێ، بە نسیبەت ھاوڵانەو بە گشتی، بە تایبەتی ئەو ھەزارو چوار سەد (١٤٠٠) کەسەو، بە نسیبەت چوار جێنشینەکی پێغەمبەرەو ﷺ کە ئەو ئەو ھەزارو چوار سەد کەسە، زۆربەیی ھەرە زۆریان ھەلێانێزار دوون، ئەو لەسەر ئەو بناغەییە جیاکارییەکی بکری و بگوترێ: چوار خەلیفە راشیدەکان خوا لێیان راژی بێ، واپێدەچن لەوانی دیکە باشتربن، لەبەر ئەوەی ھەموو ئەوانە دیکە، ئەو چوارەیان ھەلێزار دوون بۆ جێنشینایەتی پێغەمبەری خوا ﷺ، یان بگوترێ: ئەو ھەزارو چوار سەد کەسە، لە کۆی ھاوڵاتی دیکە لە پێشترن، لەبەر ئەوەی خۆی پەنھانزان ئەو نایەتە لەسەر ناروونە خوار، ئەو پێی تێدەچن، بەلام کەسێک لە خۆراو لە گۆترەو لەسەر بناغە دەمارگیری و، بە چاویلکردنی حوکمی بنەمالەیی و میراتی پادشایەکانی رۆم و فارس، ھەندیک لە زانایان بە بیانووی ئەوەی ئەوانە لە وەچەو بنەمالەیی پێغەمبەرن ﷺ جیایان بکە یەو، لە راستیییدا ئەو شتیکە خوا ھیچ بەلگەییەکی لەسەر نەناردۆتە خوار.

(ناصر مکارم شیرازی) دا، چهند قسه یه کم لئ وه رگرتوون، که ههر کامیان قسه ی ناشایست و بئ جیانی له باره ی هاوسهرانی به پریزی پیغهمبره وه ﷺ به گشتی و، به تایبه تی ههر دوو هاوسهری به پریزو خوشه ویستییه وه: حه فسه و عائیشه، کردوون، بویه به چاکم زانی لهو باره وه هه ندیک راستی بخمه پروو، له چوار پرگه داو، له دوو توئی ئهم کورته باسه دا:

برگه ی یه که م: پیگه ی به رزو ناوازه ی دایکانی پرواداران، هاوسهرانی به پریزی

پیغهمبره ی خوا ﷺ به گشتی:

۱- له سووره تی (الأحزاب) نایه تی ژماره (۶) دا، خوا ده فهرموی: ﴿الَّذِي أَوْلَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَأَزْوَاجُهُ أُمَّهَاتُهُمْ...﴾ (۶) ﴿الأحزاب﴾، پیغهمبر ﷺ بو پرواداران پیاو له خویان له پیشته و، هاوسهره کانیشی دایکانیان.

هاوسهره کانی پیغهمبره ی خوا ﷺ دایکانی پیاوانی پرواداران، به لکو هه ندیک له زانیان گوتووایه: هاوسهره کانی به پریزی پیغهمبره ی خوا ﷺ دایکانی پیاوو ئافره ته کانی مسوولمانان.

۲- ههر له سووره تی (الأحزاب)، له نایه ته کانی: (۳۰ - ۳۴) دا، با ته ماشا بکه ین خوا چوون راسته وخو هاوسهرانی به پریزی پیغهمبره که ی ﷺ ده دوینن، خوا له سه رووی هه وت ئاسمانه وه به مجوره ئهو هاوسهره به پریزانه ی پیغهمبره ی کو تایی ﷺ ده دوینن: ﴿يٰۤاَيُّهَا النَّبِيُّ مَنْ يَأْتِ مِنْكَ بِفَحْشَةٍ مُّسْتَهْجَةٍ يُّضَاعَفْ لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ ۚ وَكَانَ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ۚ﴾ (۳۰) ﴿وَمَنْ يَفْعَلْ يَفْعَلْ صَالِحًا نُؤْتِهَا أَجْرَهَا مَرَّتَيْنِ وَأَعْتَدْنَا لَهَا رِزْقًا كَرِيمًا ۚ﴾ (۳۱) ﴿يٰۤاَيُّهَا النَّبِيُّ لَسْتَ كَآلِدٍ مِنَ النِّسَاءِ ۚ إِنِ اتَّقَيْتَ فَلَا تَحْضَنْ أَلْقَوْلِ فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ وَقُلْنَ قَوْلًا مَعْرُوفًا ۚ﴾ (۳۲) ﴿وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَىٰ ۚ وَأَقِمْنَ الصَّلَاةَ وَآتِينَ الزَّكَاةَ وَأَطِعْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۚ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا ۚ﴾ (۳۳) ﴿وَأذْكُرْنَ مَا يُكَلِّفُ فِي بُيُوتِكُنَّ مِنْ ءَايَاتِ اللَّهِ وَالْحِكْمَةِ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا ۚ﴾ (۳۴) ﴿الأحزاب﴾.

لێره دا به کورتیی ئهو ئایه ته موباره کانه مانا ده که یه، خوا ده فهرموی: ئه ی ئافره تانی پێغه مبه ر! (واته: ئه ی هاوسه رانی پێغه مبه ر ﷺ!) هه ر کامێک له ئێوه کرده وه یه کی نافۆلای ئاشکرا، (یاخود ئاشکراکه ر) ئه نجام بدا^(۱)، (پێغه مبه ری خوا ئازار بدات و ئاڤه حه ت بکات)، سزای بۆ دوو قات ده کرێته وه و، ئه وه ش له سه ر خوا ئاسانه، هه ر کامیش له ئێوه گوێڤرایه ل بێ بۆ خوا و بۆ پێغه مبه ره که ی و، کرده وه ی باشیش بکات، دوو جاران پاداشتی ده ده ی نه وه و، بژیویکی پر ریزو حورمه ت (یاخود بژیویکی زۆر باش و په سنده ی) شیمان بۆ ئاماده کردوه، ئه ی ئافره تانی پێغه مبه ر! ئێوه ئه گه ر پارێز بکه ن، (پارێز له خوا بکه ن)، وه ک ه یچ کام له ئافره تان نین، (پێگه یه کی زۆر به رزو ناوه زه تان هه یه، هاوسه رانی به رپێزی پێغه مبه رن ﷺ)، بۆیه قسه ی نه رم و ناسک مه که ن، (قسه ی به نازه وه مه که ن)، که سه ره نجام که سێک که دلی نه خویشی یتدایه ته ماعتان تی بکات و، قسه یه کی په سنده ی بکه ن و، له ماله کانی خوێتانی ش دا نیشه ت جێ بن و، وه ک پزاندنه وه ی سه رده می نه قامی خوێتان مه رازینه وه، (یاخود وه ک خو پوو تکر دنه وه ی سه رده می نه قامی خوێتان پوو ت مه که نه وه، واته: به زۆری له مال دا بن و، که چوونه ده ریش به شیوه یه ک بچه ده ر، وه ک ئافره تانی پزۆگاری نه قامی مه که ن، چ له پووی خو پزاندنه وه و، چ له پووی ده رخستنی جوانیه کانی خوێتانه وه)، نوێژ به رپا بکه ن و زه کات بده ن و فه رمانبه ری خوا و پێغه مبه ره که ی بکه ن، به دلنیا یی ئه ی (ئافره ته) خاوه نه کانی مال (ی پێغه مبه ر ﷺ!) خوا ته نیا ده یه وی پسیستان لی لابه ری، (پسی گوناوه لادان و تاوان) و به پاککر دنه وه ی چاک پاکتان بکاته وه، یادی ئه و ئایه تانه و ئه و

(۱) پێشتریش گوتوو مانه: ﴿فَحِشَّةٌ مِّثْلَهُ﴾، ته نیا له سی ئایه تدا هاته وه له قور ئاندا:

۱- له سووڤه تی (النساء) دا، ۲- لێره له سووڤه تی (الأحزاب) دا، ۳- له سووڤه تی (الطلاق) دا، که ئێمه هه م له ته فسیری سووڤه تی سووڤه تی (النساء) و، هه م له ته فسیری سووڤه تی (الأحزاب) و، هه م له ته فسیری سووڤه تی (الطلاق) یشدا، قسه مان لێک رد که مه به ست له: ﴿فَحِشَّةٌ مِّثْلَهُ﴾، نازاردانی ژنه بۆ مێردی، چونکه وشه ی (فَحِشَّةٌ) ئه گه ر به ته نیا بێ، به مانای داوین پیسیه و به مانای ئێربازیه و، به مانای لادانی جینسیه، به لام که قه یدی ﴿مِثْلَهُ﴾، یان (مِثْلَةً) ه ی ده خرێته سه ر، واته: ئه وه که ئه و ئافره ته به جوړێک له گه ل مێردیدا مامه له بکات، ئازاری بدات و ئاڤه حه ت و بێزاری بکات.

حیکمەتەش بکەنەو، کە لە مالهەتەتەدا دەخوێرنەو، (بیر خۆتانان بەیتنەو)، بە دڵنیایی خوا پەنەنکاری شارەزایە.

ئنجای ئیمە لە تەفسیری سوورەتی ئەحزابدا بە تەفصیل لە بارەى ئەو ئایەتەداوە قسەمان کردو، لەوێشدا بەرپەرچی قسەى شیعەکاھان داوەتەو کە دەڵێن: لێردا کە خوا دەفەرمو: ﴿إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَ تَطْهِيرًا﴾، ﴿أَهْلَ الْبَيْتِ﴾، ئەى خاوەنانى مآل (أهل البيت)، خوا دەیهوێ پسیستان لى لایەرى و بە پاککردنەو پاكستان بکاتەو، لەوێ روویمان کردۆتەو کە بە دڵنیایی لەم ئایەتەدا هەموواندا، رووی دواندن لە هاوسەرانى بەرپەری پیغمبەر ﷺ، وشەى ﴿أَهْلَ الْبَيْتِ﴾، یەش، لە دوو شوێن لە قورئاندا هاتو، لە سوورەتی (الأحزاب) و لە سوورەتی (هود) دا، لە هەردووکیاندا مەبەست پێى ژن و هاوسەرە، هەى (الأحزاب) ئاشکرایە (یا نساء النبى)، لە سوورەتی (هود) یەشدا فریشتەکان هاوسەرى ئیبراھیم (سارا خاتوون) دەدوین: ﴿قَالُوا أَتَعْجَبِينَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ رَحِمَتُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ...﴾ ﴿هود﴾، وشەى ﴿أَهْلَ الْبێتِ﴾، یانى: ژن و هاوسەر و خێزان، لە قورئاندا تەنیا لەو دوو شوێنەدا هاتو، لە هەردوو شوێنەکاندا رووی دواندن لە هاوسەرى پیاو، لێرە: هاوسەرانى پیغمبەرى خاتەم ﷺ، لەوێش: هاوسەرى ئیبراھیم (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ئنجای ئەگەر دوایى دەقیكى سوننەت هەبێ ئەوانەى دیکەش بخوێنەو نێو چەمكى ئەم ئایەتەو، وەك عەلى و فاتیما و حەسەن و حوسەین خوا لێیان رازی بێ، بەلكو هەندىك لە زانایان دەڵێن: خزمانى دیکەى پیغمبەرىش ﷺ، بەلام بێگومان مەبەستى ئەسلى و سەرەكى لەم تەعبیرە، هاوسەرانى بەرپەری پیغمبەرى خوان ﷺ.

بەلێ خوا ﷻ ئاوا هاوسەرانى بەرپەری پیغمبەرەكەى ﷺ دەدوینى و، ئەو پیاو و پێگەى بەرزبانە، هەروەها لە سوورەتی (النور) یەش لە ئایەتی (۲۶) دا، کە تايەت لە بارەى دایکمان عائیشەو (خوا لێى رازی بێ)، بەلام واتاو

چه مکه که ی هوسه ره کانی دیکه ی پیغه مبه ریش ده گریته وه، که له به سهرهاتی بوختان کران بۆ دایکمان عایشه ده (خوا لئی رازی بن)، خوا ﷺ شازده (۱۶) نایه تی ناردنه خوار، نایه ته کانی: (۱۱ - ۲۶)، له نایه تی (۲۶) هم و کۆتایی دا که شازده یه مین نایه ته، به نسبت کوو ئه و نایه ته وه ی که له باره ی به سهرهاتی بوختان (إفک) بۆ کرانی دایکمان عایشه وه هاتنه خوار، له نایه تی کۆتایی دا ده فهرموو: ﴿الْحَبِیْتُ لِلْحَبِیْنِ وَالْحَبِیْتُ لِلْحَبِیْنِ وَالطَّیْبَةُ لِلطَّیْبِیْنِ وَالطَّیْبَةُ لِلطَّیْبِیْنِ أُولَئِكَ مَبْرُوءٌ مِمَّا یَقُولُونَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ کَرِیْمٌ﴾ النور، واته: نافرتهانی پیس بۆ پیاوانی پیسن و، پیاوانی پیسیش بۆ نافرتهانی پیسن، نافرتهانی پاک بۆ پیاوانی پاکن و، پیاوانی پاکیش بۆ نافرتهانی پاکن، ئه وانه دوورن له وه ی (دلنه خو شه کان و بوختانچییه کان) ده یلین، لیبوردنیک و بژیوکی ئه و په ری باشیان هه یه، یاخود: ئه و په ری پر ریزو حورمه تیان هه یه، (له لای خوا ﷺ) که به تایبه ت عایشه ده گریته وه خوا لئی رازی بی و، له گه لیشدا ئه و پیاوه ی له گه ل ئه ودا بوختانی پی کرا (صه فوانی کوپی موعه تتیلی سه همیی)، به لام بیگومان چه مکه که ی هه موو هوسه ره به ریزه کانی دیکه ی پیغه مبه ری خوا ﷺ ده گریته وه، ههروه ها تیکرای نافرتهان و پیاوانی پاک و چاک.

که واته: ئاوا خوا ﷺ باسی پیگه و پایه ی به رز و ناوازه ی هوسه رانی به ریزی پیغه مبه ر ﷺ ده کات.

برگه ی دووهم: نایا نایه ته کانی سووره تی (التحریم) مانای خرابیی هوسه رانی به ریزی پیغه مبه ر ﷺ ده گه یه نن؟

که وه ک گوتم: شیعه ی دوازه ئیمامیی که به داخه وه له پشت په رده ی ره شه وه تهماشای هاوه لان به گشتی و، به تایبه ت هوسه رانی به ریزی پیغه مبه ری خوا ﷺ و له نیویشیانداو به تایبه تر: حه فسه و عایشه (خوا لیان رازی بن) ده کهن، وایان لی خویندۆته وه، وه ک دواپی باسی ده که ین، ئنجا با

تەماشای بکەین: (ابن عجبیة) لە تەفسیرەکی خۆیدا^(۱)، لە (النسفی) یەوێه نەقل دەکات و دەڵێ: (كَيْفَ يَكُونُ الْمُبْدَلَاتُ خَيْرًا مِنْهُنَّ، وَلَمْ يَكُنْ عَلَى وَجْهِ الْأَرْضِ نِسَاءً خَيْرٌ مِنْ أُمَّهَاتِ الْمُؤْمِنِينَ؟ نَقُولُ: إِذَا طَلَّقَهُنَّ الرَّسُولُ لِعِصْيَانِهِنَّ لَهُ، وَإِذَا نَهْنَهُنَّ إِيَّاهُ، لَمْ يَبْقَيْنَ عَلَى تِلْكَ الصُّفَةِ، وَكَانَ غَيْرُهُنَّ مِنَ الْمُؤْصَفَاتِ بِهَذِهِ الْأَوْصَافِ مَعَ الطَّاعَةِ لِرَسُولِ اللَّهِ، خَيْرًا مِنْهُنَّ).

کە خوا ﷻ دەفەر مووی: ﴿عَنِ رَبِّهِ إِنْ طَلَّقَكُنَّ أَنْ يُبْدِلَهُ أَزْوَاجًا خَيْرًا مِنْكُنَّ﴾^(۲) پەرەنگە ئەگەر ئەو (پێغەمبەر ﷺ) تەلاقان بدات، پەرەردگاری هاوسەرانی لە تێوێه باشتی بۆ بگۆڕی، بیانکاتە جیداری تێوێه، (النسفی) دەڵێ: ئەگەر گووت: چۆن دەبێ ئەو ئاfrهتانهی دەبنە جیدارو پێ گۆردراوی هاوسەرانی پێغەمبەر ﷺ (واتە: هاوسەرەکان لایچن و بگۆردرێن بهوانه)، چۆن بەدیلهکانیان لهوانه باشت دهبن، لهحالیگدا که لهسەر پرووی زهوی باشت له دایکانی برواداران له تێو ئاfrهتانهی نهبووه؟ دهتیین: ئەگەر پێغەمبەری خوا ﷻ تەلاقى دابانایه، چونکه سه‌رپێچیان لێی کردوه و ئازاریان داوه (و لهسەر ئازاردانه‌کە‌ی به‌رده‌وام بووبانایه)، ئەو کاته لهسەر ئەو سیفه‌ته‌ نه‌ده‌مان و، ئەو کاته ئەو ئاfrهتانه‌ی خاوه‌نی ئەو سیفه‌تانه، که خوا ﷻ خستووێه روو: ﴿مُسْلِمَاتٌ مُؤْمِنَاتٌ قَانِتَاتٌ تَعْتِبْنَ عِدَّتِ سَعَتٍ﴾، ئەو کاته ئەو ئاfrهتانه‌ی رازیندراوه ده‌بوون به‌و سیفه‌تانه، باشت ده‌بوون له دایکانی بروادارانیک که پێغەمبەری خوا ﷻ ده‌ستبه‌رداریان ده‌بوو و وازی لێ ده‌هێنان.

ئەمە مانایه‌کی ڕێک و ڕاست و مه‌عقوو له، ئنجا هه‌رچه‌نده (النسفی) پرووی نه‌کردۆته‌وه، که پوچی ده‌ڵێ: له‌سەر پرووی زهوی هه‌یج ئاfrهتانه‌یک له دایکانی برواداران باشت نه‌بوون؟ چونکه به‌پێی ئایه‌تی (۲۶)ی سوورته‌ی (النور)، خوا ده‌فەر مووی: ﴿وَالطَّيِّبَاتُ لِلطَّيِّبِينَ وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَاتِ﴾، کهواته: ئەو هاوسه‌رانه

دیاره (طَبِیَات) بوون، بۆیه خوا قسمه تی نه وانی خستوته لای نه و پیاوه، ههره (طَبِّب) و پاک و چاکه، که پیغهمبه ری خوايه .

به‌لام ته‌گەر وه‌ك شيعه ده‌تين: پيس و زيانبه‌خش بوونايه، به‌دنيايي خوي
كاربه‌جى بواړى نه‌ده‌دا ټه‌و نافرته‌تانه بينه ژير نيكاحى پينغه‌مبه‌ره‌كه‌ي و
بينه هاوسه‌ري.

هه‌ر له‌باره‌ی چه‌مکی نه‌و‌ ئایه‌ته‌ موباره‌که‌وه‌ که‌ ناگونجی بکړیته‌ به‌لگه‌ له‌سه‌ر تانه‌دان له‌ هاوسه‌رانی به‌پړزی پیڅه‌مبه‌ری خوا ﷺ واته‌: ئایه‌تی ژماره‌ پینجی سووره‌تی (التحریم) که‌ ده‌فرموئ: ﴿عَسَىٰ رَبُّهُۥٓ اِنْ طَلَّقَکَٓ اَنْ یُّدِلَّهٗٓ اَزْوَجاَ خَیْرًا مِّنْکَٓ﴾. یه‌کیکی دیکه‌ له‌ ړوونکه‌ره‌وانی قورټان (عبدالرحمن بن ناصر السعدی) له‌ ته‌فسیره‌که‌ی خویدا^(۱) ده‌لئ:

(فَلَمَّا سَمِعَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) هَذَا التَّخْوِيفَ وَالتَّأْدِيبَ، بَادَرَنِي إِلَى رِضَا رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، فَكَانَ هَذَا الْوَصْفَ مُنْطَبِقًا عَلَيْهِنَ، فَصِرْنَ أَفْضَلُ نِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ، وَفِي هَذَا دَلِيلٌ عَلَى أَنَّ اللَّهَ لَا يَخْتَارُ لِرَسُولِهِ ﷺ إِلَّا أَكْمَلَ الْأَحْوَالِ وَأَعْلَى الْأُمُورِ، فَلَمَّا اخْتَارَ اللَّهُ لِرَسُولِهِ بَقَاءَ نِسَائِهِ الْمَذْكُورَاتِ مَعَهُ، دَلَّ عَلَى أَنَّهُنَّ خَيْرُ النِّسَاءِ وَأَكْمَلُهُنَّ)، وَاثَنَهُ: كَاتِبُكَ هَاوَسُهُ رَانِي بِهَرِيزِي پِيغَه مبهري خوا ﷺ، تهُو ترساندنهو تهمبِي كردنه يان بيسْت، يه كسهر ده ست و برديان كرد بُو رازييكردني پِيغَه مبهري خوا ﷺ و تهُو وه سفه [كه خوا ده فهرموئ]: ﴿مُسْلِمَاتٌ مُّؤْمِنَاتٌ قَانِتَاتٌ تَعْتِبْنَ عِدْلَاتٍ سَجِدْنَ﴾، نه گهر پِيغَه مبهري خوا ﷺ ده سته ردارتان بِي، خوا هاسه رانيكي ناواي بُو دهره خسيبَنِي، به سهر يان دا چه سپا و بوون به باشترين تافره تاني بروداران، تهمشه به لگه يه له سهر تهُو كه خوا ﷺ باشترين و تهواترين حال نه بِي و به رزترين كار نه بِي بُو پِيغَه مبهره كهي ﷺ هه لئان بَرِي.

(١) تيسير الكريم المنان في تفسير كلام الرحمن: ص (٨٧٣، ٨٧٤).

مادام خوا مانەوێ هەوسەرەکانی، ئەو هەوسەرانی باسیان کراون، بۆ پێغەمبەرە کە هەڵبژاردبێ و بپاری دابێ مێننەوێ لە خزمەتیدا، ئەو بەلگەیە لەسەر ئەوێ ئەو هەوسەرانی باشتەری تافەرەتان و تەواوترینیان، ئەمەش شتێکی زۆر مەنتیقی و مانا لیکدانەوێهێکی پێک و راستە، خوا پاداشتیان بداتەو.

بڕگە ی سێهەم: کەواتە: قسە ی قریۆک و پڕ قینەو بوغزی نووسەرە شیعه ئیمامییەکان، هیچ بنەمایەکی زانستیی و شەرعیی و عەقڵیی نیە.

ئنجبا تەماشای قسەکانی ئەو دوو تەفسیرە بکەین:

یەكەم: (محمد حسين الطباطبائي) کە شیعه خوێ بە حەکیم و فەیلەسووف و، تەفسیرە کە ی (المیزان) بە موعتەبەرترین تەفسیری خوێان دادەنێن و بە زمانی عەرەبی نووسراوە^(۱)، ئاوا ئەم ئایەتە بە لاپێدا دەبات و مانای لێ دەداتەو، کە سەر بکێشێ بۆ ئەک لە پشت پەردە ی رەشەو، تەماشاکردنی هەوسەرانی بە پێزی پێغەمبەری خوا ﷺ، بە لکو زۆر بە گوناھبارو خراپە کاریش دایانن! دەڵێ:

(وَالصُّغُو: الْمَيْلُ، وَالْمُرَادُ بِهِ الْمَيْلُ إِلَى الْبَاطِلِ وَالْخُرُوجُ عَنِ الْإِسْتِقَامَةِ، وَقَدْ كَانَ مَا كَانَ مِنْهُمَا مِنْ إِذْنِهِ وَالتَّظَاهِرِ عَلَيْهِ مِنَ الْكِبَائِرِ: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُهِينًا﴾ ٥٧، ﴿وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ رَسُولَ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ ٦١، التوبة)، واتە: (صغو) بە مانای مەیلە (ئەوێ راستە لە پرووی زمانەوانییەو، بە لām مەبەست لێرەدا مەبەست پێی لادانە بەرەو ناھەق و دەرچوونە لە راستە ی، ئەوێش کە لەو دووانە پرویدا [ناویان ناھێت، واتە: (حەفصەو عایشە)، خوا لێیان رازی بێ]، لە ئازاردانی (پێغەمبەر ﷺ) و پشتی یە کدی گرتن بۆ ئازاردانی، لە گوناھە گەورەکان بوو، خوا ی بەرزیش فەرموویەتی: ئەوانە ی ئازاری خواو پێغەمبەری خوا دەدەن، خوا لە دنیاو دواپۆژدا نەفرینی لێکردوون، سزاو ئازاریکی پێسواکەری بۆ داناون، ھەر و ھا خوا فەرموویەتی: ئەوانە ی ئازاری پێغەمبەری خوا دەدەن، سزاو ئازاریکی بە

تیشیان بۆ ھەيە. واتە: ھەفصەو عائیشە خوا لێیان رازی بۆ، وەبەر ھەرەشەي
ئەو دوو ئایەتە دەکەون!!

ئای چەند بۆ ئەدەبییەکی گەورەيەو، چەند بۆ حورمەتییەکی مەزنە
بەرانبەر بە ھاوسەرانیك کە خوا ﷻ بۆ پێغەمبەرەکی ﷺ ھەڵبژاردوون،
ھەر لەبەر ئەوەی بە پیشبەركەي زۆر خۆشەویستیان بۆ پێغەمبەري خوا ﷻ
تەگبیریکیان کردووە کە ھەوێیەکیان لە کۆڵ بێتەو، یاخود پێغەمبەر ﷻ لەلای
ئەو ھەوێیەیان نەمیئیتەو، کە زەینەبێ کچی جەحشەو لە لای وی ھەنگوینی
خواردۆتەو، یان ماریە قیبطی (خوا لێی رازی بۆ)، وەک ھەوێیەکی لە کۆلیان
بیتەو، ھاوسەرەکیان زیاتر پوو لە وان بکات، ھەموو ئەوەی ھەفصەو
عائیشە کردووایانە (خوا لێیان رازی بۆ)، بە پالئەري زێدە خۆشویستیان بوو
بۆ پێغەمبەري خوا ﷻ، و لەبەر زۆر رق ھەڵسانیان نەبوو لێی و نەیانویستو
ئازاری بدەن، بەلام ناپراستەو خۆشتەکە بۆتە ھۆی ئازاردانی پێغەمبەر ﷻ. نەک
ئەوان مەبەستیان بووبۆ، کەچی ئەو بێنی ئەوەی لێ ھەڵبێجێ کە وەبەر
لەعنەتی خوا کەوتوون و خوا ئازاری پێسواکەري بۆ داناون، ئازاری بە تیشی
بۆ داناون!! بەراستی ئەو جگە لە بۆ ئینصافی و دڵرەشیی و، جگە لە
ناحالیی بوون لە قورئان و لە سوننەتی پێغەمبەري خوا ﷻ، و جگە لە دوور
کەوتنەو لە عەقل و ڕەوشتە بەرزەکانی مەسولمانان، ھیچی دیکە نیە.

ئەو ئایەتانەش کە ئەو بە بەلگەي ھێناونەو، چ ئەوەی (الأحزاب) و، چ ئەوەی
(التوبة). لە بارەي موناڤیقەکانەو ھاتوونە خوارو، ھیچ پەيوەندیان ھەر بە
مەسولمانیشەو نیە، چ جایی ھاوسەرانی پاك و چاکي پێغەمبەري خوا ﷻ!!

ھەلبەتە دواي ئەو دەش کە خوا ﷻ لە سوورەتی (النور) دا ڕایدەگەیەنی کە
ئافرەتە پاکەکان بۆ پیاوێ پاکەکانن و پیاوێ پاکەکان بۆ ئافرەتە پاکەکانن،
ئاشکراشە کە ئەو ئافرەتە پاك و چاکانە ھاوسەري پێغەمبەري خوا ﷻ بوون،
کەواتە: ھیچ دەرفەت بۆ گومانی بەدو قسەي بۆ ئەزاکەت بەرانبەریان

نەماوە! خواش ﷺ ھەر پەشەی ئێکەردوون لە ئەو ئافەتانه، کە ئەگەر بەردەوام بن لەسەر ئازاردانی پیغەمبەرە کە ﷺ کە وەک گوتم: ئازاردانە کە ناپاستەوخۆ بوو، نە کە پاستەوخۆ و، ئەوان کارێکیان کردووە بۆ ئەوەی پیغەمبەری خوا ﷺ دڵی ئازار بدرێ، نە کە مەبەستیان بووبێ ئازاری بدەن، بە لێکو قەزیە کە مونا فەسە بوو لە خوشە بوستی پیغەمبەردا ﷺ و نزیکیی زیاتر لێیە، کە چی کە سێک بێت ئەو بەکات بەهانه دەستەچیلە ئەو، کە دایکانی پر واداران، وەبەر ئەفرینی خوا بخات و پێی وابێ ئازاری پێسواکەرو بە ئێشیان بۆ هەیهو، ئەو هەموو ئایەتانی دیکە نادیده بگرێ، ئەوانە سوورەتی ئەحزاب کە خوێندماننە، ئەوەی سوورەتی نوور و، ئەوانە ئێرەش (التحریم)، ئەو شتێکی زۆر ناماقوول و بێ جێیە! سەر بارەش خوا فەرموویەتی: ئەگەر تەلاقان بدات، خوا هاوسەرانی دیکە بەو جوورە بۆ دەپەخسێت و دەیانکاتە جێدارتان، ئەک لە هەموو حالان دا!!

دووهم: ئێستاش با قسە ی تەفسیری دیکەشیان سەرنج بدەین، ھی شیعە ی دوازدەیی، کە تەفسیری (مۆنە) یە^(۱) بە فارسی، دەڵێ:

(أز مجموع ین هیة بمرمی آید که بعض از همسران پیامبر، نه تنها آورا با سخنان خود ناراحت میکردند، بلکه مسئله ی رازداری، که از مهمترین شرائط یک همسر به وفا است، در آنها نبود).

واتە: لە کۆی ئەم ئایەتە وەر دەگیرێ کە هەندێک لە هاوسەرانی پیغەمبەر ﷺ نە کە ھەر بە قسەکانی خۆیان، ئەویان ناپەڕەخت دەکرد، بە لێکو مەسەلە ی پاراستنی نەتیی، کە لە گەرنترین مەرجەکانی هاوسەرێکی بە وەفایە، ئەو سیفەتەشیان تێدا نەبوو!!

یېگومان ئەو ەش بى ئەدەبىيەكى زۆر ناقولايە و، دەلىم:

أ- ئەوانە يان دەبى كۆيلەى ژنەكانيان بن.

ب- يان دەبى نەزانن پياوئىك كە زياتر لە ھاوسەرئىكى ھەبى، ئەو ھاوسەرانە پىكەو ە مونافەسەو پىشپىرگىيان دەبى و، ھەستى ھەوئىداریيان دەبى و، غەپرەيان دەبى، لە ئەنجامى ئەو ەش دا كە ھەر كامىكىيان دەيەوئى لە مئردەكەى نزىكتر بى، دەيەوئى ئەوى دىكە دووربكەوئىتەو ەو، دەمەقائى دەبى و قسەو قالى دەبى، ئنجا ئەوانە واپىندەچى يان كۆيلەى ژنەكانيان بن و، ژنەكانيان چىيان پى بلىن، وابكەن و وایان كەردبى، يان لە عەقلى و مەنطقى و عىلم و واقع زۆر خوئان دوور خستۆتەو ە! ھاوسەرانى بەرئزى پىغەمبەرى خوا ﷺ كە قسەيەكيان كەردو ەو، پىغەمبەرى خوا دلى پى ناپرەحت بوو ە، مەبەستيان ئەو ەببوو پىغەمبەرى خوا ئازار بدەن، بەلكو ئافرەت عاتىفە و ھەست و سوئزى ھەيەو ھەستى ھەوئىداریيتى ھەيە، بۆيەش پىغەمبەرى خوا ﷺ زۆر لەگەليان چاوپۆشپىكارو لئىبوردو ەو مېھرەبان بوو ە، چونكە زانیويەتى لە خو ەوئىستى ئەودا وادەكەن، ئەك رقيان لئى ھەلبستى، ئنجا ئەگەر پىغەمبەرى خوا ﷺ زانیباى يەكئىك لە ھاوسەرانى لەگەلئىدا پاك نىەو موخەننەتە، كەس دەستى نەگرتبوو، وازى لئى دەھىنا.

بۆيە ئەمەش جگە لە داخى دلى خو ەشتن، بە ھەردوو دايكانى بەرئزمان: ھەفصەو عائىشە (خو لئيان رازى بى)، كە كچى ھەردوو ەزىرەكەى پىغەمبەرى خوا ﷺ و، ھەردوو ھاو ەل ە زۆر نزىك و دئسوژەكەى پىغەمبەرى خوا ﷺ، ئەبوو بەكرو عومەر بوون، جگە لە رقى ھەلئسان لە بابيان و لە خو ەشيان، ھىچى دىكەى لئى ناخوئندرىتەو ە.

برگه‌ی چوارهم و کوتایی: ئەو جوړه قسانه بئ پښین به هاوسه‌رانی پښمبه‌ری خوا ﷺ و دلنه خوښییه به‌رانبه‌ریان و، بئ ئەده‌بییه به‌رانبه‌ر پښمبه‌ری خوا ﷺ و، حالیی نه‌بوونیسه له سرووشتی ژبان و سرووشتی ئافره‌تانیش:

تجاً من ئەوه‌ی لئی ده‌خوینمه‌وه، که چەند پالنه‌ریک له‌پشت ئەو قسانه‌وه هەن:

۱- له بیانوو بوون له هاوه‌لان و هاوسه‌رانی پښمبه‌ری خوا ﷺ و رق و بوغز به‌رامبه‌ریان، به‌تایه‌ت: هه‌فصه‌و عایشه (خوا لټیان رازی بئ) و بابیان عومه‌رو ئەبوو به‌کر، بویه‌ش هه‌فصه‌م پیش عایشه‌ خست، چونکه نه‌تییه‌که که پښمبه‌ر ﷺ دایناوه، به‌پیی هه‌ردوو ریوایه‌ته‌که، ئەگەر خواردنی هه‌نگوین بووه له‌لای زه‌ینه‌ب، پیشی هه‌فصه‌ پتی گوتوه: بۆی مه‌غافیرت لی دئ، به‌ ڕیکه‌وتن له‌گه‌ڵ دایکه‌مان عایشه‌داو، ئەگەر جووت بوون بووه له‌گه‌ڵ ماریه‌ی قیبطی دا، له‌ ژووره‌که‌ی هه‌فصه‌دا بووه، ئەو نه‌تییه‌که‌ی له‌ لا داندراوه له‌لایه‌ن پښمبه‌ره‌وه ﷺ و، ئەو درکاندووێه‌تی بۆ دایکه‌مان عایشه ﷺ (خوا لټیان رازی بئ).

۲- ئایا دوا‌ی فهرمايشتی خوا ﷺ که ده‌فهرمو‌ی: ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ لَسْتُمْ مِّنْ اٰلِیْسَآءٍ اِنْ اٰتَقٰیۤنَّ﴾، ئە‌ی ئافره‌تانی پښمبه‌ر ﷺ! تبه‌وه وه‌ک هه‌یچ کام له‌ ئافره‌تان نین ئەگەر پارێزکار بن، ئایا نه‌ده‌بوو واز له‌ بئ پښی به‌رانبه‌ریان به‌یترئ؟ مادام گو‌ی له‌ فهرمايشتی خوا بگیری که خوا ده‌فهرمو‌ی: تبه‌وه وه‌ک هه‌یچ کام له‌ ئافره‌تان نین، ﴿اِنْ اٰتَقٰیۤنَّ﴾، ئەگەر ئەه‌لی ته‌قوا بن، بیکومانیش هه‌فصه‌و عایشه (خوا لټیان رازی بئ) که سپه‌رو ژبان‌ه‌که‌یان ده‌یخوینینه‌وه، ده‌زانین چەنده ئەه‌لی ته‌قوا بوون:

أ- به‌نسبه‌ت هه‌فصه‌وه ده‌لټین: موصحفه‌ ئەو موصحفه‌ی تبت‌ستا له‌به‌ر ده‌ستی تبه‌مه‌ دایه، له‌ مالی هه‌فصه‌دا بووه خوا لئی رازی بئ، دوا‌ی ئەوه‌ی به‌ پیشنباری عومه‌ر له‌ سه‌رده‌می ئەبوو به‌کر (خوا لټیان رازی بئ)، له‌ دوو تو‌پی موصحفه‌فیک‌دا هه‌موو قور‌تان کۆ کرایه‌وه، له‌ لای عومه‌ر بوو، دوا‌یی له‌ لای هه‌فصه‌ی کچی داینا، هه‌فصه‌ش هه‌موو قور‌تانی له‌به‌ر بووه.

ب- بەنسبەت عائیشەو دەلێن: عائیشەش ھەموو قورئانی لەبەر بوو، عائیشە (خوا لێی پرازی بێ)، ئەو شازدە (۱۶) ئایەتە ی سوورەتی نووری بەسن، تاکو قیامەت مایە شانازی و، ھەزار قسەو قالی بوغزاویانە ی شیعە فلسیکی قەلب ناھێن، لە بەرانبەر (۱۶) ئایەتی خۆی بەرزو مەزندا، کە کۆتاییەکیان ئەوێە خوا دەفەرموی: ﴿أُولَٰئِكَ مُبَرَّءُونَ مِمَّا يَقُولُونَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ﴾ (النور، ئەوانە دوورن لەوێ ئەو (دلنەخۆش)انە دەلێن و، لیبوردنیک و بژیویکی ئەوپەری باش و پر پێزو حورمەتیان بۆ ھەیە، ئنجا بێگومان ھەرچی ئەو ھاوسەرە بەرێزانە کردوویانە، وە ک پێشتریش گوتمان، ھەرچەندە ھەلەش بووبی، بەلام ھەر لەبەر زێدە خۆشەویستیان بۆ پێغەمبەری خوا ﷺ بوو، ئەک وەک شیعە گومانیان پێ دەبەن، پریان لە پێغەمبەری خوا ﷺ بوێ و ویستیان ئازاری بدەن! شتی ئاوا ھەر ناگونجی، پێغەمبەرک ﷺ کە خوا وەحیی بۆ دەنێری و، خۆی پەرورەدگار ئاگاداری دل و دەروونی ھەموو مرقفەکانە، ئەگەر زانیایە ئەو ھاوسەرانی بە کەلکی نایەن، دەیفەرمو: دەستیان لێ بەردە.

۳- ئایا ھاوەلان و ھاوسەران پێغەمبەری خوا ﷺ ھێندە بە خراپ زانین، وێرای تێکگیران لەگەڵ قورئاندا، ناپراستەوخۆش تانەدان نیە لە عەقل و ھۆشیاری پێغەمبەر ﷺ؟ با، لەراستیدا ئەو گومانی خراپ بردنە بە خودی پێغەمبەری ﷺ، پێغەمبەری خوا وێرای ئەوێ کە بۆ خۆی خاوەنی گەورەترین عەقل بوو، بێگومان ھەموو پێغەمبەران لە پۆژگاری خۆیاندا، لە ھەموو خەلکی پۆژگاری خۆیان عاقلتر بوون و بلیمەت بوون، وێرای ئەو کە پێغەمبەر ﷺ وەحیی خواشی بۆ ھاتو، ئنجا کەسیک ھاوسەرەکانی ھێندە بە خراپ دابن، لە حالیکدا ئەویش لە لای خۆی بیانھێڵیتەو، ئایا ئەو تانەدان نیە لە عەقل و ھۆشی پێغەمبەری ﷺ؟ بێگومان با.

۴- کۆتا قسەشم ئەوێە: ھەموو ئەوێ ئەو دوو نووسەرە شیعەییە کردوویانە بە بنەما بۆ ئەو گومانی خراپ پێردن و دلپەشیە، بەرانبەر بە ھەردوو ھاوسەری بەرێزو دلسۆزی پێغەمبەری خوا ﷺ. عائیشەو حەفصە، ئەوێە کە لە ئایەتی ژمارە (۵) ی سوورەتی (التحریم) دا، خوا دەفەرموی: ﴿عَسَىٰ رَبُّهُٓٓ إِن طَلَفَ لَكُمْ أَن يُبَدِّلَہٗٓ أَوْ يُجَا۟ئِزَکُمْ مِّنْکُمْ﴾.

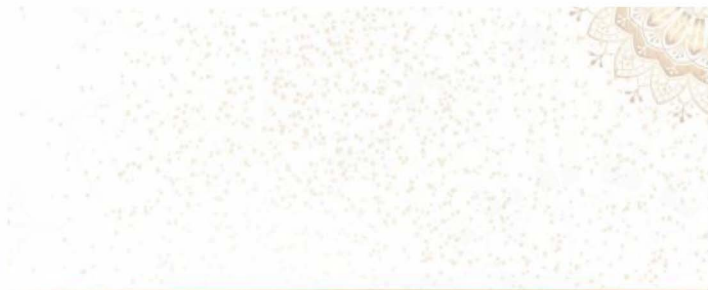
به لّام ده لّیین: به دنیایی تهو هه ره شه کردنه به ته لّاقدان، ته نیا بۆ ترساندن و ته مبی کردن بووهو، نه گهر نه نجامگیری خرابی لی بکری، وه که ته وه وایه نه نجامگیری خراب لهو نایه ته موباره که بکری، که خوا ﷺ به پیغه مبه ری کوتایی ﷺ ده فهرموئ: ﴿لَیْنِ اَشْرَکْتَ لِحَبَطِّنْ عَلَیْکَ وَلَتَكُوْنَنَّ مِنَ الْخٰسِرِیْنَ﴾ (۶۵) الزمر، واته: نه گهر هاوبه ش دابنئی بۆ (خوا)، کرده وه که ته هه لّده وه شیتته وه له زیانباران دهی، نجا نایا که خوا مهر جی داناو، بۆ پیغه مبه ره که ی که: نه گهر هاوبه ش دابنئی بۆ خوا، کرده وه که ته هه لّده وه شیتته وه به دنیایی له هه ره زیانباران دهی، نایا ده گونجی بگوتری: له بهر ته وه ی خوا وای پی فهرمووه، که واته: وایه؟ نه خیر، بیگومان ته وه کوفره.

لیره ش که خوا ده فهرموئ: ﴿عَسٰی رُبُّہٗ اِنْ طَلَقَکَ اَنْ یُّبَدِّلَہٗ اَزْوَاجًا خَیْرًا مِّنْکَ﴾، ره نگه نه گهر ته لّاقتان بدات پهروه ردگاری هاوسه رانی له ئیوه باشتی بۆ بره خسینئ، به لّام نایا ته لّاقی داوئ؟ نه خیر، که واته: هاوسه رانی له وان باشتی بۆ نه ره خساندوون و، هه ره ته وان باشتی هاوسه ره کانی بوون، به به لّگه ی ته وه که خوا هیشتنیه وه له ژیر نیکاحی پیغه مبه ردا ﷺ و، به هاوسه ری به ریژی پیغه مبه ره هیشتنیه وه، که واته: تهو سیفه تانه ی خوا ده فهرموئ: لهو ئافره تانه دا ده بن که جیگور که یان پیده کات له گه لّ ئیوه داو، ئیوه یان پی ده گورپی و ده یان هیشتی شوی ئیوه، که بریتین له: ﴿مُسْلِمٰتٍ مُّؤْمِنٰتٍ قٰنِتٰتٍ تَتَّبِعْنَ عِدٰتِ سَیِّحَتٍ نَّیِّبٰتٍ وَّ اَبْکٰرًا﴾، دیاره تهو هه شت سیفه ته، له هاوسه ره به ریزه کانی پیغه مبه ری خاتمه دا ﷺ بوون، بۆیه ش خوا ﷺ ته وانی لانه بردوه، که تهو ئافره ته گریمانکراوانه به یشتی شویان، به لّکو هه ره خویانی هیشتوونه وه، چونکه هه ره خویان خاوه نی تهو سیفه تانه بوون، که په سندی خویا پهروه ردگارن.

هه ره که سیك عه قل و ئینصافی هه بیئت، دواي ته م کورته باسه ی بنده، پی م وایه که جاریکی دیکه مانای هه له لهو نایه ته موباره کانه ناگری و، ده شزانئ

هەموو ئەوانەى بى پرېزى و بى ئەدەبىى بەرانبەر بە ھاوسەرانى بە پرېزى
 پىغەمبەرى خوا ﷺ دەكەن، بە تايبەت عائىشە و حەفصە (خوا لىيان رازى بى)،
 بە دنىايى جگە لە دەر خستنى بوغزو كىن و، جگە لە داخى دلى خو پى
 رشتن، هىچ شتىكى دىكهيان بە دەستەوہ نىه.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

✧ درسی دواهم ✧

پیناسه‌ی نهم دهرسه

نهم دهرسه‌مان له چوار (۴) ئایهت پیک دئی، ئایه‌ته‌کانی: (۶ - ۹)، که تییاند
چوار جوړه بانگ‌کردن هه:

۱- خوا بانگی پرواداران کردوه: ﴿يَتَّابِهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾، که خویان و خیزانیان له ناگری
دۆزه‌خ بپارێزن: ﴿قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ﴾.

۲- خوا بانگی بی‌پروایانی کردوه: ﴿يَتَّابِهَا الَّذِينَ كَفَرُوا﴾، هه‌له‌ته له دواړوژدا که پوژش
و بیانو مه‌هیننه‌وه، بیانو مه‌هیننه‌وه، چونکه بی سووده‌و به پپی کرده‌وه‌که‌تان سزا
ده‌درین: ﴿يَتَّابِهَا الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَعْلَمُونَ الْيَوْمَ إِنَّمَا تَجْرُونَ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾.

۳- خوا بانگی پرواداران ده‌کات که به گه‌رانه‌وه‌یه‌کی ساغ بو لای خوا بگه‌رینه‌وه:
﴿يَتَّابِهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا تُوبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا﴾.

۴- خوا بانگی پینغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌کات، که دژی بی‌پرواو ده‌غه‌له‌کان تیب‌کووشی و له‌سه‌ریان
زبرو توند بئ: ﴿يَتَّابِهَا النَّبِيُّ جِهَدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ﴾.

﴿يَتَّابِهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ
غِلَاطٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ﴾ (۶) ﴿يَتَّابِهَا الَّذِينَ كَفَرُوا لَا
تَعْلَمُونَ الْيَوْمَ إِنَّمَا تَجْرُونَ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ (۷) ﴿يَتَّابِهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا تُوبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا
عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُم جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يَوْمَ
لَا يُخْزِي اللَّهُ النَّبِيَّ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ نُورُهُمْ يَسْعَىٰ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا
آتِنَا لَنَا نُورَنَا وَاعْفِرْ لَنَا إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ (۸) ﴿يَتَّابِهَا النَّبِيُّ جِهَدِ الْكُفَّارَ
وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ وَمَأْوَاهُمُ جَهَنَّمُ وَفِيهَا الْمَصِيرُ﴾ (۹).

مانای دهقاولی نایه تەکان

ئەهە ئەوانەهە برواتان هەتاوه! خۆتان و خیزانتان لە ناگەرێک بپاریزن کە سووتەمەنیەکی خەڵک و بەرده، فریشتانیکی (دۆزەخەوانی) بە سەرەوهن، زبەر و زەبەلاح و توندو تیژن، هەر فەرمانیکی خوا پێیان بکات، سەرپێچی لێ ناکەن و، هەرچی فەرمانیان پێ بکەرێ دەیکەن ﴿٦﴾ ئەهە ئەوانەهە بپروا بۆون (لە دنیادا)! ئەمەرۆ (کە رۆژی قیامەتە)، پۆزش و بیانوو مەهیننەوه، بێگومان هەر بەپێی ئەوه سزا دەدرێن کە (کاتی خۆی) دەتانکرد ﴿٧﴾ ئەهە ئەوانەهە برواتان هەتاوه! بە گەپانەوهیەکی راست و ساغ بگەرێنەوه بۆ لای خوا، نیزیکی پەرورەدگارتان خراپەکانتان لێ بسپێتەوه، بتانخاتە باخانیکەوه جۆگەو رووباریان بەبەرەدا دەروژن، لە رۆژێکدا کە پێغەمبەر و ئەو بروادارانەهە لەگەڵیدان، خوا زەبوونیان ناکات، رووناکییەکیان بە خێرای لێ پێشیانەوه دەروات و، بە دەستی راستیشیانەوهیە دەلێن: پەرورەدگارمان! رووناکییەکیەمانمان بۆتەواو بکەو لێمان ببوورە، بێگومان تۆ لەسەر هەموو شتێک بە توانای ﴿٨﴾ ئەهە پێغەمبەر! دژی بپرواو دەغەلەکان تێیکۆشەو لەسەریان بە زەبرو زەنگ بە، جێی حەوانەوهیان ناگرەو خراپترین سەرەنجامیشە ﴿٩﴾.

شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندیک له وشه‌کان

(قَوًّا): بپاریزن، (الْوَقَايَةُ: حِفْظُ الشَّيْءِ عَمَّا يُؤْذِيهِ وَ يَضُرُّهُ)، (وَقَايَةً بَرِيَّتِهِ لَهُ پاراستنی شتیک له‌وه‌ی ئازاری بدات و زیانی پێ بگه‌یه‌نن.

(وَقُودُهُا): (الْوُقُودُ: يُقَالُ لِلْحَطَبِ الْمَجْعُولِ بِالْوُقُودِ، وَلَمَّا يَحْصُلُ مِنَ اللَّهَبِ)، (وُقُود): سووته‌مه‌نی، ئەو داره‌یه که داندراوه بۆ سووتاندن، (وُقُود) واته: سووتاندن، (وُقُود) واته: سووته‌مه‌نی، هه‌روه‌ها ئەو بلیسه‌یه‌ی لێشی په‌یداده‌بێ، له کاتی سووتاندن دا به‌وه‌ش ده‌گوتری، وه‌ك (وُضُوء) ئەو ئاوه‌یه که ده‌ستنویژی پێ ده‌گیرێ، به‌لام (وُضُوء) واته: ده‌ستنویژ گرتن، (وُقُود) واته: سووتاندن، به‌لام (وُقُود) ئەو شته‌ی ده‌سووتێنرێ.

(غَلَاظٌ): (جَمْعُ غَلِيظٍ، مِنَ الْغَلْظَةِ، وَالْغَلْظَةُ ضِدُّ الرِّقَّةِ، غَلْظَةٌ وَغَلْظَةٌ، وَأَصْلُهُ أَنْ يُسْتَعْمَلَ فِي الْأَجْسَامِ لِكِنْ قَدْ يُسْتَعَارُ لِلْمَعَانِي الْكَبِيرِ وَالْكَثِيرِ، وَشَيْ (غِلَاز) كَوَى (غَلِيظًا)، (غَلِيظًا) يش له (غَلْظَةً) هوه هاتوه، كه دژی (رِقَّةً) یه، (رِقَّةً) واته: ته‌نکی و نه‌رمی، (غَلْظَةً) واته: نه‌ستووری و زبری، ههم (غَلْظَةً) به‌کار دێ، ههم (غَلْظَةً)، له نه‌صلدا وشه‌ی (غَلْظَةً) یان (غَلْظَةً) بۆ ته‌نه‌کان به‌کار دێ، بۆ شتی به‌ره‌هه‌ست، به‌لام جاری وا هه‌یه ده‌شخوازێته‌وه بۆ ماناو مه‌به‌سته‌کان، وه‌ك وشه‌ی (کَبِير) و (کَثِير)، (کَبِير) واته: گه‌وره، (کَثِير) واته: زۆر، دیسان ته‌وانیش بۆ شتی به‌ره‌هه‌ست و ماددیین، به‌لام جاری واش هه‌یه بۆ شتی مه‌عنه‌ویش به‌کار ده‌هێنرێن.

(شِدَادٌ): (جَمْعُ شَدِيدٍ مِنَ الشَّدَّةِ، وَالشَّدَّةُ مِنَ الشَّدِّ، وَهُوَ الْعَقْدُ الْقَوِيُّ، وَتُسْتَعْمَلُ الشَّدَّةُ فِي الْعَقْدِ وَالْبَدَنِ وَفِي النَّفْسِ)، (شِدَاد) کوی (شَدِيد) ه، (شَدِيد) يش له (شِدَّةً) وه، ته‌ویش له: (شَدَّ) هوه که گرێدانێکی به‌هێزه، (شِدَّةً) ش واته:

توندۇى، بەكاردەھىنرى بۇ گرىپكە كە گرى بدىر و، بۇ جەستەيەك كە بەھىز
بى، ھەروھە بۇ ھىزەكانى نەفسىش، دەگوترى: عەقلىكى بەھىزى ھەيە،
سەبرىكى بەھىزى ھەيە.

(لَا تُعْذِرُوا): واتە: پۆرش مەهیننەوه، داواى لیبوردن مەكەن، (الْعُذْرُ: تَحْصِي الْإِنْسَانِ مَا يَمْحُو بِهِ ذُنُوبَهُ، (عذر) بریتیه: له خەفتانی مروۆف له‌وهی گونا‌هه‌کانی خۆی پێ بسپرت‌هوه، به‌ کوردیی ده‌لێین: پۆرش هێنان‌ه‌وه، داواى لیبوردن کردن، عوزر هێنان‌ه‌وه‌ش، هه‌ر به‌کارده‌هێنێ.

(نَصْرًا): (النُّصْحُ: تَحَرِّيْ فِعْلٍ أَوْ قَوْلٍ فِيهِ صَلاَحٌ صَاحِبِهِ، (نُصْحٌ): بَرِيَّتُهُ لَهُ
گه ران و خهفتان بۆ کردهویهك و قسهیهك، كه چاكیى هاوهلهكهى تیدابى،
واته: نهو كهسهى (نُصْح) دهكهى ناراسته دهكرئ.

(الْأَيْخَرَى): زەبۇون و سەرشۆر ناکات، (حَزِي الرُّجُل: لِحَقَهُ انْكِسَارٌ)، (حَزِي الرُّجُل): واتە: ئەو پیاوە تەریق بوونەو و خەجالتى بىو نووسا.

(وَاعْظُ عَلَيْهِمْ): بیشتر باسی وشه‌ی (غلیظ) مان کرد، واته: له‌سه‌ریان زبرو
تون‌دو سه‌خت به.

مانای گشتی نایه تەکان

به پـَرزان!

خوَا ۞ لهو چوار نایه تەدا دوو جاران ږوو له بږواداران دهکات و دهیان دوتی به نازناوی تیمان: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾، جاریکش ږوو له بیروایان دهکات، تهویش به نازناوی ناسراو و زانراوی خوین دهیان دوتی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا﴾، ههروهه له نایه تی چواره م و کو تایی دا، ږوو له پیغه مبه ره که ی ۞ دهکات تهویش به یه کیك له دوو نازناوه زور زانراوه که ی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ و ﴿يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ﴾، به: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾، دهیدوتی.

سهره تا خوَا ږوو له تیمانداران دهکات و دهفرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ﴾، ته ی تهوانه ی بږواتان هیناوه! خو تان و خیزانتان له ناگریك بپارژن، که سووته مه نیه که ی خه لک و به رده، خه لک و به رد واته: تهو ناگره به چی ده تایی و چی بو ی ده بیته سووته مه نیه؟ خه لک (مروقه کان)، پاشان به ردیش، دیاره تهو خه لکانه ده بنه سووته مه نیه دوزه خ، که دلیان وه ک به رد بووه، به لکو له به ردیش ږه قتر بووه، له تاسی خو او یادی خوادا، بویه له گه ل به راندا ده بنه سووته مه نیه بو دوزه خ، واته: هه ر خو شیان بهو سووته مه نیه ده سووتتین، که هه ر خو یانن، یانی: جهسته ی خو شیان ده بیته مایه ی بلتسه دارکردنی ناگری دوزه خ، دیاره خوَا ۞ که دهفرموی: ته ی بږوادارینه! خو تان و خیزانتان له ناگریك بپارژن که سووته مه نیه که ی خه لکو به رده، واته: خو شتان و خیزانیشان (اهل) به پله ی یه که م به ژن ده گوتی، له بهر ته وه ی تهو که سه ی له ماله وه یه زیاتر ژنه، به لام (اهل) و پرای ژن، مندا له کانیش ده گرت ته وه، هه موو ته وانه ش که له چوار چی وه ی مالدا له گه ل مروقه دا ده ژین، دهیان گرت ته وه، به لام (اهل) به پله ی یه که م بو

هاوسەر بە کاردی، وهك پێشتریش باسمان کرد، ئنجا خو پاراستن و پاراستنی مأل و خیزان له ناگری دۆزهخ، که سووته مه‌نییه‌که‌ی خه‌لك و به‌ردن، به‌وه ده‌بی خو‌یان له‌و شتانه‌ به‌ارژن، که مایه‌ی سزاو جه‌زه‌به‌ی خوان، واته: پابه‌ند بن به‌ شه‌ریعه‌ ته‌وه، ئه‌گه‌ر به‌ پێی شه‌ریعه‌ تدا ب‌پ‌و‌ن، پ‌ێ‌تان ناکه‌و‌ێ‌ته‌ دۆزه‌خ، ئه‌گه‌ر له‌ دنیا‌دا به‌ پاک‌یی و چاک‌یی ب‌ژین، به‌ هو‌ی پابه‌ندی به‌ شه‌ریعه‌ ق‌راست و دروست و پاک و چاک‌ی خو‌ای په‌روه‌ر‌دگار ه‌وه، هه‌ر که‌سێک له‌ دنیا‌دا به‌ راسته‌ پ‌ێی خو‌ادا ب‌پ‌روا، له‌ پ‌و‌ژی دوای‌ی دا ناخ‌لیس‌ک‌ێته‌ ن‌ی‌و ناگری دۆزه‌خ.

ئنجا ئه‌و ناگری دۆزه‌خه‌ش که سووته مه‌نییه‌که‌ی خه‌لکه‌و به‌رده: ﴿عَلَيْهَا مَلَكُتُكَ غَلَاطٌ شِدَادٌ﴾، فریشتانیکی به‌ سه‌ره‌وه‌ن، مه‌به‌ست پ‌ێ‌یان دۆزه‌خه‌وانه‌کانن، ئه‌وانه‌ی سه‌ره‌په‌رشتی دۆزه‌خ ده‌که‌ن، که دوو سیفه‌ تیان ل‌ی هه‌ل‌ده‌دا: ﴿غَلَاطٌ شِدَادٌ﴾، ﴿غَلَاطٌ﴾، کو‌ی (غلیظ) ه، ﴿شِدَادٌ﴾، یش کو‌ی (ش‌دید) ه، ﴿غَلَاطٌ﴾، واته: له‌ پ‌و‌ی جه‌سته‌وه زۆر زه‌به‌لاح و به‌ه‌یژن، ﴿شِدَادٌ﴾، واته: له‌ پ‌و‌ی مه‌عنه‌و ییه‌وه زۆر تو‌وره‌و تو‌ندو تیژن، که‌واته: ئه‌و فریشتانه‌ی خوا ﷻ نازاردان و سزادانی دۆزه‌خیانی پ‌ی سپاردوون، یه‌که‌م: زۆر به‌ه‌یزو زه‌به‌لاحن، دووهم: زۆر د‌ل‌پ‌ه‌ق و سه‌خت و ب‌ی به‌زه‌یین، ﴿لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ﴾، هه‌رچی خوا فه‌رمانیان پ‌ی ب‌کات، سه‌ره‌پ‌چ‌یی ل‌ی ناکه‌ن، ﴿وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ﴾، هه‌ر ش‌ت‌یک‌یش فه‌رمانیان پ‌ی ب‌کری، ئه‌نجامی ده‌ده‌ن، وه‌ك خو‌ی ج‌ی به‌ج‌یی ده‌که‌ن.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَعْدُوا آلَ الْيَوْمِ﴾، ئه‌ی ئه‌وانه‌ی ب‌ی‌پ‌روا بوون (له‌ دنیا‌دا)! ئه‌م‌ر‌و پ‌و‌ژش مه‌ه‌یننه‌وه، ئه‌م‌ رو‌ی دو‌اندنه‌ ل‌یره‌دا له‌ کاف‌ران، له‌ پ‌و‌ژی دوای‌ی دایه، ه‌ی ب‌رواداران ل‌یره‌ش و له‌ ئایه‌ته‌که‌ی دوای‌ش، هه‌روه‌ها ه‌ی پ‌ت‌غه‌م‌به‌ریش ﷺ له‌ دنیا‌دایه، به‌لام ه‌ی ب‌ی‌پ‌روایان ئه‌و دو‌اندنه‌ له‌ پ‌و‌ژی دوای‌ی دایه، ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا﴾، ئه‌ی ئه‌وانه‌ی ب‌ی‌پ‌روا بوون! واته: له‌ دنیا‌دا، ﴿لَا تَعْدُوا آلَ الْيَوْمِ﴾، ئه‌م‌ر‌و پ‌و‌ژش مه‌ه‌یننه‌وه، ﴿إِنَّمَا تُحْزَنُونَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾، به‌ د‌ن‌یایی ته‌ن‌یا به‌ پ‌ی ئه‌وه‌ی کردو‌وتانه‌ سزا ده‌در‌ین، پ‌ر به‌ پ‌ستی کرده‌وه خراپه‌کانی

خۆتان سزا دەدرێن، کهواته: ئێستا پۆزش هێنانهوه و داوای لێبوردن کردن، دادتان نادات و به کهڵتکان نایهت.

ههڵبته خوا ﷻ بۆیه ئهو دیمهن و مهشهدهی قیامهت دینێ بۆ ئیره، واته: ئهی بیپروایهکانی که ئیستا تهه فورئانه دهبیست! تهگهر ئیستا بروا نههین و له خۆتان وریا نهبن، سبهینێ که قیامهت دێ، پۆژی دوایی دێ، ههرچهنده پۆزش بهیننهوه، ئاواتان پێ دهگوتری، پێتان دهگوتری: تهمرۆ پۆزش مههیننهوه، چونکه ههر بهپێی ئهوهی کردووتانه، سزا دهدرێن، کهواته: ئهی بیپروایهکان! ئیستا به خهمی خۆتانوه بن و، مشووری خۆتان بخۆن و، ئاگاتان له خۆتان بێ، ژیانه دنیایه کهتان چۆن دهگوزهرێن!

ئنجا بۆ جاری سێههم خوا ﷻ بانگیان دهکات، که بانگکردنی دووهمه بۆ پرواداران لهم سوورپهتهدا: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا تُوبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا﴾، ئهی ئهوانهی پرواتان هیناوه! واته: به ههموو ئهو شتانهی پێویسته بروایان پێ بهینرێ، به گهرانهوهیهکی راست و ساغ بۆ لای خوا بگهڕێنهوه، ﴿عَنِ رَبِّكُمْ ءَن يَكْفُرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ﴾، نیزیکه پهروهردگارتان خراپهکانتان لێ بسپێتهوه، (به هۆی گهرانهوهیهکی راست و ساغهوه)، ﴿وَيَدْخُلْكُمْ جَنَّتِ بَحْرِي مِنْ تَحْتِهَا اَلْأَنْهَارُ﴾، دواي ئهوهی خراپهکانی لێ سپێنهوه و پاک و چاک بوون، خاوێن بوونهوه، ئنجا بتانخاته ئێو باخاتیکهوه که پروباریان بهبهردا دهپۆن، پروبارو جوگه، بهبهردا درهختهکانیاندا دهپۆن، ﴿يَوْمَ لَا يُخْزِي اللَّهُ النَّبِيَّ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ﴾، له پۆژیکدا که خوا ﷻ پێغهمبهر ﷺ زه‌بوون و شه‌رمه‌زار ناکات، پروادارانیش که له خزمه‌تی دان، زه‌بوون و شه‌رمه‌زاریان ناکات، لێره‌دا خوا ﷻ وشه‌ی (خیزی)، زیاتر بۆ پرواداران به‌کاره‌یناوه، به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه‌ی پرواداران له خزمه‌ت پێغه‌مبه‌ردا ﷻ بوون، بۆیه پێشی‌ی باسی پێغه‌مبه‌ر ده‌کات، ته‌گه‌رنا ئهو جووره‌ ته‌عبیره‌ خوا ﷻ بۆ پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷻ به‌کاری نا‌ه‌ینێ، چونکه پێغه‌مبه‌ری خوا ﷻ له‌وه‌ دووره‌ ته‌گه‌ری ئه‌وه‌ی هه‌بێ توشی ئهو حااله‌ته

بىي، بەلەم بېروداران ئەگەر لە خۆيان وريا نەبن، ئەگەري ئەوھى ھەيە تووشى شەرمەزارىي و عەيدارىي و پيسوايى بن، ﴿تَوَرَّهْمَ يَسْعَىٰ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَيَأْمُرُهُمْ﴾، ڤووناكييەكەيان واتە: ھى پىغەمبەري خوا ﷺ بە پلەي يەكەم و، ھى بېرودارانىش كە لە خەمەق دان، ڤووناكييەكەيان بە خىرايى لە پىشيانەوھ دەڤوا، لە پىش دەستەكانيانەوھو، بەدەستى راستىشيانەوھ، پىشترىش لە تەفسىري سوورەق (الحديد)دا، كە تەبىرىكى شىوھى ئەوھ ھاتوھ، باسما كەرد، كە ھەندى لە زانايان دەلەين: ڤووناكييەكەي پىشيان، لە نىو چاوانيانەوھە، ئەو نىو چاوانەي كړنووشيان پى بردوھ، ڤووناكيەكە لەوئى دەردەچى، ڤووناكييەكەي دەستى راستىشيان: ﴿وَيَأْمُرُهُمْ﴾، پەنجەي شاھەتمانانە، گەنگ ئەوھەي لای پىشەوھو لای راست لە قورئاندا، ھەمىشە بە لای موبارەك و بۆ چاكى بەكارھاتوون، بە پىچەوانەي لای چەپ و پشەوھ، ھى بىپروايەكان يان لە پشەوھ نامەكەيان دەدرتەوھ، نامەي كەردەوھكانيان، ياخود بە لای چەپدا، بەلەم ھى بېروداران بە لای راستداو لە پىشەوھرا، تنجا خوا دەفەرموئى: ڤووناكييەكەيان بە خىرايى دەڤوا لە پىشيانەوھو بە دەستى راستىشيانەوھ، ﴿يَقُولُونَ رَبَّنَا أَتِمِّمْ لَنَا تَوْرَنَا﴾، دەپاړتەوھو دەلەين: پەروەردگارمان! ڤووناكييەكەمان بۆ تەواو بكە، ﴿وَأَغْفِرْ لَنَا﴾، لىشمان ببووړە، ﴿إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾، بە دلنايى تو لەسەر ھەموو شەيەك بە تواناي.

تنجا خوا ﷻ لە جارى چوارەم و كۆتايى لەم چوار ئايەتە موبارەكەدا، پىغەمبەري خاتەم دەدوئى ﷺ دوو جاران بېرودارانى دواندوون و، جارێك بىپروايان و، ئەم جارەش پىغەمبەري خاتەم ﷺ: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾، ئەي پىغەمبەر! ﴿جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ﴾، ئەوپەري تىكۆشان بكە لە دژى بىپروايەكان و موناڤىق و دەغەلەكان، ﴿وَأَعْلَظْ عَلَيْهِمْ﴾، زېرو رەق و پتەويش بە لەسەريان، ﴿وَمَا أَوْنَهُمْ جَهَنَّمَ وَيَسَّ الْمَصِيرُ﴾، جىي ھەوانەوھشيان دۆزەخەو ئەوئى خراپترين سەرەنجامىشە (كە مروئى بچىتن) بىگومان تىكۆشاني پىغەمبەري خوا ﷻ لە دژى كافران بە شىوازي خۆيان و، لە دژى موناڤىقەكانىش بە شىوازي خۆيان.

کافرەکان لە دژیان تێیکۆشە لە رووی فیکرییەوه، بە بانگەوازو پروونکردنەوهی ئیمان و راستییەکانی ئیسلام و، بەرپەرچدانەوهی بیرۆکە پووچەکانی ئەهلی کوفر.

بەلام لە رووی بەرهنگاریی و رووبەروو بوونەوهو، لە کاتی سەنگەر لە یەکدی گرتندا، ئەوه دیاره بە چەك و هێز لەگەڵ بێبروایەکاندا رووبەروو ببهوه، بەلام بۆ موناফیقهکان، تەنیا رووبەروو بوونەوهی فیکریی و مەعنەویی و راگەیانندینی هەیه، بە پروونکردنەوهی راستییەکان و پەرده هەڵمەلێن لەسەر ناخی موخەننەتانیان و، سەرزنەشت کردنیان و، ئامۆژگاریی کردنیان و، بەرپەرچدانەوهی پرووپاگەندەکانیان، ﴿وَأَعْلَظَّ عَلَيْهِمْ﴾، زبریش بە لەسەریان، یانی هەم لەسەر کافرەکان زبر بە، بە هەردوو شتێهەکانی رووبەروو بوونەوه، هەم لەسەر موناফیقهکانیش بەو شتێهەیی باسماں کرد، قسەیی زبرو توندو سەلمەینەرەوهو سەرزنەشتکارانەیان و لەگەڵدا بکە، بەلکو واز بێنن لە نیفاق، یاخود بۆ ئەوهی مسوڵمانان لێیان تووشی زیان نەبن، ﴿وَمَا أَوْفَاهُمُ جَهَنَّمَ وَيَسَّ الْمَصِيرُ﴾، هەر کامێک لە بێبروایەکان و دەغەڵ و موناফیقهکانیش، شوێنی حەوانەوهیان شوێنێک کە بۆی دەگەرێنەوهو تێیدا دەحەوتێرنەوه، دۆزەخە، ﴿وَيَسَّ الْمَصِيرُ﴾، یانی: (وَجَهَنَّمُ وَيَسَّ الْمَصِيرُ)، دۆزەخیش خراپترین شوێنە کە خەلکی بۆ دەچێ، ﴿الْمَصِيرُ﴾، یانی: (مَا يُصَارُ إِلَيْهِ)، ئەو شوێنە خەلک بۆی دەچێ و بۆی دەگەرێتەوه، ئەوێ (دۆزەخ) خراپترین شوێنە.

مهسه له گرنگه کان

مهسه له ی یه که م:

فه رمانکردن به بروداران که خویمان و خیزانیان له ناگری دۆزهخ، که سووته مه نییه که ی خه لک و بهرده و، فریشتانی به هیزو توندو تیزی به سه ره وهن، بپاریزن:

خواد ه فهرمو: ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا قُواْ اَنْفُسَكُمْ وَاَهْلِيْكُمْ نَارًا وَقُوْدُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَاظٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُوْنَ اِلٰهَ مَا اَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُوْنَ مَا يُؤْمَرُوْنَ ﴿٦﴾﴾

شیگردنه وه ی ئەم، ئایه ته، له شهش برگه دا:

(۱) ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾، ئە ی ئەو که سانه ی پرواتان هیناوه! واته: پرواتان هیناوه به هه موو ئەو شانه ی پئویسته پروایان پئ بهیترئ.

(۲) ﴿قُواْ اَنْفُسَكُمْ وَاَهْلِيْكُمْ نَارًا﴾، خۆتان و خیزانتان له ناگری بپاریزن، ﴿قُوا﴾، کارو بکه ر (فعل و فاعل) ه، ﴿اَنْفُسَكُمْ﴾، به رکاری یه که میه تی و ﴿وَاَهْلِيْكُمْ﴾، ده گپ درپته وه بۆ سه ر ﴿اَنْفُسَكُمْ﴾ و، ﴿نَارًا﴾، ده بیته به رکاری دووه م، خۆتان و خیزانتان بپاریزن له ناگری (ناراً) به نه زانراو (نکرة) هاتوه، واته: ناگری که نانسری و وه سف ناگری، ناگری که وه سف کردن ده وه ی نادات، (لا يُحِيطُ بِهِ وَصَفٌ)، ناگریکی زۆر زه به لاح و بیتره زا.

(۳) ﴿وَقُوْدُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ﴾، سووته مه نییه که ی خه لکه و بهرده، پشتریش گوتمان: (الْوَقُوْدُ: ما یَجْعَلُ لِلْوَقُوْدِ)، (وَقُوْد) ئە وه یه که بۆ سووتاندن داده نری، هه ره وک (وَضَوْءُ: ما یَجْعَلُ لِلْوَضَوْءِ)، (وَضَوْء) ئەو ناوه ی ده ستویزی پئ ده گیرئ، ئە وه یه که بۆ ده ستوئێز گرتن

دادەنری، ناگری دۆزەخ سووتەمەنبە کە ی بریتیە لە خەلک و بەرد، ئایا لێرەدا بوچی خوا ﷻ خەلک و بەردی پێکەوه هێناون؟ دەلێن: بەرد ھونەنی ئەو دروستکراوانە بە کە بۆ تێمە زانراون، زۆر رەق و سەخت، وەک خوای پەروەردگار لە سوورەتی (البقرة) دا دەفەرموی: ﴿فَهِیَ کَالْحِجَارِۖ اَوْ اَشَدُّ قَسُوۡةً...﴾ ﴿٧٦﴾ البقرة، ئەو دلانە وەک بەرد یاخود سەختیان توندتریشە، ئنجا خەلکیکیش کە خاوەنی خۆی نەناسی و خاوەنی خۆی نەپەرستی، گوێ بۆ پەيامی خوا نەگری، بە دواي پێغەمبەری خوا نەکەوی ﷺ بە دنیایی ئەوانەش دلێان وەک بەردە، بەلکو لە بەردیش رەقتەر، وەک خوا دەفەرموی: ﴿ثُمَّ قَسَتْ قُلُوۡبُکُم مِّنۡۢ بَعْدِ ذٰلِکَ فَهِیَ کَالْحِجَارِۖ اَوْ اَشَدُّ قَسُوۡةً وَّ اِنَّ مِنَ الْحِجَارِۖ لَمَّا یَنْفَجِرُ مِنْهُ الْاَنْهَارُ وَّ اِنَّ مِنْهَا لَمَّا یَسْقُۡ فِیۡحَرُجُ مِنْهُ الْاَمَّاءُ وَّ اِنَّ مِنْهَا لَمَّا یَحِیۡطُ مِنْ خَشِیۡةِ اللّٰهِ وَّمَا اللّٰهُ یَعۡفِلُ عَمَّا یَعۡمَلُوۡنَ﴾ ﴿٧٧﴾ البقرة، دواي خوا بەلگە دینتەووە لەسەر ئەوێ کە دلی تێو (ئەو جوولەکەکان) رەق بوو وەک بەرد، بەلکو لە بەردیش رەقتەر، دەفەرموی: ﴿وَ اِنَّ مِنَ الْحِجَارِۖ لَمَّا یَنْفَجِرُ مِنْهُ الْاَنْهَارُ...﴾ ﴿٧٨﴾ البقرة، بەردی وا ھەیە رووبارو کانێ و سەرچاوەی لێ دەر دەرقلن، وەک سەرچاوەی زەلم و زۆر سەرچاوەی دیکە، کە لە شاخیکی رەق دیتە دەری، ﴿وَ اِنَّ مِنْهَا لَمَّا یَسْقُۡ فِیۡحَرُجُ مِنْهُ الْاَمَّاءُ...﴾ ﴿٧٩﴾ البقرة، ھەر وہا ھەیانە لەت دەبی و دەقلیشی و ئاوی لێ دیتە دەری، ﴿وَ اِنَّ مِنْهَا لَمَّا یَحِیۡطُ مِنْ خَشِیۡةِ اللّٰهِ...﴾ ﴿٨٠﴾ البقرة، بەردیش ھەیە لە سام و ترسی خوا دەکەوێتە خوار.

ئەوێش بەلگە یە لەسەر ئەوێ کە دەگونجی دلی مرووف لە بەرد رەقتەر بی، نە لە ترسی خوا بکەوی، نە تۆز قاتیک تیمانی لێ بچووی، نە کانێ و سەرچاوەی ئیمانیشی لێ ھەلبقولی!

٤- ﴿عَلِیۡهَا مَلٰٓئِکَتُهُۥ غٰلَطٌ شِدَادٌ﴾، ئەو ناگرە فریشتانێکی زەبەلاح و زبرو بە ھیزی بەسەر وہون و سەرپەرشتیی دەکەن، ﴿غٰلَطٌ﴾، کوێ (غلیظ)، ﴿شِدَادٌ﴾، کوێ (شدید)، واتە: زۆر زەبەلاح و بەھیزن لە پرووی جەستەوہو، لە پرووی مەعنەویشەوہو توندو تیزو بی بەزەبین، (غَلَاظُ الْأَجْسَامِ شِدَادُ الْقُلُوبِ)، دەشگونجی بگوتری: (غَلَاظُ الْقُلُوبِ شِدَادُ الْأَجْسَامِ)، دل زبری جەستە بەھیزن.

هەر کام له (غلیظ) و (شدید) له قورئان دا، بۆ شتی ماددی و بهر ههست و بۆ شتی مهعنهویش به کارهێنراون، وهک:

۱- ﴿وَلَوْ كُنْتَ فَظًا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَانْفَضُّوا مِنْ حَوْلِكَ...﴾، آل عمران (۱۵۹).

۲- ﴿وَمِنْ زَرَأَيْهِ عَذَابٌ غَلِيظٌ﴾ (۱۷)، إبراهيم.

۳- ﴿إِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ﴾ (۱۲)، البروج.

۴- ﴿عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَى﴾ (۵)، النجم.

بۆیه لێرهش دهگونجی هەر کامیان چه مەک و واتایهکی مهعنهوی یان بهر ههست و ماددی یان لێ بگیری، به لām زیاتر وایندهچی (غلیظ) بۆ حالهتی مهعنهوی و، (شدید) بۆ حالهتی ماددی و بهر ههست بێ.

شایانی باسیشه:

فریشته دۆزهخه وانه کان له قورئان دا به (زبانیة) و (خزنة)ش ناوهێنراون: ﴿سَنَدْعُ الزَّبَانِيَةَ﴾ (۱۸)، العلق، ﴿وَقَالَ لَهُمْ خُزْنُهَا...﴾ (۷۱)، الزمر.

۵- ﴿لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ﴾، هەرچی خوا فهرمانیان پێ دهکات، سهڕپنجیی لێ ناکهن، زانایانی پێرمانزان دوو واتایان بۆ لێکداونهوه:

أ- (لَا يَعْصُونَ اللَّهَ أَمْرًا) واته: سهڕپنجیی فهرمانی خوا ناکهن.

ب- (لَا يَعْصُونَ اللَّهَ الَّذِي أَمَرَهُمْ بِهِ)، سهڕپنجیی له خوا ناکهن، لهوه دا که فهرمانیان پێ بکات، ههردوو واتایه کهش لێک نزیکن، واته: فهرمانی خوا سهڕپنجیی لێ ناکهن، یاخود: سهڕپنجیی له خوا ناکهن، بۆ ههه شتیک که فهرمانیان پێ بکات.

ج- به لکو واتایهکی دیکه ی سێیه میشی ههیه: (لَا يَعْصُونَ اللَّهَ فِي أَمْرِهِ)، واته: له فهرمانی کردنیدا سهڕپنجیی له خوا ناکهن.

۶- ﴿وَيَقْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ﴾، ھەرچی فەرمانیان پئی بکری ئەنجامی دەدەن، واتە: لە کاتی خۆیداو، لە شوێنی خۆیداو، بە ئەندازەی خۆی و، بە چۆنیەتی خۆی، ھەرچی پێیان بگوتری، جیبەجیی دەکەن، ئەوەی پێش ئەنجام ئەو دەگەینێ کە سەرپێچی لە فەرمانی خوا ناکەن، بەلام ئەمەیان ئەو دەگەینێ کە چۆنیان پئی دەگوتری و، بە چ چۆنیەتیەک و، لە چ کاتی و لە چ شوێنیداو، بە چ ئەندازەیک، بەو شیوەیکە جیبەجیی دەکەن.

بێگومان خۆ و مأل و خێزان پاراستن لە ئاگری دۆزەخیش، بەو دەبێ کە مەرۆڤ ھەر لە سەرەتاوە کاتی کە دەبێ خێزان پیکەو بنی، چاو بکیری بۆ ئافەرەتیک کە لەگەڵیدا ھاوکارو دەستبارگر بێ، بۆ ئەوەی ھەم ئافەرەتەیکە خۆی و، ھەم ئەو وەچەیکە لێیان پەیدا دەبێ، ھەر وەھا ھەردووکیان پیاوێکە و ئافەرەتەیکەش پیکەو، ھاوکارو دەستبارگری یە کدی بن، کە وەچەیکەیان چاک پەرورە دەکەن، یە کەمین ھۆکاری خۆو خێزان پاراستن لە ئاگری دۆزەخ، ئەو یە کە مەرۆڤ لە بناغەی دانانی خێزاندایا وریا بێ، ئنجا ھەمیشەش چاوی لەسەر ژن و منداڵەکانی بێ و ئاگای لێیان بێ، دلسۆزانەو بە پەرۆشانەو بە پەرمانە، پەرورە دەیان بکات، ئاگای لێیان بێ، تووشی لادان و تاوان نەبن، چونکە وێرێ ئەو پیاو پابەند کراوە، دەبێ مأل و خێزانەیکە بژیەن و نەفەقەیان بکێشێ و بژیویان بۆ دا بین بکات، پۆشاکیان بۆ دا بین بکات، جیگا و رێگایان بۆ دا بین بکات، لە پێش ئەو شەدا مولزەمە کە لە پرووی مەعنەوی و رەوشت و رەفتارەو، ئاگای لێیان بێ، لانە دەن، نە ک ئەنجام خەمتی جەستەیان بکات، بەلام عەقل و دلیان پشت گوێ بخات و، سەرەنجام تووشی لادان و تاوان بن، ئەویش لێیان تووشی عەیداری و گوناھاری بێ، خوشیان زایە بن و، ئەویش تووشی گوناھو تاوان بێ، بە ھۆی کەمتەر خەمیەو لە بەرانبەرێان دا.

مەسەلەى دووهم:

دواندى بېيروايان لە قىامەتدا، كە ئىستا پۇزىش مەھىننەو دە ئىرە شوئىنى سزايە
بۇ ئىو دە، پۇزىش ھىنانەو دە و بىانو و ھىنانەو دە، ھىچ دادىكتان نادات.

خو دەفەرموئى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَعْدِرُوا الْيَوْمَ إِنَّمَا تُجْرُونَ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٧﴾﴾

شىكرىنەو ھى ئەم ئايەتە لە دوو بىرگەدا:

(۱) - ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَعْدِرُوا الْيَوْمَ﴾ ئەى ئەوانەى بېيروا بوون! (لە دنيا دا)،
ئەمرو پۇزىش مەھىننەو دە.

ئەمرو واتە: لە پۇزى قىامەتدا، لە پۇزى دوایى دا، لە كاتىكدا ئەو ھىيان پى
دەگوتى، كە فرى دەدرىنە ئىو ئاگرى دۇزەخەو دە، بۇ ئەو ھى نا ئومىدو تەما براو
بن و، خاتىر جەم بن و دەستى لى وەبن سەربەدن، تازە ئىو تىرە شوئىننە.

(۲) - ﴿إِنَّمَا تُجْرُونَ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ بە دلىيائى ئىو تەنیا سزای ئەو دەدرىنەو دە
دەتانكرد، يانى: كرددەو خراپەكانتان بە تىرەى گەياندن، وەك پىغەمبەرى خوا ﷺ
لە فەرمایشىكدا دەفەرموئى: ﴿حَقَّتِ الْجَنَّةُ بِالْمَكَارِهِ، وَحَقَّتِ النَّارُ بِالشَّهَوَاتِ﴾، (آخر جە
مسلم: ۲۸۲۳) واتە: بەھەشت بە نارەحەتییەكان دەورە دراو دە، ئاگرى دۇزەخ بە
ئارەزووكان تەنراو دە.

كەواتە: كەسێك بە دوای ئارەزووكان بكەوئى (ئارەزوو ناشەرعییەكان)
و پەرزىنى ئارەزووكان بېرى و ھەر بە دوایان بكەوئى، دەچىتە ئىو دۇزەخ
و، كەسێكىش بىھوئى بەرەو بەھەشت بچى، دەبى نارەحەتییەكان تەحەممول
بكات و ئەركەكان جى بەجى بكات، نارەحەتییەكان بە و واتایە كە ھەندىك لە
ئەركە شەرعییەكان جارى وایە مروؤف پىیانەو مەندو دەبى، بەلام بە دلىيائى
لەگەل عەینى مەندو بوونیشدا، گەورەترین چىژى پى دەبەخشن.

بۆ وێنە: ئیستا ئیمە لە مانگی موبارەکی ڕەمەزان داین، زۆربەی خەڵکی ڕەنگە وەک شتیکی مەترسییلێکراو بۆ ڕەمەزان ڕوانن، بەلام بێگومان ئەگەر خەڵک تیبگات، پۆژوو گرتنی ڕەمەزان و ھەر تاعەتێکی دیکە کە مەرۆف ئەنجامی دەدات، گەرترین چێژ و خوشیی مەعنەویی پێ دەگەین، بەلێ تۆزێک جەستەماندوو دەبێ و تیش و ئازاری دەبێ، ھەر وەھا لە جەنگ و جیھاد و، کۆچ کردن و، مāl و حال بەجێ ھێشتن داو، لە فەرمان بە چاکەو نەھی لە خراپە کردن و، لەسەر خوا قسە پێ گوتران و، ناپەرەتکران دا، ئازارو ناپەرەتیی و تیش و ژان دەبن، بەلام لەپراستییدا چێژە مەعنەویەکی جێبەجێ کردنی ئەرکە شەرعیەکان و دینداریی بۆ خوا کردن، زۆر زۆر زیاترە لە ئازارە جەستەیی و ماددی و ڕوڵەتیەکان.

لێرەش دا کە دەفەرموێ: ﴿إِنَّمَا تُحْزَنُ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾، ئەمە زۆر بە ڕوونی ئەوە دەگەین، کە ھەم بەھەشتیەکان خوا کردەوکانیان کردوونە ھۆکار بۆ چوونیان بۆ بەھەشت و، ھەم دۆزەخییەکانیش خوا کردەو خراپەکانیان کە پێش ھەموویان بێڕواییە، یان نیفاق و ھاوبەش بۆ خوا دانانە، کردوونە ھۆکار بۆ چوونە دۆزەخیان، کەواتە: ھەندیک کەس ھەندیک فەرماشتی پێغەمبەری خوا ﷺ کە لە سیاقێکی دیکە داو بۆ مەبەستیکی دیکە فەرمووی، دەیانکەنە بەلگە لەسەر ئەوەی خوا چی بۆ مەرۆف ڕیار بدات ھەر ئەوەیە، ئەگەر خوا ﷻ بۆی نووسی بچیتە بەھەشت، دەچیتە بەھەشت و، ئەگەر بۆی نووسی بچیتە دۆزەخ، دەچیتە دۆزەخ، ھێنانەوێ ئەو جورە فەرماشتانە بۆ پاساودانەوێ ئەوە کە تازە خوا ﷻ چی نووسیوە، ھەر وایە! زۆر ھەلەو، لەپراستییدا وەک جاری دیکەش گوتوویمان: ئەوە شوێن ڕچی ئیبلیس کەوتنە، چونکە ئەوەتا خوا ﷻ لە چەندان ئایەت دا دەفەرموێ: ﴿جَزَاءُ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (السجدة، (تَعْمَلُونَ)، (يَكْسِبُونَ)، (تَكْسِبُونَ)، سزاو پاداشتی ئەوەیە کە کردوویانە، کردووتانە، وەدەستیان ھێناوە، وەدەستتان ھێناوە.

ئىنجا ئەو ەش كە خۇاى پەنھانزان دەزانى كى دەچىتە دۆزەخ، يان كى دەچىتە بەھەشت، بە ھىچ جۆرىك جەبرو زۆرلىكران ناگەيەنى، چونكە خوا زانيويەتى كى بە ويستى خۇى ئيمان دىنى و كردهوى چاك دەكات و دەچىتە بەھەشت، كىش بە ويستى خۇى كافر دەبى و خراپە دەكات و، دەچىتە دۆزەخ؟ واتە: ويستى خۇاى پەرورەدگارو زانيارى خوا بە دواى ويستى مرؤفەكان دەكەوى، خوا لە ئەزەلدا بەس ئەو ەندەى نەزانيو ە كە تۆ دەچىە بەھەشت، بەلكو زانيويشيهتى كە ئيمان دىنى و كردهوى چاك دەكەى، بۆيە دەچىە بەھەشت، ئەوى دىكەش: كافر دەبى و خراپە دەكات، بۆيە دەچىتە دۆزەخ.

مەسەلە ی سێبەم:

فەرمانکردن بە برۆاداران کە بە گەڕانەوهیەکی راست و ساغ بۆ لای خوا بگەڕێنەوه، تاکو خراپەکانیان لێ بسڕێتەوهو، بیانخاتە باخە هەمیشە سەوزو ئاودارەکانەوه، لە پۆژیکدا کە برۆاداران لەبەر پۆشنایی ئیمانیاندا بەرهو بەهەشت دەچن:

خوَا دَهِرْمَوِي: ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا تُبَوُّا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا عَنِ رَبِّكُمْ ءَن يَكْفُرَ عَنْكُمْ سَيَأْتِيَكُمْ وَيُذِلُّكُمْ جَنَّتِ بَجَرِي مِنْ تَحْتِهَا ءَالْأَنْهَارُ يَوْمَ لَا يُخْزِي اللَّهُ النَّبِيَّ ءَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ ءُورُهُمْ يَسْعَى بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَتَيْنَاكَ تُوبَةً ءَلَا تُغْفِرُ لَنَا إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٨﴾

شیکردنەوهی ئەم ئایەتە، لە هەشت بەرگەدا:

(١)- ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا تُبَوُّوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا﴾، ئە ی ئەوانە ی برۆاتان هێناوه! بگەڕێنەوه بۆ لای خوا، بە گەڕانەوهیەکی راست و ساغ، وشە ی ﴿نَّصُوحًا﴾، خۆتێراویشەتەوه: (نُصُوحًا)، واتە: بگەڕێنەوه بۆ لای پەرۆردگارتان بە گەڕانەوهیەکی ساغی راست، چونکە (نُصُوح)، یان (نُصُوح)، یانی: خاوەن (نُصَح)، (نُصَح)یش بە مانای ساغیی و پاکیی دی، (النُّصْحُ: الإِخْلَاصُ فِي الْعَمَلِ وَالْقَوْلِ)، (نُصَح): بریتیە لە ساغکرێنەوهی قسەو کردەوه، بۆ خوا، ساغی بکەیهوهو و خێتە ی پێوه نەهێلێ، دەگوترێ: (عَسَلْ نَاصِحٌ، إِذَا خَلَصَ مِنْ شَمْعِهِ)، هەنگوینیەک کە پەشان و میوی پێوه نەهێنێ، پێی دەگوترێ: (عَسَلْ نَاصِحٌ).

شایانی باسە: ئێمە لە تەفسیری سوورەتی (النساء) لە کاتی تەفسیرکردنی ئایەتەکانی: (١٧ و ١٨)دا، باسیکمان لە بارە ی تەوبەوه کردوهو، کتیی: (گەڕانەوه بۆ لای خوا)ش کە تا ئێستا شەش جارێ چاپ کراوەتەوه، بە تەفصیل لەویدا

باسی گه پرانه وه بو لای خواو به تاییهت تهوبه ی نه صوو حمان کردوه، به لام لی رهش یهك دوو قسه ی زانایان دئینن:

(إِبْنُ عَبَّيْنَةَ) له تهفسیره که ی خو ی دا^(۱) ده لئ: (تَوْبَةُ الْعَامَّةِ مِنَ الذُّنُوبِ، وَتَوْبَةُ الْخَاصَّةِ مِنَ الْغُيُوبِ، وَتَوْبَةُ خَاصَّةِ الْخَاصَّةِ مِنَ الْغَيْبَةِ عَنْ حَضْرَةِ عَلَامِ الْغُيُوبِ، فَهَؤُلَاءِ أَشَدُّ النَّاسِ افْتِقَاراً إِلَى التَّوْبَةِ؛ إِذْ لَا بُدَّ لِلْعَبْدِ مِنْ سَهْوٍ وَسِنَةٍ حَتَّى يَجُولَ بِقَلْبِهِ فِي الْأَكْوَانِ، أَوْ يَمِيلَ عَنِ الْإِعْتِدَالِ، فَيَجِبُ فِي حَقِّهِمُ الْإِسْتِغْفَارُ مِنْهَا).

واته: گه پرانه وه ی خه لك به گشتی له گوناحانه، به لام گه پرانه وه ی خه لكی تاییهت له عیب و كه م و كورپیا نه وه، گه پرانه وه ی خه لكی تاییهت تاییهت له بیتاگا بوونه له خوای زانای نه یئیییه كان، بویه تهو جوړه ی سییه میان له هه موو كه س زیاتر پئویستیان به گه پرانه وه هه یه، چونكه مرؤف هه ر چو ن بئ، تووشی بئ ناگاییهك و خافلاتیك هه ر ده بئ، له كاتیكدا دلی به ئیو دروستكراوه كاندا دئ و ده چئ، (واته: به فیکر پئیا نه وه مه شغوول ده بئ)، یاخود كاتیك له پئی راست تۆزیک لا ده دات، بویه تهوانه زیاتر پئویستیان به داوای لیبوردن كردن هه یه!

قسه که ی زو ر جوانه، هیچكه س به قه ده ر پئغه مبه ری خاته م ﷺ داوای لیبوردن له خوا نه کردوه، له یهك مه جلیسدا جاری وا هه بووه هه فتا جار، سه د جار داوای لیبوردن له خوا کردوه، فه رموویه تی: (إِنَّهُ لَيُغَانُ عَلَى قَلْبِي، وَإِنِّي لَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ فِي الْيَوْمِ مِائَةً مَرَّةً) (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۱۷۸۸۱، وَعَبْدُ بْنُ حَمِيدٍ: ۳۶۴، وَمُسْلِمٌ: ۲۷۰۲، وَأَبُو دَاوُدَ: ۱۵۱۵، وَابْنُ حَبَانَ: ۹۳۱)، واته: ته میك به سه ر دلما دئ، تاكو من جاری وا هه یه له رۆژیکدا سه د جار داوای لیبوردن له خوا ده كه م.

به لكو جاری وابووه له مه جلیسیكدا هه فتا جار سه د جار داوای لیبوردن له خوا کردوه، چونكه ئینسان تاكو له خوا نزیکتر بئ، باشت ده زانئ پئگه و پایه ی خوا چهنده به رزه! بویه هه رچی ده یكات هه ر به كه م و كورپی

(۱) البحر المديد في تفسير كتاب الله المجيد: ج ۹، ص ۸۷.

دەزانى، ئەگەر خەلك له گوناحان داواى لیبوردن له خوا دەكات، ئەوانەى زۆر له خوا نزیکن، بۆ تاعەتیان داواى لیبوردن له خوا دەكەن، پێغەمبەرى خوا ﷺ كه سهلامى نوێژى دەدايهوه، سى جارەن دەیفەرموو: (أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ)، داواى لیبوردن له خوا دەكەم، يانی: خوايه ئەو تاعەتەى ئەنجامم دا لایەقى تۆ ئيه، بەلام من هەر ئەوەندەم له توانادا ههيه.

زانایهكى دیکه هەر كه (ابن عجيبة) له سهراچاوهى پێشوو لێى دەخوازێتهوه، دەلێ: (التَّوْبَةُ النَّصُوحُ، قَالَ الْفَرَطِيُّ: يَجْمَعُهَا أَرْبَعَةٌ: الإِسْتِغْفَارُ بِاللِّسَانِ، وَالْإِقْلَاعُ بِالْأُذُنِ، وَتَرْكُ الْعَوْدِ بِالْجَنَانِ، وَمُهَاجَرَةُ سَيِّئِ الْخُلُقِ)، واتە: تەوبەى نه‌صوح، گەرانه‌وهى راست، قورەظى گوتووێته: چوار شت كۆى ده‌كه‌نه‌وه‌و ده‌بێ چوار سیفه‌ى تێدا بن:

یه‌كه‌م: به زمان داواى لیبوردن بكات.

دووهم: به جه‌سته‌ واز له گونا‌هو خراپه‌كان بێنێ.

سێهه‌م: به دلێش بریار بدات چارێكى دیکه نه‌گەرێته‌وه سه‌ریان.

چواره‌م: وازیش له دۆست و په‌فیقه‌ خراپه‌كانى بێنێ.

(۲) - ﴿عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ﴾، نیزیكه (ئه‌گەر تەوبەى راست و ساغ بکه‌ن)، په‌روه‌رگارتان خراپه‌كانتان لێ ب‌سپێته‌وه، (عَسَى: مُسْتَعْمَلٌ لِوَعْدٍ صَادِرٍ عَنِ الْمُتَفَضَّلِ)، به‌کارده‌هێنێ بۆ وه‌عدێك كه ده‌رچووێ له كه‌سێكى چاكه‌كاره‌وه، ئنجا كێ له خوا ﷻ چاكه‌كارتره‌؟ بۆیه زانایان گوتووین: (عَسَى مِنَ اللَّهِ وَاجِبَةٌ)، خوا كه ده‌فه‌رموێ: (عَسَى) و (لَعَلَّ) ئەو شته‌ى (لَعَلَّ) و (عَسَى) ی له‌گه‌ڵدايه، خوا له‌سه‌ر خۆى پێویستی كردوه.

(۳) - ﴿وَيَدْخُلَكُمْ جَنَّتُ جَعْرِى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾، ب‌شتان‌خاته‌ ئێو باخانیكه‌وه كه رووباریان به‌ژێردا ده‌رۆن، واتە: هه‌تا پاك نه‌بنه‌وه به‌ كه‌لكى ئەو شوێنه‌ چاكه‌

نايەن، بەهەشت خەلکی پیس و پۆخەلی بە کەلک نایەت، دەبێ پاک و چاک بێ، ئنجا بە کەلکی بەهەشت دێی، بەهۆی تەوہی راست و ساغەوێش مرووف پاک دەبێتەو، ئنجا شایستەیی ئەو دەبێ خوا بێخاتە ئێو باخانیکەو کە رووباریان بە ژێردا دەپۆن، واتە: هەمیشە تەر و سەوزن.

(۴) ﴿يَوْمَ لَا يُخْزِي اللَّهُ النَّبِيَّ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ﴾، ئەو پۆژەیی خوا ﷺ پێغەمبەر ﷺ شەرمەزارو زەبوون ناکات، ئەوانەش کە بروایان هێناوێ لەگەڵدا، (لایخەزی) شەرمەزار ناکات، لە راستیدا زیاتر بۆ ئەوانە دەچێتەو، کە لە خزمەت پێغەمبەری خوا ﷺ دان، ﴿يَوْمَ﴾ (ظرف) ە بۆ (يُدْخِلْكُمْ) واتە: لە پۆژیکدا دەتانخاتە ئێو ئەو باخانەو، خوا ﷺ بروادارانیک کە لە خزمەت پێغەمبەر ﷺ دان، زەبوون و شەرمەزاریان ناکات.

(۵) ﴿نُورُهُمْ يَسْعَىٰ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَيَاْمَنِهِمْ﴾، رووناکییەکیان بە خێرای لەپیشیانەو بەدەستی راستیشیانەو دەپوا، بەرپێیان بۆ پۆشن دەکاتەو، (سَعَى النُّور: امتداد و انتشار و سُرْعَة، شَبَّةً بِاسْتِدَادٍ مَشَى الماشي)، کە دەفەرموی: ﴿نُورُهُمْ يَسْعَى﴾، خێرای پۆشتنی، رووناکیی بریتییە لە درێژ بوونەو و بلاو بوونەو بە خێرای، چوێناو بە پۆشتنی کەسێکەو کە بە خێرای دەپوا.

(۶) ﴿يَقُولُونَ رَبَّنَا أَتِمِّمْ لَنَا نُورَنَا﴾، دەلێن: پەرەدگارمان! رووناکییەکیانمان بۆ تەواو بکە، واتە: ئەو رووناکییەمان بۆ بەردەوام بکە، تاکو دەگەینە مەنزل، تاکو دەگەینە بەهەشت، چونکە ئەوان لەو کاتەدا بەرەو بەهەشت دەپۆن، وەک لە تەفسیری سوورەتی (الحديد) دا، باسمان کرد^(۱).

(۷) ﴿وَأَغْفِرْ لَنَا﴾، لێشمان ببوو، واتە: ئەو لێبوردنەیی لێت بوردین، با بەردەوام بێ، چاوپۆشی و لێبوردنی تۆمان بەردەوام پێویستە.

(۸) ﴿إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾، بە دنیایی تۆ لەسەر هەموو شتێک بە توانای.

(۱) لە تەفسیری ئەو نایەتەدا: ﴿يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَىٰ نُورُهُمْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ تُسْرِكُهُم الْيَوْمَ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ (الحديد: ۲۴).

مەسەلەى چوارەم:

فەرمانکردن بە پىغەمبەر ﷺ كە بەوپەرى توانايەوه لە دژی بىپروايان و دەغەلەكان تىكۆشى و، زىرو توند بى لەسەريان و، جىگەى حەوانەوهشيان ئاگرە:

خو! دەفەرموى: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ۝١﴾

شىكردنەوهى ئەم ئايەتە، لە سى برکەدا:

(١)- ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ﴾، ئەى پىغەمبەر ﷺ! تىكۆشە بەوپەرى تىكۆشان لە دژی بىپروايەكان و موناڤىق و دەغەلەكان، واتە: هەر كامىكان بە شىوازى خۆى، وەك پىشتەر گوتمان.

(٢)- ﴿وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ﴾، زىرىش بە لەسەريان، (الْغِلْظَةُ: حَقِيقَتُهَا صَلَابَةُ الشَّيْءِ، وَهِيَ مُسْتَعَارَةٌ فِي الْمَعَامَلَةِ بِالسُّدَّةِ)، (غِلْظَةً): بىرىتە لە شتىكى پتەوو رەق و زىر، بەلام لىرەدا خوازەتەوه بۆ هەلس و كەوتى توند، لە دژی بىپروايەكان، چ لە رووى مەعنەويەوه: لە كاتى شەپە قسەو وتووێژ و ڕوونکردنەوهى راستىيەكان و پووچەلكردنەوهى هەلەكانى ئەوان دا، چ لە رووى ماددىيەوه: بەرەنگارى و سەنگەر لە يەكدى گرتن، بۆ موناڤىقەكانىش هەر مەبەست پى ڕووبەروو بوونەوهى مەعنەوى و ئەدەبى و فىكرى و كۆمەلایەتییە، ئەگەرنا موناڤىقەكان جەنگيان لە دژ نەكراوهو جەنگيان لە دژ ناكړى، ﴿وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ﴾، مەبەست زىرىيە بۆ هەر كامىكان بەشێوهى خۆى و لە قەدەر خۆى.

(٣)- ﴿وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ﴾، جىگەى حەوانەوهشيان دۆزەخەو، خراپترین سەرەنجامىش ئەويیە.

(مَأْوَى) يانى: جىگاو رىگا، (مَفْعَلٌ مِّنْ أَوْى إِذَا رَجَعَ)، (مَأْوَى): (مفعول) لە (أَوْى) وه، يانى: (رَجَعَ) گەراپەوه، (مَأْوَى) ئەو شوێنەيە كە مروڤ بۆى دەگەرێتەوه، واتە: شوێنىك كە ئەوان بۆى دەگەرێتەوهو تىيدا دەحەوتنەوهو پشوو دەدەن، تەنيا ئاگرى دۆزەخە.

(القرطبي)، بۆ شىكر دىنەو ۋە پۈۈنكر دىنەو ۋە چەمكى ئەو ئايەتە موبارەكە دەلىل: (أَمَرَ اللَّهُ نَبِيَّهٖ أَنْ يُجَاهِدَ الْكُفَّارَ بِالسَّيْفِ وَالْمَوَاعِظِ الْحَسَنَةِ وَالذُّعَاءِ إِلَى اللَّهِ، وَيُجَاهِدَ الْمُنَافِقِينَ بِالْعِلْظَةِ وَإِقَامَةِ الْحُجَّةِ، وَأَنْ يَعْرِفَهُمْ أَخْوَالُهُمْ فِي الْآخِرَةِ، وَأَنْهُمْ لَا نُورَ لَهُمْ يَجُوزُونَ بِهِ الصَّرَاطَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ)، واتە: خوا فەرمانى بە پىغەمبەرەكەى ﷺ كىرودە كە لە دژى بېروايەكان تىبكووشى، بە شمشىر و بە نامۆزگارىيە باشەكان و بانگكردنیشيان بۆ لای خوا^(۱).

فەرمانىشى كىرودە بە پىغەمبەر ﷺ كە لە دژى موناڤىقەكان بىجەنگى و لەسەريان زىر بى، بەو كە بەلگەيان لەسەر تەواو بىكات و حال و بالى خۆيانيان لە پۆژى دوايى دا پىشان بدات و پى بناسىنى، ھەروەھا لە پۆژى دوايى دا پۈۈنكاىيەكان نابى، پردى سەر پىشتى دۆزەخ [كە (صراط)ى پى دەلىن]، پى بېرن، لەگەل پروادارانداو، بېرەنەو ۋە بچنە بەھەشت.

واتە: بۆ موناڤىقەكان بە شىۋازى خۆيان و بۆ بېروايەكانىش بە شىۋازى خۆيان، لە حالەتەك دا كە بەھىز پۈۈ بەرۈۈ نابنەو، بانگەوازەو تىگەياندنەو نامۆزگارىيە كىرەو بەرپەرچدانەو ۋە بىرۆكە پۈۈچەكانيانەو، خستەنە پۈۈى راستىيەكانى ئىسلامە، لە حالەتكدا كە سەنگەرەش لە ئىسلام و مسولمانان بگرن، بىگومان كەس لە شەر شەكرى نەبەخشىتەو، ئىسلام لە بەرانبەر ھىزدا ھىز بەكاردىنى و، لە بەرانبەر فىكردا فىكر بەكاردىنى و، بۆ ھەر كەسەو ھەر حالە، وەلام و شىۋازى پىر بە پىست و گونجاوى خۆى بەكاردىنى.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

(۱) دەبووايە پىشى (المواعظ الحسنة والذُّعَاءِ إِلَى اللَّهِ) پىش خستابە، چونكە دواى ئەو ۋە بەدەم نامۆزگارىيە چاك و بەدەم بانگەوازەكەيەو نەھاتن و، سەنگەريان گرت لە دژى ئىسلام و مسولمانان، ئنجا ئىسلام ھىزىيان لە دژ بەكاردىنى.

دەرسی سۆیەم

پېئاسەى ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان سى ئايەتەكانى كۇتايى سۈرەتى (التحریم) (۱۰ و ۱۱ و ۱۲) دەگرېتە خۇى، تتياندا دوو وئنه هيتراونهوه به چوار ئافرهتان:

أ- بۇ كۆمەلى بېپروايان: ئافرهتى نووح و ئافرهتى لوط، كه جگه له ئيمان و كردارى باشى خۇيان، هيچ شتىكى ديكهيان فريا ناكهوى، ئافرهت تهگەر هاوسهري باشتين كهشيش بيت، كه پيغهمبره (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) مادام ئيماني نهبي و كردهوي باشى نهبي، هاوسهريتيى بۇ باشتين پياو و باشتين كهس، به كهلكي نايهت، مادام خۇى بي ئيمان بي و دەست خالىي بي له كردهوي چاك.

ب- بۇ كۆمەلى پروادارانيش: ئافرهتهكهى فيرعون و مهريهمى كچى عيمران (خواليان رازى بي)، كه بېپروايى و خراپهى نيزيكانيان مادام خۇيان پاك و باش بن، هيچ زيانان لى نادات، واته: ئافرهت تهگەر بۇ خۇى خاوهن ئيمان و كردهوي باش بوو، تهگەر هاوسهري خراپترين پياويش بي، وهك فيرعون، هاوسهريتيى تهو بۇ خراپترين پياو، زيانى لى نادات، ههروهها ئافرهتتيك كه پاك و چاك بي، با له نيو خهلك و كۆمهلكايهكى زور خراپ و بوختانچيى و داخ له دل و زمان شردا بي، وهك جوولهكهكانى كاتى خۇى و پۇمانهكان، كه مهريهم خوا لى رازى بي له نيوياندا بوو، بوختانيان پىن كرد، بهلام هيچ زيانى لى نهدا.

﴿صَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا أَمْرَاتٌ نُوحٌ وَأَمْرَاتٌ لُوطٌ ۖ كَانَتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صَالِحَيْنِ فَخَانَتَاهُمَا فَلَمْ يُغْنِيا عَنْهُمَا مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ اللَّائِخِلِينَ ۝۱۰﴾ وَصَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا أَمْرَاتٌ فِرْعَوْنُ إِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَنَجِّنِي مِنْ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهِ، وَنَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۝۱۱﴾

وَمَرْيَمَ ابْنَتَ عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَتَ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهِ مِنْ رُوحِنَا وَصَدَقَتْ بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا وَكُنْتِ مِنْ الْقَنِينِ ﴿١٢﴾

مانای دهقاولی نایهتەکان

{خوا ئافرهتی نووح و ئافرهتی لووطی بۆ ئەوانە ی بێیروا بوون، بە وێنە هێنانەوه، (کە جگە لە ئیمان و کردەوهی باش دادی مرووف نادات)، ئەو دوو ژنە لە ژێر (نیکاحی) دوو بەندهی چاک لە بەنده کاهماندا بوون، کەچی لەگەڵیاندا بێ بەلێن و پەیمان شکێن بوون، ئنجا ئەو دوو (بەنده چاکە) نووح و لووط لە بەرانبەر سزای خوادا، تۆزیکیش سوودیان پێ نەگەیاندن و (پێیان) گوترا: ئێوهش وێرای چوووه ئێوان، بچنه ئێو ناگر (ی دۆزهخهوه) ﴿١٠﴾ ههروهها خوا ئافرهتی فیرعهونی به وێنە هێناوه تهوه بۆ ئەوانە ی بروایان هێناوه، کاتیک گوتی: پهروهردگارم! له لای خووت له بهههشتدا، مایکم بۆ بنیات بنی و، له فیرعهون و کردەوهکە ی قوتارم بکەو، له کۆمهڵی ستهمکاران ڕزگارم بکە ﴿١١﴾ (دیسان) مه‌پیه‌می کچی عیمرانی‌ش (وێنیه‌ بۆ برواداران)، ئەو (ئافرهت)ه‌ی داوینی خو‌ی پاراست، ئنجا ئیمه‌ش له‌ گیانی به‌ تاییه‌ت دروستکراوی خو‌مان فوومان به‌به‌ردا کرد (بۆ به‌دیه‌ییانی عیسا‌ی کوری) و وشه‌کانی په‌روه‌ردگاری و کتیه‌کانی به‌پاست دانان و، له‌ (بۆ خوا) ملکه‌چان بوو ﴿١٢﴾!.

شیکردنهوهی هه‌ندیک له وشه‌کان

(ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا): واته: خوا وینه‌یه‌کی هینایه‌وه، (ضَرَبَ الْمَثَلُ هُوَ مِنْ ضَرَبَ الدَّرَاهِمِ، وَهُوَ ذِكْرُ شَيْءٍ أَثَرُهُ يَظْهَرُ فِي غَيْرِهِ، وَالْمَثَلُ: الشَّبَهُ وَالْوَصْفُ)، (ضَرَبَ الْمَثَلُ) وهك: (ضَرَبَ الدَّرَاهِمِ) له جووری سكه لی‌درنه‌وه، بریتیه له باسکردنی شتیک که شویننه‌واره‌که‌ی له جگه له خویدا ده‌رکه‌وتوه، (مَثَلٌ) به مانای (شَبَهُه)، یانی: به مانای وه‌سفیش هاتوه، وهك: ﴿وَلِلَّهِ الْمَثَلُ الْأَعْلَى...﴾ النحل، واته: وه‌سفی هه‌ره به‌رز بو خوایه.

(فَخَانَتْهُمَا): خیانته‌یان پیکردن، ناپاکیان له‌گه‌ل کردن، (الْخِيَانَةُ: مُخَالَفَةُ الْحَقِّ يَنْقُضُ الْعَهْدَ فِي السَّرِّ)، خیانته‌ بریتیه له پێچه‌وانه‌ی هه‌ق بوون، به‌هوی هه‌لوه‌شانه‌وه‌ی په‌یمان به په‌نهانی، دوایی باسی ده‌که‌ین، که موخه‌نه‌تی و ناپاکی ژنی نووح سه‌لات و سه‌لامی خوا له‌سه‌ر نووح بی و، ژنه‌که‌ی لووط سه‌لات و سه‌لامی خوا له‌سه‌ر لووط بی، ئه‌وه نه‌بووه، که به باری لادانی جینسی دا بی، به‌لکو بی‌پروایان بووه به نووح و به لووط، هه‌روه‌ها دژی ئه‌وان جوولانه‌وه‌یان بووه‌وه، له‌گه‌ل هه‌وا‌ی خه‌لک و ده‌ورو به‌ردا پو‌شتیان بووه.

(فَلَمْ يُغْنِيا عَنْهُمَا مِنَ اللَّهِ شَيْئًا): له به‌ران به‌ر (سزای) خوادا، هه‌چ سوودیان پی نه‌گه‌یاندن، ده‌گوتری: (أَغْنَى عَنْهُ كَذَا، أَي: كَفَاهُ)، واته: سوودی پێگه‌یاند و بو‌ی به‌س بوو، به‌رگریکاری بوو، یاخود به‌رپه‌ر چده‌روه‌ی زیانی‌ک بوو لی.

(أَخَصَّتْ فَرْجَهَا): داوینی خو‌ی پاراست، (حَصَان، أَي: عَفِيفَةٌ)، ئافره‌تێکی پاک، (أَخَصَّتْ، وَحَصَنَتْ: أَي صَانَتْ وَحَفِظَتْ)، واته: پاراستی، یانی: خو‌ی پاراستوه، خوا‌ی کار به‌جی بو‌یه ئه‌م وشه‌یه زۆر بو مه‌ریه‌م به‌کار دێنی، چونکه ئیستاشی

له‌گه‌لدابى، جووله‌كه‌كان مه‌په‌م به‌وه تاوانبار ده‌كه‌ن، كه داوین پىسى
 كردوه، عىشاش به‌ بىژوو و زۆل داده‌نن! بۆيه خوا ﷻ بۆ مه‌په‌م (خوا لى
 پازى بى)، ته‌م وشه‌ى پاكييه زۆر به‌كاردىنى، كه زۆر خۆى پاراستوه، ته‌صله‌ن
 مه‌په‌م هاوسه‌رگىرى هه‌ر نه‌كردوه، نه‌ به‌ هه‌لاى و نه‌ به‌ هه‌رامى، هه‌چ
 پياوێك ده‌ستى پى نه‌كه‌وتوه، به‌لام خوا ﷻ وه‌ك ياسادێك و موعجيزه‌يه‌ك
 عىسای به‌ بى باب له‌ مه‌په‌م په‌يدا كردوه، وه‌ك به‌سه‌ره‌اته‌كه‌يمان له
 ته‌فسىرى سووپه‌تى مه‌په‌مدا به‌ ته‌فصیل باسكردوه.

(فَرَجَهَا): (الْفَرْجُ: الشَّقُّ بَيْنَ الشَّيْئَيْنِ، مَا بَيْنَ الرَّجْلَيْنِ، وَكُنِيَ بِهِ عَنِ السُّوءَةِ)،
 (فَرْج): واته‌: كه‌لىنى ئىوان دوو شتان، درزو كه‌لىن، به‌ ئىوان دوو لاقه‌كانى
 مروڤىش ده‌گوترى، به‌ كىنايه‌ش بۆ ته‌ندامى زاوێى مروڤ به‌كارده‌هێنرى.
 (فَنَفَخْنَا فِيهِ): واته‌: فوومان پىيدا كرد، (النَّفْخُ: نَفْخُ الرِّيحِ فِي شَيْءٍ)، (نَفْخ):
 برىته‌ له‌وه‌ى با به‌ شتىكدا بكه‌ى.

(الْقَنَازِينَ): (الْقَنُوتُ: لُزُومُ الطَّاعَةِ مَعَ الْخُضُوعِ)، (قَنُوت): برىته‌ له‌ فه‌رمانبه‌رى
 له‌گه‌ل ملکه‌چى و زه‌بوونى پيشانداندا، (بۆ خواى به‌رزى مه‌زن).

مانای گشتیی ئایەتەکان

له کۆتایی سوورەتی (التحریم) دا، که وهك گوتمان: تهوه ره سه ره کیه که ی دهستپیکیشیهتی باسی پرووداویکی خیزانیی پیغه مبهری خوا ﷺ بوو له گه ل دووان له هاوسه ره کانی دا، ئنجا به و بۆنه وه خوا ﷺ فه رمانی کرد به پرواداران، خویان و مآل و خیزانیان له ناگریک بپاریزن، که سووته مه نییه که ی خه لکه و به رده، پاشان دیمه تکی رۆژی دوا یی هینایه بهر چاو و کافره کانی له ویدا دواندن، یانی: تهو دواندنه ی له رۆژی دوا یی دا، خوا کافره کان پی دده وینتی، له قورئاندا باسی کردوه، که له وی پشیمان دفه رموی: (لیره عوزرو پۆش مه هیننه وه، چونکه ته نیا به پیتی کرده وه که ی خۆتان سزا ددرین)، دوا یی جاریکی دیکه خوا پرووی له پرواداران کردو فه رمانی پیکردن که به گه رانه وه یه کی راست و ساغ بو لای خوا بگه پینه وه، تاکو گونا هو خراپه کانیان لی بسرپه ته وه، شایسته ی چوونه به هه شت بن، له خزمهت پیغه مبهری خوا ﷺ دا، دوا ییش خوا ی مبه ره بان پیغه مبهری پیشه وای ﷺ بانگ کردو، فه رمانی پیکرد که له دژی کافره کان و ده غه ل و مونا فیه کان نه و په ری تیکۆشان بکات، هه ر کامیان به شیوازی خۆی.

ئنجا له کۆتایی ته م سوورەته دا خوا ﷺ وینه ی به چوار ئافره تان هینا وه ته وه، دووانیان خوا کردوونی به مه و نه و وینه بو ببیروایان، که ببیروایان بزانی چ ئافره تان، چ پیاوان، به تاییه تی ئافره تانی ببیروا، چونکه سوورەته که زیاتر سوورەتکی خیزانییه، با بزانی ته گه ر بیت و خویان خاوه ن ئیمان و کرداری باش نه بن، ته وه هه رچه نده هاوسه ره کانیان زۆر زۆر باش بن، هیه چ سوودیان پی ناگه یه نن، هه لبه ته ته مه هۆشدار ییدانی شه به گشتی به کۆی ئافره تان، که به ته مای ته وه تینه که ون و، له خویان با یی نه بن و پشتینی لی نه که نه وه، که هاوسه ره کانیان پیاوی باشن، به تاییه تی ش بو هۆشدار ییدانه به

هاوسەرانى بەرپزى پىغەمبەرى خوا ﷺ كە زياتر لە خۆيان وريابن و، چونكە مېرديان پىغەمبەرى خاتەمە موحەممەد ﷺ سەرورەى پىغەمبەران و، باشتەين ئېنسان و پاكترين و چاكترين بەندەى خواى مېهرەبان، تەنيا بەو پشتىنى لى نەكەنەو، بېگومان ئەگەر بۆ خۆيان لە خۆ وريابن و، خاوەنى ئيمان و كردهووەى كە باش و پاك و پوخت نەبن، هاوسەر بوونيان بۆ پىغەمبەرى خاتەم ﷺ داديان نادات، خوا دەفەرموى: ﴿مَنْ رَزَقَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا أَمْرَاتُ نُوْحٍ وَأَمْرَاتُ لُوطٍ﴾. خوا وێنەى هێنايهووە بۆ ئەوانەى بېروا بوون، وێنەكەى بەكێ هێنايهووە؟ بە ئافرەتەكەى نووح و ئافرەتەكەى لوط، جێى سەرنجە كە لێرە خوا ﷺ نەيفەرموو: ﴿زَوْجَةُ نُوْحٍ وَزَوْجَةُ لُوطٍ﴾، (يان (زَوْجَ نُوْحٍ وَزَوْجَ لُوطٍ) چونكە وشەى (زَوْج) لە زمانى عەرەبىدا، هەم بۆ ئافرەت بەكاردى، هەم بۆ پياو، بە پىچەوانەى ئەووە كە لە بارەى هاوسەرانى بەرپزى پىغەمبەرهووە خوا لىيان رازى بى، كە دوو جارەن خواى زاناز شارەزا ئەو وشەى (زواج)ى بۆ ئەوان بەكارهێناو، كە دەفەرموى: ﴿تَبَنَّى مَرْصَاتَ أَزْوَاجِكَ﴾، دوايش دەفەرموى: ﴿وَلَا أَسْرَ النَّسَاءِ إِلَى بَعْضِ أَزْوَاجِهِ حَدِيثًا﴾. چونكە ئافرەت كاتىك بە جووت و هاوسەر (زوج)ى پياو دادەنرى، كە هاوكووف و هاوتای بى، هاوسەرانى بەرپزى پىغەمبەرى خوا ﷺ لە رووى ئيمان و كردارى باشەو، هاوتای پىغەمبەرى خوا ﷺ بوون و لەگەلى گونجاو بوون، لى دەوێشانەووەواى شايستەى بوون، چونكە جووتى هەر شتێك ئەووەى كە وەك ئەو بى، با لە هەموو روويهكيشەووە نەبى، بەلام لە چەند لايەنىكى بنەرەتیدا، وەك ئەو بى، هاوسەرانى بەرپزى پىغەمبەرى خوا لىيان رازى بى، لە ئيمان و كردارى باش و پابەندى بە شەرىعەتا، «بۆ ئەوان كەم و زۆر و بە شۆپەى كى رێژەى» هاوكووف و هاوتای پىغەمبەرى خوا ﷺ بوون، بۆىە وشەى (زوج)ى بۆ بەكارهێنان، هەروەها بۆ ئادەمىش: ﴿يَتَّخِذُ أَشْكَنَ أَنْتَ وَرَوْجَكَ الْجَنَّةَ...﴾ (البقرة، ٣٥) ئەى ئادەم! خۆت و هاوسەرەكەت، خۆت و جووتەكەت لە باخەكەدا، لە بەهەشتیدا نىشتەجى

بن، به‌لام لی‌ره بۆ هه‌ردووک هاوسه‌ره‌که‌ی نووح و لooو (عليهما السلام) «که
 نه‌وه که‌متر له تەفسیره‌کاندا بینیومه ئاماژه‌ی پێ کرابێ» هه‌ر ده‌فه‌رموئ:
﴿أَمْرَاتٌ نُوحٌ وَأَمْرَاتٌ لُّوطٌ﴾، واته: ئافه‌ره‌ته‌که‌ی نووح و ئافه‌ره‌ته‌که‌ی لooو،
 نه‌یفه‌رموووه: (زَوْجٌ نُوحٌ وَزَوْجٌ لُّوطٌ)، واته: هاوسه‌ری نووح و هاوسه‌ری لooو،
 چونکه هاوسه‌رو جووت و هاوتایان نه‌بوون، به‌لکو له ڤووی ئیمان‌هوه لی‌یان
 جیابوون و، له ڤووی کرداری باشه‌وه لی‌یان جیابوون، هه‌روه‌ها که هاوکاریی
 می‌رده‌کانیان نه‌کردوه، لی‌یان جیا بوون، بۆیه خوای کاربه‌جێ هه‌ر وشه‌ی
 ئافه‌ره‌تی بۆ به‌کارهێنان، یانی: به‌س ئافه‌رت بوون و میینه بوون، به‌لام جووت
 و هاوکooو و شایسته‌ی هاوسه‌ره‌کانیان نه‌بوون، به‌لام تیستا له شه‌ریعه‌تی
 ئیمه‌دا، ئافه‌ره‌تی کافر هاوکooو نه‌یه بۆ ڤیاوی ڤروادارو پێی ناشی، نه‌وه‌ش
 له‌و شتانه‌یه که جیاوازیی به‌رنامه‌کان (اختلاف الشرائع)، ده‌یخوازی، که خوا
 ده‌فه‌رموئ: **﴿لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا...﴾** (المائدة، ۴۸) بۆ هه‌ر کامێک له
 ئێوه به‌رنامه‌یه‌ک و میتوودێکمان داناوه، ته‌نانه‌ت له شه‌ریعه‌تی ئیسلامییدا، تا‌کو
 صو‌لحی حوده‌یییه که خوای دادگه‌ر نه‌و ئایه‌ته‌ی ناره‌ده خوار له سووره‌تی
 (المُمْتَحِنَةِ) دا، که ده‌فه‌رموئ: **﴿وَلَا تُنْكِحُوا عِصْمَ الْكَافِرِ...﴾** (۱۰) المُمْتَحِنَةِ، ده‌ست
 به‌گرێبه‌ستی نیکاحی ئافه‌ره‌تانی بی‌ڤرواوه مه‌گرن، پێش نه‌وه‌ش خوا ده‌فه‌رموئ:
﴿لَا هَنْ جِلْ هُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ هُنَّ...﴾ (۱۰) المُمْتَحِنَةِ، نه‌ ژنه (ڤرواداره) کان بۆ می‌رده
 (کافه‌ره) کان ڤه‌وان و، نه‌ ته‌وانیش بۆ ژنه‌کان ڤه‌وان، هه‌ر بۆیه‌ش عومه‌ر (خوا
 لی‌ی ڤازی بێ)، دوو هاوسه‌ری هه‌بوون له مه‌که‌که له گه‌لی نه‌هاتبوون و هه‌ر
 له مه‌که‌که به‌جێ ما‌بوون، هه‌ر هاوسه‌ریشی بوون، ئیدی که نه‌و ئایه‌ته‌هاته
 خوار، عومه‌ر ده‌ستبه‌رداری نه‌و دوو ژنه‌ی بوو.

﴿كَانَتْ تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صَالِحَيْنِ﴾، نه‌و دوو ئافه‌ره‌ته (هی نووح و
 لooو (عليهما السلام) له ژێر دوو به‌نده‌ی چاک له به‌نده‌کاماندا بوون، واته: له
 ژێر نیکاحی ته‌واندا بوون، له ژێر سه‌ره‌پرشتی ته‌واندا بوون، **﴿فَخَانَتْهُمَا﴾**

که چی ناپاکییان له گه‌ڵ کردن، ناپاکیی دینی، نه‌ک ناپاکیی جینسی و ره‌وشتیی، چونکه خوا ﴿فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ﴾ پیغه‌مبه‌رانی سه‌لآت و سه‌لامی خویان له‌سه‌ر بئ، له‌وه پاراستوه که نه‌سه‌ب و ره‌چه‌له‌کیان که‌م و کوو‌ری و عه‌یب و شووره‌یی تێدابی، ئەو دوو ژنه‌ش، ئەو دوو ئافره‌ته‌ش که هاوسه‌ری نووح و هاوسه‌ری لووط (علیهما السلام) بوون، به‌ پئی عورفی کۆمه‌لگای خۆیان شتێکی ناشیرین و شووره‌یی نه‌بووه، که بێ‌پروا بن، به‌لام بێ‌گومان له عورفی هه‌موو کۆمه‌لگایه‌کاندا بئ نامووسی و لادانی جینسی و زینا کردن، شتێکی عه‌یبه‌و شووره‌یی بووه، بۆیه خوای تاک و پاک پیغه‌مبه‌رانی خۆی له‌وه پاراستوه، به‌لام ئەوان شانازیان به‌وه‌وه کردوه، که له‌سه‌ر دینی قه‌ومه‌که‌ی خۆیان و، پروایان به‌ پیغه‌مبه‌رانی خۆیان نه‌هێناوه، که‌واته: ﴿فَخَاتَا هُمَا﴾ واته: ناپاکییان له‌گه‌ڵدا کردوون له‌ پرووی ئیمانییه‌وه، له‌ پرووی دینییه‌وه، له‌و پرووه‌وه -- وه‌ک دوایی له‌ مه‌سه‌له‌ گرنگه‌کانیشدا باس ده‌که‌ین - که قسه‌ی ناشایستیان به‌ هاوسه‌ره‌کانیان گوتوه، بۆ وێنه‌ گوتراوه: خێزان‌ه‌که‌ی نووح به‌ خه‌لکی ده‌گوت: نووح شیت بووه، هه‌روه‌ها خێزان‌ه‌که‌ی لووط سیخو‌ری له‌سه‌ر مێرده‌که‌ی ده‌کرد، که ته‌گه‌ر میوانیان هات‌بانه‌ کارێکی وای ده‌کرد، خه‌لکه‌که‌ پئی بزانه‌ بۆ ته‌وه‌ی بێن، تێربازی له‌گه‌ڵ میوانه‌کانیدا بکه‌ن، خیانه‌ته‌که‌یان نه‌وه‌ بووه، ﴿فَلَمْ يُغْنِ عَنْهَا مِنَ اللَّهِ شَيْئًا﴾ ئەو دوو به‌نده‌ چاکه‌ی خوا، که نووح و لووطن سه‌لآت و سه‌لامی خویان له‌سه‌ر بئ، له‌ به‌رانبه‌ر خوادا، له‌ به‌رانبه‌ر سزای خوادا، هیچ سوودیان پئی نه‌گه‌یاندن، ﴿وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّٰخِلِينَ﴾ پێشیان گوترا: له‌گه‌ڵ ته‌وانده‌دا که ده‌چنه‌ دۆزه‌خه‌وه، ئێوه‌ش بچنه‌ نێوی، واته: به‌و دوو ئافره‌تانه‌ گوترا: بچنه‌ نێو ناگری دۆزه‌خه‌وه.

به‌ نه‌سه‌ت بێ‌پروایانه‌وه، خوا ئەو دوو ئافره‌ته‌ی به‌ وێنه‌ هێناونه‌وه، که‌واته: خه‌لکینه! دلی خۆتان به‌وه خو‌ش مه‌که‌ن، که: فلان‌که‌س خزمه‌، ئنجا ته‌گه‌ر پیغه‌مبه‌رێکه‌ سه‌لآت و سه‌لامی خویان له‌سه‌ر بئ، ته‌گه‌ر زاناو پێشه‌وايه‌که،

نه گهر بۆ خوا صولحاوئیکه، به ته‌مای خزمایه‌تیی و ره‌چه‌له‌ک تیمه‌که‌ون، نه‌وه‌تا ژنه‌که‌ی نووح و ژنه‌که‌ی لووط سه‌لات و سه‌لامی خوا له‌سه‌ر نه‌و دوو پی‌غه‌مبه‌ره پایه به‌رزه بی، نه‌و دوو پی‌غه‌مبه‌ره پایه به‌رزه‌ش سوودیان پی نه‌گه‌یاندن، چونکه موخه‌ننه‌ت و ناپاک و ناریک بوون له‌گه‌ل هاوسه‌ره‌کانیاندان.

ئنجنا خوا عزوجل دوو وینه‌ی دیکه دینیته‌وه به دوو ئافره‌تی دیکه، بۆ برواداران: ﴿وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا امْرَأَتَ فِرْعَوْنَ﴾، هه‌روه‌ها خوا وینه‌یه‌کی هینایه‌وه بۆ نه‌وانه‌ی برویان هیناوه، وینه‌ی به‌کی هینایه‌وه؟ ﴿امْرَأَتَ فِرْعَوْنَ﴾، ئافره‌ته‌که‌ی فیرعه‌ن، ئه‌ویشی دیسان به‌هاوسه‌ر (زوج) ناو نه‌هیناوه، چونکه به‌دنیایی ژنه‌که‌ی فیرعه‌ون که ئیماندار بووه (ناسیای کچی موزاحیم) هاوکووفی فیرعه‌ون نه‌بووه، له‌به‌ر نه‌وه‌ی نه‌و ئیماندار بووه‌و فیرعه‌ون کافر بووه‌و، نه‌و ئافره‌ته‌چاکه‌کار بووه‌و فیرعه‌ون خراپه‌کار بووه‌و، هاوکووفی به‌کدی نه‌بوون، بۆیه خوا ئه‌ویشی به‌جوون (زوج) ناو نه‌هیناوه، چونکه هاوکووف و جووت نه‌بوون، خوا بۆچی و له‌چی دا به‌ وینه‌ی هینایه‌وه؟ ﴿إِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ﴾، کاتیک گوئی: په‌روه‌ردگارم! له‌لای خو‌ت مالتیکم له‌به‌هه‌شتدا بۆ بنیات بنی، ﴿وَنَجِّنِي مِنَ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهِ﴾، قوتاریشم بکه‌له‌ فیرعه‌ون و کرده‌وه‌ی فیرعه‌ون، له‌وه‌هه‌موو ده‌ستدریژی و سته‌م و خراپه‌یه‌و، له‌وه‌وه‌و بی‌گاره‌ی که به‌به‌نی ئیسرائیلی ده‌کرد، له‌وه‌هه‌موو لاف لێدانه‌ی په‌روه‌ردگار تیتی و په‌رسته‌راوتیتی که لاف لێده‌دا، له‌وه‌هه‌مپاریزه، ﴿وَنَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾، له‌کو‌مه‌لی سته‌مکارانیش، ده‌ربازم بکه، دارو ده‌سته‌ی فیرعه‌ون و نه‌و کو‌مه‌ل‌گایه‌ بوون که فیرعه‌ونیان ده‌په‌رست، کو‌یلایه‌تیان بۆ ده‌کردو، له‌به‌ر ده‌ستیدا بوون، له‌وانه‌ش هه‌مپاریزه‌و پزگارم بکه.

هه‌روه‌ها خوا وینه‌ی هیناوه‌ته‌وه به‌ ئافره‌تییکی دیکه، ئه‌ویش هه‌ر بۆ برواداران: ﴿وَمَرْيَمَ ابْنَتَ عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَتَ رَبُّهَا﴾، هه‌روه‌ها مه‌ریه‌می کچی عیمران (خوا به‌ وینه‌ی هینایه‌وه)، که داوینی خو‌ی پاراست، ﴿فَنَفَخْنَا

كهواته: وهك چۆن ئيماني پياوه باشه كان تهگهر پيغهمبريش بن، سوود
 ناگهيته پي به ئافره تاني بئى ئيمان، به ههمان شيوه: كوفرى پياوه خراپه كانيش
 زيان نادات له ئافره تاني خاوهن ئيماني، وهك ئافره ته كهى فيرعه ون، ههروهها
 وهك مهريه مى كچى عيمران، به نسبت ئافره تي فيرعه ونه وه: كوفرى فيرعه ون
 و ملهورپى فيرعه ون و دارو دهسته كهى، زيانى نه بوو بوى نه بوو، به ههمان
 شيوهش به نسبت مهريه مى كچى عيمرانيشه وه: گهلى جووله كه بوختانيان
 بو كردو، بوختانيان به كوره كه شى ده كرد، كه عيسايه (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)
 دهيانگوت: بيژويه، زۆله، چونكه بابى نه بوو، دهيانگوت: مهريه مى زيانى كردوه،
 ئه وه خهلكه بوختان چپيه زيانيان پي نه گيانده، ئه وه تا خوا ﷺ ناوى مهريه مى
 له هه موو دنيا دا به رز كرده وه، ئه وه بوختان و درۆ ده له سه يه ش زيانى پي
 نه گيانده، چونكه مروڤ تهگهر له زاتى خويدا پاك و چاك بوو، له پشت په رده ي
 په شه وه ته ماشا كردن و بوختان بو كردنى ناحه زانى، زيانى پي ناگهيته، چ
 جووله كه كان، چ رۆمانه كان، كه دياره دوايش عيسا (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)
 خواى دهرووكه روه وه له دهستى ئه وان ده ربازى كردو، به كلّو رۆژنه دا به رزى
 كرده وه، بردى بو ئاسمان به رووح و جهسته وه وه به زيندووويه تى، هه رچه نده
 جووله كه كان تپستاش وا ده زانن كه به دهسيه ي ئه وان و رۆمانه كان، عيسايان

له سێداره داوه، نه صێرانییه کانیش هه ر لێیان تێکچوهو، به لām ئەم راستیه له قورئاندا ڕوونکراوه تهوه، که عیسا علیه السلام وهك خوا له سوورەتی (النساء) دا فهرموو یه تی: ﴿وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَٰكِنْ شُبِّهَ لَهُمْ...﴾ (١٥٧)، نه کوشتیان و نه هه لێشیانواسی، به لکو وێنه ی عیسا یان بوۆ براهه سه ر یه کیکی دیکه، یانی: تهویان له جێی عیسا له سێداره دا، که یه هوو زای ئەسخه ریوتیه، یا خود که سیکی دیکه بووه، له وانه ی له گه ل عیسا دا بوون، ئنجا چ له بهر تهوه ی خیانه تی پێ کردوه، خوای دادگه ر به و شیوه یه سزای داوه، چ وهك له هه ندیک ڕیوایه تاندا هاته -- که پیشتر باسمان کرد^(١) - فیداکاریی کردبێ و به عیسا (عَلَيْهِ السَّلَام) ی گوته ی: ته ی پێغه مبه ری خوا! با من له جیاتی تو له سێداره بدریم و بکوژیم و، خو ی کردبێته به لا گیره وه ی عیسا (عَلَيْهِ السَّلَام).

(١) له تەفسیری سوورەتی (الحدید) دا.

مهسه له گرنگه کان

مهسه له یه کهم:

وینه هینانه وهی خوا ﷺ بۆ بیروایان که: په یوه نندی نیزیکی و خزمایه تی، دادیان نادات له بهرانبهر سزای خواداو، وینه هینانه وهی خوا بۆ بیروایان به ههردوو ژنه که ی نووح و لooط (علیهما السلام) که له نهنجامی په یمان شکینیان له گه یاندا، سزabar بوون و میرده کانیان که دووان له هه ره بهنده چاکه کانی خوا بوون، سوودیان پئ نه گه یاندن:

خوا ده فهرموئ: ﴿صَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا امْرَأَتَ نُوحٍ وَامْرَأَتَ لُوطٍ كَانَتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صَالِحَيْنِ فَخَانَتَاهُمَا فَلَمْ يُغْنِنِيَا عَنْهُمَا مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّٰخِلِينَ﴾ (۱۰)

شیکردنه وهی ئەم، تايه ته، له پینج برگه دا:

(۱) - ﴿صَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا امْرَأَتَ نُوحٍ وَامْرَأَتَ لُوطٍ﴾، خوا ﷺ وینه یه ی بۆ نه وانه ی بیروان، هینانه وه، به ئافره ته که ی نووح و ئافره ته که ی لooط، ﴿صَرَبَ اللَّهُ﴾، کارو بکه ر (فعل و فاعل ن)، واته: خوا هینانه وه، ﴿مَثَلًا﴾، بهرکاری دووه مه و پیشکه وتوه ﴿لِلَّذِينَ كَفَرُوا﴾، بۆ نه وانه ی بیروا بوون.

﴿امْرَأَتَ نُوحٍ وَامْرَأَتَ لُوطٍ﴾، ئەمانه بهرکاری یه که من و دواکه وتوون، واته: (صَرَبَ اللَّهُ امْرَأَتَ نُوحٍ وَامْرَأَتَ لُوطٍ مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا)، به لام بوچی ﴿مَثَلًا﴾، پیشخراوه؟ چونکه نه وه زیاتر گرنگه، وینه هینانه وه که گرنگتره، وینه پئ هیناوه کهش، ههردوو ژنه که ی نووح و لooط بوون، ئەمهش ده گونجی بیرخستنه وه و ئاموژگاری ی، به تاییهت بۆ هاوسه رانی بهرزی پیغه مبه ری خوا ﷺ چونکه به هوی نه وه وه له خو بایی

نەبن، كە ھاوسەرى پىغەمبەرى كۆتايىن (ھاوسەرى پىغەمبەر موحەممەد ﷺ) ھەرۈھەبا بە گشتىش ئامۇزگارپە بۇ ئافرەتان و بۇ پياوانىش، كە بەھۇى نيزىكىي لە خەلكى چاكەوہ بوغرا مەبن، لە خوۆتان بايى نەبن، دەبى لە زاقى خوۆتاندا باش بن، ئەگەرنا نيزىكىيتان لە چاكان دادتان نادات، يەكئەك لە زانايان لە بارەى (ضَرْبُ الْمَثَلِ) ھوہ گوتوووانە: (ضَرْبُ الْمَثَلِ) (وئە ھىئانەوہ) برىتيە لە وئە ھىئانەوہى حالەتتىكى سەير، كە حالى شتىكى دىكەى ەك ئەوى لە سەيرىدا پى دەناسرى، واتە: لئىرەدا خوا ﷻ بۇ حالى ئەو بېپروايانەو، ئەوہ كە ھىچكەس سوود بە ھىچكەس ناگەيەنئ، ئەو وئەيەى ھىئانەوہ، بە ھەردوو ژنەكەى نووح و لووط صەلّات و سەلامى خوا لەسەر نووح و لووط بى.

(٢) - ﴿كَانَتَا نَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صَالِحَيْنِ﴾، ئەو دوو ئافرەتە لە ژىر دوو لە بەندە چاكەكانمان دابوون، واتە: لە ژىر نىكاھى ئەوانداو لە ژىر سەرپەرشتىارىي ئەواندا بوون.

(٣) - ﴿فَخَانَتَاهُمَا﴾، كەچى ناپاكيان پى كردن، لەگەلئاندا موخەننەت بوون، واتە: خيانەت لە پرووى كوفرو شىركەوہو، لە پرووى دژايەتتىكردى ھاوسەرەكانيانەوہ، (الطبري) لە (ابن عباس) ھوہ، خوا لە خووى و باي رازى بى، دەلئ: ﴿ذُكِرَ أَنَّ خِيَانَةَ امْرَأَةٍ نُوحٍ رَزَوَجَهَا، أَنَّهَا كَانَتْ كَافِرَةً، وَكَانَتْ تَقُولُ لِلنَّاسِ: إِنَّهُ مَجْنُونٌ، وَأَنَّ خِيَانَةَ امْرَأَةِ نُوحٍ، لَوْطًا كَانَ يُسِرُّ الضَّيْفَ، وَتَدُلُّ عَلَيْهِ﴾، (جامع البيان: ٣٤٥٥٤)، واتە: باسكراوہ: ناپاكيي ژنەكەى نووح لە گەل مېردەكەيدا ئەوہ بوو كە بېپروا بوو، (ئافرەتەكەى بېپروا بوو)، بە خەلكىشى دەگوت: نووح شىتە! ناپاكيي ژنەكەى لووطىش ئەوہبوو، كە لووط بە پەنھانىي ميوانى دەبردنە مالى، بەلام ژنەكەى خەلكى لە ميوانەكان ناگادار دەكردەوہ.

ئەو گەلەى لووطىش عادەتيان وابوو ھەر كاتى كەسكى غەريب و ميوان ھاتبېتە نىو شارو ئاووہدانپەكەيانەوہ، ھەوليان داوہ دەستدرېژتى سىكسىيەكەنە سەر.

۴- ﴿فَلَا تُغْنِ عَنْهَا مِنَ اللَّهِ شَيْئًا﴾، نهو دوو (پټځه مېړه) پايه بهرزه نووچ و لووړت صهلات و سهلامی خويان له سهر ټی، له بهرانېهر (سزای) خوادا هيچ سووډيان يې نه گه باندن.

تەنیا لە سۆنگەى ئەوەوەى ئەو دوو ئافەتە هاوسەریان بوون، هیچ سوودیان پێ نەگەياندن.

۵- ﴿وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّٰخِلِينَ﴾، گوتراش: له گه ل چووه وه نئوان، تئوهش
(ججه نئو ناگروه).

ئەوھيان لە باسى قىيامەتدا خۆى دادگەر هيناوپەتە پيش، ياخود باسى قوناغى بەرزەخە، كە ئيستا ئەوان تيتيدان، نجا ئەگەر مەبەست قوناغى بەرزەخ بى، دواى ئەوھى مردوون، ئەوھيان پيگو تراوه، مرووف كە مرد پرووحەكەى بو بەهەشتە يان دوژەخە، ياخود هەر باسى قىيامەتەو خۆى پەنھانزان هيناوپەتە پيش، هەلبەتە زانايان بو وئنه: ئينو عەباس ﷺ هەروەھا زانايانى ديكەش هەموويان گوتوويناڤه: (قَدْ وَقَعَ الإِجْمَاعُ عَلَى أَنَّهُ مَا زَلَّتْ امْرَأَةٌ نَبِيٍّ قَطُّ)، يەكدەنگى زانايان لەسەر ئەوھىە كە هەرگيز هاوسەرى هيچ پيغەمبەرێك داوئيسى و زيناي نەكردو، چونكە ئەو:

۱- له لایه کهوه: شتیکی نهنگ و شووره ییه، بۆ که سایه تی ئه و پێغه مبه رانه (علیهم السلام)، به پیتی عورف و باوی هه موو کۆمه لگایه کان، به لام کوفر شتیکی شووره یی و عه یبه نه بووه، به لکو ئه و کاته پڕوا هیئان، شتیکی نامۆ و غه ریب و سه یر بووه و جیی پڕه خنه بووه، به لام زیناو داوئینیسی، هه میسه شتیکی شووره یی و عه یب بووه، خوی به ره ره دگاریش پێغه مبه رانی خوی له له که و به له یاراستوون.

ب۔ له لايه كي ديکه شه وه: بئ متبانه بي ده هاته دي به وه چه (نسل) ي پيغه مبه ران!

مهسه له ی دووهم:

وینه هیئانه وهی خوا بو برواداران، که بیبروایی نیزیکانیان زیانیان لی نادات:

١- به هاوسه ری فیرعه ون، که له خوا پارایه وه، له لای خوئی کۆشکیکی له بههه شتدا بو بنیات بنی و، له فیرعه ون و کرده وه کانی و، کۆمه لگا سته مکاره که ی ده ربازی بکات.

٢- به مه پیه می کچی عیمپان که خوئی پاک راگرت و خواش پرووحی عیسی به فووێک به به ردا کردو، ئافره تیکی بروادارو له ملکه چان بوو بو خوا.

خوا ده فهرموی: ﴿وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا امْرَأَتَ فِرْعَوْنَ إِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَنَجِّنِي مِنْ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهِ وَنَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۝١١﴾
وَمَرْيَمَ ابْنَتَ عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَتَ فَرجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهِ مِنْ رُوحِنَا وَصَدَقْتَ بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا وَكُتِبَ عَلَيْهَا الظِّلْمِينَ ۝١٢﴾

شیکردنه وهی ئەم ئایه تانه، له چهوت برگه دا:

(١)- ﴿وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا امْرَأَتَ فِرْعَوْنَ﴾ ههروه ها خوا وینه یه کی هیئایه وه بو ئەوانه ی بروایان هیئاوه، به ئافره ته که ی فیرعه ون، یانی: (وَضَرَبَ اللَّهُ امْرَأَةً فِرْعَوْنَ مَثَلًا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا)، وه ک پیشتیش گوتمان: وشه ی (مَثَلًا) به رکاری دووهمی پیشخراو (مَفْعُولٌ بِهِ الثَّانِي الْمَقْدَمُ)، بویه ش پیشخراوه، له سۆنگه ی ئەوه وه که زیاتر گرنگه و جیی بایه خه و بناغه خودی وینه که یه، به لām ئایا وینه که بریتی بوو له کئی؟ له ئافره ته که ی فیرعه ون، که خوا ﷺ هه م بو ژنه که ی نووح، هه م بو ژنه که ی لووط، هه م بو ژنه که ی فیرعه ون، وشه ی (امْرَأَةً) به کاره یئاوه، واته: ئافره ت و، وشه ی هاوسه ر (زوج) ی به کار نه هیئاوه، چونکه نه هاوسه ری نووح و لووط جووت و شایسته و

هاوتای ئەو مێردە پاک و چاکانەیان بوون، کە دووان لە پێغەمبەرائی پایه بەرزى خوان (عليهما الصلاة والسلام)، دیسان ژنەکەى فیرعەونیش کە ئاسیای کچی موزاحیمە، کە خاوەنى ئیمان و کردارى باش بوو، ئەویش هاوکۆفی فیرعەون نەبوو، کە لە بێبروایی و خراپەکاری و ملهوپیدا ژمارەى پێوانەیی شکاند بوو، مانای ئەم ئایەتە موبارەكەش ئاوايە: خوا حالى ژنەکەى فیرعەونى بە وێنە هێنايەو بە حالى بروداران، تاکو هانیان بدات لە سەر خۆراگری لە فەرمانبەری و دەست گرتن بە دینەو، خۆراگری لە ناپەرەحتیی و سەختییان دا.

ئایا ژنەکەى فیرعەون (ئافرەتەکەى فیرعەون) چى گوت؟:

٢- ﴿إِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ﴾، (تێوەش ئەو حالەت و پارێزەوێهێ بەکەن، بە جێی سەر مەشق و تەماشاکردنتان، ئەى ئافرەتەکان!) کاتى گوتى: پەرورەدگار! بۆم بنیات بنێ لە لای خۆت مائیک لە بەهەشتدا، (عِنْدَكَ) لە لای خۆت، یانى: (بَيْتًا قَرِيبًا مِنْكَ)، مائیک لە نزیك خۆتەو.

ئەمەیان بە چەند واتایەك لیکداووتەو:

١- (أَي: قَرِيبًا مِنْ رَحْمَتِكَ)، لە نزیك بەزەیی خۆتەو.

٢- (قَرِيبًا مِنْكَ)، نزیك لە خۆتەو، وەك بۆ تۆ شایستەيە.

٣- (فِي مَكَانٍ لَا يَتَصَرَّفُ فِيهِ إِلَّا بِإِذْنِكَ)، لە شوێنێکدا کە هیچکەس دەستی نەگەیهێتێ مەگەر بە مۆلەتی تۆ.

وەك عەرەب گوتووایانە: (الْجَارُ قَبْلَ الدَّارِ)، دراوسێ بەر لە مآل، ئەویش گوتووێتی: ﴿رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ﴾، لە نزیك تۆ، لە لای خۆت، ئنجا باسی مآلی کردووە دوایی باسی بەهەشتی کردووە، هەرودها لەو بارەووە گوتراو: (الرَّفِيقُ لَمْ الطَّرِيقِ)، پێشێ هاوێل، ئنجا پێ، کێ لەگەڵی بە پێیەدا دەروات؟

(٣) ﴿وَنَجِّنِي مِنْ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهِ وَنَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾، ده ربازيشم بکه له فيرعون و کرداره که و، پژگارشيم بکه له کومه لى سته مکاران، که قیطیه کان بوون، خه لکى میصر به گشتی و دارو دهسته ی فيرعون و ثالى فيرعون (واته: شوینگه و تووانی) به تاييهت، که لیله ده فهرموئى: ﴿وَنَجِّنِي مِنْ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهِ﴾، (أَيِ نَجِّنِي مِنْ ذَاتِهِ وَمَا يُظْهِرُهُ مِنَ الشَّرِّ)، هم له خودى خوئ و، هم له و خراپه یه لئى ده رده چئ، له رپی کرده وه کانیه وه، ده ربازو قوتارم بکه و همپارزه.

ئهمه وینه یه که م بو پرواداران.

ئنجا خوا وینه ی دووهم دینیتته وه:

(٤) ﴿وَمَرْيَمَ ابْنَتَ عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا﴾، هه روه ها (خوا وینه ی هینایه وه بو پرواداران) به مه ریه می کچی عیمران، که داوینی خوئ پاراست، واته: خوئ پاراست له هه شتیک که ناشه رعبی بئ، له هه شتیک خوا پئی ناخوش بئ، وه ک پئشتریش گوتمان: ئهم ته عبیره بویه بو مه ریه م به تاييهت، زور به کارها توه، چونکه ئیستاشی له گه لدابئ جگه له مسولمانان و نه صرانییه کان، جوو له که و بی پروایه کانى دیکه هه موویان، گومانى خراپ به مه ریه م ده بن، گوايه زینای کرده وه، عیسا ش له بهر ئه وه ی بابی دیار نیه، گوتوو یانه: زو له و بیژوویه و مه ریه م به هوئ زیناو داوئنیسییه وه، ئه و مندالهی وه سک که وتوه، هه لبه ته ئه وان نکوولی له وه ده که ن که خوا ﷺ به تاييهت عیسا ی به و شیوه یه خو لقاند بئ.

(٥) ﴿فَنَفَخْنَا فِيهِ مِنْ رُوحِنَا﴾، (دواى ئه وه ی مه ریه م خوئ پاک و چاک راگرت)، ئیمه ش له و روو حه ی خو مان (که به تاييهت خو لقاند بوومان که روو حه ی عیسا یه)، فوومان پئدا کرد، واته: جیبریل فووی به یه خه ی کراسه کهیدا کردو، روو حه ی عیسا ی چو وه بهر، یانی: به یه خه ی کراسه کهیدا روو حه که ی عیسا چو وه ئیو مندال دانی و، مه ریه م پئی تو لدار بوو.

(٦) ﴿وَصَدَقَتْ بِكَلِمَتِ رَبِّهَا وَكُتِبَ﴾، مه ریه م فهرمایشته کانى په روهر دگاری و کتیه کانى په روهر دگاریشی به راست دانان.

یه که هم وشه که مہریم بہ راستی دانا، نهو وشہیہ بوو کہ عیسیٰ پښ دروست بوو، چونکہ خواہی پەرورہ دگار ناوی له عیسا ناوہ (وَلَكِمَّةٌ مِنْهُ) وشہیہ کی پەرورہ دگار بوو، عیسا بہ وشہی راسته وخوی پەرورہ دگار دروست بوو، بہ فرمانی ته کوینی راسته وخوی، نهک مہریم له گہل پیاوړکدا جووت بووې.

(۷) - ﴿وَكَانَتْ مِنَ الْقَتَنِينَ﴾، مہریمیش له زور بؤ خوا ملکہ چان بوو، ﴿مِنَ الْقَتَنِينَ﴾ یانی: (الْقَوْمُ الْمُطِيعِينَ لِرَبِّهِمْ)، نهو کؤمہل و خہلکہی زور ملکہ چن بؤ پەرورہ دگاریان، نهویش له وان بوو، یاخود: (رَهْطُهَا وَعَشِيرَتُهَا الَّذِينَ كَانَتْ مِنْهُمْ)، نهو خرم و قہومہی مہریمیش یه کیک بوو له وان، کہ بنه مالہکہی هہموویان هہر له بابیہوہ کہ عیمړانهو، له دایکیہوہ، زور ساغ و پاک و پاریزکار بوون.

کوتایی ته دهرسه شمان بهم دوو فرمايشته ییغهمبری خوا ﷺ دینن:

۱- (أَفْضَلُ نِسَاءِ أَهْلِ الْحَيَّةِ خَدِيجَةُ بِنْتُ خُوَيْلِدٍ وَقَاطِمَةُ بِنْتُ مُحَمَّدٍ وَمَرْيَمُ بِنْتُ عِمْرَانَ وَآسِيَةُ بِنْتُ مُزَاجِمٍ أَمْرَأَةُ فِرْعَوْنَ)، (أخرجه أحمد: ۲۹۰۳، والحاكم: ۳۸۳۶، وقال: صحيح الإسناد، وعبد بن حميد: ۵۹۷، والنسائي في الكبرى: ۸۳۶۴، وأبو يعلى: ۲۷۲۲، وابن حبان: ۷۰۱۰، وقال الحافظ في الفتح: إسناده صحيح)، واته: باشتړنی ثافره تانی بههشت خه دیجه کی خوه یلیدهو، فاتیمه کی موحه ممه دهو، مہریم کی عیمړانهو، ناسیای کی موزاحیمه، ثافره ته که کی فیرعه ون.

۲- (كَمُلَ مِنَ الرِّجَالِ كَثِيرٌ وَلَمْ يَكْمُلْ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا آسِيَةُ أَمْرَأَةُ فِرْعَوْنَ، وَمَرْيَمُ بِنْتُ عِمْرَانَ، وَإِنْ فَضَّلَ عَائِشَةُ عَلَى النِّسَاءِ، فَكُنْضِلِ الثَّرِيدِ عَلَى سَائِرِ الطَّعَامِ)، (أخرجه البخاري: ۳۴۱۱، ومسلم: ۱۴۸۶)، واته: زور کهس له پیاوان تیرو ته وواو بوون، به لام له ثافره تانی نهوہی زور تیرو ته وواو بووې، ته نیا ناسیه ثافره ته که کی فیرعه ون و، مہریم کی عیمړان و، خه دیجه کی خوه یلیدهو، چاکی عائیشہش به سره ثافره تانی دیکه دا، وهک چاکی و نیمتیا زی تشریب و تیگوشین (الثريد) ه، (که جوړیکه له خواردنی نایاب به نسبت عهړه بانهوہ)، به سره جوړه خواردنه کانی دیکه دا.

خوایە لوتف و کەرەمی خووی یارمەتیمان بدات، هەمیشە پیاوێ چاکەکان و ئافرەتە چاکەکان، بکەینە سەر مەشق لە ژیاڵاندا، هەمیشە مشووری ئیمان و کرداری باش بخوین و، دڵنیابین لەوەی هیچکەس بە مەلەێ کەس ناپەرێتەو، دڵنیابین لەوێ ئەگەر خواوەنی ئیمان و کرداری باش نەبین، هیچ شتێکی دیکەمان بە کەلک نایەت، بەلام کەسێ خواوەن ئیمان و کرداری باش بێ، ئەو کاتە لە نیزیکی چاگانیش بەهرەمەند دەبێ، لە دنیاو لە دواڕۆژیشدا، لە تکاو شەفاعەتی پیغمبەریش ﷺ و زانایان و شەهیدانیش بەهرەمەند دەبێ،

لێرەدا کۆتایی بە ئەم دەرسەمان دێنین و، کۆتایی بە تەفسیری سوورەتی (التحریم)یش دێنین.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

تہ فیسری سوورہ تی

اُمِّلْکِ

دەستپێک

بە پێزان!

ئەمڕۆ کە (٢٥) ی ڕەمەزانی / سالی (١٤٤١) ی کۆچییه، بەرانبەر: (٢٠٢٠/٥/١٨) ی زاینی، لە شاری دێرینی هەولێر، خوا پشتیوان بێ دەست دەکەین، بە تەفسیرکردنی سوورەتی (المُلُک)، سەرەتاش دینە سەر خستنه‌رووی پێناسە و نێوەڕۆکی (سُورَةُ الْمُلُكِ) و، لە حەوت (٧) ڕکەدا، پێناسەی ئەم سوورەتە موبارەکە دەکەین:

پێناسەی سوورەتی (الملک) و بابەتەکانی

یەکەم: ناوی ئەم سوورەتە:

ئەم سوورەتە بەلای کەمەوه هەشت (٨) ناوی هەن:

ناوی یەکەم: ناوی باوتری ئەم سوورەتە بریتیه‌ له: (سُورَةُ الْمُلُكِ)، بەلام چەند ناویکی دیکەشی هەن، ڕەنگە لە هەندیک شوێنان، هەندیک لەو ناوانە باسیان دەکەم، باوتریش بن لە ناوی (سُورَةُ الْمُلُكِ).

ناوی دووهم: یەکێکی دیکە لە ناوەکانی بریتیه‌ له: ﴿تَبَارَكَ الَّذِي يَبْرِئَ الْمَلِكِ﴾، کە ئەمە ناویکە، پێغمەبەری خوا ﷺ بۆ ئەم سوورەتە بەکارهێناوه، وەك لەم دوو دەقه‌وه دیاره:

١- پێغمەبەری خوا ﷺ فرمووێتی: [سُورَةُ الْقُرْآنِ مَا هِيَ إِلَّا ثَلَاثُونَ آيَةً، خَاصَّتْ عَنْ صَاحِبِهَا حَتَّى أَدْخَلْتَهُ الْجَنَّةَ، وَهِيَ سُورَةُ تَبَارَكَ]، (أَخْرَجَهُ الطَّبْرَانِيُّ فِي الْأَوْسَطِ: ٣٦٥٤، وَالضِّياءَ: ١٧٣٨، وَقَالَ: إِسْنَادُهُ حَسَنٌ، وَأَخْرَجَهُ أَيْضًا: الطَّبْرَانِيُّ فِي الصَّغِيرِ: ٤٩٠، قَالَ الْهَيْثَمِيُّ: «ج٧، ص١٢٧»: رَجَالُهُ رِجَالُ الصَّحِيحِ).

واتە: سوورەتێک لە قورئاندا ھەیە، تەنھا سی (٣٠) ئایەتە، دەمەقالتی و بەرگری کردووە لە خاوەنەکەی، (واتە: لە کەسێک ئەو سوورەتە ی لەبەر کردووە، تێگەیشتووە و کاری پێکردووە)، تاکو خاوەنەکەی خستۆتە بەهەشت، ئەویش بریتییە لە سوورەتی: ﴿تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ﴾.

٢- پێغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: {مِنَ الْقُرْآنِ سُورَةٌ ثَلَاثُونَ آيَةً، شَفَعْتُ لِرَجُلٍ حَتَّى غُفِرَ لَهُ، وَهِيَ: تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ} (أخرجه أبو داود: ١٤٠٠، والترمذي: ٢٨٩١، والنسائي: ٦٣٣، وفي الكبرى: ١٠٥٤٦، ١١٦١٢، وابن ماجه: ٣٧٨٦).

واتە: سوورەتێک لە قورئاندا ھەیە، سی (٣٠) ئایەتە، تەنھا یەکێک بوو پیاویک ھەتا لێی بوردر (خوا لێی خوشبوو)، ئەویش سوورەتی: ﴿تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ﴾.

ناوی سێھەم: (سُورَةُ تَبَارَكَ).

ناوی چوارەم: (الواقية)، پارێزەر.

ناوی پێنجەم: (المنجية)، دەربازکەر.

ناوی شەشەم: (المانعة)، بەرگری لێکەر، بەرگریکار لە خاوەنەکەی.

ناوی حەوتەم: (المجادلة)، مشتومڕکار لەسەر خاوەنەکەی.

ناوی ھەشتەم: (المناعة)، زۆر پێگرمێکار لە خاوەنەکەی کە سزا بدرێ.

ھەڵبەتە ئەو ھەموو ناوانەش، نیشانەی زێدە گرنگیی و، بایەخی ئەم سوورەتە موبارەکەمان بوو دەردەخەن.

دووەم: کات و شونینی دابەزینی:

بە یەكەدەنگیی زانیان ئەم سوورەتە مەككەییە، ھەرچەندە رایەکی پزێپەر گوتووێتی: مەدینەییەو، رایەکی دیکەش گوتووێتی: سێ ئایەتی مەدینەیین، وەك

(السیوطی) لە کتێبه ناوداره کهی (الإتقان) دا هیناویهتی، به لām هیچ به لگه یه کیان له سه ر نهو، ئایه ته کانی ئەم سوورپه ته هه موویان وه ک ئالفه کانی زنجیرێک، یه کدیان به ستوته وهو، پێده چۆ هه مووشی پیکه وه دابه زیی.

هه لبه ته نهو سوورپه تانه ش که چه ند ئایه تیکیان له مه دینه دابه زیون و، چه ند ئایه تیک له مه ککه، بۆ وینه: سوورپه تی (المزمل)، ئایه ته کانیان هه میشه وه ک ئالفه کانی زنجیر یه کدی ده به ستنه وه، به لām قورئانی مه ککه یی سرووشتیکی هه یه، قورئانی مه دینه ییش سرووشتیکی جیاوازو تایهت به خو ی هه یه.

سێیه م: ژماره ی ئایه ته کانی:

ژماره ی ئایه ته کانی ئەم سوورپه ته موباره که سی (٣٠) یه، پێغه مبه ری خوا ﷺ بۆ خو ی فه رموویه تی: (مَا هِيَ إِلَّا ثَلَاثُونَ آيَةً)، به لām (أَهْلُ الْحِجَاز)، ژماره ی ئایه ته کانیان به (٣١) داناه، بۆ نه وه ش که پێغه مبه ری خوا ﷺ فه رموویه تی: ته نیا سی (٣٠) ئایه ته، گو توویانه: لهو ژمارانه دا دوو سییه ک که م یان زیاده ناخوێتر یته وه.

چواره م: ریزبه ندیی له موصحف و له هاتنه خواردا:

له موصحفه دا ئەم سوورپه ته موباره که ژماره که ی (٦٧) ه، له سوورپه تی (الفاتحه) وه، که دێی ئەمه (٦٧) ه مین، سوورپه ته، له دابه زینیشدا (٧٦) ه مین، سوورپه ته پێش (الحاقه) و، دوا ی سوورپه تی (المؤمنون)، دابه زیوه.

په نگه زانای دیکه ش هه بی بلی: له پێش (٧٦) ه وه یه، یاخود له دوا ی (٧٦) وه یه، به لām ئەمه پای جابیری کوپی زهیده، که زۆر له پوونکه رهوانی قورئان پشتیان به رایه که ی نهو به ستوه.

پنجەم: نێوەڕۆکی:

نێوەڕۆکی ئەم سوورەتە، هەمان نێوەڕۆکی قورئانی مەککەییە و دەتوانین بڵین: کۆی ئەو سی (٣٠) ئایەتە، دەربارەی دوو بابەتی هەرە گەورە و گرنگ:

١- بابەتی خواناسیی و، خستنه پوو نیشانهکانی پەرورەدگاریی و بەدییهنەرایەتی و خاوەنداریی و سیفەت بەرزیی و، بێ وێنەیی خوا، چاکەو نیعمەتەکانی لە ژیاانی مروڤدا.

٢- پۆژی دوايي و پاداشت و سزای خوا، که له بهههشت و دۆزهخدا، بهرجهستهن و سه‌ره‌نجامی شوومی بپروایان و، ئاکامی خیری پرواداران.

که دوايي تیشك ده‌خه‌ینه سه‌ر هه‌ریه‌ك له‌و دوو بابه‌ته، له‌میان پوو‌نکردنه‌وه‌ی واتاو چه‌مکی ئایه‌ته موباره‌که‌کاندا.

شه‌شه‌م: تاییه‌تمه‌ندییه‌کانی:

من دوو تاییه‌تمه‌ندی گرنگی ئەم سوورەتەم که‌وتوو‌نه‌ به‌ر چاو:

١- پیم وایه ئەم سوورەتە له‌ قه‌باره‌ی خۆیدا، تاکه‌ سوورەتی‌که‌ که‌ ته‌نیا باسی خواناسیی و، چاکه‌و نیشانه‌کانی خوا، پۆژی دوايي تیدا کراوه‌، باسی هیچ کام له‌ ته‌نیا په‌رستی خوا (توحید الله فی عبادته‌) و، باسی فریشته‌کان و، کتییەکانی خوا، پێغه‌مبه‌ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، نه‌کراوه‌، جگه‌ له‌ وشه‌ی (نذیر)، که‌ تیدا هاتوه‌، یانی: ترسینه‌رو وریاکه‌ره‌وه‌، ئە‌گه‌رنا باسی ئە‌وانه‌ی هیچ کام تیدا نه‌کراوه‌، بۆیه‌ پیم وایه ئەم سوورەتە تاکه‌ سوورەتی‌که‌ تاییه‌تکراوه‌، به‌ باسی خواناسیی و چاکه‌و نیشانه‌کانی خوا پۆژی دوايیه‌وه‌.

٢- چه‌ند ته‌عبیرو وشه‌یه‌ك ته‌نیا له‌م سوورەتەدا هاتوون:

١- ﴿خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيٰوةَ﴾ ٢، خوا مردن و ژیاانی هیناونه‌ دی.

۲- ﴿مَا تَرَىٰ فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِن تَفَوُّتٍ﴾، ۲، له دروستکراوی خوای به به زه ییدا، نارپکی و کهم و کورپی نابینی.

۳- ﴿ثُمَّ أُنْجِ الْأَبْصَرَ كَرْنَيْنِ﴾، ۳، دواپی دوو جار ان چاو بگپره وه، که مه به ست پی جار له دوا جار.

۴- ﴿يَنْقَلِبُ إِلَيْكَ الْأَبْصَرُ خَاسِئًا وَهُوَ حَسِيرٌ﴾، ۴، چاوت ده گه پرتیه وه بو لات به ده درکراوی و، له حالیکدا که زور ماندوویه، له بهر نه وهی هیچی ده ستگیر نه بووه، له دیتنه وهی کهم و کورپی له دروستکراوی خوای به به زه ییدا.

۵- ﴿تَكَادُ تَمَيَّزُ مِنَ الْغَيْظِ﴾، ۵، خه ریکه له داخ و پقان پارچه پارچه بی و لیک بیتنه وه.

۶- ﴿فَسُحْقًا لِأَصْحَابِ السَّعِيرِ﴾، ۶، ئنجا دوورپی بو هاوه لانی کلپهی دوزه خ.

۷- ﴿هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذُلُولًا﴾، ۷، خوا نهو که سه یه که زه وی بو رام و ده سته مو کردوون.

۸- ﴿فَأَمْسُوا فِي مَنَازِكِهَا﴾، ۸، بهلا شان قهد و پاله کان و که لین و بو شاییه کانیدا برؤن.

۹- ﴿صَلَفَتْ وَرَقَضْنَ﴾، ۹، که باسی بالنده کان ده کات، واته: بالین ریک راکرتوه و ده شیه پینه وه یه ک.

۱۰- ﴿بَلْ لَّجُوا فِي عُتُوٍّ وَنُفُورٍ﴾، ۱۰، به لکو نهوان به رده وام بوون له سنورر شکاندن و له سلهمینه وه دا، یان له مله وری و دور که و تنه وه له په یامی خوا دا.

۱۱- ﴿أَفَنَسِيئُ مُكْبَأَعَلٍ وَجْهَهُ﴾، ۱۱، ئایا که سیئ که له په و روو له سه رده م و چاوی ده روا، پی راستگرتووتره، یان که سیئ که به قیت و قنجی و به ریک و راستی ده روا؟!

۱۲- ﴿فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً سَيَّتَتْ وُجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾، ۱۲، کاتیک بینیان، ده م و چاوی نهوانی بیپروا بوون، خراپ بوو، واته: تلخ و ناشیرین بوو، ده م و چاویان تیک چوو و روویان گرزو مو و ناهه مووار بوو.

۱۳- ﴿إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكَ غَوْرًا﴾، ئەگەر ئاۋەكەتان پۇچۇو، واتە: ئاۋەكەتان بەزەۋىدا چۈۋە خۋارو پەنھان بوو، ون بوو، (غَوْرًا)، چاۋگە بە ماناى: (غائراً) ونبوو.

حەوتەم: دابەشكردنى ئايەتەكان بۇ چەند دەرسىك:

شايانى باسە: دۋاى سەرنجدان و تېۋەرمانى زۆرى ئايەتەكانى ئەم سوۋرەتە، رام ھاتە سەر ئەۋە كە ھەموۋى بگەينە يەك دەرس، چونكە ئايەتەكانى ۋەك ئالغەكانى زنجىرىكى مەحكەم، پېكەۋە پەيۋەستى و، ھەموۋشان لە سورگەى ئەۋ دوو بابەتەدا دەسوۋرېنەۋە، ئەۋ دوو بابەتەش ئايەتەكانيان بەسەردا دابەش نەكران، نەك بۇ وېنە: بابەق يەكەميان كە باسى خواناسى و خستە پرووى نیشانەكانى خواۋ نىعمەتەكانى خوايە، لە پېشەۋە بى و، بابەتەكەى دېكە لە دۋاۋە بى، بەلكو ئەۋ دوو بابەتە پېكەۋە ئاۋىتەكران، بۇەش كۆى ئەۋ سى (۳۰) ئايەتە موبارەكەى، كە ئەم سوۋرەتە موبارەكەيان لى پېك دى، ھەموۋياغان كەرنە يەك دەرس.

پروونكردنەۋەى چەمك و واتاى گشتىى ئەم سوۋرەتە لە دە (۱۰) پرگەدا:

با سەرەتا پروونكردنەۋەى تېۋەرپۇك و واتاى ئايەتەكانى ئەم سوۋرەتە، بگەينە پېشەستىى چۈنە تېۋ تەفسىركردن و پروونكردنەۋەى:

۱- لە پېنچ ئايەق سەرەتەى ئەم سوۋرەتەدا، ئايەتەكانى: (۱ - ۵)، سەرەتا باسى مەزنىى و بەرزىى و بەردەۋامىي پېزو بەرەكەتى خواى بى وېنە، كراۋە: ﴿تَبَرَّكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾، ئنجا باسى حېكمەتى ھىئانە دى خوا ﴿بُورْگ و ژيان، كە تاقىكردنەۋەى مروققانە، كراۋە: ﴿الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَنْتُمْ أَحْسَنُ عِبَادًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ﴾، دۋاتر باسى دروستكرانى ئاسمانە ھەۋت چىنەكان و رازىئەرانەۋەى ئاسمانى نىزىكتران لە تېمەۋە، بە ئەستېران و، نەبوون و نەدېترانى ھېچ كەم و كوپىيەك لە دروستكراۋى خوادا، كراۋە: ﴿الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَوَاتٍ طِبَاقًا مَّا تَرَىٰ فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ﴾

مِنْ تَقَوُّبٍ فَأَنْجِعَ الْبَصَرَ هَلْ تَرَى مِنْ فُطُورٍ ﴿٢﴾ ثُمَّ أَنْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنْقَلِبْ إِلَيْكَ الْبَصَرُ حَاسِئًا وَهُوَ حَسِيرٌ ﴿٣﴾ وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصْبِيحٍ وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّيَاطِينِ وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ السَّعِيرِ ﴿٤﴾، ئەمە لە پێنج ئایەتی یەكەمدا.

۲- ئنجا لە شەش ئایەتی دواتردا، ئایەتەکانی: (۶ - ۱۱)، سەرەنجامی شوومی بێروایان لە ڕۆژی دوایی داو، پۆل پۆل خراپانە نێو دۆزەخی ڕق لێ هەلساویان و، سەرەنشتکرانیان کە بۆچی گوئیان بۆ ترسێنەرانی خوا نەگرت، وریاکەرەوانێک کە خوا ناردبوونی؟ ئنجا دان بە هەلەو تاوانی خۆدا هێنانیان و، دووری لە بەزەیی خوا لە بۆ بریاردانیان، خراوەتە ڕوو: ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَيَسُ الْمَصِيرُ﴾ ﴿٦﴾ إِذَا الْقَوُا فِيهَا سَمِعُوا لَهَا شَهِيقًا وَهِيَ تَفُورُ ﴿٧﴾ تَكَادُ تَمَيَّزُ مِنَ الْغَيْظِ كُلَّمَا أَلِغِيَ فِيهَا فَوْجٌ سَأَلْتُمْ خَزَنَتَهَا أَلَنْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ ﴿٨﴾ قَالُوا بَلَىٰ قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ ﴿٩﴾ وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ ﴿١٠﴾ فَأَعْرِضُوا بِرَبِّهِمْ فَسُحْقًا لِأَصْحَابِ السَّعِيرِ ﴿١١﴾.

۳- ئنجا لە ئایەتەکانی: (۱۲ و ۱۳ و ۱۴)دا، باسی لێبوردن و پاداشتی گەورەیی خوا بۆ خۆناسانی دڵ پر سام و هەبەتی خواو، ڕاگەیانندی ئەو راستییە کە بۆ خواي پەنھانزانی شارەزا، چەو قسەیی بەرز یەكسانن، کراو: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ﴾ ﴿١٢﴾ وَأَسْرُوا قَوْلَكُمْ أَوِ اجْهَرُوا بِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١٣﴾ أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ﴿١٤﴾.

۴- ئنجا لە ئایەتی (۱۵)دا، ئاماژە کراو بە ڕام و دەستەمۆ کرانی زەوی و ملیتەچەکرانی بۆ تێدا ژیانی مروغان: ﴿هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذُلُولًا فَامْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِنْ رِزْقِهَا وَإِلَيْهِ النُّشُورُ﴾ ﴿١٥﴾.

۵- ئنجا لە سێ ئایەتەکانی: (۱۶ و ۱۷ و ۱۸)دا، باسی هەپەشە لێکردن و ترس وەبەرانی بێروایان، بە بەلای زەمینیی و ئاسمانیی و، سەرئنج ڕاگێشانیان بۆ میژووی گەلانی

فهو تاول، کراوه: ﴿أَمْ آمَنْتُمْ مِنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يَخِفَّفَ بِكُمْ الْأَرْضَ فَإِذَا هِيَ تَمُورُ﴾ (۱۶) ﴿أَمْ آمَنْتُمْ مِنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ نَذِيرِ﴾ (۱۷) وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿۱۸﴾

۶- دوابی جار یکی دیکه سهرنجر اکیشان بو دیاردهی فرینی بالندان له نایه تی (۱۹) دا: ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ قَوْعَهُمْ صَفْوَتٍ وَيَقِظْنَ مَا يُمِيسِكُهُنَّ إِلَّا الرَّحْمَنُ إِنَّهُ يَكْمِلُ شَيْءً بَصِيرُ﴾ (۱۹)

۷- نجا کردنی سی پرسیاری سهرزه نشتکارانه له بیبر وایه کان، له باره ی دهسته پاچه یی و بیتواناییان، له بهرانبهر سزای خواداو، گرته وهی بژیوو، یه کسان نه بوونی بابای له سهر پروو و چهنگان رویشتوو و، بابای به قیت و قنجیی رویشتوو، له نایه ته کانی: (۲۰ و ۲۱ و ۲۲) دا: ﴿أَمْ نَظُنُّ أَنْ هَذَا الَّذِي هُوَ جُنْدٌ لَكُمْ يَنْصَرُّكُمْ مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ إِنِ الْكَافِرُونَ إِلَّا فِي غُرُورٍ﴾ (۲۰) ﴿أَمْ نَظُنُّ أَنْ هَذَا الَّذِي يَرْفَعُكُمْ إِنْ أَمْسَكَ رِزْقَهُ، بَلْ لَجُوا فِي عُتُوٍّ وَنُفُورٍ﴾ (۲۱) ﴿أَفَنْ يَمْشِيَ مُبْكًا عَلَى وَجْهِهِ أَهْدَى أَمَّنْ يَمْشِيَ سَوِيًّا عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ (۲۲)

۸- نجا جار یکی دیکه سهرنجر اکیشانی مروقه کان بو پیدانی هیزه کانی: بیستن و دیتن و دهر ککردن: گوی و چاوه کان و عه قله کان و، دروستکردن و بلاو کردنه وهیان به زه ویدا، له نایه ته کانی: (۲۳ و ۲۴) دا: ﴿قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ﴾ (۲۳) ﴿قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ﴾ (۲۴)

۹- وه لآمدانه وهی پرسیاره زور دووباره کراوه که یان: که ی کاتی زیندوو کرانه وه دی؟ بهوه که زانیاریه که ی ته نیا له لای خوایه ﴿قُلْ﴾، نجا کت و پر هیئانه پیشی دیمه نی هاتنی قیامهت و تیکچوونی پرووی بیبر وایان و رهش و تلخ بوونی، له نایه ته کانی: (۲۵ و ۲۶ و ۲۷) دا: ﴿وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ (۲۵) ﴿قُلْ إِنَّمَا أَعْلِمُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ﴾ (۲۶) ﴿فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً سَيَّتَتْ وَجُوهَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَقِيلَ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَدْعُونَ﴾ (۲۷)

۱۰- له کو تاییشدا راگه یاندنی سی راستیی مه زن، له نایه ته کانی: (۲۸ و ۲۹ و ۳۰) دا، که بریتین له وهی:

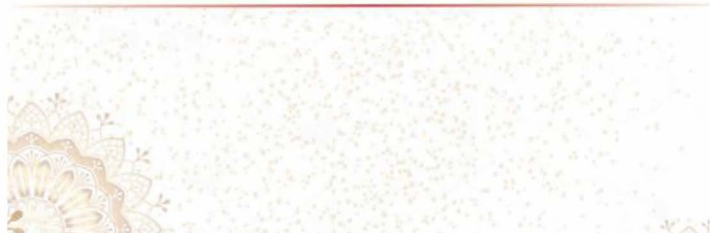
يەك: خۇا ﷻ بە پىغەمبەرەكەي ﷺ دەفەرمۇي: بلى: ئايا ئەگەر خۇا مەن و ئەوانەي لەگەل مندان، فەوتاندینی و مراندینی، یاخود بەزەیی لەگەلماندا نواندو سەری خستین، ئايا كى بىپروايان لە سزاو نازاریكى بە ئیش دەر باز دەكات؟ واتە: خەونی خراپمان پتوہ مەبینن، كە سەرمان بە فەتارەت بچى، چونكە ئەگەر بشرۆین، ئتوہ لە سزا ھەر دەر باز نابن!.

دوو: خۇا ﷻ بە پىغەمبەرەكەي ﷺ دەفەرمۇي: بلى: ئەو خۇای بە بەزەییە ئیمە بروامان پتی ھینا و پشتمان ھەر بەو بەستوہ، بە دنیایی لەمەودواش زۆر چاك دەزانن، كى لە گومرايیەكى ئاشكرا دایە.

سى: لە كۆتاییشدا دەفەرمۇي: پىيان بلى: ئەگەر ئاوەكەتان پۆچوو و بەزەويدا چووہ خوار، ئايا بىجگە لە خۇا ﷻ كى توانای ئەوہی ھەيە ئاوی شیرین و زولال و پۆشتووتان بۆ بىنى؟!.

دەرسی یەكەم

پېناسەى ئەم دەرسە

پېشتریش گوتمان: ئەم دەرسەمان كۆى سى (۳۰) ئايەتەكەى سوورەتى (الملك) دەگرئە خۆى و، پېشتریش لە (پېشەستى) يەك تاراددەيەك تيشكمان خستەسەر نيوەرۆك و چەمك و واتاى سى (۳۰) ئايەتە بە پېزەكەى ئەم سوورەتە، بۆيە لېرەدا پېويست بە دووبارەكردنەوہ ناكات:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ (۱) الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَنْتُمْ أَحْسَنُ عِبَادًا وَهُوَ الْغَفُورُ ﴿۲﴾ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا مَا تَرَى فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِنْ تَفَوتٍ فَأَنْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَى مِنْ فُطُورٍ ﴿۳﴾ ثُمَّ أَنْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّرِينَ يَنْقَلِبُ إِلَيْكَ الْبَصَرُ حَاسِبًا وَهُوَ حَسِيرٌ ﴿۴﴾ وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصْبِيحٍ وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّيَاطِينِ وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ السَّعِيرِ ﴿۵﴾ وَلِلَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَيَسَّ الْمَصِيرُ ﴿۶﴾ إِذَا الْفُؤَا فِيهَا سَمِعُوا لَهَا شَهِيقًا وَهِيَ تَفُورُ ﴿۷﴾ تَكَادُ تَمَيَّزُ مِنَ الْغَيْظِ كُلَّمَا أُلْقِيَ فِيهَا فَوْجٌ سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ ﴿۸﴾ قَالُوا بَلَى قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ ﴿۹﴾ وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ ﴿۱۰﴾ فَأَعْرِضُوا عَنْهُمْ فَسَوْفَ نَنُصِّحُ أَصْحَابِ السَّعِيرِ ﴿۱۱﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿۱۲﴾ وَأَيُّهَا قَوْمُكُمْ أَوْ أَجْهَرُوا بِهِ إِنَّهُ عَلَيْهِمْ يُدَاتِ الضُّرُورُ ﴿۱۳﴾ أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ﴿۱۴﴾ هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذُلُولًا فَأَمْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِنْ رِزْقِهِ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ ﴿۱۵﴾ أَمْ أَنْتُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يَخِفَّ بِكُمْ الْأَرْضُ فَإِذَا هِيَ تَمُورُ ﴿۱۶﴾ أَمْ أَنْتُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا فَسَتَعْمَلُونَ كَيْفَ

نَذِيرٌ ۱۷ وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ۱۸ أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَفَائِرٌ وَيَقْبِضُنَّ مَا يُمِسُّهُمْ إِلَّا الرَّحْمَنُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ ۱۹ أَمَنْ هَذَا الَّذِي هُوَ جُنْدٌ لَكُمْ يَنْصَرُّكُمْ مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ إِنِ الْكَافِرُونَ إِلَّا فِي غُرُورٍ ۲۰ أَمَنْ هَذَا الَّذِي يَرْزُقُكُمْ إِنْ أَمْسَكَ رِزْقَهُ، بَلْ لَجُوا فِي عُتُوٍّ وَنُفُورٍ ۲۱ أَفَمَنْ يَمْشِي مُكِبًّا عَلَى وَجْهِهِ أَهْدَىٰ أَمَّنْ يَمْشِي سَوِيًّا عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۲۲ قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ۲۳ قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ۲۴ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۲۵ قُلْ إِنَّمَا أَعْلِمُهُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ ۲۶ فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً سَيَّتَتْ وَجُوهَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَقِيلَ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَدْعُونَ ۲۷ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكَنِيَ اللَّهُ وَمَنْ مَعِيَ أَوْ رَحِمَنَا فَمَنْ يُجِيرُ الْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ۲۸ قُلْ هُوَ الرَّحْمَنُ أَمَنَّا بِهِ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ۲۹ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْحَابَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ يَأْتِيكُمْ بِمَاءٍ مَعِينٍ ۳۰

مانای دهقو دهقی نایه تهکان

اِبه ناوی خوای به بهزهیی بهخشنده. بهرزو بهرپرزو شکوآداره تهو کهسهی
 حوکمرانیی په‌های (دنیو دواړوژی) بهدهستهو، تهو له‌سه‌ر هه‌موو شتیک
 توانایه ۱ تهو کهسهی مردن و ژبانی هیناونه دی، تاکو تاقیتان بکاته‌وه
 کامه‌تان کرده‌وی چاکتره‌و، تهو زالی لیپورده‌یه ۲ تهو کهسهی هه‌وت
 ناسمانی چین چینی دروستگردوون، له دروستکراوی (خوای) به بهزه‌یی
 دا، نارپکیکی نابینی، چاو بگپړه نایا هیچ درزو که‌لینان ده‌بینی؟ ۳ دواپی
 جار له دوا جار چاو بگپړه (و ناسمانان بپشکنه، پو دوزینه‌وه‌ی نارپکیکی)،
 سه‌ره‌نجام چاوت به دهرکراوی ده‌گه‌رپته‌وه لات (بی نه‌وه‌ی هیچی ده‌ستگیر
 ببی)، له حالیکدا شه‌که‌ت به‌وه ۴ به دناییش ناسمانی نریکتر (له زه‌وی)

مان بە چرايان رازاندۆتەو، بۇ بلىسە بارانى شەيتانەكانىش (لە پارچەكان) و (وېراي ئەو، شە) نازارى بلىسەدارىشمان بۇ داناون (لە پۇژى دوايى دا) ۵

بۇ ئەوانەش كە بە پەرورەدگاربان بېپروان، نازارى دۆزەخ ھەيەو، خراپترىن سەرەنجامىشە ۶ كاتىك تىيغرى دەررىن بە كوئىن و قولپ دانەو ھە گرەو

لرەھى دەبىست ۷ نىزىكە لە پەستىيان بېچرى (و پارچە پارچە بىن)، ھەر كات كۆمەلىك (لە بېپروايان) ى فېردرانە نىو، (فرىشتە) دۆزەخەوانەكان لىيان

پرسىن: ئايا ترسىئەرو ورياكەرەو، تان بۇ نەھات؟ ۸ گوتيان: با، بىگومان ترسىئەرو ئاگادار كەرەو، ھەمان بۇ ھات، كەچى بەدرۆمان دانائو گوتان: خوا ھىچ

شتىكى دانەبەزاندو، ئىو ھەكە لە گومرايىھى گەر، لە ھىچ شتىكى دىكەدا نىن ۹ (بېپروا دۆزەخىيەكان) گوتىشان: ئەگەر (كاتى خۇي) ئىمە بىستبامان

يان قامىبامان (تىستا) لە نىو ھاو، لانى كلىھ (ى ئاگرى دۆزەخ) دا نەدەبوو ۱۰

دانىان بە گوناھيان داھىئا، ئنجا دوورى (لە بەزەيى خوا) بۇ ھاو، لانى كلىھ (ى ئاگرى دۆزەخ) ۱۱ مەوگەر ئەوانەي بە پەنھانىي سام لە پەرورەدگاربان

دەكەن، لىيوردىك (ى ناوازە) و پاداشتىكى گەرەيان ھەيە ۱۲ قەھتان پەنھان بىكەن يان ئاشكرى بىكەن (يەكسانە)، چونكە بىگومان ئەو (خوا) بە (نىازو

خولايەكانى) ھاو، لى سىنەكان زانايە ۱۳ ئايا ئەو كەسەي (مروقى ھىئاو، تە دى و) دروستىكرودە (ھەموو شتىكى لە بارەو، نازانى ۱۴ لە ھالىكدا ئەو

پەنھانزاني شارەزاشە؟ ۱۵ (خوا) ئەو كەسەيە زەوى بۇ دەستەمۇ كرودون، ئنجا بە قەد پال و لاشانەكانى دا پرون و لە بۇيوى، وى بخون و (دواي زىندو

كرانەو، شە) بلاوكرانەو، تەنيا بۇ لاي ويە ۱۶ ئايا لەو (خوای) ھى لە ئاسمانە دلىيان كە بە زەوتاندا پۇچوئى، ئنجا يەكسەر (زەوى) گىژ بخوات؟ يان ئايا

لەو كەسەي لە ئاسمانە دلىابوون كە (بايەكى) چەو رامالتان بىترىتە سەر؟ ئنجا چاك دەزانن (ئاكامى) ترساندم چۆنە! ۱۷ بە دلىابىش ئەوانەي پىش

وانىش بەدرۆيان دانا (پەيامى خوا)، ئنجا ئايا (سزادان و) نكوولىيكرندم (لە

بەدرۆ دانانىان) چۆن بوو؟ (۱۸) ئايا تەماشاي بالندان (مەلان) يان نەكردو،
 لە سەر وويانەو پانراخەرن (بۆ بالەکانيان) و ویکيان دەهینەو (بالەکانيان
 لیک دەدەن) و جگە لە (خوای) بە بەزەیی (بە هەواو) نایانگري! بىگومان
 ئەو بىنەرى هەموو شتیکە (۱۹) يان ئايا کتیه ئەو کەسەى سوپاتانە، جگە لە
 (خوای) بە بەزەیی، سەرتان دەخات! بىپروايان تەنیا لە لە خوایى بوون دان
 (۲۰) يان ئايا ئەو کەسە کتیه، ئەگەر ئەو (خوا) بژیوێکەى بگريتهو، بژیوتان
 دەدات! بەلکو (بىپروايان) لەسەرکيشی و سەلمینەو دا سەرەخەريان کرد (۲۱)
 ئايا کەسێک کە لەسەر رووی سەر بەرەو خوار دەپوات، راسترۆترە، يان کەسێک
 کە بە قیت و قنجی بەرپێهەى راست دا دەپوات؟ (۲۲) بلى (خوا) ئەو کەسەى
 تێوێ پێگەياندو، بىست و چاوێکان و عەقلەکانى بۆ پەخساندوون، بە کەمى
 سوپاسگوزارى بۆ خوا دەکەن (۲۳) بلى (خوا) ئەو کەسەى تێوێ بە زەویدا
 بلاوکردۆتەو، بەس بۆ لای ویش کووێکرتەو (۲۴) (بىپروايەکان) دەشلین:
 (هاتنە دى) ئەو بەلێنە (بەلێنى زىندووکرانەو) کەى، ئەگەر تێوێ لە راستان؟
 (۲۵) بلى: زانیاری (ئەو بەلێنە) تەنیا لە لای خواىە، من تەنیا ترستەنەری
 ئاشکرام (۲۶) نجا (کاتیک بەلێنە هات و) لە نيزیکەو ديتان ئەوانەى بىپروا
 بوون، پرويان خراب (و گرژ) بوو و (پييان) گوترا: ئەمە بوو کە کاتى خوای
 تێو داواتان دەکرد (و پەلەتان بوو بى) (۲۷) بلى: ئايا پیم بلین: ئەگەر خوا
 خویم و ئەوانەى لەگەلمدان، فەوتاندینی يان بەزەیی پیمان دا هات، ئايا کى
 بىپروايان لە ئازاریکى بە تیش پرگار دەکات؟ (۲۸) بلى: ئەو (خوا) بە بەزەییو
 پرومان پى هینا، پشتمان تەنیا بەو بەستو، تێوێ لەمەودا دەزانن کتیه
 ئەو کەسەى لە گومرايەى پوون دایە! (۲۹) بلى: پیم بلین ئەگەر ئاوێکەتان
 رۆچوو (بە زەویدا)، ئايا کى ئاوێکى رەوانتان بۆ دینى؟ (۳۰).

شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(تَبَارَكَ): (أَصْلُ التَّبَارِكِ: صَدْرُ الْبَعِيرِ، بَرَكَ الْبَعِيرُ: أَلْقَى بَرْكَهُ، وَاعْتَبِرَ مِنْهُ مَعْنَى اللُّزُومِ، وَالتَّبَارُكَةُ: نُبُوتُ الْخَيْرِ الْإِلَهِيِّ فِي الشَّيْءِ، وَتَبَارَكَ: تَنْبِيهُ عَلَى مَا يُفِيضُهُ عَلَيْنَا مِنْ نِعَمِهِ)، (تَبَارَكَ)، له (بَرْك) هوه هاتوه، (بَرْك) یش، به سینگی حوشر ده گوتری، چونکه حوشر که یه خ ده بی، پِشِی سینگی داده دات، (أَلْقَى بَرْكَهُ)، واته: سینگی دادا، ئنجا له بهر نه وهی حوشر کاتیک یه خ ده بی، سینگی ده نیته سه زه وی و، به ویوه ده چه سپی و ده مینیته وه، له وه وه مانای په یوه ست بوون وه گریراوه، (التَّبَارُكَةُ): بریتیه له چه سپانی خِیرو چاکه ی خوایی له شتیکدا، که ده فهرموئ: (تَبَارَكَ) ئه مه ناگادار کردنه وه یه بو ئه و چاکه و نِعمه ته ماددی و مه عنه و بیانه ی خوا به سه رمانیان دا ده ریژی.

(طَبَاقًا): (الْمُطَابَقَةُ: أَنْ تَجْعَلَ شَيْئًا فَوْقَ آخَرَ بِقَدَرِهِ، طَبَاقًا: بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ، مُطَابَقَةً): نه وه یه شتیک له سه ر شتیک دابینی به نه ندازه ی خوئ، (طَبَاقًا)، واته: هه ندیکی له سه ر هه ندیک، چین له سه ر چین.

(تَفَوُّتٍ): (التَّفَاوُتُ: الْإِخْتِلَافُ فِي الْأَوْصَافِ: ﴿مَا تَرَى فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِنْ تَفَوُّتٍ﴾، أي: لَيْسَ فِيهَا مَا يَخْرُجُ عَنْ مُقْتَضَى الْحِكْمَةِ، وشه ی (تَفَاوُت): به مانای جیاوازییه له وه سه فه کاند، که ده فهرموئ: ﴿مَا تَرَى فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِنْ تَفَوُّتٍ﴾، له دروستکراوی (خوای) به به زه ییدا، ته فاوت نابینی، یانی: شتیک نابینی که له حیکمه ت بچیته ده، واته: ناریکیی نابینی و، بی یاسایی و بی سیستمی نابینی.

(فُطُورٍ): (أَصْلُ الْقَطْرِ: الشَّقُّ طَوْلًا، فُطُورٍ: بریتیه له وهی شتیک به باری در یژیدا بقلیشینی، قلیشانندن، (فُطُورٍ: لِإِخْتِلَالِ وَالْوَهْيِ فِيهِ)، (فُطُورٍ): بریتیه له ناریکیی و بی هیزی له شتیکدا.

(كَرَّيْنِ): (الْكَرْ: الْعَطْفُ عَلَى الشَّيْءِ بِالذَّاتِ أَوْ بِالْفِعْلِ، وَجَمْعُهُ كَرْوَرٌ، (كَرَّ):
بريتيه له گه رانه وه و بادنانه وه بۆ شتیک، به خود، یان به کردار، واته: خودی
ئەو شتە بگێردرێتە وه بۆ ئەو، یاخود کردە وه کە ی بگێردرێتە وه (كَرَّ)، به
(كَرَّوَر)، کۆ دە کرێتە وه.

(حَاسِيًا): (حَسَأَ الْبَصَرُ: انْقَبَضَ عَنْ مَهَانَةٍ، (حَسَأَ الْبَصَرُ)، چاوه که هاته وه یه ک،
به زه بوونی، به هیچ له دهست نه هاتووی.

(حَسِيرٌ): (الْحَسِرُ: كَشَفَ الْمَلْبَسَ عَمَّا عَلَيْهِ، وَالْحَاسِرُ وَالْمَحْسُورُ: الْمَعْيَا لَانْكِشَافِ
قَوَاهُ، وَحَاسِرٍ: حَسَرَ بِنَفْسِهِ قَوَاهُ، وَمَحْسُورٌ: التَّعَبُ حَسَرَهُ، (حَسِرَ): بریتیه له
لا بردنی پۆشاکیک له سه ره وه دی پۆشیوه، (بۆ ویته): (حَسَرَ عَنْ ذِرَاعِهِ)، واته:
قۆلێ هه لمالی، پۆشاکه که ی له سه ره باسکی لادا، (حَاسِرٌ وَمَحْسُورٌ)، هه ردووکیان
به مانای ماندوو بوون و ماندوو بوو، دین، له به ره وه دی بابای ماندوو بوو
هیزه کانی نه ماون، (حَاسِرٍ)، که سیکه خوێ هیزه کانی خوێ نه هیشتین و خوێ
ماندوو کردبێ، به لام (مَحْسُورٌ)، که سیکه، ماندوو بوون هیزی نه هیشتین.

(مَصَابِيحُ): (مَصَابِيحُ: جَمْعُ مَصْبَاحٍ، وَهُوَ السَّرَاجُ، وَالْمِصْبَاحُ: مَقَرُّ السَّرَاجِ،
وَالْمَصَابِيحُ: أَعْلَامُ الْكَوَاكِبِ، (مَصَابِيحُ)، کۆی (مِصْبَاحٌ)، به مانای چرا، (مِصْبَاحُ)،
بریتیه له نشینگه ی چرایه که، واته: ئەو شوقه ی هه یه، (مَصَابِيحُ)، به ئەستیره
ناوداره کانی ش ده گوتری.

(رَجُومًا): (جَمْعُ رَجْمٍ: مَا يُرْجَمُ بِهِ مِنْ حِجَارَةٍ وَغَيْرِهَا، (رُجُومٌ)، کۆی (رَجْمٌ)
ه، یانی: پێدادراو، ده شگونجی کۆی (رَجْمٌ) بێ، واته: پێدادان یانی: چاوگ
بێ، شتیک که به شتیک داده درێ، له به ردو جگه له به ردیش، که لێره دا
مه به ست پێتی ئەو پارچه نه یزه ک و بلیسانه ن، که له ئەستیره خرۆکه کان
جیا ده بنه وه.

(السَّعِيرُ): (النَّارُ، لَهَبُ النَّارِ، حَبَا سَعِيرُ النَّارِ)، (سَعِيرٌ)، بە مانای ئاگر دى و، بە مانای بلیسەى ئاگریش دى، دەگوترى: (حَبَا سَعِيرُ النَّارِ)، بلیسەى ئاگرەكە خەفە بوو، یاخود کوژایەو.

(شَهِيْقًا): (الشَّهِيْقُ: جَذْبُ الْهَوَاءِ إِلَى الصَّدْرِ، وَتَرَدُّدُ النَّفْسِ بِحَيْثُ يُسْمَعُ، وَالصَّوْتُ الشَّدِيْدُ)، (شَهِيْقٌ): بە چەند واتایەك هاتو، یەكەم: هەوا خستەن ئیو سییەكان، پیچەوانەى (زَفِيْرٌ)، كە بریتیه له هەوا دەرکردن له سییەكان، كەواتە: (شَهِيْقٌ): هەناسە هەلمزینە، بەلام (زَفِيْرٌ): هەناسە دانەو، هەروەها (شَهِيْقٌ): بە مانای هەناسەدانێك دى كە بناسرى و، بە مانای دەنگێكى بەهیزیش دى.

(تَفَوْرًا): (تَفَوْرٌ): دەكۆلى، یاخود بە قوڵپ دیتە دەرى، (فَارَ الْمَاءُ يَفُوْرًا وَفَوْرَانًا: خَرَجَ مِنَ الْأَرْضِ وَجَرَى مُتَدَفِّقًا فَهُوَ فَوَارٌ)، ئاوەكە دەرچوو، دەردهچی، دەرچوون، (فَوْرًا وَفَوْرَانًا)، هەردووکیان چاوگن، ئاوەكە لەزەوى دەرچوو و رویشت بە هەلقوڵینەو، (فَوَارٌ)، دەرقلوو بەهیز.

(تَمَيَّرٌ): بە: (تَمَيَّرٌ) و (تَمَيَّرٌ)ش، خوینراوەتەو، (تَقَطَّعَ)، خەریكە لێك ببیتەو و بپچرى.

(الْغَيْظُ): (الْغَيْظُ: شِدَّةُ الْغَضَبِ)، (غَيْظٌ): بریتیه له توورەى توند و سەخت.

(فَسَحًا): (فَسَحٌ: دَوْرِيٌّ، السَّحْقُ: تَفْتِيْتُ الشَّيْءَ)، (سَحَقٌ): بریتیه له هارپنى شتیك و پارچە پارچە كردنى، دەگوترى: (أَسَحَقَهُ اللَّهُ: أَي: جَعَلَهُ سَحِيْقًا وَسَحَقَهُ: جَعَلَهُ مُفْتَقَةً)، (أَسَحَقَهُ اللَّهُ)، واتە: خوا بیکات بە (سَحِيْقٌ)، (سَحِيْقٌ)یش، واتە: هاردارا، یاخود دوورخراو.

(ذُلُّوْا): (ذُلُّوْا: مِنَ الذُّلِّ، ذُلُّوْلٌ: لَيْسَ بِضَعْبَةٍ)، (ذُلٌّ) هەیهو (ذُلٌّ) هەیه، (ذُلٌّ)، واتە: بى دەستەلاتی و دامایی و گەردنكەچی، بەلام (ذُلٌّ)، بو ئازەل بەكاردی واتە: دەستەمۆی، (ذُلُّوْا)، واتە: ئازەلێكى دەستەمۆ، كە دەفەرموى: خوا زەوى

(ذَلُول) كىردۈ، واتە: ۋەك چۆن ئاژەللىك چەمووش نىيە و بە لە بارىي پشت دەباتە ژىر بارو، بار دەكرى، ياخود خاۋەنەكەى سۈارىي دەبى و دەچىتە سەر پشتى، زەۋيىش بەھەمان شىۋەيە.

(مَنَازِكُهَا): (المَنَازِكُ: جَمْعُ مَنَكِبٍ، مُجْتَمِعُ مَا بَيْنَ الْعَصَدِ وَالْكَتِفِ)، (مَنَازِكُ)، كۆى (مَنَكِب)ە، (مَنَكِب)ىش، ئەو شوئىنەيە كە قۇل و شان پىكەۋە دەبەستىتەۋە، باسك و شان، كەۋاتە: (فَأَمْسُوا فِي مَنَازِكِهَا)، يانى: بەلا شانەكانى زەۋيدا بىرۇن.

(يَخْضِفُ بِكُمْ الْأَرْضَ): واتە: بە زەۋىتاندا بەرئتە خوار، يان زەۋىتان لە ژىردا رۇبۇچوئىنى، (خَسَفَهُ اللَّهُ وَخَسَفَ هُوَ، أَي: ذَهَبَ وَغَابَ)، (خَسَفَهُ اللَّهُ)، واتە: خوا بەزەۋيدا بىردىيە خوار، بەلام (خَسَفَ هُوَ)، خۇي بەزەۋيدا چوۋە خوار، كەۋاتە: (خَسَفَ)، ھەم بە (لازم) ھاتوۋە، ھەم بە (متعدى)، (خَسَفَهُ اللَّهُ)، بەركار خوازە، خوا بە زەۋى دا بىردىيە خوار، بەلام (خَسَفَ هُوَ)، ئەمە (لازم)ە، واتە: بەركارى ناۋى، خۇي بەزەۋيدا چوۋە خوار (أَي: ذَهَبَ وَغَابَ)، واتە: رۇيشت و ون بوو. (تَمُورُ): (الْمُورُ: الْجَرِيان السَّرِيعُ، وَالْمُورُ: التُّرابُ الْمُتَرَدَّدُ بِه الرِّيحُ، وَنَاقَةٌ مُمُورٌ فِي سَيْرِهَا فَهِيَ مُوَارَةٌ)، (مُورُ): بە رۇيشتنى خىرا دەگوتىرى، ھەروەھا (مُورُ): بەو گلە دەگوتىرى كە با دەيھىئىنى و دەييا، دەگوتىرى: (وَنَاقَةٌ مُمُورٌ فِي سَيْرِهَا فَهِيَ مُوَارَةٌ)، حوشترىك كە لە رۇيشتنەكەيدا بىت و بچى و بسوۋرپتەۋە، (فَهِيَ مُوَارَةٌ)، ئەو زۆر دەسوۋرپتەۋە، ياخود زۆر دىت و دەچى.

(حَاصِبًا): (الْحَاصِبُ: مَكَانٌ حَاصِبٌ، أَي دُو حَصْبَاءَ، وَالْحَاصِبُ: الرِّيحُ الشَّدِيدَةُ تَحْمِلُ التُّرابَ وَالْحَصْبَاءَ)، دەگوتىرى: (مَكَانٌ حَاصِبٌ)، واتە: (حَصْبَاءُ)، لىيە (حَصْبَاءُ)ىش، واتە: چەو و وردە بەرد، ھەروەھا (حَاصِبُ)، بە ماناي بابەكى بەھىزىش دى، كە گل و چەو لەگەل خۇي رادەمالى.

(نَذِيرٌ): (إِنذَارٌ، مُنْذِرٌ، نَذِيرٌ)، ھەم بە ماناي ترساندن دى، بە چاۋگ، ھەم بە ماناي (مُنْذِر)ىش دى واتە: ترسىنەرو ئاگادار كەرەۋە.

(نَكِيرَ): (ئىنگار)، (نَكِيرَ)، بە ماناى نكوۋىلىيىكىردن و، بە ماناى سزايەك دى بىتتە
ھۆى ئەۋەى ئەو كەسەى سزا دەدرى، بگەرپتەۋە لەو خراپەيەى دەيكات.

(صَفَّاتٍ): (صَفَّ الطَّيْرِ فِي السَّمَاءِ: بَسَطَتْ أَجْنَحَتَهَا فِي طَيْرَانِهَا فَلَمْ تُحَرِّكْهَا،
(صَفَّاتٍ)، واتە: بالى خويان پانراخستو، چونكە (صَفَّ الطَّيْرِ فِي السَّمَاءِ)، واتە:
بالندەكان بالەكانيان لە ئاسمان پان راخستو و نەيانجوولاندو، بالندە كە
دەفرى دوو حالەتى ھەن: يان بالەكانى لىك دەدات، ئەگەر بىھۆى بەرز بىتتەۋە،
يان بە خىرايى بروت، جارى واشە بالەكانى رىك دەكات و، رادەگرى و بە
ھەواو دەۋەستى، ئنجا ئەۋە پى دەگوترى: (صَفَّاتٍ)، واتە: بالندەكان باليان
پانراخستو و راۋەستاۋن.

(وَيَقْبِضَنَّ): (أَي: يُضَيِّقَنَّ، يُضَيِّقَنَّ أَي: يُضَيِّقَنَّ)، واتە: بالەكانيان تەنگ
دەكەنەۋەو دىننەۋە يەك، (قَبْضَةُ أَي: ضَيْقُهُ، وَبَسَطُهُ أَي: وَسْعُهُ)، (قَبْضَةُ)، تەنگى
كردەۋە (بَسَطُهُ)، فراۋانى كرد، (يَقْبِضَنَّ)، واتە: بالەكانيان دىننەۋە يەك، ئنجا
بۆيە خوا ﷻ بە كۆ ھىنايەتى چونكە بۆ كۆى بالندەكانە.

(غُرُورٍ): (غَرَّ يَغُرُّ غَرَارَةً وَغِرَّةً: جَهَلَ الْأُمُورَ، وَعَقَلَ عَنْهَا فَهُوَ غَرٌّ، وَغَرَّ فُلَانًا
يَغُرُّ غَرًّا وَغُرُورًا: خَدَعَهُ وَأَطْمَعَهُ بِالْبَاطِلِ)، (غُرُورٍ)، واتە: لە خۆبايى بوون يان
ھەلخەلەتان، دەگوترى: (غَرَّ يَغُرُّ غَرَارَةً وَغِرَّةً)، واتە: ھەلخەلەتاۋ فریوى خوارد
(جَهَلَ الْأُمُورَ وَعَقَلَ عَنْهَا)، ئاگادارى كارەكان نەبوو و لىيان بىئاگا بوو، (فَهُوَ غَرٌّ)،
ئەو ھەلخەلەتاۋە، فریو خواردوۋى، (غَرَّ فُلَانًا يَغُرُّ غَرًّا وَغُرُورًا)، واتە: فلانەكەسى
ھەلخەلەتاندىۋ فېلى لىكردو بەشتىكى پوچ ئومىدەۋارى كرد، كە بوونى نىە.

(لَجُؤًا): (لَجَّ فِي الْأَمْرِ يَلِجُ لَجَاجًا وَلَجَاجَةً، أَي: لَازَمَهُ وَأَبَى أَنْ يَنْصَرِفَ عَنْهُ)، (لَجَّ
فِي الْأَمْرِ)، واتە: مكوۋر بوو لەسەر كارەكە، (يَلِجُ لَجَاجًا وَلَجَاجَةً)، ھەم (لَجَاجًا)،
ھەم (لَجَاجَةً)، ھەردووکیان چاۋگن واتە: پىيەۋە پەيوەست بوو، ئامادە نەبوو
دەستى لى ھەلېگىرى.

(عَتَى): (عَتَى يَعْتَوُوا عُنُوًّا وَعِيتِيًّا: عَتَى أَي: اسْتَكْبَرَ وَجَاوَزَ الْحَدَّ)، واتە: خۆی بە زلگرت و لە سنوور دەرچوو، (فَهُوَ عَاتٍ)، ئەو لە سنوور دەرچووی خۆ بە زلگرە، (وَالْجَمْعُ عَتَاةٌ)، بە (عَتَاةٌ)، کۆ دەکرێتەوه، واتە: لە سنوور دەرچووان.

کەواتە: (عَتَى يَعْتَوُوا عُنُوًّا وَعِيتِيًّا)، واتە: لە سنوور دەرچوو، یان خۆی بە زلگرت، بە لە سنوور دەرچوون و خۆ بە زلگرتن و، بکەرەکە ی (عَاتٍ) یە، کە کە بە (عَتَاةٌ)، واتە: لە سنوور دەرچووان، یان خۆ بە زلگران، یان سنوور شکێنان، کۆ دەکرێتەوه.

(وَنُقُورُ): (نَقَرَ مِنَ الشَّيْءِ نُقُورًا وَنَيْقَارًا: فَزَعَ وَأَنْقَبَضَ غَيْرَ رَاضٍ عَنْهُ)، (نَقَرَ مِنَ الشَّيْءِ نُقُورًا وَنَيْقَارًا)، واتە: لە شتەکە سەلمیەوه و لێی دوورکەوتەوه، واتە: لێی داچەکی و خۆی لێ دوورگرت و لێی پازی نەبوو.

(مُكِبًّا عَلَى وَجْهِهِ): واتە: لەسەر دەم و چاوی، لەپەوروو کەوتو، (أَكْبَ عَلَى الشَّيْءِ: أَقْبَلَ عَلَيْهِ وَشَغِلَ بِهِ)، (أَكْبَ عَلَى الشَّيْءِ)، واتە: سەرقالی ئەو شتە بوو و پروی تێکرد، بەلام (أَكْبَ عَلَى وَجْهِهِ: انْقَلَبَ)، واتە: بەسەر دەم و چاویدا هەلگەرایەوه، (إِنْكَبَ)، دیسان ئەویش بە مانای کەوتن بەسەر دەم و چاودا، یاخود هەلگەرانەوه لە سەر دەم و چاو و بە پشتەوه دا، بۆ هەردووکیان بەکاردا.

(سَوِيًّا): (السَّوِيُّ: الْمُسْتَوِي الْمُعْتَدِلُ، لَا إِفْرَاطَ فِيهِ وَلَا تَفَرُّيطَ)، (سَوِيًّا) و (مُسْتَوِيًّا)، واتە: هاوسەنگ، کە نە زێدەڕۆیی تێدابی نە کەمتەر خەمی.

(ذَرَأْتُمْ): (أَي: خَلَقْتُمْ، أَوْ كَثَرْتُمْ أَوْ نَشَرْتُمْ)، (ذَرَأًا)، بە سَن و اتایان هاتو:

أ- ئێوهی وه دیهێناوه.

ب- یاخود ئێوهی زۆر کردوه.

ج- ئێوهی بڵاوکردۆتهوه.

(زُلْفَةً): (الرُّلْفُ: الْقُرْبَةُ، وَالْمَنْزِلَةُ، وَالرُّلْفَى: الْقُرْبَى وَالْمَنْزِلَةُ)، (زُلْفَ وَرُلْفَى)،
هەردووکیان بە مانای نزیکیی و ڤێگەهی نزیکی دین.

(سَيِّئَتِ وُجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا): ئەوانەهی بێپروان دەم و چاویان گۆرا، خراپ بوو، (سَاءَ يَسُوءُ سَوَاءً وَسَوَاءً: لِحَقِّهِ مَا يَشِينُهُ وَيَقْبَحُهُ، وَنُسِبَ ذَلِكَ إِلَى الْوَجْهِ، حَيْثُ إِنَّهُ يَبْدُو فِي الْوَجْهِ أَثَرُ السُّرُورِ وَالْغَمِّ)، (سَيِّئَتِ وُجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا)، واتە: ئەوانەهی بێپروان دەم و چاویان تێکچوو، خراپ بوو، واتە: حالەتییکی بەسەرھات کە ناشیرین و دزیوی بکات، بۆیەش پالداراوەتە لای ڕوو، چونکە لەسەر ڕووی مرووف، هەم شویتنەواری دلخۆشیی و، هەم شویتنەواری خەم و دلتنەنگیی، دەر دەکەوێ.

(تَدْعُونَ): (تَطْلُبُونَ)، داوا دەکەن.

(يُحْيِي): (أَجَارَهُ: حَمَاهُ وَأَنْقَذَهُ)، (يُحْيِي)، دەپاریزی، چونکە (أَجَارَهُ: حَمَاهُ وَأَنْقَذَهُ)، پاراستی و دەرپازی کرد.

(عَوْرًا): (غَارَ الْمَاءِ يُغُورُ عَوْرًا، أَي: ذَهَبَ فِي الْأَرْضِ وَسَقَلَ فِيهَا)، ئاوەکە بە زەویدا چوو خوار واتە: تێیدا ون بوو و شوڕ بوو بە ناخی زەویدا.

(مَعِينٍ): (الْمَاءُ الْمَعِينُ)، ئاوێک بە چاو بێنری، یاخود ئاوێکی ڕەوان کە بپوا، (مَعْنِ الْمَاءِ: سَهْلٌ وَسَالٍ فَهُوَ مَعِينٌ وَالْجَمْعُ: مُعْنٍ)، (مَعْنِ الْمَاءِ)، واتە: ئاوەکە ئاسان بوو و ڕۆیشت (فَهُوَ مَعِينٌ)، ئاوەکە ڕەوانەو دەپوا، (معين) بە (مُعْنٍ)، واتە: ئاوە ڕۆیشتوووەکان، یاخود: ئاوە ڕەوانەکان، کۆ دەکرێتەووە.

مانای گشتیی ئایەتەکان

خوای دهفه رموی: **(يَسْمِعُ اللَّهُ الرَّخْزَ الْجَهْلِيَّ)**

به ناوی خوای به بهزهیی بهخشنده، واته:

دهستپیکردنم به ناوی خوایه، ئهوهش مه بهستی پێ ئهوهیه:

١ - ئهم کاره ته نیا بۆ خوا دهکهم.

٢ -- ئهم کاره به پیتی شهرعی خوای دادوهر و کارزان دهکهم.

٣ -- ئهم کاره به تواناو یارمهتی خوای میهره بان دهکهم.

٤ - ئهم کاره بۆ هینانه دی رهزامه ندیی خوا ئه نجام دهدهم.

﴿تَبَارَكَ الَّذِي يَدْرِؤُ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ دوو سوورەت له قورئاندا بهم وشهیه دهستیان پێکردوه، وهك دهست پێکردن ئهگه رنا له ئیوه قه دیدا زیاتر هاتوه، به لام سوورەتی (الفرقان)، ئهم سوورەتی (الملک)، به (تَبَارَكَ)، دهستیان پێکردوه، سوورەتی (الفرقان)، جگه له سه ره تابه که ی، دوو جاریش له ئیوه راسته که یدا، وشه ی (تَبَارَكَ) هاتوه: أ- **﴿تَبَارَكَ الَّذِي إِنْ شَاءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِنْ ذَلِكَ﴾** ١٠، ب- **﴿تَبَارَكَ الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا مِرْجًا وَقَمَرًا مُنِيرًا﴾** ١١.

وشه ی (تَبَارَكَ)، وهك له سه ره تای تەفسیری سوورەتی (الفرقان) یشدا باس مان کردوه.

زانایان ئاویان لێك داوه ته وه: (أَي: تَعَاظَمَ وَتَعَالَى وَكَثُرَ خَيْرُهُ)، واته: خوا به رزه و مه زنه و خپرو به ره که ت و پێزی زۆره و به رده وامه، **﴿الَّذِي يَدْرِؤُ الْمُلْكُ﴾** ئه و زاته ی هوکمرانیی و بالا دهستی له دنیا و دوا پۆژدا، ته نیا به دهستی ویه، **﴿وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾** ئه ویش له سه ر هه موو شتیك به توانایه.

﴿الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيُبْلُوكُمُ أَيُّكُمُ أَحْسَنُ عَمَلًا﴾، ئەو كەسەي مردن و ژيان هێناوه دی، تاكو تاقیتان بكاتهوه، كامهتان كردهوی باشتره، تێمه دوايی له تەفسیرکردنی ئەم سوورەتە موبارەكەدا، وێرای مەسەلە گرنگەكان چەند (كورتە باسێك) یش دەخەینەڕوو، بۆیە لێرەدا بە خێرای بە مانا گشتییەكەیدا دەرۆین، كەواتە: حیکمەت لە دروستكرانی مەزۆفدا، تاقیكردنهویەتی بە كردهوه بە كردهوی باش، وشەي كردهوه (عمل) یش، هەم بە كردهوی دڵ و، هەم بە تەعبیرو دەربرینی زمان و، هەم بە جموجۆلی ئەندامەكانیش دەرگوتری، ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ﴾، ئەو زۆر بالا دەستەو زۆریش لێبوردەیه.

﴿الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا﴾، ئەو زاتەي حەوت ئاسمانی بە چینی لەسەر چینی دروستكردوون، (طباق)، واتە: (مُتَطَابِقَةً)، چینی لەسەر چینی، ﴿مَا تَرَىٰ فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِن تَفَوتٍ فَأَرْجِعُ الْبَصَرَ هَلْ تَرَىٰ مِن فُتُورٍ﴾، لە دروستكراوی (خوای) بە بەزەیی دا ناپێکی نابینی، چاو بگێرە بزانه هیچ ناپێکی و كەلێن و درز دەبینی!

﴿ثُمَّ أَرْجِعُ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ﴾، دوايی چاو بگێرە دوو جار، زانایان دەلێن: (كَرَّتَيْنِ)، لێرەدا مەبەست تەنیا دوو جار نیه، بەلكو واتە: جار لە دواي جار چاو بگێرە، ﴿يَقْلِبُ إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَائِسًا وَهُوَ حَسِيرٌ﴾، چاوت بە دەرکراوی دەگەرێتەوه بۆلات، واتە: هیچی دەستگیر نەبووه، ﴿وَهُوَ حَسِيرٌ﴾، لە حالێكیشدا كە زۆر شەكەت و ماندوو بووه.

﴿وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ﴾، بە دڵنایای ئاسمانی نزیکترمان بە چرایان پاراندۆتەوه، كە مەبەست پێیان ئەستێرەكانه، ﴿وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّيَاطِينِ﴾، ئەو ئەستێرانه مان كردهوون، بە مایه‌ی بەرد بارانكردن و بێتسه بارانكردنی شەیتانهكان، ئنجا ئایا ئەستێرەكان بە تەواویی و بە خێری بە شەیتانهكاندا دادهدرێن؟ بە دڵنایای نەخێر، بەلكو مەبەست ئەو پارچانە كە لێیان دەبنهوه، كە نەیزهك و

بَلَّيْسَه كانن و، له ئەستێرەو خرۆكەكان جیا دەبنەوهو، دێنە ئێو مەودای هێزی
راكیشانی زەوی و بەرگە هەوای زەویی و، بەو شیوەیه دێنە بەرچاوی ئێمەو،
شەیتانەكانیان پێ تیر باران دەکړن.

﴿وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ السَّعِيرِ﴾، سزای کڵهی دۆزهخیشمان بۆ شەیتانەكان ئاماده کردو.
﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ أَلَمِصِيرُ﴾، بۆ ئەوانەش که بیپروان به
پەروەردگاریان، سزاو ئازاری دۆزهخ هەیهو، خراپترین سەرەنجامیش ئەوێه.

﴿إِذَا الْقَوَاذِبَا سَمِعُوا لَهَا شَهِيقًا﴾، کاتیک تیئفری دەدرێن، گوێیان له گرفه و
لرفه ی دەبی، گوێیان له هەناسه هەلکیشانی دەبی، ﴿وَهِيَ تَفُورُ﴾، له حالیکدا
که دهکولێ و دهجووشی، ﴿تَكَادُ تَمَيِّزُ مِنَ الْغَيْظِ﴾، (ئهو دۆزهخه) خهريکه له
پق و داخ و خهفتهتان (له بهرانبهركا فەرهكاندا)، لێك بێتهوهو پارچه پارچه بێ،
یهكێك دهلێ: خهريکه له خهفتهی فلانکەس دهپچرێم، یان خهريکم دهقلیشیم.
﴿كَلَّمَ الْأُنثَىٰ فِيهَا فَوْجٌ سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ﴾، هەر کاتیک (دۆزهخ) کۆمه لێك
تیئفری دەدرێن دۆزهخهوانهكان، ئەوانه ی سەرپەرشتی دۆزهخ دهکەن، لێیان
دهپرسن: ئایا ترسینەرو وریاکەرەوهتان بۆ نههات؟

﴿قَالُوا بَلَىٰ قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِن شَيْءٍ﴾، گوێیان: با به دڵنیایی
ترسینەرو وریاکەرەوهمان بۆ هات، کهچی ئێمه به درۆمان داناو، گوتمان: خوا
هیچ شتیکی دانه به زاندوه، ﴿إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ﴾، ئێوه (ئهی ترسینەرو
وریا که رهوهکان!) ته نیا له گومراییه کی گه وره دان.

﴿وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ﴾، گوێشیان: ئەگەر بیستبامان، یاخود فانیبامان،
یانی: هێزی بیستمان بههره مان لی وەرگرتایه و له خه لکی دیکه مان بیستبایه،
یان خۆمان هێزی عهقل و هۆشی خۆمانمان بهکارهێتابایه، ﴿مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ
السَّعِيرِ﴾، ئیستا له ئێو هاوه لانی کڵهی دۆزهخ دا نه ده بووین.

﴿فَاعْتَرَفُوا بِذَنبِهِمْ فَسُحْقًا لِأَصْحَابِ السَّعِيرِ﴾، دانيان بە گوناھى خوياندا ھيتا،
ئىنجا دوورىي بۇ ھاۋەلانى كېلەي دۆزخ.

ئەوان بەو شىۋەيەن، بەلام ئايا ئەوانەي سام و ھەيەتتى خوا، شەرم و
پىزو حورمەتتى خويان لە دلدا ھەبوۋە، چۆن؟.

﴿إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ﴾، بە دۇنيايى ئەوانەي
بە پەنامەككى بەرامبەر بە پەرەرگاربان سام و ھەيەتيان ھەيە، لىبوردىكى
تايەت و پاداشتىكى گەرەبان بۇ ھەيە.

﴿وَأَسِرُّوا قَوْلَكُمْ أَوِ اجْهَرُوا بِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾، قسەكەتان بە پەنھانىي
بەكەن، ياخود بە بەرزىي بيكەن، واتە: بە چە قسە بەكەن، ياخود دەنگى
پى ھەللىتن و بەرزبەكەنەۋە، يەكسانە بۇ خوا، ﴿إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾، خوا
نەك ھەر قسەي بەرزو بە چە دەزائى و دەيىستى، بەلكو ئەو زانايە بە
ھاۋەلى سىنەكان (ذات)، بە ماناي (صاحبة) يە، كە بە ماناي (ھاۋەل) ە، شتىك كە
ھەمىشە لەگەل شتىك دايە، نەيتىيەكان و خولايەكانىش لەبەر ئەۋەي ھەمىشە
لە ئىو دل و سىنەكان دان، خوا ﷻ بە ھاۋەلى سىنەكانى داناون.

﴿أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ﴾، ئايا كەستىك كە دروستىكردو، نازائى
(بە دروستكراي خۇي زانايە)؟، ﴿وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ﴾، لە خالىكدا ئەو زور
پەنھانزاني شارەزايە؟ بە دۇنيايى با.

﴿هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذُلُولًا﴾، (خوا) ئەو كەسەيە زەۋى بۇ دەستەمۇ
كردوون، ۋەك چۆن ۋلاخىك دەستەمۇ دەيى و، رام دەيى، بە ئاسانىي دىتە
ژىربارو مامەلەي لەگەلدا دەكرى، خوا ﷻ زەۋى بۇ ئاۋا لىكردوون، كە ۋەك
دوايى باسى دەكەين و، چەند جارلىك باسمان كردو، زەۋى چەند جۆرە
سوۋراندەيەكى ھەن و، لەگەل ئەۋەشدا زور دەستەمۇيە، ﴿فَأَمْسُرُوا فِي مَنَاجِبِهَا﴾،
ئىنجا بۇ كارو كاسىبى بە قەد پالەكانى و لاشانەكانى دا برون، ﴿وَكُلُوا مِنْ رِزْقِهِ﴾،

لە بۆيۈى وىش بخۆن، ﴿وَالَيْهِ الشُّورُ﴾، (با لە بىرتان نە چى) گەرانه وەش بەس بۆ لای ويە، بزائن چۆن دە چنەوە خزمەت خوا.

﴿أَمِنْتُمْ مَن فِي السَّمَاءِ﴾، ئايا دلىيان لەوہى لە سەرئىيە، واتە: خوا ﷻ لە سەرەوہى دروستکراوہ کانى خۆيەقى، نەك لە نىو ئاسماندا بى بەلکو لە سەرەوہىيە، چونکە (السَّمَاءِ)، يانى: سەرى (فوق)، ئەو پەرەردگارى لە لە سەرەوہى دروستکراوہ کانى خۆيەقى، ئايا لىي دلىيان و ئەمىن، ﴿أَن يَخِيفَكُمْ الْأَرْضَ﴾، کە بەزەويدا بتانباتە خوار، ﴿فَإِذَا هِيَ تَمُورُ﴾، لە حالتکدا کە گىژ دەخوات و خول دەخوات، يان دىت و دە چى؟

﴿أَمْ أَمِنْتُمْ مَن فِي السَّمَاءِ أَن يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا﴾، يان ئايا دلىيا بوون لەو کەسە لە سەرئىيە، بايەكى چەو رامالکەر و گل و خۆلرامالکەرتان بۆ بنىرى، ﴿فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ نَذِيرٍ﴾، ئنجا ئەو کاتە دەزانن ترساندن و وراکردنەوہى من چۆنە!

﴿وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَكَيفَ كَانَ نَكِيرٍ﴾، بە دلىيايى ئەوانەى پىش ئەوانىش بە درۆيان دانا، پىغەمبەرانىيان بە درۆ دانا، پەيامى خويان بە درۆ دانا، پۆڭى سزاو پاداشتيان بە درۆ دانا، ﴿فَكَيفَ كَانَ نَكِيرٍ﴾، ئنجا ئايا نكولىيکردن و پەخنەگرتنى من (لىيان و دوايى سزادانم بۆيان) چۆن بوو! واتە: وابوو کە ھەر نايەتە وەصفکردن.

ئنجا دواي ئەوہى سەرنجى پاكىشان بۆ مېژوو، جارئى دىكە سەرنجيان رادەكىشىتەوہ بۆ گەردوون: ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الْطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَفًىت وَيَقِصَّن﴾، ئايا نەيانروانيوہ تەوہ بالندان، (الطَّيْرِ)، كۆى (طائر)، واتە: مەلەكان، ئايا سەرنجى مەل و بالندەكانيان نەداوہ، لە سەر وويانەوہ (صَفًىت)، باليان پانراخستوون، (وَيَقِصَّن)، ھەر وەھا باليان دىننەوہ يەك، ﴿مَا يُمْسِكُهُنَّ إِلَّا الرَّحْمَنُ﴾، جگە لە (خوای) بە بەزەيى كەس نايانگري بە ھەواوہ، بەلام خوا ﷻ سىستىكى بۆ

داناون، ھەۋاي ۋا دروستکردوھ، بالئندە بتوانى پييدا بفرى و بشتوانى ھېيتتەوھ بە ھەۋاوھو، بالئندەشى ۋا خولقاندوھ، كە ئيسقانه كانى سووكن و بوشايان تىدياھ، لەگەل ئەوھشدا كە زۆر پتەون، وەك لە تەفسىرى سوورەتى (النحل)دا، باسكى تايبە ھمان لە بارەى بالئندانوھ كرد، جوړەكانى بالئندەو پىكھاتەى بالئندەو تايبە ھەندىيە كانى.

﴿إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ﴾، بە دنيایى خوا بىنەرى ھەموو شىكە، بالئندەشى ۋا خولقاندوھ، بتوانى بفرى و بە ھەۋاوھ ھېيتتەوھ، وەك چوڭ ماسى و ژياندارانى دەرياشى ۋا خولقاندوون، بتوانن بە نىو ئاودا پرۆن و تيشيدا بژين و بگوزەرينن. ئنجا خوا دەفەرموى: ﴿أَمَنْ هَذَا الَّذِي هُوَ جُنْدٌ لَّكَ يَصْرُكُ مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ﴾، يان ئايا كىيە ئەوھى بوٽان دەبنە سەربازو سوپا، كە جگە لە (خوای) بە بەزەى سەرتان بخەن، واتە: جگە لە خوا كى بوٽان دەبىتە سوپاو سەرباز، سەرتان بخات و پشتتان بگرى؟ ﴿إِنَّ الْكَافِرُونَ إِلَّا فِي غُرُورٍ﴾^(۱)، بىپروايەكان تەنيا لە ھەلخەلەتاوى و لە خوڤايى بوون و فريو خواردن دان.

﴿أَمَنْ هَذَا الَّذِي يَرْفُكُكَ إِنَّ أَمْسَكَ رِقَقَهُ﴾، يان ئايا كىيە ئەو كەسەى ئەگەر ئەو (خوا) بژيوھەى بگرىتەوھ، بژيوتان بدات؟ يانى: تىكراى بژيوھەكان: ھەۋاو، ئاوو، تيشكى خوړو، سەر جەم ئەو بژيوانەى لە زەوى پەيدا دەبن، كىيە ئەوانەتان بو دابىن بكات و بژيوتان بدات، ئەگەر خوا بژيوتان نەدات؟! بىگومان كەس، ﴿بَلْ لَّجُؤُافِ عَتُوٍّ وَنُفُورٍ﴾، بەلكو ئەوانە بەردەوام بوون لە سنوور شكىنى و سەلمىنەوھدا، (لجاج، ولجاجة)، يانى: مكووپى و سوورى لەسەر شىك، بەلكو ئەوانە لە سنوور شكىنى و لە سەلمىنەوھدا، ھەر بەردەوام و مكوورن.

ئنجا خوا ﷻ دوو ویتەمان دەخاتە بەر چاو، بو باباى بىپرواي ھاوبەش بو خوا دانەرو، بو باباى خواناسى برودار، بىپروايەكە وەك كەسكە لەپەو ڤوو

(۱) (إِنْ) لا بەرە (نافىة) يە، بە ماناى (ما) لا بەرە.

لەسەر دەم و چاۋى بېروا، بېروادارەكەش كەسكە بە قىت و قنجىي و رېك و راستىي بېروا، خوا دەفەرموئ: ﴿أَمَّنْ يَمِشَى مُكْبَأً عَلَىٰ وَجْهِهِ أَهْدَىٰ أَمَّنْ يَمِشَى سَوِيًّا عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ﴾، تايە كەسك كە لەسەر پروى لەپەو پرو كەوتوو، لەسەر دەم و چاۋى دەپوات، چاكتر بە رېيە دەزائى و، رېي راستگرتووترە، ياخود كەسك كە بە رېيەكى راست داو، بە قىت و قنجىي دەپوات؟! وەلامەكەي ديارە.

﴿قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ﴾، (ئەي موحەممەد ﷺ!) پېيان بلى: ئەو (خوا ﷻ) ئەو زاتەيە كە تېۋەي پېگەياندو، (إنشاء) پېگەياندى پلە پلەيە، لەبەر ئەۋەي تېمە لە مندالدى دايكەماندا، لە (نُطْقَةٍ) ۋە، بۆ (عَلَقَةٍ) و بۆ (مُضْغَةٍ)، پى بە پى پىدەگەين، دوايى وردە وردە ھەراش و گەورە دەيىن، يانى: خوا ﷻ تېۋەي پى گەياندو بە پېگەياندى بە پلە پلە، ﴿وَجَعَلْ لَّكُمْ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ﴾، بېستى و چاۋەكان و عەقلەكانىشى بۆ پەخساندوون، ﴿فَلْيَلَا مَا تَشْكُرُونَ﴾، بە كەمىي سوپاسگوزارىي دەكەن، ياخود تەنانەت كەمىش سوپاسگوزارىي بۆ خوا ئەنجام نادەن.

﴿قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ﴾، بلى: ئەو (خوا) ئەو زاتەيە، كە تېۋەي لە زەۋيدا بۆلوكردۆتەۋە، يان پېگەياندو، ﴿وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ﴾، تەنيا بۆ لاي وىش كۆ دەكرېنەۋەو خېر دەكرېنەۋە.

﴿وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ﴾، (بېيروايەكان) دەلېن: ئەو بەلېنە كەنگىيە، (كاتى ھاتنى ئەم بەلېنە كەنگىيە)، ئەگەر تېۋە لە راستان؟ ﴿قُلْ إِنَّمَا أَعْلَمُ عِنْدَ اللَّهِ﴾، بلى: زانباريى ئەۋە تەنيا لە لاي خوايە، زانباريى كاتى ھاتنى پۆژى دوايى، تەنيا لە لاي خوايە، پۆژى دوايى چ مەبەست قۇئاغى يەكەم بى، كە ئاخىر زەمان و تىك چوونى ئەم دىياو گەردوونەيە، چ مەبەست قۇئاغى دوۋەم بى، كە قىامەت و ھەلسانەۋەو زىندوۋ كرانەۋەو ئامادەسازىيە بۆ لېپرسىنەۋەو سزاۋ پاداشت، زانباريى ھەبوون بە كاتى ھاتنى ئەو بەلېنە، تەنيا لە لاي خوايە، ﴿وَلَيْسَ أَنا نَذِيرٌ مُّبِينٌ﴾، من تەنيا ورياكەرەۋەو ترسېنەرېكى پروون و ئاشكرام، ياخود پروونكەرەۋەو ئاشكراكەرم.

نجا خوا **﴿فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً﴾**، کاتیک له نزیکه وه به لینه که یان بین، واته: به نزیکه راوه یی هاتنه دی به لینه که یان دی، یاخود: سزای خویان له نزیکه وه بین، **﴿سَيِّئٌ وَجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾**، نهوانه ی بیپروان، پرویان خراب بوو، واته: پرویان تیکچوو و گرژو مؤن و ږهش و تال بوو، **﴿وَقِيلَ هَذَا الَّذِي كُنتُمْ بِهٖ تَدْعُونَ﴾**، گوتراش: نا همه بوو که زور داواتان ده کردو په له تان لی ده کرد.

﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكْنِي أَلَهُ مَعِيَ أَوْ رَحِمَنَا﴾، (تهی موحه ممه د **﴿﴾**) پټیان بهر موو: بلئ: ثایا ده بینن، هه و آلم پټیدن، نه گهر خوا من و نهوانه ی له گه لم دان، فه وتاندنی و ټیمه ی مراند، **﴿أَوْ رَحِمَنَا﴾**، یان به زه یی له گه لدا نواندین و، ټیمه ی سرخست، له هه ردووک حالندا:

﴿فَمَنْ يُجِيرُ الْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ﴾، ثایا کی بیپروایان له نازاریکی به ټیش ده ربازو قوتار ده کات، واته: ټیمه چ خوا هماناته وه، وهک ټیوه خهونی خراپمان پټیوه ده بینن، چ خوا به زه یی پټماندا بیته وه و سهرمان بخات، له هه ردوو حالندا، ټیوه سزای به ټیش هه ر چاوه پټانه، نجا ثایا کی ده ربازتان ده کات و کی په ناتان ده دات؟!

که واته: گره و له سر نه وه مه که ن، که ټیمه له به ین بچین و سهرمان به فه تاره ت بچئ، چونکه ټیمه سهر بکه وین، یان سهرمان به فه تاره ت بچئ، سزای سهخت و به ټیش هه ر چاوه پټی ټیوه یه، **﴿قُلْ هُوَ الرَّحْمَنُ أَمَنَّا بِهِ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا﴾**، بلئ: نهو (خوای) به به زه ییه، برومان پټی هیناو پشتمان ته نیا به و به ستوه، **﴿فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾**، به دلناییی ټیوه ش ده زانن کتیه له گومراییه کی ناشکرا دایه.

له کوټایی دا خوا ده فهرموئ: **﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا﴾**، بلئ: پټم بلئن، هه و آلم پټ بدن، ثایا ده بینن نه گهر ناوه که تان ږوچوو به زه ویداو

ۋەنبو، ﴿فَمِنْ يَأْتِكُمْ مَوْلَا مَعِينٍ﴾، كى ئاۋىكى رەۋانتان بۇ دىنى، يان ئاۋىك كە لە سەرچاۋە دەردە قولى و جۇ و جۇبارى لى ھەلدەبەستىن، كى ئەو ئاۋەتان بۇ دىنى، ئاۋىكى شىرىن و زۇلال؟ يىگۈمان يىجگە لە خوا ﷻ ئەو نازو نىعمەتەنە بەھىچ كەس داينىن ناكرىن.

مەسەلە گەرنەکان

مەسەلە یەكەم:

پاڤەیانەن بەرزەیی و بە پێزی و بەردەوامی خێرو بەرەكەتی خوا، هەموو شت بە دەست بوونی لە دنیاو دواپۆژداو، پەخسانەنی خوا مەرگ و ژیاڤ بۆ تاقیکردنەوه، کە ئایا کێ کردەوهی باشترە؟ دروستکردنی هەوت چینه ئاسمان و، نەبوونی هیچ ناپێکیهە لە دروستکراوی خوادا ﷻ، و پراي پشکین و سوڤراخکردنی زۆر بۆ دۆزینەوهی کەم و کوپی و، پازیندراڤەوهی ئاسمانی نزیکتر لە زەوی بە ئەستێرە چرا ئاسایەکان و، بێتسە بارانکردنی شەیتانەکانیش بە پارچەکانی ئەو ئەستێرەو خڕۆکانە:

خوادەفەرموی: ﴿تَبٰرَكَ الَّذِي يَدِيهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ (١) الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيٰوةَ لِيَبْلُوَكُمْ اِنَّكُمْ اَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُوْرُ ۝ (٢) الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمٰوٰتٍ طَبَاقًا مَّا تَرٰی فِي خَلْقِ الرَّحْمٰنِ مِنْ تَنۡوِيۡنٍ فَاَنْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرٰی مِنْ فُطُوۡرٍ ۝ (٣) ثُمَّ اَنْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّرَۤنِيۡ يَنْقَلِبُ اِلَيْكَ الْبَصَرُ حَاسِۡبًا وَهُوَ حَسِیۡرٌ ۝ (٤) وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصٰیۡحٍ وَجَعَلْنٰهَا رُجُوۡمًا لِّلشَّيۡطٰنِ ۚ وَاعْتَدْنَا لَهُمۡ عَذَابَ السَّعِیۡرِ ۝ (٥)﴾

شیکردنەوهی ئەم ئایەتانە، لە سێزە بەرگەدا:

١- ﴿تَبٰرَكَ الَّذِي يَدِيهِ الْمُلْكُ﴾ بەرزو خواوەن پێزی بەردەوامە ئەو کەسە ی حوکمراڤی تەنیا هە یه، پێشتریش گوتمان: (تَبٰرَكَ)، لە (بَرَك) هوه هاتوه، (بَرَك) یش بە مانای سینگ حوشر دێ، حوشر کە یخ دەبێ، سینگ دادەداتە سەر زهوی و بە زهوییهوه دەنووسێ، هەندیکیش دەلێن: (تَبٰرَكَ) لە (بُرْكَة) وه هاتوه، (بُرْكَة)ش، گوماویکە ئاوهکە ی تێدا داوه ستاوه، ئنجا (تَبٰرَكَ) چ لە (بَرَك) هوه هاتبێ، کە سینگ حوشرهوه بە

زەوہیو ھە دەنوو سی و دە چەسپ، چ لە (بُرکە) ھە ھاتبی، کە ئاوە کە ی تیدا رادە ھە ستی، (بُرکە)، بریتە لە چەسپاندنی خێرو فەیزو بەخششی خوا لە شتیکدا، کە واتە: ﴿تَبَرَّكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ﴾، واتە: بەرزەو خاوەن پێزی بەردەوامە، ﴿الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ﴾، ئەو کەسە ی ھو کەمپانیی و بالادەستیی تەنیا بە دەست ئەو، (الطبري) ئەم پستە موبارە کە ئاوا تەفسیر دەکات: ﴿بِيَدِهِ مِلْكُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَسُلْطَانُهُمَا، نَافِذٌ فِيهِمَا أَمْرُهُ وَقَضَاؤُهُ﴾، واتە: ھو کەمپانیی دنیاو دواڕۆژو بالادەستیی تێیاندا، تەنیا بە دەست خوا یەو، فەرمانی خواو بپاری خوا لە دنیاو دواڕۆژدا جێبەجێ بوو یە.

(۲) - ﴿وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾، ئەویش لەسەر ھەموو شتیک تەوانا یە.

(۳) - ﴿الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا﴾، (خوا) ئەو کەسە یە کە مردن و ژیا نی ھێناو ھە دی، تاکو تاقیتان بکاتەو، کامەتان کردەو ی باشترە، (الطبري) ئاوا ئەم پستە موبارە کە شیی دەکاتەو، دە ئی: ﴿فَأَمَّا مَنْ شَاءَ وَمَا شَاءَ، وَأَحْيَا مَنْ أَرَادَ وَمَا أَرَادَ إِلَىٰ أَجَلٍ مَّعْلُومٍ، لِيَخْتَبِرَكُمْ فَيَنْظُرَ: أَيُّكُمْ لَهُ أَيُّهَا النَّاسُ أَطْوَعُ، وَإِلَىٰ طَلَبِ رِضَاهُ أَسْرَعُ﴾، واتە: خوا ﷻ دەمریت ئەو کەسە ی بیهو ی و ھەر شتیک کە بیهو ی و، دەژێنە ی ھەر کەس ی بیهو ی و، ھەر شتیک بیهو ی، تاکو تاقیتان بکاتەو، تەماشا بکات: کامەتان ئە ی خە لکینە! بو ی فەرمانبەر ترن و، بو داوا کردنی رەزامە ندییە کە ی خیرا ترن.

(۴) - ﴿وَهُوَ الْغَفُورُ﴾، ئەویش بالادەستی لیبوردە یە، واتە: بالادەست و زالە بو کەس ی کە لە فەرمانی دەریچ ی بو سزادانی و، زۆریش لیبوردە یە بو کەس ی کە بەر فەرمانی بی و گوێڕا یە لی بی، خوا ﷻ بە لیبوردن و چاوپۆشی و بەزە یی خو ی مامە لای خە لکە لدا دەکات.

لیرەدا کە خوا دەفەر مو ی: ﴿الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ﴾ (۲)، پەسپۆرانی زمان گوتوو یانە: (التَّعْرِيفُ فِي: ﴿الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ﴾، تَعْرِيفُ الْجِنْسِ، وَفِي الْكَلَامِ تَقْدِيرٌ: ﴿الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ﴾ (۲) لِيَخْتَبِرُوا فَيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا، وَمَوْتُوا فَتَجَرَّزُوا عَلَىٰ حَسَبِ تِلْكَ الْبُلُوِي، (أل) ی سەر ﴿الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ﴾، بو ناساندنە، ناساندنە کە ش

بۆ جینسه، واته: خوا ﷺ ههم مردنی هیناوه‌ته دی، ههم ژیان، تاكو بژیین و خوا تاقتیان بکاته‌وه، کامه‌تان کرده‌وه‌که‌ی باشره‌و، دوا‌ی‌ی همرن و خوا به‌پیتی ئه‌و تا‌قی‌کردنه‌وه‌یه‌ی داوتانه، سزاو پا‌دا‌شتان ب‌دا‌ته‌وه.

زانایان هه‌ندیکیان ئاوا پیناسه‌ی ژیان‌یان کرده‌و: (الْحَيَاةُ: قُوَّةٌ تَتَّبِعُ اعْتِدَالَ الْمِزَاجِ النَّوَعِيِّ لِتَفْيِضِ مِنْهَا سَائِرِ الْقُوَى)، واته: ژیان هیزیکه شوین هاوسه‌نگی می‌زاج و سرووشت ده‌که‌وێ، (هی ههر شتیک: مروّقه، ئازده‌له، ههرچی هه‌یه)، تاكو به‌هۆ‌ی ئه‌و پ‌یک‌یی و هاوسه‌نگی می‌زاجه‌وه هه‌موو هیزه‌کانی دیکه، له‌و‌ی‌وه په‌یدا‌بین، بۆ وینه: دیتن و بیستن و خواردن و خواردنه‌وه‌و تا کۆتایی، (وَالْمَوْتُ: كَيْفِيَّةٌ عَدَمِيَّةٌ، هُوَ عَدَمُ الْحَيَاةِ عَمَّا شَأْنُهُ أَنْ يُوصَفَ بِالْحَيَاةِ أَوِ الْمَوْتُ، أَي: زَوَالِ الْحَيَاةِ عَنِ الْحَيِّ)، مردن چۆ‌نی‌ه‌یه‌کی نه‌بوویه، که بریتیه له نه‌بوونی ژیان، بۆ شتیک که بگۆنجی به ژیان یان مردن وه‌سف بکری، واته: مردن بریتیه له لاچوونی ژیان له زیندوو‌یه‌ک.

ئنجا که ده‌فه‌رموی: خوا ژیان و مردنی هیناونه دی، واته: زیندوو‌یی دروست‌کرده‌و، ژیان‌داری دروست‌کرده‌و ژیا‌نی پ‌یدا‌وه‌و، که ده‌فه‌رموی: مردنی دروست‌کرده‌و، واته: هۆ‌کاره‌کانی مردنیشی په‌خساندوون، ئه‌گه‌رنا مردن نه‌بوویه‌که، دروست‌کردن پ‌ی‌یه‌وه په‌یوه‌ست نابێ.

هه‌لبه‌ته به‌کێک له زانایان واده‌لێ، که ههر ئه‌و پ‌ایه‌ش زیاتر له عه‌قل و قامی ئی‌مه‌وه ن‌یزیکه‌و ت‌ی‌یه‌وه ده‌چی.

هه‌ندی‌ک‌یش گوتوو‌یا‌نه: مردن دروست‌کراو‌یک‌ی خوا‌یه، له‌و باره‌وه‌ش فه‌رمایش‌ت‌یک‌ی پ‌ه‌غه‌مه‌ری خوا ﷺ به‌ ئه‌و‌ونه د‌ننه‌وه‌، که خوا‌ی په‌روه‌رد‌گار له پ‌ۆ‌ژی دوا‌یدا مردن له‌سه‌ر ش‌ی‌وه‌ی به‌رائ‌یک ده‌خول‌ق‌ین‌ئ و ئه‌و به‌رانه له پ‌یش چا‌وی دۆ‌زه‌خیان و به‌هه‌شتیان سه‌رده‌پ‌رد‌ی و ده‌گوت‌ری: ئه‌ی به‌هه‌شتیه‌کان! ئه‌وه ژیا‌نی هه‌میشه‌یی‌تانه‌و مردن کۆتایی هات، مردن نه‌ماو، ئه‌ی دۆ‌زه‌خییه‌کان!

ئىۋەش بۇ ھەمىشە لە دۆزەخدان و مردن ئەما^(۱)، بەلام زاناينى دىكە دەلئىن: ئەو تەبىرىكى رەمىيە بۇ گەياندنى ئەو پەيامە، كە بەھەشتيان و دۆزەخيان ھەر كاميان لە شوئىنى خۇياندا، بۇ ھەمىشە ژيانىكى بەردەوام و نەپساۋە يان دەبى مردنيان بەسەر دانايە.

دوای ئەۋەى خوا ﷻ خۇى ۋەسفىرد بە خىرو پاىەى بەرزىى بەردەوام و بەخشىنى بەردەوام و، بەۋەى ھوكمپانى رەھای دىناۋ دوارۋژەو، لەسەر ھەموو شتت بە توانايەو، دوای ئەۋەى خۇى ۋەسفى كىرد، بەۋەى مردن و ژيانى رەخساندوون، تاكو مروڤەكان تاقي بكا تەۋە كاميان كىردەۋەى باشتەر؟ ئنجا خۇى ۋەسفىرد بەۋەى خاۋەنى ئەو پەرى زالىى و بالادەستىى و ئەو پەرى لىبوردنە، ئنجا لەسەر پىئاسە كىردن و ۋەسفىردنى خۇى بەردەوام دەبى و دەفەرموئى:

۵- ﴿الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا﴾، (خو ﷻ) ئەو كەسەيە ھەوت ئاسمانى لەسەر يەكى ھىتانوئە دى، (طَبَاق)، دەلئى: (طَبَقًا فَوْقَ طَبَقٍ)، (طَبَاق)، كۆى (طَبَق)ە، واتە: چىن، (طَبَاق)ىش يانى: چىن لەسەر چىن، يانى: (بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ)، ھەندىكى لەسەر ھەندىكى، ئەمەش ئەۋە دەگەيەنئ كە ئاسمانەكان لەسەر يەكن، ھەتا ھەندىك لە زاناين دەلئىن: ۋەك چۆن تويكىلى پىۋاز ھەر كامىكىان دەۋرى ئەۋى دىكەى داۋە، چىنەكانى ئاسمانەكانىش بەو شىۋەيەن.

(۱) (يُؤْتَىٰ بِالْمَوتِ كَهَيْئَةِ كَيْسٍ أَمْلَحَ، فَيَنَادِي مُنَادٍ، يَا أَهْلَ الْجَنَّةِ قِيْشْرُ ثُبُونٍ وَيَنْظُرُونَ فَيَقُولُونَ: هَلْ تَعْرِفُونَ هَذَا فَيَقُولُونَ: نَعَمْ هَذَا الْمَوْتُ، وَكُلُّهُمْ قَدْ رَأَوْهُ، ثُمَّ يَنَادِي: يَا أَهْلَ النَّارِ قِيْشْرُ ثُبُونٍ وَيَنْظُرُونَ فَيَقُولُونَ: هَلْ تَعْرِفُونَ هَذَا فَيَقُولُونَ: نَعَمْ هَذَا الْمَوْتُ، وَكُلُّهُمْ قَدْ رَأَوْهُ، فَيَذْبَحُ ثُمَّ يَقُولُ: يَا أَهْلَ الْجَنَّةِ خُلُودٌ، فَلَا مَوْتَ، وَيَا أَهْلَ النَّارِ خُلُودٌ، فَلَا مَوْتَ ثُمَّ قَرَأَ) (وَأَنْذَرَهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ، وَهُؤُلَاءِ فِي غَفْلَةٍ، أَهْلَ الدُّنْيَا، وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ) أخرجه البخاري: ۴۴۵۳.

۶- ﴿مَا تَرَىٰ فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِن تَفَوتٍ﴾، له دروستکراوی (خوای) به بهزه پیدا ناریکی نابینی، (تَفَاوُتٌ)، خوینارویشه ته وه: (تَفَوُتٌ)، (تَفَاوُتٌ وَتَفَوُتٌ) یش، ههردو وکیان به مانای ناریکی و کهم و کوپری: (الْإِخْتِلَافُ وَالنَّقْصُ) ن، یانی: پیکه وه نه گونجان و بی یاسایی نابینی له دروستکراوی خوای به بهزه پیدا.

۷- ﴿فَإِنِجِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَىٰ مِن فُطُورٍ﴾، جار له دواي جار چاو بگپره (به دروستکراوی خوای به بهزه پیدا)، ئایا هیچ که لئین و درز ده بینی؟ (الْفَطْرُ: الشَّقُّ طَوْلًا وَ، الْفُطُورُ: الْوَهْنُ، وَالْفُطُورُ: الصُّدُوعُ وَالشَّقُّوقُ)، (فَطْرٌ)، بریتیه له لهت بوون و قلیشان به باری دریژیدا، (قوماشیک ده قلیشینی، داریک به ردیک ده قلیشینی به باری دریژیدا)، ههروه ها (فُطُورٌ)، به مانای بهیژیش دئی و، (فُطُورٌ). به مانای درزو که لئین و له تبوونیش دئی، که به دلنایی هه مووی مه به ست پتی ئه وه یه: ناریکی و بی یاسایی نابینی له دروستکراوی خوای به بهزه پیدا.

یانی: ئهم گهردوونه وهك دیواریک وایه، که پیک و توکمه وه تهواوه و درزو که لئینی تیدا نابینی، شهقبوونی تیدا نابینی.

که دهفه رموی: ﴿فَإِنِجِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَىٰ مِن فُطُورٍ﴾ یانی: (كَرَّرَ النَّظَرَ وَالنَّامِلَ وَأَدِمَ الْمَلَاظَمَةَ هَلْ تَجِدُ نَقْصًا فِي خَلْقِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ؟!)، واته: چاو بگپره و رامینه وه با سه رنجی بهرده وامت ببی، ئایا هیچ ناریکی له دروستکراوی خوای به بهزه پیدا ده بینی؟!

۸- ﴿ثُمَّ أَنِجِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ﴾، دوايي دوو جاری دیکه چاو بگپره، دوو که پهتی دیکه، که پهتی کوردیی په ننگه له (کَرَّةً)، عه په بییه وه هاتبی، (كَرَّتَيْنِ أَيْ: رَجَعَتَيْنِ أُخْرَيْنِ ابْتِغَاءَ الْخَلِيلِ وَالْفَسَادِ وَالْعَبَثِ، وَالْمُرَادُ بِالثَّنِيَّةِ: التَّكْرِيرُ كَمَا فِي لَبَّيْكَ وَسَعْدَيْكَ)، که دهفه رموی: ﴿ثُمَّ أَنِجِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ﴾، دوايي دوو جاری دیکه چاو بگپره، (واته: چاو به دروستکراوه کانی خوادا بگپری)، به مه بهستی دوزینه وهی کهم و کوپری و ناریکی و عهیب و پووچی له دروستکراوی خوادا، به لام مه به ست له دوو جار، دوو باره کردنه وه یه وه مرچ نیه ته نیا

دوۋ بى، سى بى، چوار بى، دە بى، ۋەك لە زمانى غەربىيىدا تەغبىرىكىيان ھەيە دەلى:
(لَبَّيْكَ وَسَعْدَيْكَ)، (لَبَّيْكَ أَي: لَكَ تَلْبِيَةٌ بَعْدَ تَلْبِيَةٍ، وَسَعْدَيْكَ أَي: لَكَ إِسْعَادٌ بَعْدَ إِسْعَادٍ)، واتە:
جار لە دواى جار من لە خزمەت تۆدام، (لَبَّيْكَ)، واتە: بەدەنگتەو ھاتم و لە خزمەت
دام، (سَعْدَيْكَ)، واتە: ئامادەم بۆ بەختەو ھەرکردنى تۆ و جىبە جىکردنى فەرمانى تۆ، تاكو
تۆ بەختەو ھەر بى، كەواتە: (لَبَّيْكَ وَسَعْدَيْكَ)، ھەرچەندە واتە: دوو تەلبىھو دوو ئىسعاد،
بەلام غەرب كە بەكارىيان ھىئان، مەبەستيان ئەو ھو: بەردەوام لە خزمەت دام و
ئامادەم بۆ بەختەو ھەرکردنى تۆ، ئەك تەنیا دوو جارن.

كەواتە لىرە: ﴿ثُمَّ أُنْجِعَ الْبَصَرَ كَرِّيْنِ﴾ واتە: جار لە دواى جار، يانى: چەندان
جار چاۋ بگىرەو ورد ھەو كە كەم و كورپى بدۆزىھەو لە دروستكراوى خواى
بە بەزەيىدا، بەلام ئايا سەرەنجام چۆن دەبى؟

۹- ﴿يَنْقَلِبُ إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا﴾، چاۋت بەدەرکراوى و داماوى دەگەرتەو ھەو بۆ
لات.

۱۰- ﴿وَهُوَ حَسِيرٌ﴾، (أَي: وَهُوَ مُعِي كَالْ)، لە حالىكدا كە ماندوو و شەكەت ھو،
چاۋت زۆر گەراو ھەو سەرنجى داو ھەو كە كەم و كورپى بەدۆزىتەو لە دروستكراوى خواى
بە بەزەيىدا، بەلام چاۋت بەدەرکراوى و داماوى بە دەست خالى گەراو ھەو ھەو بۆ
لات، لە حالىكيشدا كە زۆرىش ماندوو ھو، يانى: زۆر ھەولى داو ھەو زۆر خۆى ماندوو
كردو ھەو، كەم و كورپى بەدۆزىتەو، بەلام ھىچى بۆ نەدۆزراو ھەو، ئىجا ۋەك دواى
لە كورته باسىكدا باس دەكەين، لە راستىدا ئەمە ئىعجازىكى زانستى زۆر گەورەى
تەيىدا، چونكە خوا ﷻ دەفەرمۆي: دروستكراوى خواى بە بەزەيى ھەرچەندە زۆر
سەرنج بەدەى و چاۋ بگىرەى و سۆراخ و پشكنين بكەى، كەم و كورپى تەيدا نابىنى.

۱۱- ﴿وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصْبِيحٍ﴾، بە دنىيى ئاسمانى نىزىكرتمان بە چرايان
پازاندو ھەو، (مَصْبِيحٍ)، كۆى (مُصْبِحٍ)، يانى: چرا، لىرە خوا ﷻ ئەستىرەكانى
چواندوون بە چرايانەو، (دُنْيَا)، (مُؤْنْثِى)، (الْأَدْنَى)، يانى: (أَقْرَبَ)، نىزىكرت، بەلام بۆ

مَیْنَه (مُؤْتَّه، یه، دُئِیَا) بۆ (مُؤْتَّه) و (أَدَّتْ)، بۆ (مُدَّكْرَه)، یانی: ئاسمانیك كه له ئیوه نزیكتره (له خهلكی سهر زهوییهوه، نیزیكتره) به چرایان رازاندوومانهتهوه.

(١٢) - ﴿وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّيَاطِينِ﴾، ئەو (ئەستێرا)نەمان گێراون بە بەردی بەرد باران پێکران بۆ شەیتانەکان، (رُجُوم: جَمْعُ رَجَم، وَهُوَ فِي الْأَصْلِ مَصْدَرٌ أُطْلِقَ عَلَى الْمَفْعُولِ، أَي: الْمَرْجُوم بِهِ، رُجُوم)، کۆی (رَجَم)ه، که له ئەصلدا چاوه، یانی: بەرد بارانکردن و تیر بارانکردن، بەلام بەکارهێنراوه بۆ بەرکار، واته: ئەو شتە بەرد بارانی دەکری، کهواته: (رَجَم)، یانی: پێ بەرد بارانکراو، بۆ شەیتانەکان، ئنجا ئایا ئەستێرهکان به خری به شەیتانەکاندا دادهدری؟ به دلنایى نهخیر، (أَي: جَعَلْنَا شُهَبًا وَأَجْزَاءَهَا الْمُتَفَصِّلَةَ عَنْهَا رُجُومًا لِلشَّيَاطِينِ)، واته: بلیسهکان و پارچهکانی، (که نهیزه کیان پێ دهئێن و) لێیان جیادهبنهوه (له ئەستێره و خرۆکهکان)، بهوانه شەیتانەکان تیر باران و بەرد باران دهکهین، بۆ ئەوهی گوێ نهگرن له قسهی فریشتان و، نهچن بۆ سهری و مهعلوومات نههێنن، هی فریشتهکان بۆ فالچییهکان، که دواى خهلك هه‌ل‌خه‌له‌تێنن.

(١٣) - ﴿وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ السَّعِيرِ﴾، (وێرای ئەوهی ئاوا بهو پارچه ئەستێرانه، ئەو شەیتانە دەر دهکهین و سزایان دهدهین)، له دواڕۆژیشدا ئازارو سزای کلپه‌ی دۆزه‌خمان بۆیان داناوه.

شایانی باسه: که ده‌فه‌رموی: ﴿يَنْقَلِبُ إِلَيْكَ الْبَصَرُ﴾، (البَصَرُ)، که (أل)ی ناساندنی له‌سه‌ره، (أل) له جیاتی پالۆه‌لادراو (مُضَاف إِلَيْهِه)، یانی: (يَنْقَلِبُ إِلَيْكَ بَصَرُكَ)، چاوی تۆ چاوت ده‌گه‌رێته‌وه بۆ لات به دەرکراوی و داماوێ، ﴿وَهُوَ حَسِيرٌ﴾، له حالیکدا زۆریش ماندوو و شه‌که‌ت بووه، به‌لام هه‌یج عه‌یب و که‌م و کوپیی له دروستکراوی خواى به به‌زه‌بیدا نه‌دۆزیونه‌وه.

کورتە باسیک لە پێنج سەرئنج دا

بەڕێزان!

ئەم کورتە باسە لە بارەى زیاتر ڕوونکردنەوهى چەمک و واتای ئەو پێنج ئایەتە موبارەکەوهى ئەمە لە یەکەمیان لى پێک دى:

١- ئامانج و حیکمەتى مردن و ژيان، تاقیکردنەوهى، مردنیش لەبەر دەرخیستنى بالادەستى خوا ﷻ پێشخراوه، خوا زۆر بە ڕوونى لێردا دەفەرموى: ﴿الَّذِیْ خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَیْوةَ لِبَلُوْکُمْ اَیُّکُمْ اَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِیْزُ الْعَفُوْرُ ۝۲﴾ واتە: (خوا ﷻ) ئەو کەسە یە کە مردن و ژيانى هێناوە دى، تاكو تاقیتان بکاتەوه، کامەتان کردەوهى باشتەرەو ئەو بالا دەستى لێبوردەیه، کەواتە: ئێمە لەو سەر زەوییه داندراوین بۆ تاقیکردنەوه، ئەم راستییه وێرای تێرە لە سوورەتى (هود) یشدا، هاتو: ﴿وَهُوَ الَّذِیْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْاَرْضَ فِیْ سِتَّةِ اَیَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَآءِ لِبَلُوْکُمْ اَیُّکُمْ اَحْسَنُ عَمَلًا ۝۷﴾، هەروەها لە سوورەتى (الكهف) یشدا، هاتو: ﴿لَمَّا لَبِیْوْهُمُ اَیُّهُمْ اَحْسَنُ عَمَلًا ۝۷﴾، ئەم سى تەعبیرە لە هەر سى سوورەتەکانى: (هود و کەف) و (ملک) یش دا هاتوون، راستییهک لە هەموو قورئاندا یەک جارىش بى، هەر تەواو، بەلام بێگومان راستییهک لە سى شویتدا بى، زیاتر جێى بایەخە، کەواتە: ئێمە بۆ تاقیکرانەوه لەم سەر زەوییه داندراوین، ئایا بۆچی خوا ﷻ مردنى پێشخستو؟ لە سۆنگەى ئەوهوه کە مردن زیاتر بالادەستى خوا دەگەیهنێ، چونکە هەموومان لە مردن دەترسین و، هیچ دروستکراویک حەز بە لە بەین چوون ناکات و حەز بە بوون و ژيان دەکات، بۆیه خوا مردنى پێشخستو، واتە: بزائن کە ئێوه هی خۆتان نین و پەروردگار و خواوەنیکتان هەیه، ئەوه تا دەتاهێنێ بى ئەوهى بتانهوێ و، ئەوهندهى بیهوێ دەتانزێنێ، بەلام حیکمەتى ژيانندنەکەتان بۆ ئێوه، ئەى مرۆڤ و جند! ئەوهیه کە تاقیتان بکاتەوه، لەم ژيانە کاتییهى دنیا دا.

٢- ھەوت ئاسمانەکان و سنووریان نازانین، که خوا دەفەرموێ: ﴿الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَوَاتٍ طِبَاقًا﴾ ٣، ئەو زاتەي ھەوت ئاسمانی لەسەر یەکی چین چینی خۆلقاندوون، نازانین وەك زۆر جاری دیکەش گوتوومانە ئەو ھەوت ئاسمانانە سنوورەكەیان كۆیە؟ ئەوەندە دەزانین که خوا دەفەرموێ: ئاسمانی نیزیكرتمان بە چرایان پازاندۆتەو، مانای وایە ھەرچی ئەستێرەو ھەكەشانە، ھەمووی لە سنووری ئاسمانی یەكەمدایە، بەلام ئایا سنووری ئاسمانی یەكەم لە كوێ كۆتایی دی؟ نازانین، تاكو ئیستا زانست بەو نەگەیشتو، ئنجا ئاسمانەكانی دیکەش كە لەسەر ئاسمانی یەكەمەو، ئاسمانەكانی دووهم و سێھەم و چوارەم و پێنجەم و شەشەم و ھەوتەم، ئەگەر ھی یەكەم نەزانین سنوورەكەي تا كۆیە و وردەكارییەكانی نەزانین، ئەوانی دیکە چاكتر نازانین، شایانی باسیشە: ئیمە لە ھەر كام لە تەفسیری سوورەتەكانی: (فصلت) و (الرحمن) دا، ھەروەھا كاتی خوێ لە تەفسیری سوورەتی (الأعراف) یشداو، لە تەفسیری سوورەتی (الأنعام) یشداو، لە تەفسیری سوورەتی (یونس) یشدا، لە بارەي گەردوونەو، لە بارەي ھەوت ئاسمانەكانەو، قسەمان كردو، بەلام بە تاییبەت لە تەفسیری سوورەتی (فصلت) و، لە تەفسیری سوورەتی (الرحمن) دا، لەو بارەو ئەوێ كە زانیومانە بە پێوستمان زانیووە مروّف لەم پۆژگارەدا پێی گەیشتو، خستوومانەتە ڕوو، واتە: تەفسیری ئەو سوورەتانەي كە باسی ھەوت ئاسمانەكان و گەردوونمان تێدا كړوون، ئەگەر بە پێی پزبەندیي موصحف بیانلێین: لە تەفسیری سوورەتەكانی: (الأنعام) و (الأعراف) و (یونس) و (فصلت) و، دواچار سوورەتی (الرحمن) دا، لەو بارەو قسەمان كردو.

٣- ئەم ئایەتانەي سوورەتی (الملک) و، ئایەتەكەي سوورەتی (النمل)، كە دەفەرموێ: ﴿سَمِعَ اللَّهُ الَّذِي أَنْفَخَ كُلَّ شَيْءٍ﴾ ٤، ھەروەھا ئایەتەكەي سوورەتی (السجدة)، كە دەفەرموێ: ﴿الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ﴾ ٥، دیسان سوورەتی (الأعلى)، كە خوا تێدا دەفەرموێ: ﴿سَمِعَ أَسْرَدِكَ الْأَعْلَى﴾ ٦، ﴿الَّذِي خَلَقَ قَسْوَى﴾ ٧، ھەموو ئەو ئایەتە موبارەكانە، وەك نموونە، ئیعجازیكي زانستی مەزنیان تێدایە، چونكە لە ھەموو ئەو ئایەتانەدا، خوا ﷻ زۆر بە ڕوون و راشكاویی پێمان ڕادەگەیەنێ، كە دروستكراوێكانی

خۆى بەوپەرى وردەكارى و پىكى و پىكىى دوستکردوون و، بەوپەرى باشى دوستکراوه کانی خۆى ھىئانە دى و، دەفەرموئى: ناپىكىى لە دوستکراوى خوادا نىھ، ئەوپەرى ياسادارى و سىستماپىكى و وردەكارى ھىھ، خوا ئاواى فەرمووه، ئنجا کہ تەماشای واقىعیش دەکەين، ھەروايە، کەواتە: ھەموو ئەو ئايەتە موبارەکانە، ئىعجازىكى زانستىيان تىدايە، زانست دواى ئەو زۆر بەرھەو پىشەوھە چووه، ئنجا بۆى دەرکەوتوھ، کہ ھەرچى خوا خولقاندوووتى، بە باشترین شىوھ خولقاندوووتى، وەك لە سوورەتى (النمل)دا، دەفەرموئى: ﴿صُنِعَ اللَّهُ الْإِنْسَانَ كُلَّ شَيْءٍ ۝۸۸﴾ واتە: دوستکراوى خوا کہ ھەموو شىئى بە وردكارى پەخساندوھ، (إتقان)، واتە: وردەكارى و پىكى و پىكىى، بى ھەلەبى و بى كەم و كوپی، ھەروھا لە ئايەتى (۷)ى سوورەتى (السجدة)دا فەرموووتى: ﴿الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ ۝۷﴾، (خوا) ھەرچى دوستیکردوھ، بە باشترین شىوھ دوستیکردوھ، ھەروھا ئايەتەکانى سوورەتى (الأعلى)، کہ دەفەرموون: ﴿سَبِّحْ أَسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى ۝۱﴾ ﴿الَّذِي خَلَقَ فَسُوَّى ۝۲﴾ ﴿وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَىٰ ۝۳﴾ واتە: ئاوى پەروەردگارى ھەر بەرزت بە پاك بگرە، ئەو زاتى ھەموو شىئى ھىئاوتە دى، ئنجا پىكىخستوھ (و چاكى کردوھ و تىرو تەواوى کردوھ)، ھەروھا ئەو کەسەى ئەندازەگىرى بۆ ھەموو شىئى کردوھ و پىنماى کردوھ و خستوووتە سەر پى پاست.

لیرەش کہ خوا دەفەرموئى: ھەرچەندە زۆر سەرنج بەدەى و چا و بگىرئى و وردبىھوھ، ناپىكىى و بى ياساى لە دوستکراوى خواى بە بەزەبىدا نابىنى، ئەوھى خواش فەرموووتى، لەسەدا سەد (۱۰۰/۱۰۰) وایە: مَرَوْف تەماشای جەستەى خۆى دەکات، تەماشای ئاسمانەکان دەکات، تەماشای زەوى دەکات، تەماشای بەرگە ھەوا دەکات، تەماشای بەرگە ئاوى دەکات، تەماشای جىھانى پووھ و شىناورد دەکات، تەماشای عالەمى ژيانداران و زىندەوهران دەکات، ھەرچى تەماشای دەکات، ھەمووى بەوپەرى پىكى و پىكىى و وردەكارى ھىندراوھە دى و، خوا ﷻ ھەر شىئى خولقاندوووتى بە باشترین شىوھ

خولقاندوو یەتی، بۆ وێنە: لە زیندەوهران دوو پشکی بە جوړیک دروستکردووە کە باسترین شیوەیە، بەلێ دوو پشک بەزەرە، ھەر وەھا مار بۆ ئیمە بەزەرە، کە مەرج نیە تەنیا زیان و زەریشیان ھەبێ، سوودیشیان لێ وەر دەگیرێ، بەلام بۆ دوو پشک و مار، بەو شیوەیە خوا خولقاندوونی، باسترین شیوەیە، ھەر وەھا بۆ ئاژەلان و، بۆ کۆی زیندەوهران و، بۆ گەردوون و خوڕ و زەوی و مانگ و...

ھتد.

٤- بەرد بارانکردنی شەیتانەکان، بە پارچەکانی ئەستێرەو خرۆکەکانە، نەك خودی خۆیان، کە دەفەرموێ: ﴿وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّيْطَانِ﴾، واتە: کردوو مانن، (ئەو ئەستێرە خرۆکانەمان کردوون) بە چاوگ بۆ لێو بەرد بارانکردن و بلیسە بارانکردنی شەیتانەکان، نەك خودی ئەستێرەو خرۆکەکان خۆیان، ئیستادەر کەوتووە کە ئەو پارچانەی لە خرۆکەو ئەستێرەکان دەبنەو، ئەستێرەکان لە ئەنجامی ئەویدا کە دەتەقنەو، پارچەیان لێ دەبنەو، ھەر وەھا خرۆکەکان لە ئەنجامی خولانەو سووران دا، پارچەیان لێ دەبنەو، ئەو پارچانەش کە دینە ئیو مەودای ھیزی کیشکردنی زەوی و بەرگە ھەوای زەویو، ئەوانەن کە وەك بلیسە ئاگر دەر دەکەون بۆ ئیمەو، جاری واش ھەبە بە قەبارە جۆراو جۆر دەر دەکەونە سەر زەوی، کە ئیمە لە ھەر کام لە تەفسیری سوورەتەکانی: (الحجر و الشعراء و الصافات) دا، لەو بارەو قسەمان کردو، کە چۆن شەیتانەکان بەھۆی ئەو بلیسانەو، لەلایەن فریشتەکانیشەو - وەك دوا یی لە تەفسیری سوورەتی (الجن) یشتا، جاریکی دیکە پێی دەگەینەو - تیر باران و بەرد باران دەرکێن، بۆ ئەوێ گۆی نەگرن لە قسە فریشتان و، زانیاری و ھەوایی ئاسمان لە فریشتەکانەو نەدزن و، نەبھێنن بۆ کاهین و فالحییەکان.

٥- ھەر کام لە مردن و ژیان، پتویست، لەم بارەو ھش بە چاکم زانی کە لەبەر پۆشنایی بەرگی دوازدەھەمی تەفسیری (الجواهر فی تفسیر القرآن) ی (جوهری طنطاوي) دا^(١)، چەند سەرنجێکی خێرا بەدەم لە دیاردە زانی و مردن، کە ھەردووکیان پتویست و

خوای زاناو کارزان که دایناون، له بهر ئهوهیه که مرۆف و ژيانداران، پتووستیان به ههردووکیان ههیه، ههم به ژيان، ههم به مردن، لیرهدا کورتهی قسهکانی وی دێتم:

بێگومان حالهتی مردن و ژيان، له نێو ژيانداران و له نێو پرووهکاندا، ههروهها ههر ئهو دووانهش ژيان و مردنیان بهسهردا دی، ئنجا خوا ﷻ ههم پرووهک، ههم ژياندارانی یهکجار زۆر کردوون، تاکو ئهو زۆرییه قهرهبووی مردنهکهیان بۆ بکاتهوه، ههروهها مردنیشی بۆ داناون، بۆ ئهوهی ئهو مردنه جار جار سهر زهوییان لێ پاك بکاتهوه، ئهگهرنا به دنیایی سهر زهوی ههمووی دادهگیرا به ژيانداران و پرووهکان، ئهگهر هاتباو مردن و حالهتی له بهین چوونیان نهبووایه، تێمه لهو بارهوه دوازدده (١٢) کورته سهرنج دهدهین:

١- تۆوی دارخورما، ههروهها تۆوی گهغهشامیی، ئهو دووانه، تۆوهکهیان هێنده زۆره، ئهگهر هاتباو ههرچی تۆوی دارخورمایهو، ههرچی تۆوی گهغهشامییه، ههمووی روبابیه، ههموو سهر زهوی دادهپۆشی و، بواری جموجۆل بۆ هیچ شتێکی دیکه نهدهمایهوه.

٢- ماسیی، ئهو گهرایهی له نێو خۆیدا ههلیگرتوه، که به عهرهبیی (بطروخ)ی پێ دهلێن، هێنده زۆره، ئهگهر هاتباو ئهو گهرای ماسییه، ههمووی بووبایه ماسیی، یانی: دهرقهتی بۆ رهخسابایهو، نه مردبایه، دهريا ههمووی دهبوو به ماسیی، یهک پارچه ماسیی، چونکه ههر مێینهیهکی ماسی له سالتیدا، دوو ملیۆن گهراو هیلکه دادهنێ، ئنجا ئهگهر ئهو گهرايانه ههموویان بووبانه ماسیی، له ماوهی سالتیکدا تێکرای دهريا ههمووی دهبوو به ماسیی.

٣- ههر کام مێشوو لهو کێچ، که دوو جۆره زیندهوهری زانراون، ئهگهر هاتباو له بهین نهچووبانایه، به سهрмаو به گهرماو تهمنی کورت و، مابانهوه، ههر کامێک لهوانه، ههموو سهر زهوی دادهپۆشی.

٤- زانایهک به ناوی (ولاس)، دهلێ: جۆره گیایهک ههیه، ههموو سالتیک ههوتسه دو پهنجا ههزار (٧٥٠ ٠٠٠) دهنکه تۆویی لێ پهیدادهبێ، ئنجا ئهگهر ههر یهک پنجه گیا، لهو جۆره گیایه سێ سالان بهردهوام بووایه نه مردبایه، ههموو سهر زهوی دادهپۆشی.

١١- ھەندىك لە ژيانداران لەسەر ھەندىكيان دەژين، بۆيە ئەگەر يەككيان كە خۆراكى ئەوەى دىكەيە، نەما، يان: خۆراكەكەى نەما، ئەوەى دىكەش نامىنى، بۆ وئە: مارەكان لە ھەندىك لە ولاتاندا لەسەر جرج و مشك دەژين، بۆيە ئەگەر جرج و مشكەكان نەمان، مارەكانىش دەمرن، چونكە خۆراكيان نامىنى، ديسان ئەگەر پشیلە ھەبن و مشك و جرجەكان بخۆن، ديسان خۆراكى مارەكان نامىنى و، مارەكانىش لە بەين دەچن، كە ئەوەش جۆرىكە لە ھاوسەنگى، كە خوا ﷻ لە نىوان ژياندارەكاندا ھىناويەتە دى.

١٢- مىكرۆبى نەخۆشى مەلاريا، تەنيا لە پى مىشووولەو نەقل دەبى، مىشووولەى (ئەنۆفلس)، ئنجا ئەگەر ئەو جۆرە مىشووولەيە نەبوو، نەخۆشى مەلارياش كە مىكرۆبەكەى لە پى ئەوەو بەلاودەبىتەو، ئەويش بلاو نابىتەو، بۆيە وەختىك ئەو مىشووولەيە، دەرمانىكى بۆ بەكاردەھيترى كە نەھيلىرى، ماناى وايە پىگا دەگىرى لە بلاو بوونەو ئەو نەخۆشىيەش.

كەواتە: ھەم ژيان و ھەم مردن، خواى كاربەجى پەرورەدگار بە ھاوسەنگى دايناون، ھۆكارەكانى ژيانى زۆر كردوون و ھۆكارەكانى مردنىش و، ئەو ھاوسەنگىيەش لە نىوان ژيان و مردندا، كە خوا ﷻ دايناو بە سىستەمىكى زۆر وردەو، بەھۆى ئەوەو ئەو ژيانى مرووف دەگونجى لەسەر زەوى بەردەوام بى.

مەسەلەى دووهم:

بێپروایان سزای دۆزهخ چاوەڕێیانەو، کاتیک فری دەدرێنە نیوی، گرفه و لرفهى دەبیستن و دەکۆلن و، نیزیکه له تووڕه‌یى و په‌ستییان به‌رانبه‌ریان، بپچڕی و لیک بیته‌وه، هه‌ر کات پۆلیک له بێپروایان خراڤه‌ نیوی، دۆزه‌خه‌وانه‌کان لێیان ده‌پرسن: ئایا ترسیڤه‌رو وریاکه‌ره‌وه‌تان بۆ نه‌هات له‌ایه‌ن خواوه‌؟ ئه‌وانیش ده‌لێن: بای، ئه‌جا دانیشی پێدا‌دێنن، که‌ ئه‌گه‌ر بیستبایان و فامبایان، به‌و ده‌رده‌ نه‌ده‌چوون:

خو ده‌فه‌رموی: ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَيَسَّ الْمَصِيرُ ۝١﴾ إِذَا الْقَوَا فِيهَا سَمِعُوا لَهَا شَيْعًا وَهِيَ تَفُورُ ۝٢ نَكَادٌ تَمِيرُ مِنَ الْغَيْظِ كُلَّمَا أَلْقَى فِيهَا فَوْجٌ سَأَلْتُمْ خَزَنَتَهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ ۝٣ قَالُوا بَلَىٰ قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِن شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ ۝٤ وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ ۝٥ فَأَعْرِضُوا بِذُنُوبِهِمْ فَحَقًّا لِأَصْحَابِ السَّعِيرِ ۝٦﴾

شیکردنه‌وی ئه‌م ئایه‌تانه، له‌ چواره‌ برگه‌دا:

١- ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَيَسَّ الْمَصِيرُ﴾، ئه‌وانه‌ی بێپروابوون به‌ په‌روه‌ردگاریان، ئازاری دۆزه‌خ و خراپترین چاره‌نووسیان بۆ هه‌یه‌.

(ل) ی سه‌ر ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ﴾، (لَا تَمْلِكُ) ه، واته‌: ئه‌وانه‌ ده‌بته‌ خواوه‌نی ئازارو سزای دۆزه‌خ، ئازارو سزای دۆزه‌خیش خراپترین شوینه، خه‌لكی بۆ لا بگه‌ڕێته‌وه‌، (المَصِير): ئه‌و شوینه‌ی خه‌لك بۆی ده‌چن، یان ئه‌و کاته‌ی خه‌لك تێیدا کۆده‌بنه‌وه‌و بۆی ده‌چن.

که‌ ده‌فه‌رموی: ئه‌وانه‌ی بێپروان به‌ په‌روه‌ردگاریان ئازارو سزای دۆزه‌خیان بۆ هه‌یه‌و خراپترین سه‌ره‌نجامه‌، واته‌: بێپروان له‌ جند و له‌ مروؤف، وه‌ک له‌ ئایه‌ته‌کانی دیکه‌دا هاته‌وه‌.

ئىنجا بزائىن حال و بارودۇخيان چۆنە! كە دەچن بەرەو دۆزەخ:

(٢) - ﴿إِنَّا أَلْقَيْنَا سَمْعُومًا شَيْعًا﴾، كاتىك فرى دەدرىنە تىي، تىيفرى دەدرىن، گوڭبىستى (شەيىق) دەبن، لە لاينەن دۆزەخەو، (شەيىق)، (إِذْ خَالَ النَّفْسَ إِلَى الصُّدْرِ وَالزُّفَيْرُ إِخْرَاجُهُ)، (شەيىق): برىتە لە ھەناسە ھەلمزىن، (زُفَيْر) ىش برىتە لە ھەناسە دانەو، كاتىك تىيفرى دەدرىن، گرهو و لرفەو ھاشەو لووشە دى، چونكە (شەيىق): برىتە لە ھەناسە ھەلمزىن، كاتىك تىيفرى دەدرىن، ھەليان دەلووشى، (لَهَا) لە: ﴿سَمْعُومًا﴾ دا، (فِي مَحَلِّ نَضْبٍ عَلَى الْحَالِ)، يانى: لە حاالىكدا، (كَانَتْ لَهَا)، ئەو ھەناسە ھەلمزىن (شەيىق)ە، ھى دۆزەخە.

(٣) - ﴿وَهِيَ تَقُورُ﴾، لە حاالىك دا قولپە دەدات و دەكوئى، ئەمىش ديسان (فِي مَحَلِّ نَضْبٍ عَلَى الْحَالِ): (أَي: وَالْحَالُ أَنَّهَا تَغْلِي وَتَضْطَرِبُ)، لە حاالىكدا كە قولپ دەداو دەكوئى و دىت و دەچى، چاوكى (تَقُور) ىش (قُور) و (قُورَان)ە.

(٤) - ﴿تَكَادُ تَمِيزُ مِنَ الْغَيْظِ﴾، نىزىكە لە پەستى و توورەيان لىكبىتەو، يانى: (تَكَادُ تَتَقَطَّعُ وَيَنْفَصِلُ بَعْضُهَا عَنْ بَعْضٍ)، خەرىكە دەپچرى و ھەندىكى لە ھەندىكى جىيادەبىتەو، (الْغَيْظُ: أَشَدُّ الْغَضَبِ)، (الْغَيْظُ)، ئەوپەرى توورەيى و پەستى و رق لى ھەلسانە، وشەى (تَمِيزُ)، بە دوو جوورى دىكەش خوئندراوئەتەو: (تَمِيزُ) و (تَمَازُ)، ھەر سىكيان و اتايان لىك نىزىكە، واتە: لە داخ و خەفەت و زۆر پەستى و قەلسىيان، خەرىكە لىك بىتەو، لە ھەموو زمانەكاندا ئەو تەعبىرە ھەيە، بۆ وئە: لە كوردىيدا دەلى: فلانكەس خەرىكە لە داخ و خەفەتان بچرى، خەرىكە لىك بىتەو، خەرىكە شەق دەبات، يەكى دەلى: خەرىكە شەق دەبەم.

(٥) - ﴿كَلَّمَ اللَّهُ فِيهَا فَوْجًا﴾، ھەر كاتىك پۆلىك (لە بىبروايان) خرانە تىي، تىيفرىدەران.

(كَلَّمَ)، لە دوو وشە پىنكەتەو: (كَلَّمَ) و (مَا)، واتە: (فِي كُلِّ وَقْتٍ إِلقاءَ فَوْجٍ، سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَا: ﴿كَلَّمَ اللَّهُ فِيهَا فَوْجًا سَأَلَهُمْ خَزَنَتَهَا﴾)، لە ھەر كاتى تىيفرىدانى كۆمەلىكدا بۆ ئىوى، دۆزەخەوانەكان يان سەرپەرشتىيارانى دۆزەخ لىيان دەپرسن، لەو كۆمەلە خەلكە.

له رستهی پێشیدا که دهفهرموئ: ﴿تَكَادُ تَمِيزُ مِنَ الْغَيْظِ﴾ زانايان دهلێن: له ڤووی ڤهوانبێژییهوه، لێره دا دۆزهخ چوینراوه به کهسیکی زۆر تووڤه و زۆر ڤق ههلساو، که ههر شتیک ڤقی ههلساندوه و پهست و تووڤه ی کردوه، تۆله ی لێ بستیتن.

ئنجا ههر کاتیک کۆمهلیک تیغی ڤی ڤان:

(٦) - ﴿سَأَلْتُمُ خَزَنَتَهَا﴾ دۆزهخه وانه کان لێیان ڤرسین، واته: سه ره ڤه رشتیاره کان دۆزهخ، چونکه (خَزَنَةٌ)، کۆی (خَازِن) ه، یانی: کۆکه ره وه، (وَأَصْلُ الْخَازِنِ: الَّذِي يَخْزُنُ شَيْئًا، أَيُّ: يَحْفَظُهُ فِي مَكَانٍ حَصِينٍ)، وشه ی (خَازِن)، به مانای کۆکه ره وه دی، ئەو که سه ی شتیک له شوینتیک کۆ ده کاته وه و ده ڤاڤرێزی، خوای کار به جێ لێره دا وشه ی (خَزَنَةٌ) ی به کاره یتا وه و له شوینی دیکه دا، وشه ی: (الرَّبَائِيَّةُ) ی به کاره یتا وه، له سووڤه قی (العلق) دا، که ده فه رموئ: ﴿فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ﴾ (١٧) ﴿سَدْعُ الرَّبَائِيَّةِ﴾ (١٨)، یانی: با ئەو خه لکی کۆڤو مه جلیسه که ی خوی بانگ بکات که هاوکاری بن، تیهه ش (الرَّبَائِيَّةُ)، بانگ ده که ی (رَبَائِيَّةُ) ش ناوونیشانی ئەوانه یه که سه ره ڤه رشتیی دۆزهخ و سزادانی بێڤروایان و خراپه کاران ده که ن، له دۆزهخ دا، ئەوانه ش ژماره یان زۆر زۆره، به لام به ڤرڤس و سه ره ڤه رشتیارانیان نۆزده ن، وه ک خوا ده فه رموئ: ئەوانه ی دۆزهخ سه ره ڤه رشتیی دۆزهخ ده که ن نۆزده ن: ﴿عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ﴾ (٢٠) المدهثر، ئنجا دۆزهخه وانه کان لێیان ده ڤرسن.

(٧) - ﴿أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ﴾ {ئه مه ڤرسيار کردتیکه بۆ سه رزه نه شتکردن و په شیمان کردنه وه و سه رکۆنه کردن}، ئایا ترسینه رو وریا که ره وه تان بۆ نه هات؟ وشه ی (نَذِيرٌ)، لێره دا به مانای (مُنْذِر) ه، چونکه وشه ی (نَذِيرٌ)، ده شگونجی به مانای (إِنْذَار) بی و، چاوگ بی، به لام لێره دا ناوی بکه ر (اسْمُ فَاعِل) ه، به مانای (مُنْذِر) ه، ئایا ترسینه رو وریا که ره وه تان بۆ نه هات، ئایا کهس نه هات ناگادارتان بکاته وه و بتانترسیئ؟.

(٨) - ﴿قَالُوا بَلْ قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ﴾، گوئیان: با، به دلنیا ی وریا که ره وه و ترسینه رمان (له لایه ن خوای ڤه ره ره دگاره وه) بۆ هات.

(بَلَى: يَفِيْدُ نَقِيْضُ النَّفْيِ فِي الْإِسْتِفْهَامِ، فَجُمْلَةً: ﴿قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ﴾، تَاكِيدٌ، ﴿قَالُوا يَا بَلَى﴾، گوتمان با، وشەى (بَلَى)، مانای پیچەوانەى ئەو دەگەیه نى كە لابراوە، ﴿أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ﴾، ئایا ترسینەرتان بۆ ئەهاتو؟ گوتراوە: (بَلَى)، ئەمە هەلۆه شاندنەوێ لابردن (نفى) دەگەیه، واتە: با، بە پیچەوانەوێ ترسینەرو وریاکەرەو هەمان بۆ هات، بۆیە دوایی كە دەفەرموێ: ﴿قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ﴾، ئەمە بۆ جەختکردنەوێ زیاتر تۆخ كردنەوێ مانای (بَلَى) یە، ئەگەرنا هەر فەرمووبای: (بَلَى)، با، بۆمان هات، تەواو بوو، بەلام جەختی دەكاتەوێ: ﴿قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ﴾، بە دنیایی ترسینەرو وریاکەرەو هەمان بۆ هات.

٩- ﴿فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ﴾، كەچی ئیمە بە درۆمان داناو گوتمان: خوا هیچ شتیكى دانەبەزاندو، (فَكَذَّبْنَا)، یانی: (فَكَذَّبْنَا)، لێردا وەك لە قورئاندا بە زۆری وایە، بەركارەكەى قرتیتراوە، لەبەر ئەوێ دەزانێ (فَكَذَّبْنَا)، یانی: (فَكَذَّبْنَا) أَوْ (فَكَذَّبْنَا النَّذِيرِ)، ئیمە ئەومان بە درۆ دان، یاخود: ترسینەرو وریاکەرەو هەمان بە درۆ دان، ﴿وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ﴾، گوتمان: خوا هیچ شتیكى دانەبەزاندو، (مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ): أَي مَا نَزَّلَ اللَّهُ شَيْئًا مِنَ التَّنْزِيلِ)، واتە: خوا هیچ شتیكى لە قورئان دانەبەزاندو، ئەى بابای ترسینەرو وریاکەرەو! تۆ لە خۆتەو قسە دەكەى، قسەى گیرفانى خۆتە دەرى دینی.

١٠- ﴿إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ﴾، ئیو تەنیا لە گومراییهى گەورە دان، یانی: هەر كۆمەڵێك لە بێبروایان بە ترسینەره كەى خۆیانان گوتو: خوا هیچى دانەبەزاندو و تۆ هەر لە خۆتەو قسە دەكەى، كەواتە: هەموو كافەر دۆزەخییەكان، بە كۆى ترسینەرو وریاکەرەو هەمان «كە پیغەمبەرانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)» گوتو: ﴿إِنْ أَنْتُمْ﴾، یانی: (مَا أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ)، چونكە (نزیر) بە تاك هاتو، بەلام هەر كۆمەڵێك بە پیغەمبەرەكەى خۆیان گوتو: خوا هیچى دانەبەزاندو، كەواتە: بە كۆ پێیان گوتوون: ئیو ئەى ترسینەرو وریاکەرەو هەمان، لە گومراییهى گەورە دان، لێردا وشەى (كَبِيرٍ) كراوە بە سێفەت بۆ (ضَلال)، هەرچەندە وشەى (كَبِيرٍ)، واتە: گەورە بۆ شتی جەستەى و بەرهەستە كە دەبێت، بەلام لێردا كە بەكارهێترو، یانی: زۆر بەهێزو ئەو پەرى

توندو سەخت، واتە: ئێوە لە گومپراییه کی زۆر بەهێز و سەخت و پتەو دان، یانی: ئەگەر گومپراییه کەتان جیسم بووایە، کە لەشیکی زۆر گەورەى دەبوو، ئەو گومپراییهى ئێوە تێیدان، زۆر زەبەلاح و بێرەزایە.

(١١)- ﴿وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ﴾، {ئەوانەى لە دۆزەخدا، سزادراوێكان}، گویشیان: ئەگەر كاتى خۆى بیستبامان یان فامیبامان.

(١٢)- ﴿مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ﴾، ئێستا لە ئێو هاوێلانی كێه (ی دۆزەخ)دا نەدەبووین.

كە دەلێن: ﴿لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ﴾، مەبەستیان پێى بیستێكە كە مەرۆڤ لێى بەهرەمەند بێ، ئەگەرنا بێگومان گوێیان هەبوو، قسەیان بیستوو، عەقل و ھۆشیکیشان هەبوو بەكارى بێن، بەلام ئەگەر ئەو بیستنه، نەبێتە ھۆى ئەوێ تۆ پەيامى خوا ببیستی، ئەو پەيامى خوا بەى باسى حیکمەتى بوونی تۆ دەکات و، بووناسیى راستەقینەت بۆ باس دەکات و لێت حالىی دەکات: تۆ لە کوێوە ھاتووی و، بۆچی ھاتووی و، دەبێ چۆن بژی و، بۆ کوێ دەچی؟ ئەگەر ئەو نەبىستی كە لەلایەن خواوەنى خۆتەووە بۆت نێراو، ترسێنەر و ریاكەرەوێ بۆ ناردووی و ئەو راستییانە، ئەگەر لەویان وەرى نەگری و، گوێ پانەدێرى بۆ پەيامى خوا، ھەروەھا تێنەگەى و عەقلى خۆت بەكارنەھێنى، یانی: نە لە خەلكى دیکە ببیستی و، نە عەقل و ھۆشى خۆشت بەكاربێنى، بە دنیایى سەرەنجامت خراپ دەبێ، واتە: ئێمە ئەگەر لە خەلكى دیکەمان بیستبایە، یان خۆمان بێرمان کردبایەو، ھۆشمان دا بایە ئەو پەيامەى خوا، یان ئەگەر خۆشمان ھۆشمان نەدا بایە پەيامى خوا، لە كەسانێك كە لەو پەيامە تێگەشتوون، گویمان بۆ گرتبانایە، ﴿مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ﴾، ئێستا لە ئێو هاوێلانی كێهى دۆزەخدا نەدەبووین.

(١٣)- ﴿فَاعْتَرَفُوا بِذَنبِهِمْ﴾، ئنجا دانیان بە گوناھەكەیان داھێنا، (ف)، بە (قَاءِ الْقَصِيحَةِ)، ناو دەبرێ (لَأَنَّهُا تَفْصِيحٌ عَمَّا قَبْلَهَا)، چونكە ھى پێش خۆى دەگەيەنێ، واتە: سەرەنجام

ئیمە عەقلى خۆمان بە کارنەهیناو، گویشمان نەگرت، ئەو وریاکەرەوێشەش کە خوا بۆی نارادبووین، ئەویشمان بە درۆ داناو گومان: خوا هیچی دانەبەزاندووە، ئیدی سەرەنجام بەو دەردە چووین کە ئیستا بەدەستێوە دەنالتین.

١٤- ﴿فَسَحَقًا لِّأَصْحَابِ السَّيْرِ﴾، ئنجا دووری بۆ هاوێلانی کلپەى دۆزەخ، (وَالسُّحَقُ: اسْمٌ مَّصْدَرٌ مَعْنَاهُ الْبُعْدُ، وَهُوَ هُنَا نَائِبٌ عَنِ الْإِسْحَاقِ، لِأَنَّهُ دُعَاءٌ بِالْإِبْعَادِ، فَهُوَ مَفْعُولٌ مُطْلَقٌ نَائِبٌ عَنِ فِعْلِهِ، أَيَّ اسْحَقَهُمُ اللَّهُ إِسْحَاقًا)، (سُحَق)، ناوی چاوە، بە مانای دووری، بەلام لیڕەدا وشەى (سُحَق)، کە ناوی چاوەگە لە شوینی (إِسْحَاق)، دانیشتووە پارانەوێە بۆ دوورخستەووە، بەرکاری رەهایە و لە جێی کردارەکەیت، یانی: (أَسْحَقَهُمُ اللَّهُ إِسْحَاقًا)، خوا ﷻ دووریان بخاتەووە (یان دووری خستەووە)، بە دوورخستەووە، یانی: دووری لە خواوە دوورخستەووە بۆ هاوێلانی کلپەى دۆزەخ.

بێگومانیش ئەم پرستە قورئانییە، ئەم ئایەتە موبارەکە، هەلدەگرێ زۆر قسەى لەسەر بکری: دۆزەخییەکان دان بەویدا دینن، کە نە بیستووایانەو نە قامیوانە، مرۆف یان دەبێ خۆی عەقل و هۆشێکی هەبێ، بە کاری بێنێ بۆ لیتیکەیشتنی پەيامی خوا، یان دەبێ گوێ رادیرێ بۆ کەسانیک کە لە پەيامی خوا تیکەیشتوون.

بە واتایەکی دیکە مرۆف یان دەبێ بۆ خۆی بە پێتە بزانی، یان دەبێ گوێ بۆ کەسانێ بگری کە بە پێتە دەزانن، وەك خوای پەروەردگار دەفەرموێ: ﴿فَسَلُّواْ أَهْلَ الدِّكْرِ إِن كُنتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ النحل، لە زانیان بپرسن، لە خواوەنانی زانست بپرسن، ئەگەر نازانن، یان دەبێ بۆ خۆت بزانی، یان دەبێ لە کەسێک کە زانیە پرسیار بکەى، بەلام خۆشت نەزانی و لە زانیانیشت نەپرسی، بە دنیایى لە نەقامی و بێئاگایى و نەزانییدا دەمیێوە.

مەسەلە ی سێیەم:

ئەوانە ی بە پەنامەکیی و نادیاریی لە پەرورەدگاریان سامکردوون، لێبوردن و پاداشتی گەرەیان هەبەو، خواش قسە ی چەو بەرز، وەك یەك دەبێستێ و، ناگۆنچێ بە دیهێنەری پەنەنانزی شارەزا، هەموو شتێك نەزانێ:

خو دەفەرموێ: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ﴾ (١٢) وَأَسْرَأُ قَوْلُكُمْ أَوْ أَجْهَرُوا بِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ (١٣) أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ﴾ (١٤)

شیکردنەوێ ئەم ئایەتانە، لە پێنج بەرگەدا:

١- ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ﴾، بە دنیایی ئەوانە ی سام و هەبەتیان هەبە، بەرانبەر بە پەرورەدگاریان بە پەنامەکیی، لێبوردن و کرێ و پاداشتی گەرەیان هەبە، دوا ی ئەوێ خوا ﷻ باسی بێروایانی ئەفام و نەبێستی کرد، ئنجا باسی پرۆاداران دەکات، بەلام زۆر بە کورتیی پێناسەیان دەکات و، دەفەرموێ: بە دنیایی ئەوانە ی سامیان هەبە بەرامبەر بە پەرورەدگاریان، (الْخَشْيَةُ: الْخَوْفُ الْمَشُوبُّ بِالْعَظِيمِ)، (خَشْيَةً) ترسێکی تێکەڵ بە مەزن گرتن، بۆیە من وشە ی (خَشْيَةً)م، بە مانای سام و هەبەت بەکارهێناو، سام لە پەرورەدگاریان، هەبەتیان بەرانبەر بە پەرورەدگاریان هەبە، کە دەشفەرموێ: (بِالْغَيْبِ)، بە پەنامەکیی، یەکیك لە زانیان دەلی: (بِالْغَيْبِ: حَالٌ مِنَ الْفَاعِلِ أَوْ مِنَ الْمَفْعُولِ)، یانی: (بالغیب) حالە لە بکەر یان بەرکار: أ- (خَاشِعٌ رَبَّهُمْ وَهُمْ غَائِبُونَ عَنْهُ)، سامیان هەبە بەرانبەر بە پەرورەدگاریان لە حالێکدا کە نادیارن لە پەرورەدگاریان، واتە: لە حالەتی پەنامەکیی دان.

ب- (خَاشِعٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَهُوَ غَائِبٌ عَنْهُمْ)، سام و هەبەتیان بەرانبەر پەرورەدگاریان هەبە، لە حالێکدا کە پەرورەدگاریان نادیارە، لە پەنامەکییدایەو نابینن.

یەکەم: واتە: خۆیان لە شوێنێک کە کەس نایابینێ، کەچی سام و هەبەتیان بەرامبەر بە پەرورەدگاریان هەبە.

دووه م: پهروهردگاريان هه چهنده ناشيبن، سام و ههيهت و ترسيان بهرامبهري ههيه، وهك له فهرمايشتيكي پيغه مبهري خوا ﷻ دا هاتوه، دهفرموي: {سَبْعَةُ يَظْلُهُمُ اللَّهُ فِي ظِلِّهِ يَوْمَ لَا ظِلَّ إِلَّا ظِلُّهُ} (أخرجه البخاري: ١٤٢٣، ومسلم: ١٠٣١)، ههوته ميان: {وَرَجُلٌ ذَكَرَ اللَّهَ خَالِيًا فَفَاضَتْ عَيْنَاهُ}، پياويك له شوييني چولدا يادي خوا دهكات و، چاوهكاني فرميسكيان پيدا دي، كه كه سيش ناييبي، ههروهها خواي بهرزي مهزن بو، تيمه ئههلي دنيا، به چاوي سهه ناييبن و، له حاله قى په نامه كي و ناديارى دايه.

دهشگونجى (بِالْغَيْبِ)، ويپراي ئهه دوو واتايه، دوو واتاي ديكه شى ههبن و سهه رجهم دهبنه چوار مانا:

١- واتاي يه كه ميان: له حالتيكا كه ناديارن، له پهروهردگاريان ياني: خويان له شوييني په نامه كي و نا ديارو په نهان.

٢- ماناي دووه م: ياخود له حالتيكا كه پهروهردگاريان لتيان په نهان.

٣- ماناي ستيه ميان: ساميان بهرانه به پهروهردگاريان ههيه، له حالتيكا كه سزاو نازاري پهروهردگاريان نايبن و، سزاو نازاره كه لتيان په نهان.

٤- ماناي چواره ميشيان: به دل له پهروهردگاريان ده ترسي، چونكه دل و دهرووني مروف په نهان، واته: به په نهان و ديوي نه ديتراو و نه بيتراويان، سام و ههيه تيان بهرانه به پهروهردگاريان ههيه، نهك به پوالهت و جهسته.

{مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ}، مادام وشه ي (كَبِيرٌ) كراوه به ئاوه ئناو (وصف) بو (أَجْرٌ)، پاداشتيكي گهوره، كه واته: وهسفه كه ديتوه بو (مَغْفِرَةٌ) ش، ياني: (مَغْفِرَةٌ كَبِيرَةٌ)، ليوردنيكي گهوره، يان (مَغْفِرَةٌ عَظِيمَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ)، ليوردنيكي مهزن و پاداشتيكي گهوره، وهك پيشترش گوتمان: ليره دا وشه ي (كَبِيرٌ)، كه له ئه صلا سيفه ته بو ته نه كان، بو جهسته كان، خوا ﷻ به كاري هيناوه بو زوري و مهزني و باشي و په سندي، كه دهفرموي: (كَبِيرٌ)، واته: پاداشتيكي گهوره ي وا كه ته ندازه كه ي نازانري.

ئنجا خوا به گشتی مروّفه کان ده دوئی:

(٢) ﴿وَأَسِرُّوا قَوْلَكُمْ أَوِ اجْهَرُوا بِهِ﴾، قسه که تان په نهان بکهن، یا خود دهنگی پی بهرز بکه نه وه، (یه کسانه)، (ظَاهِرُهُ: الْأَمْرُ بِالْإِسْرَارِ وَالْإِجْهَارِ، وَمَعْنَاهُ: لِيَسْتَوْعِنْدَكُمْ إِسْرَارُكُمْ وَإِجْهَارُكُمْ، فَإِنَّهُ فِي عِلْمِ اللَّهِ سَوَاءٌ)، ﴿وَأَسِرُّوا قَوْلَكُمْ أَوِ اجْهَرُوا بِهِ﴾، پواله ته که ی فه رمان کړدنه به قسه ی په نهان و قسه ی دهنگی بهرز، به لام مانیا که ی نه وه یه: با له لاتان یه کسان ب، قسه ی په نهان و چپه تان، له گه ل قسه ی دهنگی بهرز تان، چونکه له زانیاری و له پیژانینی خوادا یه کسانن.

(٣) ﴿إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾، (خوا نه ک هه قسه ی چپه و قسه ی دهنگی بهرز ده بیستی به لکو)، به دلتیای زانایه به هاوه ل سینه کان، (ذَاتِ)، به مانای (صَاحِبَةُ) د، (صُدُورِ) یش، کوی (صُدْرَ) ه، واته: سینه کان، ئنجا که لیره ده فهرموئ: ﴿عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾:

أ- (علیم)، پیژگی (الْفَعِيل) ه.

ب- (صُدُورِ) یش، که (أل) ی ناساندنی له سهره و، مانای تیکړاو هه مه گیر (إِسْتِغْرَاقِ) ده که یه نئ.

ج- ههروه ها وه سفکردنی نیازو خولیاو مه به سته کان، به وه که هاوه ل سینه کان، هه مووی زور زیده پړوی تیدایه، بو ته وه که خوا ﷻ هیچی ل په نهان ناب، وه ک جاری دیکه ش گوتو ومانه: خوا ﷻ نه پنییه کان و خولیاو بیرو فیکره کان که له عه قل و هوشه کان دان، به (ذَاتِ الصُّدُورِ) ناوی بردوون واته: (صَاحِبَةُ الصُّدُورِ)، هاوه ل سینه کان، چونکه له سینه کان جیانابنه وه، دیسان (صَاحِبِ)، به مانای خاوه نیش د، وه ک بوونه خاوه نی سینه کان، یان هه میسه هاوه ل سینه کانن و لیان جیانابنه وه، له جیاتی بفهرموئ: (إِنَّهُ عَلِيمٌ بِالنُّوَايَا)، یان (بِخَفَايَا الْقُلُوبِ)، فهرموویه تی: ﴿بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾، له بهر ته وه ی ته و خولیاو نیازو مه به ستانه، هینده له سینه کاند نیشه جی بوون، بوونه ته هاوه ل و هاوده میان و لیان جیانابنه وه.

نجا دوايی خوا ﷺ بە لگە دینیتەو، لەسەر ئەوێ شتێک لە خوا پەنھان نابێ، دەفەرموێ:

٤- ﴿أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ﴾، ئایا کەسێک کە دروستکراوە کانی دروستکردوون، نازانی؟ بێگومان ب، بە هەموو شتێکیان زانایە.

٥- ﴿وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ﴾، لە حالێکدا ئەو زۆر پەنھانزانی زۆر شارەزایە.

کە دەفەرموێ: ﴿أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ﴾، مانایە کە سێ ئەگەری هەن:

١- وشە (مَنْ)، یان بکەر (فَاعِل) (يَعْلَمُ) یە، ﴿أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ﴾ ئایا ئەو زاتە ی هێناویەتە دی، زانا نیه؟.

٢- دەشگونجێ (مَنْ)، لێرەدا بەرکار (مفعول به) بێ، یانی: (أَلَا يَعْلَمُ اللهُ مَنْ خَلَقَهُ)، ئایا خوا ﷺ ئەوێ دروستیکردو، نایزان؟.

٣- یاخود: ﴿أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ﴾ ئایا ئەو زاتە ی دروستیکردو، شتە دروستکراوە کانی خوێ نازانی؟.

لێرەدا خوا ﷺ نکوولیی لەوێ کردووە کە لە حالێکدا بە دیھێنەری شتەکان، بە شتەکان شارەزا نەبێ، یاخود لە حالێکدا کە شتەکان بە دیھێنراوی خۆان و، خوا و دیھێنەریانە، شارەزاو ئاشنا نەبێ، ﴿وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ﴾ لە حالێکدا ئەو (لَطِيف) ه، (اللَّطِيف: الْعَالِمُ بِدَقَائِقِ الْأَشْيَاءِ)، (لَطِيف)، ئەو کەسە یە شتە وردەکان بزانی، بەلام وشە (اللَّطِيف)، ئەگەر بە پەنھانزان و پەنھانکار لێک بدیتەو بەشتر، واتە: ئەو زاتە ی شتە پەنھانەکان دەزانێ و، کارەکانیشی بە پەنھانی دەکات، (خَبِير)، (الْعَالِمُ بِحَقَائِقِ الْأَشْيَاءِ)، زانا بە چییە شتەکان و ئاگاداریان، بەلام وشە (خَبِير)، زیاتر بۆ هەلسوکهوتی مرقفەکان و وردەکاریەکانی کردووە کانیان بە کار دەھێنێ، واتە: سیفەتی زانیاری (علم)ی خوا پەیوەست دەبێ بە شتەکانەو، بەلام سیفەتی شارەزایی (خَبِير)ی خوا، پەیوەست دەبێ بە شەخسەکان و هەلسوکهوتەکانیانەو، بە زۆری لەو سیاقانەدا خوا ﷺ باسی سیفەتی (خَبِير)، دەکات.

مەسەلە ی چوارەم:

خوایێ (ع) زەوی بۆ جند و مەرفان پام و دەستەمۆ کردووە، بە کەیفی خوایان بەلاشان و قەد پالەکانیدا دین و دەچن و، لێی بەهرەمەند دەبن، ناشیی دنیابن کە خوای بەرز بە زەویاندا پۆبچوینێ و، ئەو زەوییە لە بنیاندا گێژ بخوات و، سەرەنجام پۆبچێ، یان بایەکی پامالکەری چەو و زیخان بنیترتە سەر، با سەرئەنجی مێژووش بدەن، دەزانن خوایێ (ع) چۆن سزای بە درۆ دانەرانی پێشوو داوە، ئەوانە ی پێغەمبەرانی خوایان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) و، بەیامەکانی خوایان بە درۆ داناون:

خوایێ دەفرموی: ﴿هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذَلُولًا فَامْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِن رِّزْقِهَا وَإِلَيْهِ النُّشُورُ﴾ (١٥) «ئەمێنم مەن فی السّمآء أَن یخفیف بکم الْأَرْضَ فَإِذَا هِيَ تَمُورُ» (١٦) «ئەمێنم مەن فی السّمآء أَن یُرْسِلَ عَلَیْکُم حَاصِبًا فَسَتَعْلَمُونَ کَیْفَ نَذِیرِ» (١٧) «وَلَقَدْ کَذَّبَ الَّذِینَ مِن قَبْلِهِمْ فَکَیْفَ کَانَ نَكِیرِ» (١٨)

شیکردنەوهی ئەم ئایەتەنە، لە دە برگەدا:

١- ﴿هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذَلُولًا﴾ (باس هەر باسی خوای بەرزە)، ئەو (خوایێ (ع))، ئەو کەسە یە کە زەوی بۆ ئێوە بە دەستەمۆ گێراوە، (ذَلُولًا)، لە وشە ی، (ذَلَّ یَذِلُّ ذِلًّا) دە، هاتو، (الذَّلُول: الْمُتَقَادُ الَّذِي یَذِلُّ لَكَ وَلَا یَسْتَصَعِبُ عَلَیْكَ)، (ذَلُول): بریتیه لەو ئازەلە ی بۆ تۆ دەستەمۆ دەبێ و لێت چەمووش و یاخیی نابێ و، بە ئاسانی دێتە ژێر بار، بە کوردیی مانای (ذَلُول) دەبێتەو بە دەستەمۆ پامکرا و، پێچەوانەکە ی بریتیه لە: (صَعِب) و (شَمُوس)، یانی: جەنەگرو یاخیبیوو، وشە ی (ذَلُول)، هەم بۆ ئێزینەو هەم بۆ مێینەش بەکار دێ، ئەگەر نا وشە ی (أَرْض): لە پرووی پێزمانی عەرەبی، دەو مێینە ی مەجازییە، بەلام وشە ی (ذَلُول)، بۆ مەن و ئێر، بە کار دێ.

(٢) - ﴿فَأَمْسُوا فِي مَنَاجِبَ﴾، ئنجا بە قەدپال و لاشانەکانی دا برۆن، (مَنَاجِبَ)، کۆی (مَنَاجِبَ)ە، واتە: شان، ١- ھەندى لە زانایان ئاویان لیکداوەتەو: (فَأَمْسُوا فِي جَوَانِبِهَا)، بە تەنیشتەکانی دا برۆن. ٢- ھەندیکیان گوتوویانە: (فِي أَطْرَافِهَا)، بە لایەکانی دا، ٣- ھەندیکیش گوتوویانە: بەشیو دۆلەکانی دا برۆن.

(٣) - ﴿وَكُلُوا مِنْ رِزْقِهِ﴾، لە بژیوی وی (خوای پەرورەدگار)یش بخۆن، (مَنَاجِبَ): (مَلْتَقَى الْكَيْفِ مَعَ الْعَصْدِ)، ئەو شوینەى شان لەگەڵ قۆلدا پیکەو دەبەستیتەو، یانی: (سەرشان) کە لای مل و گەردن لەگەڵ قۆلدا پیکەو دەبەستیتەو، بۆیە بایەک کە لەلایەکەو بێ و، لەلایەکی دیکەو نەیت، پێی دەگوتری: (الرَّيْحُ النَّكْبَاءِ)، واتە: بایەک کە لە لاشانیکەو لە لایەکەو دی.

کە خوا دەفەرموی: ﴿وَكُلُوا مِنْ رِزْقِهِ﴾ پاناوەکە بۆ خوای پەرورەدگار دەچیتەو، کە پیشتر ھاتو، ﴿هُوَ الَّذِي﴾، خوا ﷻ ئەو کەسە بە کە زەوی بۆ دەستەمۆ کردوون، ئنجا تێو بەلاشان و بە قەدپالەکانی زەویدا برۆن، ﴿وَكُلُوا مِنْ رِزْقِهِ﴾، واتە: کارو کاسبیی بکەن، بازرگانیی بکەن، کشتوکال بکەن، ئازەلداریی بکەن، بە ھەموو شیوەکانی بەھرمەند بوون، لە زەوی بەھەرە وەرگیرن و سەرەنجام لە بژیوی خوا بخۆن.

(٤) - ﴿وَالَيْهِ النُّشُورُ﴾، گەرانیوھەش تەنیا بۆ لای ئەو، یانی: (إِلَى اللَّهِ تَعَالَى النُّشُورُ)، گەرانیوھە تەنیا بۆ لای خوای بەرزە، واتە: لە گەرمەى پوشتتەن و جموجۆلتان بە زەویدا، بۆ داواکردنی بژیوی خوای بژیودەر، بە ھۆی کارو کاسبییەو، لە بیرتان نەچى کە ھەر بۆ لای خواش ﷻ بڵاودەکرێنەو دەگەرێنەو.

لێرەدا کە خوا ﷻ زەوی چواندو بە وڵاخیکى دەستەمۆ پامکراو، وەك جاری دیکەش گوتوومانە: ئەم ویچواندنە، یەكجار پر بە پیستە، چونکە وڵاخ جموجۆلی ھەبەو دیت و دەچى، بەلام کە دەستەمۆ و پامکراو و ملکەچ بى، بارەكەى ناخات، ئەمەش ئەو دەگەینى کە زەوییش جموجۆلی ھەبە، بەلام

لەگەل ئەو ھەشدا ملکہ چ و رامکراو دەستەمۆیەو، ئەو ھە لەسەر پشتیەتی فری نادات و نایخاتە خوار، ھە چۆن و لاخی دەستەمۆ، باری سەر پشتی ناخاتە خوار، پیشتیش گوتوو مانە:

۱- زەوی بە دەوری خۆیدا خولانەو ھە کی ھەیە، بە خیرایی سی (۳۰) کم لە خولە کێکدا، کہ لە سەعاتیک دا دەکاتە: $۱۸۰۰ = ۶۰ \times ۳۰$ کلم.

۲- ھەروەھا سووپانەو ھە کی بە دەوری خۆدا، بە خیرایی سی (۳۰) کم لە چرکە یە کدا ھەیە، یانی: شەست (۶۰) ھێندە خولانەو ھە کی بە دەوری خۆیدا خیراتر، بە دەوری خۆدا دەسووپتەو ھە.

۳- سووپانەو ھە کی دیکە شە ھەیە لەگەل خۆدا، واتە: خۆرو کۆمەلە کە ی بە دەوری خرۆکە ی راو ھەستاو (الکوکب الجائی) دا.

۴- ھەروەھا لەگەل خرۆکە ی ھەلنیشتوو شدا، جارێکی دیکە سووپانەو ھە کی دیکە ھەیە، بە ئیو چەقی کە ھەکە شاندا.

۵- دیسان لەگەل کە ھەکە شانیشدا، جارێکی دیکە ھەمووی سووپانەو ھە کی دیکە ی ھەیە، کە ھەر خوا دەزانێ چەقە کە ی کوئیە، بە مسۆگەریی زەوی ئەو پینچ سووپانەو ھە ی ھەن، کە چی ئیمەش ناخاتە خوار، بۆیە خوا ﷻ تەشبیھی کردو ھە و لاخەو ھە و، بەراوردی کردو ھە لەگەل و لاخی دەستەمۆدا.

دوایی خوا دەفەر موی:

(۵) ﴿أَمِنْتُمْ مَن فِي السَّمَاءِ أَنْ يَخِفَّ بِكُمْ الْأَرْضُ﴾، ئایا ئیو ھە دنیایو بێ ترس بوون، لەو زاتە ی لە سەر ھەو ھە، کە بە زەو یتاندا پۆبەریتە خوار.

(۶) ﴿فَإِذَا هِيَ تَمُورُ﴾، لە حالیکدا کە دیت و دەچی و گێژ دەخوات؟!

(۷) ﴿أَمْ أَمِنْتُمْ مَن فِي السَّمَاءِ أَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا﴾، یان ئایا ئیو ھە دنیایو بوون لەو زاتە ی لە ئاسمانە (لە سەرییە)، بایە کە ورده بەردی تێدان، (یاخود ورده بەردان

پادەمالى و زىخ و چەو پادەمالى) بىئىرىتە سەرتان؟! دەشگونجى (حَاصِب)، بە ماناى ھەورىك بى كە وردە بەردان لەگەل خۆى دىنى، يان ھەورىك كە وردە بەردى تىدان، بەسەرتاندا ببارىتى، ئايا لەو دەلىياوون ئەوھەتان بىئىرىتە سەر؟!

ئەگەر ئەوھەتان بىئىرىتە سەر، چ بە زەووتاندا پۆبەرى و پۆبچوئىتە خوار، چ بايەكى وا يان ھەورىكى وا تان بىئىرىتە سەر:

۸- ﴿فَسَتَعْمَوْنَ كَيْفَ نَذِيرٍ﴾، ئەو كاتە دەزانن ترساندىنن من و ورياكردنەوھى من چۆنە!

۹- ﴿وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾، بە دلىياى ئەوانەى پىش ئەوانىش بە درۆيان دانا، چىيان بە درۆ دانا؟ خواى تاك و پاك باسى نەكردوھ چىيان بە درۆ دانا، لەبەر ئەوھى ديارە، يانى: ﴿كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ رُسُلُهُمْ﴾، پىغەمبەرانى خۆيانيان بە درۆ دانا، يان: ﴿إِنذَارَاتِ رَبِّهِمْ، أَوْ رَسُولَاتِ رَبِّهِمْ﴾، وريا كرىنەوھەكانيان، پەيامەكانى پەرورەدگارايان بە درۆ دانان.

كە دەفەرموى: ﴿كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾، ئەوانەى پىش ئەوان، واتە: كۆمەلگا بىپروايەكان، گەلى نووح كە نووح عليه السلام پىغەمبەريان بوو، گەلى عاد كە پىغەمبەرەكەيان ھوود بوو، گەلى ئەموود كە پىغەمبەرەكەيان صالح بوو، گەلى مەدەيەن كە پىغەمبەرەكەيان شوعەيب بوو، گەلى لووط كە پىغەمبەرەكەيان لووط بوو، سەلامى خوا لەسەر ھەموويان بى، ھەروھە ئەوانى دىكەش ھەموويان دەگرىتەوھ، لىرە ھەر بە كورتى باسى كرىوون و لە شوئەكانى دىكە، خواى بەرزو مەزن بە درۆيى باسى ئەو گەلانەى كرىوھ.

۱۰- ﴿فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرٍ﴾، ئىنجا ئايا نكوئىكردىنن من چۆن بوو؟ (نَكِير)، يانى: (ئىنگار)، ئايا نكوئىكردىنن من لىيان چۆن بوو، واتە: پەخنەگرتنى من، دواى ئەوھ خواش ﷻ پەخنەى لە شتىك ھەبى و نكوئى لى بكات، بە دلىياى سزادانىشى بەدوادا دى، بەلام لىرەدا باسى سزايەكەى نەكردوھ، ھەر دەفەرموى: نكوئى كرىنن من و پەخنەگرتنى

من چۆن بوو؟ يانى: بەشئويەك بوو كە ھەر باس ناكړئ، ھىندە زەبەلاح و بېرەزا بوو، كە وەسفكردن دەورى نادات (لَا يُحِيطُ بِهِ الْوُصْفُ).

ئەو پرسىار كړدنه ش بۆ ھەر څه لىكړدن و بە مەزن پېشانداڼه (لِلتَّهْدِيدِ وَالْتَّعْظِيمِ).

شايانى باسە: له باره ي ئەم دوو ئايەتە موبارەكەو: ﴿عَمِئْتُ مِّنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يَخِفُّ بِكُمْ الْأَرْضُ فَإِذَا هِيَ تَمُورُ﴾ (۱۱) ﴿أَمْ أَمِئْتُ مِّنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا فَسَتَعْمَوْنَ كَيْفَ نَذِيرٍ﴾ (۱۷)، زانايان زۆريان قسە كړدو، بۆ ويته:

۱- ھەندىكيان گوتوويانە: ئەمانە له ئايەتە موتەشايبەكان، واتە: چەند مانايەكي وىكچوويان ھەن و لەو ئايەتانەن كە دەبى چۆن ھاتوون، تاوا بيانخوئينەو ھو له مانايەكيان نەكوئينەو، لەبەر ئەو ي له سەر ووى عەقْل و ئيدراكي ئيمەيە، كە بە تەواوي مانايەكيان بزائين، وەك له سەرەتاي تەفسيري سووپرەتي (آل عمران) دا، بە تەفصيل باسى ئايەتە موتەشايبەو ئايەتە موخكەمەكانمان كړد: ﴿هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ﴾ (۷)، واتە: ئەو (خوا) ئەو زاتەيە كە كتيبي دابەزاندووتە سەر تو، ئايەتي موخكەماتي تيدان (واتە: مانا پوشتن)، ئەوان بناغەي كتيب و قورئان، ھەندىك ئايەتي ديكەشي تيدا ھەن، ماناي وىكچوويان ھەن، واتە: زياتر له مانايەكيان ھەيەو، مانايەكانيان پوشتن نين، بۆ ئيمەو مانان، يان بۆ ھەموو كەس پوشتن نين، بە ھەر حال لەو بارەو قسەمان كړدو، ئنجا ھەندى له زانايان گوتوويانە: ليرەدا: ﴿مَنْ فِي السَّمَاءِ﴾ له ئايەتە موتەشايبەكانەو، پيغەمبەریش ﷺ فەرموويەتي: {أَمِنُوا بِمِثَابِهِ} (أخرجہ مسلم: ۳۸۱)، واتە: پروا بينن بە ئايەتە موتەشايبەكاني قورئان، ئەو ئايەتانەي زياتر له واتايەك ھەلەدەگرن، يان چەند واتايەكي وىكچوويان ھەن، مانايەكي ريك و پوشتيان نيە، كە يەكسەر بلتي ئەو مانايەكيەتي.

۲- ھەندىكيان گوتوويانە: ﴿عَمِئْتُ مِّنْ فِي السَّمَاءِ﴾، واتە: (أَمْرُهُ فِي السَّمَاءِ)، فەرمانەكەي له ئاسمانە.

٣- ھەندیکیان گوتووایە: ﴿مَنْ فِي السَّمَاءِ﴾ مەبەست پێی جیبریلە، جیبریل لە ئاسمانە، لەو بارەوێ زۆریان قسە کردوون.

(البیهقی) لە کتیی (الإعتقاد) دا^(١)، ھیناویەتی: (قَالَ سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ: كُلُّ مَا وَصَفَ اللَّهُ بِهِ نَفْسَهُ فِي كِتَابِهِ، فَتَفْسِيرُهُ: قِرَاءَتُهُ وَالسُّكُوتُ عَنْهُ)، ھەموو ئەوێ خوای بەرز لە کتیبەکەێ خۆیدا خوێ پێ وەسف کردووە، لێکدانەوێ کەێ ھەر ئەوێ بەخوێرتەوێ لێی بێدەنگ بێ.

ئەوێش پێی ئەو، بەلام لە راستیدا ئەو پێی ھەموو ئایەتەکانی قورئان کە باسی خوای پەرەردگار دەکەن، گونجاو نیە و، ئەو گوتووێتی: وا سەلامەتەر.

٤- منیش پێم وایە کە ئەمە پێویست ناکات، نە بگوترێ: ئایەتی مۆتەشابیھو، نە تەئویلیش بکری، بەو کە مەبەست پێی جیبریلە، چونکە پەرەتە کە مەبەست پێی خوای پەرەردگارە، بەلام دەئێم: بەداخەوێ زۆریک لە زانیان وشە (سَمَاء) یان، تەنیا بە مانای ئەو مەخلووقە بەکارھیناوە، کە خوای بالا دەست لە بارەوێ دەفەرموێ: ﴿وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ﴾ الرحمن، واتە: ئاسمانی بەرز کردۆتەوێ تەرازووی داناو، - کە گوتوویمان: (سَمَاء) بە تاک بێ، یان بە کو (سَمَوات)، یان بە: ﴿سَبْعَ سَمَوَاتٍ﴾ مەبەست پێی کۆی ئەو دروستکراوانیە کە خوا خۆلقاندوونی، کە تێستا زاراوێ بوونەوێ یان گەردوون (کون) ی بو بەکار دەھێنێ -- بەلام وشە (سَمَاء)، وێرێ ئەو مەخلووقە کە دەزانین سنووردارە، واتایە دیکەشی ھەبە، کە بریتییە لە (قَووق)، سەرەو، کەواتە: ئەگەر بئێن: ﴿ءَأَمِنُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ﴾، ئایا دانیان لەوێ لەسەرئێ، لە سەرەوێ دروستکراوەکانی خوێتی، چونکە زانیان دەئێن: (اللَّهُ مُسْتَوٍ عَلَى عَرْشِهِ، بَائِثٌ عَنْ خَلْقِهِ)، خوا لەسەر عەرشی خوێتی (بەو شێوەی بۆ خوا شایستە) و دوورە، یاخود لە دەرەوێ دروستکراوەکانی خوێتی، خوای بێ وێنە لە سنووری دروستکراوەکانی دانێ، کە زۆریک لەوانەێ ئیددیعای ئەو دەکەن، بە دوا (١) ج ١، ص ١١٨.

سەلەفى صالح كەوتوون، ئىستاش وا حالىين كە دەگوتى: خۇاى تاك لە ئاسمانە، واتە: ئاسمان دەورى خۇاى داوہ!! بەلام بە دۇنيایى خۇاى بى وىنە، لەو بەرزو مەزنتەرە لە تىو بازنەى دروستكراوہ كانى داب، خوا لە دەرەوہى بازنەى دروستكراوہ كانیەتى، بۆیە كات بەسەر خوادا تىناپەرتى و، خۇاى بى ھاوہل بە شوین تەعبیری لى ناكى، كەواتە: ﴿ءَاٰمَنُكُمْ مِّنْ فِى السَّمٰوٰتِ﴾، يانى: ئایا دۇنيان لەو زاتەى لەسەرەوہیە، يانى: (سما) لیرەدا بە مانای دروستكراوہ كان و ئەو ئاسمانە مەخلووقە نیە كە خوا دروستىكردوہ، بەلكو بە مانای لای سەرى، يانى: ئەو زاتەى لە سەرەوہى دروستكراوہ كانى خۆیەتى، بە ھەموو مانای سەرى، كە بۇ خوا ﷻ شایستەيەو گونجاوہ.

مەسەلەي پىنچەم:

بەس خوا ﷻ بالندان لە ھەوادا ڕادەگرێ، کە بە بال پانراخراویی و بال لیکدراویی دەفرن، ھىچ کەشیش جگە لە خواى بەبەزەیی نابێتە سوپا و دەستەلات بۆ بێروایەکان، کە سەریان بخات، ھەرودەھا ئەگەر خوا بژیوەکەى خۆى بگرتەو، مەژۆکەکان بە گشتى بژیودەریان نابێ و، بابای لەپە و ڕوو ڕۆشتوو (لەسەر دەم و چا و ڕۆشتوو)، لەگەڵ بابای بەپێکى ڕۆشتوو، لەسەر ڕێى راست و بەقیت و قنجى، یەکسان نین، کە یەکەمیان وێنەى بێروایە، دووھەمیشیان وێنەى بێروادارە، بەلام بێروایان بوغرا و سەركێش و سەلمیوەوھن لە ھەق:

خوا دەفەرمۆ: ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَفًى وَيَقْدِرْنَ مَا يُمَسْكُونُ إِلَّا الرَّحْمَنُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ ﴿١٩﴾ أَمِنْ هَذَا الَّذِى هُوَ جُنْدٌ لَّكُمْ يَمُرُّكُمْ مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ إِنِ الْكَافِرُونَ إِلَّا فِي غُرُورٍ ﴿٢٠﴾ أَمِنْ هَذَا الَّذِى يَرْفُقُهُمْ إِنْ أَمْسَكَ رَزْقَهُ، بَلْ لَجُوا فِي عُتُوٍّ وَنُفُورٍ ﴿٢١﴾ أَفَمَنْ يَمَسُّ مِجْأً عَلَى وَجْهِهِ أَهْدَى أَمَنْ يَمَسُّ سَوِيًّا عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٢٢﴾﴾

شىكردنهوى ئەم ئايەتانه، لە دە برگەدا:

١- ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ﴾ (ئێرەدا پرسیار کردن، بۆ نکوولیییکردنه)، ئایا سەرنجى بالندانیان ئەداو لەسەر وویانەو! واتە: وەك چۆن خوا ﷻ زەوى دەستەمۆ کردو بۆ مەژۆ و جند، کە لەسەرى بێن و بچن، بە ھەمان شێو ھەواشێ دەستەمۆ کردو بۆ بالندان، کە تێیدا بفرن و بێن و بچن، ھەرودە ئاویشی دەستەمۆ و ملکەچ کردو بۆ ژياندارە ئاویبەکان، لەوێدا مەلە بکەن و بێن و بچن، ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا﴾، پرسیارکردنەکە بۆ نکوولیییکردنه، چونکە ئەوانە وەك کەسێک دانراون، کە نکوولیی بکات، ئەگەر نا نکوولییان نەکردو، وە نەبێ تەماشای بالندانیان نەکرد بێ، ببنیوانن و تەماشایان کردوون، بەلام لەبەر ئەوێ ھىچ دەرس و پەندێکیان وەر نەگرتو، لە فرینی بالندان بە

نیو ههواداو، بیریان نه کردۆتهوه که خوا ﷻ چۆن سیستمی بۆ داناون و، به پێک و پێکی ئهو بالندهی خولقاندوون، به شیوهیهک که بتوانن به ههوادا بفرن، له بهر ئهوهی بیریان لێ نه کردۆتهوه و تێوهی را نه ماون، وهک ههر تهماشایان نه کرد بێ وایه.

ئنجا ئهو بالندهش خوا وه صفیان دهکات:

(٢) - ﴿صَفَّيْتُ وَيَقْبُضُنَّ﴾، بآلیان پان راخستوهو بآلیشان دیننهوه یهک، (صَفَّات: بَاسَطَاتٍ أَجْنَحَتَهُنَّ فِي الْجَوِّ عِنْدَ طَيْرَانِهَا، وَيَقْبُضُنَّ أَي: يَضْرِبْنَ بِهَا جُذُوبَهُنَّ)، جاری وایه بآلهکانیان له ههوادا پان را ده خه، (وَيَقْبُضُنَّ)، جاری واش ههیه بآلهکانیان له ته نیشهکانیان ده ده ن و ده یانه پیننهوه یهک، (صَفَّات) کۆی (صَفَّافَة) یه، واته: ریز بوو، یاخود: پان راخستوو، (وَيَقْبُضُنَّ) ش به کرداری هیناوه، چونکه بآل پان راخستنه که، حاله تێکی وه ستاوی ههیه، به لآم بآل لیکدانه که، حاله قی جوولآوی ههیه، ئهمی به کردار (فعل) هیناوه، ئه ویشی به ناو (إسم) هیناوه.

(٣) - ﴿مَا يُمْسِكُهُنَّ إِلَّا الرَّحْمَنُ﴾، ته نیا (خوای) به بهزه یی ده یانگری، هه لبه ته مه به ست له گرتنی خوا ی به بهزه یی، بۆیان، ئه وه یه که خوا ﷻ ئهو بالنده ی به شیوه یهک خولقاندوون بتوانن بفرن: ئیسقانهکانیان بۆشایی تیدایه، په رهکانیان زۆر به هیزن، ههروه ها چۆنیه تیی فرین، خوا ﷻ قیری کردوون، چۆن بفرن و بآل لیکدهن، که واته: گرتنی خوا بۆیان یانی: خوا به شیوه یهک دروستی کردوون و، هه واشی به شیوه یهک لیکردوه، که بتوانن پیندا بفرن، ته گه رنا ئه وه نیه خوا ﷻ یهک به یهک بچێ، دهستی به ههر بالنده یه که وه بێ.

۴- ﴿إِنَّهُ يَكُلُّ شَيْءٍ بَصِيرًا﴾، بە دۇنيايى خوا بىنەرى ھەموو شىئە، (القرطبي) دەلى: (قَالَ أَبُو جَعْفَرٍ النَّحَّاسُ: يُقَالُ لِلطَّائِرِ إِذَا بَسَطَ جَنَاحَيْهِ: صَافً، وَإِذَا ضَمَّهُمَا قَاصِبًا جَنِبُهُ: قَاصِبٌ، لِأَنَّهُ يَقْبِضُهُمَا)، ئەبوو جەغفەرى نەحەس گوتتۇيەتى: بالئە ئەگەر بالەكانى لىك بىكەتە، پىي دەگوتتى: (صَافً)، واتە: بال لىككردۇو، بال پانراختى، بەلام ئەگەر بالەكانى لىك بدات لە دوو تەنىشتەكانى خۇى بدات، پىي دەگوتتى: (قَاصِبٌ)، واتە: بال پىكەتە نووسىنەر، لىرەدا خوا ﴿يَكُلُّ شَيْءٍ﴾ بە شىوئە درىژە پىدان (إِطْنَابً)، باسى بالئەدانى كىردە، بەلام لە سوۋرەتى (النحل)دا، كە پىشەر ھىئامان، لەوئى بە كورتىي ھىئاوئەتى، كە دەفەرمۇي: ﴿أَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ مُسَخَّرَاتٍ فِي جَوْاءِ السَّمَاءِ مَا يُمَسِّكُهُنَّ إِلَّا اللَّهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ (۷۸)، واتە: ئايا سەرنجى بالئەدانىان ئەداو، كە دەستەمۇو مل پىكەچىراون لە ھەواى سەرى، تەنبا خوا دەيانگى، لەوئەدا نىشانە ھەن بۇ پرواداران، بۇچى لەوئى ئاوا بە كورتىي ھاتو؟

لە سوۋرەتى (النحل)دا، كە پىش ئەم سوۋرەتى (الملك)، دابەزىو، لەوئى خوا بە كورتىي ئاگادارى كىردۇونەو و لە بارەى بالئەدانەو، سەرنجى راکىشاون، ئنجا كە باش بەھرەمەند نەبوون و پەندىان وەرەگرتە، خوا ﴿يَكُلُّ شَيْءٍ﴾ لەم سوۋرەتەدا درىژەى بۇ پىداون و، وردتر لەو بارەو بۇيان دواو.

تیمە لەبەر رۇشنايى ئايەتەكەى سوۋرەتى (النحل)دا، كورتە باسىكمان لە بارەى بالئەدانەو كىردە، كورتە باسىكى باشمان كىردە: بالئەكان چەند جۇرن و پىكەتەى بالئەدە، چۆنەتتى فرىن و تا دوايى.

شايبانى باسە: ئەم ئايەتەى تىرە، لەگەل ئەوئەى سوۋرەتى (النحل)دا، چوار جىاوازيان ھەن:

۱- لە ھى تىرەدا، خوا دەفەرمۇي: ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ (۷۸)﴾، بەلام لە ھى سوۋرەتى (النحل) دەفەرمۇي: ﴿أَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ (۷۸)﴾.

۲- لَیْرَهْدا خوا دەفەرموی: ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ ﴿۱۱﴾﴾، بەلام لە سوورەتی (النحل) دا دەفەرموی: ﴿الْعُرْوَى إِلَى الطَّيْرِ مُسَخَّرَاتٍ فِي جَوِّ السَّمَاءِ ﴿۷۸﴾﴾، بەلام لَیْره باسی ﴿مُسَخَّرَاتٍ﴾، ناکات، تەنیا دەفەرموی: ﴿فَوْقَهُمْ صَفَقَتْ وَيَقِضْنَ﴾، لەسەر وویانەو، بالیان پان رادەخەن و بالیشیان لێک دەدەن.

۳- لە سوورەتی (النحل) دا دەفەرموی: ﴿مَا يُمْسِكُهُنَّ إِلَّا اللَّهُ ﴿۷۸﴾﴾، بەلام لَیْره دەفەرموی: ﴿مَا يُمْسِكُهُنَّ إِلَّا الرَّحْمَنُ ﴿۱۹﴾﴾.

۴- لەوێ دەفەرموی: ﴿إِنِّي فِي ذَلِكَ لَآيِنٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿۷۸﴾﴾، بەلام لَیْره دەفەرموی: ﴿إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ ﴿۱۹﴾﴾، ئەو چوار جیاوازییەیان هەن.

ئنجە خوا ﷻ دیتە سەر باسیکی دیکەو دەفەرموی:

۵- ﴿أَمَّنْ هَذَا الَّذِي هُوَ جُنْدٌ لَّكَ يَصْرِفُكَ مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ﴾، یان ئایا کین ئەوانە ی دەبنە سەرباز بۆ ئێوە، جگە لە (خوای) بە بە بەزەیی سەرتان دەخەن؟ واتە: ئەگەر خوا سەرتان نەخات، کین ئەوانە ی لە حیاتی خوا، یان جگە لە خوا سەرتان دەخەن؟ لَیْره شدا دیسان پرسیار کردن بۆ نکوولیی لێکردنە، واتە: کەس بۆتان نابێتە سەربازو سوپا، پشتتان بگری.

۶- ﴿إِنَّ الْكَافِرُونَ إِلَّا فِي غُرُورٍ﴾، بێپروایەکان تەنیا لە لە خۆبایی بووندان.

کە دەفەرموی: ﴿أَمَّنْ هَذَا الَّذِي﴾، ئامانجی ئەم تەعبیرە: (تَحْقِیرٌ لِّهَا بِحَيْثُ لَا تُعْرَفُ)، ئەمە بە کەم دانانەو بێ بایه خ تەماشاکردنە، یانی: هەر نەناسراون و نازانری کین! پرسیارکردنە کەش بۆ نکوولیی لێکردن و دەستەپاچە پێشاندانی ئەوانە.

(الْغُرُورُ: ظَنُّ النَّفْسِ وَقُوعُ أَمْرِ نَافِعٍ لِّهَا بِمَخَالِلٍ تَتَوَهَّمُهَا)، (غُرُورٌ): بریتیه لەوێ مرووف گومان بەرێ بەوێ هەندێ شت بۆی بە سوود دەبن، هەر بە وەهەم و خەیاڵ پێی وابێ ئەو شتانه هەن و، لە واقعدا بوونیان نەبێ.

(٧) - ﴿أَمَّنْ هَذَا الَّذِي يَرْفَعُكَ إِنَّمَا سَكَ رَفَعُكَ﴾، یان کتیه ئەو کەسە ی بژیوتان دەدات، ئەگەر خوا بژیوه کە ی خۆی بگریتهوه؟ بژیوی خوا ﷺ پێش هه‌موو شتێ، تیشکی خۆر، ئنجا هه‌وایه، ئنجا ئاو، ئنجا ئەوه‌یه کە له زه‌وی په‌یدا ده‌بێ، ئەوه وه‌ک بژیوی ماددی و، بژیوه مه‌عنه‌ویه‌کانیش، وه‌حیی خوای په‌روه‌ردگاره‌و، ئیلهام و خوره‌یه‌ فریشته‌کانه کە خوا ده‌یخاته دڵی پروادارانه‌وه‌و، عقل و هۆش و هه‌سته‌وه‌ره‌کان، یانی: ئەگەر خوا بژیوی ماددی و مه‌عنه‌وییتان لێ بگریته‌وه، کێ بژیوتان ده‌دات؟!.

(٨) - ﴿بَلْ لَّجُوا فِي عُتُوٍ وَنُفُورٍ﴾، به‌لکو ئەوان مکووڕ بوون له‌ سنوور به‌زاندن و، سه‌رپێچی کردن و، له‌ سه‌لمینه‌ له‌ هه‌قد، (العُتُو: مُجَاوَزَةُ الْحَدِّ فِي الْعَصْيَانِ، وَالنُّفُورُ وَالطُّغْيَانُ)، (عتو) به‌ دوو شیوه‌ مانا کراوه‌:

أ- سنوور به‌زاندن له‌ سه‌رپێچیدا.

ب- خۆ به‌زلگری و یاخیبوون.

(وَالنُّفُورُ: هُوَ الْإِسْمُتَزَاؤُ مِنَ الشَّيْءِ وَالْهُرُوبُ مِنْهُ)، (نُفُور)، بریتیه له‌ بێزاری به‌رانبه‌ر به‌ شتێک و پا‌کردن لێ و لێدوو‌رکه‌وته‌وه‌ی، به‌ کوردی ئەگەر بَلَّيْن: (نُفُور)، واته‌: سه‌لمینه‌وه‌، مانابه‌کە ی رێک دێته‌وه‌، (لَجُوا)، (الْجَاغ وَاللَّجُ: الْإِسْتِدَادُ فِي النَّزَاعِ وَالْخِصَامِ)، (لَجَ) هه‌ردووکیان به‌ مانای سه‌ختی له‌ ناکۆکی و دوژمنایه‌تی و دووبه‌ره‌کیدان.

دوایی خوا ده‌فه‌رموی:

(٩) - ﴿أَمَّنْ يَمْنَىٰ مَكْبَأًا عَلَىٰ وَجْهِهِ أَهْدَىٰ﴾، ئایا کەسێک له‌ په‌روو له‌سه‌ر ده‌م و چاوی ده‌روات، راسته‌پێ بووه‌.

(١٠) - ﴿أَمَّنْ يَمْنَىٰ سَوِيًّا عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ﴾، یاخود کەسێک کە به‌ قیت و قنجیی و، به‌ رێکی ده‌روات له‌سه‌ر رێیه‌کی راست؟ واته‌: ئایا کەسێک کە به‌ رێیه‌کی راست دا ده‌روا به‌ قیت و قنجیی و، به‌ رێک وه‌ستاوی، باشت‌ر ده‌توانی به‌ رێیه‌دا به‌روات، یان کەسێک کە له‌ په‌روو کەوته‌وه‌ له‌سه‌ر ده‌م و چاوی ده‌روات؟ (وَأَهْدَىٰ مُسْتَقِيمٌ مِنَ الْهَدَىٰ، وَهُوَ

اسْمُ تَفْضِيلٍ مَسْلُوبٍ الْمُفَاضَلَةِ، لِأَنَّ الَّذِي يَمْشِي مُكِبًّا عَلَى وَجْهِهِ لَا شَيْءَ عِنْدَهُ مِنَ الْإِهْتِدَاءِ)،
 وشەى (أَهْدَى)، هەر چه نده له (هَدَى) وه، داتاشر او وه ناوی هه لَبْزاردن (اسْمُ تَفْضِيلِ) ه،
 به لَام لَبْزهدا به رانه ره که ی نادیده گیراو، چونکه که سَيَك که له په و روو دهروات، هیچ
 به پَرى زانین و پَرى راستگرتنى نیه، تاكو ئه وهى به قیت و قنجیی دهروات، به سهر ئه ودا
 هه لَبْزێردرى، واته: بێگومان ئه و که سه ی به قیت و قنجیی به پَییه کی راستدا دهروات،
 ئا ئه وه پَیى راستی گرتوه و به پَییه ده زانئ و، ئه وه ی دیکه سهر گهردانه، خواش ﴿وَلَا يَلْمِزُهَا﴾
 لَبْزهدا و ئینه دَیْنِیته وه به بابایه کی له په و روو پَویشتوو، که له سهر دهم و چاو و، له سهر
 چه نگان پروات، که ئه وه و ئینه یه که بۆ مَرَوْفِی بَیپروا، به لَام ئه وه ی دیکه که به قیت
 و قنجیی له سهر پَییه کی راست دهروات، و ئینه یه بۆ مَرَوْفِی برودار، مَرَوْفِی برودار
 ته ماشای ئاسمانئ ده کات و بهر پَیى خۆی ده بینئ، به م لاو لادا دهروانئ، به لَام که سَيَك
 که سهری به ره و خواره و له سهر دهم و چاوی دهروات، وهك ئاژهلێك، به دَلْنِیایى بابای
 وا نه ده توانئ سهر به ره و ئاسمان هه لَبْزې و، نه چاکیش به و لاو لادا پَروانئ.

مەسەلە ی شەشەم:

بەس خوا ﷻ بیست و چاوو عەقلەکانی ڕەخساندوون بۆ مرۆفان، بەلام مرۆف کەم وایە سوپاسگوزاری بکات بۆ خوا، هەر خواش مرۆفی بە زەویدا بڵاوکردوونەوهو، هەر ئەویش کۆیان دەکاتەوه، بێڕوایانیش لە کاتی هاتنی بەلێنی قیامت دەپرسن؟ بەلام زانیاری هاتنی کاتی قیامت، بەس لە لای خواوە، پێغه مەبری خوا ﷻ ئەرکی تەنیا ترساندن و وریاکردنەوهیەو، کاتیکیش بێڕوایان لە نزیکەوه هاتنی ئەو بەلێنە دەبینن، کە قیامتە، ڕوویان تیکدەچێ و پێیان دەگوترێ: ئەمە بوو کە بەلەتان دەکردو داواتان دەکرد:

خوا دەفەرموی: ﴿قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ﴾ (٢٣) ﴿قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ﴾ (٢٤) ﴿وَقُولُوا مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ﴾ (٢٥) ﴿قُلْ إِنَّمَا أَعْلَمُهُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ﴾ (٢٦) ﴿فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً سَيَّتَ وَجُوهَ الَّذِينَ كَفَرُوا فَوَيْلَ هَذَا الَّذِي كُنتُمْ بِهِ تَدْعُونَ﴾ (٢٧) ﴿

شیگردنەوهی ئەم ئایەتانە، لە دە ڕەگەدا:

١- ﴿قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ﴾، بۆ: ئەو (خوا ﷻ) کە سێکە ئێوهی پێگەیانداوه، (إنشاء) هەم بە مانای پەیداکردن دێ، هەم بە مانای پێگەیانداوێ پە پە دێ، بەلام مانای دوووە میان راستەر، بگره راسته، یانی: خوا ﷻ ئێوهی پێگەیانداوه.

لێرەدا خوا ﷻ دواي ئەوهی لە ئایەتەکانی پێشوودا، پێشی سەرئەنجامی پێشانی بۆ ئەوه کە دەگونجێ زەویان لە بندا، ڕۆبەرێتە خوار، دواي سەرئەنجامی پێشانی بۆ ئەوه کە دەگونجێ بایەکی بەردو چەو ڕامالکەریان بۆ بنێرێ، ئنجا سەرئەنجامی پێشانی بۆ مێژوو، دواي سەرئەنجامی پێشانی بۆ ئالەیان، دواتر سەرئەنجامی پێشانی بۆ دەستە پاچەییان لە بەرانبەر دەستەلاتی خوادا، کە ئایا کێ دەبێتە سوپاو

هیزیان؟ دوايى سهرنجى پاكىشان بۆ ئهوه كه ئهگەر خوا ﷻ بزيويان لى بگريتهوه، كى بزيويان دهات؟ ئنجا سهرنجى پاكىشان بۆ ئهوه كه مروؤتيك كه به پى خوادا دهروات، وهك كه سىكه به پىيهكى راست و به قيت و قنجى بپروا، بهلام مروؤفى بپپروا، وهك بابايهك وايه كه لهپهروو لهسهر چنگان دهروا، ئنجا خواي زاناو توانا جارىكى ديكه، سهرنجيان رادهكىشى بۆ دروستكران و پىگهيهنرانى خويان و بههرهمندكرانيان له هيزهكانى: بىست و ديتن و عهقل و هوؤش، تاكو خواي ميهرهبنان له ههموو دهركايناهوهو له سهرجهم دهروازانهوه هيدايتيان بهريته نىو عهقل و دلوهوو، چاكهكانى خويان بخاته بهر چاو.

(۲) - ﴿وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ﴾، ههروهها (خوا) بىست و چاوهكان و عهقلهكانىشى بۆ پهخساندوون، (السَّمْع) چاوگه، يانى: حالهقى بىستنى بۆ پهخساندوون، (أَبْصَار) كۆي (بَصَر)، يانى: خوا چاوهكانى بۆ پهخساندوون، (الْأَفْئِدَةُ) ش كۆي (فؤاد)، كه زۆر له زانايان به (قُلُوب) يان لىك داوهتهوه، بهلام وهك زۆر جار گوتوومه: (الْأَفْئِدَةُ)، كۆي (فؤاد) به ماناي عهقله، واته: زهين و هوؤش، كه دل چهقى ويستن و نهويستنه، بهلام عهقل چهقى دهركردن و زانينه، بۆيهش خوا ﷻ له ههموو قورئاندا زهم و مهدهى (فؤاد و أفئدة) نهكردوه، بهلام زهم و مهدهى دلى كردوه، دل چهقى ويستن و نهويستنه و ئهگەر چاكهى بوئ، مهدهى دهكرئ و، خراپهى بوئ، زهم دهكرئ، بهلام عهقل چهقى زانين و دهرككردنه، دهرككردن لهزاقى خویدا، نه چاكهوه نه خراپه، بهلكو دوايى ئهوشتهى دهركت كردوه، ههلويستت له بهرانبهرى دا چون دهبي، ئهوه پهيوهندى به دلوهوههيه، به ههردوو ك ديوى ئهريئى و ئهريئى دا.

(۳) - ﴿فَلَيْلًا مَا تَشْكُرُونَ﴾، به كهمى سوپاسگوزارى دهكهن، وشهى (قَلِيل)، (صِفَة مُشَبَّهةً بِالْفِعْل) ﴿فَلَيْلًا مَا تَشْكُرُونَ﴾، سيفهتتى چوئراوه به كردارهوه، دهشگونجى (مَا) لابهره (نَاقِيَة) بى، يانى: كهميش سوپاسگوزارى ناكهن، بهلام هى يهكهميان راستره، به كهمى سوپاسگوزارى دهكهن، چونكه كهمىكيان ههر ههبوون، دوايى ئيمان بئىن، ياخود كهمىك له بپروايهكان كه ئيمانيشان نههئناوه، چاكهكانيان ههر له خوا زانيون.

٤- ﴿قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ﴾، بۆ: ئەو (خوایا) کە سێکە تێوەی لە زەویدا
 بۆلۆکردۆتەوه، یان لە زەویدا زۆر کردو، (ذَرَأَ)، آ- بە مانای دروستکردن (خَلَقَ) و، ب-
 بە مانای زۆرکردن (تکثیر) و، ج- بە مانای بۆلۆکردنەوه (نَشْرَ) دێ، و، مانای بۆلۆکردنەوه و
 زۆرکردن، زیاتر دەگەیەنێ.

٥- ﴿وَالَّذِي تُخْتَارُونَ﴾، هەر بۆ لای ئەویش کۆ دەکرێنەوه و خپ دەکرێنەوه، کە (الْجَارِو
 الْمَجْزُور) پێشخراوه، یانی: (تُخْتَارُونَ إِلَيْهِ)، مانای کورتەهەڵتان دەگرێتەوه، تەنیا بۆ لای
 خوا کۆ دەکرێنەوه.

٦- ﴿وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾، دەشڵێن: ئەو بەلێنە کەنگێیه! ئەگەر لە
 راستان! واتە: ئەو کاتە بۆ هاتنی پوژی دواوی دانراوه، کەنگێیه، ئەگەر لە راستان،
 وشە (الْوَعْدَ) ییش، (مَصْدَرٌ مِمَّا مَعْنَى اسْمِ الْمَفْعُولِ: الْمَوْعُودُ)، واتە: ئەو بەلێن پێدراوه
 کەنگێیه، ئەگەر لە راستان، لێره دا پووی بیاوه پیه کەیان دواندیان لە پێغه مەبری
 خوا ﷺ و پڕوادارانە.

٧- ﴿قُلْ إِنَّمَا أَعْلِمُ عِنْدَ اللَّهِ﴾، بۆ: زانیاری تەنیا لە لای خوایه، وشە (الْعِلْمُ)، کە
 (أَل) ناساندنی لەسەرە، بۆ (عهده)، واتە: زانیارییه کە، زانیاری لە بارە ی ئەو بابەتەوه،
 تەنیا لە لای خوا ی بەرزی مەزنە.

٨- ﴿وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ﴾، من تەنیا وریاکەرەوه و ترسێنەرێکی پوونکەرەوه، یاخود:
 پوون و ئاشکرام، چونکە وەك زۆر جار گوتوو مانە: وشە (مُبِينٌ)، ئەگەر لە (أَبَانَ)
 ی، (قَاصِرٌ وَلَازِمٌ) دوه بێ، واتە: پوون و ئاشکرا، بەلام ئەگەر لە (أَبَانَ) ی، تێپەرێنەرە
 (مُتَعَدِي) یهوه بێ، یانی: پوونکەرەوه.

ئنجایە کەسەر خوا ﷻ لێرهوه دەیانگوازیتهوه بۆ قیامەت:

٩- ﴿فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً سَيَفَتْ وُجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾، ئنجا کاتێک بینیان واتە: ئەو
 بەلێنەیان بینی، ئەوانە ی بێپروان پوویان خراپ بوو، تێکچوو، (زُلْفَةً)، یانی: بە نیزیکی
 (الزُّلْفَةُ: اسْمٌ مَصْدَرٍ زَلَفَ إِذَا قَرَّبَ، وَهُوَ مِنْ بَابِ تَعَبٍ، أَي رَأَوْهُ شَدِيدَ الْقُرْبِ مِنْهُمْ)،

(زُلْفَةً): ناوی چاوگه له (زَلَفَ) وه، یانی: نیزیك بۆوه، واته: له نیزیكهوه دیتیان ئەو بەلێن پێدراوه، كه رۆژی دواویه، ﴿سَيِّئَتْ وَجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ (سَيِّئَتْ)، به بكه نادیار (مَجْهُولُ الْفَاعِل) هاتوه، ئەوانه ی بێپروان روویان خراب بوو، تێكچوو، (فَلَمَّا)، (لَمَّا: لِلتَّوَقُّيْتِ، أَي سَيِّئَتْ وَجُوهُهُمْ بِرُؤْيَتِهِمُ الْوَعْدَ)، واته: دەم و چاویان تێكچوو، گۆراو رەش و تلخ بوو، له كاتێكدا بەلێنه كه یان بینی، (سَيِّئَتْ)، به (سَيِّئَتْ) یش، خوێنراوه تهوه.

۱۰- ﴿وَقِيلَ هَذَا الَّذِي كُنتُمْ بِهِ تَدْعُونَ﴾، گوتراش: ئا ئەوه بوو كه ئێوه پێشتر داواتان ده كرد، (تَدْعُونَ)، خوێنراویشه تهوه: (تَدْعُونَ)، (تَدْعُونَ)، یانی: (تَطْلُبُونَ)، داواتان ده كرد، به لām (تَدْعُونَ)، یانی: بانگتان ده كرد بۆتان بـ.

كه ده فهرموی: ﴿فَلَمَّا رَأَوْهُ﴾ (ف) ی (فَلَمَّا)، (فَصِيحَةً لِأَنَّهَا اقْتَضَتْ جُمْلَةً مَحْدُوقَةً تَقْدِيرُهَا: فَحَلَّ بِهِمُ الْوَعْدُ، فَلَمَّا رَأَوْهُ إِخْلُ، أَي رَأَوْا الْمَوْعُودَ بِهِ)، (ف) روونكه رهوه یه چونكه پرسته یه كی قرتینراوی خواستوه و زه ننه كه ی: به لێنه كه به سه ریا ندا هاته دی، كاتێك ببینیان ئەوانه ی بێپروا بوون، دەم و چاویان تێك چوو و، رەش و تلخ بوو، شلە ژان، یانی به لێندراوه كه یان دی، (سَيِّئَتْ)، (وَسَيِّئَتْ بُنْيَ لِلنَّائِبِ، أَي سَاءَ وَجُوهُهُمْ ذَلِكَ الْوَعْدُ مَعْنَى الْمَوْعُودِ)، ئەو به لێنه دەم و چاوی تێكدان، به لām بۆیه به بكه نادیار (مَجْهُولُ الْفَاعِل) هاتوه، چونكه یانی ئەو به لێنه ی هاتوه، كه قیامه ته دەم و چاوی تێكدان، ئەگەر به (تَدْعُونَ)، بخوێنرێته وه، (مُضَارِعٌ أَدْعَى: أَي طَلَبَ بِالْحَاحِ وَصُمِّنَ تَدْعُونَ)، مَعْنَى تُكْذِبُونَ بِسَبَبِ (ب)، كه ده فهرموی: ﴿هَذَا الَّذِي كُنتُمْ بِهِ تَدْعُونَ﴾، مادام (تَدْعُونَ) به (ب)، به ركار ی خواستوه، مانای (تُكْذِبُونَ) یشی خراوه ته ئیو، واته: ئەوه بوو كه زۆر داواتان ده كرد بـ، به درۆشتان داده نا، ئیستاش فهرموون له گه ئیدا پوو به روون.

شایانی باسه: ئیمه دوا یی چەند کورتە باسێک له بوا ری چەند زانیارییه ك له باره ی بیست و دیت و عه قله وه ده كه ین، له كو تایی ته فسیر کردنی نایه ته كاندا.

مهسه له ی هه وه تم:

بێپروایه کان هه رده م خۆزگیان به فه وتانی پێغه مبه ر موحه ممه د ﷺ ده خواست، خواش پێی ده فه رموی: بَلَى: ئه گه ر خوا خۆم و شوێنکه وتوانیشم بفه وتینى، كى ئیوه ی بێپروا له ئازاری به ئیش قوتار ده کات؟ بروادارانیش بروایان به خوای میهره بانه و، پشتیان به و قایمه و ناحه زانیش له مه و دوو حاڵی ده بن، که له گوهرپای روون دا بوون و، ئه گه ر خوا ئاوی شیرین و زوڵایش به زه ویدا به ریته خوار، هه چکه س ئاویکی زوڵال و ره وانیان بو ناهینى:

خوا ده فه رموی: ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكْنِي اللَّهُ وَمَنْ مَعِيَ أَوْ رَحِمَنَا فَمَنْ يُجِيرُ الْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابِ إِلَهِ ۖ﴾ ﴿٢٨﴾ قُلْ هُوَ الرَّحْمَنُ عَمَّتَا بِهِ. وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٢٩﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْحَبَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ يَأْتِيكُمْ بِمَاءٍ مَعِينٍ ﴿٣٠﴾

شیکردنه ی ئه م، ئایه تانه، له هه وت بره گه دا:

له کۆتاییدا خوا ﷻ له به ر ئه وه ی که بێپروایه کان هه میشه خه ونیان به وه وه ده بینى، که موحه ممه د ﷺ له کۆلیان بێته وه و هه رى و کۆتایى به هه موو شتیک بى، خوا ﷻ به پێغه مبه ر ﷺ ده فه رموی:

١- ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكْنِي اللَّهُ وَمَنْ مَعِيَ﴾، پێیان بلى: ئایا ده بینن [یاخود هه واهم پى بدەن، یان ئایا ده زانن] ئه گه ر خوا ﷻ خۆم و ئه وانیه ی له گه لمدان، فه وتاندن و له به ینی بردین، (وه ک ئیوه پێتان خۆشه و هه ز ده که ن).

٢- ﴿أَوْ رَحِمَنَا﴾، یاخود به زه یی له گه لمان به کاره ینا، به وه ی دوامان بخات و جارێ نه ما هه رینى، یاخود ئه گه ر ئیمه ی فه وتاند، لێمان خۆشیی و به زه یی پێمان دا، یاخود به زه یی به ئیمه دا ها ته وه و ئیمه ی سه رخست.

(٣) - ﴿فَمَنْ يُجِيرُ الْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ﴾، (له ههموو حالاندا) كَي بَبِروایان له ئازاریکی به ئیش پهنا دهدات و دهپاریزی؟ لێردها كه دهفرموی: ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكْنِي اللَّهُ وَمَنْ مَعِيَ﴾، بَلَى: ئایا دهزانن ئهگهر خوا من و ئهوانهی لهگهڵ مندا فهوتاندینی، بۆچی وشهی (هَلَاك) ی بهکارهێناوه بۆ مردن؟ وهلامهکهی ئهوهیه: ئهوه لهگهڵدا پۆیشتنی زاراوه و وشهکانی ئهوانه، گوتووین: به هیلāk بچێ، یان به هیلāk دهچێ، چونکه ههندیك له زانایان دهلێن: مردن ههر مردنه، بهلام (هَلَاك)، مردنێکی خراپه، كه ئهوان وایان چاوهڕێ کردوه، پێغهمبهری خوا ﷺ به مردنێکی خراپ ھمڕی، ئنجا به پێی عهقلی ئهوان و به پێی وشهکانی ئهوان، تهعبیرهکهی هێناوه، بهلام له ههموو حالاندا: ئایا كَي بَبِروایان له ئازاریکی به ئیش دهرباز دهکات؟ لێردها له جیاتی بفرموی: ﴿فَمَنْ يُجِيرُ﴾، چونکه پووی دواندن له کافر دهکانه، فرمویهتی: ﴿فَمَنْ يُجِيرُ الْكَافِرِينَ﴾، كه ئهوه پێی دهگوترێ: ﴿وَضَعُ الْمُنْظَرِ مَوْضِعَ الْمُضْمَرِ﴾، دانانی وشهی ئاشکرا له جێی وشهی پاران و یان وشهی شێردراوه.

(يُجِيرُ): (أَجَارَهُ يُجِيرُهُ: أَي: حَمَاهُ يَحْمِيهِ)، پهنا ی دا، پهنا ی دهدات، بۆیهش فرمویهتی: ﴿الْكَافِرِينَ﴾، بۆ ئهوهی بیانناسینێ كه ئایا ئیوهی بَبِروا، كَي په ناتان دهدات له ئازاریکی به ئیش؟

(٤) - ﴿قُلْ هُوَ الرَّحْمَنُ أَمَنَّا بِهِ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا﴾، بَلَى: ئهوه (خوا) به بهزهیه، پرومان بهو هێناوه و پشتمان بهس بهو بهستوه، (إِيْمَانٌ وَ تَوَكُّلٌ)، دوو شتی پێکهوه په یوهستی و، ههر کهسێ ئیمانی به خوا بوو، پشتیشی پێی ده بهستی.

(٥) - ﴿فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ﴾، له مهودوا بۆتان دهرد دهکوهی، کتیه له گومراییه کی ئاشکرا دایه، خوێندراویشه تهوه: ﴿فَسَتَعْلَمُونَ﴾، ئنجا ئهگهر ﴿فَسَتَعْلَمُونَ﴾ بێ، واته: ههر له سهه دواندنێ کافر دهکان بهردهوامه، ئیوه له مهودوا دهزانن کێ له گومراییه کی پوون دایه، بهلام ئهگهر ﴿فَسَتَعْلَمُونَ﴾ بێ، ئهوه ئاوێدانه وهیه له دواندنێ ئهوان و نادیده گرتیان: له مهودوا دهزانن و لێیان گهڕێ!.

(۶) ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا﴾. بلى: ئايا دەبينن، دەزانن، ھەوالم پى بدەن، ئەگەر ئاۋەكەتان پۇچۇو، (غور)، بە ماناى چاۋگە، بەلام ئاۋەكەى پى ۋەصفكراۋە، لەبەر زىدەپۇيى كردن، يانى: (أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا)، واتە: (ذَاهِبًا، غَائِبًا)، بە زەۋيدا چوۋە خوار ونبوو، پەنھان بوو.

(۷) ﴿مَنْ يَأْتِكُمْ مَاءٌ مَّعِينٍ﴾. ئايا كى ئاۋىكى رەۋانتان بۇ دىتى؟ وشەى (مَعِين)، بە چەند جورىك مانا كراۋە:

أ- ئىبنو عەبباس گوتتويەتى: (مَاءٌ مَّعِينٌ أَيْ: مَاءٌ عَذْبٌ)، (أخرجه الطبري: ۳۴۶۱۹) ئاۋىكى شىرىن و زولال.

ب- سەئىدى كورى جوبەير گوتتويەتى: (مَاءٌ مَّعِينٌ: أَيْ مَاءٌ ظَاهِرٌ)، (أخرجه: الطبري: ۳۴۶۲۰) ئاۋىكى بەرچاۋو بىتراۋ.

ج- قەتادەش (مَاءٌ مَّعِينٌ) ى، بە: (الماء المَعِينُ: الجَارِي)، (أخرجه: الطبري: ۳۴۶۲۱) ئاۋىكى بىندراۋى رەۋان، لىك داۋەتەۋە.

ھەندىك لە تەفسىرەكان لىرەدا شىتىكان ھىناۋە، بۇ وئە: (البحر المديد في تفسير كتاب الله المجيد)^(۱)، دەللى: (قُرِئَتِ الْآيَةُ عِنْدَ مُلْحِدٍ، فَقَالَ: نَأْتِي بِالْمَعْوِلِ وَالْفُؤُوسِ، فَذَهَبَتْ عَيْنَاهُ تِلْكَ اللَّيْلَةَ وَعَمِي، وَقِيلَ: إِنَّهُ مُحَمَّدٌ بْنُ زَكْرِيَّا الْمُتَطَبِّبِ، أَغَاذَنَا اللَّهُ مِنْ سُوءِ الْأَدَبِ مَعَ كِتَابِ اللَّهِ تَعَالَى)، واتە: ئەم ئايەتە لە لاي مولھىدىك خوئندراۋەتەۋە، ئەۋىش گوتتويەتى: (نَأْتِي بِالْمَعْوِلِ وَالْفُؤُوسِ)، ﴿مَنْ يَأْتِكُمْ مَاءٌ مَّعِينٍ﴾ گوتتويەتى: پاچ و بىلان دىتى [سەرئەنجام: ئاۋەكە بە پاچ و بە بىل و خاكە نازان دىتەۋە] ئىدى ھەر ئەۋ شەۋە ئاۋى چاۋانى پۇشىتەۋە كوئىر بوون، گوتراۋە: ئەۋ كەسەى ئەۋ قسەيەى كردەۋە موحەممەدى كورى زەكەرىيائى خۇ بە پزىشكران بوۋە، خوا پەنامان بدات لە ئەدەبى خراپ لەگەل كىتبى خواۋە فرمايشتى خواى بەرزى بالادەستدا.

لېرەدا كۆتايى بە تەفسىرى سوورەتى (الملك) دىنن، بەلام سى (كورته باس)، كە چەند زانىارىيەك دەگرە خۇيان لە بارەى بىستى و دىتن و عەقلەو، دەخەينەر، لە بارەى بىستەو، يازدە وردە زانىارىيمان رەچا و كروون و، لە بارەى دىتنەو، شەش وردە زانىارىي و، لە بارەى عەقلىشەو، پىنج و، ھەمويان دەبن بە بىست و دوو (۲۲)^(۱).

كورته باسك لە بارەى ھەندىك وردەكارىي (بىستەو)

تېمە لېرەدا نامانەو، باسى كۆتەندامى گوى و بىستى (جهاز السمع والأذن) بکەين، كە تەو كىتېي سەر بەخۇي دەو، وەك لە مەسووعەى: (تېمان و ئىلحاد)دا، بە تەفصیل لەو بارەو، قسەمان كرو، بەلام تەنیا ھەندىك وردە زانىارىي دەخەينەر:

۱- بىستەن لە وردترىن ھەستەو، رەكانى مەو، ھەتا ئېستا نەزانراو، چۆن مەو، دەتوانى ئاوازيكى خۆش لەگەل دەنگە دەنگ و دەنگىكى ناخۆش دا، لىك جىباكاتەو، ھەردووكىشان ھەر دەنگ، بەلام دەنگىك كە ئاوازي ھەيە، وەك دەنگى مۇسقىا، يان جریو، چۆلەكەيەك، ياخود خۆندنى بولبولىك، يان قاسپەي كەو، و، قووقەي كەلەشیرىك، يان گمەي كۆترىك، لەگەل ھەراو زەناو دەنگىكى ناخۆش و بىزاركەر، بىستەن لىكيان جىا دەكاتەو، كە ھەمووشیان ھەر شەپۆلى دەنگىين و ئەو نۆو، ھەردووك جۆرە دەنگەكانى پىدا دىن، ھەر ھەوايە.

۲- ئەگەر ھەوا نەبووايە، بەھىچ جۆرىك دەنگ نەدەبوو، ھەر بۆيەش ئەوانەى دەچنە سەر مانگ، ياخود لە سوڤگە (قدار)دا بە دەورى زەويدا دەسوڤتەو، لە مەوداى

(۱) تېمە ئەم كورته باسانە ھەمويان بە پوختەي، بەلام بە داڤستەو، خۇمان لە تەفسىرەكەى (د. محمد راتب النابلسي، ج ۱۰، ص ۲۱ و ۲۲ و ۲۳)، ھىناومان.

كىشىكردى زەۋى دەچنەدەر، لەۋىدا بەلاسلې پىكەۋە قسە دەكەن، چونكە ھەۋاى لى ئىيە، تاكو ھەۋا دەنگەكەيان نەقل بىكات، ئىنجا ئەگەر ھەۋا نەبى، دەنگ نابى، نەك ھەر بىنن نابى، بەبى ھەۋا دەنگىش ھەر نابى، ئىمە كاتىك قسە دەكەين، ۋەك چۆن بەردىك كە فرىدەدەيە نىۋ ئاۋىكەۋە، شەپۇلان دەدات، شەپۇلىك دۋاى شەپۇلىكى دىكەۋ... ھتە، شەپۇلەكانى دەنگىش بەھەمان شىۋە، كە دەنگ بەرز دەبىتەۋە، بە ئەندازەى دەنگ بەرزكردەۋەكە، ھەۋايەكەش شەپۇلەكان دەدات و، شەپۇلەكانى ھەۋا ئەۋ دەنگە دەگەيەنن بە گوئى بىسەر.

۳- لە چاكەكانى خوا لەسەر ئىمە ئەۋەيە، كە ئەۋ شەپۇلە دەنگىيە، دۋاى ئەۋە وردە وردە خامۇش دەبىتەۋە، ئەگەر ۋانەبۋاىە ھەرچى دەنگە ھەرمابايە، لە ھەۋادۋا، ھەموۋى بەر گوئى مروۇف كەۋتبايە، ئەۋ كاتە لە ھەر شۋىنكى دىيا، بەلكۈ لە ھەر شۋىنكى گەردوۋندا دەنگىك ھەبۋاىە، دەھاتە نىۋ گوئى ئىنسانەۋە: دەنگى ھەۋرە ترىشقەيەۋ بروسكەيەك لەۋپەرى دىيا، لەۋ سەرى دىيا دەنگى تەقىنەۋەيەك، دەنگى ھارۋە نەپرەيەك، ھەموۋ ئەۋانە، ئەگەر دەنگەكان وردە وردە خامۇش نەبۋنايەۋ، ھىۋاش نەبۋنايەۋە ھەموۋيان ھاتبانە نىۋ گوئى ئىنسان، ئىنسان يەكجار بىزارو نارەھەت دەۋو.

۴- بەشى بىنراۋ دەرەۋەى كۆئەندامى گوئى، پىتى دەگوتى: سەيۋان، ۋەك چەترى گوئىيەۋ دەنگەكە كۆ دەكاتەۋە، ئىنجا ئەۋىش دەبىنن قۇرت و پىچ و لارىي و تىدا ھەيە، ماددەى گوئىش واتە: سەيۋانى گوئى، نە گوشتى تەۋاۋە نە ئىسقانىشە، بەلكۈ ماددەى كرۇژ كرۇژەيە، كە ئەگەر ئىسقى بۋاىە، دەنگەكە بە رەقىي، دەبىستراۋ، ئەگەر گوشت بۋاىە، دەنگەكەى دەمراند، بەلام كرېراگەيەۋ لە نىۋان ئىسقان و گوشتدايە.

۵- دۋاى ئەۋەى سەيۋانى گوئى، چەترى گوئى، ئەۋ دەنگە كۆ دەكاتەۋە، ئىنجا وردە وردە، بە نىۋ جۈگەلەى گوئىدا دەبىيات و دەچى بە پەردەى گوئى دەكەۋى، كە ئەۋىش سى ئىسقانەكانى گوئى پىيەۋە بەستراۋن، كە چەكۈش و سندان و ئاۋزىنكن، ئىنجا پەردەى گوئى كە لەرىيەۋە، بەھۋى ھەۋايەكەۋە، ئەۋ ئىسقانەش دەلەرنەۋەۋە لە ئەنجامى ئەۋەدا، بىستى دروست دەبى.

۶- ئەو سى ئىسقانانى گۆي، ئەو دەنگەي دېتە ئىويان، ھەتا بېست (۲۰) ھىندەي خۆي لى دەكەن، ئەگەر دەنگەكە كپ بى، ھەتا بېست ھىندەي گەورە دەكەن، يانى: ئەگەر بچووك و نزم و كەم بى، بەپىچەوانەشەو: ئەگەر زۆر بەرز بى، ھەتا بېست ھىندە دەگونجى كپ بىرئەو، مەرچ نىە يەكسەر بگاتە بېسەرەكە، بەلكو بە پىي ئەوئەي دەنگەكە پىويستە چەند گەورە بىرى، ياخود ئەگەر گەورە بى، چەند كپ بىرئەو، چونكە ئەگەر ھەر بە كىيى بى، نابىستى و دەبى گەورە بىرى، ئەگەر زۆرىش بە گەورەيى بى، مايەي جاپزبوانە، بۆيە لە پىي ئەو سى ئىسقانانەو: چەكوش و سندان و ئاوزىنگ، دەنگەكە دەستكاريى دەكرى، كە لە ئىو ئامىرەكانى مروڤدا^(۱)، ھىچ شىكى وانىە، كە بۆ خۆي ئەو دەنگە دەستكاريى بىكات، نزمى بىكاتەو، ياخود بەرزى بىكاتەو.

۷- دوايى ئەو دەنگە بە پىچا و پىچەكانى گۆيدا دەروات، كە چل ھەزار (۴۰،۰۰۰) پىچا و پىچى بىستنى تىدا ھەيە، ھەندىكيان دەنگەكە گەورە دەكەن و، ھەندىكيان نزمى دەكەنەو، بەپىي پىويستى، ئىچا ئەوانەش ھەموويان پەيوەست بە دەمارەكانى بىستەو، ھەتا دەنگەكە لە پىي ئەو جۆگەلانەو، دەگاتە ئىو گۆيى ئىوئەو (الأذن الداخلىة).

۸- ئىچا تاكو ئىستا زانىباريى دەستە پاچەيە وەك پىشترىش گوترا كە چۆن جىاوازيى دەكرى بە دەنگىكە كە دەنگىكى خۆشەو، مروڤ پىيخۆشە گۆيى بۆ رادىرى و، دەنگىكە كە جاپزكەرو بىزاركەرە، چۆن ئەو دوو دەنگە لىك جىادەكرىئەو؟!.

۹- دوايى گۆيى ئىوئەراست (الأذن الداخلىة)، ئەو دەنگە دەگوازيئەو بۆ مېشك و مېشك لىي تىدەگات، ئەو دەنگە چىيەو ماناى چىيە؟!.

۱۰- جىي سەرسووپمانە كە لە ئىو گۆيدا، لە ئىو كۆئەندامى بىستى دا، شوئىنك ھەيە، دەنگەكانى تىدا دەپارىزىرىن، بۆ وئە: كەسك كە ئاشناتە، دەنگەكەي پارىزراوە لە كۆئەندامى بىستىدا، كە ئەگەر لە تارىكىيشدا گۆيت لە دەنگى بى، يەكسەر

(۱) واتە: ئەوانەي دەستكردى مروڤن.

دەنگەكەي دەناسىيەۋە كىيە، يان ئەگەر دەنگى پشيلەيەك، يان وششەي مارتىك، ياخود دەنگى سىسر كەيەك، لەبەر ئەۋەي ئەو دەنگە لەۋىدا پارىزراۋە، ئەگەر دەنگەكان نەپارىزراۋانايە، ئەو كاتە نەتەتۋانى خاۋەنى دەنگەكان، يان سەرچاۋەي دەنگەكان لە يەك جيا بگەيەۋە.

۱۱- بۆچى خوا ﷻ دوو گۆيى بۆ مرۆڭ داناون؟ لەبەر ئەۋەي ئەگەر ئىنسان تەنيا يەك گۆيى ھەبوۋايە، ئەو لايەي دەنگەكەي لىۋەدى، سەرچاۋەي دەنگەكەي نەدەزانی، بەلام بەھۇي ئەۋەۋە كە مرۆڭ دوو گۆيى ھەن، لە ھەردوو گۆيەكانەۋە دەنگەكە ۋەردەگىرى و، ئەگەر چركەيەك بگەيە (۱۶۲۰) بەش، ئەو دەنگە لە ماۋەي كەمتر لەۋەشدا، ئەو مرۆڭ ھەست دەكات بە سەرچاۋەي دەنگەكە، بەلام ئەگەر تەنيا يەك گۆيى بوۋايە، ئەو نەدەكرا، بەلام لەبەر ئەۋەي لە دوو لايانەۋە دەنگەكە دى، دەزانرى ئەو دەنگە ئايا لە پشەۋەيە، لە پشەۋەيە، لە كام لاۋەيە؟ بەھۇي ئەۋەۋە كە لە دوو رپۋە دەنگەكە دەبىستى، ئەۋەش ھىكمەتتىكى ئەۋەيە كە مرۆڭ دوو گۆيى ھەن، ھىكمەتتىكى دىكەش ئەۋەيە ئەگەر بىستى گۆيەكىشى لەدەستدا، ئەۋەي دىكەيان بىتى.

كۈرتە باسېك دەر بارەي وردەكارىيى بىنن

پېشترىش باسماڭىرد، كە ئېمە لېرەدا نامانەۋى باسى كۆتەندامى چاۋو
چۆنەتتى دىت و، پېكھاتەي چاۋ بکەين، كە ئەۋە وردەكارىيى زۆرى ھەيەو،
پېۋىستىيى بە شوئىنكى تايەت دەكات، بەلام تەنيا چەند زانىارىيەك، دەخەينەرۋو:

۱- يەككە لە پېكھاتەكەنى چاۋ برىتيە لە بېلبىلە (قرنية)، كە پەردەيەكى روونە، پزىشكەكان
ناويان لېناۋە: كىفى سەخاۋەتمەند (الْغُلَافُ النَّبِيلُ)، بۆچى؟ چونكە ئەۋ پەردە روونە،
وردە دەمارەكانى خوئىنى تېدا نېن، بۆ ئەۋەي روون بى، بەلام ئايا خانەكانى بېلبىلە
(قرنية) چۆن خۇراكيان بۆ دەچى؟ ئەگەر خانەكانى ۋەك خانەكانى دىكەي جەستە
بوونايە، دەبوۋايە بە دەمارەكانى خوئىنەۋە پەيوەست بن و لە پىي ئەۋ دەمارانەۋە
خواردنيان بۆ بچى، بەلام ئەۋ كاتەش دەبوۋايە لە پشت تۇرپكى دەمارانەۋە شتەكان
بىننى، بۆيە دىتەكە لىل دەبوۋ، ياخود ھەر نەدەگونجا، ياخود روون نە دەبوۋ، بۆيە
خو خو خانەكانى ئەۋ ئەندامەي چاۋ كە بېلبىلە (قرنية) پى دەلېن، ئەۋ پەردە
روونەي ۋا لېكردوۋ، كە ھەر خانەيەك خواردن دەدات بە خانەيەك و لېشپەۋە بۆ
تەنىشتەكەي و دەستە خوشكەكەي دەگوازىتەۋە، بۆ ئەۋەي پېۋىست بەۋە نەكات لە
پىي دەمارەكانى خوئىنەۋە، خواردنيان بۆ بچى، بەلكو ھەموويان بە تەنىشت يەكەۋەن
و خواردن دەچى بۆ ئەۋ و، ئەۋ دەيدات بە ئەۋ، ئەۋ دەيدا بە ئەۋ، بەۋ شېۋەيە بە
تەنىشت يەكەۋەن، ۋەك چۆن خشتەكانى دىۋارىك يەكدى مەحكەم دەكەن و، پېۋىست
ناكات شىتېكى دىكە لە ئىۋانىاندا ھەبى، ئەۋانىش بە ھەمان شېۋەن.

۲- پېكھىنەرپكى دىكەي چاۋمان ھەيە، پىي دەگوترى: گلىنە (القرحية)، ئنجا لە (قرحية)دا،
عەدەسەي چاۋ ھەيە، كە پزىشكەكان تېيدا سەرسامىن، چونكە عەدەسەي چاۋ لە چاۋدا
چەسپاۋەۋ لە شوئىنى خۇيەتى، بەلام لەگەل دىتنى شتەكاندا دەسوۋرپى، ئەۋ گلىنەيە:

(۱) لە مەسۋەي: (دەرۋشاۋەيى ئېمان و پۇپەلىي ئىلحاد) دا بە بەدرزىيى لە بارەيەۋە دۋاين.

أ- لەگەل دىتىنى شتەكاندا بەو لادا دەسوورپى و بەولادا دەسوورپى.

ب- بەپى ئەندازەى ئەو تىشك و پرووناكىيەى ھەيە، پەفتار دەكات، پەفتارىكى ئۆتوماتىكىي، ئەگەر شتەكە تارىك بى، زياتر دەكرىتەو بە ئەوہى پرووناكىي زياترى بچىتەتى و باشتى بىنى، بەلام ئەگەر زۆر پۇش بى، بە شىوہىكى ئۆتوماتىكىي چاۋ دىتەوہىك، ئەھا ئەگەر ئىنسان شىتىكى زۆر پرووناك دەبىنى، چاۋى دىتەوہىك، ئەگەر شىتىكى تارىكىش بى، چاۋت زياتر دەكەيەو، ئەوہش ھەموۋى بەبى ئەوہى تۆبىرى لىكەيەو، ئەو جوۋلەيە لە گلىنە (قزحىة) دا پروو دەدات، بە شىوہىكى ئۆتوماتىكىي، خواى پەرورەدگار واى رىكخستەو.

بۆۋىنە: ئىمە يارىي تۆپى پى دەبىنىن، يان يارىي تىنس دەبىنىن، ئەو تۆپە لەبەر دەستى يان پىي يارىزانەكاندا دى و دەچى، چ تۆپى پى و، چ بالەو، چ تىنس لەسەر مېزكە دەكرى، ئەو تۆپە دىت و دەچى و، ئەو چاۋە شوپى دەكەۋى، بى ئەوہى تۆبىرى لى بكەيەو، يانى: بە شىوہىكى ئۆتوماتىكىي جوۋل جوۋلەيەكى خودىي و لە خۆيەو.

۳- پىكەتەرىكى دىكەى چاۋ ھەيە، كە برىتە لە تۆرى چاۋ (شبكة)، ئەو تۆرى چاۋ، لە دە (۱۰) چىن پىكەتەو، بەس چىنى كۆتايان لە (۱۳۰) مىيۇن خانەى خرىلەو درىژكۆلە. (المحروطية والطولية) پىكەتەو، ئىجا ئەو خانە بازەنىي و درىژكۆلە، ھەموۋىان پەيۋەست دەبنەو بە تۆپەلە دەمارىكى چاۋى، كە ژمارەيان نۆسەد ھەزار (۹۰۰،۰۰۰) دانەيە، ئەۋىش پەيۋەست دەبىتەو بە مىشك، تاكو مىشك ئەو وىنەيەى دەكەۋىتە بەرچاۋى بىخوئىتەو، واتە: تۆرى چاۋ لە دە چىن پىك دى، بەس چىنى كۆتايان لە (۱۳۰) مىيۇن) خانەى درىژكۆلەو مەيلەو خرىپىك دى، كە ئەۋانىش پەيۋەست بە نۆسەد ھەزار پىشالى دەمارەو، ئىجا ئەۋىش ۋەك كىبلىك پەيۋەست دەبىتەو بە مىشك و. ئەو وىنانە لە رپى ئەو دەمارانەو دەگەن بە مىشك و، مىشك تپى دەگات: ئەو وىنەيە وىنەى چىيە، چۆنە، قەبارەى، رەنگى، ھەتا دوايى؟!

۴- ئىمە شەكان كە دەينىن، يەكەم: بە قەبارەى خۇيان دەيانىنن، دووهم: بە رەنگى خۇيان دەيانىنن، سىيەم: لە بارى ئاسايى خۇياندا دەيانىنن، بۆ وئە: شىتېك ئەگەر پىك وەستا بى، تۆ بە پىكى دەيىنى و قەبارەكەشى چەندە، ئاوا دەيىنى، ھەروەھا درىژىيەكەى چەندە، پانىيەكەى چەندە، ئەستورىيەكەى چەندە، بەو رەنگەى خۆى لەسەرىيەتى دەيىنى، ئەگەر سەوزە، ئەگەر شىنە، ئەگەر سىيە، ئەگەر رەشە، ئەگەر تىكەلە، ئىجا لە بارى ئاسايى خۇيدا دەيىنى، يانى: ئەگەر تۆزى لار بووئەتەو، دەزانى لار بوئەتەو، ئەگەر چەمايىتەو دەزانى چەماوئەتەو، بۆ وئە: مروڤ تەماشاي ھەزار كەس بىكات، يەك مىيۆن كەس بىكات، ھەر كامىكىيان بە رەنگى خۆى دەيىنى و، بە قەبارەى خۆى دەيىنى و، لە دۆخى وەستانى ئاسايى خۇيدا دەيىنى، چونكە خوا ﷻ شەكەى بۆ ئاسان كىدووين، بۆيە ئىمە دەئىن: ئەو شىتېكى زۆر سادەيە، بەلام بېگومان ھىچ كامىرايەك نىيە لە دىيادا، بتوانى بەو شىوئەيە بى، بەلام خوا ﷻ وای بۆ رەخساندووين، كە بە بى ئەوئەى ئەرك بىكىشىن، ھەموو شەكان وەك خۇيان و لە دۆخى خۇيانداو، بە رەنگى خۇيان و بە قەبارەى خۇيان و بە ئەندازەى خۇيان، بە ژمارەى خۇيان، ئەگەر ئىيان وردىيەو، دەيانىنن.

۵- چاودەتوانى جىاوازىي لە ئىوان پەلكانى رەنگدا بىكات، بۆ يەك رەنگ دەتوانى جىاوازىي بىكات لە ئىوان ھەشتەسەد ھەزار (۸۰۰،۰۰۰) پەلەى رەنگ دا، واتە: ھەر لە رەنگى سەوز ھەشتەسەد ھەزار، پەلە، دەتوانى لىك بىكاتەو، ھەروەھا بۆ شىن و رەش و مۆرو سوورو بۆ ھەموو رەنگەكان (۸۰۰) ھەزار پەلە، بە رەنگىكى زۆر وردو، بە قەبارەى زۆر وردو بەشۆەى خۆى، ھەلبەتە ئەوئەش دەگەرئەتەو بۆ ئەندازەى ساغىي چاودەمەوداى ئەو شەتى دەيىرى.

۶- شەشەمىن زانىيىرى و كۆتايى لە بارەى چاودەو كە دەمانەوئى بىخەينەپرو، ئەوئەيە: خوا ﷻ وەك چۆن دوو گۆيى بۆ مروڤ رەخساندوون، بۆ ئەوئەى سەرچاودەى دەرگەكە بزانى، كە ئەگەر ھەر يەك گۆيى بووايە، نەيدەتوانى ئىنسان دەتوانى ئەزمونى بىكات، گۆيەكت بگرە، ئەو دەرگانەى دىن، سەرچاودەكەيان نازانى ھەر دەرگەو دى، بەلام

بەھۇي ئەۋەۋە كە دوو گوڭن و ئەو جىھازەي لە نېو مېشك دا ھەيە، كە (۱/۱۶۲۰) چركەيە كدا بەراورد دەكات لە ئىۋان دوو دەنگەكانى كە بە دوو گوڭيەكان دەيسترېن، يەكسەر دەزانى سەرچاۋەي ئەو دەنگە لە كوڭيە، ئنجا بۆ چاۋىش بە ھەمان شېۋە، ئەگەر مروڭ بەس يەك چاۋى ھەبوۋايە، شتەكانى زياتر بە يەك لا دەيىنى، ياخود بە يەك رووبەر دەيىنى، بەلام ئىستا لەبەر ئەۋەي دوو چاون، ھەم درېژى دەيىنى، ھەم پانىي دەيىنى و، ھەم قوۋلايى دەيىنى، چونكە ھەر كاميان وڭنەكە دېنى، ئنجا بەھۇي ئەو ئىۋانەيانەۋە كە بە ھەردووكيان دەيىنن، قوۋلايى و ئەستوورايى شتەكان دەيىنى، ئىنسان دەتۋانى ئەزموۋنى بكات: دەست بخە سەرچاۋىكت و تەماشاي شتېك بكة بە جورېكى دەيىنى، دوايى دەست بخە سەر چاۋەكەي دىكەت و، تەماشاي ھەمان شت بكة، لەو لاۋەتر دەيىنى، بە لاي كەمەۋە ھەشت نۆ دە سانتىميان بەينە، ئنجا ئەو بەينە بەھۇي دىنى دوو چاۋەكانەۋە، نامېنى و پىك دەيىنى، ئەگەرنا تۆ چاۋىكت دابخە، بە چاۋىكت تەماشاي بكة، بۆ وڭنە: تەماشاي ئەو قەلەمە دەكەي لەلايەك دەيىنى، دوايى بە چاۋەكەي دىكەت لەلايەك دىكە دەيىنى و، بەولادا دەچى، بەلام كە بەھەردووكيان دەيىنى، پىك لە دۆخى ئاسايى ۋەستاۋى خۇيدا دەيىنى، واتە: ئەگەر مروڭ دوو چاۋى ئەبوۋنايە، زۆر بە زەحمەت دەيتۋانى دەزوۋيەك بە دەرزىيەكەۋە بكات، بەگشتى شتەكان لە دۆخى ئاسايى خۇياندا بېيىنى.

كورتە باسك دەربارەى عەقل و مېشك

ئىنجا دىيىنە سەر خىستىنە پروى ھەندىك وردە زانىارى، كە پىنج وردە زانىارى،
 لە بارەى عەقل و مېشكەو، ھەلبەتە عەقل بىرىتە لە فام و ھۆش و بىر كىردنەو،
 ھەموو ئەو پىرۆسانەى دىكە، وەك ھەلگىرتى زانىارىيەكان و، پاراستىيان و،
 شىكردنەو شتەكان و، گەپانەو ھۆر ۋاڭدو و، پىشېنى كىردى داھاتو، ئەوانە
 ھەمويان كارەكانى عەقلن و، ئەو ھى تاكو ئىستا زانىست بۆى دەر كەوتو، ئەو ھى
 كە ئەوانە ھەمويان پەيوەندىيان بە مېشكەو ھەيە، يانى: دىماغ كە لە ئىو
 كەللەى سەردايە، كە ئەو ھى شىكى دىكەى زۆر ھەكىمانەى خوای پەروەردگارە،
 خوا ﷻ ئەندامەكانى مەرقۇ ھەتتا ھەستىارتو گىرگىرتو بايە خدارترو پىويستىر
 بىن، لە شوئى مەھكەمتردا دىنان، وەك دىبىن: عەقلى خىستو ئەو كەللەى
 سەردو، كە ئىسقانەكانى زۆر مەھكەم و، زۆر كەس وادەزانى كەللەى سەر
 ھەمووى يەك پارچە و يەك ئىسقانە، بەلام وائىھو چەندان پارچە ئىسقانەو
 بەيەكەو پەيوەست كىران، بۆ ئەو ھى ئەگەر يەككىيان زىانى ھىنا، ئەو ھى دىكە
 ھەمووى دىرزنەبا، وەك گۆزەيەك كە دىشكى ھەمووى دىشكى، يان شووشەيەك
 كە دىشكى ھەمووى دىشكى، بەلكو كەللەى سەر چەند پارچە ئىسكىكەو، بە
 ھەمويان كەللەى سەر پىك دىن و، زۆرىش مەھكەمەو خوای كارزان مېشكى
 لەوئىدانو، ھەروەھا دىل و جەرگ و سىيەكانى خىستو ئەو ئىو قەفەزەى سىنگەو،
 ھەروەھا چاوى خىستو ئەو ئىو چاۋو، كە ئىسقانىكە ھەموومان كەللە
 سەرى مەرقۇى مردوومان بىنو، چالى چاۋ ئىسقانىكە كۆلدارو، چاۋ خراۋەتە
 ئەو، ھەروەھا گو، شوئەكەى زۆر مەھكەمەو لە ئىو كەللەى سەردايە.

۱- يەكەمىن زانىارى لە بارەى مېشكەو، ئەو ھى كە خوا ﷻ خىستو ھىتە مەھكەمترىن
 شوئى جەستەو، كە كەللەى سەر.

۲- زانیارییه کی دیکه ئەوێهیه که له مێشکدا سەدو چل ملیار (۱۴۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰) خانە هەیه، پێیان دەگوێرێ: خانە پالەدرەوێهەکان (الخلاية الإستنادية)، که تاکو ئێستا زانستی پزیشکگەری و توێکاریی ئەری ئەو سەدو چل (۱۴۰) ملیار، خانەیهی باش بو ئەرنەکەوتو، واتە: مێشک تاکو ئێستا خۆی ئەناسیو، پەیی بە هەموو نێپێنیهکانی خۆی ئەبردو، بەلام ئێمە بە عەقڵ و مێشک دەزانین و، بێر دەکەینەو، زانیارییهکان لەویدا کۆدەکەینەو، شتمان بەبێر دێتەو، پێشبینی دەکەین و، شیی دەکەینەو... هتد.

۳- زانیارییه کی دیکه ئەوێهیه که له ئێو مێشکدا چواردە (۱۴) ملیار خانە هەن، پێیان دەگوێرێ: خانە توێکلییهکان (الخلاية القشرية)، که خەیاڵکردن و، وێناکردن و، دادوهریی کردن و، زانیاری هەلگرتن و، شیکردنەو و بێرکردنەو، ئەوانە هەموویان پەییوەندیان بەو (۱۴) ملیار خانەیهو هەیه، ئینسان ئەگەر بێر بکاتەو: ئەگەر گریمان ئەو (۱۴) ملیار خانەیهش، که زانیاری هەلگرتیان تێدا، وەک خانەکانی دیکە جەستە مردبانیو نوێبووبانەو، مەوێ هەر بەین بەین، هەرچی زانیاری هەیهتی، هەمووی فۆرمات دەبۆو، وەک کۆمپیوتەر، دواپی دەبووایە دووبارە هەمووی فێر بێتەو! بو وێنە: بابایەکی پزیشک که چەندان سائ خوێندوویەتی، تاکو پەسپۆری له بوارێکدا پەیدا کردو، ئەگەر ئەو چواردە ملیار خانانە مێشک، که یەکیک له کارەکانیان ئەوێهیه هەرچی زانیارییه، ئەوان هەلێدەگرن، ئەگەر هاتباو خانەکانی مێشکیش وەک خانەکانی دیکە جەستە نوێبووبانەو و مردبان و، هی دیکەیان هاتبایهو جێ، دەبووایە بەردەوام مەوێ خەریکی ئەوێبووایە زانیارییهکانی دووبارە بکاتەو، بەلام ئەو خانانە مێشک خوا ﷻ وای خوێندوون، گۆرانیان بەسەردا نایەت و نامرن، وەک خانەکانی جەستە، بەلکو چەسپاون و هەر کامیکیان مردیش، هیچ نایەتەو جیی و کۆتایی پێ دی، هەروەها خوا وای خوێندوون، ئەگەر هەندیکیان مردن، هەندیکیان کاری یەکدی دەکەن و هەول دەدەن ئەو کەلێنە پڕ بکەنەو و قەرەبووی بکەنەو.

جاريكى دىكەش دەيىن: ئەگەر ھاتباو ئەو (۱۴) مىليار خانەيەش ۋەك خانەكانى دىكەي جەستە مردبانايە، كە ھەرچى كارى بىر كىرەنەۋەو زانىياري ھەلگىرتىن ۋە دادوهرىي كىردن ۋە پىشېينىي كىردن ۋە... ھتە، پەيۋەندىي بەۋانەۋە ھەيە، دەۋوۋايە پىزىشك، ئەندازىار، پارىزەر، بازىرگان، جووتىار، قوتابىي ۋە مامۇستا، ھەموو ئەۋانە بەردەۋام خەرىكەبان، زانىياريەكانى خۇيان فېر بىنەۋەو دووبارەيان بىكەنەۋە، كە ژيان بەۋ شىۋەيە ھەر نەدەچۈۋە سەر، بەلكو دەۋوۋايە ھەر كاتىك كەسك دەھات بۆلات، دووبارە بلىي: ئەرى جەنابت كى بوۋى، ئەگەر نىزىكىرتىن كەسىشت بى، چونكە زانىياريەكە سىراۋەتەۋەو پۇشستە!! بەلام خۇا ﷻ ۋاي خۇلقاندوۋن، ئەۋ خانانەي مېشك، كە نامرن ۋە زانىياريەكانىش لە ئىۋياندا پارىزراۋن.

۴- زانىياريەكى دىكە لە بارەي مېشكەۋە ئەۋەيە، كە ئەگەر مەۋفېك دەۋرى شەست (۶۰) سالى بۇي، لەۋ ماۋەيدە ھۇشدان (ذاكرە)ى كە زانىياري تېدا كۆ دەكىتەۋە دەتۋانى ھەفتا (۷۰) مىليار زانىياري ۋە ۋىتە لە خۇيدا كۆ بىكاتەۋە، زانىياري ۋە ۋىتە بە بىستىنەۋەو، ۋىتەي دىتن ۋە ۋىتەي بۆنكىردن ۋە ۋىتەي قەبارە، لە ھالىكىدا كە ئەۋ ھۇشدان (ذاكرە)يە، بە قەدەر دەنكە نىسكىكە، كەچى دەتۋانى (۷۰) مىليار زانىياري ۋە ۋىتە -- كە مەبەستمان بەس ۋىتەگىرتىن نىيە، بەلكو تام ۋە بۆن ۋە پەنگ ۋە قەبارەۋ دەنگ ۋە ھەموو ئەۋانە - ھەفتا مىليار دانە لە خۇيدا كۆ بىكاتەۋە، لە ماۋەي شەست (۶۰) سالى تەمەنى مەۋفېدا.

۵- زانىياريەكى دىكەش، كە زۆر زۆر گىرنگە، ئەۋەيە كە لە نىۋ مېشكىدا، ئەۋ زانىياريانە لە سى شۇئاندا ھەلدەگىرتىن، ۋاتە: لە ھۇشدان (ذاكرە)دا:

۱- شۇئىكىيان كە بە ئاسانىي دەستى دەگاتى بە ئاسانىي دىتەۋە يادى.

۲- شۇئىكىيان مام ناۋەندىيە.

۳- شۇئىكىشان دوۋرە، بۆ ۋىتە: ناۋى مىندالەكانت ۋە ئىشەكەت ۋە پىپۇپىيەكەت لە كارەكەتدا، ھەموو ئەۋ شتانەي پۇۋانە ئىشت پىيانە، ھۇشدان (ذاكرە)، ئەۋ زانىياريانە

لە نىزىكتىن شوئندا دادەنى، كە بە ئاسانى دەستت يىانگاتى، بەلام زانىارىيەكانى دىكە كە بە پەلە پىۋىست نىن، بۇ وئە: ژمارە تەلەفۇنىك، ناۋى شوئىتك، يان زانىارىيە كە بارەى كەسكەو، كە زوو پىۋىستىت پىتى نى، ئەو لە نىۋەراستدا دادەنرى و، ئەوانەش كە كەم وا ھەيە كارت پىيان بى، مېشك لە شوئىتك دا ھەلىاندەگرى كە دوورە دەستەو لاچەپە، چونكە كەمتر ئىشت پىيان دەبى.

۶- زانىارىيەكى دىكە لە بارەى مېشكەو ئەو، كە بە ئەندازەى ئەوۋى مروؤف گرنگى بە شتىك دەدات، شتىكى لە لاگرنك و بايەخدارە، ئەو شتەى ئاسانتر دىتەو ە، ياخود باشتەر لە مېشكىدا پارىزراو، يانى: شتىك ھەتا بەلاتەو گرنگتر بى و، زياتر جىيە بايەخ بى، مېشك باشتەر ھەلىدەگرى و چاكتر دەپارىزى، بۇيە جارى وايە كەسك كە قسەيەكى لامسەرلايى دەكات، يان شتىكى، دەبىستى بەلاتەو گرنگ نى، يان پىت خوؤش نىو ەزى لى ناكەى، زوو لە بىرت دەچتەو، بەلام شتىك كە زۆر جىيە مەبەست و بايەخت بى و خوؤش بوى، بۇ وئە: كەسك زۆر خوؤشبوى، يان ھەوالىك كە بەلاتەو جىيە بايەخ، مېشك باشتەر دەپارىزى، واتە: ئەندازەى گرنگىدانى تۆ بە شتىك، مېشك واداردەكات ھۆشدان (ذاكرە) واداردەكات، ئەو زانىارىيە باشتەر پارىزى، ئنجا ئەگەر وئەى كەسك، ئەگەر دەنگىەتى، ئەگەر تايەمەندىيەكى، يان زانىارىيەكەو ھەوالىكە، ھەمىشە ئەندازەو پەلى بايەخدان و گرنگىدانى مروؤف بە شتەكان، مېشك واداردەكات، كە ئەو شتە باشتەر پارىزى و، دوايى ئاسانتر بە دەستیانەو بەدات و بىانھىتتەو پىش.

ئەمانە چەند وردە زانىارىيەك بوون لە بارەى ھەر كام لە كۆئەندامى بىست و دوو گوپپەكان و، كۆئەندامى دىتن و، ھەردوو چاۋەكان و، كۆئەندامى مېشك، كە ەك گوئمان: مېشك برىتە لە چەق و ئامپازى عەق و ھۆش و بىرکردنەو و، ھەموو ئەو پىۋەندىيان بە عەق و ھۆشەو ھەيە.

لىرەدا كۆتايى بەم دەرسەمان دىننىن و، بەم دەرسەش كۆتايى بە كۆى تەفسىرى سوۋرەتى (الملك)، دىننىن.

له خوای پهروهردگار دهپارێینهوه: که به لوتف و کهڤه می بێ سنووری خوای یارمه تیمان بدات، هه‌رچی زیاتر بیر بکهینه‌وه و پامێنین و وردبینه‌وه، له هه‌ردوو کتییی بینراو و بیستراوی خوای، کتیبه بینراوه‌که‌ی که گه‌ردوونه، به خوشمانه‌وه، کتیبه بیستراوه‌که‌شی که قوڤرانه، بێگومان ئیمه هه‌تا له کتیبی بینراوی خوا زیاتر پامێنین، له گه‌ردوون دروستکراوه‌کانی خوا، باشت‌ه‌زانی‌ن خوا چی دروستکردوه، چۆنی دروستکردوه؟ هه‌روه‌ها تا‌کو زیاتر سه‌رنجی کتیبی بیستراوی خوای په‌روه‌ردگاریش بده‌ین، که قوڤرانه، زیاتر ده‌زانی‌ن خوا **﴿حَتَّىٰ فُهِمَوهٗ﴾** چۆنی فه‌رمووه؟ هیچ گومانیش له‌وه‌دا نه‌یه، که هه‌تا زانیاری زیاتر په‌رده له‌سه‌ر نه‌یتیبه‌کانی کتیبی بینراوی خوا هه‌ل‌داته‌وه، زیاتر که‌شف بن، راستیی و تیرو ته‌واویی کتیبی بیستراوی خوا، فه‌رمایشتی خوا، زیاتر ده‌رده‌که‌وێ، هه‌روه‌ک ئایه‌ته‌که‌ی سووره‌تی (فصلت)، که پێشتر ته‌فسیرمان کرد، ده‌فه‌رموێ: **﴿سُرِّيهِمْ ءَايٰتُنَا فِي الْاَفَاقِ وَفِيْ اَنْفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَبَيِّنَ لَهُمْ اَنَّهُ الْحَقُّ اَوَّلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ اَنَّهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾** **﴿٥٢﴾**، **﴿سُرِّيهِمْ﴾**، له مه‌ودا پێشانیان ده‌ده‌ین، چییان پێشان ده‌ده‌ین؟ **﴿ءَايٰتُنَا﴾**، نیشانه‌کامان **﴿فِي الْاَفَاقِ﴾**، له ئاسۆیه‌کاندا واته: له گه‌ردوون و له ده‌وربه‌ریاندا **﴿وَفِيْ اَنْفُسِهِمْ﴾** هه‌روه‌ها له خوشیاندا **﴿حَتَّىٰ يَبَيِّنَ لَهُمْ اَنَّهُ الْحَقُّ﴾**، **﴿حَتَّىٰ﴾**، لی‌ره‌دا:

أ- ده‌گونجێ بۆ گه‌یشتن به ئامانج (لبلوغ الغاية) بێ، واته: تا‌کو سه‌ره‌نجام بۆیان ده‌رکه‌وێ، که هه‌قه.

ب- ده‌شگونجێ **﴿حَتَّىٰ﴾**، لی‌ره‌دا به مانای: (ی) بێ، (ی) یَبَيِّنَ لَهُمْ تا‌کو بۆیان ده‌رکه‌وێ که هه‌قه، چی هه‌قه؟ یانی: تا‌کو بۆیان ده‌رکه‌وێ که قوڤرانه هه‌قه، هه‌تا نیشانه‌کانی خوا له ئاسۆیه‌کان و له خودی خوشماندا زیاتر ده‌رکه‌ون، راستیی و ته‌واویی ته‌و قوڤرانه پتر ده‌رده‌که‌وێ، قوڤرانه هه‌ندێک ئاماره‌ی تێدا هه‌ن، به‌خوشمان و به‌ده‌وربه‌ریشان، زیاترو چاکتر راستیی کتیبی خوامان بۆ ده‌رده‌که‌وێ، یاخود: تا‌کو هه‌قانه‌تی خوای به‌رز، په‌روه‌ردگاریه‌تی و، به‌دییه‌نه‌ریتی و، ته‌نیا خاوه‌نداریتی و، ته‌نیا په‌رستراویتی

خوامان زیاتر بۆ دهرکهوئ، دوايی خوا ده‌فهرموئ: ﴿أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾، ئايا به‌س نيه بۆ په‌روه‌ردگار، كه ئاگاداری هه‌موو شتيكه‌و چاوديره به‌سهر هه‌موو شتيكه‌وه، خوايه‌ك كه چاوديره به‌سهر هه‌موو شتيكه‌وه، ئاگاداری هه‌موو شتيكه‌، ئه‌و خوايه ئه‌و فهرمايشته‌ی فهرمووه‌، كه‌واته: ئه‌و فهرمايشته‌ی خوا، ئاماژه‌ی به‌ ههر شتيك له‌ شته‌كاني كه خوا دروستيكردوون، كردبۆ، پێك وه‌ك خۆی كه‌ هه‌يه، ئاوا ئاماژه‌ی كردوه‌، بۆيه‌ تاكو په‌رده‌ زیاتر له‌سهر دروستكراوه‌كاني خوا هه‌لبدریته‌وه‌، هه‌قانييه‌ت و پاستی و تپرو ته‌واويی فهرمايشتی خوا، زیاتر دهرده‌كه‌وئ، هه‌روه‌ها هه‌تا به‌ دروستكراوه‌كاني خوا ئاشناتر بين، به‌ به‌ديه‌نه‌رو په‌يداكه‌رو داهينه‌رو په‌خسینه‌ری ئه‌و شتانه‌ش، كه‌ خوا بالاده‌سته‌، ئاشناترو زانتر ده‌بين.

خوا زیاتر ته‌وفیقمان بدات كه‌ له‌ هه‌ردوو كتيبی قورئان و گه‌ردوون، زیاتر شاره‌زا بين و به‌ر چاو پوون بين، تاكو هه‌م بزاین خوا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ چي دروستكردوه‌و، چۆنی دروستكردوه‌؟! هه‌م بشزاین خوا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ چي فهرمووه‌و چۆنی فهرمووه‌؟!...

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

تہ فیسری سوورہ تی

الْقَلَمِ

دەستپیک

مسولمانانی بەرپۆز و خوشەویست!

ئەمڕۆ کە (۲۹) ڕەمەزانی سالی (۱۴۴۱) ی کۆچی، بەرانبەر: (۲۲/۵/۲۰۲۰) ی زاینی، لە شاری هەولێر، خوا پشتیوانمان بێ، دەست دەکەین بە تەفسیرکردنی سوورەتی (القلم)، سەرەتا پێناسە و نێوەڕۆکی ئەم سوورەتە موبارەکە لە ھەوت (۷) بڕگەدا دەخەینەڕوو:

پێناسە ی سوورەتی (القلم) و بابەتەکانی

یەکەم: ناوی ئەم سوورەتە:

ئەم سوورەتە باوترین ناوی بریتییە لە (سورة القلم)، بەلام دوو ناوی دیکەشی بۆ بەکارھێنراون:

یەکەم: سوورەتی (ن وَالْقَلَم).

دووەم: سوورەتی نوون(ن).

دووەم: شۆینی دابەزینی:

ئەم سوورەتە لە شاری مەککە دابەزیو، ھەرچەندە ھەندیک لە زاناپان بە سوورەتێکی مەدینەیان داناو، بەلام زۆربەی ھەرە زۆری نزیك بە یەکدەنگی بۆچوونیان وایە مەککەییە، لە سەرەتای قورئانی مەککەیشدا دابەزیو، وەك دواتر بۆمان دەرەكەوی لە کاتی تەفسیری ئایەتەکاندا.

سیئەم: ژمارە ی ئایەتەکانی:

ژمارە ی ئایەتەکانی پەنجاو دوو (۵۲) ئایەتە، کەس نە یگوتووە پەنجاو یە کە (۵۱)، یان پەنجاو سیئە (۵۳)، یان کە مەتر یان زیاتر.

چوارەم: ریزبەندی ی لە موصحف و لە دابەزیندا:

ریزبەندی ئەم سوورەتە موبارە کە لە دابەزیندا، بە گۆڕە ی قسە ی جابیری کوری زەید، ژمارە دوویە و لە دوا ی سوورەتی (العلق) دابەزیوە، دوا ی (المزمل) ئنجا (المُدَّثِر)، یانی: یە کە مین سوورەتێک کە دابەزیوە، پێنج ئایەتی سەرەتای سوورەتی (العلق)ن، دوا ی ئەم سوورەتە دابەزیوە، ئنجا سوورەتی (المزمل)، ئنجا سوورەتی (المُدَّثِر)، بە لām بە پێی بۆچوونی عائیشە دایکی برۆاداران خوا لێی پازی بێ و، جابیری کوری عەبدوللā خوا ی بە بەزەیی لە خو ی و بابی پازی بێ، پێش ئێوە و پێنج ئایەتی سەرەتای (العلق) لە ئەشکەوتی حیرادا بۆ سەر دلی موبارەکی پیغەمبەر ﷺ دابەزیون، کە بە سەر هاتە کە ی لە صەحیحی بوخارییدا هاتو، کە جیریل ﷺ سێ جارن پیغەمبەری خاتەم بە خو یەو دەگوشی و پێی دە لێ: بخوینە، ئەویش دەفەرمو ی: خویندە وار نیم، جاری سیئەم یان چوارەم پێی دە لێ: بخوینە، ئەویش دەفەرمو ی: چی بخوینم؟ دەفەرمو ی: ﴿أَقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ۝١ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ۝٢ اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ ۝٣﴾ دوا ی سوورەتی (المزمل) دابەزیوە، دوا ی ماو یە ک لە وەستانی وەحیی، ئنجا مین ئەو بۆچوونە ی عائیشە و جابیری کوری عەبدوللām زیاتر بە دلە، وە ک عائیشە خوا لێی پازی بێ لە و بارەووە لە صەحیحی بوخارییدا هاتو کە گوتوویەتی: ﴿إِنَّ أَوَّلَ مَا أُنْزِلَ سُورَةٌ: ﴿اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ ۝١﴾، ثُمَّ فَتَرَ الْوَحْيَ ثُمَّ نَزَلَتْ سُورَةُ الْمُدَّثِرِ﴾، لە قورئان یە کە مین سوورەتێک کە دابەزی سوورەتی (اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ) بوو، دوا ی ئەو وەحیی وەستا، ئنجا سوورەتی (المُدَّثِر) دابەزی.

جاییری کوری عەبدوللا (خوا لە خوێ و بابی رازی بێ) گوتووێتی: (اِنَّ
سُوْرَةَ الْمَدِّیْرِ نَزَلَتْ بَعْدَ قُتْرَةِ الْوَحْیِ).

سوورەتی (المدثر) دواى داپرانى وه حیی -- ئایا چەند پۆژیک بووه، چەند
هەفتەیهك بووه - دابه‌زیوه.

به‌لام وا پێده‌چێ و وای تێده‌گه‌م له دواى ئایه‌ته‌کانى سه‌ره‌تای سوورەتی
(العلق) سوورەتی (المزمل) دابه‌زیبێ، که خواى زاناو توانا ده‌فرموێ: ﴿بَيِّنَاتٍ
الْمُرْسَلَاتِ ۝١ قُرْآنٍ لَا قِيلَ ۝٢ نَصْفَهُ ۝٣ أَوْ نَزَّ عَلَيْهِ وَرَبِّ الْقُرْآنِ تَرْتِيلًا ۝٤﴾
﴿إِنَّا سَنُلْقِي عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيلًا ۝٥﴾ (المزمل، ئنجا دواى سوورەتی (المدثر) دابه‌زیبێ،
چونکه له سوورەتی (المدثر) دا ده‌فرموێ: ﴿بَيِّنَاتٍ الْمَدِّیْرِ ۝١ قُرْآنٍ ۝٢﴾ (المدثر،
ئەى ئەو که‌سه‌ى خوێ له نوێنه‌وه پێچاوه! هه‌لسه‌و هه‌لك بترسێنه‌و ناگاداریان
بکه‌روه‌وه، به‌لام سوورەتی (المزمل) ته‌نیا فه‌رمانکردنه‌ به‌ پێغه‌مبه‌رى خوا ﷺ،
وه‌ك خودى خوێ، له‌ پرووى شه‌و نوێژو په‌رستشێ زیاترو قورئانخوێندنه‌وه،
که‌ په‌یوه‌ندى خوێ زیاتر له‌گه‌ڵ خوادا مه‌حه‌كم بکات، دواى له‌ قوناغیکى
دیكه‌دا سوورەتی (المدثر) دابه‌زیوه.

هه‌روه‌ها پێم وایه‌ ئەم سوورەته‌ ماوه‌یه‌ك دواتر دابه‌زیبێ، نه‌ك وه‌ك جاییرى
کورێ زه‌ید ده‌لێ: دووه‌مین سوورەت بێ، من پێم وایه‌ ماوه‌یه‌كى پێچوووه
تاكو دابه‌زیوه، (المزمل) و (المدثر) هاتوون، په‌نگه‌ سوورەتی دیكه‌ش دابه‌زیبێ،
ده‌گونجێ ئەم سوورەته‌ به‌ پێى نێوه‌پۆكه‌یه‌ی که‌ ته‌ماشای ده‌که‌ین، کاتیک بۆ
پێغه‌مبه‌رى خوا ﷺ دابه‌زیبێ، که‌ خوێ و هاوه‌لانى گه‌یشتنه‌ قوناغیکى سه‌خت
و دژوار، هه‌وووه‌ها سوورەتی (العلق) یش، هه‌رچه‌نده‌ پێنج ئایه‌ته‌که‌ى سه‌ره‌تای
یه‌که‌مین ئایه‌تیکن دابه‌زیبینه‌ سه‌ر دلى پێغه‌مبه‌رى خوا ﷺ به‌لام ئایه‌ته‌کانى
دواى، ئەگه‌ر سه‌رنجیان بده‌ین: ده‌زانین دواتر دابه‌زیون، ئەمه‌ش ده‌قى کوی
ئایه‌ته‌کانى ئەو سوورەته‌یه‌: ﴿أَفَرَأَى بِآسِرِ رَبِّكَ الَّذِیْ خَلَقَ ۝١ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ۝٢﴾

أَفْرَأَوْبِكَ الْأَكْرَمُ ۝ (۳) الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ۝ (۴) عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ ۝ (۵) كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ
 (۶) أَنْ رَأَاهُ اسْتَفْهَى ۝ (۷) إِنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الرُّجْعَىٰ ۝ (۸) أَرَأَيْتَ الَّذِي يَنْهَىٰ (۹) عَبْدًا إِذَا صَلَّىٰ ۝ (۱۰)
 أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَىٰ اهْدَىٰ ۝ (۱۱) أَوْ أَمَرَ بِالْقَوَىٰ ۝ (۱۲) أَرَأَيْتَ إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ۝ (۱۳) أَلَمْ يَعْلَمْ بِأَنَّ اللَّهَ يَرَىٰ
 (۱۴) كَلَّا لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ لَنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ ۝ (۱۵) نَاصِيَةٍ كَذِبَةٍ خَاطِئَةٍ ۝ (۱۶) فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ ۝ (۱۷) سَدِّعُ
 الرِّجَابَ ۝ (۱۸) كَلَّا لَا تَطْعَمُهُ وَاسْجُدْ وَاقْتَرِبْ ۝ (۱۹) **العلق.**

هەر دیاره ئەو نایەتانهی دوایی سوورەتی (العلق): (۶ - ۱۹)، کاتیک دابەزیون که پیغمبەری خوا ﷺ کهوتۆتە ئیو بگەرە بەردە، لەگەڵ ئەهلی کوفرداو، کهوتۆتە حالەتی هەره‌شه لیکرانه‌وه، بەسەرھاتەکهی لە سیرەیی ئیبنو هیشامیش دا هاتو.

بۆیه من پێم وایه هەر کام لە سوورەتەکانی (المزمل) و (المدرثر) بە دوای یەکدا پێش سوورەتی (القلم) دابەزیون، وەک لە سیرەیی ئیبنو هیشام و، لە صەحیحی بوخارییشدا هاتو.

کهواته: ئەوهی هەندیک لە زانیان دەلێن، مەرج نیه بە ره‌هایی وەرگیری، ئەوانیش ئەگەر شتیکیان لە پیغمبەری خوا ﷺ بیستب، ئەگەرنا کهوتۆتە سەر تێوەرامانی خۆیان و، هەڵسەنگاندنی خۆیان، که ئایا ئەو سوورەتە دەگونجی کهی دابەزیب، کامیان پێش کامیان ب، و، کامیان دوای کامیان ب؟ هەر بۆیه‌ش پڕزکردنی سوورەتەکانی قورئان بە پێی پڕزبەندیی دابەزینیان نیه، بە‌لکو بە هەندیک ئیعتیباری دیکه‌یه، یه‌کێک لە ئیعتیبارەکان بریتییه لە قەبارەیی سوورەتەکه، سوورەتی (الفاتحة) دیاره که وەک سەردێڕی پێرستی قورئان وایه، بۆیه لە پێشه‌وه‌یه، دوای وی لە پرووی قەبارەوه سوورەتی (البقرة)یان داناو، که لە هەموویان گۆره‌تره، هەبەته دوایی سوورەتی (النساء) لە (آل عمران) گۆره‌تره، بە‌لام (آل عمران) پێشخراوه، چونکه دەگونجی لە پرووی پڕزبەندیی دابەزینه‌وه، پێش (النساء) کهوتب، ئنجا (النساء) و (المائدة)، ئنجا سوورەتە

مەككىيە كانى: (الأنعام) و (الأعراف) لە ۋوۋ قەبارەو ە گەورە ترن، يانى: پىز كوردنى سوۋرەتە كان لە موصەفدا زياتر، تەماشاي قەبارەيان كراو، ئەگەرنا تەماشاي پىزبەندى دابەزىيان بگردايە، دەبوۋايە سوۋرەتە كانى: (البقرة، آل عمران، النساء، المائدة) كەوتبەنە دواتر.

پىنچەم: نىۋەرۋكى:

ئەم سوۋرەتە بە گشتى ھەمان نىۋەرۋك و سرووشى قورئانى مەككىي ھەيە، دەتوانىن بلىين: پەنجاو دوو (۵۲) ئايەتەكەي ئەم سوۋرەتە موبارەكە بو سى تەوەر دابەش بوون:

تەوهرى يەكەم: ئايەتە كانى: (۱ - ۱۶)، باسى پىغەمبەرايەتى موحەممەد ﷺ، پوۋچەكردنەوھى تۆمەتى ناھەزانى، كە بە شىت و سەرگەردانىان داناو، لە ميانى ئەمەشدا باسى بابايەكى ملھور لە كافرەكان كراو، كە نۆ سيفەتى زۆر خراپى لى ھەلدراون، ئايەتە كانى خواي بە ئەفسانەي پىشنيان داناون و خواش ھەرەشەي نىشانە لەسەر لووت دانانى لى دەكات: ﴿سَيَسْأَلُهُ عَلَىٰ الْخُرُوطِ ۝﴾.

تەوهرى دووھەم: ئايەتە كانى: (۱۷ - ۳۳)، كە دەكاتە ھەفدە (۱۷) ئايەت و، باسى بەسەرھاتى خاوەنانى باخەكەيە، كە چۆن ويستوۋانە بەر لەوھى ھەژاران و نەداران پى بزائن، بەرھەمى باخەكەيان بچنن و بېرن، بەلام كاتيك ئەوان لە شىرىنى خەو دابوون، خوا ﷻ بەلایەكى بو باخەكەيان ناردو، بەلایەكى وىرانكەرو، باخەكە بوئە زەوييەكى ۋووتەنى سووتماك و ھەرچى بەرومىوھى ھەبوو، سووتاوو بووئە قەرەبرووت، ئەوانىش دوايى پەشيمان بونەوھو، ئومىديان خواستوھ كە خواي كاربەجى باشتەر لە باخەكەيانيان پى بدات.

تەوهرى سىيەم: ئايەتە كانى: (۳۴ - ۵۲)، ئەو نۆزدە (۱۹) ئايەتە، چەند مەسلەيەكى جوراۋ جوړى تىدان، بەلام لە بازنەي باسى ۋۆزى دوايىدا، كە بىروايان، پەنچەۋ

دەپن و، لە کۆتاییشدا نامۆزگاریی خوا بۆ پێغەمبەر ﷺ که خۆراگر بێ، لە ھەلۆیستی پەلەکردن و کەم تەحەممولانەدا وەك یونووس عَلَيْهِ السَّلَام نەبێ: ﴿فَأَصْرِلْكُمْ رَبُّكَ وَلَا تَنْكُصْ كَصَاحِبِ الْحُوتِ إِذْ نَادَىٰ وَهُوَ مَكْشُومٌ﴾ (۱۸). دواییش جاریکی دیکە خوای بەرز لەم ئایەتەدا گەراوەتەو ھە بۆ سەر ئەسلی مەبەست، کە سوورەتەکە پێی دەست پێکرد، کە دژایەتی کافرەکانە بۆ قورئان و، بۆ پێغەمبەری خواش ﷺ.

شەشەم: تاییەتەندییەکانی:

ئیمە ھەشت تاییەتەندییمان لێ خستوونەتە ڕوو:

تاییەتەندیی یەکەم: تەنیا لەم سوورەتەدا خوا ﷻ سویندی خواردو ھە قەلەم و بەو ھێ پێی دەنوو سۆی، سویند لەسەر خوراوەکەش (المقسم علیہ) ئەو ھێ کە موھەممەد ﷺ شپت نیە، وەك ناحەزانی گوتوویانە، ئەمە لە ئایەتەکانی: (۱ - ۲) ی سەرەتادا ھاتو ھە.

تاییەتەندیی دوو ھەم: تەنیا لەم سوورەتەدا پێغەمبەری خوا موھەممەد ﷺ پێناسە کراوە بەو ھێ: بێگومان تۆ لەسەر ڕەوشتیکی مەزنی، وەك دەفەرموێ: ﴿وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ﴾ (۴).

تاییەتەندیی سی ھەم: تەنیا لەم سوورەتەدا یەکیك لە ناحەزانی پێغەمبەری خوا ﷻ بە نۆ (۹) سیفەتی خراپ وەسف کراوە بە دوای یەکدا، لە ئایەتەکانی: (۱۰ - ۱۳).

تاییەتەندیی چوار ھەم: بەسەرھاتی ھاو ھەلانی باخەکە (أصحاب الجنة) تەنیا لەم سوورەتەدا ھاتو ھە، لە ئایەتەکانی: (۱۷ - ۳۳) دا.

تاییەتەندیی پێنج ھەم: تەعبیری: ﴿يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ﴾، ئەو ڕۆژە ی لاق وەدەردەخری (یان لوولاق وەدەردەخری)، تەنیا لەم سوورەتەدا ھاتو ھە.

ئايەتى ژمارە (۴۲)دا، كە زانايان مەشت و مېرى ژۇريان لەسەرى بوو: ئايا ئەمە مەبەست پېى سىفەتتېكى خوايە، ياخود تەبىرىكە عەزەب بەكاريان ھىناو بو كاتى تەنگانەو سەغەتې؟ دوايى باسى دەكەين.

تایه نه ندبی شه شهم: تعبیری: ﴿فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْأَوْتِ إِذْ نَادَىٰ وَهُوَ مَكْظُومٌ﴾، و ده هاودلی نه هه نگه که مه به، که مه به ست یونووسه (القصص)، تنیا لهم سووره ته دا هاتوه، له تایه تی ژماره (۴۸) دا.

تایہ تمہندی حوۃم: تہ عبیری: ﴿وَإِنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُفْلِتُونَكَ بِأَبْصَرِهِمْ لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ﴾ (۵۱)

تایبه تمه ندیی هه شته م: چهند وشه یه ك ته نیا له م سووره ته موباره كه دا هاتوون:

یہ کہہ: ﴿الْمَفْعُولُ ۖ﴾ ﴿۶﴾ بہ مانای جادوو لیکراو، یا خود شیت، یان دست لی ووشنراو.

دوهم: **هماز ۱۱** عیب له خه لکگر، ننجاً چ له پاشهمله، چ بهره وړو، زانایان له ودا راحیایان ههیه.

سَيِّئِهِم: ﴿مَشَاءَ بَمِيمٍ﴾ (۱۱) واته: دووزمان، یان دووږوو، یان قسه هیڼه رو قسه بهر، (تَمِيمٌ: مَنْ تَمَّ لَكَ، نَمَّ عَلَيْكَ)، (غیم): قسه هیڼان و بردن، (مَشَاءَ بَمِيمٍ) واته: څو کهسه ی قسه دهه ښی و ده بات.

چوارەم: ﴿زَمِر ۱۳﴾ واتە: ناپرسەن، یاخود: خاوەن زەنەم، واتە: شتیک که پێیدا شۆر بوو پێتەوه، وەك ئەوێ به‌لای گوێی مەردا شۆر دەپێتەوه.

يَنْجِهِم: ﴿سَمِعْنَا عَلَى الْخُرُطُومِ ١٦﴾ واتە: نیشانه لەسەر لووتی دادەنێن، (الخرطوم) بە مانای لووتی فیلە، بەلام لێرەدا دەگونجێ ئەو کەسە لووتی مەیلەو درێژ بووب، واتە: ئەو لووتە درێژە، وەك هێ فیلە، نیشانهی لەسەر دادەنێن، دەشگونجێ ئەمە هەر تەعبیریکی مەجازی بێ، وەك یەكێك بە یەكێك دەلێ: دوایی داغت دەكەم، مەرج نیه داغی بكات، یانی زەبریكت لێ دەدەم.

شەشەم: ﴿كَالْصَّرِيمِ ٢٠﴾ واتە: باغی بۆردراوو چندراو، میوهكەى لێ كرابێتەوه، هەندێكیش گوتووایانە: وەك بەرە بەیان، هەندێك گوتووایانە: وەك شەو.

هەوتەم: ﴿صَرِيمٍ ٢٢﴾، باغەكە، بۆرانی میوهكەى.

هەشتەم: ﴿حَرِّ ٢٥﴾، بە مانای چینی باغ، یان بە مانای تووڕەبوون دێ.

نۆیەم: ﴿رَعِمٍ ٢٠﴾، بە مانای كەفیل و ئۆبالدەر دێ.

دەیهەم: ﴿مَكْطُومٍ ٢٨﴾، واتە: كەسێك زۆر دڵی پڕ خەفەت و داخەو، خەفەت و داخەكەى لە نێو دڵی خۆیدا قەتیس کردووە، گرتووێتەتە تاكو دەرنەچێ.

هەوتەم: دابەشکردنی ئایەتەکان بۆ چەند دەرسیك:

تیمە بە پێی تەوهر و نێوهرۆكى ئایەتەکان دابەشمان کردووە بۆ سێ دەرس:

دەرسى یەكەم: ئایەتەکانى: (١ - ١٦)، كە نێوهرۆكهكەیان بریتیه له جەختکردنەوه لەسەر پێغەمبەراییهتی موحەممەد ﷺ و بەرپەرچدانەوهی پرۆپاگاندەى ناحەزانی و، هۆشداریی دان بە پێغەمبەر ﷺ كە بەقسەى ناحەزانی نەكات، و نەكهوێتە ژێر کاریگەریان، وەسفکردنی بەشیك لە ناحەزانی پێغەمبەرى خوا ﷺ بە نو (٩) سیفەتى زۆر خراپ.

دەرسى دووهم: ئایەتەکانى: (١٧ - ٣٣)، باسى خواوەنانى باخەكەیه، كۆمەڵە خەلكێك بوون باخێکیان هەبوووە دوایی بەسەرھاتەكەیان دێنن كە بپاریان

داوہ حاصەلّات و میوہو بہرہمی باخہکیان بچنن، بہر لہوہی ہہ ژار و نہ دارہکان بہ سہریان و ہرین، سہرہ نجام ناردنی خوا ﷺ بۆ بہ لایہکی دہوہ ردہر لہ کاتیکدا ئەوان لہ شیرینی خہو دابوون و، سزا درانیان و لہ بہین چوونی باخہکیان، باخہکیان وەك دەشتیکی سوورو سەقەتالہ، یاخود پەرێزیک کہ ہیچی لی نہ ماییت، یاخود سووتماتیک شوینیک کہ سووتاوہ ئاوی لٹہاتوہو، پەشیمان بوونہوہیان و، داواکردنیان لہ خوا ﷺ کہ لہ باخہکیان باشتیان پی بدات.

دەرسی سیئەم: ئایەتەکانی کۆتایی (۳۴ - ۵۲) پیکھاتوہ، باسی سہرہ نجامی خیری پارێزکاران و، یەکسان نہبوونی مسولمانان لہ گەل تاوانباراندا و، پووچەلکردنہوہی قسە ی بپیروایەکان لہو بارەوہو، سہرہ نجامی شوومی چاوہرێکەریان ہی بپیروایان و، ئامۆژگاریکردنی خوا بۆ پیغەمبەرەکی ﷺ کہ خۆراگرو پشوو درێژ بی و وەك یونس نہبی کہ لہ ہەلوئستیکی دا پەلە ی کرد و تەنگە پریسکە بوو، بۆیە خوا لہ زاری نہہەنگدا بەندی کرد، وەك سزادانیک، بەلام دواي ئەوہ گەرایەوہ بۆ لای خواي پەرورەدگارو، پاکیی بۆ خوا دەربری و، دانی بہ ہەلە ی خوۆ داھینا، خوا ﷺ دەروو ی خیری لی کردەوہو.

ہەر وہا دەر خستنی ئەوپەری رق و کینە ی بپیروایانی ناحەزی پیغەمبەری خوا ﷺ بەرانبەری، کہ تەنانەت خەریکن بہ نیگای چاوہکانیان ہەلیخلیسکینن، یاخود ئەوہ نەدە بہ رقبەوہ تەماشای دہکەن، دہیانەوۆ ہەر بہ چاوہکانیان بیفہوتینن، یاخود بیخلسکینن و تووشی ئازارو ناپہەتیی بکەن.

دەرسى يەكەم

بېناسەى ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە شازدە (۱۶) ئايەتى سەرەتاي سوورەتى (القلم) پىك دى،
لەو شازدە (۱۶) ئايەتەدا، خوا ﷻ نۆ (۹) بابەتى گەورەو گرنگى پەيوەست بە
پېغەمبەر ايه تىي موحەممەد ﷺ و پەيامە كەيەو، دەخاتەروو:

بابەتى يە كەم: لە ئايەتەكانى: يەك و دوو (۱ - ۲) دا، خوا ﷻ سوپند دەخوات
بە قەلەم و بەوھى پىي دەنووسن، كە ئەى موحەممەد ﷺ! تۆ بە ھۆى
چاكەى پەرورەدگار تەوھ شىت نى، چونكە كافرەكان ھىچ رەخنەو گلەبى و
تېبىنىيەكان لەسەر موحەممەد ﷻ نەبوو، ھەتا نەيفەرموو: مەن پېغەمبەرم،
ئىجا بە ھۆى پېغەمبەر ايتىيە كەوھ تۆمەتى، شىتتى و جادووگەرى و فالچىيەتى
و شاعىرىيان دەدايە پال، بۆيە خواى بى ھاوتە دەفەرموى: تۆ بە ھۆى چاكەى
پەرورەدگار تەوھ «كە پلەى پېغەمبەر ايه تىيە» شىت نى، ئەمەش يەككە لە
واتايەكانى ئەو ئايەتە.

بابەتى دووھم: كە لە ئايەتى ژمارە سى (۳) دا ھاوتە، خواى بى وپنە بە
پېغەمبەرى خاتەم رادەگەيەنن: تۆ پاداشتىكى بى كۆتايى و نەبراوت ھەيە، كە
بە دنىايى مەبەست پىي پاداشتى پۆژى دوايىيە، ھەرچەندە لە دنياشدا خواى
بەخشەر پېغەمبەرى خاتەمى پاداشت كردو، پاداشتى داوئەتەوھ و سەرى
خستو، ئەو پەيامەى پييدا ناردو، بۆى چەسپاندو، بەلام پاداشتى نەبراو،
دەبى ھەر لە ژيانىكى نەبراو دا بى كە پۆژى دوايىيە.

بابەتى سىيەم: كە لە ئايەتى ژمارە (۴) دا ھاوتە، راگەياندى ئەو راستىيە
مەزنەيە كە پېغەمبەرى خاتەم (عليه الصلاة والسلام) لەسەر رەوشت و ئاكارىكى
يەكجار مەزن و بەرزە: ﴿وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ﴾

بابەتی چوارەم: کە لە ئایەتەکانی: پێنج و شەش (۵ و ۶) دا هاتو، ئەوەیە کە خوای زاناو توانا بەلێن بە پێغمەبەرەکی دەدات: ﴿فَسَبِّحْ وَبُصِّرْ ۝۵﴾ بِأَيِّكُمْ الْمُفْتُونُ ﴿۶﴾، تۆش دەبینی و ئەوانیش دەبینن، کامەتان جادوو لێکراو، کامەتان سەرگەردان و سەر لێشیواو و شێتە؟! وشە (المفتون) بە هەموو ئەو واتایانە هاتو.

بابەتی پێنجەم: کە لە ئایەتی ژمارە حەوت (۷) دا هاتو، راگەیانندی ئەو راستییە کە تەنیا خوا ﷻ دەزانێ کێ لە پێی ئەو لایداو، بەس ئەویش زانیە بە پێ راستگرتووان: ﴿إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْذِبِينَ ۝۷﴾.

بابەتی شەشەم: کە لە ئایەتەکانی: هەشت و نۆ (۸ و ۹) دا هاتو، ئەوەیە کە خوا ﷻ لە پێغمەبەری خۆی ﷺ قەدەغە دەکات، بە قسە ی بێبڕوا بە درۆ دانەرەکانی پەيامی خواو کتییی خواو دیداری خوا بکات، کە ئەگەر پێغمەبەر ﷺ نەرمکیشی بکات، ئەوان نامادەن نەرمکیشی بکەن، چونکە کەسێک کە لەسەر ناھەق و باتیلە، زۆر دەربەست نیە، دەستیشی لێ هەڵبگرێ، یاخود واز لە هەندیکێ بهێنێ، بەلام ئەھلی ھەق نامادەنین دەستبەرداری تۆزقالتیک لە ھەقەکی خۆیان بن، بە پێککەوتن و ھەقی نیوەچل رازی نین و، بە: (أنصاف الحلول) پێککەوتن لەویدا کە لە نێو قەدێ، بگەنە یەکدی، رازی نین.

بابەتی ھەوتەم: کە لە ئایەتەکانی: دە تا کو چوار دە (۱۰ - ۱۴) دا هاتو، وەسفکردنی ھەندیک لە ناحەزانی پێغمەبەری خوا ﷻ بە نۆ (۹) سیفەتی زۆر خراب: ﴿وَلَا تُطْعَمُ كُلُّ حَلَافٍ مَّهِينٍ ۝۱۰﴾ هَمَّاز مَسَاءَ بِمِيمٍ ﴿۱۱﴾ مَنَاعٌ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ أَيْمٍ ﴿۱۲﴾ عَتِلٌ بَعْدَ ذَلِكَ زَنِيمٍ ﴿۱۳﴾ أَنْ كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِينَ ﴿۱۴﴾.

سیفەتی یەكەم و دووھەم: ﴿وَلَا تُطْعَمُ كُلُّ حَلَافٍ مَّهِينٍ﴾، بەقسە ی ھەر زۆر سوێند خۆریکی سووک و بێ باوەخ مەكە.

سیفەتی سێھەم: ﴿هَمَّازٌ مَسَاءٌ بِمِيمٍ﴾، عەبیگرو رەخنەگر لە خەڵك، یاخود شكێنەری خەلك لە پاشەمەلە یاخود بەرەو روو.

سېفەتى چۈارەم: ﴿مَنْعًا يَنْعَمُ﴾، دوو زمانىي دەكات، قسە لە نېوان خەلكى دا دىئى و دەيات.

سېفەتى پېنچەم: ﴿مَنْعًا لِّخَيْرٍ﴾، خىرو چاكە لە خەلك دەگرېتەو و زۆر دەست دەگرېتەو، لەوئى خىرو چاكە تووشى خەلك بكات، ئنجا ئەمە دەگونجى مەبەست خىرى ماددىي بى، واتە: مال و سامان لە خەلك دەگرېتەو و ھاوکارىيان ناكات، دەشگونجى (خىر) مەبەست پېنى چاكەى مەعنەوىي بى، واتە: زۆر پېگرە لە خەلك كە تووشى خىرو چاكەى مەعنەوىي بى، كە رووكردە ئىسلامە.

سېفەتى شەشەم: ﴿مُعْتَدٍ﴾، تېپەپنەرە، سنووربەزىنە، بۆ مافى ئەوانى دىكە پېشېلكەرە.

سېفەتى ھەوتەم: ﴿أَتَمٍ﴾، زۆر گوناھكارە.

سېفەتى ھەشتەم: ﴿عُتْبٍ﴾، چەند و اتايەكيان بۆ ھېناون: بۆ وېنە: دلپەق، زۆرخۆر، واتە: ھەم بە ھەندىك سېفەتى مەعنەوىي خراپيان مانا كردو، ھەم بە ھەندىك سېفەتى بەرھەستى خراپ.

سېفەتى نۆيەم: ﴿زَيْنٍ﴾، واتە: ناپەسەن، ياخود كەسېكە كە زەنەمەى ھەيە، وەك چۆن مەر پارچە گۆشتىك بە لای گویدا بەرپۆتەو، ئەو كەسەش ديارە ئەو نېشانەيەى ھەبۇو، دەشگونجى (زەيم): سېفەتتىكى مەعنەوىي بى، واتە: ناپەسەن، پەسەن نېو نەجىبە، ئنجا ئايا ئەو كەسېكى ديارىيكرار بوو، يان چەند كەسېكى ديارىيكرار بوون؟ دوايى باسى دەكەين، مەرچ نېە تەنيا يەك كەسى ديارىيكرار بووبى، چونكە لەو بارەو كە ئايا مەبەست پېنى ئەبوو جەھلە، يان وەلىدى كوپى موغپەرەيە، يان نەزرى كوپى حارىسە؟ خواى بەرز دەرى نەخستو، بۆيە دەگونجى بەسەر زياتر لە كەسېكدا - ھەر كەسېك خاوەنى ئەو سېفەتەنە بى - بچەسپى.

ئىنجا خىۋاي پەرۋەردگار باسى ئەۋە دەكات: ﴿أَنْ كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِينَ﴾ واتە: بەھۇى ئەۋەۋە كە خاۋەنى مال و سامان و خاۋەنى كوپان و قەپرە بالغيە، بە قسەى مەكەو فەرمانبەرىي بۆ مەكە، ئىنجا ئەو كەسە عادەتى وابوۋە: ﴿إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ﴾ ۱۵.

كاتىك ئايەتەكانى ئىمەى بەسەردا بخوئندىنەۋە دەلى: ئەفسانەى پىشىنانە، لە كوئايى دا خىۋاي دادگەر دەفەرموى: ﴿سَنَسِفُهُ عَلَىٰ الْخُرُطُورِ﴾ ۱۶.

ئىمە نىشانە لەسەر لووتى دادەنئىن، ئەمەش ھەم دەگونجى مەبەست پىي روالەتى واتىكەى بى، ۋەك باۋەو گوتراۋە: لووتى بە برىن بچى، ھەندىك دەلىن: لە جەنگى بەدردا شمشىر بەر لووتى كەۋتوۋە، دەشگونجى مەبەست پىي مانا مەعنەۋىيەكەى بى، ۋەك يەكىك بە يەكىك دەلى: داغت دەكەم، يان گوئىت دەپرەم، بىگومان مەبەست پىي مانا روالەتتەكەى نىە واتە: زەبرىكت لى دەدەم و توۋشى نازارىكت دەكەم.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿بِاسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ ۱ مَآ أَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ ﴿۲﴾ وَإِنَّ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ ﴿۳﴾ وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ ﴿۴﴾ فَاصْبِرْ وَبَصِرْ ﴿۵﴾ بِأَيِّكُمْ الْمَقْتُولُ ﴿۶﴾ إِنْ رُبُّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿۷﴾ فَلَا تَطْعَمُ الْمُكْذِبِينَ ﴿۸﴾ وَذُوَا لَوْ تَذَرُهُنَّ فَيَذَهُنَّ ﴿۹﴾ وَلَا تَطْعَمُ كُلَّ حَلَاكِ مَهِينٍ ﴿۱۰﴾ هَمَّازٍ مَشَاءٍ بَنِيمٍ ﴿۱۱﴾ مَنَاجٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ أَيْمٍ ﴿۱۲﴾ عَتَلٌ بَعْدَ ذَلِكَ رَنِيمٍ ﴿۱۳﴾ أَنْ كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِينَ ﴿۱۴﴾ إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿۱۵﴾ سَنَسِفُهُ عَلَىٰ الْخُرُطُورِ ﴿۱۶﴾

مانای دهقاو دهقی ئایه‌ته‌کان

{به ناوی خوای به‌به‌زه‌یی به‌خشنده، نوون، سویند به قه‌لهم و به‌وه‌ی ده‌ینووسن (۱) تو (ئهی موحه‌ممەد!) به‌هوی چاکه‌ی په‌روه‌ردگارته‌وه (که پیغمه‌برایه‌تییه) شیت نی (۲) بیگومان پاداشتیکی نه‌براه‌شت هه‌یه له‌ پۆزی دوا‌یی دا (۳) به‌راستی تو له‌سه‌ر ره‌وشت و ئاکاریکی مه‌زنی (۴) له‌مه‌ودوا تۆش ده‌بینی و ئه‌وانیش ده‌بینن شیتی و (سه‌رگه‌ردانی) له‌ کامتان دایه! (۵) به‌ دلنایایی په‌روه‌ردگار خوی زاناتره به‌و که‌سه‌ی له‌ پئی ئه‌و ون بووه (و لایداوه) (۶) ئه‌ویش به‌ پئی راستگرتووان زاناتره (۷) ئنجا (ئهی موحه‌ممەد!) به‌ قسه‌ی به‌درو دانهران مه‌که (گوپرایه‌لییان مه‌که) (۸) هه‌زبان کرد نه‌رمکیشی بکه‌ی و ئه‌وانیش نه‌رمکیشی بکه‌ن (۹) هه‌روه‌ها گوپرایه‌لی هه‌ر زۆر سویند خۆریکی سووکه‌له (و ریسوا) مه‌به (۱۰) زۆر غه‌یبه‌تکه‌ری قسه هینه‌رو به‌ر (۱۱) زۆر ده‌ستگروه‌ه له‌ خپرو چاکه (۱۲) سنوورشکینی گونا‌جبار، زبرو ناقولۆ، دوا‌ی ئه‌وه‌ش نارده‌سن (۱۳) (به‌قسه‌ی مه‌که) له‌ سۆنگه‌ی ئه‌وه‌وه که‌ خاوه‌نی سامان و کورانه (۱۴) کاتیک ئایه‌ته‌کا‌هانی به‌سه‌ردا خۆترانه‌وه، گوتی: ئه‌فسانه‌کانی پیشینه (۱۵) له‌مه‌ودوا سه‌ر لووتی نیشانه‌دار ده‌که‌ین (۱۶).

ئىكردنە ۋە ھى ھەندىك لى ۋە شەكان

(عَيَّرَ مَمْنُونٌ): (أَي: غَيْرَ مَعْدُودٍ، أَوْ بَغَيْرِ حِسَابٍ، أَوْ غَيْرَ مَقْطُوعٍ وَلَا مَقْصُودٍ)،
(عَيَّرَ مَمْنُونٌ): بە چەند تەعبىرىك ۋا تا كراۋە: نەژمىردراۋ، بەبى ژماردن، بى
كۆتايى و بى ئەۋەدى كەم و كورتى تىدا ھەبى، وشەى (مَمْنُون) لى ئەۋەلدا لى
وشەى (مَنْ) ھاتو، بە ماناى (قَطْع) بىر، كەۋاتە: (عَيَّرَ مَمْنُون)، ۋاتە: (عَيَّرَ
مَقْطُوع)، ياخود نەژمىردراۋو حىساب نەكراۋە (بَغَيْرِ حِسَاب).

(خُلِقَ): (الْخَلْقُ وَالْخَلْقُ: فِي الْأَصْلِ وَاحِدٌ كَالشَّرْبِ وَالشَّرْبِ، وَالصَّرْمِ وَالصَّرْمِ،
لَكِنْ خُصَّ الْخَلْقُ بِالْأَشْكَالِ، وَالصُّورِ الْمَذْكُورَةِ بِالنَّبْصِ، وَخُصَّ الْخَلْقُ بِالْقَوَى
وَالسَّجَايَا الْمَذْكُورَةِ بِالنَّبْصِ)، وشەى (خُلِقَ وَخُلِقَ) لى پىشەدا يەكن، ھەك (شَرَب
وَشَرَب) كە ھەردوۋىيان بە ماناى خواردنەۋە دىن، (صَرْم وَصَرْم) ھەردوۋىيان
بە ماناى بىر يان چىن دىن، بەلام وشەى (خُلِقَ) تايبەت كراۋە بەۋ وئەۋ
دىمەنانەۋە كە بە چاۋ دەبىرئىن، وشەى (خُلِقَ) ىش تايبەتكراۋە بەۋ ھىزو
ئاكارانەۋە كە بە چاۋى ەقل ھەستىيان پى دەكرى، ۋاتە: شتى مەعنەۋىين.

كەۋاتە: (خُلِقَ) ۋاتە: ئاكارو پەۋشتىك كە بە ەقل و فىكر لى مرقۇدا
دەبىرئى، ھەروەك لى فەرمائىشتى پىغەمبەرىشدا ﷺ ھاتو، كە تەماشى
ئاۋنەى كىردوۋە فەرموۋىەتى: (اللَّهُمَّ كَمَا أَحْسَنْتَ خَلْقِي فَحَسِّنْ خَلْقِي) (أَخْرَجَهُ
ابن حبان: ۹۵۹، قال شعيب الأرنؤوط: حديث صحيح بشاهدة)، ئەى خوايە!
ھەك چۆن شىۋەۋە دىمەنت جوان كىردوۋم، پەۋشت و ئاكارىشم جوان و پەسەند
بەكە.

(الْمَفْتُونُ): سەرگەردان، يان سەرگەردانكراۋ، يان جادوۋ لىكراۋ، (الْفِتْنَةُ:
كَقَوْلِكَ لَيْسَ لَهْ مَعْقُولٌ، أَي: عَقْلٌ)، (فتنة) ھەك ئەۋ قسەيەتە: (لَيْسَ لَهْ
مَعْقُولٌ)، (مَعْقُولٌ): مەبەست پى ەقلە، ۋاتە: ەقلئى نى، (مَيْسُور) ىش يانى:

ئاسانكراو، كە بە مانای (يُسْر) دى، واتە: ئاسانىي و، (مَعْسُور) بە مانای (عُسْر) دى واتە: زەحمەتلى، لېرەشدا (مَفْتُون) بە مانای (فَتْنَة) دى، كە دەفەر موئ: ﴿يَأْتِيَكُمُ الْمَفْتُونُ﴾، كامتان فیتەن، يان كامتات سەرگەردانىي و سەرلېشىواوي، ياخود شىتتى و نەقامىي تېدايە.

(تُدْهِنُ): (الْإِدْهَانُ مِثْلُ التَّدْهِينِ، أَذْهَنَهُ أَذْهَنَ يَذْهِنُ، ذَهَنَ يَذْهِنُ، الْمُدْهَنُ مَا يُجْعَلُ فِيهِ الدُّهْنُ)، (إِدْهَان) وەك (تدھین) ە- لەمانادا- (أَذْهَنَ يَذْهِنُ) (ذَهَنَ يَذْهِنُ) وەك يەكن، (مُدْهَنُ) شىتتە چەور بکرى، ياخود پۆنى تى بدرى، (لَكِنْ جُعِلَ عِبَارَةً عَنِ الْمُدَارَاةِ)، بەلام دوايى بە مانای موداپرا و ساچاندن و ھەلکردن، دى.

چونكە ئەگەر بويسترى شىتتە نەرم بکرىتەو، چەور دەكرى و پۆنى لى دەدرى، پىست كە وشك دەبىتەو، يان ھەر شىتتى دىكە بۆ ئەوھى نەرم بىتەو، پۆنى تى دەدەن، واتە: بىپروايەكان خۆزگە دەخوازن كە تۆ نەرمكىشى بکەي و لەگەلئاندا گونجاو بى، بچيە سەر پى ئەوان، ئەوانىش بە ھەمان شىوہ لەگەل تۆدا گونجاو دەبن و دىنە سەر پى تۆ، ئەوان بە ئاسانى دەستبەردارى باتىلەكەي خۆي دەبن، ئەگەر تۆ تۆزىك دەستبەردارى بە شىتتە لە ھەقەكەي خۆتتى.

(حَلَّافٍ): زۆر سوئند خۆر، (يَعْنِي مَكْتَارٍ مِنَ الْحَلِيفِ، وَشَيْءٌ مُّخْلِيفٌ، أَيُّ: يَحْمِلُ الْإِنْسَانَ عَلَى الْحَلِيفِ)، (حَلَّافٍ) زۆر سوئند خۆر، ئنجا دەگوترى: (شَيْءٌ مُّخْلِيفٌ) شىتتى سوئند بە مروؤف خۆر يانى: مروؤف ناچار بکات زۆر سوئندى لەسەر بخوات.

(مَهِينٍ): (الْمَهَانَةُ: الضَّعْفُ وَالذُّلُّ)، (مَهَانَةٌ): بە مانای كەم بايەخ و سووك دى، چونكە وشەي (مَهَانَةٌ) بە مانای بى ھىزىي و زەبوونىي دى، كەواتە: (مَهِينٍ) ئەو كەسەيە بى ھىزىي و زەبوونىي تووش بوو.

(هَمَزٌ): (الْهَمَزُ كَالْعَصْرِ، هَمَزْتُ الشَّيْءَ فِي كُفِّي، وَهَمَزْتُ الْإِنْسَانَ: اغْتِيَابُهُ)، (همز) وهك گوشین وایه، (همز) یش مانایه که ی له ووه نیزیکه، شتیک له دهستی خۆتدا، رابگووشی و تیکیشکینى، دهگوترى: (هَمَزْتُ الشَّيْءَ فِي كُفِّي) شته که م له دهستی خۆمدا گووشی، یان وردم کرد، که دهگوترى: (هَمَزَ قُلَانٌ قُلَانًا) فلانکەس غەیبەتێ فلانکەسێ کردو پاشملە شکاندی، هەندیکیش گوتووایه: (هَمَزَ) بریتیه له وهی که پاشملە بێ، به لām (لَمَزَ) ئەوهیه به رهو روو بێ، به لām وا پێ ده چێ به پیتی ئەوهی خوا ﷺ له ئایه ق (۱۱) ی سووره تی (الْحَجَرَات) دا ده فهرموی: ﴿وَلَا تَلْمِزُوا أَنْفُسَكُمْ﴾، رووبه روو غەیب له یه کدی مه گرن، دیسان خوای دادگەر ده فهرموی: ﴿وَبَلِّغْ كُلَّ هَمَزٍ لَمَزًا﴾، الهمزة، له سەر کیشی (فَعْلَةٌ) یه که به بۆ زیدەر پۆیه، واته: سزای سهخت بۆ هەر که سیک که پاشملە به خراپه باسی خەلک دهکات و، دهیهوێ بیانشکینێ، رووبه رووش تالهیان لێ ده دات و دهیهوێ بیانشکینێ.

(مَشَاءٌ بِمَعْرِ): زۆر قسه هێنەر و به ره، (النَّمُ: إِظْهَارُ الْحَدِيثِ بِالْوَسَايَةِ وَأَصْلُ النَّمْنَمَةِ: الْهَمْسُ وَالْحَرَكَةُ الْخَفِيفَةُ)، وشه ی (نَمَ): بریتیه له ده رختنی قسه به شیوه ی گواستنه وهی بۆ که سیکی دیکه بۆ نیوان تیکدان، وشه ی (نَمْنَمَة): به قسه ی چپه دهگوتری، ههروهها به جووله یه کی سووکیش دهگوتری، کهواته: وشه ی (نَمَام) وهک پێغه مبه ر ﷺ ده فهرموی: {لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ نَمَامٌ} (أَخْرَجَهُ مُسْلِم: ۳۰۳، عَنْ حَذِيفَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)، (نَمَام): که سیکه قسه ی که سیک بۆ که سیکی دیکه ده بات، بۆ ئەوهی ئێوانیان تیکبەت، بۆیه گوتراوه: (مَنْ نَمَ لَكَ، نَمَ عَلَيْكَ)، هەر که سیک قسه ی خەلک بۆ تۆ بێنێ، هی تۆش بۆ خەلکی دە بات، ئنجا (مَشَاء) له (مَشْي) هوه هاتوه، واته: که سیک که زۆر قسه ی خەلک دێنێ و دە بات.

(مُعْتَدٍ): (الإِعْتِدَاءُ مُجَاوَزَةُ الْحَدِّ)، (إِعْتِدَاءُ): سنوور شکاندن و تێپهراندن لهو سنووره ی دیارییکراوه، ئنجا به شه رع دیارییکرابی، یان به عه قل، یان به عورف.

(أَئِمْ): لەسەر کێشی (فَعِيل)ە، وەك: عەزیز و ڕەحیم، بۆ زیدڕۆییە لە (أَئِمْ) دا، (أَئِمْ) بە مانای گوناھبار دێ، (أَئِمْ) یانی: زۆر گوناھبار، وەك (رَاحِم) واتە: بە بەزەیی، بەلام (رَحِيم) واتە: زۆر بە بەزەیی، (الإِثْمُ وَالْأَثَامُ اسْمٌ لِلأَفْعَالِ الْمُبْطِئَةِ عَنِ الثَّوَابِ)، وشەى (الإِثْمُ، وَالْأَثَامُ) ناوێ بۆ ئەو کردەوانەى مەرووف لە پاداشت دواوەخەن، واتە: گوناھ و تاوان.

(عُتِلَ): (الْعُتْلُ: الْأَخْذُ بِمَجَامِحِ الشَّيْءِ وَجَرَّهُ بِقَهْرِ كَعْتَرِ الْبَعِيرِ، وَالْعُتْلُ: الْأَكُولُ الْمَنُوعُ الَّذِي يَعْتَلُ الشَّيْءَ عُتْلًا)، (عُتِلَ): بریتیە لەوەى شتێك بەزۆر هەمووی بگری و ڕایکێشی، وەك چوون حوشر ڕادەكێشێ، وشەى (الْعُتْلُ) هەم بە مانای بابایەكى زۆرخۆرو، هەم بە مانای كەسێك كە تەنیا بۆ خۆى خواردن قورخ دەكات، زۆر خۆروو نایدات بە كەس، (عُتِلَ) بە كەسێك دەگوترێ كە سێفەتى جەستەى خراپى هەبێ و، وێرای وى، بە مانای كەسێكێش دێ، كە لە ڕووى مەعنەویەوه سێفەتى خراپى هەبێ، وەك زېرى و ڕەقى.

(زَنِيمَ): (الزَّيْمُ وَالْمُزْنَمُ: الزَّائِدُ فِي الْقَوْمِ وَلَيْسَ مِنْهُمْ، تَشْبِيهًا بِالزَّنَمَتَيْنِ مِنَ الشَّاةِ وَهُمَا الْمُتَدَلِّيَانِ مِنْ أُذُنَيْهَا وَمِنْ الْحَلْقِ)، (زَنِيمَ وَ مُزْنَمَ) واتە: كەسێك كە لە كۆمەلە خەلكێك زیادەو، لەوان نیە، بەلام خۆى بەوانەوه پەيوەست كردو، كە لێرەدا چوینراوه بەو دوو پارچە گوشتە زیادەى بەلای گوێى مەردا دێنە خوارى، یان جارى وایە بەلای قورگیدا، دێنە خوار.

هەندێك لە ئاژەلان گوشتى زیادەیان دێتە خوارى، ئنجا كەسێكێش كە لە عەشیرەتێك یان نەتەوێهەك نیە، بەلام خۆى خستۆتە ئێو ئەوانەوه ئەوێ پێ دەگوترێ.

(سَمِئَهُ): (الْوَسْمُ: التَّأْيِيرُ وَسِمَةُ الْأَثَرِ، وَسَمْتُ الشَّيْءِ وَسَمًا أَيْ: أَثَرْتُ فِيهِ بِسِمَةٍ، وَوَسْمُ): بە مانای شوێن دانانە لەسەر شتێك، (سِمَةً) بە مانای شوێنەوارە، (وَسَمْتُ الشَّيْءِ وَسَمًا) شوێنكەم لەسەر ئەو شتە داناو، شوێنەوارم لەسەر بەجێهێشت.

(الْخُرُطُومُ): (أَنْفُ الْفِيلِ قَسَمِي أَنْفُهُ خُرُطُومًا اسْتِقْبَاحًا لَهُ)، (خرطوم): له ئەسلدا لووتی فیلە، کە ئیمە پیتی دەلیین: لووت، بەلام له ئەسلدا ئەوەی خورطوومە بۆ فیل، وەك زار وایەو شتی پێ دەخوات، بۆیەش لووتی ئەو کەسە خوای زاناو شارەزا زەمی کردووە، بە خورطووم ناوبراوە، بۆ دژیو پێشاندانی، یان ئەو کەسە کەسیك بوو لووتی درێژ بوو، دەشگونجێ مەبەست ئەوەبێ کە ئیمە نیشانە لەسەر لووتی دادەنێین، بەلام له جیاتی (أَنْف) خوای بەرز وشە (خُرُطُوم) بۆ بەکارهێناوە، لەبەر ئەوەی ڕەنگە له ڕووی قەبارەو کە لەشەو، وەك فیلێك گەورە بووبێ.

کەواتە کە دەفەرموێ: (سَيَسْمُهُ عَلَى الْخُرُطُومِ): (أَيُّ نَزْمُهُ عَارًا لَا يَنْمَحِي عَنْهُ)، ئیمە بە پەندێکی دەبەین، یاخود زەبریکی لێ دەدەین، هەرگیز ئەو زەبری لەبەر ئەچێتەو، ئەو شوێنەوارە لەسەری لانهچی.

ھۆی ھاتنە خوارەھوی ئایەتەکان

بەرێزان!

سێ ڕیواہیەتم ھیناون بۆ ھۆی ھاتنە خوارێ ئەم دوو ئایەتە موبارەکە ی خوا تێیاندا دەفەر موێ: ﴿وَلَا تَطْعَمُ كُلُّ حَلَاظٍ مَّهِينٍ﴾ (۱۰) ﴿هَمَزٌ مَّشَاءٌ بِنَمِيمٍ﴾ (۱۱) ﴿الْقَلَمُ﴾.

۱- ڕیواہیەتی یەكەم: (عَنْ أَبِي عَثْمَانَ النَّهْدِيِّ قَالَ: قَالَ مَرْوَانُ بْنُ الْحَكَمِ لَمَّا بَايَعَ النَّاسَ لِيَزِيدَ: سَنَةُ أَبِي بَكْرٍ وَعَمْرٌ، فَقَالَ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ أَبِي بَكْرٍ: إِنَّهَا لَيْسَتْ بِسَنَةِ أَبِي بَكْرٍ وَعَمْرٌ، وَلَكِنَّهَا سَنَةُ هِرَقْلَ، فَقَالَ مَرْوَانُ: هَذَا الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ: ﴿وَالَّذِي قَالَ لِرُلْدِيهِ أَفٍّ لَكُمْ﴾ (۱۷)، قَالَ: فَسَمِعْتُ ذَلِكَ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، فَقَالَتْ: إِنَّهَا لَمْ تَنْزِلْ فِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ، وَلَكِنْ نَزَلَ فِي أَبِيكَ: ﴿وَلَا تَطْعَمُ كُلُّ حَلَاظٍ مَّهِينٍ﴾ (۱۰) ﴿هَمَزٌ مَّشَاءٌ بِنَمِيمٍ﴾ (۱۱) ﴿﴾ (أَخْرَجَهُ الدِّرْ الْمُنْثُورُ: ج ۱، ص ۲۴۶، وَنَسَبَهُ لِابْنِ مَرْدُويه، الْإِسْتِيعَابُ فِي بَيَانِ الْأَسْبَابِ: ج ۳ ص ۴۵۳).

واتە: ئەبوو عوسمانى ئەھدیی گێڕاویەتەو، دەلی: کاتیک خەلک بەیەتەتی دا بە یەزیدی کورێ موعاویە، (دیارە بە زەبرو زۆر)، مەروانی کورێ ھەكەم کە والی موعاویە بوو، لەسەر مەدینە، گوتی: ئەو بەیەت دانە ی خەلک بە یەزید، ھەر وەك ڕیبارەكە ی ئەبوو بەكر و عومەر وایە، (وەك چۆن ئەبوو بەكر (خوا لێ) ڕازی بێ)، پێشنیاری کرد عومەر لە دوا ی خۆی جێنشینى مسوڵمانان بێ، ئەگەر مسوڵمانان پێیان چاك بێ، خەلکیش پێشنیارەكەیان پێ چاك بوو، بەلام موعاویە بە زۆر بەیەتەتی بۆ یەزیدی کورێ وەرگرت، ئنجا مەروانی کورێ ھەكەم کە خزمی موعاویە بوو، گوتی: ئەو ڕەفتارە ی موعاویەش ھەر وەك ڕەفتارەكە ی ئەبوو بەكر وایە کە عومەر ی پێشنیار کرد، موعاویەش ئەوەتا پێشنیار دەکات یەزیدی کورێ خەلیفە بێ^(۱)، ئنجا عەبدوڕەحمانی کورێ ئەبوو بەكر (خوا لە

(۱) کوردەواریی خۆمان دەلێن: (قیاسی کەشکێ لە مەشکێ)، ئەبوو بەكر و عومەر لە کوێ

خوئی و بابی رازی (ب) لهوئ بوو، گوئی: نهوه ریازی ته بوو به کر و عومه ر نیه، به لکو ریازی هیږه قلّه، (و حوکمی میراتی و بنه ماله ییه)، مه پروانی کوږی هه کهم گوئی: نهوه بوو که نهو نایه ته ی له باره وه هاته خوار (واته: عه بدوږه حماني کوږی نه بوو به کر)، که له سووږه تی (الأحقاف) دا ده فهرموئ: ﴿وَالَّذِي قَالَ لَوْلَا إِلَٰهِي لَمَّا آتَاَنِیْ اَنْ اُخْرَجَ وَقَدْ خَلَّتِ الْعُرُوْنُ مِنْ قَبْلِيْ وَهُمَا يَسْتَفِیْثَانِ اِلٰهَ وَیْلَکَ ؕ اٰمِنْ اِنْ وَعَدَ اللّٰهُ حَقًّا فَمَا هٰذَا اِلَّا اَسْطِیْرُ الْاَوَّلٰیْنَ ۝۱۷﴾.

نهو که سه ی به باب و دایکی گوت، ئوف بو ئیوه! نایا به لئیم پی ددهن زیندوو بیمه وهو، چه ندان سه ددهش له پیش مندا رابردوون، نهوه هه ر نه فسانه ی پیشینانه (واته: من زیندوو نا مه وه).

(گوئی: ئهم نایه ته له باره ی عه بدوږه حماني کوږی نه بوو به کر دابه زی، هه لبه ته مه پروانی کوږی هه کهم راستی نه کردوه)، عائیشه ش خوا لئی رازی بئ، گوئی لئ ده بئ و ده لئ: ئهم نایه ته له باره ی عه بدوږه حمانه وه نه هاتوته خوار، به لام له باره ی بابه وه ئهم نایه ته هاتوته خوار: ﴿وَلَا تُطِغْ کُلَّ حَلٰفٍ مَّهِنٍ ۝۱۰ هٰذَا مَثَلٌۢ بِّنَبِیِّ ۝۱۱﴾ القلم. (واته: له باره ی هه که می کوږی عاصه وه هاتوته خواره وه، که ده کاته بابی مه پروان).

۲- ږیوايه تی دووهم: {عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ ؓ: ﴿عُتِلَ بَعْدَ ذٰلِكَ زَنْبِیْ ۝۱۳﴾ قَالَ: «رَجُلٌ مِّنْ قُرَیْشٍ لَهُ زَنْمَةٌ مِّثْلُ زَنْمَةِ الشَّاةِ»} (أخرجه البخاری: ۴۹۱۷)

(خوا لئیان رازی بئ) و موعاویه و یه زیدی کوږی له کوئ؟ که نه بوو به کر ته نیا پیشنیار بوو کردی، له نه خوشی مه رگیدا نامه یه کی نوو سیبوو هه رکات مردم، نه گهر خه لک پشيان چاک بوو له دواي من عومه رم پئ باشه، جیشینی مسولمانان بئ، که نه گهر نه بوو به کریش پیشنیاری نه کرد بایه هه ر ته ویان پی چاک بوو و به یعه تیان پی دده، به لام موعاویه به زور یه زیدی کوږی وه ک حوکمران به سه ر موسلماناندا چه سپاند!!

واتە: لە ئىبنو عەباسەوه ﷺ گێردراووتەوه، دەر بارەى ئەم ئایەتە: ﴿عُتِلَ بَعْدَ ذَلِكَ زَيْمٌ﴾، گوتووێت: پیاویکە لە قورەیش گۆشتیکی زیادەى هەبوو، وەك گۆشتى زیادەى مە، {کە بەلای گوێیدا بەردەبێتەوه}.

لە کوردەوارى خۆماندا دەلێن: مەرى گوێ گوار، واتە: گۆشتیکی زیادە بەلای گوێیدا بەملاو بەولایدا دێتە خوار.

۳- رېوايه تى سييه م: (عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ: قَالَ: نَزَلَ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ: ﴿وَلَا تَطْعُ كُلَّ حَلَاظٍ مِّمَّيْنِ﴾ ١٠) هَمَزٌ مَشَامٌ بَنِيْمٌ ١١) ، فَلَمْ نَعْرِفْهُ حَتَّى نَزَلَ عَلَيْهِ بَعْدَ ذَلِكَ: زَيْمٌ، فَعَرَفْنَاهُ لَهُ زَيْمَةً كَزَيْمَةِ الشَّاةِ (أَخْرَجَهُ الطَّبْرِيُّ فِي جَامِعِ الْبَيَانِ: ج ٢٩ ص ١٧، الإِسْتِيعَابُ فِي بَيَانِ الْأَسْبَابِ ج ٣ ص ٤٥٤، وَذَكَرَهُ السَّيُوطِيُّ فِي الدَّرِّ الْمُنْتَوَرِ ج ٨ ص ١٤٨، وَزَادَ نَسْبَتَهُ لِابْنِ مَرْدُوَيْهِ).

واتە: عەبدوللای کورێ عەباس ﷺ لە بارەى ئەم فەرماشتەى خواوه کە دەفەرموێ: ﴿وَلَا تَطْعُ كُلَّ حَلَاظٍ مِّمَّيْنِ﴾ ١٠) هَمَزٌ مَشَامٌ بَنِيْمٌ ١١) ، دەلێ: نەماندەزانی مەبەست پێى کێش، تاكو دواى ئەوێش دابەزێه سەر پێغمەبەرى خوا ﷺ کە دەفەرموێ: ﴿عُتِلَ بَعْدَ ذَلِكَ زَيْمٌ﴾ ١٣) ، واتە: لە دواى ئەم سێفەتە خراپانە، زەنیمیشە، ئەو کاتە ناسیمان مەبەست پێى کێش، پیاویک بوو گۆشتیکی زیادەى هەبوو، وەك گۆشتى زیادە، کە بەلای گوێى مەردا دێتە خوار، ئنجایانمان کە ئەم ئایەتانە مەبەست پێى ئەون.

هەلبەتە ئەمە یەکیك لە واتاكانیەتى، هەندیکیش لە زانیان وەك باسى دەکەین دەلێن: (زَيْمٌ) واتە: ناپەسەن، یاخود لەگەڵ ھۆزیک نەبێ و خۆى خستبێتە گەڵ ئەوان.

مانای گشتی نایه تەکان

سەرەتا خوا ﷻ دەفەر موۆ: (يَسْمِعُ اللّٰهُ الرِّجْمَ) بە ناوی خوای بە بەزەیی بەخشنده، واتە: دەستپێکردنم بە ناوی خوایه، ئەوەش مەبەستی ئەوەیە:

۱- ئەم کارە تەنیا بۆ خوای تاک و پاک دەکەم.

۲- ئەم کارە بە پێی شەری خوای کارزان دەکەم.

۳- ئەم کارە بە توانا و یارمەتی خوای پەروەردگار دەکەم.

۴- ئەم کارە بۆ هێنانەدی رەزامەندی خوای بێ هاوێڵ ئەنجام دەدەم.

﴿تَ وَالْقَلَامَ وَمَا يَسْطُرُونَ﴾، نوون، [نوون پیتیکە لە بیست و هەشت پیتەکی کە زمانی عەرەبیان لێ پێکەاتووە، سوێند بە قەڵەم و بەوێ دەینووسن واتە: خەڵک دێرەکان دەنووسن، (سَطُر) بە مانای ریزکردنی شتیکەو بە مانای دێریش دی، لەبەر ئەوەی وشەکان ریز دەکێن بە تەنێشت یەکەو، دێرەکانیش بە پێنووس دەنووسرێن، واتە: سوێند بە پێنووس و بەو دێرانە ی بە پێنووس دەیاننووسن، خەڵک دەیاننووسن.

هەلبەتە ئەم سوورەتە کۆتا سوورەتە، کە بە پیتە پچر پچرەکان دەست پێ دەکات و لە هەموو قورئاندا، بیست و نۆ (۲۹) سوورەت، بەو پیتانە دەست پێ دەکەن، دوو سوورەتیان مەدینەیین کە بریتین لە: (البقرة وآل عمران) هەردووکیان بە (ألم) دەست پێ دەکەن و، بیست و حەوت سوورەتەکی دیکە هەموویان مەککەیین، کە ئێمە لە سەرەتای سوورەتی (یونس) دا کورتە باسیکی تارا دەیهێک تیرو تەسەلمان لە بارە ی ئەو سوورەتانەو کردو، کە بەو پیتانە دەست پێ دەکەن، هەندێکیان بە یەک پیت دەست پێ دەکەن، کە سێ

سوۋرەتن: (ص، ق، ن) و، ھەندىكىيان بە دوو پىت دەست پىدەكەن كە ئەوان زۆرن، بۆ نمونە: (طس، يس، طه، حم)، (حم) ھەوتيان ھەر لە رىزى يەكن و، ھەندىكىيان بە سى پىتان دەست پىدەكەن وەك: (الر، طسم، الم) و، ھەندىكىيان بە چوار پىتان دەست پى دەكەن وەك: (المص، المر) و، ھەندىكىيان بە پىنج پىت دەست پى دەكەن كە دوو سوۋرەتن: يەككىيان سوۋرەتى مەريەمە (كهيعص)، ئەۋى دوۋەميان سوۋرەتى شوپرايە (حم، عسق)، ھەروەھا لە سەرەتاي سوۋرەتى (الشعراء) دا، چاركى دىكە قسەمان لەو بارەۋە كرۇتەۋە، پروترىن واتاش بۆ ئەو پىتانە، ئەۋەيە كە خوا ﷻ دىەۋى بە مرقۇكەكان بفەرموئ: ئەو فەرماشتەو ئەم قورئانەي بۆم دابەزاندوون كە سەد و چواردە سوۋرەتە، شەش ھەزارو دوو سەد و سى و شەش (۶۲۳۶) ئايەتەو، ھەفتاۋ ھەوت ھەزارو چوار سەد و نەۋەد (۷۷۴۳۹) وشەيە، سىسەدو بىست و يەك ھەزار سەدو ھەشتا (۳۲۱۸۰) پىتە، ئەم قورئانە ھەر لەو پىت و دەنگانە پىك دى، كە ئىۋە پىيان دەنووسن و پىيان دەدوئىن، ئنجا بەۋە بزائن كە ئەم فەرماشتە بىژرەكەي خۋاي بەرزى مەزنە، كە ئىۋەش ئەو پىت و دەنگانەتان لەبەر دەستدا ھەن، بەلام خوا ئەم فەرماشتەي خۋى لى پىكھىنان، كە چى ئىۋە قسەي ئاسايان پى دەكەن، كەۋاتە: بزائن كە ئەم فەرماشتە نە موحەممەد ﷺ خۋى گوتۋىتەي و، نە ھىچ كەسكىش فىرى كرۇۋە، نە ھەلىشەستەۋ، بەلكو خوا لە رى جىرىلەۋە بۆ دابەزاندوۋ، كەۋاتە: ھەمان ئەو كەرەستەيەي ئەو فەرماشتەي لى پىكھاتوۋ، كە پىت و دەنگەكانن لەبەر دەستى ئىۋەشدا ھەن، بەلام ئىۋە ناتوانن نەك قورئانكىي ئاۋا بىئن، بەلكو دە (۱۰) سوۋرەتى ۋابىئن، بگرە تەننەت سوۋرەتكىش بىئن.

ئنجا خوا كە دەفەرموئ: سوئند بە پىنووس و بەۋەي دەينووسن، ئەمە سوئندەكەيە، ئايا سوئند لەسەر خوراۋ (مقسم عليه) كە چىيە؟ ﴿مَا أَنْتَ بِعَمَلٍ رَبِّكَ بِمَجْتَئِبٍ﴾، تۆ بەھۋى چاكەي پەروەردگار تەۋە (ئەي موحەممەد ﷺ)!

شەيت نى، بۇيەش خوا وا دەفەرمۇي، چونكى كافرەكان تۆمەتەكەيان زۆر بۆ
 پىغەمبەرى خوا ﷺ دووبارە دەكردەو، كە دەيانگوت: شەيتە، چونكى شەيتكى
 دەفەرمۇ، پىغەمبەرى عورف و عادەت و نەرىت و كلتوور و فەرەنگ و
 ھەموو شەيتكى ئەوان بوو، دەيانگوت: ئەو شەيتە، ھەلبەتە گەورە گەورەكان و
 بىر بار بەدەستەكانيان زانىوانە، موھەممەد ﷺ لە عەقلى و ئەدەب و زىرەكىي و
 بلىمەتتەو پىچراو، بەلام بۇيە و ايان دەگوت، تاكو خەلكە رەش و پروتەكەيان
 ھەلخەلەتەنن و چاوپىچەكان بىخەنە سەرچاوان، نە دەكرا بلىن: ھىچ كەس لە
 موھەممەد ﷺ عاقلتر و تىگەشتووتر نەبوو، ھىچ كەس لە ئەدەب بەرزتر و
 راستگۇتر نەبوو، كەواتە: تىستا كە دەلى پىغەمبەرم ﷺ وەك چۆن پىشتەر ھەر
 راستى دەكر، تىستاش ھەر راست دەكات، نەدەكرا ئاوا بلىن، بەلكو دەبووايە
 بلىن: شەيت بوو و تىكچوو، جارى واش بوو دەيانگوت: كاهىن و فالچىيەو لە
 خۇيەو قسە دەكات، يان شەيتانەكان فەرى دەكەن، جارى واش بوو دەيانگوت:
 جادوگەر، جارى واش بوو دەيانگوت: شاعىر، ئەھا قورئان وەك شىعر دەچى،
 جارى واش بوو دەيانگوت: خەلكى دىكە فەرى كردو، ئەو تۆمەتانە ھەموويان
 بۆ پىغەمبەرى خوا ﷺ ھەلبەستەن، بەلام ئەو زۆر دووبارە كراو تەو،
 تانەدان بوو لە عەقلى پىغەمبەرى خوا ﷺ دەيانگوت: شەيتە، بۇيەش لە چەند
 شوئىتەكى دىكە قورئاندا ئەو تەبىرەي ئەوان، دووبارە بۆتەو، بۆ وئە،
 ﴿مُعَذِّمٌ لِّمَنْ يَخْتَرُ﴾ (۱۶) الدخان، ئنجا كە لىرەدا خواي بەرزو مەزن دەفەرمۇي: ﴿مَا
 أَنْتَ بِمُعْذِيبٍ لِّكَ يَمْحُوجُ﴾، تۆ بەھۇي چاكەي پەرورەدگار تەو شەيت نى، واتە: تۆ
 بەھۇي ئەو دەو خا ئەو چاكەيە لەگەل تۆ كردو و كر دوويى بە پىغەمبەرى
 ﷺ بەھۇي ئەو پىغەمبەراتىيەو، تۆ شەيت نەبووي.

ياخود: سوئند بەچاكەي پەرورەدگار تۆ شەيت نى، ھەرورەھا واتاي
 دىكەيشى ھەن، لە مەسەلە گرنەكاندا شىيان دەكەينەو.

﴿وَإِنَّ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ﴾، بە دۇنيایى تۆ پاداشتىكى نەبىراۋەت ھەيە، پاداشتىك كە كۆتايى نايەت.

﴿وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ﴾، بە دۇنيایى تۆ لەسەر پەۋشستىكى مەزنى، واتە: تۆ خاۋەنى پەۋشت و ئاكارو ئەدەبىكى زۆر گەۋرە مەزنى، ھەلپەتە وشەي مەزن بۆشتى قەبارەدار بەكاردەھىنى، بەلام لىرەدا خوازراۋەتەۋە بۆشتى مەعنەۋىي، واتە: پەۋشت و ئاكارىكى بەرزو پەسندو جوان، دوايش كورتە باسك لە بارەي پەۋشتبەرزىي پىغەمبەرى خاتەمەۋە ﷺ دەكەين.

﴿فَسَبِّحْهُ وَحْمْدُهُ﴾، لەمەۋدوا تۆش دەبىنى و ئەۋانیش دەبىنن، واتە: تۆش دەزانى، ئەۋانیش دەزانن، تۆش بۆت دەردەكەۋى و، ئەۋانیش بۆيان دەردەكەۋى.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾، كامتان شىتتى و سەرگەردانىي و سەرلىتىۋاۋىتان تىدا ھەيە، ۋەك گوۋمان: (الْمُفْتُونَ) بە ماناي فیتەدار دى، كە لىرەدا يانى: سەرلىتىۋان و سەرگەردانىي و حال خراپىي لە كامتاندا ھەيە، لەمەۋدوا تۆش دەزانى و دەبىنى، ئەۋانیش دەزانن و دەبىنن، ئنجا ئىستا لە راستىدا باش باش زانرا كە موحەممەد ﷺ ئەۋ پەيامەي لە خواۋە ھىتابۋى، ھەر ئەۋە ھەقى پەھايە، ناحەزو دوژمنەكانىشى كە تانەيان لى دەداۋ دژايەتبيان دەكرد، ئىستا دەرکەۋتوۋە كە ئەۋانە سەرگەردان و سەرلىتىۋاۋ و مال ويران بوون.

﴿إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ﴾، بە دۇنيایى پەرۋەردگارى تۆ زانترە بەۋ كەسەي لە پىي ۋى لايداۋە، سەرگەردان بوۋە لە پىي راست لايداۋە، ھەرۋەھا پەرۋەردگارىشت زانترە بە پىي راستگرتۋوان، كەسانىك كە پىي راستيان گرتوۋە كە خۆت و شوپنكەۋتۋوانن.

﴿فَلَا تُطِعِ الْمُكَذِّبِينَ﴾، ئەم (ف)ە، لە پوۋى پىزمانى عەرەبىيەۋە دەگونجى بە (الفاء الفصيحة) دابىرى (لأنها تُفَصِّحُ عما قبلها) واتە: مادام پەرۋەردگارت

زاناترە بەۋەى گومپايەۋ، بەۋەى پىرى راستى گرتوۋە، خۋاى پەرۋەردگار شى
تۆى خستۆتە سەر ئەۋ پىيە راستەى خۆى، كەۋاتە: حال كە بەم شىۋەى،
فەرمانبەرىى بەدرۆ دانەرەن مەكە، واتە: گوپرايەلىيان مەكە، ياخود (ف)ەكە
(فاء تفریع)ە، واتە: بىنا لەسەر ئەۋەى پابرد، تۆ گوپرايەلىى بەدرۆ دانەرەن و
بىپروايان مەكە.

﴿وَدُّوا لَوْ تُدْهِىَهُمْ خُمْرًا﴾ ئەۋان حەز دەكەن، ئەگەر تۆ نەرمكىشى
بكەى، ئەۋانىش نەرمكىشى بكەن، ئەگەر تۆ دەستبەردارى ھەندىك لەۋ
ھەقە بى، كە خوا پىيدا ناردوۋى، ئەۋانىش ئامادەن دەستبەردارى بەرنامەۋ
بىرۆكەكانى خۇيان بن، واتە: ئەگەر تۆ بۆ ئەۋان نەرمكىشى بكەى و لىيان
بچە پىش، ئەۋانىش زۆر لە تۆ دىنە پىش، چونكە كەسىك كە لەسەر پىرى
باتىلە، دەرەست نىە، ئەگەر ھەموۋىشى ۋاز لى بىنى.

﴿وَلَا تُطْعَمُ كُلُّ سَلَافٍ مِّنْهُنَّ﴾ ھەرۋەھا گوپرايەل مەبە بۆ ھەموو كەسىكى
سوئند خۆر، كە سووك و چرووك و كەم بايەخە، بە زۆرىش ۋايە كەسىك
زۆر سوئندى خواردن، سووكىش دەبى، چونكە ديارە متمانەى بە قسەكەى
خۆى نىە، بۆيە ئەۋ وتارىپىز و بانگەۋازكارو ئامۆزگار بىكارانەى زۆر سوئندان
دەخۆن، زۆرم لە دل قورسە، چونكە زۆر سوئند خواردن، نىشانەى باۋەرۋ متمانە
بەخۆنەۋونە، ھەندىك لە زانايانى تىمە نە بەراست و نە بەدرۆ سوئندىان ھەر
نەخواردۋە، ئەۋانەش كە زۆر سوئندان دەخۆن، نازانن كە خوا باباى زۆر سوئند
خۆرى زەم كىردۋە لە قورئانداۋ، بە سووكى داناۋە.

﴿هَٰذَا مَثَلٌ مِّمَّا يَتَّبِعُونَ﴾ زۆر غەيبەتكەرۋ پاشملە باسى خەلككەرە، تانە
لىدەريانەۋ، زۆرىش قسە دىنى و دەبات (يَمْشِي بِالْأَمِيمَةِ) واتە: قسە ھىنەر
و بەرە و دوو زمانى دەكات، (مىم) لە (مَنَمَة) ەۋە ھاتوۋ، واتە: قسەى چىرپە،
يان جوۋلەيەكى سووك كە كەمتر ھەستى پى بىرى.

﴿مَنَاعَ الْخَيْرِ مُعْتَدٍ أَيْمٍ﴾ زۆر دەستگرەيەوۋە لە خىرو چاكە، ياخود زۆر پىگرە لە خىر، (خَيْر) دەگونجى بە ماناي مَال و سامان بى، مَال و سامانك كە دىتە دەستى زۆر دەستى پىوۋە دەگرى، ھەر ھىچى ھەلناوھرى بۇ خەلك، ياخود (خَيْر) بە ماناي چاكەى مەعنەوييە واتە: زۆر پىگرە لەو خىرو بەرھەتەى كە خوا بە پىغەمبەرى خاتەمدا ﷺ ئاردوويەتى كە ئىسلامە، پىي لى دەگرى و ناھىلى خەلك رووى تى بكات و، (مُعْتَدٍ) سنوور شكىن و تىپەرىنەرە، (أَيْمٍ) زۆر گوناھكارە.

﴿عَتَلٌ بَعْدَ ذَلِكَ زَيْمٍ﴾ قەلەو و زۆرخۆر و زۆرخۆرەوۋەى، ياخود: زۆر زېرو قسە رەق و دلرەقە، ئىجا زەنەمەشى ھەيە، زەنەمە برىتيە لەو زىدە گۆشتەى بەملو لەولاي گۆيى مەردا دىنە خواری، ياخود (زَيْمٍ) ئەوۋەى لە ھۆزىك نىە، بەلام خوۋى خستۆتە نىو ئەوان و رەسەن نىە، بەلكو نانەجىب و نارەسەنە.

﴿أَن كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِينَ﴾ ھەر لەبەر ئەوۋى خاوەنى سامان و كورانە (تۆ بە قسەى مەكەو گۆپرايەلى مەبە)، ياخود: لە ئەنجامى ئەوۋەدا كە خاوەنى سامان و كورانە.

﴿إِذَا تَنَادَىٰ أَيْنُمَا قَالَ أَسْطُرُ الْأَوَّلِينَ﴾ كاتىك ئايەتەكانى ئىمەى بەسەردا خويندراڤەوۋە گوتى: ئەمە ئەفسانەى پىشىنانە.

﴿سَمِيعُهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ عَٰتِلٌ﴾ {خو ﷻ دەفەرموۋى:} لەمەودوا نىشانە لەسەر لووتى دادەئىتىن، ئەمەش يان مانا پۋالەتتەكەى مەبەستە كە دەللىن: ئەو كەسەى ئەو ئايەتەى لە بارەوۋە ھاتۆتە خوار لە جەنگى بەدردا، زەبرىكى شمشىر بەر لووتى كەوتوۋە، واتە: نىشانەدار كراوۋە، ياخود مەبەست پىي مانا مەعنەوييەكەيەتى، وەك چۆن يەكك بە يەكك دەللى: داغت دەكەم، يان دەللى: زەبرىكت لى دەدەم، قەت لەبىرت نەچىتەوۋە، واتە: لەمەودوا ئىمە بەلۋ كارىكى بەسەر دىئىن، بۆى دەبىتە نىشانە.

دوایی باس دەكەين، كە ئەم ئۆ سىفەتە، خوا ﷻ بۆ كەسكى ديارىكراو
 فەرموونى، كە زانايانى مېژوو ھەندىكىان دەلّين: وەلىدى كوپى موغېرە بووۋە،
 ھەندىكىان دەلّين: نەزرى كوپى خارىسەو، ھەندىكىان دەلّين: ئەبولحەكەمى
 كوپى ھىشامە، كە نازناوى ئەبوو جەھلى وەرگرتو، ياخود كەسكى دىكەيە،
 يان مەبەست پىتى جوړە كەسكىكە ئەو سىفەتەنەى تىدابن، نەوەك كەسكى
 ديارىكراو، بەلكو جوړىك لە خەلك، كە من ئەوۋى دووۋەميانم زياتر بە
 عەقلەوۋە دەنووسى، چونكە خوا ﷻ لەسەرەتاوۋە دەفەرموئى: ﴿وَلَا تُطِعْ كُلَّ﴾
حَلَّافٍ مَّهِينٍ، بەقسەى ھەموو كەسكى زۆر سوئند خۆرى سووك، مەكە،
 كەواتە: مەرچ نيە، يەك كەس بى و، ھەر كەسكىك خاۋەنى ئەو سىفەتەنە
 بى دەيگريئەو، با ئەو ئۆ سىفەتە بەسەر كەسكى ديارىكراويش دا زياتر
 بچەسپن، بەلام ھەر كەسكى دىكەش خاۋەنى ئەو سىفەتەنە بى، دەيگريئەو.

مەسەلە گىرەنگەکان

مەسەلەى يەكەم:

سوئند خواردنى خواى بەرزى مەزن، بە قەلەم و دېرە پى نووسراوہکانى،
 كە موحمەد ﷺ وەك ناحەزانى گوتوويانە: شىت نيەو، پاداشتىكى نەبراوہى
 ھەيەو، لەسەر پەوشت و ئاكارىكى بەرزو مەزنەو، لەمەودوا ئەويش و
 ناحەزانىشى دەبينن و دەزانن كى شىتى تىدايە، بۆيە نابى بە قسەى بە درۆ
 دانەران بکات، كە ھەز دەكەن نەرمكىشى بکات، تاكو ئەوانىش نەرمكىشى
 بکەن و، دەستبەردارى بەرنامەو بىرۆكەکانى خويان بىن:

خوادەفرموى: ﴿ت وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ﴾ ١ مَآ أَتَىٰ نِعْمَةَ رَبِّكَ يَمَجُّونَ ٢ وَإِنَّ لَكَ
 لَأَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ ٣ وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ ٤ فَسَبِّحْهُ وَابْحُورْ ٥ بِأَيِّكُمْ أَلْمَقُونُ
 ٦ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ٧ فَلَا تَطِعِ أَلْمَكِدِينَ ٨
 وَدُّوْا لَوْ تَدْرِيْنَ فَيَدْهِنُونَ ٩

شىكردنەوہى ئەم ئايەتانە، لە دە برگەدا:

١- ﴿ت وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ﴾ نوون سوئند بە قەلەم و بەوہى دەينووسن، (ن)
 نوون بەكىكە لەو بىست و ھەشت پىتەى زمانى ەپرەبىيان لى پىك دى و، قورئانايان
 لى پىكەتوہو، ئەى خەلكىنە! لەبەر دەستى ئىوہش دا ھەن، وەك كەرەستەى خا،
 بەلام ئىوہ قسەى ئاساييان پى دەكەن، خواش ﷺ ھەمايشتىكى پى ھەرموون و لى
 پىكەينان، كە قورئانەو دەستەوسانكەرە، ئىوہ لە بەرانبەريدا دەستە پاچەن، كە نەك
 قورئانتيكى وا بىنن، بەلكو دە سووڤەتى، بەلكو وىنەى سووڤەتتيكىشى بىنن، كەواتە:
 بزائن ئەم قورئانە ھەمايشتى خوايە، ﴿ت وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ﴾ سوئند بە قەلەم و

به‌وهی ده‌ینووسن: (وَمَا يَسْطُرُونَ: يَعْنِي وَالَّذِي يَسْطُرُونَ)، که‌واته: (مَا: مَوْضُوعًا:)
(يَعْنِي: وَالَّذِي يَسْطُرُونَ)، سوئند به‌وهی ده‌ینووسن، که‌مه‌به‌ست پیتی ئەو دێرانه‌یه
که‌ به‌ قه‌لەم ده‌نووسرێن، ده‌شگونجێ (مَا: مَصْدَرِيَّة) بێ بۆ چاوگ بێ، (يَعْنِي وَالْقَلَمُ
وَسَطَرَهُمْ)، سوئند به‌ قه‌لەم و به‌ نووسینه‌که‌یان، ئنجا ئەمه سوئند پێ خوراوه‌که‌یه،
قه‌لەم و ئەو دێرانه‌ی به‌ قه‌لەم ده‌یاننووسن، ئەمه سوئند پێ خوراو (مُقَسَّم بِهِ) ده‌که‌یه.
ئایا سوئند له‌سه‌ر خوراو (مُقَسَّم عَلَيْهِ) ده‌که‌ چیه‌؟.

٢- ﴿مَا أَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِمَجْنُونٌ﴾، (ئەي موحەممەد ﷺ!) به‌هۆی چاکه‌ی په‌روه‌ردگار ته‌وه
تۆ شیت نی، ئەمه سی واتایان بۆ لیکداونه‌وه:

واتای به‌که‌م: تۆ به‌هۆی چاکه‌ی په‌روه‌ردگار ته‌وه، که‌ بریتیه‌ له
پێغه‌مبه‌رایه‌تی، شیت نی، واته: ئەي موحەممەد ﷺ! تۆ پێش ئەوه‌ی وه‌حییت
بۆ بێ و بکری به‌ پێغه‌مبه‌ر، کۆمه‌لگایه‌که‌ی خۆت ئەوپه‌ری متمانه‌یان به‌ تۆ
هه‌بوو، پێیان ده‌گوتی: ئەمین، راوێژیان به‌ تۆ ده‌کرد، به‌ به‌لگه‌ی ئەوه‌ی
کاتیک لێیان بوو به‌ کیشه، کێ به‌رده‌ په‌شه‌که‌ دابنێته‌وه، دوا‌ی کۆبوونه‌وه
خه‌ریک بوو نا‌کۆکیی توندیان له‌سه‌ر ئەوه‌ په‌یدابێ، هه‌ر کام له‌ هۆزه‌کان
ده‌یگوت: ده‌بێ تێمه‌ شه‌ره‌فی دانانی به‌رده‌ په‌شه‌که‌مان له‌ شوێنی خۆی دا،
پێ بپری، دوا‌ی ئەوه‌ی لافاوێک له‌ که‌عبه‌ی دابوو و رووخاندبووی، که‌عبه‌یان
چاک کردبووه‌وه و گه‌یشتبوونه‌ ئەوه‌ی به‌رده‌ په‌شه‌که‌ دابنێته‌وه، دوا‌ی هاته‌
سه‌ر بپاریک: شوێنێکیان دیاریی کردو گوتیان: هه‌ر که‌سیک یه‌که‌م که‌س
هات، ئەو ده‌که‌ین به‌ دادوه‌ر، ئنجا دیار بوو موحەممەد ﷺ هات، ئەوه‌ش
له‌ سالی سی و پێنجی ته‌مه‌نی پێغه‌مبه‌ردا، واته: پێنج سال پێش ئەوه‌ی ببێته
پێغه‌مبه‌ر، گوتیان: (جَاءَ الْأَمِين، جَاءَ الْأَمِين)، پیاوه‌ ده‌ست پاک و چاکه‌که‌ هات
و کردیانه‌ دادوه‌ر، پێغه‌مبه‌ریش ﷺ فه‌رمووی: عه‌بايه‌که‌ بێنن، یان پۆشاکێک بێنن،
به‌رده‌ په‌شه‌که‌ی له‌ نێو دانێن، له‌ هه‌ر هۆزێکی‌ش نوێنه‌ریک با بێ، چمکیکی

پۇشاكەكە بگىرى و بەرزى بگەنەو، ئنجا منىش خۇم بەردە پەشەكە دادەنىم، ئەوانىش ھەموویان بەم شىۋە دادوھىيە پازىى بوون.

كەواتە: ئەى موحەممەد ﷺ! تۆ چ گۇپانىكت بەسەردا ھاتو، تۆ ھەر ئەو پياوھ راستگۇ و ئەمین و پاك و چاكە بووى، ئايا ئىستا تەنيا بەوھى خوا چاكەى لەگەل تۇدا كردو، كردووى بە پىغەمبەر ﷺ، ئايا بەھۇى پىغەمبەرايەتییەوھ شىت بووى؟ كە پىشتر شىت نەبووى، ئايا دواى ئەوھى بوويە پىغەمبەرى خوا ﷺ و لە عەقل و كەمال زیاد كردوھو كەمت نەكردوھ، ئەدى چۇن نەيارەكانت ئەو تۆمەتەت دەدەنە پال؟!

واتاى دووھم: تۆ بەھۇى چاكەى پەرورەدگار تەوھ شىت نى، واتە: لە ئەنجامى ئەوھدا كە خوا تۆى كردۆتە پىغەمبەرى خۇى ﷺ، شىتییى لە تۇدا نى، ئەگەر ھەر كەسكى دىكە بگۇنجى شىتییى پرووى تى بكات، شىتییى پروو لە تۆ ناكات.

واتاى سىيەم: سۆتىند بە چاكەى پەرورەدگارت تۆ شىت نى.

(۳) - ﴿وَإِنَّ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ﴾، بە دلىيى تۆ پاداشتىكى نەبراوھت ھەيە، (غیر مەمنون) بە چەند واتايەك ھاتو:

أ- (غَيْرَ مَمْنُونٍ: أَي غَيْرَ مَقْطُوعٍ وَلَا مَقْصُوفٍ)، يانى: پاداشتىكت ھەيە نە دەپرى و نە كەم و كورتىي تىدايە.

ب- (غَيْرَ مَمْنُونٍ: أَي غَيْرَ مَحْسُوبٍ) بۆت ناتۇمىردى، چونكە شتى كەم دەژمىردى، بەلام شتىك كە زۆربى، دەپرسى: چەندە؟ دەگوتى: ناژمىردى.

ج- (غَيْرَ مَمْنُونٍ: غَيْرَ مَكْدَرٍ بِالْمَنْ)، تۆ پاداشتىكت ھەيە لىل ناكى بەھۇى مەنت لەسەر كىرەتەو، مەن ئەم مانايەم زۆر بە دلەوھ نانووسى، چونكە بىگومان خوا چاكەى لەسەر ھەموو كەس ھەيەو، چاكەى بەسەر پىغەمبەرى خواوھش ﷺ لە ھى ھەموو كەس

مەزنىرە، ۋەك دەفەرمۇي: ﴿وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا﴾ (۱۳)، ئىنجا ئەگەر خوا منەت بەسەر بەندەي خۇيەۋە پىكات، بۇ بەندە شانازىيە، ئەۋە مەۋقە كانن ئەگەر منەت لەسەر يەكدى بىكەن، خراپە، بەلام ئىمەي دروستىكراۋ ھەر منەتبارى خۋاي پەرۋەردىگارو بەدپەيئەرىن، لە راستىيدا ھىچ بەندەيەكى خوا بەۋەي كە خوا منەتى لەسەر دەكات، بۇي نوقسايىنى نىيە، خۋاي پەرۋەردىگار لە سوۋرەتى (الْحَجَرَات) دەفەرمۇي: ﴿يَمُنُونَ عَلَيْكَ أَنْ أَسْلَمُوا قُلْ لَا تَمُنُوا عَلَيَّ إِلَّا مَعَهُ بَلِ اللَّهُ يَمُنُّ عَلَيْكُمْ أَنْ هَدَيْتُكُمْ لِلْإِيمَانِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ (۱۷)، واتە: غەرپە خەلەككىيە كان منەت لەسەر دەكەن (ئەي موحەممەد ﷺ)! كە ئىسلام بوون و بە روالەت ھاتوونە ئىۋ ئىسلامەۋە، بلى: ئىسلامەتتە كە تانم لەسەر مەكەنە منەت، بە چاۋم دامەدەنەۋە، بەلكو خوا منەتى لەسەر ئىۋ ھەيە، چاكەي لە چاۋي ئىۋەدا ھەيە كە ئىۋەي راستە رى كەردە بۇ ئىمان، ئەگەر راست بىكەن ئىماندارىن.

۴- ﴿وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ﴾، بە دلىيائىش تۆ لەسەر رەۋشەتتىكى مەزنى، واتە: رەۋشەتتى بەرز و ئاكارى مەزنى، بۇ تۆ ۋەك ۋاخەۋ ۋەك چۆن كەسىك دەچىتە سەر پىشتى ۋاخيەك بە كەيفى خۇي پىي دەچى بۇ ئەملاۋلا دەپەيئى ۋە دىيات، رەۋشەتتى بەرزو ئاكارى پەسەندىش لەبەر دەستى تۆدا ۋايە، ۋەك چۆن مېۋىك يان قورپك لە دەستى كەسىكدايەۋ، بە كەيفى خۇي شتى لى دروست دەكات، رەۋشەتتى جۋانىش لەبەر دەستى تۆدا ئاۋايە.

۵- ﴿فَسَبِّحْهُ وَبُصِّرْهُ﴾، لەمەۋدوا تۆش بۆت دەردەكەۋى و، ئەۋانىش بۆيان دەردەكەۋى، تەبەرىي لە زەحكاكەۋە ھىناۋىيەتى: (يَعْنِي: تَرَى وَيَرَوْنَ)، (أَخْرَجَهُ الطَّبْرِي: ۳۴۶۶۲) يانى: تۆش دەبىنى و ئەۋانىش دەبىنن، ئەسلى ۋاتايەكەي ئاۋايە، بەلام جارى ۋاش ھەيە بىنن بە ماناي زانىنە^(۱)، لىرەش دا ھەردوۋ ۋاتايەكەي لەگەلدا دەگونجىن، چونكە لە داھاتوۋدا ھەم پىغەمبەرى خاتەم ﷺ سەرەنجامى خۇي بىنى و، ھەم سەرەنجامى ئەۋانىشى بىنى و، ھەم بە چاۋي سەر ۋاقىيەكەي بىنى و ھەم

(۱) زانايان بۇ ئەۋە دەلىن: (الرُّؤْيَا ههنا قَلْبِيَّةٌ وَلَيْسَتْ بَصَرِيَّةٌ)، واتە: بىنن لىرەدا دەروونىيەۋ چاۋىي نىيە.

به عقل و دلش زانی، ههروهها تهوانیش، یه کتیک له زانایانیش ده‌لی: (ضَمَّنَ تَبَصَّرُ وَيُبْصِرُونَ مَعْنَى: تَوْقِنَ وَيُوقِنُونَ بِسَبَبِ التَّعْدِيَةِ بِالْبَاءِ أَي: فَسَتَعْلَمُ يَقِينًا) واته: (تَبَصَّرُ وَيُبْصِرُونَ) مانای (تَوْقِنَ وَيُوقِنُونَ) ی خراوته نیتو، له‌به‌ر ته‌وه‌ی به‌رکاری خواستوه به‌هوی پیتی (ب)‌ه‌وه.

٦- ﴿بِأَيِّكُمْ الْمَفْتُونُ﴾ {له‌مه‌ودوا تَوْش ده‌زانی و ته‌وانیش ده‌زانی، تَوْش ده‌بینی ته‌وانیش ده‌بینن، تَوْش دَلْنِیا ده‌بی ته‌وانیش دَلْنِیا ده‌بن}، کامه‌تان شِیتی تِیدایه، (ب) ش له وشه‌ی (بِأَيِّكُمْ)‌دا، ده‌گونج به مانای (فِي) بَی، (أَيُّ فِي أَيِّكُمْ) کامتان شِیتی و سه‌رگه‌ردانیی تِیدایه، یاخود (بِأَيِّكُمْ الْمَفْتُونُ: أَيُّ فِي أَيُّ الْقَرِيقَيْنِ الْمَجْنُونِ) واته: هه‌ل‌خه‌له‌تِیراو، شِیکراو، له‌نیو ئیوه‌دایه (تَوْ و شوینکه‌وتووانت)، یاخود کافره‌کان شِیتیان تِیدایه؟ یاخود (الْمَفْتُونُ بِمَعْنَى: جُنُون) واته: ئایا شِیتی له تودا هه‌یه، یاخود له‌واندا هه‌یه؟.

(الطبري) ده‌لی: (الْمَفْتُونُ: الْفَتُونُ بِمَعْنَى: الْمَصْدَرُ)، (مفتون) به مانای چاوگه، واته: سه‌رگه‌ردانیی و شِیتی له ئیوه‌دا هه‌یه، یاخود له‌نیو ته‌واندا هه‌یه؟.

خاوه‌نی: (الْبَحْرُ الْمَدِيدُ فِي تَفْسِيرِ كِتَابِ اللَّهِ الْمَجِيد)^(١)، ده‌لی: ئهم ته‌عبیره (بِأَيِّكُمْ الْمَفْتُونُ) دوو ته‌گه‌ری هه‌ن:

یه‌که‌م: (بَاءَ زَائِدَةً، أَي: أَيُّكُمْ الْمَفْتُونُ)، (ب) زیادکراوه بۆ جه‌ختکردنه‌وه، واته: تَوْش ده‌بینی و ته‌وانیش ده‌بینن، تَوْش دَلْنِیا ده‌بی و ته‌وانیش دَلْنِیا ده‌بن له داهاتوودا، کامتان سه‌رلِیشیواو و شِیت و سه‌رگه‌ردانن.

دووه‌م: (بِأَيِّكُمْ الْمَفْتُونُ: أَيُّ بِأَيِّكُمْ الْفِتْنَةُ، فَالْمَفْتُونُ مَصْدَرٌ مِثْلُ مَعْقُولٍ وَعَقْلٍ)، (مفتون) به مانای فیتنه‌ی، واته: سه‌رگه‌ردانیی و سه‌رلِیشیواویی، که‌واته: (مَفْتُونٍ) لیره‌دا چاوگه وه‌ک (مَعْقُولٍ) واته: عه‌قَل.

(۷) ﴿إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ﴾، بە دنیایی پەرورەدگارت خۆی زاناترە، کێ لە پێی ئەو لایداووە سەرگەردان بوووە هەر خۆیشی زاناترە بە پێی راستگرتووان، (يَعْنِي: السَّالِكِينَ طَرِيقَ الْهُدَى)، ئەوانەى پێی راستیان گرتووە.

(۸) ﴿فَلَا تُطِعِ الْمُكَذِّبِينَ﴾، ((ف)) بۆ ((تَفْرِيع))، ئنجا بێنا لەسەر ئەوێ پابرد، فرمانبەری بە درۆ دانەران مەکە، (الطَّاعَةُ: قَبُولُ مَا يَنْبَغِي عَمَلُهُ وَوُقُوعُ طُوعٍ فِي حَيْزِ النَّهْيِ يَقْتَضِي النَّهْيَ عَنْ جِنْسِ الطَّاعَةِ)، (طاعة) بریتیه لە قبوڵ کردنی ئەوێ دەبێ ئەنجام بدرێ، لێرەدا کە دەفرموێ: ﴿فَلَا تُطِعْ﴾، (تُطِعْ) لە رەستەیه کدا هاتووە کە (لای) لابەرە (ناهیه)ی لە پێشەوهیه، ئەوێش مانای ئەوێه: هەرچی تێکرای فرمانبەری و گوێراپەڵییه بۆ ئەوانی مەکە، بۆ ئەوانەى بە درۆ دانەرن بۆ پەيامی خواو بۆ پیغەمبەرى خوا ﷺ.

(۹) ﴿وَدُّوا لَوْ تُدْهِنُ فَيُدْهِنُونَ﴾، ئەوانە خۆزگە دەخوازن و حەز دەکەن، تۆ نەرمکێشیی بکەى و ئەوانیش نەرمکێشیی بکەن، ئەوانە خۆزگە دەخوازن تۆ نەرم بى لە نایینه کەتدا، ئەوانیش نەرم دەبن لە نایین و بەرنامەو پێبازەکانی خۆیاندا.

یانى: ئەگەر تۆ دەستبەردارى تۆزیک لەو هەقە بى، کە پێتە، ئەوانیش بە مەمنوونى دەستبەردارى ناهەقى و باتیلەکەى خۆیان دەبن.

(تُدْهِنُ فَيُدْهِنُونَ: مُسْتَقٌّ مِنَ الْإِدْهَانِ وَهُوَ الْمَلَانَةُ وَالْمَصَانَعَةُ، وَحَقِيقَةُ هَذَا الْفِعْلِ أَنْ يُجْعَلَ لَشَيْءٍ دُهْنًا إِمَّا لَتَلِينِهِ أَوْ لَتَلْوِينِهِ، وَمِنْ هَآذَيْنِ الْمَعْنَيْنِ تَفَرَّعَتْ مَعَانِي الْإِدْهَانِ، كَمَا أَشَارَ إِلَيْهِ الرَّاعِبُ)، وشەى (إِدْهَان): (تُدْهِنُ فَيُدْهِنُونَ) هەردووکیان لە چاوگى (إِدْهَان) دەهە هاتوون، (إِدْهَان) یش بریتیه لە نەرمیی و خۆگونجاندن، چیهێتی ئەو کردارەش، ئەوێهە شتێک پۆنى تێکری، یان بۆ نەرمکردنی، یان بۆ پەنگکردنی، ئنجا لەم دوو واتایەوه (لە نەرمکردن و پەنگکردنەوه) هەموو مانایەکانی (إِدْهَان) هاتوون، وەک راغیبی ئەصفەهانى ئاماژەى بۆ کردووە، (لە کتێبهکەى ناودارەکەى خۆى (مُفْرَدَاتُ أَلْفَاظِ الْقُرْآن) دا.

لیره دا پتو سیته پیناسه یه کی کورتی (مُدَارَة) و (مُدَاهَنَة) بکه ی:

(المُدَارَة: تَكُونُ عَلَى حِسَابِ الدُّنْيَا، وَالْمُدَاهَنَة: تَكُونُ عَلَى حِسَابِ الدِّينِ).

مودارات له سره حسابی دنیا ده بی، واته: تَو فِشَار له دنیایه که ت ده کی بو ته وهی ثابینت سه لامه ت بی، به لام موداهنه له سره حسابی ثابین ده بی، فِشَار له ثابینت ده کی، بو ته وهی دنیات بو ده سته بهر بی و چاک بی.

بویه من ثاوا پیناسه ی (المُدَارَة وَالْمُدَاهَنَة) م کردوه و گوتوومه: (المُدَارَة: أَنْ تَضْطَ عَلَى دُنْيَاكَ مِنْ أَجْلِ دِينِكَ، وَالْمُدَاهَنَة: أَنْ تَضْطَ عَلَى دِينِكَ مِنْ أَجْلِ دُنْيَاكَ).

واته: مودارات (ساچاندن و خوگونچاندن)، تهویه فِشَار له دنیایه که ت بکه ی، بو ته وهی ثابینت سه لامه ت بی، به لام موداهنه به پیچه وانه وه، تهویه که فِشَار بی بی بو ثابینه که ت و، ده سته ردار ی ته ندازه که له ثابینه که ت بی، بو ته وهی دنیاو بهرزه و هندییه دنیایه کانت سه لامه ت و پاریزراو بن.

سی ده قی سوننه ت له کو تایی ثم مه سه له ی یه که مه دا:

یه که م: له باره ی قه له مه وه: {قَالَ عَبْدُ بْنُ الصَّامِتِ رضی الله عنه: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «إِنَّ أَوَّلَ مَا خَلَقَ اللَّهُ الْقَلَمَ فَقَالَ: اكْتُبْ، فَقَالَ: مَا أَكْتُبُ؟ قَالَ: الْقَدَرُ، وَمَا كَانَ وَمَا هُوَ كَائِنْ إِلَى الْأَبَدِ» (أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ: ٤٧٠٠، وَالتِّرْمِذِيُّ: ٢١٥٦، ٣٣١٩، وَأَحْمَدُ: ٥٥، ص: ٣١٧، وَأَبُو يَعْلَى: ٢٣٢٩، وَالتَّبْرَانِيُّ فِي الْأَوْسَطِ، وَابْنُ أَبِي عَرَبٍ، وَقَالَ الْهَيْثَمِيُّ فِي الْمَجْمَعِ: رَجُلٌ أَبِي يَعْلَى ثَقَاتٌ، وَلَهُ شَاهِدٌ مَرْسَلٌ أَخْرَجَهُ الطَّبْرِيُّ: ٣٤٥٤٠ عَنْ مَعَاوِيَةَ بْنِ قُرَّةٍ الْحَدِيثَ الْحَسَنَ، بِهَذِهِ الشَّوَاهِدِ، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي صَحِيحِ سُنَنِ أَبِي دَاوُدَ).

واته: عوباده ی کوری صامیت رضی الله عنه ده لی: گویم له پیغه مبهری خوا ﷻ بوو ده یفه رموو: یه که مین شتیک که خوا دروستی کرد بریتی بوو له قه له م، تَجَا پیتی فهرموو: بنووسه، گوتی: چی بنووسم؟ فهرمووی: قه دهر (واته: ته ندازه گیریه کانی خوا) و ته وهی رابردوه و ته وهی ده بی هه تا هه تایه.

دووهه: له باره ی نهوه وه که خوا دهه فرموی: ﴿وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ﴾ (۱۰۰)

أ- {عَنْ سَعْدِ بْنِ هِشَامِ بْنِ عَامِرٍ، قَالَ: أَتَيْتُ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، فَقُلْتُ: يَا أُمَ الْمُؤْمِنِينَ! أَخْبِرِينِي بِخُلُقِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، قَالَتْ: كَانَ خُلُقَهُ الْقُرْآنُ، أَمَا تَقْرَأُ الْقُرْآنَ، قَوْلَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ: ﴿وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ﴾ (۱۰۰) (أخرجه مسلم: ۷۴۶، والطبري: ۳۴۶۵۶).

واته: سهه دی کوری هیشام دهلی: چوومه لای عایشه دایکی پرواداران (خوا لای رازی بی) گوتم: تهی دایکی پرواداران! ههوالم پی بده رهوش و ناکارو ههلسوکهوتی پیغه مبهری خوا ﷺ چوون بوو؟ گوتی: رهوشتی تهو بریتی بوو له قورثان، ثایا قورثان ناخوینی، فهرمایشتی خوا ی بهرز: ﴿وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ﴾ (۱۰۰)، به دنیایی تو لهسه رهوشتیکی مهزنی؟!

ب- {عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ الْجَدِّيِّ ﷺ، قَالَ: قُلْتُ لِعَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: كَيْفَ كَانَ خُلُقُ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَقَالَتْ: «لَمْ يَكُنْ فَاحِشًا وَلَا مُتَفَحِّشًا وَلَا صَحَابًا فِي الْأَسْوَاقِ، وَلَا يَجْزِي بِالسَّيِّئَةِ السَّيِّئَةَ، وَلَكِنْ يَغْفُو وَيُصَفِّحُ» (أخرجه الترمذي: ۲۰۱۶، قال أبو عيسى: هذا حديث حسن صحيح).

واته: نه بوو عه بدوللای جه دهلیسی ﷺ دهلی: پرسیارم له (دایکمان) عایشه (خوا لای رازی بی) کرد، ثایا رهوشتی پیغه مبهری خوا ﷺ چوون بوو؟ گوتی: پیاوکی قسه ناشیرین نه بوو و، له بهرانبه ر قسه ناشیرینی خه لکیشدا قسه ناشیرینی نه ده کرد، له بازاردا دهنگی بهرز نه ده کرده وه (هوارو دهنگه دهنگ بکات) و، له بهرانبه ر خراپه دا خراپه ی نه ده کرد، بهلکو لیبوردن و چاوپویشی ده کرد.

مەسەلەى دووھم:

فەرمانكردن بە پىغەمبەرى خوا ﷺ كە گوپرايەلى ھەر بابايەكى زۆر سويند خۇرى، سووكى، غەيبەتكەرى، قسە ھىنەرو بەرى، پى لہ چاكە گرى، سنوور بەزىنى، گوناھكارى ملھورى، نارەسەن نەبى، بەھۆى ھەبوونى سامان و كورانەوہ، كە قورئان بە ئەفسانە دادەنى و، لەمەودواش خوا ﷺ سەرلووتى مۆر دەكات:

خوا دەفەرموى: ﴿وَلَا تُطْعَمُ كُلُّ حَلَاظٍ مَّهِينٍ ۝۱۰﴾ هَمَا زِ مَسَاءٍ بِنَمِيمٍ ۝۱۱ ﴿مَنَاعَ لِّلْخَيْرِ مُعْتَدٍ أَيْمٍ ۝۱۲﴾ عُنْتُ بَعْدَ ذَلِكَ رَنِيمٍ ۝۱۳ ﴿أَن كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِينَ ۝۱۴﴾ إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ۝۱۵ ﴿سَيَسْمَعُ عَلَى الْأُذُنِ ۝۱۶﴾

شىكردنەوہى ئەم ئايەتانە، لە نۆ برگەدا:

۱- ﴿وَلَا تُطْعَمُ كُلُّ حَلَاظٍ مَّهِينٍ﴾ (خوای مېھرەبان پىغەمبەرى خاتەم ﷺ دەدوينى و دەفەرموى): ھەر وەھا بە قسەى ھەر زۆر سويند خۇرىكى سووك مەكە، (حَلَاظ) پىزگەى زىدەپۆيە بۆ (حَالِف)، وەك پىغەمبەر ﷺ دەفەرموى: ﴿مَنْ كَانَ حَالِفًا، فَلْيُخْلِفْ بِاللَّهِ أَوْ لِيَصْمِتْ﴾، (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۶۶۶، وَمُسْلِمٌ: ۱۶۴۶) واتە: ھەر كەسك سويند دەخوات، با سويند بە خوا بخوات، يان بىدەنگ بى، واتە: سويند بە جگە لە خوا نەخوات، وەك خەلك پراھاتوہ، دەلین: بە سەرى تۆ، بە سەرى فلانكەس، بە قەبرى فلانكەس، بە كەعبەى پىرۆز و، بە پىغەمبەر... ھتد، كە ھىچيان سوينديان پى ناخورى و، سويند بە خوا، يان بە يەكئەك لە سىفەتەكانى خوای بەرز دەخورى، بۆيەش سويند بە قورئان دەخورى، چونكە قورئان فەرمايشتى خوايە، بەلام خوا ﷺ بۆ خۆى سويند بە ھەر شتەك دەخوات، ويستى خۆيەتى، خوا بەدپەينەرى ھەموو شتەكانە، سويند بە ھەنجىرو زەيتوون و، بە قەلەم و نووسين و، مانگ و خۆرو ئەستىرەكان و، پرووداوہكانى قيامەت دەخوات، كە سويندیش دەخوات بە شتەكان، بۆ سەرنج پاكيشانى ئىمەيەو، بۆ دەرخستنى گرنگىي ئەو شتانەيە.

(خَلَّاف) ياش واته: زۆر سوئند خۆر، كه لَيرە خوا ﷻ بە پىغەمبەرەكەي ﷺ دەفەر موى: قەرمانبەرىي ھەر كەسكى زۆر سوئند خۆرى سووك و بىبايەخ مەكە، (مَهِين: أَيَّ حَقِير، أَوْ ذُو مَهَانَةٍ، أَوْ الْوَضِيع)، (مَهِين) واته: سووك، كەم بايەخ، نزم و پەست، عادەتیش واىە كەسك زۆر سوئند بخوات، سووك دەبى، چونكە سوئند خواردن، برىتيە لەوہى كە قسەكەي خۆت پشتراست دەكەيەوہ بە ھۆى سوئندىكەوہ، ئنجا ئەگەر متمانەت بە قسەكەي خۆت ھەيە، پتويست ناكات سوئندان بخۆى، لە كاتىكدا كە پتويست بى، بە ھەر حال سوئند خواردنیش ھەيەو، ئيمە لە تەفسیری سوورەتى (المائدة) دا باسكى تايبەھان لە بارەى سوئند خواردن و سړينەوہ (كفارة) ي سوئندەوہ خستۆتەروو، بەلام بە بۆنەو بەبى بۆنە، بە ھۆكارو بەبى ھۆكار، كەسك ھەر سوئندان بخوات، مانای واىە متمانەى بە قسەى خۆى نيە، وەك پشتریش ئاماژەم پىداوہ: ئەو وتارىژو مەلاو بانگەواز كارانەى بە ناوى ئىسلامەوہ قسە دەكەن و، زۆر سوئندان دەخۆن، با بزەنن كە زۆر سوئند خواردن دەبىتە ھۆى سووك بوونيان و، مانای واىە تۆ دوئندراوہ كانى خۆت، ئەوانەى قسەيان بۆ دەكەي و، قسەكانت دەبىست، پىت واىە متمانەيان بە تۆ نيە، بۆيە ئەوئندە سوئندان بۆ دەخۆي! گرنگ ئەوہيە خوا زۆر سوئند خواردنى لەگەل سووكيدا پىكەوہ باسكردوون! ئەوہ دوو سيفەت لە نو (۹) سيفەتە خراپەكانى ئەو كەسە.

۲- ﴿هَمَّازٌ مَشَّاءٌ نَبِيٍّ﴾، زۆر شكىنەرى قسە ھىنەرەوہر، (هَمَّاز) و (مَشَّاء) لەسەر پىژگەي زىدەرووى (صِغَةُ الْمُبَالَغَةِ)، (هَمَزَةٌ: أَيُّ اغْتَابَةٍ) واته: پاشملە باسيكرد، كەواتە: (هَمَّاز) واته: زۆر غەيبەتكەر، پاشملە بە خراپە زۆر باسى خەلككەر، (الْهَمَزُ: الْإِغْتِيَابُ)، پاشملە باسى خەلكردن بە خراپە.

ھەندىكىش گوتوويانە: (هَمَزٌ): برىتيە لە تانە لىدان لە رووبەرەو، بەلام وا پىدەچى (هَمَزٌ) و (هَمَّاز) كەسك بى پاشەملە بە خراپ باسى خەلك دەكات.

بەلَام (لَمَّاز) كە ئەویش لە (لَامِز) ە كە خوا دەفەر مۆی: ﴿وَلَا تَلْمِزُوا أَنفُسَكُمْ﴾ الحجرات، عەیب لە خۆتان مەگرن، (لَمَز) ئەوەیە كە سێك پووبە پوو عەیبی لێ بگری، بەلَام (هَمَز) ئەوەیە پاشملە بە خراپە باسی بكە، لە سوورەتی (الْهُمَزَة) دا خۆی پەرورەدگار كە سێك كە پاشملە باسی خەلكی دەكات، پێشیخستو، چونكە ئەو سێفەتە زیاتر لە خەلكدا هەبە، تاكو پووبە پوو تانەدان لە خەلك و عەیب گرتن: ﴿وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٍ﴾ (۱) الهمزة، (هُمَزَة وَلُمَزَة) لەسەر كێشی (فَعْلَة) بۆ زیدەپۆیی واتە: سزای سەخت بۆ هەر كە سێك كە پاشملە زۆر باسی خەلك دەكات بە خراپەو، بەرەو پووش زۆر تانەیان لێ دەدات.

(مَشَاء بَنِمِيم: يَغْنِي عَمِّي بالنميمة)، (مَشَاء) یش پێژگە ی زیدەپۆیی (مَاشِي) بە یانی: پوشتوو، (مَشَاء) واتە: زۆر پوشتوو، یانی: زۆر قسە هێنەر و بەرە، (بَنِمِيم) لە (نَمِيمة) ەو هاتو، (النميمة: الصَّوْتُ الْخَفِيُّ وَالْحَرَكََةُ الْخَفِيَّةُ)، دەنگێکی كپ و جوولەییەکی بە ئەسپایی، پێغەمبەری خواش ﷺ لە بارە ی قسە هێنان و بردنەو دەرموو یەتی: ﴿لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ مِمَّا﴾، (أَخْرَجَهُ الْبَخَارِيُّ: ۶۰۵۶، أَبُو دَاوُد: ۴۸۷۱، الترمذی: ۲۰۲۶)، واتە: بابای قسە هێنەر و بەرە ناچێتە بەهەشت، (مِمَّا) واتە: كە سێك كە زۆر قسە دێنێ و دەبات، ئەویش هەر پێژگە ی زیدەپۆییە.

كەواتە: (مَشَاء بَنِمِيم) واتە: ئەو كە سە ی زۆر قسان (قسە ی خراپ) دێنێ و دەبات لە نێوان خەلكدا، بۆ ئەو ی نێوانیان تێك بدات.

ئەو هەش سێفەتە كانی: سێبەم و چوارەم لە نوێەكان.

(۳) - ﴿مَنَاعٌ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ أَمِيرٌ﴾، زۆر پێگری چاكە ی دەستدریژکاری گوناهاكار، (مَنَاعٍ) كە لەسەر پێژگە ی زیدەپۆییە، دوو واتای هەن:

أ- (خَيْرٌ) ئەگەر بە مانای مَال و سامان بێ، واتە: مَال و سامانێك كە لەبەر دەستیدایە زۆر تێیدا چرووكەو، لە دەستی نایەتە دەری و هێچی لێ هەلناوهری.

ب- ته گەر (خَيْر) به مانای شتی مه‌عنه‌ویی بئ، مه‌به‌ست پئی ئیسلامه‌تییه، یان هەر شتیکی دیکه‌ی چاک، واته: زۆر پئیره له خه‌لك پووبكه‌نه شتی چاك كه ئیسلامه، یان بۆ هەر شتیکی دیکه‌ی چاک، په‌رچ و کۆسپه له‌به‌رده‌میاندا، (مَعْتَد: يَعْنِي مُتَجَاوِزٌ لِلْحَدِّ) واته: سنوور به‌زین و سنوور شکین (أَثِيمٌ) واته: خاوه‌ن گونا‌هه، (أَثِيمٌ) دېته‌وه سه‌ر (أَثُومٌ) كه (أَثِيمٌ) له‌سه‌ر کیشی (فَعِيلٌ هـ، به‌لام به مانای (فَعُولٌ هـ، (أَثِمٌ) واته: گونا‌ه‌کار، به‌لام (أَثِيمٌ) واته: زۆر زۆر گونا‌ه‌کار، وه‌ك (زَاحِمٌ) یانی: به‌به‌زه‌یی، به‌لام (رَحِيمٌ) واته: زۆر زۆر به‌به‌زه‌یی، هه‌میشه ئه‌و کیشانه بۆ زنده‌پرویین.

ئه‌وانه‌ش سیفه‌ته‌کانی: پینجه‌م و شه‌شم و هه‌وته‌م.

٤- ﴿عُتِلَ بَعْدَ ذَلِكَ زَيْمٌ﴾، زېرو وشك و رهق، دواى ئەوه‌ش: نا‌ره‌سه‌ن، (عُتِلَ) زانایان چه‌ند مانایه‌کیان بۆ لیکدا‌ونه‌وه:

یه‌که‌م: (الغَلِيظُ الْجَافِي) واته: بابایه‌کی زه‌ری وشکی ره‌ق.

دووه‌م: (الْأَكُولُ الشَّرُوبُ الْقَوِيُّ الشَّدِيدُ) واته: زۆر خۆری زۆر خۆره‌وه‌ی، زۆر به‌هێزو سه‌خت.

سێیه‌م: (الْفَاحِشُ السَّيِّءُ الْخُلُقِ) واته: بابایه‌کی قسه‌ ناشیرینی په‌ه‌شت دزیو.

که‌واته: (عُتِلَ): یان مه‌به‌ست پئی سیفه‌تی جه‌سته‌یه، كه زۆر خۆری و زۆر خوارده‌وه‌یه و قه‌له‌ویییه، یاخود: مه‌به‌ست سیفه‌تی مه‌عنه‌ویییه كه بریتیه له قسه‌ی نا‌پێککه‌رو، په‌ه‌شت دزیو و سیفه‌ت خراپ.

(زَيْمٌ) زانایان زۆر قسه‌یان له باره‌ی زه‌نیمه‌وه‌ کردوون:

١- هه‌ندێك گوتوو‌یانه: (الرَّيْمُ: الْمُلْتَقُ بِالْقَوْمِ)، (زَيْمٌ) كه‌سێكه له هۆزو نه‌ته‌وه‌یه‌ك نیه، به‌لام خۆی خسته‌ته‌ ئێو ئه‌وان و، خۆی به‌ ئه‌وانه‌وه‌ په‌یوه‌ست کردوه.

٢- هه‌ندێك گوتوو‌یانه: (الدَّعِي) واته: کو‌ری بابی خۆی نیه، زۆله، بیژوو‌یه (وَلَدُ الرَّئِي).

۳- عەبدوللای كۆرى عەبباس دەلى: (زَنِيم: رَجُلٌ مِنْ قُرَيْشٍ كَانَتْ لَهُ زَمَةٌ كَزَمَةِ الشَّاةِ) پياويك بوو له قورەيشيەكان، زىدە گوشتىكى ھەبوو وەك زىدە گوشتى مەر (كە بەلای گویدا دىتە خوار)، كوردەوارى خۆمان دەلین: مەر پى گوئى بە گوارە، واتە: وەك گوارە وایە بەملاولای گویدا دىتە خوار، ئەو كابرایەش زىدە گوشتىكى لەوى ھەبوو، خواي پەنھانزانیش بۆیە وای باسكردو، تاكو بناسرى، وەك له ھۆى ھاتنە خوارەكەى دا باسمان كرد، عەبدوللای كۆرى عەبباس (خوا له خۆى و بابى پازى بى) گوتووئەتى: ئەو سىفەتەنى باسكرا نەماندەزانی مەبەست پىیان كىتە، ھەتا خوا فەرمووی: ﴿بَعْدَ ذَلِكَ زَنِيمٌ﴾، ئنجا زانیمان مەبەست پىی فلانكەسە كە زىدە گوشتى لەملو لەولای ھەبوو.

۴- ھەندىك گوتووئە: (زَنِيم: يُعْرِفُ بِالشَّرِّ كَمَا تُعْرِفُ الشَّاةُ بِزَمَتِهَا) كەسەك كە بە خراپە ناسراو وەك چۆن مەر بەھۆى ئەو زىدە گوشتەى بەلای گویدا دىتە خوارى (كە زەنەمەى پى دەلین) دەناسرى.

۵- ھەندىك گوتووئە: (الَّذِي يُعْرِفُ بِلُؤْمِهِ كَمَا تُعْرِفُ الشَّاةُ بِزَمَتِهَا) واتە: بابايەكى ئارەسەنى نانەجىب كە بەخراپىيەكەى و بى فەرىيەكەى دەناسرى، وەك چۆن مەر بەو زىدە گوشتەى پى دەگوترى: زەنەمە، دەناسرى.

ئەوانەش سىفەتەكانى: ھەشتەم و نۆيەم.

(۵- ﴿أَنْ كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِينَ﴾، ھەر لەبەر ئەوھى خاوەنى مآل و سامان و خاوەنى كۆرآنە، ئەى موھەممەد ﷺ! تۆ نەچى بە قسەى بكەى، كە خاوەنى مآل و سامان و كۆرآنە، بەلام ئەم ھەموو سىفەتە خراپانەشى ھەن، بە قسەى مەكەو، مەكەوھە ژىر كاریگەرىيەو.

ياخود: ﴿أَنْ كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِينَ﴾، پەيوەندىى بە دواو ھەيە، واتە: ھەر بەھۆى ئەوھە كە خاوەن سامان و كۆرآن بوو:

۶- ﴿إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ﴾، کاتیک نایه ته کانی یمه ی به سهردا خویندرانه وه گوتی: نه وه نه فسانه ی پیشینه، یانی: به هو ی نه وه وه که مال و سامانی هه بوو، بوغرا بوو بوو، نه و نایه تانه ی یمه ی به نه فسانه ی پیشینه دادنه نان.

که واته: ﴿أَنْ كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِينَ﴾، آ- ده گونجی په یوه ست بی به پیشیه وه، واته: به هو ی نه وه وه که خاوه نی مال و سامانه، خاوه نی کوران و قه ره بالغی و خزم و که سه، نه وه هه موو سیفه ته خراپانه شی تیدا هه ن، تو به قسه ی مه که وه قه رمانه بری مه که.

ب- یاخود: له نه نجامی نه وه دا که خاوه نی کوران و مال و سامان و قه ره بالغی بوو، کاتیک نایه ته کانی یمه ی به سهردا خویندرانه وه گوتی: نه وه نه فسانه ی پیشینه.

شایانی باسه: ﴿أَنْ كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِينَ﴾، به دوو شیوه ی دیکه ش خویندرانه وه: خویندنه وه ی یه که م: (مان گان ذَا مَالٍ وَبَنِينَ) نه مه بو پرسیار کردنه: نایا هه ر له بهر نه وه ی خاوه نی سامان و کوران بوو، کاتیک نایه ته کانی یمه ی به سهردا خویندرانه وه، گوتی: نه فسانه ی پیشینه؟ یان: نایا له بهر نه وه ی خاوه نی سامان و کورانه، تو به قسه ی ده که ی؟.

خویندنه وه ی دووهم: ﴿أَنْ كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِينَ﴾ که نه مه ش بو پرسیار کردنه واته:

آ- نایا له بهر نه وه ی خاوه نی سامان و کورانه، تو به قسه ی ده که ی و قه رمانه بری ده که ی؟.

ب- نایا له بهر نه وه ی خاوه نی سامان و کورانه بووه، کاتیک نایه ته کانی یمه ی به سهردا ده خویندرانه وه ده لی: نه مه نه فسانه ی پیشینه؟ (أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ: أَبَاطِيلُهُمْ وَتَرَاهَهُمْ) واته: قسه ی پوچ و هه لبه سترای پیشینه.

۷- ﴿سَيَسْمَعُ عَلَىٰ الْأُذُنِ﴾، (مادام وایه) یمه نیشانه له سهر لووتی دادنه نین، (الْخُرْطُوم) نه لیف و لامی له سهر وه نه م (أل): (عَوْضٌ عَنِ الْإِضَافَةِ، يَعْنِي سَيَسْمَعُهُ عَلَىٰ خُرْطُومِهِ)، نیشانه داری ده که ین له سهر لووتی، که هه ندیک له زانایان گوتوو یانه: نه مه مه به ست

پېتى دىنايه، عەبدوللاى كورى عەباس گوتتويەتى: (وَقَدْ خُطِمَ الَّذِي نَزَلَتْ فِيهِ يَوْمَ بَدْرٍ بِالسِّيفِ، فَلَمْ يَزَلْ مَخْطُومًا إِلَى أَنْ مَاتَ)، ئەو كەسەى ئەو ئايەتە لە بارەيەو هاتۆتە خوار لە جەنگى بەدردا، زەبرىك بەر لووتى كەوت، لووتى براو هەتا مرد هەر بەو شىوہە بوو، بەلام هەندىك لە زانايان گوتتويانە: (سَتَسِمُهُ عَلَى الْخُرْطُومِ أَي سَتَسِمُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَى أَنْفِهِ سِمَةً يُعْرَفُ بِهَا) لە رۆژى قيامەتدا نيشانەيەك لەسەر لووتى دادەنێن كە پېتى بناسرى، (سَتَسِمُهُ) لە: (وَسَمْتُهُ وَسَمًا وَسِمَةً، إِذَا أَثَرَتْ فِيهِ بِسِمَةٍ وَكَيْ)، (سنسمه) لەووە هاتو: نيشانەدارم كرد، شویتەكەم لەسەر دانا، كاتىك شویتەكە لەسەر شتىك دادەنێتى، ئنجا بە سوتاندن يان بە هەر شىوہەيەك لە شىوہەكان بێ.

لە كۆتايى ئەم مەسەلەيەشدا دەلێن: ئايا ئەو كەسە كەسىكى ديارىيكرائو بوو، ياخود جوړە كەسىكە؟ زانايان دوو بوو چوونيان هەن:

بۆچوونى يەكەم: هەندىكيان گوتتويانە: كەسىكى ديارىيكرائو بوو، ئنجا ئايا ئەو كەسە ديارىيكرائو كى بوو؟ ۱- هەندىكيان گوتتويانە: ئەخنەسى كورى شەرىقە بوو، ئىبنو جەررى تەبەرى دەلى: (هُوَ الْأَخْنَسُ بْنُ شَرِيقٍ أَصْلُهُ مِنْ ثَقِيفٍ، وَعِدَادُهُ فِي بَنِي زُهْرَةَ: لِأَنَّهُ التَّحَقُّ بِهُمْ حَتَّى كَانَ مِنْهُمْ فِي الْجَاهِلِيَّةِ، وَلِذَا سُمِّيَ زَيْنِمًا لِلصُّوقَةِ بِالْقَوْمِ، وَلَيْسَ مِنْهُمْ)، واتە: ئەو كەسە ئەخنەسى كورى شەرىقە، ئەسلى خوێ خەلكى هوژى سەقىفە، بەلام لە هوژى بەنوو زوهرەدا سەرژمىر كراو، واتە: بەوانەو پەيوەست بوو، لەسەردەمى نەفاميدا چۆتە گەل ئەوان، هەر بۆيەش پېتى گوتراو: زەنيم، چونكە بە بەنى زوهرەو پەيوەست بوو لەوانيش نەبوو، لە هوژىكى دىكە بوو.

۲- هەندىكيش گوتتويانە: وهلىدى كورى موغپرە، (إِدْعَاهُ أَبُوهُ بَعْدَ ثَمَانِيَةِ عَشْرَةِ مِنْ مَوْلِدِهِ وَهَذَا رَأْيُ الْأَكْثَرِ)، مەبەست پېتى وهلىدى كورى موغپرە كە بابى دواى هەژدان (واتە: هەژدە مانگان، يان هەژدە سالان) دواى ئەوێ لە دايك بوو، ئنجا دەعوای كرد، بابى زانراو نەبوو، وهلىدى كورى موغپرەش گوتتويەتى: كورى منە، ديارە زىناى لەگەل ئافەرەتيكدا كردووە ئەوێ لى پەيدا بوو، ئەمە راي زۆرەيە.

۳- ھەندیکیش گوتوویانە: مەبەست پێی ئەبوو جەھلە.

۴- ھەندیکیش گوتوویانە: مەبەست پێی ئەسوەدی کوری عەبدو یەغووسە.

بۆچوونی دووهم: لێرەدا خوای زاناو کاربەجێ باسی جوۆرە کەسێک دەکات،
 نە کەسێکی دیارییکراو، بە بەلگەی ئەوە کە دەفەرموێ: ﴿وَلَا تُطْعَمُ كُلُّ سَلَافٍ
 مَّهِينٍ ۝۱۰﴾ (کُل) ھەر کەسێک، کەواتە: ئەمە کەسێکی دیارییکراو نیە، بەلکو
 ھەر کەسێک خاوەنی ئەو سیفەتانە بێ، دەیگرێتەو.

ئنجایان ڕەنگە ئەو سیفەتانە یەکیک لەو چوار کەسە، یان جگە لە ئەوان،
 زیاتر بەسەریدا چەسپیبێ، بەلام مەرج نیە خوا ﷻ مەبەستی پێی کەسێکی
 دیارییکراو بووبێ، ئەگەرنا وشەی ھەر (کُل)ی لەسەرەتاوە نەدەھێنا.

خولاصە و کورتە مانای ئەو ئایەتانەش ئەوەیە: کە ئەھلی ھەق، موحمەد
 ﷺ سەرمەشقیانە، کە بەجوانترین و بەرزترین ڕەوشت و ئاکار ناسراو، ئەھلی
 باتێلێش ئەو جوۆرە کەسانە سەرمەشقیان، کە خاوەنی ئەم ھەموو سیفەتە
 ناشیرین و ناقۆلاو دزیو و خراپانەن.

كورتە باسیك له باره‌ی ره‌وشتبهرزیی پیغمه‌بر ﷺ و. ره‌فتار په‌ستیى ناحه‌زانییه‌وه

به‌ڕێزان!

تیمه له هه‌وت پرگه‌دا تهم كورته باسه ده‌خینه‌ روو، له ژیر پۆشنایی
 ئایه‌تى چواری سوۋرەتى (القلم) دا، كه خوا ﷻ ده‌فه‌رموئ: ﴿وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ
 عَظِيمٍ﴾، به‌راستی تو له‌سه‌ر ره‌وشتیكى مه‌زنى (ئهى موحه‌مه‌د ﷺ)،
 دياره‌ ئه‌ویش بو به‌ر په‌ر چه‌دانه‌وه‌ی تۆمه‌تى بېپروایه‌كان بوو، كه ده‌یانگوت:
 موحه‌مه‌د ﷺ سه‌ر گه‌ردانه، یان ده‌یانگوت: جادووی لیكراوه، یان ده‌یانگوت:
 شیت، یان جادووگه‌ره، له وه‌لامى هه‌موو ئه‌و تۆمه‌تانه‌دا، خوا ﷻ ده‌فه‌رموئ:
 ﴿وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ﴾، به‌راستی تو له‌سه‌ر ره‌وشتیكى مه‌زنى، واته‌:
 ئه‌و ره‌وشت و ئاكارو سیفەت به‌رزیه‌ی تو ئهى موحه‌مه‌د ﷺ! به‌لگه‌یه
 له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی تو راست و ساغی له‌گه‌ڵ خواو خه‌لكداو، به‌لگه‌یه له‌سه‌ر
 ئه‌وه‌ی تو په‌روانه‌كراوی خواى، چونكه ئه‌گه‌ر بگونجى هه‌ر شتیكى دیکه به
 زۆر له خۆكردن (تكلف) و خۆئه‌زیه‌تدان و، به‌ پۆله‌ت وا خۆپێشان‌دان، له‌ خۆدا
 به‌پێندریته‌ دى، به‌لام ره‌وشتی به‌رزو مه‌زن، به‌ واتای فراوانی ره‌وشتی به‌رزو
 مه‌زن، كه هه‌م خه‌سه‌له‌ته‌ ده‌روونییه به‌رزه‌كان ده‌گرێته‌وه، هه‌م ئاكارو په‌فتاره
 به‌رزه‌ پۆله‌تییه‌كان ده‌گرێته‌وه، هه‌م له‌ مامه‌له‌ له‌گه‌ڵ خه‌لكداو، پێش ئه‌وه‌ش
 له‌ مامه‌له‌ له‌گه‌ڵ خوادا ﷻ، خۆپازاندنه‌وه به‌ هه‌موو ئه‌و خه‌سه‌له‌ت و ئاكاره
 به‌رزو جوانه مه‌عنه‌وی و پۆله‌تیانه‌ی پۆیست، هه‌روه‌ها خۆ دوورگرتن له
 هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی پێچه‌وانه‌ی خه‌سه‌له‌ته‌ په‌سنده مه‌عنه‌وییه‌كان و، ئاكارو
 ره‌وشته په‌سنده‌ پۆله‌تییه‌كان، ئه‌وه ته‌نیا به‌ كه‌سیك ده‌كری، كه په‌یوه‌ست
 بى به‌ خواى په‌روه‌ردگار هه‌و، به‌بى په‌یوه‌ستی به‌ خواوه ﷻ وه‌ك به‌ندایه‌تی

بۇ خوا كردن، مەرۇف ناتوانى بەھەموو رەۋشە بەرزو پەسەندە دەروونىي و پۈللەتتەكان پازاۋە بى، لە ھەموو خەسلەت و ئاكارو رەفتارە دەروونىي و پۈللەتتە خراپەكان، پاك و بۇار كراو بى، كە پىغەمبەرى خاتەم ﷺ بەو شىۋەيە بوۋە.

بىرگەي يەكەم: پىناسەر رەۋشە بەرزىي و رەۋشە نزمىي:

تېمە لە مەوسووعەي: (خوورەۋشتى ئىسلامىي لەبەر رۇشنايى قورئان و سوننەتدا) بە درىژىي باسى سەد و پەنجاو پىنچ (۱۵۵) موفىدەي رەۋشتى بەرزو جۈائمان كىردو، ھەروھە ئامازەمان بە پىچەۋانەكانيان داۋە، ديسان لە كىتبى: (ئەدەب و رەۋشە كۆمەلەيەتتەكان) يىش دا ھەر ئامازەمان بەۋە كىردۆتەۋە، وىراي ئەوان نامىلكەيەكىشمان ھەيە بە ناۋى: (خو و رەۋشتى بەرزو پەسند، سەنگى مەھكەكى مەسۇلمانەتتە)، بەلام لىرەدا لە قەدەر ئەم تەفسىرە، ئەم كورتە باسە دەخەينە روو.

يەكەك لە روونكەرەۋەكانى قورئان كە ئىبنو عەجىبەيە لە تەفسىرەكەي خۇيدا^(۱) پىناسەيەكى ھىناۋە پىم جوان بوو، ئەگەرنا زانايان زۆر باسى رەۋشتى بەرزو جوانيان كىردو، كە پىناسەكەي چۆنە؟ دەلى:

(حَقِيقَةُ الْخُلُقِ، مَلَكَهٌ لِلنَّفْسِ، تَصْدُرُ عَنْهَا الْأَفْعَالُ بِسُهُولَةٍ، مِنْ غَيْرِ فِكْرٍ وَلَا رَوِيَّةٍ، فَخَرَجَ الصَّبْرُ؛ لِأَنَّهُ بِمُغَوَّبَةٍ، وَالْفِكْرَةُ؛ لِأَنَّهَا بِرَوِيَّةٍ، ثُمَّ يُنْظَرُ فِي تِلْكَ الْأَفْعَالِ الصَّادِرَةِ عَنْ تِلْكَ الْمَلَكَهَةِ؛ فَإِنْ كَانَتْ سَيِّئَةً، كَالْغَضَبِ، وَالْعَجَلَةِ، وَالْكِبْرِ، وَالْفُظَاظَةِ، وَالْغِلْظَةِ، وَالْقَسْوَةِ، وَالْبُخْلِ، وَالْجَبْنِ، وَغَيْرِ ذَلِكَ مِنَ الْقَبَائِحِ، سُمِّيَ خُلُقًا سَيِّئًا، وَإِنْ كَانَتْ تِلْكَ الْأَفْعَالُ حَسَنَةً، كَالْعَفْوِ، وَالْحِلْمِ، وَالْجُودِ، وَالصَّبْرِ، وَالرَّحْمَةِ، وَلَيْنِ الْجَانِبِ، وَتَحْمُلِ الْأَذَى، سُمِّيَ خُلُقًا حَسَنًا) / واتە: ھەقىقەتى خوورەۋشت (چ بە بارى چاكە دا بى،

(۱) الْبَحْرُ الْمَدِيد فِي تَفْسِيرِ الْقُرْآنِ الْمَجِيد: ج ۸، ص ۱۰۶.

چ بە باری خراپەدا)، حالەتیکە لە دەرووندا کە پەفتارو کردەووەکان بە ئاسانی
 لێوەی هەڵدەقۆلن، بێ ئەوەی خواوەنەکە ی بیریان لێ بکاتەووە و پامیانی، (بۆیە
 بە بۆچوونی ئەو) خەسلەتی ئارامیی لە پێناسەی پەشت دەچێتە دەری، چونکە
 بەخۆ ئەزەتدان مەروۇف دەتوانی خۆراگر بێ، هەروەها بێرکردنەووەش لێی
 دەچێتە دەری، چونکە ئەویش پێویستی بە تێوەرمان هەیە، [دەلی: پەشت
 ئەوەیە بەبێ بیر لێکردنەووە، خۆ ئەزەتدان، یەکسەر لە مەروۇفەو دەربچێ]،
 ئنجا دوا یی تەماشای دەکری، ئەو کردەووە هەلسوکەوت و پەفتارانە ی لە مەروۇف
 دەردەچن، لەو حالەتە دەروونیەو دەردەچن، ئەگەر خراپ بن، وەک: توو پەیی،
 پەلەکردن، خۆبەزلگری، قسە پەقی، دڵپەقی، بێ بەزەیی، چرووکی، ترسنۆکی
 و، جگە لەوانەش لە پەشتە خراپەکان، ئەو پێی دەگوتری: پەشتی خراپ،
 بەلام ئەگەر ئەو کردەووە ئاکارانە چاک بن، وەک: لێبوردن، هێدی و مەندی،
 بەخشنەیی، خۆراگری، بەزەیی، نەرم و نیانی، پشوو درێژی، تەحەممولکردنی
 ئازاری خەلک، ئەو پێی دەگوتری: پەشتی جوان.

پەخنەم لە ئەو پێناسە یە ئەوەیە کە ئەو دەلی: ئارامگرتن و بێرکردنەو لە
 پێناسە ی پەشتی جوان دەچنە دەری، دوا ییش هەر خۆ ی لە پیزی پەشتە
 جوانەکاندا، ئارامگرتنیشی هێناووە ئەووەش دژ بەکیە، قسەکەشی راست نیە
 کە ئارام گرتن و بێرکردنەو، لە بازنە ی پەشتی جوان بچنە دەری، چونکە
 پەشتی جوان حالەتیکە پێشەکە ی لە دەرووندا یە، بەلام مەرج نیە پێویستی
 بە خۆ ئەزەتدان و زۆر لە خۆکردن نەبێ، هەروەها پێویستی بە بیر
 لێکردنەو نەبێ!

پەشت بریتیە لەو سیفەتە مەعنەوی و، ئاکارە پۆلەتییانە ی لە مەروۇفەو
 دەردەچن، ئنجا ئەگەر چاک بن، ئەو دەگوتری: ئەو مەروۇفە پەشتیکی پەسندو
 چاک هەیە، ئەگەر خراپیش بن، دەگوتری: فلانکەس پەشت و هەلسوکەوت
 و پەفتاریکی خراپی هەیە.

برگه‌ی دوهم: سه‌چاوه‌ی ره‌وشت‌به‌ریزی پی‌غهمبه‌ری خوا ﷺ چی بووه؟

بوچی پی‌غهمبه‌ری خوا ﷺ، خوا به ره‌وشتی به‌رزو مه‌زن پیتاسه‌ی ده‌کات،
ره‌وشته به‌رزه‌که‌ی پی‌غهمبه‌ری خوا ﷺ له کوپوه هاتوه؟

هه‌ر له‌سه‌رچاوه‌ی پی‌شودا^(۱)، له زانایه‌که‌وه به‌ناوی عه‌بدورپه‌حمان نه‌لعارف
واته: (العارف بالله) عاریف هه‌ر نازناوی بووه، ده‌یه‌ینتی که گوتوو‌یه‌تی:

(كَانَ ﷺ عَلَى خُلُقٍ عَظِيمٍ، لِيُشْرَحَ صَدْرُهُ بِالنُّورِ، كَمَا قَالَ تَعَالَى: ﴿الَّذِي نَزَّلَ
صَدْرَكَ﴾ ۱) لُشْرَح، وَلِيَحْدِثَ شَرْحَ صَدْرِهِ، وَشَفَّهِ وَتَطْهِيْرِهِ، وَنَزَعَ حَظَّ الشَّيْطَانِ
مِنْهُ، ثُمَّ إِفْرَاقَ الْحِكْمَةِ وَالنُّورِ فِيهِ، حَتَّى مَلِئَهُ بِذَلِكَ، فَكَانَ شَيْئًا مَخْضًا لِلَّهِ تَعَالَى،
لَا تَعَلَّقُ لَهُ بِغَيْرِهِ، فَتَنَاسَبَ الْقُرْآنَ، وَصَارَ خُلُقًا لَهُ، مَنْقُوشًا فِيهِ، مِنْ غَيْرِ رَوِيَّةٍ، وَلَا
تَكْسِبَ فِي ذَلِكَ، بَلْ طُبِعَ عَلَى ذَلِكَ، وَسَرَى فِيهِ أَمْرُ الْوَحْيِ، وَجَرَى عَلَى مَقْتَضَاهُ فِي
جَمِيعِ أَحْوَالِهِ، وَلِذَلِكَ تَجَدُّ السَّنَةُ مُشْرَعَةً مِنَ الْقُرْآنِ، وَخَارَجَةً مِنْهُ خُرُوجُ اللَّيْلِ
مِنَ الضُّرْعِ، وَالزُّبْدُ مِنَ اللَّبَنِ، فَصَارَ مُتَخَلِّقًا بِالْقُرْآنِ، وَفِي الْحَقِيقَةِ مُتَخَلِّقًا بِخُلُقِ اللَّهِ،
وَمُظْهِرًا أَوْصَافَهُ، وَمَجْلَدًا سِرَّهُ وَشَأْنَهُ: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ﴾ ۲) (الفتح) الآيَةِ، وَمَنْ رَأَاهُ فَقَدْ رَأَى الْحَقَّ، وَاللَّهُ أَعْلَمُ، فَعَائِشَةُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا احْتَشَمَتْ
وَسَرَّتْ حَيْثُ عَبَّرَتْ بِالْقُرْآنِ، وَلَمْ تَقُلْ كَانَ خُلُقُهُ خُلُقَ الرَّحْمَنِ).

واته: پی‌غهمبه‌ری خوا ﷺ بو‌یه له‌سه‌ر ره‌وشتیکی مه‌زن بوو، چونکه خوا ﷺ
سینه‌ی گوشاد کردبوو به‌رووناکیی، وه‌ک خ‌وای به‌رز فهرموو‌یه‌تی: ﴿الَّذِي نَزَّلَ
لَكَ صَدْرَكَ﴾ ۱) شرح، ئایا سینه‌همان بو‌گوشاد نه‌کردووی؟ وه‌ک له‌فهرموو‌ده‌ی
پی‌غهمبه‌ردا ﷺ هاتوه له‌باسی له‌تکردنی سینه‌ی دا و پاککردنه‌وه‌ی و، دارپنی
پشک و به‌شی شه‌یتان لئی، د‌وایی پرکردنی له‌حیکمه‌ت و له‌رووناکیی {که
ئه‌و ده‌قه‌ی س‌وننه‌ت، هه‌ر روونکردنه‌وه‌ی ئه‌و ئایه‌ته‌م‌وباره‌که‌یه‌}، هه‌تا

(۱) الْبَحْرُ الْمُبِيدُ فِي تَفْسِيرِ الْقُرْآنِ الْمَجِيد: ج ۸، ص ۱۰۷.

پېغەمبەرى خوا ﷺ سېنە دۆلى پىر بوو بوو له نوور و له حېكمەت و، بوو بوو به شتىكى ساغ بو خوا ﷺ، پەيوەندىيى به هېچ شتىكى دېكەى جگە له خواوه نەما بوو، ھەر بۆيە حالەتەكەى وابوو لەگەل قورئاندا رېك بوو، قورئان بۆى بوو بوو به رەوشت و ئاكارو تىيدا بوو بوو به نىگار، بەبى ئەوەى بىر بگاتەو، ياخود خوۆ ئەزىتە بدات، بەلكو خوا ﷺ لەسەر ئەوە سرووشتاندىبووى و، وەحىيى لە دل و دەروونى دا دەروىشت، بوو بوو به خوازراوى سرووشتەكەى لە ھەموو حالەكانى دا، ھەر بۆيە رېبازى پېغەمبەرىش ﷺ لە قورئانەو ھەلقولادو، لەوئو ھەرچوو، وەك چۆن شىر لە گوانى ئاژەل دەردەچى، يان وەك چۆن پۆن لە نىو شىر دىتە دەرى، بۆيەش ئەو ﷺ رازاوه بوو بوو به رەوشتە قورئانىيەكان و بوو بوو به دەرخەرى سىفەتەكانى خوا، درەوشىنەرەو ھەيئىتى خواو كارى خوا، وەك لە ئايەتى ژمارە دە (۱۰) ي سۈرەتى فەتەح دەردەكەوى: ﴿إِنَّ الْذِّكْرَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ بَدُ اللَّهُ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ فَمَنْ نَكَتْ فَإِنَّمَا يَنْكُ عَلَى نَفْسِهِ وَمَنْ أَوْفَى بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهِ اللَّهُ فَمُسْوًى بِهِ أَجْرًا عَظِيمًا﴾ ۱، ھەر كەسك پېغەمبەرى خواى ﷺ بىنبايە ئەگەر بە چاوى عەقل و دل تەماشای كەربايە، خواى پەرورەدگارى تىدا دەبىنى، (واتە: سىفەتەكانى خواى تىدا دەدېتن)، خواش زاناتەر، بۆيەش عاتىشە خوا لىي رازى بى، جورىك لە خۇبارىزىيى كەردو، كاتىك كە پرسىارى لىكراو ھە بارەى رەوشتى پېغەمبەرەو ھە ﷺ گوتوويەتى: (كَانَ خُلُقُ نَبِيِّ اللَّهِ الْفَرَّانَ)، رەوشتى پېغەمبەرى خوا قورئان بوو، نەيگوتو: (كَانَ خُلُقُ نَبِيِّ اللَّهِ خُلُقُ الرَّحْمَنِ)، رەوشتى پېغەمبەرى خوا ﷺ ھەمان سىفەتەكانى خواى بە بەزەيى بوون.

دەلىم: ئەم تەعبىرەش تارادەيەك رىي تىدەچى، بەلام زانايان بۆيە خۇيان لەو ھە پاراستو، چونكە كۆمەللىك لە سىفەتەكانى خوا ﷺ تايەتن بە خواى پەرورەدگارەو، وەك: بەدېھنەرايەتى، پەرورەدگار يەتى، و، تەنيا پەرسترايەتى و، ناو و سىفەتەكانى كە تايەتن بە خواو، ھەرورەھا ئەو ھەى مروؤف پىي

دەگوترى: (خَلَقَ) ھەلسوڭەتوتى بەرجەستەيى و ماددىيە، بەلام خواي بەرز ديارە: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ (۱۱) الشورى، ئەگەرنا ئەو ھە راستە، كە خوا ﷻ پىغەمبەرى خاتەمى ﷺ بە ھەندىك لە سىفەتەكان، كە سىفەتى خۆيشىنى، وەسفر كدو ھەك دەفەرموى: ﴿لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ﴾ (۱۲۸) التوبة، خواي بى وینەش خاوندى ئەوپەرى پەرۆشى و بەزەيە، پىغەمبەرىشى ﷺ بەو ھە پىناسە كدو ھەك، بەلام پىگومان پەرۆشى و بەزەيە پىغەمبەرى خوا ﷻ لە قەدەر خۆى و، ھى خواي پەرودەدگار شى كە بى سنوور ھە پەھايە، ئەوانىش بەپى پەھايى و بى سنوورى خواو سىفەتەكانى.

برگەى سىيەم: بنەمايەكانى ڕەھوشتە بەرزەكانى پىغەمبەرى خوا ﷺ:

زانايان زۆريان لەو بارەو ھە قسە كەردوون، (إبن عاشور) لە تەفسىرەكەى خۆيدا^(۱) دەلى: (وَاعْلَمَ أَنَّ جَمَاعَ الْخُلُقِ الْعَظِيمِ الَّذِي هُوَ أَعْلَى الْخُلُقِ الْحَسَنِ، هُوَ التَّائِبِينَ، وَمَعْرِفَةَ الْحَقَائِقِ، وَجِلْمِ النَّفْسِ، وَالْعَدْلَ، وَالصَّبْرَ عَلَى الْمَتَاعِ، وَالْإِعْتِرَافَ لِلْمُحْسِنِ، وَالتَّوَاضُّعَ، وَالزُّهْدَ، وَالْعِفَّةَ، وَالْعَفْوَ، وَالْجُودَ، وَالْحَيَاءَ، وَالشَّجَاعَةَ، وَحُسْنَ السَّمْتِ، وَالتَّوَدُّدَ، وَالْوَقَارَ، وَالرَّحْمَةَ، وَحُسْنَ الْمُعَامَلَةِ وَالْمُعَاشَرَةِ. وَالْأَخْلَاقَ كَامِنَةً فِي النَّفْسِ وَمَظَاهِرَهَا تَصَرُّفَاتٍ صَاحِبَهَا فِي كَلَامِهِ، وَطَلَاقَ وَجْهِهِ، وَتَبَاتُّبِهِ، وَحُكْمِهِ، وَحَرَكَتِهِ وَسُكُونِهِ، وَطَعَامِهِ وَشَرَابِهِ، وَتَأْدِيبِ أَهْلِهِ وَمَنْ لِنَظَرِهِ، وَمَا يَتَرْتَّبُ عَلَى ذَلِكَ مِنْ حُرْمَتِهِ عِنْدَ النَّاسِ، وَحُسْنِ الثَّنَاءِ عَلَيْهِ وَالسُّمُّعَةِ. وَأَمَّا مَظَاهِرُهَا فِي رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَبِئْسَ ذَلِكَ كُله وَفِي سِيَاسَتِهِ أَمْنِهِ، وَفِي مَا خُصَّ بِهِ مِنْ قَضَايَةِ كَلَامِهِ وَجَوَامِعِ كَلَمِهِ).

ئىبنو عاشور يەكەكە لە زانا موعتە بەرزەكانى ماناكانى قورئان دەلى: بزانه: كۆكەرەو ھە پەشتى مەزن، كە برىتيە لە بەرزترینى پەشت و ئاكار،

بریتین لەمانە [لەم نۆژدە بنەمایە]، دوایی ھەموو پەوشتە بەرزو جوانەکان
دەگەژنەو ھە بۆ ئەوانە [ئەو لە تەفسیرە کەیدا ژمارە ی بۆ دانەناون]:

یەكەم: دینداری (بەندایەتی بۆ خوا).

دووهم: زانیی پاستییەکان.

سییەم: ئارامیی دڵ و دەروون.

چوارەم: دادگەری.

پنجەم: خۆراگری لەسەر ماندوویی و ناپەحەتیەکان.

شەشەم: دان پێداھێنانی چاکە چاکەکاران.

حەوتەم: خۆ بەکەمگری.

ھەشتەم: دنیا بەکەمگری.

نۆیەم: خۆ پاکراگرتن.

دەیەم: لێبوردن.

یازدەیەم: سەخاوەت و بەرچاوگیری.

دوازدەیەم: شەرم و شکۆ.

سێزدەیەم: نازایەتی و بویری.

چواردەیەم: شیوەی جوان (شیوەی دەروونی جوان، شیوەی مەعنەویی جوان، نەك
مەبەست قەد و قیافەو لەش و لار بێ، یانی ھەلسۆکەوتی جوان بە گشتیی).

پازدەیەم: ھێدی و مەندی و پەلە نەکردن.

شازدەیەم: ویقارو سەنگینی.

حەفدەیەم: بەزەیی.

ھەژدەیەم: ھەلسۆکەوتی جوان.

نۆزدەیەم: مامەلە ی باش لەگەڵ نزیکان و ئەوانەدا کە زۆر تێکەلن.

{دوایی دەلئ:} دیارە پەوشتە بەرزو جوانەکان لە دەروونی مرۆڤدا شێردراون، بەلام ئەوەی لە مرۆڤدا دەبێت، پۆلەتەکانی پەوشتی جوان، کە لە قسەکردن، لە پووخواشی، لە چەسپاوی، لە ھۆکمدانی، لە جوولە، لە پاوەستانی، لە خواردن و خواردنەو، لە پەشتانی نزیکانی خۆیدا، لەسەر پەوشتی جوان، ھەروەھا ئەوەی لەسەر ئەو بێت دەتێت، لەویدا کە پێزی لە لای خەڵک ھەیە، خەڵک بە چاکە باسی دەکەن و ناوبانگی باشی بۆ پەیدا دەبێت، بەلام شوێنەوارەکانی پەوشتی جوان لە پێغمەبەری خوادا ﷺ لەوانەدا لە ھەموویان دایە، وێرانی ئەو دەش لەویدا کە تۆمەتەکی خۆی سەرپەرشتی کردو، (ھەموو کەسیش ئەوەی ناکەوتتە دەست کە سەرپەرشتی خەڵک و کۆمەڵگا بکات)، ھەروەھا ئەو دەش کە تەبەتکراوە بە پێغمەبەرەو ﷺ لە زمانپارایی و، لە وشە کۆکەرەوکان بۆ مانای زۆر [کاتیکی فەرماشتی کردو].

برگەى چوارەم: بە نەسبەت ناھەزانی پێغمەبەری خواو ﷺ:

پێشتر باسمان کرد کە خوا ﷻ باسی کەسێکی دیاریکراو، یان باسی جوورە کەسێک دەکات و، نۆ سیفەتی خراپی لێ ھەڵدەدات:

سیفەتی یەكەم و دووہم: ﴿وَلَا تُطِعْ كُلَّ حَلَّافٍ مَّهِينٍ ۝١٠﴾ (القلم)، (الْخَلَّافُ: یغنی کثیر الحلف بالحق والباطل)، کەسێک کە زۆر سوێند بخوات بە ھەق و بە ناھەق، خوا ﷻ پێگرتی لەو کردو، وە کە لە سوورەتی (البقرة) دا، دەفەرمو: ﴿وَلَا تَجْعَلُوا لِلّٰهِ عَرْضًا لِأَتَمِّنْكُمْ أَمْ تَبَرُّوا وَتَتَّقُوا وَتُصَلُّوا بِبَيْنِ النَّاسِ وَاللّٰهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝٢٤﴾، خوا ﷻ مەكەن بە شتێک ھەمیشە سوێندی پێ بخۆن.

تەنجا

سیفەتی خراپی دووہم: (مەھین)، لە ناھەزانی پێغمەبەردا ﷺ چ کەسێکی دیاریکراو بێ، چ جوورە کەسێک بێ، زەججاج گوتوو یەتی: (وَالْمُهِنُ: فَعِيلٌ لِمَنْ

فیه مَهَانَةٌ، (مِهین) لەسەر کیشی (فَعِيل) ه، بە مانای (مَهَانَةٌ) ه، واتە: سووکی و بئى بايەخى، نُنجا (مَهَانَةٌ) بە دوو واتا لىکیانداووتەوه:

واتای یەكەم: (الْقَلَّةُ وَالْحَقَارَةُ فِي الرَّأْيِ وَالْتَمِيزِ) كەسێكە لە عەقْل و لە لىك جیاكردنەوهی چاكە و خراپەدا كەمى هەبێ.

واتای دووهم: (الْحَقِيرُ عِنْدَ النَّاسِ) كەسێك لە لای خەلك سووك و كەم بايەخ بێ.

سيفهتی سێهەم: (الْهَمَازُ: الْعِيَابُ الطَّعَانُ فِي غِيَابِ النَّاسِ أَوْ فِي وَجْهِهِمْ) (هَمَاز): بریتیه لە تانە لە خەلكدەرو، شكێنەری خەلك چ كاتێك كە نادیارە لێیان و، چ لە حالەتی رووبەروو بوونەوهدا، پشتریش، گوتمان زیاتر حالەتی غەیبەت و پاشملە باسکردن دەگریتەوه.

سيفهتی چوارەم: (مَشَاءٍ بِنَمِيمٍ: أَيْ يَشِي بِالنَّمِيمَةِ لِلإِسَادِ بَيْنَهُمْ)، زۆر قسە دەهێنێ و دەبا بوو ئەوهی بەینی خەلكی تێكدات.

سيفهتی پێنجەم: (مَنَاعٍ لِلْخَيْرِ) (مَنَاعٌ صِبْغَةٌ مُبَالَغَةٌ مَنَاعٍ) واتە: زۆر پێگرە لە خەیر، (خَيْرٌ) دەگونجێ بە مانای مَال و سامان بئى واتە: مَال و سامانەكەى خوێ زۆر دەست پێوە دەگرێ و نایەخشێ، یاخود (خَيْرٌ) مەبەست پێی چاكەى مەعنهوی بئى، واتە: زۆر پێگری خەلكە لەوهی رووبكه نه خیر و چاكە كە ئیسلامهتییه.

سيفهتی شەشەم: (مُعْتَدٍ) واتە: سنوور بەزین، وەك ئەو كەسەى سنوور بوو لای خەلك دەبەزینێ و، سنووری هەق دەبەزینێ، دەستدریژی دەكاتە سەر مافەكانی ئەوانی دیکە.

سيفهتی هەوتەم: (أَثِيمٍ) واتە: زۆر گوناھكار، صیغەى موبالغەیه لە (أَثَم) واتە: گوناھكار، لە هیچ گوناھێك ناسلەمیتەوه و ناپرینگیتەوه.

سيفهتی هەشتەم: (عُتْلٌ) بریتیه لە پەوشت دزیو، نُنجا دەگونجێ لە رووی مەعنهوییهوه بئى و، مەبەست پێی بابەیهکی توندو تیژی زبری دلپەرقی قسە رەق

بى، دەشگونجى سيفەتى خراپەو سەر زەنشترکردن بى له رووى جەستەيەو،
مەبەست پىي بەهيزى قەبەى ورگ زلى زورخورى زورخورهو بى.

سيفەتى نويەم: (زَئِيمٌ) واتە: كەسك له كۆمەلە خەلكك نەو خوى
بەوانەو پەيوەست كردو، چونكە (زَمَّةٌ): زيادە گوشتك بەلای گوپی مەردا
دیتە خوار، ياخود (زَئِيمٌ: الَّذِي يُعْرِفُ بِالْشَّرِّ وَاللَّوْمِ كَمَا تُعْرِفُ الشَّاةُ بِزَمَّتِهِ)
كەسك كە بە خراپەو نارەسەنى و نانەجيبى ناسراو، هەرودەك چۆن مەرك
بەو زیدە گوشتەى بەلای گویدا بەربۆتەو، دەناسى.

كەواتە: ئەوانە رەوشت و ئاكارە ناپەسندو دزیو قەلب و خراپەكانى
ناحەزەكانى پىغەمبەر بوون و، بەس بە بەراوردکردن له نیتوان رەوشتەكانى
پىغەمبەر، رەوشت و هەلسوكەوتە دزیو و ناشیرینەكانى ناحەزەكانى دا،
دەزانرى كى لەسەر هەقەو كى لەسەر ناھەقە؟.

برگەى پىنجەم: چەند فەرمايشتك لەبارەى رەوشتەو:

تیمە چوار فەرمايشتان لەو بارەو دینن، ئەگەرنا فەرمايشت لەو بارەو
زور زۆرن، له شوتانەدا كە پىشتەر ئامازەمان پێاندا، بە دوور و درىزى لەم
بارەو قسەمان كردو:

فەرمايشتى يەكەم: پىغەمبەرى خوا ﷺ دەفەرموى: (اِنَّكَ الْاَلِهَ حَيْثَمَا كُنْتَ،
وَاتَّبَعَ السَّيِّئَةُ الْحَسَنَةَ مَحْضًا، وَخَالِقِ النَّاسَ بِخُلُقٍ حَسَنٍ) (أخرجه أحمد: ۲۱۳۹۲،
والترمذي: ۱۹۸۷، وقال: حسن صحيح، والدارمي: ۲۷۹۱، والحاكم: ۱۷۸، وقال: صحيح
على شرط الشيخين، ووافقه الذهبي)، واتە: له هەر حال و شوتيتك بووى، پاريز
له خوا بكەو، بە دواى خراپەدا چاكە بكە، دەيسرپتەو، له گەل خەلكدا بە
رەوشتى جوان مامەلە بكە.

فەرمايشتى دووھم: پېئەمبەرى خوا ﷺ دەفەر موئى: {مَا مِنْ شَيْءٍ أَثْقَلَ فِي مِيزَانِ الْمُؤْمِنِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنْ خُلُقٍ حَسَنٍ، وَإِنَّ اللَّهَ لَيُبْغِضُ الْفَاحِشَ الْبَذِيءَ} (أخرجه الترمذي: ۲۰۰۲، وغيره، وقال: هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ).

واتە: ھېچ شتەك لە تەرازووی بېروادار لە پۆژى قىامەتدا، لە پەوشتى جوان قورسترو گرانتر نىە، خواى بەرزىش پقى ھەلدەستى لە ھەر كەسەكى قسە ناشىرىنى زمان شېر.

فەرمايشتى سەيھم: پېئەمبەرى خوا ﷺ دەفەر موئى: {مَا مِنْ شَيْءٍ يُوَضَّعُ فِي الْمِيزَانِ أَثْقَلَ مِنْ حُسْنِ الْخُلُقِ، وَإِنَّ صَاحِبَ حُسْنِ الْخُلُقِ لَيَبْلُغُ بِهِ دَرَجَةً صَاحِبِ الصُّومِ وَالصَّلَاةِ} (أخرجه: الترمذي: ۲۰۰۳، وصححه الألباني في صحيح سنن الترمذي).
واتە: ھېچ شتەك كە لە تەرازوودا دادەنرى لە پەوشتى جوان قورسترو گرانتر نىەو، ھاوھەلى پەوشتى بەرزو جوان، دەگاتە پلەى كەسەك ھەمىشە شەوانە شەو نوێژ دەكات و، پۆژووی سوننەتیش ناپسەننەتەو، واتە: ئەو پۆژانەى سوننەتن ھەموویان دەگرئ، ئەو كەسەى پەوشتى بەرزو جوان بئ، با ئەو خواپەرستىيانەشى ھەندە نەبن، واتە: شەونوێژكەر نەبن، يان پۆژووگەرى سوننەت نەبن بەو جوړەى باسكرا، بەلام دەگاتە پلەى ئەو.

فەرمايشتى چوارەم: پېئەمبەرى خوا ﷺ دەفەر موئى: {إِنَّ مِنْ أَحَبِّكُمْ إِلَيَّ وَأَقْرَبَكُمْ مِنِّي مَجْلِسًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَحْسَنَتْكُمْ أَخْلَاقًا، وَإِنْ أَبْغَضَكُمْ إِلَيَّ وَأَبْعَدَكُمْ مِنِّي مَجْلِسًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ الزُّنَّارُونَ وَالْمُتَشَدِّقُونَ وَالْمُتَفَيِّهُونَ}، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَدْ عَلِمْنَا الزُّنَّارُونَ وَالْمُتَشَدِّقُونَ، فَمَا الْمُتَفَيِّهُونَ؟ قَالَ: «الْمُتَكَبِّرُونَ»، (أخرجه: الترمذي: ۲۰۱۸، وصححه الألباني في صحيح الترمذي).
واتە: بە دنیایى لە خۆشەوێسترتنانتان لە لام و نزیكترینان لیمەو، لە پرووی دانێشتەو، لە پۆژى دواییدا، ئەوانەتان كە پەوشتیان جوانترە، بە دنیاییش بوغزاوترینان لەلام و دوورترینان لە پرووی پێگەو لیم لە پۆژى دواییدا، زۆر بلییان و پەر بە زار قسەكەران (مُتَشَدِّق)،

(كەسئىك كە بە كەشخەو دەمارەو ە قسە دەكات و قسەى قەلەو و زل دەكات، بە ئەنقەست نەك ەەر دەنگەكەى وابى)، خۆبەزلىگران، گوتيان: ئەى پىغەمبەرى خوا ﷺ دەزانىن زۆر بلىيان و كەسانىك كە بە كەشخەو دەمارەو ە قسە دەكەن، كىن، ئايا (متفقهون) كىن؟ فەرمووى: ئەوانىش خۆبەزلىگرەكانن.

برگەى شەشەم:

لە ەمموو قورئاندا، ئەم رستەيە: ﴿وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ﴾، تەنيا لەم ئايەتى ژمارە چواری سوورەتى (القلم) دا ەاتوە، لە ەمموو قورئانىشدا بىپروايەكان و ناحەزەكانى پىغەمبەرى كۆتايى ﷺ تەنيا لەم چەند ئايەتەدا، بە نۆ خەسلەتى نزم و پەستيان پىناسە كراون، كەواتە: رەوشتى جوان سەنگى مەحەكە، بۆ باباى راست و ساغ لەگەل خواو لەگەل خەلكداو، رەوشتى خراپىش سەنگى مەحەكە و پىپۆرە، بۆ ناحەزانى پىغەمبەران (صلى الله عليهم وسلم)، ناحەزانى ئايىن و پەيامى خوا، تەماشاي رەوشتيان بكە، جارى وايە رەنگە بە روالەت رەوشتى خۆيان جوان بكەن، بەلام كە دەچيە نۆ ناخيانەو ەو لە ژيانى پەنھانيان ئاگادار دەبى، ئنجا بۆت دەردەكەوى كە ئەوان زىلدانىكەن پرە لە خەسلەتە نزم و پەستەكانى ەك: خۆبەزلىگرى و خۆپەسندى و دنيا پەرستى و ئارەزوو پەرستى و بى رەحمى، تا كۆتايى ەمموو ئەو سىفەتە نزم و پەستانە.

پىشترىش ئاماژەم پىدا -پىم وايە- لەسۆنگەى ئەو ەو ە لە ەمموو قورئاندا تەنيا لىرەدا خواى كارزان باسى جۆرە كەسئىك دەكات، كە دژ و ناحەزى پىغەمبەرى خوايە ﷺ بە نۆ لە سىفەتە قەلب و ناشىرینەكانى، دواى ئەو ەى باسى پىغەمبەرەكەى ﷺ دەكات بە رەوشتى مەزن و بەرزو پەسند، بۆ ئەو ەى ديار بى رەوشتبەرزى و رەوشت مەزنى پىغەمبەرى خوا ﷺ بەلگەى راستىيەتى، ەروەك رەوشت دزىوى و ئاكار خراپى ناحەزانىشى بەلگەيە لەسەر ئەو ەى لەسەر رىيەك و بەرنامەيەكى پووچ و خراپن.

برگەي حەوتەم و كۆتايى:

گۆلبېزى لى پەشتە بەرزو پەسەندەكانى پىغەمبەرى خوا ﷺ: سى و يەك (۲۱) فەرموودە لى ھەشت بىرگەدا لى بارەي پەشتەكانى پىغەمبەرەوھ ﷺ لىبەر تىشىكى (الشَّمَائِلُ الْمُحَمَّدِيَّةُ، صفات النبي الجسمية والخلقية، للإمام أبي عيسى محمد بن السورة الترمذي)، كە لى سالى (۲۰۹)ى كۆچىي دا لى داىك بووھ لى (۲۷۹)ى كۆچىيدا وەقاتى كردوھ، ئىمە تەنيا لىو بوارانەدا كە ديارىيمان كردوون، ئاماژە دەكەين بە ژمارەيەك لى فەرمايشتەكانى پىغەمبەرى خوا ﷺ يان بە دەقەكانى سوننەت كە لى بارەي پەشت و ئاكارەكانى پىغەمبەرەوھ ھاتوون، لى ھەشت بوارد:

۱- (بَابُ مَا جَاءَ فِي تَعَطُّرِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ)، باسئىك لى بارەي بۆنى خۆشى پىغەمبەرى خوا ﷺ:

ئىمە سى فەرموودە لىو بارەوھ دىنين:

يەكەم: {عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ ﷺ قَالَ: «كَانَ لِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ سَكَّةٌ يَتَطَيَّبُ مِنْهَا»} (أخرجه الترمذي في الشمائل: ۲۱۶، و أبو داود: ۴۱۶۲، معنى: سَكَّةٌ نَوْعٌ مِنَ الطَّيِّبِ أَوْ وَعَاءٌ مِنَ الطَّيِّبِ).

واتە: ئەنەسى كوپى مالىك ﷺ، (كە دە سال خزمەتى پىغەمبەرى كردوھ)، دەلى: پىغەمبەرى خوا ﷺ سووكەيەكى ھەبوو لىيەوھ بۆنى خۆشى لى خۆى دەدا. سووكە جوړىكە لى بۆنى خۆش، ياخود قووتەيەك بووھ، بۆنى خۆشى تىكردوھ، پىدەچى ماناي دووھميان راستىر بى، كەواتە پىغەمبەرى خوا ﷺ گرنگىي داوھ بە خۆ بۆنخۆشكردن.

دووھم: {عَنْ ثَمَامَةَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ: كَانَ أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ ﷺ، لَا يَرُدُّ الطَّيِّبَ، وَقَالَ أَنَسُ ﷺ: «إِنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ لَا يَرُدُّ الطَّيِّبَ»} (أخرجه البخاري: ۲۵۸۲، و الترمذي: ۲۷۸۹).

واته: ثومامه‌ی کوپری عه‌بدوللا ده‌لئ: ئەه‌سی کوپری مالیک ﷺ عاده‌تی وابوو ئەگەر بۆنی خووشی بێ درابایه، به‌ریه‌ر چی نه‌ده‌دایه‌وه، {واته: وه‌ری ده‌گرت}، ئەه‌سیش ﷺ گوتوو‌یه‌تی: پێغه‌م‌به‌ر ﷺ بۆنی خووشی ره‌ته‌ده‌کرده‌وه، واته: ئەگەر بێی درابایه وه‌ری ده‌گرت.

سَيِّئِهِم: {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ ﷺ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «طِيبُ الرَّجَالِ مَا ظَهَرَ رِيحُهُ وَخَفِيَ لَوْنُهُ، وَطِيبُ النِّسَاءِ مَا ظَهَرَ لَوْنُهُ وَخَفِيَ رِيحُهُ»} (أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ: ۲۷۸۷، وَقَالَ: هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ، وَالنَّسَائِيُّ: ۵۱۱۷).

واته: ئەبوو هورەیره ﷺ ده‌لئ: پێغه‌م‌به‌ری خوا ﷺ فەرموویه‌تی: بۆنی خووشی پیاوان ئەوه‌یه که بۆنه‌که‌ی دیار بێ و په‌نگه‌که‌ی شیردراوه‌بێ، به‌لام بۆنی خووشی ئافره‌تان، ئەوه‌یه په‌نگه‌که‌ی دیار بێ و بۆنه‌که‌ی په‌نه‌ان بێ. ه‌ی ئافره‌تان په‌نگه‌که‌ی دیار بێ، وه‌ک قه‌نه‌فل و میخه‌ک و خه‌ناوکه‌و خه‌نه‌و... ه‌تد، ه‌ی پیاوانیش ئەوه‌یه که په‌نگه‌که‌ی دیار نه‌بێ، به‌لام بۆنه‌که‌ی ب‌روا.

۲- (بَابُ كَيْفَ كَانَ كَلَامُ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ)، بَاسِیْكَ دەر‌باره‌ی فەرما‌یش‌ت‌کرد‌نی پێغه‌م‌به‌ری خوا ﷺ چۆن بوو؟:

له‌و باره‌یه‌وه‌ش ئەم دوو فەرمووده‌یه‌ دێنن:

یه‌که‌م: {عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: «مَا كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَسْرُدُ سُرْدَكُمْ هَذَا، وَلَكِنَّهُ كَانَ يَتَكَلَّمُ بِكَلَامٍ بَيْنَ فِصْلٍ، يَحْفَظُهُ مَنْ جَلَسَ إِلَيْهِ»} (أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ: ۳۶۳۹، وَقَالَ: هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ، وَحَسَنَةُ الْأَلْبَانِيِّ).

واته: دایک‌مان عایشه (خوا لێی رازی بێ) گوتوو‌یه‌تی: پێغه‌م‌به‌ری خوا ﷺ وه‌ک ئێوه‌ قسه‌ی ریز نه‌ده‌کرد {واته: قسان به‌ دوا‌ی یه‌ک‌دا بکات و تکیان بخات و نه‌یان‌پس‌ئێنته‌وه‌}، به‌ل‌کو قسه‌یه‌کی ڕوونی ده‌کرد، که‌سی‌ک له‌ لای دان‌یش‌ت‌بایه‌ ده‌یتوانی قسه‌کانی له‌به‌ر بکات.

دووه م: {عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضی اللہ عنہ قَالَ: «كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يُعِيدُ الْكَلِمَةَ ثَلَاثًا لِيَتَعَقَلَ عَنْهُ»} (أخرجه الترمذي: ۳۶۴۰، وقال: هذا حديث حسن صحيح غريب، قال الألباني: حسن صحيح).

واته: نه نه سی کوپی مالیک رضی اللہ عنہ ده لئی: پیغهمبه ری خوا ﷺ که قسه یه کی ده کرد، سی جار ان دووباره ی ده کرده وه، تا کو لی بفامری.

واته: نه وه نده ی پیویست بکات، پیغهمبه ری خوا قسه ی دووباره ی کردوته وه، تنجا جاری وابووه دوو که رت دووباره ی کردوته وه، جاری وابووه سی که رت دووباره ی کردوته وه، نه نه س باسی سی جار ده کات.

۳- (بَابُ مَا جَاءَ فِي ضَحِكِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ)، باسیک ده باره ی پیکه نین و زهرده خه نه ی پیغهمبه ری خوا ﷺ:

تیمه لهو باره وهش سی فهرمووده مان هیناون:

یه که م: {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْحَارِثِ بْنِ جَزْءٍ رضی اللہ عنہ، أَنَّهُ قَالَ: «مَا رَأَيْتُ أَحَدًا أَكْثَرَ تَبَسُّمًا مِنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ»} (أخرجه: الترمذي: ۳۶۴۱، قال: حسن غريب).

واته: عه بدوللای کوپی حاریسی کوپی جه زه ﷺ ده لئی: هیچ که سم نه دیوه له پیغهمبه ری خوا ﷺ به زهرده خه نه تر بووبی و، ده م به پیکه نین تر بووبی.

دووه م: {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْحَارِثِ رضی اللہ عنہ قَالَ: «مَا كَانَ ضُحْكُ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ إِلَّا تَبَسُّمًا» قَالَ أَبُو عِيْسَى: «هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ مِنْ حَدِيثِ لَيْثِ بْنِ سَعْدٍ»} (أخرجه الترمذي: ۳۶۴۲، وقال: هذا حديث صحيح غريب، وقال الألباني: صحيح).

واته: عه بدوللای کوپی حاریس ﷺ ده لئی: پیغهمبه ری خوا ﷺ پیکه نینه که ی ته نیا زهرده خه نه بووه.

واته: به قاقا پی نه که نیوه، به لام جاری واش هه بووه به ده ننگ پیکه نیوه، وه که هه ندی که له فهرمووده کاند ده بیتری، به لام به زوری پیغهمبه ری خوا ﷺ به زهرده خه نه پیکه نیوه.

سَيِّئِهِمْ: {عَنْ جَرِيرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رضي الله عنه قَالَ: «مَا حَجَبَنِي رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم مُنْذُ أَسْلَمْتُ، وَلَا رَأَيْتُ إِلَّا ضَجِكَ»} (أخرجه البخاري: ۳۶۱۱، ومسلم: ۲۴۷۵، والترمذي: ۳۸۲۰).

واته: جهري کوری عهبدوللا رضي الله عنه دهلي: لهو کاتهوهی مسولمان بووم، پیغمبهری خوا صلى الله عليه وسلم هیچ کات منی نه خستوته پستی پهرده (واته: یه کیک له خانه واده کیهان له گهلی تیکه ل بوو)، نه شیبینیوم مه گهر له روومدا پیکه نیوهو زهرده خنه ی کردوه.

۴- (بَابُ مَا جَاءَ فِي صِفَةِ مِرَاحِ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم)، باسیک له باره ی قسه ی خوشکردن و گالته کردنی پیغمبه ره وه صلى الله عليه وسلم:

لهو باره وه شهش فهرموده دینین:

یه که م: {عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضي الله عنه، أَنَّ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم قَالَ لَهُ: «يَا ذَا الْأُذُنَيْنِ»، يَعْنِي يَمَازُحَهُ} (أخرجه أحمد: ۱۲۱۸۵، وأبو داود: ۵۰۰۲، والترمذي: ۱۹۹۲، وقال: صحيح غريب، وصححه الألباني).
نه نه سی کوری مالیک دهلي: پیغمبهری خوا صلى الله عليه وسلم پیی فهرمووم: ئه ی خاوهنی دوو گوئییه کان! واته: قسه ی خوشی له گه ل کردوه.

نه گهرنا هه موو که سیک هه ر دوو گوئی هه ن، یانی: پیغمبهری خوا صلى الله عليه وسلم که قسه ی خوش و سوعبه تیشی کردوه، هه ر هه قی فهرمووه وه ک بو خوشی فهرموویه تی.

دوو هه م: {عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضي الله عنه، قَالَ: إِنَّ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم لَيَخَالِطُنَا حَتَّى يَقُولَ لَأَخٍ لِي صَغِيرٍ: «يَا أَبَا عُمَيْرٍ، مَا فَعَلَ النُّغَيْرُ؟»، لِأَنَّهُ كَانَ لَهُ نَعِيرٌ يَلْعَبُ بِهِ فَمَاتَ، فَحَزِنَ الْعَلَامُ عَلَيْهِ فَمَازَحَهُ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم: «يَا أَبَا عُمَيْرٍ، مَا فَعَلَ النُّغَيْرُ؟» (ومعنى النغير: فرخ العصفور) (أخرجه أحمد: ۱۲۲۲۰، والبخاري: ۵۷۷۸، ومسلم: ۲۱۵۰، والترمذي: ۳۳۳، وقال: حسن صحيح، وابن ماجه: ۳۷۲۰، وابن حبان: ۲۳۰۸).

واته: ئەنەسى كۆرى مالیک ﷺ دەللى: پىغەمبەرى خوا ﷺ لەگەلمان تىكەل بوو، هەتا بە برايه كى بچووكم كه ناوى عومەير بوو دەيفەرموو: ئەى عومەير نوغەپرەكەت چى لىهات؟ چونكه بەچكه چۆلەكهيه كى هەبوو گالتەى لەگەلدا دەکرد، دواى بەچكه چۆلەكهيه كى لى مردوو ئەو كۆرەش بچووكم بوو دەبوو دلتەنگ بوو، ئنجا پىغەمبەرى خوا ﷺ كه دەيگەيشتى گالتەى لەگەل دەکردو دەيفەرموو: ئەى عومەير بەچكه چۆلەكهكەت چى لىهات؟

سَيِّئِهِم: {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ} قَالَ: قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّكَ تُدَاعِبُنَا، قَالَ: «إِنِّي لَا أَقُولُ إِلَّا حَقًّا» (أخرجه أحمد: ٨٤٦٢، والترمذي: ١٩٩٠، وقال: حسن صحيح، والبخاري في الأدب المفرد: ٢٦٥).

واته: ئەبوو ھورەپرە ﷺ دەللى: ھاوھلان گوتيان: ئەى پىغەمبەرى خوا ﷺ! جارى وایە تۆ گالتەو قسەى خۆشمان لەگەل دەكەى، فەرموو: بەللى، بەلام تەنیا ھەق دەللىم، واتە: گالتەکردن و قسەکردنەكەشم لە شیرازەو راست و ھەق ناچیتە ھەر.

نەك وەك ھەندىك كەس ھەر بۆ ئەوھى خەلك بە پىكەنين بىتن، شت ھەلەبەستىن يان شتى نا راست دەللىن، يان شتى زۆر زىدەپۆى لىكراو، كە ھەموو كەسێك دەزانى درۆیە، دەللىن، حاشاى پىغەمبەرى خوا ﷺ.

چوارەم: {عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ}، أَنَّ رَجُلًا اسْتَحْمَلَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فَقَالَ: «إِنِّي حَامِلٌ عَلَى وَلَدٍ نَاقَةٍ» فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، مَا أَصْنَعُ بِوَلَدِ النَّاقَةِ؟ فَقَالَ ﷺ: «وَهَلْ تَلِدُ الْإِبِلَ إِلَّا التَّوْقُ» (أخرجه أحمد: ١٣٨٤٤، وأبو داود: ٤٩٩٨، والترمذي: ١٩٩١، وقال: حسن صحيح غريب، وأبو يعلى: ٣٧٧٦، والضياء: ١٨٩٩، وقال: إسناده صحيح).

واته: ئەنەسى كۆرى مالیک ﷺ دەللى: پیاویك داواى لە پىغەمبەرى خوا ﷺ کرد كە ولاخىكى سوارى بۆ پرەخسىتى، (داواى لە پىغەمبەرى خوا ﷺ کرد سوارى حوشترىكى بكات)، ئەویش ﷺ فەرموو: سوارى بەچكه حوشترىكت

دەكەم، ئەۋىش گوتى: ئەي پىغەمبەرى خوا! چى لە بەچكە حوشتر بەكم؟ ئەۋىش ﷺ فەرموۋى: ئايا حوشترانى گەورەش ھەر بەچكەى حوشتر نىن؟.

ئەو پىاۋە وازانىۋە پىغەمبەرى خوا ﷺ حوشترىكى گچكەى دەداتى بە كەلكى سۈارى نەيەت، بەلام پىغەمبەرى خوا ﷺ مەبەستى ئەۋە بوۋە حوشترىكت دەدەمى كە لە حوشتران بوۋە، با گەورەش بى ھەر بەچكەى حوشترانە.

يَبْنِجُهُم: (عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، أَنَّ رَجُلًا مِنْ أَهْلِ الْبَادِيَةِ كَانَ اسْمُهُ زَاهِرًا، وَكَانَ يَهْدِي إِلَى النَّبِيِّ ﷺ هَدِيَّةً مِنَ الْبَادِيَةِ، فَيَجْهُزُهُ النَّبِيُّ ﷺ إِذَا أَرَادَ أَنْ يَخْرُجَ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «إِنَّ زَاهِرًا بَادِيَتُنَا وَنَحْنُ حَاضِرُوهُ» وَكَانَ ﷺ يُحِبُّهُ وَكَانَ رَجُلًا دَمِيمًا، فَأَتَاهُ النَّبِيُّ ﷺ يَوْمًا وَهُوَ يَبِيعُ مَتَاعَهُ فَأَحْتَضَنَهُ مِنْ خَلْفِهِ وَهُوَ لَا يُبْصِرُهُ، فَقَالَ: مَنْ هَذَا؟ أُرْسِلْنِي. فَالْتَمَتَ فَعَرَفَ النَّبِيُّ ﷺ فَجَعَلَ لَا يَأْلُو مَا أَلْصَقَ ظَهْرَهُ بِصَدْرِ النَّبِيِّ ﷺ حِينَ عَرَفَهُ، فَجَعَلَ النَّبِيُّ ﷺ يَقُولُ: «مَنْ يَشْتَرِي هَذَا الْعَبْدَ؟» فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِذَا وَاللَّهِ تَجِدُنِي كَاسِدًا، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «لَكِنْ عِنْدَ اللَّهِ لَسْتُ بِكَاسِدٍ» أَوْ قَالَ: «أَنْتَ عِنْدَ اللَّهِ غَالٍ»} (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ١٢٦٦٩، وَابْنُ حَبَانَ: ٥٧٩٠، قَالَ شُعَيْبُ الْأَرْنَؤُوطُ: إِسْنَادُهُ صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ الشَّيْخَيْنِ).

واتە: ئەنەسى كورى مالىك ﷺ دەلى: پىاۋىك بىاباننىشىن بوۋ ناۋى زاهىر بوۋ، دەھات بۆ لاي پىغەمبەرى خوا ﷺ دىارىيەكى بۆ دەھىنا، (ئەو شتانەى لە بىابان ھەن، ئەگەر شىرىك بوۋە، ماستىك بوۋە، سىپەمەنىيەك بوۋە، ياخود جۆرە شتىك بوۋە لە بەرھەمى بىاباننىشىنەكان)، پىغەمبەرىش ﷺ ھەر كاتىك دەيوست بىروا، شتىكى بۆ ساز دەكرد، (ھەلبەتە باشتەر لە دىارىيەكەى خۆى)، ئىنجا پىغەمبەرى خوا ﷺ دەيفەرموۋ: زاهىر بىاباننىشىنى تىمەش، تىمەش شارنشىنى ئەۋىن، (ئەو لەۋىۋە شتمان بۆ دەھىنى، تىمەش لەۋىۋە شتى پى دەدەين)، پىغەمبەر ﷺ ئەو پىاۋەى خۆشەۋىست و پىاۋىكى نابەرچاۋىش بوۋ (جوان نەبوۋە)، رۆژىك پىغەمبەر ﷺ ھات بۆ لاي كاتىك كەل و پەلەكەى خۆى

ده فروشت، پیغهمبریش ﷺ به بی ئه وهی زاهیر ببینی، له پشته وه گرتی (له باوهشی گرت)، ئه ویش گوتی: به رم بده، ئه وه کتیه؟ پیغهمبریش ﷺ به ری نه دا تا کو ماوهیه ک، دوایی ئاو پیدایه وه ته ماشای کرد پیغهمبره ﷺ، ئنجا که پیشتر ده یگوت: به رم بده، هه ر زیاتر پستی به سینی پیغهمبره وه ﷺ ده نوو ساند، کاتیک که ناسیی، پیغهمبریش ئاوا له باوهشی گرتبوو فهرمووی: کئ ئه م به ندهیه ده کپئی؟ [پیغهمبری خوا ﷺ مه بهستی کۆیله نه بووه، به لام وشه ی (عبد) به نده وه کۆیله ش ده گرته وه وه هه مووشمان به ندهین]، پیاوه که ش گوتی: ئه ی پیغهمبری خوا ﷺ! به خوا ته گه ر به فروشی نرخیکی که م ده که م، (له بهر ئه وه ی به دیمه ن نابهرچاو بووه)، پیغهمبریش ﷺ فهرمووی: به لام تو له لای خوا نرخت که مت نیه، یا خود فهرمووی: تو له لای خوا زور گرانی و به نرخی.

چونکه خوای دادگه ر ته ماشای ئیوه پوکی مروقه کان ده کات، ئه گه رنا پوآله ته کان بو خوی خولقاندوونی و جوړاو جوړی خولقاندوون، به لام ئه وه ی نرخی و به ها بو مروق پیدا ده کات، ئه وهیه که خوی به دهستی دینی، نه ک ئه وه ی دهستی تیدانیه، که پوآله ت و دیمه ن و قیافه که یه تی.

شه شه م: {عَنِ الْحَسَنِ الْبَصْرِيِّ} قَالَ: أَتَتْ عَجُوزٌ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ، فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، ادْعُ اللَّهَ أَنْ يُدْخِلَنِي الْجَنَّةَ، فَقَالَ: «يَا أُمُّ فُلَانٍ! إِنَّ الْجَنَّةَ لَا تَدْخُلُهَا عَجُوزٌ» قَالَ: فَوَلَّتْ تَبْكِي، فَقَالَ: «أَخْبِرُوهَا أَنَّهَا لَا تَدْخُلُهَا وَهِيَ عَجُوزٌ» إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى يَقُولُ: ﴿إِنَّا أَنْشَأْنَاهُنَّ إِنثَاءً ﴿٣٥﴾ فَجَعَلْنَهُنَّ أَبْكَارًا ﴿٣٦﴾ عُرُبًا أَتْرَابًا ﴿٣٧﴾﴾ (الواقعة) {أخرجه الترمذي: ٢٤٠، مرسلًا، وحسنه الألباني}.

واته: هه سه نی به صرایی ﷺ، ده لئ: پیره ژنیکی هات بو لای پیغهمبره ﷺ گوتی: ئه ی پیغهمبری خوا ﷺ! له خوا بپاریوه به خاته به هه شت، پیغهمبریش ﷺ فهرمووی: ئه ی دایکی فلان! (دیاره کونیه که ی زانیوه)، پیره ژن ناچنه به هه شت، ئیدی پیره ژنه که ش رویشت و دهستی کرد به گریان، (پیغهمبریش

ﷺ سوعبەتى لە گەڵ کرد، فەرمووی: ھەوآلى پى بدن ئەو کاتىک دەچىتە بەھەشت، پىرەژن نى، چونکە خواى بەرز دەفەرموئ: ئىمە ئافرەتانى بەھەشتمان پىگە ياندوون، کردوومان بە کچ، مىردى خويان خوشدەوئ و، ھاوتەمەنن لە گەڵ مىردەکانياندا.

واتە: کاتىک دەچىتە بەھەشت، دەبىتەو بە کچ و تەمەنىكى کەمى ھەيە.

۵- (بَابُ مَا جَاءَ فِي تَوَاضُعِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ)، باسى ئەوھى لە بارەى خاكىەتیی پىغەمبەرى خواوہ ﷺ ھاوہ:

لەو بارەوہش پىنج فەرموودان ھەلدەبژيرين:

فەرموودەى يەكەم: {عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ ﷺ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَا تُطْرُونِي كَمَا أَطَرَتِ النَّصَارَى ابْنَ مَرْيَمَ، إِنَّمَا أَنَا عَبْدٌ فَقُولُوا: عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ} (أخرجه الطيالسي: ٢٤، والحميدي: ٢٧، وأحمد: ١٥٤، والدارمي: ٢٧٨٤، والبخاري: ٣٢٦١، والترمذي في الشمائل المحمدية: ٣٣١، وأبو يعلى: ١٥٣، وابن حبان: ٦٢٣٩).

واتە: ئىبنو عەبباس دەگىرتەوہ لە عومەرى كورى خەتتابەوہ ﷺ، گوتوويەتى: پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرموويەتى: زىدەپۆيى مەكەن لە مەدھمدا وەك چۆن نەصرانىيەكان لە پىھە لاگوتن و مەدھ كردنى عيساى كورى مەريەمدا تىيانەپاراند، من تەنيا بەندەم، بليئن: بەندەى خواو پەوانەكراوى خوا.

واتە: وەك نەصرانىيەكان نەچن لە سنوورى بەندايەتیی مەنە دەرى، ئەوان گوتيان: عيسا كورى خوايە، پاكىي بو خوا.

فەرموودەى دووہم: {عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ ﷺ، أَنَّ امْرَأَةً جَاءَتْ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ فَقَالَتْ لَهُ: إِنَّ لِي إِلَيْكَ حَاجَةً، فَقَالَ: «اجْلِسِي فِي أَيِّ طَرِيقِ الْمَدِينَةِ شَتَّتِ أَجْلِس إِلَيْكَ»} (أخرجه أحمد: ١٢٢١٨، ومسلم: ٢٣٢٦، وأبو داود: ٤٨١٨، وابن حبان: ٤٥٢٧).

واتە: ئەنەسى كۆرى مالیک ﷺ دەگىزىتەو: ئافرەتیک ھات بۆ لای پىغەمبەر ﷺ پىگوت: ئىشىكىم بە تۆپە، ئەویش ﷺ فەرمووی: لە ھەر رېئەكى مەدینەدا، (لە ھەر کووچەو كۆلانتيك) ھەز دەكەى (بۆ تۆ نزيكە) دابنىشە، منیش دىم لەگەلت دادەنىشم و کارەكەى خۆتم پى بلى.

فەرموودەى سەيھەم: {عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ ﷺ قَالَ: «كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَعُودُ الْمَرِيضَ، وَيَشْهَدُ الْجَنَائِزَ، وَيَرْكَبُ الْحِمَارَ، وَيُجِيبُ دَعْوَةَ الْعَبْدِ، وَكَانَ يَوْمَ بَنِي قُرَيْظَةَ عَلَى حِمَارٍ مَخْطُومٍ بَحْلٍ مِنْ لَيْفٍ وَعَلَيْهِ إِكَافٌ مِنْ لَيْفٍ»} (أخرجه الترمذي: ۳۲، وضعفه، وقال الألباني: ضعيف).

ئەنەسى كۆرى مالیک ﷺ دەلى: پىغەمبەرى خوا ﷺ سەردانى نەخۆشانى دەکردو، لە بە خاك سپاردنى جەنازاندا ئامادە دەبوو، سواری گویدرێژ دەبوو، ئەگەر كۆپلەيەكیش دەعوەتى كردبايە (يان بانگى كردبايە بۆ مالهوەيان) وەلامى دەدرايەو دەچوو بۆ لای، لە جەنگى بەنوو قورەيزەدا پىغەمبەرى خوا ﷺ سواری گویدرێژىك بوو بوو، كە ريشمەكەى لە پووشى دارخورما بوو، كورتانتيكى لەسەر بوو، كورتانەكەش لە پووشى دارخورما بوو.

واتە: پىغەمبەرى خوا ﷺ كەل و پەلەكانى سادە بوون، مەبەستى پى ئەوئە.

فەرموودەى چوارەم: {عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ ﷺ قَالَ: «لَمْ يَكُنْ شَخْصٌ أَحَبَّ إِلَيْهِمْ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ» قَالَ: «وَكَانُوا إِذَا رَأَوْهُ لَمْ يَقُومُوا، لِمَا يَعْلَمُونَ مِنْ كَرَاهَتِهِ لِذَلِكَ»} (أخرجه أحمد: ۱۳۶۴۸، والبخاري في الأدب المفرد: ۹۴۶، تعليق شعيب الأرنؤوط: إسناده صحيح على شرط مسلم، والترمذي: ۲۷۵۴، وفي الشامل: ۳۳۵، وقال: هذا حديث حسن صحيح غريب، وصححه الألباني).

واتە: ئەنەسى كۆرى مالیک ﷺ دەلى: ھىچ كەسێك لە لای ھاوئەلان، لە پىغەمبەرى خوا ﷺ لەلايان خۆشەويستەر نەبوو، بەلام كاتيک دەيانبينى، يان كە دەھاتە كۆر و مەجلىس، ئەگەر دانىشتبان، ھەئەدەستان، چونكە دەيانزانى پى ناخۆشە.

واتە: ھاۋەلەن لەبەر يەكدى ھەلەدەستان و ھەرچەندە ھېچ كەسيان لە پىغەمبەرى خوا ﷺ لە لا بەرپىزىترو خۆشەويستىر نەبوو، بەلام كە زانىويانە پىنى ناخۆشە، رەنگە چەند جارەن پىنى فەرمووين: لەبەرم ھەلمەستى، نەو ەك زىدەپۆيەكى تىدا بكەن، يەككىيان پكووعيشى بۆ بەرى، وەك لە صەحىحى بوخارىيى دا ھاتو، موعازى كورى جەبەل لە شام گەرابوو، ەو، گوتى: ئەي پىغەمبەرى خوا ﷺ! كپنووشىت بۆ نەبەين؟ پىغەمبەرى خوا ﷺ بە سەرسووپمانەو ە فەرمووى: بۆچى؟ گوتى: پۆمەكان كپنووش دەبەن بۆ ھوكمپرانەكانيان، بەلام تۆ پىغەمبەرى خواى! فەرمووى: نەخىر ئەي موعاز كپنووش بۆ جگە لە خوا نابردى.

بۆيەش ئەو فەرموودانە بە زۆرىي لە ئەنەسى كورى مالىكەو ە ھاتوون چوئە گوتوويەتى: من مندالىكى دە سالان بووم، دايكم منى برد بۆ خزمەت پىغەمبەرى خوا ﷺ و گوتى: ئەنەس كورپىكى وريايە، با خزمەتت بكات، ئىدى دە سالان لە خزمەتى پىغەمبەردا بووم، بۆيە زۆر وردەكارىي ژيانى پىغەمبەرى ﷺ زانيو.

فەرموودەي پىنجەم: {عَنْ عَمْرَةَ بِنْتِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، قَالَتْ: قِيلَ لِعَائِشَةَ: مَاذَا كَانَ يَفْعَلُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فِي بَيْتِهِ؟ قَالَتْ: «كَانَ بَشَرًا مِنَ الْبَشَرِ، يُفْلِي تَوْبَةً، وَيَحْلُبُ شَاةً، وَيَخْدُمُ نَفْسَهُ»} (أخرجه أحمد: ۲۶۲۳۷، تعليق شعيب الأرنؤوط: حديث صحيح).

واتە: ەمەرى كچى ەبەدوپرەحمان (وا پى دەچى كچى ەبەدوپرەحمانى كورى ەھوف بى ﷺ)، دەلى: بە (دايكمان) عائىشە گوترا: پىغەمبەرى خوا ﷺ لە مالىو ە چى دەكرد؟ ئەويش گوتى: مروفيك بوو وەك مروفەكان، پۆشاكى خۆي دەدۆزى (ئەو كاتە ديارە كىچ و ئەسپى ەبەوون)، مەپەكەي خۆي دەدۆشى، بۆ خۆشى خزمەتى خۆي دەكرد.

واتە: ھەندىك ئىش و كار كە ھى خۆي بوون بۆ خۆي دەيكردن، وا باشە مروف، تاكو بتوانى كەمتر ئەرك بختە سەرخەلكى، ئىنجا خىزانە، كوپرە، كچە، ھەر كەسىك، واباشە خۆي وردەكارەكانى خۆي بكات.

۶- (بَابُ مَا جَاءَ فِي خُلُقِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ) باسی ئەوێ لە بارەى پەروەشتى پێغەمبەرى خواوە ﷺ هاتو:

لەو بارەوێش ئۆ (۹) دەقان دێتین، هەر چەندە پەنگە هەندیکیان دووبارە بن:

فەرموودەى یەكەم: {عَنْ خَارِجَةَ بِنِ زَيْدٍ بِنِ ثَابِتٍ قَالَ: دَخَلَ نَفَرٌ عَلَى زَيْدٍ بِنِ ثَابِتٍ، فَقَالُوا لَهُ: حَدِّثْنَا أَحَادِيثَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَالَ: مَاذَا أُحَدِّثُكُمْ؟ كُنْتُ جَارَهُ «فَكَانَ إِذَا نَزَلَ عَلَيْهِ الْوَحْيُ بَعَثَ إِلَيَّ فَيَكْتُبُهُ لَهُ، فَكُنَّا إِذَا ذَكَّرْنَا الدُّنْيَا ذَكَرَهَا مَعَنَا، وَإِذَا ذَكَّرْنَا الْآخِرَةَ ذَكَرَهَا مَعَنَا، وَإِذَا ذَكَّرْنَا الطَّعَامَ ذَكَرَهُ مَعَنَا، فَكُلُّ هَذَا أُحَدِّثُكُمْ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ» } (أخرجه الترمذي في الشمائل: ۳۴۳، وفيه من هو لين الحديث، وضعفه الألباني).

واتە: خاریجەى کۆری زەیدى کۆرى سابیت ﷺ دەلى: چەند کەسیک هاتن بۆ لای زەیدى کۆرى سابیت ﷺ، گوتیان: لە بارەى فەرمايشتەکانى پێغەمبەرەو ﷺ قسەمان بۆ بکە، ئەویش گوتى: ئنجە چیتان بۆ باس بکەم! من دراوسێى بووم، کاتیک وەحیى دادەبەزى سەرى، بانگى دەکردم بۆم دەنوسىهوه، ئەگەر ئێمە باسى دنیاىمان کردبایه، ئەویش لەگەلى باس دەکردین و، باسى دواپۆژمان کردبایه، لەگەلى باس دەکردین و باسى خواردنمان کردبایه، لەگەلى باس دەکردین، هەموو ئەوێ دەلییم، لە بارەى پێغەمبەرى خواوە ﷺ بۆتان باس دەکەم.

فەرموودەى دووهم: {عَنْ عَمْرِو بْنِ الْعَاصِ ﷺ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَقْبَلُ بِوَجْهِهِ وَحَدِيثِهِ عَلَى أَشْرَ الْقَوْمِ يَتَأَلَّفُهُمْ بِذَلِكَ، فَكَانَ يَقْبَلُ بِوَجْهِهِ وَحَدِيثِهِ عَلَى، حَتَّى ظَنَنْتُ أَنِّي خَيْرُ الْقَوْمِ، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَنَا خَيْرٌ أَوْ أَبُو بَكْرٍ؟ قَالَ: «أَبُو بَكْرٍ» فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَنَا خَيْرٌ أَوْ عُمَرُ؟ فَقَالَ: «عُمَرُ»، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَنَا خَيْرٌ أَوْ عُثْمَانُ؟ قَالَ: «عُثْمَانُ»، فَلَمَّا سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فَصَدَّقَنِي فَلَوَدِدْتُ أَنِّي لَمْ أَكُنْ سَأَلْتُهُ} (أخرجه الترمذي في الشمائل: ۳۴۴، وحسنه الألباني).

واتە: ەمىرى كوپى عاص ﷺ، دەلى: پىغەمبەرى خوا ﷺ ئەگەر كەسىك خراپىرىنى خەلپىش بووايه، پرووى تىدەكردو فەرمىاشتى لەگەل دەكرد، بەو ە دلى پادەگرتن، زۆرىش پرووى لە من دەكردو قسەى لەگەلدەكردم، ەتا پۆژىك گومانم وابرد: من لە ەموو خەلك باشترم، پۆژىك پىمگوت: ئەى پىغەمبەرى خوا ﷺ! من باشترم يان ئەبوو بەكر؟ فەرمووى: ئەبوو بەكر، گوتم: ئەى پىغەمبەرى خوا ﷺ! من باشترم يان عومەر؟ فەرمووى: عومەر، گوتم: ئەى پىغەمبەرى خوا ﷺ! من باشترم يان عوسمان؟ فەرمووى: عوسمان، كاتىك لە پىغەمبەرى خوا پىرسى، ئەوىش بەراستىيى وەللى دامەو، ەزم دەكرد لىم نەپرسىيايه.

فەرموودەى سىيەم: {عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: «خَدَمْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ عَشْرَ سِنِينَ فَمَا قَالَ لِي أَفْ قَطُّ، وَمَا قَالَ لِي شَيْءٌ صَنَعْتُهُ لِمَ صَنَعْتُهُ؟ وَلَا لِي شَيْءٌ تَرَكْتُهُ لِمَ تَرَكْتُهُ؟ وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مِنْ أَحْسَنِ النَّاسِ خُلُقًا، وَلَا مَسَسْتُ خَرًا قَطُّ، وَلَا حَرِيرًا، قَطُّ، وَلَا شَيْئًا كَانَ أَلْيَ مِنْ كَفِّ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، وَلَا شَمَمْتُ مِسْكَ قَطُّ وَلَا عِطْرًا، كَانَ أَطْيَبَ مِنْ عَرَقِ النَّبِيِّ ﷺ»} (أخرجه الترمذي: ۲۰۱۵، وفي الشرائع: ۳۴۵، قال: هذا حديث حسن صحيح، وصححه الألباني).

واتە: ئەنەسى كوپى مالىك ﷺ دەلى: دە سالان خزمەتى پىغەمبەرى خوا ﷺ كرد (وەك مىرد مندالىك كە دايكى ەتاوئەتى، پىغەمبەرى خوا ﷺ كەسىكى ناردو ە دوای كەسىكدا ئىشىكى پىكردو، بچو ە فلانكەس وابلى، ئەو شتانەى پىكردوون)، ەركىز پىئى نەفەرمووم: ئووف (وشەيه كە بو بىزارى دەربىن)، ەركىز شتىكم كىدبى پىئى نەفەرمووم: بوچى كىدووتەو، شتىكم ئەگەر واز لى ەتاوئى نەفەرمووم: بوچى وازت لى ەتاوئە؟

[بىگومان ئەگەر كارپى خراپى كىدبى، پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرموئەتى: مەيكەو، ئەركىكى چواندبى، ئاگادارى كىدووتەو، بەلام مەبەستى ئەوئەيه ە

توورەیی پئی نه فەرموو، یان بە شیوەیەکی بێزاریی، یان بە شیوەیەکی دلی
بەرەنجینی پئی نه فەرموو، بۆ ئەوەی بە هەلە لەم دەقە تێنەگەین!

چونکە عومەری کوری ئەبوو سەلەمە دەلی: من لە خزمەت پیغەمبەر دا
بووم نانم دەخوارد، دەستم لە قاپە کە گیرا، پیغەمبەری خواش ﷺ فەرمووی:
{يَا غُلَامُ، سَمِ اللّٰهَ، وَكُلْ بِمِمينِكَ، وَكُلْ مِمَّا يَلِيكَ} ئەی پۆلە! ناوی خوا بینە
(دیارە ناوی خوای نه هیانە)، لە پیش خۆتەوه بخۆ بە دەستی راستبخۆ
(دیارە بە دەستی چەپ خواردوو یەتی).

کەواتە: پیغەمبەری خوا ﷺ ئەگەر شتیکی ناریک لە پیش چاوی کرابی، بە
دنیایی لئی بێدەنگ نه بوو.

دوایی ئەنەس دەلی: پیغەمبەری خوا ﷺ لە هەموو کەس رەوشتی جوانتر
بوو، من هەرگیز دەستم لە هیچ قوماشیک کە ناویشمی تیکەل بێ و لە هیچ
ئاویشمیک و لە هیچ شتیک نه داوه، لە دەستی پیغەمبەری خوا ﷺ نه رمت
بووبی، هەروەها هیچ میسکیک و هیچ عەتریکم بۆن نه کردووە کە لە ئارەقە ی
پیغەمبەری خوا ﷺ بۆنخۆشتەر بووبی، [چونکە هەمیشە بۆنی خۆشی لە خۆی
داوه، خۆی لە خواردنی هەموو ئەو شتانه پاراستووە کە بۆن ناخۆشن].

فەرموودە ی چوارەم: {عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، عَنْ رَسُولِ اللّٰهِ ﷺ أَنَّهُ كَانَ عِنْدَهُ
رَجُلٌ بِهِ أَكْرُ صُفْرَةٍ قَالَ: وَكَانَ رَسُولُ اللّٰهِ ﷺ لَا يَكَاذُ يُوَاجُهُ أَحَدًا بِشَيْءٍ يَكْرَهُهُ، فَلَمَّا
قَامَ قَالَ لِلْقَوْمِ: «لَوْ قُلْتُمْ لَهُ يَدْعُ هَذِهِ الصُّفْرَةَ» {أخرجه أحمد: ۱۲۵۹۵، تعليق
شعيب الأرنؤوط: إسناده حسن}.

واتە: ئەنەسی کوری مالیک ﷺ لە پیغەمبەری خواوە ﷺ دەگێرتتەوه کە
پیاویک لە لای بوو، شوێنەواری زەردییەکی پێوه بوو، [یان زەغفەرەان بوو،
یان رەنگیکی زەرد بوو لە خۆی داوه، یان جوورە بۆنکی زەرد بوو، ئەو
بۆنەش کە لە خۆ دەدرین، ئەگەر رەنگیان دیاربێ، زیاتر هی ئافرەتانن].

پېغەمبەرىش ﷺ نىڭ بىر ھېچ كەسنىڭ شەكلىنى پى ناخۇش بى، پۈۋەپۈۋە
پىنى نەلى، [دەلىم: ھەندىك كەس ئەگەر تىپرا نەبىنىي، پىنى نەگۈتۈ، بەلام
ئەگەر كەسنىڭ تىپرا نەبىنىي، پىنىگۈتۈ، ئەۋەتە ھەمىرى كۈرى عاص لىي دەپرسى:
من چاكترم، يان ئەۋۋە بەكر؟ دەفەرمۈي: ئەۋۋە بەكر، يان ئەۋۋە عومەرى
كۈرى ئەۋۋە سەلەمە [پېغەمبەرى خوا ﷺ] فەرمۈۋەتتى: ئاۋا مەخۇ، ناۋى خوا
بىنەۋ بەدەستى راستبۇۋە لە پىش خۇتەۋە بخۇ، كاتىك ھەلسا پېغەمبەر ﷺ
بە خەلكە كەي فەرمۈۋ، دەۋۋا يە پىنى بلىن ئەۋ زەردايەۋە ۋاز لى بېنىنى، (ۋاتە:
پەنگى زەرد لە خۇى نەدات).

فەرمۈۋەدى پىنچەم: {عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: «مَا ضَرَبَ رَسُولُ اللَّهِ
بِيَدِهِ شَيْئًا قَطُّ إِلَّا أَنْ يَجَاهِدَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، وَلَا ضَرَبَ خَادِمًا أَوْ امْرَأَةً»} (أخرجه
مسلم: ۲۳۲۸، وأبو داود: ۴۷۸۶، وابن ماجه: ۱۹۸۴).

ۋاتە: دايكىمان عائىشە (خوا لىي رازى بى) دەلى: پېغەمبەرى خوا ﷺ ھەرگىز
بە دەستى خۇى لە ھېچ شەكلى نەداۋە، مەگەر لە پىناۋى خواۋا جەنگ بىكات
ۋ، نە لە خزمەتكارىكى داۋە، نە لە ھېچ ھاسەرىكى خۇىشى داۋە.

فەرمۈۋەدى شەشەم: {عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: «مَا رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ
مُنْتَصِرًا مِنْ مَظْلَمَةٍ ظَلَمَهَا قَطُّ، مَا لَمْ يُنْتَهَكْ مِنْ مَحَارِمِ اللَّهِ تَعَالَى شَيْءٌ، فَإِذَا
انْتَهَكَ مِنْ مَحَارِمِ اللَّهِ شَيْءٌ كَانَ مِنْ أَشَدِّهِمْ فِي ذَلِكَ غَضَبًا، وَمَا خَيْرَ بَيْنَ أَمْرَيْنِ إِلَّا
اخْتَارَ أَيْسَرَهُمَا مَا لَمْ يَكُنْ مَأْتِمًا»} (أخرجه البخاري ۶۴۰۴، ومسلم: ۲۳۲۷).

ۋاتە: دايكىمان عائىشە (خوا لىي رازى بى) دەلى: ھەرگىز پېغەمبەرى خوا
ﷺ نەبىنىۋە سەمەئىكى لى كرابى، تۆلە بىستىنەتەۋە، مادام قەدەغەيەكى خوا
نەشكىزىابى، بەلام كاتىك قەدەغەكانى خوا دەشكىزان، لە ھەموو كەس زياتر
تۈۋرە دەۋۋە، ھەروەھا ھەرگىز پېغەمبەرى خوا ﷺ سەپشك نەكراۋە لە نىۋان
دوۋ شتاند، مەگەر كامەي ئاسانە، ئەۋەدى ھەلبۇاردۈۋە ئەگەر گوناح نەۋۋەبى.

مەبەستى دايكىمان عائىشە خوا لىيى رازى بى، ئەو ھەيە كە پىغەمبەرى كۆتايى
 ﷺ لەسەر خۇدى خۇي توورە نەبوو، ھەقى خۇي لە خەلک نە کردۆتەو، بۇ
 وىتە: يەكەك لە ھاو، لان ھاتو ھەيەكى بى جىي کردو، ھەرەبىكى خىلەكى
 ھاتو ھەيەكى ناشايستەي کردو، بەشيو ھەيەكى ناگونجاو بانگى کردو، يان
 جارېك ھەرەبىكى خىلەكى عەبايەكەي پاكىشاو مىلى سوور کردو، يەكەكى
 دىكە پىي گوت: بىتە بەشم بدە لەو دەستكەوتە، نە مالى بابتەو نە مالى
 دايكە! پىغەمبەرىش ﷺ ھەرمووي: راست دەكەي مالى باب و دايكە نە،
 يانى: پىغەمبەرى خوا ﷺ لەسەر خۇي لە خەلک توورە نەبوو، ھەقى خۇي
 لە خەلک نە کردۆتەو، بەلام ئەگەر شىتېكى ناشەرعى و ناھەقى كرابى، توورە
 بوو ھەقى چەسپاندو، ناھەقىشى پوچاندۆتەو.

ھەرموودەي ھەوتەم: {عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: اسْتَأْذَنَ رَجُلٌ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَأَنَا عِنْدَهُ، فَقَالَ: «بِئْسَ ابْنُ الْعَشِيرَةِ» أَوْ «أَخُو الْعَشِيرَةِ»، ثُمَّ أَذِنَ لَهُ، قَالَ لَهُ الْقَوْلُ، فَلَمَّا خَرَجَ، قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، قُلْتُ مَا قُلْتَ ثُمَّ أَلْتَّ لَهُ الْقَوْلُ؟ فَقَالَ: «يَا عَائِشَةُ، إِنَّ مِنْ شَرِّ النَّاسِ مَنْ تَرَكَهُ النَّاسُ أَوْ وَدَعَهُ النَّاسُ اتِّقَاءَ فُحْشِهِ»} (أخرجه البخاري: ۵۷۰۷، ومسلم: ۲۵۹۱، والترمذي: ۱۹۹۶، وقال: حسن صحيح).

واتە: دايكىمان عائىشە (خوا لىيى رازى بى)، دەلى: پياويك مۆلەتى لە
 پىغەمبەرى خوا ﷺ ۋەرگرت بىتە ژوورەو، منىش لە لاي بووم، لەو كاتەدا
 ھەرمووي: ئەو ھەرەبىكى كۆرى ھۆزەكەيە، يان خراپترىن براى ھۆزەكەيە،
 دوايى مۆلەتى دا، كاتىك ھات قسەي نەرمى لەگەل کرد، كاتىك رۆيشت،
 گوتەم: ئەي پىغەمبەرى خوا ﷺ! ئەو ھەت ھەرمو كە ھەرمووت، دوايىش قسەي
 نەرمەت لەگەلدا کرد؟ ھەرمووي: ئەي عائىشە! خراپترىن كەس كەسكە خەلک
 وازى لى بىنى، يان پشتگوويى بخت لەبەر خراپيانى.

واتە: مەرج نیه کە مەن پێزم لە ھەر کەسێک گرت، لەبەر ئەوە بێ بەرپێزو چاک بێ، بەلکو جاری وایە تاکو لە خرابییەکی سەلامەت بێ، دەگونجی وەک مودارا پێز لە ھەندێک کەس بگری، بە شایستەیی پێزیش نەبێ.

فەرموودەیی ھەشتەم: (عَنِ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ قَالَ: قَالَ الْحُسَيْنُ ﷺ: سَأَلْتُ أَبِي، عَنْ سِيرَةِ النَّبِيِّ ﷺ فِي جُلُوسَاتِهِ، فَقَالَ: «كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ دَائِمَ الْبِشْرِ، سَهْلَ الْخُلُقِ، لَيْسَ بِالْجَانِبِ، لَيْسَ بِفَظٍّ وَلَا غَلِيظٍ، وَلَا صَخَابٍ وَلَا فَحَاشٍ، وَلَا عِيَابٍ وَلَا مُشَاجٍ، يَتَغَافَلُ عَمَّا لَا يَشْتَهِي، وَلَا يُؤْيِسُ مِنْهُ رَاجِيهِ، وَلَا يَخِيبُ فِيهِ، قَدْ تَرَكَ نَفْسَهُ مِنْ ثَلَاثٍ: الْمِرَاءِ، وَالْإِكْتَارِ، وَمَا لَا يَغْنِيهِ، وَتَرَكَ النَّاسَ مِنْ ثَلَاثٍ: كَانَ لَا يَذُمُّ أَحَدًا وَلَا يَعْيبُهُ، وَلَا يَطْلُبُ عَوْرَتَهُ، وَلَا يَتَكَلَّمُ إِلَّا فِيمَا رَجَا نَوَابَهُ، وَإِذَا تَكَلَّمَ أَطْرَقَ جُلُوسُهُ كَأَمَّا عَلَى رُءُوسِهِمُ الطَّيْرُ، فَإِذَا سَكَتَ تَكَلَّمُوا لَا يَتَنَازَعُونَ عِنْدَهُ الْحَدِيثَ، وَمَنْ تَكَلَّمَ عِنْدَهُ أَنْصَتُوا لَهُ حَتَّى يَفْرُغَ، حَدِيثُهُمْ عِنْدَهُ حَدِيثٌ أَوَّلِهِمْ، يَضَحَكُ مِمَّا يَضَحَكُونَ مِنْهُ، وَتَتَعَجَّبُ مِمَّا يَتَعَجَّبُونَ مِنْهُ، وَيَبْصُرُ لِلْغَرِيبِ عَلَى الْجَفْوَةِ فِي مَنْطِقِهِ وَمَسْأَلَتِهِ، حَتَّى إِنْ كَانَ أَصْحَابُهُ لَيَسْتَجْلِبُونَهُمْ وَيَقُولُونَ: إِذَا رَأَيْتُمْ طَالِبَ حَاجَةٍ يَطْلُبُهَا فَأَرْفُدُوهُ، وَلَا يَقْبَلُ الثَّنَاءَ إِلَّا مِنْ مُكَافِيٍّ، وَلَا يَقْطَعُ عَلَى أَحَدٍ حَدِيثَهُ حَتَّى يَجُوزَ فَيَقْطَعَهُ بِنَهْيٍ أَوْ قِيَامٍ) (أخرجه الترمذي في الشمائل: ٣٥١، الطبراني في الكبير: ٤١٤، حديث ضعيف).

واتە: ھەسەنی کوڕی عەلی ﷺ دەلێ: ھوسەین ﷺ گوتی: لە بابم پرسی [واتە: لە ھەلی کوڕی ئەبی تالیبی پرسیوە] لە بارەیی ھەلسوکهوتی پێغەمبەرەو ھە ﷺ لەگەڵ ئەوانەیی لە کوڕدا لەگەڵدەنیشن، ھەلی گوتی: پێغەمبەری خوا ﷺ ھەمیشە ڕوو خۆش بوو، ڕەوشتی ئاسان بوو، نەرم و نیاں بوو، قسە ڕەق و دل ڕەق نەبوو، دەنگ بەرزکەرەو ھە قسەیی ناشیرینکەر ڕەخنەگر نەبوو، ڕووی لە خەڵک وەرەندەگێڕاو، شتێک کە ئارەزووی لێ نەبووایەو بە دلی نەبووایە خۆی لێ بەسەرەو ھە دەبەرد، (نادیدەیی دەگرت)، ھەر کەسێک پێی ئومیدەوار بووایە ئاومیدی نەدەکردو بە دەست بەتالیبی بەرپێی نەدەکرد، (ھەر نەبێ قسەیی ھەکی خۆشی بو دەکرد، ئەگەر نا پێغەمبەر ﷺ ھەرچی داوای

لَئِكَرَاوَه، نەیبووە ببیە خشئ)، لە خۆیدا سئ شتی نەدەکردن: شەرە قسەى لەگەڵ خەلك نەدەكردو، زۆرى قسە نەدەكردن و، شتێك كە پێوهى پەيوەست نەبووايە قسەى لە بارەوہ نەدەكرد، لە ڕووى خەلكیشەوہ وازى لە سئ شتان هێنابوو: زەمى كەسى نەدەكرد، عەببى لئ نەدەگرت و، بەدواى عەببى كەس دا نەدەگەرپا، ھەر كاتێك فەرمايشتى كەردبايە تەنيا قسەيەكى دەكرد، كە ئومێدەوار بووايە پاداشتى ھەبئ، كاتێك ئەو فەرمايشتى دەكرد ئەوانەى لە خزمەتى دا دانیشتبوون، بئ دەنگ دەبوون، وەك بەلندە لەسەر، سەریان ھەلنیشتبئ، كاتێك ئەو بێدەنگ دەبوو، ئنجا ئەوان قسەیان دەكرد، لە لای پێغەمبەر ﷺ شەرە قسەیان نەدەكرد، كەسێك لە كۆرى پێغەمبەردا ﷺ قسەى كەردبايە، ئەوانى دىكە ھەموويان بێدەنگ دەبوون، تاكو لئ دەبووہوہ، قسەى ھەموويان وەك قسەى يەكەميان بوو (واتە: ھەموويان بە گەنگى پێدان و بايەخ پێدانەوہ گوويان بۆ قسەى يەكدى دەگرت، لە كۆرى پێغەمبەردا ﷺ)، پێدەكەنى بەو شتەى ئەوان پێى پێدەكەنين، شتێك ئەوان سەرساميان پێى دەبرېبايە، ئەويش پێى سەرسام دەبوو، باباى نامۆ و نەشارەزا كە دەھات، ئەگەر قسەيەكى كەردبايە، يان داوايەكى كەردبايە نەگونجاو و زېر بووايە، ئارامى لەسەر دەگرت، تەنانەت ھاوہلان خوا لئيان ڕازى بئ پێيان خۆشبوو خەلكى عەرەبى خێلەكىي بئین [دەيانگوت: ئەوان ھەندىك پەرسىار لە پێغەمبەرى خوا ﷺ دەكەن و، ھەندىك شت دەلئین و ھەندىك شتى لئ داوا دەكەن، تيمە پێمان عەببە. لە خويان نەوہ شاندۆتەوہ، ئنجا ئەوان لە ئەنجامى ئەوہدا كە عەرەبە خێلەكییەكان ھەندىك شتيان لە پێغەمبەر ﷺ دەپەرسى، سووديان دەبينى و بۆيان دەردەكەوت]. پێغەمبەرى خوا ﷺ دەیفەرموو: ئەگەر كەسێكتان بينى، كارو پتووستییەكى ھەبوو بۆى جێبەجئ بكەن، لە كەسى قەبوول نەدەكرد ستایشى بكات، مەگەر كەسێك چاكەيەكى لەگەڵ كەردبايە، قسەى كەسى نەدەبەرى ھەتا خۆى قسەكەى تەواو دەكرد، ياخود كۆرەكە كۆتايى پێدەھات.

فهرمووده‌ی نؤیه‌م: {عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: «أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ يَقْبَلُ الْهَدِيَّةَ وَيُثِيبُ عَلَيْهَا»} (أخرجه البخاري: ۲۵۸۵، وأبو داود: ۳۵۳۸).

واته: دایکمان عائشه (خوا لئی رازی بی) ده‌گیرته‌وه: که پیغهمبه‌ر ﷺ دیاری له خه‌لک وهرده‌گرت و، پاداشتی له‌سه‌ر ده‌دایه‌وه.

۷- (بَابُ مَا جَاءَ فِي حَيَاءِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ)، باسی نه‌وه‌ی له باره‌ی شهرم و شکوی پیغهمبه‌ری خواوه ﷺ هاتوه:

له‌و باره‌وه‌ش ته‌نیا تم ده‌قه دینین:

فهرمووده‌ی به‌که‌م: {عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ ﷺ قَالَ: «كَانَ النَّبِيُّ ﷺ أَشَدَّ حَيَاءً مِنَ الْعَذْرَاءِ فِي خُذْرِهَا، وَكَانَ إِذَا غَرَّ شَيْئًا عَرَفْنَاهُ فِي وَجْهِهِ»} (أخرجه البخاري: ۶۱۱۹، ومسلم: ۲۳۲۰).

واته: نه‌بوو سه‌عیدی خودری ﷺ ده‌لئ: پیغهمبه‌ری خوا ﷺ له کچی پشت په‌رده به شهرم و شکوتر بوو، ته‌گهر شتیکی پی ناخوش بووایه، له پرویدا ده‌مانزانی.

واته: مه‌رج نیه پیغهمبه‌ری خوا ﷺ هه‌موو شتیکی ده‌رپی بی و هه‌موو شتیکی فهرموو بی، به‌لام ته‌گهر شتیک جیی شهرم بووایه، ﷺ پرووی لی لاده‌داو، که تهماشای دهم و چاوی پیغهمبه‌رمان ده‌کرد ﷺ ده‌مانزانی نه‌و شته‌ی پییخوشه، یان پییناخوشه.

۸- (بَابُ مَا جَاءَ فِي أَسْمَاءِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ)، باسی نه‌وه‌ی له باره‌ی ناوه‌کانی پیغهمبه‌ری خواوه ﷺ هاتوه:

له‌و باره‌وه‌ش تم دوو ده‌قه دینین:

فهرمووده‌ی به‌که‌م: {عَنْ جُبَيْرِ بْنِ مُطْعِمٍ ﷺ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنْ لِي أَسْمَاءٌ أَنَا مُحَمَّدٌ، وَأَنَا أَحْمَدُ، وَأَنَا الْمَاحِي الَّذِي يَمْحُو اللَّهُ بِي الْكُفْرَ، وَأَنَا الْحَاشِرُ

الَّذِي يُخَشِّرُ النَّاسَ عَلَى قَدَمِي، وَأَنَا الْعَاقِبُ وَالْعَاقِبُ الَّذِي لَيْسَ بَعْدَهُ نَبِيٌّ» { أخرجه مالك: ۱۸۲۳، وأحمد: ۱۶۷۸۰، ومسلم: ۲۳۵۴، والترمذي: ۲۸۴۰، وقال: حسن صحيح، والنسائي في الكبرى: ۱۱۵۹۰، والدارمي: ۲۷۷۵، وابن حبان: ۶۳۱۳. }

واته: جوبه‌یری کو پی موت‌عیم ﷺ ده‌لئ: پی‌غهمبه‌ری خوا ﷺ فهرمووی: من چ‌ند ناوی‌کم ه‌ه‌ن: من ناوم موحه‌مه‌ده‌و، ناوم ته‌حه‌ده‌و، ناوم ما‌حیه، که خوا کوفرم پی‌ ده‌س‌ریت‌ه‌وه‌و لاده‌باو، ناوم حاشیره، خ‌ه‌ل‌ک به‌دوای مندا ک‌ود‌ه‌کریت‌ه‌وه‌و ح‌ه‌شر ده‌کرین، (پی‌غهمبه‌ری خوا ﷺ پی‌شیان ده‌که‌وی فهرمایشت له‌گه‌ل خوا‌دا ده‌کات، ئن‌جا خ‌وای په‌روه‌ردگار ده‌ست ده‌کات به‌ لی‌پ‌رسینه‌وه‌و ح‌ی‌ساب و ک‌ی‌تابیان)، ه‌ه‌روه‌ها ناوم عاقیه، عاقیبیش ته‌و که‌سه‌یه له‌ د‌وای ته‌و ه‌ی‌چ پی‌غهمبه‌ری‌ک نایه. واته: پی‌غهمبه‌ری خوا موحه‌مه‌د ﷺ ک‌وتا پی‌غهمبه‌ره.

فهرمووده‌ی دووهم: {عَنْ حَافِظَةَ ۞ قَالَ: لَقِيتُ النَّبِيَّ ۞ فِي بَعْضِ طُرُقِ الْمَدِينَةِ فَقَالَ: «أَنَا مُحَمَّدٌ، وَأَنَا أَحْمَدُ، وَأَنَا نَبِيُّ الرَّحْمَةِ، وَنَبِيُّ التَّوْبَةِ، وَأَنَا الْمُقْفَى، وَأَنَا الْحَاشِرُ، وَنَبِيُّ الْمَلَا حِمٍ»} { أخرجه الترمذي في الشمائل: ۳۶۷، وحسنه الألباني. }

واته: ح‌وزه‌یفه ﷺ ده‌لئ: له‌ ه‌ه‌ندی‌ک له‌ ک‌ولانه‌کانی مه‌دینه به‌ پی‌غهمبه‌ره ﷺ گه‌یشتم، فهرمووی: من موحه‌مه‌دم و، من ته‌حه‌دم و، من پی‌غهمبه‌ری ره‌حه‌تم، من پی‌غهمبه‌ری گه‌رانه‌وه‌و ته‌وبه‌ وه‌رگرت‌م و، من موقه‌ففام (المُقْفَى: الَّذِي قَفَّى آثَارَ مَنْ سَبَقَهُ مِنَ الْأَنْبِيَاءِ) واته: شوینکه‌وت‌ووی شوین‌ه‌واری پی‌غهمبه‌رانی پی‌شووم، (وَأَنَا الْحَاشِرُ)، من ک‌وکه‌ره‌که‌م {واته: له‌سه‌ر داواو ت‌کا‌کردنی پی‌غهمبه‌ره ﷺ خ‌وای بال‌ا ده‌ست ده‌ست ده‌کات به‌ لی‌پ‌رسینه‌وه‌ی خ‌ه‌ل‌ک، له‌ قیامه‌ت دا، یاخ‌ود: یه‌که‌مین که‌س که‌ زین‌دو ده‌بی‌ته‌وه‌ له‌ روژی د‌واییدا بو‌ کاتی ح‌ه‌شو ح‌ی‌ساب پی‌غهمبه‌ری ک‌وتایه‌}، ه‌ه‌روه‌ها من پی‌غهمبه‌ری جه‌نگ و رووبه‌روو بو‌ونه‌وه‌کانم (له‌ پی‌ناوی خ‌وای په‌روه‌ردگاردا).

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسى دووهم

پێناسە ی ئەم دەرسە

بەرێژان!

ئەم دەرسەمان لە حەفدە (۱۷) ئایەت پێک دێ، ئایەتەکانی: (۱۷ - ۳۳)،
 ھەمووشیان لە بارە ی ھاوێلانێ باخە کە (أَصْحَابِ الْجَنَّةِ) وەن، کە بیریاریان
 داوہ لە کاتی ھەڵگرتنەوہ ی حاصەلات و بەرھەمی باخە کە یاندا، بە پەنھانی
 کار بکەن، تاکو بەشی نەداران و ھەژاران ی نەدەن، خواش ﷻ لە کاتی کدا
 لە شیرین خەودا بوون، بەلایەکی گشتگیری ناردۆتە سەر باخە کە یان و، وە ک
 پەریژێکی سوور و سەھەتالە - پەریژێک کە ھیچی نەما بێ - ی لێھاتوہ،
 یان وە ک زەویەکی سووھا کە سووھا بێ، خوا ی دادگەر لە سەر ئەو نەتە
 خراپە یان سزای داو و بەلایەکی گەورە ی بەسەر ھێناو و، بەلام دوا ی پەشیمان
 بوونەوہو، کەوتوونە گلەیی و گازاندە لە نێو خۆیانداو، راشیان گە یاندوہ کە
 بو لای خوا ئارەزوومە ندب و ئومیدیشیان خواستوہ خوا ﷻ چاکتر لەو باخە ی
 وە ک سزا دراتی ک لێیان ستێندراوہتوہ، پێیان بدات.

﴿إِنَّا بَلَوْنَهُمْ كَمَا بَلَوْنَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ إِذْ أَقْسَمُوا لَيَصْرِمُنَّهَا مُصْبِحِينَ ﴿١٧﴾ وَلَا يَسْتَنْوُونَ ﴿١٨﴾ فَطَافَ
 عَلَيْهَا طَائِفٌ مِّن رَّبِّكَ وَهُمْ نَائِمُونَ ﴿١٩﴾ فَأَصْبَحَتِ كَالْعَصِيرِ ﴿٢٠﴾ فَنَادَا مُصْبِحِينَ ﴿٢١﴾ أَنِ اغْدُوا عَلَى
 حَرْبِكُم مِّنْ كُنُفٍ صُرِمَتْ ﴿٢٢﴾ فَأَنْطَلَقُوا وَهُمْ يَخْفَوْنَ ﴿٢٣﴾ أَلَا يَدْخُلُهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُم مِّنْكُمْ ﴿٢٤﴾
 وَغَدُوا عَلَى حَرٍِّ قَدِيرٍ ﴿٢٥﴾ فَلَمَّا رَأَوْهَا قَالُوا إِنَّا لَضَالُونَ ﴿٢٦﴾ بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ﴿٢٧﴾ قَالَ أَوْسَطُهُمْ أَلَمْ أَقُلْ
 لَكُمْ لَوْلَا تُسَبِّحُونَ ﴿٢٨﴾ قَالُوا سُبْحَنَ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٢٩﴾ فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَلَوُمُونَ ﴿٣٠﴾
 قَالُوا يَوَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٣١﴾ عَسَى رَبَّنَا أَن يَبْدِلَنَا خَيْرًا مِّنْهَا إِنَّا إِلَى رَبِّنَا رَاغِبُونَ ﴿٣٢﴾ كَذَلِكَ الْعَذَابُ
 وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٣٣﴾﴾

مانای دەقا و دەقی ئایەتەکان

{ئیمە ئەوان (بێپروایان) مان تاقیکردنەووە وەك چۆن خاوەنانی باخەكەمان تاقیکردنەووە، كاتێك سوپیدیان خوارد لە كاتی چوونە ئێو بەیانیدا میوەكەیان دەچنن (۱۷) هیچیشی لێ نابوێرن (بۆ ئەدارانی بھێلنەووە) (۱۸) (لە ئەنجامی ئەو بریارەیاندا) (یەكسەر) باخەكەیان (بەلایەك ی گشتگیر)ی لە پەروەردگار تەووە بەسەرھات، (دایبۆشی)، لە كاتێكدا ئەوان خەوتبوون (۱۹) ئیدی (باخەكەیان) وەك پەریزێکی سووعمای لێھات (۲۰) ئنجا لە بەیانی (زوو)دا بانگی یەكدییان كرد (۲۱) كە ئەگەر ئێوە چنەر (و لێكەرەووە)ی (میوە بەری باخەكەتانن) زوو بپۆن بۆ كێلگەو مەزرایەكەتان (۲۲) ئنجا بە چەو پێكەووە دوانی پەنھانەووە دەرچوون (۲۳) (بە یەكدییان دەگوت: ئەمڕۆ نابێ هیچ ئەدارێك لێتان وە ژوور (باخەكەتان) بكەوێ (۲۴) ئنجا پۆشیشتن (و پێیان وابوو) لەسەر پێگرتن و نەھێشتن (ی بەھرەمەندبوونی ھەژاران لە بەروبوومی باخەكەیان) تواندارن (۲۵) بەلام كاتێك بینیان (بۆتە قەرەبرووت) گوتیان: ئیمە پێ لێ تێكچووین، (ئەمە باخەكە ی ئیمە نیە) (۲۶) (پاشان كە زانییان باخەكەیانە وای بەسەرھاتووە، گوتیان: بەلكو ئیمە زیانبارو بئ بەشین (۲۷) چاكترینەكەیان گوتی: ئەدی پێم نەگوتن دەبووایە (خوا) بە پاك بگرن (لەوێ سەرپێچی لە فەرمانی بكەن و ئەداران بئ بەش بكەن!) (۲۸) گوتیان: پاكیی بۆ پەروەردگارمان، بەراستی ئیمە ستمكاربووین (۲۹) ئنجا بە گلەیی و گازەندە كردنەووە ڕوویان لە یەكدی كرد (۳۰) (گوتیان: ھاوار بۆ ئیمە، بێگومان ئیمە (لە خوا) یاخی بووین (۳۱) بەلكو پەروەردگارمان لەو (باخە) باشتەمان بدات (و بۆمان قەرەبوو بكتاوە) بە دنیایی ئیمە بەرەو لای (چاكەو بەخششی) پەروەردگارمان ئارەزوومەندین (۳۲) ئازارو سزا (بەكەمان بۆیان) بەم شیوەیە بوو، ئازاری (مەزلەگای) كۆتایی (لەووە) گەرەتەریشە (بۆ كەسانێك نەگەرێنەووە) ئەگەر زانیایان (۳۳)!

شیکردنهوهی هه ندیک له وشهکان

(بَلَوْنَهُمْ): واته: تاقیمان کردنهوه، جه پابندمانن، ده گوتری: (بَلَوْنَهُ أَي: اخْتَبَرْتَهُ) تاقیم کردهوه، جه پابندم (وَسَمِّيَ الْغَمَّ بَلَاءً، لِأَنَّهُ يُبْلِي الْجِسْمَ) خه م و خه فته بویه پئی گوتراوه: (بَلَاءً) چونکه جهستهی مرووف بیهیز دهکات و دهیتوینتیهوه. (لِصَرْمِهَا): (الصَّرْمُ: الْقَطِيعَةُ) داپران، (وَالصَّرِيمَةُ: قِطْعَةٌ مُنْصَرِمَةٌ مِنَ الرَّمْلِ) (صَرِيم): بهشیکه له کۆمێک، گردۆلکهیهکی م، که داپرابی له باقی لهکه، (الْأَشْجَارُ الصَّرِيمَةُ: يَعْنِي الْمَضْرُومَ حَمْلُهَا)، نهو دره ختانهی میوه که یان چنراوه، ههروهها شهوگاریش پئی دهگوتری: (صَرِيم).

(وَلَا يَسْتَنْوَنَ): (أَي: لَا يَتَرَكُونَ شَيْئًا)، هیچی لی به جی ناهیلن، چونکه (الْإِسْتِثْنَاءُ) یانی: هه لهواردن، که دهفهرموی: (وَلَا يَسْتَنْوَنَ) یانی: هیچی لی هه لهناویرن بۆ هه ژاران بهیلتنهوه، نه مه تهسل و اتیه که ی، به لام له زاراوهی زانایانی ریزمانی عه پهبیدا دهلی: (الْإِسْتِثْنَاءُ: إِزَادَ لَفْظٍ يَقْتَضِي رَفْعَ بَعْضِ مَا يُوجِبُهُ عُمُومُ اللَّفْظِ الْمُتَقَدِّمِ)، هه لهواردن له رووی ریزمانی عه پهبیهوه بریتیه له: هینانی بیژهیه که خوازیاری تهوه بی هه ندیک لهوهی بیژهیه که ی پیشت خواستوو یه تی، هه لیگیری، دهگوتری: (جَاءَ الْقَوْمُ إِلَّا مُحَمَّدٌ) خه لکه که هات جگه له موحه ممه د، واته: موحه ممه د هه له داویرری لهوهی له گه ل خه لکه که دا هات بی، ههروهها (الْإِسْتِثْنَاءُ) به مانای گوتنی (إِنْ شَاءَ اللَّهُ) ش هاتوه، (وَلَا يَسْتَنْوَنَ) يَعْنِي وَلَا يَقُولُونَ: إِنْ شَاءَ اللَّهُ) نه گهر خوا حه ز بکات، نه گهر خوا بیهوی.

(طَائِفٌ): (الطَّوْفُ: الْمَشْيُ حَوْلَ الشَّيْءِ، وَطَائِفٌ أَي: بَلَاءٌ وَنَائِبَةٌ)، (طوف) بریتیه له به دهوری شتیکدا سووران، ئنجا (طَائِف) یش به به لایه که دهگوتری که دهوری شتیک بدات، واته: نابلووقه ی بدات و هیچی جه ب نه داو هه مووی له بهین بهری.

(كَالْمَرِيَمَ): (الْمَرْيَمُ: الْمُقْطُوعُ الثَّمَرِ)، (صريم): باخێك كه ميوه‌كه‌ی چنابێ و لێكرايێته‌وه، (صريم) به مانای شه‌وگاریش دێ و، به مانای ملیش دێ، كو ملیك له مله‌كه‌ی ديكه دا‌برایی.

(يَنْخَفُونَ): واته: به چه، یان به په‌نهانی پێكه‌وه قسه‌یان ده‌کرد، (الْخَفْتُ إِسْرَارَ النُّطْقِ)، (خفت): بریتیه له‌وه‌ی كه قسه‌کردن په‌نهان بکړی، به کوردیی (چه‌ی) پێ ده‌لێن، هه‌روه‌ها سرکه سرک و فسکه فسکیشی پێ ده‌لێن.

(حَرِدَ): (الْحَرْدُ: الْمَنْعُ مِنْ شِدَّةِ الْغَضَبِ)، (فرد) پێ لێگرتن له کاتی ئه‌وپه‌ری توو‌ره‌ییدا، هه‌روه‌ها (حَرْدَ) به مانای (إِمْتِنَاعَ) یش دێ، یانی: نه‌هێشتن، ده‌گوتی: (حَرِدَ أَيْ غَضِبَ)، بۆیه (حَرْدَ) به مانای توو‌ره‌بوونیش دێ.

(تَسْبِحُونَ): (أَيَّ تَحْمَدُونَهُ وَتَشْكُرُونَهُ)، خوا به پاک‌بگرن و سوپاس‌گوزاریی بۆ بکه‌ن، ئنجا به پاک‌گرتتی خوا له‌وه‌مه‌قامه‌دا واته: خوا به پاک‌بگرن له‌وه‌ی له‌ فه‌رمانی ده‌رب‌چن و لێی یاخی بن، هه‌ندیک‌یش گوتوو‌یان: وشه‌ی (تَسْبِیح) لێ‌رده‌ا به مانای گوتنی: (إِنْ شَاءَ اللَّهُ) یه.

(يَتْلُونَ): واته: له نێو خۆیاندا گله‌یی و گازانده‌یان له یه‌ک‌دی ده‌کرد، (الْوَمُ: عَدْلُ الْإِنْسَانِ بِنَسَبِهِ إِلَى مَا فِيهِ لَوْمٌ)، به کوردیی ده‌لێن: لومه‌کردن، سه‌رکونه‌کردن، سه‌رزه‌نش‌کردن، وشه‌ی (لَوْمٌ) بریتیه له‌وه‌ی مرو‌ف سه‌رکونه‌ بکړی، به‌وه‌ی پال بد‌ریته‌ لای شتێک، كه په‌خه‌ لێ گیراوه.

(نَزِيلًا): (الْوَيْلُ: الْقُبْحُ، وَيُطْلَقُ عَلَى التَّحَسُّرِ)، واته: ئه‌ی وه‌یله‌كه‌ی تێمه‌! له کو‌یی وه‌ره، ئنجا (وَيْلٌ) به مانای خه‌م و خه‌فته و نا‌ره‌حه‌تی و ئازار و مه‌ینه‌تی دێ.

(طَائِفًا): له (طَغَى) وه‌هاته‌وه، (طَائِفًا، طَائِفُونَ) هه‌ردوو‌کیان کو‌ی (طَائِفًا)، واته: له سنوور ده‌رچوو، (طَغَى أَيْ: جَاوَزَ الْحَدَّ) له سنوور ده‌رچوو، یان له سه‌رپێچییی کردندا سنووری به‌زاندا.

(رَغَبُونَ): (أَصْلُ الرُّغْبَةِ: السَّعَةُ فِي الشَّيْءِ، وَرَغِبَ فِيهِ: حَرَصَ عَلَيْهِ)، وشهى (رَغْبَةً) له ئەسلدا بریتیە له فراوانیی له شتیکدا، ئنجا دەگوتری: (رَغِبَ فِيهِ) یانی: سوور بوو لەسەر ئەو شتە، بەلام ئەگەر بگوتری: (رَغِبَ عَنْهُ) واتە: کەیفی پیتی نەهات و ئارەزووی لێ نەبوو.

مانای گشتیی ئایەتەکان

مانای گشتیی ئەم حەقەدە (۱۷) ئایەتە موبارەکە، بەسەرھاتی خواوەنانی باخەکیان گرتۆتە خۆیان، لەم حەقەدە ئایەتەدا خوا ﷻ بەسەرھاتیک دەگیرێتەو، وا پێدەچێ ئەو بەسەرھاتە ی ئەو باخە، شتیکی باو بووبی لە ئێو نەتەوێ عەرەبدا، کە کاتی خۆی قورئان بۆ یەکەمجار لە ئیواندا داہزیو، ئنجا ئیمە بەر لەوێ بێنە سەر روونکردنەوێ چەمک و واتای گشتیی ئایەتەکان، ئەم دوو گیرداوێە دینین، کە ھەردووکیان تەبەری لە تەفسیرەکی خۆیدا ھیناونی:

یەکەم: {عَنْ عِكْرَمَةَ قَالَ: هُمْ نَاسٌ مِنَ الْحَبَشَةِ كَانَتْ لِإِبْرَاهِيمَ جَنَّةٌ كَانَ يُطْعِمُ الْمَسَاكِينَ مِنْهَا، فَلَمَّا مَاتَ أَبُوهُمْ، قَالَ بَنُوهُ: وَاللَّهِ إِنْ كَانَ أَبُونَا لِأَحْمَقَ حِينَ يُطْعِمُ الْمَسَاكِينَ، فَأَقْسَمُوا لَيَصْرِمُنَّهَا مُصْبِحِينَ، وَلَا يَسْتَتْنُونَ، وَلَا يُطْعِمُونَ مِسْكِينًا}، (جامع البيان: ۳۴۷۲۸).

واتە: عیكریمە دەلی: ئەمە باسی كۆمەلە خەلکیكە خەلکی حەبەشە بوون، بابیان باخیکی ھەبوو، کە لە بەرھەمی ئەو باخە، (ئایا باخی دارخورما بوو، تری بوو، ھەنجیر بوو، میوھەکانی دیکە بوو، وێرای ئەوێ باخ بوو، پەنگە دانەوێلەو کشتوكاڵیش بووبی)، یارمەتیی نەداران و ھەژاران لەو باخە داو، بەلام کاتیک خواوەن باخەکە کۆچی دوایی کردو، کۆرەکانی گوتوویانە:

بە خوا باهەمان ئەفام و کەوودەن بوو، کاتێک لەو باخە ی خۆمان خواردنی داوە بەو ئەدارانە، ئنجا سویتەیان خوارد کە دەبێ ئەوان لە کاتی پێگەشتنی میوەی باخە کە یاندا، بە یانی زوو بچن باخە کە ببڕن و هیچی لێ هەڵناوێرن (واتە: هیچی بۆ هەژاران و ئەداران نەهێلنەو)، ئیدی سەرەنجام لەسەر ئەو نیەتە خراپەیان، خوا ئەو بەلایە ی بەسەر باخە کە یان هێناو.

دووهم: {عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ، قَالَ: هِيَ أَرْضُ بِالْيَمَنِ يُقَالُ لَهَا ضَرْوَانٌ مِنْ صَنْعَاءَ عَلَى سِتَّةِ أَمْيَالٍ}، (جامع البيان: ٣٤٧٣٤).

واتە: سەعیدی کۆری جوبەیر، دەڵێ: ئەو باخە لەسەر زەمینێک بوو لە یەمەن پێی گوتراو: زەرۋان، کە شەش میل لە شاری صەنعاو دوور بوو.

میلێک هەزار و شەستەد و نۆ (١٦٠٩) مەترە، واتە: دەوری دە (١٠) کیلۆمەتر لە شاری صەنعاو دوور بوو، هێ پیاویک بوو یارمەتیی هەژاران و ئەدارانی لێداو، دای کۆچی دوا یی خۆی کۆرەکانی بپاریان داو بەشی کەسی لێ نەدەن، سەرەنجام خوا ئەو بەلایە ی بەسەر باخە کە یان هێناو، کاتێ: کە بەرەو باخە کە یان چوون بە حیساب بۆ ئەو میوە کە ی بچن، تەماشای دەکەن، بۆتە زەویەکی سوور و سەفەتالەو هیچی لێ نەماو، بۆتە پەرێزێک، یاخود: بۆتە زەویەکی سووھماک.

خواش ﷺ ئاوا دەفەرموی: ﴿إِنَّا بَلَوْنَهُمْ كَمَا بَلَوْنَا أَحَبَّ الْجَنَّةِ﴾، ئێمە ئەوانان تاقیکردۆتەو، واتە: بپروایەکانی مەککەو، دەوروپەری مەککە، کۆمەلگایەکی پێغمبەری خوا ﷺ وەک چۆن خاوەنانی باخە کە مان تاقیکردنەو، واتە: ئەوانەش لە زلە زلانی و لە خەڵکی سامانداری مەککە، کە دەوڵەتە ندمان کردوون، ئێمە کانیە هەمان بۆ پەرخساندوون، وەک چۆن ئەو باخە مان داو بو بە خاوەنانی ئەو باخە، بەلام ئەوان لەبەر ئەوەی سوپاسگوزاریی خویان لەسەر نەکرد، بەلکو نیەتی خراپیان هێناو، کە عادیاتی بابیان هەڵبۆهێننەو، کە یارمەتیی هەژاران

و نه‌دارانی له به‌ره‌می باخ‌که ده‌دا، نه‌وان گوتیان: له‌مه‌ودوا یارمه‌تی هیچ هه‌ژاریک ناده‌ین، بۆیه خوا **ﷺ** سزای دان، واته: ئه‌ی بی‌پروایه‌کانی مه‌ککه و جگه له مه‌ککه‌ش، ئیوه‌ش وریا بن! ئه‌و ماڵ و سامان و سه‌روه‌ته‌ی که خوا بۆی ره‌خساندوون، به‌هر شی‌وه‌یه‌ک له شی‌وه‌کان که‌وتی‌ته‌ ده‌ستتان، به‌هه‌ق یان به‌ناهه‌ق، گرنگ ئه‌وه‌یه‌ ناگاتان لێی بێ، به‌و ماڵ و سامان و ده‌سه‌لاته‌ و به‌و نیعمه‌تانه‌ی خوا پێیداو، تا‌قی ده‌کرێ‌نه‌وه، ئنجا ته‌گه‌ر شوکری خواتان له‌سه‌ر نه‌کرد، وه‌ک گوته‌راوه: (الشُّكْرُ سِيَاجُ النُّعْمِ)، سوپاس‌گوزاری په‌رژینی به‌خششه‌کانه‌و ده‌یانپاریژی، وه‌ک چۆن باخ ته‌گه‌ر په‌رژینی هه‌بێ، پارێزراو ده‌بێ و زه‌ر نا‌کری، به‌هه‌مان شی‌وه به‌خششه‌کانیش ته‌گه‌ر سوپاسی خویان له‌سه‌ر بکری، پارێزراو ده‌بن و، هه‌ر به‌خششیک شوکری خوات له‌سه‌ر نه‌کرد، مانای وایه‌ خستووته به‌ر مه‌ترسیی له‌ به‌ین چوون.

ئىنجا دېتە سەر بەسەرھاتى خاوەنانى باخەكە: ﴿إِذْ أَقْبَمُوا بِصَرْفِهَا مُنْصِبِينَ﴾. یاد بکەوه کاتیک سویتىدىان خوارد، بەيانى زوو دەبى باخەكە بېرن واتە: بەرەكەى بچن و بەرھەمەكەى ھەنگىرنەوھ.

﴿وَلَا يَسْتَوُونَ﴾: سویتندیشان خوارد هیچی لئی هه لئاویرن و، هیچی لئی به جی نه هیلن، هه ندیکیش گوتوو یانه: ﴿وَلَا يَسْتَوُونَ﴾، یانی: نه شیانگوت: نه گهر خوا بیهوی (إن شاء الله)، به لام مانای یه که میان زیاتر به عه قله وه ده چه سپی، که مه به ست نه وه بووه: هیچی لئی به جی نه هیلن، (یعنی: وَلَا يَتَرَكُونَ مِنْهَا شَيْئًا لِلْمَسَاكِينِ)، هیچی لئی به جی نه هیلن بو هه ژاران و نه داران، وه که عاده تی بابیان، نه وان لهو خه یالپلاوه دابوون، برپاریان دا که به یانی زوو ده چن، ده یچن، بی نه وهی جاری هه ژارو نه داره کان بزنان، که نه وانیش زانیویانه کاتی چینی نه و باخه، که یه، دیاره سالانه له کاتی چینی باخه که دا هه ژارو نه داره کان چوون، که نه وانیش به شی خوین هاوکاری بکریتن، کوره کان گوتوو یانه: به یانی زوو ده چین بیش نه وهی خه لک بیدار بیته وه.

ئىنجا كاتىك ئەوان ئەو پىرەيان دا: ﴿طَافَ عَلَيْهَا طَافٌ مِّن رَّبِّكَ وَهُوَ نَافٍ﴾
 بەلەيكە لە پەرورەدگار تەو دابەزىە سەرى، لە حالىك دا ئەوان لە شیرین
 خەودابوون، بەلای خوا بۆ باخەكە هات، (طَافٌ) بە مانای دەورە دەره، بەلام
 خەواراوە تەو بۆ بەلای مەینەتیی، چونکە بەلای مەینەتیی دەورى ئەو کەسە
 یان ئەو شتە دەدات، ئابلوقەى دەداو جەبى ناداو، ناهێلێ بەملاولادا بپروات.

﴿فَأَصْبَحَتْ كَالصَّرِيمِ﴾
 ئیدی ئەو باخە، وەك چنراوى لێهات، یاخود: وەك
 دەشتىكى لماویى لێهات، یاخود وەك زەویەكى سووئەمكى لێهات، کە شتىكى
 لى سووئەتێراى، دەگوترى: بووبە سووئەمك، بوو بە قەرەبرووت، یاخود: وەك
 پارچەیکە لە شەوى تاریكى لێهات، پەرێز کە سووتا، پەش دادەگەرێ، وەك
 چۆن شەو پەشە ئەویش پەش دادەگەرێ.

﴿فَتَنَادُوا مُصِيعِينَ﴾
 بەیانى زوو كاتىك چۆنە ئیو بەیانیهو، بانگى یەكدیيان
 کرد، وا پێدەچى هەموویان خاوەن ژن و مأل بووین، بانگى یەكدیيان کرد.

﴿أَنِ اغْدُوا عَلَىٰ حَرْثِكُمْ إِن كُنتُمْ صَٰرِمِينَ﴾
 ئەگەر ئیو چنەرو پەرەى باخەكەتان، (حَرْث) لە ئەسڵدا بە مانای کێلان دى،
 بەلام دواى خەواراوە تەو بۆ زەویەكە کە بکێلدرى، واتە: مەزراو کێلگەكەتان
 کە باخەكەى لێهە، ئەگەر ئیو چنەرو پەرەى بەرى باخەكەتان بپاریتان داو،
 بچن، بازوو پڕۆین، (غَدَ) یانى: بەیانى زوو دەرچوو بەرەو ئەو شوێنە.

﴿فَانطَفَرُوا وَهُمْ يَخْشَوْنَ﴾
 ئەوێ خەلک گوێى لى نەبیت، گوێ بیستی ئەو نەبى کە ئەو کورانه دەچن
 ئەو باخەیان دەچن و، بەدوايان بکەون.

﴿أَن لَّا يَدْخُلَهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مَسْكِينٌ﴾
 بە چە قسەیان دەکرد: ئەمڕۆ نابى یەك
 ئەداریش بێتە لاتان، لێتان بەژوور بکەوێ لە باخەكەتان، زوو بیچن بۆ ئەوێ
 یەك ئەداریش فریا نەکەوێ بى، تاكو هاوکاری بکرى.

﴿وَعَدُوا عَلَىٰ حَرٍِّ قَدِيرٍ﴾، بەیانى زوو ڕۆیشتن بە تووڕەییەوه، پێیان وابوو توانادارن باخەکیان بچنن، بێ ئەوەی کەس پێی بزانێ، یاخود (خەرد) بە مانای تووڕەییە واتە: تووڕەبوون لە کردەوهی بابیان، کە سالانە بەشی هەژاران و نەدارانی لە بەرھەمی ئەو باخە داوہ.

﴿فَلَمَّا رَأَوْهَا قَالُوا إِنَّا لَصَالُونَ﴾، کاتیک باخەکیان بینی، گوتیان: بەراستی ئێمە ڕێ لێ تێکچووین، ئەم ڕێ لێ تێکچوونەش دوو واتای هەن:

أ- واتە: ڕێی باخەکیانمان لێ تێکچوووەو ئەمە باخی ئێمە نیە، تەماشایان کرد پەڕیزی سوور و سەقەتالە، یاخود تەماشایان کرد زەویەکی سووڤماکەو بۆتە قەرەبرووت گوتیان: ئەمە باخەکی ئێمە نیە!

ب- یاخود گوتیان: ئێمە ڕێمان لێ تێکچوووە، لێتێکچوونی مەعنەوی، واتە: ئێمە گومراوین کە ئەو ڕیارە خراپەمان دا، ئەو نیەتە خراپەمان لێ هێناو تاوا خوا سزای داوین.

﴿بَلْ لَحْنٌ مِّمَّوْنٍ﴾، بەلکو ئێمە بێ بەشکراوین، پێشتر گوتیان: ڕێمان لێ تێکچوووە، دوایی کە دڵنیابوون باخەکی خۆیانە، گوتیان: باخەکی خۆمانە، بەلام بێ بەش بووین و زیانبەر بووین، یاخود گوتیان: ئێمە گومراوین لە ڕووی مەعنەوییەوه، دوایی گوتیان: بە هۆی گومراییەکی مانەوه، ئێمە بێ بەش کراوین، واتە: دەستخەڕۆو ڕەنجەڕۆ بووین.

﴿قَالَ أَوْسَطُهُمْ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ لَوْلَا مُسِيحُونَ﴾، (أَوْسَطُ) واتە: باشتەری، چونکە نێوەندی هەر شتیک باشتەری ئەو شتەیه، باشتەری ئەوان ئەوەی لە هەموویان باشتەری عاقلتر و بۆ خوا صولحاوتر بوو گوتی: ئایا پێم نەگوتن: دەبێ خوا بە پاک بگرن، واتە: خوا بە پاک بگرن ئەوەی سەرپێچیی بکەن؟ خوا فەرموویەتی: لە مأل و سامانتاندا بەشی هەژارو نەداران هەیە، دەبوایە خوا لەوە بەبەرتر بگرن، کە فەرمانەکی بەو شیوەیه پشەتگۆی بخەن، پێتان وابێ قیل لەو

هه ژار و نه دارانه ده کهن، ته دی نازانن تهو هه ژارو نه دارانه، خوا به کیان هه به
له سهریان به جوابه؟!.

﴿قَالُوا سُبْحَنَ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ﴾، وهك گوتراوه: {له دواى بارانان كه پهنهك}،
يان وهك عه ږه پ ده لئین: (بَعْدَ خَرَابِ بَصْرَةَ)، گوتیان: پاكیى بو پهره ږه دگارمان
به پراستی ټیمه سته مكار بووین، سته ممان كرد له خو شمان و لهو هه ژار و
نه دارانهش كه نه وانیش به هره به کیان وه ږه گرت، له بهر توژه به هره به كه
هه ژار و نه داره كان له باخه كامانیان وه ږه گرت، به شی خو شمان فهوتا، وهك
پیشینان گوتوو یانه: (نو گای خو ی به گایه کی خه لکيه وه له گا گیره ده ده خنکینئ)،
کاتی خو ی گا گیره یان کردوه، ئنجا هی وا هه بووه گایه کی له ماله دراوسیه به
وه ږه گرتوه، كه بیخاته گه ل گایه کانی خو ی، كه به ریز گا گیره یان پئ بکات، کاتی
خو ی ده پراسه نه بووه و جه نه پ نه بووه، به گاو ټیستر و ماین و کهر، گا گیره یان
کردوه، تهو خه رمانه یان شیلاره، ټاکو کاودانه به لیک جیابته وه، ئنجا هی وا
هه بووه گایه کی له ماله دراوسیه به وه ږه گرتوه، تهو ونده ږق لهو ماله دراوسیه
بووه، هه ر گایه کانی ټاو نه داو، هی خو ی نو گا بوون، هی ماله دراوسیه به
گایه به بووه، بو ته وه ی گای ماله دراوسیه به خنکینئ، نو ی خو ی شی خنکاندوون
له ټینووان، ئنجا کاتیک كه سیك له بهر ټیره یی و بوغزو غه ره ز، زیانکی گه وه
له خو ی بدات، به هو ی ته وه وه كه ده به وئ زیانیک له كه سیکی دیکه بدات،
ده لئین: فلانكه س نو گای خو ی به گایه کی خه لکيه وه له گا گیره ده ده خنکینئ، تهو
خاوه نانی باخهش ږیک وایان لی هاتوه.

﴿فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتْلَمُونَ﴾، ئنجا هه نډکیان ږوویان له هه نډکیان
کرد، گله یی و گازه نده یان له به کدی کرد.

﴿قَالُوا نَزَّلْنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ﴾، گوتیان: ته ی سزای سه ختمان! یاخود: ته ی هاوار
بو ټیمه، یاخود: ته ی خراپی بو ټیمه، به پراستی ټیمه سنوور شکین و سنوور
به زین بووین.

﴿عَسَىٰ رَبُّنَا أَنْ يُبَدِّلَنَا خَيْرًا مِنْهَا إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا رَاغِبُونَ﴾، نيزیکە پەرورددگارمان باشتەر لهو باخه‌مان بۆ بگۆرۆی، واته: له جیاتی ئەم باخه باخیکی باشتەرمان بدات، به‌دنیایی تێمه هەر به‌رهو لای پەرورددگارمان واته: به‌رهو لای به‌خشش و چاکه‌ی پەرورددگارمان تاره‌زوومه‌ندین.

ئنجأ خوا ﷻ له کۆتاییدا ده‌فه‌رموئ: ﴿كَذَٰلِكَ الْعَذَابُ وَلَعَذَابُ الْآخِرِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾، ئاوابوو سزادانه‌که، ئاوايه سزادانی خوا بۆ که‌سانیک که چاویان له خراپه‌و تاوان و لادانه‌و، ئازارو سزای پۆژی دوا‌ی گه‌وره‌تریشه، ئەگەر بزانی، که خوا ﷻ سزادانی بۆ به‌نده‌کانی، که‌میکی له دنیا دایه، بایی ئەوه‌نده‌ی بسله‌منه‌وه له گونا‌هان، وه‌ک ده‌فه‌رموئ: ﴿ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ مِمَّا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ لِيُذِيقَهُمْ بَعْضُ الَّذِي عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ ۱۱ ﴿الروم﴾، واته: خراپه‌و ئاشووب و تیکدان و شکانی و ده‌ریای گرت‌ه‌وه، به‌هۆی کرد‌ه‌ی ده‌ستی خه‌لکه‌وه، تا‌کو به‌شیک له سزای کرد‌ه‌وه‌کانیان پێ بجیژێ به‌ل‌کو بگه‌رێنه‌وه، ده‌رهاو‌یشته‌ی خراپه‌کانیان و سته‌م و لادانه‌کانیان که له دنیا‌دا وه‌ک سزایه‌ک دێته‌وه رێیان، ئەوه به‌شیک که‌می سزایه‌که‌یانه‌و، سزای گه‌وره له پۆژی دوا‌یدا چاوه‌رێانه، وه‌ک خ‌وای پەرورددگار ده‌فه‌رموئ: ﴿وَلَنُذِيقَنَّهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْأَدْنَىٰ دُونَ الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ ۱۲ ﴿السجدة﴾، واته: به‌ دنیایی تێمه به‌ سزای ن‌یزیک‌تر و که‌م‌تر سزایان ده‌ده‌ین، پێش سزای گه‌وره‌تر، به‌ل‌کو بگه‌رێنه‌وه.

خوا ﷻ وای‌کرد‌ه که هه‌ندیک له گونا‌هو تاوانه‌کان، به‌ تاییه‌تی سته‌م و ئەوه‌ی په‌یوه‌ندی به‌ مافی خه‌لکه‌وه هه‌یه، هەر له دنیا‌دا ئەندازه‌یه‌ک سزا هه‌بێ، بۆ گونا‌هو تاوان و سته‌م و ده‌ست‌دریژیه‌کان، تا‌کو ببێته سله‌مانده‌وه‌و پ‌رینگاندنه‌وه‌یه‌ک بۆ خه‌لک له سته‌م و ده‌ست‌دریژی و خراپه، به‌لام به‌دنیایی سزای گه‌وره له پۆژی دوا‌یدا چاوه‌رێانه.

زانایان لێره دا پرسیارێکیان کردوه: ئایا تهو خاوهنانی باخه، که خوا بهم شیوهیه باخهکهی لی فهوتاندوون و له کۆتایی دا ده‌لێن: ﴿إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا رَاغِبُونَ﴾. تێمه به‌رهو لای په‌روه‌ردگارمان تاره‌زوومه‌ندین، هه‌روه‌ها دانیان به‌ سته‌می خۆیان داهێناوه، ده‌بێ خوا ﷻ لێیان خۆش بووبێ و، تهو چاوه‌روانییه‌ی هه‌یانبووه له‌ خوای به‌خشهر، خوا چاوه‌روانییه‌که‌ی بۆ جێبه‌جێ کردبێ و، باشت له‌ باخه‌که‌یانی پێداپه‌نه‌وه‌و بۆی قه‌ره‌بوو کردبهنه‌وه؟! چونکه به‌پێی ئایه‌ته‌کان، دیاره ته‌وان ب‌پروادارو مسوڵمان بوون، هه‌لبه‌ته‌(رووداوه‌که‌ پێش ئیسلام بووه، به‌لام ته‌وه‌ بۆ خوا ملکه‌چ بوون، چونکه ته‌وه‌تا خوا به‌ پاک‌گرتن له‌ قسه‌کانیان دا هه‌یه‌و، پاشان لۆمه‌کردنی یه‌ک‌دییان هه‌یه‌، ئنجا دانیان به‌هه‌له‌ی خۆیان داهێناوه، دوایی چاوه‌روانییان له‌ په‌حمه‌ت و به‌زه‌یی خوا هه‌بووه، که خوا بۆیان قه‌ره‌بوو بکاته‌وه، ته‌و هه‌ست و نه‌ستانه‌و، ئه‌م هه‌لوێستانه‌ش هه‌موویان هی که‌سانێکی ب‌پروادارو خواناسن، زانایان له‌و باره‌وه‌ رایان جیایه‌:

له‌ هه‌ندێک له‌ هاوه‌لان، یان له‌ هه‌ندێک له‌ زانایانی تابعین ته‌و پرسیاره‌ کراوه، که ئایا سه‌ره‌نجامی ته‌وانه‌ چۆن بووه، خوا لێیان خۆش بووه؟ هه‌روه‌ها ئایا خوا بۆی قه‌ره‌بوو کردوونه‌وه؟ دیسان ئایا له‌ پۆژی دوایی دا خوا ﷻ سزایان نادات، له‌به‌ر ته‌وه‌ی دانیان به‌ هه‌له‌ی خۆیان داهێناوه؟ ته‌و زانایه‌ گوتوویه‌تی: پرسیارێکی قورست لێکردم واته: به‌پێی ئایه‌ته‌کان ده‌رناکه‌وێ به‌ کام لایه‌ دایه، خوا ﷻ به‌ نه‌زانراویی سه‌ره‌نجامه‌که‌یانی هێشتۆته‌وه، به‌لام ته‌وه‌ی من تێیده‌گه‌م ته‌وه‌یه‌ که خوا ﷻ له‌سه‌ر ته‌و نه‌یه‌ته‌ خراپه‌یان، سزای داو، چونکه جاری وایه‌ خوا له‌سه‌ر نه‌یه‌تی خراپ، مرو‌ف سزا دهدا، به‌لام نه‌یه‌تیکی خراپ که‌ خاوه‌نه‌که‌ی دلی خۆی له‌سه‌ر چه‌سپاندبێ و، به‌سه‌ره‌هاتی خاوه‌نانی باخه‌که‌ش باشت‌ترین به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر ته‌وه‌ی نه‌یه‌تی خراپیش، ته‌گه‌ر مرو‌ف دلی خۆی له‌سه‌ر چه‌سپاندو ب‌پاری یه‌که‌جاره‌کیی دا که‌ بیکات، خوا مرو‌فی له‌سه‌ر سزا دهدات، با کردوه‌و خراپه‌که‌شی نه‌کردبێ، به‌لام که‌ کردوه‌و خراپه‌که‌ی نه‌کردوه، له‌به‌ر ته‌وه‌ی نه‌یتوانیوه‌و ده‌ستی پێ پانه‌گه‌یه‌وه، نه‌که‌ کردوه‌و خراپه‌که‌ی نه‌کردبێ و لێی په‌شیمان

بووبیتەو، ئەگەر ئێی پەشیمان بووبیتەو، فەرمایشتی راستی پێغەمبەری خوا ﷺ هەیه، کە لە جیاتی ئەو نیەتە خراپەیی لەو کردەو خراپەیی هێناو، مادام ئێی پەشیمان بێتەو، خوا چاکەیهکی بۆ دەنووسێ، بەلام کاتێک کردەو خراپەکی بۆ نەکرێ، لەبەر ئەوەی بۆی نەکراو و پێرانهگیو، ئەو وای پێدەچێ بە گوناخ بۆی داوێ و شایستەیی سزادانیشت بێ.

ئەمەش بۆچوونی خۆمەو لە تەفسیرەکاندا نەمیینی، کە ئەوان بە هیچ لایاندا پەکلایان نەکردۆتەو کە: ئایا ئەوانە دوایی خوا لێیان خۆشبوو و چاوپۆشیی لێکردوون بە نسبەت پۆژی دواییەو؟ بە نسبەت دنیاوێ: ئایا ئەو چاوەروانییە لە خۆیان هەبوو، خوا چاوەروانییەکی بۆ هێناوێ دێ، یان نا؟ من وای تێدەگەم بە نسبەت پۆژی دواییەو، بە پێی ئایەتەکان وای پێدەچێ خوا لێیان خۆشبوو، چونکە لەسەر نیەتە خراپەکیان خوا سزای داو، کەواتە: سزای خۆیان لە دنیاو وەرگرتو، فەرمایشتی پێغەمبەری هەیه وەک یاسایەکی گشتی، کە خوا هەر کەسێک خراپەیهک بکات لە دنیاو پێی سزای دا، ئەو دەبێتە کەفەرەتی، بەلام ئەگەر پێی سزا نەدرا و خەڵک پێی نەزانی، یاخود دەستەلاتی شەریعی پێی نەزانی، ئەو دەکەوێتە ئێوان خۆی و خوا، ئەگەر تەوبە بکات، تەوبە هەموو شتێک دەسپێتەو، ئەگەر تەوبەشی لێ نەکات و نەگەرێتەو، دەگونجێ خوا سزای بدات و دەشگونجێ لێی خۆشی، بەلام ئەوانە لەسەر نیەتە خراپەکیان و بێرێارە خراپەکیان، خوا سزای داو، کەواتە: ئەوێان لەسەر لاچوو.

هەرۆهە ئەوپەری لێبووردهیی و بەخشین و کەرەم و بەزەیی و سۆز و پەرۆش لە لای خوا پەرۆردگار، ئەوانەش کە دەلێن: ئێمە ستمکار بووین و سنوور بەزێن بووین، دوایی ئومێدیان وایە کە پەرۆردگاریان بەباشتر بۆیان قەرەبوو بکاتەو دەلێن: ئێمە بەرۆ پەرۆردگارمان ئارەزوو مەندین، وای پێدەچێ خوا زۆر بەرزێ مەزن و میهرەبان، ئەو هەموو چاوەروانی و

پەشیمان بوونەۋەيە لىۋەرگرتىن و، لە ژيانى دنياشدا بۆي قەرەبوو كىرەنەۋە.

دوایی كە خوا دەفەرموئ: ﴿كَذَٰلِكَ الْاِنْتَابُ﴾ ئەۋە سزادانە بۆ كەسانىك كە لە دنيادا خراپە دەكەن، ﴿وَلَعَلَّكَ الْاٰخِرَۃَ اَكْبَرُ لَوْ كَانُوْا يَعْلَمُوْنَ﴾ سزاي مەنزلگاي كۆتايى گەرەتريشە ئەگەر بزائن، ئەۋە مەرچ نىە بەس بۆ ئەۋان بى، چونكە ھەندىك لە زانايان بۆيە يەكلايان نە كىردۆتەۋە ھەليان بىرپە، كە لە پۆژى دوایی دا خوا لىيان خۆشبوويىت، چونكە دەليىن: خوا فەرموويەتى: سزاي مەنزلگاي كۆتايى گەرەتريشە، ئەگەر بزائن، واتە: ئەۋ سزايەي چاۋەپىيان دەكات! بەلام بىگومان لىرەدا خوا ەك بنچينەيەكى گشتىي فەرموويەتى، نەك تەنيا بە نىسبەت خاۋەنانى ئەۋ باخەۋە، واتە: بىگومان سزاي خوا لە پۆژى دواييدا گەرەترە لە سزادانى لە دنيادا، ئەۋى سزادانى ئەسلىيە، لەۋەي كە لە دنيادا بەندەكان لەسەر ھەندىك لە لادان و تاۋان، سزا دەدات، زۆر گەرەترە ئەگەر بزائن، ئەمە ەك بنچينەيەكى گشتىي خوا دەيفەرموئ و مەرچ نىە بۆ ئەۋان بىت، چونكە ئەۋان مادام پەشیمان بوونەۋە ەگەرەنەۋە دانيان بە ھەلەي خويان داھيتا، خوا لىيان خۆشبوۋە، ەك چۆن باب و دايكىمان ئادەم و ەۋوا سەلات و سەلامى خويان لەسەر بى، خوا مەدحيان دەكات و دەفەرموئ: ﴿فَلَقَىٰٓ اٰدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَتًاۙ فَنَابَ عَلَيْهِۙ اِنَّهٗ هُوَ النَّوَابُ الْاٰخِرُ﴾ البقرة، واتە: ئادەم چەند وشەيەكى لە پەرۋەردگارى ۋەرگرتن، ئنجا خوا لىيخۆشبوۋ، وشەكانىش ئەۋانە بوون: ﴿فَاَلَا رَبَّنَا ظَلَمْنَا اَنْفُسَنَا وَاِنْ لَّآ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمَنَا لَتَكُوْنَنَّ مِنَ الْخٰسِرِيْنَ﴾ الاعراف، گوتيان: پەرۋەردگارمان! ئيمە ستەممان لە خۆمان كىرد، ئەگەر تۆ لىيمان نەبوورى و بەزەيىت پىمان دا نەيەت، لە زيانباران دەبين، خۋاي بەبەزەيىش لىيان خۆشبوۋە.

كەۋاتە: بەندە كە دانى بە تاۋان و ھەلەي خۆي داھيتا، خۋاي مېھەبان لىيخۆش دەبى، كەۋابى: بە نىسبەت پۆژى دواييەۋە خوا لىيان خۆش بوۋە، ئەۋەش كە دەفەرموئ: سزاي قيامەت گەرەتريشە، واتە: سزاي خوا لە پۆژى

دوایی دا، گەورەترە لە سزای خوا لە دنیا دا، بەلام مەرج نیە هەر کە سێک
لە دنیا دا خوا سزای دا، لە پوژی دواییدا سزای بدا، مادام دوای ئەوەی خوا
سزای داوە، پەشیمان بۆتەووەو لە گەڵ خوادا ئاشت بۆتەووەو، چاوەڕوانیی لە
بەزەیی خوادا هەبووە.

مەسەلە گزنگەکان

مەسەلە یەكەم:

خوای کارزان کۆمەلگای بېیروای پۆژگاری پىغەمبەرى ﷺ تاقىکردۆتەو،
وہك ھى ھاوہلانى باخەكە، كە سوپىنديان خوارد، بەيانى زوو بەرەكەى بچن
و، ھىچى لى ئەھىلنەوہ بۆ نەداران، ئنجا لە كاتىكدا ئەوان لە شىرىن خەو
دابوون، خوای دادگەر بەلایەكى ناردە سەر باخەكەيان و بوو بە سووتماك و،
وہك شەوى تارىك، ياخود پەريزىك كە ئەو كشتوكالەى لى بوو، درواپتەوہو
ھەلگىرابى، ئاواى لىھات:

خو دەفەرموى: ﴿إِنَّا بَلَوْنَهُمْ كَمَا بَلَوْنَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ إِذْ أَقْسَمُوا لَبَصَرُهَا مَصْحِينٌ
(۱۷) وَلَا يَسْتَنْوُونَ (۱۸) فَطَافَ عَلَيْهَا طَائِفٌ مِّن رَّبِّكَ وَهُمْ نَائِمُونَ (۱۹) فَأَصْبَحَتْ كَالْعَصِيرِ (۲۰)﴾

شىكردنەوہى ئەم ئايەتانە، لە شەش بركەدا:

(۱) - ﴿إِنَّا بَلَوْنَهُمْ كَمَا بَلَوْنَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ﴾، بە دلنایى تيمە ئەوانان تاقىكردەو،
جەرباندمان، وەك چۆن ھاوہلانى باخەكەمان تاقىكردەو جەرباندمان، يەكێك لە
زانایان ئاوا ئەم ئايەتە موبارەكە مانا دەكات دەلى: (امْتَحَنَاهُمْ أَيُّ: أَهْلُ مَكَّةَ وَمَنْ
حَوْلَهَا، بِالْأَمْوَالِ وَالْبَنِينَ، كَمَا اخْتَبَرْنَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ، وَالْجَنَّةُ هِيَ الْبُسْتَانِ)، واتە: تيمە
خەلكى مەككە، كۆمەلگای پۆژگاری پىغەمبەرى خوا ﷺ و دەورو بەریمان تاقىكردەو،
بە مال و سامان و كوپان و قەرەبالغى، وەك چۆن ھاوہلانى باخەكەمان تاقىكردەو،
(جەنە)ش واتە: باخێك ميوەو كشتوكالى تىدایى و بەرھەمداپى.

فەرمايشتيكى پيغەمبەر لەو بارەو ەهەيه، كە پيغەمبەري خوا ﷺ پوژيک لە بېروايەکانى مەككە توورە دەبى و دەفەرموي: **اَللّٰهُمَّ اَشْدُدْ وَطْأَتَكَ عَلٰى مُضَرَ وَاجْعَلْهَا عَلَيْهِمْ سَيِّئَ كَسْبٍ يُّوسُفَ** (أخرجه البخاري: ٨٠٤، ومسلم: ٢٩٤).

دياره پيغەمبەري خوا ﷺ لە مەدينە بوو ە كە ئەم نزايەى كردو ە لە بېروايەکانى مەككە، فەرموويهتى: ئەي خوايه! زەبرى خۆت لەسەر موزەر^(١) توند بکەو، سالتیک وەك سالتانی یوسف (واتە: پوژگاری یوسفیان) بەسەر دابینە، واتە: سالتانی گرانیی و قات و قری، بێگومانیش نزای پيغەمبەریان لەسەر قبوول بوو ە و زور کەوتوو ە سەغڵەتییەو ە.

ئنجا خوا ﷻ بەسەرھاتەكە دەخاتە ڕوو، ھی ھاو ەلانی باخەكە:

(٢) - **إِذْ أَقْسَمُوا لَيَصْرِمُنَّهَا مُصْبِحِينَ**، كاتیک سویندیان خوارد بەیانی زوو دەپر ەن (میو ەكەى دەچن)، (الطبري) دەلى: **(إِذْ خَلَقُوا لَيَجِدُنَّ ثَمَرَتَهَا حِينَ دُخُولِهِمْ فِي الصَّبَاحِ)**، ھاو ەلانی ئەو باخە سویندیان خوارد كە میو ەكەى دەچن، كاتیک دەك ەو ە نێو بەیانی، واتە: بەیانی زوو بەرەكەى دەپر ەن.

(٣) - **وَلَا يَسْتَنْوُونَ**، ھیچی لى ناهیلنەو ە، **(وَلَا يَتَرَكُونَ مِنْهَا سَمِيًّا)**، ھیچی لى ناهیلنەو ە لە بەرو میو ەكەى، واتە: ھیچی لى بەجى ناهیلن بۆ ەه ژار ە نەدار ەن.

واتایەكى دیکەى: **وَلَا يَسْتَنْوُونَ** نەشیانگوت: (إن شاء الله)، بەلام مانای یەكەمیان زیاتر دیتە بەر دل، دەگوترى: **(إِسْتِثْنَاءً)** واتە: ەه لیواردو جیای كردو ە، واتە: ھیچی لى جیاناكەنەو ەو ە ھیچی لى ناهیلنەو ە بۆ ەه ژار ە نەدار ەن، وەك عادیەتى بابیان كە پیشتر بەسەرھاتەكەمان باسكرد، كە ھاو ەلانی ئەو باخە كورانی پیاویك بوون لە ناوچەیهك بە ناوی زەر ەوان كە شەش میل لە شارى صەنعای یەمەنەو ە دوور ە، پیاویك بوو ە، باخیکى ەه بوو ە پیاویكى بۆ خوا صولحاو بوو ە، ەمیشە لە كاتى چن ەن و رینى حاصەلاتى باخەكەدا،

(١) موزەر: م، دوو ەم ەوزى سەرەكی ەر ەب، كە ەر ەب (ربیعة) و (مضر) بوون.

بەشى ھەژاران و نەدارانى لېداۋە، دۋايى كە بايان نەماۋە، كۈرەكان گوتوۋىانە: بابى ئېمە تاكو ئېستا كەۋدەن و نەفام بوۋە، كە لە ھەق و مافى خۆى، لە مولك و مالى خۆى بەشى ھەژارو نەدارانى لېداۋە، ئېمە بەيانی زوو دەچىن و دەچىن، ديارە كاتى چىنىنى بوۋە، بېرياندا كە ھىچىشى لى نەدەن بە ھەژار و نەداران و، كارىك بەكەن ھىچ ھەژارو نەدارىك فرىا نەكەۋى، لىيان بە ژوور باخەكە بەكەۋى، بۆ ئەۋەى ناچارو پرووگىرى بن، شىكى بدەنى، ئىدى ئەۋان ئەو بېريارە خراپەيان داۋە، خواش ﷻ بە ھۆى ئەو نىتە خراپەيانەۋە، بەلای بەسەر باخەكەيان ھىتاۋە، باخەكەيان لە دەست چوۋە.

۴- ﴿طَافَ عَلَيْهَا طَافٌ مِّن رَّبِّكَ﴾، لە پەرۋەردگار تەۋە بەلایەكى دەۋرە دەرى بەسەر ھات، (طَافٌ: أَي بَلَاءٌ مُّحِيطٌ فَهُوَ صِفَةُ الْمُوصُوفِ مَحْذُوفٍ) كە دەفەرمۆى: ﴿طَافَ عَلَيْهَا طَافٌ﴾، بەلایەكى دەۋرە دەرو گەمارۆ دەرى بەسەر ھات، بەسەر باخەكەدا، كەۋاتە: (بلاء) سيفهتى ۋەسفىراۋىكى قرتىنراۋە، ﴿طَافَ عَلَيْهَا طَافٌ مِّن رَّبِّكَ﴾، (يَعْنِي مِّن جِهَةِ رَبِّكَ): لە لايەن پەرۋەردگار تەۋە، يانى: بەلایەكە خۋاى دادگەر ناردى.

۵- ﴿وَهُرَّ نَابَهُونَ﴾، لە ھالىكدا ئەۋان خەۋتبوون، ئەم رستەيە لە پروى رېزمانى ەپەبىيەۋە لە شوئىنى ھال داۋە، لە ھالىكدا ئەۋان خەۋتبوون، لېرەدا پىئوست ناكات بفرمۆى: بە شەۋى، لەبەر ئەۋەى بە ژۆرى عاۋەتى خەلك واىە، بە شەۋى خەۋتوۋە، كەۋاتە: بەلایەكە بەشەۋى بەسەريان ھاتوۋە، ئەۋانىش يان ئىۋارە يان ھەر شەۋى بېريان داۋە، كە بەيانی زوو بچن باخەكەيان بچن، بى ئەۋەى ھىچ ھەژار و نەدارىك لىيان بە ژوور بەكەۋى، ئىجا ھەر ئەۋ شەۋە، دۋاى بېريارەكەيان خوا بەلایەكى دەۋرە دەرو گەمارۆ دەرى ناردوۋە بۆ باخەكەيان و باخەكەيان فەۋتاۋە.

۶- ﴿فَأَصْبَحَتْ كَالصَّرِيمِ﴾، باخەكەيان ۋەك چىراۋى لىھات، (الصَّرِيمُ: الْأَرْضُ الْمُحْصُود زَرْعُهَا)، كىلگەيەك زەۋىيەك كىشتوكالەكەى دوۋرابىتەۋە چىراۋى، ھاسەلاتەكەى ھەلگىرابى و ھىچى لى نەماۋى:

آ- ئەمە ئەسلى واتایە کە یەتێ.

ب- ھەر وەھا وشەى (صَریم) بە مانای شەویش ھاتووە، واتە: وەك شەوى تاریكى لێھات، کە ئەو کاتە مانای وایە ئەم واتایە خوازراوەتەو، واتە: چۆن شەوى تاریک ھێچى لێ نابینی، ئەو باخەى ئەوانیش ھێچت لێ نەدەبینی.

ج- یاخود: کە سووتاوە، بە بەلایەکی سووتینەر بوو، بۆ وێنە: ھەر وە تریشقە یەك لێیداو، بۆیە باخەكە بۆتە سووتماك، وەك چۆن شەو تاریكە، پەریزی ئەو باخەى ئەوانیش، تاریك بوو و پەش داگەراو.

د- ھەر وەھا (صَریم) بە مانای بەیانیش ھاتووە، وەك چۆن بەیانى لە شەو جیا دەبێتەو و دادەبڕێ واتە: ئەو باخەش ئاوا داپرا بوو لە میووە بەرەكەى خوێ و ھێچى پتووە نەما بوو.

مەسەلە ۲ دووهم:

یەكدی بانگکردنی هاوہلانی باخەكە لە بەیانی زوودا، كە بچن بۆ چینی میوہو بەرہەمی باخەكەیان و، پێكەوہ چپە کردنیان كە کاریك بكن، هیچ نەداریک نەچیتە لایان لە كاتی رینی میوہی باخەكەیاندا، بۆ ئەوہی لە بەرہەمەكەیان كەم نەبیتەوہ، ئیدی رۆشتن و چوون و پێیان وابوو لەسەر ڕیگرتن لە بەرہەمەند بوونی نەداران لە باخەكەیان، تواندارن:

خوا دەفەرموی: ﴿فَنَادَا مُصِيبِينَ﴾ (۱) ﴿أَنْ أَغْدُوا عَلَىٰ حَرْثِكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَرِيمِينَ﴾ (۲) ﴿فَانْطَلَقُوا وَهُمْ يَخْخَفُونَ﴾ (۳) ﴿أَنْ لَا يَدْخُلَهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مَسْكِينٌ﴾ (۴) ﴿وَعَدُوا عَلَىٰ حَرْثٍ قَدِيرٍ﴾ (۵)

شیكردنەوہی ئەم ئایەتانە، لە پێنج بەرگەدا:

(۱) ﴿فَنَادَا مُصِيبِينَ﴾، لە كاتێكدا دەچوونە ئێو بەیانی، بانگی یەكدییان كرد، (فَتَنَادَا)، (ف: للتَفْرِيعِ عَلَى (أَقْسَمُوا))، (ف) بۆ لقیكە جیادەبیتەوہ لە وشە (أَقْسَمُوا) سویتندیان خوارد، ئنجا لە ئەنجامی سویتند خواردنەكەیاندا: ﴿فَنَادَا مُصِيبِينَ﴾، بەیانی یەكدییان بانگكرد كە باخەكەیان بچن و، بەشی هیچ نەداریکێ لێ نەدەن، (يَعْنِي فَلَمَّا أَصْبَحُوا تَنَادَا لِإِنْجَازِ مَا بَيَّنُّوا عَلَيْهِ أَمْرَهُمْ، وَتَنَادِي (تَفَاعَل) مَنْ النَّدَاء، وَيَفْهَمُ مِنْهُ تَحْرِيزُ بَعْضُهُمْ بَعْضًا)، كاتێك رۆژیان كردۆتەوہ یەكدییان بانگكردوہ بۆ ئەنجامدانی ئەوہی بەشەوێ بپاریان بۆ داوہ، وشە (تَنَادِي) لەسەر كیشی (تَفَاعَل)ە، بۆ بەشداری و هاوہەشیە لە بانگکردندا، لێی وەرەگیرێ كە ھەندێکیان ھەندێکیان ھاندا بۆ یەكدییان بانگ کردبۆ.

(۲) ﴿أَنْ أَغْدُوا عَلَىٰ حَرْثِكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَرِيمِينَ﴾، {یەكدییان بانگ كرد} كە زوو بپۆن بەرەو كێلگەكەتان، ئەگەر ئێوہ چنەرۆ لێككەرەوہی میوہو بەرہەمی باخەكەتان، (الْغَدُّو: الْخُرُوجُ وَالْمَعَادَرَةُ لِمَكَانٍ فِي غَدْوَةِ النَّهَارِ أَيْ أَوَّلِهِ)، (غَدُوْ): بريتە لە دەرچوون

و به جهیشتنی شویتیک له کاتی به یانی زوودا، (غدوة)ش، واته: به یانییه که ی زوو، (أَنْ) له: (أَنْ اغدوا) دا، (تَفْسِيرِيَّة) بۆ ڤوونکردنه وه یه، یه کدیان بانگ کرد: که زوو ڤرۆن بۆ کیلگه که تان، (إِنْ) هه رچه نده (إِنْ الشَّرْطِيَّة) یه، به لَام لیڤه دا مه به ست پئی به مه رچ گرتن و هه لَوا سین (تعليق) نیه، به لَکو مه به ست پئی نه وه یه: نه گهر ده تانه وی بۆ باخه که تان ڤرۆن، زوو ڤرۆن، واته: په له بکه ن و سستی مه که ن، (حَرْث) به مانای شه فکردنی زه وی دی، (حَرْث الْأَرْض) واته: زه وه یه که ی کیلا، به لَام لیڤه دا مه به ست پئی کیلگه و مه زرایه، له بهر نه وه ی کیلگه و مه زرا ده کیلدری، دوا ی میوه یه، دارو دره خته، لی ده تیرری و، دانه ویله یه یان تووی ته ڤه کاره، لی ده چیرری، دوا ی نه وه ی زه وه یه که ده کیلدری و خو ش ده کری.

(٣)- ﴿فَانْطَلَقُوا وَهُمْ يَخْفَوْنَ﴾، تنجا ده رچوون له حَالِيك دا پیکه وه چه یان ده کرد، به په نهانی قسه یان ده کرد، (إِنْطَلَاَق): (الْإِنْطَلَاَق): الْحَرَكَةُ بِسُرْعَةٍ بَعْدَ التَّوَقُّفِ، شَتِيك وه ستابی، دوا ی به خیرای ده رچی، پئی ده گو تری: (إِنْطَلَاَق)، (تَخَافَتُون: التَّخَافَتُ مِنْ خَفَّتْ إِذَا أَسَرَ الْكَلَامَ)، (تَخَافَت) له (خَفَّتْ الْكَلَام) به په نهانی قسه ی کرد، اهاتو وه، به کوردی پئی ده لَین: چه، سرکه، فسکه فسک، به په نامه کی پیکه وه قسه کردن، بۆ یه ش به چه قسه یان کرد وه، تا کو ده رو دراوسی گو یان لی نه بی له کاتی ده رچوونیاندا، یان هه ژارو نه داران که به رپییه دا ده ږۆن، گو یان لی بی که نه وه هاوه لانی باخه که ده چن باخه که یان بچن و، به دوا یان بکه ون و شتیك ده ستگیر بکه ن!.

(٤)- ﴿أَنْ لَا يَخْلُتَهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مَسْكِينٌ﴾، که نه مږو هچ نه داریک له باخه که تان دا لی تان وه ژور نه که وی، لاوا چه یان ده کرد، (أَنْ)، پئی ده لَین: (أَنْ التَّفْسِيرِيَّة) واته: بۆ ڤوونکردنه وه، ئایا چه کردنه که یان بۆ چی بوو؟ ڤوونی ده کاته وه که چه کردنه که یان بۆ نه وه بوو، که به دنیای نابی نه مږو یه ک نه داریش لی تان وه ژووری باخه که بکه وی، ته نانه ت هه ژارو نه داریکش، چ جای وه ک سه رده می بایان، هه مو وه ژارو نه داره کان بین و هه ر که سه به شی خو ی پئی بدات.

ئىنجا كە دەفەرموئ: ﴿أَنْ لَا يَدْخُلَهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مَسْكِينٌ﴾ ۝ ۱۰ ۝ ۱۱ ۝ ۱۲ ۝ ۱۳ ۝ ۱۴ ۝ ۱۵ ۝ ۱۶ ۝ ۱۷ ۝ ۱۸ ۝ ۱۹ ۝ ۲۰ ۝ ۲۱ ۝ ۲۲ ۝ ۲۳ ۝ ۲۴ ۝ ۲۵ ۝ ۲۶ ۝ ۲۷ ۝ ۲۸ ۝ ۲۹ ۝ ۳۰ ۝ ۳۱ ۝ ۳۲ ۝ ۳۳ ۝ ۳۴ ۝ ۳۵ ۝ ۳۶ ۝ ۳۷ ۝ ۳۸ ۝ ۳۹ ۝ ۴۰ ۝ ۴۱ ۝ ۴۲ ۝ ۴۳ ۝ ۴۴ ۝ ۴۵ ۝ ۴۶ ۝ ۴۷ ۝ ۴۸ ۝ ۴۹ ۝ ۵۰ ۝ ۵۱ ۝ ۵۲ ۝ ۵۳ ۝ ۵۴ ۝ ۵۵ ۝ ۵۶ ۝ ۵۷ ۝ ۵۸ ۝ ۵۹ ۝ ۶۰ ۝ ۶۱ ۝ ۶۲ ۝ ۶۳ ۝ ۶۴ ۝ ۶۵ ۝ ۶۶ ۝ ۶۷ ۝ ۶۸ ۝ ۶۹ ۝ ۷۰ ۝ ۷۱ ۝ ۷۲ ۝ ۷۳ ۝ ۷۴ ۝ ۷۵ ۝ ۷۶ ۝ ۷۷ ۝ ۷۸ ۝ ۷۹ ۝ ۸۰ ۝ ۸۱ ۝ ۸۲ ۝ ۸۳ ۝ ۸۴ ۝ ۸۵ ۝ ۸۶ ۝ ۸۷ ۝ ۸۸ ۝ ۸۹ ۝ ۹۰ ۝ ۹۱ ۝ ۹۲ ۝ ۹۳ ۝ ۹۴ ۝ ۹۵ ۝ ۹۶ ۝ ۹۷ ۝ ۹۸ ۝ ۹۹ ۝ ۱۰۰ ۝ ۱۰۱ ۝ ۱۰۲ ۝ ۱۰۳ ۝ ۱۰۴ ۝ ۱۰۵ ۝ ۱۰۶ ۝ ۱۰۷ ۝ ۱۰۸ ۝ ۱۰۹ ۝ ۱۱۰ ۝ ۱۱۱ ۝ ۱۱۲ ۝ ۱۱۳ ۝ ۱۱۴ ۝ ۱۱۵ ۝ ۱۱۶ ۝ ۱۱۷ ۝ ۱۱۸ ۝ ۱۱۹ ۝ ۱۲۰ ۝ ۱۲۱ ۝ ۱۲۲ ۝ ۱۲۳ ۝ ۱۲۴ ۝ ۱۲۵ ۝ ۱۲۶ ۝ ۱۲۷ ۝ ۱۲۸ ۝ ۱۲۹ ۝ ۱۳۰ ۝ ۱۳۱ ۝ ۱۳۲ ۝ ۱۳۳ ۝ ۱۳۴ ۝ ۱۳۵ ۝ ۱۳۶ ۝ ۱۳۷ ۝ ۱۳۸ ۝ ۱۳۹ ۝ ۱۴۰ ۝ ۱۴۱ ۝ ۱۴۲ ۝ ۱۴۳ ۝ ۱۴۴ ۝ ۱۴۵ ۝ ۱۴۶ ۝ ۱۴۷ ۝ ۱۴۸ ۝ ۱۴۹ ۝ ۱۵۰ ۝ ۱۵۱ ۝ ۱۵۲ ۝ ۱۵۳ ۝ ۱۵۴ ۝ ۱۵۵ ۝ ۱۵۶ ۝ ۱۵۷ ۝ ۱۵۸ ۝ ۱۵۹ ۝ ۱۶۰ ۝ ۱۶۱ ۝ ۱۶۲ ۝ ۱۶۳ ۝ ۱۶۴ ۝ ۱۶۵ ۝ ۱۶۶ ۝ ۱۶۷ ۝ ۱۶۸ ۝ ۱۶۹ ۝ ۱۷۰ ۝ ۱۷۱ ۝ ۱۷۲ ۝ ۱۷۳ ۝ ۱۷۴ ۝ ۱۷۵ ۝ ۱۷۶ ۝ ۱۷۷ ۝ ۱۷۸ ۝ ۱۷۹ ۝ ۱۸۰ ۝ ۱۸۱ ۝ ۱۸۲ ۝ ۱۸۳ ۝ ۱۸۴ ۝ ۱۸۵ ۝ ۱۸۶ ۝ ۱۸۷ ۝ ۱۸۸ ۝ ۱۸۹ ۝ ۱۹۰ ۝ ۱۹۱ ۝ ۱۹۲ ۝ ۱۹۳ ۝ ۱۹۴ ۝ ۱۹۵ ۝ ۱۹۶ ۝ ۱۹۷ ۝ ۱۹۸ ۝ ۱۹۹ ۝ ۲۰۰ ۝ ۲۰۱ ۝ ۲۰۲ ۝ ۲۰۳ ۝ ۲۰۴ ۝ ۲۰۵ ۝ ۲۰۶ ۝ ۲۰۷ ۝ ۲۰۸ ۝ ۲۰۹ ۝ ۲۱۰ ۝ ۲۱۱ ۝ ۲۱۲ ۝ ۲۱۳ ۝ ۲۱۴ ۝ ۲۱۵ ۝ ۲۱۶ ۝ ۲۱۷ ۝ ۲۱۸ ۝ ۲۱۹ ۝ ۲۲۰ ۝ ۲۲۱ ۝ ۲۲۲ ۝ ۲۲۳ ۝ ۲۲۴ ۝ ۲۲۵ ۝ ۲۲۶ ۝ ۲۲۷ ۝ ۲۲۸ ۝ ۲۲۹ ۝ ۲۳۰ ۝ ۲۳۱ ۝ ۲۳۲ ۝ ۲۳۳ ۝ ۲۳۴ ۝ ۲۳۵ ۝ ۲۳۶ ۝ ۲۳۷ ۝ ۲۳۸ ۝ ۲۳۹ ۝ ۲۴۰ ۝ ۲۴۱ ۝ ۲۴۲ ۝ ۲۴۳ ۝ ۲۴۴ ۝ ۲۴۵ ۝ ۲۴۶ ۝ ۲۴۷ ۝ ۲۴۸ ۝ ۲۴۹ ۝ ۲۵۰ ۝ ۲۵۱ ۝ ۲۵۲ ۝ ۲۵۳ ۝ ۲۵۴ ۝ ۲۵۵ ۝ ۲۵۶ ۝ ۲۵۷ ۝ ۲۵۸ ۝ ۲۵۹ ۝ ۲۶۰ ۝ ۲۶۱ ۝ ۲۶۲ ۝ ۲۶۳ ۝ ۲۶۴ ۝ ۲۶۵ ۝ ۲۶۶ ۝ ۲۶۷ ۝ ۲۶۸ ۝ ۲۶۹ ۝ ۲۷۰ ۝ ۲۷۱ ۝ ۲۷۲ ۝ ۲۷۳ ۝ ۲۷۴ ۝ ۲۷۵ ۝ ۲۷۶ ۝ ۲۷۷ ۝ ۲۷۸ ۝ ۲۷۹ ۝ ۲۸۰ ۝ ۲۸۱ ۝ ۲۸۲ ۝ ۲۸۳ ۝ ۲۸۴ ۝ ۲۸۵ ۝ ۲۸۶ ۝ ۲۸۷ ۝ ۲۸۸ ۝ ۲۸۹ ۝ ۲۹۰ ۝ ۲۹۱ ۝ ۲۹۲ ۝ ۲۹۳ ۝ ۲۹۴ ۝ ۲۹۵ ۝ ۲۹۶ ۝ ۲۹۷ ۝ ۲۹۸ ۝ ۲۹۹ ۝ ۳۰۰ ۝ ۳۰۱ ۝ ۳۰۲ ۝ ۳۰۳ ۝ ۳۰۴ ۝ ۳۰۵ ۝ ۳۰۶ ۝ ۳۰۷ ۝ ۳۰۸ ۝ ۳۰۹ ۝ ۳۱۰ ۝ ۳۱۱ ۝ ۳۱۲ ۝ ۳۱۳ ۝ ۳۱۴ ۝ ۳۱۵ ۝ ۳۱۶ ۝ ۳۱۷ ۝ ۳۱۸ ۝ ۳۱۹ ۝ ۳۲۰ ۝ ۳۲۱ ۝ ۳۲۲ ۝ ۳۲۳ ۝ ۳۲۴ ۝ ۳۲۵ ۝ ۳۲۶ ۝ ۳۲۷ ۝ ۳۲۸ ۝ ۳۲۹ ۝ ۳۳۰ ۝ ۳۳۱ ۝ ۳۳۲ ۝ ۳۳۳ ۝ ۳۳۴ ۝ ۳۳۵ ۝ ۳۳۶ ۝ ۳۳۷ ۝ ۳۳۸ ۝ ۳۳۹ ۝ ۳۴۰ ۝ ۳۴۱ ۝ ۳۴۲ ۝ ۳۴۳ ۝ ۳۴۴ ۝ ۳۴۵ ۝ ۳۴۶ ۝ ۳۴۷ ۝ ۳۴۸ ۝ ۳۴۹ ۝ ۳۵۰ ۝ ۳۵۱ ۝ ۳۵۲ ۝ ۳۵۳ ۝ ۳۵۴ ۝ ۳۵۵ ۝ ۳۵۶ ۝ ۳۵۷ ۝ ۳۵۸ ۝ ۳۵۹ ۝ ۳۶۰ ۝ ۳۶۱ ۝ ۳۶۲ ۝ ۳۶۳ ۝ ۳۶۴ ۝ ۳۶۵ ۝ ۳۶۶ ۝ ۳۶۷ ۝ ۳۶۸ ۝ ۳۶۹ ۝ ۳۷۰ ۝ ۳۷۱ ۝ ۳۷۲ ۝ ۳۷۳ ۝ ۳۷۴ ۝ ۳۷۵ ۝ ۳۷۶ ۝ ۳۷۷ ۝ ۳۷۸ ۝ ۳۷۹ ۝ ۳۸۰ ۝ ۳۸۱ ۝ ۳۸۲ ۝ ۳۸۳ ۝ ۳۸۴ ۝ ۳۸۵ ۝ ۳۸۶ ۝ ۳۸۷ ۝ ۳۸۸ ۝ ۳۸۹ ۝ ۳۹۰ ۝ ۳۹۱ ۝ ۳۹۲ ۝ ۳۹۳ ۝ ۳۹۴ ۝ ۳۹۵ ۝ ۳۹۶ ۝ ۳۹۷ ۝ ۳۹۸ ۝ ۳۹۹ ۝ ۴۰۰ ۝ ۴۰۱ ۝ ۴۰۲ ۝ ۴۰۳ ۝ ۴۰۴ ۝ ۴۰۵ ۝ ۴۰۶ ۝ ۴۰۷ ۝ ۴۰۸ ۝ ۴۰۹ ۝ ۴۱۰ ۝ ۴۱۱ ۝ ۴۱۲ ۝ ۴۱۳ ۝ ۴۱۴ ۝ ۴۱۵ ۝ ۴۱۶ ۝ ۴۱۷ ۝ ۴۱۸ ۝ ۴۱۹ ۝ ۴۲۰ ۝ ۴۲۱ ۝ ۴۲۲ ۝ ۴۲۳ ۝ ۴۲۴ ۝ ۴۲۵ ۝ ۴۲۶ ۝ ۴۲۷ ۝ ۴۲۸ ۝ ۴۲۹ ۝ ۴۳۰ ۝ ۴۳۱ ۝ ۴۳۲ ۝ ۴۳۳ ۝ ۴۳۴ ۝ ۴۳۵ ۝ ۴۳۶ ۝ ۴۳۷ ۝ ۴۳۸ ۝ ۴۳۹ ۝ ۴۴۰ ۝ ۴۴۱ ۝ ۴۴۲ ۝ ۴۴۳ ۝ ۴۴۴ ۝ ۴۴۵ ۝ ۴۴۶ ۝ ۴۴۷ ۝ ۴۴۸ ۝ ۴۴۹ ۝ ۴۵۰ ۝ ۴۵۱ ۝ ۴۵۲ ۝ ۴۵۳ ۝ ۴۵۴ ۝ ۴۵۵ ۝ ۴۵۶ ۝ ۴۵۷ ۝ ۴۵۸ ۝ ۴۵۹ ۝ ۴۶۰ ۝ ۴۶۱ ۝ ۴۶۲ ۝ ۴۶۳ ۝ ۴۶۴ ۝ ۴۶۵ ۝ ۴۶۶ ۝ ۴۶۷ ۝ ۴۶۸ ۝ ۴۶۹ ۝ ۴۷۰ ۝ ۴۷۱ ۝ ۴۷۲ ۝ ۴۷۳ ۝ ۴۷۴ ۝ ۴۷۵ ۝ ۴۷۶ ۝ ۴۷۷ ۝ ۴۷۸ ۝ ۴۷۹ ۝ ۴۸۰ ۝ ۴۸۱ ۝ ۴۸۲ ۝ ۴۸۳ ۝ ۴۸۴ ۝ ۴۸۵ ۝ ۴۸۶ ۝ ۴۸۷ ۝ ۴۸۸ ۝ ۴۸۹ ۝ ۴۹۰ ۝ ۴۹۱ ۝ ۴۹۲ ۝ ۴۹۳ ۝ ۴۹۴ ۝ ۴۹۵ ۝ ۴۹۶ ۝ ۴۹۷ ۝ ۴۹۸ ۝ ۴۹۹ ۝ ۵۰۰ ۝ ۵۰۱ ۝ ۵۰۲ ۝ ۵۰۳ ۝ ۵۰۴ ۝ ۵۰۵ ۝ ۵۰۶ ۝ ۵۰۷ ۝ ۵۰۸ ۝ ۵۰۹ ۝ ۵۱۰ ۝ ۵۱۱ ۝ ۵۱۲ ۝ ۵۱۳ ۝ ۵۱۴ ۝ ۵۱۵ ۝ ۵۱۶ ۝ ۵۱۷ ۝ ۵۱۸ ۝ ۵۱۹ ۝ ۵۲۰ ۝ ۵۲۱ ۝ ۵۲۲ ۝ ۵۲۳ ۝ ۵۲۴ ۝ ۵۲۵ ۝ ۵۲۶ ۝ ۵۲۷ ۝ ۵۲۸ ۝ ۵۲۹ ۝ ۵۳۰ ۝ ۵۳۱ ۝ ۵۳۲ ۝ ۵۳۳ ۝ ۵۳۴ ۝ ۵۳۵ ۝ ۵۳۶ ۝ ۵۳۷ ۝ ۵۳۸ ۝ ۵۳۹ ۝ ۵۴۰ ۝ ۵۴۱ ۝ ۵۴۲ ۝ ۵۴۳ ۝ ۵۴۴ ۝ ۵۴۵ ۝ ۵۴۶ ۝ ۵۴۷ ۝ ۵۴۸ ۝ ۵۴۹ ۝ ۵۵۰ ۝ ۵۵۱ ۝ ۵۵۲ ۝ ۵۵۳ ۝ ۵۵۴ ۝ ۵۵۵ ۝ ۵۵۶ ۝ ۵۵۷ ۝ ۵۵۸ ۝ ۵۵۹ ۝ ۵۶۰ ۝ ۵۶۱ ۝ ۵۶۲ ۝ ۵۶۳ ۝ ۵۶۴ ۝ ۵۶۵ ۝ ۵۶۶ ۝ ۵۶۷ ۝ ۵۶۸ ۝ ۵۶۹ ۝ ۵۷۰ ۝ ۵۷۱ ۝ ۵۷۲ ۝ ۵۷۳ ۝ ۵۷۴ ۝ ۵۷۵ ۝ ۵۷۶ ۝ ۵۷۷ ۝ ۵۷۸ ۝ ۵۷۹ ۝ ۵۸۰ ۝ ۵۸۱ ۝ ۵۸۲ ۝ ۵۸۳ ۝ ۵۸۴ ۝ ۵۸۵ ۝ ۵۸۶ ۝ ۵۸۷ ۝ ۵۸۸ ۝ ۵۸۹ ۝ ۵۹۰ ۝ ۵۹۱ ۝ ۵۹۲ ۝ ۵۹۳ ۝ ۵۹۴ ۝ ۵۹۵ ۝ ۵۹۶ ۝ ۵۹۷ ۝ ۵۹۸ ۝ ۵۹۹ ۝ ۶۰۰ ۝ ۶۰۱ ۝ ۶۰۲ ۝ ۶۰۳ ۝ ۶۰۴ ۝ ۶۰۵ ۝ ۶۰۶ ۝ ۶۰۷ ۝ ۶۰۸ ۝ ۶۰۹ ۝ ۶۱۰ ۝ ۶۱۱ ۝ ۶۱۲ ۝ ۶۱۳ ۝ ۶۱۴ ۝ ۶۱۵ ۝ ۶۱۶ ۝ ۶۱۷ ۝ ۶۱۸ ۝ ۶۱۹ ۝ ۶۲۰ ۝ ۶۲۱ ۝ ۶۲۲ ۝ ۶۲۳ ۝ ۶۲۴ ۝ ۶۲۵ ۝ ۶۲۶ ۝ ۶۲۷ ۝ ۶۲۸ ۝ ۶۲۹ ۝ ۶۳۰ ۝ ۶۳۱ ۝ ۶۳۲ ۝ ۶۳۳ ۝ ۶۳۴ ۝ ۶۳۵ ۝ ۶۳۶ ۝ ۶۳۷ ۝ ۶۳۸ ۝ ۶۳۹ ۝ ۶۴۰ ۝ ۶۴۱ ۝ ۶۴۲ ۝ ۶۴۳ ۝ ۶۴۴ ۝ ۶۴۵ ۝ ۶۴۶ ۝ ۶۴۷ ۝ ۶۴۸ ۝ ۶۴۹ ۝ ۶۵۰ ۝ ۶۵۱ ۝ ۶۵۲ ۝ ۶۵۳ ۝ ۶۵۴ ۝ ۶۵۵ ۝ ۶۵۶ ۝ ۶۵۷ ۝ ۶۵۸ ۝ ۶۵۹ ۝ ۶۶۰ ۝ ۶۶۱ ۝ ۶۶۲ ۝ ۶۶۳ ۝ ۶۶۴ ۝ ۶۶۵ ۝ ۶۶۶ ۝ ۶۶۷ ۝ ۶۶۸ ۝ ۶۶۹ ۝ ۶۷۰ ۝ ۶۷۱ ۝ ۶۷۲ ۝ ۶۷۳ ۝ ۶۷۴ ۝ ۶۷۵ ۝ ۶۷۶ ۝ ۶۷۷ ۝ ۶۷۸ ۝ ۶۷۹ ۝ ۶۸۰ ۝ ۶۸۱ ۝ ۶۸۲ ۝ ۶۸۳ ۝ ۶۸۴ ۝ ۶۸۵ ۝ ۶۸۶ ۝ ۶۸۷ ۝ ۶۸۸ ۝ ۶۸۹ ۝ ۶۹۰ ۝ ۶۹۱ ۝ ۶۹۲ ۝ ۶۹۳ ۝ ۶۹۴ ۝ ۶۹۵ ۝ ۶۹۶ ۝ ۶۹۷ ۝ ۶۹۸ ۝ ۶۹۹ ۝ ۷۰۰ ۝ ۷۰۱ ۝ ۷۰۲ ۝ ۷۰۳ ۝ ۷۰۴ ۝ ۷۰۵ ۝ ۷۰۶ ۝ ۷۰۷ ۝ ۷۰۸ ۝ ۷۰۹ ۝ ۷۱۰ ۝ ۷۱۱ ۝ ۷۱۲ ۝ ۷۱۳ ۝ ۷۱۴ ۝ ۷۱۵ ۝ ۷۱۶ ۝ ۷۱۷ ۝ ۷۱۸ ۝ ۷۱۹ ۝ ۷۲۰ ۝ ۷۲۱ ۝ ۷۲۲ ۝ ۷۲۳ ۝ ۷۲۴ ۝ ۷۲۵ ۝ ۷۲۶ ۝ ۷۲۷ ۝ ۷۲۸ ۝ ۷۲۹ ۝ ۷۳۰ ۝ ۷۳۱ ۝ ۷۳۲ ۝ ۷۳۳ ۝ ۷۳۴ ۝ ۷۳۵ ۝ ۷۳۶ ۝ ۷۳۷ ۝ ۷۳۸ ۝ ۷۳۹ ۝ ۷۴۰ ۝ ۷۴۱ ۝ ۷۴۲ ۝ ۷۴۳ ۝ ۷۴۴ ۝ ۷۴۵ ۝ ۷۴۶ ۝ ۷۴۷ ۝ ۷۴۸ ۝ ۷۴۹ ۝ ۷۵۰ ۝ ۷۵۱ ۝ ۷۵۲ ۝ ۷۵۳ ۝ ۷۵۴ ۝ ۷۵۵ ۝ ۷۵۶ ۝ ۷۵۷ ۝ ۷۵۸ ۝ ۷۵۹ ۝ ۷۶۰ ۝ ۷۶۱ ۝ ۷۶۲ ۝ ۷۶۳ ۝ ۷۶۴ ۝ ۷۶۵ ۝ ۷۶۶ ۝ ۷۶۷ ۝ ۷۶۸ ۝ ۷۶۹ ۝ ۷۷۰ ۝ ۷۷۱ ۝ ۷۷۲ ۝ ۷۷۳ ۝ ۷۷۴ ۝ ۷۷۵ ۝ ۷۷۶ ۝ ۷۷۷ ۝ ۷۷۸ ۝ ۷۷۹ ۝ ۷۸۰ ۝ ۷۸۱ ۝ ۷۸۲ ۝ ۷۸۳ ۝ ۷۸۴ ۝ ۷۸۵ ۝ ۷۸۶ ۝ ۷۸۷ ۝ ۷۸۸ ۝ ۷۸۹ ۝ ۷۹۰ ۝ ۷۹۱ ۝ ۷۹۲ ۝ ۷۹۳ ۝ ۷۹۴ ۝ ۷۹۵ ۝ ۷۹۶ ۝ ۷۹۷ ۝ ۷۹۸ ۝ ۷۹۹ ۝ ۸۰۰ ۝ ۸۰۱ ۝ ۸۰۲ ۝ ۸۰۳ ۝ ۸۰۴ ۝ ۸۰۵ ۝ ۸۰۶ ۝ ۸۰۷ ۝ ۸۰۸ ۝ ۸۰۹ ۝ ۸۱۰ ۝ ۸۱۱ ۝ ۸۱۲ ۝ ۸۱۳ ۝ ۸۱۴ ۝ ۸۱۵ ۝ ۸۱۶ ۝ ۸۱۷ ۝ ۸۱۸ ۝ ۸۱۹ ۝ ۸۲۰ ۝ ۸۲۱ ۝ ۸۲۲ ۝ ۸۲۳ ۝ ۸۲۴ ۝ ۸۲۵ ۝ ۸۲۶ ۝ ۸۲۷ ۝ ۸۲۸ ۝ ۸۲۹ ۝ ۸۳۰ ۝ ۸۳۱ ۝ ۸۳۲ ۝ ۸۳۳ ۝ ۸۳۴ ۝ ۸۳۵ ۝ ۸۳۶ ۝ ۸۳۷ ۝ ۸۳۸ ۝ ۸۳۹ ۝ ۸۴۰ ۝ ۸۴۱ ۝ ۸۴۲ ۝ ۸۴۳ ۝ ۸۴۴ ۝ ۸۴۵ ۝ ۸۴۶ ۝ ۸۴۷ ۝ ۸۴۸ ۝ ۸۴۹ ۝ ۸۵۰ ۝ ۸۵۱ ۝ ۸۵۲ ۝ ۸۵۳ ۝ ۸۵۴ ۝ ۸۵۵ ۝ ۸۵۶ ۝ ۸۵۷ ۝ ۸۵۸ ۝ ۸۵۹ ۝ ۸۶۰ ۝ ۸۶۱ ۝ ۸۶۲ ۝ ۸۶۳ ۝ ۸۶۴ ۝ ۸۶۵ ۝ ۸۶۶ ۝ ۸۶۷ ۝ ۸۶۸ ۝ ۸۶۹ ۝ ۸۷۰ ۝ ۸۷۱ ۝ ۸۷۲ ۝ ۸۷۳ ۝ ۸۷۴ ۝ ۸۷۵ ۝ ۸۷۶ ۝ ۸۷۷ ۝ ۸۷۸ ۝ ۸۷۹ ۝ ۸۸۰ ۝ ۸۸۱ ۝ ۸۸۲ ۝ ۸۸۳ ۝ ۸۸۴ ۝ ۸۸۵ ۝ ۸۸۶ ۝ ۸۸۷ ۝ ۸۸۸ ۝ ۸۸۹ ۝ ۸۹۰ ۝ ۸۹۱ ۝ ۸۹۲ ۝ ۸۹۳ ۝ ۸۹۴ ۝ ۸۹۵ ۝ ۸۹۶ ۝ ۸۹۷ ۝ ۸۹۸ ۝ ۸۹۹ ۝ ۹۰۰ ۝ ۹۰۱ ۝ ۹۰۲ ۝ ۹۰۳ ۝ ۹۰۴ ۝ ۹۰۵ ۝ ۹۰۶ ۝ ۹۰۷ ۝ ۹۰۸ ۝ ۹۰۹ ۝ ۹۱۰ ۝ ۹۱۱ ۝ ۹۱۲ ۝ ۹۱۳ ۝ ۹۱۴ ۝ ۹۱۵ ۝ ۹۱۶ ۝ ۹۱۷ ۝ ۹۱۸ ۝ ۹۱۹ ۝ ۹۲۰ ۝ ۹۲۱ ۝ ۹۲۲ ۝ ۹۲۳ ۝ ۹۲۴ ۝ ۹۲۵ ۝ ۹۲۶ ۝ ۹۲۷ ۝ ۹۲۸ ۝ ۹۲۹ ۝ ۹۳۰ ۝ ۹۳۱ ۝ ۹۳۲ ۝ ۹۳۳ ۝ ۹۳۴ ۝ ۹۳۵ ۝ ۹۳۶ ۝ ۹۳۷ ۝ ۹۳۸ ۝ ۹۳۹ ۝ ۹۴۰ ۝ ۹۴۱ ۝ ۹۴۲ ۝ ۹۴۳ ۝ ۹۴۴ ۝ ۹۴۵ ۝ ۹۴۶ ۝ ۹۴۷ ۝ ۹۴۸ ۝ ۹۴۹ ۝ ۹۵۰ ۝ ۹۵۱ ۝ ۹۵۲ ۝ ۹۵۳ ۝ ۹۵۴ ۝ ۹۵۵ ۝ ۹۵۶ ۝ ۹۵۷ ۝ ۹۵۸ ۝ ۹۵۹ ۝ ۹۶۰ ۝ ۹۶۱ ۝ ۹۶۲ ۝ ۹۶۳ ۝ ۹۶۴ ۝ ۹۶۵ ۝ ۹۶۶ ۝ ۹۶۷ ۝ ۹۶۸ ۝ ۹۶۹ ۝ ۹۷۰ ۝ ۹۷۱ ۝ ۹۷۲ ۝ ۹۷۳ ۝ ۹۷۴ ۝ ۹۷۵ ۝ ۹۷۶ ۝ ۹۷۷ ۝ ۹۷۸ ۝ ۹۷۹ ۝ ۹۸۰ ۝ ۹۸۱ ۝ ۹۸۲ ۝ ۹۸۳ ۝ ۹۸۴ ۝ ۹۸۵ ۝ ۹۸۶ ۝ ۹۸۷ ۝ ۹۸۸ ۝ ۹۸۹ ۝ ۹۹۰ ۝ ۹۹۱ ۝ ۹۹۲ ۝ ۹۹۳ ۝ ۹۹۴ ۝ ۹۹۵ ۝ ۹۹۶ ۝ ۹۹۷ ۝ ۹۹۸ ۝ ۹۹۹ ۝ ۱۰۰۰ ۝

كەواتە: كارىكى وا بكن، هچ نەدارىك لىتان وە ژوورى باخەكە نەكەوئى لە كاتى چىنىدا، لىرەشدا قەدەغە كەردنەكە پەيوەست كراوہ بە نەدارەكەوہ، بۆ زىدەپۆيى كەردن لە پىگرتن لە نەدارەكان، كە لە باخەكەيان بەرەمەند بن، كە لە راستىدا پىگرتەكە لە هەژارو نەدارەكان نەبووہ، بەلام بۆيە بەوانەوہ پەيوەست كراوہ، واتە: كارىكى وا بكن، هيندە دوورىنى بكن و هيندە بەزووى برون و بە گورج و گۆلى بچن باخەكەتان بچن، وەك پىتان گرتى نەدارەكان كە بىنە نىو باخەكەتانەوہ.

۵- ﴿وَعَدُوا عَلَىٰ حَرْبٍ قَادِرِينَ﴾، زووش پويشت پىيان وابو توانادارن پى بگرن، ياخود: (حَرْدٌ مَعْنَى: سُرْعَةٍ وَقَصْدٍ قَوِيٍّ) واتە: پويشت بە خىرايى و بە دلدامەزراويەكى تەواوہو، كە بەشى هچ هەژارو نەدارىكى لى نەدەن، (حَرْدٌ) بە ماناى توووپەيش دى، بەتووپەيش پويشت واتە: توووپەبوون لە كەدەوہى بابيان كە لە سالانى پاردوودا بەشى هەژاران و نەدارانى لە بەرەمەنى نەو باخەيان داوہ، ئىنجا وشەى (حَرْدٌ) كە لىرەدا بەكارهاتوہ، يەكەكە لە پووہكانى ئىعجازى قورئان، كە بەس لە فەرمايشتى خوادا شتى وا دەبىرنى، ئەگەر خوا فەرمووباي:

أ- ﴿وَعَدُوا عَلَىٰ مَنَعٍ قَادِرِينَ﴾.

ب- ﴿عَلَىٰ غَضَبٍ﴾.

ج- ﴿عَلَىٰ سُرْعَةٍ﴾.

د- (قَصِدٍ قَوِيٍّ) تەنیا یە کێك لەو واتایانە ی دەگرتەو، بەلام لێرەدا کە دەفەرموئ:

﴿وَعَدُوا عَلَىٰ حَرٍِّ قَدِيرٍ﴾، وشە ی (حَرْد): ۱- بە مانای پێ لێگرتن دێ.

۲- بە مانای تووڕەیی دێ.

۳- بە مانای نیازو مەبەستێکی مەحکەم دێ لەسەر کردنی شتێک.

۴- بە مانای خێراییی کردن دێ، کەواتە: تێستا مانای ئەم ئایەتە موبارەکە ئاوا ی لێ

دێ: ﴿وَعَدُوا عَلَىٰ حَرٍِّ قَدِيرٍ﴾، (يَعْنِي: انْطَلَقُوا بِسُرْعَةٍ غَاضِبِينَ وَحَازِمِينَ عَلَى الْمُنْعِ)، بە

خێراییی و بە تووڕەیی دەرچوون و، دلی خوێان چەسپاند بوو، لەسەر پێ لێگرتنی هەر

نەدارێک، کە بێتە ئێو باخەکیان و هاوکاری بکەن.

مەسەلە ی سێتەم:

لە کاتی بینی باخەکەیاندا، سەرەتا پێیان وابوو پێیان لێ ون بوو، ئێوە شوێنەوارە هێ باخەکەیان نیە، دوایی کە زانیویانە، شوێنەواری باخی ئێوانە، دڵیابوون کە بێ بەش بوون، ئنجا باشتەرکەیان لۆمە ی کردن، کە هەرچەندە پێگوتن: خوا بە پاک بگرن، بەلام بەقسەیان نەکردووە، ئنجا دانیان بە ستمی خۆیان داھێنا:

خوا دەفەرموی: ﴿فَلَمَّا رَأَوْهَا قَالُوا إِنَّا لَضَالُونَ ﴿٣٦﴾ بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ﴿٣٧﴾ قَالَ أَوْسَطُهُمْ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ لَوْلَا تُسْمِعُونَ ﴿٣٨﴾ قَالُوا سُبْحَنَ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٣٩﴾﴾

شیکردنەوی ئێم ئایەتانه، لە پینج بەرگەدا:

١- ﴿فَلَمَّا رَأَوْهَا قَالُوا إِنَّا لَضَالُونَ﴾ کاتیک باخەکەیان بینی، گوتیان: ئێمە پێ لێ تێکچووین، دەگوترێ: (ضَلَّ الطَّرِيقَ أَي: ضَيَعَهُ وَفَقَدَهُ) واتە: رێگاکە ی ون کرد، زایە ی کرد، هەروەها دەگوترێ: (ضَلَّ أَي: فَقَدَ طَرِيقَ الْهَدَى)، پێی راستی ونکرد، (ضَالُونَ): لێرەدا بە مانای پێ لێ تێکچوونی پۆلەتی، واتە: پێی باخەکەمان لێ ونبوو، ئێم باخە هێ ئێمە نیە، بەهەلە هاتووین، یاخود مەبەستیان پێ لێ تێکچوونی مەعنەوی بوو، واتە: ئێمە کە بێارماندا بەشی هەزاران و نەداران لەم باخەمان نەدەین، گومراو سەرگەدارن بووین، پێمان لێ تێکچوو، نەدەبوو ئێو بێارەمان دا بایە.

٢- ﴿بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ﴾، بەلکو ئێمە بێبەشکراوین، (حَرِمَ أَي: فَقَدَ نَصِيبَهُ وَحَظَّهُ)، پشک و بەشەکی فەوتا لە دەستی چوو، ئەوەش لەگەڵ هەردوو واتایە کەدا دەگونجێ:

أ- ئەگەر مەبەستیان ئەوە بێ پێمان لێ تێکچوو، پێشتر وایانزانیو پێیان لێ تێکچوو و ئەو پەریزە سوورو سەفەتالە و سووئەماکە باخی ئەوان نیە، بەلام دوایی کە بۆیان دەرکەوتووە نەخێر پێیە کەش راستەو باخەکەش هێ ئەوانە، ئنجا گوتووین: ئێمە پێمان لێ تێکە چوو، بەلکو ئێمە بێ بەش و پەنجەرۆو دەستخەرۆو بووین.

ب- ئەگەر مەبەستىش لە ڕى لى تىكچوون، ڕى لى تىكچوونى مەعنەوىيى، سەرگەردانىيى و سەر لىشىواويى بى، كە ئەو بېيارە ھەلەيان داو، ئەو كاتە پستەي: ﴿بَلْ نَحْنُ نَحْرُومُونَ﴾، واتە: زياتر لەوہى ڕيمان لى تىكچوو، ھەر دەستخەرۆو ڕەنجەرۆش بووين و ھىچمان بۆ نەمايەو، بۆيە ئەحمەد كورى عەتائوللاي ئەسكەندەريي قسەكەي جوانە كە دەلى: (مَنْ لَمْ يَشْكُرِ النِّعَمَ، فَقَدْ تَعَرَّضَ لِرِوَالِهَا، وَمَنْ شَكَرَهَا، فَقَدْ قَيَّدَهَا بِعِقَالِهَا)، ھەر كەسيك سوپاسگوزاري چاكەكان نەكات، ئەوہ چاكەكاني خستوونە بەر مەترسيي لە بەين چوون، بەلام ھەر كەسيك سوپاسگوزاريان لەسەر بكات، ئەوہ بە پەتي سوپاسگوزاري بەستوونەو، ڕى نادات لە دەستي بچن، خواي دادگەريش وەك ياسايەكي گشتي خوي لەو بارەوہ دەفەرموي: ﴿وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ﴾ (۷) إبراهيم، واتە: ياد بكەوہ كە پەرورەدگار ت ڕايگەياند: ئەگەر سوپاسگوزارييم بۆ بكەن، بۆتان زياد دەكەم، (واتە: ئەگەر لەسەر چاكەكان سوپاسگوزارييم بكەن، چاكەكانتان بۆ زياد دەكەم)، بەلام ئەگەر سپلەيي بكەن سزاي من توندە، واتە: ئەگەر سپلەيي بنوينن و چاكەكاني خوا نانەديدە بگرن، نەيانگيرنەوہ بۆ خواو، سوپاسگوزاريان لەسەر نەكەن، سزاي خوا توندەو بەشيك لە سزاداني خواش، ئەوہيە ئەو چاكەيەتان لى وەر بگريئەوہ.

۳- ﴿قَالَ أَوْسَطُهُمْ﴾، باشتريان گوتى، (أَوْسَطُهُمْ: أَفْضَلُهُمْ وَأَقْرَبُهُمْ إِلَى الْخَيْرِ)، واتە: باشتريان و نزيكتريان لە چاكەوہ، (الْوَسْطُ: يُطْلَقُ عَلَى الْأَخْيَرِ وَالْأَفْضَلِ، وَوَسْطُ): بەكار دەھيئى بۆ چاكتر و باشت، دەگوتى: (هُوَ مِنْ وَسْطِ قَوْمِهِ)، فلانكەس لە چاكتريني كۆمەلەكەي خويەتي.

ئەوہيان كە لە ھەموويان باشت بوو، گوتى:

۴- ﴿أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ لَوْلَا تُسَبِّحُونَ﴾، ئايا پيتم نەگوتن دەبووايە خوا بە پاك بگرن، كەواتە: ليرەدا بۆمان دەر دەكەوي، كە يەكئەك لەو برايانەو لەو كورانە، كە لە ھەموويان چاكتر

بووه، له پېش بریاره هه‌له‌که‌ی‌ندا پېی گوتوون: خوا به پاك بگرن، یانی: خوا به پاك بگرن، له‌وه‌ی سه‌رپېچیی لی بکه‌ن، (هَلَّا تُسَبِّحُونَ اللَّهَ عَمَلًا، مِّنْ اَنْ يُعَصَى مِنْ خِلَالِ عَدَمِ الْإِنْفَاقِ عَلَى مُسْتَحَقِّينَ)، ده‌بووایه خوا به پاك بگرن به کرده‌وه له‌وه‌ی سه‌رپېچیی لی بکرئ له‌میانی خه‌رج نه‌کردن و مالی خۆنه‌به‌خشین به که‌سانیک که شایسته‌ی پې به‌خشانن.

٥- ﴿قَالُوا سُبْحَنَ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ﴾، گوتیان: پاکیی بو په‌روه‌ردگارمان به دنیایی تیمه سته‌مکاربووین (پاش بارانان که‌په‌نه‌ک)، ئنجا خویان به پاکگرت، وه‌که وه‌لامدانه‌وه بو داوای چاک‌ترینه‌که‌یان، که ده‌گونجی برای گه‌وره‌یان بووې، ده‌شگونجی برای نیوه‌نجییان بووې، هه‌روه‌ها ده‌گونجی برای گچکه‌یان بووې، گرنگ نه‌وه‌یه له هه‌موویان چاکتر بووه، برایه‌کانی سه‌ره‌نجام دانیان به هه‌له‌وه تاوانه‌که‌ی خویان داهیتنا، بیگومانیش نه‌ته خراپه‌که‌یان و بریاره خراپه‌که‌یان، چه‌نده خراب بووه، نه‌وه‌په‌شیمان بوونه‌وه و پاکیی بو خوا ده‌رپرین و، سته‌م له ملی خو‌کردن و، خو به تاوانبار له قه‌له‌م دانه‌ش، نه‌وه‌نده چاک بووه.

مەسەلەى چوارەم:

سەرزەنشتى يەكدى كردنيان و، دانھينانيان بە ياخىي بوون و بوغراپوونياندان،
هيوا خواستنيان بەوھى خوا لە باخەكەيان باشتريان پى بدات:

خوا دەفەرموى: ﴿فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتْلَمُونَ﴾ (۳۰) قَالُوا يُؤْتِلَنَا إِنَّا كُنَّا طُغَيْنَ
(۳۱) عَسَىٰ رَبُّنَا أَنْ يُبْدِلَنَا خَيْرًا مِّنْهَا إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا رَاغِبُونَ ﴿۳۲﴾

شيکردنەوھى ئەم ئايەتانە، لە چوار برگەدا:

(۱) - ﴿فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتْلَمُونَ﴾، ھەندىکيان پرويان لە ھەندىکيان کرد بە
لۆمەو سەرکۆنەکردن و گلەيى و گازانده لە يەكدى کردنەو، (الإقبال: حَقِيقَتُهُ الْمَجِيءُ
إِلَى الْغَيْرِ مِنْ جِهَةٍ وَجْهٍ، وَهُوَ مُسْتَقٌّ مِنَ الْقَبْلِ وَهُوَ مَا يَبْدُو مِنَ الْإِنْسَانِ مِنْ جِهَةٍ وَجْهٍ، وَهُوَ
كِتَابَةٌ عَنِ الْعِنَايَةِ وَالْإِهْتِمَامِ)، (إقبال): بریتىە لەوھى بچى بۆ لای كەسێك لە لای پروویەو،
(إقبال): وەرگیراو لە (قَبْل)، كە بریتىە لەوھى لە مەرووف دەردەكەوئى لە كاتێكدا پرووت
تێ دەكات، ئەمەش كینایەى بۆ گرنگی پێدان و بابەخ پێدان، واتە: بە گرنگی و بابەخ
پێدانەو پرويان لە يەكدى كردو، سەرکۆنەو سەرزەنشتى يەكديان کرد.

(۲) - ﴿قَالُوا يُؤْتِلَنَا إِنَّا كُنَّا طُغَيْنَ﴾، گوتيان: ئەى ھاوار بۆ ئیمە! یاخود: ئەى خراپى بۆ
ئیمە، یاخود، ئەى سزای ئیمە، بە دلتیایى ئیمە یاخىي و سنوور شكێن و گومراپووين،
چونكە (طَاغَيْنَ) كۆى (طَاغِي) یە، ئەویش لە (طَغَى) ەو ەواتو، (طَغَى، يَطْغَى، فَهُوَ
طَاغٍ، وَالطُّغْيَانُ: تَجَاوَزُ الْحَدَّ فِي الْعِصْيَانِ)، (طغیان) یش سنوور شكاندنە لە سەرپێچى
و بێ فرمانییدا.

واش پێدەچى لۆمە كردنەكە، ھەر ھى چاكرتنەكەيان بووبى كە لۆمەى
برایەكانى كرد، چونكە بەس ئەو ئامۆژگارىی كردبوون، كە خوا بە پاك بگرن
و سەرپێچى لى نەكەن، بەلام بە قسەيان نەكردبوو.

(وَاللَّوْمُ: **إِنْكَارٌ مُّتَوَسِّطٌ عَلَى فِعْلٍ أَوْ قَوْلٍ**، وَهُوَ دُونَ التَّوْبِيخِ وَقَوْفِ الْعِتَابِ)، له زمانى عەرپىيدا، ئەو وشانە: (لوم، توبىخ، عتاب)، ھەر کامیان واتای خوێ ھەبە، زمانى کوردی و زمانەکانى دیکەش بە بەراورد لەگەڵ زمانى عەرپىيدا، ھەژارن، وشەى (لَوْم) بریتىە لە نکوولیکردنێكى میانگیر لەسەر قسەبەك یان کردەوبەك، (لَوْم) کەمترە لە (تَوْبِيخ)، واتە: سەرزەنشتکردن و لە سەرووی (عِتَاب) ھوبەك، کە بریتىە لە گلەبى، ئیمە لە کوردی دا بۆ ھەمووان وشەى: گلەبى و جارى وایە سەرزەنشتیش بەکاردێنین، (عِتَاب) بریتىە لە نەرمە گلەبى، (لَوْم) لەو بەھیزترەو (تَوْبِيخ) یش لەو بەھیزترەو، بریتىە لە سەركۆنەو سەرزەنشتکردنێكى بەھیز.

(٣) - ﴿عَسَىٰ رَبُّنَا أَنْ يُبَدِّلَنَا خَيْرًا مِّنْهَا﴾، نزیكە پەرورەدگارمان بە باشتر بەوە بۆمان بگۆڕى، (يُبَدِّلُنَا) خوێنراوەتەوہ: (يُبَدِّلُنَا) کە مەبەستیان ئەوە بوو لە دنیا دا خوا باخێكى باشتر لەوہى خوێانیان پێ بدات، لەو باخەى لێ ستاندوونەو، یان: ئەو باخەمان لەدەست چوو، ئومێدیمان وایە، خوا ﷻ لە بەدەل و جێدارى ئەوہ دا باخێكى باشترمان پێ بدات.

(٤) - ﴿إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا رَاغِبُونَ﴾، بە دنیایى ئیمە بەرەو لای پەرورەدگارمان ئارەزوومەندین. ئەم پرستەبە لەو ئایەتە، سێ واتایان ھەلەگرت:

یەكەم: ئەمە جوێرکە لە ملکەچ بوون و گەرانیوہ بۆ لای خوا.

دووەم: ئومێدەواربوونە بە خوا کە پێیان ببەخشى.

سێبەم: دەشگونجێ ئەمە گەرانیوہبەك بۆ بۆ لای خوا -- ئەگەر گومانى خراپیان پێ بەرین بە ھاوہلانی باخەكە - وەك گەرانیوہى ھاوبەش بۆ خوا دانەرەكان کە لە کاتى سەغڵەتیی و تەنگانەدا دەگەرانیوہ، بەلام دواى کە لە تەنگانەو سەغڵەتیی دەردەچوون، دەگەرانیوہ سەر دۆخى پێشینیان کە بریتى بوو لە کوفرو ھاوبەش بۆ خوا دانان.

ئېنىقلاشور له تهفسیره که ی خویدا^(١) له (ابْنُ الْفَرَسِ) هوه دینى و دهلى:
(قَالَ ابْنُ الْفَرَسِ فِي «أَحْكَامِ الْقُرْآنِ»: اسْتَدَلَّ بِهَذِهِ آيَةِ أَبُو مُحَمَّدٍ عَبْدُ الْوَهَّابِ،
عَلَى أَنَّ مَنْ تَعَمَّدَ إِلَى نَقْصِ النَّصَابِ قَبْلَ الْحَوْلِ قَصْدًا لِلْفِرَارِ مِنَ الزَّكَاةِ أَوْ خَالَطَ
غَيْرَهُ، أَوْ فَارَقَهُ بَعْدَ الْخِلْطَةِ، فَإِنَّ ذَلِكَ لَا يُسْقِطُ الزَّكَاةَ عَنْهُ خِلَافًا لِلشَّافِعِيِّ، وَوَجْهُ
الِإِسْتِدْلَالِ بِآيَةِ أَنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ قَصَدُوا بِحُذِّ الثَّمَارِ إِسْقَاطَ حَقِّ الْمَسَاكِينِ، فَعَاقِبَتُهُمْ
اللَّهُ بِاتِّلَافِ عَمَارِهِمْ).

واته: ئېنىقلاشور له كتيبي نه حكامى قورئاندا گوتوو يهتى: ئەم ئايەتە
بە بەلگە لەسەر ئەوه هيتراوه تەوه، كه هەر كهسێك بە ئەنقەست بيهوئى،
ئەندازەى زەكات لێكهوتنى ماله كهى كهم بكاتهوه، (كه ئەگەر زېر بى، بيست
ميسقاله و ئەگەر دانەوێڵه بى، پينج ويسقه و ئەگەر خوشترو پرەشه ولاخ و مەرو
بزن بى، ديارى بكراره)، پيش ئەوهى سالى بەسەردا بسوورپيتهوه، ئەندازە كهى
كهم بكاتهوه، بۆ ئەوهى زەكاتى لى نهكهوئى وه پاكردن له زەكات، ياخود
ماله كهى له گەل هى يه كىكى ديكه دا تيكه ل بكات، ياخود كه له گەل هى
كه سىكى ديكه دا تيكه ل بوو، لى جياپيتهوه، (كه ئەگەر پێكهوه بن زەكاتيان
لى بكهوئى و، ئەگەر لى جياپيتهوه زەكاتى لى نهكهوئى)، له هه موو ئەوه
حالا نه دا زەكاتە كهى لەسەر لاناچى، چۆنیه تى بەلگە هینانه وه كەش ئەوه يه
كه خاوه نانى باخه كه، ويستوو يانه ميوه باخه كەيان بېرن به رهو به يانى زوو،
تاكو مافى هه ژارو نه داره كان بفهوتينن، بۆيه خوا ﷻ بهوه سزای داو، كه
باخه كهى هه موو له دەست هینانه دهرو ميوه باخه كەيان فەوتاهوه.

كهواته: كه سىكيش بيهوئى ههق و مافى زەكات پيدراوان، بفهوتينى، به هەر
كام لهو سى حالتهى باسکران، نىصابه كه به جورىك له جورەكان كهم بكاتهوه،
يان له گەل يه كىكىدا تيكه ل بى، يان كه له گەلى دا تيكه ل بووه، لى جياپيتهوه،
يان به هەر شيوه يه كى ديكه، بهوه زەكاتى لەسەر لاناچى و، زەكاتە كه هەر
له مالى و سامانه كهيدا ده بى.

مەسەلە ی پێنجەم:

ئەوێ بەسەر هاوێلانی باخەکەدا هات، سزای دنیایی بوو، سزای پۆژی دواایش هەیە بۆ سەرپێچییکاران و، گەورەتریشە ئەگەر بزانی:

خوای دەفەرموێ: ﴿كَذَلِكَ الْعَذَابُ وَالْعَذَابُ الْآخِرَةُ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٣٣﴾﴾

شیكردنەوێ ئەم ئایەتە، لە دوو بڕگەدا:

(١) - ﴿كَذَلِكَ الْعَذَابُ﴾، ئەوێ سزادانەكە بوو، (الْعَذَابُ) (آل)ی ناساندنی لەسەرەو بۆ (عەه)د، واتە: سزایەكە ی خوا بۆ سەرپێچییکاران ئاوا، یخود ئەلیف و لامەكە قەرەبووی پالۆەلادراو (مُضَاف إِلَيْهِ)ی كردۆتەوێ (كَذَلِكَ عَذَابُ رَبِّكَ أَوْ عَذَابُ اللَّهِ)، سزای پەرورەدگارت یان سزای خوا، ئاوا، ئەمەش ئەوێ لێ وەرەدەگیری، كە هیچ گوناحێك بەبێ سزاو تۆڵە ناپروا، هیچ لادانێك بەبێ راستكردنەوێ ناپروا.

(٢) - ﴿وَالْعَذَابُ الْآخِرَةُ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾، سزاو ئازاری مەنزلگای كۆتایی گەورەتریشە، ئەگەر بزانی، وەك خوای بەرز دەفەرموێ: ﴿وَلَنَذِقَنَّهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْأَدْنَى دُونَ الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٣٤﴾﴾ السجدة، بە دلتیایی سزایان ددەدین بە سزای كەمتر یان نزیکتر، پێش سزای گەورەتر (كە لە پۆژی دوا یی دایە)، بەلكو بگەرێتەوێ، ئەمەش مەبەست پێی ئەوێ: بە بێپروایانێك كە خوا چاكە ی لەگەڵدا كردوون، نازو نێعمەتی بەسەردا پشووون، چ نێعمەتی ماددی وەك: سەروەت و سامان، دەسەلات، قەرەباڵغی، چ نێعمەتی مەعنەوی وەك: هێمنی و ئاسایش، لەشساغی، با پەند وەر بگرن و چاكەو نێعمەتەكانی خوا لەسەرپێچی خوادا بەكارنەهێنن و، مافی خاوەن مافان نادیدە نەگرن، چونكە ئەگەر وابەكن، هەم لە دنیا دا سزای خوا چاوەڕێیانە، هەم لە پۆژی دواایشدا.

هەموو ئەو قسەنە ی كە هاوێلانی باخەكە كردوویانن:

١- پەشیمان بوونەوێان.

۲- خۆ بەستەمكار لە قەلەم دانانیا.

۳- پاکیی بۆ خوا دەرپرینان.

۴- دانەپننایان بەسەرکیشیی و یاخیی بووناندا.

۵- ئومێدەواربوونیان بە بەزەیی خوا، که خوا بۆیان قەرەبوو بکاتەوه.

۶- ئارەزوومەندیان بۆ لای خوا ﷻ.

هەموو ئەوانەش ئەوه دەیه‌گەنن و ئەو بۆچوونه بەهێزتر دەکەن، که خوا ﷻ لەسەر ئەو نیازو مەبەست و بریارە خراپەیان، سزای داوێ و بەوه‌ش گوناھەکیان لێ سێواوەتەوه.

دواییش که دەفەرموێ: ﴿وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾، ئەمە بەیانکردنی یاسایەکی گشتیی خوایه، ئەک مەبەست ئەوه‌بێ که حەمەن ئەوانە سزای پۆژی دوایی چاوه‌ڕێیان دەکات، بەلکو بەو سزایە خوا داوێ لەسەر ئەو نیه‌ته خراپەیان، پاک بوونەوه وەک لە فەرماشتی پیخەمبەردا ﷺ هەیه: هەر کەسێک خراپەو تاوانێک بکات و خوا سزای بدات لەسەری، یان سزای شەریعی بەسەردا بچەسپێت، دەبێتە هۆی پاکبوونەوه‌ی^(۱)، ئەوانەش خوا سزای داوێ و سزای خوا بۆتە هۆی پاکبوونەوه‌یان، کەواتە: که دەفەرموێ: ﴿كَذَلِكَ الْعَذَابُ﴾، واتە: سزادانی خوا بۆ کەسانێک سەرپێچیی لێ بکەن لە دنیا، ئاوا، بەلام دوایی که دەفەرموێ: ﴿وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾، سزای مەزڵگای

(۱) {عَنْ عَبْدِ بْنِ الصَّامِتِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، وَكَانَ شَهِيدَ بَدْرًا، وَهُوَ أَحَدُ النُّقَبَاءِ لَيْلَةَ الْعَقَبَةِ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ، وَحَوْلَهُ عَصَابَةٌ مِنْ أَصْحَابِهِ: بَايَعُونِي عَلَى أَنْ لَا تُشْرِكُوا بِاللَّهِ شَيْئًا، وَلَا تَسْرِقُوا، وَلَا تَزْنُوا، وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ، وَلَا تَأْتُوا بِنَهْثَانٍ تَفْتَرَوْنَهُ بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَأَرْجُلِكُمْ، وَلَا تَعْصُوا فِي مَعْرُوفٍ، فَمَنْ وَفَى مِنْكُمْ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ، وَمَنْ أَصَابَ مِنْ ذَلِكَ شَيْئًا فَعُوقِبَ فِي الدُّنْيَا، فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَهُ، وَمَنْ أَصَابَ مِنْ ذَلِكَ شَيْئًا ثُمَّ سَرَّهُ اللَّهُ، فَهُوَ إِلَى اللَّهِ، إِنْ شَاءَ عَفَا عَنْهُ، وَإِنْ شَاءَ عَاقَبَهُ فَبَايَعْتَاهُ عَلَى ذَلِكَ} (أخرجه البخاري: ۱۸).

كۆتايى گەرەتريشه تەگەر بزانن، واتە: بۇ كەسانىك كە لە ھەلەو كەم و كۆپيەكانيان دەست ھەلنەگرن و پەشيمان نەبنەو، بەلام ھاوۋەلانى باخەكە پەشيمان بوونەو ھەو دانيان بە تاوانى خۇيان داھيتاۋەو پاكىيان بۇ خوا دەرپرېو.

كەواتە: وا پېدەچى ئەوانە سەرەنجام خېر بووين، بەلام خوا ﷻ بەسەرھاتەكەيانى گېراۋەتەو، تاكو خەلك پەنديان ليۋەر بگرى و ۋەك ئەوان نەكات، ئەگەرنا دوايى پەشيمان بوونەو ھەكەيان، قەرەبووى ئەو ھى بۇ كر دوونەو، ھەر كەسيكىش بە بەزەيى خوا ئومىدەوار بى لە دىناو دوارۋۇدا، خوا ئا ئومىدى ناكات، ۋەك لە فەرمايشتى پىغەمبەردا ﷺ ھاتو: ھەر كەسيك دەست بەرەو خوا بەرز بكاتەو ھى بپايتەو، خوا دەستى بە خالىى بەرې ناكاتەو^(۱)، ئنجا يان:

أ- ئەو ھى داۋاي دەكات پى دەدات.

ب- ياخود باشتەر لەو ھى پى دەدات.

ج- ياخود بە ئەندازەي ئەو بەلای لى دەفع دەكات.

د- ياخود لە رۆزى دواييدا بەو ئەندازەيە پاداشتى دەداتەو.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

(۱) {عَنْ سَلْمَانَ الْفَارِسِيِّ عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ إِنَّ اللَّهَ خَيْرٌ كَرِيمٌ يَسْتَحْيِي إِذَا رَفَعَ الرَّجُلُ إِلَيْهِ يَدَيْهِ أَنْ يَزُدَّهُمَا صَفْرًا خَائِبَتَيْنِ} (أخرجه أحمد: ۲۳۷۶۵، والترمذي:

۳۵۵۶، وقال: حسن غريب، والحاكم: ۱۹۶۲، وقال: صحيح على شرط الشيخين، والبيهقي:

۲۹۶۵، وأبو داود: ۱۴۸۸، وابن حبان: ۸۷۶).

دەرسى سىيەم

پێناسەى ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان نۆژدە (۱۹) ئایەتى کۆتایى سوڤەتى (القلم) دەگرێتە خۆى، ئایەتەکانى: (۳۴ - ۵۲)، لەو نۆژدە (۱۹) ئایەتەدا چوار بابەت خراونه ڤوو:

بابەتى یەكەم: لە هەشت ئایەتەکانى: (۳۴ - ۴۱)دا، باسى ئەوە کراوە کە پاریزکاران پاداشتیان بەهەشتى ڤر نازو نیعمەتە، ناشگونجى خوا ﷻ بۆ خوا ملکەچانى چاکەکار لەگەڵ یاخیبانی تاوانباردا، وەك یەك دابنێ، ئەوە دژی عەقڵ و زگماکەو، هیچ بەلگەیهكى وەحییشى لەسەر نیە.

بابەتى دووهم: شەش ئایەتان لە خۆى دەگرێ، ئایەتەکانى: (۴۲ - ۴۷)، باسى ھەرەشەکردن لە بێپروایانى تاوانبارى بە درۆ دانەرى قورئان، کە لە ڤۆژى قیامەتدا دووچارى زەبوونى و داماوێ دەبن و، لە دنیاىدا هیچ بیانوو و پاساوێكى کافر بوونیان نیەو نەبوو.

بابەتى سێهەم: لە سێ ئایەتەکانى: (۴۸ - ۵۰)، پێك دێ، باسى فەرمانکردنى خواى بەرزى مەزن بە پێغەمبەرى کۆتایى خۆى موحەممەد ﷺ کە وەك ھاوێلى ماسییەكە نەبێ، «پێغەمبەر (یونس) عليه السلام» کە ڤەلەى کردو، دواى لە سکی ماسییەكەدا ڤارایەووە و پاکى بۆ خوا دەربێرى، ئەگەرنا بە سەرزەنشترایى ڤرێ دەدرایە دەشت، بەلام دواى خوا ھەڵبێژارد و لە بەندە چاکەکانى خۆى گیرا.

بابەتى چوارەم: لە دوو ئایەتەکانى کۆتایى: (۵۱ - ۵۲) پێك دێ، باسى بێپروایانى داخ لە دڵ، کە ئەوەندە لە پێغەمبەرى خاتەم ﷺ ڤەست و قەلەس بوون، لە کاتى بیستنى قورئاندا نىزىک بوو بە نیگای چاوەکانیان بىخلىسکتن و، بە شىتێان دادەنا، لە حالێکدا کە قورئان بىرخەرەوێە بۆ تیکرای جیهانیان.

﴿۳۵﴾ مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿۳۶﴾ إِنْ لَكُمْ فِيهِ نَدْرُسُونَ ﴿۳۷﴾ إِنْ لَكُمْ فِيهِ مَا تَحَرَّوْنَ ﴿۳۸﴾ أَمْ لَكُمْ أَيْمُنٌ عَلَيْنَا بِلِقَاكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنْ لَكُمْ مَا تَحْكُمُونَ ﴿۳۹﴾ سَلِّمُوا إِلَيْهِمْ بِذَلِكَ رَعِيمٌ ﴿۴۰﴾ أَمْ هُمْ شُرَكَاءُ فَلْيَأْتُوا بِشُرَكَائِهِمْ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ ﴿۴۱﴾ يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ إِلَى الشُّجُورِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿۴۲﴾ خَشِيعَةً أَبْصَرُهُمْ تَرَهِفُهُمْ ذُلٌّ وَقَدْ كَانُوا يَدْعُونَ إِلَى الشُّجُورِ وَهُمْ سَلِيمُونَ ﴿۴۳﴾ فَذَرْنِي وَمَنْ يُكَذِّبُ بِهَذَا الْحَدِيثِ سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۴۴﴾ وَأُمْلِي لَهُمْ إِنْ كَيْدِي مَتِينٌ ﴿۴۵﴾ أَمْ سَتَمَلُؤُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَفْرَمٍ مُثْقَلُونَ ﴿۴۶﴾ أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُمُونَ ﴿۴۷﴾ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْحُوتِ إِذْ نَادَىٰ وَهُوَ مَكْظُومٌ ﴿۴۸﴾ لَوْلَا أَنْ نَدَارِكُهُ نِعْمَةً مِنْ رَبِّهِ، لَنَبَذَ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ مَذْمُومٌ ﴿۴۹﴾ فَاجْنِبْ رُبَّهُ، فَعَمَلُهُ، مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿۵۰﴾ وَإِنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَرِهِ لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَنْجُونٌ ﴿۵۱﴾ وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿۵۲﴾

مانای دهقواو دهقی نایه تەکان

{بێگومان بۆ پارێزکاران له لای پهروهردگاریان باخه پر نازو نيعمه ته کان هه ن} ﴿۳۵﴾ ئنجا ئایا (بۆ خوا) ملکه چان وه که تاوانباران لێ ده کهین (له مامه له کردندا)؟ ﴿۳۶﴾ چیتانه! چۆن دادوه ریی ده کهن؟ ﴿۳۷﴾ یان ئایا کتیبیکتان هه یه، تیتیدا ده خویننه وه (و تیتیدا هاتوه) ﴿۳۸﴾ که به دنیایی هه رچی هه لیبژیرن بۆ تیه هه یه؟ ﴿۳۹﴾ یان ئایا سویندو په یمانیکتان له سه رمان هه یه، هه تا پۆژی قیامه ت که هه رچی به ریار بدن، بۆتان هه یه (له مه نزلگای کووتاییدا)؟ ﴿۴۰﴾ لیان به رسه: کامیان هو بالدار (و که فیل) ی نه وه یه که ده یلین؟ ﴿۴۱﴾ یان ئایا هاو به شیان هه ن، (له په رستنی خوا داو تکا کاریانن)؟ ئنجا نه گه ر له راستانن با هاو به شه کانیا ن بێنن ﴿۴۲﴾ نه و پۆژه ی (له بهر سه غله تیی و سه ختی) لاق

ھەلدەكرى و (بېپروايان) بۆ كړنووش بردن بانگ دەكرين، (داوايان لى دەكرى
 كړنووش بۆ خوا بهرن)، به لآم ناتوانن ﴿۴۲﴾ (له حالېكدا) چاوه كانيان ترس و
 له رز و زه بوونى دايگرتوون و، (پنشتريش) ساغ بوون و، داوايان لى دەكرا
 كړنووش بېهن (بۆ خواو كړنووشيان نه دەبرد) ﴿۴۳﴾ ئنجا له من و لهو كهسه
 گه پى، كه ئەم فەرمايشته به درۆ داده نى، بى ئەوهى پى بزائن په لكيشيان
 دهكهين (به رهو سزا) ﴿۴۴﴾ ههروهه مؤلەتيان دەدهم (چى دهانهوى بېكه)،
 بهراستى نه خشه و پلانى من پتهوه ﴿۴۵﴾ يان ئايا (ئەى موحەممەد! ﷺ) هوى
 بپروا نه هيتيان ئەوهيه كه (داواى كړيان لى دەكهى و بههوى باجدانهوه
 بارگران! ﴿۴۶﴾ (يان ئايا بۆيه پروانهيتن) كه ناديار دهزانن، ئنجا (بۆ يەكدى)
 دهنووسن! ﴿۴۷﴾ ئنجا (مادام وايه) بۆ بريارى پهروهردگارت خۆراگر (و پشوو
 دريژ) بهو (له پهله كردن و كهههوسه لاييدا)، وهك هاوه لى نهههنگه كه
 (يونوس) مەبه، كاتيك به دلپړى بانگى (خواى) كرد (و لى پاريهوه) ﴿۴۸﴾
 ئەگەر چاكهيه كه له پهروهردگاريهوه فرىاي نهكهوتبايه، بهسەرزه نشكر اويى
 فرى دهدرايه دهشت و سهحراوه ﴿۴۹﴾ كه چى (دوايى كه پەشيمانى دهبرى)
 پهروهردگارى هەلبيژاردو له (بهنده) چاكه كانى گيړا ﴿۵۰﴾ ههروهه ئەوانه
 بېپروابوون، نيزيكه كاتيك گوڤيستی زىكر دهبن، به (نيگاي پر كينه و ئيره يى)
 چاوه كانيان بتخليسكتنن و، ده لئن: بنگومان ئەو شتته ﴿۵۱﴾ له حالېكدا ئەو
 (قورئان) ه، ته نيا بيرخه رهوهيه بۆ جيهانيان ﴿۵۲﴾.

شیکردنەوێ هەندیک لە وشەکان

(تَدْرُسُونَ): (دَرَسْتُ الْعِلْمَ: تَنَاوَلْتُ أَثَرَهُ بِالْحِفْظِ، وَلَمَّا كَانَ تَنَاوُلُ ذَلِكَ بِمُدَاوَمَةِ الْقِرَاءَةِ، عُبِّرَ عَنْ إِدَامَةِ الْقِرَاءَةِ بِالْدَّرْسِ)، (دَرَسْتُ الْعِلْمَ): شوێنەواره کەیم بە لەبەرکردن وەرگرت، ئنجا لەبەر ئەوێ لەبەرکردنی شوێنەواری زانست، بەهۆی بەردەوام بوون لەسەر خوێندنەوێ وە دەستگیرو دەستەبەر دەبێ، بۆیە بە بەردەوام بوون لەسەر خوێندنەوێ گوتراوێ: دەرس، کەواتە: (تَدْرُسُونَ يَعْنِي: تَقْرُونَ) دەخوێننەوێ.

(زَعِيمٌ): (أَي: الْمُتَكْفِل، وَالرَّئِيسُ)، (زَعِيمٌ): بە مانای ئۆبالدەر، کەسێک شتێک بە ئەستۆوێ بگرێ و بپخاتە ئۆبالی خۆی، هەروەها (زَعِيمٌ) بە مانای سەرۆکیش دی، لەبەر ئەوێ سەرپەرشتیی ئەوانە ی سەرۆکیانە، وە ئەستۆی گرتوێ.

(سَاقٍ): (السَّاقُ مِنَ الْحَيَوَانِ مَا بَيْنَ الرُّكْبَةِ وَالْقَدَمِ، وَمِنْ الشَّجَرَةِ وَنَحْوَهَا مَا بَيْنَ أَصْلِهَا إِلَى مُتَشَعِّبِ فُرُوعِهَا)، (سَاقٍ): لە ژيانداراندا بە نێوان ئەژنۆ و پێ، دەگوترێ، [بەهەمووی: بە عەرەبیی دەگوترێ: (رجل)، بە کوردیی: لاق، بەلام بە نێوان ئەژنۆ و پێ دەگوترێ: (سَاقٍ) بە کوردیی پێی دەلێن: لوولاک] بەلام بە نەسبەت درەخت و ئەوانەوێ کە قەدیان هەیە، وەك دەغل و دان، (سَاقٍ): بریتیە لە نێوان پەگ و ریشەکانی هەتا لاق و پۆپ و گەلا بڵاوەکانی، بە هەمووی دەگوترێ: (سَاقٍ).

(رَهَقَهُمْ ذَلَّةٌ): واتە: زەبوونی دایاندەپۆشی، دەگوترێ: (رَهَقَ الشَّيْءَ رَهَقًا: غَشِيَهُ)، واتە: ئەو شتێ داپۆشی، کەواتە: (رَهَقَهُمْ ذَلَّةٌ) زەبوونی دایاندەپۆشی، وەك چوون پۆشاکیك بەسەر شتێک دادە، ئاوا زەبوونی و مەینەتی دایاندەپۆشی.

(سَلَامُونَ): واتە: ساغ بوون، (سَالِم: سَلِمَ يَسْلَمُ سَلَامًا وَسَلَامَةً: بَريء، وَسَلَمَ لَهُ: خَلَصَ، وَهُوَ سَالِمٌ وَسَلِيمٌ)، (سَالِمُونَ) کوو (سَالِم) دەگووتری: (سَلِمَ يَسْلَمُ سَلَامًا وَسَلَامَةً) ساغ بوو، ساغ دەبن، ساغیی، واتە: (بَريء) ساغ بوو، (وَسَلَمَ لَهُ: خَلَصَ) بۆی ساغ بوو، (وهو سالم) ئەو ساغە، (سَالِمٌ وَسَلِيمٌ) هەردووکیان بە مانای ساغ، دین.

(وَأَنزِلَ لَهُمُ): واتە: ڕستیان بۆ درێژ دەکەم، (الْإِمْلَاءُ: الْإِمْدَادُ، أَهْلِي لَهُمْ أَي: أَمِدْهُمْ)، مۆلەتیان دەدەم و ڕستیان بۆ درێژ دەکەم و دەرفەتیان دەدەم.

(كَيْدِي): (الْكَيْدُ: ضَرْبٌ مِنَ الْإِخْتِيَالِ، وَقَدْ يَكُونُ مَمْدُوحًا أَوْ مَذْمُومًا)، (کید): جوړیکە لە فیل، ئنجا جاری وا هەیه پەسند کراوە، جاری وایە سەر زەنشتکراوە، ستایشکراو یاخود سەر زەنشتکراو دەبن، ئەگەر بۆ چاکە بن، چاکەو، ئەگەر بۆ خراپە بن، خراپە.

(مَتَيْنٌ): (الْمَتَيْنُ: الْمَتْنَانُ مَكْتَبَتَا الصُّلْبِ، وَبِهِ شُبَّةُ الْمَتْنِ مِنَ الْأَرْضِ، مَتْنٌ أَي: قَوِيٌّ مَتْنُهُ)، (مَتْنان) بە هەردوولای پشت دەگووترین، زەویەکی پتەو و بەووە ناونراوە، وەك پشتی مەرۆف پتەو، (مَتْنٌ أَي، قَوِيٌّ مَتْنُهُ) واتە: پشتی بەهێزە، ئنجا دوایی وشەى مەتینان بەکارهێناوە بۆ بەهێزی بەرهایی.

(مَغْرَمٍ): (مَغْرَمٌ: الْغَرْمُ: مَا يَتَوَبُّ الْإِنْسَانُ فِي مَالِهِ مِنْ ضَرَرٍ لِعَيْرِ جَنَائَةٍ مِنْهُ أَوْ خِيَانَةٍ)، (غَرْمٌ وَغَرَامَةٌ): بریتیه لەو ئەندازە زیانبارییەى ڕوو لە مَال و سامانی مەرۆف دەکات، بن ئەوەی تاوانیکی یاخود ناپاکیهکی کردبێ و پێی دەگووتری: باج لى ستێزان، (غَرِمَ غَرْمًا وَمَغْرَمًا، أَغْرَمَ قُلَانٌ غَرَامَةً)، هەم بە سیانی (ثلاثي) هاتو، هەم بە چواری (رباعي)، (غَرِمَ قُلَانٌ) واتە: فلانکەس باجی لى وەرگیرا، (أَغْرِمَ قُلَانٌ غَرَامَةً) واتە: فلانکەس غەرامە کرا، یاخود باجی لىوەرگیرا، بەلام ئەوە لە حالیک دا کە بە ناهەق بن، پێی دەگووتری: (غَرِمَ غَرْمًا).

(مُثْقَلُونَ): بارگران كراو، دەگوترى: (أَثْقَلَهُ الْعَرْمُ وَالْوِزْرُ، فَهُوَ مُثْقَلٌ)، واتە: گوناج، ياخود باج پشت و شانى گران كرد، (فَهُوَ مُثْقَلٌ)، ئەو بارگرانه، يانى: ئەركىكى قورسى خراووتە سەر شان.

(مَكْظُومٌ): (الْكُظْمُ: مَخْرَجُ النَّفْسِ)، (كُظِمَ): شويى هەناسە لى دەرچوونە، (وَالْكُظْمُ: اخْتِباسُ النَّفْسِ، وَيُعْبَرُ بِهَا عَنِ السُّكُوتِ)، (كُظِمَ) بريتە لەو هەغ ئينسان هەناسەى خۆى بگرى، بەكارىش هينراو بو بىدەنگى، دەگوترى: (كُظِمَ) قُلَانْ أَيْ: حَبَسَ نَفْسَهُ)، واتە: هەناسەى خۆى گرت، (وَكُظِمَ الْغَيْظُ: حَبَسَهُ)، پەستى خۆگرتن، كەسێك كە زۆر توورپەو پەست دەبى، بەلام توورپەى كەى دەرناپرى و حەپسى دكات، پى دەگوترى: (كُظِمَ أَوْ مَكْظُومٌ)، (كُظِمَ) لەسەر كىشى (فعليل) ه، (مَكْظُومٌ) لەسەر كىشى (مفعول)، (مَكْظُومٌ) كەسێكە ناچار كرابى رەكەى خۆى ياخود هەناسەكەى خۆى حەپس بكات، بەلام (كُظِمَ) لەسەر كىشى (فعليل) ه، بە ماناى (فاعل) كەسێكە توورپەى كەى خۆى قوت دايتەو، هەلبەتە (كُظِمَ) صيغەى موبالغەى (كَاظِمٌ) ه، كەسێك نەفەسى خۆى گرتى، يان توورپەى خۆى حەپس بكات و دەرى نەپرى.

(تَذَرَكُمْ)، لە فرىاى هاتبايە، (أَذَرَكَ: أَيْ بَلَغَ أَقْصَى الشَّيْءِ، وَأَذَرَكَ الصَّبِيُّ: بَلَغَ غَايَةَ الصَّبَا)، واتە: (أَذَرَكَ) گەيشتە ئەوپەرى ئەو شتە، دەگوترى: (أَذَرَكَ الصَّبِيُّ) مېرد منداڵەكە گەيشتە ئەوپەرى قۇناغى منداڵى و هەرزەكارى، يانى: بالغ بوو و قۇناغى منداڵى و هەرزەكارى تپەپاندو.

(الْعَرَاءُ): (الْعَرَاءُ: مَكَانٌ لَا سِتْرَةَ فِيهِ)، (عَرَاءٌ): دەشت و سارا، شويىكە هېچ پۆشاكى لى نەبى، لە كوردیدا دەليين: دەيخاتە گوڤى، يان دەيخاتە دەشت و سارا، كە هېچ پەنايەكى نەى خۆى تپىگرى.

(مَذْمُومٌ): (ذَمِيمٌ: لِحَقِّهِ الذَّمُّ وَهُوَ ضِدُّ الْمَدْحِ)، (مَذْمُومٌ) كەسێك كە سەرزەنشكران پتووى پەيوەست بوو، يانى: سەرزەنشكر و رەخنە لىگراو.

(فَأَجْنَبَهُ): (أَيِ اصْطَفَاهُ) ھە ئیبارد.

(لِيُزَلِّقُونَكَ): (زَلَّقَ: دَحَضَ، وَزَلَّقْتَ رَجُلَهُ، وَأَزَلَقَهَا غَيْرَهُ، (زَلَّقَ): بە مانای شوینی خلیسک، (زَلَّقْتَ رَجُلَهُ) پێی خلیسکا، (أَزَلَقَهَا غَيْرَهُ) جگە لە خوێ خلیسکاندی (لِيُزَلِّقُونَكَ) خەریکن بتخلیسکێنن، بە نیگای چاوەکانیان، ئەوەندە بە تووڕەیی و پەستی سەرئەخت دەدەن.

مانای گشتیی ئایەتەکان

بەرێزان!

دوای ئەوەی خوا ﷻ لە ئایەتەکانی پێشیدا، ھەم باسی پێغەمبەری خاتەمی ﷺ کرد، ھەم باسی تۆمەت و قسەی پووچی نەیارەکانی کردو، پێغەمبەری کۆتایی خوێ بە خاوەنی پەوشتی مەزن پێناسە کردو، نەیارەکانی بە کۆمەڵیک سیفەتی خراپ، کە سەرچەم نوێ سیفەت بوون، پێناسە کردن، دوای بەسەرھاتی خاوەنانی باخەکە ی گێڕایەو، ئنجا لە کۆتاییدا دەفرموو: ﴿إِنَّ لِلْمُتَفَيِّنِينَ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّتِ النَّعِيمَ﴾، بە دلنایی بو پارێزکاران لە لای پەرورددگاریان، باخە پر ناز و نێعمەتەکان ھەن، واتە: ئەگەر لادەران و لاپیان و تاوانباران، سزاو جەزەبە ی خوا چاوەرێیان دەکات، بەلام پارێزکاران ئەوانە ی خوێان پاراستو، لە ھەر شتێک کە خوا پێی ناخۆشە، ھەر لە کوفرو شیرک و نیفاقەو بەگەر، تاکو گوناھو تاوانە گەورەکان، بەلکو گوناھە گچکەکانیش، کە گوناھە گەورەکان دوو جورن: یان چواندنی ئەرکەکانن، یاخود شکاندنی قەدەغەکانن، زۆر کەس وادەزانێ گوناھ ی گەورە، تەنیا کوشتن و زیناو درۆ و بوختان و غەیبەت و ئەوانە یە، بەلام گوناھ ی گەورە بەر لەوێ شکاندنی قەدەغەکان بێ، چواندنی ئەرکەکانەو، لە راستیدا بەھۆی چواندنی ئەرکەکانەو، مەرۆف قەدەغەکانیش دەشکێن، وە ک

خوای پەنھانزان دەفەر موو: ﴿إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ﴾ (١٥) العنكبوت، بێگومان نوێژ قەدەغە دەکات لە ھەرچی گوناحی ناقلۆلاو خراپە، کەواتە: ئەگەر نوێژکەر بووی و ئەرکی نوێژت نەچواند، قەدەغە خراپەو مونکەریش ناشکینی.

ئەنجا خوا دەفەر موو: ﴿أَفَجَعَلَ الْمُتَسِلِينَ كَالْمُجْرِمِينَ﴾، ئایا ئێمە ملکە چان، وەك تاوانباران دادەئێنن؟ واتە: ناگونجی ئەوانە ی بۆ خوا ملکە چن و بە پرسی خوادا دەپۆن و، ئەوانە ی تاوانبارو لادەرن، وەك یەکیان مامەلە لەگەڵ دا بکەین.

﴿مَالِكُ كَيْفَ تَعْمَلُونَ﴾، چیتانە چۆن دادوەری دەکەن؟ لێرەدا خوا ﷻ بەلگە یەکی عەقڵی و زگماکی دەھێنێتەو، یانی: ھەر بە عەقڵ و زگماکی خۆتان دەزانن، کە ناگونجی کەسێک کە بۆ خوا ملکە چەو، کەسێک کە تاوانبارە، لە یەك تەرازوودا دا بێرن و، وەك یەك مامەلە بکړن.

﴿أَمْ لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ﴾، ئەنجا کە بەلگە ی عەقڵیتان نیە، ئایا بەلگە ی نەقڵی و بەلگە ی سرووشتان ھەیە، یان ئایا کتیبیکتان ھەیە کە تێیدا بخوێننەو؟.

چی تێدا بخوێننەو؟ ﴿إِنْ لَكُمْ فِيهِ لَمَّا تَخْبُرُونَ﴾، کە ھەرچی ئێوە ھەلیبژن، بۆتان ھەبێ، ئایا کتیبیکی واتان لەبەر دەستەو خوا کتیبیکی وای دا بەزاندو؟ ﴿أَمْ لَكُمْ أَيْمَانٌ عَيْنًا بَلْعَةً إِلَى يَوْمِ الْفَيْمَةِ إِنَّ لَكُمْ لَمَّا تَعْمَلُونَ﴾، یان ئایا ئێوە سوێندانیکتان^(١) لەسەرمان ھەن، کە ئەو سوێندانە ھەتا پۆژی قیامەتی دەوام بکەن، کە ھەرچی ئێوە بریار بدەن، بۆتان ھەبێ، ئایا سوێندیکی وامان بۆ خواردوون و بەئێنیککی وامان پێداون؟

(١) سوێندان: کۆی سوێندەو مانای (آمان) کۆی (ھەین)ە.

﴿سَلَامٌ أَتَاهُمْ بِذَلِكَ رَعِيمٌ﴾، لييان بېرسه، کاميان نوبالدارو که فیلې نه وه، یمه به لښتیکې وامن پېداېن؟ واته: یمه جوریکه له توانج ټیگرتن و گالته پیکردن، کتیا ن ده توانی بلې: من نوبالدارو که فیلې نه وه م که خوا به لښتیکې وای به یمه داوه؟!.

﴿أَمْ هُمْ شُرَكَاءُ فَلْيَأْتُوا بِشُرَكَائِهِمْ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ﴾، یان تیا هاو به شیان هه ن، (بو خوا دایانان)، یان: تیا هاو به شیان هه ن لهو بیرو که و بیرو رایانه دا، که سیان هه به به شدار بی له گه لیان، ته گهر له راستان با هاو به شه کانیا ن بښن، هاو به شه کانیا ن واته: ته وانه ی کردوویانن به هاو به ش بو خوا له به ندایه تی بو کردندا، یا خود هاو به شه کانیا ن که ها ورا و هاو به شن لهو بیرو بوچوونه نه فامانه و نه زانانه دا.

﴿يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ فَلَا يَسْطِيعُونَ﴾، یه کسه ر خوا ځای له دناوه ده یانبات بو قیامه ت، که ټیوه روژیکې ټاوا چاوه پرتانه و واز لهو خو هه څه له تاندنه بښن، نهو شته ی ټیوه ده لیښن، پیچه وانه ی عه قل و زکماک و وه حیی خوا به و، هیچ به لکه یه کتان به ده سته وه نیه، که واته: خو تان هه لگرن بو نه و روژه، نه و روژه ی لاق هه لده کری و وه ده رده خری و، بانگ ده کری ن بو کړنووش بردن، به لام ناتوانن، ﴿يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ﴾، یمه ته عبیری که عه ر به به کاریان هښاوه بو کاتی سه ختی و نار هه تی، چونکه عاده ت وایه که سیک که ده که و ټته ټیو نار هه تی، خو ی هه لده کاو خو ی گورج و گو ل ده کات، بو نه وه ی له کاتی را کړدن، یان له کاتی په لامار داندان، پو شاکه که ی له بهر لاقی نه نالقی، یان له کاتی په رینه وه به ټیو ټاویکدا، لاقی هه لکړدوه بو نه وه ی پو ساکی ته ر نه بی، گرنه نه وه یه لاق ده ر خست، ته عبیری که بو وه بو سه ختی و نار هه تی، بو یه هیچ په یوه ندی به وه وه نیه که (ساق) یه کیک بی له سیفه ته کانی خوا، وه که هه ندیک له وانه گوتوویانه، که زیده پو ی ده که ن له چه سپاندنی نه و سیفه تانه دا که پیا ن ده لیښن: (الصفات الخبریة) وه ک

(عین، وجه، ید) ئەوانە زێدەپۆیی دەکەن و تێدەپەژێن، چونکە جاری وایە خوا ﷻ تەغییریکی بەکارهێناوە، مەبەستی پێ سیفەتییکی خۆی نەبوو، بۆ وێنە: ﴿فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا﴾ الطور ٤٨، مەبەستی ئەوە نێە کە خوا چەندان چاوی هەن! هەرودەها لە شوێنێکی دیکە دەفەرموێ: ﴿وَلَنُصَنِّعَ عَلَىٰ عَيْنِي﴾ طه، ١٠، لێرەدا بە تەگ دەیهێنێ، لەوی دیکەدا بە کۆ دەیهێنێ، کەواتە: مەبەستی پێی چاودێریکردن و ئاگا لێ بوونە، یان کە دەفەرموێ: ﴿يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ﴾ الفتح: ١٠، لێرەدا خوا ﷻ وشە (ید) بە تەگ هێناوە، هەرودەها بە دووانیشی هێناوە: ﴿لَمَّا خَلَقْتُ يَدَيَّ﴾ ص: ٧٥، دیسان بە کۆشی هێناوە: ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِمَّا عَمِلَتْ أَيْدِينَا أَنْعَمًا فَهُمْ لَهَا مَلَائِكُونَ﴾ يس ٧١، ئنجا ئایا دەگونجێ بگوترێ: خوا دەستیکی هەیهو، دووان و، کۆمەتێک دەستی هەن؟ هەموو ئەو تەغییرانە مەبەستی پێیان ئەوەیە: چاکە ی خوا بەسەر ئەوانەو هەیه، ئەو تەغییرانەش لە زمانی عەرەبیدا هاتوون، وەك: (لِفَلَانٍ يَدٌ عَلِيٌّ)، فلانکەس چاکەیهکی بەسەر منەو هەیه، ئنجا کە دەفەرموێ: ﴿لَمَّا خَلَقْتُ يَدَيَّ﴾ ص: ٧٥، واتە: ئادەم بە گرنگی پێدانەووە خولقاندووە، یەکیک بە یەکیکی دیکە دەلێ: بە دەستی خۆم ئەوەم کرد، کە مەرچ نێە بە دەستی خۆی بووبێ، یانی: بە گرنگی پێدانەووە. ﴿يُدْعُونَ إِلَى الشُّجُودِ وَهُمْ سَلِيمُونَ﴾، بانگ دەکێن بۆ کڕنووش بردن، وەك سەرزەنشکردن و تەریق کردنەووە شەرمەزارکردن، دەگوترێ: کڕنووش بۆ خوا بەرن، بەلام ناتوانن.

﴿حَشِيعَةُ أَبْصَرُهُمْ تَرَهِفُهُمْ ذَلَّةٌ وَقَدْ كَانُوا يُدْعُونَ إِلَى الشُّجُودِ وَهُمْ سَلِيمُونَ﴾، چاوەکانیان ترس و لەرز دایگرتوون و زەبوونی دایبۆشیون، کاتی خۆشی ساغ بوون و بانگ دەکران بۆ کڕنووش بردن، واتە: لە ژبانی دنیا، لەو کاتەدا ساغ بوون و دەیان توانی کڕنووش بەرن، کەچی بانگ دەکران و کڕنووشیان نەدەبرد، ئیستاش کە داوايان لێ دەکری بۆ زیاتر شەرمەزارکردن، ناتوانن.

﴿فَذَرْنِي وَمَنْ يُكَذِّبُ بِهَذَا الْحَدِيثِ سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ﴾، له من و له و كهسه گه پێی كه ئەم فەرمايشته به درۆ داده نێ، (بۆ منی لێ بگه پێ)، بێ ئه وهی به خۆیان بزانی په لکتیشیان ده کهین واته: پله پله و درده ورده، واوه یان دینین به ره و سزا.

﴿وَأُمْلِي لَهُمْ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ﴾، هه ره وه ها مؤلّه ت و بواریان ده ده م، بێگومان نه خشه و پلانی من زۆر به هیزو پته وه، به دنیایی خوا ﷻ ئەم گه ردوونه و ژبانی مرۆف له نێویدا، هه مووی به سیستم و یاسا داناهه.

﴿أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَغْرَمٍ مُثْقَلُونَ﴾، یان تایا بۆیه بپروا ناهین، چونکه کرێ و پاداشتیکیان لێ داوا ده که ی و، ئەوان به هوێ ئەو باجه وه که لێیان داوا ده که ی و، به هوێ ئەو زیانه وه که لێیان ده که وێ، به هوێ ئەو ماله وه ی به ناهه ق لێیان داوا ده که ی، بارگران {مُثْقَل} یانی: باری شان گرانکراو، بۆیه بپروا ناهین؟

﴿أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْنُتُونَ﴾، یان {بۆیه بپروا ناهین} چونکه نادیارو په نهانیان له لایه، دهینووسن، واته: تایا ده زانی له قیامه تی به هه شت بۆ ئەوان هه یه، وه ک چۆن بۆ ملکه چان بۆ خواو بپروا داران هه یه؟ نه خێر هێچ کام له و دوو ته گه ره ش نیه، هێچ کام له م دوو په رچه شیان له پێ دا نین.

﴿فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْأُتُوِّ إِذْ نَادَىٰ وَهُوَ مَكْظُومٌ﴾، ئنجا که حال ئاوایه (ئه ی موحه ممه د ﷺ!) بۆ بپیارو فەرمانی په ره وردگارت خۆراگر به و وه ک هاوه لێ نه هه نکه که مه به، کاتیک به په ستی و بێزارییه وه {له خه لکه که ی} - له خوا - پارایه وه، مه به ست پێی یونسه سه لامی خوای له سه ر بێ، که به سه رهاته که ی: له سووره تی یونسداو، له سووره تی (الانبیاء) داو، له سووره تی (الصافات) یش دا، هاتوه و، له چهند شوێنیکێ دیکه ش له قورئاندا ناوی هاتوه، ئیمه له تەفسیری سووره تی یونسدا هه موو ئەو ئایه تانه ی له

بارەى يۈنۈسەۋە سەلەت و سەلامى خۋاى لەسەر بى، ھاتوون، ھىتاومانن، كۈرتە باسپىكىمان لە بارەيەۋە لە تەفسىرى سۈرەتى (يۈنس)دا، كىردۈ، خۋاى مېھرىبان بە ۋىغەمبەرى كۈتايى دەفەرموۋى: تۆ ۋەك ھاۋەلى نەھەنگەكە مەبە، لە كاتىكىدا بە توۋرەيى و پشوو سۈارىي و پەستىي بانگى كىرد، واتە: بانگى خۋاى پەرۋەردگارى كىرد لە تىۋ زارى نەھەنگەكەدا.

﴿لَوْلَا أَنْ تَدَارَكُ نِعْمَتُ رَبِّهِ لَتَذِلَّ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ مَذْمُومٌ﴾، ئەگەر چاكەيەك لە پەرۋەردگارىيەۋە لە فرياي نەھاتبايەۋە نەيگەشتبايە، فېرى دەدرايە دەشتەۋە لە ھاللىكىدا كە سەرزەنشتىكرارە، واتە: نەھەنگەكە دەرى دەھاۋىشت و ئەۋ كاتەش گلەيى و سەرزەنشتى دەھاتە سەر.

﴿فَاجْتَبِهْ رَبُّهُ، فَجَعَلَهُ مِنَ الصَّالِحِينَ﴾، بەلام پەرۋەردگارى ھەلىيىزاردو، لە چاكەكانى گېرا، بەھۋى ئەۋەۋە كە خۋاى بە پاكىرت و خەتاي لە مىلى خۋى كىرد، ۋەك لە سۈرەتى (الانبىاء)دا دەفەرموۋى: ﴿وَذَا النُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغْلُظًا فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ﴾، بەھو شىۋەيە خۋاى بە پاكىرت و گۈتى: بېجگە لە تۆ ھېچ پەرستراۋىك نېە، پاكىي بۆ تۆ من لە ستەمكاران بووم، (كە پەلەم كىردو خەلكى نەينەۋام بە جى ھىشت، بى ئەۋەى مۆلەت لە تۆ ۋەربىگرم ئەى خۋاى پەرۋەردگار!)، يۈنۈس ئىجتىھادىكى كىردۈ لە بەرانبەر دەقىكىدا كە خوا فەرموۋەتى: خەلكى نەينەۋا بانگەۋاز بىكە، بەلام كە خەلگەكە بە دەنگىيەۋە نەھاتوون، ياخود ئازاريان داۋەۋ ناپەھەتيان كىردۈ، توۋرە بوۋەۋ بە جىيىشتوون، بى ئەۋەى مۆلەت لە خۋاى پەرۋەردگار ۋەربىگىرى، لەسەر ئەۋەش خوا ﴿خَا﴾ لە سكى نەھەنگدا زىندانىي كىرد، ھەتا لەۋىدا پەشيمان بوۋەۋە، پاكىي بۆ خوا دەربىرى و، دانى بەھەلەۋ ستەمى خۋى داھىنا، ئىجا خوا ﴿خَا﴾ دەربازى كىرد، دوايى پەرۋەردگارى ھەلىيىزاردو گېراشى لە چاكان واتە: لە پىغەمبەران سەلەت و سەلامى خۋايان لەسەر بى، چاكىي پىغەمبەران سەلەت و سەلامى

خوایان لەسەر بۆ لە لووتکە دابوو، هێچکەس وەك پىڭەمبەرەن پاك و چاك
بۆ خوا صولحاو نەبوو.

﴿وَإِنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَرِهِمْ لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ﴾، نىزىكە
ئەوانەى پىپروابوون بە چاوەكانیان بتخلىسكىنن، واتە: هێندە بە توورەيى و
پەستى تەماشات دەكەن، خەرىكەن بە دیدەى چاوەكانیان بتخلىسكىنن، ياخود
بتفەوتىنن، ياخود خەرىكەن چاوتىيىت بكەن واتە: چاوت لى بدهن، وەك دوايى
باسى دەكەين، لە كاتىكدا گوێبىستى زىكر دەبن، گوێبىستى قورئان دەبن، لەو
كاتەدا زياتر پريان لە تۆ هەلدەستى و بە چاوى پىرق و كين تەماشات
دەكەن، ياخود دەيانەوى چاوت لى بدهن، وەك كوردەوارىيى خۆماندا دەئىن:
بەچاوەو دەبوو، يان چاوت لىيدا، يان چاوت و زار لىيدا، سەربارەش دەئىن: بە
دنيايى ئەو شىتە.

﴿وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ﴾، لە كاتىكدا (كە ئەم قورئانە) تەنيا بىرخەرەو دەيه،
ناوبانگ و شەرف و پىڭەي بەرزە بۆ تىكراي جيهانيان، هەر كەسێك لە
جيهانيان دەست بەم قورئانەو بەگرێ و لىي تىبگات و تىيدا پى بگات، پىي
بەرز دەبىتەو، پىي هۆشيار دەبىتەو، قورئان پەندو ئامۆزگاريە بۆ تىكراي
جيهانيان.

مه سه له گرنگه کان

مه سه له ی په که م:

پاریز کاران جیگایان به هه شتی پر نازو نیعمه تهو، په کسانکردنی مسولمانان و تاوانباران، دژی عهقل و زگماک و وه حییه، بیپروایان مه گهر بیروکه نه فسانه یه کانیان، نه گهرنا هیچ بنه مایه کیان نه بو نه و لاف لی دانانه یان و بیروکه ی نه فسانه ییش نابیته بنه ما بو هیچ شتیک:

خو ده فرموی: ﴿إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٍ النَّعِيمِ ۚ﴾ (٢٤) أَفَنَجْعَلُ الْمُسْلِمِينَ كَالْمُجْرِمِينَ ﴿٢٥﴾ مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿٢٦﴾ أَمْ لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ ﴿٢٧﴾ إِنَّ لَكُمْ فِيهِ لَمَا تَخْفَرُونَ ﴿٢٨﴾ أَمْ لَكُمْ أَيْمَانٌ عَلَيْنَا بَلِغَةٌ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ إِنَّ لَكُمْ لَمَا تَحْكُمُونَ ﴿٢٩﴾ سَلِّمُوا إِلَيْهِمْ بِذَلِكَ رَعِمٌ ﴿٣٠﴾ أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ فَلْيَأْتُوا بِشُرَكَائِهِمْ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ ﴿٣١﴾

شیکردنه وی ئه م ئایه تانه، له هه شت برگه دا:

(١) - ﴿إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٍ النَّعِيمِ﴾، به دنیایی بو پاریز کاران له لای په روهدگاریان باخه پر نازو نیعمه ته کان هه ن، (جَنَاتٍ) کوژی (جَنَّة) یه و به مانای باخ و بیستان دی، ئنجا باخ که به عه ره یی (بستان) ی پی ده لێن، بریتیه له وهی دره ختی میوه ی تیدابن، سه وزایی و ته ره کاری تیدابن، دانه ویله ی تیدابن، گول و گولزاری تیدابن، نه وانه ی هه موویان تیدابن.

لیره دا که ده فرموی: (جَنَاتٍ النَّعِيمِ)، (جَنَاتٍ): پال دراو (مُصَافٍ) ه، (نَعِيمٍ) پال بو لادراو (مُصَافٍ إِلَيْهِ) ه، نه مه ش نه وه ده که یه نی که به هه شته کان به نازو نیعمه ته کانه وه ناسراون، واته: له و باخانه دا ته نیا نازو نیعمه ت هیه بو که سانیك، نه و باخانه ده بنه مولکیان.

(٢) - ﴿أَفَجَعَلَ الْمُسْلِمِينَ كَالْمُجْرِمِينَ﴾ (لەم ئایەتەدا خوا ﷻ ھەوت بېرۆکە ی پووچی بېرۆایەکان دەخاتە روو، ئەمە یەکیانە)، ئایا بۆ خوا ملکە چان وەك تاوانباران لێ دەکەین؟ ئەم پرسیارکردنە پرسیار کردنی سەرزنەشتکردن و بەھەلە دانان و نکوولییکردن (الإِسْتِفْهَام: لِلتَّوْبِیْخِ وَالتَّخْطِیْئَةِ وَالْإِنْكَارِ)، واتە: ناگونجی بۆ خوا ملکە چان، وەك تاوانبارێک کە لە خوا یاخیین، مامەلەیان لەگەڵدا بکری و ناگونجی بیانخەینە تەرازوو یە کەووە پێکیان ھەلسەنگێنین، (أَيُّ الثُّرَيَّا مِنَ الثُّرَى) ئەستێرە لە کوێ و خوێ لە کوێ؟ وەك کوردەواری دەلێن: نیوانیان ئاسمان و پێسمانە، (ئاسمان: سەری، پێسمان: زەوی).

(٣) - ﴿مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ﴾^(١)، چیتان لێھاتو، چۆن بڕیار دەدەن؟ واتە: ئایا تێو ەقل و ھۆشتان لە لای خوێتان ماو؟ ئایا ەقل و ھۆشتان تێکنە چوو؟ چیتانە کە بەم شێو ە بڕیار دەدەن! چونکە کافرەکانی مەککە کاتێک تەماشای مسوڵمانانیان دەکرد، پەش و پرووت و کوێلەو بێ دەسەلاتن، دەیانگوت: ئایا ئەوانە دەچنە بەھەشتی و تێمە دەچنە دۆزەخ؟ ئەگەر ئەوان بچنە بەھەشتی، تێمە لە پێش واندا دەچین، ئنجا خوا ﷻ بۆ بەرپەرچدانەو ە قسەکە ی ئەوان دەفرموێ: ﴿أَفَجَعَلَ الْمُسْلِمِينَ كَالْمُجْرِمِينَ﴾، ئایا ئەو بۆ خوا ملکە چانە، با پەش و پرووت و سادەش بن، وەك ئەو تاوانبارانە تەماشای دەکەین، با دەوڵەمەند و دەسەلاتداریش بن؟ بۆچی پێتان وایە تەرازوو و پێو ەری لای خوا، وەك ھی تێو ە یە، کێ دەوڵەمەند بێ، لە لای خوا خۆشەویستتر بێ و کێ دەسەلاتدارتر بێ، لە لای خوا خۆشەویستتر بێ، لەگەڵ ئەو ەشدا کە دەوڵەمەندییە کە ی دەسەلاتە کە ی بە زوێم و ستەم و خۆسەپاندن و قوورخکاری و گەندەلیی پەیدا کردو ە؟ بۆیە دەفرموێ: ﴿مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ﴾، چ شتیکتان بۆ پەیدا بوو، چۆن دادو ەری دەکەن، ھەر لەبەر ئەو ە ی لە دنیا دا سامندارتەرن و بەدەسەلاتەرن، لەگەڵ ئەو ەشدا کە پرووش بۆ خوا نابەن و پرو لە خوا ناکەن و، لەگەڵ ئەو ەشدا پابەند نی بە شەریعەتی خواو ە، لەگەڵ ئەو ەشدا بڕواتان بە دیداری خوا نیو، بڕواتان بە پێغەمبەری خوا و پەيامی خوا نی، پێتان

(١) مَا لَكُمْ: أَيُّ شَيْءٍ خَصَلَ لَكُمْ، چیتان بۆ پەیدا بوو ە؟

وايه له گەڵ ئەو مسوڵمانانەدا يەكسانتان دەكەين؟ ﴿كَيْفَ تَحْكُمُونَ﴾، (إِسْتَفْهَامٌ إِنْكَارِيٌّ لِحَالَةِ حَكْمِهِ، وَهُوَ إِسْتَفْهَامٌ إِنْكَارِيٌّ ثَانٍ)، ئەمە پرسیارکردنێکی نكووڵییلكرانه و پەرخە لیكرانه یە بۆ چۆنیەتی دادوەری كردنەكەیان، كە ئەمە دووھەمین پرسیارلێكردنێ نكووڵییلێكەرانە.

٤- ﴿أَمْ لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ﴾، یان ئایا ئێوە كتیبيكتان هەیه، نووسراویكتان هەیه، تێیدا دەخویننەوه، واتە: ئەگەر لە رووی عەقڵییهوه بەلگەیهكتان بەدەست نیه، ئایا لە رووی ئەقڵییهوه بەلگەیهكتان بەدەستەوه هەیه، ئایا كتیبيکی خواتان لەبەر دەستدا هەیه، خوا شتیکی وای فەرمووێ، كە چاك و خراپ، تاوانبارو فەرمانبەردار بۆ خوا، وەك یەك بن؟ (تَدْرُسُونَ: الدَّرْسُ تَنَاوُلٌ أَثَرِ الْعِلْمِ)، (درس) بریتیه لەوێ شوێنەواری زانست و زانیاری وەرگیری و، چونكە ئەگەر كەسێك بیهوێ شوێنەواری زانیاری وەرگیری و لەبەری بكات، دەبێ بیخویننەوه، بۆیه لەووه وشە (تَدْرُسُونَ) بە مانای (تَقْرَؤُونَ) خویندن و لێكوڵینەوهیو، ئیستاش هەر بەكاردەهێنێ، (يَدْرُسُ) واتە: دەخویننەوه و لێكوڵنەوه و لێ ورد دەبیتەوه، ئنجا ئەوێ پێشی سەرزەنشتكردن و نكووڵییلكردن لە قسەكانیان بوو، ئنجا دەگوازیتهوه بۆ بەلگە هێنانەوه لەسەر ئەوێ درۆ دەكەن، بۆیه دەفەرموێ: ﴿أَمْ لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ﴾، ئایا نووسراویكتا هەیه كە تێیدا دەخویننەوه؟.

٥- ﴿إِنْ لَكُمْ فِيهِ لَمَّا تَحْيَوْنَ﴾، كە بۆ ئێوە لەو كتیبهدا هەیه، هەرچی هەلیبژێرن؟ ئایا كتیبيکی واتان هەیه، كە هەرچی ئێوە بتانەوێ و، دڵ پەسندی ئێوە بێ، لەویدا هەبێ؟ (هَذِهِ الْجُمْلَةُ فِي مَوْضِعٍ مَّفْعُولٍ تَدْرُسُونَ، أَيْ: تَدْرُسُونَ هَذِهِ الْعِبَارَةُ) ئەم پرستەیه: ﴿إِنْ لَكُمْ فِيهِ لَمَّا تَحْيَوْنَ﴾، دەبیتە بەركار بۆ (تَدْرُسُونَ) واتە: تێیدا دەخویننەوه كە ئێوە هەرچی هەلیبژێرن، بۆ ئێوە هەیه لەو كتیبهدا؟ كە بە دڵنیایی ئەمەش هەر بیروكەیهکی دیکەئەفسانەیی ئەوان بووه.

(٦) ﴿أَمْ لَكُمْ أَيْمَنٌ عَلَيْنَا بَلِغَةٌ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ إِنَّ لَكُمْ لِمَا تَحْكُمُونَ﴾، یان ئایا ئیوه سوئدانیکتان لەسەر ئیمە هەن، [سوئندمان بۆ خواردوون و بە ئینمان پێداون]، هەتا رۆژی قیامەت، کە هەرچی بپار بەن، بۆتان هەبێ؟ واتە: شتی وانیه.

ئەو دوو (إِنَّ) یه، ئەوهی پێشی دەفهرموێ: ﴿إِنَّ لَكُمْ لِمَا تَحْكُمُونَ﴾، ئەوهی دووهم دەفهرموێ: ﴿إِنَّ لَكُمْ لِمَا تَحْكُمُونَ﴾، هەقی خۆیان بوو (أَنْ) بن و بگوترێ: (أَنْ لَكُمْ فِيهِ لِمَا تَحْكُمُونَ)، و (أَنْ لَكُمْ لِمَا تَحْكُمُونَ) بەلام بەهۆی ئەوهه کە (ل) ههیه: (لِمَا تَحْكُمُونَ) ئەوی دیکە (لِمَا تَحْكُمُونَ) لەبەر ئەوه فەتەهی هەمزە کراوه بە ژێر، چونکە ئەو (ل) تاییبەتە بە (إِنَّ) وه، بۆیه سەر (فتحة) ی هەمزە کراوه بە ژێر (كسرة).

(٧) ﴿سَلِّمُوا إِلَيْهِمْ بِذَلِكَ زَعِيمٌ﴾، ئێیان بپرسە کامیان ئۆبالداری ئەوهیه، واتە: کامیان کەفیلی ئەوهیه ئیمە سوئندیکی ئاوامان بۆ خواردوون، بە ئینتیکی ئاوامان پێداون، ئەمە جوړیکە لە گالتە پێکردنیان، یاخود (زَعِيمٌ) یانی: سەرپەرشتیاری ئەوه کە بە ئینی وایان پێدرا بۆ و سوئندیکی وایان بۆ خورابی، واتە: وتەبێژ بە ناوی ئەو خەڵکەوه، کێیان وتەبێژە، یان کێیان سەرپەرشتیارە، یاخود کێیان ئۆبالدارە، ئێیان بپرسە؟

(٨) ﴿أَمْ هُمْ شُرَكَاءُ فَلْيَأْتُوا بِشُرَكَائِهِمْ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ﴾، یان ئایا هاوبەشانیکیان هەن (بۆ خوا لە پەرستانی دا)، دەبا هاوبەشەکانیان بێنن ئەگەر لە راستان، ئەمە دوو واتای هەن:

أ- ئایا پەرستراوانیکیان هەن، کە دەیانکەنە هاوبەش بۆ خۆی بەرز؟.

ب- ئایا هاوبەشانیکیان هەن، کە لەو جۆرە بیروبوچوونانەدا کەسانیک هاواریان بن و بەشداریان بن لەو جۆرە بیرکردنەوەیەدا؟ دەبا هاوبەشەکانیان بێنن، ئەگەر لە راستان.

کە دەفهرموێ: ﴿أَمْ لَكُمْ أَيْمَنٌ عَلَيْنَا بَلِغَةٌ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ إِنَّ لَكُمْ لِمَا تَحْكُمُونَ﴾ (بَالِغَةٌ أَيْ: مُتَنَاهِيَةُ التَّوَكُّيد) واتە: پێی گەیبێتە ئەوپەری جەخت لەسەر کرانەوه،

(أَيْمَان) كۆی (يَمِين) ه، بەلام مەبەست پێی بەلێن و پەیمانە، واتە: بەلێن و پەیمانێك بە سوێند جەختی لەسەر كرابێتەوه (عُهُودٌ مُّوَكَّدَةٌ بِالْأَيْمَانِ) یانی: بەلێن و پەیمانانێكمان پێداین كە بە سوێندان جەختیان لەسەر كرابێتەوه، كە دەفەرموێ: ﴿بَلِّغْهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ﴾، واتە: ئەو بەلێن و پەیمانانەى پێيانداون، تاكو پۆزى قیامەت، واتە: تاكو كۆتایى بڕ بكات، ئایا بەلێنى وامان پێداون؟ بە دنیایى نەخێر، وەك گوتمان: ئەمە هەمووی جووړیکە لە گەڵ ئە پێکردن، واتە: ئایا ئێمە بەلێن و پەیمانێكى وامان پێداون، كە سوێندمان بۆ خواردبەن، ئەو بەلێن و پەیمانە بۆ ئێمە پابەندكەر بێ، هەتا پۆزى دوایى؟ نەخێر ئەو بیروكانەى ئەوان هەموویان ئەفسانەیین و هیچیان وانین.

لێرەدا خوا ﷻ چوار ئەگەرى پووچى ئەو بێبروایانەى هێناون:

یەكەم: هەبوونی بەلگەى عەقلى، وەك دەفەرموێ: ﴿مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ﴾، چیتانە چۆن بپار دەدەن، واتە: هۆش و عەقڵتان لە كوێیە؟

دووهم: نەبوونی بەلگەى نەقلى، وەك دەفەرموێ: ﴿أَمْ لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ﴾، ئایا كتیب و نووسراویكتان هەیه تێیدا بخوێننەوه؟ ئەوەشیان نیه.

سێهەم: ئەو كە لەلایەن خواوە بەلێنیا پێدراى: ﴿أَمْ لَكُمْ أَيْمَانٌ عَلَيْنَا بَلِّغْهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ إِنَّ لَكُمْ لِمَا تَحْكُمُونَ﴾، ئایا بەلێنتان پێدراوه، بەلێنێكى وا كە بە سوێندان جەختی لەسەر كرابێتەوه، بەردەوام بێ تاكو كۆتایى؟ زۆر جار: ﴿إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ﴾، تەعبیری پێ دەكرێ بۆ كۆتایى شتێك، نەخێر بەلێنى ئاویان پێ نەدراوه بە زارەكی، واتە: نە بەلگەى عەقڵیان هەیه، نە بەلگەى نووسینیان هەیه، نە بەلگەى زارەكی، كە پەیمان و بەلێنێكى وایان پێدراى.

چوارەم: ﴿أَمْ لَكُمْ شُرَكَاءُ﴾، ئایا هاوبەشیان هەن، هاوبەش لەو بیرو رایانەدا، یاخود هاوبەشیكانێك كە كروویان بە هاوبەشى خوا لە پەرستراو دا؟.

پیتی (ف) که دهفه رموی: ﴿فَلْيَأْتُوا بِشُرَكَائِهِمْ﴾ (ف): فصيحة لأنها أفصحت عن شرطٍ مُقدّر، أي: إِنْ كَانَ ذَلِكَ كَذَلِكَ، فَلْيَأْتُوا بِشُرَكَائِهِمْ (ف) (فصيحة) به چونکه مه رجیکی مه زنه کراو دهگه یه نی، یانی: نه گهر نه وه بهو شیوه یه، دهبا هاوبه شه کانیان بیتن.

خواهونی کتبی: (إعراب القرآن الكريم)، (محي الدين درويش) ^(١) ده لئ:

(سَبْعَةُ اسْتِفْهَامَاتٍ وَقَدْ خَرَجَتْ عَنْ مَعْنَاهَا الْأَصْلِي إِلَى الْإِنْكَارِ وَالتَّوْبِيخِ وَالتَّقْرِيعِ عَلَى مَا أَرْجَفُوا بِهِ مِنْ زَعْمِهِمْ: أَنَّ اللَّهَ فَضَّلَنَا عَلَيْكُمْ فِي الدُّنْيَا، فَلَا بُدَّ مِنْ أَنْ يُفْضِلَنَا عَلَيْكُمْ فِي الْآخِرَةِ، أَوْ عَلَى الْأَقْلَرِ إِنْ لَمْ يَحْضَلِ التَّفْضِيلُ، فَلَا أَقْلَ مِنَ الْمُسَاوَةِ: الْإِسْتِفْهَامُ الْأَوَّلُ: ﴿أَفَنَجْعَلُ الْمُسْلِمِينَ كَالْجَاهِلِينَ﴾، الْإِسْتِفْهَامُ الثَّانِي: ﴿مَا لَكُمْ﴾، الْإِسْتِفْهَامُ الثَّلَاثُ: ﴿كَيْفَ تَحْكُمُونَ﴾، الْإِسْتِفْهَامُ الرَّابِعُ: ﴿أَمْ لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ﴾، الْإِسْتِفْهَامُ الْخَامِسُ: ﴿أَمْ لَكُمْ أَيْمُنٌ عَلَيْنَا بَلِغَةٌ إِلَى يَوْمِ الْأَقْيَمَةِ إِنْ لَكُمْ لِمَا تَحْكُمُونَ﴾، الْإِسْتِفْهَامُ السَّادِسُ: ﴿سَلِّمُوا إِلَيْهِمْ بِذَلِكَ دَعِيمٌ﴾، الْإِسْتِفْهَامُ السَّابِعُ: ﴿أَمْ هُمْ شُرَكَاءُ فَلْيَأْتُوا بِشُرَكَائِهِمْ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ﴾).

لیره دا خوا ﷺ ههوت پرسپاری کردوون که له مانای تهسلای خویان براونه دهه، (تو که پرسپار ده که ی، چاوه ری وه لام ده که ی، به لام لیره دا تهو ههوت پرسپاره، هیچیان مه به ست پتیا ن تهو نه چاوه ری وه لام بی، به لکو هه موویان) مه به ست پتیا ن: نکو ویلی نکر دن و سه رزه نشتر کردن و ره خنه لیترته، له سه ره تهو بیروبو چوونه تهو فسانه یانه یان [تهو کاته هی زله زله کانی قوره یش، که تهو قورانه لهو ژینگه و کومه لکه یه دا دابه زیوه، به لام کافره مله وره کانی تیستاو پیش تیستاو دوا ی تیستاش هه ره ده گریته وه، ههروه ک مسولمانه ساده کانی تیستاو پیش تیستاو دوا ی تیستاش ده گریته وه]، که ده یان گوت: خوا تیمه ی له دنیا دا به سه ره تیته و ده ها لبژارد وه، (مال و سامان و ده سه لاتی زیاتری پیداوین و

دیاره ئیمه له لای خوا خوشەوێستین، کهواته: ده‌بی له پوژی دوایش دا هەر ئیمه به‌سەر یتوه‌دا هه‌لبژێری، یان به‌لای که‌مه‌وه، نه‌گه‌ر هه‌لیشمان نه‌بژێری، ئیمه‌ش وه‌ک یتوه هەر دینێ به‌هه‌شت و له‌گه‌ڵ یتوه‌دا یه‌کسان ده‌بین، بۆیه خوا ﷻ هه‌وت جو‌ره پرسیارکردنی لێره‌دا هێناون:

یه‌که‌م: ده‌فه‌رموی: ﴿أَفَجَعَلَ الْمُتَسِلِّينَ كَالْمُجْرِمِينَ﴾، ئایا مسوڵمانان و ملکه‌چان، وه‌ک تاوانباران یه‌کسان ده‌که‌ین؟.

دووهم: ﴿مَا لَكُمْ﴾، چیتانه، عه‌قلتان له‌ کوێیه‌؟

سییه‌م: ﴿كَيْفَ تَحْكُمُونَ﴾، چو‌ن دادوه‌ری ده‌که‌ن و پریار ده‌ده‌ن؟

چواره‌م: ﴿أَمْ لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ﴾ (٣٧) **إِنْ لَكُمْ فِيهِ لَمَّا تَحْيَوْنَ** (٣٨)، ئایا کتیب و نووسراویکتان هه‌یه، تێیدا ده‌خوێننه‌وه، که هه‌رچی تێوه هه‌لبژێرن، بۆ تێوه هه‌یه؟.

پنجه‌م: ﴿أَمْ لَكُمْ أَيْمَنٌ عَلَيْنَا بَلِغْتُمْ إِلَى يَوْمِ الْفَيْصَةِ﴾، ئایا تێوه سوێندانیکتان له‌سەر ئیمه هه‌ن، واته: به‌لێن و په‌یمانێک که به‌ سوێندان دُنیا کرابه‌وه، که هه‌تا کۆتایی هه‌رچی تێوه بتانه‌وی بۆ تێوه هه‌بی؟

شه‌شه‌م: ﴿سَلِّمُوا إِلَيْهِمْ إِنَّكَ بِرِجْزٍ مِّنْهُمْ﴾، لێیان به‌رسه کامیان تۆب‌الد‌ارو ده‌م‌راستی نه‌وه‌یه؟.

هه‌وته‌م: ﴿أَمْ لَمْ تُنْزِلُوا إِلَهُكُمُ الْمَلَائِكَةُ نَزِلُوا فِي الْأَفْئِدَةِ﴾، یان ئایا هاوبه‌شانیکیان هه‌ن، له‌ بیرو رایه‌کانیاندان، یاخود هاوبه‌شانیکیان هه‌ن له‌ په‌رستنی خوادا، با هاوبه‌شه‌کانیان بێنن ئه‌گه‌ر راست ده‌که‌ن.

مەسەلە ی دووهم:

لە پۆژی دوایدا کە تەنگانەیهکی گەورەیه بۆ بێروایان، داویان لێ دەکری کړنووش بۆ خوا ببەن، بەلام بۆیان نالوی و چاویان ترس و لەرزو زەبوونی دایدەپۆشی، لە سۆنگەی ئەووە کە لە دنیا دا ساغ و سەلامەت بوون و داویان لێ دەکرا کړنووش بەرن، بەلام کړنووشیان بۆ خوا نەبردو بەندایەتیان بۆ خوا نەدەکرد:

خوا دەفرموی: ﴿يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ﴾ (٤٢)
 خەمە ئێمە زۆرێمان زۆرمان وەڵام داوە: ﴿وَقَدْ كَانُوا يُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ وَهُمْ سَلِيمُونَ﴾ (٤٣).

شیکردنەوهی ئەم دوو ئایەتە، لە پینچ بڕگەدا:

(١)- ﴿يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ﴾، ئەو پۆژە لاق دەردەخری، خۆبندراویشەتەوه: (يَوْمَ تَكْشِفُ عَنْ سَاقٍ)، ئێمە عەباس وای خۆبندۆتەوه، ئەو پۆژە لاق دەردەخات، یانی: سەختی لاق دەردەخات، جاری ئێمە کۆی بڕگەکان شی دەکەینەوه، دواپی هەلۆستەیهکی تاییەت لەبەردەم ئەم پرستە موبارەکەدا دەکەین.

(الطبري) دەلی: (يَقُولُ تَعَالَى ذِكْرُهُ: ﴿يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ﴾، قَالَ جَمَاعَةٌ مِنَ الصَّحَابَةِ وَالتَّابِعِينَ مِنْ أَهْلِ التَّأْوِيلِ: يَبْدُو عَنْ أَمْرِ شَدِيدٍ)، ئەو پۆژە لاق هەلدەکری، تەبەری دەلی: کۆمەڵێک لە هاوێلان و شوێنکەوتوووان، لە ئەوانە ی قورئانیان پوونکردۆتەوه، گوتووایان: (يَبْدُو عَنْ أَمْرِ شَدِيدٍ) ئەو پۆژە باروودۆختیکی سەخت دێتە گۆرێ و دەردەکەوی.

(٢)- ﴿وَيُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ﴾، بانگ دەکری بۆ کړنووش بێروان، بەلام ناتوان، هەلبەتە قیامەت شوێنی بەندایەتی بۆ خوا کردن و ئەکرار (مکلف) بوون نیه، بەلام ئەمە بۆ سەرزنشتکردنایان، ئەگەرنا دنیا شوێنی تێدا تاقیکرانەوه و داوا

لیکرانی کړنووش بردنه و دواړوژ هی ټهوه نیه، به لّام ته نیا وه که سهرزه نشتکردن و شهرمه زارکردن، داویان لّی ده کړی کړنووش بهرن، خواش ځواش ځواش ده زانی که ناتوان.

(۳) - ﴿خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ﴾ چاوه کانیان ترس و لهرز دایگرتوون، چاوه کانیان به ترس و لهرزن، (خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ)، له رووی پړزمانییه وه له شوینی (حال) دایه، بویه مه نصوبه (خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ أی: ذَلِيلَةً مُّتَوَاضِعَةً) چاوه کانیان زه بوون و ملکه چن.

(۴) - ﴿رَهَقَهُمْ ذِلَّةٌ﴾ زه بوونیان به سهر هه لکشاوه، (أی: تَعْلُوهُمْ وَتَغْشَاهُمْ ذِلَّةٌ وَحَسْرَةٌ وَنَدَامَةٌ)، زه بوونی و په شیمانی و داخ و خهفت و مهینه تی دایووشیوون.

(۵) - ﴿وَقَدْ كَانُوا يُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ وَهُمْ سَلِيمُونَ﴾ له حالیکدا که (له ژبانی دنیا دا) بانگ ده کران بو کړنووش بردن و ساغ و سه لاهه تیش بوون، (أی: مُعَافُونَ مِنَ الْعِلَلِ أَصْحَاء) هیچ نه خو ش نه بوون و ساغ و ته ندروست بوون، بانگ ده کران کړنووش بو خوا بهرن له دنیا دا، به لّام کړنووشیان نه ده برد، لیږه که پیان ده گوتی: کړنووش بو خوا بهن، ته نیا وه که سهرزه نشتکردنه، ټه گهرنا خوا ی په روه ردگار ده زانی که لیږه ناتوان، چونکه له دنیا دا نه یانکړدوه.

هه‌لوه‌سته‌یه‌ک له باره‌ی ﴿يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ﴾ ده‌وه

له باره‌ی ئهم رسته موباره‌که‌وه که گوتمان: هه‌لوه‌سته‌یه‌کی له باره‌وه ده‌که‌ین ﴿يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ﴾، (القرطبي) ده‌لێ: (وَقِيلَ: سَاقُ الشَّيْءِ أَصْلُهُ الَّذِي بِهِ قِيَامُهُ، كَسَاقِ الشَّجَرَةِ وَسَاقِ الْإِنْسَانِ)، گو‌تراوه: (ساق) بنه‌رته و که‌له‌شی شته، وه‌ک قه‌دی دره‌خت و لوولا‌کی مرو‌وف.

ئنجایا ئه‌و ته‌عبیره مه‌به‌ست پێی چیه؟! ته‌به‌پێی له‌و باره‌وه له‌ سێ له‌ زانایانه‌وه، سێ قسه‌ی هه‌تانو:

یه‌که‌م: له ئه‌بنو عه‌بباسه‌وه (خوا له‌ خو‌ی و بابی پازی بێ) ده‌لێ: ﴿يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ﴾ قَالَ: هُوَ يَوْمٌ حَرْبٍ وَشِدَّةٍ، (جامع البيان: ٣٤٧٦، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ)، ﴿يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ﴾، گو‌توویه‌تی: ئهم ته‌عبیره بو‌ پو‌ژی جه‌نگ و پو‌ژی سه‌ختی به‌کارهاتوه، یانی: قیامه‌تیش پو‌ژیکی سه‌خته‌و دژواره، مه‌به‌ست پێی ئه‌وه‌یه.

دووه‌م: (وَكَانَ ابْنُ عَبَّاسٍ) يَقُول: يُكْشَفُ عَنْ أَمْرِ عَظِيمٍ، أَلَا تَسْمَعُ الْعَرَبُ تَقُول: وَقَامَتِ الْحَرْبُ بِنَا عَنْ سَاقٍ (جامع البيان: ٣٤٧٦).

واته: ئه‌بنو عه‌بباس (يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ) واته: کارێکی مه‌زن ده‌رده‌که‌وێ، چونکه عه‌رهب گو‌تووایانه: (وَقَامَتِ الْحَرْبُ بِنَا عَنْ سَاقٍ) جه‌نگ که‌وته سه‌ر پێ بو‌ ئێمه، واته: جه‌نگ به‌ریابوو و هاته سه‌ر لاق.

سێهه‌م: (عَنْ مُجَاهِدٍ): ﴿يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ﴾ قَالَ: شِدَّةُ الْأَمْرِ وَجِدَّةٌ، قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: هِيَ أَشَدُّ سَاعَةٍ فِي يَوْمِ الْقِيَامَةِ (جامع البيان: ٣٤٧٧).

موجاهید گو‌توویه‌تی: بریتیه له‌ سه‌ختی کارێک و جیدی‌ی بوونی، ئه‌بنو عه‌بباس (يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ) ده‌لێ: ئه‌و کاته سه‌خت‌ترین کاته له‌ پو‌ژی قیامه‌تدا.

(القرطبی) له باره‌ی ﴿يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ﴾ هوه، ده‌لێ: (وَقَرَأَ) ابْنُ عَبَّاسٍ ﴿يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ﴾ بِنَاءٌ مُسَمًّى الْفَاعِلِ، أَيُّ تَكْشِيفُ الشَّدَّةِ أَوْ الْقِيَامَةِ، عَنْ سَاقِهَا، كَقَوْلِهِمْ: شَمَرَتِ الْحَرْبُ عَنْ سَاقِهَا، قَالَ الشَّاعِرُ: فَتَى الْحَرْبِ إِنْ عَصَتْ بِهِ الْحَرْبُ عَضَّهَا ... وَإِنْ شَمَرَتْ عَنْ سَاقِهَا الْحَرْبُ شَمَرًا).

واته: (ابن عباس) به (تَكْشِيفُ عَنْ سَاقٍ) ی خویندۆته‌وه، واته: سه‌ختی یان قیامه‌ت لاقى هه‌لده‌كات، وه‌ك گوتراوه: (شَمَرَتِ الْحَرْبُ عَنْ سَاقِهَا) جه‌نگه‌كه لاقى خۆى ده‌رخست، شاعیریش گوتووێه‌تى: (فَتَى الْحَرْبِ إِنْ عَصَتْ بِهِ الْحَرْبُ عَضَّهَا ... وَإِنْ شَمَرَتْ عَنْ سَاقِهَا الْحَرْبُ شَمَرًا) گه‌نجى جه‌نگ ته‌گه‌ر جه‌نگ گه‌زى نه‌ویش ده‌یگه‌زى و، ته‌گه‌ر لاقى خۆى ده‌رخست نه‌ویش لاقى خۆى بو هه‌لده‌كا، پێى بو هه‌لده‌كاو، خۆى بو گورج و گۆل ده‌كات.

هه‌ر (القرطبی) ده‌لێ: (وَعَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ) أَيْضًا وَالْحَسَنُ وَأَبِي الْعَالِيَةِ «تُكْشَفُ» مَعْنَى يُكْشَفُ وَمِنْهُ: أَكْشَفَ الرَّجُلُ فَهُوَ مُكْشَفٌ، ثَبِنُو عَنْ عَبَّاسٍ وَ حه‌سه‌نى به‌صرایى و ته‌بولعاليه‌ خویندوو یانه‌ته‌وه: (تُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ) چونكه هه‌ر شتێك له‌ جه‌سته‌ى مروّفدا دووان بێ، مێینه‌ى مه‌جازی (مؤنث مجازي) یه، وه‌ك چاو و ده‌ست و ساق و گوێ، خویندراوه‌ته‌وه‌ش: (تُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ) نه‌و كاته‌ش له: (أَكْشَفَ) هوه‌ هاتوه (أَكْشَفَ، يُكْشَفُ، فَهُوَ مُكْشَفٌ)، ده‌ریخست، ده‌رى ده‌خات، ته‌و ده‌رخراوه.

شه‌وكانى ده‌لێ: (قَالَ ابْنُ قُتَيْبَةَ: أَصْلُ هَذَا أَنَّ الرَّجُلَ إِذَا وَقَعَ فِي أَمْرٍ عَظِيمٍ يَحْتَاجُ إِلَى الْجِدِّ فِيهِ شَمَرٌ عَنْ سَاقِهِ، فَيُسْتَعَارُ الْكُشْفُ عَنِ السَّاقِ فِي مَوْضِعِ الشَّدَّةِ) واته: ثَبِنُو قَوْلَهُ يَبْهَ غُتُووِيه‌تى: رِيشه‌ى ئەم ته‌عبیره له‌وه‌وه‌ هاتوه، كه‌ پیاو كاتێك ده‌كه‌وێته‌ كارێكى مه‌زنه‌وه‌و پێوسیستی به‌وه‌ ده‌بێ تێیدا زۆر هه‌ول بدات، لاقى خۆى هه‌لده‌كات، ئنجا لێره‌دا لاق هه‌لكردن، خوازاوه‌ته‌وه‌ بو هه‌ر شتێك سه‌خت بێ.

کهواته: ﴿يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ﴾ هیچ په یوه نډی به خوای په روډ د گاره وه نیه، که ئه وه سیفه ټیکی خوا ﷻ بڼ، خوا نه یفه رمووه: (يَوْمَ أَكْشَفُ عَنْ سَاقٍ)، ئه و پوژهی لاق هه لده که م!، ئه و پوژهی لاق هه لده کری واته: پوژیکي سه خت و دژواره، عه پهب ئه و ته عبیره یان به کاره ټناوه و، هیچ په یوه نډی به یه کیك له سیفه ته کانی خوای به رزو مه زنی بڼ وینه وه، نیه و هر مش و مړیک له و باره وه بڼ پاساوه و، خوای به رزو بڼ وینه به شیوازو ته عبیری دیکه باسی سیفه ته کانی خوای ده کات.

مەسەلە ی سێهەم:

هەرەشەکردنی خوا لە بێبڕوایان و ڕوونکردنەوهی پەلکشکردنی بۆیان و، بوار
پێدانی بۆیان و، نەبوونی هیچ پەرچ و لەمپەرێک لەبەردەم ڕوا هینانیان دا:

خوا دەفەرموێ: ﴿فَذَرْنِي وَمَنْ يَكْذِبْ بِهَذَا الْحَدِيثِ سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا
يَعْلَمُونَ ۚ وَأُمْلِي لَهُمْ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ ۝٤٥﴾ أَمْ كُنْتُمْ لَهَا جُزْأً فَهُمْ مِنْ مَّغْرَمٍ مُثْقَلُونَ ۝٤٦﴾ أَمْ
عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ ۝٤٧﴾

شیکردنەوهی ئەم ئایەتانه، لە شەش ڕەگەدا:

(١)- ﴿فَذَرْنِي وَمَنْ يَكْذِبْ بِهَذَا الْحَدِيثِ﴾، لە من و لەو کەسە بگەڕێ کە ڕوای بەم
فەرمايشته نیه، ئەم فەرمايشته بە درۆ دادەنێ، ﴿بِهَذَا الْحَدِيثِ﴾، دەگونجێ مەبەست
پێی قورئان بێ، دەشگونجێ مەبەستی پێ ئەو قسەیه بێ، کە باسی زیندوو کرانەوهو
سزاو پاداشتی قیامت دەکات، کە ئەویش هەر لە قورئاندا هەیە، لە من و لەو گەڕێ،
واتە: بۆ منی لێ گەڕێ و وازی لێ بێنە، بزانە چۆنی سزا دەدەم!

(٢)- ﴿سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ﴾، بێ ئەوهی بە خۆیان بزانن پەلکشیان
دەکەین، واتە: پەلکشیان دەکەین بەرەو سزا، (الْإِسْتِدْرَاجُ: اسْتِنَزَالُ الشَّيْءِ مِنْ دَرَجَةٍ
إِلَى أُخْرَى فِي مِثْلِ السَّلْمِ)، (استدراج): ئەوهیه شتێک پله پله بێنیه خوارێ، وەک چۆن بە
پەیزه و قادرمیه که دا دهیهێنیه خوارێ، واتە: منیش ئاوا پەلکشیان دەکەم و لە سزا
نیزیکیان دەخەمهوه، بێ ئەوهی بە خۆیان بزانن، چونکه مەروڤ بێ ئەوهی ههست
پێ بکات، ورده ورده بهرەو مەرگ دەڕوات، بە نەسبەت بێبڕوایانەوه بەرەو مەرگ و
دواپی بەرەو قونای بەرزەخ، کە تێیدا سزا دەدرێن و، دواپی قونای قیامت.

(٣)- ﴿وَأُمْلِي لَهُمْ﴾، مۆلەتیشیان دەدەم، ڕەستیان بۆ درێژ دەکەم، (وَأُمْلِي: مُضَارِعُ أُمْلَى،
مَقْصُوراً مَعْنَى أَمَهْلٍ وَأَخَرٌ، وَهُوَ مُسْتَقٌّ مِنَ الْمَلَا مَقْصُورًا، وَهُوَ الْحَيُّ وَالزَّمَنُ، وَمِنْهُ قِيلَ

٤- ﴿إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ الْبَشَرَ﴾، به دنیایی فانی من، (نه خشی من) زور به هیرو پتهوه.

٥- ﴿أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَغْرَمٍ مُثْقَلُونَ﴾، یان ثایا تو داوای کری و پاداشتیان لی دهکی، (بویه پروا ناهینن)، تهوان لهبر باجدان بارگرانکراون و باری شانیان قورس بووه؟ واته: بارگرانکراو، شانگرانکراو، (الْمُثْقَلُ: الَّذِي حُمِّلَ عَلَيْهِ شَيْءٌ ثَقِيلٌ)، (مُثْقَل) که سیکه شتیکی قورسی خرابیته سهر شان.

٦- ﴿أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ﴾ {يان بۆيە پروا ناهيئن} چونکه په نهانيان له لايه و
 نجا نه وان دهينووسن، (دهزانن که سهره نجامي چاكيان ههيه، بۆيه پروا ناهيئن؟؛
 اي: اَعِنْدَهُمْ عِلْمُ الْغَيْبِ)، تايا زانياري په نهانيان له لايه، وشه ي (عِلْمٌ) که پال دراو
 (مضاف) ه، قرتيتزاوه، چونکه به پرهوت و سه ليقه ده زانري، تايا په نهان ده زانن، وشه ي
 (عِنْدَهُمْ) که پيشخراوه، بۆ ته وهيه که تايه تمه ند بوون بگه يه ني، واته: تايا زانياري
 په نهان ته نيا له لاي ته وانه و دهينووسن؟ ﴿يَكْتُبُونَ: يَقْرُضُونَ وَيَعْتَوُونَ﴾ پيوستي ده که ن
 و ديا ري ده که ن، وه ک خوا ده فه رموي: ﴿كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ﴾ البقرة: ١٨٣
 (أي: قَرَضَ وَأَوْجَبَ)، که واته: تايا ته وان زانياري په نهانيان له لايه و به که يفي خو يان
 بۆ خو ياني ده نووسن، سهره نجاميان چو ن ده بي و چو ن نابي؟ يا خود: تايا زانياري به
 په نهان ه که که له لايانه دهينووسن بۆ يه که دي؟ نه خير نه تو به رانه بر و قه ره بوويان لي
 داوا ده که ي، تا کو باري سه ر شانيان گران بکه ي، بۆ ته وه ي پروا نه هيئن و، نه زانياري
 په نهاني شيان له لايه که به که يفي خو يان بۆ خو ياني بنووسن، که واته: پروا نه هيئانه که يان
 هيچ کو سپ و له ميه رو يه ر چيکي له به رده م دا نه.

مەسەلە ی چوارەم:

فەرمانکردنی خوا بە پێغەمبەری خاتەم کە بۆ فەرمانی خوا خۆراگر بێ، لە پەلەکردن و کەم ھەوسەلەیی دا، وەك یونوسی ھاوەلی نەھەنگە کە نەبێ، کە بە دلپرسی و بیزاریی لە خوا پارێھەو، ئەگەر چاکە ی خوا فریای نەکە وتبایە، بە سەر زەشتکراوی فری دەدرایە ساراو دەشت، بەلام بەھۆی ژیاو بوونەو و پارێھەو، خوا ھەڵبژارد و لە صالحانی گێرا:

خوا دەفەر موی: ﴿فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْأُخْتِ إِذْ نَادَىٰ وَهُوَ مَكْظُومٌ ۚ ۝١٨ تَوَلَّىٰ أَنْ تَدْرِكَهُ نِعْمَةُٰ مِنْ رَبِّهِ لِنِدَاءِ الْعَرَاءِ ۚ وَهُوَ مَذْمُومٌ ۝١٩ فَاجْنِبْهُ رَبُّهُ ۖ فَعَمَلَهُ ۖ مِنْ الصَّالِحِينَ ۝٥٠﴾

شیکردنەوی ئەم ئایەتانە، لە پێنج بەرگەدا:

١- ﴿فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ﴾، خۆراگر بە بۆ ھوكمی پەرورەدگار، واتە: بۆ فەرمانی پەرورەدگار، کە پەرورەدگار تۆی ناردووە پەيامی خوا بگەيەنی، تەحەممولی ناپەھەتییەکانی گەياندن پەيامی خوا بکە، یاخود: خۆت رابگرە، ھەتا دادوھەری پەرورەدگار لە رۆژی دوايیدا دێ، بەلام زیاتر وا پێدەچێ مەبەست پێی فەرمانی پەرورەدگار بێ، بە ناردنی پێغەمبەری کوتایی، بەو کە پەيامی خوا بگەيەنی.

٢- ﴿وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْأُخْتِ﴾، وەك ھاوەلی نەھەنگە کە مەبە، کە یونوسی کوری مەتتایە صەلات و سەلامی خوا ی لەسەر بێ، (الصَّاحِبِ: الَّذِي يَصْحَبُ غَيْرَهُ، أَي يَكُونُ مَعَهُ فِي بَعْضِ الْأَحْوَالِ أَوْ فِي مُعْظَمِهَا)، (صاحب): ئەو کە سەيە کە ھاوەلی کە سێک دەکات، ھاو دەمی دەبێ و لەگەلی دەبێ، لە ھەندێک لە کاتەکان، یان لە زۆرە ی کاتەکاندا، ئنجا لەبەر ئەو ی یونوسیش صەلات و سەلامی خوا ی لەسەر بێ، ماوہیەك لەگەل نەھەنگە کە دابوو، بۆیە خوا بەو ناو، ناوی ھێناو.

(٣) - ﴿إِذْ نَادَىٰ وَهُوَ مَكْظُومٌ﴾، کاتیک پاراوهو بانگی (پهروهردگاری) کرد، له حالیکدا که پر بوو له توورپهیی و پهستی، یاخود پرپوو له مهینهتی و ناردههتی و پهشیمانیی. بههوی تهوهو که بهبی مؤلت و بهبی بواردانی خوی پروهردگار نهو خه لکهی بو لایان ئیررابوو، که خه لکی نهینهوا بوون، وه که له فهرمایشی پیغمبهردا ﷺ هاتوه، بهجیهیشتوون، وشه (مَكْظُومٌ) لهسه ر کتشی (مفعول) له (كَظَمَ) هوه هاتوهو، نهسلی خویشی له (كَظَمَ) هوه هاتوه، (كَظَمَ: يَغْنِي مَخْرَجَ النَّفْسِ)، نهو شوینهی ههناسهی لیوه دهردهچی، نجا نهگه ر مروؤف قورگی بگیری، مانای وایه ههناسه کهی چهپس دهبی، له بنه رت دا لهوهو هاتوه که کوندهو مهشکهیه که پر بکهی له شلهمه نییه که و له تاویک و دوایی زاره کهی بهستی، دهگوتری: (كَظَمَ السَّقَاءَ) واته: مهشکه کهی پر کردو زاره کهی بهست، نجا مروؤفیش نهگه ر ههناسهی بگیری، یان ههناسهی چهپس بکات، یاخود توورپهیه که له دلی داهه بی و دهی نه بری، (مَكْظُومٌ) ی پی دهگوتری، به لام نهگه ر ناچار کرابی توورپهیه کهی خوی چهپس بکات (كَاطَمَ وَكَظِيمٌ) ی پی دهگوتری: نهگه ر خوی توورپهیه کهی خوی چهپس کردبی، یاخود ههناسهی خوی راگرتبی، (كَاطَمَ وَكَظِيمٌ) یش ناوی بکه ر (اسم فاعل) ن.

(٤) - ﴿لَوْلَا أَن تَدْرِكُمُ نِعْمَةُٰ رَبِّیْ، لَنُذِیَ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ مَذْمُومٌ﴾، نهگه ر چاکه ی پروهردگاری له فریای نه که وتبایه و پی نه گه بیایه، فری ده درایه دهشت، به سه رزه نشتکراوی و لومه کراوی، (التَّدَارُكُ: تَفَاعُلٌ مِنَ الدَّرِكِ بِالتَّحْرِيكِ وَهُوَ اللَّحَاقُ، وَالنَّبْذُ: الطَّرْحُ وَالْتَّرْكُ)، ﴿لَوْلَا أَن تَدْرِكُمُ﴾، (تدارک) ته فاعوله له (دَرَك) و به مانای پیگه یشتن دی، واته: نهگه ر چاکه و بهزه یی خوا پی نه گه یشتبایه، (النَّبْذُ: الطَّرْحُ وَالتَّرِكُ)، (نَبْذ) فریدان و وازلتهینهانه، (لَنُذِیَ بِالْعَرَاءِ) یانی: فری ده دراو وازی لی دههیترا له دهشتدا، له حالیکدا لومه کراوه و سه رزه نشتکراوه، له بهر تهوهی فهرمانی خوی شکاندوه.

(الْعَرَاءُ: الْفَضَاءُ الْخَالِي)، (عرء) شوینیکی چۆله که هیچی لی نه بی، یان هیچ شتیکی پۆشه ری لی نه بی بو مروؤف.

۵- ﴿فَاجْتَنِبْ رَبُّهُ، فَعَمَلَهُ، مِنَ الصَّالِحِينَ﴾، سهره نجام په روه ردگاری هه لیباردو له بهنده چاکه کانی گیرا.

که ده فهرموئ: ﴿لَوْلَا أَنْ تَدَارِكُكُمْ نِعْمَةٌ مِّنْ رَبِّهِ﴾، هه رچهنده وشه ی نیعمه ت هاتوه، به لام نه یفه رموه: ﴿تَدَارِكُكُمْ﴾ کرداره که بویه به ئیر (مُدْکَر) هاتوه، چونکه ی وشه ی (نعمه) مئینه ی مه جازیه و مئینه ی راسته قینه نه.

که ده فهرموئ: ﴿فَاجْتَنِبْ رَبُّهُ﴾، (ف) ه که روونکه ره وه (فَصِيحَةٌ) یه: ﴿وَقَفَّهٗ اللّٰهُ لِلتَّوْبَةِ وَالْإِسْحَاقِ وَالْإِعْرَافِ بِالْخَطِيئَةِ، فَاجْتَنِبْهُ﴾، خوا ﷺ ته و فقی دا په شیما ن بیته وه، خوا به پاک بگری و، دان به هه له ی خوئ دابئنئ، له نه نجامی نه وه شدا خوا هه لیبارد، له چاکانی گیراو خستیه ریزی بهنده چاکه کانه وه، که به پله ی یه که م: پیغه مبه رانن سه لات و سه لامی خویان له سه ر بئ.

مەسەلە ی پێنجەم و کۆتایی:

خستنه ڕووی بوغزو کینهی بێرەزای کافران بەرانبەر بە پێغەمبەری خوا موحەممەد ﷺ لە کاتی بیستی قورئانداو، تۆمەتبارکردیان بۆی بە شیتیی، لە حالتێدا کە قورئان بێرەزەوی سەرچەم مەروفاپەتییه:

خوا دەفەرموێ: ﴿وَإِنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَرِهِمْ لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ ۚ وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ۝٥٢﴾

شیکردنەوێ ئەم دوو ئایەتە، لە چوار بەرگەدا:

١- ﴿وَإِنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَرِهِمْ﴾، نزیکه ئەوانە ی بێروابوون بە چاوەکانیان بتخلیسکێنن، کاتێک کە گوێبیستی زیکر (قورئان) بوون، (لَيُزْلِقُونَكَ) خوێندراوەتەوێ: (لَيُزْلِقُونَكَ)، (زَلَقَ يَزْلِقُ، وَأَزْلَقَ يَزْلِقُ، زَلَقَهُ وَأَزْلَقَهُ، زَلَقًا وَإِزْلَاقًا أَي: أَزَالَهُ عَنْ مَكَانِهِ) هەم وشە (زَلَقَ)، هەم وشە (أَزْلَقَ) هەردووکیان بە تێپەرێنەر بۆ بەرکار (المتعدي إلى المفعول) هاتوون، (زَلَقَهُ) واتە: خلیسکاندی (وَأَزْلَقَهُ) ش واتە: خلیسکاندی، بۆیەش بە هەردوو شێوە کە خوێندراوەتەوێ، کە دەفەرموێ: ﴿وَإِنْ يَكَادُ﴾، (إِنْ) (إِنْ: الْمُخَفَّفَةُ مِنَ الْمُثْقَلَةِ لِلتَّأْكِيدِ)، (إِنْ) (لە ئەسڵدا لە (إِنْ) دەو هاتو، (إِنْ الْمُثْقَلَةُ) قورسکراو، بەلام لێرەدا سووککراوە هەر بە مانای جەختکردنەوێ، ئنجا جیاوازی نێوان (إِنْ) ئەگەر بۆ لابردن (نفي) و بە مانای (ما) بێ و، ئەگەر بۆ جەختکردنەوێ، بێ، (ل) ه: (لَيُزْلِقُونَكَ)، بەهۆی ئەو لامهوه دەزانین ئەو (إِنْ) ه (مُخَفَّفَةً) یە لە (مُثْقَلَةً) و جەختکردنەوێ، واتە: بە دنیایی نزیکه ئەوانە ی بێروان بە چاوەکانیان بتخلیسکێنن.

٢- ﴿لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ﴾، لە کاتێدا گوێبیستی یادی خوا دەبن، یان گوێبیستی قورئان دەبن، (لَمَّا ظَرَفَ لَيُزْلِقُونَكَ)، (لَمَّا) کاتە بۆ وشە (لَيُزْلِقُونَكَ) یان (لَيُزْلِقُونَكَ) لەو کاتەدا خەریکن دەتخلیسکێنن.

(۳) ﴿وَقُولُوا لَهُمْ لِمَجْنُونٍ﴾ دەشڵین: بە دڵیایی ئەو شێتە، واتە: موحەممەد ﷺ حاشای ئەو.

(۴) ﴿وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ﴾ ئەو (قورئان)ەش تەنیا بیرخەرەوێهە بۆ جیهانیان، یاخود ناوو ناوبانگە بۆ جیهانیان، زیکر هەم بە مانای بیرخەرەوێهە دێ، واتە: راستییەکانیان بیر دەخاتەو، هەم بە مانای شەرف و پێز و پایەیی بەرز دێ، هەندێک لە زانیان گوتویانە: (وَمَا هُوَ)، راناوێهە بۆ موحەممەد دەچێتەو، هەرچەندە باسی پێغەمبەری خوا ﷺ بە راشکاویی نەکراو، بەلام بە سیاق دەزانێ، کە دەفەرموێ: (إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ) ئەمە دیارە راناوێهە بۆ پێغەمبەری خوا ﷺ دەچێتەو، چونکە ئەو بووێ زیکرەکی خۆیندۆتەو، ئنجا هەندێک گوتویانە: راناوی (هُوَ)ش دەچێتەو بۆ موحەممەد ﷺ و، موحەممەد بیرخەرەوێهە بۆ هەموو جیهانیان، شەرف و پێزە بۆ هەموو جیهانیان، هەردوو واتایەکش گونجاو، بەلام زیاتر وا پێدەچێ مەبەست پێی قورئان بێ، چونکە لە چەند شوێنان دا، خوا ﷻ قورئانی بە زیکر ناوھێناو: ﴿إِنَّا عَنَّا نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ﴾ (الحجر (۹)).

کە لێرەدا دەفەرموێ: کافرەکان خەریکە بە چاوەکانیان بتخلیسکێن: (لِيُزْلِقُوكَ)، زانیان مانای ئەمەیان بە چەند شێوەیەک تەعبیر کردووە: **یەکەم:** (لِيُعْتَائُونَكَ بِعُيُونِهِمْ، فَيَزِيلُونَكَ عَنْ مَقَامِكَ الَّذِي أَقَامَكَ اللَّهُ)، خەریکن بە چاویان چاوئێست بکەن و چاوت لێ بدەن و، لەو شوێنەدا خوا تۆی تێدا داناو، لاتبەرن. **دوووەم:** (أَيُّ يَنْفُذُونَكَ مِنْ شِدَّةٍ نَظَرِهِمْ)، خەریکن بە چاوەکانیان تۆ کون بکەن. **سێیەم:** (يَضْرَعُونَكَ)، بە چاوەکانیان بتخەن.

چوارەم: (يَزْمُونُكَ)، بە چاوەکانیان تۆ بنگێن و لێت بدەن.

پێنجەم: (لِيَهْلِكُونَكَ)، خەریکن بە چاوەکانیان بتفەوتێن.

شەشەم: (لِيَقْتُلُونَكَ)، خەریکن بە چاوەکانیان بتکوژن.

بەلام وشەي (زَلَق) كە لە سوورەتى (الكهف) دا ھاتوۋ، واتە: شوۋىنىكى خلىسك و لووس كە خەلك لىي بخلىسكى، يانى: ئەوان خەرىكن تۆ بخلىسكىنن و ھەلتەنگوۋىنن و ەتكەوۋىنن.

(القرطبي) دەلى: (وَأَنَّ مَرَادَهُمْ بِالنَّظَرِ إِلَيْهِ قَتْلُهُ، وَلَا يَمْنَعُ كَرَاهَةَ الشَّيْءِ مِنْ أَنْ يُصَابَ بِالْعَيْنِ عَدَاوَةٌ حَتَّى يَهْلِكَ)، كە دەفەر موۋ: بە چاۋەكانيان خەرىكن بتخلىسكىنن، مەبەستيان پى كۈشتىنەتى و، لەبەر ئەۋەى زۆر رقيان لىي ھەلساۋە، ئەمە رېگر نىە كە بە دوژمنايەتى چاۋى لى بىدن ھەتا دەفەوتى.

ھەندىك لە زانايان گوتوۋىانە: مروۋف كاتىك چاۋ لە شتىك دەدات، كە پىي سەرسام بى و خۇشبوۋى و پىي گرنگ و چاك بى، بەلام ئەوان كە رقيان لە موخەممەد ﷺ بوۋە، ناگونجى چاۋى لى بىدن! بەلام قورئوبىي دەلى: ئەۋە راست نىە، بەلكو رقى ھەلسان لە شتىك رېگر نىە لەۋەى چاۋى لىبدرى، قسەكەى قورئوبىيشم پى راستە.

کورتە باسیک له باره‌ی چاولیدانه‌وه

شایانی باسه: ئیمه له ته‌فسیری سوورتن یوسف، له ته‌فسیری ئایه‌تی شه‌ست و هه‌وت (۶۷)دا، که ده‌فه‌رموی: ﴿وَقَالَ بَنِيُّ لَا تَدْخُلُوا مِنِّي بَابٍ وَجِدَ وَأَدْخُلُوا مِن آيَاتِهِ مَتَفَرِّقَةً وَمَا أَغْنَىٰ عَنْكُم مِّنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴾ (۶۷) یوسف، واته: ئه‌ی کورەکانم هه‌مووتان له یه‌ک ده‌رگاوه مه‌چه‌ ژوور (له یه‌ک ده‌روازه‌ی شاره‌که‌وه) و له چه‌ند ده‌روازه‌یه‌کی جیا جیاوه بچن، پرونکه‌ره‌وانی قورئان گوتوو یانه: مه‌به‌ستی یه‌عقوب (ع‌ع) ئه‌وه‌بووه که به‌ چاوه‌وه نه‌بن، ئه‌و یازده کورە‌ی، که یه‌کیان له میسر بووه: یوسف، به‌لام ئه‌و ده‌یه، ده‌ کور به‌ شان و شه‌وکه‌ت پێکه‌وه بچه‌ ژوور شارێک، ترساوه به‌ چاوه‌وه بن و چاوئینی بن.

له‌وی کورتە باسیکمان له باره‌ی چاوو زاره‌وه کردوه، که هه‌ق و راسته‌و، کاریگه‌ری هه‌یه‌و، ئه‌وه‌ی له‌وی گوتوو مانه‌ دووباره‌ی ناکه‌ینه‌وه، به‌لام له باره‌ی ئه‌وه‌وه که چاو لێدان، یان به‌ چاوه‌وه کردن، یان چاووزار لێدان، راسته‌، چه‌ند فه‌رمایشتی که دینن راسته‌وخۆ له: (المصباح المنیر فی ته‌ذیب تفسیر ابن کثیر، ص ۱۰۴۳ و ۱۰۴۳۵)و، هه‌ر به‌ کورتیی مانایان ده‌که‌ین:

(ابن کثیر) له ژنر ناوونیشان: (إصابة العين حق) چاولیدان، یاخود: به‌چاو نه‌نگاوتن، یاخود: به‌چاوه‌وه کردن، هه‌ق و راسته‌، له‌به‌ر رۆشنایی ئه‌و ئایه‌ته‌دا: ﴿وَإِنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَرِهِمْ﴾، ئه‌وانه‌ی بێتروابوون خه‌ریکن به‌ چاوه‌کانیان تۆ بکه‌وێتن و بتفه‌وتێنن، ده‌لێ: (وَفِي هَذِهِ الْآيَةِ دَلِيلٌ عَلَى أَنَّ الْعَيْنَ إِصَابَتُهَا وَتَأْثِيرُهَا حَقٌّ بِأَمْرِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ، كَمَا وَدَّتْ بِذَلِكَ الْأَحَادِيثُ الْمَرْوِيَّةُ مِنْ طُرُقٍ مُّتَعَدِّدَةٍ كَثِيرَةٍ)، واته: له‌م ئایه‌ته‌دا به‌لکه‌ هه‌یه‌، له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی چاولیدان و به‌چاوه‌وه کردن و کاریگه‌ریی چاو، هه‌قه‌و چه‌سپاوه‌،

بە فەرمان و مۆلەتى خوا عزوجل، وەك لەو بارەووە چەندان فەرماشت
گێرراونەووە، منیش حەوت دانە لەوانەى (ابن كئیر) هێنانوى، دەیانھێنم:

فەرموودەى یەكەم: {عَنْ بُرَيْدَةَ بْنِ الْحُصَيْبِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا رُقِيَّةَ إِلَّا مِنْ عَيْنٍ أَوْ حُمَةٍ»} (أخرجه أحمد: ۱۹۹۲۲، وأبو داود: ۳۸۸۴، والترمذي: ۲۰۵۷، البخاري: ۵۳۷۸، والبزار: ۳۵۹۷).

واتە: بۆرەیدەى كۆرى حوصەیب گوتووێت: پێغەمبەرى خوا ﷺ فەرموویەتى: روقیەو دوعا كێردن نیە، مەگەر بۆ چاویان بۆ ژاردار (دووشك، یان مار، كەسێك پێوێ درابى، یاخود كەسێك بە چاوەووە بووبى، روقیە بۆ ئەو دوو شتە بەتایبەت هەیه).

لێرەدا زانیان دەلێن: مەبەستى پێغەمبەرى خوا ﷺ ئەو نیە كە روقیە تەنیا بۆ ئەو دووانە هەیه، بەلكو بۆ ئەو دووانە زۆر كاریگەرى هەیه.

فەرموودەى دووهم: پێغەمبەرى خوا ﷺ فەرموویەتى: {الْعَيْنُ حَقٌّ، وَلَوْ كَانَ شَيْءٌ سَابَقَ الْقَدَرَ سَبَقْتَهُ الْعَيْنُ، وَإِذَا اسْتُغْسِلْتُمْ فَاغْسِلُوا} (أخرجه مسلم: ۲۱۸۸، وابن حبان: ۶۱۰۷، والترمذي: ۲۰۶۲، وقال: حسن صحيح غريب، والنسائي في الكبرى: ۷۶۲۰).

واتە: چاویان هەق و چەسپاوەو، ئەگەر شتێك پێش قەدەر كەوتبایەووە، چاوی پێش دەكەوتەووە، (ئەوێندە بەخێراى كاریگەرى هەیه)، هەر كاتێكیش داواتان لێكرا خۆتان بشۆن، خۆتان بشۆن.

ئەمە پێوستى بە پوونكێردنەووە هەیه: كەسێك كە چاوی لە كەسێك دەدات، چاوی لێدراوێكە (معیون) بەوێ چاك دەبى، كە باباى چاویلدەر (عائن) لە پشتێن بەرەو ژێرى خۆى بشوات و، ئاوەكە كە لێى دەچۆرێتەووە، باباى چاوی لێدراو، خۆى پێى بشوات، چاك دەبێت^(۱).

(۱) ئەو وردەكارییە لە دەقى چوارەم دا هاتووە، كە (ابن ماجە) بە ژمارە: ۳۵۰۹، هێناوێتى و ئەلبانیى بە راست (صحیح)ى داناو.

فهرموودهی سبیه: {عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ} قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يُعَوِّذُ الْحَسَنَ وَالْحُسَيْنَ يَقُولُ: «أَعِزَّنَا بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّةِ، مَنْ كُلَّ شَيْطَانٍ وَهَامَةٍ، وَمَنْ كُلَّ عَيْنٍ لَامَةٍ، وَيَقُولُ هَكَذَا كَانَ إِبْرَاهِيمُ يُعَوِّذُ إِسْحَاقَ وَإِسْمَاعِيلَ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ» (أَخْرَجَهُ ابْنُ حَبَانَ: ١٠١٢، قَالَ شُعَيْبُ الْأَرْنَؤُوط: إِسْنَادُهُ صَحِيحٌ).

واته: ئینو عه عباس {عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ} ده لئ: پیغه مبهری خوا ﷺ دعای به سهر هسه ن و حوسه یندا ده خویند، ده یفه رموو: په ناتان پی ده گرم به وشه ته واده کانی خوا، له ههر شه یثانی و ههر چرو جانه وهریک و، له ههر چاو یکی لیدرو پیس، ده شیفه رموو: ئیبراهیمیش بهم شیوهیه ئیسحاق و ئیسماعیلی دعا لئ ده خویندن و، په نای پی به خوا ده گرتن، سه لامی خویان لئ بی.

فهرموودهی چواره: {عَنْ أَبِي أُمَامَةَ أَسْعَدَ بْنِ سَهْلٍ بْنِ حُثَيْفٍ قَالَ: مَرَّ عَامِرُ بْنُ رَبِيعَةَ بِسَهْلٍ بْنِ حُثَيْفٍ وَهُوَ يَغْتَسِلُ، فَقَالَ: لَمْ أَرْ كَالْيَوْمِ وَلَا جِلْدَ مُحَبَّاةٍ، فَمَا لَبِثَ أَنْ لُبِطَ بِهِ، فَأَتَى بِهِ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فَقِيلَ لَهُ: أَدْرَكَ سَهْلًا صَرِيحًا، قَالَ: «مَنْ تَتَّهِمُونَ بِهِ» قَالُوا: عَامِرُ بْنُ رَبِيعَةَ، قَالَ: «عَلَّامٌ يَقْتُلُ أَحَدَكُمْ أَحَاهُ؟ إِذَا رَأَى أَحَدَكُمْ مِنْ أَخِيهِ مَا يُعْجِبُهُ، فَلْيَدْعُ لَهُ بِالْبَرَكَةِ» ثُمَّ دَعَا هَاءَ، فَأَمَرَ عَامِرًا أَنْ يَتَوَضَّأَ فَيَغْسِلَ وَجْهَهُ وَيَدَيْهِ إِلَى الْمِرْفَقَيْنِ وَرُكْبَتَيْهِ وَدَاخِلَةَ إِزَارِهِ، وَأَمَرَهُ أَنْ يُصَبَّ عَلَيْهِ، قَالَ سَفْيَانُ قَالَ مَعْمَرُ عَنِ الزُّهْرِيِّ: وَأَمَرَ أَنْ يُكْفَأَ الْإِنَاءُ مِنْ خَلْفِهِ} (أَخْرَجَهُ ابْنُ مَاجَه: ٣٥٠٩، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِي).

واته: عامیری کوپی په بیعه به لای سه هلی کوپی حونه یفدا رابرد، له کاتیکدا سه هلی کوپی حونه یف خو دی ده شور، عامیری کوپی په بیعه (دیاره بابایه کی و ابووه خه لکی له چاو بر دوه) گوتی: نه مړو که سم نه بینووه نه و نه ده پیستی جوان بی، ته نانه ت کچی پشت په رده ش، پیستی نه و نه ده ناسک و نه رم و جوان نه بووه، ئیدی زوری پی نه چوو، یه کسهر سه ر و ملی تیکشکا (سه هلی کوپی حونه یف نه خوش کهوت)، بردیانه لای پیغه مبهری خوا ﷺ گوتیان: فریای

سهل بکوه که و توه، نهویش فہرمووی: کی پی توّمہ تبار دہکن؟ گوتیان: عامیری کو پی رہیبعہ (شتیکی ناوای گوتوه له کاتیکدا نهو خوئی شور دوه)، نهویش ﷺ فہرمووی: بوچی یہ کیکتان برایہ کہی خوئی دہکوژی، نه گہر یہ کیکتان شتیکی له برایہ کہی بینی، کہ پیی سہرسام بوو، با دوعای بہرہ کہ تی بو بکات (بلی: خواہ! پیت و پیزی تیبخہ)، دواپی بانگی کرد ناویکیان بو هینا، فہرمانی کرد بہ عامیری کو پی رہیبعہ [نهو کہسہی چاوی لیدابوو] کہ دہستونوژ بگری، دہم و چاوی و دہستہکانی تا کو ثانی شکہکانی، پاشان نه ژنویہکانی و ژیر پو شاکہ کہشی (واتہ: پشتین بہرہ و ژیری) بشوات و، فہرمانی کرد ناوہ کہ بہسہر سہل دا بگری، ثنجا له ریواہ تیکدا دہلی: له پشتہوہرا بہ دہفرہ کہ پیان دا کرد، له ریواہ تی دیکدا دہلی: وک هیچ دہردی نہ بوو بی، چاک بوو.

فہرموودہی پینجہم: {عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَتَعَوَّدُ مِنْ أَعْيُنِ الْجَانِّ وَأَعْيُنِ الْإِنْسِ، فَلَمَّا نَزَلَتِ الْمُعَوِّذَاتَانِ أَخَذَ بِهِمَا وَتَرَكَ مَا سِوَى ذَلِكَ} (أخرجه الترمذي: ٢٠٥٨، والنسائي: ٥٤٩٧، وابن ماجه: ٣٥١١، وصححه الألباني).

واتہ: نه بوو سہعیدی خودری (خوا لی رازی بن) دہلی: پیغہمبہری خوا ﷺ له چاوی پیسی مروّفہ کان و چاوی پیسی جندہکانیش ہہندیک دوعای بہسہر خویدا دہخویندن، بہ لام دواي تہوہی (المعوذتان): {سوورہتی (الفلق) و سوورہتی (الناس)} ہاتنہ خوار، نهو دوو سوورہتہی دہخویندن (کہ یازدہ ثایہ تن) و، وازی له دوعایہکانی دیکہ هینا.

فہرموودہی شہ شہم: {عَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ عُمَيْسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ قُلْتُ: أَيُّ رَسُولِ اللَّهِ إِنَّ بَنِي جَعْفَرٍ تُصِيبُهُمُ الْعَيْنُ، أَفَأَسْتَرَقِي لَهُمْ؟ قَالَ: «نَعَمْ وَلَوْ كَانَ شَيْءٌ يَسْبِقُ الْقَدَرَ لَسَبَقْتَهُ الْعَيْنُ»} (أخرجه أحمد: ٢٧٥١٠، والترمذي: ٢٠٥٩، وقال: حسن صحيح، وأخرجه أيضاً والنسائي في الكبرى: ٧٥٣٧، واللفظ له).

واتە: ئەسمائی کچی غومەیس (هاوسەری جەغفەری کوری ئەبی تالیب ﷺ)،
 کە لە جەنگی موئەدا شەھید دەبی، مندالی هەتیوی هەبوون، چوو بۆ لای
 پیغەمبەری خوا ﷺ و گوتی: ئەی پیغەمبەری خوا ﷺ! مندالەکانی جەغفەر چاو
 لیان دەدا، (دیارە بەرچاو و جوان بوون)، ئایا روقیەو دوایان بۆ بخوینم؟
 فەرمووی: بەلێ، چونکە هەر شتێک پیش قەدەر کەوتبایە چاو بوو (کاریگەری
 چاو پیشی دەکەوتەو).

فەرموودەى ھەوتەم: {عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ أَمَرَهَا أَنْ تَسْتَرْقِيَ
 مِنَ الْعَيْنِ} (تعلیق شعیب الأرنؤوط: إسناده صحيح على شرط الشيخين).

واتە: عایشە (خوا لێی رازی بی)، دەگێڕتەو، کە پیغەمبەر ﷺ فەرمانی
 پێکردووە دوعا بخوین بۆ ئەوێ لە چاوی پیس، چاوووزار، پارێزراو بی.

لە خواى پەرورەدگار دەپارێنەو بە لوتف و کەرەمى خوێ، لە چاوی
 پیس و ھەسوودی ھەسوودان، ھەموو لایەکمان پاریزی و بە دوورمان بکات.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

تہ فیسری سوورہ تی

الحاقۃ

دەستپێک

مسوڵمانانی بەرپۆزو خۆشه‌ویست!

نەمڕۆ کە (٥) شە‌ه‌و‌والی س‌ال‌ی (١٤٤١) ک‌و‌چ‌ی‌ه‌، بە‌ر‌ان‌ب‌ه‌: (٢٠٢٠/٥/٢٨) زاینی، لە شاری هه‌ولێر، خوا پش‌تی‌وان‌مان ب‌ی، دە‌ست‌ ده‌ک‌ه‌ین بە‌ تە‌فس‌یر‌کرد‌نی سوورەتی (الحاقة)، س‌ه‌ره‌تاش پ‌یناس‌ه‌و ن‌ی‌وه‌ر‌ۆ‌کی ن‌ه‌م سوورەته‌ موب‌ارە‌که‌ له‌ حه‌وت (٧) ب‌ر‌گ‌ه‌دا ده‌خ‌ه‌ینه‌روو:

پ‌یناس‌ه‌ی سوورەتی (الحاقة) و باب‌ه‌ته‌کانی

یه‌که‌م: ناوی ن‌ه‌م سوورەته‌:

ن‌ه‌م سوورەته‌ له‌ پ‌ۆ‌ز‌گ‌اری پ‌ی‌غ‌ه‌م‌به‌ری خاته‌م مو‌حه‌مه‌ددا ﷺ ناوی (س‌ور‌ةُ الْحَاقَّةِ) ی ب‌ۆ‌ به‌کارهاتوه‌، وه‌ک‌ له‌ مو‌ص‌حه‌فه‌کان و س‌ه‌ر‌چ‌او‌ه‌کانی تە‌فس‌یر‌و س‌ون‌نه‌ت‌دا هاتوه‌. ن‌ه‌م ده‌قه‌ش له‌و باره‌وه‌ هه‌یه‌: (عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ ﷺ، قَالَ: «خَرَجْتُ يَوْمًا مِمَّكَ أَتَعَرَّضُ لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَبْلَ أَنْ أُسْلِمَ، فَوَجَدْتُهُ قَدْ سَبَقَنِي إِلَى الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ، فَوَقَفْتُ خَلْفَهُ، فَاسْتَفْتَحَ سُورَةَ الْحَاقَّةِ، فَجَعَلْتُ أَنْجَبُ مِنْ تَأْلِيفِ الْقُرْآنِ، فَقُلْتُ: هَذَا وَاللَّهِ شَاعِرٌ، «أَيُّ قُلْتُ فِي خَاطِرِي»، فَقَرَأَ: ﴿وَمَا هُوَ يَقُولُ شَاعِرٌ قَلِيلًا مَا نُنْزِِلُ﴾ (١١) الْحَاقَّة، قُلْتُ: كَاهِنٌ، فَقَرَأَ: ﴿وَلَا يَقُولُ كَاهِنٌ قَلِيلًا مَا نُنْزِِلُ﴾ (١٢) نَزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ (١٣) الْحَاقَّة، إِلَى آخِرِ السُّورَةِ، فَوَقَعَ الْإِسْلَامُ فِي قَلْبِي كُلِّ مَوْقِعٍ» { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ١٠٧، تعليق شعيب الأرناؤوط: إسناده ضعيف لانقطاعه).

واته: عومه‌ری ک‌و‌ری خه‌ت‌تاب ﷺ ده‌ل‌ی: به‌ر له‌وه‌ی مسوڵمان ب‌یم، پ‌ۆ‌ز‌یک‌ له‌ مه‌که‌که‌ پ‌ۆ‌ش‌تم، پ‌ی‌ به‌ پ‌ی‌غ‌ه‌م‌به‌ری خوا ﷺ ب‌گ‌رم، (گ‌ی‌چه‌ل‌ی پ‌ن‌یک‌ه‌م) ب‌ین‌یم

پیش من کهوتبوو به رهو مزگهوتی چه رام، (دیاره دهبی کاتیک بووبی نوژی دهنگی به رزی تیدا خویندی، شیوان بووه، یان به یانی بووه، یان خهوتنان بووه)، له پشتیهوه وه ستام، سوورهتی (الحاقّة)ی دهست پیکرد، دهستم کرد به سهر سوorman له پیکهاتهی قورنان، (له رهوانبیزی و پارویی و پر مانایی)، له دلی خوّمدا گوتم: به خوا نهوه شاعیره، دواپی نهوهی خویند: ﴿وَمَا هُوَ يَقُولُ شَاعِرٌ قَلِيلًا مَّا تُؤْمِنُونَ﴾ (١١) الحاقّة، نهوه قسهی شاعیریکی، به کهمی برپا دین، له دلی خوّمدا گوتم: وا پنده چی کاهین بی، ئنجا دووباره نهوهی خویند: ﴿وَلَا يَقُولُ كَاهِنٌ قَلِيلًا مَّا نَذْكَرُونَ﴾ (١٢) نَزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ (١٣) الحاقّة، ههروهه قسهی بابایه کی کاهینیش نیه، کهم پهند وهرده گرن، دابه زینراوه له پهروه دگاری جیهانیانیهوه، ههتا کوتایی سووره ته که، ئیدی ملکه چیی بو خوا (ئیسلام) زور کهوته دلمهوه.

شایانی باسه: (الْقُرْآنُ أَبَدِيٌّ) له کتیی (بَصَائِرِ دَوِي التَّمْيِيزِ) دا گوتوو یه تی: ئهم سووره ته پیشی گوتراوه: (سُورَةُ السُّلَيْسَةِ).

ههروهه (الْجَعْبَرِي) له مه نروومه کهی خویدا که له باره ی ریزه نیدی سووره ته کانهوه، هونراوه یه کی ههیه، گوتوو یه تی: ناوی (الْوَاعِيَّة) شی بو به کاره ی تراوه^(١).

دوههم: شوینی دابه زینی:

به یه کدهنگی زانایان ئهم سووره ته مه که یهوه، به پیی ههواله کهی (عمر بن الخطاب) یش، دهبی به لای کهمهوه له سالی پینجه مهوه دابه زیی، ئه گهر زووتریش نهبی، چونکه عومهر (خوا لپی رازی بی)، دوا کۆچی ژماره یه که له هاوه لآن بو چه به شه، له سالی پینجه مدها، مسولمان بووه، وه که له (السيرة النبوية لابن هشام) دا هاتوه.

ئنجنا له و بارهوه ئەم دەقه ههیه: (عَنْ عَبْدِ اللَّهِ ابْنِ عَبَّاسٍ رضی اللہ عنہ قَالَ: نَزَلَتْ سُورَةُ الْحَاقَّةِ مَكَّة) (آخرجه السيوطي في الدر المنثور: ج ۸، ص ۲۶۳، ونسبه لابن الضَّرْسِ وَالنَّحَّاسِ وَابْنُ مَرْدَوَيْهِ وَابْنُ أَبِي هَاشِمٍ، وَقَالَ: وَأَخْرَجَ ابْنُ مَرْدَوَيْهِ عَنِ ابْنِ الزُّبَيْرِ مِثْلَهُ، انظر: الإِسْتِيعَابُ فِي بَيَانِ الْأَسْبَابِ: ج ۳، ص ۵۵).

واته: عهبدوللای کوپی عه عباس رضی اللہ عنہ، دهلئ: سووهرتی (الْحَاقَّةِ) له مهککه دابهزیوه، (ابن مردویه) له عهبدوللای کوپی زوبهیرهوه هه مان شتی هیناوه، واته: نهویش گوتووهرتی: ئەم سووهرته له مهککه دابهزیوه.

سییه م: ریزه بندی له دابهزینداو له موصحه فدا:

ریزه بندی ئەم سووهرته له دابهزیندا، ژماره (۷۷)ه، پێش سووهرتی (المعارج)و، دواى سووهرتی (الملک) دابهزیوه، له موصحه فیشدا ژماره (۶۹)یه، بهلام ئەگەر سالی پینجه می پێغه مبرایه تی، یاخود پێش ئەوهش دابهزیی، نابێ له ریزه بندی دابهزیندا ژماره کهی (۷۷) بێ، چونکه پێی تیناجی له پینج سالی سه ره تاي پێغه مبرایه تییدا (۷۷) سووهرت دابهزیی، بۆیه ئەگەر ئەو پیاویه تهی له عومهره وه (خوا لێی رازی بێ)، هینامان سه نه ده کهی راست بێ و، چه سپاو بێ، ده بێ ریزه بندی ئەو سووهرته له دابهزیندا زووتر بێ، بۆ وینه: له بیست (۲۰) سووهرته کان یان له سی (۳۰) سووهرته کان بێ، چونکه هه موو سووهرته مه که یه کان ژماره یان هه شتاو ههوت (۸۷) سووهرته، ئنجا ئەگەر به پینج سالیان ههفتاو ههوت (۷۷) سووهرت دابهزیی، ناگونجی له ماوهی ههوت (۷) سالی، یاخود ههشت سالی دواپی ۱۰ - که قوناغی مه که هه مووی سی زده (۱۳) سالی بووه - ته نیا ده (۱۰) سووهرت دابهزیی، ئەوه شتیکی نامه تیقیه، بۆیه ش کاتیکی بیرو پای زانیان دین، له باره ی هه ندیک شته وه، ده بی پکیان بگرین به راوردیان بکه ی، ئەو کاته په نگه بگه ی نه هه ندیک نه نجامگیری راست و دروستتر، تیمه هه می شه ریزه بندی دابهزین له جابیری

کۆری زەبەدووە دێنن، زۆربە ی ڕوونکەرەوانی قورئان لەو بارەووە پشتمان بەو بەستووە، بەلام ئەویش مەرج نیە لە هەموو شتێکدا پێکابێتی و، سەرەنجام مێژووی دابەزینی سوورەتەکان، زانیان قسەیان لێ کردووە، بەگشتی شتێکی تارادەییەکی ئیجتیهادییە.

چوارەم: ژمارە ی ئایەتەکانی:

ژمێرە رانی ئایەتەکانی قورئان، لەسەر ئەوە کۆکن کە ژمارە ی ئایەتەکانی ئەم سوورەتە پەنجاو دوو (٥٢) یە، نە کەمترو نە زیاتر.

پنجەم: نێوەڕۆکی:

ئەم سوورەتە جگە لە سێ (٣) ئایەتی سەرەتای، کە سێ جار ان وشە ی (الحاقه) یان تێدا بەکارهاتووە: ﴿١﴾ مَا الْحَاقَّةُ ﴿٢﴾ وَمَا أُدْرٰىكَ مَا الْحَاقَّةُ ﴿٣﴾ جگە لەو سێ ئایەتە، ئایەتەکانی دیکە، چل و نۆ (٤٩) ئایەتەکە، لە بارە ی سێ بابەتەو دەدوین، بەم شێوە یە:

بابەتی یەکەم: نۆ ئایەتەکانی: (٤ - ١٢)، باسی بێڕوایی هەردوو گەلی سەموود و گەلی عادو، سەرەنجام فەوتیترا نیانە، یەکەمیان بە هارژنێکی بێڕەزاو، دووهمیان بە بایەکی لە راددە بەدەر بەهێزو سارد، هەروەها هەر لەو نۆ (٩) ئایەتەدا، باسی فەوتیترا نی فیرعەون و پێشووەکانی فیرعەون، یاخود کۆمەڵەکە ی فیرعەون و، شارە هەلگیراوەکانی گەلی (لوط)یش، کە بە گرتنێکی زۆر توند گیراون و سزا دراون، باسی ئەوەش کراوە.

دیسان هەر لەو نۆ (٩) ئایەتە ی سەرەتادا، ئاماژە یەکی کورت بە کەشتییەکە ی نووح (عَلَيْهِ السَّلَام) و دەر باز کرانی نووح و هاوێڵانی کە باب و باپیرانی تیکرایی مروؤفانیان (مروؤفانی دوا ی خوێان) تێدا بوون، باسی ئەوانە کراوە.

بابەتی دووهم: که بیست و پینج (٢٥) ئایەتەکانی: (١٣ - ٣٧) دەگرێتەو، باسیکی خەست و خۆلی پۆژی دوازی، بە هەردوو قۆناغی ئاخیر زەمان و قیامەتەو، کراو، ئنجا باسی رانویترانی مروڤان و هیترانە پیشیان و بەسەردا دابەشکرانی نامەو لیستی کردەووەکانیان و، بە دەستی راست وەرگرتنەووی پروادارانێ چاکەکار، بۆ لیستی کردەووەکانیان و، پروانامەکانیان و، بە دەستی چەپ وەرگرتنەووی بیپروایانی خراپەکار بۆ پروانامەو لیستی کردەووەکانیان و، نیشته جۆ بوونی هەر کامیان لە شوێنی شایستەیی خۆیاندا، باسی ئەوانە کراو.

بابەتی سێهەم و کۆتایی: که پازدە (١٥) ئایەتی کۆتایی، ئایەتەکانی: (٣٨ - ٥٢) دەگرێتەو، باسی هەرکام قورئان و پیغەمبەری کۆتایی موحەممەد ﷺ بەلام بە تیکەلێی و، خستە پرووی ئەو راستییە، که قورئان فەرماشتی دابەزێراوی پەروەردگاری جیهانیانە، بە فریشتەییەکی بەرپێزدا، که جیبریلە (علیه السلام) دایەزاندووە، ئە شیعری شاعیریکیەو نە قسەیی فالچییکەو، ئەگەر گریمان لە فەززی مەحالددا موحەممەد ﷺ قسانێکی بە ناوی خواوەش هەلبەستبایە، خۆی دادگەر زۆر بە سەختیی سزای دەداو، پەگی گەردنی دەپچراندو، هیچ کەشیش نەیدەتوانی بەرگری لێ بکات، بەلام قورئان بیرخەرەوویە بۆ پارێزکاران و، مایەیی خەفەت و پەشیمانییە بۆ کافران و، هەقیکی جۆی دنیاییە، جگە لەو هێچی دیکە نیە.

شەشەم: تاییەتمەندییەکانی:

چوار تاییەتمەندییمان خستوونە پروو، بۆ جیا کردنەووی ئەم سوورەتە لە سوورەتەکانی دیکە:

١- تەنیا لەم سوورەتەدا باسی ئەو کراو که لە کاتی لەتبوون و بێ هیژ بوونی ئاسماندا، فریشتەکان لەسەر قەراغ و کەنارەکانی دەبن، لە ئایەتی ژمارە (١٧)دا: ﴿وَالْمَلَكُ عَلَىٰ أَرْجَائِهَا﴾، فریشتەکان لەسەر کەنارەکانی ئاسمان دەبن (لە پۆژی قیامەتدا).

٢- باسی ھەلگیرانی عەپشی خوا کراوە، لە پڕۆژی دوایی دا، لە لایەن (ھەشتانەوہ): ﴿وَيَجْعَلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ مِّنِّيَّةً﴾ (١٧) واته: عەپشی پەروەردگارت لەو پڕۆژەدا ھەشت لە سەر وویانەوہ ھەلئیدەگرن، ئەویش ھەر لە ئایەتی ژمارە (١٧) دا، دیارە لە سوورەتی (غافر) و، لە شوینی دیکەدا، باسی عەپشی خواو ھەلگیرانی عەپشی خوا کراوە، بەلام تەنیا لێرەدا دیارییکراوە کە ھەشت (٨) جۆرە دروستکراو، یان کۆمەلە دروستکراو «واش پێدەچێ ھەر فریشتەکان بن» عەپشی خوا ھەلئیدەگرن.

٣- تەنیا لەم سوورەتەدا باسی زنجیریکی ھەفتا (٧٠) گەزی و، ئالێترانی لە بابای بێپروا کراوە، وەک لە ئایەتی ژمارە (٣٢) دا: ﴿ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ﴾ (٣٢) واته: دوایی بیخەنە ئێو زنجیریکەوہ، کە ئەندازەکە ی ھەفتا (٧٠) گەزە، یان ھەفتا بەلە، یان ھەفتا باسکە.

٤- چەند وشەیک تەنیا لەم سوورەتەدا ھاتوون:

١- ﴿الْعَاقَةُ﴾: کە سێ جارێ دووبارە بوو، لە ئایەتەکانی: (١ و ٢ و ٣) دا.

٢- ﴿حُسُومًا﴾: واته: بەردەوام و نەپساو، لە ئایەتی ژمارە (٧) دا ھاتو.

٣- ﴿مَرَعَى﴾: واته: مردووانی کەوتوو، تخیل بوو، ئەویش ھەر لە ئایەتی ژمارە (٧) دا ھاتو.

٤- ﴿أَخَذَ رَأْيَهُ﴾: واته: گرتنێکی زیاد، واته: زیاد لە عادی ئاسایی، یاخود زیاد لەو سزادانانە ی کە گەلانی پێشووی پێ سزا داو، لە ئایەتی ژمارە (١٠) دا.

٥- ﴿وَاهِيَةً﴾: کە ئاسمانی پێ وەسفکراوە، واته: بێ ھێز، یاخود شل و پل، یان داروخوا، لە ئایەتی ژمارە (١٦) دا.

٦- ﴿هَؤُلَمٌ﴾: واته: ھا بگرن (بخویننەوہ)، ﴿هَؤُلَمٌ أَقْرَأُوا كِتَابَهُ﴾، لە ئایەتی ژمارە (١٩) دا.

٧- ﴿عَسَلِينَ﴾: واته: کیم و زووخوا، یاخود چلک و چەپەری داشووراوی جەستە ی دۆزەخییان، لە ئایەتی ژمارە (٣٦) دا.

۸- ﴿الْأَقْوِيلَ﴾: (أَقْوِيل) كَوَيْ (أَقْوَال) هـ، و (أَقْوَال) يَش كَوَيْ (قَوْل) هـ و (أَقْوِيل) كَوَيْ كَوَيْه، واته: قسه كان، له نايه تي ژماره (۴۴) دا.

۹- ﴿الْوَيْنَ﴾: (وَيْن) واته: ره گي لامل، يا خود خوئنبهر، نه وهی خوین ده بات بو جهسته، که نه گهر نه وه بيردری، مروف به يه کجاری کوتایی پی دی، له نايه تي ژماره (۴۶) دا.

۱۰- ﴿حَاجِرِينَ﴾: (حَاجِرِينَ) حَجَرَهْ اَي: مَنَعَهْ، که واته: ﴿حَاجِرِينَ﴾، واته: بهر گريکار، يا خود نه هیللران، که سائیک نه هیلل شتيک بی، له نايه تي ژماره (۴۷) دا.

حه وته م: دابه شکردنی هم سوورته بو چهند دهرسيك:

كوی په نجاو دوو (۲۵) نايه ته کانی هم سوورته همان، ههر به پتی نیوه پوکی نايه ته کان که سی بابه ت بوون، بو سی دهرسان دابه ش کردوون:

دهرسی يه که م: که نايه ته کانی: (۱ - ۱۲) ده گريته وه، باسی ﴿الْحَاقَّةُ﴾، که يه کيکه له ناوه کانی پوژی دوايی و، باسی بيپروايی و فهوتيترانی گه له کانی سه موودو عادو، گه لی فيرعون و گه لی لوط.

دهرسی دوو هم: که (۲۵) نايه ت ده گريته خوئی، نايه ته کانی: (۱۳ - ۳۷)، باسی هاتنی پوژی دوايی و، پيکدا کيشرانی زهويی و چپايه کان و، شق بوونی ئاسمان، چوونه قه راغی ئاسمانی فريشته کان و، رانویندرانی مروغان، پاشان دابه شکرانی نامه ی کرده وه کان به سر مروغه کاندو، چاکه کاران به دهستی راستيان نامه ی کرده وه کانيان ورده گرته وه، خو شحال دهن، خراپه کاران و بيپروايان به دهستی چهپ و ناخوشحال دهن و، باسی سزای نه وانه ی به دهستی چهپيان نامه ی کرده وه کانيان ده دري ته وه.

دهرسی سيته م: که (۱۵) نايه تي کوتایی سوورته تي (الحاقه) ده گريته خوئی، نايه ته کانی: (۳۸ - ۵۲)، سویند خواردنی خوا به بينراو و نه بينراوان، له سر راستي

له خواوه هاتنی قورئان و، قسهی شاعیرو کاهین نه‌بوونی و، هه‌لنه‌به‌سترانی
 له لایهن موحه‌ممه‌ده‌وه ﷺ و، راگه‌یاندنی ئه‌و پاستیه‌ که ئه‌گه‌ر گریمان
 موحه‌ممه‌د قسانیک‌ی به‌ناوی خواوه هه‌لنه‌به‌ستبانا‌یه، خوا زۆر به‌سه‌ختی سزای
 ده‌داو، هیچ که‌سیک نه‌یده‌توانی به‌رگرییکاری ب‌ئ و، نه‌هێلئ ئه‌و سزایه‌ی بدرئ.

دەرسی یەكەم

پیناسه‌ی نهم دهرسه

نهم دهرسه له دوانزه (١٢) ئایه‌تی سه‌ره‌تای (الحاقة) پیک دئ، ئایه‌ته‌کانی: (١ - ١٢) که دوا‌ی سئ جار ناوه‌یترانی (الحاقة) «ئه‌ویش هه‌ر ناوی پوژی دوا‌ییه» باسی به‌ درو دانان و سه‌رپیچی کردنی هه‌ر کام له: گه‌لی سه‌موود و، گه‌لی عادو، گه‌لی فیرعه‌ون و دارو ده‌سته‌که‌ی، یاخود پێشووه‌کانی و، شاره‌ هه‌لگیراوه‌کانی گه‌لی لوط، بو پێغه‌مبه‌رانی خو‌یان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، کراوه، دوا‌ی باسی تۆفانه‌که‌ی نووح و هه‌لگیرانی نووح (عليه السلام) خو‌ی و شو‌ینکه‌وتووایی له‌ که‌شتیه‌که‌دا، که شو‌ینکه‌وتوووه‌کانیشی ده‌بنه‌وه به‌ پێشووانی هه‌موو مرو‌فایه‌تیی، باسی ئه‌وه کراوه، بو‌یه‌ش ده‌لێن: شو‌ینکه‌وتوووانی نووح که له‌ که‌شتیه‌که‌دا هه‌لگیراون و ده‌رباز کراون، بریتین له‌ پێشینانی هه‌موو مرو‌فایه‌تیی، چونکه خوا ﷻ له سوو‌ره‌تی (الصافات) دا ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمُ الْبَاقِينَ﴾ (٧٧) واته: ته‌نیا وه‌چه‌که‌ی ئه‌ومان هێشته‌وه، ئه‌وانیش ئه‌وانه بوون که له‌گه‌لیدا سواری که‌شتیه‌که بوون.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿١﴾ الْحَاقَّةُ ﴿٢﴾ مَا الْخَافَةُ ﴿٣﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْخَافَةُ ﴿٤﴾ كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَاهُ وَعَادَتْ الْقَارِعَةُ ﴿٥﴾ فَأَمَّا ثَمُودُ فَأُهْلِكُوا بِالطَّاغِيَةِ ﴿٦﴾ وَأَمَّا عَادُ فَأُهْلِكُوا بِرِيحٍ صَرْصَرٍ عَلَيْهِمْ ﴿٧﴾ سَجَّ لَبَآلٍ وَمَعْنِيَةِ أَيَّامٍ خُسُومًا فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَى كَأَنَّهُمْ أَعْجَارٌ نَحْلٌ خَافِيَةٌ ﴿٨﴾ فَهَلْ تَرَى لَهُمْ مِنْ بَاقِيَةٍ ﴿٩﴾ وَجَاءَ فِرْعَوْنُ وَمَنْ قَبْلَهُ وَالْمُؤْتَفِكَتْ بِالْخَاطِئَةِ ﴿١٠﴾ فَعَصَوْا رَسُولَ رَبِّهِمْ فَأَخَذَهُمْ أَخَذَةً رَابِيَةً ﴿١١﴾ إِنَّا لَمَّا طَغَا الْمَاءُ حَمَلْنَاكِ فِي الْفَارِيَةِ ﴿١٢﴾ لِيَجْزِلَنَّهُمْ أَكْثَرُ نَذْرِهِ وَيَعْبَهَا أَذُنٌ وَاعِيَةٌ ﴿١٣﴾

مانای ده قاو ده قی نایه تەکان

{به ناوی خوای به به زهیی به خشنده، کاره ساته چه سپاوه که (١) کاره ساته چه سپاوه که چیه؟ (٢) چی پئی زانیوی کاره ساته چه سپاوه که چیه؟ (٣) گه لی سه موودو گه لی عاد دا چلیکینه ر (ی خه لک) یان به درۆ دانا (٤) ئنجا گه لی سه موود به هارژنه له پادده به ده ره که فهوتیتیران (٥) گه لی عادیش به زیرانیکی یه کجار ساردو به هیزی له سنوور ده رچوو فهوتیتیران (٦) خوا ههوت شهوو ههشت پۆزی به رده وام و نه پساوه ناردیه سهریان (و، له دژیان به کاری هینا)، له نه جامدا خه لکه کهت ده دی به مردووی تخیل بوون، وه که بنکه دار خورما کلۆره کان (٧) ئنجا ئایا هیچ که سیکیان لی ده بینی مایی؟ (٨) ههروهها فیرعه ون و گه له که ی و نه وانیه ی پیش وی و ئاوه دانییه هه لگێرداوه کانیش تاوانیان کرد (٩) سه رپچیان له ره وانیه کراوی پهروه ر دگاریان کرد، نهویش به گرتنکی زیده سهخت گرتنی و سزای دان (١٠) له کاتی تۆفانه که ی نوو حیش دا کاتیک ئاوه که له سنوور ده رچوو، نه ی خه لکینه! پیشینه کانی ئیوه مان له نیو که شتییه به نیو ئاو رۆشتوو هه که دا هه لگرت (١١) تا کو نه و که شتی و پرووداوه مه زنه تان بو بکهینه بیر خه ره وه و، هه ر گوئییه کی بیسه رو وه رگر، تیی بگات (١٢).

(بِالطَّائِفَةِ): (الطَّائِفَةُ) کاره ساتیکی له سنوور دهرچوو، له (طُغْيَان) هوه هاتوه، (الطُّغْيَانُ: تَجَاوَزُ الْحَدِّ فِي الْعِصْيَانِ)، (طُغْيَان) بریتیه له سنوور دهرچوون له سه رپیچی کردندا، له هه صلدا ته وه ماناکه یه تی و له (طَغَى) هوه هاتوه، (أَي: خَرَجَ مِنَ الْحَدِّ فِي الْعِصْيَانِ)، (طَاغِيَةٌ) لیره دا: (إِشَارَةٌ إِلَى الطُّوفَانِ الْمُعْبَرِ عَنْهُ يَقُولُ:

﴿إِنَّا لَمَّا طَعَا أَلَمَاءُ حَمَلَتُكَ فِي النَّارِ﴾، وشہی (طاغیة) ناماژہیہ بو توفانہ کہی نووح بهوہ تهعبیری لیکراوه، که خوا دهفهرموئ: ﴿إِنَّا لَمَّا طَعَا أَلَمَاءُ﴾، یتمه کاتیک ثاوہ که یاخیی بوو له سنوور دهرچوو (له سنووری ناسایی)، یتوهمان له رۆیشتووہ که دا (له کهشتیه بهتیو ثاو رۆیشتووہ که دا) هه لکرت.

(صَرَصِي): (الصَّر: الشَّد، والصَّرَّة: ما تُعْقَدُ فِيهِ الذَّرَاهِمُ)، (صَر) له تهصلدا به مانای بهستن و گریدانه، (صُرَّة) بهو پریسکهیه دهگوتری که دره می دههاویشترین و گری دهدری، (صَرَصِي: مِنَ الصَّر لَمَّا فِي الْبُرُودَةِ مِنَ الشَّدَةِ وَالتَّعْقُدِ)، (صَرَصِي) له (صَر) هوه هاتوه، له بهر نهوهی سه رما تونیدی و سه ختی، تیدایه.

(عَاتِيَّة): (الْعُتُو: الثُّبُو عَنِ الطَّاعَةِ)، (عَاتِيَّة) له (عُتُو) هوه هاتوه، (عُتُو) یش دووریه له فه رمان بهری، (العاقي: المجاوز الحد في الاستكبار، والعاقي: الجبار)، (عاتي): سنوور بهزین له خو بهزلگریداو، (عاتي) به مانای مل به خه لک که چکه ر (دابلۆسیته ر)، (عَاتِيَّة) ش سیفه تی بایه که یه، ﴿بَرِيح صَرَصِي عَاتِيَّة﴾، واته: بایه کی له سنوور دهرچوو، له سنووری بای ناسایی دهرچوو.

(سَخَرَهَا عَلَيْهِمْ): واته: به سه ریدا زال کردن (سَلَطَهَا عَلَيْهِمْ)، (التَّسْخِيرُ عَلَيْهِم: التَّذليل)، (تَسْخِير): یانی: گهردن پی که چکردن و رام و دهسته مؤ کردن، واته: نهو بایه رام و دهسته مؤ کرابوو بو فه رمانی خوا، به لام زال کرابوو به سه ر گه لی عاددا، (سَخَرَهُ اللَّهُ وَسَلَطَهَا عَلَيْهِمْ) خوا نهو بایه ی رام و دهسته مؤ کردبوو بو جیه جی کردنی نهوهی لئی دهوی و، زالی کردبوو به سه ر گه لی عاددا.

(حُسُومًا): واته: به ردهوام (نه پساوه)، دهگوتری: (حَسَمَ أَيْ: قَطَعَهُ)، که واته: (حُسُومًا) دهشگونجی به مانای: نهو بایه یه کجاریی تهوانی دهبری، بی، چونکه (حَسَم) به مانای (قَطَع) یش دی، ههروهه (حُسُومًا) دهشگونجی به مانای (مُتَّبِعَةً)، واته: به دوا یه کداو به بی پسانهوه نهو بایه دههات، ههروهه (حُسُوم) به مانای (شُوم) یش دی، واته: نه گبهت و بی خیر، ههروهه (الحُسام:

السَّيْفُ الْقَاطِعُ) شمشیرِکی پرندہ، دیارہ تھو بایہی خوا بؤ گہ لی عادی ناردودہ،
تھو سیفہ تانہی تیدا بوون: ہمہ بہر دہوام بووہ، ہمہ بریونی، ہمہ بایہ کی بی
خیرو نہ گبت بووہ.

(صَرَغَ): (الصَّرْعُ: الطَّرْحُ، وَالصَّرِيحُ: الْمَصْرُوعُ، وَقَوْمٌ صَرَغَى أَي: هَلَكَى)، (صَرَغَ)
بہ مانای فریدان و خستنه، بہ لَام بہ مردووی، (صَرِيحَ) بہ مانای (مَصْرُوعَ) ہ،
لہ سہر کیشی (فَعِيلَ) ہ، بہ مانای (مَفْعُولَ)، واتہ: مریندراو لہ گہ ل مردندا تخیل
کراو، (قَوْمٌ صَرَغَى) واتہ: کومہ لیک فہوتاو، کومہ لیک کہ فہوتاو و تخیل^(۱) و
تخت بوون لہ سہر زہوی.

(أَعْبَارُ نَخْلٍ): (أَعْبَازُ كَوَى (عَجَزَ) ہ، عَجَزُ الْإِنْسَانِ: مُؤَخَّرُهُ)، (عَجَزَ) واتہ:
پشتہوہی مروف، (أَعْبَارُ نَخْلٍ) واتہ: بنکہ کانی دار خورمایہ کان، وشہی (عَجَزَ) بہ
(أَعْبَازُ) کو دہ کریتہوہ، (نَخْلَ) یش (إِسْمٌ جَمْعِ نَخْلَةٍ)، ناوی کو یہ بؤ (نَخْلَةٍ)، بہ
تاکہ کہی دہ گوتری: (نَخْلَةٍ)، واتہ: یہ ک دار خورما، بہ لَام بؤ کو یہ کہی دہ گوتری:
(نَخْلَ)، (أَعْبَارُ نَخْلٍ) واتہ: بنکہ دار خورمایہ کان، کو تہرہ دار خورمایہ کان، تھو
خہ لکھش کہ وتبوون، و ہ ک کو تہرہ دار خورمایہ کان کہ وتبوون.

(حَاوِيَةٍ): (أَي: سَاقِطَةٌ، أَوْ خَالِيَةٌ، أَضْلُ الْخَوَاءِ: خَوِيَّةٌ بَطْنُهُ مِنَ الطَّعَامِ)، وشہی
(خَوَاءَ) لہ تھ صلدا بہ مانای بؤ شای و بہ تالاییہ، دہ گوتری: (خَوِيَّةٌ بَطْنُهُ مِنَ
الطَّعَامِ)، سکی لہ خواردن خالی بووہ، واتہ: برسیہ تی، نجا (خَاوِيَةٌ: جَمْعُ خَاوٍ)،
(أَعْبَارُ نَخْلٍ حَاوِيَةٍ)، (خَاوِيَةٌ) کو یہ، بؤ (خَاوٍ) واتہ: (سَاقِطٍ)، چونکہ دہ گوتری:
(عَجَزُ خَاوٍ)، واتہ: بنکیکی کہ وتوو.

کہ واتہ: (أَعْبَارُ نَخْلٍ حَاوِيَةٍ)، بنکہ دار خورما کہ وتووہ کان، یا خود: بؤ شہ کان،
کلورہ کان، چونکہ (خَاوِيَةٌ) ہمہ بہ مانای (سَاقِطَةٌ) دی، ہمہ بہ مانای کلورہ
بؤش، دی.

(۱) تخیل: لہ سہر پشت کہ وتوو، یان لہ سہر سک کہ وتوو.

(وَالْمُتَفِكَاتُ): واتە: ھەلگێردراوەكان، (الْمُدُنُ الْمُتَفِكَاتُ)، یان (الْقُرَى الْمُتَفِكَاتُ)، لە (إفك) ھو ھاتو، (إفك: كُلٌّ مَصْرُوفٌ عَنِ وَجْهِهِ الَّذِي حَقُّهُ أَنْ يَكُونَ عَلَيْهِ)، (إفك): بریتیە لە ھەر شتێك كە لەو ڕووەوەی پێویستە لە سەری بێ، لابدرێ، لەو ھو (مُتَفِكَاتُ) بە مانای (مُنْقَلِبَاتُ) ھەلگێردراوەكان ھاتو، لەبەر ئەوەی شتێك لە حالەتی ئاسایی لادرا، بۆ وێنە: خانووێك بناغەكەى لە خوارێیەو دیوارەكانى لەسەرى دانراون و، سەربانەكەى لەسەرییە، بەلام كاتێك ھەلگێردرێتەو، سەربانەكەى دەكەوێتە بنەو، بناغەكەى دادە ڕووخی و، دیوارەكانیشی بە پێوە دەمیئنەو.

(بِالْحَاطِئَةِ): واتە: بە گوناح و تاوان، دەگوترێ: (حَطَأٌ، يَحْطَأُ، حِطَاءً، وَحَطَأٌ)، واتە: گوناحی كرد، گوناح دەكات، گوناح كردن، وەك لە سوورەتی (الإسراء) دا، دەفەرموێ: ﴿وَلَا تَقْلُواْ أَوْلَادَكُمْ خَشْيَةَ إِمْلَاقٍ نَّحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَإِنَّا كَرِّمٌ إِنَّ قَلْبَهُمْ كَانَ خِطْأً كَبِيراً﴾ (٣١) واتە: منداڵەكانتان لە ترسی ھەژاریی مەكوژن، ئێمە بژیوی ئەوان و ئێوەش دەدەین، بەدڵنیایی كوشتیان گوناھێكى گەورەیه.

ھەلبەتە (حَطَأٌ، يَحْطَأُ) بەمانای گوناحی كرد بە ئانقەست، بەلام: (أَخْطَأَ، يُخْطِئُ، إِخْطَاءً، فَهُوَ مُخْطِئٌ) جیاھە لە (حَطَأٌ، يَحْطَأُ، حِطَاءً، وَحَطَأٌ)، (أَخْطَأَ، إِخْطَاءً، فَهُوَ مُخْطِئٌ)، واتە: ھەلەى كرد، ھەلە دەكات، ئەو ھەلەیه، (أَخْطَأَ) بۆ شتێكە كەسێك نەیهوێ ئەو گوناھە بكات، بەلام وای لە دەست بقەومێ واتە: نەیتى گوناح كردنى نەبێ و ھەلە بێ، (الْقَتْلُ الْخَطَأُ) لەو ھو ھاتو، كە كەسێك شتێك دەبینی، وا دەزانێ نێچیرێكەو تەنگێكى تێدەگرێ، دوایی بە كەسێك دەكەوێ، كە مەبەستى نەبوو ئەو كەسە بكوژێ، ئەو پێی دەگوترێ: كوشتنى ھەلە، بەلام كەسێك نیشان لە كەسێك دەگرێتەو، دەشیناسێ و لێى دەدات، پێى دەگوترێ: كوشتنى بە ئانقەست (الْقَتْلُ الْعَمْدُ).

(أَخَذَهُ رَابِعَةً): واتە: گرتنیكى زیدە، (الرَّبْوَةُ وَالرَّابِعَةُ، كَأَنَّهَا رَبَتْ بِنَفْسِهَا فِي مَكَانٍ، (رَبْوَةٌ) و (رَابِعَةٌ) بە گردۆلكە دەگوترێ، واتە: ڕەبیە، بە سەنگەرێك دەگوترێ

له‌سه‌ر گردێك لی‌دراي، كه به (ربایا) كو ده‌كرێته‌وه، واته: سه‌نگه‌ره‌كانی كه له‌سه‌ر گردو به‌رزاییه‌كانن، نئجا (رَبُّوَّة) و (رَابِیَّة) بۆیه ئه‌و ناوه‌ی لی‌نراوه، یانی: خووی به‌رزى كردووته‌وه له ئاستى زه‌وى، (رَبِّ: أَي: زَادَ وَعَلَا)، واته: زیادى كردو به‌رز بووه‌وه (أَعْدَّةَ رَابِیَّة): واته: گرتنێكى به‌رز، گرتنێكى به‌رزتر له ئاستى گرتنه‌كانى خوا ﷻ بۆ گه‌له پێشووه‌كان.

(تَذَكِّرُ): (التَّذَكِّرُ: مَا يُتَذَكَّرُ بِهِ الشَّيْءُ)، (تَذَكِّرُ): ئه‌وه‌یه به‌هۆیه‌وه شتێك بی‌ته‌وه یاد، (وَهُوَ أَعْمُ مِنَ الدَّلَالَةِ وَالْأَمَارَةِ)، وشه‌ی (تَذَكِّرُ) بیركه‌وته‌وه مانایه‌كه‌ی گشتی‌ته‌ له: (دَلَالَةُ) یان (دَلَالَة) گه‌یاندن و (أَمَارَة) نیشانه.

(وَعِیْهَا أَذْنٌ وَعِیَّةٌ): گوێه‌كى وه‌رگر و تێگه‌یشتوو تێبیگات، (الْوَعِی: حِفْظُ الْحَدِيثِ وَنَحْوِهِ، يُقَالُ: وَعِیْتُهِ فِي نَفْسِي، وَالْإِيعَاءُ: حِفْظُ الْأَمْتَعَةِ فِي الْوِعَاءِ، قَالَ تَعَالَى: ﴿وَجَمَعَ فَأَوْعَى﴾ ٨٨)، وه‌عیى بریتیه له وه‌رگرتنى قسه‌و پاراستنى، (وَعِیْتُهِ فِي نَفْسِي) واته: له دلى خو‌مدا هه‌لمگرت ئه‌و قسه‌یه، پاراستم، به‌لام وشه‌ی (إِيعَاءُ): بریتیه له‌وه‌ی شتێك له ده‌فرێك، تووره‌گه‌یه‌ك (وِعَاء) دا، شتێك كه كه‌ل و په‌لى تیده‌كری، تیبهاوێى و تیبدا به‌اری‌زری، وه‌ك خوا ﷻ ده‌فه‌رموێ: ﴿وَجَمَعَ فَأَوْعَى﴾ ٨٨)، با‌سى بابایه‌كى بی‌پروا ده‌كات، ده‌فه‌رموێ: ما‌ل و سامانى كو‌ركردووته‌وه وه‌لیگرتوه له تووره‌كه‌دا، یان له قاسه‌دا، هه‌ر خه‌ریكى ژماردن و هه‌لگرتنیه‌تی.

مانای گشتیی ئایەتەکان

سەرەتا خوا ﷻ دەفەرموێ:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بە ناوی خوای بە بەزەیی بەخشنده، واتە: دەستپێکردنم بە ناوی خوایە،
ئەویش مەبەستی ئەوەیە:

١ - ئەم کارە ئەنیا بۆ خوای تاک و پاک دەکەم.

٢ - ئەم کارە بە پێی شەری خوای کارزان دەکەم.

٣ - ئەم کارە بە توانا و یارمەتی خوای پەرورددگار دەکەم.

٤ - ئەم کارە بۆ هێنانەدی پەزنامەندی خوای میهرەبان ئەنجام دەدەم

﴿الْحَاقَّةُ﴾: (الحاقة)، یانی: کارەساتە چەسپاوێکە، یان کارەساتە چەسپنەرەکە،
وەک دواوی باسی دەکەین، ﴿مَا الْحَاقَّةُ﴾، (الحاقة) چییە؟ کارەساتە چەسپاوێکە،
یان کارەساتە چەسپنەرەکە چییە؟ ﴿وَمَا أَذْرٰكَ مَا الْحَاقَّةُ﴾، چ شتێک بە تۆی
زانینیوە وایکردووە بزانی (الحاقة) چییە؟ هەڵبەتە ئێرەدا خوا ﷻ باسی
نەکردووە چییە، بەلام (الحاقة) یەکیکە لە ناوەکانی پۆژی دواوی، کە حەقەکانی
تیدا دەچەسپن، کارەساتێکە بەسەر گەردووندا دی و، چەسپاوێ و هەر دی، بۆیە
ئەو ناوەی ئێراوە، خوا پۆژی دواوی، بە زۆر و شان ناو ناوە، لەبەر ئەوەی
کارەساتێکی یەكجار گەورە و مەزنە، ناوی زۆری هەن.

﴿كَذَّبَتْ ثَمُودُ وَعَادٌ بِالْقَارِعَةِ﴾، گەلی سەموود و گەلی عاد بێبەوابوون بە
داچڵەکێنەر، داچڵەکێنەریان بە درۆ دانا، (قَارِعَة) ش یەکیکە لە ناوەکانی پۆژی
دواوی.

﴿فَأَمَّا ثَمُودُ فَأَهْلِكُوا بِطَاغِيَةٍ﴾، ئنجا هەرچی گەلی سەموودە، بە (طَاغِيَةٍ) فەوتیندرا، (طَاغِيَةٍ) واتە: لە سنوور دەرچوو، یاخیبوو، سنوور بە زین، کە بە دڵنیاوی لێرەدا وشە (طَاغِيَةٍ) سیفەتە بۆ وەسفکاراویکی قرتیندرا، وەك: (صِيحَةٍ طَاغِيَةٍ)، هارژنیک لە سنوور دەرچوو، یاخود (رَجْفَةٍ طَاغِيَةٍ)، لەرزینە وەیه کی لە سنوور دەرچوو، یاخود (صَاعِقَةٍ طَاغِيَةٍ)، بلیسە ئاگرێکی لە سنوور دەرچوو، خوای بالادەست ئەو سزایە گەلی سەموودی پێ فەوتاندو، بە هەموو ئەو وشانە پێناسە کردو، وەك لە تەفسیری سوورەتی (الحجر) دا بەسەر هاتی صَالِح (عَلَيْهِ السَّلَام) و گەلە کە ی سەموودمان باسکردو، لەویدا هەموو ئەو وشانە خوا بە کاری هێناون بۆ فەوتاندنی گەلی سەموود، هێناومان و ئەو راستییەمان روونکردۆتەو، کە هەموو ئەو وشانە تێک ناگیرین، بە لکو هەر کامێکیان تەعبیر دەکات لە گۆشە یەك و لە روویەکی ئەو سزاو بە لایە ی بەسەر گەلی سەموود هاتو و پێی فەوتاون.

﴿وَأَمَّا عَادٌ فَأَهْلِكُوا بِرِيحٍ صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ﴾، بە لām گەلی عاد بە بایەکی زۆر ساردی بە هیزی لە سنوور دەرچوو فەوتیندرا، ﴿صَرْصَرٍ﴾، بە مانای: زۆر سارد دی و، بە مانای: زۆر بە هیزیش دی، ﴿عَاتِيَةٍ﴾ ش لە (عَتَا) دوه هاتو و ئه ویش لە (عُتُو)، واتە: لە سنوور دەرچوون و سنوور بە زاندن و یاخیبوون، ئنجا هەندێک لە زانیان دە لێن: ئەو بایە خوا ناردوویەتی، لە فریشتەکانیش یاخی بوو و بە قسە فریشتەکانیشی ئەکردو! بە لām پێم وانیە ئەو مانایە راست بێ، بە لکو مەبەست ئەو یە بایە ک بوو، وەك بای ئاسایی نەبوو، بە لکو بایەکی لە سنوور دەرچوو بوو، لە باز نەو سنووری بای ئاسایی چۆتە دەری، ﴿سَخَرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَتَمَنِيَةً أَيَّامٍ حُسُومًا﴾، خوا ئەو بایە ملکەچ کردو بەسەر وانیدا زاکرد، حەوت شەو هەشت پۆژان بەردەوام، یاخود: ﴿حُسُومًا﴾، واتە: زۆر نەگەت و بێ خێر بوو، یاخود: یانی: ئەو بایە ئەوانی دەپری.

﴿فَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَى كَأَنَّهُمْ أُعْجَازُ غُلٍّ حَاوِيَةٍ﴾، ئنجا تۆ خەلکە کەت دەبینی، ﴿الْقَوْمَ﴾ (آل) هەکی بۆ ناساندنەو بۆ (عەهد)، واتە: خەلکە کە، ئەو خەلکە کە گەلی عادت دەبینی کەوتبوون، تخیل بوو بوون و فەوتا بوون، ﴿كَأَنَّهُمْ أُعْجَازُ غُلٍّ حَاوِيَةٍ﴾، هەر وەك كۆتەرە دار خورما کلۆرەكان وابوون، یاخود: وەك بێكە دار خورما کەوتوووەكان وابوون، ﴿فَهَلْ تَرَى لَهُمْ مِنْ بَاقِيَةٍ﴾، ئنجا ئایا هیچ کەسیک تێدا دەبینن، مابێ؟ یان: ئایا هیچ کۆمەلیکی مەوت تێدا دەبینن؟ واتە: کەست لێ نەدەبینن و گەلی عاد، کەسیان نەما.

﴿وَجَاءَ فِرْعَوْنُ وَمَنْ قَبْلَهُ وَالْمُؤْتَفِكَاتُ بِالْخَاطِئَةِ﴾، هەر وەها فیرعەون و ئەوانەش کە لە پێشەوای بوون و، شارە هەلکێردراوەکانیش تاوان و گوناھیان کرد، ﴿وَمَنْ قَبْلَهُ﴾، خوێندراویشەتەو: (وَمَنْ قَبْلَهُ)، ئەوانە کە لە لای بوون، یانی: ئەوانە کە لە گەل فیرعەوندا بوون، ئەوانەش هەموویان تاوانێکی زۆر خراپیان کرد، ﴿فَعَصَوْا رَسُولَ رَبِّهِمْ﴾، ئنجا سەرپێچیان لە نێردراوی پەروەردگاریان کرد، ﴿فَاخَذَهُمْ لَخَذَةٍ رَابِيَةٍ﴾، خوا ﷻ گرتنی بە گرتنیکی زۆر زێدە، گرتنێک کە زێدە بوو لە گرتنەکانی خوا ﷻ بۆ گەلە پێشووەکان، لەبەر ئەوەی ئەوانە لە گەلەکانی دیکە ملهۆرترو یاخیتر بوون، خواش گرتنە کە ی بۆ ئەوان توندتر بوو، چونکە گەلی عاد بوون دەیانگوت: ﴿مَنْ أَشَدُّ مَنَا قُوَّةً...﴾ (١٥) ﴿فَصَلَّتْ﴾، کێ لە ئێمە بەهێزترە! زۆر بە خۆیان دەنازی.

﴿إِنَّا لَمَّا طَغَا الْمَاءُ حَمَلْنَاكِ فِي الْجَارِيَةِ﴾، ئنجا خوا ﷻ بای ئەو پرۆوداوە گشتگیرە میژووییە دەکات کە بریتبە لە تۆفانە کە ی نووح، ئەوەشمان دینێتەو یادو دەفەر موی: ئێمە کاتێک ئاوە کە لە سنوور دەرچوو، ئێوەمان لە پرۆیشتوووە کەدا (بە نێو ئاو پرۆیشتوووە کەدا هەلگرت) مەبەست پێی کەشتیبە کەبە، ﴿الْجَارِيَةِ﴾، ش، دیسان سیفەتی وەسفکراویکی قرتینراوە، واتە: (حَمَلْنَاكُم فِي السَّفِينَةِ الْجَارِيَةِ)، لە کەشتیبە بە نێو ئاو پرۆیشتوووە کەدا ئێوەمان هەلگرت، ئنجا یەکیک بۆی هەیه بلی: کوا ئێمە سواری کەشتی نووح بووین؟ بەلام مەبەست ئەوەیە باب و

باپیرانی ئێوه‌مان له‌و که‌شتیه‌دا هه‌لگرت و ته‌گه‌ر باب و باپیرانتان به‌و که‌شتیه‌ ده‌رباز نه‌کرايان، ئێوه‌ش په‌یدا نه‌ده‌بوون، چونکه‌ مرۆفایه‌تی له‌ دواى نووج، هه‌مووی وه‌چه‌ی نووحه، واته: هه‌مووی وه‌چه‌ی ئه‌وانه‌یه‌ که‌ له‌گه‌ڵ نووحدا، سواری که‌شتیه‌که‌ بوو بوون.

ئنجانیایا بوچی خوا ﷻ ته‌وه‌مان بوّ باس ده‌کات؟ ده‌فه‌رموی: ﴿لَنُجْلِيَنَّهَا لَكُمْ نَذْرَةً﴾، بۆیه‌ ئه‌و به‌سه‌رهاته‌تان بوّ باس ده‌که‌ین، تاكو بوّتان بکه‌ینه‌ بیرخه‌ره‌وه، ﴿وَنَعْبَأُ اُذُنَّ وَاَعْيَةً﴾، هه‌روه‌ها تاكو گوئیه‌ك که‌ وه‌رده‌گرێ و ده‌بیستی، ته‌ویش تییگات و وه‌ریبگرێ و په‌ندی لێ وه‌رېگرێ.

مەسەلە گرنگەکان

مەسەلە یەکەم:

ناوانی پوژی دوازی بە (الحاقە) و، پرسیارکردن لە بارەیهوه، بە مەبەستی مەزنی و بێرەزایی پیشاندانی، ئەو رووداوو، ئەو پوژو:

خو! دەفەرموێ: ﴿الْحَاقَّةُ ۝ (١) مَا الْحَاقَّةُ ۝ (٢) وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحَاقَّةُ ۝ (٣)﴾

شیکردنەوهی ئەم ئایەتانە، لە سێ برگەدا:

(١) - ﴿الْحَاقَّةُ﴾ چەسپاو دەکە، (الْحَاقَّةُ: السَّاعَةُ وَالْقِيَامَةُ الْوَاجِبَةُ الْوُقُوعُ، وَهُوَ اسْمُ فَاعِلٍ مِنْ حَقِّ الشَّيْءِ أَي: وَجِبَ، وَالْحَقُّ وَالْحَقَّةُ، ثَلَاثُ لُغَاتٍ)، وشە (حاقە) بە مانای (ساعة): تاخیر زەمان و، بە مانای (قیامە) هەڵسێترانەووە و زیندووکرانەووە دی، ئەو تاخیر زەمان و قیامەتە ی پێویستە روو بدەن، وشە (حاقە) ش ناوی بکەر (إِسْمُ فَاعِلٍ هـ)، (مِنْ حَقِّ الشَّيْءِ أَي ثَبَتَ وَوَجِبَ)، واتە: شتەکە چەسپاو پێویست بوو، ئنجا (حَقٌّ) و (حَقَّةٌ) و (حَاقَّةٌ)، سێ وشەن هەر سێکیان بە مانای شتی چەسپاو و پێویست بوو، بەکار دێن.

(٢) - ﴿مَا الْحَاقَّةُ﴾ حاققە چیه؟! (فِي الْإِسْتِفْهَامِ تَعْظِيمٌ لِشَأْنِ الْحَاقَّةِ وَتَهْوِيلٌ لِأَمْرِهَا أَي: أَيُّ شَيْءٍ السَّاعَةُ الْحَاقَّةُ؟)، لە پرسیارکردن لە بارە (حاقە)و، بە مەزن پیشاندان و بێرەزا پیشاندانی هەیه، یانی: ئایا ئەو رووداوێ پێویست بوو و چەسپاو، چیه؟

(٣) - ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحَاقَّةُ﴾ چ شتێک بە تۆی زانییو (حاقە)، چیه؟ نەک چ شتێک بە تۆی زانیو، چونکە بە تۆی زانیو واتە: بە تۆی ناسیو، بەلام بە تۆی زانییو، واتە: وای لە تۆ کردووە بیزانی، کە لەوانەیه بۆ یەکەم جار بێ ئەو وشەیه بەندە بەکاری بێت، مەبەستم ئەو نە بەس لێرە بەکارم هێنابێ، بە تۆی زانییو، یان بەتۆی زاناندو،

ياني: وايکړدوه تُو بزاني (أَي شَيْءٍ عَرَفَكَ وَأَدْرَاكَ، أَي شَيْءِ الْحَاقَّةِ؟)، چ شتیک به توی ناساندوهو توی زاناندوه (الْحَاقَّةُ)، بریتیه له چي؟

با تُوژیک سهرنجی هه نديک قسهی زانايان بدهين، له بارهی وشهی (الْحَاقَّةُ) دوه:

١- (إِبْنُ عَاشُور) ده‌لن: (الْحَاقَّةُ صِبْغَةٌ فَاعِلٌ مِنْ: حَقَّ الشَّيْءُ إِذَا ثَبَتَ وَقُوعُهُ، وَالْهَاءُ فِيهَا لَا تَخْلُو عَنْ أَنْ تَكُونَ هَاءَ تَأْيِيثٍ، فَتَكُونُ الْحَاقَّةُ وَصْفًا لِمَوْصُوفٍ مُقَدَّرٍ مُؤَنَّثِ اللَّفْظِ، أَوْ أَنْ تَكُونَ هَاءَ مَصْدَرٍ عَلَى وَزْنِ فَاعِلَةٍ، مِثْلُ الْكَاذِبَةِ لِلْكَذِبِ، وَالْخَائِمَةِ لِلْخَيْمِ، وَالْبَاقِيَةِ لِلْبَقَاءِ، وَالطَّاعِيَةِ لِلطَّغْيَانِ، الْحَاقَّةُ مُبْتَدَأٌ وَمَا مُبْتَدَأُ ثَانٍ، وَالْحَاقَّةُ الْمَذْكُورَةُ ثَانِيًا خَبَرُ الْمُبْتَدَأِ الثَّانِي، وَالْجُمْلَةُ مِنَ الْمُبْتَدَأِ الثَّانِي وَخَبَرِهِ، خَبَرُ الْمُبْتَدَأِ الْأَوَّلِ، وَمَا اسْمُ اسْتِفْهَامٍ مُسْتَعْمَلٌ فِي التَّهْوِيلِ وَالتَّعْظِيمِ).

جار جار له ږووی ږزما نیښهوه قسه له‌سهر ثایه‌ته‌کان ده‌کین، بو‌ته‌وهی مانایه‌که ږوشتر بئ بو‌که‌سانیک که شاره‌زای زمانی عه‌ره‌بیین، له ورده‌کاری ږسته به‌ندیی و پیکه‌ته‌ی زمانه‌وانیی ثایه‌ته موباره‌که‌کان شاره‌زاتر بن، جار جار ثامازش به‌و لاینه ده‌که‌م، به‌پی‌ته‌وهی له قسه‌ی ږوونکه‌ره‌وانی ږورثاندا ده‌بیین، نه‌گهر بزائم شتیک زوربه‌یان گرنگیان پیداه، تیمه‌ش گرنگیه‌کی پی ده‌دین.

(إِبْنُ عَاشُور) ده‌لن: (حَاقَّةٌ)، ږیژگه‌ی بکه‌ره له (حَقَّ الشَّيْءُ) وه هاتوه، (حَقَّ الشَّيْءُ: أَي ثَبَتَ وَقُوعُهُ، واته: شته‌که بو‌ونه‌که‌ی، ږوودانه‌که‌ی چه‌سپا، ثنجا (ها) یه‌که‌ی (الْحَاقَّةُ) له دوو حال به‌دهر نیه:

أ- یان (ها) ی مبینیه، نه‌و کاته ده‌بئ (حَاقَّةٌ)، وه‌سف بئ بو‌وه‌سفرکراو‌یکی مه‌زه‌نده کراو، که مبینه بئ، واته: بیژده‌که‌ی مبینه بئ، مبینه‌ی مه‌جازی بئ، وه‌ک (الْحَادِثَةُ)، (الْحَادِثَةُ الْحَاقَّةُ)، یان (الْقِيَامَةُ الْحَاقَّةُ)، یان (السَّاعَةُ الْحَاقَّةُ)، واته: نه‌و ږووداوه‌ی چه‌سپاوه، یان پیویسته بئ، یان نه‌و قیامه‌ته‌ی پیویسته بئ، یان نه‌و ناخیر زه‌مانه‌ی پیویسته بئ).

ب- ئەگەری دووهم ئەوەیە کە (ها) ی چاوە بۆ لەسەر کێشی (فاعل)، وەك (الكَاذِبَةُ)، بۆ (كَذِب) درۆ، (الكَاذِبَةُ) یانی: درۆ، (خَامَّةٌ) بۆ (خَتَم) كۆتایی، چاوە، (الباقية) بۆ (بَاقِي)، ماوه، مانەوه، (الطَّاعِيَةُ) بۆ (طُعْيَان)، واتە: لە سنوور دەر چوون.

لە رووی پێژمانییشهوه:

کە دەفەرموئ: ﴿الْحَاقَّةُ﴾، ئەمە دەبێتە نیهاد (مُبْتَدَأ)، (ما الحاقّة)، (ما) نیهادی دووهمە، ﴿الْحَاقَّةُ﴾، دەبێتە گوزارە بۆ نیهادی دووهم، رستەكەش هەمووی دەبێتە گوزارە بۆ نیهادی یەكەم، وشە ی (ما) ﴿مَا الْحَاقَّةُ﴾، ناوی پرسیار كردنهو لە بێرەزایی پێشاندانی شتێکدا بەکارهێنراوه.

ئەمە قسە ی (ابن عاشور) ه لە بارە ی وشە ی (حاقّة) و پێکها تە ی ئەو دوو رستە یه وه: ﴿الْحَاقَّةُ، مَا الْحَاقَّةُ﴾.

٢- (الطبري) دەلێ: (الْحَاقَّةُ: السَّاعَةُ الَّتِي تَحِقُّ فِيهِ الْأُمُورُ وَيَجِبُ فِيهِ الْجَزَاءُ عَلَى الْأَعْمَالِ)، (حاقّة): ئەو کاتە یە کە کارەکان ی تێدا دەچەسپن و سزاو پاداشت لەسەر کردەوه کان لەویدا پێویست دەبێ.

٣- (الشوکاني) دەلێ: (الْحَاقَّةُ: الْأَمْرُ الَّذِي يَحِقُّ فِي الْقِيَامَةِ، وَهِيَ تَحِقُّ فِي نَفْسِهَا مِنْ غَيْرِ شَكٍّ)، ئەو کارە ی لە قیامەتدا دەچەسپێ و، بێگومان ئەویش لە زاتی خۆیدا بەبێ دوو دلێی دەچەسپێ، واتە: پۆژی دوایی، بە هەردوو قوناغی ئاخیر زەمان و قیامەت و هەڵسانەوه وه.

٤- (القرطبي): پێنج رای هینان لە بارە ی ﴿الْحَاقَّةُ﴾ ه وه، بۆچی ئەو ناو ه لە پۆژی دوایی نراوه؟

یەكەم: (الْأُمُورُ تُحَقُّ فِيهَا)، کارەکان لەو پۆژەدا دەچەسپن.

دووهم: (تَكُونُ مِنْ غَيْرِ شَكٍّ)، لەبەر ئەوە ی ئەو پۆژە پۆژیکی چەسپاوه بەبێ دوو دلێ، واتە: لەبەر ئەوە ی پۆژە کە بۆ خۆی چەسپاوه و کارەساتە کە چەسپاوه.

سَبِّهِم: (أَحَقَّتْ لِقَوَّامِ الْجَنَّةِ، وَأَحَقَّتْ لِقَوَّامِ النَّارِ)، نهو پرووداوهی نهو پروژه: بۆ کۆمه‌لانیك به‌هه‌شت پیویست ده‌کات و ده‌چه‌سپینتی و، بۆ کۆمه‌لانیکیش دۆزه‌خ و ناگریان بۆ ده‌چه‌سپینتی.

چواره‌م: (كُلُّ إِنْسَانٍ يَصِيرُ حَقِيقًا بِجَزَاءِ عَمَلِهِ)، هه‌موو مرووفیک لهو پروژده‌دا شایسته‌ده‌بی به‌سزاو پاداشتی کرده‌وه‌کانی.

پینجه‌م: (حَاقَّتْهُ أَيُّ غَالِبَتُهُ فَعَلَبْتُهُ، فَأَلْقَيْتُمُ حَاقَّةً لِّأَنِّهَا تَحْقُقُ كُلَّ مُحَاقٍ فِي دِينِ اللَّهِ بِالْبَاطِلِ)، (حَاقَّتْهُ) واته: (غَالِبَتُهُ)، واته: له‌گه‌لیدا بوو به‌کیشه‌م و به‌سه‌ریدا زāl بووم، ئنجا قیامه‌تیش بۆیه‌ پیتی ده‌گوتری: (حَاقَّةً)، چونکه‌ هه‌ر مشت و مړ که‌ریک به‌ناهه‌قی له‌باره‌ی یایینی خواوه‌ شه‌ره‌ قسه‌ بکات، به‌سه‌ریدا زāl ده‌بی.

له‌باره‌ی ﴿وَمَا أَدْرَاكَ﴾ هوه‌ له‌عه‌بدوئلای کورپی عه‌باسه‌وه‌ هاتوه‌ (خوا له‌خوی و باپی پرازی بی)، (القرطبي) هیناویه‌تی و، زۆربه‌ی ته‌فسیره‌کانیش ئاماژه‌یان پیکردوه‌:

(رُؤِيَ عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ ؓ، كُلُّ شَيْءٍ فِي الْقُرْآنِ: ﴿وَمَا أَدْرَاكَ﴾ فَقَدْ أَدْرَاهُ، وَكُلُّ شَيْءٍ مِنْ قَوْلِهِ: ﴿وَمَا يُدْرِيكَ﴾ فَقَدْ طَوَاهُ عَنْهُ، وَقَالَ الرَّائِبِيُّ كُلُّ: ﴿وَمَا أَدْرَاكَ﴾ فَقَدْ غُصِبَ بِبَيَانِهِ: ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا هِيَ﴾ ⑩ نَارُ حَامِيمَةٍ ⑪ ﴿القارعة﴾.

واته: له‌عه‌بدوئلای کورپی عه‌باسه‌وه‌ ؓ گێردراوه‌ته‌وه‌ گوتویه‌تی: هه‌ر شتیك له‌قورئاندا خوا فهرموویه‌تی: ﴿وَمَا أَدْرَاكَ﴾، خوا فیری پیغه‌مبه‌ری کردوه‌ ﴿پیتی زانییوه‌، به‌لام هه‌ر شتیك له‌فه‌رمایشتی خوا که‌ ده‌فه‌رموی: ﴿وَمَا يُدْرِيكَ﴾ چ شتیك پیت ده‌زانینتی! ته‌وه‌ زانیاریه‌که‌ی له‌ پیغه‌مبه‌ر ؓ په‌نه‌انکراوه‌.

[ئه‌وه‌ش هه‌له‌پنجانی عه‌بدوئلای کورپی عه‌باسه‌و به‌تیوه‌رامان و ئیستیقرا‌ی ته‌شوینانه‌ی ﴿وَمَا أَدْرَاكَ﴾ و ﴿وَمَا يُدْرِيكَ﴾ یان تیدا هاتوه‌].

پراغییی ته‌صفه‌هانیی گوتویه‌تی: هه‌موو ﴿وَمَا أَدْرَاكَ﴾ یه‌ک که‌ له‌قورئاندا هاتوه‌، له‌دوایه‌وه‌ پروونکردنه‌وه‌که‌ی هاتوه‌، وه‌ک ده‌فه‌رموی: ﴿وَمَا أَدْرَاكَ﴾

مَا هِيَ ۝ نَارُ حَامِيَةٍ ۝ الْقَارِعَةُ، تۆ چووزانى ئەوێ چیه؟ ئاگرێکی زۆر گەرمە.

ئاگریش بۆ خۆی هەر گەرمە، بەلام خوا ﷻ ئاگرێک بە گەرمیی، وەسف بکات واتە: گەرمییەکی ئاسایی، ئەک ئەو گەرمییە دەیزانین، کە وەک لە فەرماشتی پێغەمبەردا ﷺ هاتووە^(١): ئاگری دۆزەخ هەفتا هیندە ئاگری دنیا گەرمە، کە زانایان دەڵێن: ئەو وشە (هەفتا)ش بۆ زۆرییە، ئەگەرنا مەرج نیە، پێک هەفتا هیندە گەرم بێ، دەگونجی کەمتر بێ و دەگونجی زیاتریش بێ.

(١) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: نَارُكُمْ جُزْءٌ مِنْ سَبْعِينَ جُزْءًا مِنْ نَارِ جَهَنَّمَ، قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! صَلِّ اللَّهُ عَلَيْهْ وَسَلِّمْ إِنَّ كَانَتْ لَكَافِيَةً! قَالَ: فَضَلْتُ عَلَيْهِنَّ بِتِسْعَةٍ وَسِتِّينَ جُزْءًا، كُلُّهُنَّ مِثْلُ حَرْهَا! أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ١٠٢٠٤، وَابْنُ خَرِّازٍ:

٣٠٩٢، وَمُسْلِمٌ: ٢٨٤٣، وَالتِّرْمِذِيُّ: ٢٥٨٩.

مەسەلە ی دووهم:

بە درۆ دانانی گەلی سەموودو گەلی عاد، بۆ قیامەت، یان بۆ پۆژی داچڵەکێنەر، فەوتیترانی گەلی سەموود بە ھارژنیتیکی بێرەزاو، گەلی عادیش بە بایەکی زریانی ساردو لە سنوور بە دەر، سەرەنجام خەڵکەکە وەک کۆتەرە دار خورمای کلۆر بە مردوویی تخیل بوو بوون و کەوتبوون:

خو! دەفەرموی: ﴿كَذَبَتْ ثَمُودُ وَعَادُ بِالْقَارِعَةِ ۚ ﴿١﴾ فَأَمَّا ثَمُودُ فَأَهْلِكُوا بِالطَّاغِيَةِ ۚ ﴿٢﴾ وَأَمَّا عَادُ فَأَهْلِكُوا بِرِيحٍ صَرْصَرٍ عَلَيْهِمْ ۚ ﴿٣﴾ سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَثَمَنِيَةً أَيَّامٍ ۚ ﴿٤﴾ خُسُوفًا فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَى كَأَنَّهُمْ أُعِجَزُوا بِخَلْقِ خَاوِيَةٍ ۚ ﴿٥﴾ فَهَلْ تَرَى لَهُمْ مِنْ بَاقِيَةٍ ۚ ﴿٦﴾﴾

شیکردنەوهی ئەم ئایەتانە، لە ھەشت بەرگەدا:

١- ﴿كَذَبَتْ ثَمُودُ وَعَادُ بِالْقَارِعَةِ﴾، سەموودو عاد داچڵەکێنەریان بە درۆ دانا، (قارِعَة) یەکیکە لە ناوەکانی پۆژی دواپی، ھەروەک چۆن (حاقّة)ش یەکیکە لە ناوەکانی پۆژی دواپی، تنجا (قارِعَة) وەک پێشتر گوتمان: لە (قَرَع) ھو ھاتو، (قَرَع) یش بریتییە لەوێ شتێک لە شتێک بدە، زینگی بێ و دەنگی بێ، دەنگێک کە مروّف داچڵەکێن، واتە: (القَارِعَةُ: الْقِيَامَةُ الَّتِي تَقْرَعُ النَّاسَ بِالْإِفْزَاعِ وَالْأَهْوَالِ)، ئەو قیامەت و پۆژی دواپیە خەڵک دادەچڵەکێن بە ترساندنیان و بە سامناکییەکانی، ئەو شتە سامناکانە تییدا دینە دی.

بۆیە خو! ﴿فەرموویەتی: ﴿كَذَبَتْ ثَمُودُ وَعَادُ بِالْقَارِعَةِ﴾، لە جیاتی بفرموی: (بالحاقّة)، بۆ ئەوێ بزانری ئەو (حاقّة)یەکیکە لە ناوەکانی پۆژی دواپی، وێرای ئەو پۆژی دواپی ناویکی دیکەشی ھەیەو بریتییە لە (قارِعَة)، دیسان بۆ ئەوێ بزانری: وێرای ئەوێ ئەو کارەساتە وەک چۆن سزاو پاداشتەکان

دەچەسپێتێ و، ڕووداویکە چەسپاوە، بەهەمان شیوە ڕووداویکی داچلەکتێنەر و
راچلەکتێنەریشە.

ئنجای خوا ﷻ بای سەرەنجامی هەر کام لە گەلی سەموودو گەلی عاد
دەکات، دەفەرموێ:

(۷) - ﴿فَأَنذَرْتُهُمْ نَاسِيَهُمْ أَهْلِيكَمُ بِأَطَافِيهِ﴾، ئنجای هەرچی گەلی سەموود بوون، بە کارەساتیکی
لە سنوور بەدەر فەوتیتێدران، (الطَّائِفَةُ: الْوَاقِعَةُ الْمُجَاوِزَةُ لِلْحَدِّ)، واتە: ڕووداویکی سنوور
بەزین، کە لە قورئان دا: (الصَّيْحَةُ وَالصَّاعِقَةُ وَالرَّجْفَةُ وَالزَّلْزَلَةُ)، هەموو ئەو ناوانە بۆ ئەو
سزایە گەلی سەموودی پێ سزا دراوە، بەکارهێنارون، (صَيْحَةً) واتە: هارژن، دەنگی
زۆر بێرەزا، (صَاعِقَةً) واتە: ئاگر و بلیسەیهك کە لە ئاسمان بێتە خوار، (رَجْفَةً) واتە:
داچلەکتێنەر و راچلەکتێنەری گەرە، (زَلْزَلَةً) واتە: لەرزاندنەوه، بوومەلەرزە، هەموو
ئەو وشانە بەکارهێنارون بۆ ئەو بەلایە خوار بۆ گەلی سەموودی ئاردووە، واش پێدەچێ
پیشی دەنگی گەرە بووبێ، دواپی ئەو دەنگە گەرە بۆتە لەرزینەوه، ئەویش بۆتە
هۆی ڕاتەکاندن، ئنجای ئەویش بۆتە هۆی ئاگری بلیسەدار، یان: لە ئەسڵدا ئاگری
بلیسەدار بوووە هاتۆتە خوار بۆیان و، دەنگی گەرە لێ پەیدا بوووە، لەرزینەوهی
لێ پەیدا بوووە، تەقینەوهی لێ پەیدا بوووە، بۆیە خوا ﷻ لە هەر سوورەتەداو، لە هەر
سیاقەدا، وشەیهك کە تەعبیر لە لایەتیکی دەکات و لەگەڵ ئەو دۆخەدا دەگونجێ،
هێناویەتی، کە بە هەموویان دیمنەنەکەمان چاک دەخەنە بەر چا، لە تەفسیری سوورەتی
(الحجر) یش دا، بەسەرھاتی گەلی سەموودمان بە تەفصیل باسکردووە.

کەواتە: (طَائِفَةً) واتە: لە سنوور دەرچوو (بِالصَّيْحَةِ الطَّائِفَةِ)، یان (الوَاقِعَةِ
الطَّائِفَةِ)، هارژنە لە سنوور دەرچوو، ڕووداوە، لە سنوور دەرچوو، کە.

(۸) - ﴿وَأَمَّا عَادُ فَاهْلِكُوا بِرِيحِ صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ﴾، بەلام گەلی عاد بە بایەکی زۆر ساردی
بەھێزی لە سنوور دەرچوو، یان زۆر توند هەلکردوو، فەوتیتێدران، وشە: ﴿صَرْصَرٍ﴾،
بەچەند جوړێک مانا کراوە:

أ- (شَدِيدَةُ الصَّوْتِ، لَهَا صَرَصَةٌ تَحْرِقُ بِرَدِّهَا)، ﴿صَرَصَ﴾، يانى: دهنكى به هيزى هه به و سپره سپرى دى، به سارديه كهى ده سووتيتى.

ب- (شَدِيدَةُ الْهُبُوبِ، شَدِيدَةُ الصَّوْتِ)، بايه كه زور به توندى هه ليكر دى و دهنكه كهى زور به هيز بى.

ج- (شَدِيدَةُ الْبَرْدِ)، بايه كه زور سه خت و سارد بى.

كهواته: تهو بايه بايه كه بووه: ههم زور سارد بووه، ههم زور به توندى هه ليكر دوه، ههم دهنكه كهى زور به هيز بووه، كه ده فهرموى: ﴿عَلَيْكَ﴾ سنوورى به زاندهو و ياخيپوو بوو به مل گهلى عاددا (يعني: عَتَّتْ عَلَى عَادٍ فَمَا قَدَرُوا عَلَى رَدِّهَا وَالْخَلَّاصِ مِنْهَا)، به سهر گهلى عاددا ياخيى بوو بوو لتيان هار بوو بوو، كه نه يانتوانى به رپه رچى بده نه وهو ليشى دهر باز بن.

٤- ﴿سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ﴾، (خوا) ملكه چى كردبوو و به سهر يان دا زالى كردبوو.

﴿سَخَّرَهَا﴾، به ماناي ملكه چى كردبوو، كه بو خوا ملكه چ بوو، به لام بو گهلى عاد، خوا به سهر ياندا زاليكر دبوو (يعني: سَخَّرَهَا وَسَلَّطَهَا عَلَيْهِمْ)، ملكه چى كردبوو رام و ده سته موى كردبوو و به سهر وانيدا زال كردبوو، له واني به ردا بوو.

٥- ﴿سَبْعَ لَيَالٍ وَتَمَنِيَةَ أَيَّامٍ حُسُومًا﴾، كهوت شهو ههشت رۆژان، به رده وام و بى پسانده، ههروه ها ﴿حُسُومًا﴾، وى راي: أ- به رده وام، ب- به ماناي برينيش دى، واته: ده بيرين، ج- ههروه ها به ماناي بى خيرو نه گبه تيش دى، بايه كي بى خيرو نه گبهت بوو، وه كه خوا ده فهرموى: ﴿فِي أَيَّامٍ مَّحْسُوتٍ...﴾ ٦ ﴿فَصَلَتْ﴾ له رۆژانيكى نه گبهت و بيخيردا، يانى: بو تهوان رۆژانيكى نه گبهت و بى خير بوون، چونكه خويان نه گبهت و خراپ بوون، نه گه رنا كات (زمن) له خودى خويدا، چاك و خراپى نيهو بى لايهن (مُحَايَد) ه.

٦- ﴿فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَى﴾، {دواى تهو كهوت شهو ههشت رۆژه} خه لكه كهت له ويدا به مردووى و تخيلى ده دى، ﴿الْقَوْمَ﴾، واته: خه لكه كه، {أل} كهى بو ناساندنهو

ناساندنی (عهد)ه، واته: خه لکه که، خه لکی گه لی عادت ده بینی ﴿فِيهَا﴾، یانی: ۱- له شارو ولاته که یان دا، ۲- یاخود له سهر زهوی، ۳- یاخود لهو بایه دا، که خوا به سهریدا هه لکرد بوون ﴿صَرَعَى﴾، (صَرَعَى: جَمْعُ صَرِيعٍ أَيْ: هَلَكَى)، (صَرِيع) به مانای مردووو، له گه ل مردنیشدا که وتوو و تخیل بوو.

۷- ﴿كَأَنَّهُمْ أَعْجَازُ نَخْلٍ خَاوِيَةٍ﴾، وهك كۆتهره دارخورما له كلۆره كان بوون، یاخود: كۆتهره دار خورما كه وتوووه كان، وشه ی ﴿أَعْجَازُ﴾، كۆی (عَجَز)ه، كه به دواوهی ههر شتیك ده گوتری، لی رهش دا: (يَعْنِي: أَصُولُ النَّخْلِ)، بنكه دار خورمايه كان، (نخل) یش ناوی كویه بۆ (نَخْلَة)، یانی: یهك دار خورما، واته: وهك كۆتهره دار خورمايه كان بوون، به لام ئه و كۆتهره دار خورمايانه چۆن بوون؟ ﴿خَاوِيَةٍ﴾، ئه میش ههم به مانای (ساقِطَة) دی، كه وتوووه كان، ههم به مانای (خَالِيَة) دی، كلۆرو بۆشه كان ﴿خَاوِيَةٍ﴾، كۆی (خاوي)ه، یانی: بۆش و كلۆر.

۸- ﴿فَهَلْ تَرَى لَهُمْ مِنْ بَاقِيَةٍ﴾، ئایا كه سیكت لی ده بینین، مابى؟ (فَهَلْ تَرَى لَهُمْ مِنْ نَفْسٍ بَاقِيَةٍ)، ئایا هیچ كه سیكت لی ده بینین، له نیویان دا مابى؟ واته: هیچ كه ست نه ده بینى، ئهم پرسیار كردنه پرسیار كردنی نكوو لییلێكردنه و وه لامه كه ی له نیو خو ی دایه، (باقية) لی ره دا بۆ نه فس ده چیه وه، یانی: (فَهَلْ تَرَى لَهُمْ مِنْ نَفْسٍ بَاقِيَةٍ)، یاخود (باقية) له سهر كیشی (فاعِلَة) یه و چاوگه، یانی: (فَهَلْ تَرَى لَهُمْ مِنْ بَقَاءٍ)، ئایا هیچ مانه وهت لی دیتن؟ وهك (طَائِفَة) و (خَائِمَة) و (كَاذِبَة) كه به مانای: یاخیبوون (طُغْيَان) و، درۆ (كذب) و، كۆتایی (ختم)، دین.

لی ره دا مه به ست ئه وه یه: تۆ هیچ كه سیكت له وان نه ده بینى مابى، ئه ویش سى ئه گهری هه ن:

أ- (باقية) بچیه وه بۆ وه سفکراویکی قرتینراو، یانی: (فَهَلْ تَرَى لَهُمْ مِنْ نَفْسٍ بَاقِيَةٍ).

ب- یاخود: (هَلْ تَرَى لَهُمْ مِنْ مَجْمُوعَةٍ بَاقِيَةٍ)؟ ئایا هیچ کۆمه لێکی ماوت لی ده بینین؟

ج- یاخود: (باقیة) چاوگەو بە مانای مانەووەیە، تایا هیچ مانەووەت لی دەبینین؟ نەخێر.

لێرەدا دەمەوێ ئاماژە بەووە بکەم کە لە هەندیک تەفسیراندا هەندیک شت دێنن، هەندیک لە ڕوونکەرەوانی قورئان باش سەرنجیان نەداون و لیان ورد نەبوونەووە، ئەگەر نا نەدەبوو ئەو شتانه بێنن، بۆ وێنە: (البحر المَديد في تفسیر القرآن المَجدی) (إِبْنُ عَجَبَة^(۱))، دەلن:

(وَكَانَتْ أَجْسَامُهُمْ طَوَالاً تَبْلُغُ مَنَّةَ ذِرَاعٍ أَوْ مِثَّتَيْنِ، وَلِذَلِكَ شُبِّهُوا بِالنَّخْلِ)، واتە: کە لە شەکانیان زۆر درێژ بوون، سەد گەز یاخود دوو سەد گەز دەبوون، بۆیە چوێنراون بە دار خورمایانەو! دەلیم: ئەگەر وابێ، دەبوایە دارخورما بەوان بچوێندری، چونکە دارخورما ئەگەر زۆر بەرز بێ، ئەو پەرەکەی سی گەز دەبێ، یانی: پازدە مەتر دەبێ، بەلام ئەگەر ئەوان سەد گەز دوو سەد گەز، یانی: پەنجا مەتر و سەد مەتر بووبن، دەبێ بلێن: دارخورما وەک وان دەچێ، بۆیە ئەووە ئەفسانەییەو هیچ بەلگەیەکی لەسەر نیەو پشت ئەستوور نیە، بە هیچ بەلگەیەک، هەلبەتە لە فەرماشتی پیغەمبەری خوادا ﷺ هاتووە کە ئادەم بالای شەست گەز بوو، (سِتُونٌ ذِرَاعاً)، بەلام ئەووە بە نسبەت ئادەمەووە (عَلَيْهِ السَّلَام) ئەویش وادیارە لە هەموو وەچەکەی بە قەدو قیافەو بالای بەرزتر بووبێ، ئنجا گەیشتۆتە شەست زیراع کە دەکات دەوری سی مەتر، بەلام ئەووە کە بالای گەلی عاد سەدو دوو سەد گەز بووبێ، واتە: چەند هێندە ئادەمیش بەرز بووبن، شتی وا لە هیچ سەرچاوەیە کدا نەهاتووە، هیچ بەلگەیەکی لەسەر نیە.

مەسەلە ی سێتەم:

هه‌روه‌ها فیرعه‌ون و گه‌له‌که‌ی و ئه‌وانه‌ی پێش وانیش، تاوانی گه‌وره‌یان کرد، که سه‌رپێچیان له‌ نێردراوی په‌روه‌ردگاریان کردو، سه‌ره‌نجام خوا ﷻ به‌ گرتنیکی له‌ پادده‌به‌ده‌ر گرتی:

خوا ده‌فه‌رموی: ﴿وَجَاءَ فِرْعَوْنُ وَمَنْ قَبْلَهُ وَالْمُؤْتَفِكَاتُ بِالْخَاطِئَةِ ۖ فَنَعَصُوا رَسُولَ رَبِّهِمْ فَاُخِذُوا بِأَعْنَاقِهِمْ﴾ (١٠)

شیکردنه‌وه‌ی ئهم دوو ئایه‌ته، له‌ سی برگه‌دا:

(١)- ﴿وَجَاءَ فِرْعَوْنُ وَمَنْ قَبْلَهُ وَالْمُؤْتَفِكَاتُ بِالْخَاطِئَةِ﴾، فیرعه‌ون و ئه‌وانه‌ی پێش وی و هه‌لگیردراوه‌کانیش تاوانیان کرد، (خَاطِئَةً) واته: هه‌له‌و تاوان، واش پێده‌چێ ئه‌وه وه‌سف‌ی وه‌سف‌کراویکی قرتیندراو بێ، واته: (بِالْفِعْلَةِ الْخَاطِئَةِ)، کرداریکی تاوانیان کرد، یاخود (خَاطِئَةً) هه‌ر به‌ مانای تاوان (خَطِئَتِ) دێ، یان (الْخَاطِئَةِ) سیفه‌ی وه‌سف‌کراویکی قرتیندراوه، به‌لام به‌ کۆ: (الْأَفْعَالُ الْخَاطِئَةُ)، کرده‌وه خراپه‌کانیان کردن.

ده‌شگونجێ (خَاطِئَةً) وه‌ک پێشتریش باس‌مان کرد، چاوگ بێ، واته: تاوانیان کرد، واته: (خَاطِئَةً) له‌سه‌ر کێشێ (فَاعِلَةً)یه‌و، به‌ مانای چاوگه، وه‌ک (كَاذِبَةً) و (خَائِفَةً) و (طَائِفَةً)، وشه‌ی ﴿وَمَنْ قَبْلَهُ﴾، واته: ئه‌وانه‌ی له‌ پێش ویشدا بوون، که هه‌موو گه‌له‌کان ده‌گرتیه‌وه، ئه‌وانه‌ی پێش فیرعه‌ون بوون، ئه‌و گه‌له یاخیانه، خویندراویشه‌ته‌وه: (وَمَنْ قَبْلَهُ)، واته: ئه‌وانه‌ی له‌لای ویه‌وه بوون (وَمَنْ عِنْدَهُ)، که مه‌به‌ست پێی دارو ده‌سته‌که‌یه‌تی، واته: ئه‌وانه‌ی له‌گه‌لیدا بوون له‌ شوێنکه‌وتوو‌ان و سه‌ربازه‌کانی، (الْمُؤْتَفِكَاتُ) وه‌ک پێشتریش گوتمان: هه‌لگیردراوه‌کان (الْمُنْقَلِبَاتُ) مه‌به‌ست پێی شارو ئاوه‌دانییه‌کانه که لوو‌طیان (عَلَيْهِ السَّلَام) بو‌وه‌وانه کرابوو، دیسان (الْمُؤْتَفِكَاتُ) یش سیفه‌ی

وہ سفرکارو کی قرتبندراوہ، یانی: (المُدُنُ الْمُؤْتَفِكَاتُ، الْقُرَى الْمُؤْتَفِكَاتُ)، یان (الْقُرَى الْمُتَقَلِّبَةُ، المَدُنُ الْمُتَقَلِّبَةُ) ناوہ دانیبہ ھەلکیردراوہ کان، سەرەوین کراوہ کان، ئەوانە چییان کرد؟

(۲) - ﴿فَعَصَوْا رَسُولَ رَبِّهِمْ﴾، سەریچییان لە نێردراوی پەرەردگاریان کرد، واتە: ھەر کۆمەلگایەک لەوانە سەریچییان کرد؟ لەو پێغەمبەرە ی خوا ﷺ، کە وەک نێردراو نوێنەری خۆی بوو نارد بوون.

ئنجایا خوا چی لێکردن؟

(۳) - ﴿فَاَخَذَهُمْ آخِذَةً رَّابِيَةً﴾، (خواش ﷺ) یەكسەر دواى ئەو بەگرتنیکی زێدە گرتی.

(ف) بو بەدواداھاتن (تعقيب)، یاخود بو جزاء (جزاء) یە، یانی: لە سزای ئەو ھەدا خوا گرتی، گرتنیکی زێدە، (رَابِيَةً أَيْ: زَائِدَةً فِي الشَّدَّةِ)، لە سەختیدا زۆر زیاد بوو (كَمَا زَادَتْ قَبَائِحُهُمْ فِي الْقُبْحِ)، وەک چۆن خراپەکانی وان لە دزییدا زێدەییان ھەبوو، ئەو سزایەش کە خوا ئەوانی پێ سزادا، زێدەیی ھەبوو لە سەختیی دا، دەگوێری: (رَبُّ الشَّيْءِ بَيَّبَ أَيْ: زَادَ يَزِيدُ)، شتەکە زیادى کرد، زیاد دەکات.

وشەى ﴿رَابِيَةً﴾، ناوی بکەر (اسم فاعل) ە، لە (رَبِّي يَرْبُوا) ھوہ ھاتوہ، بەلام لێرەدا خوا زراوہ تەوہ بو سەختیی و ناپەھەتیی و توندیی.

دواى ئەوہی خواى کاربەجى باسى ئەزموونی تال و سەرەنجامی دژواری، ھەر کام لە گەلی عادو سەموودی کرد، ئنجا باسی فیرعەون و ئەوانی پێش فیرعەونی کرد، یاخود ئەوانەى لەگەڵ فیرعەوندا بوون، ھەر وہا شارو ناوہ دانیبەکانی کە لووطیان (عَلَيْهِ السَّلَام) بو رەوان کرا، کە وەک چۆن ئەوان زگماکی خۆیان ھەلکێرا بوو، لە جیاتی ئەوہی پیاویان لەگەڵ ئافرەتدا غەریزەى جینسیی خۆی تێر بکات و بە شیوہیەکی شەرعیی، ئەوان ھەلسابوون تێربازیان دەکرد، ئەوان

فیطرەقى خۆيان ھەلگىر اېۋۋە، خۋاى پەرۋەردگار یش ئاۋەدانىيەكانى ئەۋانى
 ھەلگىر انەۋە (الجزاء من جنس العمل)، ۋەك زانايان گوتوويانە: سزاو تۆلە بەپىي
 جۆرى كردهۋەكەيە.

مەسەلەى چوارەم:

خوای میهرەبان لە کاتی لە سنوور دەرچوونی ئاو و تۆفانی نووحدا (عَلَيْهِ السَّلَام) مروّفە کانی لە کەشتییە بەنێو ئاو رۆیشتوووە کەدا هەلگرتن، تاكو ئەو کەشتییە و بەسەر هاتە کەى بۆیان بێتە بىر خەرەووەو، هەر گۆیەکی تێگەیشتوو تییگات و وەر یگرئى و، لىى بە هەرەمەند بى:

خوادەفرموى: ﴿إِنَّا لَمَّا طَغَا الْمَاءُ حَمَلْنَاكِ فِي الْبَارِيَةِ ۝١١ لِنَجْمَلَهَا لَكُمْ تَذْكِرَةً وَتَعِبَاءَ آذَنٍ وَاعِيَةٍ ۝١٢﴾

شیکردنەوێ ئەم دوو ئایەتە، لە سنى برکەدا:

١- ﴿إِنَّا لَمَّا طَغَا الْمَاءُ حَمَلْنَاكِ فِي الْبَارِيَةِ﴾ بێگومان ئیمە کاتیک ئاوەکە لە سنوور دەرچوو، یاخی بوو، لە (کەشتییە بە نێو ئاو) رۆیشتوووە کەدا هەلمانگرتن، (الطُّغْيَانُ: مُسْتَعَارٌ لِلشَّيْءِ الْخَارِقِ تَشْبِيهاً لَهَا بِطُغْيَانِ الطَّاغِي)، لێرەدا کە دەفرموى: ﴿إِنَّا لَمَّا طَغَا الْمَاءُ﴾ (طُّغْيَان) یاخیبوون، خوازاووەتەو بە سەختی و توندی یاسادری ئاوەکە، کە چۆنراو بە یاخیبوونی بابای یاخیووە، واتە: وهك چۆن کەسێک یاخی دەبێ و لە سنوور دەر دەچێ، ئەو ئاوەش بوو بە لافاوو تۆفانێک کە بە تۆفانی نووح مەشهورو لە سنوور دەرچوو، ئیمەش کاتیک ئاوەکە لە سنوور دەرچوو و زۆر بوو، ﴿حَمَلْنَاكِ فِي الْبَارِيَةِ﴾ تێوەمان لە رۆیشتوووە کەدا هەلگرت، لەو شتەدا کە بەنێو ئاودا دەروات، مەبەست لە ﴿الْبَارِيَةِ﴾، کەشتییە رۆیشتوووە کە (السَّفِينَةُ الْجَارِيَةُ) یە، و (جَارِيَةُ) سیفەتی وەسفکراویکی قرتیندراو، یانی: لە نێو کەشتییە بەنێو ئاودا رۆیشتوووە کەدا هەلمانگرتن، (الْجَارِيَةُ) ئەوەیە کە بەنێو ئاودا دەروات (جَرَى الْمَاءُ، وَجَرَى فِي الْمَاءِ)، ئاوەکە رۆیشت و، بە نێو ئاوەکەدا رۆیشت، کەواتە: (جَارِيَةُ) هەر دیارە کە کەشتییە، خوای کاربەجێ لە جیاتی ئەوێ بفرموى: ﴿إِنَّا حَمَلْنَاكُمْ فِي السَّفِينَةِ الْجَارِيَةِ فِي الْمَاءِ﴾، هەر فەرموویەتی: ﴿فِي الْبَارِيَةِ﴾، چونکە ئەوێ بەنێو ئاودا دەروات، هەر کەشتییە،

وشەى ﴿طَعًا﴾ مانا ئەصلییەكەى خۆى: (إِرْتَفَعَ وَعَلَا)، ئاوەكە ھەلساو بەرز بۆۋەو لە سنوورى ئاسایى و سروشتى خۆى چوۋە دەر، ھەندىك لە زانایانىش گوتوویانە: (طَعًا عَلَى الْمَلَائِكَةِ الْغَزَنَةُ لِيَغْضِبَهُ لِلَّهِ، فَلَمْ يَقْدِرُوا عَلَى حَبْسِهِ)، ئاوەكە لە ئەو فریشتانەى كۆكەرەۋەى ئاون و سەرپەرشتىارى ئاون، ياخیبوو، ۋەك توورە بوون لەبەر خوا، لەوانەى لە خوا پەرۋەردگارىان ياخیبوو بوون، بۆیە فریشتەكان دەرەقەقى ئەھاتن كە كۆنترۆلى بكەن! بەلام من ئەو مانایەم پى ھەلەیەو لەراستییدا ھىچ شتىك لەو فریشتانەى سەربازى خوان، ياخی نابى و، مانایەكەى ھەر ئەۋەىە كە ئەو ئاۋە زۆر لە سنوور دەرچوۋە، لە سنوورى ئاۋى ئاسایى كە ئىمە دەییینىن، بۆ سزادانى ئەوانەى سنوورەكانى خویان بەزاندبوون.

۲- ﴿لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكِرَةً﴾ بۆ ئەۋەى ئەو كەشتیە (یان ئەو بەسەرھاتە) بۆ ئیۋە بكەینە بیرخەرەۋە (ئەى خەلكینە!)، (قَالَ ابْنُ جُرَيْجٍ: كَانَتْ أَلْوَاخُهَا عَلَى الْجُودِيِّ، وَالْمَعْنَى: أَبْقَيْتُ لَكُمْ تِلْكَ الْخَشَبَاتِ حَتَّى تَذْكُرُوا مَا حَلَّ بِقَوْمِ نُوحٍ، وَنَجَاءَ اللَّهُ آبَاءَكُمْ^(۱)).

ئىبنو جوړەيخ گوتوویەقى: تەختەكانى (واتە: پاشماۋەى كەشتیەكە) لەسەر چىای جوۋدىى ماۋونەۋە، يانى: ئىمە ئەو تەختانەمان (كە شوئەۋارى ئەو كەشتیەبوون) ھىشتبوونەۋە، تاكو ئیۋە ئەۋەى بەسەر گەلى نووح ھاتەۋ، چۆن خوا باب و باپىرانى ئیۋەى دەرەز كەردە، بىرى لى بكەنەۋەو یادى بكەنەۋە.

ئىمە بەسەرھاتى نووح (عَلَيْهِ السَّلَام) ۋ گەلەكەيمان لە تەفسىرى سوۋرەتى ھووددا بە درىژىى باسكردەۋە، لە كاتى تەفسىر كردنى سوۋرەتى (العنكبوت) یشدا، ئەو ئايەتە موبارەكەى دەفەرمۆى: ﴿فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَصْحَبَ السَّيْفِينَةَ وَجَعَلْنَاهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ﴾ ﴿١٥﴾ العنكبوت، واتە: نووح خۆى و ھاۋەلانى كەشتیەكەمان دەرەز كردن و كەردمان بە نیشانە بۆ جىھاننىيان، لەۋى باسما كەردە، كە

شوئنه‌واری ئەو کەشتییە، ئیستاش لەسەر چای جوودی ماوه، هەندێک لە زانیان گوتووینە: پێشینەکانی ئەو ئۆممەتە پێغمبەری خوا ﷺ شوئنه‌وارەکانیان بینیوه، ئنجا وەک لە تەفسیری سوورەتی ھووددا باسم کردو، لە پێی مانگە دەستکردەکانەو کە تەماشایان کردو، ئیستاش شوئنه‌واری ئەو کەشتییە لەسەر چای جوودی ماوه، لەوێ بە تەفصیل باسم کردو، ئەندازەی کەشتییە کەش: درێژی و پانی و بەرزیی و چەند قات بوو، چون بوو، بەراورد کردی لەگەڵ ئەو زانیاریانەی لە پەیمانی کۆندا، ئیستاش ھەن لەگەڵ شوئنه‌واری ئەو کەشتییەدا کە ئیستاش ماوه‌تەو، باسمان کردو کە پێکەڵێک و وەک یەکن.

خواش دەفەر موی: ئەو ھەمان بۆ کردن بە بیرخەرەو ئەو کەشتییە، یاخود: بەسەرھاتی ووح (عَلَيْهِ السَّلَام) و گەلەکی تاکو بۆتان ببێتە مایە پوند و غیرەت.

(۳- ﴿وَبِعَهَا أَذُنٌ وَغِيْرٌ﴾، ھەر وەھا تاکو گوئیە کە وەرگر، وەری بگری، یانی: بۆ ئەو گوئیە کە بیسەر پارێزەر، بۆ ئەو لە لای خواوە ھاتو، بیپاریزی و ھەلیگری، چونکە وەحیی بربیتە لە زانیاری ھەبوون بە بیستراوەکان، واتە: بۆ ئەو ھەر کەسێک خاوەنی ھیزیکی بیستی پارێزەر بێ و تینگەشتوو بێ، ئەو ھەوڵە بزانی و سەرەنجام لێ بەھەرەمەند بێ، چونکە ھەوڵ زۆرن، بەلام گوێ وەرگر کەمن، پەند زۆرن، بەلام پەند وەرگر کەمن!

خوا بە لوتف و کەرەمی بێ سنووری خوێ ئیمە لەو کەسانە بگری کە گوئیەکی وەرگرمان ھەبێ، و عەقڵێکی پەند وەرگرمان ھەبێ، خوا بە لوتف و کەرەمی بێ ھاوئای خوێ ئیمە لەو کەسانە بگری، کە پەند لە ھەلەو کەم و کوپیەکانی خەلک وەرگری و، ھەنپاریزی لەو ھەوڵە بینی پەندێک خەلک دەرمان لێ وەرگری.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسى دووهم

پێناسە ی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان بیست و پێنج (۲۵) ئایەت دەگریته خوێ، ئایەتەکانی: (۱۳) - (۳۷)، هەر (۲۵) ئایەتەکش لە بارە ی پۆژی دوواییەو، بە هەردوو قوناغی ئاخیر زەمان و هەڵسانەو (السَّاعَةُ وَالْقِيَامَةُ) و، رانویترانی مروشان بۆ لیپسرانەو، وەرگریتهو ی پرواداران چاکەکار لیستی کردەو کانیا بە دەستی راستیا و، بیپروایانی خراپەکاریش بە دەستی چەپیان، سەرەنجام نیشتەجی بوونی پرواداران لە بەهەشتدا، بیپروایان لە دۆزەخدا، تۆزیک بە درێژی باسکردنی ئەو نازار و مەینەتیە ی دۆزەخیەکانی تیدان، لەگەڵ ھوکاری چوونە نیو دۆزەخیان و، بەو جوړە سەختە سزا درانیا.

﴿فَإِذَا نَفَخَ فِي الصُّورِ نَفْخَةٌ وَاحِدَةٌ ۚ وَحُمِلَتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ فَدُكَّتَا دَكَّةً وَاحِدَةً ۖ فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ۚ ۝۱۵ وَأَنْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَهِيَ يَوْمَئِذٍ وَاهٍ ۖ ۝۱۶ وَالْمَلِكُ عَلَىٰ أَزْجَاهَا ۖ وَحُمِلَ عَرْشُ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ غَنِيَّةٌ ۖ ۝۱۷ يَوْمَئِذٍ تَعْرَضُونَ لَا تَخْفَىٰ مِنْكُمْ خَافِيَةٌ ۖ ۝۱۸ فَأَمَّا مَنْ أَوْفَىٰ كَيْبَهُ بِإِيمَانِهِ ۖ فَيَقُولُ هَؤُلَاءِ أَقْرَبُ أَكُنِيَّةٌ ۖ ۝۱۹ إِنِّي ظَنَنْتُ أَنِّي مُلْكٌ حَسْبِيَّةٌ ۖ ۝۲۰ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ۖ ۝۲۱ فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ۖ ۝۲۲ قُطُوفُهَا دَانِيَةٌ ۖ ۝۲۳ كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ الْفَالِغَةِ ۖ ۝۲۴ وَأَمَّا مَنْ أَوْفَىٰ كَيْبَهُ بِإِسْمَالِهِ ۖ فَيَقُولُ يَلَيْتَنِي لَمْ أُوتَ كِتَابِيَّةً ۖ ۝۲۵ وَلَمْ أَدْرِ مَا حِسَابِيَّةٌ ۖ ۝۲۶ يَلَيْتَهَا كَانَتْ الْقَاضِيَّةُ ۖ ۝۲۷ مَا أَغْنَىٰ عَنِّي مَالِيَّةٌ ۖ ۝۲۸ هَلِكًا عَنِّي سُلْطَانِيَّةٌ ۖ ۝۲۹ خَذُوهُ فَعْلُوهُ ۖ ۝۳۰ ثُمَّ لَجِّمِمْ صَلْوَهُ ۖ ۝۳۱ ثُمَّ فِي سَلِيلٍ دَرَعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ ۖ ۝۳۲ إِنَّهُ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ ۖ ۝۳۳ وَلَا يَحْضُ عَلَىٰ طَعَامِ الْمِسْكِينِ ۖ ۝۳۴ فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هُنَا حَمِيمٌ ۖ ۝۳۵ وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غَشِيلٍ ۖ ۝۳۶ لَا يَأْكُلُهُ إِلَّا الْخَاطِطُونَ ۖ ۝۳۷﴾

مانای ده قاو ده قى ئايەتەکان

{هەر کات فوو بە کەرەنادا کرا، یەك فوو (۱۳) زهویى و چپایەکانیش
 هەلگیران (بەرزرکرانەو) و یەك پیکداران، پیکداران (وردو خاش کران) (۱۴)
 ئنجا لەو رۆژەدا کارەساتە (بى وینە) کە پروویدا (۱۵) ئاسمانیش شەق و پەق
 بوو، سەرەنجام ئەو (ئاسمان) لەو رۆژەدا بێهیزو لەبەر یەککەلۆەشاو (۱۶)
 فریشتەکانیش لەسەر لیوارو قەراغەکاننى و، لەو رۆژەشدا عەرشى پەرورەدگارت
 هەشت لەسەریانەو هەلیدەگرن (۱۷) لەو رۆژەدا (ئىوہى مرووف) رادەنوێرین،
 هیچ (کردهوہیەكى) شیردراوہتان لە خوا پەنھان نابى (۱۸) هەر کەس
 نووسراوہکەى بدریتەوہ دەستى راستى، دەلى: ھا بیگرن نووسراوہکەم بخویننەوہ!
 (۱۹) بێگومان من دەمزانی کە تووشى لێرسینەوہکەم دەبم (۲۰) ئنجا ئەو
 جوړە کەسە لە ژانیکی پر رەزامەندى دایە (۲۱) لە باخىکی بلندا (۲۲) میوہو
 بەرەکانى نیزیکن (۲۳) پێیان دەگوترى: بخۆن و بخۆنەوہ بە ئاسوودەبى و بى
 گرفت، بە ھۆى ئەوہوہ کە (کردارى باش) لە رۆژانى رابردوودا پێشتانخستوہ (۲۴)
 بەلام کەسیك نووسراوہکەى بدریتەوہ دەستى چەپى، دەلى: خۆزگە نووسراوہکەم
 وەرەنەگرتبايەوہ (۲۵) ھەر و ھا نەمزانىبايە لێرسینەوہکەم چىیەو چۆنە؟ (۲۶) ئەى
 بریا مردنەکەم کۆتایى پى ھینەر بوایە (۲۷) سامانەکەم سوودى پینەگەیاندم (۲۸)
 دەسەلاتەکەم (فەوتا) لە دەستم چوو (۲۹) (بە فریشتان دەگوترى: بیگرن ئنجا
 کوۆى بکەن (۳۰) دوایى بیخەنە ئیو دۆزەخەوہ (۳۱) دوایى بیخەنە ئیو زنجیریکەوہ
 درێژییەکەى حەفتا گەزە (۳۲) چونکە ئەو برىوای بە خواى مەزن نەبوو (۳۳) ھانى
 خەلکیشى نەدەدا لەسەر خواردن پێدانى نەدار (۳۴) ئەمپروۆش لێرە هیچ دۆستىكى
 دلسۆزى نیە (۳۵) ھەر و ھا هیچ خۆراکىکیشى نیە جگە لە زووخواو (۳۶) ئەویش
 تەنیا تاوانباران دەیخۆن (۳۷) ۴.

شیکردنەوێ هەندێک لە وشەکان

(الْأُصُورُ): (قَرْنٌ يُنْفَخُ فِيهِ)، (صُور): (من به کەرەنا مانام کردووە)، قَوَّچێکە فووی پێدا دەکرێ، واتە: لە شێوەی قوچ داوە، فریشتەیهک بە ناوی ئیسرافیل، یان (صاحبُ القرن) وەک لە فەرمايشتی پێغەمبەردا هاتووە ﷺ فووی پێدا دەکات، جاری یەکەم فووی پێدا دەکات، ئاخیر زەمان دەقەومێ و، جاری دووەم فووی پێدا دەکات، قیامەت دێتە ئاراوە.

(دَكَّةُ): (الدُّكُّ: الْأَرْضُ اللَّيِّنَةُ السَّهْلَةُ، دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا: جُعِلَتْ مَنَزِلَةً الْأَرْضِ اللَّيِّنَةِ)، وشە (دَكَّ) بە زەویەکی نەرمی ئاسان دەگوترێ، دەگوترێ: (دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا) واتە: زەویەکی وەک زەویەکی نەرم و ئاسانی لێکرا، ورد و خاش کرا، ئنجاشتێک کە وردو خاش دەبێ، نەرم دەبێ و زەری نامێنێ.

(الْأَوَاقِعُ): (الْوُقُوعُ: ثُبُوتُ الشَّيْءِ وَسُقُوطُهُ، (وُقُوع): بریتیه لە چەسپانی شتێک و کەوتنە خواری شتێک، (الْأَوَاقِعُ) کارەساتەکی، ڕووداوێکی کە ڕوو دەدات.

(وَأَنشَقَّتِ السَّمَاءُ): ئاسمان لەت و پەت بوو، (السَّقُّ: الْحَرَمُ الْوَاقِعُ فِي الشَّيْءِ، قیل: سَقَّقْتُهُ بِنَصْفَيْنِ)، (سَقُّ): بریتیه لە قلیشێک کە لە شتێکدا دەبێت، دەگوترێ: (سَقَّقْتُهُ بِنَصْفَيْنِ)، واتە: قلیشاندم بۆ دوو لەت، یان لەتم کرد.

(وَاهِيَةٌ): (الْوَهْيُ: شَقٌّ فِي الْأَدِيمِ وَالْثَوْبِ وَتَحَوُّهُمَا، وَكُلُّ شَيْءٍ اسْتَرَحَى رِبَاطُهُ فَقَدْ وَهِيَ)، (وَهْي): بە مانای بێهیزی و نەرم و شلی دێت، (سَقُّ فِي الْأَدِيمِ وَالْثَوْبِ وَتَحَوُّهُمَا)، (وَهْي): بریتیه لە لەت کردنی چەرم و پۆشاک و وێنە ئەوان، هەر شتێک کە دادەکەوێ، یاخود ئەو شتانەی ڕایانگرتووە، ڕاگرەکانی بێهێز دەبن، دەگوترێ: (وَهْي)، ئاسمانیش لەو ڕۆژەدا بێهێزو لەت و پەت دەبێ.

(وَالْمَلَكُ): (الْمُتَوَلَّى مِنَ الْمَلَائِكَةِ شَيْئًا مِّنَ الشَّيَاسَاتِ، يُقَالُ لَهُ: مَلَكٌ، وَمِنَ الْبَشَرِ يُقَالُ لَهُ: مَلِكٌ، فَكُلُّ مَلِكٍ مَلَائِكَةٌ، وَلَيْسَ كُلُّ مَلَائِكَةٍ مَلَكًا، نُحُو مَلَكُ الْمَوْتِ)، (مَلَكٌ):
بریتیه لهو فریشتانه‌ی کاروباریکیان پی سپیډراوه، هەر فریشته‌یه ک کارو
باریکی پی سپیډرا، پیی ده‌گوتری: (مَلَكٌ) و، ئەگەر مرووف بی پیی ده‌گوتری:
(مَلِكٌ)، واتە: حوکمران، کار بە دەست، ئنجا هەموو مەلەکیەک مەلایکیه، بەلام
مەرچ نیه هەموو مەلایکیه‌ک مەلەک بی، واتە: مەرچ نیه هەموو فریشته‌یه ک
سەرپەرشتییکردن و کاروبار هەلسووړاندنی پی سپیډرابی، ڕەنگە کاریکی
جییه جیکردن (تفید) پی سپیډرابی، وهك (مَلَكُ الْمَوْتِ)، فریشته‌ی مەرگ.

(أَرْجَاءُ): (أَرْجَاءُ: جَمْعُ رَجَا، رَجَا الْبِئْرَ وَالسَّمَاءَ: جَانِبُهَا)، (أَرْجَاءُ) كَوَى (رَجَا)یە،
(رَجَا) بە مانای قەرغ و لێواری، ده‌گوتری: (رَجَا الْبِئْرَ)، واتە: قەرغی بیرەکه،
یان (رَجَا السَّمَاءَ)، واتە: لێواری ئاسمان (أَرْجَاءُ) تەنیشته‌کان.

(تَعْرُضُونَ): (راده‌نۆتێرن، ده‌هێنێنه‌ گۆڕی، (عَرَضْتُ الشَّيْءَ عَلَى الْبَيْعِ، وَعَلَى
فُلَانٍ، وَلِفُلَانٍ)، ده‌گوتری: (عَرَضْتُ الشَّيْءَ عَلَى الْبَيْعِ) شته‌که‌م بۆ فرۆشتن ڕانواند،
(عَرَضْتُ الشَّيْءَ عَلَى فُلَانٍ وَلِفُلَانٍ)، شته‌که‌م پێشانی فلانکه‌س داو، بۆم ڕانواند،
وه‌ک له‌ سوورەتی (البقرة) دا هاتوه: ﴿ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلَائِكَةِ...﴾ (٢٦) **البقرة**،
خوا ناوه‌کانی پێشانی فریشته‌کان دان، واتە: ناوبراوه‌کانی ڕانواندن له‌سەریان، که
ناوه‌کانیانی پی بفرمۆون.

(خَافِيَةً): (خَفِيَ الشَّيْءُ خُفْيَةً: إِسْتَرَ، وَخِفَاءٌ: مَا يُسْتَرُّ بِهِ الْغِطَاءُ)، (خَافِيَةً)، واتە:
په‌نه‌ان، ده‌گوتری: (خَفِيَ الشَّيْءُ خُفْيَةً)، واتە: شته‌که‌ په‌نه‌ان بوو، شێڤرایه‌وه،
(خِفَاءٌ) هەر شتی‌که‌ که‌ شتی‌کی پێدایۆشری، وه‌ک (غِطَاءٌ) واتە: (خِفَاءٌ) و (غِطَاءٌ)
هەردووکیان بە مانای شتی‌کن شتی‌کیان پی دایۆشری و په‌نه‌ان بکری.

(هَآؤُمْ): (هَاءٌ: لِلتَّنْبِيهِ وَهَاءٌ كَلِمَةٌ فِي مَعْنَى خُذْ، وَهُوَ تَقْيِضُ: هَاتِ أَي: أَعْطِ)،
(هَآؤُمْ) واتە: ها بگرن، (ها) بۆ ئاگادار کردنه‌وه‌یه، هەروەها وێرای ئەوه‌ش

(ھا) وشەیه که به مانای گرتن و پێچەوانەى (هات) یە، واتە: بێنە، ھەدەیه، بەلام (ھا) واتە: (خُذ) بگرە، ئنجا (هَآؤُم) بۆ کۆیە، واتە: ھا بگرن، ﴿هَآؤُمُ اقْرَءُوا كِتٰبِيْہٖ﴾ ھا بگرن، نوو سراوہ کەم بخوێننەوہ.

(قُطُوْهُنَّ): (الْقُطُوْفُ: جَمْعُ قِطْفٍ، وَهُوَ الْمَقْطُوْفُ، جَمْعُهُ قُطُوْفٌ)، (قُطُوْفٌ) کۆى (قِطْفٍ)ە، (قِطْفٍ) یش بە مانای (مَقْطُوْف)ە، واتە: چنراو، لێکراو، کەواتە: (الْقِطَافُ: جَنِي الثَّمَرَةِ)، چنراوی ئەو میوەیەى دەچنرێ، یاخود (قِطَاف) چاوگە و واتە: چینی میوہ، لێکردنەوہى میوہ، (قِطْفٍ) تاکەکەى یەتى (قُطُوْفٌ) کۆیەکەى یەتى، واتە: میوہ چنراوہ کان.

(هَنِيْئًا): (الْهَنِيْءُ: كُلُّ مَا لَا يَلْحَقُ فِيْهِ مُشَقَّةٌ وَلَا يَعْقُبُ وَخَامَةٌ)، (هَنِيْءٌ) ھەر شتیکە زەحمەتى بەدوادا نەبەت و، دەردو ئازارى لى نەکەوێتەوہ، (خواردنیکی کە ناپرەحەتیی و گرفتى بەدوادا نەبەن).

(أَسْلَفْتُمْ): پێشنانخستوہ، (السَّالَفُ: الْمُتَقَدِّمُ، أَسْلَفْتُمْ أَي: قَدَّمْتُمْ)، (سَلَفٌ) یانى: پێشوو، رابردوو، (أَسْلَفَ) واتە: پێشیخست و ئەنجامی دا، کەواتە: (مَا أَسْلَفْتُمْ) واتە: بەھوێ ئەوہوہ کە پێشتر کردووتانە لە دنیا، یانى: کارە چاکەکان و پێشنانخستوون.

(الْأَلَايَةِ): (الْمَاضِيَةِ)، رابردووہ کان، ﴿فِى الْأَيَّامِ الْآلَايَةِ﴾، لە پۆژە رابردووہ کاند، مەبەست ژيانى دنیاى، دەگوترى: (خَلَا الزَّمَانُ أَي: مَضَى وَذَهَبَ)، کات تێپەرێ و رابرد.

(الْقَاضِيَةِ): (الْمَوْتُ)، (يُقَالُ صَرَبَهُ صَرْبَةً قَاضِيَةً أَي: مُمِيتٌ)، واتە: لێیدا بە لێدانیکى یە کجارەکیى، یاخود: لێدانیکى کۆتایى پێھێنەرێ لێدا، واتە: مرینەر، کەواتە: ﴿يَلْبِثُهَا كَانَتْ الْقَاضِيَةَ﴾، واتە: (يا لَيْتَهَا كَانَتْ الْمَوْتَةُ مَوْتَةً قَاضِيَةً)، بریا مردنەکەم مردنیکى یە کجارەکیى بووایە، واتە: زیندوو کرانەوہى بەدوادا نەھاتبایە.

(سُلْطَانِيَّة): دەستەلاتەكەم، (السُّلْطَانَةُ: التَّمَكُّنُ مِنَ الْقَهْرِ، سَلَّطْتُه فَتَسَلَّطَ، وَسُمِّيَ الْحُجَّةُ سُلْطَانًا)، (سَلَاطَةً) بریتیه له دەستڕۆیشتووویی بەهۆی بالادەستییهوه، دەگوتری: (سَلَّطْتُه فَتَسَلَّطَ)، زالمکرد، ئەویش زالبوو، (وَسُمِّيَ الْحُجَّةُ سُلْطَانًا)، بەلگە پێی گوتراوه: (سُلْطَان)، چونکە دەستەلاتی هەیه بەسەر عەقڵ و دڵی بەرامبەرەكەدا، ئەگەر له هەقی بگهڕی.

(فَعْلُوهُ): نجا کوۆی بکهن، (الْغُلُّ: مُخْتَصٌ بِمَا يَقْبِذُ بِهِ فَتَجْعَلُ الْأَعْضَاءَ وَسْطَهُ وَجَمْعُهُ أَغْلَالٌ، (غُلٌّ): تابهته بهوهوه که مروۆی پێ کوۆ دهکری، ئەندامه کان دهخرینه ئیوه راستیهوه (به تابهت گهردن و دهست و پێ)، به (أَغْلَال) کوۆ دهکرتهوه، (غُلٌّ) کوۆ، جاری وایه وهك که له بچه له دهستان دهکری و دهسته کان دهخرینه ئیوی، یان پێه کان دهخرینه ئیوی، جاری واشه دهخرته گهردنهوه، بوۆ ئهوهی ئهوه گهردنه بهرز بێ و نهتوانی سهر دانوینی، یاخود مل بسووړینی به ملاو لادا.

(ذَرَعَهَا): (الذَّرَاعُ: الْعُضْوُ الْمَعْرُوفُ يُعَبَّرُ بِهَا عَنِ الْمَذْرُوعِ أَيِ: الْمَذْرُوعِ بِالذَّرَاعِ، وَالذَّرْعُ بَسْطُ الْيَدِ)، (ذَرَاع): ئهوه ئەندامه ناسراوهیه، باسك، له پهنجه کانی دهستهوه تاكو ئانیشك، پێی دهگوتری: (ذَرَاع)، ههندیكیش دهتین: له پهنجه کانهوه تاكو بن ههنگل پێی دهگوتری: (ذَرَاع)، بهلام ئەگەر ههردوو دهست بلاقو بکهیهوه، پێی دهگوتری: (بَاع) بال، (ذَرَاع)، به کوردیی دهگوتری: گهز، که دهوړی نیومه تهره.

به کورتیی: (ذَرَاع) به کوردیی دهگوتری: باسك یان گهز، دوايي به کارهتێراوه بوۆ پێوراویك به باسك (مَذْرُوع)، شتێك كه به باسك دهپێوړی، (ذَرْع) یش بریتیه له بلاوکردنهوهی ههردووك دهست و کردنهوه یان و ئەگەر ههردووك دهست بکړینهوه بال (بَاع) ه، بهلام ئەگەر ته نیا یهك دهست بێ (ذَرَاع) ه، بوۆیه له فهرموودهی پیغه مبهردا ﴿هَاتُوهُ﴾ هاتوه که خوا ﴿هَاتُوهُ﴾ له فهرمایشتی قودسییدا دهفهرموی: ﴿وَإِذَا تَقَرَّبَ مِنِّي ذَرَاعًا تَقَرَّبْتُ إِلَيْهِ بَاعًا﴾ (أَخْرَجَهُ الْبَخَارِيُّ: ٦٩٧٠،

ومسلم: ۲۶۷۵)، نه گهر بنده باسکيتک بو لام بئ، من باليک بو لای ده چم، ليی نيزيک ده مه وه.

(فَأَسْلُكُوهُ): (السُّلُوكُ: النَّفَاضُ فِي الطَّرِيقِ)، مانای بنه رده تيی (سُلُوك) بريتيه له به ريدا پرويشتن، كهوتنه تيو ري، (فَأَسْلُكُوهُ) واته: تهو كه سه بخه نه تيو زنجيره كه وه و زنجيره كه ی لي بئالينن، با نهو به چيته نيوی.

(وَلَا يَحْضُ): (الْحَضُّ: التَّحْرِيطُ كَالْحَثِّ، إِلَّا أَنَّ الْحَثَّ يَكُونُ بِسَوْقٍ وَسَيْرٍ، وَالْحَضُّ لَا يَكُونُ بِذَلِكَ)، (حَضَّ) هاندان، وهك (حَثَّ) وايه، به لام (حَثَّ) نهويه كه له گهل وه پيش خودان و پروياندن بئ، به لام (حَضَّ) مهرج نيه به پيش خودانه وه بئ و بريتيه له هاندان.

(حَمِيمٌ): (الْحَمِيمُ: الْمَاءُ الشَّدِيدُ الْحَرَارَةِ، وَالْقَرِيبُ الْمُشْفِقِ)، (حَمِيمٌ) له نه سلدا به ناويكي زور گهرم ده گوتري، به لام دوايي خواز او ته وه بو نيزيكيكي دلسوزو دل گهرم بو مرووف، چ خزم بئ چ بيگانه بئ، چونكه له قورئاندا ده فهرموي: ﴿وَلَا صَدِيقِي حَمِيمٌ﴾ (الشعراء)، ههروه ها براده ري دل گهرم و دلسوزم نيه.

(غَسِيلِينَ): (الْغَسِيلِينَ: غُسَالُهُ أَبْدَانِ الْكُفَّارِ)، چلك و شوراي جهسته ي بيروايه كانه، يا خود: كيم و زوو خاويانه.

(الْخَطِئُونَ): گونا هباران، تاوانباران (خَطَأٌ يَخْطَأُ خَطْئًا وَخَطَأً، الْخِطَاءُ وَالْخَطَأُ: الْعُدُولُ عَنِ الْجِهَةِ، وَأَخْطَأَ فَهُوَ مُخْطِئٌ إِخْطَاءً، مَنْ أَصَابَ فِي الْإِرَادَةِ وَأَخْطَأَ مِنَ الْفِعْلِ، لَكِنْ خِطَأٌ أَنْ تُرِيدَ غَيْرَ مَا تُحْسِنُ، فَتَفْعَلُهُ)، (خَطَأٌ يَخْطَأُ خِطْئًا وَخَطَأً)، واته: گونا هي كردن، گوناخ ده كات، گونا هكردن، (خِطَأٌ) و (خَطَأٌ) ههردووكيان به ماناي گوناخ كردن و، له ته صلي زماني عه رده بييدا به ماناي لادانن له ري، له ولايه ي كه راست و چاكه، به لام (أَخْطَأَ فَهُوَ مُخْطِئٌ إِخْطَاءً)، نه مه به ماناي هه له ي كرد، هه له ده كات، هه له كردن، ياني: كه سيك كه له ويستندا ده پيكي و له كرداردا هه له ده كات، واته: كه سيك كه مه به ستي نيه گوناخ بكات، به لام له كرداردا هه له ده كات، هه

چەند بە دَل نایەوئ هەلەو گوناح بکات، بەلام (خاطيء) کەسێکە بە نیەت و بە کرداریش گوناح و هەلە دەکات، (خَطَا: أَنْ تُرِيدَ غَيْرَ مَا تُحْسَنُ، فَتَفْعَلَهُ)، (خَطَا) ئەوێه شتێک بزانی باش نیەو خراپە، کەچی بتهوئ و ئەنجامیشی بدەي.

مانای گشتیی نایەتەکان

ئەم بیست و پێنج (۲۵) نایەتە موبارەکە، هەموویان تەرخانکراون بۆ باسی پۆژی دوايی، هەلبەتە نایەتەکانی سەرەتاش، ئەو دوازدە نایەتەي پێشتر باسمان کردن، ئەوانیش چاو پێداگیرانیکی مێژوو بوون و، خوا ﷻ سێ جار ان وشەي (حاقة) ی لە سێ نایەتاندە دووبارە کردەو، ئنجا یەکسەر هاتە سەر باسی گەلی سەموودو گەلی عاد، دواتر گەلی فیرعەون و ئەوانەي لەگەلی بوون، یاخود ئەو کۆمەلگایانەي لەپێشیهو بوون، هەر و هەها شارە هەلگیردراوێکان، ئەو چوار گەلی ناویان هێنراوێ گەلە پێشووەکانیش، هەموویان بپێروابوون بە (قارعة)، واتە: ئەو کارەساتەي خەلک دادەچلەکینئ و ڕادەچلەکینئ، کە مەبەست پێی پۆژی دوايیه، ئنجا دواي ئەو چاو پێداگیرانەي مێژوو، خوا ﷻ باسی پۆژی دوايی دەکات، کە دوو قوناغەو هەر کامیان دواي فوو پێداکردنێکی کەرەنا (النفخ في الصور) کە دوو جارە، دێتە پێش و، یەکەمیان ئاخیرزەمان (ساعة) و، دووهمیان هەلسانەو (قیامة) یە.

خوا دەفەر موی: ﴿إِذَا نَفَخَ فِي الصُّورِ نَفْخَةٌ وَاحِدَةٌ﴾، هەر کاتێک فوو بە کەرەنادا کرا، یەک فوو، واتە: بۆ جاری یەکەم فوو ی پێدا کرا، کە لە فەرمايشی پێغەمبەری خوادا ﷺ هاتو: ﴿كَيْفَ أَنْعَمَ، وَصَاحِبُ الصُّورِ قَدْ التَّقَمَ الْقَرْنَ، وَحَتَّى جَهَنَّمُ يَنْتَظِرُ مَتَى يُؤْمَرُ أَنْ يَنْفَخَ﴾ (أخرجه الترمذي: ۳۲۴۳، والطبراني في الأوسط، وابن حبان: ۱۹۳۶، عن أبي سعيد الخدري ﷺ، قال شعيب الأرنؤوط: إسناده صحيح على شرط الشيخين).

واتە: چۆن لە ژیاى دنیادا رابوێرم و خوشگوزەران بىم! لە حالێکدا
خاوەنى کەرەنا (صور) قۆچەکە (قەرن) ى بە دەمەوه گرتووه سەرىشى بەسەردا
نووشتاندۆتەوه، چاوەرپێهە کەى فەرمانى پێ دەکەى، فووى پێدا بکات.

خوادەفەرموى: کاتێک فوو بە کەرەنادا کرا، یەك فوو، واتە: بۆ جارى
یەكەم، ﴿وَحُمِلَتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ فَدُكَّتَا دَكَّةً وَاحِدَةً﴾، لە ئەنجامى فووى یەكەمدا، کە
ئاخىر زەمانى بەدوادا دى، زەوى و چیاىەکان هەلگیران و یەك جار پێکدا دران و
وردو خاش کران، ﴿فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ﴾، لەو رۆژەدا پرووداوهکە (کارەساتەکە)
دەفەرموى، ﴿وَانشَقَّتِ السَّمَاءُ فَهِيَ يَوْمَئِذٍ وَاهٍ﴾، ئاسمانیش لەت و پەت دەبى، لەو
رۆژەدا ئاسمان بى هیزە، واتە: ئەو توندو تۆلى و پتەوییهى گەردوون ئیستا
هەیهى، ئەوهى نامپىن و لىك هەلەوهەشى، چونکە خوا ئەم دۆخەى بۆ تێدا
تاقیکردنەوه مەرووفان و جندان رەخساندووێهێ، هەلیدەگرى و ئەم ژيانە کۆتایى
پێدئى و، قوناغى دیکەى ژيان دئیتە گۆرى، ئەوهش هەمووى باسى ئاخىر
زەمانە، باسى قوناغى یەكەمى رۆژى دوايیه، دواى یەكسەر خوا ﴿يَوْمَئِذٍ﴾ قوناغى
دووهمیشى لەگەڵدا ئاوێتە دەکات، ئەگەرنا لە سوورەتى (الزمر) دا دەفەرموى:
﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ
فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ فِيَّامٍ يَنْظُرُونَ﴾ ﴿٦٨﴾ الزمر، فوو بە کەرەنادا کرا، هەرچى لە
ئاسمانەکان و زەویدا هەیه مرد، (یاخود: لە هۆش خۆى چوو)، مەگەر ئەوهى
خوایهوى نەمرى، (یان لە هۆش خۆى نەچى)، کە مەبەست فریشتەکانن،
ئەگەرنا جندو مەرووف هیچیان نامپن، هەروەها بآندەو ئاژەل و، زژيانداران
هیچیان نامپن، دواى دەفەرموى: ﴿...ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ فِيَّامٍ يَنْظُرُونَ﴾
﴿٦٨﴾ الزمر، دواى جارێکى دیکە فوو پێدا کرا (واتە: بە کەرەنادا)، یەكسەر
هەستان و چاوەرپێان کرد، کەواتە: دوو جار فوو بە کەرەنادا دەکەى، جارى
یەكەمیان دەبێتە هۆى پەیدا بوونی ئاخىر زەمان، واتە: ئەم کەون و گەردوونە
دەپێچرێتەوهو ئاسمان و زەوى وەك خۆیان نامپن، وەك لە سوورەتى (إبراهيم)

دا باسکراۋە^(۱)، لە تەفسیری سوورەتی (الواقعة) دا، کورتە باسیکمان لەو بارەووە کردووە، کە زەوی و چیا یەکان چیان لای دێ؟.

بەلام بۆ جاری دووهم کە فووی پێدا دەکری، قیامەت دێ، واتە: هەڵسانەووە زیندوو کرانەووە نامادەکردنی خەڵک بۆ سزاو پاداشت، بۆیە لێرەدا یەکسەر خوا ﷻ پێکەووەی پەيوەست کردوون، دەفرمووی: ﴿وَالْمَلِكُ عَلَىٰ أَرْجَائِهَا﴾، فریشتەکانیش لەسەر قەرەغەکانی ئاسمان دەبن، لەسەر لیواریەکانی دەبن، ﴿وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمَنِيَّةٌ﴾، لەو پۆژەدا عەرشێ پەرورەدگارت هەشت هەلیدەگرن لەسەریانەووە، واتە: لە سەر ووی فریشتەکانەووە، یان لە سەر ووی ئەوانەووە کە کوو دەکرێنەووە بۆ سزاو پاداشت، لە سەر وویانەووە تەخت و عەرشێ پەرورەدگارت هەلیدەگرن، هەشت فریشتە، یان هەشت دروستکراوی دیکە، یان هەشت کۆمەلە فریشتە، ئیمە نازانین، گەنگ ئەو یە خوا فەرموویەتی: هەشت هەلیدەگرن، لە هەندیک شوێنەواراندا هاتووە، کە ئیستا عەرشێ پەرورەدگار لە لایەن چوار فریشتانەووە هەلگیراوە، لەو کاتەدا دەبن بە هەشت، کە هی چوارەکان هیچ دەقیکی پروون و راشکاوی لەسەر نیە، بەلام ئەو ئەیتە کە هەشتەکان لە پۆژی دوا یی دا لە پۆژی قیامەتدا، تەخت و عەرشێ پەرورەدگار هەلیدەگرن.

﴿يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ﴾، لەو پۆژەدا ئێووە پادەنوێترین، واتە: پێشان دەدرین، ﴿لَا تَخَفَنَ مِنْكَ خَافِيَةٌ﴾، هیچ شتێک لە ئێووە پەنھان نابێ، یانی: هیچ شتێکتان لای پەنھان نابێ و هەموو شتێک دەزانن، هەموو شتێکتان بۆ ئاشکرا دەبێ، یاخود: ﴿لَا تَخَفَنَ مِنْكَ خَافِيَةٌ﴾، هیچ شتێکی ئێووە پەنھان نابێ، هیچ شتێکتان نابێ شیردراووە پەنھان و نەزانراو بێ، هەموو شتێکتان دەکەوێتە گۆرێ، وەک لە شوێنی دیکەدا دەفرمووی: ﴿يَوْمَ تَبْلَى السَّرَائِرُ﴾ (۱) ﴿الطَّارِقُ﴾، ئەو پۆژە ی نەینییەکان دەکەوێتە گۆرێ و ئاشکرا دەبن.

(۱) ﴿يَوْمَ تَبْدُلُ الْأَرْضُ عِبْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتُ وَبَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ﴾ (۱۸) إبراهيم.

ئنجاً خوا ۱۰۰ باسی ئەو دەکات که دوایی مروّفه کان چیان لی به سه ره دای ئەو هی راده نوێرین و هیچ شتیکیان لی په نهان نابن، به ههردوو واتایه که ی، دهفه رموی: ﴿فَأَمَّا مَنْ أَوْفَ كُنْتُمْ بِبَيْنِهِ﴾، ئنجا هه ره که سیک نووسراوه که ی به (دهستی) راستی بدریتهوه، ﴿فَقُولْ هَؤُلَاءِ أَقْرَأُوا كُنْتُمْ﴾، دهلی: ها بگرن نووسراوه که م بیخویننهوه، ﴿هَؤُلَاءِ﴾، واته: ها بیگرن، ﴿أَقْرَأُوا كُنْتُمْ﴾، نووسراوه که م (نامه که م) پروانامه که م بخویننهوه، شانازی پیوه دهکات، که سیک شتیکی هه بی شانازی پیوه بکات، پیخووشه خه لک بیینی، وه که گوتراوه: پیو شهرم نیه، به لکو پیو سه ره به ره زو شانازی پیوه دهکات، ﴿إِنِّي طُنْتُ أَفْ طُنْتُ﴾، حَسَايَه ﴿مَنْ دَلْنِيَا بُوومْ که تووشی لیپرسینهوه که م ده بم، لیردها ﴿طُنْتُ﴾، وه که دوایی له مه سه له گرنگه کانیشدا زیاتر تیشکی ده خهینه سه، یانی: ﴿عَلِمْتُ﴾، یاخود ﴿أَيَقُنْتُ﴾، زانیم، یاخود دلیا بوم، ﴿أَفْ طُنْتُ حَسَايَه﴾، که م تووشی لیپرسینهوه که م ده بم، ئنجا له به ره ئەو هی ئەو کاته دلیا بوم له دنیا دا، که رۆژیک دی لی م ده پرسریتهوه، سزاو پاداشت ههیه، بۆیه خوم ئاماده کردوه، که سیک به رچاوی پروونا که، په ریزی پا که، که سیک ده زانی به ره و کوو ده چی؟ ده زانی چوون خووی بۆ ئاماده بکات، ههروه ها که سیکیش په ریزی پا که، بی با که.

ئهو که سه ش ده لی: م دلیا بوم که پیگه یشتووی لیپرسینهوه که م ده بم و تووشی ده بم، ﴿فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ﴾، ئنجا ئەو جو ره که سه له ژانیکی رازی دایه، ژیا نه که ئەو هیه خاوه نه که ی لی رازییه (فی عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ)، به لام لیردها رازی بوونه که پالدراره ته لای ژیا نه که، بۆ زیده رۆی، یانی: ژیا نه که له خاوه نه که ی رازییه، ته گه رنا له راستییدا ژیا نه که په زامه ندیی به رانه به ره درده پردی و لیپ رازیوو و په سندرکراو (مَرْضِيَةٍ) ه که یه، رازی بووه که خاوه نه که یه تی، یاخود مه به ست پیو ژیا نیکی پر په زامه ندیه، یانی: وه ختی که ته ماشای ئەو ژیا نه ده که ی، هه ره په زامه ندیی و به خته وه ری تیدا به دی ده که ی، ﴿فِي حَنَكٍ عَالِيَةٍ﴾، له باخیکی بلندا، بلند به ههردوو واتای که ئیستا بۆ ئیمه زانراون:

آ- بلند به مانا ماددی و بهر ههسته که ی واته: شوینه که ی بلند.

ب- بلند به مانای مه عنه و یه که شی، واته: باخیکه که له پرووی قه درو قیمهت و به هاوه، زور بالو بهرزه.

﴿قُطُوفُهَا دَانِيَةٌ﴾، چنراوه کانی (میوه چنراوه کانی) نیزیکن، (قُطُوف) کوی (قُطَف)، واته: میوه ی چنراو، (قُطَاف) یش چنین و لیکردنه و دهیه.

میوه چنراوه کانی تهو باخه نیزیکن، واته: دهست گه یاندنه میوه کانی بو چنین و لیکردنه وه، مرووف ماندوو ناکات، ﴿كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ الْأُولَى﴾، (پیشان دهگوتری): بخوون و بخونه وه ته مه گوتراوی قسه یه کی لابر او (مَقُولٌ قَوْلٍ مِّمَّكَ دُفِيٍّ)، واته: بیژهریک پیشان دهلی: که فریشته کانن. بخوون و بخونه وه نوشی گیانتان بی، ﴿هَنِيئًا﴾، خواردن و خواردنه وه یه ک دوایی گرفت ی بهدوادا نه یهت، چ گرفت ی وه ک دهر دو نه خوشیی، چ گرفت ی وه ک پاشه روک و، ته زیهت کیشانی مرووف به فریدانی پاشه روکه که ی، تهو جوړه گرفتانه له بههشت دا نین.

تایا له بهرانبه ر چی دایه، تهو ژیا نه پر ره زامه ندیی ه؟ لهو باخه بهرزه دا، که میوه و بهر ه کانی نیزیکن و پیشان دهگوتری: بخوون و بخونه وه به بی گرفت و کیشه؟ ﴿بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ الْأُولَى﴾، به هو ی ته وه وه که پشتانخستوه له پوژه رابر دو وه کاند، یانی: ﴿بِمَا قَدْ مَتَّمْتُمْ فِي الْأَيَّامِ الْخَالِيَةِ﴾، به هو ی ته وه وه که پشتانخستوه به ثیمان و به کرده وه ی چاک، له پوژه رابر دو وه کاند، واته: له ژیا نی دنیادا، ته مه به نسبته که سائیکه وه، که به دهستی راستیان نامه ی کرده وه کان و پروانامه کانیان وهرده گر نه وه.

﴿وَأَمَّا مَنْ أَوْفَى كَيْبَهُ﴾، به لام که سیک نووسراوه که ی به (دهستی) چه پی بدریته وه: ﴿فَيَقُولُ يَلَيْتَنِي لَأَوْتُ كَيْبَهُ﴾، دهلی: خوژگه نووسراوه که ی خوّمم پی نه درابایه، یانی: ﴿لَمْ أُعْطَ﴾، ﴿وَلَوْلَا دَرِ مَاجِسَايَةِ﴾، ههروه ها خوژگه

ھەر نەمزانیبايە لىپرسىنەو ەكەم چۆنە، ﴿يَلْبِسْهَا كَانَتْ الْقَاضِيَةَ﴾، بريا مردنەكەم
 كە دەمردم يەكجارەككى بووايە و كۆتايى پى ھىنەر بووايە، يانى: (يا لَيْتَهَا
 كَانَتْ الْمَوْتَةَ مَوْتَةً قَاضِيَةً)، خۆزگە مردنەكە مردنىكى كۆتايى پىھىنەر بووايە،
 نەك ژيان و زىندوو كرانهوى بە دودا ھاتبايە، بەلام ئەو خۆزگەو بريايانە
 بى سوودن و، ەك پىشىنان گوتوو يانە: درەختى خۆزگەو بريا بو كەس بەرى
 نەگرتو، ئەو ەس قسەيەكەو دەيلين، ﴿مَا أَغْنَىٰ عَنِّي مَالِي﴾، دەلى: مال و
 سامانەكەم ھىچ سوودى پى نەگەياندم، ئەو مال و سامانەى كۆم دەكردەو،
 لەسەرى خۆم شەرمەزارو عەيبدار كردبوو، بەھۆيەو خۆم گوناھبار كردبوو،
 ھىچ سوودى پى نەگەياندم و پۆيشت، ﴿هَلَكَ عَنِّي كُلُّ شَيْءٍ﴾، دەستەلاتەكەشم
 فەوت، ﴿كُلُّ شَيْءٍ﴾، دەگونجى بە ماناي دەسەلات و دەستپۆيشتوويى بى،
 واتە: دەستەلاتى پوالەتتى، دەشگونجى بە ماناي دەستەلاتى مەنەويى بى،
 يانى: بەلگەكەم، واتە: دەسەلاتەكەم لە دەستم پۆيشت و فەوت، نەما، ئەو
 خەلكەى بە دەورى خۆيەو كۆي كردبوونەو بە پارەى ھەرام و، بە زۆرى
 دەسەلات و خۆسەپاندن، نەما، ياخود: ئەو شتانەى دەمكردن بە بەلگە بو
 خۆم و خۆم پى ئيقناع دەكردن، ئەو برو بيانوانە ھىچيان نەمان و پۆيشتن،
 قيامەت شوينى دەرکەوتنى راستىيەكانە، درۆو دەلەسەو فرت و فیل دادى كەس
 نادات، ﴿خَذُوهُ فَعْلُوهُ﴾، فەرمان دەكرى بە فریشتەكان بيگرن، ئنجا كۆتى بكەن،
 ئەمەش گوتراوى بىژەرىكى قرتىندراو (قُولُ قَائِلٍ مَّحْذُوفٍ)، يانى: (يَقُولُ قَائِلٌ
 لِلْمَلَائِكَةِ: خَذُوهُ فَعْلُوهُ)، بىژەرىك بە فریشتەكان دەلى: بيگرن و كۆتى بكەن،
 (كۆت)يش ئەو ەيەكە لە گەردن دەكرى، يان لە دەستەكان دەكرى، ەك
 كەلەبجە، ھەر ەھا لە پىيەكانيش دەكرى، ﴿مُرَّ لِحَيْمٍ سَلَوُ﴾، دوايى فرییدەنە
 نىو كپەى بەھىزى ناگرى دۆزەخ، ﴿ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ﴾،
 دوايى بيخەنە نىو زنجيرىكەو كە درىژىيەكەى ھەفتا گەزە، يان ھەفتا باسكە،
 واتە: زنجيرەكەى لى بئالينن و ئەو بخەنە نىو زنجيرەكە، چونكە ھەندىك لە

پوونكەرەوان، كە لە ئىوياندا تەبەرىي و ئىبنو كەسىرو زۆرى دىكەش ھەن، بە جۆرىك مانايان لىكدادەتەو، كە بە دىئايى شايستەى فەرمایشى خوا نى، شتى وا بفەرموئى ئەویش ئەوہىە كە دەلئىن: زنجیرەكەى بخەنەتتى بە لای زاریداو با لە پشستەوہى لە كۆمى دەربچن! كە ھەرگىز تەعبىرى وا خوا لە قورئاندا بەكارى نەھىئاوہو ئەگەر واش بووايە دەبوو فەرمووبای: (فَاسْأَلُوهَا فِيهِ)، زنجیرەكە بخەنە ئىوى، بەلام خوا دەفەرموئى: ئەو بخەنە ئىو زنجیرەكە، كەواتە: زنجیرەكەى لى ئىئىن، ئەو با بكەوئىتە ئىو زنجیرەكە، بىگومانیش شتىك ھەفتا گەز بى لە كەسىكى ئىئىنى، بوى وەك كووپەيەك سىندووئىكى ئاسنى لى دى و، ئەو دەچىتە ئىوى، نەك زنجیرەكە بچىتە ئىو ئەو.

پىشەم سەرىە وایان لىكدادەتەو، لە ھالىكدە كە روالەتى بىژە قورئانىيەكە ئەو مانايە ناگەيەنئى!

ئىنجا ئایا بۆچى وای لى دەكرى؟ ﴿إِنَّهٗ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ﴾، بە دىئايى ئەوہش بەھوى ئەوہو، كە بپروای بە خواى مەزن نەبوو، ﴿وَلَا يَحْصُ عَلَىٰ طَعَامِ الْيَتَامَىٰ﴾، ھانىشى نەدەدا بۆ خواردنى نەدار، واتە: بۆ خواردن دان بە نەدار، خووشى نەيدەكردو ھانى خەلكىشى نەدەدا، ﴿فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هُنَا حَمِيمٌ﴾، ئىنجا بەھوى ئەوہوہش، ئەمرو ھىچ دۆستىكى دىگەرم و نىزىك و دىسۆزى نى، نە خرمىك نە دۆستىك، نە برادەرىك، نە دىسۆزىكى بە پەرۆشى نى، ﴿وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِن غَنِينٍ﴾، خواردنىشى نى، جگە لە چلپاو (غىلىن)، كە ھەم بە مانای كىم و زووخواو دى، ھەم بە مانای ئەو ئاوەش كە لە داشۆرىنى برىن و پىستى دۆزەخىيەكان دىتە خواری، واتە: كىم و زووخواو، يان چلكاوى دۆزەخىيەكان، خواردنى ھەر ئەوہى، ﴿لَا يَأْكُلُهُ إِلَّا الْخَاطِئُونَ﴾، ئەو خواردنە پىسەش، تەنيا تاوانباران ئەوانەى بە ئانقەست تاوان و خراپە دەكەن، تەنيا ئەوانە دەيخۆن، نەيفەرمووە: (لَا يَأْكُلُونَ إِلَّا الْمُخْطِئُونَ)، ئەوانەى ھەلە دەكەن، نا، چونكە ھەلە كردن ئەوہىە كەسىك نەزانى شتىك گوناھەو بىكات، ئەو ھەلەيە، بەلام (خاطى) كەسىكە دەشزانى

گوناهہ و دہیکات، دہشزانی حہ پامہ و دہیخوات، ئا ئہوانہ خوار دنہ کھیان ئہ و
جورہ خوار دنہ یہ، خوا پہ نامان بدات.

مەسەلە گەرنەکان

مەسەلە یەكەم:

كاتێك فووی یەكەم بە كەرەنادا دەكرێ، زهوی و چیا یەكان یەكجار پێكدادەدرێن و وردو خاش دەبن و، كارەساقی ئاخیر زەمان دەقەومێ، ئاسمان شەق و پەق و هەلۆەشاو دەبێ و، فریشتەكان دەكەونە كەنارەكانی و، عەرشێ پەرورەدگاریشت، هەشت هەلیدەگرن بەسەریانەوه:

خوادەفرموی: ﴿فَإِذَا نَفَخَ فِي الصُّورِ نَفْخَةٌ وَاحِدَةٌ ۚ وَجُمِلَتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ فَدُكَّتَا دَكَّةً وَاحِدَةً ۚ فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ۚ ۝۱۵ ۚ وَانْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَكُيَوْمَئِذٍ وَاهِيَةٌ ۚ ۝۱۶ ۚ وَالْمَلَكُ عَلَى أَرْجَائِهَا وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ مَنِينٌ ۚ ۝۱۷﴾

شیکردنەوهی ئەم ئایەتانە، لە ھەوت بڕگەدا:

۱- ﴿فَإِذَا نَفَخَ فِي الصُّورِ نَفْخَةٌ وَاحِدَةٌ﴾، ھەر کات فوو بە کەرەنادا کرا، یەك فوو، (الطبري) گوتوو یەك: (وَهِيَ النَّفْخَةُ الْأُولَى)، ئەو فوو یەكەمە، پێشتریش ئاماژەمان بەو فەرماشتە ی پێغەمبەر ﷺ کرد، کە دەفرموی: (كَيْفَ أَنْعَمَ، وَصَاحِبُ الصُّورِ قَدْ التَّقَمَ الْقُرْنُ، وَحَتَّى جَبْهَتُهُ، يَنْتَظِرُ مَتَى يُؤْمَرُ أَنْ يَنْفَخَ) (آخرجه الترمذي: ۳۲۴۳، والطبراني في الأوسط، وابن حبان: ۱۹۳۶۴، عن أبي سعيد الخدري ر.ه)، قال شعيب الأرنؤوط: إسناده صحيح على شرط الشيخين).

واتە: چۆن لە ژبانی دنیا دا رابووێرم و خوشگوزەران بێم، لە حالێکدا خاوەنی کەرەنا، کەرەنای بە دەمیەوێ گرتوو و سەریشی بەسەردا نووشتاندۆتەو، چاوەڕێیە کە ی فەرمانی پێ دەكرێ، فوو ی پێدا بکات!.

دوای نه‌وه‌ی خوا ﷻ له دوازده نایه‌تی پېشوودا، مروّقه‌کانی به گشتی و به تایبته پېپروایه‌کانی ترساندن لهو پوژهی به (الحاقّة) و (القارعة) ش‌ناوی برد، واته: نه‌و پوژهی چه‌سپاوه، یاخود هه‌قی ټیډا ده‌چه‌سپن، نه‌و پوژهی خه‌لك داده‌چله‌کینن، تنجا سه‌ره‌نجامی هه‌ندیک له‌گه‌له پېشووه‌کانی به تایبته گه‌لی عادو سه‌موودو گه‌لی فیرعه‌ون و گه‌لی لوووسی باس کرد، تنجا باسی خودی نه‌و پوژه ده‌کات و ورده‌کارییه‌کانی نه‌و پوژو، نه‌و کارانه‌ی لهو پوژهدا پرووده‌دن، که پوژوی دوايیه، پرووده‌دن، ده‌فهرموئ: هه‌ر کات بوّ یه‌کجار فوو به‌که‌په‌نادا کرا، یه‌ک فوو.

(۲) - ﴿وَحُمِلَتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ فَدُكَّتَا دَكَّةً وَاحِدَةً﴾، زه‌وی و چیا به‌کانیش هه‌لگیران و یه‌کجار پېکدادان، (حُمِلَتِ) خویندراویشه‌ته‌وه: (حُمِلَتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ)، زه‌وی هه‌لگیراو چیا به‌کانی هه‌لگیران، ﴿فَدُكَّتَا دَكَّةً وَاحِدَةً﴾، پېکدادان یه‌ک پېکدادان، زانایان به‌چه‌ند جوړیک ته‌غییران لی کردوه:

أ- هه‌ندیکیان گوتووایه: بوّ وینه (شوکانی): (حُمِلَتِ) یان (حُمِلَتِ)، (رُفِعَتِ مِنْ أَمَاكِنِهَا وَفُلِعَتْ عَنْ مَقَارِهَا)، له شوینی خویان به‌رز کرانه‌وه، هه‌م زه‌ویی و هه‌م چیا به‌کان و هه‌لقه‌ندان لهو شوینه‌ی ټیډا نیشته‌جین (تنجا پېکدا کیشران).

ب- هه‌ندیکیان گوتووایه: (كُسِرَتَا كَسْرَةً وَاحِدَةً)، شکیندراڼ به‌یه‌ک شکانن.

ج- هه‌ندیکیان گوتووایه: (ضَرَبْنَا ضَرْبَةً وَاحِدَةً بَعْضُهُمَا بَعْضٍ حَتَّى صَارَتَا كُتَيْبًا مَهِيلاً)، واته: به‌یه‌کجار پېکدا دران، هه‌ر کامیکیان به‌ویدیکه‌ دادر، تاکو بوونه‌لپیکي نه‌رم.

د- (الطبري) گوتووایه‌تی: (زُلْزَلْنَا زَلْزَلَةً وَاحِدَةً)، به‌یه‌ک له‌رزان له‌رزیندراڼه‌وه.

به‌لام بېگومان ته‌نیا له‌رزانده‌وه‌یان نیه، به‌لکو ټیکشکیندراڼ و وردو خاش کرانیشیانه، وه‌ک له شوینه‌کانی دیکه‌ش دا باسکراوه.

وشه‌ی (دَكَّ) یش وه‌ک چوّن به‌مانای پېکدادان و پېکداکیشران، وی، مانای وردو خاش کردنیش ده‌گریته‌نیو خوئی.

(۳) - ﴿فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ﴾، لهو پړژده دا پرووداوه که پرووده دات، ياخود کاره ساته که دهقه ومی.

بویه ش گوتم: ﴿فَذَكَّا دَكَّةً وَاحِدَةً﴾، ته نیا نه وه نده نیه بله رزیندرینه وه و پیکدا بدرین و، له شوتی خویان به رز بکړینه وه، به لکو ته و ته عبیره تیکشکیندران و ورد و خاش کرانیش ده گړته خوی، چونکه: (الطبري) له (ابن زيد) ده ده لئ: ﴿وَجُمِلَتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ فَذُكِّيَا دَكَّةً وَاحِدَةً﴾، قَالَ: صَارَتْ غُبَارًا، (جامع البيان: ۳۴۸۷۲) واته: بوون به تۆز و خول، واته: چپایه کان و زهوی بوونه تۆزو خول.

(الطبري) ده لئ: (وَلَمْ يَقُلْ: فَذُكِّيَنَّ، لِأَنَّهُ جَعَلَ الْجِبَالَ كَالشَّيْءِ الْوَاحِدِ)، بویه نافه رموی: (فَذُكِّيَنَّ)، واته: ورد و خاش کران؟ چونکه چپایه کان وهك يهك شت دانراون، زهوییش وهك يهك شت، بویه وهك دوو شت پیکدا بدرین باسکراون.

(۴) - ﴿فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ﴾، لهو پړژده دا کاره ساته که پرویدا.

(۵) - ﴿وَأَنشَقَّتِ السَّمَاءُ فَفِي يَوْمٍ وَاحِدَةٍ﴾، ناسمانیش لهت و پهت بوو، تنجا تهو پړژه (ناسمان) بیتهزه، (أَنشَقَّتْ أَي: انْصَدَعَتْ)، واته: ناسمان شق و پهق بوو، قلیشا، لهت بوو، ﴿فَفِي يَوْمٍ وَاحِدَةٍ﴾، ناسمان لهو پړژده دا بیتهزه، (وَاحِدَةٍ أَي: ضَعِيفَةٌ مُسْتَرْخِيَةٌ) بیتهزه، شل بووه وهیهو هه لوه شاوه، هه ندی دیکه گوتوویانه: (مُتَمَرِّقَةٌ ضَعِيفَةٌ)، لیکچپراوو بیتهزه.

(۶) - ﴿وَالْمَلَائِكَةُ عَلَى أَزْجَائِهَا﴾، فریشته کانیش له سره که نارده کانی، (أَرْجَاءَ جَمْعُ رَجَاءٍ)، (رَجَاءَ) یه کهم، (رَجَوَان) دووانه، (أَرْجَاءَ) کویه، (مِثْلُ قَفَا، قَفَوَان، أَقْفَاءَ، أَرْجَائِهَا، أَي: أَطْرَافِهَا وَجَوَانِهَا)، وشه ی (أَرْجَاءَ) کوی (رَجَا) و (رَجَاءَ) ه، یانی: قهراغ و که نار، (رَجَوَان)، واته: دوو قهراغ، هه روهك (قَفَا) واته: پشته مل، (قَفَوَان) واته: دوو پشته مل، تنجا کوی (رَجَاءَ)، (أَرْجَاءَ) ه، هه روهك کوی (قَفَا)، (أَقْفَاءَ) ه، که نارده کان و پشته مله کان.

(الطبري) دهلى: (أَيُّ عَلَى أَطْرَافِهَا وَ جَوَانِبِهَا)، يانې: لەسەر قەراغەکان و تەنیشتەکانی ئاسمان، فریشتەکان دەچنە تەنیشتەکان و قەراغەکانی ئاسمان، لە پوژى دوایى دا، دواى تىکدانى ئاسمانەکان و زەوى و نەمانى حالەت و سیستى ئیستیان.

(الطبري) لە سەعیدی کوپی جوبەیری هیناوه، کە ئایەتی: ﴿وَأَمَّا لَكَ عَلَىٰ أَرْجَائِكَ﴾ ی، ئاوا مانا کردووە: (الْأَرْجَاءُ: أَقْفَاتُ السَّمَاءِ)، (جامع البيان: ۳۴۱۸۲)، (أَرْجَاءُ) واتە: قەراغەکان و کەنارەکانی ئاسمان.

(۷) - ﴿وَيَجْعَلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ مِّنْهُ﴾، لەو پوژەدا عەرشی پەروەردگارت هەشت هەلیدەگرن، وشەى (مَلَكٌ) پێشتریش هینامان کە هەموو (مَلَكٌ) تە مەلائیکەیه، بەلام مەرج نیە هەموو مەلائیکەیهک (مَلَكٌ) بێ، وەک راغیبى ئەصفەهانى دەلى، (مَلَكٌ) ئەوێهە کارو سەرپەرشتیاریهکی پێ سپێدرایى و، وشەى (مَلَكٌ) ناوی کۆیهو بۆ جینسە، واتە: کۆى ئەو فریشتانەى کارەکانیان پێ سپێدراون.

کە دەفەرموێ: ﴿وَيَجْعَلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ مِّنْهُ﴾ بارەگاو تەختی پەروەردگارت لەو پوژەدا هەشت هەلیدەگرن، ئایا ئەو هەشتە مەبەست پێیان چیه؟

أ- هەندێک لە زانایان گوتووینە: (هَمَانِيَّةٌ مِنَ الْمَلَائِكَةِ)، یان (هَمَانِيَّةٌ أَمَلَكٍ)، هەشت فریشتە.

ب- هەندێک گوتووینە: (هَمَانِيَّةٌ صُفُوفٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ)، هەشت ریز لە فریشتان.

ج- دەشگونجی بگوترێ: (هَمَانِيَّةٌ مَجْمُوعَاتٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ)، هەشت کۆمەڵ لە فریشتەکان.

د- دەشگونجی مەبەست هەشت دانەیان کۆمەڵە دروستکراوی دیکەن.

خوا ﷻ پووێ نەکردۆتەوه، ئەو هەشتانە کێن و چێن و چ جوړە دروستکراوێکن؟ بەلام بە بەلگەى ئەوه کە خوا هەموو کاروبارەکانى خۆى بە فریشتان سپاردوون، بە تايهتی کاروبارى ئاسمانان، بۆیه زۆربهی زانایان رایان وایه ئەوانه هەشت فریشتەن، یان هەشت ریز فریشتەن، یان هەشت کۆمەڵە فریشتەن.

(الطبري) ده قيك دينى ده لى: (وَهُمُ الْيَوْمَ أَرْبَعَةٌ، فَإِذَا كَانَ يَوْمُ الْقِيَامَةِ آيَدُهُمُ اللَّهُ بِأَرْبَعَةٍ آخَرِينَ فَيَكُونُونَ ثَمَانِيَةً)، (جامع البيان: ۳۴۸۹۱)، واته: هه لگره کانی تهخت و باره گای خوا، عه رشى خوا، نه مرو چوارن، به لام له روژی هه لسانه وهدا خوا به هیزيان دهکات به چواری دیکه وهه دهنه ههشت.

به لام له رووی سه نه ده وه نه ده دهقه به یه یزه وه، (الطبري) یش روونی نه کردو ته وه نه وه قسه یه سه رچا وه که ی چیه؟ که جگه له (الطبري) زانیه کانی دیکه ش هه ندیکان هیناویانه.

لیره دا با نه دهقه بئین که تیشکی با شترمان بو ده خاته سه ره نه وه ی له وه روژدها روو ده دات، نه وه ش هه مووی جارئ هه ره باسی تاخیر زه مانه، به لام ده گونجی هه لگرتی تهختی په روهر دگار له لایه نی هه شت له دروستکرا وه کانی خوا وه، له وه روژدها په یوه ندیی به روژی قیامه ته وه هه بئ، به لام تیمه نه دهقه لیره دا دینن، که (الطبري) هیناویه تی:

إِنِ الْأَجْلَحِ، قَالَ: سَمِعْتُ الضَّحَّاكَ بْنَ مَرْحَمٍ، قَالَ: إِذَا كَانَ يَوْمُ الْقِيَامَةِ أَمَرَ اللَّهُ السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِأَهْلِهَا، وَنَزَلَ مِنْ فِيهَا مِنَ الْمَلَائِكَةِ، فَأَخَاطُوا بِالأَرْضِ وَمَنْ عَلَيْهَا، ثُمَّ الثَّانِيَةَ، ثُمَّ الثَّالِثَةَ، ثُمَّ الرَّابِعَةَ، ثُمَّ الْخَامِسَةَ، ثُمَّ السَّادِسَةَ، ثُمَّ السَّابِعَةَ، فَصَفُّوا صَفًّا دُونَ صَفٍّ، ثُمَّ نَزَلَ الْمَلِكُ الْأَعْلَى عَلَى مَجْتَبَيْهِ الْيُسْرَى يَجْهَتُهُمْ، فَإِذَا رَأَاهَا أَهْلُ الأَرْضِ نَدَوْا، فَلَا يَأْتُونَ قَطْرًا مِنْ أَقْطَارِ الأَرْضِ إِلَّا وَجَدُوا سَبْعَةَ صُفُوفٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ، فَيَرْجِعُونَ إِلَى الْمَكَانِ الَّذِي كَانُوا فِيهِ، فَذَلِكَ قَوْلُ اللَّهِ: ﴿وَيَقَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ النَّارِ﴾ (۳۲) يَوْمَ تُولَدُونَ مُدْبِرِينَ مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِرٍ... ﴿غَافِرٍ﴾ (۳۳) وَذَلِكَ قَوْلُهُ: ﴿وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا﴾ (۳۴) وَجَاءَ يَوْمَئِذٍ يَوْمِئِذٍ بِجَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ يَنْذِكُرُ الْإِنْسَانَ وَاتَّقِ لَهُ الذِّكْرَ ﴿الفجر﴾ (۳۵) وَقَوْلُهُ: ﴿يَمْعَسِرَ الْإِنْسَانُ إِنْ اسْتَطْعَمَ أَنْ تَنْفَعُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَوَاتِ وَالأَرْضِ فَأَنْفَعُوا لَا تَنْفَعُونَ إِلَّا بِسُلْطَانٍ﴾ (۳۶) الرَّحْمَنُ، وَذَلِكَ قَوْلُهُ: ﴿وَأَنْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَهِيَ يَوْمَئِذٍ وَاهِيَةٌ﴾ (۳۷) (جامع البيان: ۳۴۸۷۳).

واته: نه جلهح ده لئ: گوئیم له زه ححاکي کورې موزاحيم بوو، ده یگوت: [که واته: نه م ده قه مورسه له، به لأم زانایان گوتوو یانه: نه و قسانه ی زانایان تابعین گوتوو یانن، له خووه نه یانگوتوون و هه مه ن له هاوه لانایان بیستوون، نه وانیش له پیغه مبه ری خوا ﷻ به تایبته نه گهر په یوه نندیان به نه و شتانه وه هه بی که نادیار (غیب)ن، به تایبته پوژی دوایی، له پوژی قیامه تدا خوا فهران ده کات به دانیش تووانی ناسمانی یه که م (واته فریشته کان)، ئنجا هه رچی له فریشتان تئیدایه، هه موویان دینه خوارو، دهوری زهوی ده دن، دهوری نه و خه لکesh که له زه ویدایه، ده دن، دوایی فهران ده کات به فریشته کانی ناسمانی دوو م، ئنجا سییه م، ئنجا چوارم، ئنجا پئنجهم، ئنجا شه شه م، ئنجا هه و ته م، ئنجا هه موویان ریز ریز ده وه ستن، ریز له دوی ریز، دوایی (خوا ی) هوکمرانی هه ره به رز، داده به زی (به و شیوه یه بو خوا شایسته یه)، له لای چه پی دوزه خ هه یه، کاتیک خه لکی سه ر زهوی دوزه خ ده بینن، راده که ن، ئیدی ناچنه هیچ گۆشه و که ناریک، له که نار ه کانی زهوی، مه گهر هه و ت ریزی فریشتان ده بینن و به ناچاری ده گه پئنه وه بو نه و شوئنه ی پئشتر لیبوون، نه وه ش مانای قسه ی خوا ی به رزه (که له سه ر زمانی نه و پیاوه ئیمانداره ی به رگری له مووسا ده کات (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) له به رامبه ری فیرعه ون و دارو ده سته که یدا، ده فهرموئ): ﴿وَيَقَوْمِ إِنَّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ التَّنَادِ﴾ (۳۲) يَوْمَ تُولَوْنَ مُدْبِرِينَ مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ... ﴿۳۳﴾ غافر، واته: نه ی خه لکه که م! من له پوژی یه کدی بانگکردنیدا لیتان ده ترسیم، نه و پوژی راده که ن و پشت هه لده که ن، هیچ پاریزه ریکتان نیه.

هه روه ها نه وه مه به ست پی قسه ی خوا ی به رزه، که ده فهرموئ: ﴿وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا﴾ (۳۲) وَجَاءَ يَوْمَئِذٍ يَجْهَرُ يَوْمَئِذٍ يَنْذَكُرُ الْإِنْسَانَ وَأَنَّى لَهُ الذِّكْرُ ﴿۳۳﴾ الفجر، واته: په روه ردگارت و فریشته کان هاتن ریز ریزو، دوزه خ هتندرا، له و پوژده دا مروؤف دئته وه بی ری، به لأم هاتنه وه بیر چ سوودیکي هه یه! هه روه ها نه وه مه به ستی قسه ی خوا ی به رزه، که ده فهرموئ: ﴿يَمْعَرُ أَيْنَ

وَالْإِنْسِ إِنِ اسْتَطَعْتُمْ أَنْ تَنْفُذُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ فَانْفُذُوا لَا تَنْفُذُونَ إِلَّا بِسُلْطَنِ الرَّحْمَنِ، تہی کومہ لی جند و مروؤ! تہ گہر توانیتان دہر بچن لہ گوشہ و کہ نارہ کافی تاسمانہ کان و زہوی، دہر بچن، دہر ناچن، مہ گہر بہ دہستہ لات (تہو دہستہ لاتہ شتان نیہ).

ہہ روہا تہوہش مہ بہستی قسہی خوای بہر زہ، کہ دہ فہ رموی: **وَأَنشَقَّتِ السَّمَاءُ فِي يَوْمِذٍ وَاهِيَةٍ** (۱۶) **الْحَاقَّةُ**، واتہ: تاسمان شہق و پہق بووہ ئنجا لہو رؤژہ دا ہہ لوہ شاوہو بیہیزہ.

مه سه له ی دووه م:

له و رۆژهدا جند و مرووف راده نوێرین و هیچ شتیکیشیان لى شیردراوه نابى و، وەرگره وهی لیستی کرده وه کانى به راسته، به دلخوشییه وه به خه لک ده لى: بیگرن نووسراوه که م بخویننه وه، من دنیابووم تووشی لیبرسینه وه ده بم، ئه وه له ژیا تیکی پر رهامه ندی دایه، له باخکی بلندی میوه نزیك، پێیان ده گوێرئى: بخوون و بخوئنه وه نووشی گیانتان بئى:

خوا ده فهرموى: ﴿يَوْمَئِذٍ نُّعْرَضُونَ لَا تَخْفَى مِنْكُمْ خَافِيَةٌ﴾ (١٨) فَأَمَّا مَنْ أَوْفَكَ كُنْبَهُ، بِمِثْلِهِ، فَيَقُولُ هَؤُلَاءِ أَمْرُهُمْ أَكْبَرُ وَإِنِّي لَمَلِكٌ حَسْبَاءِ (١٩) إِنْ لَمْ يَكُنْ أَتَى مُلْكٍ حَسْبَاءِ (٢٠) فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضٍ (٢١) فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ (٢٢) قُطُوفُهَا دَانِيَةٌ (٢٣) كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا مَّا اسْلَقْتُمْ فِي الْأَيَّامِ الْخَالِيَةِ (٢٤) ﴿﴾

شیکردنه وهی ئه م، ئایه تانه، له نۆ برگه دا:

١- ﴿يَوْمَئِذٍ نُّعْرَضُونَ لَا تَخْفَى مِنْكُمْ خَافِيَةٌ﴾، له و رۆژهدا راده نوێرین هیچ په نهانیکتان لى ناشیررته وه، واته: دواى ئه وهی ئاخیر زه مان دئى، ئنجا قوناغی قیامهت دئى، دواى ئه وهی هه شت له دروستکراوه کان عه رش و تهختی پهروه ردگار هه لده گرن: ﴿يَوْمَئِذٍ نُّعْرَضُونَ﴾، له و رۆژهدا راده نوێرین، ﴿لَا تَخْفَى مِنْكُمْ خَافِيَةٌ﴾، ﴿لَا تَخْفَى﴾، خوێندراویشه ته وه: (لَا يَخْفَى مِنْكُمْ خَافِيَةٌ)، هیچ په نهانیکتان لى ناشاررته وه و ن نابى.

ئه م رسته یه چوار واتای هه ن:

أ- ﴿لَا تَخْفَى مِنْكُمْ خَافِيَةٌ﴾، (لَا تَخْفَى عَلَى اللَّهِ مِنْكُمْ خَافِيَةٌ، لَأَنَّهُ عَالِمٌ بِجَمِيعِكُمْ مُحِيطٌ بِكُلِّكُمْ)، واته: هیچ شتیکتان له خوا په نهان و شیردراوه نیه، چونکه زانا یه به تیکر اتان و، ده و ره ده ری هه موو شتیکتانه.

ب- ﴿لَا تَخْفَى مِنْكُمْ خَافِيَةٌ﴾، واته: له و راستییانه ی له دنیا دا پێیان بپروابوون، له و رۆژهدا هیچ شتیکتان لى په نهان نابى و، هه موو شتیکتان بۆ ئاشکرا ده بئى.

ج- ھەرۈھە ئەو واتايش دەگەيەنئى، ۋەك لە سوورپەتى (الطارق)دا، دەفەرەمۆئى: ﴿يَوْمَ تَبْيَضُّ الْوُجُوهُ﴾ ۱، ۋاتە: ئەو پۇژۇھ ھەموو نەيتىيەكان دەكەونە گۆرۈي و ئاشكرا دەبن.

د- لەو پۇژۇدا ھېچ كام لە نىەت و قسەو كەدەوھ پەنھانەكانتان لىتان شىرراوھ نابن و ھەموويانتان بۇ دەردەكەون.

۲- ﴿فَأَمَّا مَنْ أَوْفَىٰ كَيْبَهُ بِسَمِيهِ﴾، ئنجا ھەر كەسيك نووسراوھكەي بدريتەوھ دەستى راستى، ۋاتە: لىستى كەدەوھكەي بدريتەوھ دەستى راستى، پەروانامەكەي بە لای راستىدا بىدرىتەوھ.

۳- ﴿فَيَقُولُ هَؤُلَاءِ أَمْرًا كَنِيَةً﴾، ئەوھ دەلئى: ھا بىگرن، بىخوئىننەوھ نووسراوھكەم، (هَؤُلَاءِ: تَعَالُوا، ۋەرن، ھەندىكىش گوتوويانە: (هَؤُلَاءِ: خُذُوا)، بىگرن، پىشم وايە دووھمیان زياتر راستە، ھەرچەندە ﴿هَؤُلَاءِ﴾ مانای (ۋەرن)يش دەگەيەنئى، بەلام لىرەدا بە مانای (بىگرن)ە.

﴿أَفَرَأَوْا كَنِيَةً﴾، نووسراوھكەم بخوئىننەوھ، پىشتەر گوتمان (هَؤُلَاءِ) بە مانای (خُذْ)، پىچەوانەي (هَاتِ) بە مانای (أَعْطِ)، ۋەك خوا فەرموويەتى: ﴿قُلْ هَاسِئُوا بِرُءُوسِكُمْ ...﴾ ۱۱۱، البقرة، بلى بەلگەكانتان بىنن، ئنجا ﴿هَؤُلَاءِ﴾، لە پرووى رىزمانىيەوھ پىتى دەگوترى: ناوى كردار (اسم فعل) بە مانای: ھا بىگرن و، بۇ كۆيە، (هَؤُلَاءِ) بىگرە، بۇ تاكەو ﴿هَؤُلَاءِ﴾، بۇ كۆيە، ۋاتە: بىگرن، زانايان گوتوويانە: ئەم وشەيە (هَؤُلَاءِ) و ﴿هَؤُلَاءِ﴾، چەند زار (لەجە)يكي تىدا ھەن، باشترييان ۋەك زۆر بەي تەفسىرەكان گوتوويانە، بۇ ويئە: (القرطبي) ئەوھيە:

(هَؤُلَاءِ: لِلرِّجَالِ، هَؤُلَاءِ: لِلْمَرَأَةِ، هَؤُلَاءِ: لِلْإِثْنَيْنِ مِنْهُمَا، هَؤُلَاءِ: لِلرِّجَالِ، هَؤُلَاءِ: لِلنِّسَاءِ)، (هَؤُلَاءِ) بگرە، بۇ پياويك، (هَؤُلَاءِ) بگرە، بۇ ئافرەتتەك، (هَؤُلَاءِ)، ھەردوكتان بگرن، بۇ دوو پياوو دوو ئافرەت، بە جيا جيا، (هَؤُلَاءِ) بگرن، بۇ كۆمەلە پياويك، (هَؤُلَاءِ)، بگرن، بۇ كۆمەلە ئافرەتتەك.

که‌واته: ﴿فَقُولْ هَؤُلَاءِ أَقْرَبُ وَأَكْنَبُ﴾، یانی: ده‌لئی: ها بیگرن خه‌لکه‌که نووسراوه‌که‌م بخویننه‌وه، ئنجا کاتیک پیاوان و ئافره‌تانیس پیکه‌وه ده‌بن، له پێ‌زمانی عه‌ره‌بیدا پیاوان زāl ده‌کری‌ن به‌سه‌ر ئافره‌تاندا، واته: نه‌ی خه‌لکه‌که به‌ پیاوو ئافره‌ته‌وه! ها بیگرن، ﴿أَقْرَبُ وَأَكْنَبُ﴾، نووسراوه‌که‌ی من بخویننه‌وه.

(٤)- ﴿إِنِّي ظَنَنْتُ أَنِّي مُلَاقٍ حِسَابِيَّةٍ﴾، من د‌ل‌نیابووم گه‌یشتووی لی‌پ‌رسی‌نه‌وه‌که‌مم، به‌ ر‌وا‌له‌ته‌که‌ی ته‌گه‌ر (ظَنٌّ) به‌ گومان لێ‌ک بد‌ری‌ته‌وه، یانی: من گومانم وابوو تووشی لی‌پ‌رسی‌نه‌وه‌که‌م ده‌بم، به‌لام ته‌گه‌ر ورد سه‌رنج بد‌ه‌ین (ظَنٌّ) له‌ هه‌ندێ‌ک سیاق له‌ قور‌ئاندا، نا‌گو‌نجی به‌ مانای گومان بێ، به‌ل‌کو به‌مانای زانی‌نه، یاخود به‌ مانای د‌ل‌نیاییه، چون‌که که‌سێ‌ک هه‌ر گومانی وابێ، تووشی لی‌پ‌رسی‌نه‌وه‌ ده‌بێ، ئه‌وه نه‌ک هه‌یج ئازایه‌تی نیه، به‌ل‌کو بێ‌روایشه! خ‌وای به‌رز ده‌فه‌رم‌وێ: ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا...﴾ (١٥) الح‌ج‌رات، بر‌واداران ته‌وانه‌ن که بر‌وایان به‌ خ‌واو پێ‌غه‌مبه‌ره‌که‌ی هه‌یه، دوای‌ش هه‌یج دوو د‌ل‌بیان نیه، هه‌روه‌ها خ‌وای به‌رز چه‌ند جارێ‌ک له‌ قور‌ئاندا ده‌فه‌رم‌وێ: ﴿وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ﴾ (١) الب‌ق‌رة، ته‌وان د‌ل‌بیان به‌ مه‌نز ل‌گای ک‌وتایی.

که‌واته: لێ‌ره‌دا (ظَنٌّ) به‌ مانای زانیاری و د‌ل‌نیاییه.

(الط‌بری) له (ابن زید) ه‌وه ده‌ه‌یتی، ده‌لئی: قَالَ: إِنَّ الظَّنَّ مِنَ الْمُؤْمِنِ يَقِينٌ، وَإِنْ عَسَى مِنَ اللَّهِ وَاجِبٌ: ﴿فَعَسَىٰ أَنْ يَكُونَ مِنَ الْمُفْلِحِينَ﴾ (١٧) القصص، (جامع البیان: ٣٤٩٠٠)، واته: (ظَنٌّ) له‌ بر‌وادار (واته: له‌ هه‌ر سیاقێ‌کدا له‌ قور‌ئاندا (ظَنٌّ) پ‌ل‌د‌رابێته‌ لای بر‌وادار)، به‌ مانای یه‌قین و ج‌یی د‌ل‌نیاییه، هه‌روه‌ها هه‌ر کات خ‌وا (ع‌سی) ب‌و خ‌وی به‌کاره‌ینا، مانای پ‌ت‌ویستبوون ده‌گه‌یه‌نی، وه‌ک: ﴿فَعَسَىٰ أَنْ يَكُونَ مِنَ الْمُفْلِحِينَ﴾ (١٧) القصص، واته: ن‌یزیکه‌و له‌وانه‌یه له‌سه‌ر‌ف‌رازان ب‌ی، یانی: مس‌و‌گه‌ر له‌وانه.

ت‌یستاش با دوو ه‌وونه ب‌و (ظَنٌّ) به‌ی‌نی‌نه‌وه، که نا‌گو‌نجی به‌ مانای گومان ب‌ی و به‌ مانای زانیاری و د‌ل‌نیاییه:

۱- له سوورەتی (البقرة) دا دەفه رموی: ﴿الَّذِينَ يُظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلَاقُوا رَبِّهِمْ وَأَنَّهُمْ إِلَيْهِ رَاجِعُونَ﴾ (البقرة، واتە: ئەوانەى دڵنیان کە بە پەرورەدگاریان دەگەن و بۆلای وى دەگەرێنەوه.

۲- ھەر وەھا لە سوورەتی (البقرة) دا، خوا ﷻ دیسان لە بەسەرھاتی (طالوت) دا، وشەى (ظَنَّ) بەکار دەھێنێ و بێگومان مەبەست پێى دڵنیاى، کە دەفه رموی: ﴿قَالَ الَّذِينَ يُظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلَاقُوا اللَّهَ كَم مِّن فِتْنَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِتْنَةٌ كَثِيرَةٌ بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّادِقِينَ﴾ (البقرة، ئەوانەى دڵنیان بە دیدارى پەرورەدگاریان دەگەن، گوێتان: زۆر جارێان کۆمەڵێکی کەم بەسەر کۆمەڵێکی زۆر دا زāl بوون، بە مۆلەتی خواو خواش لەگەڵ خۆراگرانە، کەواتە: ئەمە بنچینەى کى چاکە، وەك (ابن زید) گوێتووێتی، کە دیارە لە ئەنجامى تێوەڕامان و ئیستێقراى ھەموو سیاق و ئایەتەکاندا، ئەو بنچینەى ھەڵھێنجاو، وەك مەن دوو نمونەم لە سوورەتی (البقرة) دا بۆ ھێنانەوه، کە ھەر کاتێک (ظَنَّ) بۆ پرۆادار بەکارھێتێ، مەبەست پێى دڵنیا (یقین) ە، لەبەر چى؟ ھەندیک لە زانایان شیکردنەوھیان بۆ کردووە دەلێن:

أ- لەبەر ئەوھى ئیمان و پرۆا کە دەست پێ دەکات، مەوفاى یەكسەر یەقینی نیە، بەلکۆ پلە پلە، پێشێ گومانێکی زāl ھەبە، دواى وردە وردە بەھێز دەبێ و دەبێتە زانیاری، دواى دەبێتە جێى دڵنیاى، ئنجا چونکە سەرەتای ئیمان ھێنان لە گومانەوه دەست پێ دەکات، بۆیە جارى وایە لە ئیمانەکەدا سەرەتاو دەستپێکەکەى پرەچاو کراو، گومان (ظن) ی بۆ بەکارھێتێ.

ب- یاخود (ظَنَّ) وەك چۆن مانای گومانى ھەبە، گومانى زāl، بەھەمان شێوە مانای یەقین و دڵنیاى ھەبە.

(ابن عبيبة) خاوەنى (البحرُ المذيد في تفسير القرآن المجيد) دا^(۱)، لە (أبو السعود) ی خواستۆتەووە دەلێ: (التَّعْبِيرُ بِالظَّنِّ، لِلإِسْعَارِ بِأَنَّهُ لَا يَقْدَحُ فِي الإِعْقَادِ، مَا يَهْجَسُ فِي النَّفْسِ مِنَ الْخَطَرَاتِ الَّتِي لَا تَنفَكُ عَنْهَا الْعُلُومُ النَّظَرِيَّةُ غَالِبًا).

منيش تېينيه كه ييم پى جوانه.

واته: بويه ليره دا (بو ثيمان) ته عير به گومان (ظن) كراوه، اهر چه نده مه به ست پى يه قين و دنيايه، به لام بويه به وشه ي (ظن) ده رپر دواوه بؤ زانين و هه ست پيكر دنى ته وهيه، كه ته گهر جار جار خه ته ره يه كه به دلدا بى، كه زانباريه و ده ده سته تزاوه كان لى خالى نابن، ته وه زيانى نيه بؤ پروا، (ته گهر جار جار مروف شتيكى به دلدا بى و دوو دلييه كه، خه ته ره يه كه، شتيكى خراپ).

(۵) - ﴿فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ﴾، نجا ته وه له ژيانىكى پر ره زامه ندى دايه، (الطبري) ده لى: (فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ)، واته: له ژيانىك دايه پر ره له زامه ندى.

هه روه ها و اتايه كى ديكه شى بو ليكد او ده وه ده لى: (عِيشَةٍ فِيهَا الرِّضَا)، له ژيان و گوزهر انيك دايه ره زامه ندى تيدايه، نجا تايا عه رهب ته عيرى و ايان هه يه؟ به لى: ده گوتري: (لَيْلٌ نَائِمٌ، وَسِرٌّ كَاتِمٌ، وَمَاءٌ دَافِقٌ)، (لَيْلٌ نَائِمٌ) يانى: (لَيْلٌ نَائِمٌ فِيهِ الْمَرْءُ)، شه ويكى خه وتوو، يانى: شه ويك كه مروف تيدا خه وتوه، (سِرٌّ كَاتِمٌ)، نه ينيه كى شيره روه، يانى: نه ينيه كه كه خاوه نه كه شيره روه وه، (مَاءٌ دَافِقٌ)، ناويكى ده رقوليو، يانى: ناويك كه ده رقوليزاوه، هه موو ته و ته عيرانه هاتوون.

(۶) - ﴿فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ﴾، واته: له باخى بلندايه، بلنديه كه هه ماناى رواله تى و به ره هه ستى ده گه يه نى، هه ماناى مه عنه وييشى ده گه يه نى، يانى: له رووى مه عنه وييه وه زور بلندو بالايه و به نرخ پر به هايه.

(۷) - ﴿فُطُوفُهَا دَائِمَةٌ﴾، (ميوه) چنراوه كانى نيزيكن، (فُطُوفُ أَي: مَا يُقْطَفُ مِنَ الْجَنَّةِ مِنْ ثَمَرِهَا، ذَانِ قَرِيبٍ مِنْ قَاطِفِهِ)، واته: ته وهى له باخه كه ده چنرى (له ميوه كانى)، ئاسان و نيزيكه له باباى چنهرى (ته وه كه سه ي ده چنرى)، (فُطُوفُ)، كوى (قُطِفَ) ه، يانى: (مَقْطُوفٌ) ه، ليكراوه، چنراو ته وهى ده چنرى، (قُطَافٌ) پر و سه ي چنينه كه يه، (دَائِمَةٌ) ش سيفه تى (قُطُوفٌ) ه، واته: چنراوه كان نيزيكن.

۸- ﴿كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا﴾، واته: پٺيان دهگوتری: بخون و بخونهوه، بڼ گرفت، (الطبري) دهلی: (هَنِئًا: لَا تَتَأَدُّونَ مِمَّا تَأْكُلُونَ، وَلَا مِمَّا تَشْرَبُونَ، وَلَا تَحْتَاجُونَ مِنْ أَكْلِ ذَلِكَ إِلَى غَايِطٍ وَلَا بَوْلٍ)، واته: (هَنِئًا) يانی: به هوئی نهووهه که دهیخون و دهیخونهوه، تووشی نازار نابین، ههروهه به هوئی نهو خواردن و خواردنهوهوه، ههوجیی پیسایي کردن و ميز کردن نابین.

تایا ئەو یاداشتەیان بەهۆی چیه وەهیه؟!

۹- ﴿يَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ الْفَالِغَةِ﴾، به هوی نهوهوه که پیشتانخستوه له روژانی رابردوودا، (الطبري) ده‌لی: (أَيُّ عَلَى مَا قَدَّمْتُمْ فِي دُنْيَاكُمْ لِأَخْرَجْتُمْ مِنَ الْعَمَلِ بِطَاعَةِ اللَّهِ: ﴿فِي الْأَيَّامِ الْفَالِغَةِ﴾)، به هوی نهوهوه که له ژبانی دنیاتاندا پیشتانخستوه له کردهوه، بو روژي دواييتان بو مه‌زلگای کوټاييتان، به فه‌رمانبه‌ری و ملکه‌چیي بو خوا، له روژانی رابردوودا.

(الطبري) له قه تادهوه ئەم تەعبیرهش دینى: (أَيَامُكُمْ هَذِهِ أَيَّامٌ خَالِيَةٌ هِيَ أَيَّامٌ فَائِيَةٌ، تُؤَدِّي إِلَى أَيَّامٍ بَاقِيَةٍ)، (جامع البيان: ٣٤٩٠٥) ئەم رۆژانه تان (ئەمى خەلكینه!) رۆژانى تێپەریون، رۆژانى تەواو بوون، كە سەر دەكێشن بۆ رۆژانى بەردهوام و بى كۆتایی لە رۆژی دواى دا.

له زور شوینی قورئان دا، خوا ﷺ باسی نازو نعيمه ته کافي بهه هشت ده کات و زور جار باسماں کړدوه، ليره ش دا نه و فهرمايشته ي پيغه مبهري خوا ﷺ دينين، که ده فهرموئ: (اِنَّهُمْ يَعْشَوْنَ فَلَا يَمُوتُوْنَ اَبَدًا، وَيَمُوتُوْنَ فَلَا يَمُوتُوْنَ اَبَدًا، وَيَنْعَمُوْنَ فَلَا يَمُوتُوْنَ اَبَدًا، وَيَمُوتُوْنَ فَلَا يَمُوتُوْنَ اَبَدًا) (اخرجه مسلم: ۲۱۳۷)، واته: بهه هشتيه کان له بهه هشتا ده ژين، ههرگيز نامرن، ته ندروست ده بن و، ههرگيز نه خوښ ناکه ون، له خوښي و چيژو له زه تدا ده بن و ههرگيز گرفت و ناروحتي نابين، ههر گه نج ده بن و ههرگيز بير نابن.

بېگومان حال و بارودۆخى ژيانى بههشت وەك ھى ژيان دنياىيە، بەلكو واپىدەچى ھى بەرزەخىش بە ھەمان شىوھبى، دواى ئەوھى ڤووحى مروّف لەو جەستە خاكىيەى دەچىتە دەر، وا پىدەچى كات (زەن) بوەستى و بەو شىوھبەى ھى ئىرە نابى، ھەر بۆيە ئەوانەى ئىستا لە قۇناغى بەرزەخدان، ئەگەر لەوھتەى مروّف لەسەر زەوييە، ئنجا مليۆتيك سالا يان زياتر يان كەمترە، زۆر لە مېژە لەوئى لە ژيانى بەرزەخى دان، بېگومان ژيانىان وەك ھى ئىرە نيە، كە لىرە مروّف بەشى حەفتا ھەشتا نەوھد سالتىك دەكات، كەچى لە قۇناغى بەرزەخدا ھەزاران سالا لەوئىن، چ لە خۆشىيدا بن، وەك پىغەمبەرەن (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَ السَّلَام) و صيدىقان و شەھيدان و صالحان، چ لە ناخۆشىيدا بن، وەك ھەموو ئەو فیرەوون و طاغووت و خو سەپنەر و بېپروا و كەللە ڤەقائەى، دژايەتیی پىغەمبەرانیان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَ السَّلَام) كردوھ.

مەسەلەى سېئەم و کۆتایی:

وەرگرەوانی لیستی کردەوه کانیان بە دەستی چەپ، بە کجار خەفە تبارو پەشیمان دەبن و مردن بە ئاوات دەخوازن و، دواى کۆت دەکرین، پاشان بە زنجیریکی خەفتا گەزىی زنجیر پیچ دەکرین، ئەویش لە سۆنگەى پێروایانەوه بە خوای مەزن و، هاوکاریی نەکردنی نەداران و هان نەدانى خەلکیش، بۆیە لە قیامەتدا هیچ دڵسۆزیکیان نابێ و، خۆراکیشان جگە لە زووخوا نابێ و بە هۆی تاوانبارییەوه:

خو! دەفەرموی: ﴿وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِشِمَالِهِ، فَيَقُولُ يَلَيِّنِي لَرَأُوتَ كِتَابِهِ﴾ (٢٥) ﴿وَلَرَأْدَرِ مَا حِسَابِهِ﴾ (٢٦) ﴿يَلَيِّنُهَا كَانَتْ الْقَاضِيَةَ﴾ (٢٧) ﴿مَا أَغْنَىٰ عَنِّي مَالِي﴾ (٢٨) ﴿هَلَكَ عَنِّي سُلْطَانِيَّةٌ﴾ (٢٩) ﴿خَذُوهُ فَعْلُوهُ﴾ (٣٠) ﴿ثُمَّ لَنُحْجِمَنَّ صَلْوَهُ﴾ (٣١) ﴿ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ﴾ (٣٢) ﴿إِنَّهُ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللهِ الْعَظِيمِ﴾ (٣٣) ﴿وَلَا يَحْضُ عَلَىٰ طَعَامِ الْمَسْكِينِ﴾ (٣٤) ﴿فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هُنَا حَمِيمٌ﴾ (٣٥) ﴿وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غَيْرِ﴾ (٣٦) ﴿لَا يَأْكُلُهُ إِلَّا الْخَاطِفُونَ﴾ (٣٧).

شیکردنەوهی ئەم ئایەتانه، لە چوارده بڕگەدا:

(١)- ﴿وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِشِمَالِهِ﴾، بەلام کەسێک نووسراوەکەى (لیستی کردەوه کانی) بدرێتەوه دەستی چەپی.

(٢)- ﴿فَيَقُولُ يَلَيِّنِي لَرَأُوتَ كِتَابِهِ﴾، دەلێ: خۆزگە نووسراوەکەمم پێنەدرا بایەوه، وەرەم نەگرتبایەوه.

(٣)- ﴿وَلَرَأْدَرِ مَا حِسَابِهِ﴾، خۆزگە نەمزانیایە لێپرسینەوهکەم چۆنە، (آی: لێتێی لێم آدر ما حِسَابِهِ)، خۆزگە نەمزانیایە لێپرسینەوهکەم چییە، وشەى (ما) بۆ پرسیارکردنە (ما) إِسْتِفْهَامِيَّةً، واتە: نەمزانیایە لێپرسینەوهکەم چییە.

۴- ﴿يَلْبِثَهَا كَانَتْ الْقَاضِيَةَ﴾ ئەي خۆزگە مردنى رابردوو يەكجارەككى بووايه، (ھا) ى (لېتھا) دەگەرېتھو بۇ زانداروڭك بەپىي سىياق، يانى: (لَيْتَ مَوْتِي أَوْ مُصِيبَتِي كَانَتْ الْقَاضِيَةَ)، بريا بەلەيكەم يان مردنەكەم يەكجارەككى بووايه، واتە: كۆتايى پېھنەر بووايهو كارى منى ھەلېربىايە، يانى كۆتايى بە بوونى من ھېنابايە، چونكە (قَضَى عَلَيْهِ) واتە: نەيھىشت و كۆتايى پى ھېنا، دەگوترى: (ضَرَبَهُ ضَرْبَةً قَاضِيَةً)، لېدانىكى لېدا كۆتايى پى ھېنان، لېرەدا باباي بېرېروى دۆزەخى سى خۆزگان دەخوازى، بەلەم بە دلىيائى دارى خۆزگەو بريا بۇ كەس بەرى نەگرتو، تاكو بۇ ئەو بەر بگرى.

۵- ﴿مَا أَغْنَىٰ عَنِّي مَالِي﴾ مَال و سامانەكەم ھېچ سوودى پى نەگەياندم، (ما) دەگونجى لابرە (نافىة) بى، يانى سوودى پى نەگەياندم، دەشگونجى پرسىارکردانە (استفهامية) بى، ﴿مَا أَغْنَىٰ عَنِّي مَالِي﴾ مَال و سامانەكەم چ سوودىكى پى گەياندم؟ ھەر كام لە: ﴿مَالِي﴾ و ﴿سُلْطَانِي﴾ ش، خوئندراونەو: (مالي و سُلْطاني)، يانى: ﴿مَا أَغْنَىٰ عَنِّي مَالِي﴾، ﴿هَلْكَ عَنِّي سُلْطَانِي﴾، خوئندراونەو: (ما أَغْنَىٰ عَنِّي مالي)، (هَلْكَ عَنِّي سُلْطاني)، كە (ھ) ى سەر: ﴿مَالِي﴾ و ﴿سُلْطَانِي﴾، بۇ وەستانن، ئەگەرنا لە ئەسل دا ئەو دوو وشەيە (مالي) و (سُلْطاني)ن.

۶- ﴿هَلْكَ عَنِّي سُلْطَانِي﴾، دەسەلاتەكەم لە دەست چوو، رۆيشت، (سُلْطَان) دەگونجى بە ماناي دەسەلات و دەستروېشتوويى بى و، دەشگونجى (سُلْطَان)، بە ماناي بەلگە بى، ھەرودەھا: ﴿مَا أَغْنَىٰ عَنِّي مَالِي﴾ ش، دەگونجى دوو واتاي ھەبن:

أ- (مالي) واتە: ئەوھى ھى من بوو، سوودى پى نەگەياندم، يان چ سوودىكى پىنگەياندم؟
ب- (مالي) يانى: مَال و سامانەكەم، سوودى پىنەگەياندم، يان چ سوودىكى پىنگەياندم؟

۷- ﴿خَذُوهُ فَعْلُوهُ﴾، بېگرن، ئنجا كۆتى بكەن، لېرەدا قسەيەك يان گوتنىك تەقدىر كراو: (يَقُولُ اللَّهُ لِلْمَلَائِكَةِ لِزْبَانِيَّةٍ)، خوا بە فرىشتە دۆزەخەوانەكان دەفەرموى: ﴿خَذُوهُ فَعْلُوهُ﴾، بېگرن، ئنجا كۆتى بكەن، مەبەست لە گرتن، وېراى گرتى روالەتتى، خستە زېر پكېف و كۆنترۆلېشە.

(وَعُلُّوه: أَمَرَ مِنْ غَلَّةٍ إِذَا وَصَعَهُ فِي الْغُلِّ، وَهُوَ الْقَيْدُ الَّذِي يُجْعَلُ فِي عُنُقِ الْجَبَانِي أَوِ الْأَسِيرِ)، وشەى (غُلُّوه) فەرمانە لە (غَلَّة)، کاتیکی بخریته کۆتەوه، یانی: کۆت بخریته گەردنیەوه، کە بریتیە لەو کۆتەى دەخریته گەردنی بابای تاوانبار یاخود دیلەوه.

۸- ﴿مُرَّ الْجَحِيمَ سَلُوهُ﴾، دوای بیخەنە نیو کلەهى (سەوزى) ئاگرەوه، ﴿مُرَّ﴾ لێرەدا (لِلرَّيِّبِ الرُّبِّيِّ)، بۆ ریزبەندى پلە پلەییە، چونکە گرتن و کۆتکردنەکەى شتیکیە، بەلام لەوه گرنگتر ئەوهیە کە بخریته نیو دۆزەخەوه.

۹- ﴿مُرَّ فِي سَلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ﴾، دوای بیخەنە نیو زنجیریکی حەفتا گەزییەوه، ئەمەش دیسان بۆ ریزبەندى پلە پلەییە، چونکە لە ھى پێشووش خراپتر ئەوهیە کە بخریته نیو زنجیریکیەوه، کە ئەندازەکەى حەفتا گەزە، حەفتا باسکە، واتە: بیخەنە نیو زنجیریک و زنجیرەکەى لى ئىتالین، (ذَرْع) بە مانای ئەندازە دى، (أَي: قِيَاسٌ طُولُهَا)، ئەندازەى درێژییەکەى، (ذِرَاع) یش یانی: باسک، (ذِرَاعُ الْيَدِ)، دەشگونجى ژمارەى حەفتا (۷۰) بۆ زۆری بى، دەشگونجى بۆ دیاریکردن بى و پێک (۷۰) گەز، حەفتا باسک بى، کە دەفەرموى: ﴿فَاسْلُكُوهُ﴾، (وَمَعْنَى فَاسْلُكُوهُ: اجْعَلُوهُ سَالِكًا، أَيْ دَاخِلًا فِي السَّلْسِلَةِ، وَذَلِكَ بِأَنْ تَلْفَ عَلَيْهِ السَّلْسِلَةُ فَيَكُونُ فِي وَسْطِهَا، وَيُقَالُ: سَلَكَ، إِذَا أَدْخَلَهُ فِي شَيْءٍ)، واتە: بیخەنە نیو زنجیرەکە کە زنجیرەکەى لى ئىتالینى و ئەو بکەوێتە نیو زنجیرەکە، چونکە (سَلَكَ أَيْ: أَدْخَلَهُ)، خستىە نیوى، ھەروەھا (أَسْلَكَهُ) ش بەھەمان شێوە، (الذَّرْعُ: كَيْلٌ طُولِ الْجِسْمِ بِالذَّرَاعِ، وَهُوَ مِقْدَارٌ مِنَ الطُّولِ مُقَدَّرٌ بِذِرَاعِ الْإِنْسَانِ، وَكَانُوا يَقْدَرُونَ بِمِقَادِيرِ الْأَعْضَاءِ مِثْلَ الذَّرَاعِ، وَالْأَصْبُعِ، وَالْأُمْلَةِ، وَالْقَدَمِ)، (ذَرْع) ئەندازەى درێژی جەستەى بە (باسک) کە بریتیە لە ئەندازەىەک درێژی، بە ئەندازەى درێژی باسکی مروڤ {کە لە بن ھەنگلیەوه تاكو سەرە پەنجەى دەگریتەوه}، عەرەب عەدەتیان وابوو بە ئەندامەکان شتیان دەپێوا، وەك باسک و پەنجەو سەرە پەنجەو پێ، ئەو تەعبیرانەیان بەکارھێناون.

(الذَّاعُ: مِنَ طَرَفِ الْمِزْقِ إِلَى طَرَفِ الْأَصْبُعِ الْوَسْطَى)، (ذراع) باسك له
 نائیشکوهه تاکو سهری په نجه ی نیوه راست، به لَام پیم وایه (باسک) له بن
 هه نگلوهه تاکو سهری په نجه یه.

به لّام پیم وایه که ده گوتری: (ذِراعُ)، له بن هه نځله وه تاكو سه ړی په نجه كان، به كوردی (باسك و گه ز) پیده لئین، ده بگرته وه وه هم مووی (٦٤) سه نتیجه ^(١).

ئىنجا ئايا يۇچى وای لىدە كرى؟

(۱۰) - ﴿إِنَّهُ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ﴾، چونکه نهو پروای به خوی مه زن نه بوو.

(۱۱) - ﴿وَلَا يَحْضُ عَلَى طَعَامِ الْمَسْكِينِ﴾، خه لکیشی هان نه ده‌دا له‌سه‌ر خواردندان به نه‌دار، واته: نه بۆ خۆی هاوکا‌ری نه‌داری ده‌کرد، نه خه‌لک‌یشی هان ده‌دا.

(۱۲) - ﴿فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هُنَا حَمِيمٌ﴾، ئەمروش ئەو ھېچ دوست و دلسۆزو نيزىكىكى نيه.

(۱۳) - ﴿وَلَا طَعَامَ إِلَّا مِنْ غَسْلَيْنِ﴾، خوراکیشی نیه، جگه له غیسلین، (الغسلین: قیل مُسْتَقًّ مِنْ (غِسلِ)، إِنَّهُ سَأَلَ مِنَ الْأَبْدَانِ، فَكَأَنَّهُ غَسَّلَ عَنْهَا، وَالْأَصْحُ هُوَ مَا يَدْخُلُ فِي أَفْوَاهِ أَهْلِ النَّارِ مِنَ الْمَوَادِّ السَّائِلَةِ مِنَ الْأَجْسَادِ وَمَاءِ النَّارِ وَنَحْوِ ذَلِكَ)، (غسلین) ههندیك گوتوو یانه: داتاشاروه له وشه ی غهسیلهوه، چونكه له جهسته كان دیتته خوار، وهك تهو تهندامانه داشووابن، بهلام رای راستر تهوهیه كه بریتیه لهوهی ده خریته نیو زاری تهوانهوه كه لهنیو تاگردان، لهو مادهه شلهمه نییانهی له جهسته كان و ناوی تاگرو کیم و زووخواوی دوزه خیابن دیتته خوار.

۱۴- ﴿لَا يَأْكُلُهُ إِلَّا الْخَاطِئُونَ﴾، جگه له ئەوانهی گوناھبارو تاوانبارن، ئەو خۆراکه ناخۆن، ووشەي: (خَاطِئُونَ) خۆیتندراویشەتەو: (خَاطِئُونَ) و خۆیتندراویشەتەو: (خَاطِئُونَ)، واتە: بە سێ جۆر خۆیتندراو: (خَاطِئُونَ)، (خَاطِئُونَ)، (خَاطِئُونَ)، واتە: ئەوانهی که خاوەن گوناھێ ئانقەستن، (خَطِيئٌ: أَذْنَبَ)، بانی: گوناھ و تاوانی کردو.

كورتە باسلىك

سەرنج لە بارەى خۆزگە خواستن و پەشیمانىي و

سزای سەختى بېيروايان لە دۆزەخ دا

سەرنجى يەكەم: باباى بېيروا لە پۆژى دوايى دا، دواى ئەوەى سزا دەدرى، دەخريته دۆزەخەو، سى خۆزگەى بۆش دەخوازى، پيشينانيش گوتوو يانە: (دارى خۆزگە بۆ كەس بەرى نەگرتو)، يان (دارى برىا بەر ناگرى)، برىا وام كردبايەو برىا وا چوبايە، بى سوودە، لە كاتى خويدا دەبى، ئاگات لە كارى خۆت بى، ئەگەرنا دواى ئەوەى تپيەرى بە خۆزگەو برىا هيچ شتيك قەرەبوو ناييتەو، ئنجا مروقى بېيرواو لارو تاوانبار لە پۆژى دوايى دا، سى خۆزگان دەخوازى:

(۱) - خۆزگەى يەكەمى: دواى ئەوەى نامەو لىستى كردەو هەكەنى دەدریتەو دەستى چەپى، دەلى: ﴿يَلَنِي لَمْ أَوْتَ كُنَيْيَه﴾، ئەى خۆزگە نووسراو هەكەم نەدرا بایەو، ﴿يَلَنِي﴾، (لەيت) خۆزگە خواستەو (يا)ى خراوەتە سەرى: ﴿يَلَنِي﴾، (ئەى خۆزگەكەم) من نووسراو هەكەى خۆم نەدرا بایەو، بۆچى؟ چونكە هيچى واى تيدانە، پيشى دلخۆش بى، ئەوەى لە لىستى كردەو هەكەنىدا تۆمار كراو، هەر ئەوەى كە لە ژيانى دنای لادەرانەو بېيروايانەى دا، ئەنجامى داو، گوتراو شە: [مروقى چى بچيتى ئەو دەدووريتەو]، ئەویش هيچى چاكى نەچاندەو، بەس تۆوى بېيروايى و خراپەو تاوانبارى و لارى چاندەو، ديارە هەر ئەوەش دەدووريتەو لە قيامەتدا، ئەو خۆزگەى يەكەمى.

(۲) - خۆزگەى دووهمى، دەلى: ﴿وَلَمْ أَدْرِ مَا حِسَابِيَه﴾، يانى: (لەيتى: لَمْ أَدْرِ مَا حِسَابِيَه) (و)، ئەم رستەى بە دەداتەو دەگيريتەو بۆ رستەى پيشى، واتە: ئەویش ﴿يَلَنِي﴾، دیتەو سەرى، يانى: (وَيَا لَيْتِي لَمْ أَدْرِ مَا حِسَابِيَه)، هەروەها: خۆزگەم نەمزانيابە لپرسينەو هەكەم چۆنە؟

له ئەصلدا ﴿مَا حَسْبِيَ﴾، بريتە لە: (ما حَسْبِيَ)، بەلام پیتی (ه) ی دوايه
 بۆ وەستانە، بريا، خۆزگە نەمزانىيايه لئىرسينه وەكەم چۆنەو چييه؟ چونكە
 لئىرسينه وەكەى خواى پەرورەدگار لەگەلدا كردو، هيچى وەلامى راست و
 دروستى پى نەبوو، وەلامى راست و تەواوى پرسيارەكانى پى نەبوو، بۆچى
 خوات نەپەرست؟ وەلامى پى نەبوو، بۆچى خراپەت كرد؟ وەلامىكى پى
 نەبوو ئيقناكەر بى، بۆچى چاكەت نەكرد؟ بۆچى يارمەتیی خەلكت نەدا؟
 بۆچى ئەو سيفەتە خراپانەت لە خۆتدا هينانە دى؟ بۆچى خۆت بە سيفەتى
 چاك نەپازاندووه؟ بۆ هيچى وەلامى راستى پى نيه.

(۳) - خۆزگەى سيبەى: ﴿بَلَيْتَهَا كَانَتْ الْقَاضِيَةَ﴾، (لَيْت) دووبارە دەكاتو، ﴿بَلَيْتَهَا﴾
 راناوى (ها) دەگەرپتەو بۆ باسنەكراوێكى قرتتيراو، كە بە سباق دەزانين مەبەست پى
 شتيكە رابردو، ئنجا عەرەب عادەتيان وابوو، بە زۆرى راناوى (ها) كە راناوى ميبەى
 مەجازيە، بۆ مردن و بەلاو موصيبت و كوشت و كارەسات، بەكارپيئن، يان: ﴿بَلَيْتَهَا﴾
 يان: (يا لَيْتَ مَوْتِي، يا لَيْتَ مُصِيبَتِي كَانَتْ الْقَاضِيَةَ)، خۆزگە مردنەكەم، خۆزگە بەلايه كەم
 كۆتايى پيھينەر بووايه، (قَضَى عَلَيْهِ) واتە: كۆتايى پى هينا، وەك لە سوورەتى (القصص) دا
 خوا دەفەرموى: ﴿فَوَكَرَهُ مُوسَى فَقَضَى عَلَيْهِ...﴾ (۱۵)، موسا مستيكي ليداو كۆتايى پى هينا،
 واتە: مراندى و بوو بەهوى لە بەينچوونى، بيپرواش خۆزگە دەخوازى كە ئەو مردنەى
 دەمرد، بريا كۆتايى پيھينەر و مريئر بووايه، واتە: وابووايه جاريكى ديكە ژيانى بەدوادا
 نەهاتبايهو، باباى بيپروا ئەم سى خۆزگەيه دەخوازى، كە ديارە هيچيان بەرى بۆ ناگرن
 و، هەموويان هەر خۆزگەو ئاواقي بۆش و پووچن.

سەرنجى دووهم: باباى بيپرواى تاوانبار باسى دوو شتان دەكات كە سووديان
 پى نەگەياندووه ئەو دوو شتەش، دوو هۆكارى سەرەكئين بۆ بوغرابوون و
 ياخيبيوون و لە كەولى خۆ دەرچوونى مروؤف:

۱- يەكيان مآل و سامان.

۲- ئەۋىدىكەش دەسلەت، دەلئ: ﴿مَا أَغْنَىٰ عَنِّي مَالِي﴾، مال و سامانەكەم سوودی پئى نەگەياندم، (ما نَفَعَنِي)، يان (ما دَفَعَ عَنِّي)، هیچ بەلایى لى دوور نەخستەمەۋە، هیچ دادى نەدام، دۋابى دەلئ: ﴿هَلَكَ عَنِّي سُلْطَانِيَّةٌ﴾، دەستەلاتەكەم فەۋتاۋ نەما.

پىشتىرىش گۈمان: (مالیە) و (سُلْطَانِيَّة)، لە ئەسل دا (مالی) و (سُلْطَانِي)ن و، بەو شىۋەيەش ھەر خوتىندراۋنەۋە، بەلەم (ھ)، (ھاء السكتة)، (ھاءى) وەستانى پىدەلئىن.

(ما)ش دەگونجى بۆ لاڭردن بئى و (ما النافية) بئى، واتە: سوودی پئى نەگەياندم، دەشگونجى (ما) بۆ پىسىار كردن بئى، (ما الإستفهامية) بئى، واتە: ﴿مَا أَغْنَىٰ عَنِّي مَالِي﴾، تايا مال و سامانەكەم كە لە دنيادا ۋەسەرەكەم دەناۋ پەزمەندەم دەكرد، چ سوودیكى پىگەياندم؟ هیچ، ﴿هَلَكَ عَنِّي سُلْطَانِيَّةٌ﴾، دەستەلاتەكەم فەۋتاۋ لە دەستم رۆشت، واتە: ئەو دەستەلاتەى شانازىم پىۋە دەكردو پىى بوغرا دەبووم و، خەلكم پىى دەچەۋساندەۋەۋە ستەم پىدەكرد، رۆيى، نەما.

كەۋاتە: باباى بىپروا، ئەو دوو شتەى لە دنيادا زۆرى پئى خورپون و پىى نازيون و وايزانيۋە بۆ قىامەتتەش ۋادەبن، كە برىتىن لە سەرۋەت و سامان و دەسلەت، بەلەم ھەندىك لە زاناين (سُلْطَان) بە (بەلگە) لىكەدەدەنەۋەۋە ماناى يەكەمىش بەھىزترە، ئەگەرنا زاناين ھەندىكيان دەلئىن: ﴿هَلَكَ عَنِّي سُلْطَانِيَّةٌ﴾، واتە: بەلگەكەم لە دەست فەۋتا، ئەو بەلگەيەى لە دنيادا خۆم پئى ئىقتىاع كىرەۋ، كلاًوم پئى لەسەرى خۆم نابوو، بەرگىم پئى لە بىرۋا پوۋچەكەى خۆم دەكرد، بەلەم لەپراستىدا مال و سولتان بە زۆرى پىگەۋەن، سامان و دەسلەت، (الثروة والسلطة)، ئەو دوو شتەى خوا ﷻ لە قورئاندا وشەى (دولة) ي بۆ بەكارھىناون، واتە: دەبئى دەستاۋ دەست بكن و بسوورئىن:

أ- بە نىبەت مالهۋە فەرموۋىتى: ﴿كَيْ لَا يَكُونَ دُولُهُ بَيْنَ الْأَعْيَانِ مِنْكُمْ...﴾ ﴿٧﴾ الحشر، با مال و سامان تەنيا لە دەستى دەۋلەمەندەكانتانا نەسوورئى، با بسوورئى، بەلەم

ئەك تەنیا لە دەستی دەولەمەندەكانتاندا قۆرخ بى، ۋەك ئىستە دەيىنين، ھەم لەم ھەرىمەى خۆماندا ھەم لە غىراقدا، ھەم لەسەر ئاستى دنيا، بە تايەت ئەو ۋلاتانەى مسولماننشىن، ئەوانە زياتر قۆرخكارىي و گەندەلىي و مىلياردىر دروستكرانيان تىدايە، لە حايتىكدا كە خۆيان بە مسولمان دەزانن و، دەزانن (الأَرْضُ أَرْضُ اللَّهِ، وَالْمَالُ مَالُ اللَّهِ، وَالنَّاسُ خَلْقُ اللَّهِ)، زەوى زەوى خوايەو، مالى مالى خوايەو، خەلكيش ھەموويان دروستكرای خوان، ھەموويان ۋەك بەكن، كەچى ئەو قۆرخكارىي و خۆسەپاندن و قۆرخكارىيەى لە ۋلاتانى مسولماننشىندا ھەيە، لە ھىچ شوئىتىكى دنيادا نيە!

ب- ھەروەھا بە نىسبەت دەستەلاتىشەو، خوا دەفەرمىۆ: ﴿وَلَكُمْ أَلْيَامٌ تُدَآوِلُهَا بَيْنَ النَّاسِ...﴾ ۱۱۰ آل عمران، ئەو پۆژانە دەستاو دەستيان پىندەكەين، لەئىو خەلكىدا، كەواتە: سولتەش دەبى دەستاو دەست بكات، نابى قۆرخ بى لە بنەمالەيەكدا، لە كەسيكدا، لە حيزبىكدا، لە عەشرەتتىكدا، لە نەتەوہەيەكدا، لە ۋلاتىكى فرە نەتەوہو فرە پىككەتەدا، بەلكو دەبى دەستاو دەست بكات، چونكە ئەو دووانە: سامان و دەسەلات، خوا بۆ خەلكى خولفاندوون و، دەبى ھى ھەموو خەلك بن و، نابى ھىچكەس لە دەستى خۆيدا ھىچ كاميان قۆرخ بكات، ئنجا ئەو دوو شتەى لە دنيادا، زۆرەي تاوانبارو بىيروايان پىيان بوغرا دەبن، لە پۆژى دوايى دا تازە بە دەستيانەوہ نامىنن و، پەنجەي پەشيمانىي دەگەزن و، زىوان دەبنەوہ، كە بۆچى ئەو مالى و سامانەيان لەسەر حىسابى خەلك ۋەسەرپك ناوہو، بۆچى ئەو دەسەلاتەيان كردۆتە ھۆكارى خۆسەپاندن و قۆرخيان كردوہ بۆ خۆيان و حيزب و، بنەمالەيان و، كردوويانەتە حوكمى مىراتىي و بنەمالەيى؟!.

سەرنجى سىيەم: كە دەفەرمىۆ: ﴿خُذُوهُ فَعَلُوهُ﴾، بىگرن و كۆق بكەن، (غُلُوْهُ) كرادارىكە لە وشەى (غُلْ) دروستكراوہ، (غُلُوْهُ: يَعْنِي اجْعَلُوهُ فِي غُلٍّ)، بىخەنە كۆتەوہ، بىخەنە ئىو كۆتەوہ، يانى: گەردنى بخەنە ئىو كۆتەوہ، با كۆت دەورى گەردنى بدات، تايا كۆت چىيە؟ (الغُلُّ: طَوْقٌ مِنْ حَدِيدٍ أَوْ جِلْدٍ يُجْعَلُ فِي غُنْقٍ

الْأَسِيرِ، أَوْ الْمُجْرِمِ، أَوْ فِي أَيْدِيهِمَا وَالْجَمْعُ أَغْلَالٌ^(۱)، واتە: (غُلٌّ) بازنەيەكە لە ئاسن، یاخود لە چەرمیەکی بەهێز، دەخړیتە گەردنی بابای دیل، یاخود تاوانبارەو، یان دەخړیتە دەستیانهو، کوو (غُلٌّ) (أغْلال)ە، بە کوردیی هی دەست کە لەبجە ی پێ دەئێن، بەلام هی گەردن کوو پێدەئێن، چونکە کوو دەخړیتە گەردنەو و سەری هەلدەبڕێ و، ناهێلێ، نە سەری بەملاولادا بسوورێ، نە بەرزو نزم بکات، رێک لە یەك ئاستدا دەبێ و حالەتێکی زۆر ناخۆشە بۆ مرووف، کە نەتوانی مل بسوورێ، ئەگەر بکړیتە دەستیشیەو، چ لە پێشەو، چ لە دوای، دیسان حالەتێکی زۆر ناخۆشە، ئنجا خوا دەفەرموێ: بیگرن و کوو بکەن، واتە: کوو بخەنە گەردنیەو، کە لەبجە بخەنە دەستەکانیەو.

سەرئەنجی چوارەم: کە دەفەرموێ: ﴿ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ﴾، دوایی بیخەنە ئێو زنجیرێک کە ئەندازەکەی حەفتا باسکە، وەك پێشتریش گوتمان هەندێک لە زانایان گوتووین: باسک لە ئانیشکەو تاکو سەری پەنجەکانەو، زۆربەش گوتووین: لە سەری پەنجەکانەو هەتا بن هەنگلە، واتە: قوول (عَضْد)یش دەگرتە خووی، کە بە هەمووی باسکیشی پێ دەگوترێ و، دەستیشی پێ دەگوترێ، بەلام ئەگەر هەردوو دەست بن و بکړنەو، پێی دەگوترێ: (باع)، بال، بەلام یەك دەست پێی دەگوترێ: باسک (ذِرَاع)، کە نیزیکی نیو مەترە یان شتێک زیاتر، خوا دەفەرموێ: بیخەنە ئێو زنجیرێکەو کە ئەندازەکەی حەفتا باسکە، بۆیەش ئەوهم لێرە دووبارە کردووە هەرچەندە پێشتریش هێنام، چونکە لە زۆربەی تەفسیرەکاندا واتیەکیان بۆ ئەو ئایەتە موبارەکە هێناوە پێم وایە شایستە ی فەرماشتی خوا نیەو، هەر لەگەڵ بێژەو پووالەتی ئایەتە کەشدا ناگونجێ، ئەویش ئەوێ، بۆ وێنە:

(الطبري) له ئێبنو عەبباسەو (خوا لە خووی و بابی رازی بێ)، هێناویەتی، گوتووێ: ﴿تَسْلُكُ فِي دُبُرِهِ حَتَّى تَخْرُجَ مِنْ مَخْرَجِهِ، حَتَّى لَا يَقُومَ عَلَى رِجْلَيْهِ﴾،

(جامع البيان: ۳۴۹/۱۸) واتە: ئەو زنجیرە دەخەرتە کۆمپەووە لە زاری دەردەچێ، بۆ ئەوەی لەسەر پێیان نەوێست! بەلام بە دنیایی خوا ﷻ وای نەفەرموووە ئەو تەعبیرەش خوا ﷻ لە هیچ شوێنێکی قورئان دا بەکاری هێناوە، بەپراستی پێشم سەیر بوو کە زۆربەی تەفسیرەکان، لەوانە: (الطبري) و (إبن كثير) و (الرازي) و (البحر المديد في تفسیر کتاب الله المجید)، وایان هێناوە، کە: ئەو زنجیرە دەخەرتە کۆمپەرمووەوە لە زاری دەردەچێ! کە خوا ﷻ لە قورئاندا تەعبیری وای بەکارنەهێناوە، ئەم تەعبیرەش ئەوە ناگەیەنێ:

چونکە خوا دەفەرموێ: ﴿خُذُوهُ فَعَلُوهُ ۝۳۱﴾ ﴿تَرَىٰ سِلْسِلَةً ذَّرَعَهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ ۝۳۲﴾، دەفەرموێ: بێگرن و کوۆی بکەن، (یاخود کە لەبەجە ی بکەن)، دوایی بخەنە ئێو ناگرەو، دوایی زنجیرەکە حەفتا باسکە ئەو کەسە ی بخەنە ئێو، واتە: مروۆفە کە دەخەرتە ئێو زنجیرە کە ی لە دەرئێرێ، چونکە شتێک درێژییە کە حەفتا باسک بێ، کە لە کەسیکت ئالاند، مانای وایە، وەك بخەرتە ئێو قەفەسیکی ئاسنەو، کە واتە: مروۆفە کە دەچێتە ئێو زنجیرە کە، نەك زنجیرە کە بە ئێو مروۆفە کە دا بکری، خوای پەروەردگاریش نەیفەرموو: ﴿فَاسْلُكُوهَا فِيهِ﴾، زنجیرە کە بخەنە ئێو مروۆفە کە، بەلکو فەرمووێ: ﴿فَاسْلُكُوهَا فِيهَا﴾، مروۆفە کە بخەنە ئێو زنجیرە کە، کە واتە: دەبێ زنجیرە کە لە مروۆفە کە بنالێ و مروۆفە کە بخەرتە ئێو زنجیرە کە.

ویستم ئەوە پراست بکەمەو، بێگومان خوای پەروەردگار لە قورئاندا هەمیشە کە باسی ئەندامەکانی کە جێی شەرمن بۆ مروۆف باسیان دەکات، لە پەناراو بە کینایە باسیان دەکات و، یەك وشە لە قورئاندا نیە کە نەگونجێ لە مەجلیسدا بگوترێ، بۆ وێنە: کە باسی پێکەووە جووتبوونی ژن و مێرد دەکات، دەفەرموێ:

ئەگەر دەستان گە یاندنێ ﴿أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ﴾ (المائدة: ۶)، ئەگەر چوونە لایان ﴿وَقَدْ أَفْضَىٰ بَعْضُكُم إِلَىٰ بَعْضٍ﴾ (النساء: ۲۱)، بەلام ناوی پڕۆسە کە ناهێنێ،

ھەرۋەھا كە باسى جىيى شەرمى مەرۋف دەكات، دەفەرموئى: ﴿قُلْ لِّلْمُؤْمِنِينَ

يَعْضُوا مِن أَيْسَرِهِمْ وَيَحْفَظُوا أَرْحَهُمْ ... ﴿۳۰﴾ **النُّور**، بە پياۋانى بىرۋادار بلىن:

با لە نىگاي چاۋيان بگرنەوھو جىيى شەرمىان بپاريزن، (عەۋرەت) يانى: ئەو

شۈنەي كە مەرۋف پىيى ناخۆشبى دەربكەۋى، ئىدى باسى ئەندامى زاو زىيەكە

ناكات، ديسان بۆ ئافرەتائيش بەھەمان شىۋە.

بۆيە لىرەدا ۋەك لە (ابن عباس) ۋەھاتو، ئەۋىش نازانم داخۆ سەنەدەكەي

راستە، يان نا، ۋەك پالدىراۋەتە لاي ئەو، ماناي وايە خوا **ﷻ** رىك باسى ئەندامى

شەرمى مەرۋفى كردو، كە لە ھەموو قورئاندا تەعبىرىكى دىكەي ئاۋامان نيە،

بۆيە ھەقە رەتى بگەينەو، وپراي ماناي روالەتى پرونى ئايەتەكەش.

سەرنجى يىنچەم: خوا **ﷻ** ئەو مەرۋفە بە دوو تاۋانى ھەرە گەورە تاۋانبار

(تجرىم) دەكات و، دەفەرموئى: ﴿إِنَّهُ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ﴾ ﴿۳۲﴾ **وَلَا يَحْضُ عَلَى**

طَعَامِ الْمُسْكِينِ، ئايا بۆچى ئەو مەرۋفە ئاۋا سزا دەدرى؟ چونكە: ئەو بىرۋاي

بە خۋاي مەزن نەبوو، ھانىشى نەدەدا لەسەر خۋاردنى نەدار، واتە: ھانى

خەلكى نەدەدا كە خۋاردن بىدرى بە باباي نەدار، ئەمانە دوو تاۋانە ھەرە

گەورەكەن، كە خۋاي دادگەر **ﷻ** ئەۋانى پىي تاۋانبار دەكات و، ئەم تەعبىرە

لە سوۋرەتى (المدرثر) ىش لە ئايەتى (۴۳ و ۴۴) ھاۋەلانى راستە لە

تاۋانباران دەپرسن: ﴿فِي جَنَّتٍ يَسْأَلُونَ﴾ ﴿۴۰﴾ **عَنِ الْمُجْرِمِينَ﴾ ﴿۴۱﴾ مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرٍ﴾ ﴿۴۲﴾**

قَالُوا لَرَّ نَكَّ مِنَ الْمَصْلِينَ﴾ ﴿۴۳﴾ وَلَمْ نَكُ نَطْعُمُ الْمُسْكِينِ﴾ ﴿۴۴﴾ **المدرثر**، ھاۋەلانى دەستە

راست لە تاۋانباران دەپرسن: چ شتىك ئىۋەي خستۆتە ئىۋ سەقەر؟ (يەكىكە لە

ناۋەكانى دۆزەخ)، دەلئىن: ئىمە لە نوژكەران نەبوۋىن و، خۋاردنىشمان نەدەدا

بە نەدار، لە نوژكەران نەبوۋىن، واتە: خۋاپەرست و بىرۋادار بە خوا نەبوۋىن

و، فەرمانبەرى خوا نەبوۋىن، لەگەل خەلكىشدا چاكەكار نەبوۋىن، كە گرنگترىن

شت بۆ خەللك كە پىۋىستىي پىيى خۋاردنە، بۆيەش لە ھەندىك لە كىتەبەكاھدا

گوتوۋمە: ئىسلامەتىي و مسولمانەتىي لە دوو شتدا خولاصە دەبىتەۋە:

یەكەم: خواپەرستی.

دووهم: خەلك دۆستی.

ئەو هەشم لە ئایەتی ژمارە (۷۷) ی سوورەتی (الحج) وەرگرتووە، کە خوا لە کۆتاییەکییدا دەفەرموێ: ﴿وَعْبُدُوا رَبَّكُمْ وَأَفْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ (۷۷)، پەروەردگارتان بپەرستن و چاکە بکەن، بەلكو سەرفراز بن، واتە: پەروەردگارتان بپەرستن و چاکەکاری بکەن لەگەڵ خەلكی خوادا.

سەرنجی شەشم: خوا ﷻ باسی (غسلین) دەکات، کە پێشتریش هێنامان، بەلام بەباشم زانی زیاترو باشت تیشکی بخەمە سەر، ئێینو زەید کە تەبەری لە تەفسیرەکی خۆیدا ئێتەووە هێناوە، لە بارە ی (غسلین) هەو گوتوویەتی: (لَوْ أَنَّ دَلُومًا مِّنْ غَسْلِينَ يَهْرَاقُ فِي الدُّنْيَا لَأَنَّتْ أَهْلُ الدُّنْيَا) (جامع البيان: ۳۴۹۲۱)^(۱)، واتە: ئەگەر دۆلچەپەك لە غەسلین لە دنیادا برێژرێ، هەموو خەلكی دنیا بۆگەن دەکات، ئنجا ئایا (غسلین) چیه؟ رای راستەر ئەوێه: (مَا يَسِيلُ مِّنْ صَدِيدٍ أَهْلِ النَّارِ، وَمَا يَجْرِي مِنَ الْجَرَّاحِ إِذَا غُسِلَتْ)، کەواتە: (ئبن زید) (غسلین) ی بە دوو واتایان لێکداوەتەووە کە پێم وایە لە هەموو واتایەکان راسترن.

۱- ئەوێ دێتە دەر لە کیم و زووخواوی دۆزەخیان.

۲- ئەو چلکاویە کاتیک برینیک دادەشۆرێ و ئاوەکی لێی دەچۆرێتەووە، بەو دەگوترێ: (غسلین)، واتە: ئاوی داشواری برین، کە بە دنیایی خوین و کیم و زووخواوی پێوێه.

سەرنجی هەوتەم و کۆتایی: با تەماشایەکی دیکە ئەم ئایەتە موبارەکانە بکەین: ئێمە لە مەسەلە ی بەکەمدا باسی ئەو کەسەمان کرد کە نامەو نووسراوەکی دەدرێتەووە دەستی راستی ﴿فَأَمَّا مَنْ أَوْفَىٰ كَيْبَهُ، يَمِينَهُ﴾، دواپیش

(۱) أخرجه الحاكم: ۲۸۵۰، وصححه، ووافقه الذهبي، بەلام هەردوو دەرھێنەر (مخرج) ی دەقەکانی تەفسیری (روح المعاني) لە (ج ۲۰، ص ۷۶)، گوتوویانە: سەنەدەکی بێھێزە.

ئەو كەسەى نامەى يان لىستى كرده وەكانى دەدرتەوہ دەستى چەپى ﴿وَأَمَّا مَنْ أَوْقَىٰ كُنْبَهُ بِشِمَالِهِ﴾

ئىنجا لىرەدا يەكك بۆى ھەيە بلى: كەواتە: خەلك دەبنە دوو بەش، يان بە دەستى راستيان نامە وەردەگرنەوہ، يان بە دەستى چەپيان، كەواتە: كۆمەللىكى دىكەى سىيەم نىەو، ئەمە لە سوورەتى (الشورى) شدا ھاتوہ: ﴿فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ وَفَرِيقٌ فِي السَّعِيرِ﴾ ۷ الشورى، كۆمەللىك لە بەھەشت و كۆمەللىك لە دۆزەخدان، كە ئەوہ ھەندىك لە زانايانى ھاوچەرخىش لە كوردو جگە لە كورد، بىرۆكەيەكى وايان ھەيەو، كاتى خۆى خەوارچىش بىرۆكەيەكى وايان ھەبۈوہ، كەواتە: ئايا بىرۆكەى سى كۆمەل بوون لە رۆژى دوايدا چىيە؟! لە وەلام دا دەلىين:

ئەدى ئەو ھەموو فەرمايشتانەى پىغەمبەرى خوا ﷺ كە باسى ئەوہ دەكەن، كەسانىك لە ئۆممەتى پىغەمبەرى كۆتايى ﷺ ئەھلى ئيمانن، بەلام چونكە تاوانبارن و گوناھبارن، دەخريئە دۆزەخەوہ دەسووتتيرين و سزا دەدرين، دوايى كە پاك بوونەوہ دەچنە بەھەشت، ئايا باسى وان لە كوئيە؟

بەلكو ئايا خەلكى ئەعراف لە كوئن؟ ﴿وَبَيْنَهُمَا جَبَابٌ وَعَلَى الْأَعْرَافِ رِجَالٌ يَعْرِفُونَ كُلًّا بِسِيمَتِهِمْ...﴾ ۱۶ الْأَعْرَاف، خوا دەفەرموي: دىوارىك لە نيوان خەلكى بەھەشت و دۆزەخ دا ھەيە، لەسەر قەراغەكانى پياوانىك ھەن، بە ھەردووك لايان دا دەرۋانن و جارى بە ھىچ لايان دا نەكەوتوون!

وہلەمەكەش ئەوہيە: خوا ﷻ لىرەدا باسى سەرەنجامى كۆتايى دەكات، كە بەو شىۋەيە دەبى، يان دەستە راست يان دەستە چەپ، بەلام بەرلەوہى بگەنە ئەو ئەنجامە كۆتايىيە، ھالەتى دىكە ھەن، بۆ وئىنە: ئەھلى ئەعراف نە ئەوہن كە بە دەستى راست نامەكەيان وەرگرتبىتەوہ بۆ بەھەشت برون و، نە ئەوہشە بە دەستى چەپ و بۆ دۆزەخ برون، بەلكو لەسەر قەراغ و كەنارەكانى نيوانىكى نىو قەدى بەھەشت و دۆزەخدان، وەك خوا فەرموويەتى: ﴿وَبَيْنَهُمَا جَبَابٌ وَعَلَى الْأَعْرَافِ رِجَالٌ...﴾ ۱۶ الْأَعْرَاف.

هەروەها ئەو هەموو فەرمايشتانهی پێغەمبەری خوا ﷺ که باس دەکەن، کهسانیک دەبن سزا دەدرێن، دوايی که پاک بوونەوه له دۆزەخ قوتار دەبن و دەچنە بەهەشت، بەلام ئایا ئەوانە بە دەستی چهپیان نامەو لیستی کردووەکانیان وەرده‌گرن، یان بە دەستی راستیان؟ وا پێده‌چێ بە دەستی چهپیان بێ، وای تێده‌گەم، بە دەستی چهپیان لیستی کردووەکانیان وەرگیرنەوه، چونکه سەرەتا بۆ دۆزەخ دەچن، بەلام دوايی چونکه ئیمانیاان هەیه، دەر‌باز دەبن و دەچنە بەهەشت، نەک بە دەستی راستیان وەری بگرن، چونکه ئەگەر بە دەستی راستیان وەری بگرن، دەبێ یەکسەر بچن بۆ بەهەشت.

لێرەش باسی ئەوانە نەکراوه که لەسەر ئەعرافن، واتە: قەرەغەکانی ئەو دیوارو سنوورە دیکه‌وێتە ئیوان بەهەشت و دۆزەخ‌ه‌وه، هەلبەتە مەر‌جیش نیە هەموو مەسەلەیه‌ک له هەموو ئایەتیکدا هاتبێ، ئەوە‌تا لێرە خوا تەنیا باسی (أصحاب اليمين) و (أصحاب الشمال) دەکات، هەروەها له زۆر جیای دیکەش، بەلام له جیای دیکەدا خوا ﷻ باسی (مقربین) و باسی (سابقون) یش دەکات، وەک سوورەتی (الواقعة) که پێشتر تەفسیرمان کرد، هەروەها له سوورەتی (فاطر) دا هاتوو: ﴿ثُمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ، وَمِنْهُمْ مُّقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ إِذْنُ اللَّهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ﴾ (۳۲) فاطر، لێرەدا خوا ئەه‌لی ئیمان پۆلێن دەکات بۆ سێ کۆمەل: (ظالم لنفسه، مقتصد، سابق بالخيرات)، بەلام که له سوورەتی (الشورى) دا، دەر‌فەر‌موێ: ﴿فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ وَفَرِيقٌ فِي السَّعِيرِ﴾ (۷) ئەوه دەر‌ه‌نجامی کۆتاییه‌و پێگ‌ریش نیە له‌وه‌ی به‌ر له‌و دەر‌ه‌نجامه‌ کۆتاییه‌و هەتا ده‌گاته ئەو دەر‌ه‌نجامه‌ کۆتاییه‌، کهسانیکي دیکە بچنە دۆزەخ و به‌ ئەندازە‌ی گونا‌هه‌کانیان سزا بدرێن و دوايی دەر‌باز‌بن.

له‌و باره‌وه (ابن عجيبة) له تەفسیره‌که‌ی خوێ (البحر المديد في تفسير القرآن المجيد) دا^(۱)، ده‌قیك له (إبن أبي جمره) ه‌وه‌ دێنێ، که یه‌کیك بووه له زانایان و

صه حیصی بوخاریی شه رح کردوه، ده‌لێ: (عَادَتْهُ تَعَالَى فِي التَّنْزِيلِ أَنْ يَدْكُرَ الْكَامِلَ فِي الطَّاعَةِ وَالْكَامِلَ فِي الْعِصْيَانِ أَيْ الْكُفْرِ، وَيَسْكُتُ عَنِ الْمُخْلَطِ قَدْ لَ عَلَى أَنَّهُ يَرَى مِنْ هَذَا وَبَرَى مِنْ هَذَا).

واته: خوا خوار یاساو دهستووری وایه له قورئاندا نهوهی به تهواوی
فرمانبرو ملکه چه بو خوا، باسی دهکات و، نهوهش که به تهواوی سرپېچیی
کردوه، باسی دهکات و زورجاران، له بابای ټیکه لکهر (مُخَلِّط)، اچاکه و خراپه ی
ټیکه ل کردوون؛ بئ دنگ دهبی، نهمهش نهوه دهگه یه نئ که بابای ټیکه لکهر،
همه لهوه دهبیئ و، همه لهوهش دهبیئ.

واته: دهگونجی دۆزه‌خیش بیینی و سزا بدری، له‌سه‌ر گونا‌هه‌کانی و، دوا‌یی به‌هه‌شتی‌ش بیینی و، پا‌دا‌شت بدری‌ته‌وه له‌سه‌ر ئی‌مان و چا‌که‌کانی، که‌واته: ده‌بی ئا‌وا به‌گشت‌گیریی ته‌ما‌شا بکه‌ین، نه‌که‌ه‌ر ده‌قێ‌که‌مان له‌قور‌ئا‌ندا بی‌نی، یه‌که‌سه‌ر حو‌که‌مکی لی‌هه‌ل‌به‌ی‌نجین، بی‌ئه‌وه‌ی ته‌ما‌شای ده‌قه‌کانی دی‌که‌ بکه‌ین.

پیره دا ناماژیه که ده کهم به قسه یه کی کاک ناصری سوبحانیی په حمه قی خوا ی لئی، له هه ندیک له کتیه کانی دا ناماژیه بو ټه وه کرده که له قیامه تدا خه لک ریڅ دوو کوڼه له: یان به هه شتیین یان دوزه خیین، به لام نایا ټه وه موو فهرمایستانه ی پیڅه مبهری خوا ﷺ چی لی بکهین؟ ټه و رایه ش رایه ک نیه که کاک ناصر خو ی گوته یی، به لکو ټه وه رای خه واریجه و کاتی خو ی رایان و ابووه، هه موو ټه وانه ش که که متر پشت به سونه قی پیڅه مبهری خوا ﷺ د به ستن، تووشی ټه وه دین، له حالیکدا که پیڅه مبهری خوا ﷺ هه ندی شتی پروونکر د ټه وه، که خوا ﷺ له قورئاندا به گشتی فهرموویه قی، هه رچه نده ټه وه ی گوتم له قورئانیشدا ناماژیه پیکراوه، بو وینه: له سوورده قی (فاطر) دا که پیشریش هینامان خوا ده فهرمو ی: ﴿ثُمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ وَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ ...﴾ (۳۲) ، وه ک

دەبينىن پۇلېنىيان دەكات بۇ سى بەش، ئنجا ئەوانە چۇن دەبى ھەموويان
 لېكراۋ وېكراۋ بېگومان ﴿ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ﴾، دەبى لەسەر ستەم
 و خراپە كانىيان سزا بىدرن، ھەروەھا ﴿مُقْتَصِدٌ﴾، بە جۇرىك دەچنە بەھەشت
 و ﴿سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ﴾ یش بەجۇرىكى دىكە دەچنە بەھەشت، كەواتە: بۇ
 ۋەرگرتى ھوكمىك لە ئايەتتىكدا، ئەگەر چاۋى خۇمان بەس لەسەر ئەو ئايەتە
 كورتھەلېنىن، توۋشى ھەلە دەبين، دەبى تەماشای كۆى ئەو ئايەتەنە بکەين، كە
 لەو بارەۋە ھاتوون، ھەروەھا تەماشای فەرمایشتەكانى پىغەمبەرى خواش ﴿وَ﴾
 بکەين مادام بە سەنەدىكى راست بە ئىمە گەين و، دەبى دواى سەرەنجىدانى
 ھەموويان، ئەو جار ھەلۇيىست لە بارەى ئەو مەسەلەيەۋە بنوئىنىن.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دهرسي سييهم

پێناسەی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان پانزە (۱۵) ئایەتی کۆتایی سوورەتی (الحاقة) دەگرێتە خۆی، ئایەتەکانی: (۲۸ - ۵۲)، ئەو (۱۵) ئایەتەش هەموویان باسی قورئانن و باسی بەرپەرچدانەوهی تۆمەت و قسە و قالی کافران، لەو بارەوه، کە بە شیعرو قسە ی کاهین و قسە ی هەلبەستراو، قورئانیان تۆمەتبار دەکرد، خوای کاربەجی رایدەگەیەنێ کە سویند بە بینراو و نەبینراو، قورئان قسە ی تیردراویکی بەرپێزە، کە مەبەست پێی جیبریلە (عَلَيْهِ السَّلَام)، دابەزێراوی پەرودەگاری جیهانیانەو، ئەگەر گریمان موحەممەدیش ﷺ قسە یەکی بە ناوی خواو هەلبەستبایە، رەگی ملی دەپچرێنراو، هیچ کەسیش بەرگریی بۆ لێ نەدەکرا.

﴿فَلَا أَقِيمُ بِمَا بُصِّرُونَ﴾ (۳۸) ﴿وَمَا لَا بُصِّرُونَ﴾ (۳۹) إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ﴿۴۰﴾ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ قَلِيلًا مَّا تُؤْمِنُونَ ﴿۴۱﴾ وَلَا يَقُولُ كَاهِنٌ قَلِيلًا مَّا نَذْكُرُونَ ﴿۴۲﴾ نَزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۴۳﴾ وَلَوْ نَقُولُ عَلَيْنَا بَعْضُ الْأَقَاوِيلِ ﴿۴۴﴾ لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ ﴿۴۵﴾ ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ ﴿۴۶﴾ فَمَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِيزٍ ﴿۴۷﴾ وَإِنَّهُ لَلَّذِكْرُ لِلْمُنْقِذِينَ ﴿۴۸﴾ وَإِنَّا لَنَعْلَمُ أَنَّ مِنْكُمْ مُّكَذِّبِينَ ﴿۴۹﴾ وَإِنَّهُ لَحَسْرَةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿۵۰﴾ وَإِنَّهُ لَحَقُّ الْيَقِينِ ﴿۵۱﴾ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿۵۲﴾

مانای دهقا و دهقی ئایه‌کان

(نه‌خیر وایه وه‌ک ئیوه ده‌لین، ئە‌ی بی‌پروایه‌کان!) سو‌ئند ده‌خۆم به‌وه‌ی ده‌بیین، ۳۸ هه‌روه‌ها سو‌ئند ده‌خۆم به‌وه‌ش که نابیین ۳۹ ئە‌و قور‌ئانه‌ گو‌ترای نیر‌دراوی‌کی په‌سندو به‌پ‌ر‌زه (که جی‌ری‌له) ۴۰ هه‌روه‌ها ئە‌و قور‌ئانه‌ قسه‌ی شاعیر‌یک نیه، به‌که‌میی پروا د‌ئ‌ن ۴۱ هه‌روه‌ها قسه‌ی کاهین‌یک نیه، به‌که‌میی بیر ده‌که‌نه‌وه ۴۲ له‌ لایه‌ن په‌روه‌رد‌گاری جیهانیانه‌وه دابه‌ز‌تراوه ۴۳ ئە‌گه‌ر (موحه‌مه‌د) هه‌ندێ قسه‌شی به‌ناوی ئیمه‌وه‌ گو‌تان (که نه‌مان فه‌رموون) ۴۴ به‌ د‌ل‌یایی ده‌ستی ر‌استیمان ده‌گرت ۴۵ دوا‌یی شاده‌ماری خو‌تبه‌ر‌یمان ده‌بری ۴۶ ئنجا ه‌یچ کامیشتان نه‌ده‌بووه به‌ر‌گریکاری و له‌م‌په‌ر له‌به‌ر ده‌مان دا ۴۷ به‌ د‌ل‌یایش ئە‌و قور‌ئانه‌ بیر‌خه‌ره‌وه‌یه بۆ پار‌ز‌کاران ۴۸ ب‌ی‌گو‌مان‌یش ئیمه‌ ده‌زان‌ین که به‌ درۆ دانه‌رائ‌یک (بۆ قور‌ئان) له‌ ئیوه‌دا هه‌ن، (ئە‌ی بی‌پروایان!) ۴۹ مسۆگه‌ر‌یش ئە‌و قور‌ئانه‌ مایه‌ی خه‌فته‌ و په‌ش‌تیمانیه‌ له‌ پۆ‌ژی دوا‌یی دا بۆ بی‌پروایان ۵۰ به‌ د‌ل‌یایش ئە‌و قور‌ئانه‌ ر‌استیه‌کی ج‌یی د‌ل‌یاییه ۵۱ ئنجا ناوی په‌روه‌رد‌گاری مه‌زنت به‌ پاک ب‌گره‌ ۵۲

شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندیک له‌ وشه‌کان

(کَاهِنٌ): الَّذِي يُخْبِرُ بِالْأَخْبَارِ الْمَاضِيَةِ الْحَقِيقَةِ بِضَرْبٍ مِنَ الظَّنِّ، وَالْعَرَّافُ: الَّذِي يُخْبِرُ بِالْأَخْبَارِ الْمُسْتَقْبَلَةِ، (كَاهِنٌ): ئە‌و که‌سه‌یه به‌ جو‌ری‌ک له‌ گو‌مان هه‌وال ده‌دات به‌ هه‌واله‌ ر‌اب‌ردووه‌کان، ئە‌وانه‌ی ت‌ی‌په‌ریون، به‌لام (عر‌اف): ئە‌وه‌یه که هه‌وال ده‌دات به‌ هه‌واله‌ داهاتووه‌کان، هه‌ل‌به‌ته هه‌ردوو‌کیان به‌ گو‌مان، بۆ‌یه‌ش هه‌ردوو‌کیان زه‌م‌کراون له‌ قور‌ئانداو، له‌ سونه‌تی پ‌ی‌غه‌مبه‌ر‌یشدا

ﷺ چونکه نادیارو پنهان تهنیا خوا دهیزانی، ﴿قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ...﴾ (النمل، ۷۶) بلی پنهانی ئاسمانهکان و زهوی تهنیا خوا دهیزانی.

(تَقُولُ): (تَقُولُ عَلَيْهِ قَوْلًا، أَي: اخْتَلَقَهُ كَذِبًا)، (تَقُولُ عَلَيْهِ)، قسهی به ده میهوه کرد، قسهی به ناویهوه کرد، درۆی به ناویهوه هه لبه ست، (الْأَقَاوِيل: جَمْعُ أَقْوَال، وَالْأَقْوَالُ جَمْعُ قَوْل)، (أَقَاوِيل) کۆی (أَقْوَال) ه و ئه ویش کۆی (قَوْل) ه، که واته: (أَقَاوِيل) کۆی کۆ (جَمْعُ الْجَمْع) ه، واته: ئه گهر موحه ممه د ﷺ چه ند قسهیه کی به ناوی ئیمه وه کردبانیه، وه ک تیه ده لێن «ره گی ملیمان ده پری».

(الْوَرَيْنِ): (الشَّرِيَانِ الرَّئِيسُ الَّذِي يَغْذُ جِسْمَ الْإِنْسَانِ بِدَمٍ نَقِيٍّ خَارِجٍ مِنَ الْقَلْبِ) (وَرَيْنِ): بریتیه لهو شاده ماره سه ره کییهی که جهسته ی مرووف به خوینی پاک بژودار ده کات، ئه و شاده ماره ش له دله وه ده رده چی، به کوردیی پیی ده گوتری: خوینبه ر، شاخوینبه ر، به لام ئه وه ی له جهسته وه خوینی پیس دینیتته وه بو ئیو دل، بو ئه وه ی پاک بکریتته وه، پیی ده گوتری: خویننه پنه ر (وَرِيد).

(حَجَزَ): (حَجَزَ: أَي فَصَلَ، حَجَزَ فُلَانًا: كَفَّهُ وَمَنَعَهُ مِنْ غَيْرِهِ)، (حَجَزَ) جیای کرده وه، (حَجَزَ فُلَانًا) ریی له فلانکه سه گرت و نه یه یشت له به رانبه ر که سیکی دیکه دا (حَجَزَهُ عَنْ فُلَانٍ)، له فلانکه سی گرتته وه دووری خسته وه.

(لَحَسْرَةً): (الْحَسْرَةُ: شِدَّةُ التَّلَهُّفِ وَالْحُزْنِ لشيءٍ)، (حَسْرَة) زۆر خه فه تبار بوون و دلته نگ بوون و به په رۆشه وه بوون بو شتیک.

(لَحَقَّ الْيَقِينُ): زانیارییه کی چه سپاو، چه سپاوکی جیی دلیایی، (الْحَقُّ: حَقٌّ يَحَقُّ حَقًّا وَحَقُّهُ، أَي: صَحَّ وَثَبَتْ وَصَدَّقَ)، واته: ئه و شته راست بوو، چه سپا، ریک ده رچوو، چه سپاندى.

(يَقْنُ الشَّيْءَ وَيَقْنُ وَيَقْنُ يَقْنًا وَيَقْنًا أَي: ثَبَتَ وَتَحَقَّقَ وَوَضَحَ، فَهُوَ يَقْنُ وَيَقْنُ)،
واته: شته که چه سپاو ساغبووه و پوونبووه، نهو چه سپاووه و جني دنيايه، (يَقْنُ
الشَّيْءَ وَيَقْنُ بِهِ: عَلِمَهُ وَتَحَقَّقَهُ)، واته: شته که ی زانی و ساغی کرده وه.

(اليقين: العلم الذي لا شك فيه)، (يقين) نهو زانياريه دوو دليي تيدا نيه،
(الْيَقِينُ فِي الْفَلَسَفَةِ: إِطْمَئِنَّانُ النَّفْسِ إِلَى حُكْمٍ مَعَ الْإِعْتِقَادِ بِصِحَّتِهِ)، (يقين) له
فهلسه فدها: دلتارام بوونه به حوكميك له گهل پروابوون به راستي ويدا^(۱).

مانای گشتی نایه تکان

خوای بهرزی مه زن نه م پازده (۱۵) نایه تهی هه موویان تهرخان کردوون به
باسی قورئان و، ئاماژه یه کیش به پیغه مبهری خاتهم موحه مبه ده وه ﷺ چونکه
تیمه هر له سهره تای پیناسه ی نه م سووره ته وه، گوتمان: نه م سووره ته بو
دوو ته وه ری سهره کی دابهش کراوه، قسه له دوو بابه تی سهره کی ده کات:
یه که م: روژی دواپی.

دووهم: باسی قورئان و ئاماژه یه کیش به پیغه مبهری خاتهم ﷺ، هر به بونه ی
باسکردنی قورئانه وه.

خوا ده فهرموئ: ﴿فَلَا أَقِيمُ بِمَا تُبْصِرُونَ﴾ (۳۸) ﴿وَمَا لَا تُبْصِرُونَ﴾ (۳۹)، وانیه (وهك ئیوه
ده لاین نه ی بیرواینه!) سوئند ده خووم به وه ی ده بینن و به وهش که نایبینن.

وهك زور جاری دیکهش گوتوو مانه، به تایهت له سهره تای سووره تی
(الواقعة) وه که هه ندیک له زانایان له باره ی نهو (لا) یه وه که له سهره تای
هه ندیک له سوئنده کانداهاتوه، وهك:

- ۱- ﴿فَلَا أَقْسِمُ بِمَا تُبْصِرُونَ ۝۳۸﴾ وَمَا لَا تُبْصِرُونَ ۝۳۹ ﴿
 ۲- ھەروەھا: ﴿فَلَا أَقْسِمُ بِالْشَّفَقِ ۝۴۰﴾ الانشقاق.
 ۳- ھەروەھا: ﴿لَا أَقْسِمُ بِهَذَا الْبَلَدِ ۝۴۱﴾ البلد.
 ۴- ھەروەھا: ﴿لَا أَقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَمَةِ ۝۴۲﴾ القيامة.
 ۵- ھەروەھا: ﴿فَلَا أَقْسِمُ بِمَوْقِعِ النُّجُومِ ۝۴۵﴾ الواقعة، گوتووایانە: (لا) بۆ لا بردنی سویتدە کە یە، واتە: پێویست ناکات سویتد پێ بخۆم!

لە راستیدا خراپ بە ھەڵدا چوون، چونکە خوا لە سەرەتای سوورەتی (الواقعة) دا دەفەرموی: ﴿فَلَا أَقْسِمُ بِمَوْقِعِ النُّجُومِ ۝۴۵﴾ وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لِّوَعْلَمُونَ عَظِيمٌ ﴿۴۶﴾ الواقعة، بێگومانیش ناگونجی خوا بفەرموی: سویتد ناخۆم و ئەگەر بشارن ئەو سویتدی مەزنە، بە لکو مانایە کە ی ئاوا یە: راست نیە، وە ک ئێوە دەلێن، سویتد دەخۆم بەرێ و شوینی ئەستێرەکان و ئەگەر بزانی، ئەو سویتدی مەزنە، یانی: ئەگەر زانیاری گەردوونناسیتان بێ و، بزانی خوا ئەو گەردوونە ی چۆن خولقاندووە، ئەستێرەکان و کە ھەکە شانەکان چۆن؟ کەواتە: (لا) لایەرە (نافیە) ی سویتدە کە نیە، بە لکو شتێکی دیکە بەرپەرچ دەداتەو کە بە سەلیقەو سیاق دەزانری، لێرەش ئەو ی بە سەلیقەو سیاق دەزانری ئەو یە کە بێ پروایەکان دەیانگوت: قورئان شیعەر، کە ھانە یە، موحەممەد ھەڵبەستو، خواش دەفەرموی: ﴿فَلَا﴾ ئەو ی دەلێن، یان گومانێ دەبەن، راست نیە، ﴿أَقْسِمُ بِمَا تُبْصِرُونَ﴾ سویتد دەخۆم بەو ی دەبینن، ھەر چی کە بەرھەستەو دەبینن، ﴿وَمَا لَا تُبْصِرُونَ﴾ ھەروەھا سویتدیش دەخۆم بەو ی نایبینن، کە ئەو ی نایبینن، زۆر زۆر زیاترە لەو ی دەبینن.

﴿إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ﴾ بە دنیایی ئەمە قسە ی نێردراویکی بەرێزە، کە مەبەست پێی جیبریلە عَلَیْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام وَهک لە سوورەتی (التکویر) دا خوا ﷻ

روونتر باسی ئه وه ده کات و ده فهرموئ: ﴿وَاللَّيْلُ إِذَا عَسَسَ ۝۱۷ وَالصُّبْحُ إِذَا نَفَسَ ۝۱۸﴾
 إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ﴿۱۹﴾ ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ ﴿۲۰﴾ مُطَاعٌ ثَمَّ أَمِينٍ ﴿۲۱﴾ وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍ ﴿۲۲﴾
 التکویر، که واته: ئه وهی پیشی ﴿۲۲﴾ إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ﴿۱۹﴾ ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ
 مَكِينٍ ﴿۲۰﴾ مُطَاعٌ ثَمَّ أَمِينٍ ﴿۲۱﴾ هه مووی باسی جیبرله، ئنجا دوایی ده فهرموئ: ﴿وَمَا
 صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍ﴾ هه وه له که شتان (موحه ممه د) شیت نیه، لیره ش ده فهرموئ:
 ئه مه قسه ی نیر دراویکی به ریزه، واته: خوا به نیر دراویکی به ریزدا ناردوو یه تی
 که جیبرله و، ئه ویش به قسه به موحه ممه دی ﴿وَمَا هُوَ بِقَوْلٍ
 شَاعِرٍ قَلِيلًا مَّا نُوْمِنُ﴾ هه روه ها ئه مه قسه ی شاعیرک نیه به که میی بپوا دینن.
 ﴿وَلَا يَقُولُ كَاهِنٌ قَلِيلًا مَّا نَذْكُرُونَ﴾ هه روه ها قسه ی بابایه کی کاهین و فالچی ش
 نیه، که م وایه بیر بکه نه وه، که م وایه راهینن و پهند وه بگرن، ئه گه رنا
 هه ر توژیک تهماشای قورئان بکه ن، ده زانن ناگونجی ئه مه له مه خلوقه وه
 ده رچوو بی و، بیجگه له خالیق ناگونجی قسه ی هیچ که سیکی دیکه بی، نه
 موحه ممه د ﴿و، نه جندو شهیتان و، نه فالچی و کاهین و، نه ته نانه ت
 فریشته و، بگره جیبریلیش، قسه ی هه ر کامیان نیه، به لکو ئه وه فهرمایشتی
 خواجه، وه که له سووره تی (الفرقان) دا ده فهرموئ: ﴿قُلْ أَنْزَلَهُ الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ فِي
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ...﴾ ﴿۱﴾ واته: بلئی: ئه وه که سه ی ئه وه قورئانه ی دابه زاندوه
 نه یینی هه موو ئاسمانه کان و زهوی ده زانی، ﴿نَزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ دابه زیندراوه
 له لایه ن په روه ردگاری جیهانیانه وه.

﴿وَلَوْ نَقُولُ عَلَيْنَا بَعْضُ الْأَقَابِلِ﴾ ئه گه ر گریمان موحه ممه دیش ﴿هه ندی
 قسه ی به ده می ئیمه وه و، به ناوی ئیمه وه کردبانه و هه لبه ستبانه ی، (تَقُولُ):
 (هُوَ أَنْ تَقُولَ شَخْصًا أَوْ دَأْتَا مَا لَمْ يَقُلْ)، (تَقُولُ) ئه وه به تو به ناوی که سیك
 یان بابایه که وه قسه یه که بکه ی، نه یگوتبی، که واته: ئه گه ر موحه ممه د له
 خویه وه ئه وه قسانه ی کردبانه ی، ئنجا گوتبای: هی خوان، مانای وایه قسه به
 ناوه وه کردن ﴿نَقُولُ﴾ بوو، ئه وه کاته ش: ﴿لَا خُذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ﴾ دهستی راستیمان

دەگرت، چونكە ئىنسان بە دەستى راست بەرگرىيى لە خوۆ دەكات، دەستى راستىمان دەگرت، بۆ ئەووى بەرگرىيى بۆ لە خوۆ نەكړى.

﴿ثُمَّ لَقَطْنَا مِنْهُ الْوَلِيَّ﴾، دوايى شادەمارى گەردنىمان، خوۆنبەرىمان دەبېرى، مروۆ هەر كات ئەو شادەمارەى بړا، يەكسەر دەمرى، ﴿فَمَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَمِيزٌ﴾، ئنجا هېچ كامپكيش لەتێو نەدەبوونە پڭرو پەردەو پەرچ، وەك بەرگرىيكار لە پىخەمبەرى خوا ﷺ، ﴿وَإِنَّهُ لَذِكْرٌ لِّلْمُتَّقِينَ﴾، بە دلتىايى ئەم قورئانەش بىرخەرەوہىە بۆ پارىزكاران، بىگومان بىرخەرەوہىە بۆ ھەموو كەس، وەك لە شوێنى دىكەدا دەفەرموئى: ﴿ذِكْرٌ لِّلْعَالَمِينَ﴾ (۸۷) ص، بەلام تەنيا پارىزكاران لىي بە ھەرمەند دەبن.

﴿وَإِنَّا لَنَعْلَمُ أَنَّ مِنْكُمْ مُّكَذِّبِينَ﴾، بە دلتىايى تىمە دەشزانين تىو بە درۆ دانەرانتىكتان تىدا ھەن، كەواتە: كافرەكان ھەموويان بە درۆ دانەرى قورئان نەبوون، ھەندىكيان زانىويانە كە قورئان فەرمىشتى خوايە، وەك ئەبوو جەھل و زۆرىك لە زلە زلەكانى قورەيش، زۆرىك لە زلە زلەكانى ھەموو پۆزگارەكانىش دەزانن، كە قورئان ناگونجى قسەى مروۆ بى، بەلام بۆ چەواشەكردنى خەلك دەلین: شىعرە، جادوو، كەھانە، بۆ ئەووى كلاًو لەسەرى خەلك و جەماوەرە ھەلخەلەتاوہەيان بنين، ناكړى بلين: تىمەش دەزانين قورئان قسەى خوايە، بەلام بە قسەشى ناكەين!

﴿وَإِنَّهُ لَحَسْرَةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾، بە دلتىايى ئەو (قورئان) ھ، مايەى پەشيمانىي و داخ و خەفەتە بۆ بىيروايان، واتە: لە پۆزى دوايى دا، ﴿وَإِنَّهُ لَحَقُّ الْيَقِينِ﴾، بە دلتىايى ئەمە ھەقىكى زۆر جىي دلتىايە.

﴿فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ﴾، كەواتە: (ئەى موخەممەد!) ناوى پەرەردگارى مەزنت بە پاك بگرە، يانى: گوئ مەدە بە قسەو قالى ئەوان و، لەسەر كارى خۆت و جىبەجىكردنى ئەركى خۆت بەردەوام بە.

مەسەلە گەنگەکان

مەسەلە یەكەم:

سوێند خواردنی خوا ﷻ بە ھەرچی بیزاوو نەبیزاو، کە قورئان بیزراوی
تێردراویکی بەرێزو پەسندە، کە جیبریلە، نە قسە ی شاعیر و نە قسە ی کاهین
و، دابەزێراوی پەروەردگاری جیهانیانە:

وہک خوا ﷻ دەفەر موێ: ﴿فَلَا أُقِيمُ بِمَا بُصِّرُونَ﴾ (۳۸) وَمَا لَا بُصِّرُونَ (۳۹) إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ
كَرِيمٍ (۴۰) وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ قَلِيلًا مَّا تُؤْمِنُونَ (۴۱) وَلَا بِقَوْلِ كَاهِنٍ قَلِيلًا مَّا تَذْكُرُونَ (۴۲) نَزِيلٌ مِّن رَّبِّ
الْعَالَمِينَ (۴۳) ﴿﴾

شیکردنەوێ ئەم ئایەتانە، لە ھەوت بڕگەدا:

(۱) - ﴿فَلَا أُقِيمُ بِمَا بُصِّرُونَ﴾ (۳۸) وَمَا لَا بُصِّرُونَ ﴿﴾، وانیە (وہک تێو دەلێن) سوێند دەخۆم
بەوێ دەبیین و، بەوہش کە نابیین، ھەندیک لە پوونکەرەوانی قورئان گوتووایە:
(لا) بۆ لا برد (نقی) سوێندەکە یە، واتە: سوێند ناخۆم بەوێ دەبیین و بەوہش کە
نابیین، ئنجا ئەگەر لێرە وای، لە شوێنەکانی دیکەش ھەموویان وایە، بەلام ئەوێ
زۆر بە پوونی ئەو بۆچوونە ھەلدەوہ شینیتەوہ، ئایەتەکانی سوورەتی (الواقعة) ن، کە
خوا دەفەر موێ: ﴿فَلَا أُقِيمُ بِمَوْقِعِ الْجُورِ﴾ (۷۵) وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لَّا تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ (۷۶)
إِنَّهُ لَقَوْلَانِ كَرِيمٍ (۷۷) فِي كِتَابٍ مَّكْنُونٍ (۷۸) لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ (۷۹) نَزِيلٌ مِّن رَّبِّ
الْعَالَمِينَ (۸۰) ﴿الواقعة﴾، لێرەدا زۆر بە ئاشکرا دیارە کە سوێندەکە خوراو، چونکە خوا
دەفەر موێ: ﴿فَلَا أُقِيمُ بِمَوْقِعِ الْجُورِ﴾ (۷۵) وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لَّا تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ ﴿﴾ (۷۶) ﴿﴾
نەخیر، سوێند دەخۆم بە ڕی و شوینی ئەستێرەکان و، ئەگەر بشارن ئەمە سوێندیکی

مەزنە، واتە: ئەگەر زانیاریتان ھەبێ بە پێ و شوێنی ئەستێرەکان و، کەھکەشانەکان کە ئەستێرەکان پێکیان دێنن، دەزانن کە ئەو سوێندە زۆر مەزنە.

کەواتە: ئاشکرایە کە لێرەدا سوێندە کە خوراوەو تەواو بووەو، لەراستییدا ھەموو ئەو (لا)یانە ی لە پێش سوێندەکانەو ھاتوون، کە لە گەلیک شوێنی قورئاندا وا ھاتوون، ھەموویان بۆ بەرپەرچدانەو ھەوێ قسە ی بپروایانن، کە بە سەلیقەو سیاق دەزانری ئەو قسە یە چییە، لێرەدا بە پێی سیاق و بە سەلیقە دەزانین کە بپروایەکان ھەمیشە قورئانیان بەو تۆمەتبار دەکرد دەیانگوت: شیعەر، دەیانگوت: قسە ی کاهینە، دەیانگوت: جادوویە، دەیانگوت: موحمەد ھەڵبەستو، جاری وا ھەبوو دەیانگوت: موحمەد شیتەو قورئان قسە ی شیتانە، خوای پەرورەدگاریش لێرەدا دەفەرموی: ﴿فَلَا﴾، ئەم (ف) ە دەبێتە (ف) ی دەرخەر (فصیحة)، (تَفْصِيحٌ عَمَّا قَبْلَهَا)، ھێ پێش خوێ دەردەخات، واتە: کە ئەو ھە ی لە رابردوودا باسکرا زانیان، لە بارە ی ھاتنی پۆژی دوایی و سزاو پاداشت و، ھەر کەسە بە پێی خوێ مامەلە لەگەڵدا کرانیەو، کەواتە: ﴿فَلَا أَقِيمُ بِمَا بُصِّرُونَ﴾، (لا) وانیە، (وہک ئیوہ دەلێن)، سوێند دەخۆم بەو ھە ی کە دەبینن، یان دەگونجی (ف) ە کە بۆ لێکردنەو (تفریع) بی، واتە: بینا لەسەر ئەو ھە ی رابرد، من قسە ی ئیوہ بەرپەرچ دەدەمەو، راست نیە وەک ئیوہ دەلێن، کە قوران شیعەر بی، و، کەھانە بی و جادوو بی، ﴿أَقِيمُ بِمَا بُصِّرُونَ﴾، سوێند دەخۆم بەو ھە ی دەبینن، ﴿وَمَا لَا بُصِّرُونَ﴾، ھەر و ھا سوێند دەخۆم بەو ھە ی ناشیینن.

(القرطبي) دەلی: (هَذَا رَدٌّ عَلَى كَلَامِ سَابِقٍ، أَي: لَيْسَ الْأَمْرُ كَمَا يَقُولُهُ الْمُشْرِكُونَ)، واتە: ئەمە بەرپەرچدانەو ھە ی قسە یە کە پێشوویە، یانی: وەک ھاوبەش بۆ خوا دانەرەکان دەلێن وانیە.

ئنجای بۆ بەلگە ھێنانەو لەسەر ئەو ھە ی، بۆ جەختکردن لەسەر ئەو لابردن (نفي) ە، خوا دەفەرموی: ﴿أَقِيمُ بِمَا بُصِّرُونَ﴾ (۳۸) ﴿وَمَا لَا بُصِّرُونَ﴾، سوێند دەخۆم بەو ھە ی دەبینن و بەو ھە ی کە نا بینن.

کورته سەرنجیک لەسەر بینراو و نەبینراو

بەپێزان! ئێمە ئەگەر ھانەوی باسی ئەو شتە بکەین کە دەبیندرێن و، ئەو شتانەش کە نابیندرێن، کە لەپراستییدا ھەموو گەردوون دا بەش دەبێتەو بە ئێو دوو جووڕە دروستکراوە، یان دەبینرێن و بەرھەستن، بە چاوو بە ھەستەکانی دیکە، ھەستیانی پێ دەکرێ، یان نەبینراوو نابەرھەستن، شتەکان مادام ماددی و بەرھەست بن، بە یەکیەک لە پێنج ھەستەکان (دیتن، بیستن، بۆنکردن، تەمکردن، دەستلیکووتان)، دەتوانین پەییان پێ ببەین، بەلام ئایا دروستکراوەکان تەنیا ئەوانەن کە دەکەوێت بەر حوکم و پکێفی چراو تووڕو شەداوی پێنج ھەستەکان؟ بێگومان نەخێر، بۆیە خوا دەفەرموێ: ﴿وَمَا لَا تُبْصِرُونَ﴾ ھەرۆھە سوێند دەخۆم بەوێش کە نابینن، بە دنیایی ئەوانە نەبیندراون، زۆر زۆر زیاتر ئەوانە دەبینرێن، بۆ وێنە: ئەم گەردوونە، ئیستا نوێترین بیردۆزی گەردوونی فیزیایی دەلی: گەردوون تیرەکە ی سێزدە (۱۳) ملیارو، ھەشتسەد ملیۆن (۱۳,۸۰۰,۰۰۰,۰۰۰) سالی تیشکیە.

ھەلبەتە لەو شوێنەو کە ئێمە لێنی، ئەگەر دا بنیتین کە تیرە چەقی گەردوونە، بەملادا بپێوێ بەولادا بپێوێ، دەلێن: سێزدە ملیارو ھەشتسەد ملیۆن سالی تیشکیە، واتە: ئەندازەیک کە تیشک بە سێزدە (۱۳) ملیارو، ھەشتسەد ملیۆن سال بپێرێ، تیشکی لە چرکەیکەدا (۳۰۰,۰۰۰) کم دەبێرێ، ئنجا ئەو جارانی (۶۰) ی بکە بۆ ئەوێ خولەکت بۆ دەربچێ، دوایی جارانی (۶۰) ی بکە بۆ ئەوێ سەعاتت بۆ دەربچێ، دوایی جارانی (۲۴) ی بکە بۆ ئەوێ شەوو پۆژت بۆ دەربچێ، دوایی جارانی (۳۶۵) ی بکە، بۆ ئەوێ کیلۆمەترەکانی سالت بۆ دەربچن، کە دەکاتە: $۳۶۵ = ۹,۴۶۰,۸۰۰,۰۰۰,۰۰۰$ نوۆ تریلیۆن و چوارسەدو شەست ملیار و ھەشتسەد

میلیۆن کم، دەبئی سێزده (۱۳) ملیارو ههشتسه د ملیۆن سالی ئاوا تیشک
 بپروا، ئنجا نه مسهرو نه سه هری گهر دوون ده کات، که تاکو ئیستا کهوتۆته بهر
 حوکمی ته لیسکۆبه کانی که مرووف دروستیکردوون، که وهک پشتریش باسمان
 کردوه له چهند شوینیک دا، وا پیده چئ نه وهش هه مووی له سنووری ئاسمانی
 یه که مدا بئ، به به لگهی ته وهی خوا له چهند شوینیکدا وهک سووردهتی (الملک)
 و سووردهتی (فصلت) ده فهرموئ: ﴿...وَرَبِّنَا السَّمَاءُ الدُّنْيَا بِمَصْبِحٍ ...﴾ (۱۲) فصلت،
 دنیا مبینه (مؤنثی) (أدنی) یه واته: ئاسمانی نزیکترمان به چرایان رازاندۆته وه،
 که (مَصْبِح) یش کووی (مِصباح) ه و یانی: چرا، مه به ست پئی ته ستیره کانه،
 که واته: ههرچی ته ستیره یه که هه که شانه و جگه له که هه که شان ده بیندرئ،
 هه مووی له سنووری ئاسمانی یه که م دایه، ئنجا ته ویش نازانین سنووره که ی
 له کوئی کۆتایی دئ، ئنجا له سه رووی تهو ئاسمانه وهش که ئاسمانی یه که مه و،
 ته ستیره ی تیدان و که هه که شانه کانی تیدان، له سه رووی ته وه وه شهش ئاسمانی
 دیکهش هه ن، که واته: ئایا تیمه له هه موو بوونه وهر (گۆن) چهند ده بینین؟
 بئگومان زۆر که م، ههروه ها گوئ له بیست له رینه وه (ذذبذبة) ده بیستی، هه تا
 بیست ههزار (۲۰،۰۰۰) له رینه وه، ته گهر له بیست که متر بئ، نایستی و، له
 بیست ههزاریش زیاتر بئت، ههر بوئی ئیستیعاب نا کرئ و نایبستی، ههروه ها
 ئایا هه موو بوئه کان ده توانین بوئ بکهین؟ یان هه موو تامه کان ده توانین تام
 بکهین؟ یان هه موو ده ست لیکوتراوه کان (ملموسات) ده توانین ده ست لی
 بکوئین؟ به دلناییی نه خیر، که واته: ته وهی نایبین، زۆر زۆر زیاتره له وهی
 ده بینین.

له راستیدا ته وهی له بوون (وجود) ده بینین، گۆشه یه کی بچوو که له وهی
 خوا ﴿...﴾ خولقاندوویه تی، ئنجا ته وهش ههر له گهر دوون و شته به ره ههسته کان،
 به لام ته گهر بئینه سه ره ته وهی نایبین، که فریشته کان و جندو رووحه کان و
 هه موو تهو شتانه ی دیکه ن که نایبترن، که په یوه ندیان به جیهانی مادده وه

هەيە، ۋەك ھىزى موگناتىسىي و ھىزى كىتىشندە، كە ھەموو گەردوون بە ھىزى كىتىشندە ۋە پاگىراۋە، خۋاى پەرۋەردگار لە دوو سوورەت لە قورئاندا بە كۆلەكە نەبىنراۋەكان (عَمَدٌ غَيْرِ مَرْتِيَةٍ) ناۋى ھىناۋە، كە لە سوورەتى (الرعد) دا دەفەر مەۋى: ﴿اللَّهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا ... ۲۰﴾ الرعد، ئەو خۋايەى ئاسمانەكانى بە كۆلەكانىك كە نابىزىن، بەرز كىردوونەۋە، ھەرۋەھا لە سوورەتى (لقمان) یشدا: ﴿حَلَقَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا﴾ لقمان: ۱۰، زانايان دەلەين: ﴿بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا﴾ - (عَمَدٌ) یش كۆى (عَمُود) - يانى: (بِعَمَدٍ غَيْرِ مَرْتِيَةٍ)، بە كۆلەكە نەبىندراۋەكان، كە ۋاپىدە چى مەبەست پىي ھىزى كىتىشندە (قوة الجاذبية) بى.

ھەرۋەھا ئەگەر بىنە سەر ئەصلى ماددەش، كە خشتى يەكەمى ماددە برىتە لە: گەردىلە (ذرة - Atom)، گەردىلەش بۆ خۋى لە سى بەش پىكىدى: ئېلېكترون (Electron) كە لە سوورگەدا دەخولتەۋە بە دەۋرى ئېوكدا، ئېوكەكەش لە پىروتون (Proton) و نېوترون (Neutron) پىكىدى، كە ئەك ھەر نېوترون و پىروتون، نابىندىن و، ئېلېكترون كە لەۋانىش زۆر زۆر گچكەترە، نابىندىن، بەلكو گەردىلە خۋشى ھەر نابىنرى، بەلكو گەرد (مۆلكۆل (جىزى)) (Molecule) یش كە لە مىليونان پىكىدى، ئەۋىش ھەر نابىنرى، ھەر ئەك نابىنرى بە چاۋ، بەلكو بە مىكروپىسكۆب (زەرپەبىن) یش نابىندىن، وپراى ئەۋى كە ھەركام لە نېوترون و پىروتون یش بۆ خۋان لە چەند بەشەك پىكھاتوون، كە كۋاركەكان (quarks) ن، ئىمە ئەو باسەمان بە درىزى لە مەۋسۋوعەى: (دەرەۋشاۋەى ئىمان و پۈۋچەلى ئىلھاد لەبەر پۇشنايى زگماك و عەقل و زانست و ۋەجىي دا) باسكردە كە ئىمە لە تىشكەكان ئەندازەيەكى زۆر كەم دەبىنن، تەنبا يەك بەش لەسەر چەند مىليار بەشى تىشك، دەتوانن بىنن، چ جاي شتەكانى دىكە، بۆيەش خوا دەفەر مەۋى: سۈپت دەخوم بەۋى دەبىنن، بەۋەش كە نابىنن.

(۲) - ﴿إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ﴾، بە دُنْیایی ئەم (قورئان)ە بێژراوی نێردراویکی بە پرێزە، ئایا ئەو نێردراوە بە پرێزە مەبەست پێی کتییە؟ زۆربەى زانايان گوتووایانە: مەبەست پێی جیبریلە.

بەلام هەندیکیان گوتووایانە: مەبەست پێی موخەممەدە دەستەلات و سەلامی خوا لەسەر هەردووکیان بێ.

بێگومان رای یەکەم راستە، چونکە ئەگەر لێرەدا ئەگەری هەیە مەبەست پێی موخەممەدیش بێ ﴿عَسَى﴾ بەلام لە شوێنی دیکەدا - قورئانیش هەندیکى هەندیکى ڤوون دەکاتەو - بۆمان دەردەکهوێ کە مەبەست لە: ﴿رَسُولٍ كَرِيمٍ﴾، جیبریلە، ئەویش ئەوەیە کە لە سوورەتی (التکویر)دا خوا دەفەرموێ: ﴿فَلَا أُقْسِمُ بِالْخُنُفِ ۝۱۵ لِّلْعَوَارِ الْكُنُفِ ۝۱۶ وَالَّذِينَ إِذَا عَسَسَ ۝۱۷ وَالضُّجِ إِذَا نَفَسَ ۝۱۸﴾، إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ﴿۱۹﴾ ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ ﴿۲۰﴾ مُطَاعٌ ثَمَّ أَمِينٍ ﴿۲۱﴾، التکویر، دەفەرموێ: وانیه (وہك تيوہ دەيێن)، سوێند دەخۆم بە خو پەنھانکەرەکان، ئەوانەى دەڤۆن و دەچنەوہ مەزلەکانى خوێان، (وہك چۆن ئاژەلێك دەچێتەوہ هیلانەكەى يان کونەكەى خوێەوہ، کە مەبەست پێی ئەستێرەکانن) سوێندیش بە شەوگار کە دێت، یاخود دەڤوات، (چونکە وشەى ﴿عَسَسَ﴾، دوو مانای پێکەوہ دژى هەن، واتە: هەم بە مانای: هات و بە مانای ڤویشت، دێ)، سوێندیش بە بەرەبەیان کاتیک هەناسە دەدات، (سوێند بەوانە)، ئەم قورئانە بێژراوی نێردراویکی بە پرێزە، زۆر خاوەن هیزە، لە لای خاوەن عەرش (کە خوايە) پێگەدارە، گوێڤاڤەلێى بو کراوہ لەوێ و ئەمێندارە، يانی: زۆر ئەمێندارێشەو خوا چى پى بڤەرموێ، ئەوہ دەگەيەنئى، ئاشکراشە کە مەبەست پێی جیبریلە (عَلَيْهِ السَّلَام) لێرەش کە دەفەرموێ: ﴿إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ﴾، يانی: ئەوہى خوا ئاردوويەق بو گەياندنئى ئەو ڤەرمایشتە، نێردراویکی بە پرێزە کە جیبریلەو، ئەویش گەياندوويەق بە پێڤەمبەرى کۆتایی موخەممەد ﷺ.

۳- ﴿وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ﴾ ھەرۋەھا ئەو (قورئان) ە قسەى شاعیرىك نیه.

۴- ﴿قَلِيلًا مَّا تُؤْمِنُونَ﴾ بە كەمىى بېروا دىتن، لىرەدا كە دەفەر موئ: ﴿قَلِيلًا مَّا تُؤْمِنُونَ﴾ ئەم (ما) یە سى ئەگەرى ھەن:

أ- زیاد كراو ە بۆ جەختكر دىنەو، یانى: (إِيمانًا قَلِيلًا تُؤْمِنُونَ)، ئىمانىكى كەم ئىمان دىتن.

ب- یاخود (ما) لایەرە (نافیة) یەو بۆ لایردنە، یانى: تەنانت ئىمانى كەمىش ناھىتن، ﴿قَلِيلًا مَّا تُؤْمِنُونَ﴾، واتە: تەنانت ئىمانىكى كەمىش ناھىتن.

ج- یاخود لىرەدا ئىمان بە مانای بەراستدانانە، یانى: (قَلِيلًا مَّا تُصَدِّقُونَ)، ئىو كەمىكتان قورئان بەراست دادەتتن، ئەویش ئەوانەن كە دواىى ئىمان دىتن، یاخود ئەوانەن كە لە نەفسى خۇياندا دەیانزانی قورئان ھەقە، بەلام بېروایان پت نەدەھىتا، لەبەر خۇ بەزلىگری و، لەبەر لى تىكەنە چوونى ئەو بەزم و بازارەى لە نەبوونى شەرىعت و دىنى خواد، بۆ خۇيان پىكىان ھىتابوو.

۵- ﴿وَلَا يَقُولُ كَاهِنٌ﴾ ھەرۋەھا ئەم قورئانە قسەى كاهىن (فالچىش) نىیە، پىشتەر پىناسەى كاهىنمان كرد، كە كەسىكە ھەوال دەدات بەو شتانەى لە رابردودا بوون، یاخود ھەندىكىان دەلین: لە داھاتوودا دەبن، ھەندىكىش گوتوویانە: كاهىن ئەو ەپە كە ھەوال دەدات چ بە شتى رابردوو، چ بە شتى داھاتوو، واتە: كەسىك قسە لە غەیب و نادیار دەكات.

۶- ﴿قَلِيلًا مَّا نَذْكَرُونَ﴾ بە كەمىى پەند وەردەگرن، ﴿نَذْكَرُونَ﴾ بە دوو جۆر خوئندراو ەتەو ە.

ا- (تَذْكَرُونَ)، خوئندراو ەتەو ە، ب- (تَذْكَرُونَ) یش خوئندراو ەتەو ە، (ما) یەكەش دىسان دەگونچى زیادكرابى بۆ جەختكر دىنەو ەى كەمىى بىر كرىنەو ەو پەند وەرگرتیان، یاخود بۆ لایردن، ﴿قَلِيلًا مَّا نَذْكَرُونَ﴾، تەنانت كەمىش بىر ناكەنەو ەو پەند وەرناگرن.

(۷) - ﴿نَزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ﴾، دابەزێراوە لە لایەن پەروەردگاری جیهانییانهوه، ﴿نَزِيلٌ﴾ خوێنراوێشەتەوه: (تَنْزِيلًا)، واتە: هەم بە (رفع)، هەم بە (نصب) خوێنراوەتەوه، دابەزێراوە لە پەروەردگاری جیهانییەکانهوه، ئەگەر بە رفەع بێ، بەلام ئەگەر بە نهصب بێ: (تَنْزِيلًا مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ)، یانی: لە حالیکدا کە لە لایەن پەروەردگاری جیهانییانهوه دابەزێراوە.

مەسەلەى دووهم:

راگەياندىنى خواى کارزان، کە ئەگەر گرىمان موحەممەد ﷺ شىتک بە ناوى خواوہ بلى، زۆر بە سەختى سزای دەدات و، هىچ کەس شىش ناتوانى بەرگرى لى بکات.

وہك خوا دەفەرموى: ﴿وَلَوْ نَقُولُ عَلَيْنَا بَعْضُ الْأَقَاوِيلِ ۖ ۱۱﴾ لَعَذَابُنَا مِنْهُ الْيَمِينِ ﴿۱۵﴾ ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ ﴿۱۶﴾ فَمَا يَنْكُرُ مِنْ أَحدٍ عَنْهُ حُنَجِرِينَ ﴿۱۷﴾

شىكردنەوى ئەم ئايەتانه، لە چوار بەرگەدا:

(۱) - ﴿وَلَوْ نَقُولُ عَلَيْنَا بَعْضُ الْأَقَاوِيلِ﴾، ئەگەر گرىمان (موحەممەد) ھەندى قسەشى کردبانه بە ناوى ئيمەوہ، يەكئى لە ڤوونكەرەوانى ڤوړتان ئاوا ئەم رستەيە مانا دەكات: (وَلَوْ ادْعَى مُدْعٍ عَلَيْنَا شَيْئًا لَمْ نَقُلْهُ إِفْتِرَاءً عَلَيْنَا، سَمَى الْإِفْتِرَاءَ تَقْوَلًا، لِأَنَّهُ قَوْلٌ مُتَكَلَّفٌ، وَالْأَقْوَالُ الْمُفْتَرَاتُ أَقَاوِيلٌ، تَحْقِيرُ لَهَا، كَأَنَّهَا جَمْعٌ: أَفْعُولَةٌ مِنْ قَوْلِكَ أَصَاحِيكَ، أَضْحُوكُهُ)، واتە: ئەگەر بە ناوى ئيمە قسەيەكى گوتبايە کە ئەمانفەرمووہ، وەك قسە ھەلبەستى بە ناوى ئيمەوہ، ليرەدا قسە ھەلبەستى ناوانوہ (تَقْوُلٌ) {واتە: قسە بەناوہوہ کردن}، چونکە کەسيك قسەيەك بە ناوى کەسيكەوہ بکات، مانای وايە قسەيەكى ھەلبەستراوى کردوہ، ھەروەھا قسە ھەلبەستراوہ کانیشى ناو ناو: (أَقَاوِيلٌ)، (کە کۆى (أَقْوَال) ھو ئەويش کۆى (قَوْل) ە)، وەك بە کەم تەماشا کردن و بە بېرێز دانان، وەك (أَقَاوِيل) کۆى (أَفْعُولَةٌ) بى، وەك چۆن (أَصَاحِيكَ) کۆى (أَضْحُوكُهُ) يە، {واتە: شىتک کە مايەى پى پىکەنين بى}.

(۲) - ﴿لَعَذَابُنَا مِنْهُ الْيَمِينِ﴾، [ئەگەر ھەندىك قسەى بە ناوى ئيمەوہ کردبانيە، ئيمە دەستى راستيمان دەگرت.

(۳) - ﴿ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ﴾، دوايى خوينبەريمان دەبېرى، (الْوَتِينَ: الشَّرِيَانِ الرَّسِي) خوينبەرى سەرەکىي کە رىک بە دلەوہ پەيوەستەو، لە دلەوہ خوينى پاک دەبات بۆ

هەموو خانەکانی جەستە، لەوسەریشەو لەپێی وەرید (خوێنپێنەر) وە خوێنەکه دەگەرێتەو بۆ دڵ بۆ پالاوێن و پاککردنەو، هەم لە پێی دڵەو، هەم لە پێی سێبەکانەو، پاشەرۆکەکی فری بدەرێتە دەری و، بپالێورێ، ئەو پرۆسەبەش هەمووی لەخولەکیکدا دڵ چەندان جار لێدەدات و ئەو پرۆسەبە دووبارە دەبێتەو، ئەگەر شەست جارە، ئەگەر حەفتایە، یان زیاترە^(۱)، که دەفەرموێ: ﴿لَاخْذَنَا مِنْهُ بِالسَّيِّئِ ۖ ثُمَّ لَقَطْنَا مِنْهُ الْاَوْبَيْنَ ۖ﴾، دەستی راستیمان دەگرت دوایی شادەماریمان دەپری، یەکیک لە زانیان مانای ئەو دوو نایەتە ئاوا تەعبیر کردو، دەلی: (لَقَطْنَا صَبْرًا، كَمَا تَفْعَلُ الْمُلُوكُ مِنْ يَتَكَدَّبُ عَلَيْهِمْ، مُعَاجِلَةً بِالسَّخَطِ وَالْإِنْتِقَامِ، فَصَوَّرَ قَتْلَ الصَّبْرِ بِصُورَتِهِ لِيَكُونَ أَهْوَلًا، وَهُوَ أَنْ يُؤْخَذَ بِيَدِهِ وَتُضْرَبَ رَقَبَتُهُ)، واتە: دەمانکوشت بە شێوەیەکی خوێنساردانە، وەك چۆن حوکمرانەکان کە سێك درۆ بەناوی ئەوانەو بەکات، ئاوا دەیکوژن و لە گەردنیان دەدەن، ئنجا ئەو کوشتنەکی کە خوێن ساردانە دەکوژێ، (واتە: بە شێنەیی دەکوژێ)، بەو شێوەیە وێنای کردو کە دەستی راستی بگیری و لە گەردن بدری، تاكو سامناک و بێرەزاتر بێ.

(۴) - ﴿فَمَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزٌ﴾، هیچ کامیکیش لەتێو ناتوانن بەرگریکاری بن، (حَاجِزٌ: الْحَاجِزُ الدَّفْعُ وَالْحَبْلُوتُ)، (حَجَزَ) پال پێو نان و پێ لێگرتن، ﴿حَاجِزِينَ﴾ یش، کۆیە یانی: (دَافِعِينَ) هیچ کام لە تێو ناتوانن بەرگریکاری بن، بۆیەش کۆی کردۆتەو چونکە ئەمە وەصفە بۆ (أحد)، (أحد) یش بەلێ بۆ تاکە، بەلام لە مانای کۆ دایە، ﴿فَمَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزٌ﴾، هیچ کامیک لە تێو بەرگریکاری نەدەبوون، یانی: پێگەمان نەدەبوون کە بێفەوتتین.

(۱) دڵ لە حالەتی ناسایی داو بەشێوەیەکی هاوکۆیی (مُعْدَل) حەفتاو سێ (۷۳) جار لە خولەکیک دا لێدەدات.

مەسەلەى سېتەم و کۆتایى:

قورئان بىرخەرەوہى پارىزکارانە، بىگومان بىپروايانىش بە درۆ دانەريان تىدان و، لە رۆژى دوايى دا قورئان مايەى خەم و خەفەت و پەژارە و پەشيمانىيە بۆيان و، قورئانىش راستى جىيى دلىيى و ھەقى بى خلتەيە، بۆيە لە بەرانبەر بەدرۆ دانانىندا، پتيوستە ناوى پەرورەدگارى مەزن بە پاك بگيرى:

وہك خوا دەفەرموى: ﴿وَإِنَّهُ لَذِكْرٌ لِّلْمُتَّقِينَ ﴿١٨﴾ وَإِنَّا لَنَعْلَمُ أَنَّ مِنْكُمْ مُّكَذِّبِينَ ﴿١٩﴾ وَإِنَّهُ لَحَسْرَةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٢٠﴾ وَإِنَّهُ لَحَقُّ الْبَقِيَّةِ ﴿٢١﴾ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٢٢﴾﴾

شیکردنەوہى ئەم ئایەتانە، لە پىنج بەرگەدا:

١- ﴿وَإِنَّهُ لَذِكْرٌ لِّلْمُتَّقِينَ﴾، بە دلىيائىش ئەو (قورئان)ە، بىرخەرەوہىەو ئامۆزگارىکارو پەندو عىپرەتە بۆ پارىزکاران، (تذکرة)يان ئاوا لىکداوہتەوہ (أَي: عِظَّةٌ وَتَذِكْرٌ لَهُمْ)، ئامۆزگارىيەو بىرخەرەوہىەو بۆ پارىزکاران، بۆچى بۆ پارىزکاران؟ چونکە ھەر پارىزکاران لىي بەھرەمەند دەبن، ئەگەرنا لە ئەصلدا خوا قورئانى ئاردوہ بۆ ھەموو لایەک، وەك دەفەرموى: ﴿... ذِكْرٌ لِّلْعَالَمِينَ ﴿١٠١﴾﴾ يوسف، بىرخەرەوہىەو بۆ ھەموو جىھانىيان، بەلام کى لىي بەھرەمەند دەبن؟ بە دلىيائى ئەھلى تەقوا، ئەوانەى خوڤان دەپاريزن لە کوفرو شىرك و گوناھ و تاوان و لادان، ئەوانەى دەروونىيکى پاك و دلىيکى ڤووناکیان دەبن، دەتوانن قورئان وەك خوڤى بىيىن و لە نوورو بەرەکەتەکەى بەھرەمەند بن، بەلام بە دەروونىيکى پىس و بە دلىيکى تارىک و بە جەستەيەکى گوناھکارەوہ، مەروڤ لە خوار ئەوہوہ دەبن کە لە قورئان بەھرەمەند بىن، لەراستىيدا بەرەکەت و نوورى قورئان، وەك ميوانىيکى بەرپزە کە ناچىتە ھەموو مائىک، دەبن دىل و دەروونىيکى چاک و پاك بىن، ئنجا ڤووناکیى و بەرەکەتى فەرمايشتى خوايە تىيدا نىشتەجى دەبن، وەك لە سوورەتى (الحجرات)دا خوا دەفەرموى: ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ أَمْتَحَنَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ لَلنَّفْقَى... ﴿٣﴾﴾ واتە: ئەوانە کەسانىکىن خوا دلى بۆ تەقوا پالوتوون، تەقوا دەچىتە دلىيکى

پالفتو پاک و خاوینه‌وه، قورئانی‌شش به ئەندازە‌ی ئەوه که تێمه دلی خۆمان پاک و دەروونی خۆمان خاوین دەکەینەوه، دلی خۆمان پووناک دەکەینەوه، له قورئان زیاتر تێدەگەین، زیاتر نەیتییەکانی که خوا ﷻ له فەرماشتی خۆیدا دایان، تێیان دەگەین، نەیتییەکانی فەرماشتی خواش بۆ سنوورن، حیکمەت و پەندو زانیارییه‌کانی فەرماشتی خوا بۆ سنوورن، چونکه سیفەتەکانی خوا هیچیان سنووریان نیه و هه‌موویان پەهان، ئەو کاته هەر کەسه به ئەندازە‌ی ئەوه که دل و دەروونی خۆی پاک و چاک دەکات، خۆی شایسته دەکات که له قورئان تییگات، لێی تێدەگاو لێی به‌هره‌مند ده‌بێ، شاعیری فارسی‌ش جوانی گوتوه:

گوهر پاک بیايد که شوؤ قابل فیض گرن هرسنگ و گلی لؤلؤ و مرجان نشود

واته: گه‌وه‌ری‌کی پاک بێنه‌ شی‌اوی به‌سه‌ردا پ‌ژانی فه‌یزو به‌ره‌که‌تی خوا بێ، ئەگەر هەر به‌ردو قورئان نایتته‌ گه‌وه‌رو مرواری.

(۲) ﴿وَإِنَّا لَنَعْلَمُ أَنَّ مِنْكُمْ مُّكَذِّبِينَ﴾ به‌ دلنیا‌یی تێمه‌ ده‌زانین (ئە‌ی بێ‌پروایه‌نه‌!) که له‌نی‌و ئێ‌وه‌دا به‌ درؤ دانه‌رائێ‌ک هه‌ن، لێ‌ره‌دا ئە‌مه‌ دوو ئە‌گه‌ری هه‌ن:

أ- یان پرووی دواندن له‌ خه‌لکه‌، ئە‌ی خه‌لکینه‌! تێمه‌ ده‌زانین که ئێ‌وه‌ که‌سانێ‌کتان تێدا هه‌ن، به‌درؤ دانه‌رن، به‌ درؤ دانه‌رن بؤ قورئان و بؤ پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ و بؤ پ‌ژۆ‌ی دوا‌ی، به‌ تابه‌ت پ‌ه‌نگه‌ مه‌به‌ست پێ‌ی قورئان بێ، چونکه‌ سیاقه‌که‌ با‌سی قورئانه‌، به‌لام که‌سانێ‌کی‌شتان تێدا هه‌ن ئە‌ی خه‌لکینه‌! که به‌را‌ست دانه‌ری قورئان ده‌بن.

ب- ئە‌گه‌ری ئە‌وه‌ش هه‌یه‌ که لێ‌ره‌دا پرووی دواندن له‌ بێ‌پروایه‌کان بێ، یا‌نی: ئێ‌وه‌ به‌ درؤ دانه‌رائه‌تان له‌ نێ‌ودا هه‌ن، واته‌: که‌سانێ‌کتان له‌ نێ‌ودا هه‌ن که قورئان به‌ درؤ داده‌نێ‌ن، به‌لام که‌سانێ‌کی‌شتان تێدا هه‌ن، که قورئان به‌را‌ست داده‌نێ‌ن، به‌لام دانی پێ‌دا ناهێ‌ن وه‌ک عینادی و که‌له‌پ‌ه‌قی، بؤ ئە‌وه‌ی ئە‌و به‌زم و با‌زا‌پ‌ه‌ی به‌ زو‌لم و سه‌تم و له‌ کاتی ئاماده‌ نه‌بوونی شه‌ریعه‌تی خوا‌دا، بؤ خو‌تان پێ‌کتان هێ‌ناوه‌، لێ‌تان تێ‌ک نه‌چێ، وه‌ک هه‌موو ئە‌و دیک‌تات‌ۆ‌رو حوکمه‌رانه‌ خۆ سه‌پێ‌نا‌ه‌ی حوکمی میراتی و بنه‌ماله‌یی و

ەسكەرتارىيى و خو فەرز كردن له ولاتانى مسولماننشىندا پەپرەو دەكەن و پەپرەويان كرده، ئايا نازانن كه خوا فەرمووئەتی: ﴿...وَأَمْرُهُمْ شُورَى بَيْنَهُمْ...﴾ (۲۸) ﴿الشورى﴾ كاروبارى مسولمانان دەبى به راوژ بى؟ ئەدى بابايەكى ناشايستى خو سەپىن كه ئەو عيبادو بيلادە ھەمووى بە مولك و مالى خوئ دەزانى، ئايا ئەو ھوكمە ميراتىي و بنەمالەيەي لە كوئى ھىنا؟ لە كوئى قورئاندا ھەيە؟ ئايا پىغەمبەرى خوا ﷺ مامى خوئ كه عەباس بوو، ئامۆزايەكەي كه عەلى بوو ﷺ، كەسى لەوان كرد بە جىنشىن؟ نەخىر، بەلكو بو مسولمانانى بە جىھىشت، چونكە خوا بنچىنەي بو ھوكمپرانىي و ئىدارەدانى كۆمەلگا داناو: ﴿...وَأَمْرُهُمْ شُورَى بَيْنَهُمْ...﴾ (۲۸) ﴿الشورى﴾، بۆيەش ھاوئەلان راوژيان كرد، پىشى پىشتىوانەكان پىيان وابوو كه دەبى خەليفە لەوان بى، ھەروەھا كۆچكەرەن پىيان وابوو دەبى لەوان بى، دوايى ھەموويان ھاتنە سەر ئەوە كه ئەبوو بەكر خوا لىي رازى بى لە ھەموويان شاىستەترە، لە دواي ئەبوو بەكرىش رايان ھاتە سەر عومەرى كوپرى خەتتاب بەلئى ئەبوو بەكر پىنبارى كردبوو كه عومەر بى، بەلام وەك كه ئىبنو تەيمىيە رەحمەتى خواي لىيى لە (منهاج السنة النبوية) دا گوتوئەتی: ئەگەر مسولمانان بەيەعتيان بە عومەر نەكردبايە، تەنيا بە پىشنيار كردنى ئەبوو بەكر نەدەبوو بە خەليفە، چونكە ھەق ھەقى مسولمانانەو، ئەو پىشنيارى كردبوو ئەوانىش پىشنيارەكەيان پى چاك بوو، پىشنيارەكەي لەجىي خوئدا بوو، لە دواي عومەرىش (خوا لىي رازى بى) عومەر ئەو كردىە راوژ لە ئىوان شەش كەساندا، شەش كاندىد، دوايى لە ئىوان ئەو شەش كاندىدە بوو بە كىپرکى لە ئىوان عوسمان و عەلييدا، بەلام زۆربەيان عوسمانيان بە دل بوو، خوا لە ھەموويان رازى بى، لەدواي عوسمانىش مسولمانان چوون ھەر ئەوانەي كه سى خەليفەكانيان ھەلبژاردبوون، زۆربەيان چوون بەيەعتيان بە عەلى داو، عەليان كرد بە چوارەمین خەليفەي راشيد.

بەلئى زۆرىك لە بىپروايەكانى كاتى خوئ و، بىپرواو موناقيق و دەغەل و دلنەخوئەكانى ئىستاش، دەزانن كه قورئان ھەقەو، ئىسلام ھەقەو، ھوكمى قورئان دەبى چۆن بى، بەلام بوچى كەيفيان پى نايەت و، دانوويان لەگەلى

ناكوئى؟ چونكه ئو به زم و بازاره ناشه رعييه ئه وان پيكيانه وه ناوه، له غياي قورئاندا، له غياي حوكمى شه ريعه تدا، ئه گهر بيت و ملكه چ بكن بو حوكمى قورئان، لتيان تيكده چى، بويه ئاماده نين.

كه ده فهرموى: ﴿وَإِنَّا لَنَعْلَمُ أَنَّ مِنْكُمْ مُكَذِّبِينَ﴾، واته: هه رچه نده ده شزانين به درو دانه رانتيكتان له ئودا هه، به لام تيمه هه ر پيغه مبه رمان بو لا ناردوون و ئاگادارمان كردوونه وه، تاكو بيانووتان نه بى و بيانوو براوتان بكه ين.

۳- ﴿وَإِنَّهُ لَحَسْرَةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾، به دئيايى ئه و (قورئان) ه مايه ي خه م و خه فه ته بو ببيراوان، (حسرة) واته: په شيمانين و خه فه ت خواردن له سه ر شتيك كه روشتوو وه تپه ريو وه ناگه رپته وه.

۴- ﴿وَإِنَّهُ لَحَقُّ الْيَقِينِ﴾، به دئيايى ئه و (قورئان) ه چه سپاو يكي چي دئيايه، واته: (لَحَقُّ الْيَقِينِ الَّذِي لَا شَكَّ فِيهِ، أَنَّهُ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ لَمْ يَقُولْ وَعَلَيْهِ مُحَمَّدٌ)، ئه و چه سپاو وه چي دئياييه و هيچ دوو دلييه كي تيدا نيه، كه له لايه ن خواوه يه و موحه ممه د خواوه يه نه يگوتوه.

شه يتان فيريان نه كردوه و هيچ كه س فيري وي ﴿﴾ نه كردوه، هه ر كه سيك قورئان بخوينته وه، ده زاني كه جگه له خوا ﴿﴾ شايسه ي ئه وه نيه قسه ي وا بكات، ليى ناوه شيته وه وه هه لئاگرى.

۵- ﴿فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ﴾، كه واته تو ناوي په روه ردگاري مه زنت به پاك بگه، واته: أ- به پاك بگه كه هيچ كه س بتواني قسه به ناوي خواوه هه لبه ستى و، خوا سزاي نه دات. ب- ياخود: خوا به پاك بگه له وه كه پيغه مبه ريك بنيري، دوايى ئه و پيغه مبه ره لابتات، كه چي خوا سزاي نه دات.

ج- ياخود: به پاك بگه له وه كه خوا كه سيك بنيري شايسه نه بى، دوايى قسه به ناوي خواوه هه لبه ستى.

د- یاخود: بە پاكی بگەرە لەووە كه خوا فەرمايشتێك بنێرێ، وەك شیعرۆ قسەى كاهینان بچێ و دواى لێیان تێكەڵبێ.

خوا بە پاك بگەرە لە هەموو ئەوانە.

تَبَسَّاشَ بَا ثَو سَيَّ وَشَهِه تَوَزِيكَ شَي بَكهينهوه: (التَّذْكِرَةُ، الْحَسْرَةُ، وَحَقُّ الْيَقِينِ):

یه‌كه‌م: (التَّذْكِرَةُ)، (التَّذْكِرَةُ: اسْمُ مَصْدَرٍ التَّذْكِرِ، وَهُوَ التَّنْبِيهُ إِلَى مَعْقُولٍ عَنْهُ، وَالْمَعْنَى: أَنَّهُ مُذَكِّرُ النَّاسِ بِمَا يَغْفُلُونَ عَنْهُ)، (تَذْكِرَةُ)، ناوی چاوگەو بریتیه لە ئاگادارکردنەوێ كه سێك لە شتێك كه لێی بێناگا بووه، واتە: ئەووە بیرخەرەوێ خەڵكە بۆ شتێك كه لێی بێناگان.

كه بریتیه لە بەندایەتیی بۆ خواو چۆنیەتیی ژيان بەو شیوەیەى خوا پێی خۆشەو وریا بوون لەو چارەنووسەى چاوەرپێ دەكات لە پوژی دواى دا.

دوووەم: (الْحَسْرَةُ): (الْحَسْرَةُ: النَّدَمُ الشَّدِيدُ الْمُتَكَرِّرُ عَلَى شَيْءٍ فَالْتِ مَرْغُوبٍ فِيهِ، وَيُقَالُ لَهَا: التَّلَهُّفُ، اسْتَنْتَفَتْ مِنَ الْحَسْرِ، وَهُوَ الْكَشْفُ لِأَنَّ سَبَبَهَا يَنْكَشِفُ لِصَاحِبِهَا بَعْدَ قَوَاتٍ إِذْرَاكِه وَلَا يَزَالُ يُعَاوِدُهُ)، (حَسْرَةُ): بریتیه لە پەشیمانییەى كۆ زۆرى دووبارە بوووە لە سەر شتێك كه جێی ئارەزوو بووه بەلام تێپەریوه، بە (حَسْرَةُ) یش دەگووترێ: (تَلَهُّفٌ)، وشەى (حَسْرَةُ) لە (حَسْر) ەووە هاتو، {دەگووترێ: (حَسَرَ عَنْ ذِرَاعِهِ)، واتە: قۆلێ هەڵکردا، (الْحَسْرُ: الْكَشْفُ)، هەڵکردن دەرخستن، چونكه هۆكارى ئەو پەشیمانییە بۆ خاوەنەكەى دواى ئەوێ شتەكە تێپەریوه بۆی پوون دەبێتەووە بەردەوام ئەو خەفەت خواردنە بۆی دووبارە دەبێتەووە.

سێیەم (حَقُّ الْيَقِينِ)، زانایان دەڵێن: زانیاری سێ پلەى هەن: (عِلْمُ الْيَقِينِ، عَيْنُ الْيَقِينِ، حَقُّ الْيَقِينِ)، كه هەرسێکیان لە قورئاندا هاتوون:

١- (عِلْمُ الْيَقِينِ): (الْجَرَاجَانِ) لە (التعريفات) هەكه‌یدا^(١) هیناویەتی، دەڵێ: (عِلْمُ الْيَقِينِ: مَا أَعْطَاهُ الدَّلِيلُ بِتَصَوُّرٍ أُمُورٍ عَلَى مَا هُوَ عَلَيْهِ)، واتە: (عِلْمُ الْيَقِينِ) بریتیه لەو زانیارییە

بەلگە دەبەخشێ بەهۆی ئەوەوە کە کارەکان بەو شێوەیە هەن وێنا دەکەین لە
میشکدا.

۲- (عَيْنُ الْيَقِينِ): بریتیه لە بە چاو دیتنی ئەوەی بە بەلگە چەسپێراوە.

۳- (حَقُّ الْيَقِينِ) بریتیه لە دەست لێدانی، یاخود چوونه نێوی، یان مامەڵە لەگەڵدا کردنی،
زانراوەکە، یەکنێک لە زانیان دەلێ: بۆ وێنە کە باسی کەعبە دەکەیت، کە یەكەمین مالی
خوایه لەسەر زەوی دانراوە، ئەگەر باس بکەیت بە شێوەیەك کە بۆ مرووف تەواو جێی
دنیایی بێ و ببێتە زانیارییەکی جێی دنیایی، کە ئەو کەعبەیه لە شاری مەككەیهو، لە
فَلاَن شوێنەیهو، لە پرووی جوگرافییهو ئەوەندە دوورە، ئەو پێی دەگوێرێ: (عِلْمُ
الْيَقِينِ)، (عَيْنُ الْيَقِينِ) یش ئەوەیه کە بچێ و بە چاوی خۆی کەعبە ببینێ، (حَقُّ الْيَقِينِ)
یش ئەوەیه کە بەکردهووە دەست لە دەرو دیواره‌کانی بداو بە دەوری دا بسووپێتەو.

یاخود شانه هه‌نگوینیك: (عِلْمُ الْيَقِينِ) ئەوەیه کە بۆت باسبکەن هه‌نگوین
ئاوایه‌و ئاوايه، (عَيْنُ الْيَقِينِ) یش ئەوەیه شانه هه‌نگوینه‌کە ببینێ، (حَقُّ الْيَقِينِ)
یش ئەوەیه کە لەو شانه هه‌نگوینه‌ تام بکەیت، ئەو سێ پله‌یه بۆ زانیاری
هەن، کە دیاره‌ بالترینیان (حَقُّ الْيَقِينِ)ە.

لێره‌ش دا کۆتایی بە تەفسیر کردنی سووڕه‌تی (الحاقّة) دێنین.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

نيوهه رۆك

- پيشه كى ئەم تەفسىرە بەگشتى..... ۵
- بەرچاۋ ۋوونىيە كى گرنگ لەبارەى ئەم تەفسىرەو..... ۱۰
- پيشه كى ئەم بەرگە..... ۱۲
- تەفسىرى سوورەتى (المنافقون)..... ۱۷
- دەستپەك..... ۱۷
- پېناسەى سوورەتى (المنافقون) و بابەتەكانى..... ۱۷
- يەكەم: ناۋى ئەم سوورەتە:..... ۱۷
- دووهم: شوئىنى دابەزىنى:..... ۱۸
- سېيەم: ژمارەى ئايەتەكانى:..... ۱۸
- چوارەم: رېزبەندىي لە دابەزىن و لە موصحەفدا:..... ۱۹
- پېنجەم: نيوهرۆكى ئەم سوورەتە:..... ۱۹
- شەشەم: ئايەتەندىيەكانى:..... ۲۰
- هەوتەم: دابەشكردنى ئايەتەكان بۆ چەند دەرسپەك:..... ۲۰
- دەرسى يەكەم..... ۲۳
- پېناسەى ئەم دەرسە..... ۲۵
- ماناى دەقاودەقى ئايەتەكان..... ۲۷
- شىكردنەوہى ھەندىك لە وشەكان..... ۲۸
- ھۆى ھاتنەخوارەوہى ئايەتەكان..... ۳۳
- كورتە باسپەك: پوختەيەكى جەنگى (بنو المصطلق)..... ۳۸
- ماناى گشتى ئايەتەكان..... ۴۵
- مەسەلە گرنگەكان..... ۵۳
- دەرسى دووہم..... ۶۹
- پېناسەى ئەم دەرسە..... ۷۱
- ماناى دەقا و دەقى ئايەتەكان..... ۷۱

- ۷۲.....شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان
 ۷۳.....مانای گشتیی ئایه ته کان
 ۷۵.....مه سه له گرنکه کان
 ۷۹.....کورته باسیک ده رباره ی نیفاق و مونا فیقان
 ۱۱۱.....**تهفسیری سووره تی (التغابن)**
 ۱۱۳.....ده ستپیک
 ۱۱۳.....پیناسه ی سووره تی (التغابن) و بابه ته کان
 ۱۱۳.....یه که م: ناوی ئهم سووره ته:
 ۱۱۴.....دووهم: کات و شوینی دابه زینی:
 ۱۱۴.....سییه م: ریزبه ندیی له دابه زین و له موصحه فدا:
 ۱۱۵.....چوارهم: ژماره ی ئایه ته کان:
 ۱۱۵.....پینجه م: نیوه رۆکی:
 ۱۱۵.....شه شه م: تایبه تمه ندیه کان ئهم سووره ته:
 ۱۱۶.....حه وته م: دابه شکردنی ئایه ته کان بو چه ند ده رسیک:
 ۱۲۱.....ده رسی یه که م
 ۱۲۳.....پیناسه ی ئهم ده رسه
 ۱۲۴.....مانای ده قا و ده قی ئایه ته کان
 ۱۳۶.....شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان
 ۱۳۰.....مانای گشتیی ئایه ته کان
 ۱۳۵.....مه سه له گرنکه کان
 ۱۴۰.....کورته باسیک له باره ی قه ده ره وه
 ۱۶۷.....ده رسی دووهم
 ۱۶۹.....پیناسه ی ئهم ده رسه
 ۱۷۰.....مانای ده قا و ده قی ئایه ته کان
 ۱۷۱.....شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان
 ۱۷۳.....هو ی هاته خواره وهی ئایه ته کان
 ۱۷۴.....مانای گشتیی ئایه ته کان

- ۱۸۳..... مەسەلە گىرەنگەكان
- ۲۰۳..... تەفسىرى سوۋرەتى (الطلاق)
- ۲۰۵..... دەستىپىك
- ۲۰۵..... پىئاسەى سوۋرەتى (الطلاق) و بابەتەكانى
- ۲۰۵..... يەكەم: ناۋى ئەم سوۋرەتە:
- ۲۰۶..... دوۋەم: شوئىنى دابەزىنى:
- ۲۰۸..... سىيەم: ژمارەى ئايەتەكانى:
- ۲۰۸..... چوارەم: رىزىبەندىى لە موصحف و لە دابەزىندا:
- ۲۰۸..... پىنجەم: ئىۋەپۇكى:
- ۲۱۰..... شەشەم: تايەتەندىيەكانى ئەم سوۋرەتە:
- ۲۱۲..... ھەۋەتەم: دابەشكردنى ئەم سوۋرەتە بۇ چەند دەرسىك:
- ۲۱۳..... دەرسى يەكەم
- ۲۱۵..... پىئاسەى ئەم دەرسە
- ۲۱۷..... ماناى دەقا و دەقى ئايەتەكان
- ۲۱۸..... شىكردنەۋەى ھەندىك لە وشەكان
- ۲۲۲..... ھۆى ھاتنەخوارەۋەى ئايەتەكان
- ۲۲۴..... ماناى گشتىي ئايەتەكان
- ۲۳۴..... مەسەلە گىرەنگەكان
- ۲۴۴..... پىئاسەى دادگەرىي (العدل)
- ۲۵۷..... كورتە باسپىك لە بارەى تەلاقەۋە
- ۲۷۷..... دەرسى دوۋەم
- ۲۷۹..... پىئاسەى ئەم دەرسە
- ۲۸۰..... ماناى دەقاۋ دەقى ئايەتەكان
- ۲۸۱..... شىكردنەۋەى ھەندىك لە وشەكان
- ۲۸۲..... ماناى گشتىي ئايەتەكان
- ۲۸۶..... مەسەلە گىرەنگەكان
- ۲۹۴..... كورتە باسپىك لە بارەى ھەۋت ئاسمانەكان و زەۋىيەۋە

- تەفسىرى سوۋرەتى (التحریم)..... ۳۰۷.
- دەستېك..... ۳۰۹.
- پېناسەى سوۋرەتى (التحریم) و بابەتەكانى..... ۳۰۹.
- يەكەم: ناۋى ئەم سوۋرەتە:..... ۳۰۹.
- دوۋەم: شوئىى دابەزىنى:..... ۳۱۰.
- سېئەم: ژمارەى ئايەتەكانى:..... ۳۱۱.
- چوارەم: رېزبەندىى لە دابەزىن و لە موصحف دا:..... ۳۱۱.
- پېنجەم: تېۋەرۆكى:..... ۳۱۱.
- شەشەم: تايەتمەندىيەكانى:..... ۳۱۳.
- حەوتەم: دابەشكردنى ئايەتەكان بۆ چەند دەرسىك:..... ۳۱۵.
- دەرسى يەكەم..... ۳۱۷.
- پېناسەى ئەم دەرسە..... ۳۱۹.
- ماناى دەقاۋ دەقى ئايەتەكان..... ۳۲۰.
- شېكردنەۋەى ھەندىك لە وشەكان..... ۳۲۱.
- ھۆى ھاتنە خوارەۋەى ئايەتەكان..... ۳۲۴.
- ماناى گشتىى ئايەتەكان..... ۳۳۳.
- مەسەلە گزنگەكان..... ۳۴۱.
- چوار سەرنجى گزنگ..... ۳۵۲.
- كۆرتە باسېك لەبارەى پېنگەى بەرزى ھاوسەرانى پېغەمبەرى ﷺ..... ۳۶۰.
- دەرسى دوۋەم..... ۳۷۷.
- پېناسەى ئەم دەرسە..... ۳۷۹.
- ماناى دەقاۋ دەقى ئايەتەكان..... ۳۸۰.
- شېكردنەۋەى ھەندىك لە وشەكان..... ۳۸۱.
- ماناى گشتىى ئايەتەكان..... ۳۸۳.
- مەسەلە گزنگەكان..... ۳۸۸.
- دەرسى سېئەم..... ۴۰۱.
- پېناسەى ئەم دەرسە..... ۴۰۳.

- مانای دهقاو دهقی ئایه ته کان ۴۰۴
 شیکردنه وهی هه ندپک له وشه کان ۴۰۵
 مانای گشتیی ئایه ته کان ۴۰۷
 مه سه له گرنگه کان ۴۱۴
 ته فسیری سوورپه تی (الملک) ۴۲۳
 ده ستپیک ۴۲۵
 پیناسهی سوورپه تی (الملک) و باب ته کانی ۴۲۵
 یه که م: ناوی ئەم سوورپه ته: ۴۲۵
 دووهم: کات و شوینی دابه زینی: ۴۲۶
 سییه م: ژمارهی ئایه ته کانی: ۴۲۷
 چواره م: ریزه بندی له موصحف و له هاتنه خواردا: ۴۲۷
 پینجه م: نپوه پۆکی: ۴۲۸
 شه شه م: تابه مه ندیه کانی: ۴۲۸
 چه وته م: دابه شکر دنی ئایه ته کان بۆ چه ند دهرستیک: ۴۳۰
 دهرسی یه که م ۴۳۵
 پیناسهی ئەم دهرسه ۴۳۷
 مانای دهقاو دهقی ئایه ته کان ۴۳۸
 شیکردنه وهی هه ندپک له وشه کان ۴۴۱
 مانای گشتیی ئایه ته کان ۴۴۸
 مه سه له گرنگه کان ۴۵۷
 کورته باسیک له پینج سه رنج دا ۴۶۴
 کورته باسیک له بارهی هه ندپک ورده کاری (بیستن) هوه ۵۰۱
 کورته باسیک دهر بارهی ورده کاری بینین ۵۰۵
 کورته باسیک دهر بارهی عه قل و می شک ۵۰۹
 ته فسیری سوورپه تی (القلم) ۵۱۵
 ده ستپیک ۵۱۷

- پېئاسەى سوورەتى (القلم) و بابەتەكانى..... ۵۱۷.
- يەكەم: ناوى ئەم سوورەتە:..... ۵۱۷.
- دوۋەم: شوئىنى دابەزىنى:..... ۵۱۷.
- سېئەم: ژمارەى ئايەتەكانى:..... ۵۱۸.
- چوارەم: رېزبەندىي لە موصحف و لە دابەزىندا:..... ۵۱۸.
- پېنچەم: تېئوۋېرۇكى:..... ۵۲۱.
- شەشەم: تايەتەندىيەكانى:..... ۵۲۲.
- حەوتەم: دابەشكردنى ئايەتەكان بۆ چەند دەرسىك:..... ۵۲۴.
- دەرسى يەكەم..... ۵۲۷.
- پېئاسەى ئەم دەرسە..... ۵۲۹.
- ماناى دەقاۋ دەقى ئايەتەكان..... ۵۳۳.
- شېكردنەۋەى ھەندىك لە وشەكان..... ۵۳۴.
- ھۆى ھاتتە خوارەۋەى ئايەتەكان..... ۵۳۹.
- ماناى گشتىي ئايەتەكان..... ۵۴۲.
- مەسەلە گرنگەكان..... ۵۴۹.
- كورتە باسېك لە بارەى رەۋشەبەر زىي پېغەمبەر ﷺ، رەفتار پەستىي ناحەزانىيەۋە..... ۵۶۵.
- دەرسى دوۋەم..... ۵۹۷.
- پېئاسەى ئەم دەرسە..... ۵۹۹.
- ماناى دەقاۋ دەقى ئايەتەكان..... ۶۰۰.
- شېكردنەۋەى ھەندىك لە وشەكان..... ۶۰۱.
- ماناى گشتىي ئايەتەكان..... ۶۰۳.
- مەسەلە گرنگەكان..... ۶۱۴.
- دەرسى سېئەم..... ۶۳۱.
- پېئاسەى ئەم دەرسە..... ۶۳۳.
- ماناى دەقاۋ دەقى ئايەتەكان..... ۶۳۴.
- شېكردنەۋەى ھەندىك لە وشەكان..... ۶۳۶.
- ماناى گشتىي ئايەتەكان..... ۶۳۹.

- مەسەلە گىرگەكان ۶۴۶
- ھەلۋەستەيەك لە بارەى ﴿يَوْمَ يُكْفَتُ عَنْ سَاقٍ﴾ ھە ۶۵۵
- كورتە باسېك لە بارەى چاۋلېدانەۋە ۶۶۶
- تەفسىرى سوۋرەتى (الحاقة) ۶۷۱**
- دەستېيك ۶۷۳
- پېناسەى سوۋرەتى (الحاقة) و بابەتەكانى ۶۷۳
- يەكەم: ناۋى ئەم سوۋرەتە: ۶۷۳
- دوۋەم: شوئىنى دابەزىنى: ۶۷۴
- سېئەم: رېزىبەندىي لە دابەزىنداۋ لە موصحەفدا: ۶۷۵
- چوارەم: ژمارەى ئايەتەكانى: ۶۷۶
- پېنجەم: ئىۋەرۋى: ۶۷۶
- شەشەم: تايپەئەندىيەكانى: ۶۷۷
- ھەۋتەم: دابەشكردىنى ئەم سوۋرەتە بۇ چەند دەرسىك: ۶۷۹
- دەرسى يەكەم ۶۸۱
- پېناسەى ئەم دەرسە ۶۸۳
- ماناى دەقاۋ دەقى ئايەتەكان ۶۸۴
- شېكرىدەۋەى ھەندىك لە وشەكان ۶۸۵
- ماناى گشتىي ئايەتەكان ۶۹۰
- مەسەلە گىرگەكان ۶۹۴
- دەرسى دوۋەم ۷۱۱
- پېناسەى ئەم دەرسە ۷۱۳
- ماناى دەقاۋ دەقى ئايەتەكان ۷۱۴
- شېكرىدەۋەى ھەندىك لە وشەكان ۷۱۵
- ماناى گشتىي ئايەتەكان ۷۲۰
- مەسەلە گىرگەكان ۷۲۸
- كورتە باسېك: ھەۋت سەرنج لە بارەى خۆزگە خواستى و پەشمانىي و سزاي سەختى
- بېيروايان لە دۆزەخ دا ۷۴۶

- ۷۵۹..... دەرسی سێهەم
- ۷۶۱..... پێناسەی ئەم دەرسە
- ۷۶۲..... مانای دەقا و دەقی ئایەتەکان
- ۷۶۲..... شیکردنەوەی هەندێک لە وشەکان
- ۷۶۴..... مانای گشتیی ئایەتەکان
- ۷۶۸..... مەسەلە گەزەکان
- ۷۷۰..... کورتە سەرئەنجامی ئەم بۆنۆمە و نەبۆنۆمە